

36.3.17.5
सरस्वती

अथ श्रीस्कांदमहापुराणांतर्गतचतुर्थकाशीखंडपूर्वार्धे सटीकमारभ्यते ।

श्रीकाशीखण्ड चित्रम्।

प्रस्तावना ।

अद्य सानन्दं निवेद्यते सर्वेषामपि सजनानां पुरतो नितान्तरम्यं पुरातनविषयमपि नूतनायितं पुराणपुरुषोत्तममाहात्म्यकथानकोपनिबद्धविचित्रचरित्रचातुरीधुरीणतया सार्वजनीनं वृत्तम् । विदितमेव खल्वस्ति समस्तवैदिकधर्मानुयायिनां सजनानाम्—यदिह भगवता शब्दब्रह्मस्वरूपिणाऽनिरुद्धांशस्वरूपेण सकलवाङ्मयमाविर्भाव्याचक्रे वेदस्वरूपस्वरूपपरिणामेनेति । ततश्च सुस्पष्टमेव सिद्धं सर्वं वाङ्मयं भगवत्स्वरूपमेवेति । एतदेवाभिप्रेत्योक्तं श्रीमद्भागवत एकादशस्कन्धे—“स एष जीवः परमात्मसंज्ञकः प्राणेन घोषेण गुहां प्रविष्टः । मनोमयं सूक्ष्ममुपेत्य रूपं मात्रा स्वरो वर्ण इति स्थविष्ठः ॥” इति । अत एव ‘वेदो नारायणः’ इत्युच्यते । वेदस्वरूपत्वं सकलवाङ्मयस्य प्रथमः परिणामः प्रोक्तप्राक्तनभागवतवचनतः सिध्यति । ततश्च—“यो वै ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै” इति श्रुतिवचनतः परमेष्ठिनः प्रजापतेः प्राक्तनत्वं नत्वे तावदेव अपि तु सनातनत्वमेव वेदानाम् । अत एवेदं प्रकृत्य मनुस्मृतावप्युच्यते—“अग्निवायुरविभ्यस्तु त्रयं ब्रह्म सनातनम् । दुदोह यज्ञसिद्धयर्थमृग्यजुःसामलक्षणम् ॥” इति । नचात्र दोहनेन नव्यकल्पनाशङ्कायाः कथङ्कारमवसरः, धेनूधसि सिद्धस्थितेरेव पयसो दोहनौचित्यक्सनातनस्यापि वेदस्य शतपथब्राह्मणप्रोक्तदिशाऽध्यात्मस्थिताग्निवायुरविभ्य औदरजातवेदऔरसप्रश्वासमास्तिष्कसूर्याभितपनतः प्रादुर्भावस्य समुचितं प्रादुर्भावनम् । सैषा सनातनी वेदरूपा वाङ्मयी भगवतोऽनादिरनन्ता मूर्तिरिति सुबहुप्रमाणतः सिद्धोऽयं विषयः श्रीमन्माधवाचार्यादिभिर्ऋग्वेदभाष्यादी सम्यग्विवेचित एव । अथ चैवं स वेदपुरुषो भगवान्निखिलजीवजैवातृकतयैहिका मुष्मिकानर्थान्संप्रदर्श्य कृतार्थयन्मव्यभाविकजनान्यथोचितकर्मज्ञानोपासनात्मककाण्डत्रयप्रतिपादितभव्यभावुकसंप्रदर्शनेन विराजतेतराम् । अथ च तदर्थोपबृंहणाय पुराणेतिहासानां प्रथमतः प्रादुर्भावो बभूव । तान्येतानि पुराणानि—पुराणानि तु वैदिकान्येवास्त्राहणादिरूपाणि । अथ कालमहिम्ना मनुजबुद्धिमान्धमबलोकयता भगवता जगतीतले चातुर्वर्ण्यव्यवस्थायां च सप्रचारायां तत्र च केषांचिद्वेदानधिकारं च विमृश्य तदर्थस्योपलब्धे प्राचीनतरवैदिकसंप्रदायतत्त्वस्य नवीनतया स्वोपज्ञत्वमुपनिर्वर्ण्यविश्विकीर्षया श्रीव्यासावतारं धृत्वाऽष्टादशमहापुराणप्रबन्धरचनया स्वकीयवेदवागुपनिबद्धं रहस्यार्थकदम्बकं क्रमेणाविर्भावितम् । तदेतदुक्तं गारुडमहापुराणे २१७ तमेऽध्याये—“पुराणमेकमेवासीत्सर्वकल्पेषु मानद ॥ चतुर्वर्गस्य वीजं च शतकोटिप्रविस्तरम् ॥ प्रवृत्तिः सर्वशास्त्राणां पुराणादभवत्ततः ॥ कालेनाग्रहणं दृष्ट्वा पुराणस्य महामतिः ॥ हरिर्य्यासस्वरूपेण जायते च युगेयुगे ॥ चतुर्लक्षप्रमाणेन द्वापरे द्वापरे सदा ॥ तदष्टादशधा कृत्वा भूर्लोकं निर्दिशत्यपि ॥ अद्यापि देवलोकं तु शतकोटिप्रविस्तरम् । अस्त्येव तस्य सारस्तु चतुर्लक्षेण वर्ण्यते ॥” इति । तानि चैतानि सुप्रसिद्धानि तावन्महापुराणानि—“ब्राह्मं पाद्मं वैष्णवं च वायवीयं तथैव च ॥ भागवतं नारदीयं मार्कण्डेयं च कीर्तितम् ॥ आग्नेयं च भविष्यं च ब्रह्मवैवर्तलैङ्गके ॥ वाराहं च तथा स्कान्दं वामनं कौर्मसंज्ञकम् ॥ मात्स्यं च गारुडं तद्वद्ब्रह्माण्डाख्यमिति त्रिषट् ॥” इति । एतेषु पुराणेषु सर्ववेदार्थोऽनुस्यूतः सूत्ररूपेण । तस्यैव चोपबृंहणार्थं पुराणोपयोग इति च—“इतिहासपुराणाम्नां वेदं समुपबृंहयेत्” इति वचनेनैव सिद्धमिति च सर्वविद्वज्जनविदितमेव । अथ च प्रकृते किञ्चित्प्रस्तूयते—

एतेषु महापुराणेषु च तावत्त्रयोदशं स्कान्दं महापुराणम् । तत्र चैकाशीतिसाहस्रसंहितात्मके स्कान्दमहापुराणे हि सप्त खण्डानि सन्ति । तानि चोक्तानि नारदमहापुराणोक्तानुसारेण—“माहेश्वरो वैष्णवब्राह्मणकाश्यास्त्वन्तिका नागरमत्र पष्ठम् ॥ प्राभासिको विप्रवरेण खण्डाः स्कान्दे पुराणे कथिताः सुप्रप्याः ॥” इति कैश्चिदभिप्रेतैः । एवं चैकाशीतिसाहस्रसंहितात्मकं श्रीस्कान्दमहापुराणं विद्यते । यच्च पञ्चाशत्खण्डमण्डितं स्कान्दं

पुराणं विद्यते तद्योपुराणान्तर्गतमेव । नारदीयमहापुराणे तु सतखण्डात्मकमेवैतत्स्कान्दमहापुराणं समस्तखण्डानुक्रमणिकोपेतं महापुराणत्वेन परिगण्यते । अतः सतखण्डात्मकमेव स्कान्दं महापुराणम्—इति सर्वसंमतम् । एतद्विषये विशेषं तु समस्तस्कान्दमहापुराणप्रस्तावनायामस्माभिर्विविच्य निदर्शितं पश्यन्तु विद्वांस इत्यभ्यर्थ्य प्रकृतमनुसरामः । तच्च श्रीस्कान्दमहापुराणमस्माभिः स्वकीये “श्रीवेङ्कटेश्वर” मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशयितुमुपक्रान्तमस्ति । इदं च श्रीस्कान्दमहापुराणान्तर्गतं चतुर्थं श्रीकाशीखण्डं शताध्यायात्मकं पूर्वार्धोत्तरार्धविभेदभिन्नं सविस्तरश्रीकाशीक्षेत्रमाहात्म्यसंसूचकं वरीवर्ति । अत्र श्रीमदविमुक्तक्षेत्रस्थसकलदेवतार्थक्षेत्रतपःस्थलमहिमालोकोत्तरसच्चरित्रसंदर्भसमुपबृंहितः सकलसांसारिकजनोद्दिधीर्षया जागर्ति सदृन्दैः—“शिवः काशी शिवः काशी शिवः काशी शिवः शिवः ॥ शिवः काशी शिवः काशी काशीकाशी शिवः शिवः ॥” इत्यादितन्नाम निर्देशपुरःसरं जोषुष्यमाणः । अत एवेदं श्रीकाशीखण्डं श्रीकाशीक्षेत्रमाहात्म्यमूचकं सर्वजनसमादरणीयतामर्हति । एतस्य रचनाचातुर्यं श्रीव्यासमहर्षेः संस्कृतसरस्वतीसौन्दर्यं प्रकाशयति । एतस्य श्रीकाशीखण्डस्य सुस्पष्टार्थबोधाय परममान्यविद्वद्वरिष्ठश्रीमत्परमहंसपरित्राजकाचार्यभगवत्पूज्यपादशिष्यश्रीरामेन्द्रवनाशिष्यश्रीरामानन्दमुनीन्द्रवर्यैः सरला सुबोधाऽनेकप्रमाणैरुपबृंहिता विद्वज्जनमनोरञ्जनी व्युत्पित्सुजनसाहाय्यकारिणी टीका निर्मितास्ति । अथ च पृथक्तया केवलसटीककाशीखण्डजिवृक्षूमां सजनानां केवलकाशीखण्डलब्धये पृथगपि मुद्रयित्वेदं प्रकाशमानयित । अतश्च संप्रार्थयामः समस्तसजनान्—येषां श्रीस्कान्दमहापुराणं समग्रं संजिघृक्षितं ते समस्तस्कान्दमहापुराणसंग्रहाय स्वाभिप्रायं निवेदयेयुः । येषां केवलं श्रीकाशीखण्डमेव संग्रहणीयं स्यात्त एतत्सटीकमतिशुद्धमास्माकीन “श्रीवेङ्कटेश्वर” मुद्रणालये पुष्टचिक्रणपत्रेषु मुद्रयित्वा प्रकाशितं संगृह्य सफ लयन्तु मे मुद्रणपरिश्रममिति सविनयमभ्यर्थयते—

श्रीमतां कृपाकांक्षी—क्षेमराज श्रीकृष्णदास, “श्रीवेङ्कटेश्वर” स्टीम्—मुद्रणालयाध्यक्षः—मुंबई.

अथ श्रीस्कान्दमहापुराणान्तर्गतकाशीखण्डपूर्वार्द्धोत्तरार्द्धाध्यायस्थितविषयानुक्रमणिका ॥

अध्यायाः	विषयाः	प०	पृ०
१	मंगलाचरणम्, सूताग्रे व्यासस्य काशीखण्डकथोपक्रमकरणम्, नारदस्य नर्मदाभसि स्नात्वौ- कारमभ्यर्च्य च पुरतो विंध्यपर्वतदर्शनम्, प्रसंगेन विंध्यचलवर्णनम्, मेरुस्वामवमन्यत इति नारदमुनेर्वचः श्रुत्वा विंध्यस्य वर्धनेन श्रीसूर्यमार्गाविरोधवर्णनञ्च १ १	१	१
२	एकतो नैशातिमिरसंबंधादन्यत्र दिवाकरचंडातपात् त्रैलोक्यानवस्थावर्णनम्, देवकृतविधिस्त- वनम्, सत्यलोके भयाभावं दर्शयितुं सत्यलोकागंतुपुरुषपुण्याचारवर्णनपूर्वकं विधिक्षुत- देवसांत्वनम्, ब्रह्मणो वचनात्त्रैलोक्यापन्निवारणाय श्रीक्षेत्रकाशीस्थागस्त्यमुनिसमीपे गन्तुं श्रीकाशीशकाशीदर्शनेत्युक्तमरप्रयाणवर्णनम्, संक्षेपतः काशीवर्णनञ्च १० १	१०	१
३	काशीक्षेत्रे मणिकर्णिकास्तानविश्वेश्वरदर्शनादियात्रां विधाय सुराणामगस्त्यमुन्याश्रमगमनम्, अमरकृतागस्त्याश्रमवर्णनम्, सुराणां तदाश्रमे लोपामुद्रासुन्यगस्त्यरूपदर्शनञ्च १५ १	१५	१
४	बृहस्पतिप्रणीतागस्त्यमुनिस्तुतिप्रसंगेन लोपामुद्रावर्णनम्, एतत्प्रसंगेन पतिव्रताचारनिरूप- णम्, सूर्यमार्गनिरोधकविंध्यवृद्धिनिवारणाय प्रार्थ्यमानसुराचार्यवचनानुसारेणागस्त्य- कृतामराश्वासनम्, अमराणां स्वर्लोकगमनञ्च २० १	२०	१
५	अमरप्रार्थनामंगीकृत्य विंध्यविद्वद्धिनिराकरणाय सह भार्यया अगस्त्यमुनेः काशीक्षेत्राद्वहिः प्रयाणम्, काशिकावियोगदुःखितस्य मुनेर्विश्वनाथकालभैरवादिदेवताज्ञाग्रहणपूर्वकं वि- शेषतो विलापकरणम्, अगस्त्यमुनिमायांतं दृष्ट्वा विंध्यस्य खर्वतास्वीकारः, यावन्ममा- गमनं पुनर्भवेत् तावत् खर्वतरो भवेति मुनेरपि प्रति कथनम्, मुनेर्महालक्ष्मीदर्शनम्, अगस्त्यमुनिकृतमहालक्ष्मीस्तोत्रम्, महालक्ष्मीवरदानम्, अगस्त्यस्याग्रे प्रयाणञ्च २३ २	२३	२
६	परोपकारप्रशंसनम्, श्रीशैलशिखरादिपुण्यस्थानदर्शनेन मुक्तिश्चेत्किं काशीमहत्त्वमिति लोपा-		

अध्यायाः	विषयाः	प०	पृ०
	मुद्राप्रश्नः, तीर्थमाहात्म्यवर्णनप्रसंगेन काशीक्षेत्रमहत्त्वकथनम्, सर्वतीर्थानि काशीक्षेत्र- प्रापकाणीति काशीश्रैष्ठ्यद्योतनञ्च ३० २	३०	२
७	शिवशर्माख्यमथुरापुरीस्थद्विजस्य स्वदेहे समागतां जरां दृष्ट्वा चिंतोद्गाराः, सप्तपुरीयात्रार्थं गृहाद्वहिर्द्विजस्य प्रयाणम्, अयोध्यायात्रां समाप्य प्रयागे समागमनम्, प्रसंगेन प्रयागमाहात्म्यवर्णनम्, द्विजस्य काशीयात्राकथनम्, तस्य महाकालपुरीप्रयाणम्, तत्प्रसंगान्महाकालमाहात्म्यकथनम्, मायापुरीतीर्थयात्राकथनम्, द्विजस्य मायापुरी देहावसानम्, पुण्यशीलसुशीलनामकवैष्णवगंगाधिष्ठितस्वर्णविमानमास्थाय द्विजस्य नभोवर्त्मरोहणञ्च ३३ १	३३	१
८	मुक्तिपुर्यां मायाख्यपुर्यां मृतस्य शिवशर्मणो द्विजस्य कथं मोक्षानवाप्तिरिति लोपामुद्रासती- प्रश्नः, षट्पुरीषु मायादिषु साक्षात्सायुज्यं नास्तीति दर्शयितुं शिवशर्मविष्णुगणसंवादा- रंभः, द्विजप्रश्नानुसारेण पिशाचगुह्यकगांधर्वलोकस्थितपुरुषसंपादितसदाचारवर्णनम्, यमलोकमागतस्य द्विजस्य शिवशर्मणः सत्कारपूर्वकपूजनार्थं धर्मराजस्यागमनम्, धर्म- राजस्य सौम्यमूर्तेः सौम्यवचांसि श्रुत्वा कथमिदमिति द्विजप्रश्नः, यमस्य रूपद्वयनिरूपण- प्रसंगेन संक्षेपतो यमलोकव्यवस्थावर्णनञ्च ३८ २	३८	२
९	अप्सरालोकवर्णनम्, सूर्यलोकवर्णनम्, सूर्योपासनावर्णनप्रसंगेन गायत्रीमंत्रमाहात्म्यनिरूप- णम्, अर्घ्यप्रदानविधिनिरूपणञ्च ४३ १	४३	१
१०	सहस्राक्षपुरीवर्णनम्, आर्चिष्मत्याख्यवीतिहोत्रपुरीवर्णनम्, कृशानूत्पात्तिकथनप्रसंगेन ज्यो- तिष्मतीपुरीस्थविश्वानराख्यमुनीतिहासकथनम्, शुचिष्मतीकथनानुसारेण मुनेः		

- काशक्षेत्रे गत्वा वीरेश्वरशिवलिंगसमीपे तपोनुष्ठानकथनम्, त्रयोदशे मासि बालरूपेण
लिंगे शिवदर्शनम्, अभिलाषाश्रकस्तोत्रकथनम्, शिवावरलाभेन संतुष्टस्य मुनेः स्वगृहे
प्रयाणञ्च ४६ २
- ११ कालान्तरेण विश्वानरंच्छुचिष्मत्यां गर्भाधानम्, शुभमुहूर्ते सुतोत्पत्तिः, जातकर्मदिसंस्का-
रनिरूपणम्, हस्तसामुद्रिकं वीक्ष्य नारदोक्तं बालस्य वैश्वानरस्य गंडातंश्रुत्वा
मातापित्रोः शोककरणम्, अपमृत्युहरणाय मुनिकुमारस्य काश्यां लिंगं संस्थाप्यानुष्ठान-
करणम्, तृतीयसंवत्सरे वरप्रदानाय समागतस्य कुलिशायुधस्य मुनिकुमारं प्रति वचनम्
नाहं त्यक्तो वरान् प्रहातुमुत्सहे इति वचः श्रुत्वा इन्द्रस्य कुलिशपातनाद्योगं विलोक्य
मुनिकुमारस्य सूच्छावगमः, तत्रैव शिवप्रादुर्भावः, शिववराद्वैश्वानरस्य दिक्पतित्वादि-
प्राप्तिवर्णनञ्च ५१ १
- १२ नैर्ऋतलोकवर्णनम्, विन्ध्याटव्यां पल्लीपतेः पिंगाक्षस्य विश्वनाथपुरीयातुकामसार्थप्राणपरि-
क्षणार्थं प्राणदानाल्लोकपालत्वप्राप्तिः, वारुणलोकवर्णनम्, कर्दमस्य प्रजापतेः पुत्रस्य
शुचिष्मतो जलक्रीडायां शिशुमारेण सरस्याहरणम्, सरसि सन्नं श्रुत्वाऽपि सुतं पूजयाम-
विकासक्तस्य सविधे मुनेः शिवगणेन साशिशुमारस्य बालकस्थानयनम्, शुचिष्मतो
मुनिकुमारस्य काश्यां शिवलिंगं संस्थाप्य तपश्चरणम्, शिवप्रसादाद्वारुणलोकसंप्राप्तिश्च ५७ २
- १३ जगत्प्राणस्य पवनस्य गंधवतीपुरीवर्णनम्, कश्यपपुत्रस्य पूतात्मनः श्रीकाशीक्षेत्रे लिंगं संस्था-
प्य तपश्चरणम्, तस्य शिवाल्लोकपालत्वप्राप्तिकथनम्, गुह्यकेश्वरस्यालकावतीपुरीवर्णनम्,
कांपिल्यनगरे यज्ञदत्तनाम्नो ब्राह्मणस्य नाम्ना गुणनिधिरप्यगुणनिधिर्धूतासक्तो मद्यपः
पुत्रो बभूव तस्य बहुकालं मात्रा प्रच्छन्नदुराचारस्य सुतस्य दुष्कृतिं संपश्यता पित्रा
स्वगृहान्निष्कासनम्, स्वार्थदीपदशोदयोतेन लिंगमौलितमोहरस्य बहूपोषितस्यास्य शिव-
रात्र्यां शिवालयेऽन्नापहरणाद्वारितस्य कालिंगदेशराजपुत्रत्वप्राप्तिवर्णनम्, तत्र तस्य शि-

- वालयेषु दीपदानात्कल्पे विश्रवःसुतत्वमधिगम्य दुःसहतपश्चरणतः शिवसख्यालकाराज्या
दिलाभवर्णनञ्च ६१ १
- १४ रुद्रभक्तोषितैशानीपुरीवर्णनम्, अजैकपादादिरुद्रगणस्थापितैशानलिंगमाहात्म्यवर्णनम्, चन्द्र-
लोकवर्णनम्, ब्रह्मणो मानसात्समुद्भूतस्य सोमस्य वाराणस्यां लिंगं विधाय तत्पुरो
महत्तपश्चरणम्, शिवप्रसादात्तस्य महैश्वर्यलाभकथनञ्च ६६ २
- १५ दक्षप्रजापतेः षष्टिदुहितृभिरैकपतिलाभाय लिंगं संस्थाप्य वाराणस्यां तपःकरणात् शिव-
वरानुसारतः सोमं पतिमासाद्य संपादितस्य नक्षत्रलोकस्य संक्षेपतो वर्णनम्, अत्रिपुत्रस्य
सोमस्य गुरुभार्यापहरणम्, रुद्रचंद्रमसोर्युद्धकथनम्, युद्धं निवार्यब्रह्मणो वचनाच्चंद्रस्य
बृहस्पतये तारासमर्पणम्, तस्यां बुधस्योत्पत्तिः, बुधकृतशिवाराधनम्, बुधस्य शिववरा-
ल्लोकपालत्वादिवैश्वर्यलाभवर्णनञ्च ६८ २
- १६ समरे देवैर्घातितानां दानवैर्द्राधकसैनिकानां संजीवनीमंत्रतो भार्गवशुक्रकृतं पुनरुज्जीवनम्,
देवप्रार्थनया नंदिकेश्वरादानाय्य शुक्रस्य शिवेन मुखे निक्षेपणम्, अंधकस्य ससैन्यस्य
प्रमथैः सह युद्धवर्णनम्, शुक्रतः शुक्रस्य बहिर्निःसरणम्, शुक्रस्य वाराणस्यां तपश्चरणाच्
शिवप्रसादतो लोकाधिपत्यादिवरप्राप्तिवर्णनञ्च ७१ २
- १७ श्रीशिवस्य भूमौ निपातिताद् भालस्थलतः स्वेदविंदोर्लोहितांगस्योत्पत्तिः, शिवप्रसादात्तस्य
लोकाधिपत्यादिकथनम्, आंगिरसस्य शिवप्रसादार्थं वाराणस्यां तपःकरणम्, शिवस्य
वरप्रसादाल्लोकपतित्वदेवगुरुत्वलाभः, मार्तण्डात्संज्ञाप्रतिकृतौ छायायां शनैश्चरोत्पत्तिक-
थनम्, तस्य वाराणस्यां तपश्चरणात्लोकपालत्वग्रहमुख्यत्वलाभवर्णनञ्च ७६ २
- १८ मरीच्यादिब्रह्ममानससृष्टपुत्रसप्तार्षिलोकवर्णनम्, अरुंधतीनक्षत्रस्थानदर्शनादिवर्णनञ्च ८१ १
- १९ पितुंकाधिष्ठितस्य सपत्नमात्रा तिरस्कृतस्य ध्रुवस्य मातृवचनात् तपस्यार्थं विपिनप्रवेशः
तत्र सप्तार्षिसमागमः, द्वादशक्षरमंत्रमुपादिश्य मुनीनामन्तर्धानञ्च ८२ १

२० यमुनातटे मधुवने स्थितस्य ध्रुवस्य तपस्यावर्णनम्, इन्द्रेप्रेषितनानाविधतपोविघ्ननिरूपणम्, ध्रुवस्य साक्षाच्च श्रीभगवतो दर्शनञ्च ८६	२
२१ ध्रुवकृतश्रीभगवत्स्तोत्रनिरूपणम्, ज्योतिश्चक्रस्य आधारपदं ते दास्यामि तथापि मया सह काशीं याहि तत्र लिंगार्चनं कृत्वा कृतकृत्यो भवेति ध्रुवं संदिश्य तेन सह भगवतः काशीपुर्या प्रयाणम्, तत्र ध्रुवस्य लिंगसंस्थापनेन कृतकृत्यत्वमासाद्य स्वगृहे प्रयाणञ्च ९०	१
२२ महर्जनस्तपोलोकवर्णनम्, सत्यलोके समागतानां ब्रह्मणा सह संवादाः, द्विजप्रशंसनपूर्वकं ब्रह्मकृतकाशीवर्णनञ्च ९९	१
२३ भूलोकाच्छिवलोकपर्यंतं योजनप्रमाणकथनम्, शिवोपासनतो विष्णोरात्मसाम्यप्राप्तिकथनपूर्वकं शिवकृतविष्णुभिषेकवर्णनञ्च ९९	१
२४ द्विजस्य मायापुर्या मरणतो विष्णुलोके ब्रह्मणो वत्सरपर्यंतं बहुविधोपभोगप्राप्तिः, ततश्च पुण्यक्षये नंदिवर्धनप्राप्ते भूषत्वमासाद्य प्रजारंजनकर्तुरस्य काशीमाहात्म्यश्रवणसंजातहर्षस्य काश्यां प्रयाणम्, विश्वेश्वरानुग्रहात् तत्र शिवप्रासादं विधाय वृद्धकालेश्वराख्यस्थापितशिव लिंगाग्रे तपस्यतः परीक्षणार्थमागतशिवपरीक्षणोत्तरं सह तेन सखीकस्य राज्ञस्तस्मिन्नेव लिंगे लयो भविष्यति इति विष्णुगणप्रतिपादितशिवशर्माद्विजभाविस्थितिवर्णनम् १०१	१
२५ अगस्त्यमुनेः सभार्यस्य श्रीगिरिं प्रदक्षिणीकृत्य स्कंदवने कुमारदर्शनम्, अगस्त्यकृतस्कंद-स्तोत्रम्, काशीमाहात्म्यविषये स्कंदं प्रति मुनिप्रश्नः, स्कंदनिरूपितकाशीवासफलकथनञ्च १०४	२
२६ अविमुक्तक्षेत्रोत्पत्तिवर्णनम्, चक्रपुष्करिणीतीरेविष्णोस्तपोवर्णनम्, मणिकार्णिकाया उत्पत्ति वर्णनम्, मणिकार्णिकास्नानविधिकथनञ्च १०७	२
२७ गंगामाहात्म्यवर्णनं दशहरास्तोत्रकथनञ्च ११३	१
२८ शिवाविघ्नानगौरवतः काश्यां गंगास्नानान्महापातकोपपातकशमनवर्णनम्, कलिंगदेशे वाहीक नाम्नः कस्य चित्राममात्रद्विजस्य वृषलीपत्युः अरण्ये व्याघ्रेण मारणम्, सांध्य नन्मयं	

समादाय गच्छतो गृद्धस्य अन्यगृद्धेण युद्धम्, दैवतस्तदस्थिगंगाजलसंगमान्महाश्वर्यम् नानाविधपातकक्षालनाय कुम्भीपाकादिनरकेषु प्रक्षितस्यापि सुखावाप्तिं विलोक्य सर्वेषां विस्मयकरणम्, अन्ते विमानमाख्य वाहीकस्य स्वर्गलोकप्रयाणम्, गंगामाहात्म्य-कथनञ्च ११९	१
२९ अशक्तानां स्नानतुल्यफलावाप्तिमिच्छूनां महावीचनिवारकश्रीगंगासहस्रनामस्तोत्रम् १२२	१
३० मणिकर्ण्या भगीरथनृपानीतगंगासंगमात् क्षेत्रमाहात्म्याधिक्यकथनम्, दक्षिणोत्तरभागे असिचरणावस्थितिकथनम्, देहलीविनायकस्य शिवाज्ञां विना अंतःप्रवेशं कुर्वतां विप्रो-त्पादनाय नियोजनम्, धनंजयवणिगितिहासकथनम्, काश्या वाराणसीनामव्याख्या-नञ्च १३६	१
३१ ब्रह्मणः शिरश्छेत्तुं शिवात्कालराजस्योत्पत्तिः शिवनिंदाकारिब्रह्मशिरश्छेदात्कालराजस्य का-पालिकवेषेण काश्यां प्रयाणम्, तत्र गतस्य कालभैरवस्य पृष्ठलग्नाया ब्रह्महत्यायाः पातालगमनम्, तत्र कपालमोचनतीर्थे सर्वेषां पातकक्षालनाय कालभैरवस्थितिवर्णनञ्च १४२	२
३२ पूर्णभद्रनामकयक्षस्य शिवाराधनात्कनककुण्डलाख्यभार्यायां हरिकेशाभिधपुत्रजन्मकथनम्, बाल्यावस्थामारभ्य शिवासक्तस्य हरिकेशस्य पितुस्ताडनभयात् गृहान्निर्गतस्य काश्यां प्रयाणम्, पार्वतीं प्रति शिवनिरूपितानंदकाननवर्णनम्, आनंदकानने हरिकेशस्य तपः संतुष्टमहेश्वरवाद् दंडपाणित्वकथनम्, दंडपाण्यष्टककथनञ्च १४७	२
३३ ज्ञानवापीनामकतीर्थोत्पत्तितात्माहात्म्यवर्णनम्, काशीनिवासिहरिस्वामिकन्याया ज्ञानवापीं सेवमानायास्तद्रूपमोहितविद्याधरेणाहरणम्, मलयपर्वते विद्याधरेण साकं राक्षसस्य युद्ध-वर्णनम्, युद्धे राक्षसविद्याधरयोः परस्परप्रहारेणैव मरणाद्धरिस्वामिकन्याया विद्याधरं पतिं मन्यमानाया देहपरित्यागकथनम्, उभयो राजदेहमासाद्य तत्र चित्रपटीविलोकनञ्च १५५	२
३४ माल्यकेतुकलावत्योस्तयोः काशीप्रयाणम्, तत्र काशीयात्रां विधाय ज्ञानवापीनिकटे शिवो-पदेशाद्दिमानमाख्योभयोः शिवलोकगमनकथनम्, ज्ञानवापीमाहात्म्यकथनञ्च १६१	१

अ०	विषयाः	प०	पृ०
३९	काशीप्रापकब्राह्मणसदाचारवर्णनप्रसंगेन नित्यकर्तव्यधर्मनिरूपणम्	१६४	२
३९	सदाचारवर्णनप्रसंगेन द्विजानां ब्रह्मचर्यधर्मनिरूपणम्	१७४	२
३७	सुलक्षणां स्त्रियं विना गृहस्थाश्रमस्य न सिद्धिस्तस्माद्विस्तरेण स्त्रीलक्षणनिरूपणम्	१७७	१
३८	अष्टविधविवाहवर्णनम्, शुभाचारस्य द्विजादीनां काशीप्राप्तिकारस्य विस्तरेण कथनञ्च	१८२	१
३९	दिवोदासनृपेतिहासकथनप्रसंगेनाविमुक्ते क्षेत्रे अविमुक्तेः शशिवर्णिगोत्पत्तिवर्णनम्	१८५	२
४०	काशिकाक्षेत्रगमनविप्रविधायिद्विजादिनिषिद्धाचारस्वरूपवर्णनम्, गृहस्थाश्रमिणां विहिता- चारनिरूपणञ्च	१८८	१
४१	वानप्रस्थयतिधर्माणां विस्तरेण निरूपणे योगाख्यानम्	१९३	१
४२	निकटासनमृत्युचिह्नकथनपूर्वकं श्रीक्षेत्रकाशीमाहात्म्यमिश्रितकालवचनोपायकथनम्	२००	२
४३	दिवोदासे काश्या मुषित्वा भुवो राज्यं शासति सर्वेषां विश्वेश्वरादिदेवानां भुवं परित्यज्य मंदराचलगमनम्, दिवोदासराज्ये प्रजासौख्यवर्णनम्, भुवं परित्यज्य अग्रेपरि स्वर्गगमनं विलोक्य राज्ञा व्याहृतस्य स्वसामर्थ्यस्य वर्णनञ्च	२०२	२
४४	विश्वनाथभवान्यामंदरगिरिवरे स्थितयोः काशीवियोगदुःखवर्णनम्, दिवोदासनृपस्य काशी क्षेत्रपारित्यागार्थं शिवस्य योगिनीगणप्रेषणवर्णनञ्च	२०६	१
४५	चतुःषष्टियोगिनीनां शिवाज्ञया काशीपुरे राज्ञो दिवोदासस्य विप्रार्थं प्रवेशकथनम्, तासां नामनिरूपणञ्च	२१०	१
४६	दिवोदासस्य विप्रमुत्पाद्य काश्यां बहिर्निष्कासनाय शिवादिष्टस्यागमनम्, दिवोदासराज्ये नानाविधप्रयत्नेन छिद्रान्प्रेषणोद्यतस्य रवेर्द्वादशधा आत्मानं विभज्य काश्यामेव निवास- कथनम्, लोकार्कस्थानकथनम्, तत्तीर्थयात्राविधिमाहात्म्यकथनञ्च	२११	२
४७	उत्तरार्ककुंडनिरूपणम्, तत्र स्थिताया द्विजकन्याया मातापित्रोर्मरणानन्तरं उत्तरार्कस- मीपे तपश्चरणम्, तस्यै स्वसखीत्वरूपगौरीवरप्रदानम्, उत्तरार्ककुंडमाहात्म्यनिरूपणञ्च	२१३	२
४८	कृष्णपुत्रस्य सांवस्य नारदापमानात् कृष्णशापप्रभवकुष्ठरोगावगमकथनम्, तत्परिहाराय काश्यां तस्य स्वनाम्ना कुंडं विधाय तपश्चरणाद्रोगनिवृत्तिः कुंडमाहात्म्यसहितसांबा-		

दित्यमाहात्म्यकथनञ्च	२१५	१
४९ पांडवानां वनवासप्रसंगेन काश्यागमनम्, तत्र द्रौपदीकृतसूर्याराधनात् तस्यै सूर्यतः स्था- लीप्राप्तिः, द्रौपद्याराधितखेः स्थाननिरूपणम्, मयूखादित्यमाहात्म्यवर्णनञ्च	२१७	१
५० उच्चैःश्रवसो वर्णविषये कद्रुविनतयोर्वादकथनम्, तत्र कापट्येन विनतायाः पराभवात् कद्रुदास्यकरणम्, मातुर्दास्यानोदाय गरुडस्य सुवाहरणवर्णनम्, विनतागरुडयोः काश्यां शिवलिंगस्थापनपूर्वकं तपश्चरणम्, तयोर्वरप्रदानपूर्वकखलोत्कादित्यस्थानमाहात्म्यकथनञ्च	२२०	१
इति श्रीकाशीखंडपूर्वार्धानुक्रमणिका समाप्ता ।		
५१ अरुणादित्यमाहात्म्यवर्णनम्, विनतादास्यकारणकथनम्, वृद्धहारीतोपासितवृद्धादित्यमाहात्म्य कथनम्, विष्णुवचनात्काश्यां शिवलिंगं प्रतिष्ठाप्य सूर्यस्य तपश्चरणम्, तस्यै केशवादित्य- नामप्राप्तिपूर्वकमाहात्म्यवर्णनम्, विमलगंगायमादित्यानां संक्षेपतो वर्णनञ्च	२२६	१
५२ दिवोदासनृपनिष्कासनाय शिवप्रेषितस्य चतुराननस्य द्विजवेषेण काश्यां दशाश्वमे- धकरणात्तीर्थस्य दशाश्वमेधनामकरणकथनम्, तत्तीर्थमाहात्म्यवर्णनञ्च	२२९	१
५३ शिवप्रेषितानां योगिनीभानुविधीनां काश्यामेव शिवलिंगानि संस्थाप्य तत्रैव स्थितानां स्थितिं परिज्ञातुं दिवोदासस्य निष्कासनाय च शंकुकर्णादीनां शिवाज्ञया काशीप्रयाणवर्णनं काशीवर्णनञ्च	२३१	२
५४ शंभोरत्यंतप्रियकपर्दिगणस्थापितशिवलिंगमाहात्म्यवर्णनप्रसंगेन वाल्मीकिसंज्ञकद्विजेतिहास- कथनम्, तत्कृतपिशाचोद्धारवर्णनम्, पिशाचमोचनतीर्थयात्रामाहात्म्यकथनञ्च	२३५	१
५५ पिंगलादिगणस्थापितशिवलिंगमाहात्म्यनिरूपणम्, येये गणाद्याः काशीस्थितिं विलोकयितुं शिवेन प्रेषितास्तेषां मपुनरावृत्तिं विलोक्य काश्यां शिवाज्ञया गणेशस्य प्रवेशवर्णनञ्च	२३७	२
५६ गणेशस्य ज्योतिषिकद्विजवेषमाश्रित्य काश्यां प्रवेशवर्णनम्, स्वमायया पुरीस्थितानेकजन- मोहं विधाय राज्ञोऽपुः गणेशस्य राजस्त्रीभिः सहलापादिवर्णनम्, दिवोदासनृपसमा- गमे राज्ञो वर्णनपूर्वकं गणेशस्य तस्मै किञ्चिद्विषयकथनञ्च	२३९	१
५७ विष्णुना दिवोदासे काशीत उच्चाटिते सति मंदरादागत्य काश्यां शिवेन कृताया गणेशस्तु-		

तेर्वर्णनम्, गणेशस्य हुंदिनामकथनम्, भगरिथहरिश्चन्द्रकपर्चादिगणेशस्थानकथनम् २४१	१
९८ गणेशोऽपि विलंबिते चिंतापरवशस्य शिवस्य दिवोदासनुपस्य काशीत उच्चाटनाय विष्णु निरूपणम्, काश्यां विष्णोर्नानाविधस्थाननिरूपणम्, विष्णुलक्ष्मीगुरुः सौगतपरिघ्रा. जिकाशिष्यरूपैर्बौद्धधर्मस्थापनप्रकारवर्णनम्, प्रजाऽधर्मरुचीः कृत्वा गणेशवचनानुसारेण द्विजरूपस्य विष्णोः राज्ञे शिवलिंगस्थापन कथनम्, शिवलिंगमभ्यर्च्य राज्ञो दिवोदासस्य विमानमारुह्य कैलासपुरप्रयाणवर्णनम् २४९	१
९९ वेदशिरसो मुनेः शुचिमप्सरसं दृष्ट्वा स्वलितवीर्यस्य वीर्यात्कन्योत्पत्तिकथनम्, धूतपापाख्य-कन्यायाः पितुर्वचनात्तपश्चर्याकरणम्, ब्रह्मणो वरदानात्तस्याः पावित्र्यविशेषताप्राप्तिकथनम् तां दृष्ट्वा मर्धस्य कामोद्दीपनात्परस्परं शापप्रसंगेन तयोर्नदीनदत्वप्राप्तिकथनम्, गंगायमुना-सरस्वतीकिरणधूतपापाधर्मनदसंगमात्पंचनदतिर्थिकथनम्, तन्माहात्म्यकथनम् २५१	१
१० अग्निविंदुमुनिवृत्तिविष्णुस्तुतिवर्णनम्, तत्र विंदुमाधवावस्थानवर्णनम्, विंदुमाधवमाहात्म्य-वर्णनम् २५४	२
११ आदिकेशवतार्थकेशवादेवैष्णवस्थानानां संक्षेपतो वर्णनम्, विंदुमाधवनिरूपितनानास्थान-तथात्रादिनिरूपणम्, विंदुमाधवकथनादग्निविंदुमुनेः सुदर्शनचक्रसंस्पर्शात्सायुज्यला-भनिरूपणम् २५८	१
१२ दिवोदासनुपे विष्णुकथनानुसारेण कैलासपुरं प्राविष्टे विष्ण्वादीनां मंदरे हरसन्निधौ शिवा-नयनार्थं गमनम्, शिवकृतकापिलतीर्थवर्णनम्, कापिलतीर्थे वृषध्वजप्रादुर्भावकथनम् २६४	१
१३ जैगीषव्यमुनिपौत्रवर्णनम्, तस्य शिवाद्वरप्राप्तिकथनम्, ज्येष्ठेशमाहात्म्यकथनम् ... २६७	१
१४ मंदराचलादागतं शिवं सगणं साम्बं द्रष्टुं नानातीर्थागतानां द्विजानां शिवदर्शनम्, शिवप्रणीतकाशीक्षेत्रहस्यकथनम् २६९	१
१५ पराशरेश्वरमांडव्येश्वरजाबालेश्वरकंदुकेश्वरादिनानाविधशिवलिंगमाहात्म्यकथनम् २७२	१
१६ शैलेश्वरादीनां काशीक्षेत्रस्थितशिवलिंगानां निर्णयकथनम् २७४	१
१७ गौरीं प्रति शिवनिरूपितरत्नेश्वरशिवलिंगमाहात्म्यकथनम्, कस्याश्चिन्नर्तक्याः शिवरात्र्यां,	१

रत्नेश्वरसमीपे नर्तनगानादिना जागरणाच्च शिवप्रसादेन देहान्तरे वसुभूतिनामकगंधर्व-राजतनयात्बलाभवर्णनम्, रत्नावलीनाम्यास्तस्या गंधर्वकन्याया रत्नेश्वरलिंगवरप्रभावात् परमाश्चर्यजनकविवाहचरितवर्णनम्, दाक्षायणीश्वरमाहात्म्यकथनम् ... २७८	१
१८ मंदिपासुरपुत्रस्य गजासुरस्य विधिवरादन्यावयस्य शूलेन शिवकृतविनाशकथनम्, कृत्ति-वासेश्वरोत्पत्तिकथनम्, कृत्तिवासेशमाहात्म्यकथनम् २८३	२
१९ नानाविधस्थानस्थितानां शुभदानामष्टपष्टिसंख्यकानामायतनानां काश्यां समागमनकथनम् २८६	१
२० वेतालादिपरिवारसहितानां नवकोटिसंख्यचंडीनां काशीरक्षणाय स्थानस्थाने स्थापन-वर्णनम् २९०	१
२१ रुद्रदैत्यपुत्रस्य पुंभिरजेयस्य दुर्गासुरस्य त्रैलोक्यराज्यकर्तुर्नाशाय स्वनिकटे तमानेतुं भगवत्याः काळरात्रिप्रेषणम्, काळरात्रिवचनात्सैन्यस्य दुर्गदैत्यस्य भगवत्याः समीपे आगमनम्, युद्धोद्यतं दुर्गसैन्यं विलोक्य देवीशरीरच्छत्तयुद्धमवर्णनम्, दुर्गासुरस्य भगवत्या सह युद्धवर्णनम् २९२	२
२२ भगवतीशरीरोत्पन्नशक्तीनां नामनिरूपणम्, दैत्यदेवीयुद्धवर्णनम्, दुर्गदैत्यवधामुस्तुष्टदेवकृत-दुर्गादेवास्तुतिकथनम्, दुर्गाभैरवपूजनफलकथनम् २९६	१
२३ पार्वतीं प्रति शिवनिरूपितौंकारादिचतुर्दशलिंगगणनम्, ओंकारेशोत्पत्तिवर्णनप्रसंगेन ब्रह्म-कृतौंकारस्तुतिकथनम्, ओंकारेशलिंगमाहात्म्यनिरूपणम् ... २९९	१
२४ पाद्मकल्पीयभारद्वाजमुतदमनस्य विद्यामधीत्य विरक्तस्य रेवातीरे अमरकंटकक्षेत्रे गर्गना-मो मुनेर्दर्शनम्, गर्गमुनिनिरूपितौंकारमाहात्म्यवर्णनम् ३०४	२
२५ सप्तजन्मार्जितपापनिवारणैकदक्षत्रिलोचनेश्वराविर्भावकथनम्, तन्माहात्म्यनिरूपणम् ३०८	१
२६ मणिमाणिक्यनिर्मितत्रिलोचनप्रासादस्थितपारां वतद्वेतिहासकथनपूर्वकं त्रिलोचनाख्यशिव-लिंगमाहात्म्यकथनम् ... ३१०	१
२७ केदारेश्वरमाहात्म्यकथनप्रसंगेनोजयिनीस्थितद्विजदारकेतिहासकथनम् ३१४	१

अ०	विषयाः.	प०	पृ०
७८	यमधर्मासाधितधर्मेश्वराख्याशिवलिंगमाहात्म्यनिरूपणम्	३१९	२
७९	धर्मतपःसाक्षिणां कीरशिशूनां शिववराक्लेशसपदासिकथनपूर्वकं धर्मेशमाहात्म्यकथनम्	३१७	२
८०	पुलोमजां प्रति शिवानिरूपितस्य चैत्रशुक्लतृतीयामारभ्य फाल्गुनशुक्लतृतीयापर्यंतं विश्वभुजा स्वर्गरीविनायकदैवतमनोरथतृतीयाव्रतस्य विस्तरेण वर्णनम्	३२०	१
८१	सुरगुरोर्वचनानुवृत्तहृत्योद्भवत्राससंतसेंद्रस्य काश्यामुत्तराहिन्यां स्नात्वा धर्मेशाख्यशिवलिंग सन्निधौ तपश्चरणम्, ब्रह्महत्यानिवृत्तिपूर्वकमिद्रस्य पूर्ववत्तेजःप्राप्तिकथनम्, दुर्दमभूपे- तिहासकथनपूर्वकधर्मेशमाहात्म्यकथनम्	३२२	१
८२	वीरेश्वराभिर्भावप्रसंगेन मित्रजित्पराक्रमवर्णनम्, महावैष्णवस्य मित्रजिन्नृपस्य कंकालासुरं त्रिशूलेन हत्वा कंकालासुरहृतमलयगंधिनीं विद्याधरकन्यां गांधर्वेणोद्वाह्य तया सह काश्या मागमनम्, अभीष्टतृतीयाव्रतविषये राज्ञीं प्रति नृपप्रश्नश्च	३२४	१
८३	नृपप्रश्नानुसारेण मार्गशीर्षशुक्लतृतीयायां राज्ञीनिरूपितगौरीविधैवताभीष्टतृतीयाव्रतनिरूप- णम्, व्रतकरणाद्राज्ञीपुत्रलाभः, मूलक्षे जातस्य मात्रा विकटादेवीपुरतः स्थापितस्य तस्य शिशोर्देव्यनुज्ञया माहेश्वर्यादिमातृसमीपे प्रेषणम्, मातृविसृष्टस्य बालकस्थानंदकानने पंचमुद्रादेवीनिकटे तपश्चरणाच्छिवलिंगाभिर्भावः, अस्यैव लिंगस्य वीरेश्वराख्याप्राप्तिस्त- न्माहात्म्यकथनम्, वीरेश्वराशिवेन तस्मै राजपुत्राय नानाविधवरानन्दत्वाकथितानामसि- गंगासंगमस्थितपुण्यस्थानानां क्रमेण वर्णनम्	३२७	२
८४	मित्रजिन्नृपपुत्राच्च वीरेश्वराख्याशिवनिरूपितानां श्रीमददिकेशवादिभगीरथतीर्थानां कथनम्	३३०	१
८५	आनंदकानने शिवलिंगं संस्थाप्य बहुलपस्तत्त्वापि फलाभावादुर्वाससि काशीं शमुमुद्यते शिवस्य लिंगादाविर्भाववर्णनम्, दुर्वासःकामदूराणात्तच्छिवलिंगस्य कामेश्वराभिधानं तन्माहात्म्यकथनम्	३३३	१
८६	विश्वकर्मनिर्मितशिवलिंगस्य काश्यां विश्वकर्मेश्वराभिधानकथनपूर्वकतन्माहात्म्यवर्णनम्	३३५	१

अ०	विषयाः.	प०	पृ०
८७	दक्षेश्वरोत्पत्तिकथनपूर्वकं केनचित्प्रसंगेन शिववैरिणो दक्षप्रजापतेः शिवौ विना यज्ञारंभ वर्णनम्	३३८	१
८८	नारदमुखादध्वरवृत्तमाकर्ष्य शिववचनमनादृत्यैव सत्या दक्षयज्ञगमनम्, तत्र शिवनिर्दां पितुर्मुखादाकर्ष्य परमकुपितायास्तस्या देहविसर्जनवर्णनम्	३४१	१
८९	शिवगणवीरभद्रकृतं यज्ञविध्वंसनपूर्वकं दक्षशिरोनाशनम्, पुनःशिवकथनादक्षस्य मेषवदनत्वं संपाद्य विमोचनम्, काश्यां शिवलिंगं संस्थाप्य दक्षस्य तपःकरणम् दक्षेश्वरोत्पत्तिकथनम्	३४४	१
९०	पार्वतीकृतपार्वतीशिवलिंगस्थापनं तन्माहात्म्यनिरूपणम्	३४७	२
९१	विश्वनाथशिवलिंगात्पूर्वतो गंगास्थापितगंगेशलिंगमाहात्म्यवर्णनम्	३४८	१
९२	ब्रह्मणः सकाशाद्गंगासाम्यरूपं वरमलब्ध्वा काश्यां शिवलिंगं संस्थाप्य रेवायास्तपःकरणम्, नर्मदेश्वरदत्तरेवावरदानकथनपूर्वकतल्लिंगमाहात्म्यवर्णनम्	३४८	२
९३	शिवं पतिं लब्धुं काश्यां सर्तीस्थापितसतीश्वरलिंगमाहात्म्यवर्णनम्	३४९	१
९४	अमृतेश्वरकरुणेश्वरज्योतिरूपेश्वराणां शिवलिंगानां माहात्म्यवर्णनम्	३५०	१
९५	काश्यामपि भुजमूर्ध्वीकृत्य हरिः सेव्यो हरिः सेव्य इति व्यासवचनं श्रुत्वा शैलादिकृतव्या- सभुजवाक्स्तम्भनवर्णनम्, विष्णुकठसंस्पर्शनापस्तंभननिवृत्तौ व्यासकृतशिवस्तुतिवर्णनम्	३५१	२
९६	व्यासशापमोचनकथनम्, कृच्छ्रादिस्वरूपकथनम्, व्यासस्य काशीतो बहिर्निष्कासनं च	३५३	२
९७	सर्वपापापनोदनकाशीक्षेत्रस्थितसर्वतीर्थकथनम्	३५८	२
९८	काश्यां मुक्तिमंडपे श्रीविश्वेश्वरसमागमनमहोत्सवस्य विशेषेण वर्णनम्	३६४	२
९९	श्रीशंभुना ब्रह्मविष्णवादिदेवेभ्यः प्रतिपादितस्य श्रीविश्वेश्वराख्यकाशीक्षेत्रपरमदैवतस्य मा- हात्म्यनिरूपणम्	३६७	१
१००	काशीखड्गान्तर्गतैतिहासानुक्रमवर्णनम्, पञ्चतीर्थ्यादियात्रावर्णनम्, काशीखण्डश्रवणप- ठनफलवर्णनम्	३६९	१

॥काशीखण्डस्थविषयानुक्रमोऽयं यथामति ॥ विरच्य श्रीविश्वनाथपदयोरपि यतो मया ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीपरमात्मनेनमः ॥ ॥ सच्चिदानंदसंदोहभक्तैकामोदमंदिरम् ॥ सादरंप्रणुवेभक्त्याश्रीगोपीजनवल्लभम् ॥ १ ॥ संहारस्वेदादिवयःस्वयंप्रभुःश्रितोऽविमुक्तंभगवान्स
होमया ॥ दिशत्यभीक्ष्णंपरमात्मतारकंभजेतमानंदवनेतनुत्यजाम् ॥ २ ॥ माधवंगिरिजादुंदिभैरवंदंडनायकम् ॥ मणिकर्णौगुहांकाशीमुदक्स्रोतोवहानुमः ॥ ३ ॥ अद्वैताब्जविकास
कैकतरणिहार्दाधिकारच्छिदंशांत्यादेर्निलयंदयैकशरणंवैराग्यवन्मूर्तिकम् ॥ हृत्कांतारमहाटवीमुविलसत्कामेभंपंचाननंश्रीरामेंद्रवनाभिधंगुरुमहोभक्त्यानमामस्तराम् ॥ ४ ॥ यत्पादांबुरुहध्या
नाद्धार्मिगलितंतमः ॥ परमंतंगुरुभक्त्याश्रीदेवेंद्रवनंनुमः ॥ ५ ॥ व्यासोक्तस्कांदसंज्ञेऽयंपुराणेकाशिकाह्वयः ॥ खंडोयस्तस्यटीकयंरामानंदेनरच्यते ॥ ६ ॥ श्रीवासुदेवाभिधभूसुरेंद्रगुणैकरत्ना
मलसत्त्ववाद्धैः ॥ वाक्याग्रहेणाहमिहप्रवृत्तःक्षंतव्यमस्मच्चंपलंकृतीदैः ॥ ७ ॥ अध्यायानांशतंप्रोक्तंव्यासेनात्रतदादितः ॥ विंध्यनारदसंवादोवर्ण्यतेतिमनोहरः ॥ ८ ॥ तत्रादौतावच्चिकीर्षितस्य
पुराणस्यनिष्प्रत्यूहपरिसमाप्तिप्रचयाभ्यांनानेतिहासपुराणशास्त्रप्रबंधसंबंधाविकृतलीलावतारोभगवान्द्वैपायनोविघ्नाधिराजंपूजयति ॥ तंमन्महइति ॥ तत्रसर्वनाम्नस्तावदौत्सर्गिकंप्रसिद्धार्थत्वम् ॥
यथाहुः ॥ सर्वनामप्रसिद्धार्थप्रसाध्यार्थविधानकृदिति ॥ नचयदाग्रेयोऽष्टाकपालोभवतीत्यत्रव्यभिचारः ॥ वचनानित्वपूर्वत्वादितिन्यायेनतदर्थस्यतत्रान्यतोऽलब्धत्वात्प्रसिद्धार्थत्वंसर्वनाम्नोबला
दपलप्यते ॥ अत्रतुतदपवादाभावेपुनरुत्सर्गस्यस्थितिरेवेत्यभिप्रेत्यप्रसिद्धार्थमाह ॥ तमिति ॥ तंप्रसिद्धंपरामेश्वरंरूपंमन्महेध्यायामःचितयामेत्यर्थः ॥ मन्महइतिमनुअवबोधनइत्यस्मात्तना
देर्धातोर्लङुत्तमपुरुषबहुवचनं लोपश्चास्यान्यतरस्यांम्वोरित्युकारलोपः ॥ सर्वनाम्नापरामृष्टंविशेष्यदर्शयति ॥ करिगणेशानाननमिति ॥ करःशुंडादंडोविद्यतेयेषांतेकरिणोहस्तिनइतियावत्

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ तंमन्महेमहेशानंमहेशानप्रियार्भकम् ॥ गणेशानंकरिगणेशानाननमनामयम् ॥ १ ॥

गणाःसमूहाः करिणांगणाःकरिगणास्तेषामीशानईश्वरःश्रेष्ठइत्यर्थः ॥ तस्येवाननंतस्याननमिवाननंयस्यसतथातम् ॥ एवंहिपात्रेश्रूयतेचक्रेश्वरमाहात्म्यप्रसंगे ॥ विघ्नाधिराजेजातेतदवलोक
नायब्रह्मादयोमिलिताअभूवन्शनैश्चरस्तुनागतोभूत् ॥ ततोऽविकायांरुष्टायामागतेचतस्मिन्गणेशस्यमौलिरपतत् ॥ ततोमहादेवेनहस्तिवृंदेंद्रशिरश्छिन्वायोजितमिति ॥ कदाचिद्वात्रोद्धर्तनंकृत्वा
तज्जनितमलेनगणेशप्रतिकृतिविधायजीवंचतस्यांसंचार्यावावन्मयास्त्रायतेतावद्रकोप्यागंतुंनदेयइतिगौरीतंव्याजहार ततश्चतस्मिन्द्धारिस्थितेकुतश्चिदागतोमहेशस्तेनप्रतिरुद्धोऽतःपुरंप्रवेष्टमलभमानः
कुद्धःसनवहुयुद्धं कृत्वापश्चात्तस्यमौलिमुज्जहार पश्चाच्छोकरोपाभ्यामाविश्यांपार्वत्यांकरिगणेंद्रशिरश्छिन्वायोजितमितिचभविष्ये ॥ गजीभूयक्रीडतोर्भगवतोर्जातत्वाद्वागजाननइतिपुराणांतरम् ॥
तथाहि॥गजासुरः किललीलायास्वर्गमाक्रम्यदेवानव्याजहार हेदेवामयासार्द्धयुद्धध्वंयद्वात्रिदिवंविहायपलायध्वं अथवाकरंप्रयच्छतेति ॥ ततोदेवैःकःकरोदयइत्युक्ते तेनोक्तं स्वकर्णौधृत्वास्वाशिरोधून
नंस्वशिरःकुट्टनंचमदयेकर्तव्यमिति ततोदेवाब्रह्माणंप्रतितदुक्तंन्यवेदयन् कथंतस्यासुराधमस्याग्रेऽस्माभिरेवंकर्तव्यमिति ततोब्रह्माविष्णुशिवश्चनार्थगत्वातदेतत्सर्वंविज्ञापितवंतौ ततईश्वरेणगजीभूय
क्रीडतोरावयोर्गजाननःपुत्रोजातोस्तितेनसमारणीयइत्युक्तागणेशमाहूयतत्सर्वंनिवेद्यत्वमपिगजाननःसोपितादृशइतित्वमेवतस्यप्रतियोद्धेत्यादिप्रोत्साह्यत्वयैवहंतव्यइत्युक्तेनगणेशेनोक्तं तदामयासमा
रणीयोयदितेनप्रार्थितोदंडोमह्यंदीयतइति तदादेवैरुक्तं भवानस्माकंस्वामीत्वय्यग्रेक्रियमाणेऽस्माकंखेदोनास्ति यदुच्यतेतत्कर्तव्यमिति ततोगजाननोगजासुरंहतवानित्यतएवेदानीमपिगणेशस्याग्रे

श्रीसार्वभौमभट्टाचार्यादाक्षिणात्याश्चस्वकर्णौ धृत्वाशिरोधूननंशिरःकुट्टनंचकुर्वतीति ॥ उक्तंच ॥ विनायकंबंदकमस्तकाहतिसन्नादसंघुष्टमस्तविष्टपम् ॥ नभामिनित्यंप्रणतार्त्तिनाशनंकविकवी
नामुपमश्रवस्तममिति ॥ कदाचिदीश्वरं द्रष्टुं केलसंगतेनभार्गवेणरामेणगणेशप्रतिरुद्धेनाभ्यंतरंगंतुमलभमानेनतज्जनितप्रचंडकोपानलेनगणेशस्यहस्तात्परशुंबलात्कारेणगृहीत्वागणेशस्यशिरोऽ
च्छेदि ततोज्ञाताशेषवृत्तान्तेनैश्वरेणरामायाम्यधा यित्वमद्यारभ्योनेनपरशुनापरशुरामोभीवप्यसीतिगजेंद्रस्यशिरोश्छित्त्वागणेशस्यमौलौयोजितमितिचपौराणिकाः ॥ क्रियाशक्तिमत्सूत्रात्तत्त्वाद्बला
धिक्यमाह ॥ गणेशानमिति ॥ नन्दिभृंगिप्रमुखागणास्तेषांतेषुवाइशानमीश्वरंनियंतारमितियावत् ॥ गणश्चासावीशानश्चतवेत्यर्थः ॥ योनितोपिश्रैष्ठ्यमाह ॥ महेशानप्रियार्भकमिति ॥
महांश्चासावीशानश्चेतिमहेशानोमहेश्वरइत्यर्थस्तस्यप्रियावल्लभाउमाचिद्रूपाशीक्तस्तस्याअर्भकस्तयोर्वाऽर्भकोमहेशानप्रियार्भकइतिवा ॥ प्रियश्चासावर्भकश्चेतिप्रियार्भकः ॥ यद्वाप्रसिद्धत्वेहेतु
माह ॥ महेशानप्रियार्भकमिति ॥ ननुपरमात्मनःसर्वात्मत्वादन्वेषामपितदीयानारूपाणांभूयसांभावादिदभेवपारमेश्वररूपकस्मादादावनुस्मर्यतेतत्राह ॥ महेशानमिति ॥ विरोधिलक्षणया
पुण्यजनोराक्षसइतिवन्महांतोत्राकारप्रश्लेषाद्वाऽमहांतोहिंस्रस्वभावाविघ्नाःश्रेयोविघातकत्वात्तेचतेस्वकार्येप्रभुत्वादीशाश्चतानानयतिचेष्टयतिप्रवर्तयतीतितथातम् ॥ अथवानविद्यतेमहउत्सवोयेभ्यस्तेऽप्रहा
विघ्नास्तेषामीशानं विघ्नोत्सारणायैवविघ्नानामधिष्ठातारमितियावत् ॥ तत्प्राप्तिस्तुप्राणिनांस्वदोषवशादिभिभावः॥महांश्चासावीशानश्चेतिमहेशानस्तम् ॥ अत्रापिमहत्त्वंब्रह्मादिनियंतृत्वेनैवबोद्धव्यम् ॥ एतदिहाकृतम् ॥ सर्वात्मकोपि
परमात्माविघ्नाधिराजोपाधिरेवविघ्नानुजरीहर्ति॥तदुक्तं सजयतिसिंधुरवदनोदेवोयत्पादपंकजस्मरणंवासरमणिरिवतमसारांशनाशयतिविघ्नानामिति॥ महोदयेचपुराणारंभेविघ्नानांसंभवात्तन्निरासाययुक्तं
परस्य प्रकृतेदेवतात्मकस्यैवानुसंधानमितिभावः ॥ यद्वा ननुकृष्णैद्वैपायनंविद्विसाक्षान्नारायणंप्रभुम् । कोह्यन्यः पुंडरीकाक्षान्महाभारतकृद्भवेदितिवैष्णवाद्युक्तेर्व्यासस्येश्वरत्वावगमाद्विघ्नाएव न सं
भाव्यतेऽतःकथंतन्निवृत्त्यर्थंगणेशानुस्मरणमित्याशंकायामाह॥ महेशानमिति ॥ महांश्चासावीशानश्चेतिमहेशानस्तम् ॥ अत्रापिमहत्त्वंब्रह्मादिनियंतृत्वेनैवबोद्धव्यम् ॥ तथाचायमर्थःसम्पद्यते॥ महतां
ब्रह्मादीनामीशानंनियंतारम् अपूजितंसंततत्कार्याणांप्रतिबद्धारमसिद्धिप्रदमित्यर्थः ॥ तदुक्तंसंक्षेपशारीरके ॥ आरंभाःफलिनःप्रसन्नहृदयोश्चेत्तिरश्चामपिनोचेद्विश्वमृजोप्यलंविफलतामायांत्युपायो
द्यमाः । विश्वैश्वर्यमतो निरंकुशमभूद्यस्यैवविश्वप्रभोःसोऽयंविश्वहितेरोविजयतेविघ्नेश्वरोविश्वकृत् ॥ अत्रापिचवक्ष्याति ॥ जयसृष्टिकृतांवन्द्य त्वदुष्टदृष्टिविशिखैर्निहतान्निहन्मिदैत्यान्पुरांधकजलं
धरमुख्यकांश्च । कस्यास्तिशक्तिरिहयस्त्वदृतेपितुच्छंवांछेद्विधातुमिहसिद्धिदकार्यजातमित्यादि ॥ इदमत्रतत्त्वम् ॥ गणेशव्यासादीनामीश्वरत्वाविशेषेपिसेव्यसेवकत्वंवाध्यवाधकत्वं च । यथोभेशरमे
शयोयथावारामपरशुरामयोरिति ॥ तदुक्तंवैष्णवे सर्वविष्णुमयंजगदित्युपक्रम्य ॥ तथाप्यनेकरूपस्यतस्यरूपाण्यहर्निशं । वाध्यवाधकतांयांतिकलोलोलाइवसागरइति ॥ नन्वसिद्धंमहेशानतत्त्वंगणेशस्य
ज्ञानेश्वरावलोकमात्रेणशिरःपाताद्यवगमादित्याशंक्याहानामयमिति ॥ आमयोरोगस्तेनतापत्रयलक्ष्यते ॥ ततश्चायमर्थः ॥ नविद्यतेआमयस्तापत्रयंस्ययस्तादितिवास्तथातम् ॥ अयंभावः ॥
नशिरःपातादिकमनीश्वरत्वेकारणमवश्यंभाविनोऽर्थस्येश्वरस्यापिदुष्परिहरत्वात् ॥ तदुक्तम् ॥ अवश्यंभाविनोभावाभवन्तिमहतामपि । नप्रवन्तीलकण्ठस्यमहाहिशयनंहरेरिति ॥ यद्वा शिरः
पातादिकंतुलीलामात्रंयथानिकुंभपरिघप्रहारेणमोहःश्रीकृष्णस्य यथाचेंद्रजित्प्रयुक्तनागपाशबंधनंश्रीदाशरथेरथावाबलरध्वरेयाच्चाश्रीविष्णोरिति ॥ तदुक्तंहरिश्च ॥ नूनमात्मेच्छयाकृष्णस्त
थाचक्रेसुरोत्तमः कोहिशक्तोमहात्मानंयुद्धेमोहयितुंहरिम् ॥ भागवतेच ॥ कोवेत्तिभूमन्भगवन्परात्मन्योगेश्वरोतीर्भवत्स्त्रिलोक्याम् ॥ काहोक्तंवाकतिवाकदेतिविस्तारयन्क्रीडसियोगमायामिति ॥
श्रुतौचविष्णोः शिरःप्रचिच्छिदतुरिति ॥ यद्वा ग्रंथारंभमंगलायपश्चायतनदेवतानुसंधानमनुविधत्ते ॥ तमिति ॥ तंप्रसिद्धम् ॥ अत्राऽकारप्रश्लेषात् अःवासुदेवश्चासौमहेशानश्चतमन्महे
ध्यायामइतिसर्वत्र ॥ तत्रामित्युक्तेअक्षराणामकारोस्मिइतिभगवद्वचनादकाराक्षरेगच्छतितद्वारणायमहेशानमित्युक्तम् ॥ तावत्युक्तेविश्वनाथेगच्छतितद्वारणायअकारोवासुदेवःस्यादितिवचनाद
मित्युक्तम् ॥ महेशानप्रियार्भकं ॥ विश्वनाथभवानीगणेशेतिद्वैकवद्भावेनत्रयानिर्दिष्टम् ॥ तत्रार्भकमित्युक्तेशाखविशाखादावतिव्याप्तिःस्यात्तद्वारणायगणेशानमित्युक्तम् ॥ तथापिस्वा

मिकार्तिकेयेगच्छतितद्वारणायकरिणेशानाननामिति ॥ अत्रसमासनिष्ठस्यार्भकपदस्यविशेष्यत्वञ्छांदसम् ॥ तत्कथ्यतांमहाभागयदिविष्णुकथाश्रयम् अथवास्यपदांभोजमकरन्दलिहांसता
मिति तथाप्राचीनवर्हिर्भगवान्पातालतलचारिणः समुद्रतनयायातुकृतदारोऽभवत्प्रभुरितीत्यादिवद्बोद्धव्यम् ॥ अनामयंनविद्यतेआमयोरोगमात्रंयस्मात्तत्सर्वरोगनाशकंसूर्यविरंचिनारायणशंकरा
त्मकम् ॥ आरोग्यंभास्करादिच्छेदितिवचनादित्यर्थः ॥ १ ॥ एवंविघ्नाधिराजंप्रपूज्यजगन्निःश्रेयसमाशासानःपुराणार्थाश्रयभूतमविमुक्तंप्रस्तौति ॥ भूमिष्ठेति ॥ साकाशीअपायाजगःपायादि
त्यन्वयः ॥ सेतिप्रसिद्धेत्यर्थः ॥ प्रसिद्धत्वंचास्याःसोऽविमुक्तेउपास्योयएषोऽनंतोऽव्यक्तआत्मासोऽविमुक्तेप्रतिष्ठितइत्याद्ययाश्रुत्याबोद्धव्यम् ॥ अविमुक्तंकाशीत्यनर्थांतरम् ॥ तत्त्वग्रेवक्ष्यति ॥
काशीति ॥ अनाख्येयंस्वप्रकाशंचैतन्यंप्रकाशतेस्यामितिकाशी ॥ तथाचवक्ष्यति ॥ काशतेऽत्रयतोऽज्योतिस्तदनारख्येयभीश्वरः ॥ अतोनामापरं चास्तु काशीति प्रथितं प्रभो ॥ यद्वा काशंतेराजंते
स्वप्रकाशतयाऽस्यांतनुत्यागमात्रेणप्राणिनइतिकाशी ॥ एतदप्युक्तमत्रैव ॥ कीटाःपतंगामशकाश्चवृक्षाजलेस्थलेयेविचरंतिजीवाः ॥ मंडूकमस्त्याःकृमयोपेकाश्यांत्यक्ताशरीरंशिवमाप्नुवंतीत्यादि ॥
अत एवोक्तंअपायाजगत्पायादिति ॥ अपगतोऽयनमयोज्ञानम् ॥ सर्वगत्यर्थार्ज्ञानार्थाइतिन्यायाद्यस्मिन्नित्यपायमज्ञानंतत्कार्यतस्मात् ॥ गच्छतिजन्मादिषड्भावविकारान्प्राप्नोति ॥ सर्वगत्यर्थाः
प्राप्त्यर्थाइतिन्यायाजगत्समाष्टिव्यष्टिजीवजाताभित्यर्थः ॥ पायान्मोचयवित्यर्थः ॥ यद्वासर्वाभ्योऽयोध्यादिपुरीभ्योऽधिकतयाकाशतेराजतइतिकाशी ॥ वक्ष्यतिहि । अन्यानिपुण्यक्षेत्राणि
काशीप्राप्तिकराणिवै । काशींप्राप्यविमुच्येतनान्यथाकल्पकोटिभिरिति ॥ अधिकत्वेजगन्मोचकत्वेचहेतुंवदन्विरोधाभासालंकारलक्षणैश्चतुर्भिर्विशेषणैर्विशिनाष्टि ॥ भूमिष्ठेत्यादियस्यांमृताजंतवइत्यं

भूमिष्ठापिनयात्रभूमिदिवतोप्युच्चैरधःस्थापियायावद्वाभुविमुक्तिदास्युरमृतंयस्यांमृताजंतवः ॥

यानित्यंत्रिजगत्पवित्रतटिनीतीरेसुरैःसेव्यतेसाकाशीत्रिपुरारिराजनगरीपायादपायाजगत् ॥ २ ॥

तेन ॥ भूमिष्ठापिनयात्रभूरितिविरोधाभासःसर्वत्रस्पष्टएव ॥ भूमौतिष्ठतीतिभूमिष्ठा ॥ अवांवगोभूमिसव्येत्यादिनापत्वम् ॥ भूमिष्ठत्वेनभूम्यवयवत्वेनायोध्यादिक्षेत्रवत्प्रतीयमानापियाकाशीअत्रभूमौ
भूर्चभवाति भूम्यधिकरणिकाभूर्नभवाति भूमौनतिष्ठतीतिपावत् ॥ अन्यैवेयंकाचिद्भूरित्यर्थः ॥ ईश्वरस्यत्रिशूलाग्रेस्थितत्वात् ॥ वक्ष्यतिच ॥ क्षेत्रमेतत्त्रिशूलाग्रेशूलिनस्तिष्ठतिद्विज अन्तरिक्षेनभूमिष्ठंनक्षंते
मृदबुद्ध्यःभूलोकेनचसंलग्नमंतरिक्षेममालयम् विमृदास्तंनपश्यंतिमुक्ताःपश्यंतिचेतसेत्यादि ॥ त्रिदिवतोप्युच्चैरधःस्थापियोति ॥ अधस्तिष्ठतीत्यधःस्थाभुवलोकादीनांपण्णामध्यस्थापियाकाशीत्रिदिवतोप्यु
च्चैस्त्रिदिवतोप्युपरितिष्ठतीत्यर्थः ॥ प्रलयसमयएवत्रिशूलाग्रेणोर्ध्वीकृत्यविश्वनाथेनधृतत्वात् ॥ तत्रदैर्नदिनप्रलयेत्रिदिवतःस्वलोकोकादित्येव ॥ प्राकृतप्रलयेतुत्रयोब्रह्मविष्णुमहेश्वरादीव्यंतिक्रीडं
त्यस्मिन्निति त्रिदिवंब्रह्मांतस्मादितिव्याख्येयम् ॥ तथाचवक्ष्यति ॥ अहोजनानांजडताविहायकाशीयदन्यत्रनयंतिचेतः ॥ परिस्फुरद्वांगजलाभिरामांकामारिशूलाग्रधृतांलयोपि ॥ महासंवर्तसंवृत्तापाद्विश्वे
शपालिताम् स्वर्धुन्याहारयष्ट्येवराजितांकण्टभूमिषु ॥ सनत्कुमारसंहितायांच ॥ गतेपराद्धितयेविलीनेजगत्यशेषमधिदेविसर्वे रक्षतिसर्वैर्विधायायुधौवैर्वाणसींकाशितसूक्ष्मसिद्धिमिति ॥ ननुदैर्नदिन
प्रलयेत्रिशूलाग्रेणमहेशेनोर्ध्वीकृत्यधृतत्वात्कथंचित्काशीतिष्ठतुनाम प्राकृतेतुप्रलयेप्रकृतिकार्यमात्रस्यसर्वस्यविलयात्कथंचित्काशीतिष्ठेतकुतस्तरांगणाःकुतस्तमांत्रिशूलमिति ॥ किंचधर्तुर्विश्वनाथस्या
प्यभावःश्रूयते ॥ तथाचोक्तवान्वासिष्ठेभगवान्नामः ॥ परमेष्ठयपिनिष्ठावान्हियतेहरिरप्यजः भवोप्यभावमायातिकैवास्थामादृशेजनेइति ॥ तस्मात्तदेतत्सर्वमर्थवादमात्रमिति न भूलोकेनचसंलग्नंतत्क्षे

त्रंतं तद्विभक्तं अयोगिनो नवीक्षते पश्यं त्येव च योगिनः अविमुक्तमिदं क्षेत्रमपि ब्रह्मांडमध्यगम् ब्रह्मांडमध्येन भवेत्पंचकोशप्रमाणतः यथा यथा हि वद्वे तजलमेकार्णवस्य च तथा तथोन्नये दीशस्तत्क्षेत्रं प्रलया
 दापि क्षेत्रमेतन्निशूलो ग्रेण लिनस्तिष्ठति द्विजाः अंतरिक्षेन भूमिष्ठेन क्षेते मूढबुद्धयः यावन्तो भास्वतः स्पर्शाद्भासंते सैकताः कणाः तावन्तो दुहिणा जग्मुर्नैत्येषामणि कणिका तामसीं प्रकृतिं प्राप्य कालो भूत्वा चराचरम्
 ग्रसामि लीला देविका शीरक्षामियत्नतः सामाणिकार्णिके तीर्थानां भिर्गाभीर्य भूमिका ब्रह्मांडगोलकं सर्वस्य मेलितोदयम् नयदा भूमिवलयं नयदा पांसमुद्भवः तदा विहर्तुमीशेन क्षेत्रमेतद्विनिर्मितम् अभावः
 कल्प्यते मूढैर्यदा च शिवोस्तयोः क्षेत्रस्यास्य तदाभावः कल्प्यो निर्वाणकारिणे त्याद्यभ्यासदर्शनात् ॥ अभ्यासे हि अर्थस्य भूयस्त्वं दूरतस्तूपचरितार्थत्वम् ॥ यथा अहोरमणीयारमणीया लक्ष्मीरिति ॥ पुराणेष्व
 र्थवादत्वं यदंति न राधमाः तैरर्जितानि पुण्यानि तद्वदेव भवति हि समस्त कर्म निर्मूलसाधनानि न राधमः पुराणान्यर्थवादेन मृतो नरकमश्नुते यावद्ब्रह्मा सृजत्येतज्जगत्स्थावरजंगमम् तावत्सपच्यते पापी नरकां
 तेषु संततम् अहो हि वाक्ये चतुरक्षरे द्वे पुण्यस्य पापस्य निदानभूते उच्चारणा देववृणां सुनीन्द्रानारायणश्चेति तथार्थवादः ॥ पुराणेषु द्विजश्रेष्ठाः सर्वधर्मप्रवक्तृषु प्रवदन्त्यर्थवादत्वं ये ते नरकभाजना इत्यादीनां च भूय
 सामर्थ्यादवकृन्निदापराणां बृहन्नारादीये दर्शनात् ॥ शैवे च वेदाः प्रतिष्ठिता देवि पुराणेनात्र संशयः पुराणमन्यथा कृत्वा तिर्यग्योनि मवाप्नुयात् सुशांतोऽपि सुदांतोऽपि न गतिं प्राप्नुयात् कचिदित्यादि ॥ अत्रापि
 चक्ष्यति ॥ उदाहरंति ये मुठाः कुतर्कबलदर्पिताः काश्यां सर्वार्थवादो ये ते विट् कीटा युगे युग इत्यादि ॥ तर्हि युक्तिविरोधस्य कागतिरिति चेद्येव गतिरिति ब्रूमः ॥ न हि श्रुतिस्मृतीहा सपुराणात्मा भगवान्
 वराकेण युक्तिविरोधेनास्माभिरनुयोक्तव्यः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ नैषामतिस्तर्केणापनेयेति ॥ ननु ग्रावाणः प्लवंते यजमानः प्रस्तर इत्यादीनां वेदवाक्यानामप्यर्थवादो दृश्यते तद्वत्त्रापि भविष्यतीति चेदृश्यतां नाम
 पुराणानां तु तदपवादस्योक्तत्वादिति ॥ किंच प्राकृतप्रलये ब्रह्मांडतदन्तर्गतानां लयेन भवितव्यं न च काशी ब्रह्मांडगा ॥ तथा चात्रैव वक्ष्यति दर्शितमेव तत्पूर्वम् ॥ अविमुक्तमिदं क्षेत्रमपि ब्रह्मांडमध्यगं ब्रह्मा
 डमध्येन भवेत्पञ्चकोशप्रमाणतः यथा यथा हि वद्वे तजलमेकार्णवस्य च तथा तथोन्नये दीशस्तत्क्षेत्रं प्रलयादपीत्यादि ॥ अतो ब्रह्मांडाद्बहिःस्थितायाः काश्याः कुतो नाशवकाशो भुशुण्डवत् ॥ तथा च
 वासिष्ठे निर्वाणप्रकरणे भुशुण्डाख्यानं भुशुण्डवाक्यम् ॥ ब्रह्मांडपारमासाद्य तत्त्वांते विमले पदे सुषुप्तावस्थया तावत्तिष्ठामि प्रलये सति यावत्पुनः कमलजः सृष्टिकर्मणि तिष्ठति तत्र प्रविश्य ब्रह्मांडं तिष्ठामि
 विहगालय इति ॥ श्लोकद्वयस्यायमर्थः ॥ प्रलये प्राकृतप्रलये सति ब्रह्मांडस्य पारं बहिर्भागमासाद्य तत्त्वांते ब्रह्मांडावरणभूतानामपेजो वायवाकाशाहंकारमहत्प्रकृतिरूपाणां सप्तानामंते विमले पदे सुषुप्तावस्थ
 या समाध्यवस्थया तावत्तिष्ठामि यावत्कमलजः पुनः सृष्टिकर्मणि तिष्ठति ॥ तदा पुनः सृष्टौ ब्रह्मांडं प्रविश्य विहगालयेति तस्मात् ॥ अन्यथा ब्रह्मांडमावरणानि च भित्वा लिंगशरीरेण वैकुण्ठगतानामपि वि
 देहैकवलयप्रसंगात् ॥ यत्त्वत्र ब्रह्मांडपारमासाद्ये तत्र महाप्रलयसंपत्ताविति पाठं प्रकल्प्य महाप्रलयसंपत्तावित्यादि चिरजीवित्वातिरेकार्थवादः ॥ ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्ते प्रति संचरे ॥ परस्यांति कृतात्मानः
 प्रविशंति परंपदम् ते ब्रह्मलोकं प्रपन्त काले परामृताः परिमुच्यंति सर्वे इत्याद्या गमाज्जीवन्मुक्तानामधिकारिणां महाप्रलये विदेहमुत्तयवगमादित्यद्वयारण्यश्रीचरणैरुक्तम् ॥ तत्र ॥ तेषामागमानां ब्रह्मांडांतरव
 स्थितजीवन्मुक्ताविषयत्वाद्ब्रह्मांडबहिर्गतानां तदभावात् ॥ एतेन नाहो नरात्रे न भोनभूमिर्नासीत्तमोज्योतिरभून्नचान्यत् श्रोत्रादिवुद्धयाद्युपलभ्यमेकं प्राधानिकं ब्रह्म पुमांस्तदासीत् तद्वेदं तर्ह्यव्याकृतमा
 सीत्सदेवसोम्येदमग्र आसीत् इत्यादि श्रुतिस्मृतीनां विरोधाभावोऽपि व्याख्यातः ॥ विशेषतो विरोधाभावमग्रे व्याख्यास्यामः ॥ यत्तु देनं दिनेयप्रलये त्रिशूलकोटौ स मुत्क्षिप्य पुरीं हरः स्वाम् विभक्तिं संवर्त्तमहा
 स्थिभूषणस्ततो हि काशी कलिकालवर्जितेति ॥ तत्तु न प्राकृतप्रलयव्यावृत्त्यर्थम् ॥ अप्यर्थेनाथ शब्देन महाप्रलयस्य समुच्चायमानत्वात् ॥ अतएव संवर्त्तमहास्थिभूषण इति विशेषणम् ॥ अन्यथामहापद
 घटितस्यैतस्यास्थिशब्दस्यैवैयर्थ्यापातात् ॥ कलिकालवर्जितत्वे वास्यतात्पर्यम् ॥ किंच प्राकृते प्रलये प्राकृतानां प्रकृत्यधीनानामेव लयेन भवति व्यम् न च काश्यादिकं प्राकृतं किं त्वचिंत्य शुद्धसत्त्वात्मक
 मेवैश्वरेच्छायाव्यक्तीभावमापन्नं श्रीकृष्णशरीरवत् ॥ न चासिद्धो दृष्टांतः ॥ नराकृतिपरं ब्रह्मेत्यादिव हुतरवचनविरोधात् तेषामर्थान्तरकल्पनायां कारणाभावात् भक्तानुग्रहार्थं ब्रह्मण एव स्वाधीनयामाय
 यादेहाकारतोपपत्तेश्च ॥ तथा च स्कां देवामि कार्तिकेयवाक्यम् ॥ कैवल्यं यत्परं ब्रह्म निराकारमगोचरं तच्च मूर्त्या परिणतं भक्तानां भक्तिहेतुत इति ॥ विष्णुपुराणे च ॥ नाकारणात् कारणाद्वा कारणाकारणान्न च

शरीरग्रहणं व्यापिन धर्मत्राणाय ते परमिति अत एवोक्तं श्रीधरस्वामिना ॥ जीवस्यानाद्यविद्यया मिथ्याभूतदेहसंबंधः ईश्वरस्य तु चिद्धनलीलाविग्रहाविर्भावइति महान् विशेषइति ॥ तथाच महतां वचनमुप
 निषदर्थमुल्लखले निबद्धमिति ॥ किंच कृष्णशरीरस्य जगत्कारणत्वात्तत्राशेदाहेवाजगतोपि नाशदाहप्रसंगात् ॥ कृष्णशरीरस्य जगत्कारणत्वं चित्तमुवाचार्थेण ब्रह्मस्तु तौ तनुभूतमयस्येत्यत्र तनुभिः
 सूक्ष्मरूपैराब्रह्मस्तं वपर्यंतं भूतैर्व्याप्तस्य कारणशरीरस्येत्युक्तत्वात् ॥ अत एव तत्र पांचभौतिकं तेषां तत एवोत्पत्तेः ॥ न च शरीरत्वात्पांचभौतिकत्वमनुभेयम् ॥ तत्र स्वकर्मजन्यत्वस्याप्याधित्वात्
 न च पुत्रादिकर्मजन्यशरीरेव्यभिचारः ॥ आत्मवैजायते पुत्रः अर्द्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नीति श्रुतेस्तत्रापि स्वकर्मजन्यत्वसत्त्वात् न च धर्तुरभावो ब्रह्मविष्णुशंकरभावमापन्नस्यैवैक्षणमात्रेण धारकत्वात् ॥
 ससेतुर्विधृतिरितरेषां लोकानामसंभेदायोतिश्रुतेः ॥ न च ब्रह्मादिदेहानामंतर्द्धान्वक्ता इत्यादिशरीराणामप्यंतर्द्धानेन भवितव्यमिति वाच्यम् ॥ ईश्वरेच्छायाः स्वतंत्रत्वात् ब्रह्मादिदेहानतर्द्द्यापिकाशी
 गणास्त्रिशूलचरक्षणीयमित्येतादृश्या अपीच्छायाः समुक्षादिवत्संभवात् ॥ न च ब्रह्मादिदेहानामप्यंतर्द्धानि मस्ति तेषां देहानामप्रलीयमानत्वात् ॥ तथाचोक्तं पंचात्मकस्य विष्णोरहमेवाग्र
 इति साधारणलक्षणात्मके पद्ये कैवल्यदीपिकाकारेण ॥ नापि साकारेषु चतुर्व्यव्याप्तिस्तेषामाकारातिरोहितत्वादिति ॥ न चैककालीनाः सर्वपरमाणवः समग्रापादेयप्रबंधशून्याः आरंभकत्वात्
 नष्टपवनारंभकपरमाणुवदित्यादि नैयायिकादिसमयसिद्धप्रलयसाधकानुमानात्काश्यादिदेहानामप्यंतर्द्धानेन भवितव्यमिति वाच्यम् ॥ नरशिरः कपालानुमानवत्स्मृत्या तस्य बाधितविषयत्वादिति संतो
 ष्टव्यमलमिति विस्तरेण ॥ सनत्कुमारसंहितादिवचनानुसारेणैतद्व्याकृतमास्माभिरतः स्वसिद्धांतरोपकारायाकृतनयनैर्नैयायिकादिभिः शिरःकुट्टनं विधेयमिति ॥ पंचानां यच्छब्दानां सत्येने
 नान्वयः ॥ यावद्भाभुविमुक्तिर्देति ॥ याकाशीभुविबद्धापि भूमंडले बद्धत्वेन प्रतीयमानापि मुक्तिर्दाभवतीति पूर्वस्यापेक्षानुपगमः ॥ मनुष्यत्वेन प्रतीयमानोपि दाशरथिर्यथा मुक्तिर्दइत्यभिप्रायः ॥
 अत्र हि जंतोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृतीभूत्वामोक्षीभवति तस्मादविमुक्तमेव निषेवेता विमुक्तं न विमुक्तं चेदित्यादि श्रुतेः ॥ न चात्र भूमिष्ठेत्यनेन पुनरुक्तिर्विरोधाभासभेदेनार्थभेदो
 पलंभात् ॥ अत एव स्युरमृतं यस्यां मृता जंतव इति ॥ यस्यां काश्यां मृता जंतवः प्राणिनोऽमृतं कैवल्यं स्युः कैवल्यभाजो भवन्तीत्यर्थः ॥ यद्वा केन प्रकारेण मुक्तिर्दास्यादिति पृच्छायामाह
 स्युरमृतं यस्यां मृता जंतव इति ॥ यद्वाऽतिप्रसंगवारयति स्युरमृतं यस्यां मृता जंतव इति ॥ अथवा ये भुवि बद्धाः स्वभूमौ संबद्धाः कृतवसत इत्यर्थः ॥ तेषां मुक्तिर्दाजीवन्मुक्तिर्देत्यर्थः ॥ अत्रा
 ध्याहृत्य योजनासौहव्या ॥ तथाचोक्तं पाद्रे ॥ काश्यां तिष्ठंतिये केचित् तान्पश्यंति सुरोत्तमाः चतुर्भुजांस्त्रिनयनानगंगोद्भासितमूर्द्धजानिति ॥ अत्रापि च वक्ष्यति ॥ ये वसंतिसदाकाश्यामापंचत्व
 विनिश्चयाः जीवन्मुक्तास्तु ते ज्ञेया वंच्याः पूज्यास्त एव हीति ॥ एवं जीवन्मुक्तिमभिधाय विदेहमुक्तिमाह ॥ स्युरमृतमिति ॥ समानमन्यत् ॥ स्युरमृता इति क्वचित्पाठस्तदाश्रित्य तं इति
 मृतानमृताममृताः ॥ मरणमित्युपलक्षणं जन्मादिषड्भावविकाररहिता भवन्तीत्यर्थः ॥ गंगाश्रितत्वाच्चास्याः श्रेष्ठत्वमाह ॥ यानित्यं त्रिजगत्पवित्रतटिनीतिरेइति ॥ त्रीणि च तानि जगंति चे
 ति त्रिजगंति तानि पवित्रयतीति त्रिजगत्पवित्रांगंगा ॥ तदुक्तं भागवते ॥ यस्यामलं दिवियशः प्रथितं सायां भूमौ च ते भुवनमंगलदिग्वितानं मन्दाकिनीदिविचभोगवतीति चाधोगंगेति चेह चरणां बुधुनाति
 विश्वमिति ॥ तदंतरं वत्तेऽस्या इति तटिनी त्रिजगत्पवित्राचासौ तटिनी च त्रिजगत्पवित्रतटिनी गंगा तस्यास्तीरियाकाशीवर्त्तते ॥ त्रिजगत्पवित्रतटिन्या गंगया यानित्यमाश्रितेत्यर्थः ॥ एवं हि श्रूयते
 सनत्कुमारसंहितायाम् ॥ यत्संपर्कात्पवित्रत्वं गंगायात्येव सर्वतः पूर्वविनिःसृता देवि मम मौलिमहालयात् अत्रागत्य पुनर्देवि गंगा पुण्यतमा भवत् पवित्रमाद्यं स्वयमेव गंगा पुनश्च्युता विष्णुपदात्ततोपि
 ब्रह्मादिलोकादिपृष्ठिशंभोर्निपातनाद्धृतिमुपां दुरांगा उन्मथ्य मार्गं च भगीरथस्य काशीं प्रविश्याथ विमुक्तमंतरित्यादि ॥ पारावारविहारेण विश्लेषशंकां वारयति ॥ नित्यमिति ॥ ब्रह्मादिभिः सेव्य
 त्वादिपिश्रेष्ठतामाह ॥ सुरैः सेव्यते इति ॥ येत्यनुपजनीयं नित्यमिति च ॥ कादाचित्कसेवां वारयति ॥ नित्यमिति ॥ यानित्यं त्रिजगत्पवित्रतटिनीतिरे सुरैः सेव्यत इत्येकं वाक्यम् ॥ अयमभि
 प्रायः ॥ अस्माभिः सेव्यमानापीयं सुरनदी त्रिजगत्पुनानापि स्वर्गालयापिकेनापि मुखनिमित्तेन काशीमधितिष्ठत्यतोऽसौ सांद्रानंदखनिरिति निश्चित्य देवैर्नित्यं सेव्यत इति ॥ अधिष्ठात्परापिश्रेष्ठच

माह ॥ त्रिपुरारिराजनगरीति ॥ त्रयाणांपुराणांस्वर्णरूपलोहत्रयनिर्मितानांअरिस्त्रिपुरारिः ॥ अथवास्थूलसूक्ष्मकारणशरीरलक्षणानांत्रयाणांपुराणांवृत्त्यारूढःसन्नरिस्त्रिपुरारिःसचासौस्वयं
 राजतेइतित्रिपुरारिराजस्तस्यनगरीत्रिपुरारिराजनगरी ॥ त्रिपुरारेःराजधानीतिवा ॥ अथवैवंगणेशोपाधिभगवंतस्तुत्वाऽशेषविशेषाश्रयभूतांप्रत्यग्दृशिस्तैति ॥ भूमिष्ठेति ॥ पूर्ववदेवान्वयः ॥ तत्र
 काशतेस्वप्रकाशतयाराजतइतिकशीप्रत्यक्चैतन्यम् ॥ अत्रायंपुरुषःस्वयंज्योतिरितिश्रुतेरित्येतावान्विशेषः ॥ ननुपंचक्रोशावच्छिन्नायामुवःकाशीत्वेनप्रसिद्धेःकथंप्रत्यग्दृशिपरतयासाव्याक्रियतेत
 त्राह ॥ भूमिष्ठापिनयात्रभूरिति ॥ भूमिशब्दोत्रभावप्रधानः ॥ तथाचायमर्थः ॥ भूमिष्ठापिभूमित्वेनस्थितापिप्रतीतापिपाकाशीअत्रतत्त्वानिरूपणदशायांभूर्नभवाति ॥ स्वप्रकाशप्रत्यग्ब्रह्म
 रूपत्वात् ॥ यथादेहित्वेनप्रतीयमानोपिश्रीकृष्णोदेहीनभवतितद्वदित्यर्थः ॥ अस्थूलमनणु अथातआदेशेनेतिनेतीत्यादिश्रुतेः ॥ वक्ष्यतिचात्रापि ॥ अविमुक्तंमहाक्षेत्रंपंचक्रोशपरीमितम् ॥
 ज्योतिर्लिङ्गंहितक्षेत्रंपरविश्वेश्वराभिधम् ॥ तथापाञ्चेच ॥ यल्लिङ्गंदृष्टवन्तौतौनारायणपितामहौ तदेवलोकेवेदेचकाशीतिपरिगीयतइति ॥ एवंभूमिप्रतीतेरभावमुक्त्वापरिच्छिन्नप्रतीतेरप्यभावमाह ॥
 त्रिदिवतोप्युच्चैरधःस्थापियेति ॥ अपित्रयंसमुच्चयार्थम् ॥ याकाशीभुवलोकादीनांपण्णामधःस्थापित्रिदिवतोप्युच्चैस्त्रयोब्रह्मविष्णुमहेश्वरादीव्यंतिक्तीडंतियस्मिन्नितित्रिदिवंब्रह्मांडंतस्मादप्युच्चैरपरि
 सर्वव्यापिकेत्यर्थः ॥ सत्यज्ञानानंतब्रह्मरूपत्वात् ॥ यथादेवक्याउदरस्थत्वेनप्रतीयमानोपिश्रीकृष्णस्तत्स्थोनभवति किंतुसर्वव्यापकस्तद्वदित्यर्थः ॥ सभूमिर्विश्वतोवृत्त्वाऽत्यतिष्ठदशांगुलम् सत्यं
 ज्ञानमनंतमित्यादिश्रुतेः ॥ ननुतत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशदितिश्रुत्याचैतन्यस्यकार्येप्रवेशश्रवणात्परिपूर्णस्यचप्रवेशासंभवात्कथमस्यपरिपूर्णत्वमित्याशंकायामाह ॥ यावद्धाभुवीति ॥ भुवीत्यनेनभूत
 भौतिकमुपलक्ष्यते ॥ ततश्चायमर्थः ॥ याकाशीभुविभूतभौतिकेकार्येप्रपंचेवद्वाप्रविष्टेत्यर्थः ॥ प्रागेवकारणतयाविद्यमानत्वात् ॥ तदुक्तंसदृष्टांतंभागवते ॥ यथेमेऽविकृताभावास्तथातेविकृ
 तेस्सहेत्यादिना ॥ प्रवेशश्रवणत्वौपचारिकम् ॥ तथाचोक्तंवृहदारण्यकभाष्येभगवत्पादैः ॥ कार्यस्थस्योपलभ्यत्वमेवप्रवेशइति ॥ भागवतेच ॥ सएवस्वप्रकृत्येदंसृष्ट्वाप्रेत्रिगुणात्मकम् ॥
 तदनुत्वंह्यप्राविष्टःप्रविष्टइवभाव्यइति ॥ द्विविधोहिपरःपुरुषार्थः सर्वानर्थनिवृत्तिःपरमानंदावाप्तिश्च ॥ तत्रचित्तेःसर्वानर्थनिवृत्तिरूपतामाह ॥ मुक्तिर्देति ॥ मुक्तिमाध्यात्मिकादितापत्रयोच्छि
 त्तिददातिप्रयच्छतीतिमुक्तिर्वा ॥ याहिसर्वाननर्थानन्येषांनिवर्त्तयतिसासुतरांसर्वानर्थविनिर्मुक्ताभवति ॥ यथालोकेयोऽन्यानधनिनोधनिनःसंपादयतिसतेभ्योऽतिशयेनधनीतिगम्यतेतद्वदिति ॥
 परमानन्दरूपतामाह ॥ स्युरमृतंयस्यांसृताजंतवइति ॥ यस्यांप्रत्यक्चैतन्यलक्षणयांकाश्यामनननिदिध्यासनांगकश्रवणजनितब्रह्मात्मैकत्वसाक्षात्कारेणमृतास्त्यक्तप्राणैर्द्रियदेहाःसंतोजंतवः
 प्राणिनोऽमृतकैवल्यंपरमानंदमुखमितिवावत् ॥ आनंदंब्रह्मणोरूपंतन्मोक्षेप्रतिष्ठितामित्युक्तेः ॥ स्युर्भवेयुः॥यस्याःप्रत्यग्दृशेस्तादात्म्यज्ञानेनजीवाःपरमानंदस्वरूपाभवंतीत्यर्थः ॥ तत्त्वमस्यहंब्रह्मास्मि
 सएवपरमआनंदएतत्सैवानंदस्यान्यानिभूतानिमात्रामुपजीवन्तीत्यादिश्रुतेः॥ एवंभूताप्रत्यग्दृशिरैवाज्ञानतत्कार्ययोर्हंतीत्यत्रसदाचारंदर्शयंस्तांविशिनष्टि॥यानित्यंत्रिजगत्पवित्रतटिनीतीरेसुरैःसेव्यतइति॥
 त्रिजगत्पवित्रांगंताटिन्योन्यागौतमीप्रमुखास्तासांतीरेयाकाशीसुरैरित्यसुरादीनामुपलक्षणम् सुरासुरैरिद्रविरोचनप्रभृतिभिर्ब्रह्मचर्यादिपुरःसरंश्रवणमनननिदिध्यासनाद्युपायैःसेव्यतेचित्त्यतेभाव्यतइ
 त्यर्थः॥इंद्रोहवैदेवानामभिप्रवव्राजविरोचनोसुराणांतौसंदिहानावेवसमित्पाणीप्रजापतिसकाशमाजगमतुस्तौहृद्वात्रिंशतंवर्षाणिब्रह्मचर्यमूषतुरित्यादिश्रुतेः॥ननुप्रत्यग्दृशिरज्ञानंतत्कार्यंचहंतीत्यनुपपन्नम्
 तस्याजज्ञानाश्रयत्वविषयत्वोपलभात् अन्यथातदयोगात्संसारप्रतीतेरभावप्रसंगाच्चेत्याशंक्यस्वरूपसत्त्वेनयद्यपितयोरनिवर्तिकाऽपितुसाधिकैवतथापितत्त्वमस्यादिवाक्योत्थबुद्धिवृत्त्याभिव्यक्तासतीप्रत्य
 ग्दृशिरज्ञानंतत्कार्यंचहंतीत्यभिप्रेत्यप्रत्यग्दृशिंविशिनष्टि ॥ त्रिपुरारिराजनगरीति ॥ त्रयाणांपुराणांस्थूलसूक्ष्मकारणशरीराणांयोरिराजःशत्रुराजस्तत्त्वमस्यादिवाक्योत्थसम्यग्बोधःसएवअभिव्यक्ति
 स्थानत्वेननगरभिवनगरमाश्रयोयस्याःसातथासाऽपायाजगत्पायादिति॥अथोक्तंवालिंकेसुमेधवात्॥इति॥तत्त्वमस्यदिव्यब्रह्मबोधसम्यग्धीजन्ममात्रतः ॥ अविद्यासहकार्येणनाभूदस्तिभविष्यतीति॥२॥

श्रेयांसि बहुविधानि भवन्ति महतामपीति न्यायात् प्रपञ्चितं मंगलं विधनिरासद्वाराचिकीर्षितस्य पुराणस्य निष्प्रत्यूहपरिसमाप्तिप्रचयाभ्यामलभिति मत्वा पुनः सवितुरुपापत्रजगत्सृष्टिस्थितिसंहारकर्तृब्रह्मनमस्कारलक्षणं मंगलमाचरति ॥ नमस्तस्मै इति ॥ तस्मै प्रसिद्धाया परिमितगुणायैति यावत् ॥ महेशाय महांश्चासावीशश्चेति महेशः सूर्यः ॥ अविचिन्त्यवपुः श्रेष्ठो महायोगी महेश्वर इति भविष्यपुराणांतर्गतसूर्यसहस्रनामोक्तेः ॥ तस्मै नमोस्तु ॥ करोमीति वाशेषः ॥ महेशत्वमेव दर्शयति ॥ यस्येति ॥ यस्य महेशस्य सूर्यस्य संध्यात्रयच्छलात् संध्यात्रयस्य प्रातर्मध्याह्नसायंलक्षणस्य च्छलाद्वाजात्कापट्यादित्यर्थः ॥ अहोरात्रादीनां तत्र कल्पितत्वात् ॥ तदुक्तं भागवते ॥ तरणा विवाहनी इति ॥ त्रिजगत्पतयो ब्रह्मविष्णुरुद्रेन्द्रादयोऽनिशं यातायातं प्रकुर्वन्ति निरंतरमात्रवृत्त्या आविर्भावतिरोभावमासाद्य सृष्ट्यादिकं रचयन्तीत्यर्थः ॥ तदुक्तं भागवते ॥ गुणाभिमानिनो देवाः सर्गादिष्वस्य यद्वात् वर्तन्तेऽनुयुगं येषां वशा एतच्चाचरमिति ॥ सूर्यगत्या हि अहोरादीनां सृष्ट्यादिकं भवतीति प्रसिद्धं लोकेशास्त्रे च ॥ तथाच श्रुतिः ॥ अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते आदित्या जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजा इति ॥ स्मृतिश्च नमः सवित्रे जगदेकचक्षुषे जगत्प्रसूतिस्थितिनाशहेतवे त्रयीमया यत्रिगुणात्मधारिणे विरञ्चि नारायणशंकरात्मने इति ॥ अथवानमस्तस्मै महेशायेत्यनेनांतर्यामित्वेन परमात्मैव स्तूयते ॥ तदामहांश्चासावीशश्चेति महेश ईश्वरस्तस्मै ॥ तथा पूर्वमध्यापरत्वसाम्यात् संध्यात्रयं सृष्टिस्थितिप्रलयरूपं तच्छलात् यातायातं गमनागमनं कुर्वन्तीति व्याख्येयम् ॥ अन्यत्समानम् ॥ अथवा पूर्वमपायाज्जगन्मोचकतया प्रत्यग्दृशिस्तुत्वा पुनः सृष्ट्यादिहेतुमायाश्रयत्वेन स्तौति ॥ नमस्तस्मै महेशायैति ॥

नमस्तस्मै महेशाय यस्य संध्यात्रयच्छलात् ॥ यातायातं प्रकुर्वन्ति त्रिजगत्पतयोऽनिशम् ॥ ३ ॥

अष्टादशपुराणानां कर्त्ता सत्यवती सुतः ॥ सूताग्रे कथयामास कथां पापापनोदिनीम् ॥ ४ ॥

अत्र च ध्यानं ध्यासस्य गंध्यासंध्यातस्या अन्तर्भक्षकं विरोधीति संध्यात् ॥ अयमेव च्छति स्वकार्यं व्याप्नोतीत्ययम् ॥ संध्यात् च तदयं चेति संध्यात्रयमज्ञानतच्छलादिति च्छलयतीति च्छलं संध्यात्रयं च तच्छलं चेति संध्यात्रयच्छलं तस्मादिति व्याख्येयम् ॥ अन्यत्समानमिति ॥ ३ ॥ एवं मंगलमारचय्य श्रोतृप्ररोचनार्थं चिकीर्षितपुराणस्येश्वरकर्तृतां दर्शयन्तु पोद्घातसंगतिमाह ॥ अष्टादशपुराणानामिति ॥ सत्यवती सुतो व्यासः सूताग्रे कथां कथयामासेति संबन्धः ॥ सूतस्याग्रे सूतरोमहर्षणख्यस्तस्याग्रे ॥ रोमहर्षणनामानं महाबुद्धिं महामुनिः ॥ सूतं जग्राह शिष्यं स इति हासपुराणयो रिति वैष्णवोक्तेः ॥ सूतानामब्राह्मण्यां क्षत्रियादुत्पन्नः ॥ तदुक्तम् ॥ ब्राह्मण्यां क्षत्रियाज्जातः सूत इत्यभिधीयत इति ॥ कथं भूतो व्यासः ॥ अष्टादशपुराणानां कर्त्ता ॥ अष्टादशपुराणा निब्राह्मादीनि ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ ब्राह्मपात्रं वैष्णवं च शैवं भागवतं स्मृतम् ॥ तथान्यन्नारदीयं च मार्कंडेयं च सप्तमम् ॥ आग्नेयमष्टमं प्रोक्तं भविष्यं नवमं तथा ॥ दशमं ब्रह्मवैवर्तं लैंगमेकादशं स्मृतम् ॥ वाराहं द्वादशं चैव स्कान्दं चात्र त्रयोदशम् ॥ चतुर्दशं वामनं च कौर्मपंचदशं स्मृतम् ॥ मात्स्यं च गारुडं चैव ब्रह्मांडं च ततः परमिति ॥ तेषां कर्त्तैति ॥ कर्त्तैति तृचप्रत्ययांतरूपम् ॥ अतोऽनिर्दिष्टार्थाः प्रत्ययास्त्रिष्वपि कालेषु भवन्तीति न्यायात् आसमाप्तेर्वर्त्तमानत्वाच्चातीतवर्त्तमानभविष्यत्पुराणानां कर्तृत्वमविरुद्धमिति भावः ॥ कथं भूतां कथाम् ॥ पापापनोदिनीम् पापानिमहापातकोपपातकसंकरीकरणापात्री

करणमलिनीकरणजातिभ्रंशकरादीन्यपनोदितुंशीलंयस्याःसातथातामिति ॥ ४ ॥ यदर्थमुपोद्धातआरचितस्तांकथामाह ॥ कदाचिदेति ॥ एकदानारदोविष्णोर्नरांशाज्जातंयन्त्रारंजलंमाणिक
णिकास्थंतत्पितृभ्योदत्तवानितिनारदः ॥ तदुक्तंसनत्कुमारसंहतायाम् ॥ याभ्यःपराद्भ्यःपितृणांनतृमिस्तादत्तत्वांस्त्वंपितृभक्त्यर्थनारंददासीतिहिनारदोसीति ॥ विंध्यंविंध्यनामानंपुरोऽग्रेविलो
कयांचक्रेददशैत्यग्रिमेणान्वयः ॥ कथंभूतः ॥ श्रीमान् ब्रह्मवर्चसवान् ॥ किंकुर्वन् श्रीनर्मदांभसिश्रीयुक्तेनिर्मलेवायाअंभसिस्नात्वा ॥ नार्मदंभसीतिकचित् ॥ श्रीगौरी शंकरोभगवान्
विष्णुर्लक्ष्मीगौरीद्विजोत्तमेतिवैष्णवोक्तेः सावर्त्ततेयस्यासौश्रीमान् श्रीमांश्चासावोकारश्चेतिश्रीमदोकारस्तंगौरीसहितमोकाराख्यमीश्वरंअमरकंटकक्षेत्राधिष्ठातारमितियावत् ॥ अभ्यर्च्यपूजयित्वा
॥ ५ ॥ व्रजन्गच्छन् ॥ लिंगविशेषणत्वाच्छ्रीमदितिपृथक्पदंवा ॥ प्राकृतंव्याख्यानंस्पष्टम् ॥ कथंभूतम् ॥ सर्वदमिति ॥ सर्वदेहिनामशेषप्राणिनांधर्मार्थकाममोक्षपूरकमित्यर्थः ॥
विंध्यंविशिनाष्टि धराधरमित्याद्यक्षरचतुष्टयाधिकसार्द्धत्रिंशताश्लोकैः ॥ कथंभूतंविंध्यम् ॥ धराधरधंगंपृथ्वीधरतीतिधराधरस्तंपर्वतमितियावत् पुनःकथंभूतम् ॥ संसारेतापसंसारतापमाध्या
त्मिकाधिभौतिकाधिदैविकलक्षणंतंसंहर्तुंशीलंयस्यतत्तथातच्चतद्रेवावारिनर्मदाजलंचतेनपरिष्कृतमाश्रितंसेवितरेवातीरस्थमितियावत् ॥ यद्वा परिष्कृतंदर्शनादेवपावयितृपवित्रतममित्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥
त्रिभिःसारस्वतंतोयंसप्ताहेनचयामुनं सद्यःपुनातिगागेयंदर्शनादेवनार्मदमिति ॥ ६ ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ द्विरूपमेवद्वैरूप्यम् ॥ स्वार्थेण्यञ् तेनद्वैरूप्येणद्विरूपेण ॥ अपिश्रार्थेसमुच्चयवाची ॥ इमां
वसुमतीपृथ्वीयथार्थाख्यायथासदृशोवाधितोर्थोयस्याःसायथार्थाख्यायस्याःसायथार्थाख्यातामेवंविशिष्टासुच्चैरतिशयेनकुर्वंतसम्पादयन्तमिति ॥ किन्तद्वैरूप्यमितिपृच्छायामाह ॥ स्थावरे

श्रीव्यासउवाच ॥ ॥ कदाचित्रारदःश्रीमान्स्नात्वाश्रीनर्मदांभसि ॥ श्रीमदोकारमभ्यर्च्यसर्वदंसर्वदेहिनाम् ॥ ५ ॥ व्रजन्विलोकयांचक्रे
पुरोविंध्यंधराधरम् ॥ संसारतापसंहारिरेवावारिपरिष्कृतम् ॥ ६ ॥ द्वैरूप्येणापिकुर्वंतंस्थावरेणचरेणच ॥ साभिख्येनयथार्थाख्यामुच्चैर्वसु
मतीमिमाम् ॥ ७ ॥ रसालयंरसालैस्तैरशोकैःशोकहारिणाम् ॥ तालैस्तमालैर्हिंतालैःसालैःसर्वत्रशालितम् ॥ ८ ॥

णचरेणचेति ॥ स्थावरेणस्वस्मिन्नुत्पन्नरत्नप्रवालादिनेत्यर्थः ॥ चरेणस्वशृंगेनिरंतरंकीडितुमागेतेनवस्वग्न्यादिनेत्यर्थः ॥ वस्वग्निरश्मिरत्नधनानिवसुशब्दवाच्यानिविद्यन्तेयस्याःसावसुमतीति
हितस्यायथार्थाख्याम् ॥ यदाहामरः ॥ देवभेदेऽनलेरश्मौवसुरत्नेधनेपिचेति ॥ अतएववक्ष्यतिचात्रापि ॥ तुच्छश्रियः स्वर्गभूमीःपरिहायागतैरिव नानासुरनिकायैश्चविष्वग्भोगेच्छयो
षितमितिअतएवोक्तमुच्चैरिति ॥ प्राकृतंव्याख्यानंस्पष्टम् ॥ कथंभूतेनस्थावरेणजंगमेन साभिख्येनअभिख्याशोभा ॥ अभिख्यानामशोभयोरित्यमरः ॥ तयासहवर्त्ततइतिसाभिख्यतेन ॥ ७ ॥
पुनःकथंभूतम् ॥ रसालयमिति ॥ तैःप्रसिद्धैरसालैराश्रैः ॥ आम्रश्चूतोरसालोसावित्यमरः ॥ रसालयम् षण्णारसानामालयमाश्रयमित्यर्थः ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ काकाक्षिन्यायेनत
च्छन्दस्योभयत्रसंबंधात्तैःप्रसिद्धैरशोकैर्वंजुलैः ॥ वंजुलोऽशोककइत्यमरः ॥ शोकहारिणंशोकांगारविपच्यमानानांशोकंहर्तुंशीलंयस्यसशोकहारितंशोकहारिणम् ॥ नविद्यतेशोकोयैस्तेऽशोका
इत्यशोकपदव्युत्पत्तिरतस्तैःशोकहारित्वंयुक्तमितिभावः ॥ तदुक्तम् ॥ अशोककलिकाश्चाष्टौपिबंतिपुनर्वसौ ॥ चैत्रेमासिसिताष्टम्यांनतेशोकमवाप्नुयुरितित ॥ पुनःकथंभूतं ॥ सर्वत्र
समंततःशालितंशोभितम् ॥ कैः ॥ तालैस्तृणराजैः ॥ तृणराजाह्वयस्तालइत्यमरः ॥ तथातमालैःकालस्कंधैः ॥ कालस्कन्धस्तमालःस्यादित्यमरः ॥ तथाहिंतालैस्तृणद्रुमविशेषैः ॥
खर्जूरःकेतकीतालीखर्जूरीचतृणद्रुमाइत्यमरः ॥ तद्विशेषैः ॥ तथासालैःसर्जैः ॥ सालेतुसर्जाकार्याश्वकार्णिकाइत्यमरः ॥ ८ ॥

पुनःकथंभूतम् ॥ खपुरैःपूगैःगुवाकैरितियावत् ॥ घोंटातुपूगः क्रमुकोगुवाकःखपुरइत्यमरः ॥ खमाकाशंपूरयतीतिखपुरः ॥ ह्रस्वत्वमार्षम् ॥ खपुरआकारआकृतिर्यस्यसखपुराकारस्तम् ॥ अत्युच्छ्रितैःपूगवृक्षैराकाशंछादयंतमित्यर्थः यद्वा खपुरमाकाशगृहंतद्वदाकारोयस्यसखपुराकारस्तम् ॥ अत्युच्छ्रितैःपूगवृक्षैराकाशगृहमिवशोभमानामित्यर्थः ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ श्रीफलैर्विल्वैः ॥ विल्वेशांडिल्वशैलूपांमालूरश्रीफलावपीत्यमरः ॥ श्रियंशोभाफलयतिनिष्पादयतीतिश्रीफलस्तम् ॥ फलनिष्पत्तावितिधातुः ॥ श्रीफलैर्वृक्षैरत्यंतशोभांसंपादयंतमित्यर्थः ॥ यद्वा श्रीफलैर्वृक्षैःकृत्वाश्रीफलंश्रियायुक्तानिफलानिअर्थतोनामतश्चयत्रसतथातम् ॥ विल्ववृक्षाणांफलैःश्रीफलारूपैलोकप्रसिद्धैःप्रपूरितमित्यर्थः ॥ किलेत्युत्प्रेक्षायांप्रसिद्धौवा ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ अगुरुभिःकालागुरुभिः कालागुर्वगुरुःस्यादित्यमरः ॥ गुर्वामहतीश्रीःसौगंध्यसंपत्तिः शोभासंपत्तिर्वायस्यतथातम् ॥ तुशब्दश्चार्थःसमुच्चयवाची ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ कपित्थैर्दधित्थैः ॥ अथकपित्थेस्युर्दधित्थग्राहिमन्मथाइत्यमरः ॥ कपिपिंगवानरवर्तिपंगलम् कडारःकपिशःपिंगापिशंगौकद्रुपिंगलावित्यमरः ॥ यद्वा कपिपिंगंश्रेष्ठपिंगम् ॥ कपिर्वराहः श्रेष्ठश्चेतिवचनात् ॥ ९ ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ लकुचैर्लिकुचैः ॥ लकुचोलिकुचोडहारित्यमरः ॥ मनोहरंमुन्दरम् ॥ वकुलैरितिक्वचित्पाठः ॥ कथंभूतैः ॥ वनश्रीर्वनलक्ष्मीर्वनदेवीतियावत् ॥ तस्याःकुचाकारैः स्तनाकारैः ॥ चकारःसमुच्चये ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ सुधाऽमृतंतत्सहशानियानिफलानितैःसमारम्भःसंबंधोवर्ततेयासांतास्तथाताश्चतारभाश्चकदल्यः ॥ कदलीवारणबुसारंभेत्यमरः ॥ ताभिः परिभासितंप्रकाशितम् ॥ १० ॥ पुनःकथंभूतमिव ॥ सुरंगैश्चेति ॥ नारंगैर्नारंगैः ॥ गकारलोपआर्षः ॥ ऐरावतैरित्येतत् ॥ ऐरावतोनागरंगोनादेयीभूमिजंबुकाइत्यमरः ॥ प्रकृत्यंतरंवा ॥

खपुरैःखपुराकारंश्रीफलंश्रीफलैःकिल ॥ गुरुश्रियंत्वगुरुभिःकपिपिंगंकपित्थकैः ॥ ९ ॥ वनश्रियःकुचाकारैर्लकुचैश्चमनोहरम् ॥ सुधाफलसमारंभिरंभाभिःपरिभासितम् ॥ १० ॥ सुरंगैश्चापिनारंगैरंगमंडपवच्छ्रियः ॥ वानरैश्चापिजंबीरैर्वीजपूरैःप्रपूरितम् ॥ ११ ॥ अनिलालोलकंकोलवल्लीहल्ली सकायितम् ॥ लवलीलवलीलाभिलस्यलीलालयंकिल ॥ १२ ॥

नारंगःपिप्पलीरसे यमजप्राणिनिविडेनारंगद्रुमेपचेतिमेदिनीकारः ॥ श्रियोलक्ष्म्यारंगमण्डपमिवनृत्यस्थलमिव ॥ रंगमण्डपवच्छ्रियमितिपाठेरंगमण्डपस्येवश्रीःशोभायस्यतमित्यर्थः ॥ कथंभूतैर्नारंगैः ॥ सुरंगैः शोभनोरंगोरागोहर्षोवायेभ्यः रक्तवर्णोयेषामितिवातेसुरंगास्तैः ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ वानरैर्वेतसैः ॥ अथवेतसे रथाभ्रपुष्पविदुलश्चेतवानरिवंजुलाइत्यमरः ॥ समुच्चयवाचीचशब्दःसर्वत्रसंबध्यते ॥ जंबीरैःसमीरणैः ॥ समीरणोमरुवकःप्रस्थपुष्पःफणिज्जकः जंबीरइत्यमरः ॥ बीजपूरैःफलपूरैः ॥ फलपूरोबीजपूरइत्यमरः प्रपूरितंस्वचितं व्याप्तमितियावत् ॥ प्रपूरकैरितिपाठेप्रपूरकैरैश्चश्रियोरंगमण्डपवदितिपूर्वणैवान्वयः ॥ ११ ॥ अनिलेति ॥ पुनःकथंभूतमिव ॥ अनिलेनालोलाश्चपलायाःकंकोलवल्लयः कंकोलनामन्योलताः ॥ वल्लीतुत्रततिर्लतेत्यमरः ॥ ताभिर्हल्लीसकायितम् हल्लीसकंनामएकस्यपुंसोवह्नीभिःस्त्रीभिःसहक्रीडनं नारीणांमण्डलीनृत्यबंधोवा ॥ तदुक्तं ॥ नारीणांमण्डलीनृत्यबंधेहल्लीसकंविदुरिति ॥ एषवरासक्रीडा ॥ तलक्षणमिदं ॥ पृथुमुवृत्तंमसृणवितस्तिमात्रोन्नतंकोविनिखन्यशंकुम् ॥ आक्रम्यपद्मामितरेतरंतुहस्तैर्भ्रमोयंखलुगसगोष्ठीति ॥ तद्वदाचरितम् ॥ नारीस्थानीयाभिर्गोपीस्थानीयाभिर्वानिलालोलकंकोलवल्लीभिःसहहल्लीसकंपुरुषोत्तमादौफागुइतिप्रसिद्धंनृत्यंकुर्वंतमिवेत्यर्थः ॥ अथवाअशोकापरपर्यायस्यकंकोलिशब्दस्यकंकोलशब्देनाभिधानम् कंकोलककोशफलापरपर्यायस्यकंकोलशब्दस्यवा उभयत्रार्पित्वात्माधुत्वम् ॥ मंजुलोवंजुलोशोकःकंकलिर्दोहदाप्रियइतिरत्नमाला ॥ अथकोलकंकोलकंकोलकोशफलमित्यमरः ॥ सुकाशितमितिकचि

त्पाठः सचिन्त्यः ॥ कथं प्रत्ययांतरूपमिदम् ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ लवलीवली ॥ लवलीवलिदोर्वलीत्येवमप्युक्तत्वात् ॥ तस्यायालवलीलाअल्पक्रीडामृदुपवनालपांदोलनरूपास्ताभिलास्यलीलालयं ॥
लास्यं नृत्यं ॥ लास्यं नृत्यं च नर्तनमित्यमरः ॥ तदेवलीलातस्याआलयस्थानम् ॥ किलेति प्रसिद्धौ ॥ यद्वा लवलयोवृक्षभेदाः लवावलीति गौडे प्रसिद्धाः ॥ मुक्ताफलं तु कर्पूरमौक्तिके लवलीफल इति विश्वप्रकाशः १२ ॥
पुनः कथं भूतमिव ॥ अध्वगानाहूयंतमिव आकारयंतमिव ॥ कथं भूतानध्वगान् ॥ श्रमापन्नानामार्गजनितक्लेशं प्राप्तानित्यर्थः ॥ किमर्थमित्याकांक्षायामाह ॥ विश्रमाय ॥ श्रमाभावायेत्यर्थः ॥
कया मन्दांदोलितानियानिकर्पूरकदलीदलानि सुराभिरंभापत्राणि ॥ पत्रं पलाशं छंदनं दलं पर्णं छंदः पुमानित्यमरः ॥ अथवामंदं यथास्यात्तथांदोलिताः प्रकंपितायाः कर्पूरकदल्यः कर्पूरनामन्यः कर्पूरोत्पादि
न्योवाकदल्यस्तासांदलानितसंज्ञया तद्व्याजेन तत्संकेतेनेति वा ॥ १३ ॥ पुनः कथं भूतमिव ॥ पुत्रागपल्लवैः पुत्रागस्य देवपल्लवस्य ॥ पुत्रागे पुरुषस्तुंगः केसरो देवपल्लव इत्यमरः ॥ पल्लवैः
किसलयैः ॥ पल्लवोऽस्त्रीकिसलयमित्यमरः ॥ पुत्रागमिव पुंगजमिव ॥ यद्वा पुमांश्चासौ नागश्चेति पुत्रागः पुरुषश्चेष्ट इत्यर्थः ॥ सिंहशार्दूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थवाचका इत्युक्तेस्तमिव ॥ पुनः
कथं भूतमिव ॥ मल्लिकायामालतीति गौडे प्रसिद्धायास्तवकोमल्लिकास्तवकः ॥ स्तवको गुच्छः ॥ गुच्छस्तु स्तवक इत्यमरः ॥ स एव स्तनस्तंकरपल्लवैः कररूपाः पल्लवाः करपल्लवास्तैः कलयंतमिव

मंदांदोलितकर्पूरकदलीदलसंज्ञया ॥ विश्रमाय श्रमापन्नानाहूयंतमिवाध्वगान् ॥ १३ ॥ पुत्रागमिव पुत्रागपल्लवैः करपल्लवैः ॥ कलयंतमि
वाऽलोलैर्मल्लिकास्तवकस्तनम् ॥ १४ ॥ विदीर्णदाडिमैः स्वांतं दर्शयंतं तुरागवत् ॥ माधवीधवरूपेण श्लिष्यंतमिव कानने ॥ १५ ॥ उदुंबरैरं
वरगैरनंतफलमालितैः ॥ ब्रह्मांडकोटीर्विभ्रंतमनंतमिव सर्वतः ॥ १६ ॥

मंदयंतमिव स्पर्शयंतमिव वा वृक्षानिति शेषः ॥ कलधातोश्चुरादित्वात्स्पृशंतमिव वार्थः ॥ कथं भूतैः करपल्लवैरालोलैश्चंचलैः ॥ १४ ॥ विदीर्णेति ॥ पुनः कथं भूतं ॥ स्वांतं स्वस्य अन्तं स्वांतम्
युगमध्यमित्यर्थः ॥ दर्शयंतम् ॥ कथं भूतम् ॥ रागवत् रागयुक्तम् ॥ स्वांतं मन इति वा ॥ स्वांतं हन्मानसं मन इत्यमरः ॥ कैर्विदीर्णदाडिमैः स्फुटितकरैः ॥ समौकरकदाडिमावित्य
मरः ॥ तुः समुच्चये ॥ रागिवादित्कचित् ॥ पुनः कथं भूतमिव ॥ माधवीवासंतीलां धवरूपेण कांत रूपेण कानने वने इत्यर्थं तमिवालिङ्गंतमिव ॥ अतिमुक्तः पुण्ड्रकः स्याद्वा संतीमाधवीलतेत्यमरः
॥ १५ ॥ पुनः कथं भूतमिव ॥ उदुंबरैरिति ॥ सर्वतो ब्रह्मांडकोटीर्विभ्रंतमिव धारयंतमिवेति यावत् ॥ कैरुदुंबरैर्जंतुफलैः ॥ उदुंबरो जंतुफलो यज्ञांगो हेमदुग्धक इत्यमरः ॥ कथं भूतैः ॥
अंबरैः अत्युच्छ्रितैरित्यर्थः ॥ अगंबरैरिति पाठे मखांगत्वादेव वृक्षश्रेष्ठत्वं ज्ञातव्यम् ॥ पुनः कथं भूतैरनंतफलमालितैरपरिमितफलसंज्ञातमालैरित्यर्थः ॥ शालितैरिति पाठे शोभितैरित्यर्थः ॥ कमिव ॥
अनंतमिव ॥ इव शब्दस्य काकाक्षिन्यायेनोभयत्र सम्बन्धः ॥ तमो महदहंकारवचराग्निवाभू संवेष्टिताऽविगणितब्रह्मांडपरमाणुपरिभ्रमणवाताध्वरोमविवरं परमात्मानमिवेत्यर्थः ॥ १६ ॥

पनसैरिति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ आवृतम् ॥ कैः पनसैः कंटकिफलैः ॥ पनसः कंटकिफल इत्यमरः ॥ कथंभूतैर्वननासाभैर्वनस्यनासानासिकात्तद्वाभायेषांतेतथातैर्वनदेवीनां नासापुटैरिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ वनना
गाभैरिति पाठेऽरण्यगजसदृशैः स्थूलैरित्यर्थः ॥ तथा पलाशकैः किंशुकैः ॥ पलाशकिंशुकः पर्णोवातपोत इत्यमरः ॥ कथंभूतैः ॥ शुकनासैः ॥ शुकस्य पक्षिणो नासेव नासिकायेषांतेतथातैः ॥
शुकनासिकाया रक्तवक्रत्वात् पलाशकुसुमस्यापितथात्वात्तत्साम्यम् ॥ यद्वा शुकनासैरंकुशाकारैः स्वपुष्पैर्विरहिणां पलाशनादितिव्यधिकरणेवावृत्तया ॥ अथवा शुकनासैः श्योनाकवृक्षैरित्यर्थः ॥
श्योनाकशुकनासर्क्षदीर्घवृत्तकुटंनया इत्यमरः ॥ पुनः कथंभूतैः ॥ भर्तृभिः सहस्रीभिर्विरहो विक्षेपो येषां जानानां ते विरहिणस्तेषां पलाशनात्पलस्याभिपस्यमांसस्येति यावत् ॥ अधः स्वरूपयोरस्त्री
तलं स्याच्चाभिपेपलमित्यमरः ॥ अशनाद्भोजनान्नाशनादित्यर्थः ॥ पत्रत्यक्तैः पत्राणित्यक्तानि येस्ते तथा ॥ यद्वा पत्रैस्त्यक्ताः पत्रत्यक्तास्तैरित्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ यो ददाति परे दुःखं दुःखं
दुःखं स विंदतीति न्यायात् परेषां मांसादनात्स्वयमपि गतपत्रैरिवेत्युत्प्रेक्ष्यत इति ॥ पात्रत्यक्तैरिति वा पाठः ॥ तत्र पात्रं अरण्यः ॥ १७ ॥ कदंबेति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ कदंबकानां प्रियकाणां ॥
नीपप्रियकदंबास्तु हलिप्रिय इत्यमरः ॥ कदंबकाः समूहास्तैः सर्वतोभ्राजमानं राजमानम् ॥ कैरिव ॥ कंटकितैरिव उद्गतरोमां चैरिवेत्यर्थः ॥ किंकृत्वा ॥ कदंबवादिनो नीपान् दृष्ट्वा ॥ अयमर्थः ॥
स्थूलसूक्ष्मभेदेन द्विविधास्तावद्वलिप्रियाः नीपाः कदंबाश्च ॥ तेषां नीपादारत्वेनोत्प्रेक्ष्यते ॥ कंप्राम्यमुखं दशतीति कदं कलत्रंतदतिशयेन वदितुं शीलं येषां ते कदंबवादिनः ॥ बकारस्य परतः श्रवणं लां
दसं विभक्त्ये लोपाभावश्च ॥ तान् कदंबवादिनो नीपान् ॥ दारान् दृष्ट्वेत्यर्थः ॥ यद्वाऽकदंबा एव वयं कदंबा इति कुंशीलं येषां ते कदंबवादिनस्तान् नीपान् दृष्ट्वा क्रोधेनोत्पुलकितैरिव ॥ यथा लोकेऽधमानुत्तमवा

पनसैर्वननासाभैः शुकनासैः पलाशकैः ॥ पलाशनाद्विरहिणां पत्रत्यक्तैरिवावृतम् ॥ १७ ॥ कदंबवादिनो नीपान् दृष्ट्वा कंटकितैरिव ॥ समंततो
भ्राजमानं कदंबकदंबकैः ॥ १८ ॥ न मेरुभिश्च मेरुश्च शिखरैरिव राजितम् ॥ राजादनैश्च मदनैः सदनैरिव कामिनाम् ॥ १९ ॥ तटे तटे पटुवटैरुच्चैः पटकुटी
वृतम् ॥ कुटजस्तवकैर्भातमधिष्ठितवकैरिव ॥ २० ॥ कर्मदैः करैश्च करं जैश्च करं वकैः ॥ सहस्रकरवद्भातमर्थिप्रत्युद्गतैः करैः ॥ २१ ॥

दिनो दृष्ट्वा क्रोधादुत्पुलकितो भवति प्राणिनस्तद्वदित्यर्थः ॥ कदंबपातिनो भृंगानिति क्वचित् ॥ १८ ॥ न मेरुभिरिति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ विराजितं ॥ कैर्न मेरुभीरुद्राक्षवृक्षैः ॥ तथा चोक्तं
कुमारे ॥ दृष्टिप्राप्तं परिहृत्य तस्य कामं पुनः शुकमिव प्रयाणे ॥ प्राणेषु संसक्तं न मेरुशाखं ध्यानास्पदं भूतपतेर्विवेशेति ॥ न मेरुशाखं रुद्राक्षशाखम् ॥ व्याख्यातं च तथा तद्वीकाकृद्भिः ॥ कथंभूतैः ॥
मेरुश्च शिखरैर्मेरुश्चानियानि शिखराणि भृंगानि तैरिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ चकारः समुच्चये ॥ राजादनैः प्रियालैः ॥ राजादनः प्रियालः स्यात्सन्नकदुर्धनुष्पट इत्यमरः ॥ समुच्चये चकारः ॥ मदनै
र्धत्तैः ॥ उन्मत्तः कितवो धूर्तो धत्तुरः कनकाह्वयः मातुलो मदनश्चेत्यमरः ॥ कथंभूतैः ॥ कामिनां सदनैरिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ मदनसदनैरिति पाठे राजादनैरित्यस्य विशेषणम् ॥ १९ ॥
तटे तटे इति कथंभूतम् ॥ उच्चैः पटकुटीवृतं उच्चैर्महतीभिः पटकुटीभिर्वस्त्रगृहैर्वृतमावृतमिव ॥ इव शब्दोत्र द्रष्टव्यः ॥ कैः तटे तटे उच्चैश्च प्रदेशे पटुवटैः पटवो मनोहराश्च ते वटान्यग्रोधाश्च ॥ न्यग्रोधो बहुपाद्
इत्यमरः ॥ तैः पटुवटैरित्यस्य वा विशेषणमुच्चैरिति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ कुटजानां शक्राख्यानां वृक्षाणाम् ॥ जयोथकुटजः शक्रो वत्सको गिरिमल्लिकेत्यमरः ॥ स्तवकागुच्छास्तैर्भातं शोभमा
नम् ॥ कैरिव ॥ अधिष्ठिता अविश्रिताश्च ते वकाः कद्वाः ॥ अथ वकः कद्वा इत्यमरः ॥ तैरिव ॥ २० ॥ कर्मदैरिति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ अर्थिप्रत्युद्गतैः करैः अर्थिनो याचकान् प्रति उद्गतैरुर्ध्वी
कृत्य धृतैराकारणार्थं करैस्तेः सहस्रकरवद्भातम् अनेकहस्तमिव स्फुरंतमिवेत्यर्थः ॥ कैः कर्मदैः कृष्णपाकफलैः ॥ कृष्णपाकफला विप्रमुषेणाः कर्मदं क इत्यमरः ॥ तथा करीरैः करैः ॥ करीरे तु
क्रकरग्रंथिलावुभावित्यमरः ॥ तथा करैः चिरिविल्वैः ॥ चिरिविल्वो नक्तमालः करजश्च करञ्ज इत्यमरः ॥ तथा कर्मवकैः कलम्बैः ॥ कर्मवकः कलम्बः स्यात्तैलपायिकमेव चेति धराणि ॥ २१ ॥

नीराजितमिति ॥ पुनः कथम्भूतम् ॥ चम्पकश्चापेयः भण्डिलोप्यथचापेयश्चम्पकोहेमपुष्पकइत्यमरः ॥ चम्पकएवराजचम्पकस्तस्यकोरकैः कलिकाभिः गन्धफलीभिरीति यावत् ॥
 शारकोजालकं क्लीवैकलिकाकोरकः पुमानित्यमरः ॥ कीदृशैः ॥ उद्दीपैः उत्कृष्टकांतिभिः ॥ तैर्नीराजितनीराजनामारार्त्तिक्यम्प्रापितमिव ॥ पुनः कथम्भूतम् ॥ जितपद्माकरश्रियम् ॥
 जिताभिभूतापद्मानामाकरा उत्पत्तिस्थानानि पद्माकराः सरोवरादयस्तेषां श्रीः शोभायेन तथातम् ॥ कैः सपुष्पशाल्मलीभिः ॥ पुष्पेण सह वर्तत इति सपुष्पास्ताश्च ताः शाल्मल्यश्च पिच्छिलाः ॥ पिच्छि
 ला पूरणीमोचास्थिरायुः शाल्मली द्वयो रित्यमरः ॥ तास्ताभिः ॥ समुच्चये चकारः ॥ २२ ॥ कचिदिति ॥ पुनः कथम्भूतम् ॥ कचिच्छोभमानम् ॥ कैः चलदलैरश्वत्थैः ॥ बोधिट्रु
 मश्चलदलः पिप्पलः कुञ्जराशनः अश्वत्थ इत्यमरः ॥ तथा कचित्कांचनकेतकैः स्वर्णकेतकीभिः ॥ तथा कचित्कृतमालैः आरग्वधैः ॥ आरग्वधे राजवृक्षशम्याकचतुंगुलाः आरेवतव्याधिघातकृत
 मालमुवर्णका इत्यमरः ॥ तथा कचिचक्रमालैः करञ्जैश्च ॥ उपमाभेदाच्च करं जैरित्यनेन पुनरुक्तिः ॥ २३ ॥ कर्कध्वनि ॥ पुनः कथम्भूतम् ॥ विराजितम् ॥ कैः कर्कधवोवदर्यः ॥ कर्क
 धवदरीकोलिरित्यमरः ॥ बन्धुजीवारक्तकाश्च ॥ रक्तकस्तुबन्धूको बन्धुजीवक इत्यमरः ॥ चः समुच्चये ॥ पुत्रजीवाजिवपुत्राः ॥ जीवापोता इति गौडे प्रसिद्धाः ॥ अंगुल्याजपसंख्यानमे
 कमेवमुदाहृतम् ॥ रिष्ट्याष्टगुणं विद्यात्पुत्रजीवैर्दशाधिकमिति शास्त्रप्रसिद्धाश्च उभयप्रकृतिकावापुत्रजीवा इति चतैः ॥ तिन्दुकाः शितिसारकाः तिन्दुकः स्फूर्जकः कालस्कन्धश्च शितिसारक इत्यमरः ॥

नीराजितमिवोद्दीपैराजचंपककोरकैः ॥ सपुष्पशाल्मलीभिश्च जितपद्माकरश्रियम् ॥ २२ ॥ कचिच्चलदलैरश्वत्थैः कचित्कांचनकेतकैः ॥ कृतमालैर्न
 क्रमालैः शोभमानं कचित्कचित् ॥ २३ ॥ कर्कधुबन्धुजीवैश्च पुत्रजीवैर्विराजितम् ॥ सतिन्दुकैर्गुदीभिश्च करुणैः करुणालयम् ॥ २४ ॥ गलन्मधू
 ककुसुमैर्धरारूपधरं हरम् ॥ स्वहस्तमुक्तमुक्ताभिरर्चयंतमिवानिशम् ॥ २५ ॥ सर्जार्जुनां जनेर्वीजैर्व्यजनेर्वीज्यमानवत् ॥ नारिकेलैः सखर्जुरैर्धृ
 तच्छत्रमिवांबरे ॥ २६ ॥

तैः सह या इंगुद्यस्तापसतरवः ॥ अथ द्वयोः इंगुदीतापसतरु रित्यमरः ॥ तैश्च विराजितमिति पूर्वैर्गैवान्वयः ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ करुणैर्वृक्षभेदैः ॥ तरुणः स्यान्नवेयूनि कुन्दपुष्पोपवृन्दयोः ॥
 करुणो वृक्षभेदे स्याद्रसे च करुणावतीति धरणः ॥ तेषामालयमाश्रयम् ॥ यद्वा करुणैः करुणावद्भिः स्वस्मिंस्तिष्ठद्भिः करुणालयं दयाया अधिष्ठानमित्यर्थः ॥ अर्शआद्यत् ॥ २४ ॥ गल
 दिति ॥ पुनः कथंभूतमिव ॥ अनिशंसततम् ॥ सततानास्ताश्चांतसंतताविरतानिशमित्यमरः ॥ हरं महेशं चर्यंतं पूजयंतमिव ॥ कथंभूतं हरम् ॥ धरारूपधरं धरायारूपधरतीति धरारूपधरस्तम् ॥
 सर्वात्मकत्वात्सापृथिव्यभवादि तिष्ठतेश्च ॥ अत्र बध्यमाणसूर्ये दुर्वायवप्रियोवकाशपृथिव्यात्माष्टमूर्तिर्वा द्वैष्णवोक्तसूर्याम्महीवायुवद्वाकाशयजमानचंद्राष्टमूर्तिर्वा द्वाधरारूपधरमिति ॥ सूर्यो जलं मही
 वायुर्वीक्षाकाशमेव च दीक्षितो ब्राह्मणः सोम इत्येतास्तनवः क्रमादिति वैष्णववचनम् ॥ कैः ॥ गलन्मधूककुसुमैर्गलंति च तानिमधूककुसुमानि च तानितथातैः ॥ उपमैवतिरोभूतभेदारूपकमिष्यत
 इति न्यायाद्रूपकतामाह ॥ स्वहस्तमुक्तमुक्ताभिर्गलन्मधूककुसुमान्येव संसृग्गुडपुष्पाण्येव स्वहस्तमुक्तमुक्ताः पर्वतकरत्यक्तमौक्तिकानि ताभिरित्यर्थः ॥ २५ ॥ सर्जेति ॥ पुनः कमिव ॥ वीज्य
 मानवत् वीज्यमानमिव व्यजनमारुतैः सेव्यमानमिव ॥ कैः सर्जार्जुनां जनैः ॥ शालसर्जयोरवांतरभेदः ॥ अतएव शालैः सर्वत्र शालिनभित्यनेनापौनरुक्त्यम् उपमाभेदेन वा ॥ सर्जः शालः ॥ अर्जुनो नदी

सर्जः ॥ नदीसर्जोवीरतरुर्द्रुःककुभोर्जुनइत्यमरः ॥ अंजनःशिशुः ॥ शिशुःशोभांजनोऽजनइत्युत्पलनी ॥ बीजैस्तरुविशेषैः ॥ बीजैरेतसितस्वेचेतावंकुरकारणे बीजस्तरुविशेषचतथाव्यजनमारुत
इतिविश्वप्रकाशः ॥ सर्जोर्जुनासैरितिकचित्पाठः ॥ तत्रासनःपीतसालः ॥ अथपीतसालके सर्जकासनबंधूकपुष्पप्रियकजीवकाइत्यमरः ॥ एतैरेवव्यजनैस्तालवृत्तैरित्यर्थः ॥ व्यजनंतालवृत्तकमित्य
मरः ॥ पुनःकथमिव ॥ अंबरेआकाशेधृतंछत्रंयस्मैयेनेतिवासधृतच्छत्रस्तमिव ॥ कैर्नारिकेलैर्लांगलिभिः ॥ नारिकेरस्तुलांगलीत्यमरः ॥ कथंभूतैः ॥ सखर्जैः खर्जूरस्तृणदुमविशेषारतैःसहितैः ॥ २६ ॥
अमंदैरिति ॥ पिचुमंदैर्नैवैः ॥ पिचुमंदश्चनिवेद्येत्यमरः ॥ चःसमुच्चये ॥ मन्दारैःपारिजातकैः ॥ पारिभद्रेनिवतरुर्मदारःपारिजातकइत्यमरः ॥ कोविदारैश्चमरिकैः ॥ कोविदारैश्चमरिकः
कुहालयुगपत्रकइत्यमरः ॥ कथंभूतैः ॥ अमंदैःशोभमानैरितिसर्वेषांविशेषणम् ॥ पाटलेत्यादितृतीयांतपदानामपिधृतच्छत्रमित्यनेनेवान्वयः ॥ तत्रपाटलापाटलिः ॥ अथद्वयोः पाटलिः
पाटलामोघाकाचस्थालीफलेरुहा कृष्णवृताकुवेराक्षीत्यमरः ॥ तितितिणीचिचा ॥ तितितिणीचिचाम्लिकेत्यमरः ॥ घोंटावदरम् ॥ वदरंघोंटेत्यमरः ॥ कर्कधुघोंटयोरवांतरभेदः प्रकृतिभेदोवा ॥
अतएवकर्कध्वित्यनेनापौनरुक्त्यम् ॥ शाखोटःपिशाचवृक्षः ॥ शाखोटोमल्लिकात्रिपुटामतेतिधरणिः ॥ बहुवचनांतैर्वाएतैरिति ॥ करहाटकैःपिंडीतकैः ॥ पिंडीतकोमरुवकःश्वसनःकरहाटकः
शल्यश्चमदनइत्यमरः ॥ २७ ॥ उदंडैरिति ॥ पुनःकथंभूतमिव ॥ उदंडैर्बहुलैःअनेकैरितिसर्वेषांविशेषणम् ॥ शोहुडैःशीहुडैः ॥ ईकारस्यैकारआर्षः ॥ वज्रद्रुभिः ॥ अथशीहुडोवज्रद्रुः
स्तुक्स्तुहीगुडेत्यमरः ॥ एरंडैरुवृकैः ॥ एरंडउरुवृकश्चरुचकश्चित्रकश्चसइत्यमरः ॥ गुडपुष्पकैर्मधुकैः ॥ मधुकेतुगुडपुष्पमधुमावित्यमरः ॥ बकुलैःकेसरैः ॥ अथकेसरे बकुलइत्य

अमंदैःपिचुमंदैश्चमंदारैःकोविदारकैः ॥ पाटलार्तितितिणीघोंटाशाखोटैःकरहाटकैः ॥ २७ ॥ उदंडैश्चापिशोहुडैरेरंडैर्गुडपुष्पकैः ॥ बकुलैस्तिलकैश्चैव
तिलकांकितमस्तकम् ॥ २८ ॥ अक्षैःपुक्षैःशल्लकीभिर्देवदारुहरिद्रुमैः ॥ सदाफलसदापुष्पवृक्षवल्लीविराजितम् ॥ २९ ॥ एलालवंगमरिचकुलं
जनवनावृतम् ॥ जंबाम्रातकमल्लातशेलुश्रीपर्णिवर्णितम् ॥ ३० ॥

मरः ॥ पुनःकथंभूतमिव ॥ तिलकंनललाटस्थगोपीचन्दनाद्येनअंकितंचिह्नितंमस्तकंयस्यसतथातमिव ॥ इवशब्दोत्रद्रष्टव्यः ॥ कैः तिलकैःक्षुरकैः ॥ तिलकःक्षुरकःश्रीमानित्यमरः ॥ चः
समुच्चये ॥ २८ ॥ अक्षैरिति ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ विराजितम् ॥ कैः ॥ अक्षैर्विभीतकैः ॥ त्रिलिगस्तुविभीतकः ॥ अक्षद्रुमःकर्षफलोभूतावासःकलिद्रुमइत्यमरः ॥ पुक्षैःकर्कटिभिः ॥
पुक्षोजटीकर्कटीस्यादित्यमरः ॥ शल्लकीभिःगजभक्ष्याभिः ॥ गन्धिनीगजभक्ष्यातुसुवहासरभीरसा महेरणकुंदुरुकीशल्लकीह्लादिनीतिचेत्यमरः ॥ देवदारुहरिद्रुमैः ॥ देवदारुवःशक्रपादपाः ॥
शक्रपादपःपारिभद्रकः भद्रदारुद्रुकिलिमंपीतदारुचदारुच पृथिकाष्ठचसत्सयुदेवदारुणीत्यमरः ॥ हरिद्रुमाःपीतद्रवः ॥ अथपीतद्रुःकालेयकहरिद्रुमाइत्यमरः ॥ तेचतेचतैर्देवदारुहरिद्रुमैर्विरा
जितमिति ॥ समासस्थमपिविराजितपदं पृथग्योजनीयम् ॥ यद्वा अक्षादिभिःसहसदाफलानिपुष्पाणिचयासांवृक्षवल्लीनांताभिर्विराजितमिति ॥ २९ ॥ एलेति ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ एला
पृथ्वीका ॥ पृथ्वीकाचंद्रवालैलानिष्कुटिर्बहुलैत्यमरः ॥ लवंगानिलवंगलताकुसुमानिदेवकुसुमानिचेत्येतत् ॥ यदाहजयदेवः ॥ ललितलवंगलतापरिशीलनकोमलमलयसमीरेइति ॥ लवंगं
देवकुसुमंश्रीसंज्ञमित्यमरः ॥ मरिचानिकोलकानिच ॥ अथवेल्जं मरिचंकोलकंकृष्णमृषणधर्मपत्तनमित्यमरः ॥ कुलंजनाश्चकुहालावेतसाइतिवा ॥ कुलंजनस्तुकुहालःकोविदारोपिसंस्तुत
इतिरत्नमाला ॥ कुलंजनोवेतसेस्याद्रुपुत्रःकुलंजनइतिचहारावल्ली ॥ तेषांवनैरावृतंव्याप्तम् ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ जंबवश्चवृक्षविशेषाः यासांफलंजंबूइतिप्रसिद्धम् ॥ फलेजंबाजंबूजीजंबुजां

ववमित्यमरः ॥ जंबूः सुमेरुहरिति द्वौ पट्टमविशेषयोरिति च विश्वः ॥ आघ्रातकाः पीतनाः ॥ द्वौ पीतनकपीतनौ आघ्रातक इत्यमरः ॥ भल्लाताश्च भल्लातका वीरवृक्षा इति यावत् ॥ वीरवृक्षोऽह
ष्करोऽग्निमुखी भल्लातकी त्रिष्वित्यमरः ॥ शैलवः श्लेष्मातकाः ॥ शैलुः श्लेष्मातकः पीतउद्दालो बहुवारक इत्यमरः ॥ श्रीपर्ण्यश्च गंधार्थः ॥ गंधारी सर्वतोभद्रा काश्मरी मधुपर्णिका श्रीपर्णी भद्रपर्णी
च काश्मर्यश्चेत्यमरः ॥ तैर्वर्णितं कैथितं लक्षितमित्यर्थः ॥ ३० ॥ शोकेति ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ शाकाः पत्रपुष्पाद्याः ॥ शाकाख्यं पत्रपुष्पादीत्यमरः ॥ अंतःस्वरस्पर्शा निबहिर्मुदुस्प
र्शानि पत्राणि येषां तेषां कृक्षा इति वा ॥ शंखाश्च शुक्तयः ॥ शुक्तिः शंखः खुरः कोलदलं नखमित्यमरः ॥ तेषां नैः ॥ चन्दनैश्च गंधसारैः ॥ गन्धसारो मलयजो भद्रश्रीश्चन्दनोऽस्त्रियामित्यमरः ॥ रक्तचन्द
नैश्च तिलपर्णीभिः ॥ तिलपर्णी तु पत्रांगरं जनं रक्तचंदनं कुचंदनं चेत्यमरः ॥ रम्यं सुन्दरम् ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ हरीतक्यश्चाभयाः ॥ अभयात्त्वयथापथ्यावयस्थापृतनामृता हरीतकी हैमवती
चेतकी श्रेयसी शिवेत्यमरः ॥ कर्णिकाराद्रुमोत्पलाः ॥ अथद्रुमोत्पलः कर्णिकारः परिव्याध इत्यमरः ॥ धान्यश्चामलक्यः ॥ धात्रीस्यादुपमातापिक्षितिरप्यामलक्यपीत्यमरः ॥ तासां वनै
र्वनमेवामभूषणं शोभायस्य वनानिवाभूषयतीति सतथातम् ॥ ३१ ॥ द्राक्षेति ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ द्राक्षावल्लश्च मृद्वीकावल्लश्च ॥ मृद्वीका गोस्तनी द्राक्षास्वाद्मीमधुरसेति चेत्यमरः ॥
नागवल्लश्च तांबूलवल्लश्च ॥ तांबूलवल्लो तांबूली नागवल्लश्च पीत्यमरः ॥ कणावल्लश्च जीरकवल्लश्च ॥ जीरको जरणो जाजीकणेत्यमरः ॥ यद्वा कणावल्लश्च पिप्पलीलताः ॥ कृष्णोपकुल्या

शाकशंखवनैरम्यं चंदनैरक्तचंदनैः ॥ हरीतकी कर्णिकारधात्रीवनविभूषणम् ॥ ३१ ॥ द्राक्षावल्लीनागवल्लीकणावल्लीशतावृतम् ॥ मल्लिकायूथिकाकुंदम
दयंती सुगंधिनम् ॥ ३२ ॥ भ्रमद्भ्रमरमालाभिर्मालतीभिरलंकृतम् ॥ अलिच्छलागतं कृष्णं गोपीरंतुमनेकशः ॥ ३३ ॥ नानामृगगणाकीर्णं नानापक्षिविना
दितम् ॥ नानासरित्सरः स्रोतः पल्वलैः परितो वृतम् ॥ ३४ ॥ तुच्छश्रियः स्वर्गभूमीः परिहायागतैरिव ॥ नानासुरनिकायैश्च विष्वग्भोगेच्छयोपितम् ॥ ३५ ॥

वेदेहीमागधीचपलाकणा ऊषणापिप्पलीशौडीकोलेत्यमरः ॥ तासां शतैरावृतम् ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ मल्लिकाश्च तृणशून्यानि ॥ तृणशून्यंतुमल्लिकेत्यमरः ॥ यूथिकाश्च मागध्यः ॥ अथमागधी
गणिकायूथिकां वष्टेत्यमरः ॥ कुंदानि च माध्यानि ॥ माध्यं कुंदमित्यमरः ॥ मदयंतीश्च ज्योतिष्मत्यः ॥ मदयंतीमादयंतीपिन्याज्योतिष्मतीमतेति धरणे ॥ ताभिः सुगंधो वर्तते यस्य स तथातम् ॥
सुगंधितामिति कचित् ॥ ३२ ॥ भ्रमद्भ्रमरेति ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ मालतीभिर्जातीभिरलंकृतम् ॥ कथं भूताभिः ॥ भ्रमतां भ्रमराणां मालाः समूहायासुतास्तथाताभिः ॥ अतएव अलिच्छलेन भ्रमरव्याजे
नानेकशो बहु रूपं विधाय गोपीगोपांगनाः क्रीडितुमागतं कृष्णमिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ ३३ ॥ नानोति ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ विविधमृगसमूहैर्व्याप्तम् ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ विचित्रविहगैः शब्दितम् ॥ पुनः कथं भूतम् ॥
परितः सर्वतो वृतमावृतम् ॥ कैः नानाऽनेकानियानिसरितांसरसांचस्रोतांसि पल्वलानि च अल्पोदकजलाशयास्तैः ॥ अत्र सरसांस्रोतस्त्वं नाम निर्झरत्वमेव ॥ ३४ ॥ तुच्छश्रिय इति ॥ पुनः कथं भूतम्
विविधदेवनिकायैर्विष्वक्समंततोभोगेषु सर्वभोगोष्वेत्यर्थः ॥ विष्वग्भोगानां वा इच्छया उपितमध्युपितमाश्रितमिति यावत् ॥ आश्रयणे हेतुवदन्कारणगर्भयोत्प्रेक्षया सुगनिकायान्विशिनष्टि ॥ तुच्छाश्रीः
शोभायासां तास्तथाविधाः स्वर्गभूमीः स्वर्गस्थानानि परिहाय परित्यज्यागतैरिवेति ॥ अयंभावः ॥ स्वर्गभुवामपुण्यहेतुत्वात्तच्छ्रियोपतथात्वेनापुण्यहेतुत्वात्तत्प्रतियोगित्वाच्च विध्यस्य तच्छ्रियश्च नानासुरानि

कायानामध्याषितत्वमिति ॥ तदुक्तम् ॥ आर्यावर्तःपुण्यभूमिर्मध्याविंध्यहिमालयोरिति ॥ इहापिचसंसारतापसंहारिरेवावारिपरिष्कृतमित्यादि ॥ ३५ ॥ उत्सृजंतमिति ॥ पुनःकथंभूतमिव ॥ इतस्ततःसर्वत्रपत्रपुष्पैःपतद्भिरितिशेषः ॥ पतत्पुष्पैरितिवापाठः ॥ अर्घ्यमुत्सृजंतमिवप्रयच्छंतमिवआत्मानंप्रतिअध्वगान्वाप्राति ॥ पुनःकथंभूतमिव ॥ केकामयूरस्यध्वनिः ॥ केकावाणी मयूरस्येत्यमरः ॥ सावत्तेयस्यसतथातस्यकेकिनोमयूरस्यकेकारवैःकेकाशब्देदूरान्नारदमन्यान्वाध्वगान्प्रतिस्वागतंसुष्ठुआगतमागमनंकृतमिति कुर्वंतंकिलकुर्वंतमिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ शाब्दीह्याकांक्षा शब्देनैवपूर्यतइतिन्यायात्केकिशब्दःप्रयुक्तः ॥ ३६ ॥ एवंनारदस्यविंध्यदर्शनमुक्त्वाविंध्यस्यापिनारददर्शनमाह॥अथेति ॥ अथनारदेनस्वस्यदर्शनानंतरंनभसिशैलोनारदंदर्श॥दूराद्दूरतएवतंप्रत्युज्जगामचेत्यन्वयः ॥ ३७ ॥ ब्रह्मसूनिविति ॥ हिरण्यगर्भतनयशरीरकांत्याविनाशितगुहातिमिरोमानसंतमोहस्थमज्ञानमुज्जहौत्युक्तवान् ॥ ३८ ॥ ब्रह्मतेजइति ॥ ब्राह्मणोनारदस्यतेजसःप्रभावात्समुत्पन्नंसाध्वंसंसंभ्रमोयस्यसतथा ॥ साधु यथास्यात्तथासतीसन्मार्गगाक्रियायस्य साधूनामिवावसतीक्रियायस्यसतथा ॥ कठिनोपिपाषाणस्वभावोपिपरित्यज्यकाठिन्यमितिशेषः ॥ काठिन्यं

उत्सृजंतमिवार्घ्यवैपत्रपुष्पैरितिस्ततः ॥ केकिकेकारवैदूरान्कुर्वंतस्वागतांकिल ॥ ३६ ॥ अथसूर्यशताभासंनभसिद्योतितांबरम् ॥ नारदंदृष्ट्वाञ्छैलो दूरात्प्रत्युज्जगामतम् ॥ ३७ ॥ ब्रह्मसूनुवपुस्तेजोदूरीकृतदरीतमाः ॥ तमागच्छंतमालोक्यमानसंतमउज्जहौ ॥ ३८ ॥ ब्रह्मतेजःसमुद्भूतसाध्वसःसाधुसत्क्रियः ॥ कठिनोपिपरित्यज्यधत्तेमृदुलतांकिल ॥ ३९ ॥ दृष्ट्वामृदुलतांतस्यद्वैरूप्येपिसनारदः ॥ मुमुदेसुतरांसंतःप्रश्रयग्राह्यमानसाः ॥ ४० ॥ गृहानायांतमालोक्यगुरुंवाऽगुरुमेववा ॥ योऽगुरुर्नप्रतांधत्तेसगुरुर्नगुरुर्गुरुः ॥ ४१ ॥ तंप्रत्युच्चैःशिराःसोपिविनम्रतरकंधरः ॥ शैलस्त्विलामिलन्मौलिः प्रणनाममहामुनिम् ॥ ४२ ॥ तमुत्थाप्यकराग्राभ्यामाशीर्भिरभिनंद्यच ॥ तदुद्दिष्टासनंभेजेमनसोपिसमुच्छ्रितम् ॥ ४३ ॥ सदध्रामधुनाज्येननीरार्द्राक्षितदूर्वाया ॥ तिलैःकुशैःप्रसूनैस्तमष्टांगार्घ्यैरपूजयत् ॥ ४४ ॥ गृहीतार्घ्यंकिलश्रांतंपादसंवाहनादिभिः ॥ गतश्रममथालोक्यबभाषेऽवनतोगिरिः ॥ ४५ ॥

चेतिक्वचित्पाठः मृदुलतांकोमलताम् ॥ किलेतिनिश्चितम् ॥ कापट्यमकृत्वेत्येतत् ॥ धत्तेआधत्त ॥ ३९ ॥ दृष्ट्वेति ॥ द्विरूपमेवैद्वैरूप्यंतस्मिन्नुभयरूपेपीत्यर्थः ॥ सुतरामतिशयेन ॥ युक्तमेवेतदित्याह ॥ सन्तइति ॥ प्रश्रयेणविनयेनग्राह्यमायत्तमानसमंतःकरणयैषतितथा ॥ ४० ॥ गृहानिति ॥ अगुरुरितिपदच्छेदः ॥ गुरुरत्रगुरुतरोमहान्वा ॥ ४१ ॥ तंप्रतीति ॥ उच्चैरुर्ध्वंशिरोयस्य उच्चैःशिराः ॥ अपिभिन्नक्रमे ॥ सशैलःउच्चैःशिराअपिविनम्रतरकंधरोऽतिप्रणतग्रीवःसंतंमहामुनिंप्रतिप्रणामेत्यन्वयः ॥ प्रकृत्युच्चैरितिकचित् ॥ महांश्चासौमुनिश्चेतिमहामुनिस्तम् ॥ तत्रमहत्त्वमप्रतिहतेच्छत्वनिवृत्तत्वसर्वतत्त्वज्ञत्वादित्त्वम् ॥ तदुक्तम् ॥ निवृत्तःसर्वतत्त्वज्ञःकामक्रोधाविर्वर्जितः ध्यानस्थोनिष्क्रियोदांतस्तुल्यमृत्कांचनोमुनिरिति ॥ तुशब्दोभक्तिश्रद्धावद्योती ॥ तदवद्योतकमाह ॥ इलायांपृथिव्यामिलतिपततिमौलिर्मस्तकंयस्यसतथोक्तः ॥ ४२ ॥ अभिनंद्यसमर्धयित्वा ॥ ४३ ॥ सदध्नोति ॥ नरिणजलेनार्द्राःप्रक्षालिताइत्यर्थः ॥ तेचतेअक्षताश्चेतिनीरार्द्राक्षतास्तैःसहदूर्वायेति ४४ ॥ ४५ ॥

अद्योति ॥ रजोरजःस्वभावो गुणो वा ॥ महासातेजसा ॥ अपिभिन्नक्रमे ॥ अंतरे अंतःकरणे भवतीत्यांतरमज्ञानंतदपि परिहृतमित्यर्थः ॥ ४६ ॥ सफलैति ॥ सुकृतैः पुण्यैः कर्तृभिः फलितमफलं ॥ ४७ ॥ धराधरत्वमिति ॥ कुलिषु पर्वतेषु मान्यमानयोग्यं पूजाहमित्येतत् ॥ किंचिदुच्छस्य किंचिद्यथास्यात्तथोच्छासं मुक्त्वा ॥ ४८ ॥ कुलिवरः पर्वतेषु श्रेष्ठः ॥ मुनिवरमिति कचित्पाठः ॥ संभ्रमा पन्नमानसः भयप्राप्तांतःकरणः ॥ ४९ ॥ अदृष्टमिति ॥ विष्टपत्रये भुवनत्रये यदिष्टमभिलषितं तत्तत्तद्वा दृष्टमिति न दृष्टपुराणैरिति शेषः ॥ यद्वा नोस्माकमदृष्टं भावितं तत्तद्दृष्टं गोचर इत्यर्थः ॥ अनुक्रोशो दया ॥ ५० ॥ त्वदिति ॥ मेदुरो मंथरः ॥ आनन्दगद्गद आरव आरावः शब्दो यस्य मम सोहमसकृद्वक्तुं न समर्थस्तथाप्येकं कथयामीत्यर्थः ॥ मेदुरारावंत्वे हेतुमाह ॥ त्वदिति ॥ मेदुरो ददति कचित्पाठः ॥ ५१ ॥ धरेति ॥ मेवा दौ धरा धरणसामर्थ्यपूर्वपूरुषैर्द्वर्ण्यते तत्तेषां समुदायादेकीभावादहमेकः केवलोऽन्यनिरपेक्षो धरां दधे इति स्वस्योत्कर्षोक्तिः ॥ ५२ ॥ एवं सामान्येन विनिश्चयप्रत्येकं वि निंदति ॥ गौरीगुरुत्वादिति ॥ गुरुरत्र पिता ॥ आदिपत्यादादिपतित्वात् ॥ आधिपत्यादिति क्वचित्पाठः ॥ यदाह कालिदासः ॥ हिमालयो नाम नगाधि राज इति ॥ सम्बन्धित्वात् श्वशुरत्वात् ॥

अद्यसद्यः परिहृतं त्वदं धिरजसारजः ॥ त्वदंगसंगिमहासाहसाऽप्यांतरंतमः ॥ ४६ ॥ सफलधिरहं चाद्यसु दिवाद्यचमे मुने ॥ प्राक्कृतैः सुकृतैरद्य फलितं मे चिरार्जितैः ॥ ४७ ॥ धराधरत्वं कुलिषु मान्यं मे द्यभविष्यति ॥ इति श्रुत्वा तदा किंचिदुच्छस्य स्थितवान् मुनिः ॥ ४८ ॥ पुनरुच्ये कुलिवरः संभ्रमापन्नमानसः ॥ उच्छ्वासकारणं ब्रह्मन् ब्रह्मसर्वार्थको विद ॥ ४९ ॥ अदृष्टं त्वनोदृष्टं यदिष्टं विष्टपत्रये ॥ अनुक्रोशो त्रमयि चेदुच्यतां प्रणतोऽस्म्यहम् ॥ ५० ॥ त्वदागमनजानन्दसंदोहैर्मेदुरारवः ॥ अलं न वक्तुमसकृत् तथाप्येकं वदाम्यहम् ॥ ५१ ॥ धराधरणसामर्थ्यमेवा दौ पूर्वपूरुषैः ॥ वर्ण्यते समुदायात्तदहमेको दधे धराम् ॥ ५२ ॥ गौरीगुरुत्वाद्धिमवानादिपत्याच्च भूभृताम् ॥ संबन्धित्वात्पशुपतेः स एको मान्यभृत्सताम् ॥ ५३ ॥ न मेरुः स्वर्णपूर्णत्वाद्भूतनसा नुतयाथवा ॥ सुरसन्नतया वापि क्वापि मान्योमतो मम ॥ ५४ ॥ परं शतं न किं शैला इला कलनकेलयः ॥ इह संतिसतां मान्यामान्यास्ते तु स्वभूमिषु ॥ ५५ ॥ मन्देहदेहसंदेहादुदयैकदयाश्रितः ॥ निषधो नौषधिधरोऽप्यस्तोप्यस्तमितप्रभः ॥ ५६ ॥

राजादिगुणरहितत्वात् ॥ स्वतो मान्यो न भवति गौरीपितृत्वादिपतित्वादिहेतुभिः स एको मान्य इति वक्रोक्त्या निन्दा ॥ नाधिपत्याच्चेति पाठे साक्षादपि खण्डमण्डलाधिपत्यवन्मुख्याधिपत्याभावादिति ॥ मान्यभृत्सतां शिष्टानां माननाधारी ॥ मान्यभूः सतामिति क्वचित्पाठः ॥ ५३ ॥ ननु स एक एव मान्य इति कथमुच्यते स्वर्णपूर्णत्वादिना सुमेरोरपि मान्यत्वादित्यत आह ॥ न मेरुरिति ॥ तस्याल्पसारत्वा दिति भावः ॥ ५४ ॥ परमिति ॥ शतात्परं परं शतम् ॥ परः शतमिति पाठे शतात्परं परः शतं असंख्यातमित्यर्थः ॥ इला कलनकेलयः पृथ्वीधरणीलाः ॥ ५५ ॥ मंदेहेति ॥ मन्देहाराक्षसास्तेषां देहसं देहादेहनाशं प्राप्यालोच्य उदयैकदयाश्रितः उदयः उदयगिरिः स च एकदयाश्रितश्च एषां मन्देहानां सूर्योदये जीवनलक्षणां दयामाश्रितश्च सः ॥ मन्देहानां मराक्षसा ब्रह्मणः शापाद्रात्रौ भ्रियन्ते सूर्योदये उदयपर्वते पुनर्जीवन्तीति वैष्णवा दौ प्रसिद्धम् ॥ उदयैकदयाश्रिता इति पाठे स्पष्ट एवार्थः ॥ निर्गता औषधयो औषधयो वा यस्मादसौ निषधः ॥ ओकारौ कारकाराणामश्रवणमार्षम् ॥ एवमुत्तरत्रापि यथायथं साधुत्वमवसेयम् ॥ तदुक्तम् ॥ पदज्ञैर्नातिनिर्वधः कर्तव्यो मुनिभाषणे अर्थस्मरणतात्पर्यान्नाद्रियं ते हिलक्षणम् ॥ किंच ॥ यान्युज्जहार माहेशाद्व्यासो व्याकरणार्णवात् तानि किंपदरत्नानि मां

तिपाणिनिगोष्पदेइत्यादि ॥ ५६ ॥ नलिश्चेति ॥ नीलीनीलिमागुणस्तस्यनिलयःअन्धकाराश्रयइत्यर्थः ॥ अर्शआद्यप्रत्ययेनतथाप्रतीतेः ॥ मन्दलोचनःमन्दप्रकाशः ॥ मन्दरोचतइतिमन्दलोचनः ॥ रायंधनम् ॥ ५७ ॥ हेमकूटइति ॥ कूटःकूटइतिशब्दउत्तरपदंयेपांतेतथा ॥ एवार्थेतुशब्दः ॥ कूटोत्तरपदाएवतइत्यर्थः ॥ किष्किधेति ॥ आदिपदेन मैनाकादयोगृह्यते ॥ क्षुद्रत्वात्तेषामितिभावः ॥ ५८ ॥ इतिअखर्वगर्वसंसर्गोमहाभिमानसंश्लेषइत्यर्थः ॥ ५९ ॥ श्रीशैलेति ॥ श्रीशैलोमुख्यःप्रधानोयेषाम् ॥ मन्दरमधु सूदनोर्गोडेप्रसिद्धः ॥ मन्दरादीनांतेतथा ॥ तदुक्तम् ॥ वीरचन्दनयोर्मध्येमन्दरोनामपर्वतः ॥ यस्यारोहणमात्रेणनरोनारायणोभवेदित्यादि ॥ अत्रापिचवक्ष्यति ॥ श्रीशैलशिखरंश्रीम

नीलश्चनीलीनिलयोमन्दरोमन्दलोचनः ॥ सर्पालयःसमलयोरायंनावैतिरैवतः ॥ ५७ ॥ हेमकूटत्रिकूटाद्याःकूटोत्तरपदास्तुते ॥ किष्किधकौ चसह्याद्याभारसह्यानतेभुवः ॥ ५८ ॥ इतिविंध्यवचःश्रुत्वानारदोऽचिन्तयद्धृदि ॥ अखर्वगर्वसंसर्गोमहत्त्वायकल्पते ॥ ५९ ॥ श्रीशैलमुख्याः किंशैलानेहसंत्यमलश्रियः ॥ येषांशिखरमात्रादिदर्शनंमुक्तयेसताम् ॥ ६० ॥ अद्यास्यबलमालोक्यमितिध्यात्वाब्रवीन्मुनिः ॥ सत्यमुक्तंहिभवतागिरिसारंविवृण्वता ॥ ६१ ॥ परंशैलेषुशैलैर्द्रोमेरुस्त्वामवमन्यते ॥ मयानिःश्वसितंचैतत्त्वायिचापिनिवेदितम् ॥ ६२ ॥ अथवामाद्विधानांहिकेयं चिंतामहात्मनाम् ॥ स्वस्त्यस्तुतुभ्यामित्युक्ताययौसव्योमवर्त्मनि ॥ ६३ ॥ गतेमुनौनिनिंदस्वमतीवोद्विग्नमानसः ॥ चिन्तामवापमहतींविंध्यो वंध्यमनोरथः ॥ ६४ ॥ विंध्यउवाच ॥ ॥ धिग्जीवितंशास्त्रकलोज्झितस्यधिग्जीवितंचोद्यमवर्जितस्य ॥ धिग्जीवितंज्ञातिपराजितस्यधिग्जीवितं व्यर्थमनोरथस्य ॥ ६५ ॥ कथंभुनक्तिसदिवाकथंरात्रौस्वपित्यहो ॥ रहःशर्मकथंतस्ययस्याभिभवनारंपोः ॥ ६६ ॥ अहोदवाग्निदवथुस्तथामां नसबाधते ॥ बाधतेतुयथाचित्तेचिन्तासंतापसंततिः ॥ ६७ ॥ युक्तमुक्तंपुराविद्विश्चिन्तामूर्तिःसुदारुणा ॥ नभेषजैर्लघनैर्वानचान्यैरुपशाम्यति ॥ ६८ ॥ चिन्ताज्वरोमनुष्याणांशुधानिद्रांबलंहरेत् ॥ रूपमुत्साहबुद्धिंश्रींजीवितंचनसंशयः ॥ ६९ ॥

दिदन्तद्यद्विलोकनात् ॥ पुनर्भवोमनुष्याणांभवेन्नभवेत्कचिदिति ॥ आदिपदेनसानुमात्रादीनिगृह्यते ॥ ६० ॥ आलोक्यंज्ञातव्यम् ॥ सत्यमिति ॥ गिरिसारंपर्वतानांसामर्थ्यंविवृण्वतादर्शयताउपहासपरोहिशब्दः ॥ ६१ ॥ ६२ अथवेति ॥ महात्मनामुदारचित्तानाम् ॥ अथवामहतिब्रह्मणिआत्मायेपांतेतथातेषाम् ॥ हिशब्दोऽरुचौ ॥ ६३ ॥ गतइति ॥ वंध्यमनोरथोव्यर्था भिलाषः ॥ ६४ ॥ धिगिति ॥ कलालेशोविद्याया ॥ ६५ ॥ कथमिति ॥ दिवादिवसे ॥ भुनक्तिभुंक्ते ॥ रहइतिग्राम्यधर्माक्तिः ॥ अथवारहःशर्मएकांतवासजन्यंमुखम् ॥ ६६ ॥ अहोइति ॥ दवाग्निदवथुर्वनाग्रिकंपः ॥ बाधतेतुबाधतएव ॥ पादपूरणेवातुशब्दः ॥ तुहिचस्महवैपादपूरणइत्यमरः ॥ एवमन्यत्रापि ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ चिन्ताज्वरइति ॥

उत्साहबुद्धि उत्साहेनसहितांबुद्धिम् ॥ उत्साहबुद्धिश्रीरितिवापाठः ॥ ६९ ॥ ज्वरइति ॥ नवतांतरुणताम् ॥ ७० ॥ धन्यइति ॥ चरकश्चरकाचार्यआयुर्वेदप्रवर्तकः ॥ इह
चिंताज्वरे ॥ नचरतिनप्रभवतीत्यर्थः ॥ नासत्यौअश्विनीकुमारावपिनासत्यौनआईषदपिसमर्थौ ॥ यथार्थावित्यर्थः ॥ नशब्दोनिषेधे ॥ अभावेनह्यनोनेत्यमरः ॥ ७१ ॥ जयोपायंविमृ
शति ॥ किंकरोमीति ॥ जयोपायंविनिश्चित्यस्वयमेवस्वात्मानमाह ॥ अतइतःस्थानात्तस्यशिरस्युत्प्लुत्योत्फालंकृत्वापतामीति ॥ स्वयमेवनिराकरोति ॥ नपतामीति ॥ ७२ ॥ किमित्या
कांक्षायामाह ॥ शक्रंकोपयतेति ॥ यत्रजये ॥ यस्माद्वापक्षस्यममचेष्टितंधिक् ॥ धिगित्यधिक्षेपे ॥ धिग्गर्हितमित्यर्थः ॥ ७३ ॥ मेरोःस्पर्धास्वस्मिन्विघटयति ॥ अथवेति ॥ स्पर्धायांकार
णाभावादित्यर्थः ॥ पुनःस्पर्धासंभावयति ॥ भूमिभारभृतइति ॥ महाभारंदधानाःप्रायःप्रायशोभ्रांतिभूमयोऽज्ञानाश्रयाभवन्तीत्यर्थः ॥ भूमभर्मेतिपाठेबहुस्वर्णानिवहुधनानिदधतइत्यर्थः ॥
तपनीयंशातकुंभंगागेयंभर्मर्कबुरमित्यमरः ॥ ७४ ॥ स्पर्धायांहेत्वन्तरमुद्भावयति ॥ अलीकवाक्तामिति ॥ अलीकवाक्तासंभवेहेतुंवदनारदंविशिनाष्टि ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्मणिपरमात्मनिश्रवण

ज्वरोव्यतीतेषडहेजीर्णज्वरइहोच्यते ॥ असौचिन्ताज्वरस्तीव्रःप्रत्यहंनवतांव्रजेत् ॥ ७० ॥ धन्योधन्वन्तरिर्नात्रचरकश्चरतीह ॥ नासत्यावपिनाऽ
सत्यावत्रचिन्ताज्वरेकिल ॥ ७१ ॥ किंकरोमिक्कगच्छामिक्कथंमेरुंजयाम्यहम् ॥ उत्प्लुत्यतस्यशिरसिपतामिनपताम्यतः ॥ ७२ ॥ शक्रंकोपयता
पूर्वमस्मद्दोत्रेणकेनचित् ॥ पक्षहीनःकृतोयत्रधिगपक्षस्यचेष्टितम् ॥ ७३ ॥ अथवासकथंमेरुस्तथोच्चैःस्पृष्टतेमया ॥ भूमेर्भारभृतःप्रायोभवन्तिभ्रांति
भूमयः ॥ ७४ ॥ अलीकवाक्कमथवासंभाव्यन्नारदेकथम् ॥ ब्रह्मचारिणिवेदज्ञेसत्यलोकनिवासिनि ॥ ७५ ॥ युक्तायुक्तविचारोथमादृशेनोपयुज्यते ॥
पराक्रमेष्वशक्तानांविचारंगाहतेमनः ॥ ७६ ॥ अथवाचिन्तनैरैतैःकिंव्यर्थेर्विश्वकारकम् ॥ विश्वेशंशरणंयायांसमेबुद्धिप्रदास्यति ॥ ७७ ॥ अनाथनाथः
सर्वेषांविश्वनाथोहिगीयते ॥ क्षणंमनसिसंचित्यभवेदित्थमसंशयम् ॥ ७८ ॥ एतदेवकारिष्यामिनेष्टकालविलंबनम् ॥ विचक्षणैरुपेक्ष्यौनवर्द्धमानौ
परामयौ ॥ ७९ ॥ मेरुंप्रदक्षिणीकुर्यान्नित्यमेवादिवाकरः ॥ सग्रहर्क्षगणोनूनंमन्यमानोबलाधिकम् ॥ ८० ॥ इतिनिश्चित्यविन्ध्याद्रिवृधेसमृधेक्षणः ॥
अनंतगगनस्यांतकुर्वद्भिःशिखरैरिव ॥ ८१ ॥

मननादिपूर्वकंचरितुंशीलंयस्यसतथातस्मिन् ॥ अतएववेदनंवेदःस्वप्रकाशश्चिदात्मातंजानातीतितथातस्मिन् ॥ अतएवसत्यःकालत्रयाऽवाध्यःपरमात्मासएवलोक्यतेमुमुक्षुभिःप्राप्यतइतिलोकस्त
स्मिन्निवसितुमर्हतेतब्रह्मात्मैकयानुभवेनस्थानुंशीलंयस्यसतथातस्मिन् ॥ प्राकृतंव्याख्यानंस्पष्टम् ॥ ७५ ॥ अतोनारदस्यालीकवाक्कयुक्तमयुक्तंवाऽयंविचारोवामयिनोपयुज्यतइत्याह ॥ युक्ता
युक्तेति ॥ तर्हि किमुपयुज्यतेउद्यमएवेत्याह ॥ पराक्रमेष्विति ॥ ७६ ॥ करोतुनामनीतिज्ञोव्यवसायमितस्ततः ॥ फलंपुनस्तदेवास्ययद्विधेर्मनसिस्थितमितिन्यायादुद्यमनैकांतिकफलइतिहृदिनि
धायाह ॥ अथवेति ॥ ७७ ॥ अन्तर्यामिप्रेरितोनिश्चयंविदधाति ॥ क्षणमितिश्लोकेन ॥ ७८ ॥ कालाविलंबनेहेतुमाह ॥ विचक्षणैरिति ॥ परामयौशत्रुरोगौ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ इति
निश्चित्येति ॥ सविंध्यइत्येवंनिश्चित्यववृधइत्यन्वयः ॥ मृधेक्षणः मृधेसंग्रामेस्पर्धायामित्येतत्तुर्दक्षिणदर्शनंअभिनिवेशोयस्यसतथा ॥ समृधेक्षणइत्यैकपद्यपाठेसम्यक्कृद्भूयसमृधःसम्यग्वृद्धिरिति

यावत् ॥ तत्रैषणाइच्छास्यसतथा ॥ ८१ ॥ सम्यग्वृद्धीच्छयाभिवृद्धौपरामर्शपूर्वकहेतुमाह ॥ कैश्चिदिति ॥ ८२ ॥ निरुद्धयेतिव्यासोक्तिः ॥ अत्र अनंतगगनस्यांतकुर्वद्भिरिवशिखरैर्वृध
इतिवचनात् ॥ निरुध्यब्राधमध्वानंकृतकृत्यइव स्वस्थोभवदित्युक्तेश्चदक्षिणोत्तरमार्गयोर्वरोधोवगम्यते ॥ अतएवाप्रवक्ष्यति ॥ क्रमंतःसर्वमर्वतोहेलयाहेलिकस्यखम् ॥ नशेकुरप्रतोगन्तुमतो
रुर्व्यजिज्ञपदित्यादि ॥ ननुप्रबलतरवैरिणिसतिसुस्थताऽयुक्तेत्यतआह ॥ भवाधीनेति ॥ भवत्यस्मादितिभवोऽदृष्टंतदधीनातदायतेत्यर्थः ॥ भवईश्वरस्तदधीनावा ॥ ८३ ॥ ननुसूर्यमार्गा
वरोधेकथंकृतकृत्यतातत्राह ॥ यमद्येति ॥ यमकर्तासूर्यः ॥ महितःपूजितः ॥ ८४ ॥ ननुशक्तस्यपरानुपद्राव्यस्वसामर्थ्यदर्शनेनकिंतत्राह ॥ यावदिति ॥ सामर्थ्यादर्शनेलंघनेदृष्टांतो
ज्वलनइति ॥ दारुगःकाष्ठगः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ॥ इतिश्रीकाशीखंडेग्रामानंदकृतायांटीकायांप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ८७ ॥ द्वितीयेतरणेर्याननिरोधोनिमिषदृशाम् ॥ सत्यलोक
स्यसंप्राप्तिःप्रभावश्चनिगद्यते ॥ १ ॥ विंध्यावरोधेनसूर्यगमननिरोधंवक्तुमादौतावत्तस्योदयमाह ॥ सूर्यआत्मेति ॥ सूर्यउदयगिरौ ॥ अत्रउदयगिरिरस्तगिरिरितिचज्योतिःशास्त्रप्रक्रिययाब्रह्म

कैश्चित्सार्द्धविरोधोनकर्तव्यःकेनचित्कचित् ॥ कर्तव्यश्चेत्प्रयत्नेनयथानोपहसेजनः ॥ ८२ ॥ निरुध्यब्राधमध्वानंकृतकृत्यइवाद्रिगट् ॥ स्वस्थोऽ
भवद्रवाधीनाप्राणिनांहिभविष्यता ॥ ८३ ॥ यमद्ययमकर्तासौदक्षिणंप्रक्रमिष्यति ॥ सकुलीनःसचश्रीमान्समहान्महितः सच ॥ ८४ ॥ यावत्स्वश
क्तिंशक्तोपिनदर्शयतिकर्हिचित् ॥ तावत्सलंघ्यःसर्वेषांज्वलनोदारुगोयथा ॥ ८५ ॥ इतिचिन्तामहाभारंत्यक्तातस्थौस्थिरोद्यमः ॥ आकांक्षमाणस्तरणे
रुदयंब्राह्मणोयथा ॥ ८६ ॥ इति श्रीस्कान्देमहापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थेकाशीखंडेपूर्वार्धेविन्ध्यवर्धनंनामप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
व्यासउवाच ॥ सूर्यआत्मास्यजगतस्तस्थुषस्तमसोरिपुः ॥ उदियायोदयगिरौशुचिप्रसृमरैः करैः ॥ १ ॥ संवर्धयन्सतांधर्मान्न्यक्कुर्वस्तामसींस्थि
तिम् ॥ पद्मिनीबोधयंस्त्वष्ट्रांत्रौमुकुलिताननाम् ॥ २ ॥ हव्यंकव्यंभूतबलिंदेवादीनांप्रवर्तयन् ॥ प्राह्मापराह्ममध्याह्नक्रियाकालंविजृम्भयन् ॥ ३ ॥

सिद्धांतशिरोमण्यायुक्तयाज्ञेयः ॥ तत्रहि पातालादुद्गच्छन्सूर्योयत्रयैर्दृश्यतेसतेषामुदयाचलः ॥ भूमेःपातालंगच्छन्यत्रादृश्योभवतिसोस्ताचलः ॥ तथापुराणप्रक्रियायांच ॥ यैर्यत्रदृश्यतेभा
स्वान्सतेषामुदयःस्मृतः ॥ यत्रचादर्शनयातितत्रैवास्तमनंविदुः ॥ नैवास्तमनमर्कस्यनोदयःसर्वदासतः ॥ उदयास्तमनारुख्यंहिदर्शनादर्शनंखेरित्युक्तत्वात्प्रथमदर्शनोपलक्षितःप्रदेशउदयगिरिः ॥
प्रथमादर्शनोपलक्षितःप्रदेशोस्तगिरिरिति ॥ उदियायउदगादुदितइतियावदित्यन्वयः ॥ किंभूतः ॥ जंगमस्यस्थावरस्यचात्माफलरूपः ॥ योसावादित्येपुरुषःसोसावहमितिश्रुतेः ॥ फल
रूपत्वेहेतुमाह ॥ तमसोरिपुरिति ॥ तमसोऽज्ञानस्यतत्त्वमस्यादिवाक्योत्थबुद्धिवृत्त्यभिव्यक्तःसन्नरिपुर्नाशकइत्यर्थः ॥ प्राकृतंव्याख्यानंस्पष्टम् ॥ किंकुर्वन् ॥ शुचिप्रसृमरैःशुचयश्चेत्पावित्र्य
हेतुत्वात्प्रसृमराश्चप्रसरणशीलास्तैःकरैरिभिः ॥ १ ॥ सतांसन्मार्गवर्तिनांधर्मान्वैदिकीःक्रियाःसंवर्धयन्तमसइयंतामसीतामसीतामसींस्थितिनिष्ठान्यक्कुर्व
स्तिरस्कुर्वन्निति ॥ इष्टामभिप्रेताम् ॥ अभिप्रेतत्वंचास्याःकोरुतत्वात् ॥ तृथार्थेऽमुञ्चयवाचीबोधयंश्चेत्यर्थः ॥ २ ॥ हव्यंदेवेभ्योदेयम् ॥ कव्यंपितृभ्योदेयम् ॥ भूतबलिंभूतेभ्योदेयम् ॥

विजृम्भयन्कुर्वन्ति ॥ ३ ॥ असतामिति ॥ तमसस्तमोगुणस्य ॥ यामिनीरात्रिःसैवकालस्तेनकलितंगलितम् ॥ ४ ॥ यस्मिन्निति ॥ पुण्यजनोदयः पुण्यजनामंदेहाख्याराक्षासाः ॥ यातुधानःपुण्यजनोर्नैर्ऋतोयातुरक्षसीत्यमरः ॥ सूर्योदयात्पूर्वतेषामुत्पत्तेः ॥ पुण्यजनाधार्मिकालोकाइतिवा ॥ तेषामुदयउत्कर्षः ॥ अनुदितइतिपाठेपुण्यजनाःसामान्यराक्षासाः ॥ उदयास्तमनेदिनरात्रित्वेननिरूपयन्परोपकारस्यसद्यःफलवत्त्वमाह ॥ अहोइति ॥ अहोइत्याश्चर्ये ॥ ५ ॥ सायमिति ॥ प्राचींपूर्वादिशमाश्वस्यसांत्वयित्वातथाग्नेयींदिशानाथःदक्षिणांदिशं प्रतिप्रस्थितवानप्रयाणंकृतवानितिषष्ठेनान्वयः ॥ आश्वस्येत्यनेनाकांक्षितंहेतुमाह ॥ सानुरागोति ॥ अनुरागोऽनूरुकिरणस्तेनसार्धवर्त्तमानायेकरारश्मयस्तेषांस्पर्शास्तैः ॥ कथंभूतांप्राचीम् ॥ खण्डितांप्रातःकालेप्राप्तात्मनाथाम् ॥ तदुक्तम् ॥ निद्राकषायमुकुलीकृतचारुनेत्रोनारीनखव्रणचयेनचर्चितांगः ॥ यस्याःकुतोपिपातिरेतिगृहेप्रभातेसाखंडितेतिकथिताकविभिःपुराणैरिति ॥ तत्रनितरांद्रातिस्वकार्यं व्याप्नोतीतिनिद्राअविद्यासैवकषायःतत्त्वज्ञानमंतरेणदुःस्थजत्वात्तेनमुकुलीकृतमाच्छादितंचारुनेत्रमुत्तमज्ञानंयस्यसनिद्राकषायमुकुलीकृतचारुनेत्रः ॥ तथामंदेहानाराक्षसानानारीनखनामानोनारीनखतुल्यावायेवाणास्तैर्योत्रणचयःक्षतसमुदायस्तेनचर्चितानिचिद्वितानिअंगानियस्येत्येतदपिविशेषणद्वयंसूर्यपक्षेयोजनीयम् ॥ ६ ॥ ननुप्रणयकोपितायाःकांतायाःसानुरागकरस्पर्श

असतांहृदिक्त्रेषुनिर्दिशंस्तमसःस्थितिम् ॥ यामिनीकालकलितंजगदुज्जीवयन्पुनः ॥ ४ ॥ यस्मिन्नभ्युदितेजातःसम्यक्पुण्यजनोदयः ॥ अहोपरोपकरणंसद्यःफलतिनेतिचेत् ॥ ५ ॥ सायमस्तमितःप्रातःकथंजीवेद्रविःपुनः ॥ सानुरागकरस्पर्शैःप्राचीमाश्वस्यखंडिताम् ॥ ६ ॥ यामंभुक्ता तथाग्नेयींज्वलंतींविर्हादिव ॥ लवंगैलामृगमदचंद्रचंदनचर्चिताम् ॥ ७ ॥ तांबूलीरागरक्तौष्ट्राक्षास्तवकसुस्तनीम् ॥ लवलीवल्लिदोर्वल्लीकंकोलीपल्लवांगुलिम् ॥ ८ ॥ मलयानिलनिःश्वासांक्षीरोदकवरांबराम् ॥ त्रिकूटस्वर्णरत्नांगींसुवेल्लाद्रिनितंबिनीम् ॥ ९ ॥ कावेरीगौतमीजंघांचोलचोलांशुकावृताम् ॥ सह्यदुर्गवक्षोजांकांतीकांचीविभूषणाम् ॥ १० ॥

मात्रेणकिंतत्राह ॥ यामंभुक्तेति ॥ यामंप्रहरमात्रंचभुक्ता ॥ भोगोऽत्रतस्यास्तमआद्युत्सारणेनपालनमेव ॥ आग्नेयविशेषणंविर्हादिति ॥ विरहाद्विरहजन्यखेदादित्यर्थः ॥ ज्वलंतीमग्निवत्प्रस्फुंतीम् ॥ अतएवोक्तमाग्नेयीमिति ॥ उभयोर्वाविशेषणम् ॥ पक्षांतरेव्याख्यानंस्पष्टम् ॥ इदानींदक्षिणांदिशंविशेषयन्स्त्रीसाम्यार्थानिविशेषणान्याह ॥ लवंगैलामृगमदेत्यादिचतुर्भिः ॥ चन्द्रःकर्पूरः ॥ अथकर्पूरमस्त्रियाम् घनसारश्चंद्रसंज्ञइत्यमरः ॥ ७ ॥ तांबूलीति ॥ तांबूलीनागवल्ल्याख्यालता ॥ द्राक्षामृद्धीका ॥ स्तवकोगुच्छः ॥ सुस्तनीमित्यत्रस्तनशब्देनस्तनाग्रंलक्ष्यते ॥ सह्यदुर्गवक्षोजमित्यनेनस्तनयोर्वक्ष्यमाणत्वात् ॥ लवलीवल्लिलवलीलतासैवदोर्वल्लीबाहुलतायस्याःसातथाताम् ॥ कंकोलीअशोकस्तस्याःपल्लवाःकिसलयान्येवांगुलयोयस्याःसातथाताम् ॥ ८ ॥ त्रिकूटस्थानियानिस्वर्णरत्नानितान्यंगेषुयस्याःसातथाताम् ॥ रक्तांगीमितिपाठेत्रिकूटस्वर्णैरक्तानिरंजितानिभूषितान्यंगानियस्यास्ताम् ॥ सुवेलश्चासावद्रिश्चेतिसुवेल्लाद्रिस्सएवनितंबःस्त्रीकटचाःपश्चाद्भागःसर्वत्तैयस्याःसातथाताम् ॥ ९ ॥ कावेरीति ॥ जंघाप्रसृताजानुनोरधोभागइतियावत् ॥ चोलचोलैर्देशविशेषौतावेवांशुकम् ॥ यद्वा चोलदेशएवचोलःकूर्पासकःकंचुकीतियावत् चोलःकूर्पासकोस्त्रियामित्यमरः ॥ यद्वा भामासत्यभामेतिवन्निचोलएवचोलःप्रच्छदपटः ॥ निचोलःप्रच्छदपटइत्यमरः ॥ तेनावृतां कांतीपुर्व्वकांचीमेरवला ॥ स्त्रीकटचांमेरवलाकांची

त्यमरः ॥ सैवतयावाविभूषणयस्याःसातथाताम् ॥ कांचीतिकचित्पाठः ॥ कांचीस्यान्मेखलादान्निप्रभेदेनगरस्यचेतिमेदिनीकारः ॥ १० ॥ सुकोमलेति ॥ वाग्विलासोवाक्यविशेषोवाचा
तुर्यमिति यावत् ॥ यांदाक्षिणांदिशं ॥ महालक्ष्मीःकोलापुराधिष्ठात्री ॥ ११ ॥ सुदक्षेति ॥ सुदक्षाचासौदक्षिणाचेतिमुदक्षदक्षिणाताम् ॥ सुदक्षताचास्याःश्राद्धादिकर्मणिप्रशस्तत्वात् ॥
हेमुदक्षेतिस्तसंबोधनंवा ॥ क्रमंतइति ॥ हेलिकस्यसूर्यस्य ॥ रश्मतेर्लश्रुतिरिति वचनात् हेआकाशेरंगितिगच्छतीतिव्युत्पत्तेः ॥ हेलिकाश्चित्रभानुश्चेतिसूर्यनामसप्ततिमध्येवक्ष्यमाणत्वाच्च ॥
क्रमेणसर्ववमाकाशंक्रमंतोगच्छंतोऽर्वाअग्रेगंतुंयदानशेकुस्तदातदनंतरमितिवाअनूरुःसूर्यरथयंता ॥ सूरसूतोऽरुणोऽनूरुःकाश्यपिर्गुरुडाग्रजइत्यमरः ॥ व्यजिज्ञपत्विज्ञापयामाससूर्यमितिशेषः
क्रमंतोच्चैर्हयास्तस्येतिकचित्पाठः ॥ तदासंधिरार्षः ॥ १२ ॥ १३ ॥ विज्ञापनमेवाह ॥ भानोइति ॥ एतज्ज्ञानंचास्यापृष्टेनतेनकयनादनुमानात्सर्वज्ञत्वाद्देतिबोद्धव्यम् ॥ १४ ॥ अनूरु
वाक्यमिति ॥ अतिशयितोविस्मयोयस्यसविताहृद्यचितयदित्यन्वयः ॥ अत्रविस्मयइतिकचित्पाठः ॥ पुनरर्थचशब्दः ॥ १५ ॥ सूरइति ॥ सूरःसूर्यःशूरोपिसमर्थोपिक्विकुर्यात् ॥
अशूरेणहतःशूरएकेनापिशतंहतामितिन्यायादित्यर्थः ॥ एकोऽसहायः ॥ १६ ॥ राहुबाहुग्रहव्यग्रइति ॥ उद्यतेकंठादधःक्रियतेभुक्तंपीतंचानेनेतिबाहुर्मुखम् ॥ विधुंतुदमुखग्रहेणनाकुलित

सुकोमलमहाराष्ट्रीवाग्विलासमनोहराम् ॥ अद्यापिनमहालक्ष्मीर्याविमुंचतिसद्गुणाम् ॥ ११ ॥ सुदक्षदक्षिणामाशामाशानाथः प्रतस्थिवान् ॥ क्रमंतः
सर्वमर्वन्तोहेलयाहेलिकस्यखम् ॥ १२ ॥ नशेकुरग्रतोगतंततोऽनूरुर्व्यजिज्ञपत् ॥ १३ ॥ अनूरुरुवाच ॥ ॥ भानोमानोन्नतोविन्ध्योनिद्धचयगगनंस्थि
तः ॥ स्पर्धतेमेरुणाप्रेप्सुस्त्वहत्तांतुप्रदक्षिणाम् ॥ १४ ॥ अनूरुवाक्यमाकर्ण्यसविताहृद्यचिन्तयत् ॥ अहोगगनमार्गोपिरुध्यतेचातिविस्मयः ॥ १५ ॥
व्यासउवाच ॥ ॥ सूरःशूरोपिक्विकुर्यात्प्रांतरेवर्तमनिस्थितः ॥ त्वरावानपिकोरुद्धमार्गमेकोविलंबयेत् ॥ १६ ॥ राहुबाहुग्रहव्यग्रोयः क्षणंन
वतिष्ठति ॥ शून्यमार्गेनिरुद्धःसकिंकरोतुविधिर्बली ॥ १७ ॥ योजनानांसहस्रेद्वेद्वेशतेद्वेचयोजने ॥ योजनस्यनिमेषार्धाद्यातिसोपिचिरंस्थि
तः ॥ १८ ॥ गतेबहुतिथेकालेप्राच्यौदीच्याभृशार्दिताः ॥ चण्डरश्मेःकरव्रातपातसन्तापतापिताः ॥ १९ ॥ पाश्चात्यादक्षिणात्याश्चनिद्रामुद्रि
तलोचनाः ॥ शयिताएववीक्षन्तेसतारग्रहमंबरम् ॥ २० ॥ अहोनाहस्कराभावाग्निशानैवाऽनिशाकरात् ॥ अस्तंगतर्क्षात्रभसःकःकालस्त्वेव नेक्ष्यते ॥ २१ ॥

इत्यर्थः ॥ उक्तंच ॥ भानुर्विधुंतुदमुखकुलितैकपार्श्वःपार्श्वतरेणजगतांतिमिरनिहंतीति ॥ यद्वा हस्तिरूपधारिणोराहोर्बाहुग्रहेणकराकर्षणेनव्यग्रआकुलइतिव्याख्येयम् ॥ राहुहस्तीभूत्वा
सूर्याचंद्रमसौग्रसतीतिश्रुतेः ॥ अवातिष्ठतिअवतिष्ठते ॥ प्राकृतंव्याख्यानंस्पष्टम् ॥ विधिर्ब्रह्माईश्वरेऽदृष्टंवा ॥ १७ ॥ योजनानामिति ॥ जनस्यमनुष्यस्ययोजनानांक्रोशचतुष्टयानांसहस्रेद्वे
त्याद्यन्वयः ॥ यःसूर्यः ॥ १८ ॥ १९ ॥ पाश्चात्याइति ॥ सतारेति ॥ ताराअश्विन्यादिव्यतिरिक्तानिनक्षत्राणिनक्षत्रमात्राणिवा ग्रहामंगलादयस्तैःसार्द्धमंबरमिति ॥ २० ॥ पूर्वादि
दिग्भवानांप्रजानांव्याकुलतामाह ॥ अहोइति ॥ अयमर्थः ॥ एषकःकालःकिंदिनंकिंवारात्रिनेक्ष्यतेनलक्ष्यतइत्यर्थः ॥ ननुदिनंभविष्यतिसूर्यस्यविद्यमानत्वादित्याशंक्याह ॥ अहोनाहस्क
राभावादिति ॥ अयंकालोऽहर्दिनंभवति ॥ कुतोहस्कराभावात् ॥ भावप्रधानोर्योनिर्देशः ॥ सूर्योदयमारभ्यग्रहरचतुष्टयंहिअहरित्युच्यते ॥ तस्यचातीतत्वात्पश्चात्सूर्यस्यअहस्कृत्वभावादिति
भावः ॥ तर्हिनिशाभविष्यतितत्राह ॥ निशानैवानिशाकरादिति ॥ चंद्राभावादित्यर्थः ॥ ननुचंद्राभावेपिअमावास्यादौनिशादृश्यतेतत्राह ॥ अस्तंगतर्क्षात्रभसइति ॥ अस्तमदर्शनंगतानि

प्राप्तानिऋक्षाणेनक्षत्राण्यस्मिन्स्तस्मान्नभसआकाशाद्धेतोरित्यर्थः ॥ प्राच्यौदीच्यव्याकुलतायामित्यव्याख्यातम् ॥ पाश्चात्यदाक्षिणात्यव्याकुलतायांग्रंथार्थोऽतिरोहितएव ॥ नचास्मिन्
 न्यक्षेशयिताएववीक्षतेसतारग्रहमन्वरमित्येननविरोधः अस्तंगतंगतंगमनयेषांतान्यस्तंगतानिऋक्षाण्यस्मिन्स्तदस्तंगतक्षतस्मान्नभसइतिव्याख्यानात् ॥ ऐक्यपद्यपठेच्छंदोभंगआर्षः ॥
 एतदुक्तंभवति ॥ चंद्रसूर्ययोगतौस्तंभितायांसत्यां ततः प्रागतानांग्रहक्षताराणामपिसंचाराभावेनरात्रिलक्षणाभावाद्रात्रिर्भवतीत्यर्थः ॥ नचनिरस्तैतद्दीपवर्तिरविरश्मिजालःकाल
 विशेषोरात्रिरितिरात्रेलक्षणस्यसद्भावात्पाश्चात्यदाक्षिणात्यानारात्रिर्भविष्यतीतिवाच्यम् ॥ तदाएतदित्यादिविशेषणवैयर्थ्येनलक्षणस्याकिंचित्करत्वादितिभावः ॥ २१ ॥
 ब्रह्मांडमिति ॥ अकांडेऽनवसरे ॥ कांडोऽस्त्रीदंडबाणवर्गवर्गवसरवारिष्वित्यमरः ॥ परापतंतियातायातंकुर्वीति ॥ पारंपरतीरम् ॥ अवारंअर्वाक्तीरम् ॥ पारावारेपरार्वाचीतीरेइतिवचनात् ॥ तत्र
 भवास्तत्सर्वंधिन्योवापारावाराःप्रजाइतिशेषः ॥ २२ ॥ पंचयज्ञात् ॥ देवयज्ञपितृयज्ञभूतयज्ञब्रह्मयज्ञमनुष्ययज्ञाइतिपंचतेषामनुष्ठानाभावादित्यर्थः ॥ २३ ॥ सवितातत्रकारणमिति ॥

ब्रह्मांडंकिमकांडेवैलयमेप्यतितत्कथम् ॥ परापतंतिनाद्यापिपारावाराइतस्ततः ॥ २२ ॥ स्वाहास्वधावषट्कारवर्जितेजगतीतले ॥ पंचयज्ञक्रियालो
 पाञ्चकंपेभुवनत्रयम् ॥ २३ ॥ सूर्योदयात्प्रवर्ततेयज्ञाद्याःसकलाःक्रियाः ॥ ताभिर्यज्ञभुजांतृप्तिःसवितातत्रकारणम् ॥ २४ ॥ चित्रगुप्तादयःसर्वेकालं
 जानंतिस्सूर्यतः ॥ स्थितिसर्गविसर्गाणांकारणंकेवलंरविः ॥ २५ ॥ तत्सूर्यस्यगतिस्तंभात्स्तंभितंभुवनत्रयम् ॥ यद्यत्रतत्स्थितंतत्रचित्रन्यस्तमिवा
 विलम् ॥ २६ ॥ एकतस्तिमिरात्रैशादेकतस्तुदिवातपात् ॥ बहूनांप्रलयोजातःकांदिशीकमभूजगत् ॥ २७ ॥ इतिव्याकुलितेलोकेसुरासुरनरोरगे ॥
 आःकिमेतदकांडेभृदुरुदुर्दुबुःप्रजाः ॥ २८ ॥ ततःसर्वेसमालोक्यब्रह्माणंशरणंययुः ॥ स्तुवंतोविविधैःस्तोत्रैरक्षरक्षेतिचाब्रुवन् ॥ २९ ॥ ॥ देवाऊचुः॥
 नमोहिरण्यरूपायब्रह्मणेब्रह्मरूपिणे ॥ अविज्ञातस्वरूपायकैवलयायामृतायच ॥ ३० ॥

अग्नौप्रास्ताहुतः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्याज्जायतेवृष्टिर्वृष्टेरन्नंततःप्रजाइतिश्रुतेरित्यर्थः ॥ २४ ॥ विसर्गोत्रसंहारः ॥ कारणंकेवलमिति ॥ अभिन्ननिमित्तोपादानमित्यर्थः ॥ तदुक्तम्
 ॥ नमःसवित्रिजगदेकक्षुब्धजगत्प्रसूतिस्थितिनाशहेतवे ॥ त्रयीमयायत्रिगुणात्मधारिणेविर्चिनारायणशंकटात्मनेइति ॥ २५ ॥ स्तंभितत्वमेवदर्शयति ॥ यद्यत्रतत्स्थितंतत्रेति ॥ २६ ॥ कां
 दिशीकंभयेनद्रुतम् ॥ कांदिशीकोभयद्रुतइत्यमरः ॥ २७ ॥ लोकेभुवने लोकस्तुभुवनेजनेइत्यमरः ॥ सुरनरोरगे सुराधिष्ठात्रीदेवतावरुणात्मजावारुणतस्याःपरिग्रहात्सुरादेवास्तस्याअपरिग्र
 हात्सुरादेतयाः ॥ तदुक्तंवालकांडेगमायणे ॥ वरुणस्यततःकन्यावारुणीरघुनंदन ॥ उत्पपातमहावीर्यावांछमानापरिग्रहम् ॥ दितेः पुत्रानतांरामजगृदुर्वरुणात्मजाम् ॥ अदितेस्तुमुतावीराजगृहु
 स्तामनिदिताम् ॥ तेनाभवन्सुरादेवादितेयाश्चासुरास्ततइति ॥ सुरासुरैःसहनरोरगायस्मिन्सतथातस्मिन् ॥ एतच्चान्येषामुपलक्षणम् ॥ यत्तुभागवतेविपर्ययश्रवणंतच्चकल्पभेदाभिप्रायेण ॥ आः
 पीडायाम् ॥ आस्तुस्यात्कोपपीडयोरित्यमरः ॥ २८ ॥ २९ ॥ त्रैलोक्यरक्षणार्थायसगुणागुणभेदतः ॥ स्तुवंतिसत्यलोकेशंगीर्वाणामयशंकिताः ॥ नमोहिरण्यगर्भायेत्या

१ अस्तगतक्षीदित्येवरूपे । २ अद्यापि पारावाराः प्रलयपयोधयः इतस्ततो नपरापतंतेपृथिवीं ग्रावयन्त्यतो नायं प्रलयकाल इति कथन्नार्थ उरुकिर्तयः ? ।

यैर्द्वादशभिः शुभैः ॥ पदैः प्रसन्नगंभीरैः श्रोतृपापापनोदनैः ॥ तत्रादावाधिदैविकविराड्हरिण्यगर्भांतर्यामिरूपेणस्तुवंति ॥ तत्रब्रह्मरूपिणेविराडात्मनेनमइत्यन्वयः ॥ तपस्तप्त्वासृजयंतु सस्वयं
 पुरुषोविराडितिमनुः ॥ हरिण्यगर्भाय हरिण्यरूपं ब्रह्मांडं गर्भस्य स तथा तस्मै ब्रह्मणे पूर्णायां तर्यामिणे इत्यर्थः ॥ तदुक्तं ॥ स्वतश्चिदंतर्यामा तु माया वासूत्रसृष्टिः ॥ सूत्रात्मास्थूलदृष्ट्यैष विराडि
 त्युच्यते पर इति ॥ सूत्रात्मा हरिण्यगर्भः ॥ स्वगुणंस्तु त्वानिगुणंस्तुवंति ॥ अविज्ञातस्वरूपाय अविज्ञातप्रत्यक्षाद्यगम्यं स्वरूपं यस्य स तथा तस्मै ॥ विज्ञातारमरेकेन विजानीयादिति श्रुतेः ॥ कैवल्या
 यमोक्षस्वरूपाय ॥ कथंभूताय कैवल्याय ॥ अमृतायानंदरूपाय ॥ आनंदं ब्रह्मणोरूपं तच्च मोक्षे प्रतिष्ठितमिति श्रुतेः ॥ ३० ॥ अविज्ञातस्वरूपत्वे हेतुमाह ॥ यं देवा विजानंतीति ॥ तस्मै चिदात्मने
 नम इत्यन्वयः ॥ तस्मै कस्मै इत्याकांक्षायामाह ॥ यन्न देवा इति ॥ देवा इन्द्रियाणि तदधिष्ठातारो वा ॥ मनोयत्रापि कुंठितं मनोऽपि यत्र कुंठितं उपलभ्युक्तक्षुरतैक्ष्ण्यवत्प्रातिहतसामर्थ्यम् ॥ नयत्रवाक्प्रसरति प्रबोध
 यितुं वागपिन समर्था भवतीत्यर्थः ॥ तस्मै अपरिमितगुण गरिष्णे प्रसिद्धाय वा चिदात्मने चैतन्यवनाय नमोस्तु कुर्म इति वा शेषः ॥ सवेत्ति विश्वं न च तस्य वेत्ता तमाहुरस्यं पुरुषं महान्तम् ॥ यतो वाचो निर्वर्तते अप्राप्य
 मनसा सहेत्यादि श्रुतेः ॥ ३१ ॥ तर्हि प्रमाणाभावाच्छश्रृंगवन्नास्ति तदित्याशंक्याहुः ॥ योगिनो यमिति ॥ तस्मै श्रीब्रह्मणे नम इत्यन्वयः ॥ तस्मै कस्मा इत्याकांक्षायामाहुर्योगिन इति ॥ ह देवाकाशो ह दाका
 शस्तस्मिन् आकाशवच्छुद्धं तः करण इत्यर्थः ॥ प्रणिधानेन एकप्रतयानि दिध्यासनेनेति यावत् ॥ ज्योतिः स्वप्रकाशं रूपं स्वरूपं यस्य तत्तथा प्रपश्यति ॥ स्वप्रकाशसच्चिदानंदरूपेणैवावतिष्ठत इत्यर्थः ॥ श्रीः सावि

यत्र देवा विजानंति मनोयत्रापि कुंठितम् ॥ नयत्रवाक्प्रसरति नमस्तस्मै चिदात्मने ॥ ३१ ॥ योगिनो यं ह दाकाशे प्रणिधानेन निश्चलाः ॥ ज्योतीरूपं
 प्रपश्यंति तस्मै श्रीब्रह्मणे नमः ॥ ३२ ॥ कालात्पराय कालाय स्वेच्छया पुरुषाय च ॥ गुणत्रयस्वरूपाय नमः प्रकृतिरूपिणे ॥ ३३ ॥ विष्णवे
 सत्त्वरूपाय रजोरूपाय वेधसे ॥ तमसे रुद्ररूपाय स्थितिसर्गात्कारिणे ॥ ३४ ॥ नमो बुद्धिस्वरूपाय त्रिधाहं कृतये नमः ॥ पंचतन्मात्र
 रूपाय पंचकर्मेन्द्रियात्मने ॥ ३५ ॥

त्री स्रष्टा विष्णु रियं सृष्टि रिति पराशरोक्तेः ॥ सृज्यते नया सृष्टि हेतुत्वाद्वा सृष्टिः सा वित्री तत्सहिताय ब्रह्मणे सत्यलोकाधिष्ठाने ॥ यद्वा श्रयंत्येतां योगिन इति श्रीब्रह्मविद्या तत्स्वरूपाय ब्रह्मणे परमात्मने नम इति ॥ ३२ ॥
 कालादिति ॥ कालान्निमेषादि द्विपरार्थात्पराय भिन्नाय ॥ मायया कालाय तन्नेष्टारूपत्वात्कालस्य ॥ तदुक्तं भागवते ॥ योयं कालस्तस्य ते व्यक्तबन्धो चेष्टामाहुरिति ॥ यद्वा अविद्यात्मनोः
 सम्बन्धः कालस्तद्रूपाय ॥ यद्वा कालयति नाशयति कालादीन् सर्वानिति कालस्तस्मै ॥ सकालकालः कालमूषिकभक्षकः कालाय ते नमः इत्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ स्वेच्छया स्वस्येच्छया ई
 क्षणलक्षणया पुरुषाय जीवाय ॥ स एक्षत बहुस्यां प्रजायेय तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशदिति श्रुतेः ॥ यद्वा स्वीयानां भक्तानामिच्छया पुरुषाय पुरुषशरीरेषु शेषे तदिति तथा तस्मै ॥ मत्स्यकूर्माद्यवताराये
 त्यर्थः ॥ नवद्वारेषु शेषे तपुरुषस्तेन चोच्यत इति स्मृतेः ॥ यद्वा स्वेच्छया स्वात्तयेणैव पुरुषाय पुरुषारूपावताराय ॥ तदुक्तं भागवते ॥ भूतैर्यदा पंच भिरात्मसृष्टैः पुरं विराजं विरचय्य तस्मिन्
 स्वांशेन विष्टः पुरुषाभिधानमवाप नारायण आदि देव इति ॥ यद्वा स्वेच्छया पूर्वमपि पुरुषाकार्येषु स्थितत्वात्पुरुषस्तस्मै ॥ तथा च भ्रुतिः ॥ पूर्वमेवाह मिहासमिति ॥ तत्पुरुषस्य पुरुषत्वमित्य
 लमति विस्तरेण ॥ प्रधानत्वेन नमस्यति ॥ गुणत्रयेति ॥ गुणत्रयं सत्त्वरजस्तम उपलक्षणम् ॥ प्रकृतिः प्रधानम् ॥ ३३ ॥ गुणत्रयोपाधि विष्णवज्जयोनिरुद्ररूपेण नमंति ॥ विष्णव इति ॥
 नम इत्यनुपजनीयम् ॥ ३४ ॥ महत्त्वादि त्रयोविंशतितत्त्वभेदेन प्रणमन्ति ॥ नमो बुद्धिस्वरूपायेत्यादिना ॥ बुद्धिस्वरूपाय महत्त्वाय ॥ त्रिधाहं कृतये वैकारिकतैजसतामसाहंकाराय ॥

पंचतन्मात्ररूपायशब्दस्पर्शरूपरसगन्धतन्मात्ररूपात्मने ॥ पंचकर्मेन्द्रियात्मनेपायूपस्थहस्तपादावागात्मने ॥ ३५ ॥ नमइति ॥ मनःस्वरूपायांतःकरणरूपाय ॥ पंचबुद्धीन्द्रियात्मनेश्रोत्रत्वक्
चक्षुर्जिह्वा नासात्मने ॥ क्षित्यादिपञ्चरूपायपृथिव्यमेजोवाय्वाकाशरूपाय ॥ विषयात्मनेस्थूलविषयरूपायपंचीकृतात्मनेइति यावत् ॥ ३६ ॥ समष्टिव्यष्टिप्रबंधभेदेन प्रणमंति ॥ नमइत्या
दिना ॥ ब्रह्मांडरूपायसमष्ट्यात्मकविशालरूपायकारणरूपायेत्यर्थः ॥ तदन्तर्वर्तिनेभूतभौतिकव्याष्टिरूपायकार्यरूपायेत्यर्थः ॥ अर्वाचीनेति ॥ अर्वाचीनमिदानींतनंततःपराचीनपूर्वकालीनंएत
द्रूपयद्विश्वजगत्तद्रूपायतेतुभ्यंनमइत्यर्थः ॥ ३७ ॥ अनित्येति ॥ आगमापायनित्यंकालत्रयावाध्यंनित्यंतद्रूपाय सत्स्थूलंअसत्सूक्ष्मकार्यकारणेवासदसतीतयोः पतयेनियंत्रेनमइति ॥ कृपालु
तादर्शयन्तःस्तुवंति ॥ समस्तेति ॥ समस्तशब्दश्चतुर्विधाविषयः ॥ चतुर्विधाभजंतेमामेतिभगवद्वचनात् ॥ नवविधविषयोवा भक्तैर्नवभिराश्रितमितिमुक्ताफलकारवचनात् ॥ विग्रहःशरीरम्
॥ ३८ ॥ शास्त्रयोनित्वेनस्तुवन्ति ॥ तवानिःश्वसितंवेदाइति ॥ निःश्वासवदनायासेनवेदानामावेर्भावाद्देवानिःश्वसितामित्युपचारः ॥ निःश्वसितमेतद्यद्यवेदोयजुर्वेदःसामवेदइतिश्रुतेः शास्त्र
योनित्वादिति व्यासमुवाच ॥ तवस्वेदोऽखिलंजगदिति ॥ तवेश्वरस्य ॥ स्वेदशब्देनात्रापुनिसृष्ट्वीर्यशक्तिविशेषउच्यते तज्जातत्वादशेषस्यजगतः ॥ यद्वा स्वेदशब्देनात्रापंचीकृतंजलतत्त्वमु
च्यते तच्चभूम्यादिचतुष्टयस्योपलक्षणम् तत्परिणामत्वादशेषस्यभूतभौतिकप्रपंचस्य ॥ तदुक्तंहरिवंशे ॥ ततःस्वयंभूर्भगवान्सिसृक्षुर्विविधाःप्रजाः ॥ अयएवससर्जादौतासुवीर्यमवासृजत ॥

नमोमनःस्वरूपायपंचबुद्धीन्द्रियात्मने ॥ क्षित्यादिपञ्चरूपायनमस्तेविषयात्मने ॥ ३६ ॥ नमोब्रह्मांडरूपायतदंतर्वर्तिनेनमः ॥ अर्वाचीनपराची
नविश्वरूपायतेनमः ॥ ३७ ॥ अनित्यनित्यरूपायसदसत्पतयेनमः ॥ समस्तभक्तकृपयास्वेच्छाविष्कृतविग्रह ॥ ३८ ॥ तवानिःश्वसितंवेदास्तवस्वे
दोखिलंजगत् ॥ विश्वाभूतानितेपादः शीर्ष्णोद्यौःसमवर्तत ॥ ३९ ॥ नाभ्याआसीदंतरिक्षंलोमानिचवनस्पतिः ॥ चन्द्रमामनसोजातश्चक्षोःसूर्य
स्तवप्रभो ॥ ४० ॥ त्वमेवसर्वत्वयि देवसर्वं स्तोतास्तुतिःस्तव्यइहत्वमेव ॥ ईशत्वयाऽवास्यमिदंहिसर्वंनमोस्तुभूयोपिनमोनमस्ते ॥ ४१ ॥

आपोनाराइतिप्रोक्ताआपोवैनरसुनवः ॥ अयनंतस्यताःपूर्वतेननारायणःस्मृतइति ॥ पुरुषसूक्तेनचस्तुवंति ॥ विश्वेति ॥ तत्रपादोस्यविश्वाभूतानीत्यस्याःश्रुतेरर्थमाहुः ॥ विश्वाभूतानिते
पादइति ॥ ३९ ॥ मायावच्छिन्नैकदेशइत्यर्थः ॥ विश्वाइतिशेष्ठंदासिवहुलमितिशेर्लोपः ॥ शीर्ष्णोद्यौःसमवर्ततेत्यस्याःश्रुतेरर्थमाहुः ॥ शीर्ष्णइति ॥ नाभ्याआसीदंतरिक्षमित्यस्याः
श्रुतेरर्थमाहुः ॥ नाभ्याइति ॥ अन्तरिक्षमंतरिक्षलोकः ॥ लोमानीति ॥ पुष्पंविनाफलवान्वनस्पतिः ॥ चन्द्रमामनसोजातइत्यस्याःश्रुतेरर्थमाहुः ॥ चन्द्रमाइति ॥ चक्षोःसूर्योअजायतेत्यस्याःश्रुते
रर्थमाहुः ॥ चक्षोःसूर्यइति ॥ चक्षोश्चक्षुषइत्यर्थः ॥ ४० ॥ उपसंहरंति त्वमेवसर्वमिति ॥ अत्रोपासनार्थसर्वप्रपंचरूपत्वंब्रह्मणोविधीयते ॥ योयंस्थाणुःपुमानेषुपंधियास्थाणुधीरिवेत्यादिवद्वा
घेसामानाधिकरण्यंवा ॥ अधिष्ठानांतरंवारयति ॥ त्वयिदेवसर्वमिति ॥ देवहेस्वप्रकाश ॥ नन्वहंचेत्सर्वकथंभवद्भिःस्तोतृभिःस्तवेनाहंतूयेतत्राहुः ॥ स्तोतेति ॥ औपाधिकभेदमादायस्तोत्रा
दिव्यवहारइत्यर्थः ॥ किंवहुना ईशाईश्वरेणत्वयाइदंसर्वजगदावास्थंवासनीयंसम्बद्धंप्रथितंतनुनेवपटइति ॥ यद्वा आवास्यंसत्ताचैतन्याभ्यांसंव्याप्यइदंपरिदृश्यमानंसर्वमिति ॥ ईशावास्यमिदं
सर्वयत्किंचिज्जगत्यांजगत् तेनत्यक्तेनभुंजीथामागृधःकस्यचिद्धनमितिश्रुतेः ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ यथार्थयेति ॥ यथार्थयायथासदृशोऽबाधितोऽर्थोयस्याः सातथातया ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ऐहिकेति ॥ अपवर्गमोक्षम् ॥ सालोक्यादिव्यावृत्त्यर्थमक्षयमिति विशेषणम् ॥ सायुज्यमित्यर्थः ॥ ४६ ॥ तस्मादिति ॥ यतोऽभीष्टदइतिख्यातोऽतएवसर्वसिद्धिदः ॥ सर्वेषांसिद्धिदइतिवा ॥ ४७ ॥ अत्रापिसत्याख्येममलोकोपीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ सत्यलोकस्थानांव्याकुलताभावंदर्शयति ॥ एतेवेदामूर्तिधराइत्यादिना ॥ करुणाभारतीत्वियमित्यंतमूर्तिधराइत्यनुपंजनीयम् ॥ अखिलाःशिक्षाकल्पज्योतिश्छंदोनिरुक्तव्याकरणमीमांसान्यायपुराणधर्मशास्त्रायुर्वेदधनुर्वेदगांधर्वार्थशास्त्रलक्षणाश्चतुर्दश ॥ यज्ञास्त्वग्निष्टोमादयः ॥ सत्यंयथार्थाभाषणम् ॥ धर्मोऽदृष्टम् ॥ तपःकृच्छ्रचांद्रायणादि ॥ दमोविषयेभ्योवाहिरिन्द्रियनिवृत्तिरिन्द्रियमात्रनिवृत्तिर्वा ॥ ४९ ॥ ब्रह्मचर्यमिति ॥ ब्रह्मचर्यमष्टांगमैथुनपारित्यागः ॥ तदुक्तम् ॥ दर्शनंस्पर्शनंकेलिःस्मरणंशुद्धभाषणम् ॥ संकल्पोध्यवसायश्चक्रियानिवृत्तिरेवच ॥ एतन्मैथुनमष्टांगंप्रवदंतिमनीषिणः ॥ विपरीतं

इतिस्तुत्वाविधिं देवानिपेतुर्दंडवत्क्षितौ ॥ परितुष्टस्तदाब्रह्माप्रत्युवाचदिवौकसः ॥ ४२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यथार्थयाऽनयास्तुत्यातुष्टोस्मि प्रणताःसुराः ॥ उत्तिष्ठतप्रसन्नोस्मि वृणुध्वंवरमुत्तमम् ॥ ४३ ॥ यःस्तोष्यत्यनयास्तुत्याश्रद्धावान्प्रत्यहंशुचिः ॥ मांवाहरंवाविष्णुंवातस्यतुष्टाःसदा वयम् ॥ ४४ ॥ दास्यामःसकलान्कामान्पुत्रान्पौत्रान्पशून्वसु ॥ सौभाग्यमायुरारोग्यंनिर्भयत्वंरणेजयम् ॥ ४५ ॥ ऐहिकामुष्मिकान्भोगानपवर्गं तथाऽक्षयम् ॥ यद्यदिष्टमंतस्यतत्तत्सर्वंभविष्यति ॥ ४६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनपठितव्यःस्तवोत्तमः ॥ अभीष्टदइतिख्यातः स्तवोयंसर्वसिद्धिदः ॥ ४७ ॥ पुनःप्रोवाचतान्वेधाःप्रणिपत्योत्थितान्सुरान् ॥ स्वस्थास्तिष्ठतभोयूयंकिमत्रापिसमाकुलाः ॥ ४८ ॥ एतेवेदामूर्तिधराइमाविद्यास्तथाखिलाः ॥ सदक्षिणाअमीयज्ञाःसत्यंधर्मस्तपोदमः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मचर्यमिदंचैषाकरुणाभारतीत्वियम् ॥ श्रुतिस्मृतीतिहासार्थचरितार्थाअमीजनाः ॥ ५० ॥ नेहक्रोधो न मात्सर्यलोभः कामोऽधृतिर्भयम् ॥ हिंसाकुटिलतागर्वोनिंदासूयाऽशुचिःक्वचित् ॥ ५१ ॥ येब्राह्मणाब्रह्मरतास्तपोनिष्ठास्तपोधनाः ॥ मासोपवासषण्मासचातुर्मास्यादिसद्रताः ॥ ५२ ॥ पातिव्रत्यरतानायेयेचान्येब्रह्मचारिणः ॥ तेचामीपश्यतसुरायेपंढाः परयोपिति ॥ ५३ ॥

ब्रह्मचर्यमेतदेवप्रकीर्तितमिति ॥ करुणाहितैषिणी ॥ इदानींसर्वेभ्यःकाश्याःश्रेष्ठचंवक्तुंकर्मादिभिःप्राप्तस्वलोकान्दर्शयति ॥ श्रुतिस्मृतीति ॥ श्रुतिस्मृतीतिहासानामर्थेष्वनुष्ठेधेषुप्रतिपाद्येषु चरितःकृतोऽर्थःपुरुषार्थःपुरुषकारोऽनुष्ठानंयैस्तेतथा ॥ इतिहासोमहाभारतादिः ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणानामितिकचित्पाठः ॥ व्याख्यांतरंस्पष्टम् ॥ ५० ॥ नेति ॥ क्रोधःपराभिभवेच्छा ॥ मात्सर्यंपरगुणासहिष्णुता ॥ प्राप्तेऽर्थेप्रार्थनालोभः ॥ अप्राप्तेऽर्थेप्रार्थनाकामः ॥ यद्वा लोभोऽर्थमात्रविषयः ॥ कामःव्यादिविषयः ॥ अधृतिरधारणं देहाद्यवसादेसत्यनुत्तंभनम् ॥ भयंभीः ॥ हिंसाकायवाङ्मनोभिःप्राणिमात्रपीडा ॥ कुटिलताअनृजुतावक्रतेतियावत् ॥ गर्वोऽभिमानः ॥ निंदापरावाद् ॥ असूयागुणेपुटोषाविष्करणम् ॥ अशुचिरपवित्रः ॥ ५१ ॥ ब्रह्मरतावेदरताः ॥ तपोधनाअकिंचनाविरक्ताइत्यर्थः ॥ ५२ ॥ पातिव्रत्यरताः पतिव्रतायाभावःपातिव्रत्यंतत्ररतास्तद्धर्मयोगिन्यइत्यर्थः ॥ पंढाःनपुंसकाः ॥ तृतीयाप्रकृतिःपंडःकलीवःपंडोनपुंस

कइत्यमरः ॥ जितद्वियाइत्यर्थः ॥ ५३ ॥ गोग्रहणेहताः गवांरक्षणेत्यक्तप्राणाइत्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ गायत्रीति ॥ द्विमुखीप्रसूयमानागौः ॥ तदुक्तं ॥ यावद्वत्सस्यपादौद्वौमुखंयोन्यांचदृश्यते ॥
तावद्वौःपृथिवीज्ञेयायावद्भर्मेमुंचतीति ॥ पृथिवीज्ञेयापृथिवीतुल्या ॥ समग्रायाःपृथिव्यादानेनयादृशंपुण्यंभवतितादृशमस्यादानेनेत्यर्थः ॥ शुक्लासर्वशरीरेविशेषतःपादेषुचशुक्लवर्णाकपिला ॥
तदुक्तम् ॥ सर्वतःशुक्लवर्णायापादेषुचविशेषतः ॥ कपिलासातुविज्ञेयासर्वपापप्रणाशिनी ॥ देशविशेषेपिगलवर्णाकपिलेतिप्रसिद्धिः ॥ ५६ ॥ द्विजपादोदपाःब्राह्मणचरणोदकपातारः ॥ सारस्वते

मातापित्रोरमीभंक्ताअमीगोग्रहणेहताः ॥ व्रतेदानेजपेयज्ञेस्वाध्यायेद्विजतर्पणे ॥ ५४ ॥ तीर्थेत्तपस्युपकृतौसदाचारादिकर्मणि ॥ फला
भिलाषिणीबुद्धिर्नयेषांतेजनाअमी ॥ ५५ ॥ गायत्रीजाप्यनिरताअग्निहोत्रपरायणाः ॥ द्विमुखीगोप्रदातारःकपिलादानतत्पराः ॥ ५६ ॥ निस्पृहाः
सोमपायेवैद्विजपादोदपाश्चये ॥ मृताःसारस्वतेतीर्थेद्विजशुश्रूषकाश्चय ॥ ५७ ॥ प्रतिग्रहसमर्थाहियेप्रतिग्रहवर्जिताः ॥ तएतेमात्प्रियाविप्रास्त्यक्ततीर्थ
प्रतिग्रहाः ॥ ५८ ॥ प्रयागेमाघमासौयैरुषःस्नातोऽमलात्माभिः ॥ मकरस्थेरवौशुद्धास्तइमेसूर्यवर्चसः ॥ ५९ ॥ वाराणस्यांपांचनदे
यंहंस्नातास्तुकार्तिके ॥ अमीतेशुद्धवपुषःपुण्यभाजोतिनिर्मलाः ॥ ६० ॥ स्नात्वातुमाणिकर्णिक्यांप्रीणिताब्राह्मणाधनैः ॥ तएतेसर्वभोगाढ्याः
कल्पस्थास्यंतिमत्पुरे ॥ ६१ ॥ ततःकाशींसमासाद्यतेनपुण्येननोदिताः ॥ विश्वेश्वरप्रसादेनमोक्षमेप्यंत्यसंशयम् ॥ ६२ ॥ अविमुक्तेकृतं
कर्मयदल्पमपिमानवैः ॥ श्रेयोरूपंताद्विपाकोमोक्षोजन्मांतरेष्वपि ॥ ६३ ॥ अहोवैश्वेश्वरेक्षेत्रेमरणादपिनोभयम् ॥ यत्रसर्वेप्रतीक्षंतेमृत्युंप्रियमिवाति
थिम् ॥ ६४ ॥ ब्राह्मणेभ्यःकुरुक्षेत्रेयैर्दत्तंवसुनिर्मलम् ॥ निर्मलांगास्तएतेवैतिष्ठंतिममसंनिधा ॥ ६५ ॥ पितामहंसमासाद्यगयायांयैःपितामहाः ॥ तर्पि
ताब्राह्मणमुखेतेषामेतेपितामहाः ॥ ६६ ॥ नस्नानेननदानेननजपेननपूजया ॥ मल्लोकःप्राप्यतेदेवाःप्राप्यतेद्विजतर्पणात् ॥ ६७ ॥ सोपस्कराणिवेश्मानिमु
सलोलूखलादिभिः ॥ यैर्दत्तानिसशय्यानितेषांहर्म्याण्यमूनिवै ॥ ६८ ॥

तीर्थेप्रभासेपृथूदकेवा ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ उषसिस्नातःप्रातःस्नानेननीतःसमापितइतियावत् ॥ ५९ ॥ पंचनदमेवपांचनदं ॥ स्वार्थेऽण् ॥ पंचनदइतिवापाठः ॥ ६० ॥ कल्पाद्विपरार्धम्
॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ताद्विपाकस्तस्यकर्मणोविपाकःफलम् ॥ कितदाह ॥ मोक्षमिति ॥ नपुंसकत्वमार्पम् ॥ मोक्षइत्येववापाठः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ सोपस्कराणिगृहो

पकरणसहितानि सभूषणानीतिवा ॥ ६८ ॥ ब्रह्मशालावेदाध्ययननिमित्तंगृहम् ॥ पुराणमितिवापाठः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ अखंडं वसुसमग्रं धनम् ॥ वसुवर्चसः अग्निवर्चसः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥
॥ ७४ ॥ एकंकुलं एकः फलसाधनसमुदायः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ महेश्वरी ब्रह्मादीनां नियन्त्री ॥ गौरी महेश्वरावितिवापाठः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ विभावसोऽग्नेः ॥ ८३ ॥

ब्रह्मशालां कारयंति वेदमध्यापयंति च ॥ विद्यादानं च ये कुर्युः पुराणं श्रावयंति च ॥ ६९ ॥ पुराणानि च ये दद्युः पुस्तकानि ददत्यपि ॥
धर्मशास्त्राणि ये दद्युस्तेषां वासो त्रमेपुरे ॥ ७० ॥ यज्ञार्थं च विवाहार्थं व्रतार्थं ब्राह्मणाय वै ॥ अखंडं वसुये दद्युस्ते त्रस्युर्वसुवर्चसः ॥ ७१ ॥
आरोग्यशालां यः कुर्याद्वैद्यपोषणतत्परः ॥ आकल्पमत्र वसतिसर्वभोगसमन्वितः ॥ ७२ ॥ मुक्ती कुर्वति तीर्थानि ये च दुष्टा वरोधतः ॥
ममावरोधे ते मान्या औरसास्तनया इव ॥ ७३ ॥ विष्णोर्वा मम वाशं भो ब्राह्मणा एव सुप्रियाः ॥ तेषां मूर्त्या वयं साक्षाद्विचरामो महीतले ॥ ७४ ॥
ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं द्विधा कृतम् ॥ एकत्र मंत्रास्तिष्ठन्ति हविरेकत्र तिष्ठति ॥ ७५ ॥ ब्राह्मणा जंगमं तीर्थं निर्मितं सार्वभौमिकम् ॥
येषां वाक्योदके नैव शुद्धयंति मलिना जनाः ॥ ७६ ॥ गावः पवित्रमतुलं गावो मंगलमुत्तमम् ॥ यासां सुखोत्थितो रेणुर्गंगारिसमो भवेत् ॥ ७७ ॥ शृंगाग्रे
सर्वतीर्थानि गुराग्रे सर्वपर्वताः ॥ शृंगयोरन्तरे यस्याः साक्षाद्गौरी महेश्वरी ॥ ७८ ॥ दीयमानां च गां दृष्ट्वा नृत्यंति प्रपितामहाः ॥ प्रीयंते ऋषयः सर्वे तु प्यामो
दैवतैः सह ॥ ७९ ॥ रोह्यन्तं च पापानि दार्द्र्यं व्याधिभिः सह ॥ धौऽयः सर्वस्य लोकस्य गावो मातेव सर्वथा ॥ ८० ॥ गवांस्तु त्वानमस्कृत्य कृत्वा चैव प्र
दक्षिणाम् ॥ प्रदक्षिणीकृता तेन सप्तद्वीपा वसुंधरा ॥ ८१ ॥ यालक्ष्मीः सर्वभूतानां या देवेषु व्यवस्थिता ॥ धेनुरूपेण सा देवीर्मम पापं व्यपोहतु ॥ ८२ ॥
विष्णोर्वक्षसिया लक्ष्मीः स्वाहा चैव विभावसोः ॥ स्वधाया पितृमुख्यानां सा धेनुर्वरदा सदा ॥ ८३ ॥ गोमयं मुनासाक्षाद्गोमूत्रं नर्मदा शुभा ॥ गंगाक्षीरं तु या
सां वै किंपवित्रमतः परम् ॥ ८४ ॥ गवामग्रेषु तिष्ठन्ति भुवनानि चतुर्दश ॥ यस्मात्तस्माच्छिवं मे स्यादिह लोके परत्र च ॥ ८५ ॥ इति मंत्रं समुच्चार्य धेनून्वाधेनु
मेव वा ॥ यो देवा द्विजवर्या यः सर्वेभ्यो विशिष्यते ॥ ८६ ॥ मया च विष्णुना सार्धं शिवेन च महर्षिभिः ॥ विचार्य गोगुणान्नित्यं प्रार्थनेति विधीयते ॥ ८७ ॥
गावो मे पुरतः संतु गावो मे संतु पृष्ठतः ॥ गावो मे हृदये संतु गवामध्ये वसाम्यहम् ॥ ८८ ॥

॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥

१ अत्रमूलपाठो नोपलब्धः ।

२ अन्तःपुरे ।

३ पोषयिष्यः ।

४ दातुः पापं व्यपोहतीति पुस्तकांतरपाठः ।

नीराजयतिमोक्षतिमार्जयतीत्यर्थः ॥ अंगानिस्वांगानि ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ एषांसत्यलोकादिगोलोकांतानाम् ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ उपसंहरति ॥ इत्युद्देशादिति ॥ उद्देशात्संक्षेपात् ॥ भयार्तानांभीतिपीडितानांयदभयंतद्व्याख्यातमित्यर्थः ॥ २ ॥ एवंकाशीप्रकर्षपुरः सरान्धर्मातुकादेवागमनकारणस्वयमेववर्णयन्सूर्यमार्गपरिरोधाभावोपायंप्रतिजानीते ॥ स्पर्धतइति ॥ ३ ॥ अस्तीति ॥ मित्रावरुणयोरपत्यंमैत्रावरुणिः ॥ उर्वशीदर्शनात्स्कन्नरेतस्ताभ्यां

नीराजयतियोगानिगवांपुच्छेनभाग्यवान् ॥ अलक्ष्मीःकलहोरोगास्तस्मांगाद्यांतिदूरतः॥८९॥ गोभिर्विप्रश्चवेदैश्चसतीभिःसत्यवादिभिः॥ अलुब्धैर्दानशीलैश्चसप्तभिर्धार्यतेमही॥९०॥ ममलोकात्परोलोकोवैकुण्ठइतिगीयते ॥ तस्योपरिष्ठात्कौमारउमालोकस्ततःपरम् ॥९१॥ शिवलोकस्तदुपरिगोलो कस्तत्समीपतः ॥ गोमातरःसुशीलाद्यास्तत्रसंतिशिवप्रियाः ॥ ९२ ॥ गवांशुश्रूषकायेचगोप्रदायेचमानवाः ॥ एषामन्यतमेलोकेतेस्युःसर्वसमृद्धयः ॥ ९३ ॥ यत्रक्षीरवहानद्योयत्रपायसकर्दमाः ॥ नजराबाधतेयत्रतत्रगच्छंतिगोप्रदाः ॥ ९४ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणज्ञाब्राह्मणाःपरिकीर्तिताः॥ तदुक्ताचारच रणाइतरेनामधारकाः॥९५॥ श्रुतिस्मृतीतुनेत्रेद्वेपुराणंद्वयंस्मृतम् ॥ श्रुतिस्मृतिभ्यांहीनोऽंधःकाणःस्यादेकयाविना॥९६॥ पुराणहीनाद्धृच्छून्यात्काणां धावपितौवरौ ॥ श्रुतिस्मृत्युदितोऽधर्मःपुराणेपरिगीयते ॥९७॥ तद्ब्राह्मणायगौर्देयासर्वत्रसुखमिच्छता ॥ नदेयाद्विजमात्रायदातारंसोप्यधोनयेत् ॥९८॥ यस्यधर्मेऽस्तिजिज्ञासायस्यपापाद्भयंमहत् ॥ श्रोतव्यानिपुराणानिधर्ममूलानितेनवै॥९९॥ चतुर्दशसुविद्यासुपुराणंदीपउत्तमः॥ अंधोऽपिनतदालोकात्सं साराव्यौक्चित्पतेत् ॥१००॥ श्रोतव्यानिपुराणानिवस्तव्यंजाह्नवीतटे ॥ तर्पणीयाद्विजानित्यंममलोकेप्सुभिःसदा ॥ १ ॥ इत्युद्देशान्मयाख्यातास त्यलोकव्यवस्थितिः ॥ अभयंयद्भयार्तानांनभेतव्यंचहेसुराः ॥२॥ स्पर्धतेमेरुणाविंध्योब्रध्नाध्वपरिरोधकृत् ॥ तदर्थमागतायूयंतदुपायंदिशामिवः॥३॥ अस्त्यगस्त्यस्तप्यमानस्तप उग्रं महातपाः ॥ मैत्रावरुणिराधाय चित्तं विश्वेश्वरे विभौ ॥ ४ ॥ अविमुक्तेमहाक्षेत्रेसर्वेषांमुक्तिहेतुके ॥ तारकस्यो पदेशार्थविश्वेशाऽधिष्ठितेस्वयम् ॥ ५ ॥ याचध्वंतत्रगत्वातंसवःकार्यविधास्यति ॥ तेनैकदावितालोकावातापीत्वलभक्षणात् ॥ ६ ॥

कुंभेनिषिक्ततस्मादगस्त्योजज्ञे ॥ तथाचश्रुतिः ॥ कुंभेरेतःसिषिचतुःसमानमिति ॥ तत्रमैत्रावरुणिरित्युक्तेवसिष्ठेपिगच्छतितद्वारणार्थमगस्त्यइत्युक्तम् ॥ तावत्युक्तेअंगानिनिष्क्रियाणिगा त्राणिस्त्यायतिसंघातयतीत्यगस्त्यः अगस्त्यनामावाकश्चित्तत्रातिव्याप्तिःस्यात्तद्वारणार्थमुक्तमैत्रावरुणिरिति ॥ ४ ॥ तारकस्यप्रणवस्यषडक्षरश्रीराममंत्रराजस्यवा ॥ ५ ॥ वोयुष्माकम् ॥ कथम्

१ परिपठ्यतेइत्यपिक्वचित्पाठः । २ सश्रुतिस्मृतिपुराणज्ञोयोब्राह्मणस्तस्मै । ३ लोकस्यचस्थितिरित्यपिक्वचित्पाठः ।

पिमात्रस्य तादृग्दुर्घटकार्यकरणसामर्थ्यमित्याशंकायामाह ॥ तेनैकदेति ॥ वातापील्वलभक्षणात् इल्वलस्य संबंधी वातापिर्वातापील्वलः ॥ राजदंतादित्वात्पूर्वनिपातः ॥ तस्य भक्षणात् ॥ तथाचोक्तम् ॥ वातापिर्भक्षितो येन समुद्रः शोषितः पुरा ॥ यद्वा वातापिश्च इल्वलश्च तयोर्भक्षणात् ॥ तत्र वातापेर्भक्षणं शरीरतः इल्वलस्य भक्षणं त्वर्थतः ॥ मनुष्यान् भक्षयिष्यति ह्यर्थतो न शरीरत इत्यादौ धननाशोऽपि भक्षणशब्दप्रयोगात् ॥ यद्वा भ्रातुर्भक्षणात् सोऽपि भक्षित इति तथोक्तम् ॥ यद्वा वातापील्वलभक्षणात् तयोर्भारणादित्यर्थः ॥ तदुक्तं रामायणे अरण्यकांडे ॥ अगस्त्येन ततः क्रोधादागत्य भ्रातुराश्रमम् ॥ अनुभूयैकदा श्राद्धं भक्षितः स निशाचरः ॥ ततः संपन्नमित्युक्तादत्वाहस्तावसेचनम् ॥ भ्रातरं निष्क्रमेत्युच्चैरिल्वलः सोऽभ्यभाषत ॥ तंतथा हूयमानं तुराक्षसं मे परूपिणम् ॥ अब्रवीत्प्रहसञ्छ्रीमानगस्त्यो मुनिसत्तमः ॥ कुतो निष्क्रमितुं शक्तिर्मया जीर्णस्य रक्षसः ॥ भ्रातुस्ते मे परूपस्य गतस्य यमसादनम् ॥ तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा भ्रातुर्मरणशंकितः ॥ प्रधर्षयितुमारेभे मुनिं क्रोधा

अतिमित्रतत्र तेजो मित्रावरुणजे मुनौ ॥ तदा प्रभृतिलोके पुको गस्त्यान्नैव विभ्यति ॥ ७ ॥ इत्युक्त्वा तर्द्धे वेधास्तेऽपि प्रमुदिताननाः ॥ देवाः परस्परं प्रोचुरहो धन्यतमा वयम् ॥ ८ ॥ प्रसंगतोऽपि द्रष्टव्यौ काशीकाशीपती शिवौ ॥ अहो अहो भिर्वहुभिः फलितो नो मनोरथः ॥ ९ ॥ उत्फुल्लपद्मनयनानिर्मिताः सुकृतार्थिनः ॥ तावेव चरणौ धन्यौ काशीमाभिप्रयायिनौ ॥ ११० ॥ येयं कथा श्रुतास्माभिर्वेधसासमुदीरिता ॥ तस्याः श्रवणजात् पुण्यात्प्राप्तुमस्त्वद्य काशिकाम् ॥ १११ ॥ एका क्रिया द्वर्थकरी प्राप्यते पुण्यगौरवात् ॥ एवं वदंतो हृष्टाः सुराः काशीं समाययुः ॥ ११२ ॥ व्यास उवाच ॥ इदं पुण्यतमाख्यानं ये श्रोष्यंतीह मानवाः ॥ विधूय सर्वपापानि पुत्रदारसमन्विताः ॥ ११३ ॥ इह वंशं परिस्थाप्य भुक्त्वा सर्वसुखानि च ॥ सत्यलोके चिरं स्थित्वा ततो यास्यंति शाश्वतम् ॥ ११४ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वार्धे सत्यलोकवर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ भगवन्भूतभव्येश सर्वज्ञानमहानिधे ॥ अवाप्य काशीं गीर्वाणैः किमकारिव दач्युत ॥ १ ॥

त्रिशाचरः ॥ अभ्यद्रवदगस्त्यं तु मुनिना दीप्ति तेजसा ॥ चक्षुषा दीप्तकल्पेन निर्दग्धः स पपात हेति ॥ न चैवं सति रामायणभारतयोः परस्परविरोधः ॥ कल्पभेदेन व्यवस्थोपपत्तेः ॥ तथा न्यत्रापि ॥ ६ ॥ अतिमित्रं सूर्यमतिक्रम्य वर्तत इति तत्तेजस्तथा ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ उत्फुल्लपद्मनयनाः सुराः काशीं समाययुरिति तृतीयेनान्वयः ॥ उत्फुल्लपद्मानीवनयनानि धेपांति तथा ॥ कथं भूताः ॥ निर्भिताः निःशेषेण मितं काशीकाशीपती द्रष्टव्यादित्यादि चिंतितं ये स्ते तथा ॥ काशीगमने कृतसम्यङ्निश्चयादित्यर्थः ॥ तत्र हेतुमाह ॥ तावेवेति ॥ ११० ॥ प्राप्तुयुः प्राप्स्यामः ॥ १११ ॥ ११२ ॥ श्रोतृप्रोचनार्थमाह ॥ इदमिति ॥ ११३ ॥ शाश्वतं कैवल्यम् ॥ ११४ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृता यांकाशीखण्डटीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ अगस्तेराश्रमपदे देवतानां समागमः ॥ तस्य चाश्रममाहात्म्यं तृतीयेऽध्याये ईर्यते ॥ १ ॥ एवं वदन्तो हृष्टाः सुराः काशीं समाययुरित्युक्तं तत्र पृच्छति ॥ भगवन्निति ॥ अच्युतनिर्विकारहे विष्णो

इतिवा ॥ १ ॥ ननुप्रतिमधियामिअलंप्रत्ययनाधिगच्छामि ॥ तपसांशेविधिर्नीधिः ॥ यथा पद्मादिनिधिर्धनानामाश्रयस्तथातपसामाश्रयः खनिरित्यर्थः ॥ २ ॥ वागमृतांभोधौवाक्सुधासमुद्रे ॥ उत्सुकमुत्कांठितम् ॥ ३ ॥ कृत्स्नसमग्रम् ॥ प्रश्नमितिवापाठः ॥ समुपचक्रमेउपक्रांतवान् ॥ ४ ॥ संसारांगारेविपच्यमानान्संसारिणोऽज्ञानकरुणयाशोचतीतिशुकः ॥ तदुक्तंभागवते ॥ संसारिणांकरुणयाहपुराणगुह्यामिति ॥ यद्वा शुकवन्मनोज्ञं वचनं वक्तीतिशुकः ॥ तथाचब्रह्मवैवर्तेव्यासंप्रतिभगवद्वचनम् ॥ व्यासत्वदीयतनयःशुकवन्मनोज्ञं ब्रूतेवचोभवतुतच्छुकएवनाम्ना । हर्म्ये नवत्स्यातितवापिनमाययासौस्पृष्टेयतोममकथाहृदिमास्थशोकमिति ॥ तथाविगतंनमोच्चारणादेवशंपायाःशतद्वयायाअयनंपतनंयस्यसविशंपायनःसएववैशंपायनः ॥ स्वार्थतद्धितः ॥ उक्तंच ॥ शंपांशतद्वदामाहुरयनंपतनंयतः ॥ विगतंपतनंयस्माद्वैशंपायनइत्यतइति ॥ तौशुकवैशंपायनावाद्यौषांततथा ॥ आद्यपदेनजातूकार्ण्यजैभिनिपैलुमुप्रतूनांसंग्रहः ॥ शृण्वंस्त्वन्धेमहर्षयइतिक्

अधीत्येमांकथां दिव्यां ननुप्रतिमधियाम्यहम् ॥ शेवधिस्तपसां देवैर्गस्तिः प्रार्थितः कथम् ॥ २ ॥ कथं विंध्योप्यवापस्वांप्रकृतितादृगुन्नतः ॥ तव वागमृतां भोधौमनोमेस्नातुमुत्सुकम् ॥ ३ ॥ इतिकृत्स्नसमाकर्ण्य व्यासः पाराशरो मुनिः ॥ श्रद्धावतेस्वशिष्याय वक्तुं समुपचक्रमे ॥ ४ ॥ पाराशर उवाच ॥ शृणु मृतमहाबुद्धे भक्तिश्रद्धासमन्वितः ॥ शुकवैशंपायनाद्याः शृण्वंस्त्वेते च बालकाः ॥ ५ ॥ ततो वाराणसीं प्राप्य गीर्वाणाः समहर्षयः ॥ अविलंबं प्रथमतो मणिकर्ण्यं विधानतः ॥ ६ ॥ सचैलमभिमज्ज्याथ कृतसंध्यादिसत्क्रियाः ॥ संतर्प्य तर्प्यादिपितृन्कुशगंधतिलोदकैः ॥ ७ ॥ तीर्थवासार्विधिनः सर्वान्संतर्प्य च पृथक् पृथक् ॥ रत्नैर्हरिण्यवासोभिरश्वभरणधेनुभिः ॥ ८ ॥ विचित्रैश्च तथा पात्रैः स्वर्णरौप्यादिनिर्मितैः ॥ अमृतस्वादुपक्रान्त्रैः पायसैश्च सशर्करैः ॥ ९ ॥ सगोरसैर्ब्रदानैर्धान्यदानैरेकधा ॥ गंधचंदनकर्पूरैस्तांबूलैश्चारुचामरैः ॥ १० ॥ सतूलैर्मृदुपर्यकैर्दीपिकादर्पणासनैः ॥ शिबिकादासदासीभिर्विमानैः पशुभिर्गृहैः ॥ ११ ॥ चित्रध्वजपताकाभिरुल्लोचैश्चंद्रचारुभिः ॥ वर्षाशनप्रदानैश्च गृहोपस्करसंयुतैः ॥ १२ ॥ उपानत्पादुकाभिश्च यतिनश्च तपस्विनः ॥ योग्यैः पट्टदुकूलैश्च विविधैश्चित्ररत्नैः ॥ १३ ॥ दंडैः कमंडलुयुतैरजिनैर्मृगसंभवैः ॥ कौपीनैरुच्चमंचैश्च परिचारककांचनैः ॥ १४ ॥

चित्पाठः ॥ ५ ॥ ६ ॥ तर्प्यास्तर्पणीयाश्च ते आदिपितरस्तांस्तर्प्यादिपितृन्संतर्प्य ॥ तर्प्यान् देवपितृनितीपाठेऽक्षराधिक्यमार्पम् ॥ सन्तर्प्याविधिवद्व्यापितृन्कुशतिलोदकैरिति च कचित्पाठः ॥ ७ ॥ रत्नैरित्यादिसप्रदक्षिणैरित्यंतानांतृतीयांतानां तीर्थवासार्विधिनः सर्वान्संतर्प्य चेत्यनेनान्वयः ॥ चकारादेवादीनिपि ॥ ८ ॥ अमत्रैः पात्रैः ॥ पात्रामत्रंच भाजनमित्यमरः ॥ ९ ॥ १० ॥ मृदुपर्यकैः कोमलसद्भाभिः ॥ मृदुत्वे हेतुमाह ॥ सतूलैर्हसतूलिकाभिः सहितैरित्यर्थः ॥ यद्वा मृदुपर्यकैः सूत्रादिनिर्मितपर्यङ्कैः ॥ शिबिकानरयानम् ॥ विमानैरथैः ॥ ११ ॥ उल्लोचैश्चंद्रातपैर्वितानैरिति यावत् ॥ अस्त्रीवितानमुल्लोचइत्यमरः ॥ १२ ॥ उपानत्पादुकाभिश्च चर्मनिर्मिता उपानहः काष्ठनिर्मिताः पादुकास्ताभिश्च ॥ चशब्दाः समुच्चयार्थाः ॥ पट्टदुकूलैर्नूतनक्षौभैः ॥ क्षौभं दुकूलमित्यमरः ॥ पट्टदुकूलैरितिकचित्पाठः संचित्यः ॥ चित्ररत्नैश्चित्रकंबलैः ॥ समौरत्नकंबलावित्यमरः ॥ १३ ॥ अजिनैर्मृगचर्मभिः ॥ उच्चमंचैरुन्नतकाष्ठनिर्मितखड्गादिकैः ॥ परि

चारकांचनैः शुश्रूषकाणां देयैः स्वर्णैः ॥ परिचारिकेति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ १४ ॥ महापुस्तकसंभारैरेनेकैः पुस्तकसमूहैः ॥ नानापुस्तकसामग्रीभिरिति वा ॥ १५ ॥ सत्रदानैर्वस्त्रदानैर्यज्ञदानैर्वनदानैरिति वा ॥ सत्रमाच्छादनेयज्ञेसदादानेधनेपिचेत्यमरः ॥ हेमन्तेऽग्निष्टिकेधनैः शिशिरतोऽशीतापनोदायलोहमृदादिनिर्मितान्यग्न्याधारपात्राणि अग्निष्टिकास्ताश्च तास्वग्निकरणार्थानां धनानि काष्ठानि च तैः १६ ॥ आच्छादनिकं छदिगृहादिकम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ देवालयसुधाकार्यैः देवप्रासादचूर्णदानैः ॥ रंगमालादिमंडनैः रंगमालारंगसमूहाः आदिशब्देन समाजनादीनि गृह्यन्ते ॥ तैर्यानिमंडनानि तान्येव वामंडनानि तैः ॥ मंडलैरिति पाठे मंडलं सर्वतोभद्रादि ॥ १९ ॥ नीराजनैः आरार्तिकैः बहुवर्तियुक्तदीपैरित्यर्थः ॥ तदुक्तं विष्णुभक्तिरहस्ये ॥ बहुवर्तिसमायुक्तं ज्वलंतं केशवोपरि ॥ कुर्यादरार्तिकं यस्तु कल्पकोटिदिवंसेदिति ॥ आरार्तिकैरिति वा पाठः ॥ दशांगधूपकैरिति ॥ षड्भागकुष्ठोद्भिगुणो गुडश्च लाक्षात्रयं पंचनखस्य भागाः ॥ हरीतकी सर्जरसश्च मांसभागत्रयं चैव तु शैलजस्य ॥ वनस्य च त्वारिपुरस्य चैकोदशांगधूपः कथितो मुनीन्द्रैरित्यनेनोक्तो दशांगधूप आदिर्येषां ते च ते सुधूपाश्च तैः ॥ कर्पूरवर्तिकाद्यैरिति ॥ कर्पूरं वर्तिकायस्य सकर्पूरवर्तिकः आदौ भव आद्यः कर्पूरवर्तिको दीप आ

मठैर्विद्यार्थिनामत्रैरिति थर्थमहाधनैः ॥ महापुस्तकसंभारैर्लेखकानां च जीवनैः ॥ १५ ॥ बहुधौषधदानैश्च सत्रदानैरनेकशः ॥ ग्रीष्मे प्रपार्थद्रविणैर्हेमन्तेऽग्निष्टिकेधनैः ॥ १६ ॥ छत्राच्छादनिकाद्यर्थे वर्षाकालोचितैर्वहु ॥ रात्रौ पाठप्रदीपैश्च पादाभ्यंजनकादिभिः ॥ १७ ॥ पुराणपाठकांश्चापि प्रतिदेवालयधनैः ॥ देवालये नृत्यगीतकरणार्थैरनेकशः ॥ १८ ॥ देवालयसुधाकार्यैर्जीर्णोद्धारैरनेकधा ॥ चित्रलेखनमूल्यैश्च रंगमालादिमंडनैः ॥ १९ ॥ नीराजनैर्गुग्गुलुभिर्दशांगादि सुधूपकैः ॥ कर्पूरवर्तिकाद्यैश्च देवार्चायैरनेकशः ॥ २० ॥ पंचामृतानां स्नपनैः सुगंधस्नपनैरपि ॥ देवार्थमुखवासैश्च देवोद्यानैरनेकशः ॥ २१ ॥ महापूजार्थमाल्यादिगुंफनार्थैश्चिकालतः ॥ शंखभेरीमृदंगादिवाद्यनादैः शिवालये ॥ २२ ॥ घंटागुडुकुंभादिस्नानोपस्करभाजनैः ॥ श्वेतैर्मार्जनवस्त्रैश्च सुगंधैर्यक्षकर्मैः ॥ २३ ॥ जपहोमैः स्तोत्रपाठैः शिवनामोच्चभाषणैः ॥ रासक्रीडादिसंयुक्तैश्च लनैः सप्रदक्षिणैः ॥ २४ ॥ एवमादिभिरुद्दंडैः क्रियाकांडैरनेकशः ॥ पंचरात्रमुपित्वा तु कृत्वा तीर्थान्यनेकशः ॥ २५ ॥

द्योयेषां ते दीपास्तथा तैः ॥ कर्पूरवर्तिकाद्यैरिति काचित्पाठः ॥ देवार्चायैर्देवपूजानामित्तैर्धनैः ॥ २० ॥ पंचामृतानां स्नपनैर्घृतदुग्धदधिमधुशर्कराणां स्नानैः ॥ २१ ॥ गुंफनार्थैः ग्रंथनार्थद्रविणैः ॥ गुंफनं ग्रंथसंदर्भदर्पणं गुंफनमिष्यत इति मेदिनीकारः ॥ २२ ॥ गडुकं मृगारं अंगुलीयकं वा ॥ गडुकं त्वंगुलीयकमित्युत्पलिनी ॥ मडुकेति पाठे मडुको वाद्यभेदः ॥ तथा च माघे जमुर्जलानि जलमडुको वाद्यवल्गुवल्गुद्वनस्तनतटस्वलितानि मंदमिति ॥ वाद्यभेदादमरुमडुडिडिमझझरइति चामरः ॥ यक्षकर्मैः कर्पूरागुरुकस्तूरीकंकोलैर्यक्षकर्म इत्यमरः ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ उपसंहरति ॥ एवमादिभिरिति ॥ उद्दंडैर्नाम प्रकरैः क्रियाकांडैः कर्मकांडप्रतिपादितैः कर्मभिरित्यर्थः ॥ यद्वा क्रियाकांडैः क्रियासमूहैरित्यर्थः ॥ पंचरात्रमुपित्वेति पंचरात्रेण यावान् कालो भवति तावन्तं कालं स्थित्वेत्यर्थः ॥ यद्वा काश्यां रात्रिदिनविभागस्य दिविष्टचंद्रसूर्याभ्यां विनैवे श्वरेण कृतत्वाद्यथा श्रुत एवार्थः ॥ ताभ्यां दिनरात्रिविभागप्रतीतिस्तु भूभ्यां काशीतिष्ठतीति प्रतीतिवद्भावेन ॥

अतएवविध्योन्नतेः सर्वस्मिन् जगति भयद्रुतेपिकाशीस्थानां भयद्रवणाद्यभावादेवागमनतीर्थवासार्थिसंतर्पणादिकंच सर्वसंगच्छते ॥ तथाचात्रैवस्मृत्यर्थापत्तिः ॥ क्षुब्धेषु तेषु वीरेषु च कपेषु वनत्रयम् ॥
 दुर्वाससश्च कोपाग्निज्वालाभिर्व्याकुलीकृतम् ॥ तदा विविशतुः काश्यां मूर्त्या चंद्रमसावपि ॥ नगणैरकृतानुज्ञौ तत्तेजः शमितप्रभाविति ॥ अनेकशः आवृत्यावृत्य बहुवारानित्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥
 अगस्तिरिति ॥ अगस्तिः स्यादगस्त्यश्चेति द्विरूपकोशादिकारांतोपि ॥ २७ ॥ २८ ॥ तं दृष्ट्वेति ॥ प्रथमतस्तमगस्त्यं दूरतो दृष्ट्वा पश्चाद्दीर्घाणां देवा मुनेरुदजं प्रांगणं ददृशुरिति द्विसप्ततितमश्लोके
 नान्वयः ॥ २९ ॥ आगम्यष्टत्रिंशच्छ्लोकस्थितेति शब्दपरामृष्टं कर्माहुः ॥ साक्षादित्यादि ॥ तत्र त्रयेण मुनेरुत्प्रेक्षा ॥ अवशिष्टेनाश्रमपशुपक्ष्यादिवर्णनमिति विवेक्तव्यम् ॥ सतां मनः सन्मनः ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥ चपला विद्युत् ॥ तडित्सौदामनी विद्युच्चंचला चपला अपीत्यमरः ॥ अचपला स्थिरेति यावत् ॥ ३२ ॥ हिंसाः क्रूराः ॥ सत्त्वरूपाः सात्त्विकाः सत्त्वगुणप्रधाना इत्यर्थः ॥ स्वभावजं साहजिकम् ॥ ३३ ॥
 करटः प्रशस्तगंडोऽस्यास्तीतिकरटिः हस्ती ॥ छांदसत्वात्साधुत्वम् ॥ काके भगंडौ करटौ गजगंधकटीकटाविति द्वादशसाहस्री ॥ करटो गजगंडे स्यात्कुमुभे निद्यजीवने इति मेदिनीकारः ॥ अष्टा

दीनानाथांश्च संतर्प्य नत्वा विश्वेश्वरं विभुम् ॥ ब्रह्मचर्यादिनियमैस्तीर्थमेवं प्रसाध्य च ॥ २६ ॥ पुनः पुनर्विश्वनाथं दृष्ट्वा स्तुत्वा प्रणम्य च ॥ जग्मुः परो
 पकारार्थमगस्तिर्यत्र तिष्ठति ॥ २७ ॥ स्वनामप्रालिंगमास्थाप्य कुण्डं कृत्वा तदग्रतः ॥ शतरुद्रियमूक्तेन जपन्निश्चलमानसः ॥ २८ ॥ तं दृष्ट्वा दूरतो देवा
 द्वितीयमिव भास्करम् ॥ ज्वलज्ज्वलनसंकाशैरंगैः सर्वत्र सोज्ज्वलम् ॥ २९ ॥ साक्षात्किंवा डवाग्निर्वा मूर्त्या वै तप्यते तपः ॥ स्थाणुवन्निश्चलतरं निर्मलं
 सन्मनो यथा ॥ ३० ॥ अथ वा सर्वतेजांसि श्रित्वेमां ब्राह्मणीं तनुम् ॥ शीलयंति परंधामशांतं शांतपदानये ॥ ३१ ॥ तपनस्तप्यतेऽत्यर्थं दहनोपि हि दह्यते ॥
 यत्तीव्रतपसाद्यापि चपलाऽचपला भवत् ॥ ३२ ॥ यस्याश्रमेऽत्र दृश्यंते हिंसा अपि समंततः ॥ सत्त्वरूपा अमी सत्त्वास्त्यक्त्वा वैरं स्वभावजम् ॥ ३३ ॥
 शृंङादंडेन करटिः सिंहं कंडूयतेऽभयः ॥ अष्टापदां के स्वपितिके सरीके सरोद्धटः ॥ ३४ ॥ सूकरः स्तब्धरोमापि विहाय निजयूथकम् ॥ चरेद्भनशुनां मध्ये
 मुस्तान्यस्ते क्षणो बली ॥ ३५ ॥ भूदारोऽपि न भूदारं तथा कुर्याद्यथाऽन्यतः ॥ सर्वालिंगमयी काशीयतस्तद्गीतियंत्रितः ॥ ३६ ॥ क्रोडीकृत्य क्रोडपोतं
 तरक्षुः क्रीडयत्यहो ॥ शार्दूलबालानुत्सार्य शार्दूलीमेणपोतकः ॥ ३७ ॥

पदः शरभः ॥ अष्टापदं स्यात्कनके सारीणां फलकेपि च ॥ अष्टापदं च शरभे चंद्रमण्यांचमर्कट इति च विश्वप्रकाशः ॥ तस्यां के क्रोडे के सरी सिंहः ॥ सिंहो मृगेंद्रः पंचास्यो हर्यक्षः के सरी हरिरित्यमरः ॥
 कीदृशः ॥ के सरोद्धटः के सरैः स्कंधस्थैर्लोमां विशेषैः ॥ किंजल्के के सरः पुष्पपशुरोमविशेषयोरिति मेदिनीकारः ॥ उद्धट उन्नद्धः ॥ ३४ ॥ सूकरो वराहः ॥ स्तब्धरोमेति तस्य विशेषणम्
 अतिक्रूरतया स्तब्धानि उन्नतानि रोमाणि यस्य स तथाविधो पीत्य तोनपौनरुक्त्यम् ॥ वनश्चानोऽत्र व्याघ्राः अरण्यभवाः श्वान इति वा ॥ मुस्ता मुकुरुविलेपु ॥ कुरुविलोमे घनामा मुस्ता मुस्तकमस्त्रिया
 मित्यमरः ॥ मोथा इति प्रसिद्धा मुन्यस्ते दत्ते ईक्षणे नेत्रेण स तथा ॥ ३५ ॥ भूदार इति सार्धम् ॥ भुवं पृथ्वीं दारयतीति भूदारः सूकरस्तथाविधोपि ॥ यथान्यत्र भूविदारं करोति तथा त्रन करोती
 त्यर्थः ॥ तत्र हेतुमाह ॥ सर्वालिंगमयीति ॥ ३६ ॥ क्रोडपोतं सूकरशावकम् ॥ वराहः सूकरो घृष्टिः कोलः पोत्री किरिः किरिः दंष्ट्री घोणी स्तब्धरोमा क्रोडो भूदार इत्यपीत्यमरः ॥ तरक्षुर्मृगादनः ॥

तरक्षुस्तुमृगादनइत्यमरः ॥ शार्दूलबालान्व्याघ्रशावकानुत्सार्यदूरीकृत्यशार्दूलव्याघ्रीं एणपोतकोहरिणवालकः ॥ दयायांकः ॥ चलत्पुच्छंयस्यसतथा ॥ पिवति ॥ पयइतिशेषः ॥
 पिवतिरत्रिद्विकर्मकः ॥ लक्षणयावाशार्दूल्याःस्तनपिबतीत्यर्थः ॥ फेनिलेनफेनयुक्तेन ॥ स्वपंतंशयानंभल्लंक्रुक्षम् ॥ अथभल्लुके ऋक्षाच्छभल्लभल्लूकाइत्यमरः ॥ कथंभूतम् ॥
 लोमशंवहुलोमयुक्तम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ यूकालिक्षाः ॥ यूकालिक्षाकीटभेदालाक्षातुस्याद्द्रुमामयेइतिमालती ॥ समउपसर्गस्यवीक्ष्येत्यनेनाग्रेपिसंबंधः ॥ दंतकोटिभिर्दन्ताग्रैर्भक्षयेत् ॥
 अत्रसाहजिकवैराभावस्यविवक्षितत्वाद्यूकाभक्षणंनदोषावहम् ॥ यद्वा मृतानामेवयूकानांभक्षणमत्रविवक्षितम् ॥ अतएवसंवीक्ष्यवीक्ष्येत्युक्तम् ॥ अथवालक्षणयांगुलीभिर्विचार्यसंवीक्ष्यदंतकोटि
 भिर्दूरीकरोतीत्यर्थः ॥ अथवावानरजातिस्वभावत्वाद्भक्षयोदित्यर्थः ॥ गोलांगूलाःकापिविशेषास्तेषांविशेषणंरक्तमुखाःनीलांगाइतिच स्वतंत्रावा ॥ ३९ ॥ शशामृगविशेषाः ॥ तैःप्रसिद्धैः ॥
 तेइतिपाठेपिसएवार्थः ॥ पृष्ठलुंठनैःपृष्ठसंघर्षणैः ॥ ४० ॥ आखुभुजोमार्जरस्य ॥ ओतुर्विडालः ॥ ओतुर्विडालोमार्जरोवृषदंशकआखुभुगित्यमरः ॥ ४२ ॥ केकिकंठमयूरग्रीवायाम् ॥
 चलत्पुच्छोथपिबतिफेनिलेनाननेनवै ॥ स्वपंतंलोमशंभल्लंवानरश्चलदंगुलिः ॥ ३८ ॥ यूकांसंवीक्ष्यवीक्ष्यैवभक्षयेदंतकोटिभिः ॥ गोलांगूलारक्तमुखानीलां
 गायूथनायकाः ॥ ३९ ॥ जातिस्वभावमात्सर्यत्यक्तैकत्ररमंतिच ॥ शशाःक्रीडंतिचवृकैस्तैः पृष्ठलुंठनैर्मुहुः ॥ ४० ॥ आखुश्चाखुभुजःकर्णकंडूयेतचलाननः ॥
 मयूरपुच्छपुटगोनिद्रात्योतुः सुखाधिकम् ॥ ४१ ॥ स्वकंठंघर्षयत्येवकेकिकंठेभुजंगमः ॥ भुजंगमफणापृष्ठेनकुलः स्वकुलोचितम् ॥ ४२ ॥
 वैरंपरित्यज्यलुठेदुत्प्लुत्योत्प्लुत्यलीलया ॥ आलोक्यमृषकंसर्पश्चरंतंवदनाग्रतः ॥ ४३ ॥ क्षुधांधोपिनगृह्णातिसोपितस्माद्विभेतिनो ॥ प्रसूयमानांहरि
 णीदृष्ट्वाकारुण्यपूर्णदृक् ॥ ४४ ॥ तद्विष्टिपातंमुंचन्वैव्याघ्रोदूरं व्रजत्यहो ॥ व्याघ्रीव्याघ्रस्यचरितंमृगीमृगविचेष्टितम् ॥ उभेकथयतो
 ऽन्योन्यंसख्याविवमुदान्विते ॥ ४५ ॥ दृष्ट्वाप्युदंडकोदंडंशवरंशंवरोमृगः ॥ धृष्टेनवर्त्मत्यजतिसोपिकंडूयतेपितम् ॥ ४६ ॥ रोहितोऽरण्यमहिषमुद्वर्षति
 निराकुलः ॥ चमरीशवरीकेशैःसंमिमीतेस्ववालधिम ॥ ४७ ॥ गवयःशल्यकश्चाऽयमुभावेकत्रतिष्ठतः ॥ तीव्रमात्सर्यमुत्सृज्यमुनितेजोनियंत्रितौ ॥ ४८ ॥
 फटाफणा ॥ फटायांतुफणाद्वयोरित्यमरः ॥ ४२ ॥ लुठेत्क्रीडेत् ॥ उत्प्लुत्योत्प्लुत्यउत्फाल्योत्फाल्य ॥ लीलयाऽवज्ञयाभयमगणयित्वेतियावत् ॥ ४३ ॥ क्षुधाभुक्षयार्तः पीडितइति यावत् ॥
 क्षुधांधइतिपाठेपिसएवार्थः ॥ कारुण्यपूर्णदृक्करुणाव्याप्तज्ञानः ॥ ४४ ॥ अहोइत्याश्चर्यहेर्षवा ॥ ४५ ॥ उदंडकोदंडमत्यूर्जितचापम् ॥ अथास्त्रियौ धनुश्चापौधन्वशरासनकोदंडकार्मुकमित्यमरः ॥
 शवरंभिल्लम् ॥ शंवरोनाम्ना ॥ धृष्टोदृष्टोनिर्लज्जोवा ॥ सःशवरोमृगादनोपीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ रोहितोमृगावांतरजातिभेदः ॥ कृष्णसाररुन्यंकुंशंवररोहिषाः गोकर्णपृष्ठैरण्यरोहिताश्चमरोमृगा
 इत्यमरः ॥ उद्वर्षतिसंपृशतिसंलुठतिनगणयतीत्यर्थः ॥ उद्वर्षतीतिपाठः ॥ निराकुलोनिःशंकः ॥ चमरीचमरस्यमृगविशेषस्यपत्नी ॥ शवरीशवरांगनाचंडालविशेषस्त्री ॥ भेदाः
 किरातशवरपुलिन्दाभलेच्छजातयइत्यमरः ॥ तस्याः केशैःस्ववालधं स्वीयवालहस्तम् केशवलांगूलमिति यावत् ॥ वालहस्तस्तुवालधिरित्यमरः ॥ संमिमीतेपरिभिनोति ॥ ४७ ॥
 गवयोमृगविशेषः । गंधर्वः शरभोरामःसुमरो गवयःशशः इत्यादयोमृगेंद्राद्याइत्यमरः ॥ शल्यकःश्वावित् ॥ शल्य एव शल्यकः ॥ स्वार्थकः ॥ श्वावित्तुशल्यइत्यमरः ॥ ४८ ॥

१ निजमात्सर्यमितिप्रचुरःपाठः ।

हुमिति शब्दं कृत्वा युद्धाय दीयेते इति हुंडौ भेषौ तौ सुण्ड युद्धाय न सज्जेते न प्रवर्तेते ॥ यद्वा हुंडौ तीक्ष्णोद्यमौ जन्तु विशेषौ ॥ हुंडस्तीक्ष्णोद्यमो हुंडा वह्निघोषेतु कीर्तिता इति रत्नमाला ॥ यद्वा हुंडौ मदपूर्णा मलौ ॥ हुंडास्याज्जलहस्तिन्यां मदिराजलहस्तयोः नलिन्यां शूरयोषायां हुंडः स्यान्मदनिर्भर इति विश्वप्रकाशः ॥ मलयोर्मुंडयुद्धं तु शिरःशीर्ष्णोरसोरसाविति भागवते प्रसिद्धम् ॥ हुंडौ हुंडाराविति केचित् जयैषिणौ जयकाक्षिणौ ॥ मृदुयथा स्यात् ॥ ४९ ॥ तृणंति भक्षयन्ति ॥ तृणु अदन इति धातुः ॥ तृणगुल्मादीन् तृणानि च गुल्मानि च तान्यादीनि येषां तान् ॥ श्वापदा व्याघ्रादयः शुनां आपदो येभ्यस्ते श्वापदा इति व्युत्पत्तिपुरस्कारेण पुंसि श्वापदसर्पयोरित्यादि दर्शनाददन्तत्वेन निपातनात् ॥ पाठांतरे सुष्ठु आपदयेभ्यस्ते तथा इति व्याख्येयम् ॥ किमिति मांसभक्षणं विहाय तृणादीनदं तितत्राह ॥ आपदास्पदं आपदां आस्पदं स्थानम् ॥ कुतो यतो लोकद्वयेदुःखदं यन्मांसस्य भक्षणं तद्विगस्त्वित्यर्थः ॥ आपदां पदमिति कचित्पाठः ॥ तत्र पदं स्थानम् ॥ ५० ॥ लोकद्वयेदुःखदत्वं मेव प्रपंचयति ॥ यः स्वार्थमिति ॥ ५१ ॥ आकल्पं कल्पयन्तम् ॥ कल्पो ब्रह्मणो दिनम् ॥ तैरिति ॥ येषां प्राणैर्देहेन्द्रियादिभिः स्वप्राणान् स्वदेहेन्द्रियादीन्येषु प्राणैर्निपालयन्ति ते अमुत्र तैर्भु

हुंडौ च मुंडयुद्धाय न सज्जेते जयैषिणौ ॥ एणशावं सृगालोपि मृदुस्पृशति पाणिना ॥ ४९ ॥ तृणंति तृणगुल्मादीन् श्वापदास्त्वापदास्पदम् ॥ लोकद्वयेदुःखदं हि धि कृतन्मांसस्य भक्षणम् ॥ ५० ॥ यः स्वार्थमांसपचनं कुरुते पापमोहितः ॥ यावंत्यस्य तुरोमाणि तावत्सनरके वसेत् ॥ ५१ ॥ परप्राणैस्तु ये प्राणान् स्वान् पुष्ण ति हि दुर्धियः ॥ आकल्पं नरकान् भुक्ता ते भुज्यन्ते त्रैः पुनः ॥ ५२ ॥ जातु मांसं न भोक्तव्यं प्राणैः कंठगतैरपि ॥ भोक्तव्यं तर्हि भोक्तव्यं स्वमांसं नेतरस्य च ॥ ५३ ॥ वरमेतेश्वापदा वै मैत्रावरुणि सेवया ॥ येषां न हिंसने बुद्धिर्न तु हिंसा परानराः ॥ ५४ ॥ वकोपि पल्वले मत्स्यान्नाश्रात्य ग्रेचरानपि ॥ नमहांतोप्य महतो मत्स्यामत्स्यानदंति वै ॥ ५५ ॥ एकतः सर्वमांसानि मत्स्यामांसं तथैकतः ॥ स्मृतिः स्मृतेति किं त्वेभिरतो मत्स्या अहत्यमी ॥ ५६ ॥ श्येनोपि वर्तिकां दृष्ट्वा भवत्येषपराङ्मुखः ॥ चित्रमत्रापि मधुपाभ्रमंति मलिना शयाः ॥ ५७ ॥ सुचिरं नरकान् भुक्त्वा मदिरापानलंपटाः ॥ मधुपा एव गायन्ते भ्रांतिभाजः पुनः पुनः ॥ ५८ ॥

ज्यंत इत्यर्थः ॥ तथा च मतुः ॥ समांखादयिता पुत्रस्य मांसमिहाहम्यहम् एतन्मांसस्य मांसत्वं प्रवदंति मनीषिण इति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ वरं श्रेष्ठाः ॥ ५४ ॥ वकः कह्वः ॥ पल्वलेऽल्पो दंके सरसि ॥ वंशतः पल्वलं चालपसर इत्यमरः ॥ अमहतोऽणीयसः ॥ ५५ ॥ एभिर्वकादिभिः ॥ किं स्मृतेति विमर्शः ॥ तत्र स्मृतैवेति निश्चित्य तत्र हेतुमाह ॥ अत इति ॥ यतो मत्स्यान् जहति अतः स्मृतः स्मृतैवेत्यर्थः ॥ अथवा किं स्मृतेति काकूतया स्मृतैवेति ॥ अतो तः कारणात् मत्स्यान् जहति त्यजंतीति ॥ ५६ ॥ श्येनः पत्री ॥ पत्री श्येन इत्यमरः ॥ वर्तिकां वर्तकार्ख्यं पाक्षिविशेषं वनचट्टकामिति यावत् ॥ नाववां-
टयीति गौडे प्रसिद्धम् ॥ वर्तकावर्तिकादय इत्यमरः ॥ चित्रमित्यर्थमुत्तरश्लोकान्वायि ॥ ५७ ॥ सुचिरमिति ॥ सुचिरं नरकान् भुक्त्वा त्रापिकाश्यामपि मलिना शयामलिनांतःकरणाः संतोभ्रमंति अहो एतच्चित्रमिति ॥ तत्र हेतुमाह ॥ मदिरैति ॥ मद्यपानासक्ता अभीक्ष्णमज्ञानमाश्रयन्तो मधुपा एव भवन्तीत्यर्थः ॥ वर्मंति मधुना सयेति काचित्पाठस्तदायमर्थः ॥ नरकजन्यदुःखमस्माकमितः परमास्यादि

तिरवेदेनपीतमपि मधुनासयानासारंघ्रेणवर्मतित्यजन्तीति ॥ अन्यत्पूर्ववत् ॥ ५८ ॥ हेतुमेवसाधयन्ते । अतएवेति ॥ पुराणज्ञैःपुराणोविश्वेशस्तज्ज्ञैरितिबक्ष्यमाणागाथापद्यं परिगीयतइत्य-
 न्वयः ॥ स्फुटार्थीस्पष्टार्था ॥ विश्वेश्वरस्वरूपज्ञतामेवाहुः ज्ञात्वेति ॥ प्राकृतं व्याख्यानं स्पष्टम् ॥ ५९ ॥ गाथामेवपठति ॥ क्रमांसमिति ॥ हृदिस्थितोपीतिशेषः ॥ ६० ॥ विनेति ॥
 प्रसादोनाममामयंजानात्वित्येवंरूपोऽनुग्रहः ॥ शिववर्जिताःशिवतत्त्वज्ञानरहिताः ॥ ६१ ॥ तिरोंऽचतीतिरित्यर्थः द्वितीयास्थानेप्रथमा ॥ पश्चादीनित्यर्थः ॥ तिरश्चइतिवापाठः ॥ अवोधि
 ज्ञातः ॥ तुरेवार्थे ॥ अयंप्रभावःक्षेत्रजएव ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ज्ञात्वेति ॥ एवार्थेनतुशब्देनतारयतीत्यनेनसंबन्धः ॥ तारयत्येवेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ अविमुक्तेति ॥ तिर्यश्चोप्येतेमुच्यंतएवेत्यर्थः ॥ ६५ ॥
 पक्षिकुलंपक्षिसमूहम् ॥ ६६ ॥ सारसःपुष्कराहः ॥ पुष्कराहस्तुसारसइत्यमरः ॥ लक्ष्मणाकंठेयोषिद्विवायाम् ॥ मन्यामहइतिदेवानामुक्तिः ॥ उत्तरत्राप्येतस्ययथासंभवंसंबन्धोज्ञेयः ॥ ६७ ॥
 वरटाहंसस्यभार्या ॥ हंसस्ययोषिद्वरटासारसस्यतुलक्ष्मणेत्यमरः ॥ स्वचंचुपुटकोटिभिःस्वस्यचंचुःस्वचंचुःस्वत्रोटिरित्यर्थः ॥ चंचुश्चोटिरुमेखियामित्यमरः ॥ तस्यपुटंयुगलंतस्यकोटिंभिरग्रभागैः॥
 अतएवपुराणेषुगाथेतिपरिगीयते ॥ स्फुटार्थंपुराणज्ञैर्ज्ञात्वातत्त्वंपिनाकिनः ॥ ५९ ॥ क्रमांसंक्रशिवेभक्तिःक्रमद्यंक्रशिवार्चनम् ॥ मध्यमांसरतानां
 चदूरेतिष्ठतिशंकरः ॥ ६० ॥ विनाशिवप्रसादं हिभ्रातिःकापिननश्यति ॥ अतएवभ्रमंत्येतेभ्रमराःशिववर्जिताः ॥ ६१ ॥ इत्याश्रमचरान्दृष्ट्वाति-
 र्यश्चोपिमुनीनिव ॥ अवोधिविवुधैरिस्थंप्रभावः क्षेत्रजस्त्वयम् ॥ ६२ ॥ यतोविश्वेश्वरेणैतेतिर्यश्चोप्यत्रवासिनः ॥ निधनावसरेमोच्यास्तारक-
 स्योपदेशतः ॥ ६३ ॥ ज्ञात्वाक्षेत्रस्यमाहात्म्यंयोवसेत्कृतनिश्चयः ॥ तंतारयतिविश्वेशोजीवंतमथवामृतम् ॥ ६४ ॥ अविमुक्तरहस्यज्ञामुच्यंतेज्ञानि-
 नोनराः॥ अज्ञानिनोपितिर्यश्चोमुच्यंतेगंतकिल्बिषाः ॥ ६५ ॥ इत्याश्चर्यपरादेवायावद्यांत्याश्रमंमुनेः ॥ तावत्पक्षिकुलंहृष्टाभृशंमुमुदिरेपुनः ॥ ६६ ॥
 सारसोलक्ष्मणाकंठेकंठमाधायनिश्चलः ॥ मन्यामहेननिद्रातिध्यायेद्विश्वेश्वरंकिल ॥ ६७ ॥ कंडूयमानावरटास्वचंचुपुटकोटिभिः ॥ हंसंकामयमानंतु-
 वारयेत्पक्षधूननैः ॥ ६८ ॥ निरुद्धयमानाचक्रेणचक्रीकेंकितभाषणैः ॥ वदतीतिकिमत्रापिकामिताकामिनावर ॥ ६९ ॥ कलकंठःकिलोत्कंठंमंजुगुं-
 जतिकुंजगः॥ ध्यानस्थःश्रोष्यतिमुनिःपारावत्येतिवार्यते॥ ७० ॥ केकीकेकांपरित्यज्यमौनंतिष्ठतितद्रयात्॥ चकोरश्चंद्रिकाभोक्तानकत्रतमिवास्थितः७१
 चंचुपुटस्यद्वित्वेपितदश्रावयवानांबहुत्वाद्वदुवचनम् ॥ कंडूयमानाकंडूतिकुर्वाणाहंसंकामयमानंरतिप्रार्थयंतंपक्षधूननैःपक्षयोश्चलनैर्वारयेदित्यर्थः ॥ ६८ ॥ निरुध्यमानेति ॥ चक्रेणचक्रवाकेन ॥
 ॥ कोकश्चक्रश्चक्रवाकोरथांगाह्वयनामकइत्यमरः ॥ केंकितभाषणैश्चक्रवाकजातिशब्दैश्चक्रीचक्रवाकीअत्यर्थंनिरुध्यमानावियमाणासतीहेकामिनावरश्रेष्ठेतिषोपहासोक्तिः ॥ अत्रापिआनंदकाननेत-
 त्राप्यंतगृहेतत्राप्यगस्त्यस्याश्रमइत्यपिशब्दार्थः ॥ कामिताकामभावइतिवक्तीत्यर्थः ॥ ६९ ॥ कलकंठइति ॥ कलमयुरध्वनिःकंडोयस्यासौकलकंठःकलरवः पारावतइतियावत् ॥
 उत्कंठंऊर्ध्वग्रीवंमंजुमनोहरंयथाभवतितथाकुंजगोलतादिपिहितोदरस्यःसनगुंजतिअव्यक्तंशब्दं करोतिसपारावतपत्न्यावार्यते ॥ गुंजन्निकुंजगइतिकचित्पाठः ॥ किलेत्युत्प्रेक्षायाम् ॥
 वार्यतइव ॥ इतिनिश्चितेमासिदेवा ॥ कैःपक्षधूननैरित्यनुपंजनीयम् ॥ किमितिवार्यतेतत्राह ॥ ध्यानस्थोमुनेरगस्त्यः श्रोष्यतीतिहेतोरित्यर्थः ॥ ७० ॥ केकीमयूरः ॥ मयूरोवर्हिणोवर्हि

नीलकण्ठोभुजंगभुक् शिखावलः शिखीक्रीमेघनादानुलास्यपीत्यमरः ॥ केकामयूरध्वनिम् ॥ तद्भयादगस्त्यभयात् ॥ चकोरः पक्षिविशेषः ॥ तेषां विशेषाहारीतोमडुः कारंडवः पुवः तित्तिरिः
कुक्कुभोलोवो जीवजीवश्चकोरक इत्यमरः ॥ चन्द्रिका कौमुदी ॥ चन्द्रिका कौमुदी ज्योत्स्नेत्यमरः ॥ नक्तत्रात्रात्रिभोजनम् ॥ ७१ ॥ पठंतीति ॥ सारिका पक्षिविशेषः शालिक इति प्रसिद्धः ॥
सारंपरमार्थपठंतीशुकं कीरम् ॥ कीरशुकौ समावित्यमरः ॥ संबोधयति ॥ किं तत्सारं कथं वा संबोधयति तच्चाह ॥ अहो इति ॥ अहो हे शुक अपारावारसंसारसिंधुपारप्रदः शिव इति ॥ पारंपरतीरं
अवारमर्वाचीनं तीरम् ॥ पारावारे परार्वाचीतीरे इति वचनात् ॥ न विद्येते पारावारे यस्य सावपारावारः स चासौ संसार एवासिंधुः समुद्रः ॥ देशेन विशेषेण धौसिंधुर्नासरिति स्त्रिया मित्यमरः ॥ तस्य
पारं समाप्तिं प्रददातीति स तथा ॥ यद्वा अपारावारः संसारसमुद्रो येषां तान् जीवान् पारयति मुक्तिप्रदानात् समाप्तकर्मणः करोतीति ॥ यद्वा पारतीरसमाप्ताविति चौरादिकात् पारधातोः अपारावारसंसारपारः
परमात्मा तं प्रददातीति तथा ॥ आत्मप्रदः शिव इति सारं भो शुक इति संबोधयतीत्यर्थः ॥ अपारपारेति कचित्पाठः ॥ तत्र अनंतपार इत्यर्थः ॥ ७२ ॥ कोकिल इति ॥ कोकिलो वनप्रियः ॥
वनप्रियः परभृतः कोकिलः पिक इत्यपीत्यमरः ॥ काकली सूक्ष्मध्वनिमधुरध्वनिवा ॥ काकली तु कले सूक्ष्मे ध्वनौ तु मधुरा स्फुट इत्यमरः ॥ कलयन्नुच्चारयन् ॥ कलिकालौ कलिश्च कालश्च तौ काशी

पठंती सारिका सारं शुकं संबोधयत्यहो ॥ अपारावारसंसारसिंधुपारप्रदः शिवः ॥ ७२ ॥ कोकिलः कोमलालापैः कलयन् कलकाकलीम् ॥
कलिकालौ कलयतः काशीस्थानेति भाषते ॥ ७३ ॥ मृगाणां पक्षिणामित्थं दृष्ट्वा चेष्टां त्रिविष्टपम् ॥ अकांडपातसंकष्टं निनिंदुस्त्रिदशावहु ॥
॥ ७४ ॥ वरमेते पक्षिमृगाः पशवः काशिवासिनः ॥ येषां न पुनरावृत्तिर्न देवानपुनर्भवाः ॥ ७५ ॥ काशीस्थैः पतितैस्तुल्यानवयं स्वर्गिणः क्वचित् ॥
काश्यां पाताद्वयं नास्ति स्वर्गे पाताद्वयं महत् ॥ ७६ ॥ वरं काशीपुरीवासो मासो पवसनादिभिः ॥ विचित्रच्छत्रसंछायं राज्यं नान्यत्र नरीरिपु ॥ ७७ ॥
शशकैर्मशकैः काश्यां तपदं हे लयाप्यते ॥ तत्पदं नाप्यतेऽन्यत्र योगयुक्त्यापियोगिभिः ॥ ७८ ॥ वरं वाराणसीरं कोनिः शंको यो यमादपि ॥ नवयं
त्रिदशायेषां गिरितोपीदृशीदृशा ॥ ७९ ॥ ब्रह्मणो दिवसाष्टांशे पदमैर्द्रविनश्च्यति ॥ सलोकपालं सार्कचसचंद्रग्रहतारकम् ॥ ८० ॥

स्यान्न कलयतः न मारयत इति वदतीत्यर्थः ॥ ७३ ॥ मृगाणामिति ॥ अकांडपातसंकष्टं अकांडेऽवसरो हिरण्यकाशिप्रपुमुखैः पाताद्वंशात् सम्यक् कष्टं दुःखं यस्मिन् तत्तथा ॥ बहुयथा भवति तथा
॥ ७४ ॥ वरमिति ॥ वरं श्रेष्ठा इत्यर्थः ॥ ननु भवं तोष्यमस्त्वात् पुनरावृत्त्यभावेन श्रेष्ठा एवेति स्वयमाशंक्य स्वयमेवानेराकुर्वति ॥ न देवानपुनर्भवा इति ॥ देवावयं पुनर्भवाः पुनर्भवो जन्मयेषां पुन
र्भवतीति वा पुनर्भवान इति न अपि तु पुनर्भवा एव ॥ द्वौ न जौ प्रकृतार्थगमयत इति न्यायात् ॥ अमरत्वादिश्रवणं त्वापोक्षिकमतो वयं तुच्छा एवेत्यर्थः ॥ यद्वा देवावयं न इति प्रथमनकारेण संबंधमारचय्य
पश्चाद्देवत्वे पणायानं न पुनर्भवा इति सम्बन्धनीयम् ॥ न देवाये पुनर्भवा इति पाठस्त्वतिरोहितार्थः स पुनर्भवा इति च ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ नरीरिपु निर्गतारिपवो यस्माद्यस्मिन्निविता तद्वा ज्यंतया ॥ ७७ ॥
योगयुक्त्यापि योगोऽष्टांगादिः ॥ युक्तिर्युजनमनुष्ठानमिति यावत् ॥ योगस्य युक्तिस्तयापीत्यर्थः ॥ ७८ ॥ गिरितोर्विध्यात् ॥ ईदृशीदृशानां दश ॥ यज्ञादेरभावेनाप्यायना
भावादित्यभिप्रायः ॥ ७९ ॥ ब्रह्मण इति ॥ ब्रह्मणो हिरण्यगर्भस्य दिवसस्य दिनस्याष्टांशे पदमैर्द्रविणश्च्यति ॥ सलोकपालं लोकाश्च तत्पालाश्च

तः सह वर्तमानम् ॥ ८० ॥ परार्धद्वयेति ॥ परार्धब्रह्मणः स्वमानेन पंचाशद्वर्षपरार्धद्वयं शतवर्षं तस्य नाशोपि प्राकृतप्रलयोपि ॥ अपिः समुच्चयार्थः ॥ यः काशीस्थः स न विनश्यति
यावज्जीवकस्याप्युपद्रवस्याभावात् ॥ यथा वसरे शरीरपाते च सांद्रानंदावबोधब्रह्मत्वेनोपस्थानात् ॥ अतएव विध्योन्नतेः सर्वस्मिन् जगति भयद्रुतेपिकाशीस्थानां भयद्रवणाद्यभावाद्देवागमनं तर्था
वासाथि संतर्पणं पंचरात्रमुपित्वेत्यादिकं सर्वसंगच्छते इति पूर्वमेव स कारणमुक्तम् ॥ यच्चिदानीमन्यथा दृश्यते तत्प्राणिनां पापोपचयादिश्वेशप्रातिकूल्याच्च ॥ तथाचात्रैवोक्तम् ॥ कलौ विघ्नाभविष्यं
तिकाश्यानि वसतां किल ॥ येषां पशीलाश्च शठाश्च मूर्खाः कुर्वन्ति पापान्यविशंकमार्यं ॥ तेषामनंतं भवति हि दुःखमाचंद्रतारं न हि संशयोत्र ॥ लब्धोपिसिद्धिं नो यायाद्यादि कुद्ध्येत्रिलोचन इत्यादि ॥ ८१ ॥
विपक्षे बाधकमाह ॥ अस्ति चेदिति ॥ काशीवासाभिलाषुकाः काशीवासाभीप्सवः ॥ ८२ ॥ तत्पुण्येति ॥ तच्च तत्पुण्यं चेति तत्पुण्यं तस्य परिवर्तेन व्यत्ययेन विनिमयेनेत्यर्थः ॥ ८३ ॥ शरणं
क्षितारम् ॥ तंत्यक्ताकापिन गच्छेदिति भावः ॥ ८४ ॥ अखंडं समग्रं पूर्णमिति यावत् ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ स्वर्धुनीदर्शनादित्यारभ्य पञ्चम्यंतानां पदानां तृतीयां तानां च धर्मः स्यादुत्तरोत्तर इत्यादि

परार्धद्वयनाशोपिकाशीस्थो यो न नश्यति ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन काश्यां श्रेयः समाचरेत् ॥ ८१ ॥ यत्सुखं काशिवासे त्रनतद्ब्रह्मांडमंडपे ॥ अस्ति चेत्तत्कथं
सर्वं काशीवासाभिलाषुकाः ॥ ८२ ॥ जन्मान्तरसहस्रेषु यत्पुण्यं समुपार्जितम् ॥ तत्पुण्यपरिवर्तेन काश्यां वा सोऽत्र लभ्यते ॥ ८३ ॥ लब्धोपिसिद्धिं नो
यायाद्यादि कुद्ध्येत्रिलोचनः ॥ तस्माद्विश्वेश्वरं नित्यं शरण्यं शरणं व्रजेत् ॥ ८४ ॥ धर्मार्थकाममोक्षारूपं पुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ अखंडं हि यथा काश्यां न तथा
न्यत्र कुत्रचित् ॥ ८५ ॥ आलस्येनापि यो यायाद्गहाद्विश्वेश्वरालयम् ॥ अश्वमेधाधिको धर्मस्तस्य स्याच्च पदे पदे ॥ ८६ ॥ यः स्नात्वोत्तरवाहिन्यां याति विश्वे
शदर्शने ॥ श्रद्धया परया तस्य श्रेयसो तो न विद्यते ॥ ८७ ॥ स्वर्धुनीदर्शनात्स्पर्शात्स्नानादाचमनादपि ॥ संध्योपासनतो जप्यात्तर्पणादेव पूजनात् ॥ ८८ ॥
पंचतीर्थावलोकनं ततो विश्वेश्वरेक्षणात् ॥ श्रद्धास्पर्शनपूजाभ्यां धूपदीपादिदानतः ॥ ८९ ॥ प्रदक्षिणैः स्तोत्रजपैर्नमस्कारैस्तु नर्तनैः ॥ देवदेव महादे
वशं भो शिव शिवेति च ॥ ९० ॥ धूर्जटे नीलकण्ठे शपिनाकिञ्च शिशोखर ॥ त्रिशूलपाणे विश्वेश्वरक्षरक्षेति भाषणैः ॥ ९१ ॥ मुक्तिमंडपिकायां च निमेषार्धो
पवेशनात् ॥ तत्र धर्मकथालापात्पुराणश्रवणादपि ॥ ९२ ॥ नित्यादिकर्मकरणात्तथा तिथिसमर्चनैः ॥ परोपकरणाद्यैश्च धर्मस्स्यादुत्तरोत्तरः ॥ ९३ ॥
शुक्लपक्षे यथा चंद्रः कलया कलयैव ते ॥ एवं काश्यानि वसतां धर्मराशिः पदे पदे ॥ ९४ ॥

मेणसंबन्धः ॥ ८८ ॥ पंचतीर्थावलोकनात्कपालमोचनपापमोचनऋणमोचनकुलस्तंभदैतरण्यवलोकनात् ॥ यद्वा वरुणासंभेदासिसंभेदपंचनददशाश्वमेधमणिकर्णिकावलोकनात् यद्वा
आदित्यद्वौ पदीविष्णुदण्डपाणिमहेश्वरदुर्दिविनायकज्ञानवापीनंदिकेशतारकेशमहाकालेशपुनर्दंडपाण्यवलोकनात् ॥ तथाचात्रैव दिष्यति ॥ आदित्यं द्वौ पदीविष्णुं दंडपाणिं महेश्वरम् ॥ नम
स्कृत्य ततो गच्छेद्दुर्दिविनायकम् ॥ ज्ञानवापीमुपस्पृश्य नंदिकेशं ततो चरेत् ॥ तारकेशं ततो भ्यर्च्य महाकालेश्वरं ततः ॥ पश्येत्पुनर्दंडपाणिमित्येषां पंचतीर्थिका ॥ चकारादन्येषामपि ॥ उत्तरोत्तर
मित्येषां पंचतीर्थिकेति पारिभाषिकपंचतीर्थविधानात् ॥ यद्वा आदित्यादिमहेश्वरांतमेकम् दुर्दिविनायकमेकम् ज्ञानवाप्येकम् नन्दिकेशादित्रयमेकम् पुनर्दंडपाणिरेकम् एवंवापंचतीर्थिका ॥
चकारादन्येषामपि ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ उत्तरोत्तर उपर्युपरि श्रेष्ठोवा ॥ उपर्युदाच्य श्रेष्ठेष्वप्युत्तरः स्यादित्यमरः ॥ प्रतिदिनं वर्धमान इत्यर्थः ॥ ९३ ॥ धर्मवृद्धिं सहस्रान्तमाह ॥ शुक्लपक्ष इति ॥ पदे पदे

क्षणेक्षणे ॥ ९४ ॥ वृक्षरूपेण धर्मस्तौति ॥ श्रद्धेति ॥ अयं श्रुतिस्मृतिभ्यां प्रतिपादितो धर्मवृक्ष ईदृचस्तुत्यस्तेष्वऽति यावदित्यन्वयः ॥ कथं भूतः ॥ श्रद्धाऽऽस्तिक्यबुद्धिर्वीजं यस्य सः ॥ पुनः कथं भूतः ॥ ब्राह्मणचरणजलैः सिक्तो मीढः क्षरित इति यावत् ॥ पुनः कथं भूतः ॥ यस्य धर्मवृक्षस्य ताः प्रसिद्धाश्च तस्योदशचतुर्दश संख्याकाः शिक्षाकल्पज्योतिश्छंदो निरुक्तव्याकरणऋग्यजुः सामाथर्वमीमांसान्यायपुराण धर्मशास्त्रलक्षणापिशब्दादायुर्वेदधनुर्वेदगांधर्ववेदार्थशास्त्रलक्षणाश्च शाखाः स्कंधा यस्य सः ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ अंगानि वेदाश्च त्वारोमीमांसान्यायविस्तरः ॥ पुराणं धर्मशास्त्रं च विद्या ह्येताश्चतुर्दश ॥ आयुर्वेदो धनुर्वेदो गांधर्वश्चैव ते त्रयः ॥ अर्थशास्त्रं चतुर्थं तु विद्या ह्यष्टादशैव त्विति ॥ पुनः कीदृशः ॥ यस्य धर्मवृक्षस्यार्थान्यायोपार्जितधनानि पुष्पाणि कुसुमानि सः ॥ पुनः कथं भूतः ॥ यस्य धर्मवृक्षस्य स्थूलसूक्ष्मेद्वेफले सः ॥ केते तत्राह ॥ मोक्षः काम इति ॥ सूक्ष्मं फलं मोक्षः स्थूलं फलं काम इत्यर्थः ॥ ९५ ॥ हुंढिर्विघ्नाधिराजः ॥ मंत्रशब्दः प्रणवविषयः षडक्षरराममन्त्रविषयो वा ॥ ९६ ॥ काश्यां धर्म इति ॥ सचासौ चतुष्पादरूपश्चेति तथा संपूर्ण इत्यर्थः ॥ ते च पादाः सत्यंतपो दयादानमिति ॥ श्रेयः कैवल्यम् ॥ ९७ ॥ नैतच्चित्रमिति याह ॥ विश्वेश्वर इति ॥ धर्मश्चार्थश्च कामश्चामृतं कैवल्यं च तानि तथा तद्रूपेषु तेष्वभिमतं भाति प्रियत्वेन रूपं स्वरूपं यस्य सः ॥ तदुक्तम् ॥ अस्ति भाति प्रियं रूपं नाम चेत्यर्थपंचकम् ॥ आद्यं त्रयं ब्रह्मरूपं जगद्रूपं ततोद्वयमिति ॥ यद्वा धर्मार्थ

श्रद्धावीजो विप्रपादां बुसिक्तः शाखा विद्यास्ताश्च तस्योदशापि ॥ पुष्पाण्यर्थाद्वेफले स्थूलसूक्ष्मे मोक्षः कामो धर्मवृक्षो यमीडयः ॥ ९५ ॥ सर्वार्थानामत्र दात्री भवानी सर्वान् कामान् पूरयेदत्र हुंढिः ॥ सर्वान् जंतून् मोचयेदंतकाले विश्वेशोत्रोत्रमंत्रोपदेशात् ॥ ९६ ॥ काश्यां धर्मस्तच्चतुष्पादरूपः काश्यामर्थः सोप्यने कप्रकारः ॥ काश्यां कामः सर्वसौख्यैकभूमिः काश्यां श्रेयस्तत्तु किं नात्र यच्च ॥ ९७ ॥ विश्वेश्वरो यत्र न तत्र चित्रं धर्मार्थकामामृत रूपः ॥ स्वरूपरूपः सहि विश्वरूपस्तस्मात्प्रकाशी सदृशी त्रिलोकी ॥ ९८ ॥ इति ब्रुवाणा गीर्वाणा ददृशुस्तूटजं मुनेः ॥ होमधूमसुगंधाढ्यं बटुभिर्बहुभिर्वृतम् ॥ ९९ ॥ श्यामाकांजलियाच्चार्थमृषिकन्यानुयायिभिः ॥ धृतोपग्रहदर्भास्यैर्मृगशवैरलंकृतम् ॥ १०० ॥ सार्द्रवल्कलकौपीनैर्वृक्षशाखावलंबिभिः ॥ बद्धं विघ्नमृगान् दिक्षु वागुराभिरिव वृतम् ॥ १ ॥

कामामृतानां भक्तेभ्यो रूपाय रूपणाय दानाय रूपं शरीरं लीलाविग्रहो यस्य सः ॥ तर्हि शरीरसंबंधात्प्राप्ता संसारिता तत्राह ॥ स्वरूपरूपः स्वरूपमखंडसच्चिदानंदलक्षणं रूपं स्वरूपं यस्य सः ॥ ननु तस्य प्रपंचेन सह भेदप्रतीतिः कथमखंडसच्चिदानंदं आत्मकत्वं तत्राह ॥ सहि विश्वरूप इति ॥ हियस्मात् विश्वरूपं यस्य स विश्वरूप्यते प्रतीयते यस्मिन् रज्ज्वा मि व सर्प इति वासः ॥ जडाजडप्रपंचस्य तत्राध्यस्तत्वाच्चेन भेदावहत्वमध्यस्तेन संपर्णे वरज्ज्वाः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ इदं सर्वं यदयमात्मा आत्मैवेदं सर्वं ब्रह्मैवेदं सर्वमिति यादिः ॥ अरूपरूप इति पाठे वस्तुतोऽरूपरूपो मायया विश्वरूपः ॥ त्रिलोकरूपः सहि विश्वरूप इति क्वचित्पाठः ॥ प्रकृतमुपसंहरति ॥ तस्मान्न काशीति ॥ ९८ ॥ ददृशुस्त्विति ॥ तुशब्दः संभ्रमावद्योतकः ॥ न केवलं मुनेरुदजं ददृशुः पर्णशालांगणं पर्णशालापर्णकुटी तस्या अंगणं प्रांगणं वीक्ष्य सन्नेमुश्चेत्यग्निमेणान्वयः ॥ भक्तिश्रद्धातिशयावद्योतकः समुशब्दः ॥ उटजं विशिनाष्टि ॥ अक्षरत्रितयाधिकैर्होमधूमेति त्रिभिः ॥ ९९ ॥ कथं भूतैर्बटुभिर्मृगशवैर्वा ॥ ऋषिकन्यानुयायिभिः ऋषिकन्यानुयातुं अनुगंतुं शीलं ये पातेतथातैः ॥ ऋषिकन्यानुयानां कर्ममिति पृच्छायामाह ॥ श्यामाकांजलियाच्चार्थमृषिकन्यानुयायिभ्यः ॥ कथं भूतैर्मृगशवैः ॥ धृतोपग्रहदर्भास्यैर्धृतोपग्रहरूपादर्भाः कुशाः ॥ अस्त्रीकुशं कुथोदर्भः पवित्रमित्यमरः ॥ आस्येयेषां तथातैः ॥ १०० ॥ सार्द्रवल्कलान्येव कौपीनानि तैरावृतमित्यन्वयः ॥ कथं भूतैर्वृक्षशाखावलंबिभिः तरु

स्कंधाश्रयिभिः ॥ कैरिविविघ्ना एवमृगाविव्रमृगास्तान्बद्धुधर्तुवागुराभिर्मृगबंधनीभिरिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ १ ॥ पतिव्रतानां शिरोरत्नं शिरोधार्याया लोपामुद्रा तस्या अंगी एवमुद्रामुद्रिका तयामुद्रितं चिह्नितम् ॥
 ॥ २ ॥ धृताकर्णे अक्षमालिकाजपमालिकायेन स तथातम् ॥ अधिष्ठितमाश्रितं वृत्त्याः ॥ यतीनामासनं वृत्तीत्यमरः ॥ पृष्ठमुपरिभागे येन स तथातम् ॥ परमेष्ठिवदुत्कटं हिरण्यगर्भवच्छ्रेष्ठम् ॥ ३ ॥
 एवंभूतमगस्त्यं पुरोऽग्रतः समालोक्य प्रोच्चैर्यथा स्यात्तथा ॥ जयजयेति चेति चकारो नुक्तसमुच्चये ॥ प्रथमतः प्रणम्य पश्चाज्जयजयेति प्रोचुरित्यर्थः ॥ अथवा पूर्वोक्तविशेषणविशिष्टं पर्णशालांगणं
 वीक्ष्यागस्त्यं सन्नेमुर्जययेति च प्रोचुरित्येव वा योजना ॥ जयसर्वोत्कर्षमाविष्कुरु ॥ वीप्सादरार्था ॥ ४ ॥ अभिनंद्य वर्धयित्वा हर्षयित्वेति यावत् ॥ ५ ॥ श्रोत्रादीनां फलमाह ॥ इदमित्या
 दिना ॥ ६ ॥ १०७ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखंडटीकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ पतिव्रता शिरोरत्नलोपामुद्रानुवर्णनम् ॥ चतुर्थेऽवर्णने शेषपापरा

पतिव्रता शिरोरत्नलोपामुद्रां त्रिमुद्रया ॥ मुद्रितं वीक्ष्य सन्नेमुः पर्णशालांगणं सुराः ॥ २ ॥ विसर्जितसमाधिं च धृतकर्णाक्षमालिकम् ॥ अधिष्ठितं वृत्तीं पृष्ठं
 परमेष्ठिवदुत्कटम् ॥ ३ ॥ पुरोगस्त्यं समालोक्य सर्वदेवाः सवासवाः ॥ प्रहृष्टवदनाः प्रोचुः प्रोच्चैर्जयजयेति च ॥ ४ ॥ मुनिरुत्थाय तान्सर्वानुपावे
 श्ययथोचितम् ॥ आशीर्भिरभिनंद्याथ प्रच्छागमकारणम् ॥ ५ ॥ व्यास उवाच ॥ इदं पुण्यतमाख्यानं श्रुत्वा भक्तिसमन्वितः ॥ पठित्वा पाठ
 यित्वा च व्रतश्रद्धावतां पुरः ॥ ६ ॥ विधूय सर्वपापानि ज्ञात्वाऽज्ञात्वा कृतान्यपि ॥ हंसवर्णेन यानेन गच्छेच्छिवपुरं ध्रुवम् ॥ १०७ ॥ इति श्रीस्कान्दे
 महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे अगस्त्याश्रमवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ * ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥
 मुनिपृष्टास्तदा देवा भगवंस्ते किमब्रुवन् ॥ सर्वलोकहितार्थाय तदा ख्याहि महामुने ॥ १ ॥ ॥ श्रीव्यास उवाच ॥ ॥ अगस्तिवचनं श्रुत्वा बहुमानपुरस्सरम् ॥
 विषणाधिपतेरास्यं विबुधा व्यालुलोकिरे ॥ २ ॥ वाक्पतिरुवाच ॥ शृण्वगस्ते महाभाग देवा गमनकारणम् ॥ धन्योऽसि कृतकृत्योऽसि मान्योऽसि महता
 मपि ॥ ३ ॥ प्रत्याश्रमं प्रति नगं प्रत्यरण्यं तपोधनाः ॥ किं न संति मुनिश्रेष्ठ काचिदन्यैव ते स्थितिः ॥ ४ ॥ तपोलक्ष्मीस्त्वयीहास्ति ब्राह्मं तेजस्त्वयि स्थिरम् ॥
 पुण्यलक्ष्मीस्त्वयि परात्वय्यौदार्यमनस्त्वयि ॥ ५ ॥

शिप्रणाशनम् ॥ १ ॥ मुनिरुत्थाय तान्सर्वानुपवेश्य यथोचितम् ॥ आशीर्भिरभिनंद्याथ प्रच्छागमकारणमित्युक्तं तत्र पृच्छति ॥ मुनिपृष्ट इति ॥ १ ॥ अगस्तीति ॥ अगस्तिरगस्त्य इत्यनर्था
 तरम् ॥ विषणाधिपतेर्वृहस्पतेः ॥ व्यालुलोकिरेऽप्ययम् ॥ देवानां बहूनां मध्ये एकेन वक्तव्ये यो मान्यो मान्येष्वपि बहुषु योगुरुर्गुरुष्वपि यः सर्वशास्त्रार्थदर्शीतिष्वपि यो वक्ता तेन वक्तव्यम् ॥ अतएवंभूतत्वा
 द्बृहस्पतेस्तदास्यं देवा व्यालुलोकिरे इत्यर्थः ॥ लोकलोचदर्शन इति धातुः ॥ २ ॥ देवा गमनकारणानुवादपूर्वकमगस्तिस्तौति ॥ शृण्विति त्रिभिः ॥ ३ ॥ प्रत्याश्रममिति ॥ आश्रममाश्रमं
 प्रति प्रत्याश्रमम् ॥ एवमुत्तरत्रापि ॥ नगं पर्वतम् ॥ शैलवृक्षौ नगावित्यमरः ॥ स्थितिर्मर्यादा ॥ ४ ॥ तप इति ॥ ब्राह्मं तेजो वेदवर्चसम् ॥ उदारस्य भाव औदार्यं दातृत्वं महत्त्वं च ॥ उदारे

दातुमहतोरिति वचनादित्यर्थः ॥ मनआत्मविषयमननाद्यन्मनस्तदित्यर्थः ॥ ५ ॥ लोपामुद्रांस्तौति ॥ पतिव्रतेयमित्यारभ्य इदमेव व्रतमित्यतः प्राक्तनग्रंथेन ॥ सधार्मिणीपत्नी ॥ पत्नी पाणिगृहीतीचद्वितीयासहधार्मिणीत्यमरः ॥ ६ ॥ अरुंधत्यादिभिः सह कर्त्रीभिर्वायथैवालोपामुद्राश्रेष्ठावर्ण्यतेतथान्याकापिनेतिनिश्चितमित्यन्वयः ॥ अरुंधतीवसिष्ठस्यपत्नीः सावित्रीब्रह्मणः अनसूयात्रेः शांडिलीकौशिकब्राह्मणपत्नीपतिव्रताशिरोमणिः अग्निमाताच सतीश्वरपत्नी दक्षदुहितालक्ष्मीर्विष्णोः शतरूपास्वायंभुवस्यमनोः ॥ ७ ॥ मेनाहिमवतः सुनीतिर्ध्रुवजननीउत्तानपादस्य भार्या संज्ञाविवस्वतः स्वाहाअग्नेरिति ॥ ८ ॥ तादृकपतिव्रतात्वमेवाह ॥ भुंक्तेइत्यादिना ॥ प्रथमंप्रतिबुध्यते तवप्रबोधादितिशेषः ॥ ९ ॥ क्वापिकस्मिंश्चिद्देशांतरेकालेवाप्रोषितेदेशांत

पतिव्रतेयंकल्याणीलोपामुद्रासधार्मिणी ॥ तवांगच्छाययातुल्यायत्कथापुण्यकारिणी ॥ ६ ॥ पतिव्रतास्वरुंधत्यासावित्र्याप्यनसूयया ॥ शांडिल्यया चसत्या चलक्ष्म्याचशतरूपया ॥ ७ ॥ मेनयाचसुनीत्याचसंज्ञयास्वाहयातथा ॥ यथैषावर्ण्यतेश्रेष्ठानतथान्येतिनिश्चितम् ॥ ८ ॥ भुंक्तेभुक्तेत्वयिमुनेतिष्ठतित्वयितिष्ठति॥विनिद्रितेचनिद्रातिप्रथमंप्रतिबुध्यते ॥ ९ ॥ अनलंकृतमात्मानंतवनोदर्शयेत्कचित् ॥ कार्यार्थप्रोषितेक्वापिसर्वमंडनवर्जिता ॥ १० ॥ नचतेनामगृहीयात्तवायुष्यविवृद्धये ॥ पुरुषांतरनामापिनगृह्णातिकदाचन ॥ ११ ॥ आकुष्टापिनचाक्रोशेत्ताडितापिप्रसीदति ॥ इदंकुरुकृतं स्वामिन्मन्यतामिति वक्तिच ॥ १२ ॥ आहूतागृहकार्याणित्यक्तागच्छतिसत्वरम् ॥ किमर्थंव्याहतानाथसप्रसादोविधीयताम् ॥ १३ ॥ नचिरंतिष्ठतिद्वारिनद्वारमुपसेवते ॥ अदापितंतव्याकिंचित्कस्मैचिन्नददात्यपि ॥ १४ ॥ पूजोपकरणंसर्वमनुक्तासाधयेत्स्वयम् ॥ नियमोदकवर्हीषिपत्रपुष्पाक्षतादिकम् ॥ १५ ॥ प्रतीक्षमाणावसरंयथाकालोचितंहियत् ॥ तदुपस्थापयेत्सर्वमनुद्विग्रातिहृष्टवत् ॥ १६ ॥ सेवतेभर्तुरुच्छिष्टमिष्टमन्नंफलादिकम् ॥ महाप्रसादइत्युक्तापरिदत्तंप्रतीच्छति ॥ १७ ॥ अविभज्यनचाश्रीयादेवपित्रातिथिष्वपि ॥ परिचारकवर्गेषुगोषुभिक्षुकुलेषुच ॥ १८ ॥ संयतोपस्करादक्षाहृष्टाव्ययपराङ्मुखी ॥ कुर्यात्त्वयाननुज्ञातानोपवासव्रतादिकम् ॥ १९ ॥ दूरतोवर्जयेदेषासमाजोत्सवदर्शनम् ॥ नगच्छेत्तीर्थयात्रादिविवाहप्रेक्षणादिषु ॥ २० ॥ सुखसुप्तंसुखासीनंरममाणंयदृच्छया ॥ आंतरेष्वपिकार्येषुपतिंनोत्थापयेत्कचित् ॥ २१ ॥ स्त्रीधार्मिणीत्रिरात्रंतुस्वमुखंनैवदर्शयेत् ॥ स्ववाक्यंश्रावयेन्नापियावत्स्नातानशुद्धितः ॥ २२ ॥ सुस्नाताभर्तृवदनमीक्षतेन्यस्यनक्वचित् ॥ अथवामनसिध्यात्वापतिंभानुंविलोकयेत् ॥ २३ ॥

रंगेत्वयिसकलभूषणरहिताभवति ॥ तदुक्तंयाज्ञवल्क्येन ॥ क्रीडांशरीरसंस्कारंसमाजोत्सवदर्शनम् ॥ हास्यंपरगृहेयानंत्यजेत्प्रोषितमर्तुकोति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ आगत्यचकिमर्थंव्याहतेत्यादिवक्तिचेतिपूर्वक्रियायाअनुषंगः ॥ १३ ॥ नद्वारमुपसेवतेशयनादिनेतिशेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रतीच्छतिगृह्णाति ॥ १७ ॥ १८ ॥ संयतोपस्कराभुनिर्णिक्तालंकारा ॥ १९ ॥ समाजोत्सवदर्शनंसमाजश्चउत्सवश्चतयोर्दर्शनम् ॥ दर्शनाभावमुक्तागमनाभावमावेदयति ॥ नगच्छेदिति ॥ २० ॥ आंतरेषुअंतरंगेषुरहस्येष्वितियावत् ॥ २१ ॥ २२ ॥ अथवेति ॥ भर्तारि

कापिगतइतिशेषः ॥ २३ ॥ कूर्पासकंचोलंकचुकीतिप्रसिद्धम् ॥ २४ ॥ नदूरयेन्नत्यजेत् ॥ २५ ॥ रजक्यावस्त्रनिर्णेजकपत्न्याउदक्ययावा ॥ प्रथमेहनिचांडालीद्वितीयेब्रह्मघातिनी ॥ तृतीयेरजकाप्रोक्ताचतुर्थेहनिशुद्धचतीतिवचनात् ॥ यावद्रजोनुवर्त्ततेतावत्तयासखित्वंनचरोदित्यर्थः ॥ हेतुक्यासत्कर्मसुहेतुभिःसन्देहमापादयंत्या ॥ तदुक्तम् ॥ सन्देहकृद्देतुभिर्यःसत्कर्मसुसहेतुक इति ॥ श्रमणयापाषंडमार्गकृताभ्यासयाकापालिकेत्यर्थः ॥ यद्वा श्रमणयापरिव्राजिकयाबौद्धपत्न्येत्यर्थः ॥ दुर्भगयाभाग्यहीनयाप्राकृतयेत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ वर्धन्यांसंमार्जन्याम् ॥

हरिद्रांकुकुमंचैवासिंदूरकजलंतथा ॥ कूर्पासकंचतांबूलमांगल्याभरणंशुभम् ॥ २४ ॥ केशसंस्कारकवरीकरकर्णादिभूषणम् ॥ भर्तुरायुष्यामिच्छंतीदूरये
व्रपतिव्रता ॥ २५ ॥ न रजक्यानहेतुक्यातथाश्रमणयानच ॥ नचदुर्भगयाक्वापिसखित्वंकुरुतेसती ॥ २६ ॥ भर्तुविद्वेषिणीनारीनैषासंभाषतेक्व
चित् ॥ नैकाकिनीक्वचिद्भूयान्नग्रास्नातिक्वचित् ॥ २७ ॥ नोलूखलेनमुसलेनवर्द्धन्यांदृषद्यपि ॥ नयंत्रकेनदेहल्यांसतीचोपविशेत्क्वचित् ॥ २८ ॥
विनाव्यवायसमयंप्रागल्भ्यंनक्वचिच्चेरेत् ॥ यत्रयत्ररुचिर्भर्तुस्तत्रप्रेमवतीसदा ॥ २९ ॥ इदमेवव्रतंस्त्रीणामयमेवपरोवृषः ॥ इयमेकादेवपूजाभर्तुर्वा
क्यंनलंघयेत् ॥ ३० ॥ क्लीबंवादुरवस्थंवाव्याधितंवृद्धमेववा ॥ सुस्थितंदुःस्थितंवापिपतिमेकंनलंघयेत् ॥ ३१ ॥ दृष्टादृष्टेविषणास्याविषणास्ये
प्रियेसदा ॥ एकरूपाभवेत्पुण्यासंपत्सुचविपत्सुच ॥ ३२ ॥ सर्पिलंवणतैलादिक्षयेपिचपतिव्रता ॥ पतिनास्तीतिनब्रूयादायासेषुनयोजयेत् ॥ ३३ ॥
तीर्थस्नानार्थिनीनारीपतिपादोदकंपिबेत् ॥ शंकरादपिविष्णोर्वापतिरेकोधिकःस्त्रियाः ॥ ३४ ॥ व्रतोपवासनियमंपतिमुल्लंघययाचरेत् ॥ आयुष्यंहरते
भर्तुर्मृतानिरयमृच्छति ॥ ३५ ॥ उक्ताप्रत्युत्तरंदद्याद्यानारीक्रोधतत्परा ॥ सरमाजायतेग्रामेसृगालीनिर्जनेवने ॥ ३६ ॥ स्त्रीणांहिपरमश्चैकोनियमः
समुदाहृतः ॥ अभ्यर्च्यचरणौभर्तुर्भोक्तव्यंकृतनिश्चयम् ॥ ३७ ॥ उच्चासनंनसेवेतनव्रजेत्परवेश्मसु ॥ नत्रपाकरवाक्यानिवक्तव्यानिकदाचन ॥ ३८ ॥
अपवादानवक्तव्यःकलहंदूरतस्त्यजेत् ॥ गृह्णांसन्निधौक्वापिनोच्चैर्ब्रूयान्नवाहसेत् ॥ ३९ ॥ याभर्तारंपरित्यज्यरहश्चरतिदुर्मतिः ॥ उलूकीजायतेक्रूरावृ
क्षकोटरशायिनी ॥ ४० ॥ ताडिताताडितुंचेच्छेत्साव्याघ्रीवृषदंशिका ॥ कटाक्षयतियाऽन्यंवैकेकराक्षीतुसाभवेत् ॥ ४१ ॥ याभर्तारंपरित्यज्य
मिष्टमश्रातिकेवलम् ॥ ग्रामेवासूकरीभूयाद्वल्गुर्वापिश्वविद्भुजा ॥ ४२ ॥

दृष्टदिपेविष्याम् ॥ अपिःसमुच्चये ॥ यन्त्रकेगोधूमादिचूर्णशिलायाम् ॥ देहल्यांगृहावग्रहण्याम् ॥ गृहावग्रहणीदेहलीत्यमरः ॥ गृहद्वाराद्गृहिरुभयत्रोच्चभूम्यामित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रसं
गात्स्त्रीधर्मानाह ॥ इदमेवेत्यादिना ॥ ३० ॥ क्लीबंवर्यहीनम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ सरमाशुनी ॥ सरमाशुनीत्यमरः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ रहोग्राम्य
धर्मचरतिआचरति ॥ जारेणसार्धमितिशेषः ॥ उलूकीपेचिका ॥ उलूकस्तुवायसारातिपेचिकावित्यमरः ॥ ४० ॥ वृषदंशिकामार्जारीच ॥ व्याघ्रीवृषदंशिकेत्येकंपदंवा ॥ ४१ ॥ केकराक्षीतिर्यङ्ने

त्रावक्रनयनेतियावत् ॥ वल्गुर्नामोर्ध्वचरणोऽधःशिरावृक्षावलंबीपक्षिविशेषः ॥ स्वविदुर्भुजास्वविष्टाभक्षिणी ॥ वल्गुर्लोवेतिपाठेऽस्यार्थः ॥ ४२ ॥ त्वंकृत्यत्वंकारंकृत्वा ॥ हुंकृत्येतिक्चित्पाठः ॥ ४३ ॥
 विलुप्यवस्त्रादिनालाद्यव्यवधायेत्येतत् ॥ भर्तृसंबन्धिनीं दृष्टित्येत्केतिवा ॥ ४४ ॥ बाह्यात्गृहवाह्यप्रदेशात् ॥ ४५ ॥ खेदसन्नोदनैर्दुःखापनोदनकर्तृभिः ॥ परैरन्यैः ॥ परैःश्रेष्ठैर्वा ॥ ४६—५० ॥
 तदाशिषमित्यत्रतच्छब्दोमातृव्यतिरिक्तरंदाविषयः ॥ संन्यस्ताखिलकर्मापिपितुर्वद्योहिमस्करी ॥ सर्वव्येनयतिनाप्रसूवद्याप्रयत्नतइत्यत्रैववक्ष्यमाणत्वात् ॥ आशीविषोपमांसर्पोपमाम् ॥
 सर्पःपृदाकुर्भुजगोभुजगोहिभुजंगमः ॥ आशीविषोविषधरश्चक्रीव्यालःसरीसृपइत्यमरः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ भर्तेति ॥ स्त्रियाजीन्मृतोवाभर्ताऽनुयातव्योऽनुगंतव्यइत्यर्थः ॥ अत्रानुगुणं दृष्टं
 यात्वंकृत्याऽप्रियं ब्रूतेमूकासाजायतेखलु ॥ यासपत्नींसदेर्ष्येतदुर्भगासापुनःपुनः ॥ ४३ ॥ दृष्टिविलुप्यभर्तुर्याकंचिदन्यंसमीक्षते ॥ काणाचवि
 मुखीचापिकुरूपाचापिजायते ॥ ४४ ॥ बाह्यादायांतमालोक्यत्वारिताचजलाशनैः ॥ तांबूलैर्व्यजनैश्चैवपादसंवाहनादिभिः ॥ ४५ ॥ तथैवचाटुवचनैः
 खेदसंनोदनैःपरैः ॥ याप्रियंप्रीणयेत्प्रीतात्रिलोकीप्रीणितातया ॥ ४६ ॥ मितंददातिहिपितामितंभ्रातामितंसुतः ॥ अमितस्यहिदातारंभर्तारंपूजये
 त्सदा ॥ ४७ ॥ भर्तादेवोगुरुर्भर्ताधर्मतीर्थव्रतानिच ॥ तस्मात्सर्वपरित्यज्यपतिमेकंसमर्चयेत् ॥ ४८ ॥ जीवहीनोयथादेहःक्षणादशुचितां व्रजेत् ॥
 भर्तृहीनातथायोषित्सुस्नाताप्यशुचिःसदा ॥ ४९ ॥ अमंगलेभ्यःसर्वेभ्योविधवात्यक्तमंगला ॥ विधवाददर्शनात्सिद्धिःक्वापिजातुनजायते ॥ ५० ॥
 विहायमातरंचैकांसर्वमंगलवर्जिताम् ॥ तदाशिषमपिप्राज्ञस्त्यजेदाशीविषोपमाम् ॥ ५१ ॥ कन्याविवाहसमयेवाचयेयुरितिद्विजाः ॥ भर्तुःसहचरी
 भूयाजीवतोऽजीवतोपिवा ॥ ५२ ॥ भर्तासदानुयातव्योदेहवच्छाययास्त्रिया ॥ चंद्रमाज्योत्स्नयायद्विद्युत्वानविद्युतायथा ॥ ५३ ॥ अनुव्रजति
 भर्तारंगृहात्पितृवनंमुदा ॥ पदेपदेऽश्वमेधस्यफलंप्राप्नोत्यसंशयम् ॥ ५४ ॥ व्यालग्राहीयथाव्यालंबलादुद्धरतेबिलात् ॥ एवमुत्क्रम्यदूतेभ्यःपतिंस्वर्गं
 नयेत्सती ॥ ५५ ॥ यमदूताःपलायंतेसतीमालोक्यदूरतः ॥ अपिदुष्कृतकर्माणंसमुत्सृज्यचतत्पतिम् ॥ ५६ ॥ नतथाविभीमोवह्नेर्नतथाविद्युतो
 यथा ॥ आपतंतींसमालोक्यवयंदूताःपतिव्रताम् ॥ ५७ ॥ तपनस्तप्यतेत्यंतंदहनोपिचदह्यते ॥ कंपंतेसर्वतेजांसिदृष्ट्वापातिव्रतंमहः ॥ ५८ ॥
 यावत्स्वलोमसंख्यास्तितावत्कोटयुतानिच ॥ भर्त्रास्वर्गसुखंभुंक्तेरममाणापतिव्रता ॥ ५९ ॥

तत्रयमाह ॥ देहवादितिपादत्रयेण ॥ विद्युत्वान्मेघः ॥ ५३ ॥ पतिमनुव्रजंत्यनुगच्छंतींचितारोहार्थमितिशेषः ॥ पितृवनंश्मशानम् ॥ मुदेतिबलात्कारेणगमनंवार्यते ॥ ५४ ॥
 पतिव्रतामाहात्म्यमाह ॥ व्यालग्राहीत्थारभ्यशीलभंगेनेत्यतःप्राक्तेनेनग्रंथेन ॥ व्यालंसर्पग्रहीतुंशीलंयस्यसव्यालग्राहीमनुष्यःपक्षिविशेषोवा ॥ उत्क्रम्यमोचयित्वा ॥ ५५ ॥ ५६ ॥
 नविभीमःभयंनप्राप्नुमः ॥ ५७ ॥ दह्यतइतिकर्मकर्तर्यात्मनेपदम् ॥ महस्तेजः ॥ ५८ ॥ भर्त्रासहरममाणा भर्त्राकर्त्राक्रीडमानाइतिवा ॥ उक्तंच ॥ तिस्रःकोटयोऽर्धकोटीचया

१ सर्वदापतिमर्चयेदित्यपिपाठः ।

निलोमानिमानवे ॥ तावत्कालं वसेत्स्वर्गे भर्तारं यानुगच्छतीति ॥ ५९ ॥ केतधन्यास्तत्राह ॥ येषां गेहे पतिव्रतेति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ विकर्मस्थानिंदति ॥ शीलभंगेनेत्येकेन ॥ ६२ ॥ पुनरपि पतिव्रतायामाहात्म्यमाह ॥ पतिव्रताया इत्यष्टभिः ॥ पतिव्रतायाश्चरणोयत्रयत्रभुवभूप्रदेशं स्पृशेत्स्पृशति तत्रेत्यत्रवीप्ताबोद्धव्या ॥ तत्रतत्रभूमिरेति मन्यते ॥ कित्तदाह ॥ नात्रममभारोस्ति कित्वेनैव पादस्पर्शेनाहं पावनीपावित्र्यकर्त्रीपवित्रेतिवा ॥ ६३ ॥ विभ्यद्भयकुर्वाणः ॥ अर्थात्पापेभ्य इति त्रयाणां विशेषणम् ॥ ६४ ॥ जाड्यं जडत्वं अज्ञानं वा ॥ तुशब्दोऽवधारणार्थः ॥ अन्यपावना अन्येषां पावनकार्यः ॥ ६५ ॥ एवंभूता तु भार्या दुर्लभेत्याह ॥ गृहे गृहे इति ॥ रूपलावण्यगर्विताः ॥ रूपभंगसौष्ठवं लावण्यं कांतिस्ताभ्यांगर्विताः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ परे इति ॥ भार्यया द्वयं जीयते इति सामान्येनावयः ॥ पश्चात्किं तद्वयमित्याकांक्षायामाह ॥ परलोकोऽयं लोक इति ॥ देवपित्रतिथीज्यादिकर्मैत्यन्वयः ॥ ६८ ॥

धन्यासाजननीलोके धन्योसौ जनकः पुनः ॥ धन्यः सच पतिः श्रीमान्येषां गेहे पतिव्रता ॥ ६० ॥ पितृवंश्यामातृवंश्याः पतिवंश्यास्त्रयस्त्रयः ॥ पतिव्रतायाः पुण्येन स्वर्गसौख्यानि भुंजते ॥ ६१ ॥ शीलभंगेन दुर्वृत्ताः पातयंतिकुलत्रयम् ॥ पितुर्मातुस्तथापत्युरिहामुत्रचदुःखिताः ॥ ६२ ॥ पतिव्रतायाश्चरणोयत्रयत्रस्पृशेद्भुवम् ॥ तत्रेति भूमिर्मन्येत नात्र भारोस्ति पावनी ॥ ६३ ॥ विभ्यत्पतिव्रतास्पर्शं कुरुते भानुमानपि ॥ सोमो गंधवहश्चापि स्वपावित्र्याय नान्यथा ॥ ६४ ॥ आपः पतिव्रतास्पर्शमभिलष्यन्ति सर्वदा ॥ अद्य जाड्यविनाशो नोजातास्त्वद्याऽन्यपावनाः ॥ ६५ ॥ गृहे गृहेन किं नार्यो रूपलावण्यगर्विताः ॥ परं विश्वेश भक्त्यैवलभ्यते स्त्री पतिव्रता ॥ ६६ ॥ भार्यामूलं गृहस्थस्य भार्यामूलं सुखस्य च ॥ भार्याधर्मफलावाप्त्यै भार्यासंतानवृद्धये ॥ ६७ ॥ परलोकस्त्वयं लोको जीयते भार्यया द्वयम् ॥ देवपित्रतिथीज्यादिना भार्यः कर्मचारि इति ॥ ६८ ॥ गृहस्थः सहिविज्ञेयो यत्यगेहे पतिव्रता ॥ ग्रसतेऽन्या प्रतिपदं राक्षस्याजरयाथवा ॥ ६९ ॥ यथा गंगाऽवगाहेन शरीरं पावनं भवेत् ॥ तथा पतिव्रतादृष्ट्या शुभया पावनं भवेत् ॥ ७० ॥ अनुयातिनभर्तारं यदि देवात्कथंचन ॥ तत्रापि शीलं संरक्ष्यं शीलभंगात्पतत्यधः ॥ ७१ ॥ तद्वै गुण्यादपि स्वर्गात्पतिः पतति नान्यथा ॥ तस्याः पिता च माता च भ्रातृवर्गस्तथैव च ॥ ७२ ॥ पत्यौ मृते च या योपि द्वैधव्यं पालयेत्कचित् ॥ सा पुनः प्राप्य भर्तारं स्वर्गभोगान्समश्नुते ॥ ७३ ॥ विधवा कवरी बंधो भर्तृबंधाय जायते ॥ शिरसो वपनं तस्मात्कार्यं विधवा सदा ॥ ७४ ॥

अन्याऽपतिव्रता ॥ प्रतिपदं प्रतिक्षणम् ॥ प्रतिदिनमिति काचित्पाठः ॥ जरैराक्षसीतया जरयाराक्षस्याग्रस्यत इति शेषः ॥ अथेति पक्षांतरे ॥ यथेति पाठे जरानां स्नयाराक्षस्यावायथेति दृष्टान्तत्वेन व्याख्येयम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ सभर्तृकाणां पतिव्रतानां धर्मानुक्ताऽभर्तृकाणां धर्मान्वक्तुमुपक्रमते ॥ अनुयातिनभर्तारमिति ॥ शीलं पातिव्रत्यं स्वभावं संदृष्ट्वा ॥ शीलं स्वभावं सद्वृत्ते इत्यमरः ॥ ७१ ॥ तद्वै गुण्यात् शीलवै गुण्यात् भार्यावै गुण्याद्वा ॥ तथा चोक्तम् ॥ पतत्यधः शरीरेण यस्य भार्यासुरां पिबेदिति ॥ तस्याः पित्रादयोपि तथैव पतन्तीत्याह ॥ तस्या इति ॥ ७२ ॥ भर्तृविहीनायाः पतिव्रताया उभयलोककष्टशंकां शतयति ॥ पत्युमिति ॥ ७३ ॥ विधवेति ॥ विधवा कवरी बंधः ॥ कवरी केशवेश इत्यमरः ॥ बंधो व्यसनम् ॥ बंधकं व्यसन

मित्यमरः ॥ सभर्तृवंधायभर्तृव्यसनायनरकायजायतइत्यर्थः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ चांद्रायणमथापिबेति ॥ चांद्रायणपराकृच्छ्रतप्तकृच्छ्राणांस्वरूपंचपराशरसंहितायामुक्तम् ॥ एकैकंवर्द्धये
द्रासंशुक्लेकृष्णेतुद्वासयेत् ॥ अमावास्यानंजतिषचांद्रायणोविधिः ॥ कुक्कुटस्यांडमात्रंतुग्रासंतुपरिकल्पयेत् ॥ अन्यथाभावदोषेणनयमोनचशुद्धयतीति ॥ यतात्मनोऽप्रमत्तस्यद्रादशाहमभोजनम्
पराकोनामकृच्छ्रोयंसर्वपापप्रणोदनइति ॥ त्र्यहमुष्णपिबेदापहृयहमुष्णपयःपिबेत् ॥ त्र्यहमुष्णघृतंपीत्वावायुभक्ष्योदिनत्रयम् ॥ षट्पलंतुपिबेदापस्त्रिपलंतुपयःपिबेत् ॥ पलमेकंपिबेत्सर्पिस्तप्तकच्छ्रं
प्रकीर्तितमिति ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ पर्यकीर्त ॥ अत्रापिचवक्ष्यति ॥ पर्यकशायिनीखट्वाशायिनी ॥ ताच्छील्यप्रयोगात्कदाचित्कथंचिच्छयनेदोपोनास्तीतिध्वनितम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥

एकाहारःसदाकार्योनद्वितीयःकदाचन ॥ त्रिरात्रंपंचरात्रंवापक्षव्रतमथापिवा ॥ ७५ ॥ मासोपवासंवाकुर्याच्चांद्रायणमथापिवा ॥ कृच्छ्रंवरकंवाकुर्या
तप्तकृच्छ्रमथापिवा ॥ ७६ ॥ यवात्रैर्वाफलाहारैःशाकाहारैःपयोव्रतैः ॥ प्राणयात्रांप्रकुर्वीत्यावत्प्राणःस्वयंव्रजेत् ॥ ७७ ॥ पर्यकशायिनीनारीवि
धवापातयेत्पतिम् ॥ तस्माद्भूशयनंकार्यपतिसौख्यसमीहया ॥ ७८ ॥ नचांगोद्वर्तनंकार्यस्त्रियाविधवयाक्वाचित् ॥ गंधद्रव्यस्यसंयोगोनैवकार्य
स्तयापुनः ॥ ७९ ॥ तर्पणंप्रत्यहंकार्यभर्तुःकुशतिलोदकैः ॥ तत्पितुस्तत्पितुश्चापिनामगोत्रादिपूर्वकम् ॥ ८० ॥ विष्णोस्तुपूजनंकार्यपति
बुद्धयानचान्यथा ॥ पतिमेवसदाध्यायेद्रिष्णुरूपधरंहरिम् ॥ ८१ ॥ यद्यदिष्टमंलोकेयच्चपंत्युःसमीहितम् ॥ तत्तद्गुणवतेदेयंपतिप्रीणनकाम्यया
॥ ८२ ॥ वैशाखेकार्तिकेमाघेविशेषनियमांश्चरेत् ॥ स्नानंदानंतीर्थयात्रांविष्णोर्नामग्रहंमुहुः ॥ ८३ ॥ वैशाखेजलकुंभाश्चकार्तिकेघृतदीपकाः ॥
माघेधान्यतिलोत्सर्गःस्वर्गलोकेविशिष्यते ॥ ८४ ॥ प्रपाकार्याचवैशाखेदेवेदेयागलंतिका ॥ उपानद्यजनंछत्रंसूक्ष्मवासांसिचंदनम् ॥ ८५ ॥ सकर्षू
रंचतांबूलंपुष्पदानंतथैवच ॥ जलपात्राण्यनेकानितथापुष्पगृहाणिच ॥ ८६ ॥ पानानिचविचित्राणिद्राक्षारंभाफलानिच ॥ देयानिद्रिजमुख्येभ्यः
पतिर्मेप्रीयतामिति ॥ ८७ ॥ ऊर्जेयवात्रमश्रीयादेकात्रमथवापुनः ॥ वृंताकंसूरणंचैवशूकशिर्बिचवर्जयेत् ॥ ८८ ॥ कार्तिकेवर्जयेत्तैलंकार्तिकेवर्जये
न्मधु ॥ कार्तिकेवर्जयेत्कांस्यंकार्तिकेचापिसंधितम् ॥ ८९ ॥ कार्तिकेमौननियमैघटांचारुप्रदापयेत् ॥ पत्रभोजीकांस्यपात्रंघृतपूर्णप्रयच्छति ॥ ९० ॥
भूमिशय्याव्रतेदेयाशय्याश्लक्षणासतृलिका ॥ फलत्यागेफलंदेयंसत्यागेचतद्रसम् ॥ ९१ ॥

॥ ८३ ॥ ८४ ॥ प्रपाजलशाला ॥ प्रपापानीयशालिकेत्यमरः ॥ गलंतिकादेवोपरिदीयमानाकुंभस्थजलधारा ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ द्राक्षामृद्रीका ॥ ऊर्जेकार्तिके ॥ वृंताकंप्रसिद्धम् ॥ सूरणमशोत्रम् ॥
शूकशिर्बिशूकनासाकाराशिर्बिःशूकशिर्विस्तानिष्पावमितियावत् ॥ शूकशिर्वीमितिपाठेदीर्घाकारांमृदुशिर्वीमित्यर्थः ॥ वापिशब्दोसमुच्चयवाचिनौ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ संधितंसंधानंविल्वामलका
दीनाम् ॥ चुक्रंसंधितमितिपाठेचुक्रंचसंधितंच चुक्रेणवृक्षाम्लेनअम्लेनवा ॥ चुक्रंवृक्षाम्लेचांगेर्यास्त्रीपुंस्यम्लेअम्लेवतसइतिमेदिनीकारः ॥ ८९ ॥ प्रयच्छतिप्रयच्छेत् ॥ ९० ॥ ९१ ॥

॥ ९२ ॥ ९३ ॥ किंचिदभ्युदिते अरुणोदय इत्यर्थः ॥ यथाशक्त्या यथाशक्ति ॥ ९४ ॥ वटकेति ॥ इडरिकं इंडरीति पुरुषोत्तमेऽन्यंतं प्रसिद्धम् ॥ आदिपदेन पूरिकाधर्वरीमंडकादयो गृह्यन्ते ॥ ९५ ॥
वृत्तपक्वैरिति गर्भेशंकरया पूर्णैरिति यथासंभवोद्धव्यम् ॥ ९६ ॥ कंचुकशब्देनात्र पुरुषपरिधेयं शीतत्राणवस्त्रं गृह्यते ॥ सूपवीतिकांशो भनप्रावरणिकाम् ॥ ९७ ॥ मंजिष्ठारक्तवासां सिमंजिष्ठारक्तवस्त्राणि
॥ ९८ ॥ ९९ ॥ वृत्तकंबलपूजाभिः वृत्तनिर्मितकंबलपूजाभिर्वेदरिकाश्रमे श्रीनारायणे प्रसिद्धाभिः ॥ कर्मधारयोद्धोवा ॥ गर्भागारे अगारस्य गर्भगर्भागारं तस्मिन् देवालयमध्ये इत्यर्थः ॥ १०० ॥

धान्यत्यागे च तद्धान्यमथवा शालयः स्मृताः ॥ धेनूर्दद्यात्प्रयत्नेन सालंकाराः सकांचनाः ॥ ९२ ॥ एकतः सर्वदानानि दीपदानंतथैकतः ॥ कार्तिकेदी
पदानस्य कलानार्हतिषोडशीम् ॥ ९३ ॥ किंचिदभ्युदिते सूर्यमाघस्नानं समाचरेत् ॥ यथाशक्त्या च नियमान्माघस्नार्या समाचरेत् ॥ ९४ ॥ पक्वात्रैर्भो
जयेद्विप्रान्यतिनोपितपस्विनः ॥ लडुकैः फेणिकाभिश्च वटकैर्दरिकादिभिः ॥ ९५ ॥ वृत्तपक्वैः समरिचैः शुचिकर्पूरवासितैः ॥ गर्भेशंकरया पूर्णैर्नैत्रानं
दैः सुगंधिभिः ॥ ९६ ॥ शुष्कैर्धनानां भारांश्च दद्याच्छीतापनुत्तये ॥ कंचुकंतूलगर्भचतूलिकां सूपवीतिकाम् ॥ ९७ ॥ मंजिष्ठारक्तवासां सितथातूलवर्ती
पटीम् ॥ जातीफललवंगैश्च तांबूलानि बहून्यपि ॥ ९८ ॥ कंबलानि विचित्राणि निर्वातानि गृहाणि च ॥ मृदुलाः पादरक्षाश्च सुगंध्युद्धर्तनानि च ॥ ९९ ॥
वृत्तकंबलपूजाभिर्महास्नानपुरःसरम् ॥ कृष्णागुरुप्रभृतिभिर्गर्भागारे प्रधूपनैः ॥ १०० ॥ स्थूलवर्तिप्रदीपैश्च नैवेद्यैर्विविधैस्तथा ॥ भर्तृस्वरूपो भगवान्प्री
यतामिति चोच्चरेत् ॥ १ ॥ एवं विधैश्च विधवा विविधैर्नियमैर्व्रतैः ॥ वैशाखान् कार्तिकान्माघानेव मेवातिवाहयेत् ॥ २ ॥ नाधिरोहे दण्डवाहं प्राणैः
कंठगतैरपि ॥ कंचुकं न परीदध्याद्रासो न विकृतं न्यसेत् ॥ ३ ॥ अपृष्टा तु सुतान् किंचिन्न कुर्याद्भर्तृ तत्परा ॥ एवं चर्या परानित्यं विधवापि शुभामता ॥ ४ ॥
एवं धर्मसमायुक्ता विधवापि पतिव्रता ॥ पतिलोकानवाप्नोति न भवेत्कापि दुःखमाक् ॥ ५ ॥ नगंगया तथा भेदो यानारी पतिदेवता ॥ उमाशिवसमासाक्षात्
स्मात्तां पूजयेदबुधः ॥ ६ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ गंगास्नानफलं त्वेतद्यज्जातंतव दर्शनम् ॥ लोपासुद्रे महामातर्भर्तृपादां बुजेक्षणे ॥ ७ ॥ इति स्तुत्वामहाभागां
राजपुत्रीं पतिव्रताम् ॥ प्रणम्य च गुरुः प्राह मुनिं सर्वार्थकोविदः ॥ ८ ॥ प्रणवस्त्वं श्रुतिरियं क्षमैपात्वं स्वयंतपः ॥ सत्क्रियेयं फलं त्वंहि धन्योसीति महामुने
॥ ९ ॥ इदं पातिव्रतं ते जो ब्रह्मते जो भवान्परम् ॥ तत्राप्येतत्तपस्तेजः किमसाध्यतमंतव ॥ ११० ॥

॥ १ ॥ २ ॥ अनड्वाहं वलीवर्दम् ॥ विकृतं विशेषेण कृतं चित्रमित्यर्थः ॥ न्यसेत् त्वसेदित्यर्थः ॥ वसेदित्येव वा पाठः ॥ ३ ॥ ४ ॥ उपसंहरति ॥ एवं धर्मेति ॥ ५ ॥ ६ ॥ लोपासुद्रांस्तौति ॥
गंगेति ॥ तव दर्शनं न यज्जातमेतद्गंगास्नानफलं जातमिति संबंधः ॥ तुशब्दोऽवधारणे ॥ जातमेवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ प्रणतिपूर्वकं सभार्यमगस्त्यंस्तौति ॥ प्रणम्यचेति ॥ काकाक्षिन्यायेन प्रणम्येत्य
स्योभयत्र संबंधः ॥ चकारः समुच्चयेऽभ्रमेवा ॥ ८ ॥ ९ ॥ कार्यविज्ञापयितुं तस्य किमप्यसाध्यं नास्तीत्याह ॥ इदमिति ॥ ते जो विशेषणत्वात्वंदत्वम् ॥ इयमिति वा पाठः ॥ पतिव्रताया इदं पाति

व्रतम् ॥ ११० ॥ कार्यनिवेदायितुं परिपाटीं रचयति ॥ तवेति ॥ ११ ॥ केते देवा इति पृच्छायां प्राधान्येनाष्टलोकपालानिर्दिशति ॥ अयमित्यादिना ॥ अयमिति भूचालनेन निर्दिशति ॥ इह प्रसादं
नेत्रावलोकप्रसादम् ॥ प्रतीक्षते तवेति शेषः ॥ १२ ॥ कामधेनुव्रजः कामधेनुसमूहः ॥ १३ ॥ चिन्तामणिकर्कराः चिन्तामणय एवातिमुलभत्वेन कर्कराः क्षुद्रपाषाणाः ॥ १४ ॥ श्रीदोधनेशः रुद्र ईश
एतौ आदीयैर्वाते तथा ॥ अमी इत्यङ्गुल्यानिर्दिशति ॥ तुशब्दः पादपूरणार्थः ॥ १५ ॥ याच्य एतैरिति शेषः ॥ न च तथा च्चापूरणं तवासाध्यमित्याह ॥ वाङ्मात्रेति ॥ १६ ॥ एवं परिपाटीं कृत्वा साक्षा
देवकार्यनिर्दिशति ॥ कश्चिदिति ॥ १७ ॥ ननु सन्मार्गवर्तिनस्तस्य कथं वृद्धिर्निवार्येत्यत आह ॥ ये चेति ॥ वर्धितं अशुभं ययासा तथा ॥ १८ ॥ गुरोर्वृहस्पतेः ॥ तथेति ॥ तद्वृद्धिनिवारणं कर्तव्य

तव नाविदितं किञ्चित् तथापि च वदाम्यहम् ॥ यदर्थमागता देवास्तन्मुनेत्रनिशामय ॥ ११ ॥ अयं शतमखः श्रीमान्वृत्रहाकुलिशायुधः ॥ सिद्धयष्टकं हि
यद्धारिहृक्प्रसादं समीक्षते ॥ १२ ॥ यस्य पुर्याः परिसरे कामधेनुव्रजश्चरेत् ॥ यत्पौराः कल्पवृक्षाणां नित्यं छाया सुशेरते ॥ १३ ॥ यद्रथ्यासु चतिष्ठं
तिते चिन्तामणिकर्कराः ॥ अयमग्निर्जगद्योनिर्धमराजस्त्वयं पुनः ॥ १४ ॥ निर्ऋतिर्वरुणो वायुः श्रीदरुद्रादयस्त्वमी ॥ आराध्यंते च चारित्रैः सर्वकामार्थ
मीश्वराः ॥ १५ ॥ समभ्यर्थयितारोमीत्वं याच्यस्तु जगत्कृते ॥ वाङ्मात्रोद्यमसाध्यं तत्तव विश्वोपकारकम् ॥ १६ ॥ कश्चिच्छैलोर्विध्यनामा भानुमार्गा
वरोधकः ॥ वर्धितः स्पर्धयामेरोस्तद्वृद्धित्वं निवारय ॥ १७ ॥ ये च स्वभावकठिना ये च मार्गावरोधकाः ॥ ये स्पर्धया वृद्धिमतस्तद्वृद्धिर्वर्धिताऽशुभा ॥ १८ ॥
इति श्रुत्वा गुरोर्वाक्यमविचार्य महामुनिः ॥ क्षणं मुनिः समाधाय तथेति प्रत्युवाच ह ॥ १९ ॥ साधयिष्यामिवः कार्यं विसर्ज्येति दिवौकसः ॥ पुनश्चितापरो
भूत्वाऽगस्तिर्ध्यानपरो भवत् ॥ १२० ॥ ॥ वेदव्यास उवाच ॥ ॥ इमं पतिव्रताध्यायं श्रुत्वा स्त्रीपुरुषोपि वा ॥ पापकंचुकमुत्सृज्य शक्रलोकं प्रयास्यति
॥ १२१ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वार्द्धे पतिव्रताख्यानं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ छ ॥ ॥
पराशर उवाच ॥ ॥ ततो ध्यानेन विश्वेशमालोक्य समुनीश्वरः ॥ सूतप्रोवाच तां पुण्यां लोपा मुद्रामिदं वचः ॥ १ ॥ अयि पश्य वरारोहे किमेतत्समुप
स्थितम् ॥ कृतकार्यं क्वचयं मुनिमार्गानुसारिणः ॥ २ ॥ येन गोत्रभिदा गोत्राविपक्षाहेलया कृताः ॥ भवेत्कुंठितसामर्थ्यः सकथंगिरिमात्रके ॥ ३ ॥

मित्येवं रूपं प्रत्युत्तरं दत्तवानित्यर्थः ॥ तत्प्रतीतिपाठे तद्वचः प्रत्युत्तरं दत्तवान् ॥ १९ ॥ किं तत्प्रत्युत्तरं तदाह ॥ साधयिष्यामीति ॥ अन्यस्मिन्पक्षे विसर्ज्येति पृथग्वाक्यम् ॥ २० ॥ एतदध्याय
श्रवणफलमाह ॥ इममिति ॥ पापकंचुकं पापमेव कंचुको निर्मोक्तम् ॥ समौ कंचुकनिर्मोकावित्यमरः ॥ अयं भावः ॥ यथा सर्पो ज्वरजीर्णाद्विचंचुं चति एवं पुण्यज्वरजीर्णपापकंचुकं त्यजेति ॥ २१ ॥
इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखण्डटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ पंचमेवर्ण्येते देवैर्द्राघैः स्वार्थसाधकैः ॥ अगस्त्यस्य सभार्यस्य प्रस्थानमाविमुक्ततः ॥ १ ॥
अगस्तिर्ध्यानपरो भवादित्युक्ततः परं किं जातमित्याकांक्षायामाह ॥ तदिति ॥ सूतहेलोमहर्षण ॥ १ ॥ अपीतिसंज्ञोदने ॥ वरारोहेश्रेष्ठजघने ॥ अपीति क्वचित्पाठः ॥ २ ॥ गोत्रभिदा

इद्रेण ॥ विपक्षाविगतपत्राः ॥ गरुत्पक्षच्छदाः पत्रं पतत्रं च तनूहमित्यमरः ॥ ३ ॥ कुलिशं वज्रम् ॥ हादिनी वज्रमस्त्री स्यात्कुलिशं भिदुरं पविरित्यमरः ॥ सिद्धचष्टकमणिमादिकं पद्मादिकं वा ॥ ४ ॥ दावाग्निना वनवाहिना प्रलयवह्निना वा व्याकुलीक्रियंत एव ॥ दावाग्निनापतिपिशब्दार्थोऽवधारणम् ॥ येशैला इत्यन्वयः ॥ तद्वृद्धिस्तंभनेतेषां शैलानां वृद्धिनिवारणे ॥ आशुशुक्षणे वेदेः ॥ ५ ॥ दंडधरो यमः ॥ ग्रावमात्रके पर्वतैकमात्रे ॥ अद्रिगोत्रगिरिग्रावाचलशैलशिलोच्चया इत्यमरः ॥ मात्रं कात्स्न्येवधारण इति च ॥ ६ ॥ आदित्याविष्णुशक्राद्याद्वादश ॥ वसव आपधुवाद्या अष्टौ ॥ रुद्रा अजैकपादाद्या एकादश ॥ तुषिताः षट्त्रिंशत् ॥ मरुतः पूतात्मप्रमुख एकोनपंचाशत् ॥ विश्वे देवा विष्णुं भुजभृतयो दश ॥ दसौ अश्विनी सुतौ ॥ ७ ॥ ८ ॥ समर्थैरपि देवैर्विध्यनिवारणे स्वस्मिन् प्रार्थिते हेतुनिर्धारयति ॥ आज्ञातमिति ॥ आइति स्मृतिद्योतकमव्ययम् ॥ स्मृतमनुवदति ॥ यद्वा ॥ आइति सातः पीडायां खेद इति यावत् ॥ आस्तु स्यात्कोपपीडयोरित्यमरः ॥ ९ ॥ वाक्यमेव निर्दिशति ॥ अविमुक्तमिति ॥ सतामित्यनेन श्रेयांसि बहुविद्वा निभवंति महतामपीति न्यायमूचन पूर्वकमसतां विद्वानभविष्यतीति ध्वनितम् ॥ तत्कस्मात्तेषामीश्वरेणाधो निनीषितत्वात् ॥ तमसाधु कर्मकारयतियमधो निनीषतीति श्रुतेः ॥ अशनं वसनं वासः काश्यां विषाममार्गतः ॥ कीकटेन समाकाशी सत्यं सत्यं स्वगेश्वरेत्यादि गरुडपुराणादिवचनदर्शनाच्च ॥ १० ॥ अंतरायो विघ्नः ॥ ११ ॥ काशीतो गंतव्यमिति कृत

कल्पवृक्षोऽगण्यस्य कुलिशं यस्य चायुधम् ॥ सिद्धचष्टकं हियद्वारिसिद्धये प्रार्थयेद्विजम् ॥ ४ ॥ क्रियंते व्याकुलाः शैला अहो दावाग्निना प्रिये ॥ तद्वृद्धिस्तंभने शक्तिः कगतासाऽऽशुशुक्षणेः ॥ ५ ॥ नियन्ता सर्वभूतानां यो सौ दण्डधरः प्रभुः ॥ स किं दंडयितुं नालमेकं तं ग्रावमात्रकम् ॥ ६ ॥ आदित्यावसवो रुद्रास्तुषिताः समरुद्राणाः ॥ विश्वे देवास्तथा दसौ ये चान्येपि दिवौकसः ॥ ७ ॥ येषां दृक्पातमात्रेण पतंति भुवनान्यपि ॥ ते किं समर्थानो कांतेन गवृद्धि निषेधने ॥ ८ ॥ आज्ञातं कारणं तच्च स्मृतं वाक्यं सुभाषितम् ॥ काशीमुदिश्य यद्गीतं मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ ९ ॥ अविमुक्तं न मोक्तव्यं सर्वथैव मुमुक्षुभिः ॥ किंतु विद्याभविष्यतिकाश्यां निवसतां सताम् ॥ १० ॥ उपस्थितोऽयं कल्याणिसोऽंतरायो महानिह ॥ न शक्यतेऽन्यथा कर्तुं विश्वेशो विमुखो यतः ॥ ११ ॥ काशीद्विजाशीर्भिरहो यदा सा कस्तां मुमुक्षुर्यदिवासुमुक्षुः ॥ ग्रासंकरस्थं सविसृज्य हृद्यं स्वर्कूर्पं लेढि विमूढचेताः ॥ १२ ॥

निश्चयः सन्न यद्यदा चरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जन इति न्यायेन अन्यानजिगमिषून् वारयन् काशीं स्तौति ॥ काशीद्विजाशीर्भिरित्याद्ये कोनविंशत्याश्लोकैः ॥ काशीद्विजाशीर्भिरित्यस्यायमर्थः ॥ अहो इत्याश्चर्यं खेदे वा ॥ यदियदा काशीद्विजाशीर्भिर्ब्राह्मणाशीर्वादैः प्राप्ता लब्धा तदाताम् ॥ यदित्यव्ययम् ॥ यत् यो मुमुक्षुरजानतत्कार्यान्मोक्तमिच्छुः सन्मुमुक्षुस्त्यक्तमिच्छुर्भवति स कोनकोप्यत्यंतमूढबुद्धिरित्यर्थः ॥ यद्वा अक इत्यकारप्रक्षेपः ॥ न विद्यते कं मुखं यस्य स तथा प्रत्यग्रहानंदरहित इत्यर्थः ॥ अत्र दृष्टांतमाह ॥ वेद्युपमायाम् ॥ उपमायां वितर्कित्वेत्यमरः ॥ वायथा ग्रासं कवलं करस्थं हस्तस्थं हृद्यं हृदे हितं तृप्ति करमित्यर्थः ॥ विसृज्य त्यक्त्वा ॥ कूर्पं रं कफोणिम् ॥ स्यात्कफोणिस्तु कूर्प इत्यमरः ॥ लेढि आस्वादयति विमूढचेतामूढबुद्धिस्तद्वदित्यर्थः ॥ अत्रायच्छब्दोऽर्थवहितान्वयकल्पनासोढव्या ॥ यद्वा यदा द्विजाशीर्भिः काशीप्राप्ता लब्धा तदातां मुमुक्षुमुमुक्षुर्वांसारादिरक्तोऽविरक्तो वा यद्यस्य जेत्यारित्यजेदित्यग्रिमश्लोकस्य क्रियायावचनविपरीणमथ्यानुगः ॥ स कोनकोपित्यर्थः ॥ सोऽक इति वा ॥ शर्वपूर्ववत् ॥ यदि वै मुमुक्षुरिति पाठे अव्ययत्वाद्दिशब्द उपमानार्थः समुच्चयार्थो वा द्रष्टव्यः ॥ समुच्चयपक्षे परार्थप्रयुज्यमानाः शब्दाः वतिमंतरेणापि व्यर्थं गमयंतीति न यायादुःमानार्थो द्रष्टव्यः ॥ यद्वा यत्

इवअमुमुशुरितिच्छेदः ॥ तत्रयोविषुठचेताइवतांमुमुशुःसोऽमुमुशुःसंसारात्मोक्षमनिच्छुरित्यर्थः ॥ शेषं तुल्यम् ॥ १२ ॥ अहोजनाशति ॥ अस्यायमर्थः ॥ अहोशतिवेदे ॥ बालिशवन्मुखवत् ॥ किंपृच्छायाम् ॥ एतांकाशीत्यजेयुः किंकिमर्थत्यजेयुरितिपृच्छामित्यर्थः ॥ जुगुप्सनेवा ॥ एतांकाशीत्यजेयुः किम् ॥ काशीत्यजेयुरित्येतज्जुगुप्सितमित्यर्थः ॥ किंपृच्छायां जुगुः सनइत्यमरः ॥ त्यजेयुस्त्यक्तागच्छेयुः ॥ सुकृतानामेकोमुख्योराशिर्हस्यांसातथातांपुक्रुतैकपुंजख्वांश ॥ ननुकाशीत्यक्तागतेपिपुनरागमनंभाविष्यतिनेत्याह ॥ शालूककंदइति ॥ शालूकशब्दः न च शालूकिनः सौगंधिकादयोलक्ष्यते ॥ तेषांकंदोमूलम् ॥ शालूकमेवांकंदःस्यादित्यमरः ॥ यद्वा शालूकंजलतृणावांतरंतस्यकंदोमूलमित्यर्थः ॥ सकंप्रतिमजननंलभेतपाप्नुयात् ॥ तद्वत्तयात्यक्तागमनेप्राति वारंकिमेषामूलभासुप्राप्याऽपितुमुलभावेत्यर्थः ॥ इदमत्रतात्पर्यम् ॥ अतिनिकृष्टेपिशालूककंदःप्रतिमज्जननंप्राप्तेतिकिंपुनर्नक्त्यमेषाब्रह्मांडेऽपिदुर्लभासायुज्यैकोपायभूताप्रातिवारंत्यक्तागतेसाति नप्राप्येत्येतोनत्यक्तव्येति ॥ १३ ॥ भवांतरेति ॥ अस्यायमर्थः ॥ भवांतरायसंसारांतरायावर्जितआसमंताद्वर्जितोदूरीकृतःश्रीमद्देशार्पितःपुण्यराशिःपुण्यपुंजोऽर्थात्पुण्यकर्तृभिर्यस्यांसातथाताम् ॥ तस्यांक्रियमाणःपुण्यसंचयोजन्मांतरायनभवतीत्यर्थः ॥ वक्ष्यतिच ॥ ऊपरःपुण्यपापानांवन्यावाराणसीपुरीति ॥ यद्वा भवांतरेभयस्वरूपेविश्वनाथेइत्यर्थः ॥ अन्तरशब्दस्यस्वरूपवाचित्वं रात्रौस्वमांतरेब्रह्मन्मयादृष्टौहराच्युतावित्यादिहरिवंशादौप्रसिद्धम् ॥ आवर्जितःअर्पितःपुण्यानांराशिर्हस्यांसातथाताम् ॥ अत्रत्यैर्जनैःपुण्यराशिरपिविश्वेश्वरेअर्प्यतेभुद्रफलाशयातदनुष्ठानंतच्यागश्च दूरइतिभावः ॥ यद्वा भवांतंभवस्यांतम् ॥ अंतशब्दस्यस्वरूपवाचित्वात् ॥ रातिददातीतिभवांतराअविद्यातयावर्जिताःपुण्यराशयःपुण्यपुंजाःपुण्यानांवाराशिर्येषांतेतथासुकृतिनइतिवायस्यांसा

अहोजनाबालिशवत्किमेतांकाशीत्यजेयुःसुकृतैकराशिम् ॥ शालूककंदःप्रतिमजननंकिंलभेततद्रत्सुलभाकिमेषा ॥ १३ ॥
भवांतरावर्जितपुण्यराशिकृच्छैर्महद्भिर्ह्यवगम्यकाशीम् ॥ प्राप्यापि किंमूढधियोन्यतोवैयियासवोदुर्गतिमुधियासवः ॥ १४ ॥
ककाशिकाविश्वपदप्रकाशिकाककार्यमन्यत्परितोतिदुःखम् ॥ तत्पंडितोन्यत्रकुतःप्रयातिक्रियातिकूष्माण्डफलं ह्यजास्ये ॥ १५ ॥

तथोक्ताताम् ॥ अविद्याविनाशकत्वात्तेषामितिभावः ॥ यद्वा भवांतरेपुआवर्जितानिसंपादितानिपुण्यानितेषांराशिंराशिभूतांअनेकजन्मांतराजितमुक्रुतैकपुण्यामित्यर्थः ॥ एवंभूतांकाशींवैप्रसिद्धः शान्त्रविद्वज्जनसुखादवगम्यज्ञात्वापश्चान्महद्भिःकृच्छैर्वर्त्मश्रमशौलिककतस्करजनितविविधैर्दुःखैःप्राप्यापिमूढधियोलुप्तविवेकाः संतोदुर्गतिमुधियासवोदुःखंप्राप्तुमिच्छवोन्यत्रकिंथियासवोगंतुमिच्छवः स्युःअपितुनस्युरेवेत्यर्थः ॥ कृच्छैर्महद्भिर्विनिमयकाशीमितिपाठेकृच्छैःकष्टसाधैर्महद्भिःपुण्यैर्विनिमयपरिवर्त्यप्राप्यापीतिव्याख्येयम् ॥ १४ ॥ ककाशिकेति ॥ अस्यायमर्थः ॥ काशिका ककुत्र ॥ काशिकात्वमेकव्युत्पादयति ॥ विश्वपदप्रकाशिकेति ॥ विश्वस्यप्रपंचस्यपदंस्थानमधिष्ठानमिति ॥ यद्वा विश्वस्यपदंत्राणंयस्मात्सत्तास्फूर्तिप्रदत्वेनेतिविश्वपदंपरमात्मा ॥ पदंव्यव सितत्राणस्थानलक्ष्मांघ्रिवस्तुष्वित्यमरः ॥ विश्वंचतत्पद्यतेज्ञायतइतिपदंचेतिवाविश्वपदम् ॥ सर्वेगत्यर्थज्ञानार्थाइतिन्यायात् ॥ सर्वथापिविश्वपदंप्रब्रह्मतस्यप्रकाशिकाभिव्यंजिकास्फोरिकेति या वत् ॥ ककार्यंक्रियतइतिकार्यव्यापारमात्रम् ॥ कथंभूतम् ॥ अन्यत्काशीस्थित्यनुकूलातिरिक्तम् ॥ पुनःकीदृशम् ॥ परितोतिदुःखं परितइहलोकेपरलोकेच ॥ यद्वा परितःसर्वदासाधनकालेफ लकालेचातिदुःखंयस्मिंस्तत्तथा ॥ अतितुच्छमितिक्वचित्पाठः ॥ एतादृशकार्यंककुत्र ॥ तत्तस्माद्यःपंडितोभवतिसोन्यत्रकुतःप्रयातिकथंगच्छतिनगच्छत्येवेत्यर्थः ॥ विदुषोऽविमुक्तंविहाय, न्यत्रगत्यसंभावनायांदृष्टांतमाह ॥ क्रियातिकूष्माण्डफलं ह्यजास्येति ॥ कूष्माण्डःकर्कारुलताविशेषः ॥ कूष्माण्डकस्तुकर्कारुरित्यमरः ॥ तस्यफलंकूष्माण्डफलंअजस्यच्छागस्यमुखेकिंयाति

तिप्रविशतीतिनयात्येवेत्यर्थः ॥ किंमातीतिपाठेसप्तार्थः ॥ यथाकूष्मांडफलस्याजमुखेप्रवेशोनसंभवतितथाविदुषःकाशीविहायगमनमपीतिभावः ॥ यद्वा ननुप्राप्तापिकाशीत्यक्ताकैश्चिदृश्य
तेतत्राह ॥ कियतीति ॥ अजावदल्पभाग्यस्यमुखेकिंप्रविशति ॥ शेषंसमानम् ॥ १५ ॥ काशीमिति ॥ अस्यायमर्थः ॥ हाइतिविषादे ॥ हाविषादशुगर्तिष्वित्यमरः ॥ नरोमर्त्यः
काशीकिंविस्मृजेदित्यर्थः ॥ ननुतीर्थपर्यटनादिपुण्योपचयार्थगच्छेदित्याशंक्यकाशीविशिनष्टि ॥ प्रकाशीकृतपुण्यराशिमिति ॥ प्रकाशीकृतःप्रकटीकृतःपुण्यानाराशिःपुंजोयस्यामर्याद्विश्वेश्वरे
णशास्त्रेणवेतिसातथाताम् ॥ अन्यतीर्थादीनांक्षुद्रपुण्यहेतुत्वात्काश्याश्रक्षणेक्षणेपुण्यराशेर्निमित्तत्वात् ॥ तथाचवक्ष्यति ॥ प्रयागेमाघमासेनुसम्यक्स्नातस्ययत्फलम् ॥ तत्फलंकोटिगुणितंवारा
णस्यांक्षणेक्षणेइत्यादीनि ॥ नतदर्थकाशीविहायान्यत्रगमनमितिभावः ॥ ननुसमुच्चयेकोविरोधइतिन्यायेनतीर्थपर्यटनादिपुण्यानिसंपाद्यपुनरत्रायास्यतीत्याशंक्यनरंविशिनष्टि ॥ शीघ्रनाशीति ॥
शीघ्रनाशोस्यास्तीतिशीघ्रनाशी ॥ मरणस्यातिनियतत्वात्तथानकार्यमितिभावः ॥ शीघ्रनाशीमितिपाठेकाश्याविशेषणम् ॥ शीघ्रसंसारंचंचलस्वभावत्वान्नाशयतीतिशीघ्रनाशीतामित्यर्थः ॥
अज्ञानांकाशीविहायगंतुमयोग्येपिअन्यत्रगमनेकारणमपीत्याह ॥ नूनमिति ॥ नूननिश्चितंएवंतर्क्यतइतिवा ॥ नूनंतर्कैर्ऽर्थनिश्चयइत्यमरः ॥ तदीयंतस्यकाशीविहायगंतुरिदंतदीयंतसं
बंधियत्सुकृतंतत्स्वनूनंसुष्ठुयथाभवतिअनुपश्चात् ॥ पश्चात्सादृश्ययोरन्वित्यमरः ॥ ऊनन्यूनंक्षीणमित्येवंमदीयंचेतोतःकरणविवृणोतिविचारयतितर्कयतीत्यर्थः ॥ एतदुक्तंभवति ॥ पूर्व
काशीप्रापकसुकृतेनकाशीप्राप्तेदानींसुकृतेपूर्णेसुकृतस्यक्षीणत्वात्काशीविस्मृजतीति ॥ सुनूनमितिपाठोवा ॥ तत्रापिसुसुष्ठु नुपृच्छायाम् ऊनंक्षीणमिति ॥ नुपृच्छायांविकल्पेचेत्यमरः ॥

काशीप्रकाशीकृतपुण्यराशिंहाशीघ्रनाशीविस्मृजेन्नरःकिम् ॥ नूनंस्वनूनंसुकृतंतदीयंमदीयमेवंविवृणोतिचेतः ॥ १६ ॥

नरोनरोगीयदिहाविहायसहायभूतांसकलस्यजंतोः ॥ काशीमनाशीसुकृतैकराशिमन्यत्रयातुंयततांचान्यः ॥ १७ ॥

सुलूनमितिपाठेस्पष्टार्थः ॥ १६ ॥ नरोनरोगीति ॥ अस्यायमर्थः ॥ अन्यत्रयातुंगंतुम् ॥ काशीतइत्यर्थात् ॥ यततांचतनंकुर्वतांजनानांमध्येयदियदा हेतिहर्षे यद्यदाइ
हजगतीतिवा ॥ काशीमविहाययोऽनाशीभवति नविद्यतेआशिषःकामायस्यसतथा ॥ इन्द्रियचांचल्यंपरित्यज्यमोक्षैकपरोभवतीत्यर्थः ॥ सनरोनरोगीसंसाराख्यरोगवान्नभवतीत्यर्थः ॥ नचान्यः
काशीविहायान्यत्रयातुंयतनवान्यःसनरोरोगीनचकिंतुरोग्येव ॥ किंवक्तव्यंदाराणसीविहाययोन्यत्रगतःसरोगीभवतीतिभावः ॥ काशीविशिनष्टि ॥ सहायभूतांसकलस्यजंतोरिति ॥ जरायुजां
डजस्वेदजोद्विजलक्षणस्यप्राणिमात्रस्यधर्मार्थकाममोक्षेषुसाहाय्यकर्त्रीमित्यर्थः ॥ ननुकथमस्याएतादृशंसामर्थ्यतत्राह ॥ सुकृतैकराशिमिति ॥ सुकृतंचअवासुदेवारयोमोक्षश्च ॥ अकारो
वासुदेवःस्यादितिकोशात् ॥ सुकृतौपुण्यकैवल्येतयोरेकोमुख्योराशिःपुंजोयस्यांसातथातद्राशिरूपावाताम् ॥ प्राकृतंव्याख्यानंसप्तम् ॥ यद्वा यदिहेत्यनंतरोकारोनिषेधेयततामित्यनेत्रसंब
ध्यते ॥ तथाचायमर्थः ॥ यःकाशीविहायविहातुंयततानयतते ॥ काशीस्थित्यनुकूलमेवचेष्टतइत्यर्थः ॥ सनरोनरोगीभवति ॥ अन्यत्पूर्ववत् ॥ किंत्वस्मिन्पक्षेव्यवहितयोजनालकारव्य
त्ययकल्पनाचसोढव्या ॥ यद्वा यद्यदाइहसंसारे ॥ यद्वा यदियदा हइतिपादपूर्णे ॥ नरोनरोगीप्राणांतिकरोगवान्नभवतितदाआईषत्कदाचित्काशीविहायकाशीस्थित्यनुकूलयोगक्षेमार्थ
अन्यत्रयातुंयततांचतनंकरोतु ॥ हाइतिस्वेदेवा ॥ नचान्यःप्राणांतिकरोगीत्यर्थः ॥ कथंभूतांकाशीम् ॥ अनाशीःसुकृतैकराशिनिष्कामपुण्यैकपुंजामित्यर्थः ॥ शेषंपूर्ववत् ॥ १७ ॥

वित्रस्तपापामिति ॥ अस्यायमर्थः ॥ मुक्ताजीवन्मुक्ताः विमुक्तांकाशीनपरित्यजन्तीत्यन्वयः ॥ कायवाङ्मनोभिर्यावज्जीवमिति परेरर्थः ॥ तत्र हेतुगर्भाणिविशेषणान्याह ॥ वित्रस्ताविध्व
स्तापापापपहेतुत्वादविद्या ॥ यद्वा वित्रस्तानिपापानिकायवाङ्मनोजन्यानिदशविधानिययासातथाताम् ॥ त्रिदशैर्ब्रह्मादिभिर्दुरापामप्राप्याम् ॥ गंगैवसब्रह्मतदेवापोजलानियस्यांसातथाताम् ॥
योसौनिर्जनोदेवश्चित्स्वरूपीजनार्दनः ॥ स एवद्रवरूपेण गंगांभोनात्रसंशयइतिवचनात् ॥ गंगायाः सत्यआसमंतात् आपोयस्यामितिवा ॥ भवः संसारः स एवपांशोबंधनरज्जुस्तस्यशापांशस्त्रीइच्छेत्त्री
मित्यर्थः ॥ भवपाशपाशामितिपाठेभवपाशस्यपाशांप्रतिबंधिकांनाशिकामित्यर्थः ॥ सर्वत्रहेतुमाह ॥ शिवाविमुक्तामहादेवेनपार्वतीपरमेश्वराभ्यांवाअत्यक्तामित्यर्थः ॥ तथाचहरिवंशेउमांप्रति
ईश्वरवचनम् ॥ नाहं वैश्वविमोक्षयामिअविमुक्तं हिमेगृहमित्यादि ॥ अमृतस्यकैवल्यमुक्ताफलस्यएकांमुख्यांशुक्तिम् ॥ मुक्तास्फोटःस्त्रियांशुक्तिरित्यमरः ॥ विमुक्तांब्रह्मांडासंबद्धांकैवल्यरूपांवा ॥
विमुक्तश्चविमुच्यतइतिश्रुतेः ॥ मुक्ताविमुक्ताइतिपाठेमुक्ताअविमुक्ताश्चनपरित्यज्यन्तीत्यर्थः ॥ १८ ॥ हंहोकिमंहइति॥ अस्यायमर्थः ॥ हंहोभोजनाः यूयमंहोनिचिताअंहोभिरधौनिचिताव्याप्ताः किंअपितुव्या
प्ताएव ॥ अंहोदुःखव्यसनेष्वधामित्यमरः ॥ अतएवप्रलब्धावंचिताः सुकृतेनविधात्रावेतिशेषः ॥ किमित्याकांक्षायामाह ॥ बंहीयसामहीयसा ॥ महीयसेतिवापाठः ॥ आयासभरेणदूरदेशाग

वित्रस्तपापां त्रिदशैर्दुरापांगंगांसदापांभवपाशशापाम् ॥ शिवाविमुक्ताममृतैकशुक्तिंमुक्ताविमुक्तानपरित्यजन्ति ॥ १८ ॥ हंहोकिमंहोनिचिताः प्रलब्धा
बंहीयसायासभरेणकाशीम् ॥ प्रभूतपुण्यद्रविणैकपण्यांप्राप्यापिहित्वाकचगंतुमुद्यताः ॥ १९ ॥ अहोजनानांजडताविहायकाशींयदन्यत्रनयंतिचेतः ॥
परिस्फुरद्गंगजलाभिरामांकामारिशूलाग्रधृतांलयेपि ॥ २० ॥ ररेभवेशोकजलैकपूर्णपापेस्मलोकाः पतिताब्धिमध्ये ॥ विद्राणानिद्राणविरोधिपापांकाशीं
परित्यज्यतरिंकिमर्थम् ॥ २१ ॥ नसत्पथेनापि नयोगयुक्त्यादानैर्नवानैवतपोभिरुग्रैः ॥ काशीद्विजाशीभिर्होसुलभ्याकिंवाप्रसादेनचविश्वभर्तुः ॥ २२ ॥

मदुर्गाध्वशौलिककतस्करादिजनितश्रमस्यखेदस्यभरेणपूरेणकाशींप्राप्यापि ॥ अस्याःप्राप्तेःसंभावनैवनास्तितथापिकेनचिद्द्राग्योदेयननतिमहताश्रमेणप्राप्यापीत्यपिशब्दार्थः ॥ कचकुत्रचिदं
तुमुद्युक्तायतः ॥ कथंभूतांकाशीम् ॥ प्रभूतपुण्यद्रविणैकपण्यामिति ॥ प्रभूतानिवहूनिपुण्यानितैरेवैकैःकेवलैःपण्यांक्रेयांप्राप्यामित्यर्थः ॥ १९ ॥ अहोइति ॥ जडताअज्ञता ॥
लयेपिस्थितिसमयेपीत्यपिशब्दार्थः ॥ स्पष्टमन्यत् ॥ २० ॥ ररेइति ॥ अस्यायमर्थः ॥ स्मेतिविस्मये ॥ ररेइतिसाधिक्षेपसंबोधने ॥ ररेजनाःकाशींपरित्यज्यकिमर्थमवेसं
सारलोकांआलोचनकर्तारोपियूयंपतिताइत्याक्रोशतीत्यर्थः ॥ कथंभूतेभवे ॥ अब्धिमध्येसमुद्रमध्यवत्तुदुस्तरैत्यर्थः ॥ पतिताब्धिमध्यइत्यत्रसंधिरार्थः ॥ पतथेतिपाठस्तुस्पष्टार्थः ॥ शोकजलेनएके
नमुख्येनकेवलेनवापूर्णव्याप्ते ॥ पापेपापरूपेपापहेतुत्वाद्वापापे ॥ विद्राणानिविद्रावितानिनिर्वाणविरोधीनिपापानिययासातथाताम् ॥ पुनःकथंभूताम् ॥ तरिंनावम् ॥ भवार्णवोत्तारणनौस्वरूपा
मित्यर्थः ॥ स्त्रियांनौस्तराणिस्तरिरित्यमरः ॥ २१ ॥ नसत्पथेनेति ॥ अस्यायमर्थः ॥ सत्पथादिनाकाशीनसुलभ्याकिंकिंतुद्विजाशीभिर्योगैर्विश्वेश्वरस्यानुग्रहस्तेनैवेति ॥ एवार्थेवाशब्दः ॥
स्वतंत्रतावोभयोः ॥ अतोविश्वेश्वरस्यानुग्रहाभावाद्वन्यत्रयांतीतिभावः ॥ सत्पथेनसदाचारेणवेदोक्तकर्मानुष्ठानेनेतियावत् ॥ योगयुक्त्यायोगोऽष्टांगादिस्तस्ययुक्तिर्युजनंतेनयोगाभ्यासेनेत्यर्थः

स्पष्टमन्यत् ॥ २२ ॥ ननुपुरुषार्थचतुष्टयस्यान्यत्रापि विद्यमानत्वात्किमिति काशीनत्याज्येत्याग्रहस्तत्राह ॥ धर्मस्तिवति ॥ अस्यायमर्थः ॥ तुशब्दआशंकाव्यावृत्त्यर्थः ॥ अन्यत्रसंपत्तिभैरर्थ
समूहैर्यो धर्म उह्यते प्राप्यते ॥ तथान्यत्र बहुदानभोगकैर्बहुदानानां भोगकैराभोगैर्विस्तारैरर्थभैः कृत्वा कामैः सहयोऽर्थ उह्यते तथान्यत्र यो मोक्ष उह्यते तत्सर्वमर्थ्यादिकं सचमोक्ष एको मुख्यः सायुज्याख्य इत्यर्थः ॥
अत्र काश्यां यथा तथान्यत्र न चेति योजना ॥ २३ ॥ काश्यां यथा धर्मादिकं तथान्यत्र नेत्यत्र हेतुमाह ॥ क्षेत्रं पवित्रमिति ॥ अस्यायमर्थः ॥ हियस्मात्प्रयथाऽविमुक्तं क्षेत्रं पवित्रं पवित्रं यत्विद्या तत्कार्या
न्मोचयतीति तथान्यत्र न ॥ अन्यत्र क्षेत्रांतरं तथानेत्यर्थः ॥ तत्र हेतुमाह ॥ यच्छ्रुतिभिः प्रयुक्तं यद्यस्माच्छ्रुतिभिर्वेदेरेव प्रयुक्तं सर्वक्षेत्रेभ्योऽविमुक्तमधिकं प्रतिपादितमित्यर्थः ॥
श्रुतिभिः प्रयुक्तमित्यन्यस्य व्यावृत्तिमाह ॥ न च धर्मशास्त्रैरिति ॥ उपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ शरण्यं शरणायाहितम् ॥ सदायावज्जीवम् ॥ २४ ॥ श्रुतिप्रयुक्त
त्वमेवाह ॥ सहोवाचेति सार्धं द्वाभ्याम् ॥ तत्र प्रथमेन सार्धेनाविमुक्तस्य स्वरूपमुच्यते द्वितीयेन क्षेत्रांतरेभ्यश्चाधिक्यमिति विभागः ॥ सहोवाचेत्यस्यायमर्थः ॥ सप्रसिद्धो जा
वालिराजालाया अपत्यं जावालिरारुणे हेतु आरुणे इति शिष्यसंबोध्य उवाचेत्यन्वयः ॥ किमुवाच तदाह ॥ असिरिडामतेति ॥ इडानाडीति शेषः ॥ असिर्नाम नदी वरुणापिनद्येव
तदंतस्तयोर्मध्य इत्यर्थः ॥ अविमुक्तं काशी ॥ स्वार्थेकः ॥ सोऽविमुक्तः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति वरणायां वा नाश्यां च मध्ये प्रतिष्ठित इति श्रुतेः ॥ २५ ॥

धर्मस्तु संपत्तिभैः किलोह्यते प्यर्थो हि कामैर्बहुदानभोगकैः ॥ अन्यत्र सर्वसचमोक्ष एकः काश्यां न चान्यत्र तथा यथात्र ॥ २३ ॥ क्षेत्रं पवित्रं हियथाऽवि
मुक्तं नान्यत्तथा यच्छ्रुतिभिः प्रयुक्तम् ॥ न धर्मशास्त्रैर्न चतैः पुराणैस्तस्माच्छरण्यं हि सदाऽविमुक्तम् ॥ २४ ॥ सहोवाचेति जावालिरारुणे असिरिडामता ॥
वरणापि गलानाडी तदंतस्त्वविमुक्तकम् ॥ २५ ॥ सासुषुम्णा परानाडि त्रयं वाराणसी त्वसौ ॥ तदत्रोत्क्रमणे सर्वजंतूनां हि श्रुतौ हरः ॥ २६ ॥ तारकं ब्रह्म व्या
चष्टे तेन ब्रह्म भवति हि ॥ एवं श्लोको भवत्येष आहुर्वेदेवादिनः ॥ २७ ॥ भगवानंतकालेऽत्र तारकस्योपदेशतः ॥ अविमुक्ते स्थिता ज्ञानतून्मोचयेन्नात्र संशयः ॥ २८ ॥

किंतदविमुक्तं तत्राह ॥ सासुषुम्णेति ॥ अविमुक्तस्यैव सुषुम्णाशब्देनोच्यमानस्य सेति स्त्रीलिङ्गेन परामर्शः ॥ ननु कावैव वरणाकाचनाशीति सर्वानिन्द्रियकृतान्दोषान् वारयति तेन वरणा भवति
सर्वानिन्द्रियकृतान्पापान्नाशयति तेन नाशी भवतीत्याथर्वणश्रुतौ नाशीति श्रूयते अत्र त्वसिरतः श्रुतिविरोधात् पुराणस्याप्रामाण्यमिति चेत्तत्र ॥ अस्यति सर्वाणि पापानि क्षयति नाशयतीत्यर्थे क्योपपत्तेः ॥
नामविकल्पो वा ॥ एतत्र यमसौ वाराणसीत्यं गुल्यानिर्दिश्यते ॥ शरणे त्वयम् पुरीति च स्थलत्रये पाठांतरेऽयमर्थः ॥ शीर्यते नश्यतीति शरणं शरीरं तस्मिन् शरणे शरीरेऽध्यात्मेऽसिरिडेत्यादि पूर्ववत् ॥
आधिदैवे तु पुनरियं पुरी वाराणसीति विशेषः ॥ अयं भावः ॥ अध्यात्मे तावदिडापिंगलासुषुम्णेत्येतत्र यमविमुक्तं वाराणसी ॥ आधिदैवेऽसि वरणाविमुक्तमित्येतत्र यं वाराणसी अविमुक्तमिति ॥ श्रुतौ
दक्षिणे कर्णे ॥ सुषुम्णे दक्षिणे कर्णे इति श्रुतेः ॥ २६ ॥ काशीस्थानि भूतमात्राण्यंतकाले भगवान्मोचयतीत्यत्र ब्रह्मविदां संमतिमाह ॥ एवं श्लोक इति ॥ एवमुक्तार्थप्रतिपादक एष वक्ष्यमाणः
श्लोकः पद्यं भवतीति वेदवादिनो वेदं न वेदः स्वप्नकाशीश्चिदात्मा तद्वादिनः परमार्थनिरूपका आहुरुक्तवंत इत्यर्थः ॥ २७ ॥ श्लोकं दर्शयति ॥ भगवानिति ॥ भगवान् श्रीरुद्रस्तारकस्य प्रणवस्य श्रीरा
मपदक्षरमंत्रराजस्य वा ॥ तथा चाथर्वणश्रुतौ श्रीरामवाक्यं विश्वेश्वरं प्रति ॥ अथ सहोवाच श्रीरामः क्षेत्रेऽत्र तव देवेश यत्र कुत्रापि वामृताः कृमिकीटादयोऽप्याशुमुक्ताः संतु न चान्यथा अविमुक्ते तव क्षेत्रे सर्वे

१ सहोवाचेति पूर्वश्लोकावर्जं जावालिरारुणे इत्यत्र जावालिरारुणे इति द्वितीयश्लोकपूर्वार्धे त्रयमित्यस्य स्थाने त्वयिमिति त्वसावित्यस्य स्थाने पुरीति चेत्यर्थः ॥
CC-0 Shri Krishna Museum Kurukshetra. Digitized by eGangotri

पांमुक्तिसिद्धये अहंसनिहितस्त्रपापाणप्रतिमादिषु क्षेत्रेस्मिन्योर्चयेद्भक्त्यामंत्रेणानेनमांशिव ॥ ब्रह्महत्यादिपापेभ्योमोक्षयिष्यामिमाशुचः ॥ त्वत्तोवाब्रह्मणोवापियेलभतेषडक्षरम् ॥ जीवंतोमंत्रसिद्धाः
स्युर्मुक्तामांप्राप्नुवन्ति ॥ सुभूषोर्दक्षिणेकर्णेयस्यकस्यापिवास्वयम् ॥ उपदेक्ष्यसिमन्मंत्रंसमुक्तोभविताशिवेति ॥ २८ ॥ गतिराश्रयः ॥ २९ ॥ अन्यांशुद्राम् ॥ गवेषयेदन्वेपयेत्प्रार्थयेदित्यर्थः ॥ ३० ॥
इत्यमितिव्यासोक्तिः ॥ पुराणाञ्चपुरातनाद्देवादितिवा ॥ ३१ ॥ श्रीकालराजंश्रीकालभैरवम् ॥ आपृच्छनायान्यत्रगंतुमाज्ञायाचनाय ॥ काशीश्वरात्प्राथ्येतिचेत्तत्राह ॥ यतस्त्वमेवकाशीपुर्याः
प्रभुरीश्वरइति ॥ तथाचपंचक्रोशयात्रामाहात्म्येपार्वतीप्रतिविधेश्वरवचनम् ॥ अस्मिन्क्षेत्रेक्षणाकाश्यांस्वातंत्र्यंनहिमेसदा ॥ श्रीकालभैरवःकाश्यांसएवप्रभुरुच्यते ॥ ब्रह्मवैवर्तेच ॥ मयापिसततंयत्रकाल
राजादिविभ्यता ॥ स्थीयतेसावधानेनकाश्यामानंदभोगिनेति ॥ ३२ ॥ काशीत्यागखेदाद्विलपति ॥ हाकालराजेति ॥ हाकष्टे ॥ हेकालराज प्रतिभूतम् भूताचतुर्दशी भूतांभूतांप्रतिप्रति

नाविमुक्तसमंक्षेत्रंनाविमुक्तसमागतिः ॥ नाविमुक्तसमंलिंगंसत्यंसत्यपुनःपुनः ॥ २९ ॥ अविमुक्तपरित्यज्ययोन्यत्रकु रतेरतिम् ॥ मुक्तिकरतलान्मुक्ता
सोन्यांसिद्धिगवेषयेत् ॥ ३० ॥ इत्थंसुनिश्चित्यमुनिर्महात्माक्षेत्रप्रभावंश्रुतितःपुराणात् ॥ श्रीविश्वनाथेनसमंनलिंगंपुरीनकाशीसदृशीत्रिकोट्याम् ॥ ३१ ॥
श्रीकालराजंचततःप्रणम्यविज्ञापयामासमुनीशवर्यः ॥ आपृच्छनायाहमिहागतोस्मि श्रीकाशिपुर्यास्तुयतःप्रभुस्त्वम् ॥ ३२ ॥ हाकालराजप्रति
भूतमत्रप्रत्यष्टमिप्रत्यवनीसुतार्कम् ॥ नाराधयेमूलफलप्रसूनैःकिंमय्यनागस्यपराधदृक्स्याः ॥ ३३ ॥ हाकालभैरवभवानभितोभयार्तान्माभैष्टचे
तिभणनैःस्वकरंप्रसार्य ॥ मूर्तिविधायविकटांकटुपापभोक्त्रींवाराणसीस्थितजनान्परिपातिकिंन ॥ ३४ ॥ हेयक्षराजरजनीकरचारुमूर्तेश्रीपूर्णभद्रसुतनाय
कदंडपाणे ॥ त्वंवैतपोजनितदुःखमवैषिसर्वकिंमांबहिनयसिकाशिनिवासिरक्षिन् ॥ ३५ ॥ त्वमन्नदस्त्वंकिलजीवदातात्वंज्ञानदस्त्वंकिलमोक्षदोपि ॥
त्वमंत्यभूषांकु रूपेजनानांजटाकलापैरुरगेंद्रहारैः ॥ ३६ ॥ गणौत्वदीयौकिलसंप्रमोद्धमावन्नस्थवृत्तांतविचारकोविदौ ॥ संभ्रांतिमुत्पाद्यपरामसाधून्क्षे
त्रात्क्षणंदूरयतस्त्वमुष्मात् ॥ ३७ ॥ शृणुप्रभोदुंदिविनायकत्वंवाचंमदीयांतुरटाम्यनाथवत् ॥ त्वत्स्थाःसमस्ताःकिलविघ्नपूगाःकिमन्नदुर्वृ
त्तवदास्थितोहम् ॥ ३८ ॥

भूतंप्रतिचतुर्दशीत्यर्थः ॥ प्रत्यष्टमि अष्टमीमंष्टमींप्रतिप्रत्यष्टमि ॥ प्रत्यवनीसुतार्कम् अवनीसुतोमंगलोऽर्कःसूर्यः ॥ ताभ्यांतयोर्वासरेलक्ष्येते ॥ अवनीसुतार्कौअवनीसुतार्कौप्रतिप्रत्यवनीसुतार्कम्
प्रतिमंगलवासरंप्रतिप्रतिविवासरमित्यर्थः ॥ मूलफलपुष्पैःकिमहंनाराधयेआराधनंकिंनकृतवानस्मिअपितुकृतवानेव ॥ अतोऽनागसिअपराधशून्येमयिअपराधदृक्अपराधेदृक्दृष्टिर्यस्यसतथातथाभूतः
किंस्याःभवेः ॥ काकाक्षिन्यायेनकिंशब्दस्योभयत्राप्यन्वयः ॥ केनदोषेणकाशीतोमांनिष्कासयसीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ भणनैःशब्दैः ॥ विकटांभयंकराम् ॥ कटुपापभोक्त्रीतीव्रपापनाशिनीम् ॥
विकटोत्कटपापभोक्त्रीमितिकचित्पाठः ॥ नपरिपातिकिंअपितुपरिपात्येवेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ एवंश्रीकालभैरवाग्रतोविलप्यश्रीदंडपाणेग्रतोविलपति ॥ हेयक्षेति ॥ नायकहेष्ट्रेष्ठ ॥ ३५ ॥ अन्न
दश्चतुर्विधान्नदः ॥ अतएवजीवदाता ॥ अंत्यभूषांमर्त्यदेहत्यागावसरभूषाम् ॥ ३६ ॥ संभ्रांतिंसंमोहउद्वेगंवा ॥ अमुष्मात्क्षेत्रादित्यन्वयः ॥ दूरयतोमनुष्यानितिकचित्पाठः ॥ ३७ ॥ श्रीगणे

शंप्रार्थयति ॥ शृण्विति ॥ शृणुष्वभोइतिपाठांतरेआत्मनेपदमार्षम् ॥ रटामिप्रलपामि ॥ विघ्नैस्त्वंदूरीक्रियसेकिमयाशक्यमित्यतआह ॥ त्वत्स्थाइति ॥ त्वयितिष्ठंतीतित्वत्स्थास्त्वत्प्रेर्यास्त्वदधीना
इत्यर्थः ॥ समस्ताःसमग्राः ॥ त्वच्छासनस्थाइतिकचित्पाठः ॥ विघ्नपूगा विघ्नसमूहाः ॥ अतस्तैःकिमर्थमांवाहिर्निष्कासयसीत्यभिप्रायः ॥ ननुदुर्वृत्तस्यविघ्नसमूहैर्मयाअन्येनवाक्रियमाणंनिष्कासनं
युक्तमेवेत्यतआह ॥ किमत्रेति ॥ दुर्वृत्तवतीकिमत्राविमुक्तेऽहमास्थितःस्थितोस्मिअपितुनैवेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ मोदादिपंचविनायकांश्चितामण्यार्दींश्चप्रार्थयति ॥ शृण्वंत्वमीइति ॥ अमीमोद
प्रमोदामोदसुमोददुर्मोदाः ॥ चिंतामण्यादयएवपंच ॥ आशागजइत्याख्याययोस्तावाशागजारख्यौ ॥ तौप्रसिद्धौ ॥ आशागजाघोरविनायकावितिपाठेगजश्वोरश्वगजाघोरौ ॥ देवताद्वंद्वेति
दीर्घः ॥ तौचतौविनायकौचतथातावित्यर्थः ॥ किंत्वस्मिन्पक्षेचिंतामणिरितिकपर्दिनोविशेषणम् ॥ भक्तानांचिंतामणिरिचिंतामणिःसर्वार्थपूरकइत्यर्थः ॥ ३९ ॥ श्रोतव्यमाह ॥ परापवादइति ॥
एषकाशीत्यागलक्षणःपाकःफलकःकस्मात्पापाज्जातइत्यर्थः ॥ ४० ॥ ननुनिषिद्धाचरणाभावेपीर्विहताकरणप्रत्यवायात्काशीत्यागइत्यतआह ॥ गंगेति ॥ सदाप्रत्यहंसर्वदावाध्यानादिनापरि
सेविता ॥ त्ववगाहितेतिकचित्पाठः ॥ विशेषणपापिनोरकेषुपाचयतिविशेषणपाकःपचनंवास्मादिति विपाकोऽत्राधर्मः ॥ ४१ ॥ विशालाक्ष्याद्यादेवताःप्रार्थयति ॥ मातरिति ॥ हेज्येष्ठेशिज्ये

शृण्वंत्वमीपंच विनायकाश्चिंतामणिश्चापिकपर्दिनामा ॥ आशागजारख्यौचविनायकौतौशृणोत्वसौसिद्धिविनायकश्च ॥ ३९ ॥ परापवादोनमया
किलोक्तःपरापकारोपिमयाकृतोन ॥ परस्वबुद्धिःपरदारबुद्धिःकृतामयानात्रकएषपाकः ॥ ४० ॥ गंगात्रिकालंपरिसेवितामयाश्रीविश्वनाथोपिसदाविलो
कितः ॥ यात्राःकृतास्ताःप्रतिपर्वसर्वतःकोयंविपाकोममविघ्नहेतुः ॥ ४१ ॥ मातर्विशालाक्षिभवानिमंगलेज्येष्ठेशिसौभाग्यविधानसुंदरि ॥ विश्वेविधे
विश्वभुजेनमोस्तुतेश्रीचित्रघंटेविकटेचदुर्गिके ॥ ४२ ॥ साक्षिण्यएताःकिलकाशिदेवताःशृण्वंतुनस्वार्थमहं ब्रजाम्यतः ॥ अभ्यर्थितोदेवगणैःकरो
मिर्किंपरोपकारायनकिंविधीयते ॥ ४३ ॥ दधीचिरस्थीनिनकिंपुराददौजगत्रयंकिनददेऽर्थिनेबलिः ॥ दत्तःस्मकिंनोमधुकैटभौशिरोबभूवताक्ष्योपिच
विष्णुवाहनम् ॥ ४४ ॥ आपृच्छयसर्वान्समुनीन्मुनीश्वरःसवालवृद्धानपितत्रवासिनः ॥ तृणानिवृक्षांश्चलताःसमस्ताःपुरींपरिक्रम्यचनिर्ययौच ॥ ४५ ॥

ष्टाचासौईशीचेतिज्येष्ठेशि ज्येष्ठयासहईशीतिवा ॥ तत्रज्येष्ठागौरी ॥ अलक्ष्मीरितिकेचित् ॥ ईशीईशानातस्याः संबोधनेहेज्येष्ठेशिहेज्येष्ठेईशिइत्यर्थः ॥ ज्येष्ठेशिइतिपाठेऽकारप्रश्लेषः ॥
अस्यानद्याअधिष्ठात्री देवताऽसीतस्याःसंबोधनेहेअसीति ॥ ज्येष्ठेत्रेतिपाठेप्यकारप्रश्लेषः ॥ तद्वन्नसौभाग्ययोर्विधानेसंपादनेसुंदरियोगेदक्षेइतिज्येष्ठायविशेषणम् ॥ चकारादन्यासांकाशीस्थ
देवतानां संग्रहः ॥ ४२ ॥ किंतुप्रार्थयतदाह ॥ नस्वार्थमिति ॥ अतोऽविमुक्तात् ॥ ननुस्वप्रयोजनंचेन्नास्तिकिमितिर्तर्हिगच्छसितत्राह ॥ अभ्यर्थितइति ॥ नन्वभ्यर्थितेनापिर्किंकाशीत्या
ज्यातत्राह ॥ परोपकारयेति ॥ ४३ ॥ परोपकारार्थमकर्तव्यमपिक्रियतइत्यत्रदृष्टांतमाह ॥ दधीचिरिति ॥ यद्वा काशीतोव्रजनेहेतुद्वयंअभ्यर्थनापरोपकारश्च तत्रोभयत्राकरणीयस्यापिकरणे
दृष्टांतमाह ॥ दधीचिरिति ॥ उक्तंच ॥ त्वचंकर्णःशिविर्मांसजीवंजीमूतवाहनः ॥ ददौदधीचिरस्थीनिर्किनदेयंमहात्मनामिति ॥ अर्थिनेविष्णवेदत्तःस्मेत्यत्राप्यस्यान्वयः ॥ शेषपादेसइतिकचित्पाठः
संचित्यः ॥ सताक्ष्यइतिवासंबंधः ॥ तत्राद्योदृष्टांतःप्रार्थनोपकारयोः ॥ अवशिष्टंत्रयंतुप्रार्थनामात्रेइतिभेदः ॥ ४४ ॥ उपसंहरति ॥ आपृच्छचेति ॥ व्यासोक्तिरियम् ॥ पुरींपरिक्रम्यचक्षेत्रं

प्रदक्षिणीकृत्य ॥ तथाचवक्ष्यतिकालराजाध्यायेऽत्रैव ॥ अतःप्रदक्षिणीकृत्यपूजनीयापुरीत्वयिमीति ॥ वामनपुराणेप्रह्लादतीर्थयात्रायाम् ॥ प्रदक्षिणीकृत्यपुरीपूज्याविमुक्तकेशवौ ॥ लोलंदिवाकरं
दृष्ट्वाततोमधुपुरीययाविति ॥ चकारादंतर्गृहयात्राविधायेत्यर्थः ॥ अंतिमश्चकारः समुच्चयार्थआहचोतिसमुच्चिनोति ॥ निर्ययौबहिरितिक्वचित्पाठः ॥ ४५ ॥ यदाहतर्निर्दिशतिश्लोकद्वयेन ॥
प्रोषितस्येति ॥ चंद्रमौलिचंद्रशेखरमवलोकययास्यतोगच्छतइहसंसारेकस्यजनस्यसिद्धिर्यमर्थमुद्दिश्यगच्छतितस्यार्थस्यसिद्धिर्नपरिस्फुरेन्नोल्लेखेन्नभवेदपितुस्फुरेदेवेत्यन्वयः ॥ पुरःस्फुरेदिति
क्वचित्पाठः ॥ कथंभूतस्य ॥ परितोलक्षणैःसर्वप्रकारैर्लक्षणैःसल्लक्षणैःशकुनादिलक्षणैर्वाप्रोषितस्यप्रदग्धस्यरहितस्येतियावत् ॥ प्रपूर्वस्यउषदाहइत्यस्यरूपम् ॥ प्रोज्झितस्येतिक्वचित्पाठः ॥
पुनःकथंभूतस्य ॥ नीचवर्त्मनिअसन्मार्गेपरिवर्तितुंशीलंयस्यसंतथातस्यापीत्यर्थः ॥ वाशब्दश्चार्थसमुच्चयवाची ॥ ४६ ॥ गुल्मोगुच्छः ॥ पापंनचरंति अन्यत्रापिनचरंतिनयांतीत्यर्थः ॥
वयंचराणांजंगमानांप्रथमाःप्रथमोत्पन्नाब्राह्मणाःश्रेष्ठाइत्यर्थः ॥ एवंभूतानप्यस्मान्धिगस्तु ॥ कीदृशानस्मान् ॥ हाकष्टे वाराणसींविहायगच्छतोऽन्यत्रगमनंकुर्वतः ॥ गच्छतइत्यत्रयामइति
क्वचित्पाठःसनच्छंदोभंगभियाकक्षीकर्तव्यः ॥ ४७ ॥ असिमितिव्यासोक्तिः ॥ उपस्पृश्याचम्यस्नात्वाच ॥ हिशब्दात्संगमेश्वरंप्रपूज्यवा ॥ प्रासादमालाः प्रासादसमूहान् ॥ किमुवाचतदाह ॥

प्रोषितस्यपरितोपिलक्षणैर्नीचवर्त्मपरिवर्तिनोपिवा ॥ चंद्रमौलिमवलोकययास्यतःकस्यसिद्धिरिहनोपरिस्फुरेत् ॥ ४६ ॥ वरंहिकाश्यांतृणवृक्षगुल्मकाश्चरं
तिपापंनचरंतिनान्यतः ॥ वयंचराणांप्रथमाधिगस्तुनोवाराणसींहाद्यविहायगच्छतः ॥ ४७ ॥ असिंह्युपस्पृश्यपुनःपुनर्मुनिःप्रासादमालाःपरितोविलो
कयन् ॥ उवाचनेत्रेसरलेप्रपश्यतंकाशींयुवांक्कपुरीत्वयंबत ॥ ४८ ॥ स्वैरंहसंत्वद्यविधायतालिकांमिथःकरेणापिकरंप्रगृह्य ॥ सीमाचराभूतगणा
ब्रजाम्यहंविहायकाशींसुकृतैकराशिम् ॥ ४९ ॥ इत्थंविलप्यबहुशःसमुनिस्त्वगस्त्यस्तत्क्रौंचयुग्मवदहोअबलासहायः ॥ मूर्च्छामवापमहतींविरही
वजल्पन्हाकाशिकाशिपुनरेहिचदेहिदृष्टिम् ॥ ५० ॥

हेनेत्रेचक्षुषी ॥ कथंभूते ॥ सरलेस्निग्धेप्रसन्नेइतियावत् ॥ काशींप्रपश्यतंप्रकर्षेणावलोकयतम् ॥ यतोयुवांकइयंपुरीकाशीक्ककुत्र ॥ वतेतिखेदे ॥ पुनर्मेलनंतुदुर्घटमितितुशब्दस्यार्थः ॥ ४८ ॥
स्वैरिति ॥ ब्रजाम्यहंअहंगच्छामि ॥ ब्रजत्यसावितिक्वचित्पाठः ॥ ४९ ॥ इत्थमिति ॥ सोऽगस्त्योमुनिर्मननशीलोपिबहुश इत्थंविलप्यमूर्च्छामवापेत्यन्वयः ॥ किंकुर्वन् ॥ हाइतिखेदे ॥
हेकाशिहेकाशिपुनरेहिदृष्टिंदर्शनंचदेहीतिजल्पन् ॥ हाकासीतिक्वचित्पाठः ॥ कीदृशींदृष्टिम् ॥ महतींमहत्तराम् मुत्तयैकसाधनमित्यर्थः ॥ यद्वा मूर्च्छांविशिनष्टि ॥ महतीमिति ॥ महत्त्वंचोतयन्न
गस्त्यंविशिनष्टि ॥ अबलासहायइति ॥ अयंभावः ॥ अन्योपिविरहीकांताविरहादेवमूर्च्छांप्राप्नोति अयंतुअबलासहायोपि अतोमहतींअचिकित्स्यामित्यर्थः ॥ बहुजल्पनेदृष्टांतस्तत्क्रौंचयुग्मवादिति ॥
तच्चतत्क्रौंचयुग्मंकुड्युग्मंचतत्तथातद्वदिति ॥ कुड्यक्रौंचोत्थेयमरः ॥ तच्छब्दोयंप्रसिद्धार्थाभिधायकः ॥ प्रसिद्धत्वंचास्ययत्क्रौंचमिथुनादित्यादिरामायणादौबोद्धव्यम् ॥ यथाचतत्रनिषादेनशरेण
विद्धंभूमौपतितंक्रौंचंदृष्ट्वाक्रौंचीअत्यार्तस्वरंवल्लापतथाकाशीविरहाख्येनव्याधेनस्वोद्धूतेनशोकारख्येनशरेणपीडितंभूमौपतितंभर्भारंहृष्टालोपासुद्राविललापेत्यर्थः ॥ तथाचरामायणे ॥ ततःसतमसातीरे
विचरंतमभीतवत् ॥ ददर्शक्रौंचयोस्तत्रमिथुनंचारुदर्शनम् ॥ तस्माच्चमिथुनादेकमागत्यानुपलक्षितः ॥ जघानवद्भानुशयोनिषादोमुनिसंनिधौ ॥ तंशोणितपरीतांगंचेष्टमानंमहीतले ॥ दृष्ट्वाक्रौंचीरुरा

वार्ताकरुणंखेपरिभ्रमेदिति ॥ मूर्छाप्रसौहृष्टांतमाह ॥ विरहीवेति ॥ ५० ॥ स्थित्वेतिव्यासोक्तिः ॥ यावोगच्छावइत्युवाचेतिशेषः ॥ कठिनतांस्मारयति ॥ किंनस्मरेरिति ॥ त्र्यक्षंप्रहित्यत्रिलोचन
मुदिश्यमदनंप्रस्थाप्य ॥ प्रहृत्येतिपाठेकामद्वारातद्वागैर्विद्ध्वामदनंप्रतियदकारीतिव्याख्येयम् ॥ तैर्देवैः ॥ ५१ ॥ यावदिति ॥ खेदात्त्रिचतुराणिपदानियावन्मुनिर्गच्छेत्तावद्धरापृथिवीभयभरा
दिवभयमेवभरोभयभरस्तस्मादिवसंचुकोचसंचुचितासीदित्यन्वयः ॥ कथंभूतः ॥ प्रस्वेदोदकसीकरैरंचितःपूजितःशोभितोभालदेशोयस्यसः ॥ कस्मात्संचुकोचतत्राह ॥ प्रत्युद्गमेति ॥ अयंभावः ॥
एतावद्दिनंतावदयंकाश्यांस्थितवानधुनामर्यागतस्याभ्युत्थानाद्यकरणान्ममनाशोभविष्यतीतिभयभरादिवपृथ्वीसंचुचितावभूवेति ॥ तथाचमुनः ॥ ऊर्ध्वप्राणायुक्क्रामंतियूनःस्थविरआयति ॥ अभ्यु

स्थित्वाक्षणांशिवशिवेतिशिवेतिचोक्तायावःप्रियेतिकठिनाहिदिवौकसस्ते ॥ किंनस्मरेस्त्रिजगतीसुखदानदक्षंत्र्यक्षंप्रहित्यमदनंयदकारितैस्तु ॥ ५१ ॥
यावद्भजेत्रिचतुराणिपदानिखेदात्स्वेदोदबिंदुकणिकांचितभालदेशः ॥ प्रत्युद्गमाऽकरणतःकिलमेविनाशस्तावद्धराभयवरादिवसंचुकोच ॥ ५२ ॥
तपोयानमिवारुह्यनिमेषार्धेनवैमुनिः ॥ अग्रेदर्शतंविंध्यंरुद्धांबरमथोन्नतम् ॥ ५३ ॥ चकंपेचाचलस्तूर्णदृष्ट्वैवाग्रस्थितंमुनिम् ॥ तमगस्त्यंसपत्नीकंवाता
पील्वलवैरिणम् ॥ ५४ ॥ तपःक्रोधसमुत्थाभ्यांकाशीविरहजन्मना ॥ प्रलयानलवतीव्रंज्वलंतंत्रिभिरग्निभिः ॥ ५५ ॥ गिरिःखर्वतरोभूत्वाविविक्षुरवनी
मिव ॥ आज्ञाप्रसादःक्रियतांकिंकरोस्मीतिचाब्रवीत् ॥ ५६ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ विंध्यसाधुरसिप्राज्ञमांचजानासितत्त्वतः ॥ पुनरागमनंचेन्मे
तावत्खर्वतरोभव ॥ ५७ ॥ इत्युक्त्वाक्षिणामाशांसनाथामकरोन्मुनिः ॥ निजैश्चरणविन्यासैस्तयासाध्व्यातपोनिधिः ॥ ५८ ॥ गतेतस्मिन्मु
निवरेवेपमानस्तदागिरिः ॥ पश्यत्युत्कंठमिवचगतश्चेत्साध्वभूततः ॥ ५९ ॥ अद्यजातःपुनरहंनशातोयदगस्तिना ॥ नमयासदृशोधन्यइतिमेने
सवैगिरिः ॥ ६० ॥ अरुणोपिचतत्कालेकालज्ञोऽथानकालयत् ॥ जगत्स्वास्थ्यमवापोच्चैःपूर्ववद्भानुसंचरैः ॥ ६१ ॥ अद्यश्वोवापरश्वोवाप्यागमिष्य
तिवैमुनिः ॥ इतिचिंतामहाभारैर्गिरिराक्रांतवत्स्थितः ॥ ६२ ॥ नाद्यापिमुनिरायातिनाद्यापिगिरिरेधते ॥ यथाखलजनानांहिमनोरथमहीरुहः ॥ ६३ ॥
विवर्धिपतियोनीचःपरामूयांसमुद्ग्रहन् ॥ दूरेतद्वृद्धिवार्ताऽस्तांप्राग्वृद्धेरपिसंशयः ॥ ६४ ॥

त्यानाभिवादाभ्यांपुनस्तान्प्रतिपद्यतइति ॥ भरभयादिवेतिक्वचित्पाठः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ चकंपेचस्वेदरोमोद्गमादिकंचदधावितचकारस्यार्थः ॥ ५४ ॥ तपइति ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ त्रिभिरग्निभिर्ज्व
लंतम् ॥ केतेऽग्नयस्तानाह ॥ तपइति ॥ काशीविरहाजन्मयस्यतेनाग्निना ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ साधुरसिप्राज्ञेतिचोपहासः ॥ चेद्यावत् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ उत्कंठमूर्ध्वग्रीवंयथास्यात्तथापश्यति
अपश्यत् ॥ पश्येदितिक्वचित्पाठः ॥ किमितिपश्यतितत्राह ॥ गतश्चेदिति ॥ चेद्यदि ॥ ततस्तदा ॥ उत्कंठइवचाहायेत्यन्यत्रपाठः ॥ ५९ ॥ यद्यस्मात् ॥ ६० ॥ अकालयत्अचालयत्
प्रेरयामासेतियावत् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ एयतेवर्धते ॥ मनोरथमवापोच्चैःपूर्ववद्भानुसंचरैः ॥ ६३ ॥ अद्यश्वोवापरश्वोवाप्यागमिष्यति ॥ प्राग्वृद्धिरपिसंशयितेतदृष्टांतेनाह ॥ विवर्धिपतीति ॥ विवर्धिप

तिवर्धितुमिच्छति ॥ ६४ ॥ पूर्वसंशयमात्रमुक्तमिदानीं दुष्टानां प्राक्सिद्धामनोरथानश्यंत्येवेत्याह ॥ मनोरथा इति ॥ फलितमाह ॥ तेनेति ॥ तेन खलानां मनोरथनाशनेन ॥ विश्वेशेनागस्त्या
दिरूपेण रक्षितं पालितम् ॥ ६५ ॥ पूर्वोक्तमर्थं सदृष्टांतं कथयन् प्रकृतं निगमयति ॥ विधवानामिति त्रयेण ॥ यथा विगतभर्तृकाणां कुचा उच्चैर्यथा स्यात् तथा हृदि वर्धित्वा तत्रैव हृदि विलीयंत एव न स्वेषां परेषां
वा उपकाराय भवति तथा खलानां मनोरथा इत्यर्थः ॥ ६६ ॥ यथा कन्नदी कुत्सितानदी अल्पवृष्ट्या कूलं कपास्वती रभंजिका भवति तथा खलस्याल्पवर्षेण अल्पकामवृष्ट्या या क्रुद्धिः समृद्धिः संपत्तिरिति यावत् ॥
सास्वकुलं कपास्वकुलनाशिका भवतीत्यर्थः ॥ कुन्नदीति क्वचित्पाठः संचित्यः ॥ ६७ ॥ योऽन्यसामर्थ्यमविज्ञाय स्वसामर्थ्यं दर्शयति स यथोपहासं प्राप्नोति तथा यं विध्योपीत्यर्थः ॥ ६८ ॥
॥ ६९ ॥ उदीचीं दिशं स्पृशतीत्युदीचीं दिक् स्पृकृतम् ॥ उदीचीं दिक् चरमिति क्वचित्पाठः ॥ मातरि श्वनं वायुम् ॥ ह्रस्वश्छांदसः ॥ पृच्छेत्पृच्छति ॥ ७० ॥ हेलोपा मुद्रे वाराणस्याः सा प्रसिद्धा मुद्रा

मनोरथानसिद्धयेयुः सिद्धानश्यंत्यपि ध्रुवम् ॥ खलानां तेन कुशालि विश्वं विश्वेश रक्षितम् ॥ ६५ ॥ विधवानां स्तनाय द्रुद्धये विलयंति च ॥ उन्नम्यो
ग्रम्यतत्रोच्चैस्तद्वत्खलमनोरथाः ॥ ६६ ॥ भवेत्कूलं कपाय द्रुद्धयैव वर्षेण कन्नदी ॥ खलर्धिरल्पवर्षेण तद्रस्यात्स्वकुलं कपा ॥ ६७ ॥ अविज्ञायान्यसा
मर्थ्यस्वसामर्थ्यं प्रदर्शयेत् ॥ उपहासमवाप्नोति तथैवायमिहाचलः ॥ ६८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ गोदावरी तटं रम्यं विचरन्नपि वै मुनिः ॥ न तत्याज च तं
तापं काशीं विरहजं परम् ॥ ६९ ॥ उदीचीं दिक् स्पृशामपि समुनिर्मातरि श्वनम् ॥ प्रसार्य बाहू संश्लिष्य काश्याः पृच्छेदनामयम् ॥ ७० ॥ लोपा मुद्रे
न समुद्राकापी हजगती तले ॥ वाराणस्याः प्रदृश्येत्तत्कर्तानयतो विधिः ॥ ७१ ॥ क्वचित्तिष्ठन् क्वचिज्जल्पन् क्वचिद्धावन् क्वचित्स्वलन् ॥ क्वचिचो
पविशंश्चेति बभ्रामे तस्ततो मुनिः ॥ ७२ ॥ ततो ब्रजन् ददर्श ग्रिपुण्यराशिस्तपोधनः ॥ चंचच्चंद्रशताभासां भाग्यवानिव सुश्रियम् ॥ ७३ ॥ विजित्य भानु
ना भानुं दिवापि समुदित्वराम् ॥ निर्वापयंती मिव तां स्वचेतस्तापसं ततिम् ॥ ७४ ॥

मुदं हर्षरातीति मुद्रारचनापरिपाटी कापि निरूपमा ॥ कापीति क्वचित् ॥ यद्वा मुद्रामुद्रिकां लिङ्गं चिह्नमिति यावत् ॥ इह ब्रह्मांडमध्ये जगती तले कुत्रापि न दृश्यते ॥ यतस्तस्याः कर्ता विधिर्ब्रह्मानेत्यर्थः ॥
तथा च वक्ष्यति ब्रह्मास्वयमेव ॥ मया सृष्टानि विप्रेन्द्र भुवनानि चतुर्दश ॥ अस्याः पुर्यां विनिर्माता स्वयं विश्वेश्वरः प्रभुरिति ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ तत इति ॥ ततस्तदनंतरं तत्र गोदावरी तीरप्रदेशे ब्रजं स्तपोधनोऽ
गस्त्यो महालक्ष्मीं सुचिरं यथा स्यात् तथा स्थितां ददृशे ददर्शेति तृतीयेनान्वयः ॥ कथं भूताम् ॥ चंचच्चंद्रशताभासां चंचदुच्छलघच्चंद्रशतं तस्येवासमंततो भासो दीप्तिर्यस्याः सा तथाताम् ॥ कां क इव ॥
सुश्रियं शोभनां लक्ष्मीं भाग्यवानिव ॥ पुण्यवान् यथा पश्यति तथेत्यर्थः ॥ अथैवैव योजना ॥ ततस्तदनंतरं तपोधनो गस्त्याग्रे प्रेथमतः सुश्रियं शोभनप्रभां श्रीगात्रतेजः समूहमित्यर्थः ॥ ददर्श
पश्चात्तत्र तस्यां सुश्रियां दृष्ट्यां सत्यामाधारभूतायां वा अगस्त्यो महालक्ष्मीं ददर्शेति शेषपूर्ववत् ॥ पाठांतरे स्वीयां स्वेष्टदेवतां श्रियमिति व्याख्येयम् ॥ ७३ ॥ विजित्येति ॥ पुनः कथं भूताम् ॥

भानुनादीधित्या ॥ भानुःकरोमरीचिःस्त्रीपुंसयोर्दीर्घितिःस्त्रियामित्यमरः ॥ भानुसूर्योविजित्यविशेषेणजित्वासमुदित्वरांसम्यगुदयंतीसम्यक्प्रकाशमानामित्यर्थः ॥ तांदैत्यास्त्रजनितांस्वचेतस्ता
पसंततिस्वमनस्तापपरंपरांनिर्वापयंतीनिराकर्तुंप्रवर्तमानामिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ निर्वापयितुमिच्छामिदैत्यास्त्रैस्तापितांतनुमित्यग्रेवक्ष्यमाणत्वात् ॥ अगस्त्यपरोवास्वशब्दस्तदातांकाशीवियोगजांस्वचेतस्ता
पसंततिमिति व्याख्येयम् ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ रात्राविति ॥ तत्तस्मात्कारणात्तत्रकोलापुरेऽध्युषितांस्थितामिवेतिपुनरुत्प्रेक्षा ॥ तस्मात्कस्मात् ॥ क्षीरोदेपितुर्गृहेमंदरस्यपर्वतस्यामृतोत्पत्त्यर्थं
कृतमंथानंदस्यत्रासात्तज्जनितशब्दत्रासात्तच्चूर्णनत्रासाद्वेत्यर्थः ॥ ननुतथापिपद्मालयत्वात्पद्मेस्थास्यतितत्राह ॥ रात्राविति ॥ रात्रौरात्रिविषयेपद्मेपुसंकोचोमुद्रीभावोयतः ॥ ननुतर्हिचंद्रम
सिस्थास्यतितत्राह ॥ दर्शेष्विति ॥ दर्शेष्वभावास्यासुअञ्जश्रृङ्गःकचिद्व्रजेददृश्यतांगच्छेदित्यर्थः ॥ अञ्जो जैवातृकःसोमइत्यमरः ॥ अतस्तादृक्स्थानांतराभावात्तत्राध्युषितामिवेत्युत्प्रेक्षा
॥ ७६ ॥ यदारभ्येति ॥ यदित्यव्ययं तथातदित्यपि ॥ यत्तूयंकालमारभ्यएनालक्ष्मीमानतःसमानतोवक्षसिदधारभार्यात्वेनस्वीकृतवान् ॥ तत्रमानंसूचयन्दधारेत्यनेनाकांक्षितंकर्तारमाह ॥
माधवइति ॥ मालक्ष्मीस्तस्याधवोभर्तेत्यर्थः ॥ तत्तंकालमारभ्यनूननिश्चितंस्थिताम् ॥ सपत्नीसरस्वती ॥ नारायणमहंवेदेगुरुडोयस्यवाहनम् ॥ शंखचक्रगदाहस्तेयस्यभार्यासरस्वतीतिव
चनात् ॥ प्रोत्प्लुष्टाज्ञानकूटेहरिनिजदयितेदेविसंसारसारेइतिसरस्वतीस्तोत्रेपाद्वचनाच्च ॥ धरणिर्वा ॥ यदाभूद्भार्गवोरामस्तदाभूद्धरणीत्वयिमिति वैष्णवोक्तेः ॥ श्रियाशातकुंभश्रुतिस्निग्ध

तत्रागस्त्योमहालक्ष्मींददृशेसुचिरंस्थिताम् ॥ ७५ ॥ रात्रावञ्जेषुसंकोचोदर्शेष्वञ्जःकचिद्व्रजेत् ॥ क्षीरोदेमंदरत्रासात्तदत्राध्युषितामिव ॥ ७६ ॥ यदारभ्यद
धारेनामाधवोमानतःकिल ॥ तदारभ्यस्थितानूनंसपत्नीर्ष्यावशादिव ॥ ७७ ॥ त्रैलोक्यंकोलरूपेणत्रासयंतंमहासुरम् ॥ विनिहत्यस्थितांतत्ररम्येकोलापुरे
पुरे ॥ ७८ ॥ संप्राप्याथमहालक्ष्मींसुनिवर्यःप्रणम्यच ॥ तुष्टाववाग्भिरिष्टाभिरिष्टांहृष्टमानसः ॥ ७९ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ मातर्नमामिकमले
कमलायताक्षिश्रीविष्णुहृत्कमलवासिनि विश्वमातः ॥ क्षीरोदजेकमलकोमलगर्भगौरिलक्ष्मिप्रसीदसततंनमतांशरण्ये ॥ ८० ॥ त्वंश्रीरुपेन्द्रसदने
मदनैकमातज्योत्स्नासिचंद्रमसिचंद्रमनोहरास्ये ॥ सूर्येप्रभासिचजगत्रितयेप्रभासिलक्ष्मिप्रसीदसततंनमतांशरण्ये ॥ ८१ ॥

कांत्याधरण्याचदूर्वादलश्यामलांग्या ॥ कलत्रद्वयेनामुनातोषितायत्रिलोकीगृहस्थायविष्णो नमस्तइतिभगवत्पादीयवचनाच्च ॥ तस्याईर्ष्यावशादिवपैशून्यवशादिवेत्यर्थः ॥ मानतोवक्षसिधृता
याअपिसपत्न्येरीर्ष्यावशतंतयोर्भगवतामुखदंष्ट्राप्रयोधृतत्वादुन्नेयम् ॥ इलामितिपाठेऽङ्गजुरेवार्थः ॥ इलापृथ्वीवाराहरूपेणदधार ॥ ७७ ॥ त्रैलोक्यमिति ॥ कोलरूपेणसूकरशरीरेण ॥
विनिहत्येति ॥ यद्यपिमंगलभूभूतैवसोसुरोघातितः ॥ तथाचोक्तंलक्ष्मीव्रतेभविष्येइंद्रप्रतिनारदेन ॥ भलेनसोवधीत्कोडंबञ्जेणाद्रियथाभवानिति ॥ समंगलः ॥ तथापिकल्पभेदा
भिप्रायेणैतदुक्तमित्यविरोधः ॥ कोलापुरेकोलापुरनाम्नि मंगलारख्यस्यराज्ञोमंगलपुरमेवकोलापुरम् ॥ एतदप्युक्तंलक्ष्मीव्रतेभविष्ये ॥ चोलदेवीश्रियःशापात्कोलास्यायत्रसाभवत् ॥
कोलापुरमितिरख्यातंक्षितौतन्मंगलपुरमिति ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ पद्मैश्चित्रपदार्यौघैरष्टभिःश्रवणाभूतैः ॥ महामुनिर्महालक्ष्मींतुष्टावजगदंविकाम् ॥ मातर्नमामीति ॥ हेमातर्नमामित्वा
मित्यर्थात् ॥ हेकमलेहेकमलायताक्षिहेश्रीविष्णुहृत्कमलवासिनिश्रीनारायणहृदयपद्मेवसितुंशीलंयस्यास्तत्संबोधनंतथा ॥ तदुक्तंवैष्णवे ॥ विष्णोर्वक्षस्थलाश्रयइति ॥ हेविश्वमातः हेक्षीरो
दजेहेकमलकोमलगर्भगौरिहेलक्ष्मिसततंनमतांशरण्येआश्रययोग्येप्रसीदप्रसन्नाभवप्रसादंकुर्विति ॥ ८० ॥ निखिलप्रपंचस्यतत्पारतंत्र्यवदन्परदेवतात्वेनस्तौति ॥ त्वंश्रीरितिसार्धेन ॥ महं

द्रसदनेत्वश्रीःसंपत्तिःशोभावातद्वेतुरित्यर्थः ॥ लक्ष्मीर्वा ॥ पुनश्चपद्मादुद्भूतायदादित्योभक्दरिरितिवैष्णवोक्तेः ॥ हेमदनैकमातःकामैकप्रसूःप्रद्युम्नैकहेतोहेरुक्मिणीत्यर्थः ॥ तदुक्तंवैष्णवे ॥ रुक्मिणीकृष्णजन्मनीति ॥ ज्योत्स्नाकांतिरसि चंद्रमसिहेचंद्रमनोहरास्ये सूर्यप्रभासि ॥ चःसमुच्चये ॥ किंबहुना ॥ जगत्रितयेयाप्रभासात्वमसि ॥ तथाचश्रुतिः ॥ नतत्रसूर्योभाति नचंद्रतारकंनेमाविद्युतोभांति कुतोयमग्निः तमेवभांतमनुभातिसर्वतस्यभासासर्वमिदंविभातीति ॥ हेलक्षिमप्रसीदसततंनमतांशरण्येइति ॥ ८१ ॥ त्वमिति ॥ त्वंजातवेदसिवद्वौसदादहना त्मशक्तिर्वाहस्वरूपाशक्तिः ॥ वेधाब्रह्मात्वयाऽभिन्ननिमित्तोपादानभूतयाइदंजगत्विधिविदध्याद्विदधातिकरोतीत्यर्थः ॥ विश्वंभरःश्रीविष्णुरपिबिभृयात्पालयेदक्षतीत्यर्थः ॥ अखिलंजगत् भव त्यात्वया ॥ हेलक्षिमप्रसीदसततंनमतांशरण्येइति ॥ ८२ ॥ त्वदिति ॥ हेअमलेत्वत्यक्तंत्वयानाधिष्ठितमेतज्जगच्छरीरुद्रोपिसंहरति ॥ अतस्त्वत्पारतंत्र्यात्सर्वस्यत्वमेवपासिहंसिविदधासिक रोषिवेति ॥ ननुतर्हिस्मृष्टृज्यादिभेदस्यसत्त्वाद्वैतंगतमेवतत्राह ॥ परावरासि ॥ यद्वा पूर्वनिमित्तकारणतामुक्तेदानीमुपादानकारणतामाह ॥ परावरासिकार्यकारणरूपास्थूलसूक्ष्मरूपापरेऽ व्याकृतादयोऽवरेनिकृष्टायास्याइतिवाऽसि ॥ त्वद्रूपंत्वदधीनंचसर्वमितिभावः ॥ पुनःसगुणास्तौति ॥ हेअमलेहरिपिईदंयःस्तुत्यस्त्वदाप्त्यात्वत्प्राप्त्यावभूव ॥ यद्वा अज्ञानंतत्कार्यंचहरती

त्वंजातवेदसिसदादहनात्मशक्तिर्वेधास्त्वयाजगदिदंविधिविदध्यात् ॥ विश्वंभरोपिबिभृयादखिलंभवत्यालक्षिमप्रसीदसततंनमतांशरण्ये ॥ ८२ ॥ त्वत्यक्तमेतदमलेहरेतेहरोपित्वंपासिहंसिविदधासिपरावरासि ॥ ईद्व्योबभूवहरिप्यमलेत्वदात्यालक्षिमप्रसीदसततंनमतांशरण्ये ॥ ८३ ॥ शूरः सएवसगुणीसबुधःसधन्योमान्यःसएवकुलशीलकलाकलापैः ॥ एकःशुचिःसहिपुमान्सकलेपिलोकेयत्रापतेत्तवशुभेकरुणाकटाक्षः ॥ ८४ ॥ यस्मिन्वसेःक्षणमहोपुरुषेजोऽश्वेऽन्नेतृणेसरसिदेवकुलेगृहेऽन्ने ॥ रत्नेपतत्रिणिपशौशयनेधरायांसश्रीकमेवसकलेतदिहास्तिनान्यत् ॥ ८५ ॥ त्वत्स्पृष्टमेवसकलंशुचितांलभेतत्वत्यक्तमेवसकलंत्वशुचीहलक्षिम ॥ त्वन्नामयत्रचसुमंगलमेवतत्रश्रीविष्णुपत्निकमलेकमलालयेऽपि ॥ ८६ ॥

तिहरिस्तथाविधोपिवाङ्मनसयोरगोचरोपित्वदाप्त्यात्वदीक्षयात्वयिचिदाभासप्रदानेनेत्यर्थः ॥ सएक्षतबहुस्यांप्रजायेयेतिश्रुतेः ॥ भक्तानामीड्यःस्तुत्योबभूव ॥ अयंभावः ॥ भगवतस्त्वदी क्षणाभावेसृष्ट्यादेरसंभवाज्जीवानांपुरुषार्थचतुष्टयंसिध्येत्त्वदीक्षयापुनःसृष्ट्यादेःसंभवाद्भगवतःस्तुत्यादिनातच्चतुष्टयंसिद्ध्यतीतिभावः ॥ हेलक्षिमप्रसीदसततंनमतांशरण्येइति ॥ ८३ ॥ शूरइति ॥ हेशुभेयत्रपुरुषेतवकरुणाकटाक्षआपतेत्सएवशूरःसमर्थःसगुणीसबुधःसधन्योधनाययोग्यः कलाविद्या कुलशीलकलानांकलापैःसमूहैःसएवमान्यःपूज्यः सकलेपिलोकेसएकोमुख्यःशुचिःसएव हिपुमान् ॥ तदुक्तंवैष्णवे ॥ सश्लाघ्यःसगुणीधन्यःसकुलीनःसबुद्धिमान् ॥ सशूरःसचविक्रान्तोयस्त्वयादेविवीक्षितइति ॥ ८४ ॥ यस्मिन्निति ॥ अहोहेलक्षिमयस्मिंस्त्वक्षणाक्षणमात्रं वसेःवससिसकलेइहजगतिदेवास्तिनान्यदित्यन्वयः ॥ तदेवास्तीतिकुतस्तत्राह ॥ सश्रीकंत्वदधिष्ठितमित्यर्थः ॥ यद्वा अन्यदापियत्सश्रीकंतदेवास्ति ॥ यद्वा यस्मिन्वससिसश्रीकंतदेवा स्तीति ॥ यस्मिन्कस्मिन्नित्याकांक्षायामाह ॥ पुरुषइत्यादि ॥ पुरुषेयस्मिन्कस्मिंश्चदित्यर्थः ॥ एवंजोऽश्वेऽन्नेतृणेसरसिदेवकुलेदेवगृहेऽन्नेरत्नेपतत्रिणिपक्षिणिपशौशयनेधराया मिति ॥ सकलेहेसर्वस्वरूपेइतिवा ॥ कमलेइतिवापाठः ॥ ८५ ॥ त्वत्स्पृष्टमिति ॥ हेलक्षिमइहजगतिवत्स्पृष्टंत्वयाधिष्ठितमेवसकलंत्वत्स्वित्यर्थाच्छुचितांलभेत ॥ त्वत्यक्तमेवसकलंतु

पुनरशुचि ॥ हे श्रीविष्णुपतिहे कमले कमलालये ॥ अपिः समुच्चये ॥ अतीतिपाठे सुमंगलामित्यस्योपर्यतिशब्दो नेतव्यः ॥ यत्र च त्वन्नामाति सुमंगलमेव तत्रेति ॥ ८६ ॥ लक्ष्मीमिति ॥ इति सदाजपतां कदुःखं न कुत्रापि दुःखमित्यर्थः ॥ इति शब्दपरा मृष्टमीप्सिततमं दर्शयति ॥ लक्ष्मीं श्रियं कमलां कमलालयां पद्मारमां नलिनयुग्मकरां कमलद्वयहस्तां मां क्षीरोदजां अमृतकुंभकरां इराम् ॥ अमृतकुंभकरेन्द्रिरामिति पाठे कर्मधारयः ॥ शिवामितिकचित् ॥ विष्णुप्रियामिति ॥ पंचचशब्दाः समुच्चयार्थाः ॥ ८७ ॥ साष्टांगं अष्टभिर्हस्तपादजानूरः शिरोहृदमनोवचोभिरंगैः सहितं यथा

लक्ष्मीं श्रियं च कमलां कमलालयां च पद्मारमां नलिनयुग्मकरां च मां च ॥ क्षीरोदजाममृतकुंभकरामिरां च विष्णुप्रियामितिसदाजपतां कदुःखम् ॥ ८७ ॥ इति स्तुत्वा भगवतीं महालक्ष्मीं हरिप्रियाम् ॥ प्रणनाम सपत्नीकः साष्टांगं दंडवन्मुनिः ॥ ८८ ॥ श्रीरुवाच ॥ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते मित्रावरुणसंभव ॥ पतिव्रते त्वमुत्तिष्ठ लोपामुद्रे शुभव्रते ॥ ८९ ॥ स्तुत्यानया प्रसन्ना हं त्रियतां यद्वदीप्सितम् ॥ राजपुत्रिमहाभागे त्वमिहोपविशामले ॥ ९० ॥ त्वदं गलक्षणे रैभिः सुपवित्रैश्च ते व्रतैः ॥ निर्वापयितुमिच्छामि दैत्यास्त्रैस्तापितां तनुम् ॥ ९१ ॥ इत्युक्त्वा मुनिपत्नीतां समालिङ्ग्य हरिप्रिया ॥ अलं चकार च प्रीत्या बहुसौभाग्यमंडनैः ॥ ९२ ॥ पुनराह मुनेऽजानेत वहतापकारणम् ॥ सचेतनं दुनोत्येव काशी विश्लेषजोऽनलः ॥ ९३ ॥ यदा स देवो विश्वेशो मंदरं गतवान्पुरा ॥ तदा काशीवियोगेन जाता तस्येदृशी दशा ॥ ९४ ॥ तत्प्रवृत्तिं पुनर्ज्ञातुं ब्रह्माणं केशवं गणान् ॥ गणेश्वरं च देवांश्च प्रेषयामास शूलधृक् ॥ ९५ ॥ ते च काशीगुणान्सर्वे विचार्य च पुनः पुनः ॥ व्रजंत्यद्यापि न क्वापि तादृगस्ति क्वापुरी ॥ ९६ ॥ इति श्रुत्वा त्वसमुनिः प्रत्युवाच श्रियंततः ॥ प्रणिपत्य महाभागो भक्तिगर्भमिदं वचः ॥ ९७ ॥ यदि देवो वरो मद्यं वरयोग्योऽस्म्यहं यदि ॥ तदा वाराणसी प्राप्तिः पुनरस्त्वेष मे वरः ॥ ९८ ॥ ये पठिष्यन्ति च स्तोत्रं त्वद्भक्त्या मत्कृतं सदा ॥ तेषां कदाचित्संतापो मास्तु मास्तु दरिद्रता ॥ ९९ ॥ मास्तु चेष्टवियोगश्च मास्तु संपत्ति संक्षयः ॥ सर्वत्र विजयश्च मास्तु विच्छेदो मास्तु संततेः ॥ १०० ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ ॥ एवमस्तु मुने सर्वयत्त्वया परिभाषितम् ॥ एतत्स्तोत्रस्य पठनं मम सान्निध्यकारणम् ॥ १ ॥

भवति तथा ॥ तदुक्तम् ॥ दोर्भ्यां पदाभ्यां जानुभ्यामुरसा शिरसा दशा ॥ मनसा वचसा चेति प्रणामोऽष्टांग इति ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ राजपुत्रिवैदर्भराजकन्ये ॥ ९० ॥ त्वदं गलक्षणेः त्वदं गेवर्तितयानिलक्षणानि सलक्षणानि पतिव्रत्यादिसंस्मृचकानि तैरेभिः प्रत्यक्षसिद्धैः ॥ दैत्यास्त्रैः सूकररूपदैत्यस्यायुधैः ॥ ९१ ॥ बहूनि सौभाग्यानि येभ्यस्तानि च तानि मंडनानि भूषणानि च तैः ॥ ९२ ॥ दुनोति व्यथते ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ देवान्सूर्यादीन् ॥ द्वादशादित्यभेदेन बहुवचनम् ॥ देवैरिति पाठे मातृगणमित्यर्थः ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ संततेर्विशस्य ॥ १०० ॥ १ ॥

कालकर्णीराक्षसीविशेषःकाकविष्ठावा ॥ २ ॥ भूर्जपत्रेचर्मिपत्रे ॥ ३ ॥ इदमिति ॥ बीजरहस्यं बीजंश्रीबीजंततोपिरहस्यंगोप्यमतिमहत्तरमित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ १०९ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायांपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

अलक्ष्मीःकालकर्णीचतद्वेहेनविशेत्काचित् ॥ गजाश्वपशुशांत्यर्थमेतत्स्तोत्रंसदाजपेत् ॥ २ ॥ बालग्रहाभिभूतानांबालानांशांतिकृत्परम् ॥ भूर्जपत्रे
लिखित्वातुबध्नीयात्कंठदेशतः ॥ ३ ॥ इदंबीजरहस्यंमेरुक्षणीयंप्रयत्नतः ॥ श्रद्धाहीनेनदातव्यंनदेयंचाशुवौक्चित् ॥ ४ ॥ अन्यच्चशृणुविप्रेन्द्रभविष्ये
द्रापरेभवान् ॥ एकोनत्रिंशकेब्रह्मन्सत्यंव्यासोभविष्यति ॥ ५ ॥ तदावाराणसींप्राप्यसिद्धिंप्राप्स्यस्यभीप्सिताम् ॥ व्यस्यवेदान्पुराणानिधर्मा
न्समुपदिश्यच ॥ ६ ॥ हितं चतेवदाम्येकंसांप्रतं तत्समाचर ॥ पश्यकिंचिदितोगत्वास्कंदमग्रेस्थितंप्रभुम् ॥ ७ ॥ वाराणस्यारहस्यंचयथाव
च्छिवभाषितम् ॥ तव तुष्टिकरंब्रह्मन्कथयिष्यतिषण्मुखः ॥ ८ ॥ इतिलब्ध्वावरंसोथमहालक्ष्मींप्रणम्यच ॥ ययावगस्तिर्यत्रास्तिकुमारःशि
खिवाहनः ॥ १०९ ॥ ॥ इति श्रीस्कान्देमहापुराणेकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडेपूर्वाद्धेअगस्त्यप्रस्थानंनामपंचमो
ऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

यद्वा वह्निकुंडसमुद्भूतवैन्यस्ययज्ञाग्निकुंडात्समुत्पन्न ॥ त्वंहिस्वायंभुवेयज्ञेमुत्पाहेविततेसति ॥ गंभूतःसंहितांवक्तुंस्वांशेनपुरुषोत्तमः ॥ तस्यतेसर्वरोमाणिवचसाहवितानिच ॥ द्वैपायनस्यतुभवांस्ततोसौ
रोमहर्षणइतिकूर्मोक्तेः ॥ स्वायंभुवेस्वयंभुवाब्रह्मणाप्रवर्तिते ॥ स्वांशेनकलया ॥ वैन्यस्यहिपृथोर्यज्ञेवर्तमानेमहात्मनः ॥ मुत्यायामभवत्सूतइतिवायूक्तेश्च ॥ ब्राह्मण्यांक्षत्रियाज्जातः सूतइत्यभिधीयते ॥
तत्साधर्म्यादसावपितथा ॥ तथाहि ॥ तत्रहिपृथोर्यज्ञेवार्हस्पत्यंहविरेद्रेणहविषात्पृक्तमभिभूतंचण्डेश्वरमार्कतेनहविषाततःसूतमागधौजातावितिपौराणिकीकथा ॥ अतएवतस्यपुराणादिप्रवचनमविरुद्धमि
ति ॥ कल्पभेदकल्पनातुनचारुतरा ॥ प्रतिलोमजत्वात्प्रतिसंपराभवात्प्रतिलोमजं ॥ रीरंविहायशरीरांतरंयज्ञाग्निकुंडेलोमहर्षणोवसिष्ठागस्त्याविवसाधयामासेतिमहाभारतटीकायामितिकोचेत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ करिकर्णाग्रचपलंहस्तिकर्णाग्रचपलम् ॥ ९ ॥ यलक्ष्मीति ॥ याचासौलक्ष्मीश्चेतियलक्ष्मीस्तस्यानाममात्रास्यानाममात्रोच्चारणेननरोयःकाश्चिदपिनोमातिनपरिभिन्नोति
महत्तरोभवतीत्यर्थः ॥ कृतकृत्योभवेन्नरइतिक्वचित्पाठः ॥ १० ॥ ऐक्षतदृष्टवान् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ पत्याअननुज्ञाता भर्त्राऽदत्ताभ्यनुज्ञेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥
॥ १७ ॥ इष्यतेवाह्यतेस्वामिनेतिशेषः ॥ १८ ॥ वरारोहेवरौश्रेष्ठौआरोहौजघनेयस्याः सातथातस्याः संबोधनंहेश्रेष्ठजघनेइत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ सर्वतीर्थानांकामिकंकामायहितम् ॥

परोपकृत्यायोधर्मोधर्मोदानादिसंभवः ॥ एकत्रतुलितौधात्रातत्रपूर्वोभवद्भूरुः ॥ ६ ॥ परिनिर्मथ्यवाग्जालंनिर्णीतमिदमेवहि ॥ नोपकारात्परोधर्मो
नापकारादधर्मम् ॥ ७ ॥ उपकर्तुरगस्त्यस्यजातमेतन्निर्दर्शनम् ॥ कृतादृक्काशिजडुःखंकृतादृक्श्रीमुखेक्षणम् ॥ ८ ॥ करिकर्णाग्रचपलंजीवितं
विविधं वसु ॥ तस्मात्परोपकरणंकार्यमेकंविपश्चिता ॥ ९ ॥ यलक्ष्मीनाममात्रास्यानरोनोमातिकुत्रचित् ॥ साक्षात्समीक्ष्यतांलक्ष्मींकृतकृत्यो
भवन्मुनिः ॥ १० ॥ गच्छन्त्यदृच्छयासोथदूराच्छ्रीशैलमैक्षत ॥ यत्रसाक्षान्निवसतिदेवःश्रीत्रिपुरांतकः ॥ ११ ॥ उवाचवचनंपत्नीतदाप्रीतमनामुनिः ॥
इहस्थितैवपश्यत्वंकांतिकांततरंपरम् ॥ १२ ॥ श्रीशैलशिखरंश्रीमदिदंतद्यद्विलोकनात् ॥ पुनर्भवोमनुष्याणांभवेन्नभवेत्क्वचित् ॥ १३ ॥ गिरि
श्चतुरशीत्यायंयोजनानांहिविस्तृतः ॥ सर्वालिंगमयोयस्मादतःकुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ १४ ॥ ॥ लोपामुद्रोवाच ॥ ॥ किंचिद्विज्ञतुमिच्छामियद्याज्ञा
स्वामिनोभवेत् ॥ ब्रूतेहियाप्ननुज्ञातापत्यासापतिताभवेत् ॥ १५ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ किंवक्तुकामादेवित्वंब्रूहितत्त्वमशंकित ॥ नत्वादृशी
नांवाक्यंहिपत्युःखेदायजायते ॥ १६ ॥ ततः पप्रच्छसादेवीप्रणम्यमुनिमानता ॥ सर्वेषांचहितार्थायस्वसंदेहापनुत्तये ॥ १७ ॥ लोपामुद्रोवाच ॥
श्रीशैलशिखरंदृष्ट्वापुनर्जन्मनविद्यते ॥ इदमेवहिसत्यंचेत्किमर्थंकाशिरिष्यते ॥ १८ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ आकर्णयवरारोहेसत्यंपृष्ट्वयामले ॥
निर्णीतमसकृच्चैतन्मुनिभिस्तत्त्वचित्तकैः ॥ १९ ॥ मुक्तिस्थानान्यनेकानिकृतस्तत्रापिनिर्णयः ॥ तानितेकथयाम्यत्रदत्ताचित्ताभवक्षणम् ॥ २० ॥
प्रथमंतीर्थराजंतुप्रयागार्यसुविश्रुतम् ॥ कामिकंसर्वतीर्थानांधर्मकामार्थमोक्षदम् ॥ २१ ॥ नैमिषंचकुरुक्षेत्रंगंगाद्वारमवंतिका ॥ अयोध्यामथुगाचै
वद्वारकाप्यमरावती ॥ २२ ॥ सरस्वतीसिंधुसंगोगंगासागरसंगमः ॥ कांतीचःयंबकंचापिसप्तगोदावरीतटम् ॥ २३ ॥ कालंजरंप्रभासश्चतथाबद
रिकाश्रमः ॥ महालयस्तथोकारक्षेत्रंवैपौरुपोत्तमम् ॥ २४ ॥

संवत्सरार्जितपापनाशकामनाविषयत्वात् ॥ २१ ॥ गंगाद्वारंमायापुरी ॥ अमरावतीगंगा पुरीविशेषोवा ॥ अमरावतीवाऽमरावतीतिद्वारकायावाविशेषणम् ॥ २२ ॥ सिंधुर्नदीतस्याःसंगःसंगमः ॥
सागरेणेतिशेषः ॥ कांतीपुरी ॥ कांचीतिक्वचित्पाठः ॥ यंबकंब्रह्मगिरिर्महाराष्ट्रेपुनसिद्धोयतोगौतमीभिःसृता ॥ सप्तगोदावरीतटंआंध्रदेशेप्रसिद्धम् ॥ २३ ॥ महालयोमहास्थानंगौडिप्रसिद्धम् ॥

ॐकारोऽमरकंठकम् ॥ महालयइति ॐकारस्यवाविशेषणम् ॥ वैप्रसिद्धम् ॥ २४ ॥ गोकर्णेति ॥ गोकर्णोनामतीर्थविशेषोद्विडेपुप्रसिद्धः ॥ भृगुकच्छभृगुतुंगौगुर्जदेशेप्रसिद्धौ ॥ यस्मिंस्तीर्थं धारयाजलं सवतितद्वारातीर्थं द्वाविडेकुमारधारेतिप्रसिद्धम् ॥ यद्वा धारानामतीर्थविशेषः ॥ तदुक्तंवनपर्वणि ॥ धारानाममहाप्राज्ञसर्वपापप्रणाशिनी ॥ तत्रस्नात्वानरव्याघ्रनशोचतिनरः कचिदिति ॥ धारातीर्थं युद्धमितिकेचित् ॥ २५ ॥ मानसानि मनःसंभवानिमानसानिब्रह्मात्मैकत्वलक्षणानिज्ञानानि ॥ बहुवचनंतुसगुणनिर्गुणभेदाभिप्रायेण ॥ कथंभूतानि ॥ तीर्थानिअविद्यातत्कार्ययोर्ना शकानीतियावत् ॥ ऋषिजुष्टजलानीतिवा ॥ निपानागमयोस्तीर्थमृषिजुष्टेजलेगुरावित्यमरः ॥ ज्ञानानामपिनिर्मलत्वसाधर्म्याज्जलत्वम् ॥ सलिलएकोद्विष्टेतिचश्रुतिः ॥ सत्यादिशब्देनार्जवदयादीनि गृह्यन्ते ॥ हिनिश्चितमवधारणार्थोवा ॥ २६ ॥ पितामहानामित्युपलक्षणं पित्रादीनामित्यर्थः ॥ मुक्तास्तत्रश्राद्धकर्तारिइतिशेषः ॥ तत्तनयाइत्यत्रतच्छब्देनश्राद्धकर्तारोगृह्यन्ते ॥ येषांपितृणांमुक्तिदं तेषांतनयाअपिमुक्ताइतिवान्वयः ॥ २७ ॥ सधर्मिण्युवाचोति ॥ सधर्मिणीपत्नी ॥ सस्त्रीकोधर्ममाचरेदितिवचनात्तस्याअपितज्ज्ञानापेक्षत्वात्सधर्मिणीत्युक्तम् ॥ चकारात्सत्यादीनिचकानिकानीति

गोकर्णोभृगुकच्छभृगुतुंगश्चपुष्करम् ॥ श्रीपर्वतादितीर्थानिधारातीर्थतथैवच ॥ २५ ॥ मानसान्यपितीर्थानिसत्यादीनिचवैप्रिये ॥ एतानिमु क्तिदान्येवनात्रकार्याविचारणा ॥ २६ ॥ गयातीर्थचयत्प्रोक्तंतत्पितृणांहिमुक्तिदम् ॥ पितामहानामृणतोमुक्तास्तत्तनयाअपि ॥ २७ ॥ सध र्मिण्युवाच ॥ ॥ मानसान्यपितीर्थानियान्युक्तानिमहामते ॥ कानिकानिचतानीहह्येतदाख्यातुमर्हसि ॥ २८ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ शृणुतीर्थानिगदतोमानसानिममानवे ॥ येषुसम्यङ्नरःस्नात्वाप्रयातिपरमांगतिम् ॥ २९ ॥ सत्यंतीर्थक्षर्मातीर्थतीर्थमिन्द्रियनिग्रहः ॥ सर्वभूतदयाती र्थतीर्थमार्जवमेवच ॥ ३० ॥ दानंतीर्थदमस्तीर्थसंतोषस्तीर्थमुच्यते ॥ ब्रह्मचर्यपरंतीर्थतीर्थचप्रियवादिता ॥ ३१ ॥ ज्ञानंतीर्थधृतिस्तीर्थतपस्तीर्थ मुदाहृतम् ॥ तीर्थानामपितत्तीर्थविशुद्धिर्मनसःपरा ॥ ३२ ॥ नजलाप्लुतदेहस्यस्नानमित्यभिधीयते ॥ सस्नातोयोदमस्नातःशुचिःशुद्धमनोमलः ॥ ३३ ॥ योलुब्धः पिशुनःक्रूरोदांभिकोविषयात्मकः ॥ सर्वतीर्थेष्वपिस्नातःपापोमलिनएवसः ॥ ३४ ॥ नशरीरमलत्यागात्रोभवातिनिर्मलः ॥ मानसेतुमलेत्यक्तेभवत्यंतःसुनिर्मलः ॥ ३५ ॥

बोद्धव्यम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ मानसानितीर्थानिशृण्वतिप्रतिज्ञायसूचीकटाहन्यायेनतानिविहायसत्यादीनितीर्थान्याह ॥ सत्यमित्यारभ्यज्ञानपूतइत्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन ॥ तत्रसत्यंयथार्थभाषणम् ॥ आकृष्टेताडितेवासहनक्षमा ॥ इन्द्रियनिग्रहोनिषिद्धविषयेभ्योत्यंतमंतःकरणनिवृत्तिः ॥ सर्वभूतदयाप्राणिमात्रेष्वनुकंपा ॥ आर्जवमवक्रत्वम् ॥ ३० ॥ दानमर्थिषुमुक्तहस्तता ॥ दमोनिषिद्ध विषयेभ्योवाह्येन्द्रियाणांसर्वथानिवृत्तिः ॥ संतोषोयदृच्छयालाभेनाऽलंबुद्धिः ॥ ब्रह्मचर्यंयथायस्यविहितमष्टांगमैथुनपरित्यागादि ॥ प्रियवादितामधुरभाषिता ॥ ३१ ॥ ज्ञानंधर्माधर्मविषयं आत्माऽनात्मविवेकोवा ॥ धृतिर्देहेन्द्रियाणामवसादेसत्युत्तंभनम् ॥ तपःकृच्छ्रचांद्रायणादि ॥ विशुद्धिर्विषयादिसंगराहित्यम् ॥ ३२ ॥ परत्वमेवान्वयव्यतिरेकमुखेनदर्शयति ॥ नजलाप्लुतेतित्रयेण ॥ दमस्नातः दम्यतेइन्द्रियाण्यनेनेतिदमंमनस्तत्रस्नातःनिःस्नातःप्रतिषिद्धविषयेभ्योत्यंतमनोनिग्रहरूपविशुद्धिमानित्यर्थः ॥ अतएवशुचिःरागादिरहितः ॥ अतएवशुद्धमनोमलोविगतविषयातिसंरागः॥

श्रद्धाशुद्धमनोमलइतिकचिप्ताठः ॥ शुद्धाशुद्धमनोमलइत्यन्यत्र ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शरीरमलत्यागान्निर्भलत्वाभावेदृष्टांतमाह ॥ जायंतइति ॥ जलमोकोयेषांतेतथा ॥ ३६ ॥ अज्ञातमलनैर्म
ल्ययोस्त्यागादेयतयोरयोगात्तयोःस्वरूपमाह ॥ विषयेष्विति ॥ ३७ ॥ वक्षोतर्गतमंतःकरणंविषयाभिरागवचिंततीर्थाविगाहनान्नशुद्धयतीतिसदृष्टांतमाह ॥ चित्तमिति ॥ बहिर्जलैर्धौतंसुराधिकरणं
भांडं अतएवापवित्रम् ॥ ३८ ॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यांसिद्धमनोविशुद्धेःपरंतीर्थत्वमुपसंहरति ॥ दानमितिद्वाभ्याम् ॥ इज्यायागः ॥ शौचंमृज्जलाभ्याम् ॥ तीर्थसेवातीर्थाटनम् ॥ श्रुतंश्रवणम् ॥
सर्वाण्येतानीत्यादीनिसर्वाणीत्यर्थः ॥ अतीर्थानिपवित्रत्वासाधकानि ॥ भावोतःकरणंनिर्मलःशुद्धोयदिचेन्नेत्यर्थः ॥ पाठांतरेभावोयदिनिर्मलएवतदैवतानितीर्थानीति ॥ ३९ ॥ बहुवचनांतागणस्य
संसृचकाभवंतीतिन्यायात्पुष्कराणीतिबहुवचनेनगंगादीनिगृह्यते ॥ ४० ॥ एवंविस्तरेणसत्यादीनितीर्थान्युक्तामानसतीर्थान्याह ॥ ज्ञानपूतइति ॥ अस्यायमर्थः ॥ यःस्नातिअवगाहतेसपर
मांगतिपरमनिवृत्तियातिप्राप्नोतीत्यन्वयः ॥ क्व मानसेमनसिभवंमानसंब्रह्मात्मज्ञानलक्षणंतस्मिन् ॥ कथंभूते ॥ तीर्थंऋषिभिर्जुष्टेजलेइवसेविते ॥ यद्वा तीर्थमिवतीर्थंअविद्यातत्कार्ययोर्विनाश

जायंतेचप्रियंतेचजलेष्वेवजलौकसः ॥ नचगच्छंतितेस्वर्गमविशुद्धमनोमलाः ॥ ३६ ॥ विषयेष्वतिसंरागोमानसोमलउच्यते ॥ तेष्वेवहिविरागो
स्यनैर्मल्यंसमुदाहृतम् ॥ ३७ ॥ चित्तमंतर्गतंदुष्टंतीर्थस्नानान्नशुद्धयति ॥ शतशोथजलैर्धौतंसुराभांडमिवाशुचि ॥ ३८ ॥ दानमिज्यातपःशौ
चंतीर्थसेवाश्रुतंतथा ॥ सर्वाण्येतान्यतीर्थानियदिभावोननिर्मलः ॥ ३९ ॥ निगृहीतेंद्रियग्रामोयत्रैवचवसेन्नरः ॥ तत्रतस्यकुरुक्षेत्रंनैमिषंपुष्कर
णिच ॥ ४० ॥ ज्ञानपूतेज्ञानजलेरागद्वेषमलापहे ॥ यःस्नातिमानसेतीर्थेसयातिपरमांगतिम् ॥ ४१ ॥ एतत्तेकथितंदेविमानसंतीर्थलक्षणम् ॥
भौमानामपितीर्थानांपुण्यत्वेकारणंशृणु ॥ ४२ ॥ यथाशरीरस्योद्देशाःकेचिन्मेध्यतमाःस्मृताः ॥ तथापृथिव्यामुद्देशाःकेचित्पुण्यतमाःस्मृताः ॥ ४३ ॥
प्रभावादद्भुताद्भूमेःसलिलस्यचतेजसः ॥ परिग्रहान्मुनीनांचतीर्थानांपुण्यतास्मृता ॥ ४४ ॥ तस्माद्भौमेपुतीर्थेषुमानसेषुचनित्यशः ॥ उभयेष्व
पियःस्नातिसयातिपरमांगतिम् ॥ ४५ ॥

कत्वात् तस्मिन् ॥ पुनःकथंभूते॥ज्ञानपूतेज्ञानंचतत्पूतंचेतिज्ञानपूतंस्वप्रकाशासंगमित्यर्थः॥ यद्वा ज्ञानेनपूतंज्ञानपूतंतत्त्वमस्यादिवाक्योत्थबुद्धिवृत्त्यानिवृत्ताशेषविरोध्यंशमित्यर्थः ॥ तस्मिन् ॥ ध्यान
पूतइतिकचिप्ताठः ॥ तत्रविजातीयप्रत्ययतिरस्कारेणसजातीयप्रत्ययोध्यानंतेनपूतमितिव्याख्येयम् ॥ पुनःकथंभूते ॥ ज्ञानजले ज्ञानंचतज्जलंस्वच्छंचज्ञानजलम् ॥ सलिलएकोद्रष्टेतिश्रुतेः ॥ ज्ञान
मेवजलंयस्मिन्नितिवा ॥ पुनःकथंभूते ॥ रागद्वेषमलापहे रागद्वेषमलानपहंतीतितथातस्मिन् ॥ तथाचभागवते वेदव्यासस्यस्मरणम् ॥ ज्ञानद्वेध्यानजलेरागद्वेषमलापहे ॥ यःस्नातिमानसे
तीर्थेसयातिपरमांगतिम् ॥ आत्मानदीसंयमतोयपूणासित्यद्वाशीलतटादयोर्मिः ॥ तत्राभिषेकंकुरुपांडुपुत्रनवारिणाशुद्धयतिचांतरात्मेति॥भगवच्छंकराचार्यस्यच यस्मिन्वेदाश्चदेवाश्चपवित्रंकृत्स्नमेक
ताम् ॥ ब्रजेत्तन्मानसंतीर्थंयस्मिन्स्नात्वाऽमृतोभवेदिति ॥ ॥ एकवचनमेकजीवाभिप्रायंवा ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ यथेति ॥ उद्देशाउत्कृष्टादेशाअवयवाः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ मानसेषुचेतिचकारा

१ तदैवतानितीर्थानियदिभावोस्तिनिर्मलइत्येवंरूपे ।

त्सत्यादिषुच ॥ उभयेष्वपीत्यपिशब्दात्तेष्वपि ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ यस्येति ॥ यस्यहस्तादिसुसंयतस्यात्सतीर्थफलमश्नुतइत्यन्वयः ॥ तत्रहस्तसंयमःप्रतिग्रहपरपीडनादिनिवृत्तिः ॥ पादसंयमोदृष्टिपूतप्रदेशपादप्रक्षेपादिः ॥ मनःसंयमोऽनिश्चितनाभावः ॥ विद्यामंत्रोपासनादिलक्षणा ॥ तपःस्वधर्मादच्युतिः ॥ कीर्तिःपरैःसाधुतयावर्णनम् ॥ एतन्नित्यं चयस्यस्यादिति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ दंभोधर्मध्वजित्वम् ॥ नविद्यतेदंभोयस्यसतथा ॥ स्वार्थेकः ॥ अदाभिकइतिकचित्पाठः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ तीर्थान्यनुसरन्धीरइति ॥ धीरःधर्माधर्मोविद्वान् ॥ ५२ ॥ तिर्यग्योनिमिति ॥ तिर्यग्योनिनवैगच्छेत्तीर्थान्यनुसरन्नित्येव ॥ ५३ ॥ अश्रद्धानइति ॥ अश्रद्धानःश्रद्धामकुर्वाणः ॥ पापात्मावैडालव्रतिकः ॥ नास्तिकःपाखंडः ॥ अच्छिन्नसंशयः

अनुपांष्यत्रिग्राणितीर्थान्यनभिगम्यच ॥ अदत्त्वाकांचनंगाश्चदरिद्रोनामजायते ॥ ४६ ॥ अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैरिष्ट्वाविपुलदक्षिणैः ॥ नतत्फलमवाप्नोतितीर्थाभिगमनेनयत् ॥ ४७ ॥ यस्यहस्तौचपादौचमनश्चैवसुसंयतम् ॥ विद्यातपश्चकीर्तिश्चसतीर्थफलमश्नुते ॥ ४८ ॥ प्रतिग्रहादुपावृत्तः संतुष्टोयेनकेनचित् ॥ अहंकारविमुक्तश्चसतीर्थफलमश्नुते ॥ ४९ ॥ अदंभकोनिरारंभोलब्धाहारोजितेंद्रियः ॥ विमुक्तःसर्वसंगैर्यःसतीर्थफलमश्नुते ॥ ५० ॥ अकोपनोऽमलमतिःसत्यवादीदृढव्रतः ॥ आत्मोपमश्चभूतेषुसतीर्थफलमश्नुते ॥ ५१ ॥ तीर्थान्यनुसरन्धीरःश्रद्धानःसमाहितः ॥ कृतपापो विशुद्धचेतार्किपुनःशुद्धकर्मकृत् ॥ ५२ ॥ तिर्यग्योनिनवैगच्छेत्कुदेशेनैवजायते ॥ नदुःखीस्यात्स्वर्गभावचमोक्षोपायंचविंदति ॥ ५३ ॥ अश्रद्धानः पापात्मानास्तिकोऽच्छिन्नसंशयः ॥ हेतुनिष्ठश्चपंचैतेनतीर्थफलभागिनः ॥ ५४ ॥ तीर्थानिचयथोक्तेनविधिनासंचरंतिये ॥ सर्वद्वंद्वसहाधीरास्तेनराः स्वर्गभागिनः ॥ ५५ ॥ तीर्थयात्रांचिकीर्षुःप्राग्विधायोपोषणंगृहे ॥ गणेशंचपितृन्विप्रान्साधूञ्छक्त्याप्रपूज्यच ॥ ५६ ॥ कृतपारणकोदृष्टो गच्छेन्नियमधृक्पुनः ॥ आगत्याभ्यर्च्यचपितृन्यथोक्तफलभागभवेत् ॥ ५७ ॥ नपरीक्ष्योद्विजस्तीर्थेष्वन्नार्थीभोज्यएवच ॥ सक्तुभिःपिंडदानंचचरुणा पायसेनच ॥ ५८ ॥ कर्तव्यमृषिभिर्दृष्टपिण्याकेनगुडेनच ॥ श्राद्धंतत्रप्रकर्तव्यमर्घ्यावाहनवर्जितम् ॥ ५९ ॥ अकालेप्यथवाकालेतीर्थे श्राद्धंचतर्पणम् ॥ अविलंबेनकर्तव्येनैवविघ्नंसमाचरेत् ॥ ६० ॥ तीर्थप्राप्यप्रसंगेनस्नानंतीर्थेसमाचरेत् ॥ स्नानजंफलमाप्नोतितीर्थयात्राश्रितंनच ॥ ६१ ॥

नच्छिन्नो नष्टःसंशयोयस्यसतथासंशयात्मेत्यर्थः ॥ हेतुनिष्ठोहेतुकः ॥ तदुक्तंगीतायाम् ॥ अज्ञश्चाश्रद्धानश्चसंशयात्माविनश्यति ॥ नायंलोकोस्तिनपरोनसुखंसंशयात्मनइति ॥ वैष्णवेच ॥ पाखंडिनोविकर्मस्थानवैडालव्रतमास्थितान् ॥ हेतुकांस्वकवृत्तींश्चवाङ्मात्रेणापि नार्चयेदिति ॥ वैडालव्रतिकादीनांचेदंलक्षणम् ॥ यस्यधर्मध्वजो नित्यंसुराध्वजइवोच्छ्रितः ॥ प्रच्छन्नानिचपापानि वैडालनामतद्व्रतम् ॥ अष्टःस्वधर्मात्पाखंडोविकर्मस्थोनिषिद्धकृत् ॥ संदेहकृद्धेतुभिर्यःसत्कर्मसुसहैतुकइत्यादि ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ मण्डरहितंभक्तचरुः ॥ ५८ ॥ पिण्याक मत्रतिलपिष्टम् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

॥ ६२ ॥ प्रसंगेन कार्यातिराण्युद्दिश्येत्यर्थः ॥ ६३ ॥ कुशप्रतिकृतिमिति जीवतांदूरदेशस्थानां मृतानांतुतर्पणादिनाकृतार्थत्वात् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ श्राद्धदइति ॥
 श्राद्धादिकृत्वापारणकुर्वादित्यर्थः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ सर्वतश्चतुरशीतियोजनपरिमितः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ प्राप्यापिमुच्येत ॥ अपिरेवार्थे ॥ मुच्येतैवेत्यर्थः ॥ विमुच्ये
 तेतिवापाठः ॥ ७१ ॥ गणैरितिद्विवचनस्थानेवहुवचनंछांदसंपूजार्थवा ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥

नृणां पापकृतां तीर्थेषां पस्य शमनं भवेत् ॥ यथोक्तफलदं तीर्थं भवेच्छ्रद्धात्मनानृणाम् ॥ ६२ ॥ षोडशांशं सलभते यः परार्थं च गच्छति ॥ अर्धतीर्थफलं
 तस्य यः प्रसंगेन गच्छति ॥ ६३ ॥ कुशप्रतिकृतिं कृत्वा तीर्थवारीणि मज्जयेत् ॥ मज्जयेच्च यमुद्दिश्य सोष्टमांशं लभेत वै ॥ ६४ ॥ तीर्थोपवासः कर्तव्यः
 शिरसो मुंडनं तथा ॥ शिरोगतानि पापानि यांति मुंडनतो यतः ॥ ६५ ॥ यद्वितीर्थप्राप्तिः स्यात्ततो ह्यपूर्ववासरे ॥ उपवासस्तु कर्तव्यः प्राप्ताद्विश्राद्धदो
 भवेत् ॥ ६६ ॥ तीर्थप्रसंगात्तीर्थांगमप्युक्तं त्वत्पुरो मया ॥ स्वर्गसाधनमेवैतन्मोक्षोपायश्च वै भवेत् ॥ ६७ ॥ काशीकांती च मायाख्या त्वयोध्याद्वार
 वत्यपि ॥ मथुरावंतिका चैताः सप्तपुर्योत्रमोक्षदाः ॥ ६८ ॥ श्रीशैलोमोक्षदः सर्वकेशदरो पिततोऽधिकः ॥ श्रीशैलाच्चापिकेशदारात्प्रयागं मोक्षदं परम् ॥ ६९ ॥
 प्रयागादपि तीर्थाग्यादविमुक्तं विशिष्यते ॥ यथाविमुक्ते निर्वाणं तथा काप्यसंशयम् ॥ ७० ॥ अन्यानि मुक्तिक्षेत्राणि काशीप्राप्तिकराणि च ॥ काशीं
 प्राप्यापि मुच्येत नान्यथा तीर्थकोटिभिः ॥ ७१ ॥ अत्रार्थे कथयिष्ये ह्यमिति हासं पुरातनम् ॥ यथाविष्णुगणैरुक्तं द्विजाय शिवशमणे ॥ ७२ ॥ तीर्था
 ध्यायमिमं श्रुत्वा नरो नियतमानसः ॥ श्रावयित्वा द्विजांश्चापि श्रद्धाभक्तिसमन्वितान् ॥ ७३ ॥ क्षत्रियान् धर्मनिरतान् वैश्यान् सन्मार्गवर्तिनः ॥ शूद्रा
 न्द्रिजेषु भक्तांश्च निष्पापो जायते द्विजः ॥ ७४ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे तीर्थाध्यायो नाम षष्ठोऽ
 ध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ मथुरायां द्विजः कश्चिद्भूद्देवसत्तमः ॥ तस्य पुत्रो महातेजाः शिवशमोति विश्रुतः ॥ १ ॥ अधीत्य वे
 दान् विधिवदर्थविज्ञाय तत्त्वतः ॥ पठित्वा धर्मशास्त्राणि पुराणान्यधिगम्य च ॥ २ ॥ अंगान्यभ्यस्य तर्काश्च परिलोडय समंततः ॥ मीमांसाद्वयमालो
 क्य धनुर्वेदं विगाह्य च ॥ ३ ॥

काश्ययोध्याद्वारकाचमायाकांत्यावंतिका ॥ मथुराचप्रशस्यते पुरः सप्तात्रसप्तमे ॥ १ ॥ अत्रार्थे कथयिष्ये ह्यमिति हासं पुरातनमित्युक्तं मेवेति हासं दर्शयति ॥ मथुरायामिति ॥ १ ॥ अधीत्य
 वेदानित्यादीनां द्वितीयां तपद्व्यतितानां ल्यबंतानां चिंतामवापमहर्षी शिवशर्मा द्विजोत्तम इति पष्ठेनान्वयः ॥ अर्थवेदानामिति शेषः ॥ २ ॥ अंगानि शिक्षाकल्पव्याकरणनिरुक्तच्छंदोज्योतीषि ॥

तर्कान्यायादीन् ॥ धर्मब्रह्मलक्षणेमीमांसेदे ॥ ३ ॥ नाट्यवेदेगांधर्ववेदे भरतादिमुनिप्रणीतनृत्यगीतादिविषये ॥ अर्थशास्त्राणिऔशनसवार्हस्पत्यादीनि ॥ अश्वगजचेष्टितंघोटकहस्तिचेष्टाप्रतिपादकंशास्त्रमित्यर्थः ॥ ४ ॥ कलासुचतुःषष्टिकलानामध्येउक्तावशिष्टासु ॥ मंत्रशास्त्रंगारुडादिशास्त्रमागमशास्त्रंवा ॥ लिपीलिंबीः ॥ लिपिलिंबिरुभेस्त्रियावित्यमरः ॥ अक्षराणीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ लोकैःकथितांश्रुतिश्रवणैर्द्रियंश्रितांप्राप्तांजरांदृष्ट्वाज्ञात्वा ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ तमस्तोमहरोऽज्ञानपूगहरोऽधकारसमूहहरोवा ॥ भवबंधहत्संसारबंधनहंत्री ॥ भवबंध

आयुर्वेदंविचार्यापिनाट्यवेदेकृतश्रमः ॥ अर्थशास्त्राण्यनेकानिप्राप्याश्वगजचेष्टितम् ॥ ४ ॥ कलासुचकृताभ्यासोमन्त्रशास्त्रविचक्षणः ॥ भाषाश्चनानादेशानांलिपीर्ज्ञात्वाविदेशजाः ॥ ५ ॥ अर्थानुपार्ज्यधर्मेणभुक्ताभोगान्यहृच्छया ॥ उत्पाद्यपुत्रान्सुगुणांस्तेभ्योह्यर्थविभज्यच ॥ ६ ॥ यौवनं गत्वरंज्ञात्वाजरांदृष्ट्वाश्रितांश्रुतिम् ॥ चिन्तामवापमहतींशिवशर्माद्विजोत्तमः ॥ ७ ॥ पठतोमेगतःकालस्तथोपार्जयतोधनम् ॥ नाराधितोमहेशानःकर्मनिर्मूलनक्षमः ॥ ८ ॥ नमयातोषितोविष्णुःसर्वपापहरोहरिः ॥ सर्वकामप्रदोनृणांगणेशो नार्चितोमया ॥ ९ ॥ तमस्तोमहरःसूर्यो नार्चितोवैमयाकचित् ॥ महामायाजगद्धात्रीनध्याताभवबंधहत् ॥ १० ॥ नप्रीणितामयादेवायज्ञैःसर्वैःसमृद्धिदाः ॥ तुलसीवनशुश्रूषानकृतापापशान्तये ॥ ११ ॥ नमयातर्पिताविप्रामृष्टान्नैर्मधुरैरसैः ॥ इहापिचपरत्रापिविपदामनुतारकाः ॥ १२ ॥ बहुपुष्पफलोपेताःसुच्छायाःस्निग्धपल्लवाः ॥ पथिनारोपितावृक्षाइहामुत्रफलप्रदाः ॥ १३ ॥ दुकूलैःस्वानुकूलैश्चचोलैःप्रत्यंगभूषणैः ॥ नालंकृताःसुवासिन्यइहामुत्रसुवासदाः ॥ १४ ॥ द्विजायनोर्वरादत्तायमलोकनिवारिणी ॥ सुवर्णनसुवर्णायदत्तंदुरितहृत्परम् ॥ १५ ॥ नालंकृतासवत्सागौःपात्रायप्रतिपादिता ॥ इहपापापहंन्याशुसप्तजन्मसुखावहा ॥ १६ ॥ ऋणापनुत्तेयमातुःकारितोनजलाशयः ॥ नातिथिस्तोषितःक्वापिस्वर्गमार्गप्रदर्शकः ॥ १७ ॥

धकृदितिपाठेअभक्तानांसंसारबंधनकर्त्री ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ चोलैःकूर्पासकैःकंचुकैरितियावत् ॥ ऊढाऽनूढावापितृगृहेस्थिताःसयौवनाःसुवासिन्यश्चिरंटचइतियावत् ॥ चिरंटीतु सुवासिनीत्यमरः ॥ सुवासिन्यांचिरंटीस्याद्वितीयवयसिस्त्रियामितिचरुद्रः ॥ १४ ॥ उर्वरासर्वसस्याढ्याभूमिरितिशेषः ॥ उर्वरासर्वसस्याढ्येत्यमरः ॥ १५ ॥ १६ ॥ जलाशयः जलान्या

शेरतेऽस्मिन्निति जलाशयोवापीकूपतडागादिः ॥ १७ ॥ कुंडिकाकुंडीकमंडलुरित्यर्थः ॥ अस्त्रीकमंडलुःकुंडीत्यमरः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ श्रीसूक्तं
 हिरण्यवर्णाहरिणीसुवर्णरजतस्रजामित्यादि ॥ पावमानीस्वादिष्ठयामिष्ठयापवस्वसोमवारयेत्याद्या ॥ ब्राह्मणोब्राह्मणंअग्निर्वेदेवानामवमोविष्णुःपरमइत्यादि ॥ मण्डलानियदेतन्मंडलंतपतित
 न्महइत्यादीनि ऋग्वेदेप्रसिद्धानि दशमंडलानिइतिवा ॥ पुरुषसूक्तंसहस्रशीर्षेत्यादि ॥ शतरुद्रियंअथातःशतरुद्रियंजुहोतिअत्रैषसर्वोऽग्निःसंस्कृतइत्यादि ॥ पापारीतिसर्वेषांविशेषणम् ॥
 ॥ २६ ॥ आर्कःअर्कदिनम् ॥ भृगोर्दिनेशुक्रवासरे ॥ २७ ॥ प्रतूलिकाप्रकृष्टातूलिकाबहुमूल्येत्यर्थः ॥ कीदृशी ॥ दीपीदीप्ताउज्ज्वलेत्यर्थः ॥ दर्पणेतिशयनीयविशेषणम् ॥ दीप

छत्रोपानत्कुंडिकाश्चनाध्वगायसमर्पिताः ॥ यास्यतःसंयमिन्यांहिस्वर्गमार्गमुखप्रदाः ॥ १८ ॥ नचकन्याविवाहार्थवसुक्रापिमयार्पितम् ॥ इहसौ
 ख्यसमृद्धयर्थदिव्यकन्यार्पकंदिवि ॥ २९ ॥ नवाजपेयावभृथेस्नातो लोभवशादहम् ॥ इहजन्मनिचान्यस्मिन्बहुमृष्टान्नपानदे ॥ २० ॥ नमयास्था
 पितंलिंगं कृत्वा देवालयं शुभम् ॥ यस्मिन्संस्थापितेलिंगे विश्वं संस्थापितं भवेत् ॥ २१ ॥ विष्णोरायतनं नैव कृतं सर्वसमृद्धिदम् ॥ नचसूर्यगणेशानां
 प्रतिमाः कारितामया ॥ २२ ॥ नगौरीनमहालक्ष्मीश्चित्रेपिपरिलेखिते ॥ प्रतिमाकरणेचैषानंकुरूपो न दुर्भगः ॥ २३ ॥ सुसूक्ष्माणिविचित्राणि नो
 ज्ज्वलान्यंबराण्यपि ॥ समर्पितानिविप्रेभ्यो दिव्यांवरसमृद्धये ॥ २४ ॥ नतिलाश्चघृतेनाक्ताः सुसमिद्धे हुताशने ॥ हुतावैमन्त्रपूताश्चसर्वपापापनुत्तये
 ॥ २५ ॥ श्रीसूक्तं पावमानीचब्राह्मणोमंडलानिच ॥ जप्तंपुरुषसूक्तंनपापारिशतरुद्रियम् ॥ २६ ॥ अश्वत्थसेवानकृतात्यक्त्वा चार्कत्रयोदशीम् ॥
 सद्यःपापहरासाहिनरात्रौ न भृगोर्दिने ॥ २७ ॥ शयनीयंनचोत्सृष्टंमृदुलाचप्रतूलिका ॥ दीपीदर्पणसंयुक्तं सर्वभोगसमृद्धिदम् ॥ २८ ॥ अजाश्वम
 हिषीमेपीदासीकृष्णाजिनंतिलाः ॥ सकरंभास्तोयकुंभानासनंमृदुपादुके ॥ २९ ॥ पादाभ्यंगं दीपदानं प्रपादानं विशेषतः ॥ व्यजनं वस्त्रतांबूलं
 तथान्यन्मुखवासकृत् ॥ ३० ॥ नित्यश्राद्धंभूतबलितथाऽतिथिसमर्चनम् ॥ विशंत्यन्यानिदत्त्वाचप्रशस्यानियमालये ॥ ३१ ॥

दर्पणसंयुक्तमितिकचित्पाठः ॥ २८ ॥ सकरंभादध्युपसिक्तसक्तुसहिताः ॥ करंभोदधिसक्तवइत्यमरः ॥ मृदुपादुकेइति ॥ छत्रोपानदित्यत्रनाध्वगायसमर्पिताइत्युक्तंइहतुसाधारणेभ्यइ
 त्यपौनरुत्तयम् ॥ २९ ॥ वस्त्रतांबूलमित्येकवद्भावः ॥ तत्रवस्त्रंसाधारणमन्यथानसूक्ष्माणीत्यनेनपुनरुक्तेः ॥ तांबूलंशुवाकादित्रितयम् ॥ पादाभ्यंगंब्राह्मणानामितिशेषः ॥ अन्यलवं
 गादि ॥ इत्यंतानांनचोत्सृष्टमितिपूर्वाक्रियैवसंबंधः ॥ ३० ॥ नित्यश्राद्धमिति ॥ नित्यश्राद्धादीनिदत्त्वाकृत्वान्यान्यनिचप्रशस्यानिद्रव्याणिदत्त्वायमादीन्नपश्यंतियमालयेपिनविशंतीत्यर्थः ॥
 कुतोयतस्तेपुण्यभाजइति ॥ यद्वा नित्यश्राद्धादीन्यन्यानिचद्रव्याणिदत्त्वायमालयेप्रशस्यानिसन्नानिविशंति ॥ यमंक्रोधाविष्टमित्यादिपूर्ववत् ॥ यामीयमसंबंधिनीः ॥ फलितमाह ॥ नैत

दिति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ कृच्छ्रेति ॥ कच्छ्रचचां द्रायणं च ते आदीयेषामतिकृच्छ्रपराकादीनां तानि तथा ॥ कृच्छ्रातिकृच्छ्रस्वरूपं चोक्तं पराशरसंहितायाम् ॥ नवाहंयतिकृच्छ्रः स्यात्पाणिपूरात्रभोज
नम् ॥ त्रिरात्रमुपवासः स्यादतिकृच्छ्रं तदुच्यते इति ॥ ३३ ॥ गवाहिकं गवां अहि अहिदेयमाहिकं गवाहिकं प्रतिदिवसदेयं गोश्रासमित्यर्थः ॥ गवानीकमिति पाठे गोसमूहमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ प्रार्थितैर्या
चितैः ॥ प्राकृतैरिति पाठे साधारणैरपीत्यर्थः ॥ देहिदेहीति जल्पाकः देहिदेहिप्रयच्छप्रयच्छेति प्रार्थनाशीलः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शिवशर्मा इति एवं प्रकारेण ममक्षेमतरं कल्याणतरं भवेत्स्यादिति निश्चिका
यनिश्चितवानित्यर्थः ॥ क्षेमकरमिति पाठे क्षेमकरं कर्मेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ तमेव निश्चयं दर्शयति ॥ यावदिति ॥ ३८ ॥ एवमेवं विचारयन्नित्यर्थः ॥ पंचपाणिपंचषड्वासरानीत्यर्थः ॥ लग्नबलेलप्रेइत्यर्थः ॥

नयमंयमदूतांश्चनयामीरपियातनाः ॥ पश्यन्ति ते पुण्यभाजो नैतच्चापिकृतं मया ॥ ३२ ॥ कृच्छ्रचचां द्रायणादीनि तथा न क्व व्रतानि च ॥ शरीरशुद्धिकारी
णिनकृतानि क्वचिन्मया ॥ ३३ ॥ गवाहिकं च नोदत्तं गोकं दूतिर्न वकृता ॥ नोद्धृतापंकमग्रागौगोलोकसुखदायिनी ॥ ३४ ॥ नार्थिनः प्रार्थितैरर्थैः
कृतार्था हि मया कृताः ॥ देहिदेहीति जल्पाको भविष्याम्यन्यजन्मनि ॥ ३५ ॥ न वेदानचशास्त्राणि नार्थोदाराननोसुतः ॥ नक्षेत्रं न च हर्म्यादिमायां
तमनुयास्यति ॥ ३६ ॥ शिवशर्मोति संचित्य बुद्धिं संधाय सर्वतः ॥ निश्चिकायमनस्येवं भवेत्क्षेमतरं मम ॥ ३७ ॥ यावत्सदस्थोस्ति मे देहो यावन्नोद्विज
विकृत्रः ॥ तावत्स्वश्रेयसाहेतुं तीर्थयात्रां करोम्यहम् ॥ ३८ ॥ दिनानि पंचपाण्येव मतिवाह्यगृहे द्विजः ॥ शुभेति थौ शुभे वारेशु भलग्नबले द्विजः ॥ ३९ ॥
उपोष्य रजनीमेकां प्रातः श्राद्धं विधाय च ॥ गणेशान् ब्राह्मणान् त्वाभुक्त्वा प्रस्थितवान्सुधीः ॥ ४० ॥ इति निश्चित्य निर्वाणपदनिःश्रेणिकां पराम् ॥
सर्वेषामेव जंतूनां तत्र संस्थितिकारिणाम् ॥ ४१ ॥ अथ पंथानमाकम्य कियंतमपि स द्विजः ॥ मुहूर्तपथिविश्रम्या चितयत्प्राक्कयाम्यहम् ॥ ४२ ॥
भुवि तीर्थान्यनेकानि लोलमायुश्च लं मनः ॥ ततः सप्तपुरीर्यायां सर्वतीर्थानि तत्र यत् ॥ ४३ ॥ अयोध्यां च पुरीं गत्वा सरयूमवगाह्य च ॥ तत्तत्तीर्थेषु सं
तर्प्य पितृन् पिण्डप्रदानतः ॥ ४४ ॥

स्वार्थेवल्लक्ष्यप्रत्ययः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति निश्चित्येति ॥ इति तीर्थपर्यटनमेव सर्वजंतूनां निर्वाणपदनिःश्रेणिकां कैवल्यपदसोपानपरंपरामुत्कृष्टानिश्चित्य अवधार्य प्रस्थितवानिति पूर्वक्रियैवान्वयः ॥
कथं भूतानाम् ॥ तत्र संस्थितिकारिणां तत्र निर्वाणपदे तीर्थपर्यटने वा सम्यक्स्थितिकर्तुं शीलं येषां ते तथारूपम् ॥ ४१ ॥ अथेति ॥ अचितयदालोचितवान् ॥ चितयदिति कचित्पाठस्तत्राडभाव
आर्षः ॥ ४२ ॥ भुवि ति ॥ ततस्तस्मात्सप्तपुरीरयोध्याद्यामोक्षदातृत्वेन प्रसिद्धाः ॥ तदुक्तम् ॥ अयोध्यामथुरामायाकाशीकांती अवंतिका ॥ पुरीद्वारावती चैव सप्तैतामोक्षदायका इति ॥ यायां गच्छेयम् ॥
आदाविति शेषः ॥ यद्यतस्तत्र तासु सर्वतीर्थानि ति ॥ ४३ ॥ इति निश्चित्य सविप्रः पुराऽयोध्यां गत्वा प्रयागमगमदिति द्वितीयश्लोकान्वयः ॥ मथुरातो मध्ये प्रयागमुलं ध्यायोध्यायां गमनं मार्गशीर्षे निर्ग

तस्य प्रयागे माघस्नानानुरोधार्थमिति ज्ञातव्यम् ॥ तथा चाग्रे वक्ष्यति ॥ तत्र माघमुपिविवेति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ प्रयागं विशिनष्टि ॥ सिताऽसिते इत्यादिका शीत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ सिताऽसिते गंगा य मुनेस्तां भवतः ॥ सुरदुर्लभे देवानामपि दुष्प्राप्ये ॥ तदुक्तम् ॥ प्रयागं तीर्थराजानं गच्छ ध्वममरोत्तमाः ॥ भवां भोजभवां भोजनयनानां सुदुर्लभमिति ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ दमयंतीं शमयंतीम् ॥ कलिकालं कलिकालं च ॥ कलिं दतनयां कलिं दः पर्वतस्तस्य तनयां ततो निःसृता मित्यर्थः ॥ ४८ ॥ प्रकृष्टमिति ॥ यज्वनां यज्ञकर्तृणाम् ॥ यज्वनामिति क्वचित्पाठः संचित्यः ॥ प्रयागार्द्रवर्षमणां प्रयागेऽर्द्राद्विर्जाजलेनार्द्रवर्षं शरीरं येषां तैतथा तेषाम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ यमारुह्येति कल्पभेदाभिप्रायम् ॥ यद्वा यमारुह्येति भगवदुदरस्थितस्य वटस्थेन भगवता सह वटस्याभेदविवक्षया तथेत्युक्तम् ॥ ५१ ॥

पंचरात्रमुपित्वा तु ब्राह्मणान्परिभोज्य च ॥ प्रयागमगमद्विप्रस्तीर्थराजं सुदृष्टवत् ॥ ४५ ॥ सिताऽसिते सरिच्छ्रेष्ठे यत्रास्तां सुरदुर्लभे ॥ यत्राप्नुतो नरः पापः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ४६ ॥ क्षेत्रं प्रजापतेः पुण्यं सर्वेषामेव दुर्लभम् ॥ लभ्यते पुण्यसंभारैर्नान्यथाऽर्थस्य राशिभिः ॥ ४७ ॥ दमयंतीं कलिकालं कलिं दतनयां शुभाम् ॥ आगत्य मिलिता यत्र पुण्यास्वर्गतं गिणी ॥ ४८ ॥ प्रकृष्टं सर्वयागेभ्यः प्रयागमिति गीयते ॥ यज्वनां पुनरावृत्तिर्न प्रयागार्द्रवर्षमणाम् ॥ ४९ ॥ यत्र स्थितः स्वयं साक्षाच्छूलटं कोमहेश्वरः ॥ तत्राप्नुतानां जंतूनां मोक्षवर्त्मोपदेशकः ॥ ५० ॥ तत्राऽक्षय्यवटोऽप्यस्ति सप्तपातालमूलवान् ॥ प्रलयेऽपि मारुह्य मृकंडतनयो वसत् ॥ ५१ ॥ हिरण्यगर्भो विज्ञेयः स साक्षाद्रूपधृक् ॥ तत्समीपे द्विजान्भक्त्या संभोज्याक्षयपुण्यभाक् ॥ ५२ ॥ यत्र लक्ष्मीपतिः साक्षाद्रैकुंठादेत्यमानवान् ॥ श्रीमाधवस्वरूपेण नयेद्विष्णोः परंपदम् ॥ ५३ ॥ श्रुतिभिः परिपठ्येते सिताऽसितसरिद्वरे ॥ तत्राप्नुतां गाह्यमृतं भवतीति विनिश्चितम् ॥ ५४ ॥ शिवलोकाद्ब्रह्मलोकादुमालोकवरात्पुनः ॥ कुमारलोकाद्रैकुंठात्सत्यलोकात्समंततः ॥ ५५ ॥ तपोजनमहर्भ्यश्च सर्वे स्वर्लोकवासिनः ॥ भुवोलोकाच्च भूर्लोकान्नागलोकात्तथाऽखिलात् ॥ ५६ ॥ अचलाहिमवन्मुख्याः कल्पवृक्षादयो नगाः ॥ स्नातुं माघे समायांति प्रयागमरुणोदये ॥ ५७ ॥ दिगंगनाः प्रार्थयंतियत्प्रयागानिलानपि ॥ तेपिनः पावयिष्यंति किं कुर्मः पंगवो वयम् ॥ ५८ ॥ अश्वमेधादियागाश्च प्रयागस्य रजः पुनः ॥ तुलितं ब्रह्मणा पूर्वन ते तद्रजसा समाः ॥ ५९ ॥ मज्जागतानि पापानि बहु जन्मार्जितान्यपि ॥ प्रयागनामश्रवणात्क्षीयंते स्तीव विह्वलम् ॥ ६० ॥ धर्मतीर्थमिदं सम्यगर्थतीर्थमिदं परम् ॥ कामिकं तीर्थमेतच्च मोक्षतीर्थमिदं ध्रुवम् ॥ ६१ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानि तावद्गर्जति देहिषु ॥ यावन्मज्जति नो माघे प्रयागे पापहारिणि ॥ ६२ ॥

॥ ५२ ॥ परंपदं कैवल्यम् ॥ ५३ ॥ तत्र प्रमाणमाह ॥ श्रुतिभिरिति ॥ तथा च श्रुतयः ॥ सिताऽसिते सरिते यत्र संग्रहे तत्राप्नुता सो दिवमुत्पतंतीत्याद्याः ॥ ५४ ॥ वराच्छ्रेष्ठात् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ यत्प्रयागानिलानपि यश्चासौ प्रयागश्चेति यत्प्रयागस्तत्स्पर्शिनो यस्य प्रयागस्य संबंधिनो वायूनपीत्यर्थः ॥ किमिति प्रार्थयंतितत्राह ॥ तेपीति ॥ स्वयमेव तत्र किमिति नयांति तत्राह ॥ किं कुर्म इति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ मज्जागतानि अस्थिस्नायवोरंतर्वर्तिस्वच्छं जलं मज्जा ॥ अथवा अस्थ्यंतर्गतो धातुर्गर्जात इतानीत्यर्थः ॥ ६० ॥ कामिकं कामायहितम् ॥ ६१ ॥ गर्जति स्वफलदानाय परस्परं

कलहायते ॥ धार्यतीतिक्चित्पाठः सचित्यः ॥ मज्जंतिदेहिनइतिशेषः ॥ ६२ ॥ तद्विष्णोरिति ॥ विष्णोस्तत्प्रसिद्धं परमंपदंसच्चिदानंदलक्षणंसदासूरयोविद्वांसः पश्यंति ऐक्येनानुभवान्ति एतद्यत्पुनः पुनर्वेदेपठ्यते कथ्यते ॥ प्रथतइतिक्चित्पाठः ॥ तत्प्रयागंतत्प्राप्त्युपायत्वादिति ॥ ६३ ॥ सरस्वतीरजोरूपा रजोगुणोपाधिहरण्यगर्भरूपा ॥ तमोरूपा तमोगुणोपाधिरुद्ररूपा ॥ सत्त्वरूपा सत्त्वगुणोपाधिविष्णुरूपेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ इयं वेणी गंगायमुनयोः संभेदः ॥ निःश्रेणी सोपान परंपरा ॥ श्रद्धाऽश्रद्धाऽप्लुतस्य स्तिक् यद्व्याना स्तिक् यद्व्यावा स्नातस्य चकाराद्वलात् स्नापितस्मापीत्यर्थः ॥ ६५ ॥ इदानीं प्रयागमारभ्य काश्याः सीमानं वदन् स्त्रीरूपाकारेण काशीं निरूपयति ॥ काशीति ॥ काशीतिकाचिदबलाऽस्तीति शेषः ॥ काचिदनिर्वचनीयगुणे गणेत्यर्थः ॥ इयं याऽत्र प्रयागे गदिता कथिता वेणी त्वेनेति शेषः ॥ सातदीया काशीसंबन्धिनी वेणी प्रवेणी प्रोषितभर्तृकादिभिर्यानिबध्यत इत्यर्थः ॥ वेणिः प्रवेणिः शीर्षण्य शिरस्यौ विशदेकचे इत्यमरः ॥ कथंभूता ॥ भुवनेषु लोकेषु रूढा प्रख्याता ॥ लोलार्ककेशवावेवं विलोले चंचले विलोचने विशिष्टलोचने नैस्याः सा तथा ॥ तस्याहस्तयुगलंचरणानदी असिश्च ॥ अक्षयशर्मभूमिरक्षयं त्सुखं ब्रह्मानंदैकलक्षणं तस्य भूमिरधिष्ठानम् ॥ तथा च वामनपुराणे महेश्वरं

तद्विष्णोः परमंपदंसदा पश्यंति सूरयः ॥ एतद्यत्पुनर्वेदे तत्प्रयागं पुनः पुनः ॥ ६३ ॥ सरस्वतीरजोरूपा तमोरूपा कलिंदजा ॥ सत्त्वरूपा च गंगा त्र नयंति ब्रह्मनिर्गुणम् ॥ ६४ ॥ इयं वेणी हि निःश्रेणी ब्रह्मणो वर्त्मयास्यतः ॥ जंतोर्विशुद्धदेहस्य श्रद्धाऽश्रद्धाऽप्लुतस्य च ॥ ६५ ॥ काशीतिकाचिदबलाभु वनेषु रूढा लोलार्ककेशव विलोल विलोचनाच ॥ तद्दोर्युगंचरणा सिरियंत दीया वेणीतियाऽत्र गदिता अक्षयशर्मभूमिः ॥ ६६ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ सुधर्मिणि गुणांस्तस्य कोत्र वर्णयितुं क्षमः ॥ तीर्थराज प्रयागस्य तीर्थैः संसेवितस्य च ॥ ६७ ॥ पापिनां यानि पापानि प्रसह्य शालितान्यहो ॥ तच्छुद्धयै सेव्यते तीर्थैः प्रयागमधिकंततः ॥ ६८ ॥ प्रयागस्य गुणान् ज्ञात्वा शिवशर्मा द्विजः सूर्याः ॥ तत्र माचमुपित्वाऽथ प्राप वाराणसीं पुरीम् ॥ ६९ ॥ प्रवेश एव संवीक्ष्य स देहलिविनायकम् ॥ अन्वलिपत्ततो भक्त्या साज्यसिंदूरकर्मैः ॥ ७० ॥ निवेद्य मोदकान् पंचवंचयंतं निजं जनम् ॥ महोपसर्गवर्गेभ्यस्ततोऽतः क्षेत्रमाविशत् ॥ ७१ ॥ आगत्य दृष्ट्वा मणिकर्णिकायामुदग्गवांस्वर्गतं रंगिणींसः ॥ संक्षीणपुण्येतरपुण्यकर्मणां नृणां गणैः स्थाणुगणैरिवावृताम् ॥ ७२ ॥

प्रतिहरेर्वचनम् ॥ महेश्वरशृणुष्वेमांममवाचं कलस्वनाम् ॥ ब्रह्महत्याक्षयकर्णिशुभदां पुण्यवर्द्धनीम् ॥ योसौ प्राङ्मंडले पुण्ये मंदांशप्रभवोऽज्ययः ॥ प्रयागे वसते नित्यं योगशायीति विश्रुतः ॥ चरणा दक्षिणात्तस्य विनियंता सरिद्वरा ॥ विश्रुतावरणेत्येव सर्वपापहरा शुभा ॥ सव्यादन्याद्वितीया च असिरित्येव विश्रुता ॥ ते उभे सरितां श्रेष्ठे लोकपूज्येव भूवतुः ॥ तयोर्मध्ये तु यो देशस्तत्क्षेत्रं योगशायिनः ॥ त्रैलोक्यप्रवरं तीर्थं सर्वपापप्रमोचनम् ॥ नन्तादृगस्तिगगने भूम्यां न चरसातले ॥ तत्रास्ति नगरी पुण्याख्याता वाराणसी शुभा ॥ यस्यां हि भोगिनो नाशे प्रयांति भवतो लयमिति ॥ ६६ ॥ प्रयागमाहात्म्यमुपसंहरति ॥ सुधर्मिणीति द्वयेन ॥ शोभनाधर्माः पातिव्रत्यादिलक्षणा यस्याः सा ॥ सधर्मिणीतिक्चित्पाठः ॥ ६७ ॥ तच्छुद्धयैते पापापानां शुद्धयै नाशाय ॥ अहो हे कान्ति ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ प्रवेशेति ॥ क्षेत्रप्रवेशसमये एव स शिवशर्मा देहलीविनायकं वीक्ष्य प्रथमतः पंचमोदकान् निवेद्य ततः पश्चात् साज्यसिंदूरकर्मैर्वृतात्तसिंदूरपंकैरन्वलिपत्तवानिति द्वयोरन्वयः ॥ कथंभूतं विनायकम् ॥ महोपसर्गवर्गेभ्यो महाविघ्नसमूहेभ्यो निजं जनं भक्तं वंचयंतं गोपायंतं मित्यर्थः ॥ ७० ॥ निवेद्येति पूर्वस्मिन् श्लोकेऽज्ययः ॥ ७१ ॥ आगत्येति ॥ स शिवशर्मा मणिकर्णिकायामागत्य उदग्गवामुत्तरवाहिनीं स्वर्गतं

गिणींस्वर्नदीं दृष्ट्वा विस्मितो बभूवेति शेष इति तृतीयश्लोकेनान्वयः ॥ किमाकारो विस्मयस्तमाह ॥ मया इदमविमुक्तमालोकिदृष्टं न वेति ॥ कथं भूतांस्वर्नदीम् ॥ संक्षीणानि पुण्येतराणि पापानि पुण्यानि च कर्माणि येषां तेषां नृणां गणैरावृताम् ॥ कैरिव ॥ स्थाणुगणैरिव ॥ स्थाणोः श्रीरुद्रस्य ये गणाः रुद्ररूपा वा गणास्तैरिवेति ॥ ७२ ॥ किंकृत्वा सचैलमाप्लुत्य सवस्त्रं निमज्ज्य ॥ कुत्र ॥ जले ॥ कथं भूते ॥ अमले न विद्यतेऽविद्या तत्कार्यलक्षणो मलयस्मात्तस्मिन्माणि कर्णिक इत्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ यस्यामधो मज्जनमृध्वगत्यैतत्पंकले पोविमलत्वसिद्धयै ॥ यद्धारिसंसारतरोः प्रशांत्यैनमोऽस्तु तस्यैमणि कर्णिकायै इति ॥ हे अमले शुद्धांतःकरणे ॥ अमल इति पाठे निष्पाप इत्यर्थः ॥ अविलंबितं यथा स्यात् आलंबिता शुद्धा बुद्धिर्न स तथा ॥ पुनः किंकृत्वा ॥ संतर्प्य प्रीणयित्वा ॥ कान्देवान् ॥ देवाश्च ब्रह्मादयः ऋषयश्च मधुच्छंद आदयः मनुष्याश्च सनकादयः दिव्यपितरश्च कव्यवाडादयस्तान्स्वानपितृंश्च स्वदेहजनकादीन् ॥ पूर्वोक्तानुष्ठाने तस्य क्रियाकाण्डवेत्तृत्वं हेतुमाह ॥ सहीति ॥ ७३ ॥ हियस्मात् ॥ द्राग्गतिरिति ॥ प्रागितिकचित्पाठः ॥ पुनः किंकृत्वा ॥ पंचतीर्थिकां वरणासि संभेदपंचनदमणि कर्णिका दशाश्वमेधात्मिकां विधाय ॥ एतेषु पंच सुस्नानादिकं कृत्वेत्यर्थः ॥ आदित्यादिरूपां वा ॥ यथास्वंस्वंधनमनतिक्रम्य वित्तशायमकृत्वेति यावत् ॥ विस्मयप्रकारमाह ॥ इदं मया लोकिनवेति ॥ इदमविमुक्तपुरं न वा ॥ ७४ ॥ पश्चादवलोकितमिति निर्धार्य कार्श्विर्णयति नस्वः पुरीत्यर्थः ॥ सास्वः पुरी अमरावती तु निश्चितं अनया काश्यापुरापुर्यासं सार्धं समं जसापि सम्यक् तत्त्वदृशा विचारेणापि अपिशब्दाद्वचवहारदृशा विचारेणापि प्रतिसाम्यं समस्य भावः साम्यं साम्यं साम्यं प्रतिप्रतिसाम्यं न आवहेन्नाप्राप्नुयादित्यन्वयः ॥ उभयदृशा विचारे साम्याभावप्रदर्शनार्थं वीप्सांतरगमितप्रतिसाम्यशब्दप्रयोगः ॥ उभयदृशा विचारेण साम्याभावाय तत्रेण उभय

सचैलमाप्लुत्य जलेऽमलेऽमलेऽविलंबमालंबितशुद्धबुद्धिः ॥ संतर्प्य देवर्षि मनुष्य दिव्यपितृन्पितृन्स्वान्सहिकर्मकांडवित् ॥ ७३ ॥ विधाय च द्राक्स हि पंचतीर्थिकां विश्वेशमाराध्य ततो यथास्वम् ॥ पुनः पुनर्वीक्ष्य पुरीं पुरारेरिदं मया लोकिनवेति विस्मितः ॥ ७४ ॥ नस्वः पुरी सात्वन्नापुरासमं समं जसापि प्रतिसाम्यमावहेत् ॥ प्रबंधभेदाद्व्यतिरिक्तपुस्तकप्रतिर्यथासल्लिपिभेदभंगतः ॥ ७५ ॥

निष्ठहेतुमाह ॥ प्रबंधभेदादिति ॥ प्रबंधनं प्रबंधोरचनापरिपाटी तस्य भेदात् ॥ अमरावती हि ब्रह्मणा प्रतिदिनं रच्यते इयंतु सकृदेवेति ॥ तत्रापि सा ब्रह्मणारच्यते इयंतु स्वयमीश्वरेण ॥ सा च क्षुद्ररत्न निचयखचितालोत्सेधाच्च इयंचानर्घ्यरत्नप्रचयनिर्मिता गगनोत्सेधाच्च ॥ अथवा प्रबंधभेदात् प्रबंधयोर्भेदात् ॥ स्वः पुर्यां स्थितानां हि प्रकृष्टो बंधः प्रबंधः पुनः पुनर्जन्ममरणादिरूपः संसारः स्यात्काश्यां स्थितानां तु प्रगतो बंधः प्रबंधो भवेदित्येवं प्रबंधयोर्भेदादित्यर्थः ॥ अथवा प्रकृष्टो बंधः प्रबंधस्तस्य भेदाद्बहुल्यादमरावती स्थितानां प्रकृष्टो बंधः प्रबंधस्तस्य भेदाद्विदारणात्काशीस्थानामित्यर्थः ॥ अमरावती काश्याः साम्यं नैव आवहेदित्यत्र दृष्टांतमाह ॥ व्यतिरिक्तपुस्तकेति ॥ अयमर्थः ॥ सर्वस्मादविद्या तत्कार्यादतिरिच्यत इत्यतिरिक्तं ब्रह्मविगतमतिरिक्तं प्रतिपाद्यत्वेन यत्र तद्व्यतिरिक्तं अनात्मशास्त्रं तच्च तत्पुस्तकं चेति व्यतिरिक्तपुस्तकं तेन सह या प्रतिः प्रतिपुस्तिका वा स्यायनादि प्रणीतिर्यामुपजीव्य कामादिशास्त्रं प्रवृत्तं तच्च तत्पुस्तकं किंचिदनात्मशास्त्रजातमित्यर्थः ॥ सा यथा सदब्रह्म ओतत्सदिति निर्दे शो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृत इति स्मृतेस्तस्य लिपिस्तत्प्रतिपादिकालिपिर्यत्र तत्सल्लिपि अध्यात्मशास्त्रं तच्च तद्विद्यत इति भेदो नाना प्रकारश्च तस्य भंगतो भंगेन खंडेन भागेनेति यावत् ॥ साम्यं नावहेत्तद्वदिति ॥ सल्लिपि भेदभंगत इति पाठे सती सल्लिप्या चासौ लिपिश्चेति सल्लिपिस्तस्या भेदो नानात्वं तस्य भंगो भाग एकदेश इति यावत् ॥ सर्वतेत्यस्य तेन शास्त्रेणेति व्याख्येयम् ॥ उभयपक्षेपितृतीयांतात्तसिद्धिः ॥ अथवासल्लिपि भेदभंगत इति तत्रेणोच्चरितत्वात्काशीनिष्ठ द्वितीयहेतुपरतयापि व्याकर्तव्यम् ॥ सती लिपिः सल्लिपिर्विधा त्रा ललाटे लिखितेति यावत् ॥ तदुक्तम् ॥ ललाटे लिखितं यत्र पृष्ठी जागरवासरे ॥ नो हरिः शं करो

ब्रह्माह्वान्यथाकर्तुमर्हतीति ॥ चित्रगुप्तलिखितावातस्याभेदभंगतोविशेषभंजनात्प्रारब्धातिरिक्तायालिपेर्नाशकत्वादित्यर्थः ॥ सन्थोलिपिभेदस्तस्यभंगतइतिवा ॥ पाठांतरेप्ययमेवार्थः ॥ स्वस्त्वनये
 तिकचित्पाठः ॥ स्वर्गतयेतिकचित्सचित्यः ॥ प्राकृतं व्याख्यानं स्पष्टम् ॥ ७५ ॥ पयोपीति ॥ यत्रत्यं यत्रकाश्यां भवं यत्रत्यं काशीस्थमित्यर्थः ॥ पयोप्याचित्यवैभवम् ॥ अपिः समुच्चये ॥ गर्हा
 समुच्चयप्रश्नशंकासंभावनास्वपीत्यमरः ॥ न केवलं स्थलं अचित्यवैभवं जलमपीत्यर्थः ॥ न चित्यंतर्कयितुं योग्यवैभवं केवल्यदानसामर्थ्यस्य तत्तथा ॥ तथाचोक्तम् ॥ गंगायांचजलेमोक्षो वाराणस्या
 जले स्थलइति ॥ अतोदिविस्थितायासाधुसुधाऽमृतं सासाधुयथास्यान्मुधाव्यर्थ आप्यते प्रार्थयतइत्यर्थः ॥ दिवि स्थितैरिति पाठे आप्यते पीयते इत्यर्थः ॥ उभयत्र हेतुमाह ॥ इदं पयोयदिकचित्कदाचित्पीतं स्या
 त्तादाप्रसूतेर्जनन्याः पयोधरेयत्पयःस्तन्यं तथानपीयते ॥ तुशब्दो यथाशब्दार्थे ॥ पीतामृतैः पानानंतरं जन्मलब्ध्वा यथापीयते तथानेत्यर्थः ॥ प्रसूतोच्चपयोधरइतिकचित्पाठः ॥ तदाप्रकर्षेणसूत
 इति प्रसूतामातेति व्याख्येयम् ॥ उच्चपयोधरइत्यनेनोच्चस्तनस्य कठिनत्वात्पाने दुःखाधिक्यमिति सूचितम् ॥ ७६ ॥ अनामयाइति ॥ यत्रकाश्यां जनालोकाः न येशितुनीति शास्त्रोपदेष्टुर्नीयते
 प्राप्यते सर्वोऽनेनेति नयो वेदस्तस्येशितुस्तत्प्रवर्तकस्य शास्त्रयोनेरिति वाचिंतनया शुभानुध्यानेनामयास्त्रिविधतापरहिताः सत्कर्मकृतः सत्कर्मकुर्वाणा एव पिनाकिना विना विश्वेश्वरं विना कर्ममनागल्पमपि न
 कुर्वते किंतु विश्वनाथार्पणनैव कुर्वतीत्यर्थः ॥ अतएव सर्वतः सर्वप्रकारेण शर्वगणान् शर्वस्येश्वरस्य गणान् दिभृंगिप्रमुखाननु कुर्वतेऽनु कुर्वतीति तैस्तुल्या भवतीत्यर्थः ॥ सर्वगणांश्चेति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ यद्वा
 पयोपियत्रत्यमचित्यवैभवं दिवि स्थितासाधुसुधाऽप्यतोमुधा ॥ तथाप्रसूतेस्तु पयोधरे पयो न पीयते पीतमिदं यदिकचित् ॥ ७६ ॥ अनामयाश्चितनयान
 येशितुर्जनामनाग्यत्र विना पिनाकिना ॥ न कर्मसत्कर्मकृतोपि कुर्वतेऽनु कुर्वते शर्वगणांश्च सर्वतः ॥ ७७ ॥ न वर्ण्यते कैः किल काशिकेयं जंतोः स्थितस्यात्र यतो
 त्काले ॥ पचेलिमैः प्राक्कृतपुण्यभारै रोंकारमोंकारयतीं दुर्मौलिः ॥ ७८ ॥ संसारिचिंतामणिरत्रयस्मात्तंतारकं सज्जनकर्णिकायाम् ॥ शिवोभिधत्ते
 सहसांस्तकाले तद्दीयते सौमणिकर्णिकेति ॥ ७९ ॥ मुक्तिलक्ष्मीमहापीठमणिस्तच्चरणवज्रयोः ॥ कर्णिकेयंततः प्रादुर्याजनामणिकर्णिकाम् ॥ ८० ॥
 सर्वे च ते गणाश्चार्थादीश्वरस्येति ॥ न्यकुर्वतइतिकचित्पाठः ॥ तत्रतेषां गणानां सत्कर्मभावात्प्रयुतनिषिद्धाचरणाच्च न्यकुर्वतेति स्फुटं तद्वेति व्याख्येयम् ॥ ७७ ॥ न वर्ण्यतेइति ॥ इयं काशिका ॥ किलेति
 प्रतिज्ञौ ॥ केन वर्ण्यतेस्तूयतेऽपितु सर्वे वेत्यर्थः ॥ तत्र हेतुमाह ॥ यतोयस्मादंतकाले पचेलिमैः फलदानोन्मुखैः प्राक्तनपुण्यभारैः प्राचीनपुण्यनिचयैर्हेतुभिरत्र स्थितस्य जंतोः प्राणिमात्रस्य इंदुर्मौलिश्चंद्रशेखरः
 ओंकारं प्रणवं ओंकारयति स्वीकारयति उपदिशतीत्यर्थः ॥ ७८ ॥ मणिकर्णिकानामव्युत्पादयंस्तस्या अतिश्रेष्ठतामाह ॥ संसारिचिंतेति ॥ तत्तस्मादसौमणिकर्णिकेति गीयतइत्यन्वयः ॥ तस्मात्क
 स्मात् ॥ यस्मात्संसारिणां प्राणिनां चिंतामणिरिव चिंतामणिर्विश्वनाथः सर्वपुरुषार्थप्रदत्वाच्छिदः कल्याणरूपस्तंतारकं प्रसिद्धमोंकारं षडक्षरं रामं त्रारजं वा अंतकाले सज्जनकर्णिकायामत्र प्रियमाणस्य द
 क्षिणकर्णेऽभिधत्ते कथयतीत्यर्थः ॥ तत्रश्रुतिरुक्तैव ॥ संसारचिंतामणिरितिकचित्पाठः ॥ तदासम्यक्सारः सरण्येषां ते संसाराः संसारिण इत्यर्थः ॥ जीवानां संसारचिंतामणिरित्यध्याहारोवा ॥ ७९ ॥
 प्रकाशांतरेण मणिकर्णिकाशब्दव्युत्पत्तिमाह ॥ मुक्तिलक्ष्मीति ॥ ततो जनाः यां मणिकर्णिकां प्रादुःसाऽसावित्यध्याहृत्य योजना ॥ ततः कुतः ॥ यतो मुक्तिलक्ष्मीर्मौलिलक्ष्मीस्तस्यामहापीठमहत्सिंहासनं
 महत्स्थानं वातद्रूपो मणिः सर्वोत्कृष्टत्वान्मणिरिव मणिः ॥ यद्वा मुक्तिलक्ष्म्यामहापीठानिमहास्थानान्ययोध्यादीनि मणिकर्णिकास्थलं विहाय काश्यंतानि तेषु मणिरिव मणिः सर्वोत्कृष्टा इयं स्थली ॥ सायुज्य

मुक्तिर्मणिर्काणिकायामित्युक्तेः ॥ यद्वा मुक्तिलक्ष्मीमहापीठेषु मणिरिव मणिः काशी ॥ अन्यानि पुण्यक्षेत्राणि काशीप्राप्तिकराणीत्युक्तेः ॥ साचतस्यां मुक्तिलक्ष्मीमहापीठमणौ काश्यां वा तच्चरणाब्जयो
स्तस्यामोक्षलक्ष्म्याश्चरणाब्जयोः पादपद्मयोः कर्णिकाचयंते न मणिर्काणिकां प्रादुरित्यर्थः ॥ किं त्वंतिमपक्षेऽध्यातृयोजनासोढव्या ॥ ८० ॥ जरायुजामनुष्यादयः अंडजाः पक्ष्यादयः उद्भिजा
स्तरवः स्वेदजामत्कुणादयोऽत्र वासिन एते त्रि दशैर्देवैः समान भवन्ति किंतु तेभ्योऽधिका इत्यर्थः ॥ तत्र हेतुमाह ॥ मोक्षभाजस्त इति ॥ देवैः कीदृशैः ॥ मुक्तिदुर्दशैर्मुक्तिर्दुर्दशादुष्प्रापदशायेषां तितथातैः ॥
॥ ८१ ॥ काशीं दृष्ट्वा एतावान्कालो मम वृथायात इत्यनुत्पति ॥ मम जन्मेति ॥ यावन्मया काशिकानैक्षिष्टनैक्षिनादर्शीति यावत् ॥ तावन्मम जन्मवृथा जातमित्यन्वयः ॥ कथं भूतस्य ॥
दुर्वृत्तस्य दुश्चेष्टितस्य जडात्मनोऽज्ञस्य ॥ काशिका कथं भूता ॥ मुक्तिकाशिका कैवल्यप्रकाशिका ॥ ८२ ॥ पुनः पुनरिति व्यासोक्तिः ॥ अतिथीकृत्य विषयीकृत्य ॥ तृप्तिमलंबुद्धिम् ॥ ८३ ॥
काशीं प्राप्याप्य वंत्याद्याश्च तस्रो द्रष्टुं विमृशति ॥ सप्तानां चेति द्वयेन ॥ धुरीणां श्रेष्ठाम् ॥ अवयामि जानामि ॥ सुनिर्वाण विश्राणनविचक्षणां सुष्ठु निर्वाणं सुनिर्वाणं सायुज्यं कैवल्यमित्यर्थः ॥ तस्य

जरायुजांडजोद्भिजाः स्वेदजाह्यत्र वासिनः ॥ न समामोक्षभाजस्ते त्रिदशैर्मुक्तिदुर्दशैः ॥ ८१ ॥ मम जन्मवृथा जातं दुर्वृत्तस्य जडात्मनः ॥ नाद्ययावन्मयै
क्षिष्टकाशिका मुक्तिकाशिका ॥ ८२ ॥ पुनः पुनश्च तत्क्षेत्रमतिथीकृत्य नेत्रयोः ॥ विचित्रं च पवित्रं च तृप्तिनाधिजगाम ह ॥ ८३ ॥ सप्तानां च पुरीणां हि धुरी
णामवयाम्यहम् ॥ वाराणसीं सुनिर्वाण विश्राणनविचक्षणाम् ॥ ८४ ॥ तथापि न च तस्योन्यामयादृग्गोचरी कृताः ॥ तासां प्रभावं विज्ञायाप्यागमिष्याम्य
हंपुनः ॥ ८५ ॥ तीर्थयात्रां प्रतिदिनं कुर्वन् नूनं सवत्सरम् ॥ न प्राप सर्वतीर्थानि तीर्थकाश्यां तिले तिले ॥ ८६ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ जानन्न
पि गुणान् देविक्षेत्रस्यास्य परान् द्विजः ॥ नानाप्रमाणैः प्रवणो निरगात्स तथाप्यहो ॥ ८७ ॥ किं कुर्वति हि शास्त्राणिसप्रमाणानि सुंदरि ॥ महामायां भवित्रीतां
को निवारयितुं क्षमः ॥ ८८ ॥ कः समुच्चलितं चेतस्तोयं वा संप्रतीपयेत् ॥ प्रोचस्थानस्थितमपि स्वभावो यच्चलस्तयोः ॥ ८९ ॥ शिवशर्मा व्रजन् सोऽथ दे
शादेशांतं क्रमात् ॥ महाकालपुरीं प्राप कलिकालविवर्जिताम् ॥ ९० ॥ कल्पे कल्पे खिलं विश्वं कालयेद्यः स्वलीलया ॥ तं कालं कलयित्वा यो
महाकालो भवत्किल ॥ ९१ ॥

द्विश्राणनं वितरणमर्थजीवानां तत्र विचक्षणां निपुणां समर्थामित्यर्थः ॥ ८४ ॥ एवं चेत्तर्ह्यलमन्यत्र गमनेनेति स्वयमाशंक्याह ॥ तथापीति ॥ ८५ ॥ तिलेतिलेतिलपरिमितभूप्रदेशे तीर्थं यतोऽ
स्तीति शेषः ॥ ८६ ॥ जानन्निति ॥ सशिवशर्मानानां प्रमाणैः क्षेत्रस्य गुणान् जानन्नपि निरगात् निर्गतः ॥ काश्या इत्यर्थः ॥ प्रमाणैः काश्यागुणज्ञाने हेतुमाह ॥ प्रवण इति ॥ अंतर्निष्ठ इत्यर्थः ॥
॥ ८७ ॥ तत्र भवितव्यरूपां मायां हेतूकरोति ॥ किं कुर्वतीति ॥ हीति निश्चये ॥ ८८ ॥ संक्षुभितचित्तस्यापि तत्र कारणत्वमाह ॥ कः समुच्चलितमिति ॥ कः पुरुषः प्रोचस्थानस्थितं प्रोत्कृष्टस्थान
स्थितमपि चित्तं प्रतीपयेत्प्रतिकूलयेन्न विवर्तयेदित्यर्थः ॥ तत्र दृष्टांतमाह ॥ तोयं वेति ॥ वेत्युपमायाम् ॥ उभयत्र निवर्तनाभावे हेतुमाह ॥ स्वभावो यच्चलस्तयोरिति ॥ यद्यतः ॥ चलश्चंचलः ॥
स्वभावो वेति पाठेयत इत्यर्थे वाच्यः ॥ ८९ ॥ महाकालपुरीं महाकालस्य पुरीम् ॥ कलिकालविवर्जितां कलिकालाभ्यामस्पृष्टाम् ॥ ९० ॥ महाकालनामनिर्वृत्ति ॥ कल्पे कल्प इति श्लोकेन ॥

कलयेत्भक्षयेत् ॥ कलयित्वाभक्षयित्वा ॥ सकालकालईश्वरोऽग्रसदिति श्रुतेः ॥ कालभूषकभक्षइति स्मृतेश्च ॥ तस्यपुरीमिति पूर्वैर्गैवान्वयः ॥ ९१ ॥ तस्याएवनामांतरं निर्वक्ति ॥ पापादिति ॥ सामहाकालपुरी ॥ कलौ तस्यानामांतरमाह ॥ युगेयुगइति ॥ उज्जयिनीति ॥ कल्पेकल्पेइतिकचित्पाठः ॥ तदुक्तम् ॥ प्राक्कल्पे सुवर्णशृंगाद्वितीयेचकुशस्थली ॥ तृतीयेऽवन्तिनीप्रोक्ताचतुर्थे चामरावती ॥ पंचमेचूडामणिः प्रोक्ताषष्ठेपद्मावतीस्मृता ॥ सप्तमेचोज्जयिनीपुरीति ॥ ९२ ॥ नसमुच्छ्रयतिउच्छूनतानंगच्छतीत्यर्थः ॥ ९३ ॥ परःकोटीनिकोटीभ्यः पराणिअसंख्यातानीत्यर्थः ॥ ९४ ॥ एकंलिंगमिति ॥ एकंज्योतिर्ज्योतिर्मयंलिंगमित्यप्रमेणसंबंधः ॥ ९५ ॥ सिद्धवटेज्योतिरिति ॥ इहअवन्त्यायेद्विजास्त्रिवर्णास्तेसिद्धवटेज्योतिर्ज्योतिर्लिंगं पश्यन्ति ॥ सिद्धवटेज्योतिस्तज्ज्योतिः पश्यन्तीतिवा ॥ स्थिताइतिकचित्पाठः सचित्यः ॥ अथवेति ॥ श्रीमहाकालस्ययेद्वष्टारोऽतएवपुण्यराशयस्तेसर्वेपितज्ज्योतिर्लिंगं पश्यन्तीत्यन्वयः ॥ ९६ ॥ कष्टिभिः कष्टवद्भिः संसारांगारपच्य

पापादवन्तीसाविश्वमवन्तीति निगद्यते ॥ युगेयुगेन्यनाग्रीसाकलाबुज्जयिनीति च ॥ ९२ ॥ विपन्नोयत्रवैजंतुः प्राप्यापिशवतांस्फुटम् ॥ नष्टतिगंधमाग्नौ तिसमुच्छ्रयतिनक्वचित् ॥ ९३ ॥ यमदूतानयस्यांहिप्रविशंतिकदाचन ॥ परःकोटीनिलिंगानितस्यांसंतिपदेपदे ॥ ९४ ॥ हाटकेशोमहाकालस्तारके शस्तथैवच ॥ एकंलिंगं त्रिधाभूत्वात्रिलोकीं व्याप्यसंस्थितम् ॥ ९५ ॥ ज्योतिःसिद्धवटेज्योतिस्तेपश्यन्तीहयेद्विजाः ॥ अथवाश्रीमहाकालद्रष्टारः पुण्यराशयः ॥ ९६ ॥ महाकालस्यतल्लिंगं येदृष्टं कष्टिभिः क्वचित् ॥ नस्पृष्टास्तेमहापापैर्नदृष्टास्तेयमोद्भटैः ॥ ९७ ॥ महाकालपताकाग्रैः स्पृष्टपृष्टास्तुरंगमाः ॥ अरुणस्यकशाघातंक्षणं विश्रमयन्तिखे ॥ ९८ ॥ महाकालमहाकालमहाकालेति संततम् ॥ स्मरतः स्मरतो नित्यं स्मरकर्तृस्मरान्तकौ ॥ ९९ ॥ एवमाराध्यभूतेशंमहाकालंततोद्विजः ॥ जगामनगरींकांतींकांतां त्रिभुवनादपि ॥ १०० ॥ लक्ष्मीकांतः स्वयंसाक्षाज्जंतुंस्तत्रनिवासिनः ॥ श्रीकांताने वकुरुतेपरत्रेहचनिश्चितम् ॥ १ ॥ दृष्ट्वाकांतींकांतिमतींकांतिमद्भिर्निषेविताम् ॥ कांतिमानभवत्सोपिनाकांतिस्तत्रकस्यचित् ॥ २ ॥ तत्रकृत्यं चयत्कृत्यंतत्कृत्वासर्वकृत्यवित् ॥ सप्तरात्रमुपित्वातुययोद्धारवतींपुरीम् ॥ ३ ॥ चतुर्णामपिवर्गाणांयत्रद्वाराणिसर्वतः ॥ अतोद्धारवतीत्युक्ता विद्वद्भिस्तत्त्ववेदिभिः ॥ ४ ॥ अस्थीन्यपिचजंतूनांयत्रचक्रांकितान्यहो ॥ किंचित्रंतत्रयत्रस्युः शंखचक्रांकितैः करैः ॥ ५ ॥

मानैरित्यर्थः ॥ दृष्टिभिरितिकचित्पाठः ॥ ९७ ॥ स्पृष्टपृष्टाः स्पृष्टानिपृष्टानियेषांतेतथा ॥ स्पृष्टाः पृष्टेइतिकचित्पाठः ॥ कशाघातंअश्वनोदिन्यास्ताडनजंतुः शंखविश्रमयन्ति ॥ महाकालप्रासादपताकाळायायांक्षणं विश्रम्यनाशयन्तीत्यर्थः ॥ एतेनप्रासादस्यात्युच्छ्रितत्वं ध्वनितम् ॥ ९८ ॥ स्मरतश्चित्तयतोऽध्यायतोभक्तानितियावत् ॥ स्मरतः करुणार्द्रयादृशापश्यतइत्यर्थः ॥ स्मरकर्तृस्मरान्तकौ श्रीकृष्णमहेश्वरौ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ निवासिनइतितत्रगतानामुपलक्षणम् ॥ श्रीकांतानलक्ष्मीपतीन् ॥ १ ॥ कांतीनाम्ना ॥ कान्तीनामनिर्वक्ति ॥ कांतिमतीमिति ॥ कांचीमितिकचित्पाठः ॥ २ ॥ तत्रेति ॥ तत्रयत्कृत्यं कर्तव्यंतत्कृत्यं कृत्वेतिसंबंधः ॥ यत्कृत्यं नैत्यकंतत्रकांत्यांचयत्कृत्यंतत्सर्वकृत्वेतिवा ॥ ३ ॥ द्वारवतीनामनिर्वक्ति ॥ चतुर्णामिति ॥ वर्गाणांधर्मार्थकाममोक्षाणाम् ॥ वर्णानामिति पाठेऽपि शब्दादन्येषामपि ॥ ४ ॥ अहोआश्चर्यं ॥ यत्रद्वारकायांजंतूनांप्राणिमात्राणामस्थीन्यपिचक्रांकितानि भवन्तितत्रतस्यांशंखचक्रांकितैः शंखचक्राद्युपलक्षितैः करैर्जतवइतिशेषः ॥ विष्णुरूपाः स्युर्भवेयुरिति किं

चित्रं किंचित् ॥ यत्रत्याः सर्वप्राणिनो भगवत्सारूप्यभाज इत्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ संवत्सरं च षण्मासं मासं मासार्धमेव च ॥ द्वारकावासिनः सर्वे नरानां शत्रुर्भुजा इति ॥ ५॥६॥ तद्गोपीचंदन इत्यत्र तच्छब्दो
द्वारकाविषयः ॥ ७ ॥ ज्वलद्दिंगलवत्प्रदीप्ताश्वित् ॥ ज्वलद्दिंगलवदिति क्वचित्पाठः ॥ ८ ॥ प्रसंगात्तुलस्यामाहात्म्यमाह ॥ तुलसीति ॥ ९ ॥ मुषन्नपहरन् ॥ ११० ॥ ११ ॥ सशिवशर्मा ॥
अतद्विदोऽनलसः ॥ १२ ॥ मायापुरीनामनिर्वक्ति ॥ यत्रसेति ॥ मायापाशैरहंकारममकाररज्जुभिर्नपाशयेन्नवधाति प्राणिन इति शेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ प्रसंगाद्गंगामाहात्म्यं वदन्काशीतरा
भ्यःपुरीभ्यस्तस्याः श्रेष्ठ्यमाह ॥ यत इति द्वयेन ॥ यद्वा गंगाद्वारं मोक्षद्वारं हरिद्वारमिति नाम त्रयं निर्वक्ति ॥ इति ॥ यन्नामेत्यत्र त्रयच्छब्दो गंगाविषयः ॥ १५ ॥ वैकुण्ठस्यैकसोपानमित्यनेन मोक्षद्वार

अंतकः शिक्षयत्येवं निजदूतान्मुहुर्मुहुः ॥ तेत्याज्यायैर्द्वारवत्यानामापि परिगृह्यते ॥ ६ ॥ श्रीखंडेकस आमोदः स्वर्णवर्णः कृतादृशः ॥ तत्पावित्र्यं क्वै
तीर्थे तद्गोपीचंदने यथा ॥ ७ ॥ दूताः शृण्वंतु यद्दालंगोपीचंदनलांछितम् ॥ ज्वलद्दिंगलवत्सोपि दूरेत्याज्यः प्रयत्नतः ॥ ८ ॥ तुलस्यलंकृतायेये तुलसी
नामजापकाः ॥ तुलसीवनपालायेतत्याज्यादूरतोभटाः ॥ ९ ॥ युगेयुगे द्वारवत्यारत्नानि परितो मुषन् ॥ अब्धीरत्नाकरोद्यापिलोकेषु परिगीयते
॥ ११० ॥ द्वारवत्यां प्रियं ते ये जंतवः कालनोदिताः ॥ चतुर्भुजाः स्युर्वैकुण्ठे ते पीतांबरधारिणः ॥ ११ ॥ तत्रापि संतर्प्य पितृन्ससदेवर्षिमानवान् ॥
तत्र ते पुचतीर्थेषु सन्मौसवेष्वतंद्रितः ॥ १२ ॥ ततो मायापुरीं प्रातोदुष्प्रापां पापकारिभिः ॥ यत्र सावैष्णवी मायामायापाशैर्नपाशयेत् ॥ १३ ॥ केचिदूचुर्ह
रिद्वारं मोक्षद्वारं ततः परे ॥ गंगाद्वारं च केप्याहुः केचिन्मायापुरं पुनः ॥ १४ ॥ यतो विनिर्गता गंगाख्याता भागीरथी भुवि ॥ यन्नामोच्चारणात्पुंसां पापं या
तिसहस्रधा ॥ १५ ॥ वैकुण्ठस्यैकसोपानं हरिद्वारं जगुर्जनाः ॥ अत्राप्लुतानरायां तितद्विष्णोः परमंपदम् ॥ १६ ॥ तीर्थोपवासकं कृत्वानिशा जागरणं
तथा ॥ प्रातःस्नात्वा च गंगायां तर्प्यान्संतर्प्य सर्वतः ॥ १७ ॥ यावत्सपारणं कर्तुमियेष द्विजसत्तमः ॥ तावच्छीतज्वराक्रांतश्च कं पेऽत्यर्थमातुरः ॥ १८ ॥
वैदेशिकस्तथैकाकी तथाऽतिज्वरपीडितः ॥ चिंतामवापमहती किमेतत्समुपस्थितम् ॥ १९ ॥ चिंतार्णवे निमग्नो भूत्यक्ताशोजीविते धने ॥ सांयात्रि
कइवागाधे भिन्नपोतो महार्णवे ॥ १२० ॥ क्रक्षेत्रं कलत्रं मे कपुत्राः कचतद्वसु ॥ कतद्विचित्रं वैहर्म्यं कसापुस्तकसंभृतिः ॥ २१ ॥ अद्यापि नायुः पर्याप्तं प
लितं न तथा मयि ॥ ज्वरोयं दारुणः प्रातःकालज्ञश्चातिदारुणः ॥ २२ ॥ मृत्युर्मूर्ध्नि कृता वा सो वा सो दूरे व्यवस्थितः ॥ अग्नौ गृहो परिप्राप्ते कूपंतु खनयेदिह ॥ २३ ॥

नाम्नोपि निर्वचनं अत्राप्लुता इत्यनेन वा ॥ १६ ॥ तर्प्यान्तर्पणार्हां ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सांयात्रिकः पोतवाणिक् ॥ भिन्नपोतो भग्ननौकः ॥ १२० ॥ मरणकालीनमोहोत्थं चिंतामाह ॥
क्रक्षेत्रमिति सार्धद्वयेन ॥ पुस्तकसंभृतिः पुस्तकसंभारः पुस्तकसमूह इति यावत् ॥ २१ ॥ पलितं जरशौक्यम् ॥ पलितं जरसा शौक्यमित्यमरः ॥ कालमवसरं जानातीति कालज्ञो मृत्युः ॥ कः काल
श्चेति वा पाठः ॥ २२ ॥ तीर्थाटनेन शुद्धांतः करणस्याविवेकनाशकं विवेकमाह ॥ अत्रावित्येकेन ॥ कूपंतु पुनः खनयेत् ॥ काकानखनयेदित्यर्थः ॥ कः खनयेदिति वा पाठः ॥ २३ ॥

तस्मादेवंकरिष्यामीत्याह ॥ चिंतयामीति ॥ २४ ॥ मुक्तयुपायस्यसाधितत्वादपिचिंताव्यर्थेत्याह ॥ अथवेतिद्वयेन ॥ एकोमुख्यः ॥ संश्वासावनुष्ठितश्चेतितथासन्यथाभवतितथानुष्ठितइ
तिवा ॥ २५ ॥ संतापेनमनोदुःखेन चकाराद्रोगादिनाच ॥ पश्चात्तापेनतप्यतइतिपाठेअंतिमकालीनतापेनेत्यर्थः ॥ तयोर्मयासाधितत्वान्नतापोयुक्तइतिभावः ॥ २६ ॥ मुक्तयुपायाननु
ष्ठितत्वमंगीकृत्याप्याह ॥ अथवेति ॥ दुरवस्थयाऽनवस्थितया ॥ २७ ॥ रथ्यामितिकालाध्वनोरत्यंतसंयोगेद्वितीया ॥ रथ्यायामित्यर्थः ॥ म्रियेचेतिचकारात्पुर्याच ॥ २८ ॥ २९ ॥
वृश्चिकःसविषकाटविशेषः ॥ १३० ॥ सप्तसप्तचतुर्दशदिनानि स्थित्वायावन्मरणंप्राप्तस्तावदित्यन्वयः ॥ सप्तपंचेतिक्वचित्पाठः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ किंकिणीजालमालितं

किमेभिश्चितनैर्व्यर्थैरतितापकरैर्मम ॥ चिंतयामिहृषीकेशंशिवदंशिवमेवच ॥ २४ ॥ अथवामुक्तयुपायोवैमयैकःसदनुष्ठितः ॥ मुक्तिपुर्यस्तुसप्तै
ताःस्वनेत्रविषयीकृताः ॥ २५ ॥ स्वर्गापवर्गयोरेकःसाध्योहिविदुषाध्रुवम् ॥ तयोरसाधनेपश्चात्संतापेनचतप्यते ॥ २६ ॥ अथवाचिंतयाकिंमे
त्वनयादुरवस्थया ॥ रणेवामरणंश्रेयस्तीर्थेवात्रयथामम ॥ २७ ॥ किमहंमंदभागीवरथ्यांक्वापिम्रियेधुना ॥ भागीरथ्यांप्रियेचाद्यकाचिंतामममूढवत्
॥ २८ ॥ चर्मास्थिसंचयेनाहमनेनवपुषाध्रुवम् ॥ प्राप्स्यामिनिधनादत्रसिद्धिनैःश्रेयसींध्रुवम् ॥ २९ ॥ एवंचिंतयतस्तस्यपीडासीदितिदारुणा ॥
कोटिवृश्चिकदष्टस्ययावस्थातामवापसः ॥ १३० ॥ स्मर्तव्यंविस्मृतंसर्वकाहंकोहनवेत्तिच ॥ दिनानिसप्तसप्तैतिस्थित्वापंचत्वमागतः ॥ ३१ ॥
तावद्वैकुण्ठभुवनाद्रिमानंसमुपस्थितम् ॥ ताक्ष्योपलक्षितोयत्रध्वजश्चातिसमुच्छ्रितः ॥ ३२ ॥ अधिष्ठितंसुकन्यानांस्वर्णकौशेयवाससाम् ॥ चाम
रव्यग्रहस्तानांसहस्रेणातिविस्तृतम् ॥ ३३ ॥ पुण्यशीलसुशीलाभ्यांगणाभ्यांचविराजितम् ॥ चतुर्भुजाभ्यांस्वास्याभ्यांकिंकिणीजालमालितम् ॥ ३४ ॥
तद्विमानमथारूढपीतवासाश्चतुर्भुजः ॥ अलंचक्रेनभोवर्त्मसद्विजोदिव्यभूषणः ॥ १३५ ॥ इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायां
चतुर्थेकाशीखंडेपूर्वाद्धिसप्तपुरीवर्णनंनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ लोपामुद्रोवाच ॥ ॥ जीवितेशकथामेतांपुण्यांपुण्यपुरीश्रिताम् ॥
नतृप्तिमधिगच्छामिश्रुत्वात्वच्छ्रीमुखेरिताम् ॥ १ ॥ मायापुर्यामुक्तिपुर्यांशिवशर्माद्विजोत्तमः ॥ मृतोपिमोक्षंनैवापब्रूहितत्कारणंविभो ॥ २ ॥ ॥
अगस्त्यउवाच ॥ ॥ साक्षान्मोक्षो नचैतासुपुरीषुप्रियभषिणि ॥ पुरोहिश्यामुमेवार्थमितिहासोमयाश्रुतः ॥ ३ ॥

भुद्रघंटिकासमूहेनसंजातमालमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ १३५ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायांसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ६४ ॥ पिशाचगुह्यगंधर्वविद्याधरप्रजाहताम् ॥
आख्यायंतेऽष्टमेपंचलोकाःसंयमिनीमुखाः ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायंतितद्विमानमारुह्येत्यनेनशिवशर्मणःसारूप्यमुक्तिरुक्तासाऽधटमानेतितदुक्तायामारव्ययिकायामात्मनस्तृप्त्यभावमावेदयंतीतत्कारणं
पृच्छति ॥ जीवितेशेतिद्वयेन ॥ १ ॥ मोक्षंसायुज्यम् ॥ २ ॥ मोक्षःकैवल्यरूपः ॥ अमुमेवार्थमायापुर्यादिषुसाक्षात्सायुज्यंनस्त्येवेत्येवंलक्षणम् ॥ इतिहासः इतिहेत्यव्ययमुपदेशपारंपर्याभिधा
यितस्याऽवस्थानमत्रेतीतिहासःपुरावृत्तम् ॥ आर्षः ॥ पूर्ववृत्तांताश्रयाइतिहासाइतिदेवलस्मरणात् ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणामुपदेशसमन्वितम् ॥ पूर्ववृत्तकथायुक्तमितिहासंप्रचक्षतइतिवा ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ आकृत्याआकारेणशोभयेतियावत् ॥ चकाराद्भगवद्भक्त्याच ॥ तथाचवक्ष्यतः ॥ भगवद्भक्तियुक्तानांकिमज्ञातमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ दिव्यद्विजःशिवशर्मा ॥ कएषइति ॥
एषलोकः कइत्यन्वयः ॥ अल्पश्रीकत्वेहेतुमाह ॥ अपुण्यजनाकृतिरपुण्यजनानांपुण्यवर्जितानांजनानांआकृतयःशरीराणियस्मिन्सतथा ॥ स्वल्पपुण्यजनाकृतिरितिकचित्पाठः ॥ १० ॥ पिशाचा
दयश्चत्वारोदेवयोनिविशेषाः ॥ विद्याधरेत्याद्यमरः ॥ ११ ॥ १२ ॥ ततस्तदनंतरं गच्छन्लोकंददर्शेत्यन्वयः ॥ कथंभूतम् ॥ लोकैर्गुह्यकैरध्युषितमधिष्ठितम् ॥ कथंभूतैः ॥ पिचंडिलैः
शृणुकृतिविचित्रार्थांकथांपापप्रणाशिनीम् ॥ पुण्यशीलसुशीलाभ्यांकथितांशिवशर्मणे ॥ ४ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ अयिविष्णुगणौपुण्यौपुंडरीकदलेक्षणौ ॥
किंचिद्विज्ञप्तुकामोहंप्रबद्धकरसंपुटः ॥ ५ ॥ ननामयुवयोर्वेद्विदेव्याकृत्याचकिंचन ॥ पुण्यशीलसुशीलाख्यौयुवांभवितुमर्हथः ॥ ६ ॥ ॥ गणा
वूचतुः ॥ ॥ भगवद्भक्तियुक्तानांकिमज्ञातंभवादृशाम् ॥ एतदेवहिनौनामयदुक्तंश्रीमतात्वया ॥ ७ ॥ यदन्यदपितेचित्तेप्रष्टव्यंतदशंकितम् ॥
संपृच्छस्वमहाप्राज्ञप्रीत्यातत्प्रब्रवावहे ॥ ८ ॥ इतिश्रुत्वासवचनंभगवद्गुणभाषितम् ॥ अतिप्रीतिकरंहृद्यंततस्तौप्रत्युवाचह ॥ ९ ॥ ॥ दिव्य
द्विजउवाच ॥ ॥ कएषलोकोऽल्पश्रीकःस्वल्पपुण्यजनाकृतिः ॥ कइमेविकृताकाराब्रूतमेतन्ममाग्रतः ॥ १० ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ अयं
पिशाचलोकोत्रवसंतिपिशिताशनाः ॥ दत्त्वानुतापभाजोयेनोनो कृत्वाददत्यपि ॥ ११ ॥ शिवंप्रसंगतोभ्यर्च्यसकृत्त्वशुचिचेतसः ॥ अल्पपुण्याल्पलक्ष्मी
काःपिशाचास्तइमेसखे ॥ १२ ॥ ततो गच्छन्तददर्शाग्रेहृष्टपुष्टजनावृतम् ॥ पिचंडिलैःस्थूलवक्त्रैर्मध्वगंभीरानिःस्वनैः ॥ १३ ॥ लोकैरध्युषितंलोकं
श्यामलंगैश्चलोमशैः ॥ गणौकथयतांकेमीकोलोकःपुण्यतःकुतः ॥ १४ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ गुह्यकानामयंलोकस्त्वेतेवैगुह्यकाः
स्मृताः ॥ न्यायेनोपाज्यवित्तानिगूहयंतितचयेभुवि ॥ १५ ॥ स्वमार्गगाधनाढ्याश्चशूद्रप्रायाःकुटुंबिनः ॥ संविभज्यचभोक्तारःक्रोधासूयाविवर्जिताः
॥ १६ ॥ नतिथिनैववारंचसंक्रांत्यादिनपर्वच ॥ नाधर्मनचधर्मचविदंत्येतेसदासुखाः ॥ १७ ॥ एकमेवहिजानंतिकुलपूज्योहियोद्विजः ॥ तस्मैगाः
संप्रयच्छंतिमन्यंतेतद्रचःस्फुटम् ॥ १८ ॥ समृद्धिभाजोह्यत्रापितेनपुण्येनगुह्यकाः ॥ भुंजतेस्वर्गसौख्यानिदेववच्चाकुतोभयाः ॥ १९ ॥ ततोविलोकया
मासलोकंलोचनशर्मदम् ॥ केऽमीजनास्त्वसौलोकःकिंनामावदतांगणौ ॥ २० ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ गांधर्वस्त्वेषलोकोऽमीगंधर्वाश्चशुभव्रताः ॥
देवानांगायनाद्येतेचारणाःस्तुतिपाठकाः ॥ २१ ॥ गीतज्ञाआतिगीतेनतोषयंतिनराधिपान् ॥ स्तुवंतिचधनाढ्यांश्चधनलोभेनमोहिताः ॥ २२ ॥
राज्ञांप्रसादलब्धानिसुवासांसिधनान्यपि ॥ द्रव्याण्यपिसुगंधीनिकर्पूरादीन्यनेकशः ॥ २३ ॥

पिचंडउदरम् ॥ पिचंडकुक्षीजठरोदरंतुंदमित्यमरः ॥ सर्वतयेषांतिपिचंडिलाः ॥ तुंदादिभ्यश्चइतिइलच्प्रत्ययः तैःस्थूलोदरैरित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ गूहयंतिगर्तकृत्वास्थापयेतीत्यर्थः ॥
गूहयंतीतिपाठेसण्वार्थः ॥ १५ ॥ स्वमार्ग गाइत्यष्टानांस्पष्टार्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

श्रुतौगांधर्ववेदेत्यर्थः ॥ स्तुतावितिकचित्पाठः ॥ नाट्यशास्त्रकृतश्रमाश्चनाट्यशास्त्रेषुकृतःश्रमोयैस्तेतथा ॥ २४ ॥ तेनपुण्येनेति ॥ गीतविद्यार्जितैर्धनैर्ब्राह्मणास्तोषिताइतियत् ॥ वैप्रसिद्धम् ॥ पुण्यमि
तिशेषः ॥ तेनपुण्येनेतियोजना ॥ २५ ॥ गीतविद्याभ्यासेनमहत्त्वप्राप्ताबुदाहरणमाह ॥ गीतविद्येति ॥ यद्वा गीतविद्यायाःफलंप्रसिद्धमेवेत्याह ॥ गीतविद्येति ॥ २६ ॥ तुंबुरइत्यदंतोपिक
चित्पाठः ॥ अतिदुर्लभौबहुमान्यौ ॥ तत्रगीतविद्यायाःशिवस्वरूपत्वंवदन्हेतुमाह ॥ नादरूपीति ॥ नादरूपीगीतरूपीषड्जादिस्वरूपीत्यर्थः ॥ २७ ॥ गीतविद्यायानिष्कामसकामभेदेनफलद्वयमाह ॥
यादिगीतामिति ॥ २८ ॥ द्वितीयंपक्षंस्पष्टयति ॥ गीतज्ञइति ॥ रुद्रस्येतिविष्णोरप्युपलक्षणम् ॥ २९ ॥ सदाकालंसर्वकालम् ॥ सदालोकमितिपाठेआलोकम् ॥ स्पष्टंयथास्यादित्यर्थः ॥ एषाय

ब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छंतिगीतंगायंत्यहर्निशम् ॥ श्रुतावेवमनस्तेषांनाट्यशास्त्रकृतश्रमाः ॥ २४ ॥ तेनपुण्येनगांधर्वोलोकस्त्वेषांविशिष्यते ॥ ब्राह्मणास्तो
पितायद्वै गीतविद्यार्जितैर्धनैः ॥ २५ ॥ गीतविद्याप्रभावेनदेवर्षिर्नारदोमहान् ॥ मान्योवैष्णवल्लोकेवैश्रीशंभोश्चातिवल्लभः ॥ २६ ॥ तुंबुरुर्ना
रदश्चोभौदेवानामतिदुर्लभौ ॥ नादरूपीशिवःसाक्षान्नादतत्त्वविदौहितौ ॥ २७ ॥ यादिगीतंक्वचिद्गीतंश्रीमद्भरिहरांतिके ॥ मोक्षस्तुतत्फलंप्रादुःसा
न्निध्यमथवातयोः ॥ २८ ॥ गीतज्ञोयदिगीतेननाप्रोतिपरमंपदम् ॥ रुद्रस्यानुचरोभूत्वातेनैवसहमोदते ॥ २९ ॥ अस्मिँल्लोकेसदाकालंस्मृतिरे
षाप्रगीयते ॥ तद्गीतमालयापूज्योदेवौहरिहरौसदा ॥ ३० ॥ इतिशृण्वन्क्षणात्प्रापपुनरन्यन्मनोहरम् ॥ शिवशर्माथपप्रच्छकिंसंज्ञंनगरंत्विदम्
॥ ३१ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ असौवैद्याधरोलोकोनानाविद्याविशारदाः ॥ एतेविद्यार्थिनामत्रमुपानद्रस्त्रकंबलम् ॥ ३२ ॥ औषधान्यपियच्छं
तितत्पीडाशमनानिहि ॥ नानाकलाःशिक्षयंतिविद्यागर्वविवर्जिताः ॥ ३३ ॥ शिष्यंपुत्रेणपश्यंतिवस्त्रतांबूलभोजनैः ॥ अलंकृताश्चसत्कन्याधर्मा
दुद्राहयंतिच ॥ ३४ ॥ अभिलाषधियानित्यंपूजयंतीष्टदेवताः ॥ एतःपुण्यैर्वसंतीहविद्याधरवराइमे ॥ ३५ ॥ यावदित्यंकथांचक्रुस्तावत्संयमिनीपतिः ॥
धर्मराजोभिसंप्राप्तोदेवदुंदुभिनिःस्वनैः ॥ ३६ ॥ सौम्यमूर्तिर्विमानस्थोधर्मज्ञैःपरिवारितः ॥ सेवाकर्मसुचतुरभृत्यैस्त्रिचतुरैःसह ॥ ३७ ॥ धर्मराजउवाच ॥
साधुसाधुमहाबुद्धेशिवशर्मन्दिजोत्तम ॥ कुलोचितंब्राह्मणानांभवताप्रतिपादितम् ॥ ३८ ॥ वेदाभ्यासःकृतःपूर्वगुरवश्चापितोषिताः ॥ धर्मशास्त्रपुराणे
षुदृष्टोधर्मस्त्वयाऽऽहृतः ॥ ३९ ॥ क्षालितमुक्तिपुर्यद्रिशुगंतृशरीरकम् ॥ कोविदोऽस्तिभवानेवजीवितेजीवितेतरे ॥ ४० ॥

दिगीतमित्यादिलक्षणा ॥ कलितमाह ॥ तद्गीतेति ॥ तत्तस्माद्गीतमालयागीतनिकरेण ॥ अथवास्मृतिरेषेत्यनेनतद्गीतमालयेत्याद्येवोच्यते तदातच्छब्दःप्रसिद्धार्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ तत्पी
डाशमनानिविद्यार्थिरोगनाशकानि ॥ अन्यदपियावदपेक्षितम् ॥ अपिहिशब्दार्थः ॥ ३३ ॥ धर्मात्धर्मनिमित्तात्धर्ममुद्दिश्येत्यर्थः ॥ ३४ ॥ अभिलाषधियाकामवांछया ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
चतुरैर्दक्षैः ॥ सेवाकर्मसुमुष्टुचतुरैरित्येकंपदंवा ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ आहृतःआदरणीयः ॥ ३९ ॥ क्षालितंशोधितम् ॥ कोविदोपीत्यापिशब्दःसमुच्चये ॥ कोविदोस्तीतिकचित्पाठः ॥ जीवितेतरेमरणे ॥ ४० ॥

सुतीर्थमेवपण्यविक्रेयद्रव्यतेनसम्यग्विनिमित्तपरिवर्तितम् ॥ एतदुक्तंभवति ॥ सुतीर्थगतपुण्यमादायशरीरगतंशरीरलक्षणवापापंत्यक्तमित्यर्थः ॥ ४१ ॥ अतइति ॥ पांडित्यंसदसद्विवे
कबुद्धिमत्त्वम् ॥ विचक्षणाविद्वांसः ॥ केते ॥ हितेपुरुषार्थेक्षणमेकक्षणमात्रंयथास्यात्तथाअहःक्षेपंदिनंव्यर्थतानक्षिपंतिननयंतीत्यर्थः ॥ अहःक्षेपानक्षिपंतिक्षणमेकंहितेमुधाइतिकचित्पाठः ॥ हिनश्चि
तम् ॥ येएवंविधास्तेबुधाइतिवा ॥ ४२ ॥ निमेषानिति ॥ पंचवापड्वानिमेषान्पक्ष्मोन्मेषोपलक्षितान्कालान्व्याप्यमर्त्येमरणधर्मकेशरीरेप्राणिनोजंतवःप्राणंतिप्राणनव्यापारंकुर्वंतिचेष्टंत्यर्थः ॥
अतस्तत्रापिपंचषट्सुनिमेषेष्वपिअधकर्मणिपापकर्मणिअतएवगर्हितेनिंदिते ॥ अथकर्मणीतिवापाठः ॥ नप्रवर्तेयुः प्रवृत्तिनकुर्युरित्यर्थः ॥ तत्रापिचेतिपाठेनिंदापरत्वेनव्याख्यातव्यम् ॥ ४३ ॥
स्थिरापायइति ॥ स्थिरोऽपायोनाशोयस्यकायस्यसस्थिरापायः ॥ सदाकायइतिवापाठः ॥ तत्तस्मात्प्रौढकार्येमहत्कार्येमोक्षैकप्रयोजनेइत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ सदिति ॥ सत्कर्मणोऽयंविपाकः

कलेवरंपूतिगांधिसदैवाशुचिभाजनम् ॥ सुतीर्थपुण्यपण्येनसम्यग्विनिमित्तत्वया ॥ ४१ ॥ अतएवहिपांडित्यमाद्रियंतेविचक्षणाः ॥ अहःक्षेपंनक्षिपं
तिक्षणमेकंहितेबुधाः ॥ ४२ ॥ निमेषान्पंचषान्मर्त्येप्राणंतिप्राणिनोऽधुवम् ॥ तत्रापिनप्रवर्तेयुरधकर्मणिगर्हिते ॥ ४३ ॥ स्थिरापायःसदाकायोनधनं
निधनेऽवति ॥ तन्मूढःप्रौढकार्येकिंनयतेतभवानिव ॥ ४४ ॥ सत्वरंगत्वरंचायुर्लोकःशोकसमाकुलः ॥ तस्माद्धर्मेमतिःकार्याभवतेवसुधार्मिकैः ॥ ४५ ॥
सत्कर्मणोविपाकोऽयंतववंद्यौममाप्यहो ॥ यदेतौभगवद्भक्तौसखित्वंभवतोगतौ ॥ ४६ ॥ ममाज्ञादीयतांतस्मात्साहाय्यंकरवाणिकिम् ॥ यत्कर्तव्यं
मादृशैस्तेतत्कृतंभवतैवहि ॥ ४७ ॥ अद्यधन्यतरोस्मीहयद्दृष्टौभगवद्गणौ ॥ सेवासदैवमेज्ञाप्याश्रीमच्चरणसन्निधौ ॥ ४८ ॥ ततःप्रस्थापितस्ताभ्यां
प्राविशत्स्वर्गुरीयमः ॥ अप्राक्षीच्चततोविप्रस्तौगणौप्रस्थितेयमे ॥ ४९ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥ साक्षादयंधर्मराजोननुसौम्यतराकृतिः ॥ धर्म्या
ण्येववचांस्यस्यमनःप्रीतिकराणिच ॥ ५० ॥ पुरीसंयमनीसेयमतीवशुभलक्षणा ॥ आकर्ण्ययस्यनामापिपापिनोऽतीवविभ्यति ॥ ५१ ॥ यमरूपवर्ण
यंतिमर्त्यलोकेऽन्यथाजनाः ॥ अन्यथाऽयंमयादृष्टोब्रूतंतत्कारणंगणौ ॥ ५२ ॥ केनपश्यंत्यमुंलोकंनिवसंतितथात्रके ॥ इदमेवास्यकिंरूपं
किंचान्यच्चनिवेद्यताम् ॥ ५३ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ शृणुसौम्यसुसौम्योऽसौदृश्यतेत्रभवादृशैः ॥ धर्ममूर्तिः प्रकृत्यैवनिःशंकैःपुण्यराशिभिः ॥ ५४ ॥
अयमेवहिपिंगाक्षःक्रोधरक्तांतलाचनः ॥ दंष्ट्राकरालवदनोविद्युल्ललनभीषणः ॥ ५५ ॥

फलम् ॥ किंतद्यदेतौभवतःसखित्वंगतावित्यन्वयः ॥ ४६ ॥ किंचास्माभिःकर्तव्यमस्मत्कर्तव्यस्यत्वयैवकृतत्वादित्याह ॥ यत्कर्तव्यमिति ॥ ४७ ॥ भगवद्गणयोर्दर्शनात्स्वस्यापिकृतार्थतामाह ॥ अद्यति ॥
श्रीमच्चरणसन्निधौवैकुण्ठनाथसन्निधौ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अतिरम्यतरंयमंयमपुरंवावक्ष्यअतिविस्मयेनपृच्छति ॥ साक्षादिति ॥ अतिसौम्यतराकृतिःअतिशयेनशांतस्वभावइत्यर्थः ॥ ५० ॥
विस्मयमेवस्फोटयति ॥ आकर्ण्येति ॥ विभ्यतिभीताभवति ॥ ५१ ॥ अन्यथाऽयंमयादृष्टइत्यत्रइयं चान्यथादृष्टेतिबोद्धव्यम् ॥ ५२ ॥ अन्यदपिप्रश्नत्रयमाह ॥ केनेति ॥ ५३ ॥ प्रथमप्रश्न
स्योत्तरंवदंतौचरमप्रश्नस्योत्तरमाहतुः ॥ शृणुसौम्येत्यादिना ॥ ५४ ॥ अयमेवहियमइत्यादिजल्पनदुवृत्तैर्दूरतःश्रूयतेदृश्यतेचेतिपंचत्रिंशच्छ्लोकेनान्वयः ॥ यमंविशिनाष्टि ॥ पिंगाक्षइत्यादिना ॥

पिगाक्षःपिगलनेत्रः ॥ क्रोधेनरक्तांतलोचनः क्रोधेनरक्तांतैरक्तमध्येवालोचनेयस्यसः ॥ विद्युललनभीषणः विद्युदिवयललनंसनंजिह्वातयाभीषणः ॥ जिह्वाललनभीषणइतिपाठोजिह्वायाय
ललनंविस्तारस्तेनभीषणइत्यर्थः ॥ ५५ ॥ भ्रुकुटीकुटिलाननःभ्रुकुट्यावक्रभ्रुवाकुटिलमाननंयस्यसः ॥ ५६ ॥ जल्पनमाहुतः ॥ आनयेत्यादिना ॥ बधानपाशय ॥ तीव्रंयथास्यादयोधनेलौह
मुद्गरैः ॥ द्रुघणोमुद्गरघनावित्यमरः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ गल्लौकपोलाधोभागौगंडावितियावत् ॥ समुल्लंबयभूमिस्पर्शोयथानभवतितथाअमुंपाशयेत्यर्थः ॥ ५९ ॥ करपत्रेणक्रकचेन ॥
क्रकचोस्त्रीकरपत्रमित्यमरः ॥ पार्ष्णिघातैर्गुल्फाधरताडनैः ॥ तद्वन्धीघुटिकेगुल्फौपुमान्पार्ष्णिस्तयोरधइत्यमरः ॥ घ्नतर्हिसयताडयेत्यर्थः ॥ वदुवचनमार्षम् ॥ समुच्चूर्णयच ॥ ६० ॥
परदारप्रसृमरंपरस्त्रीधर्षकंकरमस्यपापिनश्छिद्यिद्विधाकुरु ॥ पिषिहिपापिनइतिकचित्पाठः ॥ विखंडयविशेषेणच्छेदय ॥ ६१ ॥ सूचिभिःशेमकूपेषुगोमगतेषुव्यधिहिताडय

ऊर्ध्वकेशोऽतिकृष्णांगःप्रलयांबुदनिःस्वनः ॥ कालदंडोद्यतकरोभ्रुकुटीकुटिलाननः ॥ ५६ ॥ आनयेनंपातयैनंबधानामुंचदुर्दम ॥ घातयैनंसुदुर्वृ
तंमूर्ध्नितीव्रमयोधनैः ॥ ५७ ॥ आताडयेनंदुर्वृतंधृत्वापादौशिलातले ॥ उत्पाटयास्यनेत्रेत्वंनिधायचरणंगले ॥ ५८ ॥ एतस्यगल्लावुत्फुल्लौक्षुरेणाशुवि
पाटय ॥ पाशेनकंठबद्धास्यसमुल्लंबयभूरुहे ॥ ५९ ॥ विदारयास्यमूर्धानंकरपत्रेणदारुवत् ॥ पार्ष्णिघातैर्घ्नतास्यास्यंसमुच्चूर्णयदारुणैः ॥ ६० ॥
परदारप्रसृमरंकरंछिद्यस्यपापिनः ॥ परदारगृहंयातुःपादौचास्यविखंडय ॥ ६१ ॥ सूचीभीरोमकूपेषुतनुंव्यधिहिसर्वतः ॥ दातुःपरकलत्रांगेनखपंक्ती
र्दुरात्मनः ॥ ६२ ॥ परदारमुखात्रातुर्मुखेनिष्ठीवयास्यहि ॥ वक्तुःपरापवादस्यकीलंतीक्ष्णंमुखेक्षिप ॥ ६३ ॥ भर्जयैनंचणकवत्तप्तवालुककर्परेः ॥
प्राष्टैर्विकटवक्रत्वंपरसंतापकारिणम् ॥ ६४ ॥ दोषारोपंसदाकर्तुर्दोषेकूरलोचन ॥ निमज्जयास्यवदनंपूयशोणितकर्दमे ॥ ६५ ॥ अदत्तपरवस्तूनां
गृह्णतःकरपल्लवम् ॥ आप्लुत्याप्लुत्यतलेनतप्तांगारेपचोत्कट ॥ ६६ ॥ अपवादंगुरोर्वक्तुर्निंदाकर्तुःसुपर्वणाम् ॥ तप्तलोहशलाकाश्चमुखेभीषणानिक्षिप
॥ ६७ ॥ परमर्मस्पृशश्चास्यपरच्छिद्रप्रकाशितुः ॥ सुतप्तायोमयाञ्छंकून्सर्वसंधिषुरोपय ॥ ६८ ॥ अन्येनदीयमानेस्वेनिषेदुःपापकारिणः ॥ आच्छेत्तुः
परवृत्तीनांजिह्वांछिद्यस्यदुर्मुख ॥ ६९ ॥ देवस्वभोक्तुःक्रोडास्यब्राह्मणस्वस्यभोजिनः ॥ विदार्योदरमस्याशुविट्कीटैःपरिपूरय ॥ ७० ॥

भिधीत्यर्थः ॥ पीपृहीतिपाठेपूरयेत्यर्थः ॥ ६२ ॥ निष्ठीवयथूक्त्यश्लेषमप्रक्षेपंकुरु ॥ हिशब्दान्मूत्रयचेत्यर्थः ॥ कीलंशंकुक्षिपप्रवेशय ॥ ६३ ॥ चणकवत्चणकाःप्रसिद्धास्तद्वत् ॥ तप्तवालु
कर्कपरैःसह ॥ तत्रकर्पराःकाकरइतिप्रसिद्धाःभुद्रपाषाणविशेषाइत्यर्थः ॥ खर्परैरितिकचित्पाठः ॥ प्राष्टैर्भर्जनपात्रे ॥ हेविकटवक्रोतिदूतसंवोधनम् ॥ ६४ ॥ कूरलोचनेतिदूतसंवोधनम् ॥ ६५ ॥
अदत्तपरवस्तूनांभितिकर्मणिषष्ठी ॥ उत्कटहेउत्कट ॥ उत्कटमितिपाठेक्रियाविशेषणम् ॥ ६६ ॥ सुपर्वणांमुयशसांदेवानांवा ॥ सुपर्वणःसुमनसस्त्रिदिवेशादिवौकसइत्यमरः ॥ भीषणेतिदूत
संवोधनम् ॥ ६७ ॥ सुतप्तायोमयान्अतितप्तलोहमयान्शंकून्गेपयनिर्वापय ॥ ६८ ॥ दुर्मुखेतिदूतसंवोधनम् ॥ ६९ ॥ क्रोडास्यहेक्रोडास्य ॥ विट्कीटैर्विष्टाकृमिभिः ॥ ७० ॥

कारण तुम मत जाओ. मैं एकपुत्रा बड़ी दीन तुम्हारे आधारवाली निराश्रय हूँ ॥ २९ ॥ हे महाभाग ! इस समय तुम मुझे निराश करनेको योग्य नहीं हो. जिसने मेरे पिताको मारा वह भी उस स्थानपर आया है ॥ ३० ॥ हे पुत्र ! इकला जानेसे युधाजित् तुमको मारैगा. सुदर्शनने कहा माता ! होनहार होतीही है इसमें विचार कर्तव्य नहीं ॥ ३१ ॥ जगन्माताकी आज्ञासे मैं स्वयंवरमें जाता हूँ हे वरानने ! कल्याणि ! क्षत्रिय होकर तुम शोक मत करो ॥ ३२ ॥ भगवतीके प्रसादसे मुझे कहीं भय नहीं है, व्यासजी बोले जब ऐसा कह रथपर चढ़ सुदर्शन जाने लगा ॥ ३३ ॥ तब मनोरमा पुत्रको आशीर्वादसे प्रसन्न करनेलगी कि, आगे तुमको अम्बिका और पृष्ठ भागमें भगवती रक्षा करै ॥ ३४ ॥ (पार्वती दोनों पार्श्वमें रक्षण करै शिवा सर्वत्र रक्षा करै) विषममार्गमें और दुर्गमार्गमें दुर्गा रक्षा करै घोर कलहमें कालिका परमेश्वरी नार्हसित्वं महाभाग निराशां कर्तुमद्यमाम् ॥ पितामेनिहतो येन सोऽपितत्राऽऽगतो नृपः ॥ ३० ॥ एकाकिनंगतंतत्र युधाजित्त्वांहनिष्यति ॥ सुदर्शन उवाच ॥ भवितव्यं भवत्येव नात्र कार्या विचारणा ॥ ३१ ॥ आदेशाच्च जगन्मातुर्गच्छाम्यद्यस्वयंवरे ॥ माशोकं कुरु कल्याणि क्षत्रियाऽसि वरानने ॥ ३२ ॥ न विभेमि प्रसादे न भगवत्या निरंतरम् ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा रथमारुह्य गंतुकामं सुदर्शनम् ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वा मनोरमा पुत्रमाशीर्भिक्षात्प्रमोदयत् ॥ अग्रतस्तं विकीर्णतु पापवती पातु पृष्ठतः ॥ ३४ ॥ (पार्वती पार्श्वयोः पातु शिवा सर्वत्रांप्रतम्) ॥ वाराही विषममार्गं दुर्गा दुर्गेषु कर्हिचित् ॥ कालिका कलहे घोरे पातु त्वां परमेश्वरी ॥ ३५ ॥ मंडपे तत्र मातंगी तथा सौम्या स्वयंवरे ॥ भवानी भूपमध्ये तु पातु त्वां भवमोचनी ॥ ३६ ॥ गिरिजा गिरि दुर्गेषु चामुंडा च त्वरेषु च ॥ कामगा काननेष्वेवं रक्षतु त्वां सनातनी ॥ ३७ ॥ विवादेषु वैष्णवी शक्तिरवता त्त्वारं रघूद्वह ॥ भैरवी चरणे सौम्यशत्रूणां वसमागमे ॥ ३८ ॥ सर्वदा सर्वदेशेषु पातु त्वां भुवनेश्वरी ॥ महामाया जगद्धात्री सच्चिदानंदरूपिणी ॥ ३९ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा तं तदामाता वेपमाना भयाकुला ॥ उवाचाहं त्वया सार्धमागमिष्यामि सर्वथा ॥ ४० ॥ निमिषार्धं विना त्वां विनाहं स्थातुमिहोत्सहे ॥ सहैव नयमां वत्स यत्र ते गमने मतिः ॥ ४१ ॥ इत्युक्त्वा निःसृता माता धात्रेयी संयुता तदा ॥ विप्रैर्दत्ता शिषः सर्वैर्निर्ययुर्हर्ष संयुताः ॥ ४२ ॥ रक्षा करै ॥ ३५ ॥ मण्डपमें मातंगी स्वयंवरमें सौम्या तुम्हारी रक्षा करै भवमोचनी भवानी राजाओंके मध्यमें तुम्हारी रक्षा करै ॥ ३६ ॥ पर्वत दुर्गममार्गमें गिरिजा चौराहेमें चामुण्डा सनातनी कामगा वनमें तुम्हारी रक्षा करै ॥ ३७ ॥ हे रघूद्वह ! विवादमें वैष्णवी शक्ति तुम्हारी रक्षा करै और शत्रुओंके समागममें भैरवी शक्ति तुम्हारी रक्षा करै ॥ ३८ ॥ सर्वदा सब देशोंमें भुवनेश्वरी तुम्हारी रक्षा करै जो महामाया जगद्धात्री सच्चिदानंदरूपिणी है ॥ ३९ ॥ ऐसा कहनेपर माता कंपसे व्याकुल होगई और उसने यह भी कहा कि, मैं अवश्य तुम्हारे साथ चलूंगी ॥ ४० ॥ तुम्हारे विना मैं एक पलको भी स्थित होनेमें समर्थ नहीं और हे पुत्र ! जहाँ तुम जाँत हो वहीं मुझको लेचलो ॥ ४१ ॥ ऐसा कहकर धायके सहित माता बाहर आई और ब्राह्मणोंका आशीर्वाद लेकर सब प्रसन्नता सहित चले ॥ ४२ ॥

वह कुमार एकही स्थलमें चढ़कर वाराणसी पुरीमें प्राप्त हुआ. सुबाहुने कुमारको आयाजान भली प्रकारसे सत्कार किया ॥ ४३ ॥ और ठहरनेको घर अन्न पानादिका प्रबन्ध किया और परिचर्याके निमित्त सेवकोंको आज्ञा दी ॥ ४४ ॥ इस समय अनेक देशोंके राजा मिलित हुए और धेवतेके सहित युधाजित भी आन कर प्राप्त हुआ ॥ ४५ ॥ करुषाधिपति, मद्रदेशाधिपति, सिंधुराज, माहिष्मतीका बली राजा ॥ ४६ ॥ पांचाल, पार्वतीय, बली कामरूप कर्णाट चोल वैदर्भ देशके महाबली राजा आये ॥ ४७ ॥ सब उस स्थलमें ६३ अक्षौहिणी सेना एकत्र हुई थी. सर्वत्र स्थित हुई सेनाने वह नगरी घेरली थी ॥ ४८ ॥ और भी बहुतेसे राजा हाथी आदि लिये स्वयंवरके देखनेकी इच्छासे मिलित हुए ॥ ४९ ॥ और एक दूसरेसे मिलकर राजपुत्र कहने लगे कि, राजपुत्र सुदर्शन इकलाही निर्भय वाराणस्यांततः प्राप्तो रथैर्नैकेन राघवः ॥ ज्ञातः सुबाहुना तत्र पूजितश्चार्हणादिभिः ॥ ४३ ॥ निवेशार्थं गृहं दत्तमन्नपानादिकं तथा ॥ सेवकं समनुज्ञाप्य परिचर्यार्थमेव च ॥ ४४ ॥ मिलितास्त्वथ राजानो नानादेशाधिपाः किल ॥ युधाजिदपि संप्राप्तो दौहित्रेण समन्वितः ॥ ४५ ॥ करुषाधिपतिश्चैव तथा मद्रेश्वरो नृपः ॥ सिंधुराजस्तथा वीरो योद्धा माहिष्मतीपतिः ॥ ४६ ॥ पांचालः पर्वतीयश्च कामरूपोऽतिवीर्यवान् ॥ कर्णाटश्चोलदेशीयो वैदर्भश्च महाबलः ॥ ४७ ॥ अक्षौहिणी त्रिषष्टिश्च मिलिता संख्यया तदा ॥ वेष्टितानगरी सा तु सैन्यैः सर्वत्र संस्थितैः ॥ ४८ ॥ एते चान्ये च बहवः स्वयंवरदिदृक्षया ॥ मिलितास्तत्र राजानो वरवारण संयुताः ॥ ४९ ॥ अन्योन्यं नृपपुत्रास्त इत्युचुर्मिलितास्तदा ॥ सुदर्शनो नृपसुतो ह्यागतोऽस्ति निराकुलः ॥ ५० ॥ एकाकी रथमारुह्य मात्रासहमहामतिः ॥ विवाहार्थमिहाऽऽयातः काकुत्स्थः किंनु सांप्रतम् ॥ ५१ ॥ एताव्राजसुतांस्त्यक्त्वा सैन्यान्सायुधानथ ॥ किमेनं राजपुत्री सा वरिष्यति महाभुजम् ॥ ५२ ॥ युधाजिदथ राजेशस्तानुवाच महीपतीन् ॥ अहमेनं हनिष्यामि कन्याऽर्थेनात्र संशयः ॥ ५३ ॥ केरलाधिपतिः प्राहतं तदानीं तिसत्तमः ॥ नात्र युद्धं प्रकर्तव्यं राजन्निच्छास्वयंवरे ॥ ५४ ॥ बलेन हरणं नास्ति नात्र शुल्कस्वयंवरः ॥ कन्येच्छयाऽत्र वरणं विवादः कीदृशस्त्वह ॥ ५५ ॥ अन्यायेन त्वया पूर्वमसौ राज्यात्प्रवासितः ॥ दौहित्रायापि तं राज्यं बलवन्नृपसत्तम ॥ ५६ ॥

आया है ॥ ५० ॥ वह महाकान्तिमान् इकलाही रथपर चढ़ माताके सहित आया है सो अवश्यही यह काकुत्स्थवंशी विवाहके निमित्त आया है ॥ ५१ ॥ इन सेना आयुधधारी राजपुत्रोंको छोड़कर क्या वह राजपुत्री इस महाभुजावालेको वरण करेगी? ॥ ५२ ॥ तब राजा युधाजितने उन राजाओंसे कहा मैं कन्याके निमित्त अवश्य इसको मारुंगा ॥ ५३ ॥ उस समय नीतिमें श्रेष्ठ केरलदेशाधिपतिने कहा हे राजन् ! इस इच्छास्वयंवरमें युद्ध करना न चाहिये ॥ ५४ ॥ यहां शुल्कस्वयंवर नहीं है बलसे हरण नहीं होगा यहां तो कन्याकी इच्छासे वरण होगा. विवाद कैसा? ॥ ५५ ॥ पहले आपने अन्यायसे इसको राज्यसे निकाल दिया और बलपूर्वक दौहित्रको

राज्य दिया ॥ ५६ ॥ हे महाभाग ! यह काकुत्स्थभी कोशलदेशके राजाका पुत्र है विना अपराध इस राजपुत्रको कैसे मारोगे ? ॥ ५७ ॥ हे राजन् ! अनीतिका फल तुमको अवश्य मिलेगा. हे राजन् ! इस जगत्का अधिपति विलक्षण कोई परमेश्वर रक्षक है ॥ ५८ ॥ धर्मकी जय है अधर्मकी नहीं, सत्यकी जय है असत्यकी नहीं. हे राजन् ! अनीति मत करो पापमति छोड़ो ॥ ५९ ॥ तुम्हारा धेवता प्राप्त हुआ है सोभी रूपवान् है और राजयुक्त श्रीमान् है उसको क्यों न वैरी ? ॥ ६० ॥ और भी बड़े बली राजपुत्र हैं इस कन्याके स्वयंवरमें आये हैं किसीको कन्या स्वीकार करेगी ॥ ६१ ॥ स्वयंवरमें विवाद कैसा ? सो कहिये तो, बुद्धिमानको जानकर परस्पर विरोध न करना चाहिये ॥ ६२ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे तृतीयस्कन्धे भाषाटीकायां एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

काकुत्स्थोऽयं महाभाग कोसलाधिपतेः सुतः ॥ कथमेनं राजपुत्रं हनिष्यसि निरागसम् ॥ ५७ ॥ लप्स्यसे तत्फलं नूनमनयस्य नृपोत्तम ॥ शास्ताऽस्तिक
श्रिदायुष्माग्रतोऽस्य जगत्पतिः ॥ ५८ ॥ धर्मो जयति नाधर्मः सत्यं जयति नातृत्तम् ॥ माऽनयं कुरुराजेन्द्रत्यजपापमतिकिल ॥ ५९ ॥ दौहित्रस्तव
संप्राप्तः सोऽपि रूपसमन्वितः ॥ राज्ययुक्तस्तथा श्रीमान् कथं तं न वरिष्यति ॥ ६० ॥ अन्ये राजसुताः कामं वतेत बलवत्तराः ॥ कन्यास्वयं वरे कन्यास्वीकरी
ष्यति संप्रतम् ॥ ६१ ॥ वृते तथा विवादः कः प्रवदंतु महीभुजः ॥ परस्परं विरोधोऽत्र न कर्तव्यो विजानता ॥ ६२ ॥ ॥ इति श्रीदे० म० तृ० एकोनविंशो
ऽध्यायः ॥ १९ ॥ व्यास उवाच ॥ इति वादिनिभूपाले केरलाधिपतौ तदा ॥ प्रत्युवाच महाभाग युधाजिदपि पार्थिवः ॥ १ ॥ नीतिरियं महीपालयद्वीति
भवानिह ॥ समाजे पार्थिवानां वै सत्यवाग्बिजितेन्द्रियः ॥ २ ॥ योग्येषु वर्तमानेषु कन्यारत्नं कुलोद्धह ॥ अयोग्योऽर्हतिभूपालन्यायोऽयं तव रोचते ॥ ३ ॥
भागं सिंहस्य गोमायुर्भोक्तुमर्हति वाक्यम् ॥ तथा सुदर्शनोऽयं वै कन्यारत्नं किमर्हति ॥ ४ ॥ बलं वेदो हि विप्राणां भूभुजां चापजं बलम् ॥ किमन्याय्यं म
हाराज ब्रवीम्यहमिहाधुना ॥ ५ ॥ बलं शुल्कं यथा राज्ञां विवाहे परिकीर्तितम् ॥ बलवानेव गृह्णातु नावलस्तुकदाचन ॥ ६ ॥ तस्मात्कन्यापणं कृत्वानी
तिरत्र विधीयताम् ॥ अन्यथा कलहः कामं भविष्यति महीभुजाम् ॥ ७ ॥ एवं विवादे संवृत्ते राज्ञां तत्र परस्परम् ॥ आहूतस्तु सभामध्ये सुबाहुर्नृपसत्तमः ॥ ८ ॥
व्यासजी बोले केरलदेशके राजाने ऐसा कहा तब हे महाभाग ! युधाजित् राजा बोला ॥ १ ॥ हे राजन् ! जो कुछ आप कहते हो क्या नीति यही है ? राजाओंके
समाजमें तुम जितेन्द्रिय सत्यवाक् हो ॥ २ ॥ परन्तु हे कुलश्रेष्ठ ! योग्य कुलके वर्तमान होते कन्यारत्न अयोग्यको प्राप्त हो ? क्या यह न्याय आपको अच्छा लगता
है ? ॥ ३ ॥ सिंहका भाग गीदड़ किस प्रकार भोगसक्ता है ? वैसे क्या यह सुदर्शन कन्यारत्नको प्राप्त होसक्ता है ? ॥ ४ ॥ ब्राह्मणोंका बल वेद और राजाओंका बल
धनुष है हे महाराज ! मैं इस स्थलमें क्या अन्याय कहता हूं ? ॥ ५ ॥ जैसे राजाओंका विवाहमें शुल्क बल कहा है कि, बलवान्ही कन्या ग्रहण करसक्ता है. निर्बल नहीं
॥ ६ ॥ इस कारण कन्याका पण करके नीतिका विधान कियाजाय, नहीं तो अवश्य राजाओंमें क्लेश होगा ॥ ७ ॥ इस प्रकार वहाँ राजाओंके परस्पर विवाद होनेमें सभामें

राजा सुबाहु बुलाया गया ॥ ८ ॥ उसको बुलाकर सब तत्वदर्शी राजा कहने लगे हे राजन् ! आपको इस विवाहमें नीति करनी चाहिये ॥ ९ ॥ हे राजन् ! आपकी क्या इच्छा है ? सो यथेष्ट हमसे कहिये, हे राजन् ! आप मनमें अपनी पुत्री किसको देना चाहते हैं ? ॥ १० ॥ सुबाहुने कहा मेरी पुत्रीने मनमें सुदर्शनको वरण किया है मैंने उसको निवारण किया पर वह मेरा वचन नहीं मान्ती ॥ ११ ॥ इस बातको मैं क्या करूं ? मेरी पुत्रीका मन वशीभूत नहीं है और सुदर्शनभी इकला निर्भय आन कर प्राप्त हुआ है ॥ १२ ॥ व्यासजी बोले सब राजा सुदर्शनको बुलाकर इकले उस शान्तसे इस प्रकारके वचन कहने लगे ॥ १३ ॥ हे राजपुत्र महाभाग ! तुमको किसने बुलाया है ? जो तुम इन राजाओंके समाजमें इकले आये हो ॥ १४ ॥ सेना मंत्री कोश बल कुछभी तुम्हारे पास नहीं है फिर तुम कैसे आये हो ? यह तत्वसे कहिये ॥ १५ ॥

समाहूय नृपाः सर्वे तमूचुस्तत्त्वदर्शिनः ॥ राजत्रीतिस्त्वया कार्या विवाहेऽत्र समाहिता ॥ ९ ॥ किं ते चिकीर्षितं राजंस्तद्वदस्व समाहितः ॥ पुत्र्याः प्रदानं कस्मै ते रोचते नृपचेतसि ॥ १० ॥ सुबाहुरुवाच ॥ पुत्र्यामे मनसा कामं वृतः किल सुदर्शनः ॥ मयानिवारिताऽत्यर्थं न सा प्रत्येति मेव च ॥ ११ ॥ किं करोमि सुतायामेन वशे वर्तते मनः ॥ सुदर्शनस्तथैकाकी संप्राप्तोऽस्ति निराकुलः ॥ १२ ॥ व्यास उवाच ॥ संपन्न भूभुजः सर्वे समाहूय सुदर्शनम् ॥ ऊचुः स मागतं शांतमेकाकिनमतं द्रिताः ॥ १३ ॥ राजपुत्र महाभाग केनाहूतोऽसि सुव्रत ॥ एकाकीयः समायातः समाजे भूभृतामिह ॥ १४ ॥ न वै सैन्यं न सचिवान कोशो न बृहद्बलम् ॥ किमर्थं च समायातस्तत्त्वं ब्रूहि महामते ॥ १५ ॥ युद्धकामानृपतयो वर्ततेऽत्र समागमे ॥ कन्यार्थं सैन्यं संपन्नाः किं त्वं कर्तुमिहेच्छसि ॥ १६ ॥ भ्राता ते सुबलः शूरः संप्राप्तोऽस्ति जिघृक्षया ॥ युधाजिच्च महाबाहुः साहाय्यं कर्तुमागतः ॥ १७ ॥ गच्छ वातिष्ठ राजेंद्र याथा तथ्यमुदाहृतम् ॥ त्वयि सैन्यविहीने च यथेष्टं कुरु सुव्रत ॥ १८ ॥ सुदर्शन उवाच ॥ न बलं न सहायो मेन कोशो दुर्गं संश्रयः ॥ न मित्राणि न सौहार्दीन नृपारक्षकामम ॥ १९ ॥ अत्र स्वयं वरं श्रुत्वा द्रष्टुकाम इहागतः ॥ स्वप्रेदेव्या प्रेरितोऽस्मि भगवत्यान संशयः ॥ २० ॥ नान्यच्चिकीर्षितं मेऽद्य मामाहजगदीश्वरी ॥ तया यद्विहितं तच्च भविताऽद्य न संशयः ॥ २१ ॥

इस समागममें बहुतसे राजा युद्धकी इच्छासे वर्तमान हैं. यह सेना कन्याके निमित्त सम्पन्न हुई है. तुम क्या करनेकी इच्छा करते हो ? ॥ १६ ॥ तुम्हारा भाई शूर सेनासहित तुमको मारनेकी इच्छासे प्राप्त हुआ है. और महाबाहु युधाजितभी सहाय करनेको आया है ॥ १७ ॥ हे राजेन्द्र ! तुम यहाँ रहो वा जाओ यह मैंने सत्यही कहा है तुम सेनाहीन हो विचार कर जो इच्छा हो सो करो ॥ १८ ॥ सुदर्शन बोले सेना, कोश दुर्गका आश्रय और सहायता हमारे पास कुछ नहीं है 'मित्र' सुहृद् और कोई राजा भी रक्षक नहीं है ॥ १९ ॥ यहां स्वयंवर सुनकर केवल देवकीकी इच्छासे आया हूँ और स्वयंवर में कमबली देवीने मुझको प्रेरणा किया है ॥ २० ॥ मेरी कोई भी

इच्छा नहीं केवल भगवतीने मुझसे कहा है जो उसने विधान किया है वह होगा इसमें सन्देह नहीं है ॥ २१ ॥ इस संसारमें कोईभी शत्रु नहीं है सर्वत्र जगदीश्वरी अम्बिका दिखाईदेती है ॥ २२ ॥ हे राजो ! कोई मेरे साथ शत्रुता करेगा उसकी शास्ता जगदम्बिका है मैं शत्रुता नहीं जानता ॥ २३ ॥ हे राजो ! जो होनहार है वह अन्यथा नहीं होती इसमें क्या चिन्ता करनी चाहिये ? मैं सदा देवाधीन हूं ॥ २४ ॥ देव भूत मनुष्य सब प्राणियोंमें सबमें शक्ति विद्यमान है उसके सिवाय और कुछ नहीं है ॥ २५ ॥ हे राजो ! जो वह इच्छा करती है वही होता है निर्धनो धनी वही करती है इसमें मुझे क्या चिन्ता है ? ॥ २६ ॥ उस परमशक्तिके विना ब्रह्मा विष्णु हरादि देवता कुछभी करनेको समर्थ नहीं फिर मुझे क्या चिन्ता है ? ॥ २७ ॥ अशक्त शक्त जो कुछभी हूं सो हूं हे राजो ! उसीकी आज्ञासे मैं स्वयंवर में प्राप्त हुआ हूं ॥ २८ ॥ वह जो इच्छा

नशत्रुरस्ति संसारे कोऽप्यत्र जगतीश्वराः ॥ सर्वत्र पश्यतो मेऽद्य भवानीं जगदंबिकाम् ॥ २२ ॥ यः करिष्यति शत्रुत्वं मया सह नृपात्मजाः ॥ शास्ता तस्य महाविद्यानां हं जानामि शत्रुताम् ॥ २३ ॥ यद्भावि तद्वै भवितानां न्यथानृपसत्तमाः ॥ कांचिं ताह्यत्र कर्तव्या देवाधीनोऽस्मि सर्वदा ॥ २४ ॥ देवभूतमनुष्येषु सर्वभूतेषु सर्वदा ॥ सर्वेषां तत्कृता शक्तिर्नान्यथानृपसत्तमाः ॥ २५ ॥ सायं चि कीर्षते भूपंतं करोति नृपाधिपाः ॥ निर्धनं वानरं कामं कांचिं तावै तदा मम ॥ २६ ॥ तामृते परमां शक्तिं ब्रह्मविष्णुहरादयः ॥ नशक्ताः स्पंदितुं देवाः कांचिं तामेतदानृपाः ॥ २७ ॥ अशक्तो वा स शक्तो वा यादृशस्तादृशस्त्वहम् ॥ तदाज्ञयानृपाऽद्यैव संप्राप्तोऽस्मि स्वयं वरे ॥ २८ ॥ सायदिच्छति तत्कुर्यान्मम किंचित्नेन वै ॥ नात्र शंका प्रकर्तव्या सत्यमेतद्वीम्यहम् ॥ २९ ॥ जये पराजये लज्जानमेऽत्राण्वपि पार्थिवाः ॥ भगवत्यास्तु लज्जाऽस्ति तदधीनोऽस्मि सर्वदा ॥ ३० ॥ व्यास उवाच ॥ इति तस्य तदाकर्ण्य वचनं राजसत्तमाः ॥ ऊचुः परस्परं प्रेक्ष्य निश्चयज्ञानराधिपाः ॥ ३१ ॥ सत्यमुक्तं त्वया साधो न मिथ्या कर्हि चिद्भवेत् ॥ तथाप्युज्जयनीनाथस्त्वाहं तुं परिकांक्षति ॥ ३२ ॥ त्वत्कृतेन दयादिष्ठात्वां ब्रवीमो महामते ॥ यद्युक्तं तत्त्वया कार्यं विचार्य मनसाऽनघ ॥ ३३ ॥ सुदर्शन उवाच ॥ सत्यमुक्तं भवद्विश्वकृपावद्विः सुहृज्जनैः ॥ किं ब्रवीमि पुनर्वाक्यमुक्त्वानृपसत्तमाः ॥ ३४ ॥

करेगी सो होगा मेरी चिन्ता करनेसे क्या है ? इसमें शंका न करनी चाहिये यह मैं सत्य कहता हूं ॥ २९ ॥ हे राजन् ! मुझको जय पराजयकी कुछभी लज्जा नहीं यह लज्जा भगवतीको है मैं सर्वदा इसके अधीन हूं ॥ ३० ॥ व्यासजी बोले हे राजसत्तम ! इस प्रकारसे उस कुमारके वचन सुन वे उसके निश्चय जाननेवाले राजा कहने लगे ॥ ३१ ॥ हे साधो ! जो तुमने कहा वह सत्य है मिथ्या नहीं होगा तौभी उज्जयनीका स्वामी तुमको मारनेकी इच्छा करता है ॥ ३२ ॥ हे महामते ! तुम्हारे ऊपर दया करके हम तुमसे कहते हैं पर जो कुछ होना है वह तुमको मनसे विचार कर कहना चाहिये ॥ ३३ ॥ सुदर्शनने कहा आप कृपालु सुहृज्जनोंने सत्य कहा है आपके कथनपर

फिरभी मैं कहता हूं ॥ ३४ ॥ किसीसे किसीकी मृत्यु कभी नहीं होती. यह स्थावर जंगमात्मक सब जगत् दैवके अधीन है ॥ ३५ ॥ यह जीव अपने वशमें नहीं सदा कर्मके अधीन है. सो तत्त्वदर्शी विद्वानोंने तीन प्रकारका कर्म कहा है ॥ ३६ ॥ संचित वर्तमान और प्रारब्ध इस प्रकार काल कर्मसे सारा जगत् विस्तृत हो रहा है ॥ ३७ ॥ कालके आये बिना देव किसीके मारनेको समर्थ नहीं है परंतु सनातनकाल निमित्त मात्रसे मारेहुए सबको मारता है ॥ ३८ ॥ जिस प्रकार शत्रुनाशी मेरे पिताको सिंहेने मारा इसी प्रकार मातामहकोभी युद्धमें कालने मारा ॥ ३९ ॥ कोटि यत्नभी करो परन्तु दैवयोगसे मृत्यु होतीही है दैवकी इच्छासे बिना रक्षाकेभी सहस्रवर्षतक प्राणी जीता है ॥ ४० ॥ हे धर्मात्माओ ! मैं युधाजितसे किसी प्रकारभी नहीं डरता हूं. हे राजो ! मैं दैवकोही परम मानकर स्थित हो रहा हूं ॥ ४१ ॥ नमृत्युः केनचिद्द्राव्यः कस्यचिद्वाकदाचन ॥ दैवाधीनमिदं सर्वजगत्स्थावरजंगमम् ॥ ३५ ॥ स्ववशोऽयं जीवोऽस्ति स्वकर्मवशः सदा ॥ तत्कर्मत्रि विधंप्रोक्तं विद्वद्भिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ ३६ ॥ संचितं वर्तमानं च प्रारब्धं च तृतीयकम् ॥ कालकर्मस्वभावैश्च तत् सर्वमिदं जगत् ॥ ३७ ॥ न देवो मानुषं हंतुं शक्तः कालागमं विना ॥ हतं निमित्तमात्रेण हंतिकालः सनातनः ॥ ३८ ॥ यथा पितामेनिहतः सिंहेना मित्रकर्षणः ॥ तथामातामहोप्येवं युद्धे युधा जिताहतः ॥ ३९ ॥ यत्नकोटिप्रकुर्वाणो हन्यते दैवयोगतः ॥ जीवेद्वर्षसहस्राणि रक्षणेन विनानरः ॥ ४० ॥ नाहं विभेमि धर्मिष्ठाः कदाचिच्च युधाजितः ॥ दैवमेव परमं त्वासु स्थितोऽस्मि सदानृपाः ॥ ४१ ॥ स्मरणं सततं नित्यं भगवत्याः करोम्यहम् ॥ विश्वस्य जननी देवी कल्याणं सा करिष्यति ॥ ४२ ॥ पूर्वार्जितं हि भोक्तव्यं शुभं वाप्यशुभं तथा ॥ स्वकृतस्य च भोगेन कीदृक्छोको विजानताम् ॥ ४३ ॥ स्वकर्म फलयोगेन प्राप्य दुःखमचेतनः ॥ निमित्तकारणे वै रं करोत्यल्पमतिः किल ॥ ४४ ॥ न तथाऽहं विजानामि वैरं शोकं भयं तथा ॥ निःशंकमिह संप्राप्तः समाजे भूभृतामिह ॥ ४५ ॥ एकाकी द्रष्टुकामोऽहं स्वयं वरमनुत्तमम् ॥ भविष्यति च यद्द्राव्यं प्राप्तोऽस्मि चंडिकाऽऽज्ञया ॥ ४६ ॥ भगवत्याः प्रमाणं मे नान्यं जानामि संयतः ॥ तत्कृतं च सुखं दुःखं भविष्यति च नान्यथा ॥ ४७ ॥ युधाजित्सुखमाप्नोतु न मे वैरं नृपोत्तमाः ॥ यः करिष्यति मे वैरं स प्राप्स्यति फलं तथा ॥ ४८ ॥

नित्यप्रति भगवतीकाही स्मरण मैं करता हूं वह विश्वकी जननी देवी कल्याण करेगी ॥ ४२ ॥ पूर्वार्जितही शुभ वा अशुभ भोगा जाता है जब अपना किया भोग है तो जानीको शोक क्या है ? ॥ ४३ ॥ यह अचेतन अपने कर्मयोगसेही दुःख पाता है, फिर यह अल्पमति निमित्तकारणसेही वैर करता है ॥ ४४ ॥ मैं वैर शोक भय नहीं जानता. इन राजाओंके समाजमें निश्शंक आनंद प्राप्त हुआ हूं ॥ ४५ ॥ मैं उत्तम स्वयंवरको इकलाही देखनेकी इच्छासे आया हूं. जो होनहार है सो होगी मैं चण्डिकाकी आज्ञासे प्राप्त हुआ हूं ॥ ४६ ॥ मेरा प्रमाण भगवतीही है और मैं नहीं जानता उसीका किया हुआ सुख दुःख होगा इसमें अन्यथा न होगा ॥ ४७ ॥ युधाजित सुख

प्राप्त करे हे राजो ! मुझको वैर नहीं है जो मुझसे वैर करेगा वह उसका फल पावैगा ॥ ४८ ॥ व्यासजी बोले ! ऐसा कहनेपर राजा सन्तुष्ट हुए और वहभी अपने आश्रमको प्राप्त होकर स्थित हुए ॥ ४९ ॥ दूसरे दिन शुभकालमें राजा निमंत्रित हुए राजा सुबाहुने सुन्दर मन्दिरमें बुलाया ॥ ५० ॥ जो कि, मंचक दिव्य बिछोनेसे शोभित थे उनपर अच्छे शृंगार कर राजा बैठे ॥ ५१ ॥ वह दिव्यवेष धारण कियेहुए जैसे विमानोंमें देवता हों इस प्रकार दीप्यमान हो स्वयंवर देखनेकी इच्छासे बैठे ॥ ५२ ॥ और सबको यह चिन्ता हुई वह राजपुत्री कब आवेगी और किसी भाग्यवान् श्रुत पुण्य राजाको वरण करेगी ॥ ५३ ॥ और यदि प्रारब्धसे मुदर्शनको मालासे भूषित करे तो अवश्य राजाओंका विवाद होगा इसमें सन्देह नहीं ॥ ५४ ॥ ऐसा विचार कर वे

॥ व्यासउवाच ॥ इत्युक्तास्ते तथा तेन संतुष्टा भूभुजः स्थिताः ॥ सोऽपि स्वमाश्रमं प्राप्य सुस्थितः संवभूव ह ॥ ४९ ॥ अपरेऽहि शुभे काले नृपाः संमंत्रिताः किल ॥ सुबाहुनानृपेणाथ रुचिरे वै स्वमंडपे ॥ ५० ॥ दिव्यास्तरणयुक्तेषु मंचेषु रचितेषु च ॥ उपविष्टाश्च राजानः शुभालंकरणैर्युताः ॥ ५१ ॥ दिव्यवेषधराः कामं विमानेष्वमरा इव ॥ दीप्यमानाः स्थितास्तत्र स्वयंवरदिदृक्षुः ॥ ५२ ॥ इति चिंता पराः सर्वे कदा साप्यागमिष्यति ॥ भाग्यवन्तं नृपश्रेष्ठं श्रुतपुण्यं वरिष्यति ॥ ५३ ॥ यदा सुदर्शनं देवात्स राजासंभूषयेदिह ॥ विवादो वै नृपाणां च भवितानां त्रसंशयः ॥ ५४ ॥ इत्येवं चिंत्यमानास्ते भूपामंचेषु संस्थिताः ॥ वादित्रयोषः सुमहानुत्थितो नृपमंडपे ॥ ५५ ॥ अथ काशीपतिः प्राह सुतां स्नातां स्वलंकृताम् ॥ मधूकमालासंयुक्तां क्षौमवासो विभूषिताम् ॥ ५६ ॥ विवाहोपस्करोर्युक्तां दिव्यांसिधुसुतोपमाम् ॥ चिंता परां सुवसनां स्मितपूर्वमिदं वचः ॥ ५७ ॥ उत्तिष्ठ पुत्रि सुनसे करे धृत्वा शुभां स्रजम् ॥ व्रजमंडपमध्येऽद्य समाजं पश्य भूभुजा इयतन्वंगिवरयस्व यथारुचि ॥ ५८ ॥

राजा मंचोंपर स्थित हुए और नृपमंडलमें बड़ा वाजोंका शब्द होने लगा ॥ ५५ ॥ तब स्नान कर अलंकृत हुई अपनी कन्यासे काशीपतिने कहा जो महुएकी माला पहरे क्षौम वस्त्रसे अलंकृत थी ॥ ५६ ॥ उसका दिव्य लक्ष्मीकी समान विवाहका उपस्कर देखकर कि, सुवस्त्र धारण करके भी चिन्तामें प्राप्त है, राजा हँसते हुए यह वचन बोला ॥ ५७ ॥ हे सुनासे पुत्रि ! उठो और हाथमें माला लेकर राजाओंके समाजमण्डपमें जाओ ॥ ५८ ॥ गुणवान् रूपसम्पन्न राजा जो तुम्हारे मनमें बसे, हे सुमध्यमे ! उसीको वरण करो ॥ ५९ ॥ देश देशके राजा रचेहुए मंचोंमें बैठे हुए हैं हे तन्वंगि ! उनको देखकर वरण करो, जिसमें तुम्हारी रुचि हो ॥ ६० ॥

व्यासजी बोले ! इस प्रकार पिताके कहनेपर यह सुभाषिणी बाला ललित धर्मसंयुक्तवचन इस प्रकारसे बोली ॥ ६१ ॥ शशिकला बोली हे पितः ! मैं किसी भी राजाको दृष्टिमार्गमें प्राप्त न हूंगी जो स्त्री कामुक राजाओंके दृष्टिमार्गमें जाती है, वह और होती है ॥ ६२ ॥ हे तात ! धर्मशास्त्रमें मैंने यह वचन सुना है कि, स्त्रियोंको एकही वर देखना चाहिये दूसरा नहीं ॥ ६३ ॥ जो बहुतोंके समीप जाती है उसका सतीत्व जाता रहता है, उसको देखकर सब यह इच्छा करते हैं कि, यह मेरी होजाय ॥ ६४ ॥ स्वयंवरमें माला धारणकर जब मण्डपमें जाती है तभी वह वधू सामान्या कुलटाकी समान होजाती है ॥ ६५ ॥ जैसे वारस्त्री बाजारोंमें जाकर अनेक पुरुषोंको देखती हैं और गुण अगुणका ज्ञान अपने मनमें करती हैं ॥ ६६ ॥ जैसे वेश्या एकभाव न होकर कामीको वृथा देखती है, क्या इसी प्रकार मैं मण्डपमें जाकर वारस्त्रियोंका

व्यासउवाच ॥ तंतथाभाषमाणंवैपितरमितभाषिणी ॥ उवाचवचनं बालाललितं धर्मसंयुतम् ॥ ६१ ॥ शशिकलोवाच ॥ नाहं दृष्टिपथे राज्ञांगमिष्यामि पितः किल ॥ कामुकानां नरे ज्ञानांगच्छंत्यन्याश्च यो पितः ॥ ६२ ॥ धर्मशास्त्रे श्रुतं तात मयेदं वचनं किल ॥ एक एव वरो नार्यानिरीक्ष्यः स्यान्न चापरः ॥ ६३ ॥ सतीत्वं निर्गतं तस्याया प्रयाति बहून् ॥ संकल्पयंति ते सर्वे दृष्ट्वा मे भवता त्विति ॥ ६४ ॥ स्वयं वरे स्रजं धृत्वा यदा गच्छति मंडपे ॥ सामान्या सा तदा जाता कुलटे वा परा वधूः ॥ ६५ ॥ वारस्त्री विपणे गत्वा यथा वीक्ष्य न रान् स्थितान् ॥ गुणा गुणपरिज्ञानं करोति निजमानसे ॥ ६६ ॥ नैकभावा यथा वेश्या वृथा पश्यति कामुकम् ॥ तथाऽहं मंडपे गत्वा कुर्वे वारस्त्रिया कृतम् ॥ ६७ ॥ वृद्धैरेतैः कृतं धर्मनकारिष्यामि सांप्रतम् ॥ ६८ ॥ नैकभावा यथा वेश्या वृथा पश्यति कामुकम् ॥ तथाऽहं मंडपे गत्वा कुर्वे वारस्त्रिया कृतम् ॥ ६९ ॥ सुदर्शनो मया पत्नीव्रतं तथा कामं च रिष्येऽहं धृतव्रता ॥ ७० ॥ सामान्या प्रथमं गत्वा कृत्वा संकल्पितं बहु ॥ वृणोति चैकं तद्वद्वृणोति कथमद्य वै ॥ ७१ ॥ सुदर्शनाय नृपते यदीच्छसि शुभं पूर्ववृत्तः सर्वात्मना पितः ॥ तस्मृतेनान्यथा कर्तुमिच्छामि नृपसत्तम ॥ ७२ ॥ विवाहविधिना देहिकन्यादानं शुभे दिने ॥ सुदर्शनाय नृपते यदीच्छसि शुभं मम ॥ ७३ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे तृतीयस्कन्धे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ सुबाहुरपि तच्छ्रुत्वा युक्तमुक्तं तथा तदा ॥ चिंता विष्टो बभूवा शुक्तिं कर्तव्यमितः परम् ॥ १ ॥ संगताः पृथिवीपालाः ससैन्याः सपरिग्रहाः ॥ उपविष्टाश्च मंचेषु योद्धुकामा महाबलाः ॥ २ ॥

कृत्य कर्ह ॥ ६७ ॥ यह जो वृद्धोंने किसी कारण वंशधर्म किया है, मैं इसको इस समय न करूंगी. कारण कि, मनमें पतिवरण कर चुकी मैं तौ पत्नीव्रतका आचरण करूंगी ॥ ६८ ॥ सामान्या पहले जाकर मनमें बहुत संकल्प करके फिर विचारकर एकको वरती है मैं कब ऐसा कर सकी हूं ॥ ६९ ॥ कारण कि, मैं सर्वात्मासे पहले सुदर्शनको वरण कर चुकी हूं हे राजन् ! उसके सिवाय और करनेकी इच्छा नहीं है ॥ ७० ॥ हे राजन् ! आप अच्छे दिन विवाहकी विधिसे कन्यादान सुदर्शनको कर दो जो मेरा हित चाहते हो ॥ ७१ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे तृतीयस्कन्धे भाषाटीकायां विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ व्यासजी बोले सुबाहु यह कन्याका वचन सुन बड़ी चिन्तामें पड़ा कि, अतः क्या करूं ॥ १ ॥ मेना सामग्री सहित राजा प्राप्त हुए हैं महाबली युद्धकी कामनासे

मंचोंमें बैठे हैं ॥ २ ॥ जो मैं उन सबसे यह कहूं कि पुत्री नहीं आती तो वह दुष्टबुद्धि क्रोधकर मुझे को मारेंगे इसमें सन्देह नहीं ॥ ३ ॥ न मेरी इतनी सेना है और न इतना दुर्गका बल है जो मैं सब राजाओंका प्रत्याख्यान कर सकूं ॥ ४ ॥ और सुदर्शन इकला असहाय निर्धन शिशु है, मैं दुःख सागरमें निमग्न हुआ, क्या करूं ॥ ५ ॥ ऐसी चिन्ता करते हुए राजा राजोंके पास गये और प्रणाम कर बड़ी नम्रतासे कहा ॥ ६ ॥ हे राजो ! मैं अब क्या करूं हमारी सुता मण्डपमें नहीं आती मैंने और माताने बहुत कुछ प्रेरणा की परन्तु वह नहीं आती ॥ ७ ॥ हे राजो ! मैं तुम्हारा दास हूं तुम्हारे चरणोंमें शिर रखता हूं अपनी अपनी पूजा ग्रहण कर आप अपने घरोंको चले जाय ॥ ८ ॥ आपको मैं अनेक रत्न वस्त्र गज रथ दूंगा, उन्हें ग्रहण कर कृपापूर्वक आप अपने स्थानोंको पधारें ॥ वह बाला मेरे वशमें

यदिब्रवीमितान्सर्वान्सुतानायातिसांप्रतम् ॥ तथाऽपिकोपसंयुक्ताहन्युर्मादुष्टबुद्धयः ॥ ३ ॥ नमेसैन्यबलंतादृङ्मनदुर्गबलमद्भुतम् ॥ येनाहंनृपतीन्सर्वा
न्प्रत्यादेष्टुमिहोत्सहे ॥ ४ ॥ सुदर्शनस्तथैकाकीद्व्यसहायोऽधनःशिशुः ॥ किंकर्तव्यंनिमग्नोऽहंसर्वथादुःखसागरे ॥ ५ ॥ इतिचितापरोराजाजगामनृप
सन्निधौ ॥ प्रणम्यतानुवाचाथप्रश्रयावनतो नृपः ॥ ६ ॥ किंकर्तव्यंनृपाःकामंनैतिभेमंडपेसुता ॥ बहुशःप्रेर्यमाणाऽपिसामात्राऽपिमयाऽपिच ॥ ७ ॥ सू
र्ध्रापतामिपादेपुराज्ञांदासोऽस्मिसांप्रतम् ॥ पूजादिकंगृहीत्वाऽद्यव्रजंतुसदनानिवः ॥ ८ ॥ ददामिबहुरत्नानिवस्त्राणिचगजात्रयान् ॥ गृहीत्वाऽद्यकृपां
कृत्वाव्रजंतुभवनान्युत ॥ ९ ॥ नवशेमेसुतावालायदिप्रियेतखेदिता ॥ तदामेस्यान्महदुःखंतेनचिंतातुरोऽस्म्यहम् ॥ १० ॥ भवंतःकरुणावंतोमहा
भाग्यामहौजसः ॥ किमेतयादुहित्रामेमंदयादुर्विनीतया ॥ ११ ॥ अनुग्राह्योऽस्मिन्वःकामंदासोऽहमिति सर्वथा ॥ सुतासुतेवमंतव्याभवाद्भिःसर्वथामम ॥
॥ १२ ॥ व्यासउवाच ॥ श्रुत्वासुबाहुवचनंनोचुःकेचनभूमिपाः ॥ युधाजित्क्रोधताम्राक्षस्तमुवाचरुषान्वितः ॥ १३ ॥ राजन्मूर्खोऽसि किंब्रूषेकृत्वाकार्यं
सुनिंदितम् ॥ स्वयंवरःकथंमोहाद्रचितःसंशयेसति ॥ १४ ॥ मिलिताभूभुजःसर्वेतव्याऽऽहूताःस्वयंवरे ॥ कथमद्यनृपागंतुंयोग्यास्तेस्वगृहान्प्रति ॥ १५ ॥

नहीं है यदि वह खेदित होकर मर जाय तो मुझे बड़ा दुःख होगा यही मुझे बड़ी चिन्ता है ॥ ९ ॥ १० ॥ आप करुणामान् महाभाग बड़े प्रतापी हो इस मंद दुर्विनीत मेरी दुहिताको प्राप्त होकर भी क्या करोगे ॥ ११ ॥ मेरे ऊपर आपको विशेष दया करनी चाहिये मैं सबका दास हूं आपको सर्वथा मेरी कन्या अपनी कन्याके समान प्राननी चाहिये ॥ १२ ॥ व्यासजी बोले सुबाहुके वचन सुनकर कोई भी राजा कुछ न बोला, परन्तु युधाजित् क्रोधसे लाल नेत्र कर बोला ॥ १३ ॥ हे राजन् ! अब निन्दित कार्य करके मूर्खके समान क्या बोलते हो जब यह सन्देह था तो मोहसे स्वयंवर क्यों किया ? ॥ १४ ॥ तुमसे बुलाये हुये यह सब राजा स्वयंवरमें

दे०ज्ञा०

115011

(१४९)

मिलित हुए हैं यह अब किस प्रकार अपने घरोंको चलेजाय ॥ १५ ॥ क्या तुम सब राजाओंका तिरस्कार करके सुदर्शनको कन्या देना चाहते हो इससे अधिक अनाड़ीपन और क्या होगा ॥ १६ ॥ पुरुषको पहलेही विचार कर कार्य करना चाहिये, सो आपने विना विचारे कार्यका आरंभ किया ॥ १७ ॥ इन बल वाहनोंसे संयुक्त राजाओंको छोड़कर तुम सुदर्शनको किस प्रकार वरणकी इच्छा करते हो ॥ १८ ॥ हे पापिष्ठ ! मैं पहले तुझको मारकर पीछे सुदर्शनको मारुंगा, और वह कन्या मेरे दौहित्रको मिलेगी, यह मुझे निश्चय है स्वयं मैं दूंगा ॥ १९ ॥ मेरे होते ऐसा कौन है जो कन्याहरणकी इच्छा करे, वह निर्बल निर्धन बालक सुदर्शन क्या वस्तु है ॥ २० ॥ भारद्वाजके आश्रममें पहले मुनिके कहनेसे मैंने उसे छोड़दिया था अब मैं उस बालकको जीता नहीं छोड़ूंगा ॥ २१ ॥ इस कारण तुम भली भांति

अवमान्यनृपान्तस्वास्त्वांकिंसुदर्शनायवै ॥ दातुमिच्छसिपुत्रींचकिमनार्यमतःपरम् ॥ १६ ॥ विचार्यपुरुषेणादौकार्यवैशुभमिच्छता ॥ आरब्धव्यंत्वया
तत्तुकृतराजव्रजानता ॥ १७ ॥ एतान्विहायनृपतीन्बलवाहनसंयुतान् ॥ वरंसुदर्शनंकर्तुकथमिच्छसिसंप्रतम् ॥ १८ ॥ अहंत्वांहन्मिपापिष्टंथापश्चा
त्सुदर्शनम् ॥ दौहित्रायाद्यमेकन्यांदास्यामीतिविनिश्चयः ॥ १९ ॥ मयितिष्ठतिकोऽन्योऽस्तितयःकन्यांहर्तुमिच्छति ॥ सुदर्शनःकियानद्यनिर्धनोनिर्व
लःशिशुः ॥ २० ॥ भारद्वाजाश्रमेपूर्वमुक्तोमुनिकृतेमया ॥ नाऽद्याहंमोचयिष्यामिसर्वथाजीवितांशिशोः ॥ २१ ॥ तस्माद्विचार्यसम्यक्त्वंपुत्र्याचभार्य
यासह ॥ दौहित्रायप्रियांकन्यांदेहिमेसुभ्रुवंकिल ॥ २२ ॥ संवंधीभवदत्त्वात्त्वंपुत्रीमेतांमनोरमाम् ॥ उच्चाश्रयःप्रकर्तव्यःसर्वदाशुभमिच्छता ॥ २३ ॥
सुदर्शनायदत्त्वात्त्वंपुत्रींप्राणप्रियांशुभाम् ॥ एकाकिनेऽप्यराज्यायकिंसुखंप्राप्नुमिच्छसि ॥ २४ ॥ “कुलंवित्तंवलरूपंराज्यंदुर्गसुहृज्जनम् ॥ दृष्ट्वाकन्या
प्रदातव्यानान्यथासुखमृच्छति ” ॥ १ ॥ परिचितयधर्मत्वंराज्यनीतिंचशाश्वतीम् ॥ कुरुकार्यं यथायोग्यमाकृत्यामतिमन्यथा ॥ २५ ॥ सुहृदसि
समात्यर्थंहितंतेप्रब्रवीम्यहम् ॥ समानयसुतांराजन्मंडपेतांसखीवृताम् ॥ २६ ॥

तायासहित विचाकर सुभूकन्याको मेरे दौहित्रके निमित्त प्रदान करो ॥ २२ ॥ इस मनोरमा पुत्रीको देकर हमारे सम्बन्धी बनो, कल्याणकी इच्छा वालोंको सदा ऊंचेका आश्रय करना चाहिये ॥ २३ ॥ इस अपनी प्राणप्रिया पुत्रीको राज्यहीन इकले सुदर्शनको देकर तुम क्या सुखकी इच्छा करते हो ॥ २४ ॥ “कुल, धन, बल, रूप, राज्य, दुर्ग, सुहृज्जन यह देखकर कन्याको देना चाहिये, नहीं तो कन्या सुख नहीं पाती” ॥ हे राजन् ! तुम धर्म और निरन्तरकी रहनेवाली राजनीतिको विचारो, यथायोग्य कार्य करो वृथा मति मतकरो ॥ २५ ॥ तुम मेरे बहुत सुहृद हो इस कारण मैं तुम्हारे हितकारी वचन कहता हूँ ! सखीसहित सुताको मंडपमें लाओ ॥ २६ ॥

भा०टी०रु०

अ० २१

॥ ५० ॥

सुदर्शनको छोड़कर वह चाहें जिसको वरण करै. इसमें मुझको विग्रह नहीं है तुम्हारे मनइच्छित विवाह होगा ॥ २७ ॥ और भी यह सब राजा कुलीन और समान हैं, इनके वरणमें मुझको कुछ भी विरोध नहीं है ॥ २८ ॥ यदि ऐसा न होगा तो बलपूर्वक मैं शुभकन्याको हरण करूंगा, हमारा विरोध दुःसाध्य है, हे राजन् ! जाओ कार्य करो ॥ २९ ॥ व्यासजी बोले युधाजितके ऐसा कहनेपर सुबाहु शोकयुक्त हो श्वास लेता हुआ घर जाय भार्यासे बोला ॥ ३० ॥ हे धर्मज्ञे ! जाकर पुत्रीसे कहो यह केश उपस्थित हुआ है, हे सुलोचने अब मैं क्या करूं अशक्य और तुम्हारे अधीन हूं ॥ ३१ ॥ व्यासजी बोले वह रानी पतिके वचन सुन सुताके समीप जाय बोली हे पुत्री ! महाराज तुम्हारे पिता बड़े दुःखी हैं ॥ ३२ ॥ तुम्हारे निमित्त यह राजोंका विग्रह उपस्थित हुआ है, हे सुश्रोणी ! सुदर्शनको छोड़कर

सुदर्शनमृतेचेयंवरिष्यतियदाप्यसौ ॥ विग्रहोभेतदानस्याद्रिवाहोऽस्तुतवेप्सितः ॥ २७ ॥ अन्येनृपतयः सर्वेकुलीनाः सबलाः समाः ॥ विरोधः कीदृशस्त्वेनंवृणो
द्यदिनृपोत्तम ॥ २८ ॥ अन्यथाऽहंहरिष्येऽद्यबलात्कन्यामिमांशुभाम् ॥ माविरोधंसुदुःसाध्यंगच्छपार्थिवसत्तम ॥ २९ ॥ व्यासउवाच ॥ युधाजितासमा
दिष्टः सुबाहुः शोकसंयुतः ॥ निःश्वसन्भवनंगत्वा भार्याप्राहशुचावृतः ॥ ३० ॥ पुत्रीब्रूहिमुधर्मज्ञे कलहेसमुपस्थिते ॥ किंकर्तव्यंमयाशक्यंत्वद्रशोऽस्मि
सुलोचने ॥ ३१ ॥ व्यासउवाच ॥ साश्रुत्वापतिवाक्यंतुगत्वाप्राहसुतांतिकम् ॥ वत्सेराजातिदुःस्वार्तः पितातेऽद्यापिवर्तते ॥ ३२ ॥ त्वदर्थेविग्रहः
कामंसमुत्पन्नोऽद्यभूताम् ॥ अन्यंवरयसुश्रोणि सुदर्शनमृतेनृपम् ॥ ३३ ॥ यदिसुदर्शनंवत्सेहठात्त्वंवैवरिष्यसि ॥ युधाजित्त्वांचमांचैवहनिष्यतिव
लान्वितः ॥ ३४ ॥ सुदर्शनंचराजाऽसौवलमतः प्रतापवान् ॥ द्वितीयस्तेपतिः पश्चाद्भविताकलहेसति ॥ ३५ ॥ तस्मात्सुदर्शनंत्यक्त्वावरयान्यनृपो
त्तमम् ॥ सुखमिच्छसिचेन्मह्यंतुभ्यं वामृगलोचने ॥ इतिमात्रावोधितांतांपश्चाद्राजाप्यबोधयत् ॥ ३६ ॥ उभयोर्वचनंश्रुत्वानिर्भयोवाचकन्यका ॥
कन्योवाच ॥ सत्यमुक्तंनृपश्रेष्ठजानासिचव्रतंमम ॥ ३७ ॥ नान्यंवृणोमिभूपालंसुदर्शनमृतेकचित् ॥ विभेषियदिराजेंद्रनृपेभ्यः किलकातरः ॥ ३८ ॥

और किसी राजाको वरण करो ॥ ३३ ॥ हे पुत्री ! यदि हठसे तुम सुदर्शनको वरण करोगी, तो सेनायुक्त युधाजित् तुमको और हमको मारैगा ॥ ३४ ॥ और सुदर्शनको भी मारैगा कारण कि वह राजा बलमें मत्त और प्रतापवान् है, फिर केशके उपरान्त भी अन्य ही तुम्हारा पति होगा ॥ ३५ ॥ इस कारण सुदर्शनके सिवाय अन्य राजाको वरण करो, जो हे मृगलोचनी ! अपना और हमारा सुख चाहती हो तो यह करो इस प्रकार माताके समझानेसे पीछे राजा भी पुत्रीको समझाने लगा ॥ ३६ ॥ दोनोंके वचन सुनकर निर्भय हो कन्या बोली. [कन्याने कहा] हे राजन् ! आपने सत्य कहा, पर मेरे व्रतको आप जानते हैं ॥ ३७ ॥ हे राजन् ! मैं सुदर्शनके

सिवाय अन्यको वरण नहीं करूंगी, और हे राजेन्द्र ! यदि आप कातर होकर राजोंसे डरते हो ॥ ३८ ॥ तो मुझे सुदर्शनको देकर नगरसे बाहर कर दो मुझे स्थिर बैठा यह तुम्हारे नगरसे चला जायगा ॥ ३९ ॥ पीछे जो होना है सो होगा, हे राजन् ! भवितव्यमें आपको चिन्ता करनी उचित नहीं ॥ ४० ॥ होनहार अवश्य ही होता है, इसमें सन्देह नहीं, राजाने कहा हे पुत्रि ! बुद्धिमानको अति साहस करना उचित नहीं ॥ ४१ ॥ वेदवादी कहते हैं बहुतोंके साथ विरोध न करना चाहिये, राजपुत्रको देकर कन्याको कैसे निकाल दूँ ॥ ४२ ॥ यह वैर संयुक्त राजा क्या न कर बैठे, हे वत्से ! यदि तुमको रुचै तो कुछ पण लगाऊँ ॥ ४३ ॥ जैसे सीताके स्वयंवरमें राजा जनकने शिवका धनुष धरकर उसके तोड़नेका पण किया था ॥ ४४ ॥ हे तन्वंगि ! इसी प्रकार मैं कोई कठिन पण करूंगा, जिससे

सुदर्शनायदत्त्वामां विसर्जयपुराद्रहिः ॥ समां रथे समारोप्य निर्गमिष्यति ते पुरात् ॥ ३९ ॥ भवितव्यं तु पश्चाद्ब्रह्मविष्यति न चान्यथा ॥ नात्र चिन्ता त्वया कार्या भवितव्ये नृपोत्तम ॥ ४० ॥ यद्भाविता द्रवत्येव सर्वथा त्रनसंशयः ॥ राजोवाच ॥ न पुत्रि साहसं कार्यमिति मद्भिः कदाचन ॥ ४१ ॥ बहुभिर्न विरोद्धव्यमिति वेदविदो विदुः ॥ विमृक्ष्यामि कथं कन्यां दत्त्वा राजसुताय च ॥ ४२ ॥ राजानो वैरसंयुक्ताः किं कुर्युरसांप्रतम् ॥ यदि ते रोचते वत्से पणं संविदधाम्यहम् ॥ ४३ ॥ जनकेन यथा पूर्वकृतः सीतास्वयं वरे ॥ शैवं धनुर्यथा तेन धृतं कृत्वा पणं तथा ॥ ४४ ॥ तथाऽहमपि तन्वंगिकरोम्यद्यदुरासदम् ॥ विवादो येन राज्ञा वैकृते सति शमं व्रजेत् ॥ ४५ ॥ पालयिष्यति यः कामं स ते भर्ता भविष्यति ॥ सुदर्शनस्तथान्यो वायः कश्चिद्बलवत्तरः ॥ ४६ ॥ पालयित्वा पणं त्वावैरयिष्यति सर्वथा ॥ एवं कृते नृपाणां तु विवादः शमितो भवेत् ॥ ४७ ॥ सुखेनाहं विवाहं ते करिष्यामि ततः परम् ॥ कन्योवाच ॥ संदेहेनैव मज्जामि मूर्खकृत्यमिदं यतः ॥ ४८ ॥ मया सुदर्शनः पूर्वधृतश्चेतसि नान्यथा ॥ कारणं पुण्यपापानां मन एव महीपते ॥ ४९ ॥ मनसा विधृतं त्यक्त्वा कथमन्यं वृणेपितः ॥ कृते पणे महाराज सर्वेषां वंशगाह्यहम् ॥ ५० ॥

राजोंका विवाद न होकर शान्ति रहैगी ॥ ४५ ॥ जो पणकी कामना करेगा वही तेरा भर्ता होगा सुदर्शन अथवा जो कोई बहुत बलिष्ठ होगा ॥ ४६ ॥ वह उस पणको निर्वाह कर निःसन्देह तुझको वरण करेगा, ऐसा करनेसे अवश्य राजोंका विवाद शान्त होजायगा ॥ ४७ ॥ तब मैं सुखपूर्वक तेरा विवाह करूंगा, कन्या बोली, मैं सन्देहमें मग्न होना नहीं चाहती, कारण कि यह मूर्खकृत्य है ॥ ४८ ॥ मैंने तो प्रथमही मनमें सुदर्शनको वरण करलिया है, अब वह अन्यथा न होगा हे राजन् ! पुण्य और पापोंका कारण मनही है ॥ ४९ ॥ हे पिता ! मनसे वरण कियेको छोड़कर औरको कैसे वरण करसकती हूँ, हे महाराज ! पण करनेपर तो मैं सबके ही

कशवर्तिनी हूंगी ॥ ५० ॥ हे पिता ! एक दो अथवा बहुतेने उस पणको पूरा किया तो फिर विवाद उपास्थित होनेमें मुझको क्या करना होगा ॥ ५१ ॥ संशय वाले कार्यमें मैं मति नहीं लगाऊंगी, हे राजन् ! चिन्ता मत करो मुझे सुदर्शनके निमित्त देदो ॥ ५२ ॥ विधिपूर्वक विवाह कर दो सब प्रकार भगवती कल्याण करेगी, जिसके नामकीर्तनसेही दुःख समूह शान्त होजाते हैं ॥ ५३ ॥ उस परमशक्तिको स्मरण कर शांतिसहित सब कार्य करो अभी जाकर हाथ जोड़ राजाओंसे कहो ॥ ५४ ॥ सब राजा लोग कल दिन स्वयम्बरमें आवैं, ऐसा कहकर इस समय सब राजमण्डलको विदा करो ॥ ५५ ॥ हे राजन् ! रात्रिमें वेदोक्तविधिसे विवाह करदो और यथायोग्य भेंट देकर सुदर्शनको विसर्जन करो ॥ ५६ ॥ वह ध्रुवसंधिका पुत्र मुझे लेकर चलाजायगा, और जो वे राजा क्रोध कर संग्राम करनेको

एकःपालयिताद्वौवावहवोवाभवन्तिचेत् ॥ किंकर्तव्यंतदातातविवादेसमुपस्थिते ॥ ५१ ॥ संशयाधिष्ठितेकार्येमतिनाहंकरोम्यतः ॥ मार्चितांकुरराजें द्रुदेहिसुदर्शनायमाम् ॥ ५२ ॥ विवाहंविधिनाकृत्वाशंविधास्यतिचंडिका ॥ यन्नामकीर्तनादेवदुःखौघोविलयंव्रजेत् ॥ ५३ ॥ तांस्मृत्वापरमांशक्तिंकुरुकार्य मतंद्रितः ॥ गत्वावहनृपेभ्यस्त्वंकृतांजलिपुटोऽद्यवै ॥ ५४ ॥ आगंतव्यंचश्वःसर्वैरिहभूपैःस्वयंवरे ॥ इत्युक्त्वात्वंविसृज्याशुसर्वनृपतिमंडलम् ॥ ५५ ॥ विवाहंकुरुरात्रौमेवेदोक्तविधिनानृप ॥ पारिवर्हयथायोग्यंदत्वातस्मैविसर्जय ॥ ५६ ॥ गमिष्यतिगृहीत्वामांध्रुवसंधिसुतःकिल ॥ कदाचित्तेनृपाःक्रुद्धाः संग्रामंकर्तुमुद्यताः ॥ ५७ ॥ भविष्यंतितदादेवीसाहाय्यंनःकरिष्यति ॥ सोऽपिराजसुतैस्तैस्तुसंग्रामंसंविधास्यति ॥ ५८ ॥ दैवान्मृधेमृतेतस्मिन्म रिष्याम्यहमप्युत ॥ स्वस्तितेस्तुगृहेतिष्ठदत्वामांसहसैन्यकः ॥ ५९ ॥ एकैवाहंगमिष्यामितेनसार्धैरिरंसया ॥ व्यासउवाच ॥ इतितस्यावचः श्रुत्वाराराजाऽसौकृतनिश्चयः ॥ ६० ॥ मतिंचक्रेतथाकर्तुविश्वासंप्रतिपद्यच ॥ ६१ ॥ इति श्रीदेवीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ व्यासउवाच ॥ श्रुत्वासुतावाक्यमनिदितात्मानृपांश्चगत्वानृपतिर्जगाद ॥ व्रजंतुकामंशिविराणिभूपाःश्वोवाविवाहंकिलसंविधास्ये ॥ १ ॥ भक्ष्याणिपे यानिमयाऽर्पितानिगृहंतुसर्वेमायिसुप्रसन्नाः ॥ श्वोभाविकार्यकिलमंडपेऽत्रसमेत्यसर्वैरिहसंविधेयम् ॥ २ ॥

उद्यत होंगे ॥ ५७ ॥ तो देवी भगवती अवश्य हमारी सहाय करेगी और वह भी सब राजपुत्रोंसे संग्राम करेगा ॥ ५८ ॥ यदि दैवात् संग्राममें हमारे स्वामीकी मृत्यु होगी तो मैं उनके साथ मरजाऊंगी और तुम्हारा मंगल हो मुझे प्रदान कर आप सेनासहित घरमें रहिये ॥ ५९ ॥ मैं इकली ही उसके साथ प्रीतिपूर्वक जाऊंगी. व्यासजी बोले ! यह कन्याके वचन सुन राजाभी इसमें निश्चय करके ॥ ६० ॥ विश्वासको प्राप्त हो इसी कार्यके करनेकी इच्छा करतेहुए ॥ ६१ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे भाषाटीकायां एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ व्यासजी बोले वह अनिदितात्मा राजा कन्याके वचन सुनकर राजाओंके पास जाकर कहनेलगा हे महाराजो ! इस समय आप अपने डेरोंको जाइये, कल दिन हम विवाह करेंगे ॥ १ ॥ भक्ष्य और पीनेके पदार्थ मेरे दिये ग्रहण कर प्रसन्न हो प्रभातसमय

कल फिर सब मण्डपमें आइये कार्य होगा ॥ २ ॥ पुत्री मण्डपमें नहीं आती है राजन् ! मैं क्या कहूं प्रभातकाल समझाकर पुत्रीको लाऊंगा, इस कारण अब आप सब लोग डेरोंको जाय ॥ ३ ॥ बुद्धिमानोंको विग्रह न करके मेरे ऊपर कृपा करनी चाहिये, तथा इस अपनी संतानपर इस समय दया करो, प्रभातसमय समझाकर यहां लाऊंगा इस समय अपने २ स्थानोंको पधारो ॥ ४ ॥ अथवा कोई इच्छापण करके प्रभात काल विवाह करूंगा, कल सब कोई इस स्थानपर आना प्रभात कालको सर्व मतसे विवाह करूंगा ॥ ५ ॥ राजाके इसप्रकार वचन सत्य मानकर सब नृपति अपने २ स्थानोंको चलेगये और पार्श्वमें नगरकी रक्षाकर मध्यदिनकी क्रिया करतेहुए ॥ ६ ॥ सुबाहुने भी श्रेष्ठ जनोंके सहित विवाहकालके कृत्य करने प्रारंभकिये और वेदवादी पुरोहितोंको बुलाय गुप्तस्थानमें पुत्रीको आह्वान कर

नायातिपुत्रीकिलमंडपेऽद्यकरोमिकिंभूपतयोऽत्रकामम् ॥ प्रातःसमाश्वास्यसुतांनयिष्येगच्छंतुतस्माच्छिराणिभूपाः ॥ ३ ॥ नविग्रहोबुद्धिमतां निजाश्रितेकृपाविधेयासततंह्यपत्ये ॥ विधायतांप्रातरिहानयिष्येसुतांतुगच्छंतुनृपायथेष्टम् ॥ ४ ॥ इच्छापणंवापरिचित्यचित्तेप्रातःकरिष्याम्यथसंविवाहम् ॥ सर्वैःसमेत्यात्रनृपैःसमेतैःस्वयंवरःसर्वमतेनकार्यः ॥ ५ ॥ श्रुत्वानृपास्तेऽवितथंविदित्वावचोययुःस्वानिनिकेतनानि ॥ विधायपार्श्वेनगरस्यरक्षांचक्रुःक्रियामध्यदिनोदिताश्च ॥ ६ ॥ सुबाहुरप्यार्यजनैःसमेतश्चकारकार्याणिविवाहकाले ॥ पुत्रींसमाहूयगृहेसुगुप्तेपुरोहितैर्वैदविदांवरिष्ठैः ॥ ७ ॥ स्नानादिकंकर्मवरस्यकृत्वाविवाहभूषाकरणंतथैव ॥ आनाय्यवेदीरचितेगृहेवैतस्यार्हणांभूमिपतिश्चकार ॥ ८ ॥ सविष्टरंचाचमनीयमर्घ्यवस्त्रद्वयं गामथकुंडलेद्रे ॥ समर्प्यतस्मैविधिवन्नरेद्रपेच्छत्सुतादानमहीनसत्त्वः ॥ ९ ॥ सोप्यग्रहीत्सर्वमदीनचेताःशशामचिंताऽथमनोरमायाः ॥ कन्यांसुकेशीं निधिकन्यकासमांमेनेतदाऽऽत्मानमनुत्तमांच ॥ १० ॥ सुपूजितंभूषणवस्त्रदानैर्वरोत्तमतंसचिवास्तदानीम् ॥ निन्युश्चतेकौतुकमंडपांतर्मुदान्वितावीतभयाश्चसर्वे ॥ ११ ॥ समाप्तभूषांविधिवद्विधिज्ञाःस्त्रियश्चताराजसुतांसुयाने ॥ आरोप्यनिन्युर्वरसंनिधानंचतुष्कयुक्तेकिलमंडपेवै ॥ १२ ॥

॥ ७ ॥ और वरके भी स्नानादि कर्म करके तथा भूषणोंसे सजाय रचित ग्रहकी वेदीमें उसको लाकर उसकी पूजा राजाने की ॥ ८ ॥ विष्टर, आचमन, अर्घ्य, दोनों वस्त्र गौ दो कुंडल यह राजा विधिपूर्वक उसको समर्पण करके कन्या दानकी इच्छा करताहुआ ॥ ९ ॥ और सुदर्शनने भी निर्भय होकर वह सब ग्रहण किया, उस समय मनोरमाकी चिन्ता दूरहुई उस सुकेशी कन्या रूपनिधिको निधिवत् मानकर परमप्रसन्नता प्राप्त की ॥ १० ॥ उस वरश्रेष्ठको भूषण वस्त्रदानसे पूजनकर मंत्री आदि प्रसन्नतापूर्वक भयरहित हो सब कौतुकमण्डपमें लये ॥ ११ ॥ सब शृंगारविधिको पूर्णकर स्त्रियोंने उस राजकन्याको उत्तम यानमें चढ़ाय चौकान मण्डपमें वरके

समीप प्राप्त किया ॥ १२ ॥ पुरोहितने अग्न्याधानकर और प्रज्वलितकरके शृंगार होने उपरान्त उन वधू और वरको बुलाया ॥ १३ ॥ विधिपूर्वक लाजाहोम करके तथा अग्निकी प्रदक्षिणा करके उन दोनोंने अपने कुल गोत्रका सम्पूर्ण विधान किया ॥ १४ ॥ दोसै घोड़े दोसै रथ तरकसादिसे संगठित यह राजाने सुदर्शनके निमित्त प्रदानकिये ॥ १५ ॥ मदसे उत्कट सुवर्णसे भूषित पर्वत शृंगके समान देहवाले सवासौ हाथी प्रसन्न होकर राजाने सुदर्शनको दिये ॥ १६ ॥ सुवर्णके गहने पहरे सौ दासी, सौ हथनी यह विवाहसमय राजाने प्रसन्न हो वरको प्रदान की ॥ १७ ॥ और सब आयुधभूषणोंसहित १००० दासभी प्रदानकिये, रत्न और यथोचित वस्त्र दिव्य विचित्र ऊर्णवस्त्र ॥ १८ ॥ तथा बड़े मनोहर रमणीय विचित्र डेरे चौड़े लम्बे और दोसहस्र सिंधुदेशके उत्तम घोड़े दिये ॥ १९ ॥ तीनसै ऊंट भार वहनकरनेके अग्निसमाधायपुरोहितःसदुत्वायथावच्चतदंतराले ॥ आह्वाययत्तौकृतकौतुकौतुवधूवरौप्रेमयुतौनिकामम् ॥ १३ ॥ लाजाविसर्गविधिवद्विधायकृत्वाहुताशस्य प्रदक्षिणांच ॥ तौचक्रतुस्तत्रयथोचिततत्सर्वविधानंकुलगोत्रजातम् ॥ १४ ॥ शतद्रयंचाश्वयुजारथानांसुभूषितंचापिशरौघसंयुतम् ॥ ददौनृपेंद्रस्तुसुदर्शनायसुपूजितंपारिवर्हविवाहे ॥ १५ ॥ मदोत्कटान्हेमविभूषितांश्चगजान्गिरेःशृंगसमानदेहान् ॥ शतंसपादंनृपसूनवेऽसौददावथप्रेमयुतोनृपेंद्रः ॥ १६ ॥ दासीशतंकांचनभूषितंचकरेणुकानांचशतंसुचारु ॥ समर्पयामासवरायराजाविवाहकालेमुदितोऽनुवेलम् ॥ १७ ॥ अदात्पुनर्दाससहस्रमेकंसर्वायुधैःसंभृतभूषितंच ॥ रत्नानिवासांसियथोचितानिदिव्यानिचित्राणितथाऽऽविकानि ॥ १८ ॥ ददौपुनर्वासगृहाणितस्मैरम्याणिदीर्घाणिविचित्रितानि ॥ सिंधूद्रवानांतुरगोत्तमाना मदात्सहस्रद्वितयंसुरम्यम् ॥ १९ ॥ क्रमेलकानांचशतत्रयंवैप्रत्यादिशद्भारभृतांसुचारु ॥ शतद्रयंवैशकटोत्तमानांतस्मैददौधान्यरसैःप्रपूरितम् ॥ २० ॥ मनोरमाराजसुतांप्रणम्यजगादवाक्यंविहितांजलिःपुरः ॥ दासोऽस्मितेराजसुतेवरिष्ठेतद्ब्रूहियत्स्यात्तुमनोगतंते ॥ २१ ॥ तंचारुवाक्यानिजगादसाऽपिस्वस्त्यस्तुतेभूपकुलस्यवृद्धिः ॥ संमानिताऽहंममसूनवेत्वयादत्तायतोरत्नवरास्वकन्या ॥ २२ ॥ नवादिपुत्रीनृपमागधीवास्तौमीहकिंत्वांस्वजनंमहत्तरम् ॥ सुमेरुतुल्यस्तुकृतःसुतोऽद्यमेसंबंधिनाभूपतिनोत्तमेन ॥ २३ ॥ अहोऽतिचित्रंनृपतेश्चरित्रंपरंपवित्रंतवकिंवदामि ॥ यद्भृष्टराज्यायसुतायमेऽद्यदत्तात्वयापूज्यसुतावरिष्ठा ॥ २४ ॥ वनाधिवासायकिलाधनायपित्राविहीनायविसैन्यकाय ॥ सर्वानिमान्भूमिपतीन्विहायफलाशनायार्थविवर्जिताय ॥ २५ ॥ निमित्त प्रदान किये और दोसै छकड़े धान्यसे पूर्णकर प्रदान किये ॥ २० ॥ फिर राजसुता मनोरमाको प्रणाम कर हाथ जोड़कर राजा बोला हे श्रेष्ठराजसुता ! मैं तेरा दास हूं जो तुम्हारे मनमें हो सोभी तुम कहो ॥ २१ ॥ मनोरमाभी राजासे सुन्दर वचन बोली हे राजन् ! आपका मंगल और कुलकी वृद्धि हो अपनी रत्नरूप कन्या देकर मेरा बड़ा सन्मान किया है ॥ २२ ॥ हे राजन् ! मैं बंदी मागधकी पुत्री नहींहूं किस प्रकार ऐसे बड़े आपकी स्तुति करूं, आपने मेरे पुत्रको सुमेरुके समान बना दिया ॥ २३ ॥ अहो राजाका चरित्र बड़ा विचित्र परमपवित्र है, मैं क्या कहूं जो राज्यभ्रष्ट मेरे पुत्रको तुमने अपनी श्रेष्ठ कन्या प्रदान की ॥ २४ ॥ वनवासी अधन

पिता सेनाहीन, फलाहारी धनहीन पुत्रको इन सब राजोंको छोड़कर कन्या दी ॥ २५ ॥ समान धनवाले समान कुलमें राजा कन्या देते हैं, मेरे पुत्रको जो धनहीन है कौन अपनी रूपवती कन्या देता ॥ २६ ॥ बड़े बली राजोंसे परस्पर वैरकरके भी आपने मेरे पुत्रको कन्या दी मैं तुम्हारे धैर्यको कहां तक वर्णन करूं ॥ २७ ॥ यह वचन सुन राजा प्रसन्न हुआ और हाथ जोड़कर यह वचन बोला, यह मेरा सम्पूर्ण राज्य तुम ग्रहणकरो और मैं तुम्हारा सेनापति हूंगा ॥ २८ ॥ और नहीं तो आधा राज्य लेकर पुत्रके सहित राज्यफल भोगो, काशीको छोड़कर और वन वा नगरका तुम्हारा वास मुझे सम्मत नहीं है ॥ २९ ॥ यह जो राजा क्रोधयुक्त हैं पहले तो जाकर इनको सांत्व करूंगा उसके उपरान्त दाम भेद उपाय है, अन्यथा पश्चात् युद्ध करूंगा ॥ ३० ॥ यद्यपि जय पराजय दैवाधीन है, तथापि धर्ममें जय अमर्ष

समानवित्तेऽथकुलेबलेचददातिपुत्रीनृपतिश्चभूयः ॥ नकोऽपिमेभूपसुतेऽर्थहीनेगुणान्वितारूपवतींचदद्यात् ॥ २६ ॥ वैरंतुसर्वैः सहसंविधायनृपैर्वरिष्ठैर्वलसंयुतैश्च ॥ सुदर्शनायाथसुताऽपितामेकिं वर्णयेधैर्यमिदं त्वदीयम् ॥ २७ ॥ निशम्यवाक्यानिनृपः प्रहृष्टः कृतांजलिर्वाक्यमुवाचभूयः ॥ गृहाणराज्यंममसुप्रसिद्धंभवामिसेनापतिरद्यचाहम् ॥ २८ ॥ नोचेत्तदर्थं प्रतिगृह्यचात्रसुतान्विताराज्यफलानिभुंक्ष्व ॥ विहायवाराणसिकानिवासं वनेपुरेवासमतोनमेऽस्ति ॥ २९ ॥ नृपास्तुसंत्येवरूपान्वितावैगत्वाकरिष्येप्रथमतुसांत्वनम् ॥ ततः परं द्वावपरावुपायौ नोचेत्ततोयुद्धमहं करिष्ये ॥ ३० ॥ जयाजयौदैववशौ तथाऽपि धर्मेजयोनैवकृतेप्यधर्मे ॥ तेषां किलाधर्मवतानृपाणांकथं भविष्यत्यनुचितितैवै ॥ ३१ ॥ आकर्ण्यतद्भाषितमर्थवच्चजगादवाक्यंहितकारकंतम् ॥ मनोरमामानमवाप्यतस्मात्सर्वात्मनामोदयुताप्रसन्ना ॥ ३२ ॥ राजञ्छिवंतैऽस्तुकुरुष्वराज्यंत्यक्त्वाभयं त्वं स्वसुतैः समेतः ॥ सुतोऽपिमेनूनमवाप्यराज्यं साकेतपुर्याप्रचरिष्यतीह ॥ ३३ ॥ विसर्ज्यास्मान्निजसद्गुंतुं शिवं भवानीतवसंविधास्यति ॥ नकाऽपिचिंताममभूपवर्ततेसंचितयंत्याः परमां विकां वै ॥ ३४ ॥ दोषागताविविधवाक्यपदैरसालैरन्योन्यभाषणपदैरमृतोपमैश्च ॥ प्रातर्नृपाः समधिगम्यकृतं विवाहं रोषान्वितानगरबाह्यगतास्तथोचुः ॥ ३५ ॥

में हार है, सो उन अधर्मी राजाओंकी जय किस प्रकार होगी? ॥ ३१ ॥ यह राजाका अर्थ और गौरवयुक्त वचन सुनकर मनोरमा, मानको प्राप्त होकर सब प्रकार प्रसन्न हुई और बोली ॥ ३२ ॥ हे राजन् ! आपका मंगल हो आप भयत्याग पुत्रों सहित राज्यकरो, और मेरा पुत्र भी अयोध्याका राज्य प्राप्तकर आनन्दसे विचरैगा ॥ ३३ ॥ हे राजन् ! अब आप हमको घर जानेको विदा दो भवानी सब मंगल करैगी, हे राजन् ! मुझको कोई चिन्ता नहीं वर्तती, कारण कि मैं भगवतीका चिन्तन करती हूं ॥ ३४ ॥ इस प्रकारसे अनेक प्रकारके वचन कहते सुन्ते रात बीत गई. परस्पर अमृतके भरे वचन थे और प्रभातकाल राजा आनकर प्राप्त हुए और विवाह

हुआ जानकर नगरके बाहर रोपकर बोले ॥ ३५ ॥ अभी उस राजोंमें कलंकीको मारकर और विवाहके अयोग्य उस बालकको मारकर इस शशिकला और राजलक्ष्मी को ग्रहण करेंगे, विना इसके लज्जा त्यागकर किस प्रकार अपने घरको जायेंगे ॥ ३६ ॥ सुनो तुरही शंख मृदंगोंका शब्द सर्वत्र पूर्ण हो रहा है, गीतकी वेदकी ध्वनि होरही है, विदित होता है कि राजाने विवाह कर लिया ॥ ३७ ॥ हमको अनेक वचनोंसे प्रतारणकर इसने विवाहकी विधिसे करपीडन किया, हे राजा! अब क्या विचारते हो; जो कर्तव्य है सो सम्मति करके करो ॥ ३८ ॥ इस प्रकार राजोंके कथन होनेपर महाप्रभावी काशीपति अपने सुहृद् मित्रोंके सहित राजोंके निमंत्रित करनेको प्राप्त हुआ ॥ ३९ ॥ उस समय राजा काशीपतिको आता देखकर क्रोधसे कुछभी न बोले, और मौनतासे स्थित रहे ॥ ४० ॥ और राजा प्रणामकर हाथ जोड़ बोला हे राजाओ ! आज आप सब

अद्यैवतं नृपकलंकधरंचहत्वा बालंतथैव किलतंन विवाहयोग्यम् ॥ गृह्णीमतां शशिकलानृपतेश्च लक्ष्मीलज्जामवाप्यनिजसद्वक्तृव्रजेम ॥ ३६ ॥ शृण्वंतु तूर्यनि नदान् किल वाद्यमानां छंदस्वनानभिभवन्ति मृदंगशब्दाः ॥ गीतध्वनिंच विविधं निगमस्वनंच मन्यामहे नृपतिनाऽत्र कृतो विवाहः ॥ ३७ ॥ अस्मान्प्रतार्य वचनैर्विधिवच्चकार वैवाहिकेन विधिना करपीडनं वै ॥ कर्तव्यमद्य किमहो प्रविचिंतयंतु भूपाः परस्परमतिंच समर्थयंतु ॥ ३८ ॥ एवं वदत्सु नृपतिष्वथ कन्या कायाः कृत्वा विवाहविधिं प्रतिमप्रभावः ॥ भूपात्रिमंत्रयितुमाशुजगाम राजा काशीपतिः स्वसुहृदैः प्रथितप्रभावैः ॥ ३९ ॥ आगच्छंतंच तं दृष्ट्वा नृपाः काशीपतिं तदा ॥ नोचुः किंचिदपि क्रोधान्मौनमाधाय संस्थिताः ॥ ४० ॥ सगत्वा प्रणिपत्याऽऽह कृतांजलिं रभाषत ॥ आगतव्यं नृपैः सर्वैर्भोजनार्थं गृहे मम ॥ ४१ ॥ कन्ययाऽसौ वृतो भूपः किं करोमि हि ताहितम् ॥ भवद्भिस्तु शमः कार्यो महांतो हि दयालवः ॥ ४२ ॥ तन्निशम्य वचस्तस्य नृपाः क्रोधपरिप्लुताः ॥ प्रत्यूचुर्भुक्तमस्माभिः स्वगृहं नृपते व्रज ॥ ४३ ॥ कुरु कार्याण्यशेषाण्यथेष्टं सुकृतं कृतम् ॥ नृपाः सर्वे प्रयांतव्यस्वानिस्वानि गृहाणि वै ॥ ४४ ॥ सुबाहुरपि तच्छ्रुत्वा जगाम शंकितो गृहम् ॥ किं करिष्यति संविद्याः क्रोधयुक्तानृपोत्तमाः ॥ ४५ ॥ गते तस्मिन्महीपालाश्च कुश्रसमयं पुनः ॥ रुद्धमार्गं ग्रहीष्यामः कन्यां हत्वा सुदर्शनम् ॥ ४६ ॥

भोजनके निमित्त हमारे घर चलिये ॥ ४१ ॥ कन्याने सुदर्शनको ही वरण किया, इस समयमें क्या हिताहित करूं आपको भी शान्ति करनी चाहिये, कारण कि आप महान् और दयालु हैं ॥ ४२ ॥ यह उसके वचन सुन राजा बड़ा क्रोधकर बोले राजन् ! हम खाचुके, अब तुम अपने घरको जाओ ॥ ४३ ॥ शेष कार्योको भी सम्पादन करो, आपने यथेष्ट मुकृत किया और सब राजा अब अपने २ घरोंको जाते हैं ॥ ४४ ॥ सुबाहुभी यह सुनकर शंकित हो अपने घरको गया कि, यह क्रोधकर मिलेहुए राजा न जाने क्या करेंगे ॥ ४५ ॥ उसके जानेपर सब राजोंने परस्पर प्रतिज्ञा की कि, मार्ग रोककर सुदर्शनको मार हम कन्या लेजायेंगे ॥ ४६ ॥

कोई बोले हमको उसके मारनेसे क्या मिलेगा हम तो यह कौतुक देख अपने स्थानको जाँयगे ॥ ४७ ॥ ऐसा कहकर वे सब राजा मार्गको आक्रमणकर स्थित हुए और सुबाहुभी अपने घर आकर उत्तर कार्य करता हुआ ॥ ४८ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे तृतीयस्कन्धे भाषाटीकायां द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ व्यासजी बोले राजाने उसके निमित्त अनेक गौरव भोज्य पदार्थ विधिसे विधान करके छः दिनतक भक्तिसे भोजन कराया ॥ १ ॥ इस प्रकार वह राजा विवाह कार्य करके और दायज देकर मंत्रियोंसे सम्मति करके ॥ २ ॥ दूतोंसे यह वचन सुनकर कि राजोंने मार्ग रोका है महातेजस्वी सुबाहु राजा दुःखी हुए ॥ ३ ॥ उस समय सुदर्शनने अपने श्वशुरसे कहा आप हमको विदा कीजिये हम अशंकित होकर जाँयगे ॥ ४ ॥ हम सावधानतासे भरद्वाजके आश्रममें जाँयगे, वहाँ जाकर निवास करनेका केचनोचुः किमस्माकंहंततेन नृपेण वै ॥ दृष्ट्वा तु कौतुकं सर्वगमिष्यामो यथागतम् ॥ ४७ ॥ इत्युक्त्वा ते नृपाः सर्वे मार्गमाक्रम्य संस्थिताः ॥ चकारोत्तरकार्याणि सुबाहुः स्वगृहं गतः ॥ ४८ ॥ इति श्रीदेवीभागवते म० तृ० द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ व्यास उवाच ॥ तस्मै गौरवभोज्यानि विधाय विधिवत्तदा ॥ वासराणि च षड्राजा भोजयामास भक्तिः ॥ १ ॥ एवं विवाहकार्याणि कृत्वा सर्वाणि पार्थिवः ॥ पारिवर्हं प्रदत्त्वाऽथ मंत्रयन्सचिवैः सह ॥ २ ॥ दूतैस्तु कार्थितं श्रुत्वा मार्गसंरोधनं कृतम् ॥ बभूव विमनराजा सुबाहुरमितद्युतिः ॥ ३ ॥ सुदर्शनस्तदोवाच श्वशुरं संशितव्रतः ॥ अस्मान्विसर्जया शुत्वं गमिष्यामो ह्यशंकिताः ॥ ४ ॥ भारद्वाजाश्रमं पुण्यं गत्वा तत्र समाहिताः ॥ निवासाय विचारो वै कर्तव्यः सर्वथानृप ॥ ५ ॥ नृपेभ्यश्च न कर्तव्यं भयं किंचित्त्वयाऽनय ॥ जगन्माता भवानी मे साहाय्यं वै करिष्यति ॥ ६ ॥ व्यास उवाच ॥ तस्येति मतमाज्ञाय जामातुर्नृपसत्तमः ॥ विसर्जयधनं दत्त्वा प्रतस्थे सोऽपि सत्वरः ॥ ७ ॥ बलेन महता विष्टो यथा वनु नृपोत्तमः ॥ सुदर्शनो वृतस्तत्र चालपथि निर्भयः ॥ ८ ॥ रथैः परिवृतः शूरः सदारो रथसंस्थितः ॥ गच्छन् ददर्श सैन्यानि नृपाणां रघुनंदनः ॥ ९ ॥ सुबाहुरपितान्वीक्ष्य चिन्ताविष्टो बभूव ह ॥ विधिवत्सशिवांचित्ते जगाम शरणं मुदा ॥ १० ॥ जजापेकाक्षरं मंत्रं कामराजमनुत्तमम् ॥ निर्भयो वीतिशोकश्च पत्न्या सह न वोढया ॥ ११ ॥ ततः सर्वे महीपालाः कृत्वा कोलाहलं तदा ॥ उत्थिताः सैन्यसंयुक्ता हर्तुकामास्तुकन्यकाम् ॥ १२ ॥ विचार करैंगे ॥ ५ ॥ हे राजन् ! तुमको इन राजोंसे भय न करना चाहिये, जगन्माता भवानी मेरी सहायता करेगी ॥ ६ ॥ व्यासजी बोले यह राजा इस प्रकार जामातका मत जानकर धन देकर विदा करते हुए और आप भी ॥ ७ ॥ बड़े बलसे युक्त होकर पीछे २ रहे और सुदर्शन निर्भय मार्गमें गमन करने लगा ॥ ८ ॥ दारासहित वह रघुनंदन शूर रथमें स्थित हुआ मार्गमें जाते हुए शत्रुओंकी सेना देखने लगा ॥ ९ ॥ सुबाहु राजा उस सेनाको देखकर चिन्ता करने लगा और विधिपूर्वक सुदर्शन भगवतीकी शरण हुआ ॥ १० ॥ और वह कामराज श्रेष्ठ मंत्र जपने लगा और नई व्याही पत्नीके सहित निर्भय और शोक रहित रहा ॥ ११ ॥ उसी समय सब

राजा कोलाहल करके कन्याके हरणकी इच्छासे सेनासहित उठे ॥ १२ ॥ काशीराज भी उनको देखकर मारनेकी इच्छा करने लगे उस समय सुदर्शनने उनको बहुतही निवारण किया ॥ १३ ॥ वहां शंख भेरी दुंदुभी बजने लगी, सुबाहु और राजोंका परस्पर नाशक युद्ध हुआ ॥ १४ ॥ और शत्रुजितभी युद्ध करनेकी इच्छासे स्थित हुआ और युधाजित उसकी सहायता करनेको स्थित हुआ ॥ १५ ॥ और कोई केवल उन सेनाके देखनेको स्थित हुए और युधाजित आगे जाकर सुदर्शनके समीप उपस्थित हुआ ॥ १६ ॥ उसके साथ यह छोटा भ्राता अपने बड़े भ्राताको मारनेको उपस्थित हुआ और क्रोधित हो वे परस्पर बाणोंका प्रहार करनेलगे ॥ १७ ॥ वहां बाणोंका बड़ा संमर्द हुआ, उस समय काशीपति भी अपनी बड़ी सेना लेकर ॥ १८ ॥ जामाताकी सहायताके

काशीराजस्तुतान्दृष्ट्वाहंतुकामोवभूवह ॥ निवारितस्तदास्त्यर्थरावणेजिगीषता ॥ १३ ॥ तत्रापिनेदुःशंखाश्चभेर्यश्चानकदुंदुभिः ॥ सुबाहोश्चनृपाणांचपर
स्परजिघांसताम् ॥ १४ ॥ शत्रुजित्सुसंवृत्तःस्थितस्तत्रजिघांसया ॥ युधाजित्सहायार्थसन्नद्धःप्रवभूवह ॥ १५ ॥ केचिच्चप्रेक्षकास्तस्यसहानीकैःस्थि
तास्तदा ॥ युधाजिदग्रतोगत्वासुदर्शनमुपस्थितः ॥ १६ ॥ शत्रुजित्तेनसहितोहंतुंभ्रातरमानुजः ॥ परस्परंतेवाणौवैस्ततक्षुःक्रोधमूर्छिताः ॥ १७ ॥ संम
र्दःसुमहांस्तत्रसंप्रवृत्तःसुमार्गणैः ॥ काशीपतिस्तदातूणसैन्येनबहुनावृतः ॥ १८ ॥ साहाय्यार्थजगामाशुजामातरमनिंदितम् ॥ एवंप्रवृत्तेसंग्रामेदारुणे
लोमहर्षणे ॥ १९ ॥ प्रादुर्बभूवसहसादेवीसिंहोपरिस्थिता ॥ नानायुधधारम्यावरभूषणभूषिता ॥ २० ॥ दिव्यांबरपरीधानामंदारस्रक्सुसंयुता ॥ तां
दृष्ट्वातेऽथभूपालविस्मयंपरमंगताः ॥ २१ ॥ केयंसिंहसमारूढाकुतोवेतिसमुत्थिता ॥ सुदर्शनस्तुतांवीक्ष्यसुबाहुमितिचाब्रवीत् ॥ २२ ॥ पश्यराजन्म
हादेवीमागतांदिव्यदर्शनाम् ॥ अनुग्रहायमेनूनंप्रादुर्भूतादयान्विता ॥ २३ ॥ निर्भयोऽहंमहाराजजातोस्मिनिर्भयादपि ॥ सुदर्शनःसुबाहुश्चतामालो
क्यवराननाम् ॥ २४ ॥ प्रणामंचक्रतुस्तस्यामुदितौदर्शनेनच ॥ ननादचतर्थासिंहोगजास्त्रस्ताश्चकंपिरे ॥ २५ ॥

निमित्त आया- इस प्रकार जब दारुण लोमहर्षण संग्राम हुआ ॥ १९ ॥ तब सिंहके ऊपर स्थित हुई देवी सहसा प्रगट होतीहुई, जो अनेक आयुधधारे सुन्दर आभूषणोंसे भूषित थीं ॥ २० ॥ दिव्य वस्त्र धारे मंदारके फूलोंकी माला पहरे भगवतीको देखकर सब राजा बड़े विस्मयको प्राप्त हुए ॥ २१ ॥ यह सिंहपर आरूढ कौन कहसि आई है, तब सुदर्शन भगवतीका दर्शनकर सुबाहुसे बोले ॥ २२ ॥ हे राजन् ! देखो यह दिव्यदर्शनवाली महादेवी दयाकरके मेरे अनुग्रहके निमित्त प्रगट हुई है ॥ २३ ॥ हे महाराज ! इस समय तो मैं निर्भयसेभी निर्भय हूं इस प्रकार सुदर्शन और सुबाहु उस प्रमदाश्रेष्ठ भगवतीको देखकर ॥ २४ ॥ प्रसन्न हो प्रणाम करते हुए,

उस समय सिंहेने गर्जना की जिससे हाथी व्याकुल होकर कंपायमान होगये ॥ २५ ॥ घोर पवन चलने लगा, दिशा बड़ी दारुण होगई तब सुदर्शनने अपने सेनापतिसे कहा ॥ २६ ॥ तुम शीघ्रतासे उस मार्गको चलो जहां राजा एकत्र हैं वे दुष्ट चित्त राजा क्रोधकर क्या करेंगे ? ॥ २७ ॥ वह भगवती देवी हमको शरण देनेको प्राप्त हुई है इस राजाओंके मार्गमें निस्सन्देह निश्चिंत गमन करो ॥ २८ ॥ यह महादेवी मेरे स्मरण करतेही रक्षा करनेको प्राप्त हुई है, यह सुनकर सेनापति उसी मार्गसे गमन करने लगा ॥ २९ ॥ तब युधाजित् क्रोधकर उन राजाओंसे कहने लगा तुम भयभीत क्यों स्थित हो कन्यासहित मारो ॥ ३० ॥ हम सब अधिक बलियोंको निरादर कर यह निर्वल बालक वेगसे कन्याको ग्रहण कर गमन करता है ॥ ३१ ॥ सिंहपर स्थित हुई इस स्त्रीको देखकर क्यों भीत होते हो? इसकी उपेक्षा न करो सब मिलकर ववुर्वातामहाघोरादिशश्चाऽऽसन्सुदारुणाः ॥ सुदर्शनस्तदाप्राहनिजंसेनापतिंप्रति ॥ २६ ॥ मार्गेव्रजत्वंतरसाभूपालायत्रसंस्थिताः ॥ किंकरिष्यंतिराजानःकुपितादुष्टचेतसः ॥ २७ ॥ शरणार्थचसंप्राप्तादेवीभगवतीहिनः ॥ निरातंकैश्चगंतव्यमार्गेऽस्मिन्भूपसंकुले ॥ २८ ॥ स्मृता मयामहादेवीरक्षणार्थमुपागता ॥ तच्छ्रुत्वावचनंसेनापतिस्तेनपथाऽव्रजत् ॥ २९ ॥ युधाजित्सुसंकुद्धस्तानुवाचमहीपतीन् ॥ किंस्थिता भयसंत्रस्तानिघ्नंतुकन्यकान्वितम् ॥ ३० ॥ अवमन्यचनःसर्वान्वलहीनोबलाधिकान् ॥ कन्यांगृहीत्वासंयातिनिर्भयस्तरसाशिशुः ॥ ३१ ॥ किंभीताःकामिनीवीक्ष्यसिंहोपरिसुसंस्थिताम् ॥ नोपेक्ष्योहिमहाभागाहंतव्योऽत्रसमाहितैः ॥ ३२ ॥ हत्वैनसंग्रहीष्यामःकन्यांचारुविभूषणाम् ॥ नायंकेसरिणाऽऽदत्ताच्छित्तुमर्हतिजंबुकः ॥ ३३ ॥ इत्युक्त्वासैन्यसंयुक्तःशत्रुजित्सहितस्तदा ॥ योद्धुकामःसुसंप्राप्तोयुधाजित्क्रोधसंवृतः ॥ ३४ ॥ मुमोचविशिखांस्तूर्णसमपुंखाञ्छिलाशितान् ॥ धनुराकृष्यकर्णांतंकर्मरपरिमार्जितान् ॥ ३५ ॥ हंतुकामःसुदुर्मेधाःसुदर्शनमथोपरि ॥ सुदर्शनस्तु तान्वाणैश्चिच्छेदापततःक्षणात् ॥ ३६ ॥ एवंयुद्धेप्रवृत्तेथचुकोपचंडिकाभृशम् ॥ दुर्गादेवीमुमोचाथवाणान्युधाजितंप्रति ॥ ३७ ॥ नानारूपातदाजा तानानाशस्त्रधराशिवा ॥ संप्राप्तातुमुलंतत्रचकारजगदंबिका ॥ ३८ ॥

इसे मारो ॥ ३२ ॥ इनको मारकर सुन्दर भूषणवाली कन्याको लेजायेंगे. यह शृगाल सिंहसे गृहीत कामिनीके छीनेनको समर्थ नहीं है. यह गीदड़ छेदन करने योग्य है ॥ ३३ ॥ यह कहकर शत्रुजित्के सहित क्रोधित हो युधाजित् युद्ध करनेको प्राप्त हुआ ॥ ३४ ॥ और शिलापर तीक्ष्ण किये पुंखवाले बाणोंको जो कि लोहकारसे मांजिहुए थे कर्णपर्यन्त खैचकर छोड़े ॥ ३५ ॥ इस प्रकार वह दुर्बुद्धि मारनेकी इच्छासे सुदर्शनपर प्रहार करनेलगा. सुदर्शनने अपने बाणोंसे उनका क्षणमें छेदन करदिया ॥ ३६ ॥ इसप्रकार युद्ध होनेपर चण्डिका अत्यन्त क्रुद्ध हुई और दुर्गादेवी युधाजित्पर बाण प्रहार करनेलगी ॥ ३७ ॥ उस समय भगवती अनेक अस्त्र शस्त्र धारण किये अनेक

रूप होगई और जगदम्बिकाने बड़ा भयंकर संग्राम किया ॥ ३८ ॥ उसमें शत्रुजित और युधाजित दोनों मारेगये, जिस समय वह रथसे पतित हुए उसी समय जयशब्द हुआ ॥ ३९ ॥ सब राजा उनको मृत देखकर परमविस्मयको प्राप्त हुए, इस प्रकार मामा भोजिका संग्राममें निधन हुआ ॥ ४० ॥ सुबाहु उन दोनोंको युद्धमें निहत देखकर दुर्गतिनाशिनी दुर्गादेवीको परमप्रीतिसे सन्तुष्ट करनेलगा ॥ ४१ ॥ जगन्माता शिवा देवीको निरन्तर प्रणाम है दुर्गा भगवती कामदाको निरन्तर प्रणाम है ॥ ४२ ॥ शिवा, शान्ता, विद्या, मोक्षदात्री विश्वमें व्याप्त जगत्की माता जगद्धात्री शिवाके निमित्त प्रणाम है ॥ ४३ ॥ हे देवि ! बुद्धिसे विचारकरभी मैं तुम्हारी गति जाननेमें समर्थ नहीं हूँ कि, तुम सगुणा वा निर्गुणा हो, प्रगटप्रभाववाली हे मातः ! मैं आपकी क्या स्तुति करूँ ? आप भक्तोंके दुःख दूर करनेवाली परम शक्ति हो ॥ ४४ ॥ तुम वाग्दे

शत्रुजिन्निहतस्तत्र युधाजिदपिपार्थिवः ॥ पतितौतौरथाभ्यांतुजयशब्दस्तदाऽभवत् ॥ ३९ ॥ विस्मयंपरमंप्राप्ताभूपाः सर्वे विलोक्यतान् ॥ निधनं मातुलस्या पिभागिनेयस्यसंयुगे ॥ ४० ॥ सुबाहुरपितद्वृद्धानिधनसंयुगेतयोः ॥ तुष्टावपरमप्रीतोदुर्गादुर्गतिनाशिनीम् ॥ ४१ ॥ सुबाहुरुवाच ॥ नमो देव्यै जगद्धात्र्यै शिवायै सततं नमः ॥ दुर्गायै भगवत्यै ते कामदायै नमो नमः ॥ ४२ ॥ नमः शिवायै शांत्यै ते विद्यायै मोक्षदेनमः ॥ विश्वव्याप्त्यै जगन्मातर्जगद्धात्र्यै नमः शिवे ॥ ४३ ॥ नाहं गतित्वधिया परिचिंतयन् वै जानामि देविसगुणः किल निर्गुणायाः ॥ किंस्तौमि विश्वजननि प्रकटप्रभावां भक्तार्तिनाशनपरां परमां च शक्तिम् ॥ ४४ ॥ वाग्देवतात्वमसि सर्वगतैव बुद्धिर्विद्यामतिश्च गतिरप्यसि सर्वजंतोः ॥ त्वांस्तौमि किं त्वमसि सर्वमनोनियंत्रि किंस्तूयते हि सततं खलु चात्मरूपम् ॥ ४५ ॥ ब्रह्मा हरश्च हरिरप्यनिशंस्तुवंतो नांतंगताः सुरवराः किल ते गुणानाम् ॥ काहं विभेदमतिरं वगुणैर्वृतो वै वक्तुं क्षमस्तव चरित्रमहोऽप्रसिद्धः ॥ ४६ ॥ सत्संगतिः कथमहो न करोति कामं प्रासंगिकापि विहिता खलु चित्तशुद्धिः ॥ जामातुरस्य विहितेन समागमेन प्राप्तं मयाऽद्भुतमिदं तव दर्शनं वै ॥ ४७ ॥ ब्रह्माऽपि वांछति सदैव हरो हरिश्च सैद्राः सुराश्च मुनयो विदितार्थतत्त्वाः ॥ यद्दर्शनं जननितेऽद्य मया दुरापं प्राप्तं विनादमशमादिसमाधिभिश्च ॥ ४८ ॥

वता सबमें प्राप्त बुद्धिरूपा हो तुम बुद्धि विद्या और सब प्राणियोंकी गति हो मैं तुम्हारी क्या स्तुति करूँ तुम सबके मनकी नियंत्रि हो, सर्वव्यापक आत्मरूपकी स्तुति कैसी कीजाय ? ॥ ४५ ॥ ब्रह्मा हर हर तुम्हारे गुणोंकी निरन्तर स्तुति करते हैं परन्तु वे श्रेष्ठ देवता तुम्हारे गुणोंसे पार नहीं होते, हे मातः ! मैं अप्रसिद्ध सत्वादि गुणोंसे बद्ध भेदमतिवाला जीव तुम्हारे चरित्रको किसी समय भी जाननेको समर्थ नहीं हूँ ॥ ४६ ॥ अहो ! यह चित्त तुम्हारे चरित्रोंकी संगति क्यों नहीं करता ? कारण कि, प्रसंगसे भी चित्तकी शुद्धि तुम्हारे चरित्रोंसे ही होती है अपने जामाताकी संगतिके कारण मैंने भी यह तुम्हारा अद्भुत दर्शन पाया ॥ ४७ ॥ जिनका दर्शन ब्रह्मा हरि हर

इन्द्रादिक देवता तत्ववादी मुनि निरन्तर चाहते हैं हे मातः ! वह तुम्हारा दुर्लभदर्शन मैंने जप तप शम दम समाधिके विना पाया ॥ ४८ ॥ कहां तो मुझ मंदमति मंदको तुम्हारा दर्शन और कहां हे मातः ! आप संसाररोगकी अद्वितीय औषधि हे देवि ! विदित हुआ कि, तुम निरन्तर देवताओंसे पूजित भक्तोंके प्रेमको देख उनपर कृपा करती हो ॥ ४९ ॥ हे भगवति ! तुम्हारे इस चरित्रको मैं क्या वर्णन करूं ? जो कि आपने विषम संकटसे सुदर्शनका उद्धार किया और बड़े वेगसे इसके शत्रुओंको तुमने मारा यह तुम्हारा भक्तोंपर दया करनेवाला परम पवित्र चरित्र है ॥ ५० ॥ हे मातः ! विचारनेसे यह कोई बड़े आश्चर्यकी बात नहीं कारण कि, आप स्थावर जंगमात्मक सब जगत्की रक्षा करती हो, दया करके तुमने शत्रुओंको मार ध्रुवसन्धिके पुत्रकी रक्षा की ॥ ५१ ॥ इस सेवामें तत्पर भक्तका बड़ा विस्तृत यश हुआ काहंसुमंदमतिराशुतवावलोककेंदंभवानिभवभेषजमद्वितीयम् ॥ ज्ञाताऽसिदेविसततंकिलभावयुक्ताभक्तानुकंपनपरामरवर्गपूज्या ॥ ४९ ॥ किं वर्णयामितवदेवि चरित्रमेतद्यद्रक्षितोऽस्तिविषमेऽत्रसुदर्शनोऽयम् ॥ शत्रूहतौसुबलिनौतरसात्वयायद्रक्तानुकंपिचरितंपरमंपवित्रम् ॥ ५० ॥ नाश्चर्यमेतदितिदेविविचारितेऽर्थेत्वं पासिसर्वमाखिलंस्थिरजंगमवै ॥ त्रातस्त्वयाचविनिहत्यरिपुर्दयातःसंरक्षितोऽयमधुनाध्रुवसंधिसूनुः ॥ ५१ ॥ भक्तस्यसेवनपरस्ययशोऽतिदीप्तंकर्तुंभवानिरचितं चरितंतव्यैतत् ॥ नोचेत्कथंसुपरिगृह्यसुतामदीयांयुद्धेभवेत्कुशलवाननवद्यशीलः ॥ ५२ ॥ शक्ताऽसिजन्ममरणादिभयान्विहंतुंकिंचित्रमत्रकिलभक्तजनस्यकामम् ॥ त्वंगीयसेजननिभक्तजनैरपारात्वंपापपुण्यरहितासगुणागुणाच ॥ ५३ ॥ त्वदर्शनादहमहोसुकृतीकृतार्थोजातोऽस्मिदेविभुवनेश्वरिधन्यजन्मा ॥ बीजंनतेनभजनंकिलवेद्भिमातर्ज्ञातस्तवाद्यमहिमाप्रकटप्रभावः ॥ ५४ ॥ व्यासउवाच ॥ एवंस्तुतातदादेवीप्रसन्नवदनाशिवा ॥ उवाचतंनृपदेवीवरं वरयसुव्रत ॥ ५५ ॥ इति श्रीदेवीभागवतेमहापुराणे तृतीयस्कन्धे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वाभवान्याः सनृपोत्तमः ॥ प्रोवाचवचनंतत्रसुबाहुर्भक्तिसंयुतः ॥ १ ॥

हे भवानि ! इस चरित्रको रचकर यह तुमनेही किया, नहीं तो किसप्रकार यह मेरी सुताको ग्रहण करके निन्दारहित शीलवान् युद्धमें कुशल रहता ? ॥ ५२ ॥ हे मातः ! तुम तो जन्ममरणके भयनाश करनेमें समर्थ हो, भक्तजनकी रक्षा करना क्या बड़ी बात है ? हे जननि ! निरन्तर भक्तजन आपका गान करते हैं, तुम पाप पुण्यसे रहित सगुण निर्गुण हो ॥ ५३ ॥ आपके दर्शनसे मैं सुकृती कृतार्थ हुआ हूं, हे भुवनेश्वरी ! अब मेरा जन्म धन्य है. हे मातः ! मैं आपके भजनका बीज नहीं जान्ता, अब तुम्हारी महिमा जानी जिसका प्रगट प्रभाव है ॥ ५४ ॥ व्यासजी बोले इसप्रकार स्तुति करनेसे प्रसन्नवदन होकर शिवा राजासे बोली हे सुव्रत ! इच्छित वर मांगो ॥ ५५ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे तृतीयस्कन्धे भाषाटीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ व्यासजी बोले वह राजा इस प्रकार भवानीके वचन सुनकर भक्तिपूर्वक

यह वचन बोला ॥ १ ॥ सुबाहुने कहा एकओर तो देवलोक और भूमंडलका राज्य और एकओर तुम्हारा दर्शन इसमें सारा भूमंडलका राजा भी तुम्हारे दर्शनकी तुलना नहीं करसका ॥ २ ॥ मेरी सम्मतिमें दर्शनकी समान त्रिलोकीमें और कुछ नहीं है. हे देवि ! मैं और क्या वरमाँगूँ ? भूमंडलमें मैं कृतार्थ होगया हूँ ॥ ३ ॥ हे माता ! मैं यही वांछित वर चाहता हूँ कि, सदा निश्चला अनपायिनी भक्ति तुम्हारी मुझको रहे ॥ ४ ॥ हे मातः ! इस नगरमें सदा तुमको स्थित रहना चाहिये और दुर्गादेवी नामसे यह आप शक्तिरूप यहां रहें ॥ ५ ॥ तुमको सदा मेरे नगरकी रक्षा करनी उचित है. जैसे आपने कुशलपूर्वक शत्रुओंसे सुदर्शनकी रक्षा करी ॥ ६ ॥ हे मातः ! इसी प्रकार वाराणसीकी तुमको रक्षा करनी उचित है. जबतक भूमिमें यह पुरी प्रतिष्ठापूर्वक है ॥ ७ ॥ हे कृपावति दुर्गे ! देवि ! तबतक

सुबाहुरुवाच ॥ एकतोदेवलोकस्यराज्यभूमंडलस्यच ॥ एकतोदर्शनंतेवैनचतुल्यंकदाचन ॥ २ ॥ दर्शनात्सदृशंकिंचिन्निषुलोकेषुनास्तिमे ॥ कंवरंदे वियाचेऽहंकृताथौऽस्मिधरातले ॥ ३ ॥ एतदिच्छाम्यहंमातर्याचिंतुंवांछितंवरम् ॥ तवभक्तिःसदामेऽस्तुनिश्चलाह्यनपायिनी ॥ ४ ॥ नगरेऽत्रत्व यामातःस्थातव्यंममसर्वदा ॥ दुर्गादेवीतिनाम्नावैतवंशक्तिरिहसंस्थिता ॥ ५ ॥ रक्षात्वयाचकर्तव्यासर्वदानगरस्यह ॥ यथासुदर्शनस्रातोरिपुसंवादना मयः ॥ ६ ॥ तथाऽत्ररक्षाकर्तव्यावाराणस्यास्त्वयांविके ॥ यावत्पुरीभवेद्भूमौसुप्रतिष्ठासुसंस्थिता ॥ ७ ॥ तावत्त्वयाऽत्रस्थातव्यंदुर्गेदेविकृपानिधे ॥ वरोऽयंममतेदेयःकिमन्यत्प्रार्थयाम्यहम् ॥ ८ ॥ विविधान्सकलान्कामान्देहिमेविद्विषोजहि ॥ अभद्राणांविनाशंचकुरुलोकस्यसर्वदा ॥ ९ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिसंप्रार्थितादेवीदुर्गादुर्गातिनाशिनी ॥ तमुवाचनृपंतत्रस्तुत्वावैसंस्थितंपुरः ॥ १० ॥ दुर्गोवाच ॥ राजन्सदानिवासोमे मुक्तिपुर्याभविष्यति ॥ रक्षार्थंसर्वलोकानांयावत्तिष्ठतिमेदिनी ॥ ११ ॥ अथोसुदर्शनस्तत्रसमागम्यमुदान्वितः ॥ प्रणम्यपरयाभक्त्यातुष्टावजगदं विकाम् ॥ १२ ॥ अहोकृपातेकथयाम्यहंकिंत्रातस्त्वयायत्किलभक्तिहीनः ॥ भक्तानुकंपीसकलोजनोऽस्तिविमुक्तभक्तेरवनं व्रतंते ॥ १३ ॥

तुमको यहां रहना चाहिये यह वर तुमको देना चाहिये और मैं क्या प्रार्थना करूँ ? ॥ ८ ॥ अनेक प्रकारकी कामनाको मुझे देकर शत्रुओंको मारो और सदैव लोकोंके अमंगलका नाश करो ॥ ९ ॥ व्यासजी बोले जब दुर्गतिनाशिनी देवीकी इस प्रकार प्रार्थना करी तब स्तुति कर आगे खड़ेहुए राजासे भगवतीने कहा ॥ १० ॥ देवी बोली हे राजन् ! इस मोक्षदा पुरीमें मैं सदा निवास करूंगी. सब लोकोंकी रक्षा करनेको पृथ्वीलपर्यन्त मैं स्थित रहूंगी ॥ ११ ॥ तब सुदर्शनभी उस स्थानमें प्रेमपूर्वक आय परमभक्तिसे प्रणाम कर जगन्माताको सन्तुष्ट करनेलगा ॥ १२ ॥ अहो मातः ! मैं तुम्हारी कृपाका कहांतक वर्णन करूँ ? जो आपने मुझ भक्तिही-

नकी रक्षा की। भक्तके ऊपर तो संती कृपा करते हैं, परन्तु भक्तिहीनकी रक्षा करना तुम्हाराही व्रत है ॥ १३ ॥ देवि ! मैंने सुना है तुमहीं सब प्रपंचका सृजन करके पालन करती हो और संहारकालमें संहार करती हो तौ मेरा रक्षण करना कोई विचित्र बात नहीं है ॥ १४ ॥ हे मातः ! अब कहिये मैं क्या सेवा करूं ? और कहां जाऊं ? कार्यमें मैं विमूढ होरहा हूं, तुम्हारी आज्ञासे मैं जाऊंगा, विहार करूंगा स्थित रहूंगा ॥ १५ ॥ व्यासजी बोले ऐसा उस कुमारके कहनेपर देवी दया कर बोली हे महाभाग ! अयोध्यामें जाकर कुलोचित राज्य करो ॥ १६ ॥ सदा मेरा स्मरण और पूजन करना। हे राजन् ! मैं सदा तुम्हारे राज्यमें शांति रखूंगी ॥ १७ ॥ अष्टमी नवमी चतुर्दशीको बलिदानके विधानसे मेरी पूजा करनी ॥ १८ ॥ हे पापरहित ! मेरी प्रतिमा अपने नगरमें स्थापित करनी और तीनों कालमें भक्तिपूर्वक पूजा करनी

त्वंदेविसर्वसृजसिप्रपंचंश्रुतंमयापालयसिस्वसृष्टम् ॥ त्वमत्तिसंहारपरेचकालेनतेऽत्रचित्रंममरक्षणंवै ॥ १४ ॥ करोमिंकिंतेवददेविकार्यंक्वाव्रजामीत्यनुमोदयाशु ॥ कार्यैविमूढोस्मितवाऽऽज्ञयाहंगच्छामितिष्ठेविहरामिमातः ॥ १५ ॥ व्यासउवाच ॥ तंतथाभाषमाणंतुदेवीप्राहदयान्विता ॥ गच्छायो ध्यामहाभागकुरुराज्यंकुलोचितम् ॥ १६ ॥ स्मरणीयासदाऽहंतेपूजनीयाप्रयत्नतः ॥ शंविधास्याम्यहंनित्यंराज्येतेनृपसत्तम ॥ १७ ॥ अष्टम्यां चचतुर्दश्यांनवम्यांचविशेषतः ॥ ममपूजाप्रकर्तव्याबलिदानविधानतः ॥ १८ ॥ अर्चामदीयानगरेस्थापनीयात्वयाऽनघ ॥ पूजनीयाप्रयत्नेनत्रिकालंभक्तिपूर्वकम् ॥ १९ ॥ शरत्कालेमहापूजाकर्तव्याममसर्वदा ॥ नवरात्रविधानेनभक्तिभावयुतेनच ॥ २० ॥ चैत्रेऽश्विनेतथाऽऽषाढेमावेकार्योमहोत्सवः ॥ नवरात्रेमहाराजपूजाकार्याविशेषतः ॥ २१ ॥ कृष्णपक्षेचतुर्दश्यांममभक्तिसमन्वितैः ॥ कर्तव्यानृपशार्दूलतथाऽष्टम्यांसदाबुधैः ॥ २२ ॥ व्यासउवाच ॥ इत्युक्त्वांतर्हितादेवीदुर्गादुर्गातिनाशिनी ॥ नतासुदर्शनेनाथस्तुताचवहुविस्तरम् ॥ २३ ॥ अंतर्हितांतुतांद्वाराजानःसर्वएवते ॥ प्रणेमुस्तंसमागम्ययथाशक्रंसुरास्तथा ॥ २४ ॥ सुबाहुरपितंतत्वास्थितश्चाग्रेमुदान्वितः ॥ ऊचुःसर्वेमहीपालाअयोध्याधिपतितदा ॥ २५ ॥

चाहिये ॥ १९ ॥ और शरत्कालमें सर्वदा मेरी पूजा करनी चाहिये, नवरात्रका विधान भक्तिभावसे करना चाहिये ॥ २० ॥ चैत्र, आश्विन, आषाढ और माघमें महोत्सव करना चाहिये। हे महाराज ! नवरात्रमें विशेष पूजा करनी चाहिये ॥ २१ ॥ कृष्णपक्षकी चौदशको अष्टमीको भक्तिभावके सहित तुम्हारी पूजा करनी चाहिये ॥ २२ ॥ व्यासजी बोले ऐसा कहकर दुर्गतिनाशिनी देवी अन्तर्हित होगई। सुदर्शनने भी अनेक प्रणाम कर स्तुति की ॥ २३ ॥ भगवतीको अन्तर्हित हुआ जानकर वे सब राजा सुदर्शनको आनकर ऐसे प्रणाम करने लगे जैसे देवता इन्द्रको वन्दना करते हैं ॥ २४ ॥ और सुबाहु भी प्रणाम कर सन्नतासहित आगे स्थित हुआ। तब सब राजा अयोध्याके

अधिपतिसे बोले ॥ २५ ॥ तुम हमारे प्रभु शास्ता हो और हम तुम्हारे सेवक हैं हे राजन् ! हमको पालन करते हुए अयोध्याका राज्य करो ॥ २६ ॥ हे महाराज ! आपकी कृपासे विश्वेश्वरी शिवाका दर्शन हुआ, वह आदिशक्ति भवानी चारवर्गोंका फल देती है ॥ २७ ॥ तुम धन्य कृतकृत्य और पृथ्वीमें बहुपुण्यवाले हो, जो कि आपके निमित्त सनातनी देवी प्रगट हुई ॥ २८ ॥ हे श्रेष्ठ राजन् ! हमने तमोगुणयुक्त और मायासे मोहित होनेके कारण चंडिकाका प्रभाव न जाना ॥ २९ ॥ हम तौ सदा धन स्त्री और पुत्रोंकेही चिन्तनमें लगे रहते हैं, इस कामक्रोध रूपी मगरसे भरे संसारसागरमें मग्न रहते हैं ॥ ३० ॥ हे महामते ! महाभाग ! तुम सर्वज्ञ हो, हम तुमसे पूछते हैं यह कौन शक्ति कहाँसे प्रगट हुई ? किस प्रभाववाली है सो कहो ॥ ३१ ॥ आपही इस संसारसे पार करनेको नौकासदृश हो, साधु दयालू होते हैं

त्वमस्माकंप्रभुःशास्तासेवकास्तेवयंसदा ॥ कुरुराज्यमयोध्यायांपालयास्मान्नृपोत्तम ॥ २६ ॥ त्वत्प्रसादान्महाराजदृष्टाविश्वेश्वरीशिवा ॥ आदिशक्तिर्भवानीसाचतुर्वर्गफलप्रदा ॥ २७ ॥ धन्यस्त्वंकृतकृत्योऽसिबहुपुण्योधरातले ॥ यस्माच्चत्वत्कृतेदेवीप्रादुर्भूतासनातनी ॥ २८ ॥ नजानीमोवयंसर्वप्रभावनृपसत्तम ॥ चंडिकायास्तमोयुक्तामाययामोहिताःसदा ॥ २९ ॥ धनदारसुतानांचंचितनेऽभिरताःसदा ॥ मग्नमहार्णवेचोरेकामक्रोधझपाकुले ॥ ३० ॥ पृच्छामस्त्वामहाभागसर्वज्ञोऽसिमहामते ॥ केयंशक्तिःकुतोजाताकिंप्रभावादस्वतत् ॥ ३१ ॥ भवत्वनौश्वसंसारेसाधवोऽतिदयापराः ॥ तस्मान्नोवदकाकुत्स्थदेवीमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ ३२ ॥ यत्प्रभावाचसादेवीयत्स्वरूपायदुर्द्रवा ॥ तत्सर्वश्रोतुमिच्छामस्त्वंब्रह्मिनृवरोत्तम ॥ ३३ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिपृष्टस्तदातैस्तुध्रुवसंधिसुतो नृपः ॥ विचिंत्यमनसादेवीतानुवाचमुदान्वितः ॥ ३४ ॥ सुदर्शनउवाच ॥ किंब्रवीमिमहीपालास्तस्याश्चरितमुत्तमम् ॥ ब्रह्मादयोनजानंतिसेशाःसुरगणास्तथा ॥ ३५ ॥ सर्वस्याऽऽद्यामहालक्ष्मीर्वरेण्याशक्तिरुत्तमा ॥ सात्त्विकीयंमहीपालजगत्पालनतत्परा ॥ ३६ ॥ सृजतेयारजोरूपासत्त्वरूपाचपालने ॥ संहारेचतमोरूपात्रिगुणासासदामता ॥ ३७ ॥ निर्गुणापरमाशक्तिःसर्वकामफलप्रदा ॥ सर्वेषांकारणंसाहिब्रह्मादीनानृपोत्तमाः ॥ ३८ ॥

इस कारण हे काकुत्स्थ ! हमसे देवीका माहात्म्य कहो ॥ ३२ ॥ इस देवीका जैसा प्रभाव जैसा उदय हो हे राजन् ! वही तुमसे सुन्नेकी इच्छा है, सो आप तत्वसे कहिये ॥ ३३ ॥ व्यासजी बोले राजाओंके ऐसा कहनेपर वह ध्रुवसंधिका पुत्र प्रसन्न हो मनसे देवीको प्रणामकर उनसे बोला ॥ ३४ ॥ सुदर्शनने कहा हे राजो ! उसके उत्तम चरित्रको तुमसे क्या कहूं ? ब्रह्मादिक देवताभी इसको नहीं जानते ॥ ३५ ॥ वह महालक्ष्मी सबकी आद्या उत्तम शक्ति है, हे राजन् ! यह सात्त्विक जगत्के पालनमें तत्पर है ॥ ३६ ॥ जो सृजनमें रजोगुणी, पालनमें सत्वरूप, संहारमें तमोरूप इस प्रकार त्रिगुणा है ॥ ३७ ॥ और वह निर्गुणा शक्ति सब काम और फलकी देने

वाली है, हे राजन् ! वह सब ब्रह्मादिकों का भी कारण है ॥ ३८ ॥ हे राजाओ ! वह निर्गुण शक्ति तौ योगियों को भी अगम्य है, सगुण सुखसे सेवनके योग्य है, जिसका पंडित सदा चिन्तन करते हैं ॥ ३९ ॥ सब राजा बोले हे कुमार ! तुम तौ डरकर बालकपनसे ही वनमें प्राप्त हुए थे, यह परम उत्तम शक्ति तुमको किस प्रकार प्राप्त हुई ? ॥ ४० ॥ और तुमने कैसे उपासना करके पूजी ? जिसने प्रसन्न होकर तुम्हारी शीघ्रतासे सहायता की ॥ ४१ ॥ सुदर्शनने कहा बालभावमें ही मैंने भगवतीका बीजमंत्र पाया, हे राजाओ ! उस कामबीजका ही मैंने निरन्तर जप किया ॥ ४२ ॥ और ऋषियोंके कथन करनेसे मैंने अम्बिका शिवाको जाना, उसको मैं परमभक्तिसे दिनरात जपता हूं ॥ ४३ ॥ व्यासजी बोले कुमारके यह वचन सुन सब राजा भक्तिमें तत्पर हुए और परमभक्तिको मानकर सब अपने २ घरको गये ॥ ४४ ॥ और सुदर्शनसे पूँछकर निर्गुणासर्वथाज्ञातुमशक्यायोगिभिर्नृपाः ॥ सगुणासुखसेव्यासांचितनीयासदाबुधैः ॥ ३९ ॥ राजानञ्जुः ॥ बालएववनंप्राप्तस्त्वंतुनूनंभयातुरः ॥ कथंज्ञातात्वयादेवीपरमाशक्तिरुत्तमा ॥ ४० ॥ उपासिताकथंचैवपूजिताचकथंनृप ॥ याप्रसन्नातुसाहाय्यंचकारत्वरयान्विता ॥ ४१ ॥ सुदर्शनउवाच ॥ बालभावान्मयाप्राप्तंवीजंतस्याःसुसंमतम् ॥ स्मरामिप्रजपन्नित्र्यंकामबीजाभिधंनृपाः ॥ ४२ ॥ ऋषिभिःकथ्यमानासामयाज्ञातांऽविकाशिवा ॥ स्मरामितांदिवारात्रंभक्त्यापरमयापराम् ॥ ४३ ॥ व्यासउवाच ॥ तन्निश्चयवचस्तस्यराजानोभक्तितत्पराः ॥ तांमत्वापरमांशक्तिंनिर्ययुःस्वगृहान्प्रति ॥ ४४ ॥ सुबाहुरगमत्काश्यांतमापृच्छयसुदर्शनम् ॥ सुदर्शनोऽपिधर्मात्मानिर्जगामसुकोसलान् ॥ ४५ ॥ मंत्रिणस्तुनृपंश्रुत्वाहतंशत्रुजितंमृधे ॥ जितं सुदर्शनंचैववभूवुःप्रेमसंयुताः ॥ ४६ ॥ आगच्छंतंनृपंश्रुत्वातंसाकेतनिवासिनः ॥ उपायनान्युपादायप्रययुःसंमुखेजनाः ॥ ४७ ॥ तथाप्रकृतयःसर्वे नानोपायनपाणयः ॥ ध्रुवसंधिसुतंमत्वामुदिताःप्रययुःप्रजाः ॥ ४८ ॥ स्त्रियोपसंयुतःसोऽथप्राप्यायोध्यांसुदर्शनः ॥ संमान्यसर्वलोकांश्चययौराजानिवे शनम् ॥ ४९ ॥ बंदिभिःस्तूयमानस्तुवंद्यमानश्चमंत्रिभिः ॥ कन्याभिःकीर्यमाणश्चलाजैःसुमनसैस्तथा ॥ ५० ॥ इति श्रीदेवीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ गत्वाऽयोध्यांनृपश्रेष्ठोगृहंराज्ञःसुहृद्वृतः ॥ शत्रुजिन्मातरंप्राहप्रणम्यशोकसंकुलाम् ॥ १ ॥ सुबाहु काशीमें आया और धर्मात्मा सुदर्शन कोसलदेशको गया ॥ ४५ ॥ जब मंत्रीने शत्रुजितको युद्धमें मृतक सुना और सुदर्शनकी जीत सुनी तब बड़े प्रसन्न हुए ॥ ४६ ॥ अयोध्यावासी उस राजाको आया सुनकर अनेक प्रकारकी भेंटें लेकर सन्मुख उपस्थित हुए ॥ ४७ ॥ इसी प्रकारसे और सब प्रजा भी अनेक भेंटें लेकर ध्रुवसंधिके पुत्रके निकट प्रेमसे आईं ॥ ४८ ॥ वधूके सहित सुदर्शन अयोध्यामें प्राप्त होकर सब लोकोंका सन्मान कर राजमंदिरमें गया ॥ ४९ ॥ वन्दिओंसे स्तुतिको प्राप्त होकर मंत्रियोंसे वन्दित होकर कन्याओंकी खीलें और फूलोंकी वर्षाका अनुभवकरते राजमंदिरमें आगमन किया ॥ ५० ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे तृतीयस्कन्धे भाषाटीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ व्यासजी बोले ! वह राजाश्रेष्ठ सुहृदोंसे युक्त अयोध्यामें जाकर शोकयुक्त शत्रुजि

तुकी मातासे बोला ॥ १ ॥ हे मातः ! संग्राममें मैंने तुम्हारे पुत्रको नहीं मारा न मैंने तुम्हारे पिता युधाजित्को मारा मैं तुम्हारे चरणोंकी सौगंध खाता हूं ॥ २ ॥ भगवती दुर्गाके सन्मुख होनेसे दोनों मृतक हुए इसमें मेरा अपराध नहीं है, होनहार किसीसे टलती नहीं है ॥ ३ ॥ हे मानिनि ! मृत पुत्रका शोक तुमको न करना चाहिये, जीव अपने कर्मके अनुसार सुख असुख भोगता है ॥ ४ ॥ हे मातः ! इस प्रकार मैं तुम्हारा दास हूं जैसे मनोरमाका. हे धर्मज्ञे ! इसीप्रकार तुम हो मैं कुछभी तुममें भेद नहीं मानता ॥ ५ ॥ शुभाशुभ किया कर्म अवश्य भोगना पड़ता है इस कारण तुमको सुख दुःखमें शोक न करना चाहिये ॥ ६ ॥ जो दुःखमें अधिक दुःख सुखमें अधिक सुख देखते हैं ? आत्माको शत्रुकी समान हर्षशोकको अर्पण न करै ॥ ७ ॥ यह सब दैवके अधीन है अपने अधीन नहीं है, बुद्धिमान् शोकसे अपनी आत्माको नष्ट न करै ॥ ८ ॥

मातर्नतेमयापुत्रःसंग्रामेनिहतःकिल ॥ नपितातेयुधाजिञ्चशपेतेचरणौतथा ॥ २ ॥ दुर्गयातौहतौसंख्येनापराधोभमात्रवै ॥ अवश्यंभाविभावेषुप्रतीकारो नविद्यते ॥ ३ ॥ नशोकोऽत्रत्वयाकार्योमृतपुत्रस्यमानिनि ॥ स्वकर्मवशगोजीवोभुंक्तेभोगान्सुखासुखान् ॥ ४ ॥ दासोऽस्मितवभोमातर्यथामममनोरमा ॥ तथात्वमपिधर्मज्ञेनभेदोऽस्तिमनागपि ॥ ५ ॥ अवश्यमेवभोक्तव्यंकृतंकर्मशुभाशुभम् ॥ तस्मान्नशोचितव्यंतेसुखेदुःखेकदाचन ॥ ६ ॥ दुःखेदुःखाणि कान्पश्येत्सुखेपश्येत्सुखाधिकम् ॥ आत्मानंशोकहर्षाभ्यांशत्रुभ्यामिवनार्पयेत् ॥ ७ ॥ दैवाधीनमिदंसर्वनात्माधीनंकदाचन ॥ नशोकेनतदाऽऽत्मा नशोपयेन्मतिमान्नरः ॥ ८ ॥ यथादारुमयीयोषानटादीनांप्रचेष्टते ॥ तथास्वकर्मवशगोदेहीसर्वत्रवर्तते ॥ ९ ॥ अहंवनगतोमातर्नाभवंदुःखमानसः ॥ चिंतयन्स्वकृतंकर्मभोक्तव्यमितिवेद्मिच ॥ १० ॥ मृतोमातामहोऽत्रैवविधुराजननीमम ॥ भयातुरागृहीत्वामानिर्ययौगहनंवनम् ॥ ११ ॥ लुंठितातस्करैर्मार्गैवस्त्रहीनातथाकृता ॥ पाथेयंचहतंसर्वबालपुत्रानिराश्रया ॥ १२ ॥ मातागृहीत्वामांप्राप्ताभारद्वाजाश्रमंप्रति ॥ विदल्लोऽयंसमायातस्तथाधात्रेयिकाऽबला ॥ १३ ॥ मुनिभिर्मुनिपत्नीभिर्दयायुक्तैःसमंततः ॥ पोषिताःफलनीवारैर्व्यंतत्रस्थितास्त्रयः ॥ १४ ॥ दुःखंनमे तदाह्यासीत्सुखंनद्यधनागमे ॥ नवैरंनचमात्सर्यममचित्तेतुर्कहिंचित् ॥ १५ ॥

जैसे काठकी पुतली नटादिके द्वारा चेष्टा करती है, इसीप्रकार देही सर्वत्र अपने कर्मके अधीन चेष्टा करता है ॥ ९ ॥ हे मातः ! मैं वनमें जाकरभी मनमें दुःखी न हुआ मैंने यही विचारा कि, यह अपना किया ही कर्म भोगना है ॥ १० ॥ मेरे मातामह यहीं मृतक हुए, मातावैधव्य को प्राप्त हुई और भयातुर हो मुझे लेकर गहन वनमें गई ॥ ११ ॥ हमको मार्गमें चोरोंने लूट लिया वस्त्र तक हरण करलिये और उस निराश्रय बालकपुत्रवालीका सब खर्च लेलिया ॥ १२ ॥ माता मुझे लेकर भारद्वाजके आश्रममें प्राप्त हुई, केवल यह विदल्ल मंत्री और धाय हमारे साथ रही ॥ १३ ॥ मुनि और मुनिपत्नियोंने बहुत दया करके हम तीनोंकी नीवार अन्न और मूल फलसे पृष्टि किया ॥ १४ ॥ तब मुझे दुःख बहुत हुआ और अब धनागमसे बड़ा प्रसन्न नहीं हूं मेरे चित्तमें किसीप्रकार वैर और मात्सर्य नहीं है ॥ १५ ॥

हे परंतप ! राजभोगसे तो नीवारका भक्षणही श्रेष्ठ है राजभोगी नरकमें जाता है परन्तु नीवारादिभक्षणकरनेवाला तपस्वी कभी नहीं नरकमें जाता ॥ १६ ॥
बुद्धिमान् पुरुषको धर्मका आचरण करना चाहिये और इन्द्रियोंको जीतना चाहिये, जिससे नरक नहो ॥ १७ ॥ हे मातः ! इस भरतखण्डमें मनुष्यका जन्म बड़ा दुर्लभ है
आहारादिका सुख तो सब योनियोंमें मिल सका है ॥ १८ ॥ मनुष्यदेहको प्राप्त करके धर्मका साधन करना चाहिये, यह मनुष्योंको स्वर्ग और मोक्षप्रद है, और योनियोंमें
दुर्लभ है ॥ १९ ॥ व्यासजी बोले कुमारके यह वचन सुन लीलावती बड़ी लज्जितहुई, पुत्रका शोक छोड़कर आँसू भरकर उम्से बोली ॥ २० ॥ युधाजितने मुझे
पुत्रसहित अपराधी किया जिसने तुम्हारे मातामहको मारकर राज्यहरण किया ॥ २१ ॥ उसको मैं वा मेरा पुत्र निवारण करनेको समर्थ न था जो उसने कर्म किया

नीवारभक्षणं श्रेष्ठं राजभोगात्परंतपे ॥ तदाशीनरकं याति न नीवाराशनः क्वचित् ॥ १६ ॥ धर्मस्याचरणं कार्यं पुरुषेण विजानता ॥ संजित्येन्द्रियवर्गवैयथाननरकं व्र
जेत् ॥ १७ ॥ मानुष्यं दुर्लभं मातः खंडेऽस्मिन् भारते शुभे ॥ आहारादिमुखं नूनं भवेत्सर्वासु योनिषु ॥ १८ ॥ प्राप्य तं मानुषं देहं कर्तव्यं धर्मसाधनम् ॥ स्वर्ग
मोक्षप्रदं नृणां दुर्लभं चान्ययोनिषु ॥ १९ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा सा तदा तेन लीलावत्यतिलज्जिता ॥ पुत्रशोकं परित्यज्य तमाहाश्रुविलोचना ॥ २० ॥
सा पराधाऽस्मिन् पुत्राहंकृता पित्रायुधाजिता ॥ हत्वा मातामहं तेऽब्रह्म तं राज्यं तु येन वै ॥ २१ ॥ न तं वारयितुं शक्ता तदाऽहं न सुतं मम ॥ यत्कृतं कर्म तेनैव नाप
राधोऽस्ति मे सुत ॥ २२ ॥ तौ भृतौ स्वकृतेनैव कारणं त्वंतयोर्न च ॥ नाहं शोचामि तं पुत्रं सदा शोचामि तत्कृतम् ॥ २३ ॥ पुत्रत्वमसि कल्याणभगिनी मे मनो
रमा ॥ न क्रोधो न च शोको मे त्वयि पुत्रमनागपि ॥ २४ ॥ कुरु राज्यं महाभाग प्रजाः पालय सुव्रत ॥ भगवत्याः प्रसादेन प्राप्तमेतदकंठकम् ॥ २५ ॥ तदा क
र्ण्यवचो मातुर्न त्वातां नृपनंदनः ॥ जगाम भुवनं रम्यं यत्र पूर्वमनोरमा ॥ २६ ॥ न्यवसत्तत्र गत्वा तु सर्वानाहूय मंत्रिणः ॥ दैवज्ञानं प्रपच्छ मुहूर्तं दिवसं शुभम् ॥ २७ ॥

उसके मैं निवारण करनेमें समर्थ नहीं थी, इसमें मेरा अपराध नहीं है ॥ २२ ॥ वे अपने कर्मसे मेरे 'हे पुत्र इसमें तुम्हारा अपराध नहीं है' मैं पुत्रको नहीं सोचती,
उसके कृत्यको शोचती हूँ ॥ २३ ॥ हे पुत्र ! तुम श्रेष्ठ हो मनोरमा मेरी भगिनी है, हे पुत्र ! तुमपर मेरा कुछभी क्रोध नहीं है ॥ २४ ॥ हे महाभाग ! भलीप्रकार प्रजापालन
पूर्वक राज्य करो यह भगवतीके प्रसादसे तुमको अकंठक राज्य प्राप्त हुआ है ॥ २५ ॥ राजकुमार माताके यह वचन सुन उसको प्रणाम कर मनोरमा माता जहां
पहले रहती थी उस पवित्र स्थानको गया ॥ २६ ॥ वहां जाय उसने निवास किया और सब मंत्रियोंको बुलाय और ज्योतिषियोंको बुलाकर शुभमुहूर्त पूँछा ॥ २७ ॥

कि मैं सुवर्णका मनोहर सिंहासन बनाय उसपर भगवतीका सदा पूजन करूंगा ॥ २८ ॥ पहले धर्म अर्थ काम मोक्षदायक भगवतीकी स्थापन करके राज्य पीछे करूंगा
 जैसे श्रीरामचन्द्रादिने किया ॥ २९ ॥ सब नगरनिवासियोंको सदा भगवतीका पूजनकरना चाहिये और सब कामअर्थकी सिद्धि देनेवाली भगवतीका सदा मान करना
 चाहिये ॥ ३० ॥ ऐसा सुनतेही वे मंत्री राजाकी आज्ञा करतेहुए और करीगरोंसे उन्होंने बहुत सुन्दर मन्दिर बनवाया ॥ ३१ ॥ और भगवतीकी प्रतिमा बनवाय शुभ मुहूर्त
 दिनमें वेदज्ञाता ब्राह्मणोंको बुलाकर राजाने स्थापन किया ॥ ३२ ॥ विधिपूर्वक हवन कर और देवताओंका पूजन कर मन्दिरमें राजाने भगवतीका स्थापन किया ॥
 ॥ ३३ ॥ बाजोंके शब्दोंसे वहां बड़ा उत्सव हुआ. ब्राह्मणोंके वेदघोष और अनेकप्रकारके गान स्तुतियोंसे मंगल हुआ ॥ ३४ ॥ व्यासजी बोले इस प्रकार वेदवादि
 सिंहासनतथाहैमंकारयित्वामनोहरम् ॥ सिंहासनेस्थितादेवीपूजयिष्येसदाप्यहम् ॥ २८ ॥ स्थापयित्वाऽऽसनेदेवीधर्मार्थकाममोक्षदाम् ॥
 राज्यं पश्चात्करिष्यामियथारामादिभिः कृतम् ॥ २९ ॥ पूजनीयासदादेवी सर्वैर्नागरिकैर्जनैः ॥ माननीया शिवाशक्तिः सर्वकामार्थसिद्धिदा ॥ ३० ॥
 इत्युक्तामंत्रिणस्ते तु चक्रुर्वै राजशासनम् ॥ प्रासादं कारयामासुः शिल्पिभिः सुमनोरमम् ॥ ३१ ॥ प्रतिमां कारयित्वाऽथ मुहूर्तेऽथ शुभे दिने ॥ द्विजानां हूय वे
 दज्ञान् स्थापयामास भूपतिः ॥ ३२ ॥ हवनं विधिवत्कृत्वा पूजयित्वाऽथ देवताम् ॥ प्रासादे मतिमान् देव्याः स्थापयामास भूमिपः ॥ ३३ ॥ उत्सवस्तत्र संवृत्तो
 वादित्राणां च निःस्वनैः ॥ ब्राह्मणानां वेदघोषैर्गानैस्तु विविधैर्नृप ॥ ३४ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रतिष्ठाप्य शिवां देवीं विधिवद्देवादिभिः ॥ पूजानां विधां राजा
 चकारातिविधानतः ॥ ३५ ॥ कृत्वा पूजाविधिं राजा राज्यं प्राप्य स्वपैतृकम् ॥ विख्यातश्चांधिकादेवीकोसलेषु बभूव ह ॥ ३६ ॥ राज्यं प्राप्य नृपः सर्वसामंत
 कनृपानथ ॥ वशे चक्रेऽति धर्मिष्ठान्सद्धर्मविजयी नृपः ॥ ३७ ॥ यथारामः स्वराज्येऽभूद्विलीपस्य रघुर्यथा ॥ प्रजानां वै सुखं तद्रन्मर्यादाऽपि तथाऽभवत् ॥
 ॥ ३८ ॥ धर्मो वर्णाश्रमाणां च चतुष्पादभवत् तथा ॥ नाधर्मैरमते चित्तं केपामपि महीतले ॥ ३९ ॥ ग्रामे ग्रामे च प्रासादांश्चक्रुः सर्वे जनाधिपाः ॥ देव्याः पूजा तदा
 प्रीत्या कोसलेषु प्रवर्तिता ॥ ४० ॥ सुबाहुरपि काश्यांतु दुर्गायाः प्रतिमां शुभाम् ॥ कारयित्वा च प्रासादं स्थापयामास भक्तितः ॥ ४१ ॥

योंने भगवतीकी स्थापना की और राजा भी परमभक्तिसे पूजा करने लगे ॥ ३५ ॥ पूजाविधि कर राजा अपने पिताके राज्यको प्राप्त हो सुख भोगने लगे ! अम्बिका
 देवी सब कोसलदेशमें विख्यात हुई ॥ ३६ ॥ इस प्रकार राजा राज्य पाय सब सामंत और राजाओंको सद्धर्मसे जयकर अपने वशीभूत करता हुआ ॥ ३७ ॥ जैसे
 रामचन्द्र दिलीप और रघुका राज्य हुआ वैसीही मर्यादा और प्रजाओंको सुख हुआ ॥ ३८ ॥ वर्णाश्रमोंका चतुष्पाद धर्म जागरूक था. किसीका भी अधर्ममें चित्त
 नहीं लगता था ॥ ३९ ॥ सब लोगोंने ग्राम २ में भगवतीके मन्दिर बनाये इस प्रकार कोसलदेशमें भगवतीकी प्रीतिपूर्वक पूजा प्रवृत्त हुई ॥ ४० ॥ सुबाहुने भी

देवीकी सुन्दर प्रतिमा काशीजीमें मन्दिर बनवाय स्थापित की और बड़ी भक्तिकी ॥ ४१ ॥ वहां वे सबकोई नगरनिवासी प्रेमभक्तिपरायण हुए और विश्वेश्वरकी समान प्रेमभक्तिसे पूजा करनेलगे ॥ ४२ ॥ भूमितलमें भगवती बड़ी विख्यात हुई. हे महाराज ! देशदेशमें भक्ति बढ़नेलगी ॥ ४३ ॥ सम्पूर्ण भारतवर्ष और सब लोकोंमें सब वर्णोंमें वह भवानी सबको भजन करने योग्य होगई ॥ ४४ ॥ हे राजन् ! वे सब कोई शक्ति और भक्तिमें रत हुए और आगममें कहेहुए स्तोत्रोंसे जप ध्यानमें परायण हुए ॥ ४५ ॥ नवरात्रमें सब कोई प्रेमसे जप पूजा करते थे और भक्तिमें तत्पर मनुष्य देवीका अर्चन हवन और यज्ञ करने लगे ॥ ४६ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे तृतीयस्कन्धे भाषाटीकायां पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ जनमेजय बोले हे व्यासजी ! नवरात्रके प्राप्त होनेमें क्या करना चाहिये ? और

तत्रतस्याजनाः सर्वे प्रेमभक्तिपरायणाः ॥ पूजांच कुर्विधानेन यथा विश्वेश्वरस्य ह ॥ ४२ ॥ विख्याता सावभूवाथ दुर्गादेवी धरातले ॥ देशे देशे महाराज तस्याभक्तिर्व्यवर्धत ॥ ४३ ॥ सर्वत्र भारते लोके सर्ववर्णेषु सर्वथा ॥ भजनीया भवानी तु सर्वेषामभवत्तदा ॥ ४४ ॥ शक्तिभक्तिरताः सर्वे मानिनश्चाभवन् रूप ॥ आगमोक्तैरथ स्तोत्रैर्जपध्यानपरायणाः ॥ ४५ ॥ नवरात्रेषु सर्वेषु च कुः सर्वे विधानतः ॥ अर्चनं हवनं यागं देव्याभक्तिपराजनाः ॥ ४६ ॥ इति श्रीदे० महापुराणे तृतीयस्कन्धे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ नवरात्रे तु संप्राप्ते किं कर्तव्यं द्विजोत्तम ॥ विधानं विधिवद्ब्रूहि शरत्काले विशेषतः ॥ १ ॥ किं फलं खलु कस्तत्र विधिः कार्यो महामते ॥ एतद्विस्तरतो ब्रूहि कृपया द्विजसत्तम ॥ २ ॥ व्यास उवाच ॥ शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि नवरात्रव्रतं शुभम् ॥ शरत्काले विशेषेण कर्तव्यं विधिपूर्वकम् ॥ ३ ॥ वसन्ते च प्रकर्तव्यं तथैव प्रेमपूर्वकम् ॥ द्वावृतूयमदंष्ट्राख्यौ नूनं सर्वजनेषु वै ॥ ४ ॥ शरद्रसंतनामानौ दुर्गमौ प्राणिनामिह ॥ तस्माद्यत्नादिदं कार्यं सर्वत्र शुभमिच्छता ॥ ५ ॥ द्वावेव सुमहाघोरावृतू रोगकरौ नृणाम् ॥ वसन्तशरदावेव जननाशकरावुभौ ॥ ६ ॥ तस्मात्तत्र प्रकर्तव्यं चण्डिकापूजनं बुधैः ॥ चैत्रेऽश्विने शुभे मासे भक्तिपूर्व नराधिप ॥ ७ ॥

विशेषकर शरत्कालका भी विधान कहिये ॥ १ ॥ इसका क्या फल ? और क्या विधि है ? हे द्विजोत्तम ! यह विस्तारपूर्वक कहिये ॥ २ ॥ व्यासजी बोले सुनो राजन् ! नवरात्रका सुन्दर विधान कहता हूं. जो शरत्कालमें विशेषकर विधिपूर्वक करना चाहिये ॥ ३ ॥ इसी प्रकार प्रेमपूर्वक वसन्तमें करना चाहिये यह दोनों ऋतु सब जनोंको यमदंष्ट्रा कही हैं ॥ ४ ॥ यह शरत् और वसन्त प्राणियोंको दुर्गम है इसकारण शुभकी इच्छावालेको यह यत्नसे करनी चाहिये ॥ ५ ॥ यह दोनोंही ऋतु महाघोर मनुष्योंको यह रोगकरनेवाली हैं यह दोनोंही रोगोत्पादन कर जनोंका लेशकरती हैं ॥ ६ ॥ इस कारण पण्डितोंको द्वावृतू ऋतुओंमें चण्डिकाका पूजन करना चाहिये, चैत्र

अंधकेतिदूतसंबोधनम् ॥ ७१ ॥ उग्रास्यहेउग्रास्य ॥ महारौरवैरवमितिद्वैकवद्भावः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ कटाहोऽन्नतप्तैलाधारपात्रम् ॥ ७४ ॥ आप्लुत्याप्लुत्यालोडचालोडच ॥ दुर्दष्टेतिदूत
संबोधनम् ॥ काकोलैद्रोणकाकैः द्रोणकाकस्तुकाकोलइत्यमरः ॥ कथंभूतैः ॥ लोहतुंडकैःलोहवट्टमुखैःसंतोद्यमानान् ॥ संताड्यमानानितिकचित्पाठः ॥ संतप्यमानानित्यन्यत्र
पाठः ॥ ७५ ॥ हेकूटेतिदूतसंबोधनं कूटशाल्मलिर्वा ॥ रोचनः कूटशाल्मलिरित्यमरः ॥ उलंबयअलंबय ॥ ७६ ॥ महाभुजेतिदूतसंबोधनम् ॥ आशुचेतिचकारःसमुच्चये ॥ निपातयचेत्य
ग्रिमेसंबध्यते ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ कूटसाक्ष्याभिवादिनमित्यासाक्षित्ववदनशीलम् ॥ कूटसाक्षित्ववादिनमितिकचित्पाठः ॥ मानकूटमानमुन्मानंकूटयतिवंचयतितथातम् ॥ एंवतुलाकूटमिति ॥

नदेवार्थेनविप्रार्थेनातिथ्यर्थेपचेत्कचित् ॥ तममुंस्वार्थपत्तारंकुंभीपाकेपचांधक ॥ ७१ ॥ उग्रास्यशिशुहंतारममुंविश्रंभघातिनम् ॥ कृतघ्ननयवेगे
नमहारौरवैरवम् ॥ ७२ ॥ ब्रह्मघ्नंचांधतामिस्त्रेसुरापंपूयशोणिते ॥ कालमूत्रेहेमचौरमवीचौगुरुतल्पगम् ॥ ७३ ॥ तत्संसर्गिणमावर्षमसिपत्रवनेतथा ॥
एतान्महापातकिनस्तप्तैतलकटाहेक ॥ ७४ ॥ आप्लुत्याप्लुत्यदुर्दष्टकाकोलैर्लोहतुंडकैः ॥ संताड्यमानान्पापिष्ठात्रित्यंकल्पनिवासय ॥ ७५ ॥ स्त्रीघ्नं
गोघ्नंचमित्रघ्नंकूटशाल्मलिपादपे ॥ उलंबयचिरंकालमूर्ध्वपादमधोमुखम् ॥ ७६ ॥ त्वचमस्यचसंदंशौघोटयत्वंमहाभुज ॥ आश्लेषितुर्मित्रपत्न्याभुजावुत्पाटया
शुच ॥ ७७ ॥ ज्वालाकीलेमहाघोरेनरकेऽमुंनिपातय ॥ योवह्निनादाहयतिपरक्षेत्रंपरालयम् ॥ ७८ ॥ कालकूटेचगरदंकूटसाक्ष्याभिवादिनम् ॥ मानकूटं
तुलाकूटकंठमोटेनिपातय ॥ ७९ ॥ लालापिवेचदुष्प्रेक्ष्यतार्थासुष्ठीविननय ॥ आमपाकेचगर्भघ्नंशूलपाकेऽन्यतापिनम् ॥ ८० ॥ रसविक्रयि
णंविप्रमिक्षुयत्रेप्रपीडय ॥ प्रजापीडाकरंभूपमंधकूपेनिपातय ॥ ८१ ॥ गोतिलांश्चतुरंगांश्चविक्रेतारंद्विजाधमम् ॥ मातुलान्याःसुरायाश्चविक्रेतारं
हलायुध ॥ ८२ ॥ मुसलोलूखलेवैश्यंकंडयैनंपुनःपुनः ॥ शूद्रंद्विजावमंतारंद्विजाग्रेमंचसेविनम् ॥ ८३ ॥ अधोमुखेचनरकेदीर्घग्रीवप्रपीडय ॥ ८४ ॥
शूद्रंब्राह्मणजेतारंवैश्यंब्राह्मणमानिनम् ॥ क्षत्रियंयाजकंचापिविघ्नंवेदविवर्जितम् ॥ ८५ ॥ लाक्षालवणमांसानांसतैलविषसर्पिषाम् ॥ आयुधेक्षुवि
काराणांविक्रेतारंद्विजाधमम् ॥ ८६ ॥ पाशपाणेकशापाणेवद्वैतांश्चरणेदृढम् ॥ घातयंतौकशाघातैर्नयंततत्तदमे ॥ ८७ ॥ इमांस्त्रियंश्लेषयाशुपुं
श्चलींकुलकल्मषाम् ॥ तेनोपपतिनासार्धतप्तायसमयेनच ॥ ८८ ॥

कंठमोटेनवस्त्रवत्कंठनिष्पीडनेन ॥ कंठमोटंचेतिपाठेक्रियाविशेषणम् ॥ ७९ ॥ तीर्थाप्मष्ठीविनंतीर्थजलेषुथूतकृत्यश्लेष्मप्रक्षेपिणम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ गोतिलादीनविक्रेतारमितिशीलार्थतृजंतत्वात्
पष्ठ्यभावः ॥ द्विजायमंविप्राणामधमंविप्राधमंवा ॥ मातुलान्याभंगाल्यायालतायाः ॥ मातुलानीतुभंगायामित्यमरः ॥ हलायुधेतिदूतसंबोधनम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ मंचसेविनं
उच्चपीठादिसेविनमित्यर्थः ॥ दीर्घग्रीवेतिदूतसंबोधनम् ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ हेपाशपाणेहेकशापाणेएतान्ब्राह्मणजेतृन्शूद्रादीन्घातयंतौसंतौ ॥ ८७ ॥ उपपतिनाजरेण ॥ तप्तायसमयेन

तप्तलोहप्रतिमाकारेण ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ तृतीयप्रश्नस्योत्तरमाहुः ॥ येषजाइत्यादिसप्तभिः ॥ औरसान्धर्मपत्न्यांस्वहृदयाज्जातान् ॥ पुत्रानेवेत्येवशब्दस्यपालयंतीत्यनेनसंबंधः ॥ ९१ ॥
 ॥ ९२ ॥ दीनादिरूपालोकाइतिशेषः ॥ येषाराष्ट्रेनप्रदृश्यंतेतेभूपाअस्यधर्मराजस्यसभासदोभवन्तीत्यर्थः ॥ ९३ ॥ लोकानेवदर्शयंतौतेषामपितत्रवासमाहुः ॥ ब्राह्मणाइति ॥ यद्वा
 नकेवलंभूपाएवअन्येपितत्रनिवसन्तीत्याहुः ॥ ब्राह्मणाइति ॥ अन्येऽद्वाअपिशब्दादेतद्व्यतिरिक्ताअपि ॥ ९४ ॥ भूपानेवकांश्चित्प्राधान्येनदर्शयतः ॥ उशीनरइति ॥ उशीनरःशिविः ॥
 ॥ ९५ ॥ रिपूणामपिमंगलयस्मात्सरिपुमंगलः ॥ अरिपुमंगलइतिवा ॥ रिपुमर्दनइतिकचित्पाठः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ द्वितीयप्रश्नस्योत्तरमाहुः ॥ अन्यच्चेति ॥ अन्यांश्चेतिकचित्पाठः ॥
 भास्करिणमदूतांश्चेतिलोकस्योपलक्षणमेतत् ॥ ९८ ॥ गोविंदेत्याद्येकादशश्लोकानांइत्थंधर्मराजःस्वभृत्यगणान्सदैवसंशिक्षयेत्संशिक्षयतीतिद्वादशेनान्वयः ॥ हेभटाइतियेसंततमामनंतितेत्याज्या

स्वयंगृहीत्वानियमंयस्त्यजेदजितेंद्रियः ॥ तंप्रापयदुगाधर्षबहुभ्रमरदंशके ॥ ८९ ॥ इत्यादिजल्पन्दुर्वृतैःश्रूयतेदूरतोयमः ॥ स्वकर्मशंकितैःपापै
 र्दृश्यतेतिभयंकरः ॥ ९० ॥ येषजाःपालयंतीहपुत्रानेवनिजौरसान् ॥ दंडयंतिचधर्मेणभूपास्तेऽस्यसभासदः ॥ ९१ ॥ वर्णाश्रमाश्चयद्वाष्ट्रेऽनुतिष्ठं
 तिनिजांक्रियाम् ॥ कालेनापत्रनिधनाभूपास्तेऽस्यसभासदः ॥ ९२ ॥ नैवदीनोऽनुर्वृत्तोनापद्रुस्तोनशोकभाक् ॥ येषाराष्ट्रेप्रदृश्यंतेभूपास्तेऽ
 स्यसभासदः ॥ ९३ ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःस्वधर्मनिरताःसदा ॥ अन्येपियेसंयमिनःसंयमिन्यांवसंतिते ॥ ९४ ॥ उशीनरःसुधन्वाचवृषपर्वा
 जयद्रथः ॥ रजिःसहस्रजित्कुक्षिर्दृढधन्वारिपुंजयः ॥ ९५ ॥ युवनाश्वोदंतवक्रोनाभागोरिपुमंगलः ॥ करंधमोधर्मसेनःपरमर्दःपरांतकः ॥ ९६ ॥
 एतेचान्येचबहवोराजानोनीतिवर्तिनः ॥ धर्माधर्मविचारज्ञाःसुधर्मायांसमासते ॥ ९७ ॥ अन्यच्चेतेप्रवक्ष्यामोयेनपश्यंतिभास्करिम् ॥ दंडपाशो
 व्यतकरान्दूतानुग्राननान्कचित् ॥ ९८ ॥ गोविंदमाधवमुकुंदहरेमुरारेशंभोशिवेशशशिशेखरशूलपाणे ॥ दामोदराच्युतजनार्दनवासुदेवत्याज्याभटायइति
 संततमामनंति ॥ ९९ ॥ गंगाधरांधकरिपोहरनीलकंठवैकुण्ठकैटभरिपोकमठाब्जपाणे ॥ भूतेशखंडपरशोमृडचंडिकेशत्याज्याभटायइतिसंततमामनंति १०० ॥

भवद्विरतिशेषः ॥ इतिसर्वत्रयोजना ॥ इतिशब्दपरामृष्टंकर्माह ॥ गोविंदेत्यादि ॥ सर्वत्रात्रार्थभेदाच्चपौनरुक्त्यंनोद्भावनीयम् ॥ गोविंदप्राप्तकामधेनैश्चर्य ॥ मालक्ष्मीःअविद्यावातस्याधवमाधव ॥
 मुक्तिंदातीतिमुकुंदः ॥ मुचेर्दुकुदकुंदावितिदुकुदप्रत्ययः ॥ हेमुक्तिदेत्यर्थः ॥ हरेभक्तपापहारिन् ॥ मुरारिमुरनाम्नोदैत्यस्यारे ॥ शंकल्याणंभवत्यस्मादितिशंभुस्तत्संबोधनंहेशंभो ॥ शिवसुख
 स्वरूप ॥ ईशसर्वनिर्धतः ॥ शशिशेखरचंद्रभूषण ॥ शूलपाणेत्रिशूलकर ॥ दामोदरज्जुकुक्षे ॥ स्वभावान्नच्यवतइत्यच्युत ॥ जनार्दनप्राणिमात्रस्यगते ॥ अर्दगतिर्हिंसादानेष्वितिधातुः ॥
 वासुदेवसर्वोत्तमिन् ॥ ९९ ॥ गंगाधरमंदाकिनीधर्तः ॥ अंधकरिपोतन्नामदैत्यस्यशत्रो ॥ हरसंसारहर ॥ नीलकंठक्षीरोदमयनोद्भूतकालकूटविषपानात्शक्रेणकुलिशाहननाद्वादक्षयज्ञयुद्धेप्रसह्य

विष्णुनाकंठग्रहणाद्वा ॥ तथाचोक्तंस्कांदे ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वामयागिरिवरात्मजे ॥ धृतंकंठेविषंघोरंततःश्रीकंठताममेति ॥ हरिवंशेच॥ दत्तःप्रहारःकुलिशेनपूर्वतवेशानसुरराज्ञातिवीर्य॥ कंठेनैल्यंतेनते
यत्प्रवृत्ततस्मात्स्वातस्त्वंनीलकंठेतिकल्पे ॥ ततःप्रसभमाप्लुत्यद्रुतंविष्णुःसनातनः ॥ जग्राहकंठेभगवान्नीलकंठस्ततोभवदिति॥ वैकुण्ठविकुंठायाःपुत्र ॥ कैटभरिपोतन्नाम्नोऽसुरस्यशत्रो ॥ कमठकूर्म ॥
अब्जपाणेपद्महस्त ॥ भूतेशभूतगणस्वामिन् ॥ खंडपरशोभप्रकुठार ॥ वदरिकाश्रमेतपस्यतो नारायणस्यांकैकिलशिवःपरशुं प्राक्षिपत्सचतदंगमासाद्यखंडोद्विधा अभूत् ॥ यद्वा परानशत्रून्
अंधकादीन्ऊर्ध्वीकृत्यधृतान्श्यतितनूकरोतीतिपरशुश्चिद्रूलम् ॥ तथाचोक्तंयज्ञपुराणीयसहस्रनाम्नि ॥ शिवत्रिशूलविध्वंसोति ॥ हेखंडत्रिशूलेत्यर्थः ॥ मृडसुखदायक ॥ चंडिकेशपार्वतीपते ॥
॥ १०० ॥ विष्णोव्यापनशील ॥ नृसिंहनरहरिरूप ॥ मधुसूदनतन्नाम्नोदैत्यस्यनाशन ॥ चक्रपाणेमुदर्शनहस्त ॥ गौरीपते उमाकांत ॥ गिरिशंकैलाशयन ॥ शंकरसुखकर ॥ चंद्र
चूडशशिमुकुट ॥ नारायणसर्वांतर्यामिन् ॥ असुरनिवर्हणदैत्यप्रहरण ॥ शार्ङ्गपाणेत्तन्नामधनुर्हस्त ॥ १ ॥ मृत्युंजयजितमृत्यो ॥ उग्रअनाधृष्य ॥ विषमेक्षणत्रिनेत्र ॥ कामशत्रोकंदर्पदहन ॥
श्रीकांतलक्ष्मीपते ॥ पीतवसनपीतांबर ॥ अबुदनीलमेवश्याम ॥ सौरिसूखंशोद्व ॥ ईशानईश्वर ॥ कृत्तिवसनगजामुरचर्मवस्त्र ॥ त्रिदशैकनाथदेवमुख्यस्वामिन् ॥ २ ॥ लक्ष्मीपतेश्रीभर्तः ॥

विष्णोन्नृसिंहमधुसूदनचक्रपाणेगौरीपतेगिरिशंकरचंद्रचूड ॥ नारायणासुरनिवर्हणशार्ङ्गपाणेत्याज्याभटायइतिसंततमामनंति ॥ १ ॥ मृत्युंजयो
प्रविषमेक्षणकामशत्रोश्रीकांतपीतवसनांबुदनीलशौरे ॥ ईशानकृत्तिवसनत्रिदशैकनाथत्याज्याभटायइतिसंततमामनंति ॥ २ ॥ लक्ष्मीपतेमधुरिपो
पुरुषोत्तमाद्यश्रीकंठदिग्वसनशांतपिनाकपाणे ॥ आनंदकंदधरणीधरपद्मनाभत्याज्याभटायइतिसंततमामनंति ॥ ३ ॥ सर्वेश्वरत्रिपुरसूदनदेवदे
वब्रह्मण्यदेवगरुडध्वजशंखपाणे ॥ त्र्यक्षोरगाभरणबालमृगांकमौलेत्याज्याभटायइतिसंततमामनंति ॥ ४ ॥ श्रीगामराघवरमेश्वररावणारेभूतेशम
न्मथरिपोप्रमथाधिनाथ ॥ चाणूरमर्दनहृषीकपतेमुरारेत्याज्याभटायइतिसंततमामनंति ॥ ५ ॥

मधुरिपोमधुसूदन ॥ पुरुषोत्तमक्षराक्षरातीत ॥ आद्यसर्वकारण ॥ श्रीकंठनीलकंठ ॥ दिग्वसनदिगंबर ॥ शांतनिष्क्रिय ॥ पिनाकपाणेआजगवकर ॥ आनंदश्चासौकंदोमूलंचेत्यानंदहेपरमानं
दैत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ स एपरमानंदः॥ एतस्यैवानंदस्यान्यानिभूतानिमात्रामुपजीवतीतिच ॥ प्रपंचितंचैतद्बालबोधिनीटीकायामस्माभिः ॥ धरणीधरवराहस्वरूप ॥ पद्मनाभकमलोदर ॥ ३॥
सर्वेश्वरविश्वनियंतः ॥ त्रिपुरसूदनपुरत्रयारे ॥ देवदेवब्रह्मादिसेव्य ॥ ब्रह्मण्यदेवब्रह्मभ्योब्रह्माणेभ्योहितायेब्रह्मण्यास्तेषुमध्येदीव्यतिअतिशयेनराजते ॥ यद्वा ब्रह्मण्यश्चासौदेवश्चेतितत्संबोधनम् ॥
तथागरुडोध्वजेयस्यसत्थातत्संबोधनहेगरुडध्वज ॥ शंखपाणेपांचजन्यहस्त ॥ त्रीण्यक्षाणिनेत्राणिचंद्रसूर्यानलात्मकानियस्यहेत्रिनेत्रैत्यर्थः ॥ उरगाभरणसर्पभूषण ॥ बालहेकुमार ॥
कल्पादावात्मनस्तुल्यंमुतंप्रध्यायतस्ततः ॥ प्रादुरासीत्प्रभोरंकैकुमारोनीललोहितइतिवैष्णवोक्तेः ॥ मृगांकमौलेचंद्रमुकुट ॥ बालएककलात्मकश्चंद्रोमस्तकेयस्येत्येकवानाम ॥ ४ ॥ श्रीराम
श्रीसहितपरब्रह्म ॥ श्रियोरामोरमर्णयस्मादितिवा ॥ राघवरघुवंशोद्व ॥ रमेश्वरसीतापते ॥ रावणारेदशकंधरशत्रो ॥ भूतेशप्राणिमात्रेश ॥ आत्मेशेतिवापाठः ॥ मन्मथरिपोकामशत्रो ॥
प्रमथाधिनाथगणेश्वर ॥ चाणूरमर्दनतन्नामदैत्यसूदन ॥ हृषीकपतेइंद्रियनियंतः ॥ मुरारे मुरतिर्सेव्ययतिमूर्च्छयतीतिवामुराअविद्या ॥ मुरसंवेष्टने ॥ मूर्च्छामोहसमुच्छ्राययोरितिधातुः ॥

तस्याशेषो ॥ असुरोरेतिवापाठः ॥ ५ ॥ शूलिनिशूलाधारिन् ॥ गिरीशकैलासेश ॥ रजनीशस्यचंद्रस्यकलावतंसः शिरोभूषणं यस्य तत्संबोधनम् ॥ तथा कंसं प्रणाशयतीति कंसप्रणाशन ॥ सनातनचिंतन ॥ हेकालत्रयावाधेत्यर्थः ॥ सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलो यस्य सनातन इति स्मृतेश्च ॥ केशिनं नाशयतीति तथा तत्संबोधनं हेकेशिनाश ॥ केशिनाशितिक्वचित्पाठः ॥ भर्ग भर्जयति दहति कालाग्निरुद्ररूपेण प्रलयसमये सर्वमिति भर्गस्तत्संबोधनं तथा ॥ भृजी भर्जन इति धातुः ॥ त्रिनेत्रत्रिलोचन ॥ भवत्यस्मादिति भवः सर्वोपादानेत्यर्थः ॥ भूतपते आकाशादिभूतस्रष्टः ॥ तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूत इति श्रुतेः ॥ पुरोरेत्रिपुरारे ॥ ६ ॥ गोपीपत इति ॥ गोपीराधाया गोपायति रक्षति स्वकार्यजातमिति गोपी अविद्याया तस्याः पते गोपीपते ॥ यदुपतेयदुवंशस्वामिन् ॥ वसुदेवसूनोः शौरितनय ॥ कूर्मगौर कर्पूरवच्छुभ्र ॥ वृषभध्वजवृषकेतो ॥ भालनेत्रहेललाटनयन ॥ गोवर्धनोद्धरणतन्नामपर्वतधारक ॥ धर्मधुरीण गोपधर्मेषु धुरीणाधुर्यास्तान् गोपायतीति तत्संबोधनं तथा ॥ परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ॥ धर्मसंस्थापनार्थाय संभवाभियुगे युग इति स्मृतेः ॥ धर्मधुरीण गोपेति नामद्वयं वा ॥ अस्मिन्पक्षे बालमृगां कर्मौल इत्येकं नाम ज्ञातव्यम् ॥ ७ ॥ स्थानं स्थापनार्थायः अगुरिद्रियागोचरत्वात् सूक्ष्मः सच सच स्थाणुः ॥ स्थिरत्वाद्वा स्थाणुः ॥

शूलिनिगिरीशरजनीशकलावतंसकंसप्रणाशनसनातनकेशिनाश ॥ भर्गत्रिनेत्रभवभूतपतेपुरोरेत्याज्याभटाय इति संततमामनन्ति ॥ ६ ॥ गोपीपते यदुपते वसुदेवसूनो कर्पूरगौरवृषभध्वजभालनेत्र ॥ गोवर्धनोद्धरणधर्मधुरीण गोपत्याज्याभटाय इति संततमामनन्ति ॥ ७ ॥ स्थाणोत्रिलोचनपिनाकधस्मरारकृष्णानिरुद्धकमलाकरकल्मषारे ॥ विश्वेश्वरत्रिपथगार्द्रिजटाकलापत्याज्याभटाय इति संततमामनन्ति ॥ ८ ॥ अष्टोत्तराधिकशतेन सुचारुनाम्नां संदर्भितां ललितरत्नकदंबकेन ॥ सन्नायकां दृढगुणां द्विजकंठगांयः कुर्यादिमांसजमहोसयमनपश्येत् ॥ ९ ॥ इत्थं द्विजैर्द्रनिजभृत्यगणान्सदैवसंशिक्षयेद्वनिगान्सहिधर्मराजः ॥ अन्योपिये हरिहरां कधराधरायतिदूरतः पुनरहोपरिर्वर्जनीयाः ॥ ११० ॥

स्थाः स्थावरः अनितीत्युणादावणुर्जगमश्चराचररूपः स्थाणुः ॥ तपोमूलत्वात् स्थाणुरिव तिष्ठतीति वा स्थाणुस्तस्य संबोधनं हे स्थाणो ॥ त्रिलोचनत्रिनेत्र ॥ पिनाकधरतन्नामधनुर्वर ॥ स्मरारकामारे ॥ कृष्णभक्तप्रापकर्षण ॥ अनिरुद्धनकेनापि वशीकृत ॥ कमलाकरलक्ष्म्याश्रय ॥ कल्मषारे ॥ विश्वेश्वरसर्वेश्वर ॥ त्रिपथगार्द्रिजटाकलापगंगाजलाप्लावितजटासमूहेति ॥ आमनन्तीत्यस्यावृत्तिर्नामसंकीर्तनस्य प्राधान्यज्ञापनाय ॥ ८ ॥ अष्टोत्तरेति ॥ अहो द्विजशिवशर्मनय इमांसजं मालांकंठगांकुर्यादावर्तयेत्सयमनपश्येदित्यन्वः ॥ इमां कामित्यपेक्षायां मालां विशिनष्टि ॥ सुचारुनाम्नां सुष्ठुचारुणिचतानि नामानि चेति सुचारुनामानि तेषामष्टोत्तराधिकशतेन अष्टौ उत्तराणि अधिकानि यस्मिंस्तदष्टोत्तराधिकं तच्च तच्छतं चेति तत्तथा तेन संदर्भितां ग्रथितामिति यावत् ॥ अष्टोत्तराधिकशब्दयोर्व्याख्येयव्याख्यानभावाच्च पौनरुक्त्यम् ॥ यद्वा अष्टोत्तरं च तदधिकं च कृत्स्नाष्टोत्तरशतनामादिभ्योधिकमेतदिति व्याख्येयम् ॥ कथं भूतेन ॥ ललितान्येव पदलालित्यादीन्येव रत्नानि तेषां कदंबः समूहो यस्मिंस्तत्तथा तेन ॥ कथं भूताम् ॥ सन्नायकां सन्सम्यग्वाहरिहरात्मको भगवान्नायको धारको यस्याः सा तथाताम् ॥ पुनः कथं भूताम् ॥ दृढगुणां दृढः असाधारणो भगवदेकाश्रयो गुणो यस्य सा तथाताम् ॥ ९ ॥ इत्थमिति ॥ द्विजैर्द्रहैर्निर्णयकश्रेष्ठ ॥ हरिहरां कधराधरायतिदूरतः पुनरहोपरिर्वर्जनीयाः ॥ अहो इति संभ्रमे ॥ ११० ॥

योधर्मराजेति ॥ ललितप्रबंधां ललितोरम्यः प्रबंधोरचनापरिपाटीयस्यांसातथाताम् ॥ सकलकल्मषबीजहंत्रीं सकलकल्मषाणां कायवाङ्मनोजन्यानां दशविधानां पापानां बीजं यदज्ञानं वासना वा तस्य हं
 त्रीं छित्रीं योधीरो जपेत्पठेत्समातुः स्तनं नपि वेत् ॥ मुक्तो भवतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ इतीति ॥ प्रहृष्टवक्रोऽस्मत्स्वामिनो हरिहरयोर्नाम कीर्तनमाहात्म्यमेवंभूतमिति विज्ञाय प्रसन्नमुखः ॥ भुवना १४
 दित्या १२ रुद्रा ११ रुद्रा ११ रुद्रा ११ ग्रहा ९ दिशो १० रुद्राः ११ ॥ वर्षाणि ९ दिशो १० दशसुश्लोकेष्वष्टोत्तरशतं नाम्नाम् ॥ ११२ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां
 काशीखंडटीकायामष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ६४ ॥ नवमेऽप्सरसां लोको मार्तण्डस्य परात्मनः ॥ लोकश्च वर्ण्यते रम्यो नानाश्रयविशेषवान् ॥ १ ॥ रूपलावण्यसौभाग्यनिधयः
 रूपं सौंदर्यं लावण्यं दीप्तिः सौभाग्यं शोभनादृष्टत्वं तेषां निधयः ॥ तदाश्रया इत्यर्थः ॥ १ ॥ वारविलासिन्यो वारस्त्रियो वेदया इत्यर्थः ॥ वारस्त्रीगणिका वेश्येत्यमरः ॥ यज्ञभाजा इन्द्रादीनाम् ॥ २ ॥
 कामकेलिकलाभिज्ञाः कामोभिलाषः पुंसामित्यर्थात् ॥ कामोभिलाषस्तर्षश्चेत्यमरः ॥ केलिः परीहासः ॥ द्रवकेलिः परीहासा इत्यमरः ॥ कलाशिल्पम् ॥ कलाशिल्पे च कामे चेत्यमरः ॥ एतेष्वभिज्ञाश्च
 अगस्तिरुवाच ॥ योधर्मराजरचितां ललितप्रबंधां नामावल्लिं सकलकल्मषबीजहंत्रीम् ॥ धीरोत्रकौस्तुभभूतः शशिभूषणस्य नित्यं जपेत्स्तनुरसं सपिबे
 ब्रमातुः ॥ ११ ॥ इति शृण्वन्कथारम्यां शिवशर्माप्रियेऽनघाम् ॥ प्रहृष्टवक्रः पुरतो ददर्शाप्सरसां पुरीम् ॥ ११२ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशी
 तिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धैयमलोकवर्णनं नामाऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ काइमारूपलावण्यसौ
 भाग्यनिधयः स्त्रियः ॥ दिव्यालंकारधारिण्यो दिव्यभोगसमन्विताः ॥ १ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ एतावारविलासिन्यो यज्ञभाजां प्रियंकराः ॥
 गीतज्ञानृत्यकुशलावाद्यविद्याविचक्षणाः ॥ २ ॥ कामकेलिकलाभिज्ञा द्यूतविद्याविशारदाः ॥ रसज्ञाभाववेदिन्यश्च तुराश्चोचितोक्तिषु ॥ ३ ॥ नानादेश
 विशेषज्ञानानाभाषासु कोविदाः ॥ संकेतोदंतनिपुणानैकाः स्वैरचरामुदा ॥ ४ ॥ लीलानर्मसुसाभिज्ञाः सुप्रलापे पुण्डिताः ॥ यूनां मनांसि सततं स्वैर्हावै
 रमयंत्यमूः ॥ ५ ॥ निर्मथ्यमाना तक्षीरोदात्तपूर्वमप्सरसस्त्वमूः ॥ निःसृतास्त्रिजगज्जेतुर्माहनास्त्रमनोभुवः ॥ ६ ॥ उर्वशीमेनकारं भाचंद्रलेखा तिलोत्तमा ॥
 वपुष्मतीकांतिमतीलीलावत्युत्पलावती ॥ ७ ॥

तुरा इत्यर्थः ॥ रसज्ञाः शृंगारादिरसाभिज्ञाः ॥ भावेदिन्योऽभिप्रायाभिज्ञाः ॥ ३ ॥ संकेतोदंतनिपुणाः रहस्यवृत्तांतदक्षाः ॥ वार्ताप्रवृत्तिवृत्तांतउदंतः स्यादथाहय इत्यमरः ॥ नैकाः संघशः संघशोवर्त
 माना इत्यर्थः ॥ ४ ॥ लीलानर्मसुसाभिज्ञाः लीलाः शृंगारभावजाहावाः ॥ क्रिया इत्यर्थः ॥ स्त्रीणां विलासविवोक्तविभ्रमाललितंतथा ॥ हेलालीलेत्यमीहावाः क्रियाः शृंगारभावजा इत्यमरः ॥ नर्मा
 णिक्रीडाकौतुकनीतियावत् ॥ तेषुसाभिज्ञा अभिज्ञानसंहिताः ॥ हावैः शृंगारभावजैर्व्यापारैः ॥ ५ ॥ निःसृता उत्थिताः ॥ अनेनाप्सरसः शब्द निरुक्तिर्दर्शिता ॥ तदुक्तं रामायणे ॥ अप्सु निर्मथ्यमाना सुर
 मात्तस्माद्गरस्त्रियः ॥ उत्पेतुं भसोयस्मात्तस्मादप्सरसो भवन्ति ॥ त्रिजगज्जेतुस्त्रैलोक्यजयिनो मनोभुवः कामस्य ॥ मुह्यतेऽनेनेति मोहनं तच्च तदस्त्रं चेति मोहनास्त्रम् ॥ वेदाः प्रमाणमिति वत्सामानाधि
 करण्यम् ॥ ६ ॥ उर्वशी नारायणो रुमइनातिस्वोत्पत्त्यर्थं भिनत्तीति तथा ॥ तथोक्तं हरिवंशे ॥ नारायणो रुनिभिद्यं सभूतावरवर्णिनी ॥ ऐलस्य दयिता देवीयोपि द्रुत्नं किमुर्वशीति ॥ नचोभयत्रो

तप्तौविरोधः ॥ केनचिन्निमित्तेनवीसष्ठयेवतदुपपत्तेः ॥ रूपलावण्यासौभाग्यादिभिर्मेनकोर्वशीइत्यभिमानोयस्याःसामेनका ॥ रूपलावण्यादिभिर्जगद्रंभतिमोहयतीतिरंभा ॥ चंद्रवर्धचंद्रवल्लाले
 लेखातिलकंयस्याःसाचंद्रलेखा ॥ रत्नानांतिलंतिलंसमानीयनिर्मितेति तिलोत्तमा ॥ तदुक्तमादिपर्वणि ॥ तिलंतिलंसमानीय रत्नानांयद्विनिर्मिता ॥ तिलोत्तमेति तत्तस्यानामचक्रेपितामहइति ॥
 अन्यासामपियथायथंयुत्पत्तिर्ज्ञेया ॥ ७ ॥ अलमत्यर्थं बुसमिवबुसमतिनिकृष्टायस्याः अर्थादन्यस्त्रीसाऽलंबुषा ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ सदास्वलितेत्युभयत्राकारप्रश्लेषः ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥ द्विकृत्वोवात्रिःकृत्वोवाइतिद्विवारंत्रिवारंवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ कामिकानिकामेभ्योहितानिकामसंसृष्टानीतिवा ॥ कामसंबद्धानीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ विष्ववंतेव्यभिचरंति ॥
 अलंबुषागुणवतीस्थूलकेशीकलावती ॥ कलानिधिर्गुणनिधिःकर्पूरतिलकोर्वरा ॥ ८ ॥ अनंगलतिकाचापितथामदनमोहिनी ॥ चकोराक्षीचंद्रकला
 तथामुनिमनोहरा ॥ ९ ॥ ग्रावद्रावातपोद्रेष्टीचारुनासासुकर्णिका ॥ दारुसंजीविनीसुश्रीःक्रतुशुल्काशुभानना ॥ १० ॥ तपःशुल्कातीर्थशुल्कादा
 नशुल्काहिमावती ॥ पंचाश्वमेधिकाचैवराजसूयार्थिनीतथा ॥ ११ ॥ अष्टाग्रिहोमिकातद्वद्राजपेयशतोद्भवा ॥ इत्याद्यप्सरसांश्रेष्ठंसहस्रंषष्टिसंमितम्
 ॥ १२ ॥ एतस्मिन्नप्सरोलोकेवसंत्यन्याअपिस्त्रियः ॥ सदास्वलितलावण्याःसदास्वलितयौवनाः ॥ १३ ॥ दिव्यांबरादिव्यमाल्यादिव्यगंधानुले
 पनाः ॥ दिव्यभोगैःसुसंपन्नाःस्वेच्छाविधृतविग्रहाः ॥ १४ ॥ कृत्वामासोपवासानिस्वलंतिब्रह्मचर्यतः ॥ सकृदेवद्विकृत्वोवात्रिःकृत्वोदैवयोगतः ॥ १५ ॥
 ताइमादिव्यभोगिन्योरूपलावण्यसंपदः ॥ निवसंत्यप्सरोलोकेसर्वकामसमन्विताः ॥ १६ ॥ कृत्वाव्रतानिसांगानिकामिकानिविधानतः ॥ भवंतिस्वैरचा
 रिण्योदेवभोग्याइहागताः ॥ १७ ॥ पतिव्रतधृतानायोबलेनबलिनाधृताः ॥ भर्तृबुद्धयारमतेतंकदाचित्ताइमाद्विज ॥ १८ ॥ भर्तरिप्रोषितेयाश्चब्रह्मचर्य
 व्रताःसदा ॥ विष्ववंतेसकृद्देवात्ताएतावामलोचनाः ॥ १९ ॥ कुसुमानिसुगंधीनिसुवासंचंदनंतथा ॥ सुगौरंचापिकर्पूरंसुसूक्ष्माण्यंबराणिच ॥ २० ॥ पर्णा
 निऋजुताराणिजीर्णानिकठिनानिच ॥ साग्राणिस्वर्णवर्णानिस्थूलनीलशिराणिच ॥ २१ ॥ सुवासोपस्कराढ्यानिनागवल्ल्याद्विजोत्तम ॥ शय्यावि
 चित्राभरणारतिशालोचितानिच ॥ २२ ॥ बहुकौतुकवस्तूनिसमर्च्यद्विजदंपती ॥ भोगदानमिदंकाम्यंप्रतिसंक्रमणंरवेः ॥ २३ ॥ किंवाप्रतिव्यतीपातमे
 कसंवत्सरावधि ॥ कोदादितिचमंत्रेणयादद्याद्रवर्णिनी ॥ २४ ॥ कामरूपधरोदेवःप्रीयतामितिवादिनी ॥ साश्रेष्ठाऽप्सरसांमध्येवसेत्कल्पमिहांगना ॥ २५ ॥
 वामलोचनाः सुंदरलोचनाः ॥ वामः सुंदरमूढयोरिति वचनात् ॥ १९ ॥ कुसुमानीत्यादीनांयादद्यात्साइहकल्पंवसेदित्यग्रिमश्लोकस्थेनसंबंधः ॥ २० ॥ पर्णानिनागवल्ल्याः पर्णानि ॥
 ऋजुताराणिसमानिदीर्घाणिचेत्यर्थः ॥ जीर्णानिपक्वानि ॥ २१ ॥ सुवासोपस्कराढ्यानि सुषुवासो गंधोयेषांतानिसुवासानितानिचतानिउपस्कराणिगुवाकफलादीनिच तैराढ्यानियुक्तानि ॥
 नागवल्ल्यास्तांबूलवल्ल्याः ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रतिव्यतीपातंअमावास्यायुक्तोरविवासरोव्यतीपातोयोगविशेषोवा ॥ कोदादितिचमंत्रेण ॥ कोदात्कस्माअदात्कामायादात्कामोदाताकामः
 प्रतिग्रहीताकामैतत् इतिमंत्रेणेत्यर्थः ॥ चशब्देनान्योपिमंत्रास्तद्दानसेमुच्यन्ते ॥

॥ २६ ॥ तदेवदेवरूपेणमेलनमेववृत्तंचरित्रंध्यायंती ॥ नपुरुषांतराभिलाषंकुर्वतीत्यर्थः ॥ २७ ॥ निदानमिति ॥ अप्सरोलोकस्यनिदानंकारणंइतिशृण्वन्उक्तप्रकारेणनिशामयन्
सूर्यलोकंप्राप्यसशिवशर्मादूराद्विबिज्ञायकृतांजलिःसन् प्रणनामेयग्रिमेणान्वयः ॥ २८ ॥ सदृष्टांतंलोकंविशिनाष्टि ॥ यथेति ॥ किंजल्कैः केसरैः ॥ भानुभानुभिः सूर्यरश्मिभिः ॥ २९ ॥
रविंविशिनाष्टि ॥ दूरादिति ॥ धृततामरसद्वयंगृहीतलीलाकमलयुगलम् ॥ पुनः कीदृशम् ॥ अतिजविनाअतिवेगवतास्यंदनेनचरंतमितिशेषः ॥ उपलक्षितमितिवा ॥ स्यंदनंवि
शिनाष्टि ॥ नवभिरित्यादिना ॥ योजनानांक्रोशचतुष्टयानांनवभिः सहस्रैः संमितेनप्रमितेन ॥ तदुक्तंवेष्णवे ॥ योजनानांसहस्राणिभास्करस्यरथोनवेति ॥ धृतरश्मिनाधृतप्रग्रहेण ॥

कन्यारूपधराकाचिद्याभुक्ताकेनचित्क्वचित् ॥ देवरूपेणतंकालमारभ्यब्रह्मचारिणी ॥ २६ ॥ तदेववृत्तंध्यायंतीनिधनंयातिकालतः ॥ दिव्यरूपध
रासेहजायतेदिव्यभोगभाक् ॥ २७ ॥ निदानमप्सरोलोकस्येतिशृण्वन्दिजाग्रणीः ॥ सौरंलोकमथप्राप्यक्षणेनसविमानगः ॥ २८ ॥ यथाकदं
बकुसुमंकिंजल्कैःसर्वतोवृतम् ॥ देदीप्यमानंहितथासमंताद्भानुभानुभिः ॥ २९ ॥ दूराद्विंसविज्ञायधृततामरसद्वयम् ॥ नवभिर्योजनानांचसहस्रैःसं
मितेनह ॥ ३० ॥ विचित्रेणैकचक्रेणसप्तसप्तियुतेनच ॥ अनूरुणाधिष्ठितेनपुरतोधृतरश्मिना ॥ ३१ ॥ अप्सरोमुनिगंधर्वसर्पग्रामणिनैर्ऋतैः ॥ स्यं
दनेनातिजविनाप्रणनामकृतांजलिः ॥ ३२ ॥ तस्यप्रणामेदेवोपिभ्रूभंगेनानुमन्यच ॥ अतिदूरंनभोवर्त्मव्यतिचक्रामसक्षणात् ॥ ३३ ॥ प्रक्रांत्युमणौदूरं
शिवशर्मातिशर्मवान् ॥ प्रोवाचभगवद्रक्तौकथंलभ्यंरवेःपदम् ॥ ३४ ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुमाचक्षाथाममाग्रतः ॥ सतांसाप्तपदीमैत्रीतन्मैत्र्याप्रणो
दितौ ॥ ३५ ॥ ॥ गणावृचतुः ॥ शृणुद्विजमहाप्राज्ञत्वय्यकथ्यंनकिंचन ॥ सत्संगादेवसाधूनांसत्कथासंप्रवर्तते ॥ ३६ ॥ नियंतासर्वभूतानां
यएकःकारणंपरम् ॥ अनामागोत्ररहितोरूपादिपरिवर्जितः ॥ ३७ ॥ आविर्भावतिरोभावौयद्भूतनर्तनवर्तिनौ ॥ सएवंवक्तिसततंसर्वात्मावेदपूरुषः
॥ ३८ ॥ योसावादित्यपुरुषःसोसावहमितिस्फुटम् ॥ अंधतमःप्रविशंतियेचैवान्यमुपासते ॥ ३९ ॥

चद्वयंसमुच्चये ॥ सप्तसप्तियुतेनसप्ताभिरश्वैरन्वितेन ॥ अश्वानामयुतेनेतिकचित्पाठःसर्चित्यः ॥ अप्सरआदिभिरुपलक्षितेन ॥ तत्र ग्रामणिर्यक्षः ॥ नैर्ऋतोराक्षसः ॥ ३० ॥ ३१ ॥
॥ ३२ ॥ तस्येति ॥ सदेवोपीत्यन्वयः ॥ भ्रूभंगेनकटाक्षेण ॥ ससूर्यः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ नियंतेति ॥ सर्वभूतानांयोनियंतासएवंवक्तीत्यन्वयः ॥ ३७ ॥ आविर्भावतिरोभावो
त्पत्तिप्रलयौजगतइतिशेषः ॥ यद्भूतनर्तनवर्तिनौ यस्यभूवोर्नर्तनेनजृम्भणेनवर्तितुंशीलंययोस्तौतथा ॥ सर्वात्मासर्वभूतांतर्यामी ॥ वेदप्रतिष्ठापकः पूरुषः शास्त्रयोनिरित्यर्थः ॥ देवपूरुषइति
क्वचित्पाठः ॥ सर्वस्मादेवपूरुषइतिकचित् ॥ तदासर्वस्मात्पुरुषादयमेवपुरुषोत्तमइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ किंवक्तिइत्याकांक्षायामाह ॥ योसाविति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ योसावादित्ये-

पुरुषः सोसावहमिति ॥ ३९ ॥ अतोऽधतमइत्यादिकांश्रुतिं निश्चितार्थानिश्चितोऽवाधितोर्योऽस्याः सानिश्चितार्थातामिति पुनः पुनर्निश्चित्यनिश्चयेन ज्ञात्वा तं प्रासिद्धं सूर्योपाधिमेकं केवलं ब्राह्मणा
सो ब्राह्मणा उपतिष्ठते उपासत इत्यर्थः ॥ ४० ॥ उपलभ्येति ॥ यो द्विजः काले यथा समये सावित्रीं सवितृरूपा पञ्चां परां परदेवतामुपलभ्य प्राप्य त्रिकालं नोपतिष्ठेत् नोपास्ते स सप्ताहात्पतोदित्यर्थः ॥
सावित्रीं सवितृदेवतामुपनयनारूपां क्रियां प्राप्यार्थात्सूर्यात्मानं नोपतिष्ठेत्तेति वा ॥ ४१ ॥ जपं स्तिष्ठेदित्यत्रादित्यसंमुख इत्यग्रिमश्लोकस्थानुषज्यते ॥ प्रत्यक्षपश्चिमां संध्यामित्यर्थः ॥ आतारको
दयान्नक्षत्रोदयपर्यंतम् ॥ ४२ ॥ पूर्वकालावधिमाह ॥ सादित्यामिति ॥ अस्तमनोन्मुखसूर्यसहितामित्यर्थः ॥ तृतीयां संध्यामाह ॥ मध्यमामिति ॥ ४३ ॥ काले क्रियमाणं कर्मफलती

निश्चितार्थांश्रुतिमिमां ब्राह्मणा सो द्विजोत्तम ॥ तमेकमुपतिष्ठते निश्चित्येति पुनः पुनः ॥ ४० ॥ उपलभ्य च सावित्रीं नोपतिष्ठेत्तयः पराम् ॥ काले त्रिकालं
सप्ताहात्सपते ब्राह्मणसंशयः ॥ ४१ ॥ तावत्प्रातर्जपं स्तिष्ठेद्यावद्धोदयो रवेः ॥ आसनस्थो जपेन्मौनी प्रत्यगातारको दयात् ॥ ४२ ॥ सादित्यां मध्यमां संध्यां
जपेदादित्यसंमुखः ॥ काललोपो न कर्तव्यस्ततः कालं प्रतीक्षेत् ॥ ४३ ॥ काले फलं त्योपधयः काले पुष्पं तिपादपाः ॥ वर्षं ति तोयदाः काले तस्मात्कालं
न लंघयेत् ॥ ४४ ॥ मंदेह देहनाशार्थमुदयास्तमये रविः ॥ समीह तो द्विजोत्सृष्टं मंत्रतोयां जलित्रयम् ॥ ४५ ॥ गायत्री मंत्रतोयाद्व्यंदत्तं येनां जलित्रयम् ॥
काले सावित्री किं न स्यात्तेन दत्तं जगत्रयम् ॥ ४६ ॥ किं किं न सविता सूते काले सम्यगुपासितः ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यवसूनि सपशूनि च ॥ ४७ ॥ मित्रपुत्र
कलत्राणि क्षेत्राणि विविधानि च ॥ भोगानष्टविधांश्चापि स्वर्गं चाप्यपवर्गकम् ॥ ४८ ॥ अष्टादशसु विद्यासु मीमांसातिगरीयसी ॥ ततोऽपि तर्कशास्त्रा
णि पुराणं तेभ्य एव च ॥ ४९ ॥ ततोऽपि धर्मशास्त्राणि तेभ्यो गुर्वीश्रुतिर्द्विज ॥ ततोऽप्युपनिषच्छ्रेष्ठा गायत्री च ततोऽधिका ॥ ५० ॥ दुर्लभा सर्वमंत्रेषु गायत्री
प्रणवान्विता ॥ न गायत्र्याधिकं किंचिन्नयीषु परिगीयते ॥ ५१ ॥ न गायत्री समो मंत्रो न काशी सदृशी पुरी ॥ न विश्वेश समं लिंगं सत्यं सत्यं पुनः पुनः
॥ ५२ ॥ गायत्री वेदजननी गायत्री ब्राह्मणप्रसूः ॥ गातारं त्रायते यस्माद्गायत्री तेन गीयते ॥ ५३ ॥ वाच्यवाचक संबंधो गायत्र्याः सवितुर्द्वयोः ॥
वाच्यो सौ सविता साक्षाद्गायत्री वाचिका परा ॥ ५४ ॥

त्यत्र दृष्टान्तमाह ॥ काल इति ॥ ४४ ॥ यथा कालमुपासितैव संध्याफलं प्रयच्छतीत्यत्र हेतुमाह ॥ मंदेहेति ॥ मंत्रतोयां जलित्रयं मंत्राभिर्मंत्रितं जलां जलित्रयमित्यर्थः ॥ ४५ ॥ मंत्रतो
यां जलित्रयमित्यत्राकांक्षितं मंत्रं प्रदर्शयंस्तद्दानफलमाह ॥ गायत्रीति ॥ त्रैलोक्यदाने यत्फलं भवति तदेतद्दानादित्यर्थः ॥ ४६ ॥ तदेव दर्शयति ॥ किं किमिति ॥ ४७ ॥ भोगानष्टविधानि म
द्यैश्वर्याणि सौगंध्यवनिता वस्त्रगीततांबूलभोजनवाहनमंदिराणि वा ॥ तदुक्तम् ॥ सौगंध्यं वनिता वस्त्रगीततांबूलभोजनम् ॥ वाहनमंदिराणीति ह्यष्टौ भोगाः प्रकीर्तिता इति ॥ अपवर्गं मोक्षम् ॥ ४८ ॥
अष्टादशविद्याभ्यो गायत्र्याः श्रेष्ठ्यमाह ॥ अष्टादशेत्यारभ्य गायत्री तेन गीयत इत्यंतेन ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ सर्वाभ्यो विद्याभ्यो गायत्र्याः श्रेष्ठत्वेऽपि सूर्यस्य किमायातंतद्वाच्यत्वेन परम

विश्वस्मिन्विश्वंवारूपंयस्यसविश्वरूपः ११ ॥ विश्वकर्ताविश्वोत्पादकः १२ ॥ बुधशापाद्भस्मस्थोनमृतइतिमार्तडः ॥ तथाचहरिवंश ॥ नखस्वयंमृतोडस्थइतिस्नेहादभाषत ॥ अजानन्कैश्यपस्तस्मा
न्मार्तडइतिचोच्यतेइति ॥ अचेतनंऽडैवराजरूपेणप्रविष्टत्वाद्दामार्तडः ॥ तदुक्तं भागवते ॥ मृतंडएषएतस्मिन्मृतभूततोमार्तडइतिव्यपदेशइति १३ ॥ मिहिंमोहेकारातिगृह्णातिनाशयतीतिमिहिरः
१४ ॥ अंशुमान्शुमन् १५ ॥ अदितेःपुत्रादित्यः १६ ॥ चः समुच्चये ॥ उष्णगुस्तिगमरश्मिः १७ ॥ उदमयंयसुसूतेइतिसूर्यः १८ ॥ अर्यमात्रयमूर्तिः १९ ॥ कलाकाष्ठानिमेवादिक्रमेणसर्व
जगद्वर्धयतीतिब्रह्मः २० ॥ दिवाकरोदिनकर्ता २१ ॥ ७८ ॥ द्वादशात्माद्विषण्मूर्तिः २२ ॥ सप्तहयःसप्ताश्वः २३ ॥ भास्करःप्रभाकरः २४ ॥ अहस्करोदिनकरः २५ ॥ खेआकाशेगच्छतीति
खगः २६ ॥ जगत्सूतइतिसूरः २७ ॥ प्रभाकरोदीप्तिकरः २८ ॥ श्रीमानिति विशेषणम् ॥ लोकचक्षुर्लोकप्रकाशइत्यर्थः २९ ॥ ग्रहेश्वरोग्रहाणांराजा ३० ॥ ७९ ॥ त्रिलोकेशोलोकत्रयानि
यन्ता ३१ ॥ लोकसाक्षीसर्वातिर्यामी ३२ ॥ तमोरिःअन्धकारशत्रुः ३३ ॥ शाश्वतोऽनित्यः ३४ ॥ शुचिःपवित्रः ३५ ॥ गभस्तिहस्तोरश्मिकरः ३६ ॥ तीव्रांशुस्तीक्ष्णरश्मिः ३७ ॥ तरणि
स्तारकः भक्तानां संसारोत्तारकनौस्वरूपइतिवा ३८ ॥ सुमहःशोभनतेजःस्वरूपः ३९ ॥ अरणिः अणिरिवाराणःसर्वोत्पत्तिमतामाभिव्यक्तिस्थानमित्यर्थः ॥ लोकप्रकाशकःश्रीमानितिसांबपुराणां
तर्गतसांबस्तवरजेएकविंशतिनामान्यथाऽनुपपत्त्याश्रीमानित्यस्यैकनामत्वेसुमहोरणिःप्रकृष्टतेजसामुद्रवस्थानमितिनामैकत्वेनव्यावर्त्यमिति ४० ॥ ८० ॥ दिवोमणिर्द्युमणिः ४१ ॥ हरिदश्वोहरि

विश्वरूपोविश्वकर्तामार्तडोमिहिरांशुमान् ॥ आदित्यश्चोष्णगुःसूर्योऽर्यमात्रघोदिवाकरः ॥ ७८ ॥ द्वादशात्मासप्तहयोभास्करोहस्करःखगः ॥ सूरः
प्रभाकरःश्रीमाल्लोकचक्षुर्ग्रहेश्वरः ॥ ७९ ॥ त्रिलोकेशोलोकसाक्षीतमोरिःशाश्वतःशुचिः ॥ गभस्तिहस्तस्तीव्रांशुस्तरणिःसुमहोरणिः ॥ ८० ॥ द्युमणिर्ह
रिदश्वोर्कोभानुमान्भयनाशनः ॥ छंदोऽवोवेदवेद्यश्चभास्वान्पूषावृषाकपिः ॥ ८१ ॥ एकचक्ररथोमित्रोमंदेहारिस्तंमिस्रहा ॥ दैत्यहापापहर्ताचधर्मोधर्म
प्रकाशकः ॥ ८२ ॥ हेलिकश्चित्रभानुश्चकलिघ्नस्ताक्षर्यवाहनः ॥ दिक्पतिःपद्मिनीनाथःकुशेशयकरोहरिः ॥ ८३ ॥ धर्मरश्मिर्दुर्निरीक्ष्यश्चंडांशुः
कश्यपात्मजः ॥ एभिःसप्ततिसंख्याकैःपुण्यैःसूर्यस्यनामभिः ॥ ८४ ॥

द्वर्णघोटकः ४२ ॥ अतिशयेनारतिगच्छतीत्यर्कः ॥ तदुक्तम् ॥ ऋशृगतौस्मृतोधातुरस्यकःप्रत्ययःस्मृतः ॥ गतौयस्मात्परोनास्तितस्मादर्कःसउच्यतइति ॥ जगदर्च्यतमत्ताद्वाऽर्कः ४३ ॥ भानु
मान्शुमवान् ४४ ॥ भयनाशनोभवभयच्छेत्ता ४५ ॥ गायत्र्यादीनिसप्तच्छंदांसिअध्यायस्यसच्छंदोश्च ४६ ॥ वेदवेद्यउपनिषदेकगम्यः ४७ ॥ चःसमुच्चये ॥ भास्वान्प्रकाशवान् ४८ ॥
वृष्ट्यादिद्वारेणसर्वजगत्पुष्पातीतिपूषा ४९ ॥ वर्षतिपुण्यफलंआकंपयतिपापफलमितिवृषाकपिः ५० ॥ ८१ ॥ एकंचक्रंयस्मिंस्तथाविधोरथोयस्यसएकचक्ररथः ५१ ॥ मित्रः सर्वत्रमित्रस्वभावः
५२ ॥ मन्देहाराक्षसास्तेषामरिर्मंदेहारिः ५३ ॥ तमिस्रहातमोहर्ता ५४ ॥ दैत्यहामन्देहादिदैत्यहंता ५५ ॥ पापहर्ताभक्तानांपापहा ५६ ॥ चःसमुच्चये ॥ धारणाद्धर्मोधर्मस्वरूपोवा ५७ ॥ तस्यै
वधर्मस्यप्रकाशकोधर्मप्रकाशकः ५८ ॥ ८२ ॥ हेआकाशेलिकीतिगच्छतीतिहेलिकः ५९ ॥ चित्राःसप्तप्रकाराभानवोरश्मयोयस्यसचित्रभानुः६० ॥ चःसमुच्चये ॥ कलिघ्नःकलेर्नाशकः ६१ ॥ ताक्षर्यवाहनः
ताक्षर्योऽनूरुवाहनःसारथिर्यस्यसः उद्यतंअनेनेतिवाहनशब्दव्युत्पत्तेः ६२ ॥ दिशांपतिर्दिक्पातिः ६३ ॥ पद्मिनीनाथःकमलिनीनांप्रकाशकः ॥ तथाचोक्तम् ॥ अयमुद्यातिमुद्राभंजनः पद्मिनीना
मिति ६४ ॥ कुशेशयकरःपद्महस्तः ६५ ॥ हरत्यज्ञानंतिमिरादिकंचेतिहरिः ६६ ॥ ८३ ॥ धर्मरश्मिरुष्णकिरणः ॥ धर्मःस्वेदस्तज्जनकारश्मयोयस्यसइतिवा ६७ ॥ दुर्निरीक्ष्यःस्वाच्छंदेनद्रष्टुमश

क्यः ६८ ॥ चंडांशुस्तीक्ष्णकिरणः ६९ ॥ कश्यपात्मजोमारीचतनयः ७० ॥ एभिरिति ॥ एभिरित्यादितृतीयांतानांपदानांदद्यादर्धमनर्ध्यायेतिचतुर्थेनान्वयः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ उपमौलेशिरः
समीपम् ॥ ८८ ॥ मंत्रमंत्रप्रतिमन्त्रम् ॥ पूर्वोक्तनामान्येवात्रमंत्राः ॥ मन्त्रमात्रत्वमितिभ्रमंनिराकुर्वन्नेतदनुष्ठानस्यफलमाह ॥ अनयेत्यादिना ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥
॥ ९५ ॥ ९६ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखण्डटीकायांनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ सहस्राक्षस्यवद्वेष्टलोकावर्त्यंतसुंदरौ ॥ मनःप्रीतिकरौहृद्यौवर्ण्येतेदशमेऽद्भुतौ ॥ १ ॥ रमयंतीति ॥
इदमोद्विभ्यासोऽन्वयभेदाभिप्रायेण ॥ अतीवेतिलोकोक्तिः ॥ एवार्थेइवशब्दः ॥ १ ॥ सुतीर्थफलितद्रुमं सुतीर्थस्यफलं सुतीर्थमेववाफलंतद्विद्यतेयस्यलोकस्यसुतीर्थफलितः ॥ तारकादित्वादितत्त्वं ॥

प्रणवादिचतुर्थ्यतैर्नमस्कारसमन्वितैः ॥ प्रत्येकमुच्चरन्नामदृष्टादृष्टादिवाकरम् ॥ ८५ ॥ विगृह्यपाणियुग्मेनताम्रपात्रं सुनिर्मलम् ॥ जानुभ्यामवनिंगत्वाप
रिपूर्यजलेनच ॥ ८६ ॥ करवीरादिकुसुमैरक्तचंदनमिश्रितैः ॥ दूर्वाकुरैरक्षतैश्चनिक्षिप्तैः पात्रमध्यतः ॥ ८७ ॥ दद्यादर्धमनर्ध्यायसवित्रेध्यानपूर्व
कम् ॥ उपमौलिसमानीयतत्पात्रंनान्यदृङ्मनाः ॥ ८८ ॥ प्रतिमंत्रंनमस्कुर्व्यादुदयास्तमयेरविम् ॥ अनयानामसत्तत्यामहामंत्ररहस्यया ॥ ८९ ॥
एवंकुर्वन्नरोजातुनदरिद्रो नदुःखभाक् ॥ व्याधिभिर्मुच्यतेचोरैरपिजन्मांतरार्जितैः ॥ ९० ॥ विनौषधैर्विनावैद्यैर्विनापथ्यपरिग्रहैः ॥ कालेननिधनं
प्राप्तःसूर्यलोकेमहीयते ॥ ९१ ॥ इत्येकदेशःकथितोभानुलोकस्यसत्तम ॥ महातेजोनिधेरस्यकोविशेषमवैत्यहो ॥ ९२ ॥ स्वकर्णविषयीकुर्व
त्रितिपुण्यकथामिमाम् ॥ क्षणादालोकयांचक्रेमहेंद्रस्यमहापुरीम् ॥ ९३ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ श्रुत्वासौरींकथामेतामप्सरालोकसंयुताम् ॥ नद
रिद्रोभवेत्कापिनाधर्मेषुप्रवर्तते ॥ ९४ ॥ ब्राह्मणैःसततंश्राव्यमिदमाख्यानमत्तमम् ॥ वेदपाठेनयत्पुण्यंतत्पुण्यफलदायकम् ॥ ९५ ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रिया
वैश्याः शृण्वंतोऽध्यायमुत्तमम् ॥ पातकानिविमृज्येहगतिंयास्यंत्यनुत्तमाम् ॥ ९६ ॥ इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायां चतुर्थे
काशीखण्डेपूर्वार्धेअप्सरःसूर्यलोकवर्णनंनामनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥ रमयंतीमनोतीवकेयंकस्येयमीशितुः ॥ नयनानं
दसंदोहदायिनीपूरनुत्तमा ॥ १ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ शिवशर्मन्महाभागसुतीर्थफलितद्रुम ॥ लोकोऽत्ररमतेविप्रसहस्राक्षपुरीत्वियम् ॥ २ ॥ तपो
बलेनमहताविहिताविश्वकर्मणा ॥ दिवापिकौमुदीयस्याःसौधश्रेणीश्रियंश्रयेत् ॥ ३ ॥

सचासौद्रुमश्चतत्संबोधनंतथा ॥ विसर्गातपाठेसुतीर्थफलितोद्रुमइतिचपाठेलोकएवद्रुमत्वेननिरूप्यते ॥ तत्रलोकशब्दस्यभुवनपरत्वेसुतीर्थफलितःसुतीर्थफलैःप्राप्यतइत्यर्थः ॥ सुतीर्थफलविद्रुमइतिक्
चित्पाठः ॥ तत्रसुतीर्थफल्युक्तोविशिष्टोद्रुमइत्यर्थः ॥ अत्ररमतेसहस्राक्षइतिशेषः ॥ उभयपक्षेप्यत्रकुत्रेत्याकांक्षायामाह ॥ सहस्राक्षेति ॥ तुशब्दोऽन्येभ्योलोकेभ्योविशेषद्योतनार्थः ॥ २ ॥
पुरीविशिनाष्टे ॥ तपोबलेनेत्यादिसार्धद्वादशभिः ॥ एतेषुलोकेषुयदिदमादिशब्दानामेयंपरीइत्यनेनान्वयः ॥ दिवापीति ॥ यस्याइंद्रपुर्याःसौधश्रेणीश्रियंराजसदनपंक्तिशोभांदिवापिनकेवलंरात्रौदि

श्रेष्ठयमागतमित्याह ॥ वाच्यवाचकसंबंधः ॥ नचगायत्र्याः प्रभावः साधनीयः प्रत्यक्षसिद्धत्वादित्याह ॥ प्रभवेणेति ॥ कौशिको विश्वामित्रः ॥ ५५ ॥ अन्यद्भुवनेत्यार्षम् ॥ अव्ययं
 वान्यच्छब्दः ॥ अन्यदपूर्वसामर्थ्यमिति वा ॥ तत्काले पूर्वोक्तप्रकारेण ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ गायत्रीति ॥ वेदत्रयात्मकानां विष्णुरुद्रविरचानां गायत्रीस्वरूपत्वं यतोऽतो वेदत्रयी
 गायत्र्येवेत्यर्थः ॥ ५८ ॥ ततः किं प्रकृते ॥ देवत्रयामिति ॥ येयं त्रयीति क्वचित्पाठः ॥ कलयतीति कालो निमेषलवाद्यात्मकस्तदधिष्ठाता वा तत्प्रवर्तकश्च ॥ ५९ ॥ अस्मल्लोको वैकुण्ठस्ताम्रिवासिनः ॥ ६० ॥
 तामेव श्रुतिं दर्शयतः ॥ एषो ह देव इति ॥ अस्यार्थः ॥ एषो ह देवस्त्रिष्टुभः सर्वाः सदसस्पतिमित्यस्या गायत्र्याः प्राक् ॥ इदानीं स्वरूपं कथयति ॥ एष देवः प्रदिशो दिशश्च सर्वा अनुव्याप्य प्रवर्तते तिर्यग्ध्वं
 मधश्चैव ॥ पूर्वो ह जातः अनादिनिधनः संभूतः ॥ स उगर्भे अंतः स एव मातुरुदरे गर्भे व्यवतिष्ठते ॥ स एव च जातः ॥ स च जनिष्यमाणः ॥ तदुक्तम् ॥ सर्वं खल्विदं ब्रह्मतज्जलानिति शांत उपासीति

प्रभावेणैव गायत्र्याः क्षत्रियः कौशिको वशी ॥ राजर्षित्वं परित्यज्य ब्रह्मर्षिपदमीयवान् ॥ ५५ ॥ सामर्थ्यं प्राप चात्युच्चैरेन्यद्भुवनसर्जने ॥ किं किं न दद्याद्गायत्री
 सम्यगेवमुपासिता ॥ ५६ ॥ न ब्राह्मणो वेदपाठा ब्रह्मशास्त्रपठनादपि ॥ देव्यास्त्रिकालमभ्यासाद्ब्राह्मणः स्याद्विना न्यथा ॥ ५७ ॥ गायत्र्येव परं
 विष्णुर्गायत्र्येव परः शिवः ॥ गायत्र्येव परो ब्रह्मा गायत्र्येव त्रयीततः ॥ ५८ ॥ देवत्रयं स भगवानं शुमाली दिवाकरः ॥ सर्वेषां महसां राशिः कालः कालप्रवर्तकः
 ॥ ५९ ॥ अर्कमुद्दिश्य स ततमस्मल्लोका निवासिनः ॥ श्रुतिं ह्युदाहरंती मां सारासारविवेकिनः ॥ ६० ॥ एषो ह देवः प्रदिशो नु सर्वाः पूर्वो ह जातः स उगर्भे अंतः ॥
 स एव जातः स जनिष्यमाणः प्रत्यङ्जानां स्तिष्ठति सर्वतो मुखः ॥ ६१ ॥ स दैवमुपतिष्ठेत्सौरैः सूक्तैरतं द्विताः ॥ येन मंत्यत्र ते विप्रा विप्राभास्कर स त्रिभाः
 ॥ ६२ ॥ पुण्यार्केऽप्यथ ह स्ता र्के मूलार्केऽप्यथ वा द्विज ॥ उत्तरार्केऽप्यथ त्कार्यं तत्फलं त्येव नान्यथा ॥ ६३ ॥ पौषे मास्यर्कं दिवसेयः स्नात्वा भास्करो दये ॥
 दानं होमं जपं कुर्यादर्चामर्कस्य सुव्रतः ॥ ६४ ॥ श्रद्धावानेक भक्तश्च कामक्रोधविवर्जितः ॥ सहाप्सरो भिर्युतिमान्सवसेदत्र भोगवान् ॥ ६५ ॥
 अयने विषुवे चापि षडशीतिमुखेषु वा ॥ विष्णुपद्यां च ये दद्युर्महादानानि सुव्रताः ॥ ६६ ॥

तिष्ठतीति ॥ प्रत्यङ्जानां स्तिष्ठति सर्वतो मुखः प्रतिप्रदार्थं मंचन्यस्तिष्ठति ॥ सर्वतो मुखः सर्वतोऽक्षिशिरोऽग्रीवपाणिपादः अचित्यशक्तिरित्यर्थः ॥ जना इत्याद्युदात्तस्वरमपि स दामंत्रितमेवार्थस्य हि प्राप्त
 मेतद्वर्तते हे जना इति ॥ ६१ ॥ ये स दैवमुक्तप्रकारैः सौरैः सूक्तैः उदुत्यं जातवेदसं देवं हंतिकेतवः ॥ दशे विश्वायसूर्यमित्याद्यैस्तं सूर्यमुपतिष्ठेत् ॥ ये च तं न मंतितेऽपि भास्करतुल्या इत्यर्थः ॥ ये व संत्यत्र ते
 विप्रविप्रा इति क्वचित्पाठः ॥ ६२ ॥ पुण्यार्के इत्यादावर्कशब्दोर्कवासरविषयः ॥ फलत्येव फलवद्भवत्येवेत्यर्थः ॥ एवकारव्यावर्त्यमाह ॥ नान्यथेति ॥ फलत्येष इति क्वचित्पाठः ॥ तत्र एष सूर्यस्त
 त्कार्यं फलति फलवन्निष्पादयति ॥ सफलं करोतीत्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अत्र सूर्यलोके ॥ ६५ ॥ अयन इति ॥ अयने अयनद्वितये मकरकर्कटसंक्रमणे ॥ विषुवे विषुवद्वितये तुलामेष संक्रमणे ॥ षडशी

कयः ६८ ॥ चंडांशुस्तीक्ष्णकिरणः ६९ ॥ कश्यपात्मजोमार्गचतनयः ७० ॥ एभिरिति ॥ एभिरित्यादितृतीयांतानांपदानांदद्यादर्धमनर्ध्यायेतिचतुर्थेनान्वयः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ उपमौलेशिरः
समीपम् ॥ ८८ ॥ मंत्रमंत्रप्रतिमन्त्रम् ॥ पूर्वोक्तनामान्येवात्रमंत्राः ॥ मन्त्रमात्रत्वमितिभ्रमंनिराकुर्वन्नेतदनुष्ठानस्यफलमाह ॥ अनयेत्यादिना ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥
॥ ९५ ॥ ९६ ॥ इति श्रीरामानंदकुतायांकाशीखण्डटीकायांनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ सहस्राक्षस्यवह्नेश्चलोकावत्यंतसुंदरौ ॥ मनःप्रीतिकरौहृद्यौवर्ण्येतेदशमेऽद्भुतौ ॥ १ ॥ रमयंतीति ॥
इदमोद्विभ्यासोऽन्वयभेदाभिप्रायेण ॥ अतीवेतिलोकोक्तिः ॥ एवार्थेइवशब्दः ॥ १ ॥ सुतीर्थफलितद्रुमं सुतीर्थस्यफलं सुतीर्थमेववाफलंतद्विद्यतेयस्यलोकस्यसुतीर्थफलितः ॥ तारकादित्वादित्य ॥

प्रणवादिचतुर्थ्यतैर्नमस्कारसमन्वितैः ॥ प्रत्येकमुच्चरन्नामदृष्टादृष्टादिवाकरम् ॥ ८५ ॥ विगृह्यपाणियुग्मेनताम्रपात्रं सुनिर्मलम् ॥ जानुभ्यामवनिंगत्वाप
रिपूर्यजलेनच ॥ ८६ ॥ करवीरादिकुसुमैरक्तचंदनमिश्रितैः ॥ दूर्वाकुरैरक्षतैश्चनिक्षिप्तैः पात्रमध्यतः ॥ ८७ ॥ दद्यादर्धमनर्ध्यायसवित्रेध्यानपूर्व
कम् ॥ उपमौलिसमानीयतत्पात्रंनान्यदृङ्मनाः ॥ ८८ ॥ प्रतिमंत्रंनमस्कुर्यादुदयास्तमयेरविम् ॥ अनयानामसतत्यामहामंत्रंरहस्यया ॥ ८९ ॥
एवंकुर्वन्नरोजातुनदारिद्र्योदुःखभाक् ॥ व्याधिभिर्मुच्यतेघोरैरपिजन्मांतरार्जितैः ॥ ९० ॥ विनौषधैर्विनावैद्यैर्विनापथ्यपरिग्रहैः ॥ कालेननिधनं
प्राप्तःसूर्यलोकेमहीयते ॥ ९१ ॥ इत्येकदेशःकथितोभानुलोकस्यसत्तम ॥ महातेजोनिधेरस्यकोविशेषमवैत्यहो ॥ ९२ ॥ स्वकर्णविषयीकुर्व
न्नितिपुण्यकथामिमाम् ॥ क्षणादालोकयांचक्रेमहेंद्रस्यमहापुरीम् ॥ ९३ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ श्रुत्वासौरींकथामेतामप्सरोलोकसंयुताम् ॥ नद
रिद्रोभवेत्कापिनाधर्मेषुप्रवर्तते ॥ ९४ ॥ ब्राह्मणैःसततंश्राव्यमिदमाख्यानमत्तमम् ॥ वेदपाठेनयत्पुण्यंतत्पुण्यफलदायकम् ॥ ९५ ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रिया
वैश्याः शृण्वंतोऽध्यायसुत्तमम् ॥ पातकानि विमृज्येहगतिंयास्यंत्यनुत्तमाम् ॥ ९६ ॥ इति श्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायां चतुर्थे
काशीखण्डेपूर्वार्धेअप्सरःसूर्यलोकवर्णनंनामनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥ रमयंतीमनोतीवकेयंकस्येयमीशितुः ॥ नयनानं
दसंदोहदायिनीपूरनुत्तमा ॥ १ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ शिवशर्मन्महाभागसुतीर्थफलितद्रुम ॥ लोकोऽत्ररमतेविप्रसहस्राक्षपुरीत्वियम् ॥ २ ॥ तपो
बलेनमहताविहिताविश्वकर्मणा ॥ दिवापिकौमुदीयस्याःसौधश्रेणीश्रियंश्रयेत् ॥ ३ ॥

सचासौद्रुमश्चतस्रंबोधनंतथा ॥ विसर्गातपाठेसुतीर्थफलितोद्रुमइतिचपाठेलोकएवद्रुमत्वेननिरूप्यते ॥ तत्रलोकशब्दस्यभुवनपरत्वेसुतीर्थफलितःसुतीर्थफलैःप्राप्यतइत्यर्थः ॥ सुतीर्थफलविद्रुमइतिक्
चित्पाठः ॥ तत्रसुतीर्थफलयुक्तोविशिष्टोद्रुमइत्यर्थः ॥ अत्ररमतेसहस्राक्षइतिशेषः ॥ उभयपक्षेप्यत्रकुत्रेत्याकांक्षायामाह ॥ सहस्राक्षेति ॥ तुशब्दोऽन्येभ्योलोकेभ्योविशेषद्योतनार्थः ॥ २ ॥
पुरीविशिनाष्टे ॥ तपोबलेनेत्यादिसार्धद्वादशभिः ॥ एतेषुलोकेषुदिदमादिशब्दानामेयंपुरीइत्यनेनान्वयः ॥ दिवापीति ॥ यस्याइंद्रपुर्याःसौधश्रेणीश्रियंराजसदनपंक्तिशोभांदिवापिनकेवलंरात्रौदि

श्रेष्ठचमागतमित्याह ॥ वाच्यवाचकसंबंध इति ॥ ५४ ॥ नचगायत्र्याः प्रभावः साधनीयः प्रत्यक्षसिद्धत्वादित्याह ॥ प्रभवेणेति ॥ कौशिकोविश्वामित्रः ॥ ५५ ॥ अन्यद्भुवनेत्यार्षम् ॥ अव्ययं
 वाच्यच्छब्दः ॥ अन्यदपूर्वसामर्थ्यमिति वा ॥ एवंतत्कालेपूर्वोक्तप्रकारेण ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ गायत्रीति ॥ वेदत्रयात्मकानां विष्णुरुद्रविरंचानां गायत्रीस्वरूपत्वं यतोऽतो वेदत्रयी
 गायत्र्येवेत्यर्थः ॥ ५८ ॥ ततः किंप्रकृते ॥ देवत्रयमिति ॥ येयत्रयीति क्वचित्पाठः ॥ कलयतीति कालो निमेषलवाद्यात्मकस्तदधिष्ठाता वा तत्प्रवर्तकश्च ॥ ५९ ॥ अस्मल्लोको वैकुण्ठस्तान्निवासिनः ॥ ६० ॥
 तामेव श्रुतिं दर्शयतः ॥ एषो ह देव इति ॥ अस्यार्थः ॥ एषो ह देवस्त्रिष्टुभः सर्वाः सदसस्पतिमित्यस्या गायत्र्याः प्राक् ॥ इदानीं स्वरूपं कथयति ॥ एष देवः प्रदिशो दिशश्च सर्वा अनुव्याप्य प्रवर्तते तिर्यग्ध्वं
 मध्यश्चैव ॥ पूर्वो ह जातः अनादिनिधनः संभूतः ॥ स उगर्भे अंतः स एव मातुरुदरैर्गर्भे व्यवतिष्ठते ॥ स एव च जातः ॥ स च जनिष्यमाणः ॥ तदुक्तम् ॥ सर्वं खल्विदं ब्रह्म तज्जलानि तिशान्तोपासीते

प्रभावेणैव गायत्र्याः क्षत्रियः कौशिको वशी ॥ राजर्षित्वं परित्यज्य ब्रह्मर्षिपदमीयवान् ॥ ५५ ॥ सामर्थ्यं प्राप चात्युच्चैरेन्यद्भुवनसर्जने ॥ किं किं न दद्याद्गायत्री
 सम्यगेवमुपासिता ॥ ५६ ॥ न ब्राह्मणो वेदपाठात्रशास्त्रपठनादपि ॥ देव्यास्त्रिकालमभ्यासाद्ब्राह्मणः स्याद्विना न्यथा ॥ ५७ ॥ गायत्र्येव परं
 विष्णुर्गायत्र्येव परः शिवः ॥ गायत्र्येव परो ब्रह्मा गायत्र्येव त्रयीततः ॥ ५८ ॥ देवत्रयं स भगवानं शुमाली दिवाकरः ॥ सर्वेषां महसां राशिः कालः कालप्रवर्तकः
 ॥ ५९ ॥ अर्कमुद्दिश्य स ततमस्मल्लोकनिवासिनः ॥ श्रुतिं ह्युदाहरंती मां सारासारविवेकिनः ॥ ६० ॥ एषो ह देवः प्रदिशो नु सर्वाः पूर्वो ह जातः स उगर्भे अंतः ॥
 स एव जातः स जनिष्यमाणः प्रत्यङ्जानास्तिष्ठति सर्वतो मुखः ॥ ६१ ॥ स देवमुपतिष्ठेत्सौरैः सूक्तैरतं द्विताः ॥ येन मंत्यत्र ते विप्रा विप्रा भास्कर स त्रिभाः
 ॥ ६२ ॥ पुण्योर्केऽप्यथ हस्तोर्के मूलोर्केऽप्यथ वा द्विज ॥ उत्तरार्केऽथ यत्कार्यं तत्फलं त्येव नान्यथा ॥ ६३ ॥ पौषे मास्यर्कं दिवसेयः स्नात्वा भास्करो दये ॥
 दानं होमं जपं कुर्याद्दर्शमर्कस्य सुव्रतः ॥ ६४ ॥ श्रद्धावानेकभक्तश्च कामक्रोधविवर्जितः ॥ सहाप्सरो भिर्युतिमान्सवसेदत्र भोगवान् ॥ ६५ ॥
 अयने विषुवे चापि षडशीतिमुखेषु वा ॥ विष्णुपद्यां च ये दद्युर्महादानानि सुव्रताः ॥ ६६ ॥

तिष्ठतौ ॥ प्रत्यङ्जानास्तिष्ठति सर्वतो मुखः प्रतिप्रदार्थं मंचन्यस्तिष्ठति ॥ सर्वतो मुखः सर्वतोक्षिशिरोग्रीवपाणिपादः अचित्यशक्तिरित्यर्थः ॥ जना इत्याद्युदात्तस्वरमपि स दामंत्रितमेवार्थस्य हि प्राप्त
 मेतद्वर्तते हे जना इति ॥ ६१ ॥ ये स देवमुक्तप्रकारैः सौरैः सूक्तैः उदुत्यं जातवेदसं देवं वंहति केतवः ॥ दृशे विश्वाय सूर्यमित्याद्यैस्तं सूर्यमुपतिष्ठेत् ये च तं न मंतितेऽपि भास्करतुल्या इत्यर्थः ॥ ये व संत्यत्र ते
 विप्रविप्रा इति क्वचित्पाठः ॥ ६२ ॥ पुण्यार्क इत्यादौ वर्कशब्दोर्कवासरविषयः ॥ फलं त्येव फलवद्भवत्येवेत्यर्थः ॥ एवकारव्यावर्त्यमाह ॥ नान्यथेति ॥ फलं त्येव इति क्वचित्पाठः ॥ तत्र एव सूर्यस्त
 त्कार्यफलतिफलवन्निष्पादयति ॥ सकलं करोतीत्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अत्र सूर्यलोके ॥ ६५ ॥ अयन इति ॥ अयने अयनद्वितये मकरकर्कटसंक्रमणे ॥ विषुवे विषुवद्वितये तुलामेष संक्रमणे ॥ षडशी

तिसुखेषु धनुर्मिथुनकन्यामीनसंक्रमणेषु ॥ विष्णुपद्यां वृषवृश्चिकसिंहकुम्भसंक्रांत्याम् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ विकर्तनसमप्रभाभवन्तीति शेषः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ कपिलाज्याप्लुतैः ॥ कपिलाया घृतेन प्रोक्षितैः ॥
कपिलाज्याक्तसितैरिति पाठे सत्तिलशब्देन शुक्लारितलागृह्यते ॥ शुक्लैस्तु तर्पयेद्देवान्मनुष्यान्शवलैस्तिलैः ॥ कृष्णैस्तु तर्पयेत्पितॄन्श्रद्धावांस्तु समाहित इति वचनात् ॥ ७० ॥ विहीननयनाननाः विहीनानि
विगतानि नयनानि नेत्राणि येषु तानि आननानि सुखानि येषां ते ॥ विहीननयनाना इति कचित्पाठः ॥ विच्छादनयनाना इति चाऽन्यत्र ॥ सपटञ्चरा जीर्णवस्त्रसहिताः ॥ पटञ्चरं जीर्णवस्त्रमित्यमरः ॥
॥ ७१ ॥ कृष्णलकेन गजात्मकेन ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ हंस इति ॥ हंति नाशयति गच्छति जानाति वा सर्वमिति हंसः ॥ मंत्ररूपो वा ॥ हंसं हंसेति मंत्रो यं जीवो जपति सर्वदेति

तिलाज्जुहवितिसाज्यांश्च ब्राह्मणान् भोजयन्ति च ॥ पितॄन्दिश्य च श्राद्धं ये कुर्वन्ति विपश्चितः ॥ ६७ ॥ महापूजां च ये कुर्युर्महामंत्रा अपतितः ॥ तेऽत्र वैकर्तने लोके
विकर्तनसमप्रभाः ॥ ६८ ॥ नदग्निं दानं च दुःखार्ता नव्याधिपारिपीडिताः ॥ संक्रमेष्वर्कभक्ता येन विरूपान् दुर्भगाः ॥ ६९ ॥ संक्रमेषु नयैर्दत्तं न स्नातं तीर्थवा
रिषु ॥ विशेषहोमो न कृतः कपिलाज्याप्लुतैस्तिलैः ॥ ७० ॥ ते दृश्यन्ते प्रतिद्वारं विहीननयनाननाः ॥ देहि देहीति जल्पन्तो देहिनः सपटञ्चराः ॥ ७१ ॥ समं
कृष्णलकेनापि यो दद्यात्कांचनं कृती ॥ सूर्यग्रहे कुरुक्षेत्रे सवसे दत्र पुण्यभाक् ॥ ७२ ॥ सर्वगंगा समंतो यं सर्वे ब्रह्म समाद्रिजाः ॥ सर्वदेयं स्वर्णं समं राहुग्रस्ते
दिवाकरे ॥ ७३ ॥ दत्तं जप्तं दत्तं स्नातं यत्किंचित्सदनुष्ठितम् ॥ भानूपरागे श्राद्धादितद्धेतुर्ब्रध्नसंनिधेः ॥ ७४ ॥ रविवारे संक्रमश्चेदुपरागोऽथ वा भवेत् ॥ तदा यद
जितं पुण्यं तदिहाक्षयमाप्यते ॥ ७५ ॥ भानुवारो यदा षष्ठ्यां सप्तम्यामथ जायते ॥ तदा यत्सुकृतं कर्म कृतं तदिह भुज्यते ॥ ७६ ॥ हंसो भानुः सहस्रां
शुस्तपनस्तापनोरविः ॥ विकर्तनो विवस्वांश्च विश्वकर्मा विभावसुः ॥ ७७ ॥

वचनात् ॥ शुद्धसात्त्विक इति वा ॥ वैष्णवोऽंशः परः सूर्य इति वचनात् १ ॥ भातीति भानुः भाः नुदति प्रेरयतीति वा २ ॥ सहस्रं अपरिमितांशवोरश्मयो यस्य सहस्रांशुः ३ ॥ तपतीति तपनः
४ ॥ तापयतीति तापनः ५ ॥ लोकानवतिरक्षतीति रविः ॥ उक्तं च ॥ अवेति रक्षणे धातुः प्रत्यये स्य रुडागमः ॥ अवति त्रीणि मां लोकां स्तेना सौरविरुच्यत इति ६ ॥ विशिष्टे जस्त्वार्थं कर्तनात्तेजः
शातनाद्वा विकर्तनः ७ ॥ विशिष्टं वसुतेजो वर्तते यस्य स विवस्वान् ८ ॥ निपातनात्साधुत्वम् ॥ एवमन्यत्रापि ॥ चः समुच्चये ॥ विश्वं कर्म यस्य विश्वस्य कर्म यस्मादिति वा स विश्वकर्मा ९ ॥
विभावसुः अग्निस्वरूपः ॥ विविधप्रकारेण धातुषु भांति वसवोरश्मयो यस्येति वा १० ॥ ७७ ॥

वसेपिकौमुदीचंद्रिकाश्रयेदाश्रयेत् ॥ चंद्रिकैवयस्याःसदासौधश्रेणिशोभेत्यर्थः ॥ किंच ॥ ३ ॥ यदेति ॥ दर्शंअमावास्यायाम् ॥ दर्शइत्युपलक्षणम् ॥ यदायदाऽदृश्यत्वंप्राप्नोतितदातदास्वप्रेयसीस्वस्यप्रियतमां
ज्योत्स्नांसौधेषुनिगूहयेत्संचारयेदित्युत्प्रेक्षा ॥ सुश्रेयसीमितिपाठे सुश्रेयसींश्रेष्ठांश्रेयस्करीमितिपावदर्थालोकानामित्यर्थः ॥ ४ ॥ यदच्छेति ॥ यस्याअच्छभित्तौनिर्मलसौधभित्तौस्वंप्रतिबिंबवीक्ष्या
न्ययोपिद्विशंकिताअन्यस्यस्त्रीकांतेनानीताइतिविशंकिता ॥ विशंकायाहेतुः ॥ मुग्धानामूढाऽविदग्धाकाचिदेवांगनाचित्रंगथास्यात्तथाईर्ग्याविशादिवस्वांचित्रशालिकांस्वीयंसौधविशेषंआशुशदितिनावि
शेदित्यर्थः ॥ एतच्चित्रमितिवा ॥ ५ ॥ हर्म्येष्विति ॥ तमोऽधकारः ॥ अपिशब्दात्सचन्द्रासुरात्रिष्वपीत्यर्थः ॥ उत्प्रेक्षेयम् ॥ ६ ॥ चंद्रेति ॥ तत्रपुर्याम् ॥ सुतमत्रतस्मादितिचपाठेएकंजल
पदमध्याहर्तव्यम् ॥ ७ ॥ कुर्विदास्तंतुवायाः ॥ पश्यतोहराअलंकरणनिर्मातारःस्वर्णकाराइत्यर्थः ॥ अलंकृतीःअलंकरणानि ॥ ८ ॥ चिन्तामणिस्तदधिष्ठात्रीदेवता ॥ चिकेतिजानातिगणयती

यदाकलानिधिःकापिदर्शोऽदृश्यत्वमावहेत् ॥ तदास्वप्रेयसीज्योत्स्नांसौधेष्वेपुनिगूहयेत् ॥ ४ ॥ यदच्छभित्तौवीक्ष्यस्वमन्ययोपिद्विशंकिता ॥
मुग्धानाशुविशेच्चित्रमपिस्वांचित्रशालिकाम् ॥ ५ ॥ हर्म्येषुनीलमणिभिर्निर्मितेष्वत्रनिर्भयम् ॥ स्वनीलिमानमाधायतमोहःस्वपितिष्ठति ॥ ६ ॥
चंद्रकांतशिलाजालसुतमात्रामलंजलम् ॥ तत्रचादायकलशैर्नेच्छंत्यन्यजलंजनाः ॥ ७ ॥ कुर्विदानचसंत्यत्रनचतेपश्यतोहराः ॥ चैलान्यलंकृती
रत्रयतःकल्पद्रुमोर्पयेत् ॥ ८ ॥ गणकानात्रविद्यंतेचिंताविद्याविशारदाः ॥ यतश्चिकेतिसर्वेषांचिंतांचिंतामणिर्द्रुतम् ॥ ९ ॥ सूपकारानसंत्यत्ररसकर्म
विचक्षणाः ॥ दुग्धेसर्वरसानेकाकामधेनुरतोयतः ॥ १० ॥ कीर्तिरुच्चैःश्रवायस्यसर्वतोवाजिराजिषु ॥ रत्नमुच्चैःश्रवाःसोत्रहयानांपौरुषाधिकः ॥ ११ ॥
ऐरावतोदंतिवरश्चतुर्दंतोत्रराजते ॥ द्वितीयइवकैलासोजंगमस्फटिकोज्ज्वलः ॥ १२ ॥ तरुरत्नंपारिजातःस्त्रीरत्नंसर्वशीत्विह ॥ नंदनंवनरत्नंचरत्नमंदाकिनी
ह्यपाम् ॥ १३ ॥ त्रयस्त्रिंशत्सुराणांयाकोटिःश्रुतिसमीरिता ॥ प्रतीक्षतेसाऽवसरंसेवायैप्रत्यहंत्विह ॥ १४ ॥

तिवा ॥ चिन्तामभिप्रेतांवांछामित्यर्थः ॥ ९ ॥ अतोऽस्याम् ॥ १० ॥ कीर्तिरिति ॥ सर्वतोवाजिराजेषुसकलेष्वश्वसमूहेषु ॥ उच्चैःश्रवःश्रवणंयस्याःसाकीर्तिर्यस्यसउच्चैःश्रवाः ॥ हयानांमध्येरत्नं
श्रेष्ठोऽत्रास्यामित्यर्थः ॥ कथंभूतः ॥ पौरुषाधिकः पुरुषस्येदंपौरुषवलंतेनाधिकः ॥ यद्वा पुरुषोविष्णुस्तस्यांशःपौरुषोविभूतिरित्यर्थः ॥ तेनाधिकःश्रेष्ठः ॥ उच्चैःश्रवसमश्वानामितिभगवद्वचनात् ॥
चात्रेतिपाठेसइत्यध्याहर्तव्यम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ त्रयस्त्रिंशदिति ॥ यद्यपित्रयस्त्रिंशदेवदेवाःश्रुतिप्रतिपादिताः ॥ तथाचश्रुति ॥ त्रयस्त्रिंशद्वैदेवाइति ॥ तथापितेष्वंतर्भूतान्देवान्गृहीत्वात्रय
स्त्रिंशत्सुराणांयाकोटिरित्युक्तम् ॥ अवसरमवकाशम् ॥ तुशब्देनसंभ्रमोगृह्यते ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ अमरावत्यास्तौल्यपाविज्ययोरभावमन्यस्याह ॥ अश्वमेधेति ॥ १६ ॥ अर्चिष्मतीति ॥ वद्विमनिर्ऋतिवरुणवायुकुबेरेशानांसप्तानामर्चिष्मत्याद्याः सप्तपुत्र्यः ॥ ईशस्येयमैशी ॥ १७ ॥
नान्यतइतिपाठेनान्यस्येत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ महेंद्रपदलिप्सवः अमरावतीप्राप्तुमिच्छवः ॥ २१ ॥ शक्रैश्वर्यजिघृक्षवः इन्द्रश्रियंलब्धुमिच्छवः ॥ २२ ॥ तर्हि किमितिनागृहं
स्तत्राह ॥ निष्प्रत्यूहमिति ॥ २३ ॥ तर्हिसविन्नक्रतुशतानांतदनुशतानेष्फलमेवनेत्याह ॥ असमाप्तेति ॥ २४ ॥ तुलेति ॥ तुलापुरुषादीनिचतानिमहादानानिचेतितथा ॥ आदिपदेन

स्वर्गेऽपिद्रपदादन्यत्रविशिष्येतकिंचन ॥ यद्यत्रिलोक्यामैश्वर्यनतत्तुल्यमनेनहि ॥ १५ ॥ अश्वमेधसहस्रस्यलभ्यंविनिमयेनयत् ॥ किंतनतुल्यमन्य
स्यात्पवित्रमथवामहत ॥ १६ ॥ अर्चिष्मतीसंयमिनीपुण्यवत्यमलावती ॥ गंधवत्यलकेशीचनैतत्तुल्यामहर्धिभिः ॥ १७ ॥ अयमेवसहस्राक्षस्त्वयमे
वदिवस्पतिः ॥ शतमन्युरयंदेवोनामान्येतानिनामतः ॥ १८ ॥ सप्तापिलोकपालायेतएनंसमुपासते ॥ नारदाद्यैर्मुनिवैरयमाशीर्भिरीडयते ॥ १९ ॥
एतत्स्थैर्येणसर्वेषांलोकानांस्थैर्यमिष्यते ॥ पराजयान्महेंद्रस्यत्रैलोक्यंस्यात्पराजितम् ॥ २० ॥ दनुजामनुजादैत्यास्तपस्यंत्युग्रसंयमाः ॥ गंधर्व
यक्षरक्षांसिमहेंद्रपदलिप्सवः ॥ २१ ॥ सगराग्रामहीपालावाजिमेधविधायकाः ॥ कृतवंतोमहायत्नंशक्रैश्वर्यजिघृक्षवः ॥ २२ ॥ निष्प्रत्यूहंक्रतुशतं
यःकश्चित्कुरुतेऽवनौ ॥ जितेंद्रियोमरावत्यांसप्राप्नोतिपुलोमजाम् ॥ २३ ॥ असमाप्तक्रतुशतावसंत्यत्रमहीभुजः ॥ ज्योतिष्टोमादिभिर्यागैर्येयजंत्य
पितेद्रिजाः ॥ २४ ॥ तुलापुरुषदानादिमहादानानिषोडश ॥ येयच्छंत्यमलात्मानस्तेलभंतेऽमरावतीम् ॥ २५ ॥ अक्लीबवादिनोधिराःसंग्रामेष्वपरा
ङ्मुखाः ॥ विक्रांतावीरशयनेतेऽव्रतिष्ठंतिभूभुजः ॥ २६ ॥ इत्युद्देशात्समाख्यातामहेंद्रनगरीस्थितिः ॥ यायजूकावसंत्यत्रयज्ञविद्याविशारदाः ॥ २७ ॥
इमामर्चिष्मतीं पश्यवीतिहोत्रपुरीं शुभाम् ॥ जातवेदसियेभक्तास्तेवसंत्यत्रमुवताः ॥ २८ ॥ अग्निप्रवेशंयेकुर्युर्दृढसत्त्वाजितेंद्रियाः ॥ स्त्रियोवासत्त्वसं
पन्नास्तेसर्वेअग्नितेजसः ॥ २९ ॥ अग्निहोत्ररताविप्रास्तथाग्निब्रह्मचारिणः ॥ पंचाग्निवतिनोयेवैतेऽग्निलोकेग्नितेजसः ॥ ३० ॥

हिरण्यगर्भादीनिगृह्यंतै॥ तानिचलंगेदर्शितानि ॥ तथाहि ॥ तुलाहिरण्यगर्भश्चब्रह्मांडारूपं तृतीयकम् ॥ कल्पतरुर्गोसहस्रनामधेयंतुपंचमम् ॥ हिरण्यकामधेनुश्चाहिरण्याश्वश्चसप्तमः ॥ हिरण्याश्वरथश्चैव
हमहस्तिरथस्तथा ॥ पंचलांगलदानंचधराख्यंविश्वचक्रकम् ॥ कल्पलताद्वयंचान्यत्सप्तसागरमेवच ॥ रत्नधेनुर्महाभूतघटेत्येतानिषोडश ॥ महादानानिमुतरांक्रमशःकथितानिवै ॥ सर्वाण्येतानिकृतवानुपुरा
शंवरसूदनहीत ॥ २५ ॥ २६ ॥ यायजूकायज्ञशीलाः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अग्निब्रह्मचारिणःसाग्निकाब्रह्मचारणः ॥ चतुर्दिक्षुचत्वारोऽग्नयउपरिसूर्यश्चपंचाग्नयस्तत्तापव्रतिनःपंचाग्नि

व्रतिनः ॥ ३० ॥ इधमभारान्काष्ठभारान् ॥ काष्ठं दार्विधनं त्वेधममेवः समित्स्त्रियामित्यमरः ॥ तपांसारत्वनोरसत्वरूपापनायतुशब्देः ॥ अग्निष्टिकां लोहादिनिर्मितान्याधारस्थालिकाम् ॥
॥ ३१ ॥ ३२ ॥ आग्नेयमग्निवृद्धिकरम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अंतरात्मांस्तःसाक्षी ॥ हिनिश्चये ॥ मांसपेशिकां मांसमयजरायुजांगर्भस्थवालतनुमितियावत् ॥

शीतेशीतापनुत्यैयस्त्विधमभारान्प्रयच्छति ॥ कुर्यादग्निष्टिकां वाऽथसवसेदग्निसन्निधौ ॥ ३१ ॥ अनाथस्याग्निसंस्कारयः कुर्याच्छ्रद्धयान्वितः ॥
अशक्तः प्रेरयेदन्यसोऽग्निलोके महीयते ॥ ३२ ॥ जठराग्निविवृद्धयै यो दद्यादाग्नेयमौषधम् ॥ मंदाग्नेये स पुण्यात्मा वह्निलोके वसेच्चिरम् ॥ ३३ ॥ यज्ञोपस्कर
वस्तूनि यज्ञार्थं द्रविणं तु वा ॥ यथाशक्ति प्रदद्याद्यो ह्यर्चिष्मत्यां वसेत्स वै ॥ ३४ ॥ अग्निरेको द्विजातीनां निःश्रेयसकरः परः ॥ गुरुर्देवो व्रतं तीर्थं सर्वमग्निर्वि
निश्चितम् ॥ ३५ ॥ अपावनानि सर्वाणि वह्निसंसर्गतः क्षणात् ॥ पावनानि भवन्त्येव तस्माद्यः पावकः स्मृतः ॥ ३६ ॥ अपि वेदं विदित्वा यस्त्यक्ता वै
जातवेदसम् ॥ अन्यत्र बध्नाति रतिं ब्राह्मणो न स वेदवित् ॥ ३७ ॥ अंतरात्मा ह्ययं साक्षात् निश्चितो ह्याशुशुक्षणिः ॥ मांसग्रासान्पचेत्कुशौस्त्रीणां नो मांसपेशिकाम्
॥ ३८ ॥ तैजसीशां भवीमूर्तिः प्रत्यक्षा दहनात्मिका ॥ कर्त्री हं त्रीपालयित्री विनैनां किं विलोक्यते ॥ ३९ ॥ चित्रभानुरयं साक्षात्त्रे त्रिभुवने शितुः ॥ अंधंतमो
मये लोके विनैनं कः प्रकाशकः ॥ ४० ॥ धूपप्रदीपनैवेद्यपयोदधिघृतैश्च ॥ एतद्भुक्तं निषेवंते सर्वे दिवि दिवौकसः ॥ ४१ ॥ शिवशर्मो वाच ॥
॥ कोयंकृशानुः कस्यायं मूनुः कथमिदं पदम् ॥ आग्नेयं लब्धमेतेन ब्रूतमेतन्ममाग्रतः ॥ ४२ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ आकर्ण्य महाप्राज्ञवर्णयामो
यथा तथम् ॥ योयं यस्य यथाऽनेन प्रापि ज्योतिष्मती पुरी ॥ ४३ ॥ नर्मदायास्तटे रम्ये पुरे नर्मपुरे पुरा ॥ पुरारिभक्तः पुण्यात्माऽभवद्विश्वानरो मुनिः ॥ ४४ ॥
ब्रह्मचर्याश्रमे निष्ठो ब्रह्मयज्ञरतः सदा ॥ शांडिल्यगोत्रः शुचिमान् ब्रह्मतेजोनिधिर्वशी ॥ ४५ ॥ विज्ञाताखिलशास्त्रार्थो लौकिकाचारचंचुरः ॥ कदाचि
च्चिंतयामास हृदि ध्यात्वा महेश्वरम् ॥ ४६ ॥

॥ ३८ ॥ तेजस इयं तैजसी ॥ शंभोरियं शांभवी ॥ अष्टमूर्तित्वादीश्वरस्य ॥ ३९ ॥ अंधंतमो मये लोक इति च्छांदसम् ॥ ४० ॥ ऐश्वर्यमिश्रविकारम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रापि प्राप्ता ॥
॥ ४३ ॥ पुरारिभक्तश्चिपुरारिभक्तः ॥ ४४ ॥ ब्रह्मवेदः स एव यज्ञस्तत्र रतः ॥ वेदाध्ययनस्वरूपेऽपि यज्ञे रत इत्यर्थः ॥ ४५ ॥ ॥ लौकिकाचारचंचुरः लौकिकव्यवहारे निपुणः कुशल इति या

वत् ॥ ४६ ॥ संक्षुण्णोसम्यङ्निष्पादितेर्चाण्यर्थः ॥ ४७ ॥ अलोडचविचार्य ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ विद्धिभोजनः विद्धिष्ठाविशेषेणभोजनंयस्यसतथा ॥ ५२ ॥
ब्रह्मचर्यहीति ॥ गार्हस्थ्येगृहाश्रमेयाद्ब्रह्मचर्यतादृग्ब्रह्मचारिणस्वभावचपलेचित्तेसतिककुत्रेत्यन्वयः ॥ कीदृक् ॥ कल्पनयाबंधनयाप्रतारणयेति यावत् उज्जितंत्यक्तम् ॥ यद्वैकल्याणयोजित
मितिकचित्पाठः ॥ यद्वैकल्पेनयोजितमितिचान्यत्र ॥ ५३ ॥ अनधिकारिणांतत्तदाश्रमनिर्दापूर्वकमधिकारिणोगृहस्थस्यतत्तदाश्रमाच्छ्रैष्ठ्यमाह ॥ हठादितिषड्भिः ॥ हठाद्ब्रह्मादधिकाराभावेप्याग्रहादि

चतुर्णामप्याश्रमाणांकोतीवश्रेयसेसताम् ॥ यस्मिन्प्राप्नोतिसंक्षुण्णेपरत्रेहचवासुखम् ॥ ४७ ॥ इदंश्रेयस्त्विदंश्रेयस्त्विदंतुमुकरंभवेत् ॥ इत्थंसर्वसमालो
ड्यगार्हस्थ्यंप्रशंसह ॥ ४८ ॥ ब्रह्मचारीगृहस्थोवावानप्रस्थोऽथभिक्षुकः ॥ एषामाधारभूतोसौगृहस्थोनान्यथेतिच ॥ ४९ ॥ देवैर्मनुष्यैःपितृभि
स्तिर्यग्भिश्चोपजीव्यते ॥ गृहस्थःप्रत्यहंयस्मात्तस्माच्छ्रेष्ठोगृहाश्रमी ॥ ५० ॥ अस्नात्वाचाप्यहुत्वावाऽदत्त्वावाश्रातियोगृही ॥ देवादीनामृणीभूत्वानरकं
प्रतिपद्यते ॥ ५१ ॥ अस्नाताशीमलंभुक्तेत्वजपीपूयशोणितम् ॥ अहुताशीकृमीन्भुंक्तेप्यदत्त्वाविद्धिभोजनः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मचर्यहिगार्हस्थ्येयादृक्
ल्पनयोज्जितम् ॥ स्वभावचपलेचित्तेकतादृग्ब्रह्मचारिणि ॥ ५३ ॥ हठाद्ब्रह्मलोकभीत्यावास्वार्थाद्ब्रह्मचर्यभाक् ॥ संकल्पयतिचित्तेचेत्कृतमप्यकृतं
तदा ॥ ५४ ॥ परदारपरित्यागात्स्वदारपरितुष्टितः ॥ ऋतुकालाभिगामित्वाद्ब्रह्मचारीगृहीरितः ॥ ५५ ॥ विमुक्तरागद्वेषोयःकामक्रोधविवर्जितः ॥
साग्निःसदारःसगृहीवानप्रस्थाद्विशिष्यते ॥ ५६ ॥ वैराग्याद्ब्रह्ममुत्सृज्यगृहधर्मान्हादिस्मरेत् ॥ सभवेदुभयभ्रष्टोवानप्रस्थोनवागृही ॥ ५७ ॥ अयाचितो
पस्थितयायोवृत्त्यावर्तते गृही ॥ येनकेनापिसंतुष्टोभिक्षुकात्सविशिष्यते ॥ ५८ ॥ प्रार्थयेद्यत्कचित्किंचिदुष्प्रापंवाभविष्यति ॥ अशनेषुनसंतुष्टः
सयतिःपतितोभवेत् ॥ ५९ ॥ गुणागुणंविचार्येत्यंसवैविश्वानरोद्विजः ॥ उद्ववाहविधानेनस्वोचितांकुलकन्यकाम् ॥ ६० ॥ अग्निशुश्रूषणरतः
पंचयज्ञपरायणः ॥ षट्कर्मनिरतो नित्यंदेवपित्रतिथिप्रियः ॥ ६१ ॥ धर्मार्थकामान्युक्तात्मासोर्जयन्स्वस्वकालतः ॥ परस्परमसंकोचंदंपत्यो
रानुकूल्यतः ॥ ६२ ॥ पूर्वाह्णेदैविकंकर्मसो करोत्कर्मकांडवित् ॥ मध्यंदिनेमनुष्याणांपितृणामपराह्णे ॥ ६३ ॥ एवंबहुतिथेकाले गतेतस्याग्रजन्मनः ॥
भार्याशुचिष्मतीनामकामपत्नीवसुव्रता ॥ ६४ ॥

त्यर्थः ॥ स्वार्थात्स्वप्रयोजननिमित्तात् संकल्पयतिचितयति ब्रह्मचर्यविरोधिकर्मेतिशेषः ॥ कृतंब्रह्मचर्यमित्येवा ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ प्रार्थयेदिति ॥ योयतिःकचित्कदाचित्किंचित्प्रार्थयेत्प्रार्थ
यति ॥ दुष्प्रापंवायद्भविष्यतिभवतितदपिप्रार्थयति ॥ समीचीनमसमीचीनंवायाचतइत्यर्थः ॥ सपतितोभवेत्स्वाश्रमाद्भष्टोभवतीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ कामपत्नीरतिस्तद्वदिव ॥ ६४ ॥

अङ्कुरकारणं पुत्रमात्रमित्यर्थः ॥ शंकरं कल्याणकरं मभीष्टदमित्यर्थः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ अलंकृत्यातिशयंकृत्वा ॥ तान्यपितानपि ॥ तानपीति वा पाठः ॥ अलंकृतेति पाठे अलंकरोतीत्यलंकृत्यतया मयेत्यर्थः ॥ ६७ ॥
 सुवासांसि शोभनवस्त्राणि ॥ सुवासाः शोभनगृहाः ॥ चकारः समुच्चये ॥ सुशय्याशोभनकशिपुः ॥ सुनितां विनीशोभनपरिचारिका ॥ स्रक्तांबूलान्नपानाश्चेत्यष्टौ भोगाः ॥ विसंधिरार्पः ॥
 स्वधर्मिणां स्वधर्मवताम् ॥ पाठांतरं शोभनधर्मवतामित्यर्थः ॥ सुतांबूलान्नपानाश्चेति पाठेऽष्टाविति दुर्घटम् ॥ सुतांबूलान्नपानाद्या इति कचित् ॥ समाहारपाठश्चान्यत्र ॥ एतेऽष्टौ भोगमयाभुक्ता

अपश्यंत्यङ्कुरमपि संततेः स्वर्गसाधनम् ॥ विज्ञाय शंकरं कांतं प्रणिपत्य व्यजिज्ञपत् ॥ ६५ ॥ ॥ शुचिष्मत्युवाच ॥ आर्यपुत्रार्यविषणप्राणनाथप्रि
 यव्रत ॥ नदुर्लभं ममास्तीह किंचित्त्वच्चरणार्चनात् ॥ ६६ ॥ ये वै भोगाः समुचिताः स्त्रीणां ते त्वत्प्रसादतः ॥ अलंकृत्य मयाभुक्ताः प्रसंगाद्गच्छिमतान्यपि
 ॥ ६७ ॥ सुवासांसि सुवासाश्च सुशय्यासुनितां विनी ॥ स्रक्तांबूलान्नपानाश्च अष्टौ भोगाः स्वधर्मिणाम् ॥ ६८ ॥ एकं मे प्रार्थितं नाथ चिराय हृदिसंस्थितम् ॥
 गृहस्थानां समुचितं तत्त्वं दातुमिहार्हसि ॥ ६९ ॥ विश्वानर उवाच ॥ किमदेयं हि सुश्रोणितव प्रियहितैषिणि ॥ तत्प्रार्थय महाभागे प्रयच्छाम्यविलंबितम्
 ॥ ७० ॥ महेशितुः प्रसादेन मम किंचित्रदुर्लभम् ॥ इहामुत्र च कल्याणिसर्वकल्याणकारिणः ॥ ७१ ॥ इति श्रुत्वा वचः पत्युस्तस्य सापतिदेवता ॥ उवाच
 हृष्टवदनाय दिदेयो वरो मम ॥ ७२ ॥ वरयोग्यास्मि चेन्नाथ नान्यं वरमहंवृणे ॥ महेश सदृशं पुत्रं देहि माहेश्वरागव ॥ ७३ ॥ इति स्यावचः श्रुत्वा शुचिष्मत्याः
 शुचिव्रतः ॥ क्षणं समाधिमाधाय हृद्येतत्समंचितयत् ॥ ७४ ॥ अहो किमेतया तन्व्या प्रार्थितं ह्यतिदुर्लभम् ॥ मनोरथपथादूरमस्तु वास हि सर्वकृत् ॥ ७५ ॥
 तेनैवास्यामुखे स्थित्वा वाक्स्वरूपेण शंभुना ॥ व्याहृतं कोऽन्यथा कर्तुमुत्सहेत भवेदिदम् ॥ ७६ ॥ ततः प्रोवाच तां पत्नी मे कपत्रिव्रते स्थितः ॥ विश्वानरमु
 निः श्रीमानिति कांतिं भविष्यति ॥ ७७ ॥ इत्थमाश्वास्य तां पत्नीं जगाम तपसे मुनिः ॥ यत्र विश्वेश्वरः साक्षात्काशीनाथो धितिष्ठति ॥ ७८ ॥ प्राप्य
 वाराणसीं तूर्णं दृष्ट्वा तमणि कर्णिकाम् ॥ तत्याजता पत्रितयमपि जन्मशतार्जितम् ॥ ७९ ॥ दृष्ट्वा सर्वाणि लिंगानि विश्वेश प्रमुखानि च ॥ स्नात्वा सर्वेषु कुण्डे
 पुवापी कूटसरः सुच ॥ ८० ॥ नत्वा विनायकान्सर्वान् गौरीः सर्वाः प्रणम्य च ॥ संपूज्य कालराजं च भैरवं पापभक्षणम् ॥ ८१ ॥ दण्डनायकमुख्यां
 श्च गणान्स्तुत्वा प्रयत्नतः ॥ आदिकेशमुख्यां श्च केशवान्परितोष्य च ॥ ८२ ॥

इति पूर्वोक्तान्वयः ॥ ६८ ॥ समुचितं योग्यम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ सुलभत्वं भावयति ॥ अस्त्विति ॥ यतः स एव विश्वेश्वर एव सर्वकृत् सर्वकर्ता ॥ ७५ ॥ अतस्ते
 न व्याहृतं भवेद्भविष्यतीत्यन्वयः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥

॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ कृत्तिवासेश्वरमित्यार्षम् ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ दुर्मत्यत्रहमत्यपिदृश्यते ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ विभांडेश्वरस्तिलभांडेश्वरः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥
 लोलार्कमुख्यसूर्याश्चप्रणम्यचपुनःपुनः ॥ कृत्वापिण्डप्रदानानिसर्वतीर्थेष्वतंद्रितः ॥ ८३ ॥ सहस्रभोजनाद्यैश्चयतीनविप्रान्प्रतर्प्यच ॥ महापूजो
 पंचारैश्चलिगान्यभ्यर्च्यभक्तिः ॥ ८४ ॥ असकृच्चिन्तयामासकिंलिङ्गंक्षिप्रसिद्धिदम् ॥ यत्रनिश्चलतामेतितपस्तनयकाम्यया ॥ ८५ ॥
 श्रीमदोकारनाथंवाकृत्तिवासेश्वरंकिमु ॥ कालेशंवृद्धकालेशंकलशेश्वरमेवच ॥ ८६ ॥ केदारेशंतुकामेशंचन्द्रेशंवात्रिलोचनम् ॥ ज्येष्ठेशंजंबुकेशंवाजै
 गीषव्येश्वरंतुवा ॥ ८७ ॥ दशाश्वमेधमीशानंदुमिचंडेशमेवच ॥ दृक्केशंगरुडेशंचगोकर्णेशंगणेश्वरम् ॥ ८८ ॥ दुंढ्याशागजसिद्धारव्यधर्मेशंतारके
 श्वरम् ॥ नन्दिकेशंनिवासेशंपत्रीशंप्रीतिकेश्वरम् ॥ ८९ ॥ पर्वतेशंपशुपतिंब्रह्मेशंमध्यमेश्वरम् ॥ बृहस्पतीश्वरंवाथविभांडेश्वरमेवच ॥ ९० ॥
 भारभूतेश्वरंकिंवामहालक्ष्मीश्वरंतुवा ॥ मरुतेशंतुमोक्षेशंगंगेशंनर्मदेश्वरम् ॥ ९१ ॥ मार्कंडंमणिकर्णीशरत्नेश्वरमथापिवा ॥ अथवायोगिनीपीठं
 साधकस्यैवासिद्धिदम् ॥ ९२ ॥ यामुनेशंलांगलीशंश्रीमद्विश्वेश्वरंविभुम् ॥ अविमुक्तेश्वरंवाथविशालाक्षीशमेवच ॥ ९३ ॥ व्याघ्रेश्वरंवराहेशंव्यासेशं
 वृषभध्वजम् ॥ वरुणेशंविधीशंवावसिष्ठेशंशनीश्वरम् ॥ ९४ ॥ सोमेश्वरंकिमिन्द्रेशंस्वर्लीनंसंगमेश्वरम् ॥ हरिश्चंद्रेश्वरंकिंवाहरिकेशेश्वरंतुवा ॥ ९५ ॥
 त्रिसंध्येशंमहादेवमुपशांतिशिंवंतथा ॥ भवानीशंकपदशिंकंदुकेशंमखेश्वरम् ॥ ९६ ॥ मित्रावरुणसंज्ञंवाकिमेषामाशुपुत्रदम् ॥ क्षणंविचार्यसमुनिरिति
 विश्वानरःसुधीः ॥ ९७ ॥ आज्ञातंविस्मृतंतावत्फलितोमेमनोरथः ॥ सिद्धैःसंसेवितंलिङ्गंसर्वासिद्धिकरंपरम् ॥ ९८ ॥ दर्शनात्स्पर्शनाद्यस्यमनोनिर्वृ
 तिभाग्भवेत् ॥ उद्धाटितंसदैवास्तेस्वर्गद्वारंहियत्रैव ॥ ९९ ॥ दिवानिशंपूजनार्थंविज्ञाप्यत्रिदशेश्वरम् ॥ पञ्चमुद्रेमहापीठेसिद्धिदेसर्वजंतुषु ॥ १०० ॥
 यत्रसाविकटादेवीप्रकटासिद्धिरूपिणी ॥ यत्रस्थितानांभक्तानांसाक्षात्सिद्धिविनायकः ॥ १ ॥ निर्धूयविघ्नजालानिसर्वाःसिद्धीःप्रयच्छति ॥ अविमुक्ते
 महाक्षेत्रेसिद्धिक्षेत्रंहितत्परम् ॥ २ ॥ यत्रवीरेश्वरंलिङ्गंमहागुह्यतमंमतम् ॥ तिलांतरापिनोकाश्यांभूमिलिङ्गंविनाकचित् ॥ ३ ॥ परंवीरेशसदृशंन
 लिङ्गंत्वाशुसिद्धिदम् ॥ धर्मदंचार्थदंसम्यक्कामदंमोक्षदंतथा ॥ ४ ॥ यथावीरेश्वरंलिङ्गंकाश्यांनान्यत्तथाध्रुवम् ॥ पंचस्वरोत्रगंधर्वःपरांसिद्धिमगात्पुरा ॥ ५ ॥
 मखेश्वरमित्यत्राजेश्वरमितिवा ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ आज्ञातमित्याडितस्मृतिद्योतकमव्ययम् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ पंचमुद्रयाविकटयाअधिष्ठिते ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ स्वफणामणिभिर्बहुनीराजनैरितिसंबंधः ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ विदेहजश्चेतिजयद्रथविशेषणम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ वसुसुतोपमांउपरिचरवसोर्वीर्या
जातसत्यवत्युपमासु ॥ वसवोदेवास्तत्सुतोपमामितिवा ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ नेपथ्यंभूषणम् ॥ २४ ॥

विद्याधरःस्वच्छविद्योवसुपूर्णश्चयक्षराद् ॥ नृत्यंतीनिजभावेनपुराह्यत्राप्सरोवरा ॥ ६ ॥ सदेहाकोकिलालापलिंगमध्येलयंगता ॥ ऋषिवेदशिराना
मजपन्वैशतरुद्वियम् ॥ ७ ॥ मन्त्रज्योतिर्मयेलिंगेसशरीरोविशत्पुरा ॥ चन्द्रमौलिभरद्वाजाबुभौपाशुपतोत्तमौ ॥ ८ ॥ वीरेश्वरंसमभ्यर्च्यगायमानौ
लयंगतौ ॥ शंखचूडोहिनागेंद्रःस्वफणामणिभिर्निशि ॥ ९ ॥ षण्मासात्सिद्धिमगमद्बहुनीराजनैरिह ॥ किन्नरीहंसपद्यत्रभर्त्रावेणुप्रियेणवै ॥ ११० ॥
गायंतीसुस्वरंयातापरांनिर्वाणभूमिकाम् ॥ असंख्याताःसहस्राणिसिद्धाःसिद्धिमिहागताः ॥ ११ ॥ सिद्धलिंगमिहाख्यातंतस्माद्वीरेश्वरंपरम् ॥ १२ ॥
वीरेश्वरंसमाराध्यभ्रष्टराज्योजयद्रथः ॥ हत्वारिपूनस्खलितंराज्यंप्रापविदेहजः ॥ १३ ॥ विदूरथोऽथनृपतिरपुत्रःपुत्रवानभूत् ॥ वीरेश्वरप्रसादेनमगधा
धिपतिर्वशी ॥ १४ ॥ वसुदत्तोत्रचवणिक्सुतांवसुसुतोपमाम् ॥ अब्दमभ्यर्च्यवीरेशंरत्नदत्तोप्यवाप्तवान् ॥ १५ ॥ अहमप्यत्रवीरेशंसमाराध्यत्रिका
लतः ॥ आशुपुत्रमवाप्स्यामियथाभिलषितंस्त्रिया ॥ १६ ॥ इतिकृत्वामतिंधीरोविप्रोविश्वानरःकृती ॥ चन्द्रकूपजलैःस्नात्वाजग्राहनियमंव्रती
॥ १७ ॥ एकाहारोभवन्मासंमासंनक्ताशनोभवत् ॥ अयाचिताशनोमासंमासंत्यक्ताशनःपुनः ॥ १८ ॥ पयोव्रतोभवन्मासंमासंशाकफलाशनः ॥
मासंसुष्टितिलाहारोमासंपानीयभोजनः ॥ १९ ॥ पंचगव्याशनोमासंमासंचांद्रायणव्रती ॥ मासंकुशाग्रजलभुङ्क्त्वासंश्वसनभक्षणः ॥ १२० ॥
अथत्रयोदशेमासिस्नात्वात्रिपथांभसि ॥ प्रत्यूपएववीरेशंयावदायातिसद्विजः ॥ २१ ॥ तावद्विलोकयांचक्रमध्येलिंगंतपोधनः ॥ विभूतिभूषितंवाल
मष्टवर्षाकृतिशुभम् ॥ २२ ॥ आकर्णपूर्णनेत्रंचसुरक्तदशनच्छदम् ॥ चारुर्पिगजटामौलिनग्रंप्रहसिताननम् ॥ २३ ॥ शैशवोचितनेपथ्यधारिणंचित्तहा
रिणम् ॥ पठंतंश्रुतिसूक्तानिहसंतंचस्वलीलया ॥ २४ ॥ तमालोक्यस्तुतिंचक्रेरोमकंचुकितोमुदा ॥ प्रोच्चरद्गद्गदालापोनमोस्त्वितिपुनःपुनः ॥ २५ ॥
विश्वानरउवाच ॥ ॥ एकंब्रह्मैवाद्वितीयंसमस्तंसत्यंसत्यंनेहनानास्तिर्किंचित् ॥ एकोरुद्रोनद्वितीयोवतस्थेतस्मादेकंत्वांप्रपद्येमहेशम् ॥ २६ ॥

॥ २५ ॥ अभिलाषप्रदेःपद्यैरष्टभिर्वालरूपिणम् ॥ तुष्टावपरमानंदंदेवंविश्वानरःकृती ॥ एकमिति ॥ समस्तंजगद्ब्रह्मेत्यन्वयः ॥ किंमृद्वद्वदौपचारिकंनेत्याह ॥ सत्यंसत्य
मिति ॥ निश्चयार्थावीप्सा ॥ बाधेसामानाधिकरण्यान्त्रोपचारइतिभावः ॥ तर्हिब्रह्मविष्णुरुद्रःसजातीयभेदोभविष्यतिनेत्याह ॥ एकमिति ॥ ननुकालाकाशादेःसत्यत्वेनप्रतीतेस्तेनवि

जातीयभेदोभवेत्तत्राह ॥ अद्वितीयमिति ॥ तर्हिस्वगतभेदः स्यात्त्रेत्याह ॥ एकइति ॥ एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेरित्यर्थः ॥ नन्वस्मिन्ग्रामे एक एव पुरुष इति वदेषां श्रुतिरुपचारपरेत्याशंक्याह ॥
 नेह नानास्तिकिचिदिति ॥ नेह नानास्तिकिचनेति श्रुतेरित्यर्थः ॥ भूयसीनां श्रुतीनामैक्यपरत्वावगमान्नोपचारत्वमेकमेवेत्यादि श्रुतेरिति भावः ॥ उपसंहरन् प्रणमति एकइति ॥ यस्मादेकः केवलः सजातीयस्वगतभेदरहितोऽद्वितीयो विजातीयभेदरहितः ॥ रुद्रः रुतसंसारदुःखं द्रावयति नाशयतीति रुद्रोऽवतस्थेऽवतिष्ठते ॥ एक एव रुद्रोऽवतस्थेन द्वितीय इति श्रुतेः ॥ तस्मादेकं सजातीयं विजातीयं स्वगतभेदशून्यं महेशं महातमीश्वरं त्वां शरणमाश्रयं रक्षितारं प्रपद्ये भजे इत्यर्थः ॥ २६ ॥ जगत्कर्तृत्वोपाधिं भगवंतं स्तुवन्ननेककर्तार इति मतं निराकरोति ॥ एकः कर्तेति ॥ कथं तर्हि प्रतिशरीरं तद्देवप्रतीतिस्तत्राह ॥
 नानारूपेष्विति ॥ उपाधिभेदादेकस्य बहुधा भाने दृष्टांतमाह ॥ यद्वदिति ॥ अपोपः प्रतिप्रत्यप् तासु प्रत्यप्सु ॥ छांदसोऽयं प्रयोगः ॥ स्वर्कः शोभनो मेघाद्यनाच्छादितोऽर्क इति वा ॥
 प्रत्यव्विति वा पाठः ॥ तदुक्तम् ॥ एक एवाहिभूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः ॥ एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवदिति ॥ चंद्रसमानन्यायत्वात्सूर्योपि तथा ॥ २७ ॥ प्रत्यग्रब्रह्मण्यशेषप्रपंचस्य विवर्तरूपतां दृष्टांतपुरःसरमाह ॥ रज्जाविति ॥ यस्मिन् प्रमात्मनि ज्ञाते एषो परोक्षत्वेन प्रतीयमानः प्रपंचो विष्वक् सर्वतस्तद्वत्तथा भवति तं प्रपद्ये इत्यन्वयः ॥ तद्वत्किंवत् ॥ रज्जौ रज्वां

एकः कर्ता त्वंहि सर्वस्य शंभो नानारूपेष्वेकरूपोऽस्य रूपः ॥ यद्वत्प्रत्यप्स्वर्क एकोऽप्यनेकस्तस्मान्नान्यत्वां विनेशं प्रपद्ये ॥ २७ ॥ रज्जौ सर्पः शुक्तिकायां च रूप्यं नैरः पूरस्तन्मृगाख्ये मरीचौ ॥ यद्वत्तद्वद्विष्वगेष प्रपंचो यस्मिन् ज्ञाते तं प्रपद्ये महेशम् ॥ २८ ॥ तोये शैत्यं दाहकत्वं च वह्नौ तापो भानौ शीत भानौ प्रसादः ॥ पुष्पे गंधो दुग्धमध्ये पिसर्पिर्यत्तच्छंभो त्वंत तस्त्वां प्रपद्ये ॥ २९ ॥ शब्दं गृह्णास्य श्रवास्त्वं हि जिघ्रेऽग्राणस्त्वं व्यंग्रिरायासि दूरात् ॥ व्यक्षः पश्येस्त्वं रसज्ञोऽप्यजिह्वः कस्त्वां सम्यग्वेत्यतस्त्वां प्रपद्ये ॥ १३० ॥ नो वेदस्त्वामीश साक्षाद्विवेदनो वा विष्णुर्नो विधाताऽखिलस्य ॥ नो योगीन्द्रानेन्द्रमुख्याश्च देवा भक्तो वेदत्वामतस्त्वां प्रपद्ये ॥ ३१ ॥

ज्ञातायां संपोयद्वत् यथा शुक्तिकायां मुक्तास्फोटे च ज्ञातायां रौप्यं रजतं यथा ॥ स चासौ मृगाख्यश्चेति तन्मृगाख्यस्तस्मिन्मृगाख्ये मरीचौ मृगतृष्णिकायाम् ॥ मृगतृष्णामरीचिकेत्यमरः ॥ सामान्यविशेषभावेन योजनान्न पौनरुक्त्यम् ॥ तस्यां ज्ञातायां नीराणामयं नैरः पूरः समूहो यथा ॥ तद्वदिति ॥ रज्जाद्यधिष्ठाने ज्ञाते सर्पादिविवर्तो यथानिवर्तते तथा अधिष्ठानभूते प्रत्यग्रब्रह्मणित्वविज्ञाते सर्वोऽपि प्रपंचो नश्यतीत्यर्थः ॥ अनेकदृष्टांतोपादानं स्वानुभवस्यात्यंतदाढर्यख्यापनाय ॥ चकारः समुच्चये ॥ २८ ॥ सर्वशक्तिस्वरूपत्वेन स्तौति ॥ तोये शैत्यमिति ॥ देशं भोतत्त्वतस्त्वां प्रपद्ये इत्यन्वयः ॥ तत्किमिति पृच्छायामाह ॥ तोये शैत्यमित्यादि ॥ भूमौ स्थैर्यमिति क्वचित् ॥ भानौ सूर्ये ॥ शीत भानौ चंद्रे ॥ प्रसाद आह्लादः ॥ चकारः समुच्चये ॥ २९ ॥ शब्दमिति ॥ हिर्हेतौ सर्वत्र संबध्यते ॥ यस्मादश्रवाः श्रवणेंद्रियरहितस्त्वं शब्दं गृह्णासि शृणोषि ॥ अग्राणो नासिकेंद्रियरहितस्त्वां जिघ्रेऽगंधं गृह्णासि ॥ व्यंग्रिः पादरहितो दूरादायासि आगच्छसि ॥ व्यक्षोऽचक्षुस्त्वं रूपं पश्येः पश्यसि ॥ अजिह्वो रसनेन्द्रियरहितस्त्वं रसं ज्ञौ रसं जानासि ॥ तथा च श्रुतिः ॥ अपाणि पादो जवनो ग्रहीता पश्यत्यचक्षुः शृणोत्यकर्ण इत्याद्या ॥ अतस्त्वां कः सम्यगपरोक्षतया वेत्ति जानाति न कोपीत्यर्थः ॥ १३० ॥ तर्हि वेदो ज्ञास्यति नेत्याह ॥ नो वेद इति ॥ हे ईश स्वप्रकाशं त्वां वेदो न वेद ॥ यतो वाचो निवर्तत इति श्रुतेः ॥ कथं तर्ह्योपनिषद्वत्प्रमात्याशंक्यामाह ॥ साक्षादिति ॥ लक्षणया तदुपपत्तिरिति भावः ॥

तर्हि विष्णुवाद्योज्ञास्यतिनेत्याह ॥ नोवाविष्णुरित्यादि ॥ तर्ह्यधिकार्यभावालक्षणयाप्यज्ञेयत्वमेवेनेत्याह ॥ भक्तोवेदेति ॥ भक्त्यभावेविष्णुदेरपि दुर्ज्ञेयस्त्वमितिभावः ॥ ३१ ॥ अवर्णमजरममरम
रूपमव्ययम् ॥ अनामागोत्रमित्यादिश्रुतिसिद्धस्तौति ॥ नोतेगोत्रमिति ॥ नेशजन्मेत्यत्रनापिजन्मेतिकचित्पाठः ॥ पूरयेःपूरयसिं ॥ ३२ ॥ यतोवाइमानिभूतानिजायंते त्वंस्त्रीत्वंपुमानसित्वंकुमारउतवा
कुमारी ॥ त्वंजीणोदंडेनवंचसित्वंजातोभवसिविश्वतोमुखः ॥ सर्वविष्णुमयंजगदित्यादिश्रुतिसिद्धेसर्वकारणत्वसर्वात्मत्वेदर्शयति ॥ त्वत्तःसर्वमिति ॥ त्वंहिसर्वमित्येतत्प्रपंचयति ॥ त्वंगौरीशइत्यादिना ॥

नोतेगोत्रनेशजन्मापिनाख्यानोवारूपनैवशीलंनदेशः ॥ इत्थंभूतोपीश्वरस्त्वंत्रिलोक्याःसर्वान्कामान्पूरयेस्तद्भजेत्वाम् ॥ ३२ ॥ त्वत्तःसर्वत्वंहिसर्व
स्मरारेत्वंगौरीशस्त्वंचनग्नोऽतिशांतः ॥ त्वंवैवृद्धस्त्वंयुवात्वंचबालस्तत्त्वंयार्त्किनास्यतस्त्वांतोस्मि ॥ ३३ ॥ स्तुत्वेतिभूमौनिपपातविप्रःसदं
डवद्यावदतीवहृष्टः ॥ तावत्सबालोखिलवृद्धवृद्धःप्रोवाचभूदेवरंवृणीहि ॥ ३४ ॥ ततउत्थायहृष्टात्मा मुनिर्विश्वानरःकृती ॥ प्रत्यब्रवीत्किमज्ञातंसर्व
ज्ञस्यतवप्रभो ॥ ३५ ॥ सर्वातरात्माभगवान्सर्वःसर्वप्रदोभवान् ॥ याच्ञांप्रतिनियुक्तेमांकिमीशोदैर्न्यकारिणीम् ॥ ३६ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यदेवो
विश्वानरस्यह ॥ शुचेःशुचिव्रतस्याशुशुचिस्मित्वाब्रवीच्छुः ॥ ३७ ॥ बालउवाच ॥ त्वयाशुचेःशुचिष्मत्यांयोभिलापःकृतोहृदि ॥ अचिरेणैवकाले
नसभविष्यत्यसंशयः ॥ ३८ ॥ तवपुत्रत्वमेष्यामिशुचिष्मत्यांमहामते ॥ ख्यातोऽगृहपतिर्नाम्नाशुचिःसर्वामरप्रियः ॥ ३९ ॥ अभिलाषाष्टकंपुण्यंस्तो
त्रमेतत्त्वयेरितम् ॥ अब्दंत्रिकालपठनात्कामदंशिवसंनिधौ ॥ १४० ॥ एतत्स्तोत्रस्यपठनंपुत्रपौत्रधनप्रदम् ॥ सर्वशांतिकरंचापिसर्वापत्परिनाशनम्
॥ ४१ ॥ स्वर्गापवर्गसंपत्तिकारकंनान्नसंशयः ॥ प्रातरुत्थायसुस्नातोऽलिङ्गमभ्यर्च्यशांभवम् ॥ ४२ ॥ वर्षजपत्रिदंस्तोत्रमपुत्रःपुत्रवान्भवेत् ॥
वैशाखेकार्तिकेमावेविशेषनियमैर्युतः ॥ ४३ ॥ यःपठेत्स्नानसमयेसलभेत्सकलफलम् ॥ कार्तिकस्यतुमासस्यप्रसादादहमव्ययः ॥ ४४ ॥ तवपुत्रत्वमे
ष्यामियस्त्वन्यस्तत्पठिष्यति ॥ अभिलाषाष्टकमिदंनदेयंयस्यकस्यचित् ॥ ४५ ॥ गोपनीयंप्रयत्नेनमहाबंध्याप्रसूतिकृत् ॥ स्त्रियावापुरुषेणापि
नियमाल्लिङ्गसंनिधौ ॥ ४६ ॥ अब्दंजतमिदंस्तोत्रंपुत्रदंनान्नसंशयः ॥ इत्युक्त्वांतर्दधेबालःसोपिविप्रोऽगृहंगतः ॥ १४७ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण
एकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखण्डेपूर्वार्द्धेइंद्राग्निलोकवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ शृणुसुश्रो
णिसुभगेवैश्वानरसमुद्भवम् ॥ पुण्यशीलसुशीलाभ्यांयथोक्तंशिवशर्मणे ॥ १ ॥

अन्वयमुखेनसर्वात्मत्वमुक्त्वाव्यतिरेकेणापितदाह ॥ तत्त्वमिति ॥ यत्त्वंनअसिनभवसितार्त्किनास्तीत्यर्थः ॥ तर्त्तिकयत्त्वंनासीतिपाठेपिसएवार्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शुचिस्मित्वा
शुचियथास्यात्तथाईषद्धास्यंकृत्वेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कार्तिकमासाराधनेनतोषितत्वात्तत्प्रसादादित्युक्तम् ॥ ४४ ॥ तदभिलाषाष्टकंस्तोत्रम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ १४७ ॥
इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखण्डटीकायांदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६४ ॥ एकादशेग्निलोकोतिविस्तरेणनिरुच्यते ॥ वैश्वानरसमुत्पत्तिर्वरप्राप्तिपुरःसरा ॥ १ ॥ १ ॥

अथानंतरम् ॥ तद्योषितस्य विश्वानरस्य भार्या शुचिष्मती ॥ गर्भाधानाख्ये कर्मणि तेन विश्वानरेण विहिते सति अंतर्वत्नी गर्भवती भूवेत्यर्थः ॥ २ ॥ पुंसवर्गं गर्भस्य पुंस्त्वाधानम् ॥ स्पंदनात्प्राक् गर्भचलनात्प्राक् पूर्वम् ॥ गृह्योक्तविधिना वैदिकेन प्रकारेणेत्यर्थः ॥ पुंस्त्वविवृद्धये पुंभाववृद्धयर्थम् ॥ गर्भस्य वीर्यातिशयायेत्यर्थः ॥ ३ ॥ अकारिकृतः ॥ चकारोभिन्नक्रमे ॥ सुखप्रसववृद्धयर्थं क्रियाचशोष्यं त्याख्याऽ कारित्यन्वयः ॥ वेत्तीति विज्ञेन विदाजानतेत्यर्थः ॥ ४ ॥ अथशब्दो मंगलार्थः ॥ अतोऽनंतरं संप्रसिद्धः ॥ नामप्राकाशये ॥ तस्यां शुचिष्मत्यां तनयः पुत्रो बभूवेति द्वितीयेनान्वयः ॥ कथंभूतः ॥ ताराधिपवराननः चंद्रवत्प्रसन्नमुखः ॥ किं कुर्वन् ॥ अरिष्टमंगलं दीपयन् दहननाशयन्नित्यर्थः ॥ यद्वा अरिष्टं सृत्तिकागृहं दीपयन् प्रकाशयन् ॥ अरिष्टं सृत्तिकागृहमिति वचनात् ॥ तत्र हेतुगर्भविशेषण माह ॥ दीप्त्या तेजसा सर्वा रीष्टविनाशकृदिति ॥ कस्मिन्सति ॥ शुभे लग्ने प्रसमीचीने राशीनामुदये सति ॥ लग्नस्य शुभत्वमेवाह ॥ सुतारा सुशोभनस्तारो ध्वनिर्नामेति यावद्या सां तथा भूता सुतारा सुशुभा सु सतीष्वित्यर्थः ॥ सुतारा सुशोभनतारास्वतिवा ॥ शततारास्विति पाठे शतभिषास्वित्यर्थः ॥ तथा गुरौ बृहस्पतौ ॥ केंद्रे लग्नचतुर्थसप्तमदशमराशौ स्थिते सतीत्यर्थः ॥ तथा सुग्रहेष्वयुगेषु च समीचीनेषु

अथ कालेन तद्योषितं तर्वत्नी बभूवह ॥ विधिवद्विहिते तेन गर्भाधानाख्य कर्मणि ॥ २ ॥ ततः पुंसवर्गं तेन स्पंदनात् प्राग्विपश्चिता ॥ गृह्योक्तविधि नासम्यक्कृतं पुंस्त्वविवृद्धये ॥ ३ ॥ सीमन्तोत्थाष्टमे मासि गर्भरूपसमृद्धिकृत् ॥ सुखप्रसवसिद्धयै च तेनाकारिक्रियाविदा ॥ ४ ॥ अथातः सत्सुता रासुताराधिपवराननः ॥ केंद्रे गुरौ शुभे लग्ने सुग्रहेष्वयुगेषु च ॥ ५ ॥ अरिष्टं दीपयन् दीप्त्या सर्वा रीष्टविनाशकृत् ॥ तनयो नाम तस्यां तु शुचिष्मत्यां बभूवह ॥ ६ ॥ सद्यः समस्तसुखदो भूर्भुवः स्वर्निवासिनाम् ॥ गंधवाहा गन्धवाहा दिग्वधूमुखवासनाः ॥ ७ ॥ इष्टगन्धप्रसूनौ धैर्वर्षुस्ते घनाघनाः ॥ देवदुन्दुभयो नेदुः प्रसेदुः सर्वतो दिशः ॥ ८ ॥ परितः सारितः स्वच्छाभूतानां मानसैः सह ॥ तमोऽताम्यचुनितरां रजोपिविरजो भवत् ॥ ९ ॥ सत्त्वाः सत्त्वसमायुक्ता वसुधासी च्छुभा तदा ॥ कल्याणी सर्वतो वाणी प्राणिनः प्रीणयंत्यभूत् ॥ १० ॥

ग्रहेष्वसमेष्वित्यर्थः ॥ चकारः समुच्चये ॥ ५ ॥ ६ ॥ तनयस्य विशेषणान्तरम् ॥ सद्य इति ॥ गंधवाहा वायवः ॥ गंधवहा इति क्वचित् ॥ कथंभूताः ॥ गंधवहंतीति गंधवाहायथार्थाख्या आस न्नित्यर्थः ॥ गंधवाहनवाहाश्चेति पाठे घनानां विशेषणम् ॥ कथंभूताः ॥ दिग्वधूमुखवासनाः दिग्वधूनां मुखानि वासयंतिसुगंधीनि कुर्वंतीति तथा ॥ यद्वा दिग्वधूमुखानां वासनायेषु ते तथा ॥ दिगंगनानां मृतवासिता इत्यर्थः ॥ वाहना इति पाठे दिग्वधूमुखेभ्यो वहंतीति तथा ते प्रसिद्धा घना मेघाः ॥ ७ ॥ वर्षेषु वृष्टिचक्रुः ॥ कैः ॥ इष्टे गंधो येषां तथा भूतानां प्रसूनानां मोघैः समूहैः ॥ ८ ॥ घनानि विदाः ॥ घना घना इत्येकं वापदम् ॥ वर्षतो मेघा इत्यर्थः ॥ ८ ॥ तमोऽज्ञानमंधकारो वा ॥ अताम्यदनशत् ॥ रजोपिविरजो विगतरजोऽभवदनशदित्येव ॥ ९ ॥ सत्त्वाः प्राणिनः ॥ पुंस्त्वमर्षम् ॥ सत्त्वसमायुक्ताः सत्त्वगुणसंपन्नाः ॥ शुभाः शोभनाः ॥ पौठांतरे सुष्ठु धारयमाणाऽमृततुल्या वा ॥ सुधा तुल्यफलसस्यादिमतीत्यर्थः ॥ यदा बभूव तदेति सर्वत्र संबध्यते ॥ १० ॥

तिलोत्तमेत्यादीनां तत्र विश्वानरगृहे मुदा हर्षेणाजगमुरित्यग्रिमेणान्वयः ॥ वरांगना वराप्सरसः ॥ ११ ॥ किंकृत्वा ॥ कणत्कंकणपात्राणिकरतले कृत्वा ॥ कणंतिशब्दं कुर्वंतिकंकणानियेषु तानि पात्राणि
तथा ॥ कणत्कनकपात्राणीति क्वचित् ॥ पात्राणि विशिनष्टि ॥ मुक्तमुक्ताफलाढ्यानीति त्रिभिः ॥ मुक्तानि प्रसृतानि यानि मुक्ताफलानि तेराढ्यानि ॥ मुक्तमुक्ताक्षताढ्यानीति क्वचित् ॥ यक्षकर्मवन्
तिकर्पूरागरुकस्तूरीकं कोलवन्ति ॥ १२ ॥ वज्रवैदूर्या एव दीपाः प्रदीपास्तैः सह वा दीपायेषु तानि तथा ॥ हरिद्रालेपनानीत्यत्र हरिद्राक्षोदवन्तीति पाठे हरिद्राचूर्णवन्तीत्यर्थः ॥ गारुत्मता गरुडस्योद्वाराजाताम
ण्येकरूपाः श्रेष्ठरूपायेषु तानि तथा ॥ गारुत्मतैकदूर्वाणीति क्वचित् ॥ शंखादियुक्तानि दधीनियेषु तानि ॥ शंखेत्यत्र सक्तित्वात् क्वचित् ॥ १३ ॥ पद्मरागादयो मणिप्रभेदाः आख्येत्यत्राढ्येति क्वचित् ॥

तिलोत्तमोर्वशीरंभाप्रभाविद्युत्प्रभाशुभा ॥ सुमंगलाशुभालापासुशीलाढ्या वरांगनाः ॥ ११ ॥ कणत्कंकणपात्राणिकृत्वा करतले मुदा ॥ मुक्तमुक्ताफला
ढ्यानियक्षकर्मवन्ति च ॥ १२ ॥ वज्रवैदूर्यदीपानि हरिद्रालेपनानि च ॥ गारुत्मतैकरूपाणि शंखशुक्तिदधीनि च ॥ १३ ॥ पद्मरागप्रवालारुखरत्नकुं
कुमवन्ति च ॥ गोमेदपुष्परागेंद्रनीलसन्माल्यभांजि च ॥ १४ ॥ विद्याधर्यश्च किन्नर्यस्तथाऽमर्यः सहस्रशः ॥ चामरव्यग्रहस्ताग्रमंगलद्रव्यपाणयः
॥ १५ ॥ गंधर्वोरगयक्षाणां सुवासिन्यः शुभस्वराः ॥ गायन्त्योललितंगीतं तत्राजगमुरनेकशः ॥ १६ ॥ मरीचिरत्रिःपुलहःपुलस्त्यः क्रतुरंगिराः ॥
वसिष्ठः कश्यपश्चाहं विभांडो मांडवीसुतः ॥ १७ ॥ लोमशो लोमचरणो भरद्वाजो थगौतमः ॥ भृगुस्तु गालवो गण्डो जातूकर्ण्यः पराशरः ॥ १८ ॥
आपस्तंबो याज्ञवल्क्य दक्ष वाल्मीकि मुद्गलाः ॥ शातातपश्च लिखितः शिलादः शंख उच्छुभक् ॥ १९ ॥ जमदग्निश्च संवर्तो मतंगो भरतो शुमान् ॥ व्यासः
कात्यायनः कुत्सः शौनकः सुश्रुतः शुक्रः ॥ २० ॥ ऋष्यशृंगो थदुर्वासारुचिर्नारदतुह ॥ उत्तंको वामदेवश्च्यवनो सितदेवलौ ॥ २१ ॥ शालंकायनहारी
तौ विश्वामित्रौ थभार्गवः ॥ मृकंडः सहपुत्रेण दाल्भ्य उद्दालकस्तथा ॥ २२ ॥ धौम्योपमन्युवत्साद्यामुनयो मुनिकन्यकाः ॥ तच्छांत्यर्थं समाजमुर्धन्यं
विश्वानराश्रमम् ॥ २३ ॥ ब्रह्मावृहस्पतियुतो देवो गरुडवाहनः ॥ नंदिभृगिसमायुक्तो गौर्या सह वृषध्वजः ॥ २४ ॥ महेंद्रमुख्यागीर्वाणानागाः पातालवा
सिनः ॥ रत्नान्यादाय बहुशः स सरित्कामहावधयः ॥ २५ ॥ स्थावराजंगमं रूपं धृत्वा याताः सहस्रशः ॥ महामहोत्सवे तस्मिन्वभूवाकालकौमुदी ॥ २६ ॥

पद्मरागप्रवालारुखरत्नरूपं यत्कुंकुमंतद्वन्ति ॥ गोमेदादिमयानि सन्माल्यानि विचित्रवर्णदामानि भजंते तानि ॥ १४ ॥ अमर्योऽमरांगनाः ॥ १५ ॥ सुवासिन्यः स्त्रियः ॥ १६ ॥ मरीचिरिति ॥ तच्छां
त्यर्थं तस्य गृहपतेरग्रेऽन्त्यर्थं शांतिकर्मकरणार्थं विश्वानरगृहाश्रमं मरीच्यादय आजगमुरितिसमेनान्वयः ॥ अहमगस्त्यः ॥ मांडवीसुतो मांडव्यः ॥ १७ ॥ लोमचरणो लोमपादः ॥ जातूकर्ण इति क्वचित्
॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ उत्तं कथ्यत्रोदं क इति क्वचित् ॥ २१ ॥ मृदुगुणो मार्कण्डेय इति ॥ २२ ॥ धौम्योऽपमन्युवत्साद्यामुनयो मुनिकन्यकाः ॥ २३ ॥ तच्छांत्यर्थं समाजमुर्धन्यं ॥ २४ ॥ २५ ॥ अकालकौमुदी अकालेऽ

समयेचंद्राहितेपिरात्र्यादौकौमुदीज्योत्स्नातस्मिन्महामहोत्सवेऽभूदित्यर्थः ॥ २६ ॥ जातेति ॥ स्वयंपितामहोब्रह्मातस्यवालस्यजातकर्मचक्रेकृतवान् ॥ किंकृत्वा ॥ तद्रूपांजातकर्मप्रतिपादिकांश्रुतिं विचार्य ॥ २७ ॥ नामकर्मविधानेनएकादशेदिवसेनाम्नाऽयंगृहपतिरितिदेयंदातुंयोग्यंनामचददावित्यर्थः ॥ किंकुर्वन् ॥ तदर्थ्यनामकरणार्थंश्रुतिवेदमुच्चरन्नुच्चारयन् ॥ २८ ॥ तामेवदर्शयति ॥ अयमग्निर्गृहपतिरितिसार्धेन ॥ अस्यायमर्थः योऽयमग्निर्गृहपतिर्गार्हपत्याख्यःप्रजायाश्चातिशयेनधनस्यवेदितातमेतयाचे ॥ हेअग्नेगृहपतेअभियुष्मन्द्योततेर्यशोवाऽन्नंवा ॥ अभिसहइतिबलस्यनाम ॥ आयच्छस्व ॥ यमेरेतद्रूपम् ॥ एतदुक्तंभवति ॥ अस्मानभिअन्नंयशोवावलंग्वागृहीध्वआगमयेत्यर्थः ॥ यद्वाऽस्मानभिद्युष्मन्मभिवलंग्वाआयच्छस्वस्थापयस्वसमर्पय ॥ आयतिःस्थापनार्थः ॥ २९ ॥ अग्ने गृहपतेस्थित्येतिशाखाभेदेनद्रष्टव्यम् ॥ चतुर्वेदोक्तमंत्रैराशीर्भिरभिनंद्यवर्धयित्वापितामहोजगामेतिद्वितीयेनान्वयः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अहोइत्यन्योन्यंस्तुवंतोयथागतंतथाजग्मुरितिचतुर्थेनान्वयः ॥

जातकर्मस्वयंचक्रेतस्यदेवःपितामहः ॥ श्रुतिंविचार्यतद्रूपांनाम्नागृहपतिस्त्वयम् ॥ २७ ॥ इतिनामददौतस्मैदेयमेकादशेहनि ॥ नामकर्मविधानेनतदर्थं श्रुतिमुच्चरन् ॥ २८ ॥ अयमग्निर्गृहपतिर्गार्हपत्यःप्रजायावसुवित्तमः ॥ अग्नेगृहपतेभियुष्मन्मभिसहआयच्छस्व ॥ २९ ॥ अग्नेगृहपतेस्थित्यापरामपि निदर्शयन् ॥ चतुर्निगममंत्रोक्तैराशीर्भिरभिनंद्यच ॥ ३० ॥ कृत्वाबालोचितारक्षांहेमहरिणासह ॥ निर्ययौहंसमारुह्यसर्वेषांप्रपितामहः ॥ ३१ ॥ अहोरूपमहोतेजस्त्वहोसर्वांगलक्षणम् ॥ अहोशुचिष्मतीभाग्यमाविरासीत्स्वयंहरः ॥ ३२ ॥ अथवाकिमिदंचित्रंशर्वभक्तजनेष्वहो ॥ आविर्भवे त्वयंरुद्रोयतोरुद्रास्तदर्चकाः ॥ ३३ ॥ इतिस्तुवंतस्त्वन्योन्यंजग्मुःसर्वेयथागतम् ॥ विश्वानरंसमापृच्छयसंप्रहृष्टतनूरुहाः ॥ ३४ ॥ अतःपुत्रं समीहितेगृहस्थाश्रमवासिनः ॥ पुत्रेणलोकाअयतिश्रुतिरेषासनातनी ॥ ३५ ॥ अपुत्रस्यगृहंशून्यमपुत्रस्यार्जनंवृथा ॥ अपुत्रस्यान्वयश्छिन्नोनापवित्रं ह्यपुत्रतः ॥ ३६ ॥ नपुत्रात्परमोलाभोनपुत्रात्परमंसुखम् ॥ नपुत्रात्परमंमित्रंपरत्रेहचकुत्रचित् ॥ ३७ ॥ औरसःक्षेत्रजःक्रीतोदत्तःप्राप्तःसुतासुतः ॥ आपत्सुरक्षितश्चान्यःपुत्राःसप्तात्रकीर्तिताः ॥ ३८ ॥ एषामन्यतमःकार्योगृहस्थेनविपश्चिता ॥ पूर्वपूर्वःसुतःश्रेयान्हीनःस्यादुत्तरोत्तरः ॥ ३९ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ निष्क्रमोथचतुर्थेऽस्यमासिपित्राकृतोगृहात् ॥ अन्नप्राशनमब्दार्धेचूडाब्देचार्थवत्कृता ॥ ४० ॥

किंस्तुवंतइत्याकांक्षायामाह ॥ अहोरूपमिति ॥ ३२ ॥ रुद्रःस्वयमाविर्भवतीत्यत्रहेतुमाह ॥ यतइति ॥ रुद्रार्चकारुद्रस्वरूपाएवेतियतइतिभावः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ नापवित्रमिति ॥ अपुत्रतःपुत्राभावात्पुत्ररहितेगृहस्थःपवित्रंनानस्यादित्यर्थः ॥ यद्वा नानरोऽपुत्रतोऽपवित्रःस्यादित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ औरसइति ॥ अन्नलोकेसप्तपुत्राःकीर्तिताइत्यन्वयः ॥ केतेइत्यतआह ॥ औरसइत्यादिना ॥ औरसोधर्मपत्नीप्रभवः ॥ दत्तःकेनचित् ॥ प्राप्तःस्वयमेव ॥ सुतासुतःपुत्रिकाकरणेन ॥ ३८ ॥ भवतुंसप्तपुत्रास्तावताकिमित्यतआह ॥ एषामिति ॥ तत्र विशेषमाह ॥ पूर्वःपूर्वइति ॥ ३९ ॥ अब्दार्धेषष्ठेमासि ॥ चूडाकरणंअब्देवर्षे ॥ अर्थइतिपाठेकुसुमगर्भितस्निग्धकेशार्थइत्यर्थः ॥ अर्थवद्यथाविधीत्यर्थः ॥ कृतीइतिक्वचित् ॥ अस्याग्निमेणा

नव्यः ॥ पूर्वत्रलिङ्गविपरिणमयपूर्वक्रियैवसंबंधः ॥ ४० ॥ चूडाकर्मनंतरं त्रमुपनयनम् ॥ ४१ ॥ उपाकर्मश्रावण्यांक्रियमाणं कर्म ॥ वेदान्कृद्गात्रीन् ॥ कथंभूतान् ॥ सांगपदक्रमान्
अंगानिचपदानिचक्रमश्चतसहितान् ॥ अथैष्टअधीतवान्पठितवानित्यर्थः ॥ ४२ ॥ साक्षिमात्राभिहितमात्रात् ॥ आचार्यावान्पुरोवेद ॥ आचार्यादेवगृहीताविद्यासाधिविष्टयंगमयतीत्यादिश्रुत्यर्थ
ज्ञापनार्थमित्यर्थः ॥ ४३ ॥ दृष्ट्वाज्ञात्वा ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ तत्रविशेषमाह ॥ गर्भेति ॥ ४८ ॥ अभिषिच्य कंकुत्वा ॥ स्वमात्मानंदेहसंघातमित्यर्थः ॥ स्वर्धुनीति ॥ स्वर्धु
न्यांगंगायायतशुद्धकमुदकंतस्यबन्धाद्धारणादधिकशुद्धतामत्यंतपवित्रतांगंगास्नानादप्यधिकशुद्धमित्यर्थः ॥ यद्वा स्वर्धुन्याःशुद्धशोधकंकबंधंजं ॥ स्मादधिकशुद्धतांपावनतामित्यर्थः ॥ ४९ ॥
इतोपिमाताधिकेत्याह ॥ संन्यस्तेति ॥ मस्करीपरिव्राट् ॥ भिक्षुःपरिव्राट्कर्मदीपाराशर्यपिमस्करी ॥ तपस्वीतापसःपारिकांक्षीवा ॥ यमोमुनिरित्यमरः ॥ अपिरत्रभिन्नक्रमे ॥ पितुरपिवंद्यइत्य

कर्णवेधंततःकृत्वाश्रवणक्षेपकर्मवित् ॥ ब्रह्मेजोभिवृद्धयर्थंपंचमेऽब्देव्रतंददौ ॥ ४१ ॥ उपाकर्मततःकृत्वावेदानध्यापत्सुधीः ॥ त्र्यब्दंवेदान्सवि
धिनाऽव्यैष्टसांगदक्रमान् ॥ ४२ ॥ विद्याजातंसमस्तंचसाक्षिमात्राद्गुरुमुखात् ॥ विनयादिगुणानाविष्कुर्वजग्राहशक्तिमान् ॥ ४३ ॥ ततोथनवमे
वर्षेपित्रोःशुश्रूषणेऽतम् ॥ वैश्वानरंगृहपतिदृष्ट्वाकामचरोमुनिः ॥ ४४ ॥ विश्वानरोटजंप्राप्यदेवर्षिनारदःसुधीः ॥ पप्रच्छकुशलंतत्रगृहीतार्धासनः
क्रमात् ॥ ४५ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ विश्वानरमहाभागशुचिष्मतिशुभव्रते ॥ कुरुतेयुवयोर्वाक्यमयंगृहपतिःशिशुः ॥ ४६ ॥ नान्यतीर्थ
नवादेवोनगुरुर्नचसत्क्रिया ॥ विहायपित्रोर्वचनंनान्योर्धर्मःसुतस्यहि ॥ ४७ ॥ नापेत्रोरधिकंकिंचित्रिलोक्यांतनयस्यहि ॥ गर्भधारणपोषाभ्यांपितुर्मा
तागरीयसी ॥ ४८ ॥ अंभोभिरभिषिच्यस्वजननीचरणच्युतैः ॥ प्राप्नुयात्स्वर्धुनीशुद्धकबंधाधिकशुद्धताम् ॥ ४९ ॥ संन्यस्ताखिलकर्मापिपितुर्वद्यो
हिमस्करी ॥ सर्वबंधेनयतिनाप्रसूर्वद्याप्रयत्नतः ॥ ५० ॥ इदमेवतपोत्युग्रमिदमेवपरंब्रतम् ॥ अयमेवपरोधर्मोयत्पित्रोःपरितोषणम् ॥ ५१ ॥ मन्येमा
न्योनाधमस्यतथान्यस्ययथायुवाम् ॥ सुखाकारैर्विनीतस्यशिशोर्गृहपतेरहम् ॥ ५२ ॥ वैश्वानरसमभ्योहिममोत्संगेनिषीदभो ॥ लक्षणानिपरीक्षेहंपा
णिंदर्शयदक्षिणम् ॥ ५३ ॥ इत्युक्तोमुनिनाबालःपित्रोराज्ञामवाप्यसः ॥ प्रणम्यनारदंश्रीमान्भक्त्याप्रह्वउपाविशत् ॥ ५४ ॥

नेनसंबध्यते ॥ हीतिनिश्चितम् ॥ प्रसूमाता ॥ अतएवोक्तंभगवत्पादैः ॥ आस्तांतावदियंप्रसूतिसमयेदुर्वारशूलव्यथानैरुज्येनिजशोषणंमलमयीशय्याचसांवत्सरी एकस्यापिनगर्भभारभरणक्लेशस्य
यस्याःक्षमोदातुंनिष्कृतिमुन्नतोपितनयस्तस्यैजनन्यैनमइति ॥ अहंइतिमन्ये ॥ ५० ॥ ५१ ॥ मन्यइति ॥ अहमितिमन्ये ॥ कितत् युवांयुवयोर्गृहपतेःशिशोर्यथाहंमान्योमाननीयःपूज्यइत्यर्थः ॥
तथान्यस्याधमस्यगृहस्थस्यशिशोर्नाहंमान्यइत्यहंमन्यइत्यर्थः ॥ यद्वा यथागृहपतेःशिशोर्युवांपितुरौमान्यौतथाऽन्यस्याधमस्यशिशोःपित्रादिमान्योनइत्यहंमन्यइत्यर्थः ॥ कथंभूतस्यगृहपतेः ॥
सुखाकारैर्विनीतस्यमुखंक्षोभरहितमक्षुब्धंयथास्यात्तथाकारैःकार्यकारणसंघातैर्विनीतस्यनम्रस्य ॥ सुखाकारैरितिपाठेस्पष्टवार्थः ॥ मन्येमान्योनधर्मस्यतथान्यस्ययथास्यवैदिकचित्पाठः ॥ तत्रा

प्यस्यशिशोर्धर्मस्यधर्ममूर्तेरितिव्याकर्तव्यम् ॥ अन्यत्पूर्ववत् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ परिममौगणितवान् ॥ ५६ ॥ तिर्यगिति ॥ हेद्विजतिर्यगूर्ध्वविस्तारोच्चमानेपरिमाणेअष्टोत्तरशतां
गुलः अष्टोत्तराधाधिकाःशतमंगुलयोयत्रसोऽष्टोत्तरशतांगुलःसमस्तुल्योगणितोयोऽयन्तेवालःसयथायथावलोकपालोभवेत्भविष्यतित्यर्थः ॥ अर्चिष्मत्याःपुर्याःपतिरितितुहदिस्थम् ॥ तिर्यक्प्रमाणं
प्रसारिताभ्यांबाहुभ्यांज्ञातव्यम् ॥ ५७ ॥ पंचोति ॥ अयंतेवालोद्वात्रिशलक्षणएवेतिविशेषपूर्वश्लोकानुषज्जयान्वयः ॥ तान्येवद्वात्रिशलक्षणानिषड्भिर्विशेषणैर्दर्शयति ॥ पञ्चसूक्ष्मः पञ्चत्वकेशांगुं
लिदशनांगुलिपर्वाणिषड्क्षमाणियस्यसतथा ॥ पंचदीर्घःपञ्चभुजनेत्रहनुजानुनासादीर्घाण्यस्यसतथा ॥ सप्तरक्तः सप्तपाणितलनेत्रांतालुजिह्वाअधरोष्ठनखारक्तायस्यसतथा ॥ षडुन्नतः षड्वक्षः
कुक्ष्यलकस्कंधकरवक्राणिउन्नतानियस्यसतथा ॥ त्रिपृथुः त्रीणिललाटकटिवक्षांसिपृथूनिविस्तीर्णानियस्यसतथा ॥ लघुगंभीरः ॥ लघुश्चासौगंभीरश्चेतिलघुगंभीरः ॥ अत्रात्रिशब्दावध्या
हर्तव्यौ ॥ त्रिलघुस्त्रिगंभीरइत्यर्थः ॥ त्रिलघुःत्रीणिग्रीवाजंघामेहनानिलघूनिद्वस्वानियस्यसतथा ॥ त्रिगंभीरः त्रयःस्वरसत्त्वनाभयोगंभीरायस्यसतथा ॥ सामुद्रिकेतुत्रिलघुरित्यत्रचतुर्द्वस्वमित्यु

ततोद्विजस्यसर्वांगंतालुजिह्वाद्विजानपि ॥ आनीयकुंकुमारक्तंसूत्रंचत्रिगुणीकृतम् ॥ ५५ ॥ स्मृत्वाशिवौगणाध्यक्षमूर्ध्वीभूतमुदङ्मुखम् ॥ मुनिः
परिममौवालमापादतलमस्तकम् ॥ ५६ ॥ तिर्यगूर्ध्वसमोमानेयोष्टोत्तरशतांगुलः ॥ सभवेत्पृथिवीपालोबालोऽयंतेयथाद्विज ॥ ५७ ॥ पंचसूक्ष्मः
पंचदीर्घःसप्तरक्तःषडुन्नतः ॥ त्रिपृथुर्लघुगंभीरोद्वात्रिशलक्षणास्त्विति ॥ ५८ ॥ पंचदीर्घाणिशस्यानियथादीर्घाण्युपोस्यवै ॥ भुजौनेत्रेहनुर्जानुनासाऽ
स्यतनयस्यते ॥ ५९ ॥ ग्रीवाजंघामेहनैश्चत्रिभिर्द्वस्वोयमीडितः ॥ स्वरेणसत्त्वनाभिभ्यांत्रिगंभीरःशिशुःशुभः ॥ ६० ॥ त्वक्केशांगुलिदशनाः
पर्वाण्यंगुलिजान्यपि ॥ तथास्यपंचसूक्ष्माणिदिक्पालपदभाग्यथा ॥ ६१ ॥ वक्षःकुक्ष्यलकस्कंधकरंवक्रंषडुन्नतम् ॥ तथाऽत्रदृश्यतेबालेमहदैश्वर्य
भाग्यथा ॥ ६२ ॥ पाण्योस्तलेचनेत्रांतालुजिह्वाधरोष्ठकम् ॥ सप्तरक्तंचसनखमस्मिनराज्यमुखप्रदम् ॥ ६३ ॥ ललाटकटिवक्षोभिस्त्रिविस्तीर्णो
यथाह्यसौ ॥ सर्वतेजोतिरैश्वर्यतथाप्राप्स्यतिनान्यथा ॥ ६४ ॥ कमठीपृष्ठकठिनावकर्मकरणौकरौ ॥ राज्यहेतूशिशोरस्यपादौचाध्वनिकोमलौ ॥ ६५ ॥

क्तम् ॥ तथाहि पंचदीर्घचतुर्द्वस्वंपञ्चसूक्ष्मंषडुन्नतम् ॥ सप्तरक्तंत्रिगंभीरंत्रिविस्तीर्णंप्रशस्यतइति ॥ ५८ ॥ क्रममनादत्यश्लोकं व्याचष्टे ॥ पञ्चेत्यारभ्यकमठीपृष्ठकठिनावित्यतःप्राक्तनेन ॥ शस्यानि
प्रशस्तानि ॥ हनुर्वदनैकदेशःकपोलयोःपरभागः ॥ अधःस्यान्निवृत्तकंठौकपोलौतत्पराहनुरित्यमरः ॥ जानुऊरुपर्व ॥ जंघाप्रसृता ॥ जंघातुप्रसृताजानूरुपर्वाष्ठीवदस्त्रियामित्यमरः ॥ ५९ ॥
मेहनंशिश्वनः ॥ भगंयोनिर्द्वयोःशिश्वोभेदोमेहनशेषसीइत्यमरः ॥ सत्त्वमन्तःकरणम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ वक्षोहृदयम् ॥ कुक्षिरुदरम् ॥ पिचण्डकुक्षीजठरोदरंतुंदमित्यमरः ॥ अलकंचूर्णकुंतलाः ॥
अलकाश्चूर्णकुंतलाइत्यमरः ॥ उभयत्रकृत्वावत्वंछांदसम् ॥ यद्वा वक्षश्चकुक्षिश्चअलकाश्चवक्षःकुक्ष्यलकम् ॥ समाहारत्वादेकवद्भावः ॥ स्कंधोभुजशिरःस्कंधोभुजशिरांसोऽस्त्रीत्यमरः ॥ करंहस्तः ॥
वलिहस्तांशवःकराइत्यमरः ॥ अत्राप्युभयत्रकृत्वावत्वंछांदसम् ॥ स्कंधकरवक्रमितिकचित्पाठस्तत्रसमाहारत्वादेकवद्भावउन्नेयः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ कमठीति ॥ अस्यशिशोःकरौराज्यहेतू

राजत्वकारणे ॥ पादौचेत्यन्वयः ॥ कथंभूतौतौकरौ ॥ कमठीपृष्ठकठिनौकमठीकूर्मस्यपत्नीडुलिरित्यावत् ॥ भेकस्यपत्नीवर्षाभीकूर्मस्यकमठीडुलिरित्यमरः ॥ तस्याःपृष्ठवत्कठिनौदृढावित्यर्थः ॥ अकर्मकरणौकर्मकरणानहौ ॥ कर्मकरणविनापिकठिनवित्यर्थः ॥ पादौचरणौ ॥ कथंभूतौ ॥ अध्वनिवर्त्मविषयेकोमलौमृदूइत्यर्थः ॥ ६५ ॥ अच्छिन्नेति ॥ अस्यशिशोर्हस्तेतथारेखादृश्यतेयथाऽस्यदीर्घागुण्यमर्पयेदित्यन्वयः ॥ कथंभूता ॥ कनिष्ठापृष्ठनिर्याता कनिष्ठायाअंगुल्याःपृष्ठात्पश्चान्निर्यातानिःसृतेत्यर्थः ॥ अश्विमाह ॥ तर्जनीं व्याप्याच्छिन्नाऽविच्छिन्नेत्यर्थः ॥ ६६ ॥ पादादिति ॥ अस्यपादावैश्वर्यसूचकावैश्वर्यस्यप्रापकावित्यर्थः ॥ कथंभूतौ ॥ मांसलौबलवंतौसुबलिनवित्यर्थः ॥ बलवान्मांसलौसलइत्यमरः ॥ समावक्रौसूक्ष्मौनातिस्थूलावित्यर्थः ॥ सुशोभनौसुन्दरौ ॥ समगुल्फौसमौगुल्फौघुटिकेयस्तौसमगुल्फौ ॥ तद्वन्नीघुटिकेगुल्फावित्यमरः ॥ ६७ ॥ स्वल्पाभिरिति ॥ अयंतवाशिशुःराजराजोभविष्यति ॥ कीदृशः ॥ सदासुखी ॥ कैलक्षणैः ॥ कररेखाभिरिति ॥ लिंगेनचशेषसाशिशनेनेत्यर्थः ॥ लिंगंविहृशेफसोरित्यमरः ॥ कथंभूतेन ॥ कृशहस्वेन कृशंचतदुध्रस्वंचेति तेन ॥ राजराजोलोकपालइत्यर्थः ॥ ६८ ॥ उत्कटेति ॥ अयंशिशुरुत्कटासनगुल्फस्फिक् उत्कटमहत्तच्चतदासनंचेत्युत्कटासनम् तदुल्फेतद्योग्येस्फिक्चौकटिस्थमांसपिंडौयस्यसतथा ॥ स्त्रियांस्फिचौकटिप्रोथावित्यमरः ॥ अस्यगृहपतेर्नाभिर

अच्छिन्नातर्जनीं व्याप्यतथारेखास्यदृश्यते ॥ कनिष्ठापृष्ठनिर्यातादीर्घागुण्ययथार्पयेत् ॥ ६६ ॥ पादौसुमांसलौरक्तौसमौसूक्ष्मौसुशोभनौ ॥ समगुल्फौस्वेदहीनौस्निग्धावैश्वर्यसूचकौ ॥ ६७ ॥ स्वल्पाभिःकररेखाभिरारक्ताभिःसदासुखी ॥ लिंगेनकृशहस्वेनराजराजोभविष्यति ॥ ६८ ॥ उत्कटासनगुल्फास्फिग्नाभिरस्यापिवर्तुला ॥ दक्षिणावर्तमरुणंमहदैश्वर्यसूचिका ॥ ६९ ॥ धारैकामूत्रयत्यस्मिन्दक्षिणावर्तिनीयदि ॥ गंधश्चमीनमधुनोर्यदिवीर्येतदानृपः ॥ ७० ॥ विस्तीर्णौमांसलौस्निग्धौस्फिचावस्यसुखोचितौ ॥ वामावर्तौसुप्रलंबौदोषौदिग्रक्ष्णोचितौ ॥ ७१ ॥ श्रीवत्सवज्रचक्राब्जमत्स्यकोदंडदंडभृत् ॥ तथास्यकरगारेखायथास्यात्रिदिवस्पतिः ॥ ७२ ॥ द्वात्रिंशदशनश्चायंकरकंबुशिरोधरः ॥ कौंचदुंदुभिहंसाभ्रस्वरःसर्वेश्वराधिकः ॥ ७३ ॥

पिवर्तुलाकारा ॥ कथंभूता ॥ दक्षिणावर्तमरुणंचयथाभवतितथामहदैश्वर्यसूचिकाप्रकाशिकेत्यर्थः ॥ ६९ ॥ धारैकेति ॥ अस्मिन्मूत्रयतिसतिएकाधारायदिदक्षिणावर्तिनीभवतिदक्षिणावर्तेननिःसरतीत्यर्थः ॥ यदिअस्यवीर्यमीनमधुनोर्मत्स्यक्षौद्र्योर्गंधश्चभवेत्तदाऽयंनृपइत्यर्थः ॥ ७० ॥ विस्तीर्णाविति ॥ अस्यस्फिचौकटिस्थमांसपिंडौसुखोचितौसुखयोग्यौ ॥ कथंभूतौ ॥ विस्तीर्णौविस्तृतौ ॥ मांसलौबलवंतौ अंसलावित्यर्थः ॥ स्निग्धौचिक्नौ ॥ अस्यदोषौहस्तौदिग्रक्ष्णोचितौदिक्पालनयोग्यौ ॥ कथंभूतौ ॥ वामावर्तौ वामःसुंदरआवर्तआवर्तनमावलनंययोस्तौतथा ॥ वामःसुंदरमृदयोरितिवचनात् ॥ सुप्रलंबौआजानुदीर्घावित्यर्थः ॥ ७१ ॥ श्रीवत्सेति ॥ अस्यशिशोस्तादृशीकरगारेखाऽस्तीतिशेषः ॥ यथाऽयंत्रिदिवस्पतिःस्वर्गाधिपतिःस्यात् ॥ तादृशीकीदृशीत्याकांक्षायामाह ॥ श्रीवत्सेति ॥ श्रीवत्सश्चवज्रश्चचक्रंचअब्जंचमत्स्यश्चकोदंडश्चदंडश्चतान्विभर्तीतितथा ॥ श्रीवत्सोनामात्रदक्षिणावर्तरेखावलिविशेषः ॥ कोदंडोधनुः ॥ ७२ ॥ द्वात्रिंशदशनइति ॥ अयंसर्वेश्वराधिकोभविष्यतीत्यन्वयः ॥ तत्रहेतुगर्भाणिविशेषणान्याह ॥ किंत्वित्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन ॥ द्वात्रिंशदशनः द्वाभ्यामधिकास्त्रिंशदशनायस्यसः ॥ करकंबुशिरोधरः करःशुंडादंडः कंबुःशंखः ॥ कंबुर्नावलयेशंखेइत्यमरः ॥ करवद्वस्तिशुंडादंडवत्सुबलितांकंबुवज्रधारांकिताचशिरोधराग्रीवायस्यसः ॥ कौंचदुंदुभिहंसाभ्रस्वरः ॥ कौंचादीनामिवस्वरोयस्यसः ॥

१ इदंविचारणीयम् । २ अत्रापितचुव्येद्व्यपेक्षितमितिभाति । ३ अत्रउत्कटासनतुल्यस्फिगितिपाठोपेक्षितइतिभाति ।

तत्रक्रौंचःकुश्राख्यःपक्षी ॥ हुंदुभिर्दमामाहिलोकप्रसिद्धोवाद्यविशेषः ॥ हंसश्चक्रांगः ॥ हंसास्तुश्वेतगरुतश्चक्रांगामानसौकसइत्यमरः ॥ अभ्रमेवः ॥ अभ्रमेवोवारिवाहइत्यमरः ॥ ७३ ॥
मधुपिंगलनेत्रः मधुवर्तिपंगलेनेत्रेयस्यसः ॥ पंचरेखायत्रतादृशललाटयस्यसः ॥ सिंहोदरः सिंहस्यउदरमिवउदरंयस्यसः ॥ ७४ ॥ ऊर्ध्वरेखांकितपदः ऊर्ध्वगामिनीभिःरेखाभिरंकितौचिद्वितीपादौ
यस्यसः ॥ निःश्वसनसन् ॥ अच्छिद्रपाणिः अच्छिद्रौनतोनतरहितौपाणीहस्तौयस्यसः ॥ अच्छिद्रौसंहतांगुलीहस्तौयस्येतिवा ॥ उपसंहरति ॥ महालक्षणवानिति ॥ सर्वलक्षणवानयमि
त्यर्थः ॥ ७५ ॥ एवंगुणानुक्ताऽपमृत्युदर्शयति ॥ किंविति ॥ सर्वलक्षणलक्षितमप्येनंविधिरदृष्टंविधातावापातयेदित्यन्वयः ॥ कमिव ॥ विधुवत् चंद्रमिव ॥ उपरागेराहुद्वरेत्यर्थः ॥
सर्वलक्षणलक्षितत्वेवादृष्टांतोविधुवदिति ॥ कथंभूतंविधुम् ॥ संपूर्णनिर्मलकलं संपूर्णःषोडशनिर्मलःकलायस्यसंपूर्णमाचंद्रइत्यर्थस्तम् ॥ तद्वितार्थोपसर्जनस्यापिविधोःसंपूर्णनिर्मलकल
मिति विशेषणंछांदसम् ॥ पालयेदितिकचित्पाठस्तदापालयेत्पालयवितिकाकृतयावित्रःसूचितः ॥ ७६ ॥ उपसंहरन्पूर्वोक्तंविधुगोतिं ॥ तस्मादितिसार्धेन ॥ वक्त्रीभूतेविषमीभूतेमतिकूलेजा

मधुपिंगलनेत्रोऽसौनैनंश्रीस्त्यजतिकचित् ॥ पंचरेखललाटस्तुतथासिंहोदरःशुभः॥७४॥ऊर्ध्वरेखांकितपदेनिःश्वसनपद्मगंधवान् ॥ अच्छिद्रपाणिः
सुनखोमहालक्षणवानयम् ॥ ७५ ॥ किंतुसर्वगुणोपेतंसर्वलक्षणलक्षितम् ॥ संपूर्णनिर्मलकलंपातयेद्विधुवद्विधिः ॥ ७६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनरक्षणी
यस्त्वसौशिशुः ॥ गुणोपिदोषतांयातिवक्त्रीभूतेविधातरि ॥ ७७ ॥ शंकेऽस्यद्वादशेवर्षेप्रत्यूहोविद्युदग्निः ॥ इत्युक्तानारदोधीमान्सजगामयथागतम्
॥ ७८ ॥ विश्वानरःसपत्नीकस्तच्छ्रुत्वानारदेरितम् ॥ तदैवमन्यमानोभूद्रजपातंसुशरुणम् ॥ ७९ ॥ हाहतोस्मीतिवचसाहृदयंसमताडयत् ॥ मूर्च्छा
मवापमहतीपुत्रशोकसमाकुलः ॥ ८० ॥ शुचिष्मत्यपिदुःखार्तारुरोदातीवदुःसहम् ॥ आर्तिस्वरेणहारावैरत्यंतव्याकुलेंद्रिया ॥ ८१ ॥ हाशिशोहागुण
निधेहापितुर्वाक्यकारक ॥ हाकुतोमंदभाग्यायाजठरेमेसमागतः ॥ ८२ ॥ त्वदेकपुत्राहापुत्रकोऽत्रमात्रायतेपुरा ॥ त्वद्वतेत्वद्गुणोर्म्याव्यपतितांशोकसा
गरे ॥ ८३ ॥ हाबालहाविमलहाकमलायताक्षहालोकलोचनचकोरकुरंगलक्ष्मन् ॥ हाताततातनयनाब्जमयूखमालिन्हामातुरुत्सवसहस्रमुखैकहेतो
॥ ८४ ॥ हापूर्णचंद्रमुखहासुनखांगुलीकहाचाटुकारवचनामृतवीचिपूर ॥ दुःखैःकियद्विरहहांगमयात्वमातःकिंकिंकृतंगृहपतेनमयात्वदास्यै ॥ ८५ ॥

तइत्यर्थः ॥ ७७ ॥ प्रत्यूहोविघ्नोऽपमृत्युरित्यर्थः ॥ विद्युदग्निःवज्राग्रेरित्यर्थः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ त्वदेकपुत्रामिति ॥ हाकष्टे ॥ पुत्रहेपुत्रपुरापूर्व
मेवशोकसागरेपतितांमांकस्त्रायतेकस्त्रास्यतीत्यर्थः ॥ भयादितिकचित्पाठः ॥ अहमेवशोकसागरेत्रास्यामीतिचेत्त्राह ॥ त्वद्वतेत्वांविनेत्यर्थः ॥ मत्तोऽन्यःपुत्रस्त्रास्यतीत्याशंकाया
मात्मानंविशिनष्टि ॥ त्वदेकपुत्रामिति ॥ कथंभूतेशोकसागरे ॥ त्वद्गुणोर्म्याद्वेद्यतवगुणास्त्वद्गुणास्तएवोर्म्यस्तरंगास्तैराद्वेद्याकुले ॥ ८३ ॥ शोकाकुलासतीबहुधासंबोधयति ॥
हावालेति ॥ सर्वत्रहाशब्दोविषादेशोकेअर्तौवा ॥ लोकेति ॥ लोकानांलोचनान्येवचकोराश्चंद्रश्चिमभोक्तारःपक्षिविशेषास्तेषांकुरंगलक्ष्मन् मृगलांछनचंद्रतुल्य ॥ मृगेकुरंगवातायुहरिणाजिनयो
नयइत्यमरः ॥ हातातेति ॥ तातनयनाब्जमयूखमालिन्पितृनेत्राब्जसूर्य ॥ हातातहानयनपद्मेतिकचित्पाठः ॥ ८४ ॥ चाटुकारेति ॥ मनोहरवाक्यमुधातरंगसमूहसमुद्रेतिवा ॥ अहहेतिखेदे ॥

अहहेत्यद्भुतस्वेदइत्यमरः ॥ अंगहेपुत्र ॥ इहहांगेतिकचित् ॥ तान्येवेदुःखान्याह ॥ किंकिंकृतामिति ॥ ८५ ॥ नोत्तइति ॥ नोत्तोदत्तइतिनेत्यन्वयः ॥ वतेतिस्वेदे ॥ खेदानुकंपासंतोषविस्मया
मंत्रणेवतेत्यमरः ॥ अध्युषितानिसेवितानि ॥ तवकृतेत्वर्थकेकेमयानियमाऔषधानिमंत्रयंत्राश्चनसंसाधितानसेविताइत्यर्थः ॥ तथापिनतैस्त्वंप्राप्तइत्याह ॥ सुकृतैकलभ्य विधेश्वरेऽपितंत्यमु
कृतंतेनकेवलेनलभ्य ॥ ८६ ॥ संसारेति ॥ संसारसमुद्रतारकनौस्वरूप ॥ निजवाक्सुधोक्षैः स्ववाक्यामृतसकैः ॥ ८७ ॥ किंदेवेति ॥ अहहस्वेदे ॥ अस्यशिशोर्जन्ममहोत्सवेऽस्यभाव्यनिष्टं
ज्ञात्वाकिंकिमितियुगपन्मिलिताः किमर्थमागताइत्यर्थः ॥ यद्वा अस्यभाविज्ञात्वामिलिताइत्येतत्किमितिपृच्छामीत्यर्थः ॥ मेलनेहेतुमाह ॥ एकस्थेति ॥ ८८ ॥ कालकालः कालेनयमेनकालः
कालनंमारणमितियावत् ॥ ८९ ॥ हाहंतेति ॥ हाहंतविषादे ॥ हंतहर्षेऽनुकंपायांवाक्यारंभविषादयोरित्यमरः ॥ हंतेतिवाक्यारंभे हेविधेभवताकस्मादयंवालोविदधेऽकारि ॥ किंकृत्वा ॥ बहुभिः
प्रयत्नैर्विशालगुणसिंधुविस्तृतगुणरूपसमुद्रंविधाय ॥ अर्थादस्मिन्बालकइतिशेषइतिवा ॥ कथंभूतम् ॥ अगाधमध्यमनवगाहनीयमध्यमित्यर्थः ॥ सद्रत्नसारंसद्रत्नान्येवसाराणियत्रतम् ॥

नोत्तोबलिर्नवतकासुचदेवतासुतीर्थानिकानिनमयाध्युषितानिवत्स ॥ केकेमयाननियमौषधमंत्रयंत्राःसंसाधितास्तवकृतेसुकृतैकलभ्य ॥ ८६ ॥
संसारसागरतरेहरदुःखभारंसारंमुखंदुमभिर्दर्शयसौख्यसिंधो ॥ पुत्रामतीव्रनरकार्णववाडवाग्नेस्संजीवयस्वपितरंनिजवाक्सुधोक्षैः ॥ ८७ ॥ किंदे
वताअहहजन्ममहोत्सवेऽस्यज्ञात्वेतिभाविमिलितायुगपत्समस्ताः ॥ एकस्थसर्वगुणशीलकलाकलापसौंदर्यलक्षणपरीक्षणपूर्णहर्षाः ॥ ८८ ॥ शंभो
महेशकरुणाकरशूलपाणेमृत्युंजयस्त्वमितिवेदविदोवदंति ॥ त्वद्वत्तबालतनयेयदिकालकालःस्यादेवमत्रवदकस्यभवेन्नपातः ॥ ८९ ॥ हाहंतहंतभव
ताभवतापहारीकस्माद्विधेऽत्रविदधेबहुभिःप्रयत्नैः ॥ बालोविशालगुणसिंधुमगाधमध्यंसद्रत्नसारमखिलंसविधंविधाय ॥ ९० ॥ हाकालबालकवती
किमुतेनराज्ञीत्वत्कालतांनहृतवान्नसुताननेंदुः ॥ बालेतिकोमलमृणाललतांगलीलेदंभोलिनिष्ठुरकठोरकुठारदंष्ट्रः ॥ ९१ ॥ इत्थंविलप्यबहुशोनयनां
बुधारासंपातजाततटिनीशतमुत्तरंगम् ॥ सातोकशोकजनितानलतापतप्ताप्रोच्छ्वस्यदीर्घविपुलोष्णमहोशुशोष ॥ ९२ ॥

अखिलंसंपूर्णम् ॥ सविधंसंप्रकारम् ॥ किमित्याकांक्षयामाह ॥ भवतापहारीभवताकृत्वाऽपहारोवर्ततेत्यस्यतथा ॥ सृष्ट्वापिमारणीयश्चकिमर्थंसृजसीत्यभिप्रायः ॥ भवतापहारीत्येकंवापदम् ॥
भवतापहर्तुंशीलंयस्यतथा ॥ अस्मिन्पक्षेयतोऽप्रेमारमिष्यसीतिशेषः ॥ ९० ॥ हाकालेति ॥ हाविषादे ॥ हेकालेततवराज्ञीमहिषीकिमुबालकवतीनापितुबालकवत्येव ॥ तवसुताननेंदुःपुत्रवदन
चंद्रस्वत्कालतांत्वत्कालनतांत्वत्कृतमारणतांनहृतवान्नदूरीकृतवान् अपितुकृतवानेव ॥ अतोऽस्मिन्बालेकिंकमित्येवंभूतोऽसि ॥ कथंभूते ॥ कोमलायामृणाललतातस्यायदंगंतस्येवलीलायस्यस
तथातस्मिन् ॥ कोमलमृणाललतांगवत्सुकुमारइत्यर्थः ॥ त्वंकथंभूतः ॥ दंभोलिर्वज्रतद्वन्निष्ठुरस्तीक्ष्णःकठोरोभयंकरोयःकुठारस्तद्वदंष्ट्रायस्य सः ॥ स्वपुत्रस्यरक्षणंपरपुत्रस्यमारणमेतत्तवानुचित
मितिभावः ॥ ९१ ॥ इत्थमिति ॥ अहोकष्टम् ॥ साशुचिष्मतीइत्थंविलप्यशुशोषशोषंप्राप्तवतीत्यन्वयः ॥ दीर्घबहुकालव्यापिविपुलंगंभीरंउष्णंयथास्यात्तथाप्रोच्छ्वस्य ॥ तथानेत्रवार्यासारजनित

नदीनां शतमुत्तरेण उच्छलद्गंगया स्यादेति ॥ ९२ ॥ आकर्ण्येति ॥ तस्यास्तानिकरुणवंति परिदेवितानि दृष्ट्वा श्रुत्वा वा द्रुमाव्रततयः कुसुमान्येवाश्रुपातास्तैः पततां
 पक्षिणां विरुतानि वासितान्येव आरावा आर्तरावास्तैः असकृत्वारंवारं पवनच्छलेन वायुव्याजेन मौलिमस्तकमालोल्यप्रकंप्य प्रायोरुदंतिरुदंतीवेत्युत्प्रेक्षा ॥ ९३ ॥ रुण्णमिति ॥ तयाशुचि
 ष्मत्यामुक्तकंठं यथा स्यात्तथा तस्वरैरुण्णरोदनं कृतम् ॥ छांदसोऽयं प्रयोगः ॥ यथा प्रतिरवस्य च्छलतो व्याजेन सर्वादिशोरुरुदुः ॥ कथं भूताः ॥ गिरिकंदरा एवास्यानियान्यासां तास्तथा ॥
 पुनः कथं भूताः ॥ स्थगितपत्रिमृगागमाः स्थगिताः स्तंभिताः पत्रिणां मृगाणां चागमा आगमनानि यासुतास्तथा ॥ यदा अचेतना अपि वृक्षादयोरुरुदुस्तदा सचेतनानां काकथेति हि शब्दार्थः ॥ ९४ ॥
 श्रुत्वेति ॥ इत्यार्तनादं श्रुत्वा स विश्वानरः ॥ ह्रस्वश्छांदसः ॥ पाठांतरे तु विवर्तके उभयत्र व्यवधानमार्षम् ॥ किमित्यादि उच्चैर्वदनमोहं हित्वोत्थित इत्यन्वयः ॥ तुशब्दोऽत्र संभ्रमे ॥ अन्तरात्मनिलयः
 आकर्ण्य तत्करुणवत्परिदेवितानि तानि द्रुमाव्रततयः कुसुमाश्रुपातैः ॥ प्रायोरुदंति पततां विरुतार्तरावैरालोल्यमौलिमसकृत्पवनच्छलेन ॥ ९३ ॥ रुण्णं
 तया किल तथा बहुमुक्तकंठमार्तस्वरैः प्रतिरवच्छलतो यथोच्चैः ॥ तदुःखतो नुरुदुर्गिरिकंदरास्याः सर्वादिशः स्थगितपत्रिमृगागमा हि ॥ ९४ ॥ श्रुत्वार्तनाद
 मिति विश्वनरोपि मोहं हित्वोत्थितः किमिति किं त्विति किं किमेतत् ॥ उच्चैर्वदनमृगहपतिः कस्मै बहिस्थः प्राणोतरात्मनिलयः सकलेंद्रियेशः ॥ ९५ ॥
 अगस्त्य उवाच ॥ ॥ ततो दृष्ट्वा स पितरौ बहुशोकसमावृतौ ॥ स्मित्वा च ततो मातस्त्रासस्त्वीदृक्कुतो हि वाम् ॥ ९६ ॥ न मां कृतवपुस्त्राणं भवच्चरणरेणुभिः ॥
 कालः कलयितुं शक्नो वराकीचंचलाल्पिका ॥ ९७ ॥ प्रतिज्ञां शृणु तं तातौ यदिवान्तनयो ह्यहम् ॥ करिष्ये हंतथा तेन विद्युन्मत्तस्त्रसिष्यति ॥ ९८ ॥
 मृत्युं जयं समाराध्य सर्वज्ञं सर्वदं सताम् ॥ कालकालं महाकालं कालकूटविषादिनम् ॥ ९९ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य जरितौ द्विजदंपती ॥ अकालामृत
 वर्षावशां तातौ तदोचतुः ॥ १०० ॥ अपयोदपयो वृष्टिरदुग्धाब्धिः सुधोदयः ॥ अनिदुः कौमुदीकांतिः कुतो नौ सुखयत्यलम् ॥ १ ॥ पुनर्ब्रह्म पुनर्ब्रह्म की
 दृक्कीदृक् पुनः पुनः ॥ कालः कलयितुं नालं वराकीचंचलाल्पिका ॥ २ ॥ आवयोस्तापनाशायमहोपायस्त्वये रितः ॥ मृत्युं जयस्य देवस्य समाराधनलक्षणः ॥
 ॥ ३ ॥ तद्दृच्छ शरणं तातनातः परतरं हितम् ॥ मनोरथपथातीतकारिणः कालहारिणः ॥ ४ ॥ किं न श्रुतं त्वया तात श्वेतकेतुं यथापुरा ॥ पाशितं कालपाशे
 न रक्षत्रिपुरांतकः ॥ ५ ॥ शिलादतनयं मृत्युग्रस्तमष्टाब्दमर्भकम् ॥ शिवो निजजनचक्रेन दिनं विश्वनां दिनम् ॥ ६ ॥ क्षीरोदमथ नोद्भूतं प्रलयानलसं
 निभम् ॥ पीत्वा हालाहलं घोरमरक्षद्भुवनत्रयम् ॥ ७ ॥

प्रत्यगात्मा सकलेंद्रियेशः समस्तेन्द्रियाणां साक्षी ॥ ९९ ॥ ततो दृष्ट्वेति ॥ तमो मोहः ॥ प्राधान्यान्मातुः संबोधनम् ॥ तुशब्दात्तातेति च ॥ ९६ ॥ कलयितुं मारयितुम् ॥ चञ्चला विद्युत् ॥ यत्र का
 लोपि कुठितस्तत्र वराकीचिनीकृष्टा अल्पा असमर्था च पला कालयितुं न शक्नोति किं वाच्यामित्यभिप्रायः ॥ ९७ ॥ वांयुवयोः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ जरितौ जरावंतौ ॥ ज्वरिता वितिक चित्पाठः ॥ १०० ॥
 किमुचतुस्तदाह ॥ अपयोदेति ॥ न विद्यते पयोदो यस्य साचासौ पयो वृष्टिश्च न दुग्धाब्धिः क्षीराब्धिर्यस्मिन्सुधोदयः न विद्यते इन्दुर्यस्यां सा कौमुदीकांतिः कुतः कस्मान्नो आवामलमत्यर्थं सुखयति सुखि
 नौ करोतीत्युचतुरिति ॥ १ ॥ पुनरिति वीप्सा त्रितयमादरार्थम् ॥ पुनर्वदेति कचित् ॥ काल इत्याद्यर्थमनुवादः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ पाशितं बद्धम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ हालाहलं विषम् ॥ ७ ॥

महान्दणोयस्यतम् ॥ महादैत्यमित्यपिक्वचित् ॥ ८ ॥ पत्रिणंवाणम् ॥ ९ ॥ वर्षायुतदंशसहस्रवपम् ॥ ११० ॥ ११॥ १२ ॥ १३ ॥ सगृहपतिःकाशीसंप्राप्यप्राङ्मणिकर्णिकांलोचनाभ्यांदृष्टवान्
ययावितिपंचमेनान्वयः ॥ काशींविशिनाष्टि ॥ यल्लभ्यतइत्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन ॥ महासंवर्तःप्राकृतोलयः ॥ १४ ॥ कण्ठभूमिषुकाश्याःकण्ठस्थानीयासुभूमिषु ॥ नीहारोहिमम् ॥ १५ ॥ बहुसंसारति ॥
दुःखमितिशेषः ॥ बहुसंसारसंतापमितिक्वचित् ॥ असिधारयाऽसिप्रवाहेण ॥ १६ ॥ मणिकर्णिकांविशिनाष्टि ॥ यल्लभ्यतइत्येकेन ॥ कथंभूतांमणिकर्णिकाम् ॥ सुदृढोऽविप्लुतोयोष्टांगयोगस्तस्माद्लभ्य
तेयत्कैवल्यंतत्सम्यग्देहत्यागमात्रेणविकासयंतीमभिव्यजयंतीम् ॥ बुधाःकाशिकांयांजगुस्तामिति ॥ १७ ॥ कथंभूताभ्यांनेत्राभ्याम् ॥ संसारतापतप्ताभ्याम् ॥ कर्णाकर्णप्रकीर्णाभ्याम् ॥ कर्णा

जालंधरंमहादर्पदृढतत्रैलोक्यसंपदम् ॥ चरणांगुष्ठरेखोत्थचक्रेणनिजघानयः ॥ ८ ॥ यएकेषुनिपातोत्थज्वलनैस्त्रिपुरंपुरा ॥ विधायपत्रिणंविष्णुंज्वा
लयामासधूर्जटिः ॥ ९ ॥ अंधकंयस्त्रिशूलाग्रप्रोतंवर्षायुतंपुरा ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यसंमूढंशोषयामासभानुना ॥ ११० ॥ कामंदृष्टिनिपातेनत्रैलोक्यविजयो
र्जितम् ॥ निनायानंगपदवींवीक्षमाणेष्वजादिषु ॥ ११ ॥ तंब्रह्माद्येककर्तारमेववाहनमच्युतम् ॥ प्रयाहिपुत्रशरणंविश्वरक्षामणिंशिवम् ॥ १२ ॥
पित्रोरनुज्ञांप्राप्येतिप्रणम्यचरणौतयोः ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्यबह्वाश्वास्यविनिर्ययौ ॥ १३ ॥ संप्राप्यकाशींदुष्प्रापांब्रह्मनारायणादिभिः ॥ महासंवर्तसं
वृत्ततापाद्विश्वेशपालिताम् ॥ १४ ॥ फिरस्वर्धुन्याहारयष्ट्येवराजितांकंठभूमिषु ॥ विचित्रगुणशालिन्याहारनीहारगौरया ॥ १५ ॥ बहुसंसारसंतापसं
तप्तजनतोद्भवम् ॥ वारयंतींवरणयाछिंदंतीमसिधारया ॥ १६ ॥ यल्लभ्यतेचकैवल्यंसुदृढाष्टांगयोगतः ॥ विकासयंतीतत्सम्यक्काशिकांयांजगुर्बुधाः ॥
॥ १७ ॥ संसारतापतप्ताभ्यांलोचनाभ्यांसदृष्टवान् ॥ कर्णाकर्णप्रकीर्णाभ्यांप्राग्ययौमणिकर्णिकाम् ॥ १८ ॥ तत्रस्नात्वाविधानेनदृष्ट्वाविश्वेश्वरंवि
भुम् ॥ त्रैलोक्यप्राणिसंत्राणकारिणंप्रणनामह ॥ १९ ॥ आलोक्यालोक्यतल्लिंगंतुतोषहृदयेबहु ॥ परमानंदकंदारख्यंस्फुटमेतन्नसंशयः ॥ १२० ॥
अहोममत्तोऽन्योस्तित्रैलोक्येसचराचरे ॥ यदद्राक्षिपमद्याहंश्रीमद्विश्वेश्वरंविभुम् ॥ २१ ॥ त्रिलोकीसारसर्वस्वंपिंडीभूतामिदंकिल ॥ किंवापीयूषपिंडो
यमुद्गतःक्षीरनीरधेः ॥ २२ ॥ आत्मावबोधमहसःकिमसौप्रथमांकुरः ॥ ब्रह्मानंदमुकंदोवाकिमुब्रह्मरसायनम् ॥ २३ ॥

भ्यांयआकर्णआकर्णनंश्रवणंतेनप्रकीर्णाभ्यांविस्तीर्णाभ्यामित्यर्थः ॥ आकर्ण्यमणिकर्णाभ्यामितिक्वचित् ॥ यद्वा कर्णःआकर्णनंतेनआकर्णप्रकीर्णाभ्यांकर्णपर्यंताभ्यामिति ॥ १८ ॥ पूजादिकंच
विदेहेतिहकारार्थः ॥ १९ ॥ १२० ॥ यद्यस्मात् ॥ अद्राक्षिपंदृष्टवान् ॥ २१ ॥ सारसर्वस्ववरसर्वधनम् ॥ सारोबलेस्थिरांशेचन्याय्येक्कीवंशेचत्रिष्वित्यमरः ॥ पिंडीभूतंलिंगाकारेणपरिणतम् ॥
किलेत्युत्प्रेक्षायाम् ॥ २२ ॥ आत्मावबोधमहसःस्वप्रकाशप्रत्यग्ज्योतिषः ॥ मुकंदःशोभनमूलम् ॥ ब्रह्मरसायनंब्रह्मचतद्रसश्चतदयनंचतत्तथा ॥ रसोवैसः रसश्चोवायंलब्धवानंदीभवतीतिश्रुतेः ॥ २३ ॥

योगीति ॥ योगिहृत्कमलाश्रयं अनाकारं प्रत्यग्भूतं यद्ब्रह्मोच्यते तल्लिङ्गच्छलादाकारत्वं लिङ्गमूर्तिवत्त्वापेक्षेयापकिमिति विमर्शः ॥ २४ ॥ फलं नित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वप्रकाशनं दस्वरूपम् ॥ २५ ॥
 केशपाशचूडा ॥ शिखाचूडाकेशपाशइत्यमरः ॥ सुपुष्प्यते इति पाठे सुपुष्पित इत्यर्थः ॥ कैवल्यमल्लीवल्लीयाः कैवल्यमेवमल्लीवल्लीमल्लिकालतातस्याः स्तवको गुच्छः ॥ सस्तावकानां स्तोतृणां
 भक्तानामर्थदः पुरुषार्थचतुष्टयप्रद इत्यर्थः ॥ २६ ॥ आनन्दक्रीडनकंदुकः सुखक्रीडाकंदुकः ॥ आनन्द इत्यत्र कम्प इति वा पाठः ॥ कमनीय इत्यर्थः ॥ २७ ॥ कल्याणरमणीकल्याणमुंदरीतस्यारम्यः शृंगारस्य शो
 भायादर्शनार्थदर्पण आदर्शः ॥ २८ ॥ आज्ञातमिति ॥ आहीतस्मृतौ ॥ बीजपूरः फलपूरः ॥ अद्भुत आश्चर्यमयः ॥ २९ ॥ आश्चर्यमयत्वे हेतुं दर्शयन् विश्वेश्वरलिङ्गमिति नामनिर्वक्ति ॥ विश्वेषामिति ॥ कर्माणी

योगिहृत्पद्मनिलयं यदनाकारमुच्यते ॥ तदाकारत्वमापेक्षेयमिदं लिङ्गकैतवात् ॥ २४ ॥ ब्रह्मांडभांडमथवानानारत्नौघपूरितम् ॥ अथवामोक्षवृक्ष
 स्य फलमेतन्न संशयः ॥ २५ ॥ निर्वाणलक्ष्म्याः किमथ केशपाशः सुपुष्पयुक्तः ॥ कैवल्यमल्लीवल्लीयाः किं स्तवकः स्तावकार्थदः ॥ २६ ॥ निःश्रेयसश्रियः
 किं वाऽऽनन्दक्रीडनकंदुकः ॥ अपवर्गो दयाद्रेः किमु दयाय सुधाकरः ॥ २७ ॥ संसारमोहतिमिरभिदुरः किमसौरविः ॥ किमु कल्याणरमणीरम्यशृंगारद
 र्पणः ॥ २८ ॥ आज्ञातं न भवेदन्यत्सर्वेषां देहधारिणाम् ॥ अनेककर्मबीजानां बीजपूरोऽयमद्भुतः ॥ २९ ॥ विश्वेषां विश्वबीजानां कर्माख्यानां लयो यतः ॥
 अस्मिन्निर्वाणर्दे लिङ्गे विश्वलिङ्गमिदं ततः ॥ १३० ॥ मम भाग्योदये नैव नारदेन महर्षिणा ॥ तदागत्य तथोक्तं यत्कृतकृत्योऽस्म्यहं ततः ॥ ३१ ॥ इत्यानं
 दामृतरसैर्विधाय सहिपारणम् ॥ ततः शुभेऽह्नि संस्थाप्य लिङ्गं सर्वहितप्रदम् ॥ ३२ ॥ जग्राह नियमान्घोरान्दुष्करान्कृतात्मनाम् ॥ अष्टोत्तरशतैः कुम्भैः
 पूर्णैर्गंगाभृतद्रवैः ॥ ३३ ॥ संस्त्राप्यवाससापूतैः पूतात्मा प्रत्यहं शिवम् ॥ नीलोत्पलमर्यामालां समर्पयति सोऽन्वहम् ॥ ३४ ॥ अष्टाधिकसहस्रैस्तु सुमनो
 भिर्विनिर्मिताम् ॥ सपक्षार्धेन षण्मासं कंदमूलफलाशनः ॥ ३५ ॥ शीर्णपर्णाशनः पक्षेत्वा षण्मासं बभूव सः ॥ षण्मासं वायुभक्षो भूत् षण्मासं जलविंदुभुक् ३६ ॥

ति आख्यायेषां तेषां कर्माख्यानां विश्वबीजानां विश्वेषां सर्वेषां बीजानां यतो यस्मादस्मिं लिङ्गे लयो नाशस्तस्मादिदं विश्वलिङ्गमिति ॥ पाठांतरे तु ननु परिच्छिन्ने कथं सर्वेषां कर्मरूपाणां बीजानां लयस्तत्राह ॥ तत
 मिति ॥ परिपूर्णमित्यर्थः ॥ परिच्छिन्नप्रतीतिस्तु भ्रांत्या श्रीकृष्ण इवेत्यभिप्रायः ॥ ३० ॥ तथोक्तं यत् शंकेत्यद्वादशे वर्षे प्रत्यूहो विद्युदग्निस्तदित्यादिलक्षणं तत उक्तात् ॥ यद्यस्मात्तत्तस्मादिति वा ॥ ३१ ॥
 इत्येवं प्रकारेण आनंदाभृतरसैः सुखसुधाद्रवैः ॥ ३२ ॥ अकृतात्मनामजितेन्द्रियाणाम् ॥ ३३ ॥ पूतात्मा शुद्धात्मा ॥ अन्वहं प्रत्यहम् ॥ ३४ ॥ सुमनोभिर्नीलोत्पलपुष्पैः ॥ सपक्षेति ॥ सर्वैश्चानरः ॥ षण्मा
 सव्याप्य पक्षार्धेन पक्षार्धेन सार्धसप्तदिनैः सार्धसप्तदिनैः कंदमूलफलाशनो बभूव ॥ ३५ ॥ स षण्मासं व्याप्य पक्षे पक्षे शीर्णपर्णाशनो बभूवेत्युभयत्र विप्ता ॥ अन्वयभेदाच्च तच्छब्दस्यावृत्तिरदोषः ॥ ३६ ॥

आसतस्तिष्ठतः सतोवर्त्तमानस्येति वा ॥ ३७ ॥ कुलिशायुधइंद्ररूपेणशंकर एव ॥ इंद्ररूपेणमयैवत्वंहिभीषितइतिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ यन्मनसिस्थितंतदित्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मधुरंसारम् ॥ कीरवत्शुकवत् ॥ कुलिश
 पाणिनेवज्रापाणिम् ॥ १४० ॥ ४१ ॥ बालिशत्वंमूर्खत्वम् ॥ वरमाभिलाषम् ॥ वरंश्रेष्ठम् ॥ माचिरमितिक्वचित्पाठः ॥ ४२ ॥ नमत्तःशंकरोस्त्यन्यइत्याद्यस्वर्गवर्चवचनात्सक्रोधःसन्नाह ॥ गच्छेति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥
 ममूच्छंमूर्च्छागतवान् ॥ ४५ ॥ अथेति ॥ नकेवलमाविरासीत् उत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रंतेइतिवदन्नातिशेषः ॥ स्पशैःकरस्पशैःसंजीवयामासचेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ सवालकउत्थायनेत्रकमलेउन्मील्यविकचयविवृत्ये
 र्तियावत् ॥ अग्रेशंभुमपश्यदित्यन्वयः ॥ कीदृशेइव ॥ दिवाक्षयेरात्रौसुप्तेमुद्रितेइव ॥ कीदृशंशंभुम् ॥ अर्कशताधिकंअपरिमितसूर्याधिकप्रकाशमित्यर्थः ॥ ४७ ॥ भालेइति ॥ स एतादृशंरूपंप्रथमतआलो
 एवंवर्षद्वयंतस्यव्यतिक्रांतं तथासतः ॥ जन्मतोद्वादशेवर्षेतेद्वचोनारदेरितम् ॥ ३७ ॥ सत्यंकरिष्यन्निवतमभ्यगात्कुलिशायुधः ॥ उवाचचवरं ब्रूहिद
 क्षितन्मनसिस्थितम् ॥ ३८ ॥ अहंशतक्रतुर्विप्रप्रसन्नोस्मि शुभ्रतैः ॥ इत्याकर्ण्यमहेंद्रस्यवाक्यंमुनिकुमारकः ॥ ३९ ॥ उवाचमधुरंधीरः कीरवन्मधुराक्षरम् ॥
 मधवन्वृत्रशत्रोत्वांजानेकुलिशपाणिनम् ॥ १४० ॥ नाहंवृणोवरंत्वत्तः शंकरोवरदोस्तिमे ॥ ४१ ॥ इंद्रउवाच ॥ नमत्तःशंकरोस्त्यन्योदेवदेवोस्म्यहं
 शिशो ॥ विहायबालिशत्वंत्वंवरयाचस्वमांवरम् ॥ ४२ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ गच्छाहल्यापतेऽसाधोगोत्रारेपाकशासन ॥ नप्रार्थयेपशुपतेरन्यं देवांतरं
 स्फुटम् ॥ ४३ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाक्रोधसंरक्तलोचनः ॥ उद्यम्यकुलिशंघोरंभीषयामासबालकम् ॥ ४४ ॥ सदृष्ट्वाबालकोवज्रंविद्युज्वालाशताकुलम् ॥
 स्मरन्नादवाक्यंचमुपूच्छभयविह्वलः ॥ ४५ ॥ अथगौरीपतिःशंभुराविरासीत्तमोनुदः ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रंतेस्पशैःसंजीवयन्निव ॥ ४६ ॥ उन्मील्यने
 त्रकमलेमुतेइवदिवाक्षये ॥ अपश्यदग्रेचोत्थायशंभुमर्कशताधिकम् ॥ ४७ ॥ भालेलोचनमालोक्यकंठेकालंवृषध्वजम् ॥ वामांगसंनिविष्टाद्रितनयंचं
 द्रशेखरम् ॥ ४८ ॥ कपदेनविराजंतं त्रिशूलाजगवायुधम् ॥ स्फुरत्कूर्पूरगौरांगं परिणद्धगजाजिनम् ॥ ४९ ॥ परिज्ञायमहादेवंगुरुवाक्यतआगमात् ॥ हर्ष
 बाष्पाकुलःसन्नकंठोरोमांचकंचुकः ॥ १५० ॥ क्षणंस्थगितवत्तस्थौचित्रकृत्रिमपुत्रकः ॥ यथातथासुसंपन्नोविस्मृत्यात्मानमेवच ॥ ५१ ॥ नस्तोतुं
 ननमस्कर्तुंकिंचिद्विज्ञप्तुमेवच ॥ यदासनशशाकालंतदास्मित्वाऽऽहशंकरः ॥ ५२ ॥ ईश्वरउवाच ॥ शिशोगृहपतेशक्राद्वज्रोद्यतपरादहो ॥ ज्ञातोभीतो
 सिमाभैषीर्जिज्ञासातेकृतामया ॥ ५३ ॥

क्यपश्चान्महादेवंपरिज्ञायक्षणंस्थगितवन्निश्चलवत्तस्थौवित्तितुर्थेनान्वयः ॥ कीदृशंरूपंतदाह ॥ भालइतिसार्धेन ॥ ४८ ॥ कपदेनजटाजटेन ॥ आजगवंपिनाकः ॥ परिणद्धंपरिहितंगजाजिनंगजासुरस्य
 चर्मयेनसतथातम् ॥ ४९ ॥ कथंभूतः ॥ आनंदवारिण्यातःअतएवसन्नकंठोनिरुद्धगलः ॥ रोम्णामश्चउद्गमःकंचुकोद्यस्यसः ॥ १५० ॥ चित्रेणरंगद्रव्येणचित्रेभित्त्यादौवाकृत्रिमोलिखितः
 पुत्रकोयथातथासंपन्नोवृत्तःसन्इतिपादद्वयस्यपूर्वेणाग्रिमेषान्वयः ॥ ५१ ॥ यदात्मानंविस्मृत्यचकारात्परंचकिमपिकर्तुमलंनशशाकैवतदास्मित्वाऽऽहशंकरः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

१ पुस्तकांतरे संजीवयन्निवेत्येवार्थेइवशब्दइतिपाठोदृश्यते । अयमेवयुक्तइतिभाति ।

नांतकोपिनयमोपि ॥ चपलाऽपिचेतिकचित्पाठः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ दिगीशोर्दिगीश्वरयोः ॥ दिगीशस्त्वंभववा ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ वीरेश्वरस्येति ॥ वीरेश्वरस्यपूर्वेणपूर्वस्यां
दिशियागंगातस्याः पश्चिमेतटेऽग्नीश्वरसंमाराध्येत्यन्वयः ॥ अतोवीरेश्वरस्यपूर्वस्यांदिशिकथमग्नीश्वरइतिनात्रकथंतेति ॥ १६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ १६३ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायांकाशी
खण्डटीकायामेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ६४ ॥ द्वादशैवर्ण्यतेल्लोकोनिर्ऋतेऽश्वमहर्षिमान् ॥ वरुणस्यतथाचैवलोकोऽत्यन्तमनोरमः ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायांते इत्थमग्निस्वरूपंतेशिवशर्मन्प्रवर्णितम् ॥
किमन्यच्छ्रोतुकामोसिकथयावस्तदीरयेत्युक्तं तत्रपृच्छति ॥ नैर्ऋतेति ॥ हेपुरुषोत्तममौनैर्ऋतादीन्लोकान्क्रमात् आख्यातंकथयतमित्यन्वयः ॥ पुरुषोत्तमत्वेहेतुमाह ॥ पुरुषोत्तमस्यचरणकमलरेणु
ममभक्तस्यनोशक्रोनवब्रंनान्तकोपिवा ॥ प्रभवेदिंद्ररूपेणमयैवत्वंहिभाषितः ॥ ५४ ॥ वरंददामितेभद्रत्वमग्निपदभागभव ॥ सर्वेषामेवदेवानांवदनंत्वंभ
विष्यसि ॥ ५५ ॥ सर्वेषामेवभूतानांत्वमग्रेऽतश्चरोभव ॥ धर्मराजेन्द्रयोर्मध्येदिगीशोराज्यमाप्नुहि ॥ ५६ ॥ त्वयेदंस्थापितंलिङ्गंतवनान्नाभविष्यति ॥ अग्नी
श्वरइतिख्यातंसर्वतेजोभिर्बृंहणम् ॥ ५७ ॥ अग्नीश्वरस्यभक्तानांभयंविद्युदग्निजम् ॥ अग्निमाद्यभयंनैवनाकालमरणंकचित् ॥ ५८ ॥ अग्नीश्वरं
समभ्यर्च्यकाश्यांसर्वसमृद्धिदम् ॥ अन्यत्रापिमृतोदैवादग्निलोकेमहीयते ॥ ५९ ॥ ततःकाशीपुनःप्राप्यकल्पतिमोक्षमाप्नुयात् ॥ वीरेश्वरस्यपूर्वेणगंगायाः
पश्चिमेतटे ॥ १६० ॥ अग्नीश्वरसंमाराध्यवाहिलोकेवसेन्नरः ॥ पितृभ्यांस्वजनैःसार्धमित्रबंधुसमायुतः ॥ ६१ ॥ विमानमिदमारुह्यप्रयाद्येवदिशःपते ॥
इत्युक्तानीयतद्वंधूनापित्रोश्चपरिपश्यतोः ॥ दिक्पतित्वेऽभिषिच्याग्नितत्रलिङ्गेशिवोविशत् ॥ ६२ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ इत्थमग्निस्वरूपंतेशिवशर्म
न्प्रवर्णितम् ॥ किमन्यच्छ्रोतुकामोसिकथयावस्तदीरय ॥ १६३ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थे काशीखण्डेपूर्वा
द्देवहिलोकवर्णनंनानामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ६४ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ नैर्ऋतादीन्क्रमाल्लोकानाख्यातंपुरुषोत्तमौ ॥ पुरुषोत्तमपादाब्जपरागो
द्वूसरालकौ ॥ १ ॥ गणावूचतुः ॥ आकर्णयमहाभागसंयमिन्याःपुरीपराम् ॥ दिक्पतर्निर्ऋतस्यासौपुण्यापुण्यजनोपिता ॥ २ ॥ राक्षसानिवसं
त्यस्यामपरद्रोहिणःसदा ॥ जातिमात्रेणरक्षांसिवृत्तैःपुण्यजनाइमे ॥ ३ ॥ स्मृत्युक्तश्रुतिवर्त्मानोजातवर्णावरेष्वपि ॥ नाद्रियंतेऽन्नपानानामस्मृत्युक्तं
कदाचन ॥ ४ ॥ परदारपरद्रव्यपरद्रोहपराड्मुखाः ॥ जाताजातौनिकृष्टायामपिपुण्यानुसारिणः ॥ ५ ॥ द्विजातिभक्त्युत्पन्नाथैरात्मानंपोषयंतिये ॥
सदासंकुचितांगाश्चद्विजसंभाषणादिषु ॥ ६ ॥

नोद्धृताआविलाश्चूर्णकुंतलाययस्ताविति ॥ १ ॥ परामन्तरांपश्चिमदिग्भवांवा ॥ निर्ऋतस्यनिर्ऋतेः ॥ २ ॥ वृत्तैःसदाचारैः पुण्यजनाधार्मिकाः ॥ ३ ॥ वर्णाश्रितेअवराश्रितितेष्वप्य
धमवर्णेष्वपीत्यर्थः ॥ अस्मृत्युक्तंस्मृतिशास्त्रानुक्तमित्यर्थः ॥ भोजनपानमितिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ द्विजातयोब्राह्मणक्षत्रियवैश्यास्तेषांभक्त्याशुश्रूषयाउत्पन्नायेऽर्थास्तैरात्मानयंपोषयंतितेऽन्नपुरो
त्तमेवसंतीतिपंचमेनान्वयः ॥ तथाग्रेवक्ष्यमाणानामपितेनैवान्वयः ॥ ६ ॥

भगोमान्य ॥ ७ ॥ ८ ॥ दमादयोऽस्तेयादयश्चसर्वेषांप्राणिमात्राणामेतेधर्महेतवः ॥ पुण्यकारणानीत्यर्थः ॥ तन्मध्ये शौचं द्विविधवाह्यमाभ्यंतरं च ॥ बाह्यमृज्जलाभ्याम् ॥ अंतर्भावशुद्ध्या ॥ अस्तेयं कार्यवाङ्मनोभिः परद्रव्याग्रहणम् ॥ अहिंसाकायवाङ्मनोभिः प्राणिमात्रस्यापीडा ॥ अन्यत्पूर्वव्याख्यातम् ॥ ९ ॥ १० ॥ म्लेच्छा इति ॥ काशीं विहाय सुतीर्थेषु ये मृतास्ते म्लेच्छा अपि अत्र नैर्ऋते लोके भोगिनः स्युः ॥ आत्मघातेनापि सुतीर्थेषु मरणं भवति तं वारयति ॥ नात्मघातका इति ॥ काशीं विहायेत्युक्तं तत्र हेतुर्भविष्यमाणमाह ॥ निर्वाणविश्राणामिति ॥ निर्वाणं कैवल्यं विश्राणं फलं यस्याः ॥ निर्वाणं विश्राणयति ददातीति सा तथाताम् ॥ तन्मरणस्य मोक्षहेतुत्वादिति भावः ॥ ११ ॥ नात्मघातका इत्येतत्प्रपंचयति ॥ अंधंतमो विशेष्युस्तइत्यादिना ॥ १२ ॥ उपसंगति ॥ आत्मघात इति ॥ विपश्चिता इत्यनेन विपश्चितां क्षत्रियादीनां प्रयागादावात्मघातोऽनुमन्यते ॥ तथा चोक्तं भगवता युधिष्ठिरं प्रति ॥ न लोकावचनात्तातनवेदवचनादपि ॥ मतिरुत्क्रमणीया ते प्रयागमरणं

आहूतावस्त्रवदनावदंति द्विजसंनिधौ ॥ जयजीवभगोनाथस्वामिन्निति हिवादिनः ॥ ७ ॥ तीर्थस्नानपरानित्यं नित्यं देवपरायणाः ॥ द्विजेषु नित्यं प्रणताः स्वनामाख्यानपूर्वकम् ॥ ८ ॥ दमदानदयाक्षांति शौचैर्द्वियविनिग्रहाः ॥ अस्तेयसत्याहिंसाश्च सर्वेषां धर्महेतवः ॥ ९ ॥ आवश्येषु सदोद्युक्ता ये जाता यत्र कुत्रचित् ॥ सर्वभोगसमृद्धास्ते वसंत्यत्र पुरोत्तमे ॥ १० ॥ म्लेच्छा अपि सुतीर्थेषु ये मृता नात्मघातकाः ॥ विहाय काशीं निर्वाणविश्राणांतेऽत्र भोगिनः ॥ ११ ॥ अंधंतमो विशेष्युस्ते ये चैवात्महनो जनाः ॥ भुक्तानिरयसाहसं ते च स्युर्ग्रामसूकराः ॥ १२ ॥ आत्मघातो न कर्तव्यस्तस्मात्क्रापि विपश्चिता ॥ इहापि च परत्रापि न शुभान्यात्मघातिनाम् ॥ १३ ॥ यथेष्टमरणं केचिदाहुस्तत्त्वावबोधकाः ॥ प्रयागे सर्वतीर्थानां राज्ञि सर्वाभिलाषदे ॥ १४ ॥ अंत्यजा अपि ये केचिद्दयाधर्मानुसारिणः ॥ परोपकृतिनिष्ठास्ते वसंत्यत्र तु सत्तमाः ॥ १५ ॥ अस्य स्वरूपं वक्ष्यामि दिक्पतेः क्षणतः शृणु ॥ मध्ये विंध्याटवि पुरापक्कणस्थजनाग्रणीः ॥ १६ ॥ पल्लीपतिरभूदुग्रः पिंगाक्ष इति विश्रुतः ॥ निर्विंध्यायास्तटे शूरः क्रूरकर्मपराङ्मुखः ॥ १७ ॥ घातयेद्दूरसंस्थो पियः पांथपरिपंथिनः ॥ व्याघ्रादीनदुष्टसत्त्वांश्च सहिनस्ति प्रयत्नतः ॥ १८ ॥ जीवेन्मृगयुधमेतत्रापि करुणापरः ॥ न विश्वस्तान् पक्षिमृगां ब्रसुतान्नव्यवायिनः ॥ १९ ॥

प्रति ॥ ब्रह्मज्ञानेन मुच्यंते प्रयागमरणेन वा ॥ अथ वा स्नानमात्रेण गोमत्यां कृष्णसंनिधाविति ॥ विपक्षे वाधकमाह ॥ इहापि चेति ॥ १३ ॥ तदेवाह ॥ यथेष्टमरणमिति ॥ यद्वा क्तापीत्येतत्संकोचयति ॥ यथेष्टमरणमिति ॥ १४ ॥ १५ ॥ अस्य दिक्पतेरितिसंबंधः ॥ मध्ये विंध्याटवीति ॥ पुरा पूर्वमध्ये विंध्याटवि विंध्यसंबन्धिन्या अटव्यामध्ये पिंगाक्षः पिंगे अक्षिणीयस्य स पिंगाक्ष इति विश्रुतो विख्यातोऽभूत् आसीदित्यन्वयः ॥ कीदृक् ॥ पक्कणस्थजनाग्रणीः पक्कणः शबरालयस्तत्स्थजनानां श्रेष्ठः ॥ १६ ॥ पल्लीपतिः शबरालयानां पतिश्च ॥ उग्रस्तीव्रपराक्रमः ॥ तं विशिनष्टि ॥ निर्विंध्याया इत्यादि सार्धपंचश्लोकैः ॥ निर्विंध्याकाचिन्नदी ॥ १७ ॥ पांथपरिपंथिनः पथिकपरिरोधकान् ॥ १८ ॥ करुणापरो दयापरः ॥ दयापरत्वमेव दर्शयति ॥ न विश्वस्तानिति ॥ व्यवायिनो

ग्राम्यधर्मवतः ॥ १९ ॥ अंतर्वत्तिनत्वंगुर्विणीत्वंलक्षणांचिह्नयेषां तान्नघातयतीत्यन्वयः ॥ ह्रस्वश्छांदसः ॥ २० ॥ उपानद्रहितेपथिके उपानदः पादत्राणदः ॥ २१ ॥ कांतरेदुर्गमवर्त्मनि ॥ २२ ॥
 आविध्याटविधिध्याटवीपथतम् ॥ २३ ॥ आशीर्वादयंति आशिषः प्रयच्छन्ति ॥ २४ ॥ नगरायितानगरवज्जाताचेत्यर्थः ॥ अध्वनीनेऽध्वगामिनीत्यर्थः ॥ अध्वनीनइतिपाठेऽलौकिकइत्यर्थः ॥ यद्वा समर्थोऽ
 ध्वनीनेऽध्वगोदुर्वलानध्वगाच्चवाधतइत्यर्थः ॥ २५ ॥ तत्पितृव्येणपिंगाक्षपितृभ्रात्राताराक्षेण ॥ तारेउच्चेअक्षिणीयस्येतिव्युत्पत्तेः ॥ सार्थः समूहः ॥ सार्थोऽर्थसहितः ॥ २६ ॥ लुब्धकइति ॥ तन्निधनोद्यत
 इत्यत्रतच्छब्दः कार्पटिकविषयः सार्थविषयोवा ॥ २७ ॥ निकषाशब्दः समीपविषयः ॥ तन्मार्गानि कषातन्मार्गस्य समीपइत्यर्थः ॥ अध्युषितः उवास ॥ २८ ॥ तत्रकारणमाह ॥ परप्राणेति ॥ एतद्विश्वमिति संबंधः ॥
 नतोयगृध्नूत्रशिशून्नांतर्वन्निवलक्षणान् ॥ सघातयति धर्मज्ञोजातिधर्मपराङ्मुखः ॥ २० ॥ श्रमातुरेभ्यः पांथेभ्यः सविश्रामं प्रयच्छति ॥ हरेत्क्षुधां
 क्षुधार्तानामुपानदोऽनुपानहे ॥ २१ ॥ मृगत्वचोतिमृदुलाविवस्त्रेभ्यातिसर्जति ॥ अनुव्रजतिकांतारे प्रांतरेपथिकान्पथि ॥ २२ ॥ नजिघृक्षतितेभ्योर्थ
 मभयंचेतियच्छति ॥ आविध्याटविमेनामग्राह्यदुष्टभयापहम् ॥ २३ ॥ नित्यंकार्पटिकान्सर्वान्सपुत्रेण प्रपश्यति ॥ तेपिचप्रतितीर्थहितमाशीर्वादयं
 तिवै ॥ २४ ॥ इतितिष्ठतिपिंगाक्षेसाटवीनगरायिता ॥ अध्वनीनेऽध्वगान्कोपिनरुणद्विससाध्वसः ॥ २५ ॥ कदाचित्तत्पितृव्येण समीपग्रामवासिना ॥
 श्रुतः कार्पटिकानां हि सार्थः सार्थो महास्वनः ॥ २६ ॥ लुब्धकस्तद्धने लुब्धः क्षुद्रस्तन्निधनोद्यतः ॥ सरुरोधतमध्वानमग्रेगत्वाऽतिगृढवत् ॥ २७ ॥ तदा
 युष्यस्यशेषेणपिंगाक्षोमृगयांगतः ॥ तस्मिन्नरण्येतन्मार्गानिकषाध्युषितोनिशि ॥ २८ ॥ परप्राणदुहांपुंसां नसिद्धयेयुर्मनोरथाः ॥ विश्वंकुशलितेनैत
 द्विश्वेशपारिरक्षितम् ॥ २९ ॥ नचितयेदनिष्ठानितस्मात्कृष्टिः कदाचन ॥ विधिदृष्टं यतोभाविकलुपंभाविकेवलम् ॥ ३० ॥ तस्मादात्मसुखंप्रेप्सुरिष्टानिष्टं
 चितयेत् ॥ चितयेच्चेत्तदाचित्योमोक्षोपायोनचेतरः ॥ ३१ ॥ व्युष्टायामथयामिन्यामभूत्कोलाहलोमहान् ॥ घातयध्वं पातयध्वं नग्रयध्वं दुतंभटाः ॥ ३२ ॥
 मामारयध्वं त्रायध्वं भटाः कार्पटिकावयम् ॥ अनायासं लुंठयध्वं नयध्वं चयदस्तिनः ॥ ३३ ॥ वयं पांथा अनाथाः स्मोविश्वनाथ परायणाः ॥ सनाथास्ते
 नदूरंसनाथतां पथिकोऽपरः ॥ ३४ ॥ वयंपिंगाक्षविश्वासादस्मिन्मार्गेऽकुतोभयाः ॥ यातायातंसदाकुर्मः सचदूरइतोवनात् ॥ ३५ ॥ इतिश्रुत्वाऽप्यपिंगाक्षो
 भटः कार्पटिकेरितम् ॥ दूरान्माभैष्टमाभैष्टब्रुवन्नितिसमागतः ॥ ३६ ॥ तत्कर्मसूत्रैराकृष्टोभिह्लः कार्पटिकप्रियः ॥ तूर्णतदायुष्यमिव तत्रोपस्थितवा
 नक्षणात् ॥ ३७ ॥ कोयंकोयंदुराचारः पिंगाक्षेमयिजीवति ॥ उल्लुलुंठयिषुः पांथान्प्राणलिंगसमान्भम ॥ ३८ ॥

यस्माद्विश्वेशरक्षितं जगत्तस्मात्कुशलीत्यन्वयः ॥ २९ ॥ कृष्टिर्विद्वान् ॥ केवलंकलुपंभाव्यनिश्चिन्तनेइतिशेषः ॥ ३० ॥ फलितमाह ॥ तस्मादिति ॥ ३१ ॥ व्युष्टायांप्रभातायाम् ॥ कोलाहलमाह ॥ घातयध्वमि
 तिसावर्तिभिः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तत्रतेनविश्वनाथेनवयंसनाथाः सतुदूरम् ॥ नाथतांस्वत्राणार्थयाचतामस्माकंकोऽपरोनाथइत्यर्थः ॥ अयंभावः ॥ यद्यपि विश्वनाथः सर्वगतस्तथाप्यस्मदुरदृष्टवशाद्दूरस्थित
 इवभातीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ किंचवयमिति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ भिल्लः पिंगाक्षः ॥ आधुरेवायुष्यम् ॥ ३७ ॥ उत्तुन्मुच्यअथवाउन्मूल्यमारयित्वेतियावत् ॥ लुलुंठयिषुः लुंठितुमिच्छुः ॥ प्राणलिंगसमान्जंग

मेधार्थमाणशिवलिङ्गतुल्यान् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ कुलपांसनः कुलदूषणः ॥ कुलपांसुलइतिकचित्त्रापिसएवार्थः ॥ इतिचिरंमयाचितितंध्यातंततोद्यामुंघातयिष्यामितीत्यर्थः ॥ ४० ॥ कुधाक्रोधेन ॥ ४१ ॥
तान्कार्पटिकान् ॥ सर्पिगाक्षः ॥ स्वावसर्थातिकस्वगृहसमीपम् ॥ ४२ ॥ आच्छिन्नमिति ॥ यत्तद्यद्यहंश्वरः समर्थोऽभविष्यंभूतः स्यात्तत्तदाशरौच्छिन्नधनुर्बाणधनुश्चवाणाश्चधनुर्बाणम् ॥ द्वैकवद्भावः ॥
हिशब्दः पादपूरणे ॥ यथास्थात्तथाएतान् असूदयिष्यं सुदितवानस्यामित्यर्थः ॥ यद्वा हियस्मादेतैर्ममशरैर्धनुर्बाणं तथासंनहनच्छिन्नं अतोयद्यहमश्वरोभूतः स्यां एतान्निषूदितवानस्यामित्यर्थः ॥ ४३ ॥
इत्यभिलष्यन् अभिलषन् ॥ दैवादिकस्यवारूपम् ॥ सर्पिगाक्षः परार्थतः परेषां निमित्तं प्राणानत्याक्षीत्युक्तवानित्यर्थः ॥ तत्पल्लीतस्य सर्पिगाक्षस्य पल्लीमालयं पक्कणमिति यावत् ॥ गतसाध्वसाविगत
त्रासाः ॥ ४४ ॥ यामतिरिति ॥ मरणकाले यामतिर्याहभावः स्यात्तदनु रूपतस्ताहभावानुसारेण गम्यत इति गतिः फलं स्यादिति यतोऽतो नैर्ऋत्यां दिशि भवान्नैर्ऋत्या नामीश्वरः ॥ सदिगीश्वरत्वं प्राप्त

इतितद्वाक्यमाकर्ण्य ताराक्षस्तत्पितृव्यकः ॥ धनलोभेन सर्पिगाक्षे पापं पापो व्याचिंतयत् ॥ ३९ ॥ कुलधर्मव्यपास्यैष वर्तते कुलपांसनः ॥ चिरंचितितमद्यामुं
घातयिष्याम्यसंशयम् ॥ ४० ॥ विचार्येति सदुष्टात्माभृत्यानाज्ञापयत् कुधा ॥ आदावेनं वातयंतु ततः कार्पटिकानि मान् ॥ ४१ ॥ ततोऽयुध्यन् दुराचा
रास्तेनैकेन च तेऽखिलाः ॥ यथा कथंचित्ताननयत्स च स्वावसर्थातिकम् ॥ ४२ ॥ आच्छिन्नं हि धनुर्बाणं छिन्नं सन्नहनं शरैः ॥ असूदयिष्यमेतांस्तदभविष्यं
यदीश्वरः ॥ ४३ ॥ अभिलष्यन्निति प्राणानत्याक्षीत्स परार्थतः ॥ तेपि कार्पटिकाः प्राप्तास्तत्पल्लीं गतसाध्वसाः ॥ ४४ ॥ यामतिस्त्वं तं काले स्याद्वति
स्तदनु रूपतः ॥ दिगीशत्वमतः प्रातो नैर्ऋत्या नैर्ऋतेश्वरः ॥ ४५ ॥ इत्थमस्य स्वहृपंतै आवाभ्यां समुदीरितम् ॥ एतस्योत्तरतो लोको वरुणस्यायमद्भुतः
॥ ४६ ॥ कूपवापी तडागानां कर्तारो निर्मलैर्धनैः ॥ इह लोके महीयंते वारुणे वरुणप्रभाः ॥ ४७ ॥ निर्जले जलदातारः परसंतापहारिणः ॥ अर्थिभ्यो ये प्रयच्छं
ति चित्रच्छत्रकमंडलून् ॥ ४८ ॥ पानीयशालिकाः कुर्युर्नानोपस्करसंयुताः ॥ द्युर्धर्मघटांश्चापिसुगंधोदकपूरितान् ॥ ४९ ॥ अश्वत्थसेकं ये कुर्युः पथि पाद
परोपकाः ॥ विश्रामशालाकर्तारः श्रान्तसंतापनोदकाः ॥ ५० ॥ ग्रीष्मोष्महंति मायूरपिच्छादिरचितान्यपि ॥ चित्राणि तालवृंतानि वितरंतितपागमे ॥ ५१ ॥

वानित्यर्थः ॥ यलोपआर्षः ॥ अणुप्रत्ययांतरूपं वा ॥ तदुक्तं भगवता ॥ यं यं वापि स्मरन् भावं त्यजत्यंते कलेवरम् ॥ तंतमेवैति कौंतेय सदा तद्भावमावित इति ॥ ४५ ॥ नैर्ऋतलोकमुपसंहरन् वरुणलोकं
निर्दिशति ॥ इत्थमिति ॥ ४६ ॥ कूपेति ॥ कूपादीनां कर्तारो निर्मलैर्धनैः ॥ इह लोके महीयंते इत्यन्वयः ॥ तत्र कूपोऽयुः ॥ पुंस्येवांयुः प्रहिः कूपउदपानंतु पुंसि वेत्यमरः ॥ वापी दीर्घिका ॥ वापी तु दीर्घिकेत्यमरः ॥
तडागः पद्माकरः ॥ पद्माकरस्तडागोऽस्त्रीकासारः सरसी सर इत्यमरः ॥ ४७ ॥ निर्जले निर्गतं जलं यस्मात्तस्मिन् प्रदेशे इति शेषः ॥ ४८ ॥ पानीयशालिकाः प्रपाः ॥ नानोपस्कराणि विचित्रजलपान
भाजनवासार्थं लवंगकर्पूरादीनि तैः संयुताः संयुक्ताः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ग्रीष्मोष्महंति निदाघकालजनिता पंहंति तालवृंतानि तालादिपत्ररचितव्यजनानि त्वर्थः ॥ धर्मघटान् वितरंति प्रयच्छंति ॥

१ अक्षराधिक्यमार्पम् ।

तपागमेप्रीष्मागमे ॥ ग्रीष्मउष्णकालः ॥ निदाघउष्णोपगमउष्णउष्मापगस्तपइत्यमरः ॥ ५१ ॥ तपर्तुषुग्रीष्मर्तुषु ॥ आतृप्तिपानकानितृप्तिपर्यंतप्रपानकानीत्यर्थः ॥ ५२ ॥ ऐक्षवानइक्षु
जन्यान् ॥ ५३ ॥ धारामंडपाः जलयंत्रगृहाः ॥ ५४ ॥ गलंतिकागौडेझराइतिप्रसिद्धाः ॥ तीर्थमार्गावनेजकास्तीर्थमार्गशोधकाः संमार्जकाइत्यर्थः ॥ ५५ ॥ भयार्तेभ्यउद्यताः पाणयोयेषांतेतथा ॥
लसंतिचक्रीडंतित्यर्थः ॥ ५६ ॥ विपाशयंतिविगतपाशान् कुर्वन्तिमोचयंतीत्यर्थः ॥ कंठपाशितान् कंठेषुपाशादिभिर्वद्धानित्यर्थः ॥ पाशपाणेर्वरुणस्य ॥ प्रचेतावरुणः पाशीत्यमरः ॥
अकुतोभयाः नविद्यतेकुतश्चिद्व्ययंतेतथा ॥ ५७ ॥ नौकादीत्यादिपदेनउडुगदयोगृह्यंते ॥ अपिः समुच्चयवाचीभिन्नक्रमे ॥ दुःखार्णवादीत्यर्थः ॥ ५८ ॥ तोयार्थेतिपाठेतोयानिमित्तसुखसिद्धयर्थ
मित्यर्थः ॥ ५९ ॥ वितर्पयंतिविगततृष्णान्कुर्वन्ति ॥ सुखसंततिः सुखपरंपरातद्भागिनः ॥ ६० ॥ एकतमोमुख्यतमः ॥ यादसांजलजंतूनाम् ॥ साक्षीसर्वेषुकर्मस्विति ॥ तदुक्तम् ॥

रसवतिसुगंधीनिहिमवतितपर्तुषु ॥ विश्राणयंतिवातृप्तिपानकानिप्रयत्नतः ॥ ५२ ॥ इक्षुक्षेत्राणिसंकल्प्यब्राह्मणेभ्योददत्यपि ॥ तथानानाप्रकारां
श्रविकारानैक्षवान्बहून् ॥ ५३ ॥ गोरसानांप्रदातरस्तथागोमहिषीप्रदाः ॥ धारामंडपकर्तारश्चायामंडपकारिणः ॥ ५४ ॥ देवालयेषुयेदद्युर्वहुधारागलं
तिकाः ॥ तीर्थेवाकरहर्तारस्तीर्थमार्गावनेजकाः ॥ ५५ ॥ अभयंयेप्रयच्छंतिभयार्तोद्यतपाणयः ॥ निर्भयावारुणेलोकेतेवसंतिलसंतिच ॥ ५६ ॥
विपाशयंतिमेपुण्यादुर्वृतैः कंठपाशितान् ॥ तेषापाणेलोकेस्मिन्निवसंत्यकुतोभयाः ॥ ५७ ॥ नौकाद्युपायैर्नद्यादौपांथान्येतारयंत्यपि ॥ तारयंत्य
पिदुःखाव्येस्तत्रनागरिकाद्विज ॥ ५८ ॥ घट्टान्पुण्यतटिन्यादेर्वधयंतिशिलादिभिः ॥ तोयार्थिसुखसिद्धयर्थयेनरास्तेत्रभोगिनः ॥ ५९ ॥ वितर्पयंतिये
पुण्यास्तृपिताञ्जलीतलैर्जलैः ॥ तेष्वैवारुणेलोकेसुखसंततिभागिनः ॥ ६० ॥ जलाशयानांसर्वेषामयमेकतमः पतिः ॥ प्रचेतायादसांनाथः साक्षीसर्वे
षुकर्मसु ॥ ६१ ॥ अस्योत्पत्तिंशृणुपतेर्वरुणस्यमहात्मनः ॥ आसीन्मुनिरमेयात्माकर्दमस्यप्रजापतेः ॥ ६२ ॥ शुचिष्मानिति विख्यातस्तनयोविनयो
चितः ॥ स्थैर्यमाधुर्यधैर्याद्यैर्गुणैरुपचितोहितः ॥ ६३ ॥ अच्छोदेसरसिस्नातुंसगतोबालकैः सह ॥ जलक्रीडनसंसक्तंशिशुमारोहरच्चतम् ॥ ६४ ॥ ततस्त
स्मिन्मुनिसुतेहतेऽत्याहितशंसिभिः ॥ तैः समागत्यशिशुभिः कथितंतत्पितुः पुरः ॥ ६५ ॥

आदित्यचंद्रावनिलोनलश्चद्यौर्भूमिरापोत्पदयंमश्च ॥ अहश्चरात्रिश्चउभेचसंधेधर्मश्चजानातिजनस्यवृत्तमित्यादि ॥ ६१ ॥ अस्यपतेर्लोकपालस्येतिषष्ठ्यौसमानधिकरणे ॥ अस्यलोकस्यपतेरि
तिव्याधिकरणेवा ॥ सखेइतिक्वचित् ॥ ६२ ॥ स्थैर्येति ॥ आदौभवाआद्याः स्थैर्यादयोयेषांतैः शांत्यादिभिर्गुणैरित्यर्थः ॥ उपचितोव्याप्तः ॥ हितोहितकारी ॥ सर्वेषामितिशेषः ॥ हिसइति
क्वचित् ॥ ६३ ॥ अच्छोदेनिर्मलोदेकसरसिपद्माकरे ॥ यद्वा अच्छोदानामग्निष्वात्तानांपितृणांमानसीकन्यातस्याउत्थितमच्छोदम् ॥ तथाचपितृकल्पेहरिवंशे ॥ एतेषांमानसीकन्याअच्छो
दानामविश्रुता ॥ अच्छोदं नामतद्विव्यंसरोयस्याः समुत्थितमिति ॥ शिशुमारयतीतिशिशुमारोजलचरविशेषः ॥ तंशुचिष्मतम् ॥ ६४ ॥ ततस्तदनंतरं तस्मिन्सरसिमुनिसुतेहतेसत्यर्थाच्छिशुमारोणे

तिशेषइतिवा ॥ तैःशिशुभिःसमागम्यतत्पितुस्तस्यशुचिष्मतःपितुःकर्दमस्यपुरस्तद्वरणमितिवा ॥ कथंभूतैः ॥ अत्याहितशंसिभिः ॥ अतिशयेनाहितं अत्याहितमत्यनिष्ठमित्यर्थः॥तच्छंसितुंकाथितुं
शीलयेषातिरिति ॥६५॥ श्रुतबालविपत्तेः ॥ श्रुताबालविपत्तिर्येनसतयातस्यमनोऽतःकरणम् ॥ हराद्विश्वेश्वरात् ॥६६॥ अधिकमिति ॥ अधिकंयथास्यात्तथाशीलयामासार्चितयामासेत्यर्थः ॥ तेषां
मध्येइत्यतःप्राक्तनानां द्वितीयातानांपदानांपश्यन्शीलयामासेत्यनेनैवान्वयः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ इत्थंसंसक्तानासक्तानबहुबालकान्मुनिकुमारांश्चपश्यन्नित्यन्वयः ॥ इत्थमि
त्युक्तंप्रकारमभिनयेनदर्शयति ॥ करोति ॥ कराण्यंत्राणिजलनिषेकपात्राणितैर्विनिर्मुक्तास्त्यक्तायास्तोयधारास्ताभिरभिषेचनैरभिषेकैरित्यर्थः ॥ ७१ ॥ कैस्ताडितानियानिपानीया

हरार्चनोपविष्टस्यसमाधौनिश्चलात्मनः ॥ श्रुतबालविपत्तेश्चचालनमनोहरात् ॥ ६६ ॥ अधिकंशीलयामाससर्वज्ञंत्रिलोचनम् ॥ पश्यञ्शंभोः
समीपेसभुवनानिचतुर्दश ॥ ६७ ॥ नानाभूतानिभूतानिब्रह्मांडांतर्गतानिच ॥ चंद्रमूर्यक्षताराश्चपर्वतान्सरितोद्गमान् ॥ ६८ ॥ समुद्रानंतरीया
णिह्यरण्यानीस्सरांसिच ॥ नानादेवनिकायांश्चबह्विर्दिविषदांपुरीः ॥ ६९ ॥ वापीकूपतडागानिकुल्याः पुष्करिणीर्बहु ॥ एकस्मिन्कापिसरसिजलक्री
डापरायणान् ॥ ७० ॥ बहून्मुनिकुमारांश्चमजनोन्मज्जनादिभिः ॥ करयंत्रविनिर्मुक्ततोयधाराभिषेचनैः ॥ ७१ ॥ करताडितपानीयशब्ददिङ्मुखना
दिभिः ॥ जलखेलनकैरित्थंसंसक्तान्बहुबालकान् ॥ ७२ ॥ तेषांमध्येददर्शयसमाधिस्थःसकर्दमः ॥ स्वंशिशुंशिशुमारेणनीयमानंसुविह्वलम् ॥ ७३ ॥
कयाचिजलदेव्याथतस्माच्चक्रयादसः ॥ प्रसह्यनीत्वोदधयेदृष्ट्वास्तंसमर्पितम् ॥ ७४ ॥ निर्भर्त्स्यसरितानाथंकेनचिद्बुद्धरूपिणा ॥ त्रिशूलपाणिने
त्युक्तंक्रोधताम्राननेनच ॥ ७५ ॥ कुतो जलानामधिपशिवभक्तस्यबालकः ॥ प्रजापतेःकर्दमस्यमहाभागस्यधीमतः ॥ ७६ ॥ अज्ञात्वाशिवसामर्थ्यं
भवताचिरमासितः ॥ भयत्रस्तेनतद्राक्ष्यश्रवणात्तमुदन्वता ॥ ७७ ॥ बालंरत्नैरलंकृत्यबद्धातंशिशुमारकम् ॥ समर्पितंसमानीयशंभुपादाब्जसंनिधौ ॥
॥ ७८ ॥ नत्वाविज्ञापयत्तंचनापराध्याम्यहंविभो ॥ अनाथनाथविश्वेशभक्तपतिविनाशन ॥ ७९ ॥ भक्तकल्पतरोशंभोऽनेनायंदुष्टयादसा ॥ अना
यिनमयानाथभवद्रक्तजनार्भकः ॥ ८० ॥

निजलानितैर्येशब्दास्तैर्दिङ्मुखनादिभिर्जलखेलनकैर्जलक्रीडनैश्चेति ॥ ७२ ॥ तेषामिति ॥ अथानंतरं तेषांबालकानांमध्येशिशुमारेणस्वंशिशुंनीयमानंददर्श ॥ ७३ ॥ तस्मा
च्चशिशुमारात्कयाचिजलदेवतयाप्रसह्यहठाच्चीत्वातंशिशुमुदधयेसमुद्रायसमर्पितमित्तिचदृष्टवानित्यन्वयः ॥ ७४ ॥ इत्युक्तंवक्ष्यमाणम् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ आसितोवासितः ॥ चिरकालम
पिव्याप्यबद्धइतिवा ॥ भयेति ॥ उदन्वतासमुद्रेणतस्यरुद्ररूपिणोवाक्यश्रवणात्तंबालंरत्नैरलंकृत्यशंभोःपादाब्जसंनिधौसमर्पितमित्यन्वयः ॥ नपुंसकत्वंछांदसम् ॥ ॥ समर्पितमितिभावोवा
निष्ठा ॥ पश्यन्नितिवान्वयः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ तंशंभुंनत्वाविज्ञापयद्व्यज्ञापयत् ॥ अडभावस्त्वार्षः ॥ विज्ञापनमाह ॥ नापराध्यामीति ॥ आपत्तिरापत् ॥ ७९ ॥ भोशंभोअनेनदुष्टयादसा

अथवालोलनायिआनीतोमया ॥ मयानानीतइत्यर्थः ॥ हेनाथहेभव ॥ भवस्यतवभक्तजनार्भकइतिवा ॥ ८० ॥ तेनप्रसिद्धेनगणेन ॥ तत्यादः ॥ तंजलजंतुंशिगुमाराख्यम् ॥ ८१ ॥
गृहाणेति सार्धद्वयवाक्यम् ॥ पार्षदेशंकराज्ञया शुचिष्मंतं प्रतिहेवत्सवभवनं याहिइतिब्रुवतिसतितथा कर्दमं प्रतिगृहाणेमंस्वतनयमितिचब्रुवतिसतिकर्दमः समाधिसमयेइतिपूर्वोक्तं शृण्वन्प्रणिधानमेकाग्रतां
समाधिविसृज्यनेत्रे उन्मील्यविकचययावत् संपश्यते संपश्यतिपुरतः तावत्पार्श्वे शिशुं समवैक्षतदृष्टवानित्यर्थः ॥ अलंकृतकर्णिकेकर्णौ यस्यतम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ काकपक्षश्चूडाकरणात्माकेशः

गणेन तेन विज्ञाय शंभोरथ मनोगतम् ॥ पाशेन बद्धा तद्यादः शिशुहस्ते समर्पितम् ॥ ८१ ॥ गृहाणेमंस्वतनयं पार्षदेशं कराज्ञया ॥ याहिस्वभवनं वत्सब्रु
वतीतिसकर्दमः ॥ ८२ ॥ समाधिसमये सर्वमिति शृण्वन्नुदारधीः ॥ उन्मील्य नयने यावत्प्रणिधानं विसृज्य च ॥ ८३ ॥ संपश्यते शिशुं तावत्पुरतः समवैक्षत ॥
गृहीत शिशुमारं च पार्श्वेऽलंकृतकर्णिकम् ॥ ८४ ॥ तोयार्द्रकाकपक्षाग्रं कषायनयनां च लम् ॥ किंचिद्विह्वलं त्वक्क्षोभं संप्रमापन्नमानसम् ॥ ८५ ॥
कृतप्रणाममालिङ्ग्य जिघ्रंस्तन्मुखपंकजम् ॥ पुनर्जातमिवामंस्तपश्यंश्चापि मुहुर्मुहुः ॥ ८६ ॥ शतानि पंचवर्षाणि प्रणिधानस्थितस्य हि ॥ कर्दमस्य व्यती
तानि शंभुमर्चयतस्तदा ॥ ८७ ॥ कर्दमोऽपि च तत्कालमज्ञासीत्क्षणसंगतम् ॥ यतो न प्रभवेत्कालो महाकालस्य संनिधौ ॥ ८८ ॥ ततस्तंतनयः पृष्ट्वा
पितरं प्रणिपत्य च ॥ जगाम तूर्णतपसे श्रीमद्भाराणसीपुरीम् ॥ ८९ ॥ तत्र तद्घातपोधोरं लिङ्गं संस्थाप्य शांभवम् ॥ पंचवर्षसहस्राणि स्थितः पाषाणानि
श्चलः ॥ ९० ॥ आविरासीन् महादेवस्तुष्टस्तत्तपसा ततः ॥ उवाच कर्दमे ब्रूहि कं ददामि वरोत्तमम् ॥ ९१ ॥ कर्दमिरुवाच ॥ ॥ यदि नाथ प्रसन्नोऽसि भक्ता
नामनुकंपक ॥ सर्वासामाधिपत्यं मे देह्य पांयादसामपि ॥ ९२ ॥ इति श्रुत्वामहेशानः सर्वचितितदः प्रभुः ॥ अभ्यर्पि च ततंतत्र वारुणे परमेपदे ॥ ९३ ॥
रत्नानामब्धिजातानामब्धीनां सरितामपि ॥ सरसां पल्वलानां च वाप्यंबुस्रोतसां पुनः ॥ ९४ ॥ जलाशयानां सर्वेषां प्रतीच्याश्चापि वैदिशः ॥ अधीश्वरः
पाशपाणिर्भवसर्वामरप्रियः ॥ ९५ ॥

शिखंडकइत्यर्थः ॥ काकपक्षः शिखण्डकइत्यमरः ॥ तोयेनार्द्रकाकपक्षस्याग्रं यस्यतम् ॥ कषायनयनां च लंकषायं कषाययुक्तं नयनां च लंकषायं त्वं नयनमेव अंचलं वस्त्रं यस्य ॥ यद्वा कषाययुक्तं नयनयोर्
चलं प्रातो यस्यतम् ॥ किंचिद्यथास्यात्तथा विरुद्धं अस्ति गद्यमित्यर्थः ॥ त्वक्क्षोभं त्वचिक्षोभो यस्यतम् ॥ ८५ ॥ अमंस्तामन्यत ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ क्षणसंगतं क्षणमात्रं संगतं इत्यज्ञासीज्ज्ञातवानित्यर्थः ॥
तत्र हेतुः ॥ यत इति ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ सरसां पल्वलानां च वाप्यंबुस्रोतसां पुनः ॥ ९४ ॥ जलाशयानां जलाधा

राणाम् ॥ जलाशयोजलाधारइत्यमरः ॥ प्रतीच्याःपश्चिमायाः ॥ प्राच्यवाचीप्रतीच्यस्ताःपूर्वदक्षिणपश्चिमाइत्यमरः ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ तृषस्तृष्णायाः ॥ ९९ ॥ १०० ॥
वरुणोपीति ॥ यद्यपिद्वादशादित्यानांमध्येवरुणएकआदित्यःकश्यपादित्यामुत्पन्नइतिप्रसिद्धस्तथापिकल्पभेदाभिप्रायेणायमितिज्ञातव्यम् ॥ १ ॥ दुरपायैरपमृत्युभिः ॥ १०२ ॥ ॥ इति
श्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायांद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ छ ॥ ॥ त्रयोदशजगत्प्राणगुह्यकेश्वरयोःपुरे ॥ गंधवत्यलकारव्यवैवर्ण्येतेसुमनोहरे ॥ १ ॥ क्रमप्राप्तांवायोःपुरीवर्णयतः ॥
इमामिति ॥ १ ॥ २ ॥ कश्यपएवकाश्यपः ॥ दायादःपुत्रः ॥ ३ ॥ ४ ॥ पापकंचुकंपापमेवकंचुकिंनर्मोकम् ॥ ५ ॥ तपसांफलदः ॥ फलमतउपपत्तेरितिब्रह्मसूत्रादित्यर्थः ॥ ज्योतीरूपः

ददामिवरमन्यंचसर्वेषांहितकारकम् ॥ त्वयैतत्स्थापितंलिंगंतवनाम्नाभविष्यति ॥ ९६ ॥ वरुणेशमितिरुष्यातंवाराणस्यांसुसिद्धिदम् ॥ मणिकर्णेश
लिंगस्यनैर्ऋत्यांदिशिसंस्थितम् ॥ ९७ ॥ आराधितंसदापुंसांसर्वजाड्यविनाशकृत् ॥ वरुणेशस्ययेभक्तानतेषामब्भयंकचित् ॥ ९८ ॥ नसंतापभयं
तेषांनापायमरणंकचित् ॥ जलोदरभयनैवनभयंवैतृषःकचित् ॥ ९९ ॥ नीरसान्यन्नपानानिवरुणेश्वरसंस्मृतेः ॥ सरसानिभविष्यांतिनात्रकार्या
विचारणा ॥ १०० ॥ इत्युक्त्वातर्दधेशंभुर्वरुणोपिस्वबंधुभिः ॥ इमंलोकमलंकुर्वंस्तदारभ्यस्थितोद्विजः ॥ १ ॥ इदंवरुणलोकस्यस्वरूपंतो निरूपितम् ॥
यच्छ्रुत्वाननरःक्वापिदुरपायैःप्रबाध्यते ॥ १०२ ॥ ॥ इतिश्रीस्कांदिमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडेपूर्वाद्धेनिर्ऋतिवरुणलो
कवर्णनंनामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ छ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ इमांगंधवतींपुण्यांपुरींवायोर्विलोकय ॥ वारुण्याउत्तरेभागेमहाभाग्यनिधेद्विज
॥ १ ॥ अस्यांप्रभंजनोनामजगत्प्राणोदिगीश्वरः ॥ आराध्यश्रीमहादेवंदिक्पालत्वमवाप्तवान् ॥ २ ॥ पुराकश्यपदायादःपूतात्मेतिचविश्रुतः ॥
धूर्जटेराजधान्यांसचचारविपुलंतपः ॥ ३ ॥ वाराणस्यांमहाभागोवर्षाणामयुतंशतम् ॥ स्थापयित्वामहालिंगंपावनंपवनेश्वरम् ॥ ४ ॥ यस्यदर्शनमात्रे
णपूतात्माजायतेनरः ॥ पापकंचुकमुत्सृज्यसवसेत्पावनेपुरे ॥ ५ ॥ ततस्तस्योग्रतपसातपसांफलदःशिवः ॥ आविरासीत्तिलिंगाज्योतीरूपोमहे
श्वरः ॥ ६ ॥ उवाचचप्रसन्नात्माकरुणामृतसागरः ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठपूतात्मनर्वरंवरयसुव्रत ॥ ७ ॥ अनेनतपसोग्रेणलिंगस्याराधनेनच ॥ तवादेयंपू
तात्मंस्त्रैलोक्येसचराचरे ॥ ८ ॥ ॥ पूतात्मोवाच ॥ देवदेवमहादेवदेवानामभयप्रद ॥ ब्रह्मनारायणेंद्रादिसर्वदेवपदप्रद ॥ ९ ॥ वेदास्त्वांनचाविंदंतिकि
मात्मकइतिप्रभो॥प्राप्ताःशतपथत्वंचनेतिनेतीतिवादिनः ॥ १० ॥ ब्रह्मविष्ण्वोरपिगिरांगोचरोनचवाक्पतेः॥प्रमथेशंकथंस्तोतुंमादृशःप्रभवेत्प्रभो ॥ ११ ॥

प्रकाशबहुलोभास्वरइतिवावत् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ परमात्मत्वेनश्रीविश्वेश्वरंस्तौति ॥ देवदेवेति ॥ देवानांदेवत्वेपिपरिच्छिन्नत्वंजाड्यंवास्यादित्यतआह ॥ महांश्वासौदेवःस्वप्रकाशश्चेतिमहादेवस्तत्संबोधनंहे
महादेव ॥ परिपूर्णानुभवरूपत्वेधिभक्ताभयप्रदत्वाश्रयप्रदत्वेवाह ॥ देवानामित्यादिना ॥ ९ ॥ यतोवाचोनिर्वर्ततइतिश्रुतिसिद्धश्रुत्यविषयत्वमाह ॥ वेदास्त्वामिति॥किमात्मकःकिंस्वरूपः ॥ शतपथत्वं
प्राप्तावाजसनेयिनः ॥ बहुभिर्गैर्यत्नंकुर्वंतोऽपिनवाप्राप्नुवंतीतिध्वनितम् ॥ १० ॥ वेदतद्वेत्तुणामगोचरत्वेपिब्रह्मविष्ण्वोर्वाचस्पतेःश्रगिरांगोचरोभविष्यतिनेत्याह ॥ ब्रह्मविष्ण्वोरिति ॥ अतःहेप्रभोप्रमथेशं

प्रमथनातिप्रकषेणविलोडयतिसंसारेर्जीवानितिप्रमथमज्ञानंतस्येशनियंतारंमादृशोऽज्ञःस्तोतुंकथंप्रभवेदित्यर्थः ॥ प्राकृतं व्याख्यानं सर्वत्र स्पष्टम् ॥ ११ ॥ यद्यप्येवं तथापि हे ईशतव भक्तिस्तव स्तुतिकर्मणि मां प्रमिमीते प्रवर्तयति ॥ प्रमिमीते शब्द इत्यत्र ईलोपश्छांदसः ॥ हे जगन्नाथ जगतां स्वामिन् किं करोमि यतो मम द्वियाणि न वश्यानि न स्वतंत्राणीति ॥ यद्यपि मम त्वत्स्वतन्त्रत्वेन सामर्थ्यनास्तितथापि त्वद्भक्तिप्रेरितः स न स्तोमीत्यर्थः ॥ १२ ॥ विश्वं जगत्त्वम् ॥ ब्रह्मैवेदमित्यादि श्रुतेः ॥ नन्वहं चेद्विश्वं तर्हि विश्वस्य जडत्वदृश्यत्वाभ्यां ममानात्मत्वविनाशित्वे प्रसज्येतां तत्राह ॥ नास्ति वै भेद इति ॥ वै प्रसिद्धं एवार्थे वा ॥ भेदो वयार्थतो नास्त्येव ॥ कुतः ॥ यतस्त्वमेकः ॥ एकमेवाद्वितीयमित्यादि श्रुतेः ॥ जाने त्वत्तोन भेदोस्तीति क्वचित् ॥ जाने त्वमित्यन्यत्र ॥ सर्वगः पूर्णः ॥ स्तुत्यं स्तवनीयम् ॥ स्तोता स्तवकर्ता ॥ स्तुति रारोप्यमाणगुणकीर्तनम् ॥ सगुणो निर्गुणः संपंचोपनिष्पंचश्च भवानिति ॥ १३ ॥ कदा निर्गुण इत्याकांक्षायामाह ॥ सर्गात् पुरा भवानेक इति ॥ एकः सजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यः ॥ एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः ॥ परमार्थतः शब्दाद्यगोचरत्वाद्यतो वाचोनिवर्तते अप्राप्य मनसा सह तैश्चुतेरित्याशयः ॥ १४ ॥ कथं तर्हि वेदांतवद्यता सगुणे गृहीतशक्तिकतयानिर्गुणस्य लक्ष्यमाणत्वा

प्रसह्य प्रमिमीते शभक्तिर्मां स्तुतिकर्मणि ॥ करोमि किं जगन्नाथ न वश्यानीं द्वियाणि मे ॥ १२ ॥ विश्वं त्वं नास्ति वै भेदस्त्वमेकः सर्वगो यतः ॥ स्तुत्यं स्तो ता स्तुतिस्त्वं च सगुणो निर्गुणो भवान् ॥ १३ ॥ सर्गात् पुरा भवानेको रूपनामविवर्जितः ॥ योगिनोपिन ते तत्त्वं विंदंति परमार्थतः ॥ १४ ॥ यदैकलो न शक्रो षिरंतुं स्वैरचर प्रभो ॥ तदिच्छा तव योत्पन्ना सेव्या शक्तिरभूत्तव ॥ १५ ॥ त्वमेको द्वित्वमापन्नः शिवशक्तिप्रभेदतः ॥ त्वं ज्ञानरूपो भगवान् स्वेच्छाशक्तिस्वरूपिणी ॥ १६ ॥ उभाभ्यां शिवशक्तिभ्यां युवाभ्यां निजलीलया ॥ उत्पादिता क्रियाशक्तिस्ततः सर्वमिदं जगत् ॥ १७ ॥ ज्ञानशक्तिर्भवानी शब्दश्चाशक्तिरुमास्मृता ॥ क्रियाशक्तिरिदं विश्वमस्य त्वं कारणं ततः ॥ १८ ॥ दक्षिणांगं तव विधिर्वा मांगं तव चाच्युतः ॥ चंद्रसूर्याग्निनेत्रस्त्वं त्वन्निःश्वासः श्रुति त्रयम् ॥ १९ ॥ त्वत्स्वेदादं बुनिधयस्तव श्रोत्रं समीरणः ॥ बाहवस्ते दशदिशो मुखं ते ब्राह्मणाः स्मृताः ॥ २० ॥ राजन्यवर्यास्ते बाह्वे श्या ऊरुसमुद्भवाः ॥ पद्भ्यां शूद्रस्तव शानकेशास्ते जलदाः प्रभो ॥ २१ ॥

दित्याशयेनाह ॥ यदैकल इति ॥ स्वैरचर हे स्वतंत्र ॥ तत्तदा ॥ सेव्या सेवनीया स्वाश्रयेत्यर्थः ॥ १५ ॥ तर्हि शक्तिशक्तिमतोर्भेदादद्वैतक्षतिर्नेत्याह ॥ त्वमेको द्वित्वमापन्न इति ॥ तत्र विभागमाह ॥ त्वमिति ॥ शिवशब्दार्थमाह ॥ ज्ञानरूप इति ॥ स्वेच्छास्वस्येच्छाईक्षणरूपेति यावत् ॥ स ऐक्षत बहुस्यामिति श्रुतेः ॥ इच्छाशक्तीति क्वचित् ॥ १६ ॥ ततो द्वित्वभावानंतरं क्रियाशक्तिरुत्पादितेत्यन्यवयः ॥ क्रियाशक्तिस्वरूपमाह ॥ सर्वमिदं जगदिति ॥ १७ ॥ पूर्वोक्तमेवाविवृणोति ॥ ज्ञानशक्तिरिति ॥ यत उभाभ्यां ईशो माभ्यां क्रियाशक्तिरुत्पादिता ॥ ततस्तस्या इत्यर्थः ॥ १८ ॥ इदानीं विरा डरूपेण स्तोति ॥ दक्षिणांगमिति ॥ चंद्रसूर्येति ॥ चक्षोः सूर्यो अजायत इत्यादि श्रुतेः ॥ त्वन्निःश्वास इति ॥ तदेतन्महतो भूतस्य निःश्वासितमेतद्यद्येदो यजुर्वेदः सामवेद इति श्रुतेः ॥ १९ ॥ मुखं त इति ॥ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीदिति श्रुतेः ॥ २० ॥ राजन्येति ॥ बाहू राजन्यः कृत इति श्रुतेः ॥ वैश्या इति ॥ ऊरुतदस्य यद्वैश्य इति श्रुतेः ॥ पद्भ्यामिति ॥ पद्भ्यां शूद्रो अजायतेति श्रुतेः ॥ २१ ॥

पुंप्रकृतिरूपेणपुरुषप्रधानशक्तिभ्यामित्यर्थः ॥ मध्येब्रह्मांडब्रह्मांडस्यमध्ये ॥ २२ ॥ उपसंहरति ॥ अतइति ॥ २३ ॥ सगुणनिर्गुणयोर्दुर्ज्ञेयत्वात्केवलंनमस्याति ॥ नमस्तुभ्यमिति ॥ आदरार्थावीप्सा ॥
 ज्ञानेच्छाक्रियाशक्तीनांवात्रयोनमस्काराः ॥ २४ ॥ २५ ॥ सर्वगोममरूपेणेत्यादीनामितिवरानुदत्त्वात्स्मिन्लिङ्गेअन्तर्धानंययावित्यग्रिमेणान्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 उपसंहरंतौकुबेरस्यपुरीदर्शयतः ॥ इतीति ॥ तस्याइति ॥ योभक्तियोगतःशंभोर्महेश्वरस्यसखित्वमापेदेऽस्याअलकायानाथश्वतस्यकुबेरस्य ॥ तस्याःगन्धवत्याः ॥ प्राच्यांपूर्वस्यांदेश्येपाड
 लकापुरीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ पद्ममुख्यानामिति ॥ पद्मोमुख्योआदिर्येषांपद्मादीनांतेतथा तेषामशानामित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ श्रुतिगोचरतांश्रवणोद्वयगोचरताम् ॥ युवयोरिति ॥ युवयोर्वागेव
 त्वंपुंप्रकृतिरूपेणब्रह्मांडमसृजःपुरा ॥ मध्येब्रह्मांडमखिलंविश्वमेतच्चराचरम् ॥ २२ ॥ अतस्त्वत्तो नमन्येऽहंकिंचिद्भिन्नंजगन्मय ॥ त्वयिसर्वाणिभूतानिसर्व
 भूतमयोभवान् ॥ २३ ॥ नमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंनमोनमः ॥ अयमेववरोनाथत्वयिमेऽस्तुस्थिरामतिः ॥ २४ ॥ इत्युक्तवतिदेवेशस्तस्मिन्पू
 तात्मनिप्रभुः ॥ स्वमूर्तित्वंसमारोप्यदिकपालपदमादधे ॥ २५ ॥ सर्वगोममरूपेणसर्वतत्त्वावबोधकः ॥ सर्वेषामायुषोरूपंभवानेवभविष्यति ॥ २६ ॥
 तवलिङ्गमिदंदिव्यंयेदृक्ष्यंतीहमानवाः ॥ सर्वभोगसमृद्धास्तेत्वल्लोकसुखभागिनः ॥ २७ ॥ पवमानेश्वरंलिङ्गमध्येजन्मसकृन्नरः ॥ यथोक्तविधिनापू
 ज्यसुगंधस्रपनादिभिः ॥ २८ ॥ सुगंधचंदनैःपुष्पैर्ममलोकेमहीयते ॥ ज्येष्ठेशात्पश्चिमेभागेवायुकुंडोत्तरेणतु ॥ २९ ॥ पावमानंसमाराध्यपूतोभव
 तितत्क्षणात् ॥ इतिदत्त्वावरान्देवस्तस्मिंलिङ्गेलयंयौ ॥ ३० ॥ गणावूचतुः ॥ इतिगंधवतीपुर्याःस्वरूपंतेनिरूपितम् ॥ तस्याःप्राच्यांकुबेरस्यश्रीमत्ये
 षालकापुरी ॥ ३१ ॥ शंभोःसखित्वमापेदेनाथोस्याभक्तियोगतः ॥ निर्धनांपद्ममुख्यानांदाताभोक्ताहरार्चनात् ॥ ३२ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥
 कोसौकस्यपुनःकीदृग्भक्तिरस्यसदाशिवे ॥ ययासखित्वमापन्नोदेवदेवस्यधूर्जटेः ॥ ३३ ॥ इतिश्रोतुंमममनःश्रुतिगोचरतांगतम् ॥ युवयोर्वाक्सुधा
 स्वादमेदुगेदरमंथरम् ॥ ३४ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ शिवशर्मन्महाप्राज्ञपरिशुद्धेन्द्रियेश्वर ॥ सुतीर्थक्षालिताशेषजन्मजातमहामल ॥ ३५ ॥ सुहृ
 दिप्रेमसंपन्नेत्वय्यनुद्यंनकिंचन ॥ साधुभिःसहसंवादःसर्वश्रेयोऽभिवृद्धये ॥ ३६ ॥ आसीत्कांपिल्यनगरेसोमयाजिकुलोद्भवः ॥ दीक्षितोयज्ञदत्ता
 ख्योयज्ञविद्याविशारदः ॥ ३७ ॥ वेदवेदांगवेदार्थान्वेदोक्ताचारचंचुरः ॥ राजमान्योबहुधनोवदान्यःकीर्तिभाजनम् ॥ ३८ ॥ आग्निशुश्रूषणरतोवे
 दाध्ययनतत्परः ॥ तस्यपुत्रोगुणनिधिश्चंद्रविंशसमाकृतिः ॥ ३९ ॥

सुधातस्यायआस्वादस्तेनमेदुर्गस्निग्धंतुसंयदुदरमध्यंतेनमंथरंस्थिरमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ शिवेति ॥ परिशुद्धमिन्द्रियाणामीश्वरंमनोयस्यतस्यसंबोधनंहेपरिशुद्धेन्द्रियेश्वरेति ॥ अथवापरिशुद्धइन्द्रिये
 श्वरःप्रत्यग्राम्मायस्यसतथातस्यसंबोधनम् ॥ सुतीर्थेषुमथुरादिक्षेत्रेषुक्षालितमशेषजन्मसमूहस्यमहामलंमहत्पापंयेनसतथातत्संबोधनंसुतीर्थक्षालिताशेषजन्मजातमहामलेति ॥ ३५ ॥ अनुद्यमकथ
 नीयम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ वेदवेदांगवेदार्थान्वेदजानातीत्यर्थः ॥ ऐकपद्यपाठेऽर्थःस्पष्टएव ॥ उक्ताचारचंचुरःशास्त्रोक्ताचारपेदक्षः ॥ वदान्योदाता ॥ कीर्तिभाजनंयशःपात्रम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

१ वासिनइतिक्वचित्पाठः । २ वेदोक्ताचारचंचुरइति ।

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ पाखंडिनोविडालव्रतिकाः ॥ भण्डाप्रतारकाः ॥ तैः सह बद्धा प्रेमपरंपरायेन सः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तदेति ॥ अनेह संकालम् ॥ ४६ ॥ अधीत्यावर्त्य पूर्वपाठितं
कंठतः कृत्वेति यावत् ॥ ४७ ॥ केशांतकर्म कृत्वेति ॥ अनुवादो यम् ॥ यद्वा षोडशाब्दे क्रियमाणं गोदानाख्यं कर्म विशेषः केशांतकर्म ॥ ४८ ॥ गृह्योक्तेन स्वशाखोक्तेन ॥ आश्वलायनप्रणीतसूत्रोक्त
विधानेनेत्यर्थः ॥ पाणिग्राहं विवाहम् ॥ मृदुकोमलं यथा स्यात् ॥ ४९ ॥ शास्ति शिक्षयति ॥ शिक्षा मेवाह ॥ क्रोधनस्तद्व्यतिरिक्तप्रतिक्षणमित्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ ५० ॥ सदाचारैरित्यव्यावृत्तिमाह ॥ नवै

कृतोपनयनः सोऽथ विद्यां जग्राह भूरिशः ॥ अथ पित्रानभिज्ञातो द्यूतकर्मरतोऽभवत् ॥ ४० ॥ आदायादाय बहुशोधनं मातुः सकाशतः ॥ ददाति द्यूतकारे
भ्यो मैत्री तैश्च चकार सः ॥ ४१ ॥ संत्यक्तब्राह्मणाचारः संध्यास्नानपराङ्मुखः ॥ निंदको वेदशास्त्राणां देवब्राह्मणानिंदकः ॥ ४२ ॥ स्मृत्याचारविहीनस्तु गी
तवाद्यविनोदभाक् ॥ नटपाखंडिभंडैश्च बद्धप्रेमपरंपरः ॥ ४३ ॥ प्रेरितोऽपि जनन्यासनयातिपितुरंतिकम् ॥ गृहकार्यांतरव्यग्रो दीक्षितो दीक्षिता
यिनीम् ॥ ४४ ॥ यदायदैवतां पृच्छेदये गुणनिधिः सुतः ॥ न दृश्यते मया गेहे क्रयातिविदधातिकिम् ॥ ४५ ॥ तदा तदेति सा ब्रूयादिदानीं सबहिर्गतः ॥
स्नात्वासमर्च्य वै देवानेतावंतमनेह समम् ॥ ४६ ॥ अधीत्याध्ययनार्थं स द्वित्रैर्मित्रैः समं ययौ ॥ एकपुत्रेति तन्माता प्रतारयति दीक्षितम् ॥ ४७ ॥ न तत्कर्म
चतद्वृत्तां किंचिद्वेत्ति स दीक्षितः ॥ स च केशांतकर्मस्य कृत्वा वर्षेऽथ षोडशे ॥ ४८ ॥ गृह्योक्तेन विधानेन पाणिग्राहमकारयत् ॥ प्रत्यहंतस्य जननी सुतं गुणनि
धिं मृदु ॥ ४९ ॥ शास्ति स्नेहार्द्रहृदया क्रोधनस्तेपितेत्यलम् ॥ यदि ज्ञास्यति ते वृत्तं त्वांच मां ताडयिष्यति ॥ ५० ॥ आच्छादयामि ते नित्यं पितुरग्रे कुचेष्टि
तम् ॥ लोकमान्योऽस्ति ते तातः सदाचारैर्न वै धनैः ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणानां धनं पुत्रसद्विद्यासाधुसंगमः ॥ सच्छ्रोत्रियास्त्वनूचानादीक्षिताः सोमयाजिनः ॥
५२ ॥ इति रूढिमिह प्राप्तास्तव पूर्वपितामहाः ॥ त्यक्त्वा दुर्वृत्तसंसर्गसाधुसंगरतो भव ॥ ५३ ॥ सद्विद्यासु मनोधेहि ब्राह्मणाचारमाचर ॥ तवानुरूपारूपे
ण वयसाकुलशीलतः ॥ ५४ ॥ ऊनविंशतिकोऽसित्वमेपा षोडशवर्षिकी ॥ तव पत्नी गुणनिधेसा ध्वीमधुरभाषिणी ॥ ५५ ॥ एतां संवृणु स द्यूतां पितृभ
क्तियुतो भव ॥ श्वशुरोऽपि हिते मान्यः सर्वत्र गुणशीलतः ॥ ५६ ॥ ततोऽपत्रपसे किं न त्यज दुर्वृत्ततां शिशो ॥ मातुलास्तेऽतुलाः पुत्रविद्याशीलकुलादिभिः ॥
५७ ॥ तेभ्योऽपि न विभेषित्वं शुद्धोऽस्युभयवंशतः ॥ पश्यैतान् प्रतिवेश्मस्थान् ब्राह्मणानां कुमारकान् ॥ ५८ ॥ गृहेऽपि शिष्यान् पश्यैतान् पितुस्ते विनयो
चितान् ॥ राजापिश्रोष्यति यदा तव दुश्चेष्टितं सुत ॥ ५९ ॥ श्रद्धां विहाय ते ताते वृत्तिलोपं करिष्यति ॥ बालचेष्टितमेवैतद्वदंत्यद्यापि ते जनाः ॥ ६० ॥

धनैरिति ॥ न चाधमैरिति क्वचित्पाठः ॥ तत्राध्यमैरधमाचारैर्न ॥ ५१ ॥ सांगे प्रवचने गुरोर्धीति नोऽनूचनाः ॥ अनूचानः प्रवचने सांगे धीर्तागुरोस्तु य इत्यमरः ॥ दीक्षिताः सोमयाजिन इति व्याख्यानव्याख्येय
भावाच्च पौनरुक्त्यम् ॥ यथा च यजमानश्च सोमवर्ति दीक्षित इत्यमरः ॥ ५२ ॥ सच्छ्रोत्रियास्त्वनूचानादीक्षिताः सोमयाजिन इति व्याख्यानव्याख्येय
भावाच्च पौनरुक्त्यम् ॥ ५३ ॥ अपत्रपसे लज्जसे ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

विप्रतातम् ॥ पित्रमिति पाठे पितरमित्यर्थः ॥ वप्रमिति वा पाठः ॥ तत्र वप्रं पितरमित्येव ॥ यदा हामरः वप्रः पितरि कैदार इति ॥ मांच आक्षारयिष्यंति दूषयिष्यंति तस्करिष्यंतीति यावत् ॥ ६१ ॥
 कैः ॥ मातुश्चरित्रं पुत्रो धत्ते इति दुर्भाषणैर्दुष्टवचनैरिति ॥ निषिद्धाचरणानुभावमुक्ताविहिताचरणमाह ॥ श्रुतिस्मृतिपथीन किं श्रुतिस्मृत्युक्ताचारवान् किं न अपितु स्यादेवेत्यर्थः ॥ श्रुतिस्मृतिपथीनक
 इति कचित्पाठः ॥ तत्र पथीनकः पथी ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ प्रतिक्षणमिति गणयोरुक्तिः ॥ ६४ ॥ दुर्बोधत्वे हेतुर्न तोव्यसनी ॥ दुर्बोध्य इति वा पाठः ॥ दुर्वार्य इति वा कचित् ॥ युक्तमेवैतदित्याह ॥ मृगयेति ॥
 दुरोदरं द्यूतम् ॥ पण्ये द्यूते दुरोदर इत्यमरः ॥ ६५ ॥ सपारदारैः परदारनिमित्तं व्यसनं पारदारं तत्सहितैर्मृगयादिभिः सप्तभिर्व्यसनैरत्र गतिको न खंडितो ज्ञानभ्रंशतां न प्रापितो अपितु सर्वो लोकः प्रापित एवेत्यर्थः ॥

अनंतरं हसिष्यंति युक्तं दीक्षिततास्त्विति ॥ सर्वे व्याक्षारयिष्यंति तव विप्रं च मांच वै ॥ ६१ ॥ मातुश्चरित्रं तनयो धत्ते दुर्भाषणैरिति ॥ पितापितेन पापीयाञ्छु
 तिस्मृतिपथीन किम् ॥ ६२ ॥ तदंघ्रिलीनमनसो मम साक्षी महेश्वरः ॥ न चर्तुस्नातयापीह मुखं दुष्टस्य वीक्षितम् ॥ ६३ ॥ अहो बलीयानसविधिर्येन जातो
 भवानिति ॥ प्रतिक्षणं जनन्येति शिक्ष्यमाणोति दुर्मदः ॥ ६४ ॥ न तत्याज च तद्धर्मदुर्बोधो व्यसनीयतः ॥ मृगयामद्यपैशुन्यवेश्याचौर्यदुरोदरैः ॥ ६५ ॥
 सपारदारैर्व्यसनैरेभिः कोत्र न खंडितः ॥ यद्यन्मध्यगृहे पश्येत्तत्तन्नीत्वासु दुर्मतिः ॥ ६६ ॥ अर्पयेद्द्यूतकाराणां सकुप्यं वसनादिकम् ॥ न वरत्नमर्यामातुः
 करतः पितुर्मिका ॥ ६७ ॥ स्वपंत्यास्त्वेकदाऽऽदाय दुरोदरि करेऽर्पयत् ॥ एकदा गच्छताराज भवनान्निजमुद्रिका ॥ ६८ ॥ दीक्षितेन परिज्ञातादै
 वा द्यूतकृतः करे ॥ उवाच दीक्षितस्तंच कुतो लब्धा त्वयोर्मिका ॥ पृष्टस्तेनाथ निर्वधादसकृत्प्रत्युवाच किम् ॥ ६९ ॥ ममाक्षिपसि विप्रोच्चैः किं मया चौर्य
 कर्मणा ॥ लब्धामुद्रात्वादीयेन पुत्रेणैषाममर्पिता ॥ ७० ॥ मम मातुर्हि पूर्वैर्द्युर्जित्वानीतो हि शाटकः ॥ न केवलं ममाप्येतदंगुलीयं समर्पितम् ॥ ७१ ॥
 अन्येषां द्यूतकर्तृणां भूरितेनार्पितं वसु ॥ रत्नकुप्यदुकूलानि भृंगारुप्रभृतीनि च ॥ ७२ ॥ भाजनानि विचित्राणि कांस्यताम्रमयानि च ॥ न ग्रीकृत्य प्रति
 दिनं बद्धयते द्यूतकारिभिः ॥ ७३ ॥ न तेन सदृशः कश्चिदाक्षिको भूमिमंडले ॥ अद्य यावत्त्वया विप्रदुरोदरशिरोमणिः ॥ ७४ ॥ कथं नाज्ञायितनयो
 ऽविनयानयको विदः ॥ इति श्रुत्वा त्रपाभारविनम्रतरकंधरः ॥ ७५ ॥

मध्यगृहे गृहमध्ये ॥ ६६ ॥ कुप्यं स्वर्णरजतातिरिक्ताभ्रादिभाजनं तत्सीह तं वसनादिकं वस्त्रादिकम् ॥ सगुणनिधिरिति वा ॥ ऊर्मिकां मुद्रिकाम् ॥ ६७ ॥ दुरोदरं द्यूतं वर्तते यस्य सौ दुरोदरीतस्य करे दत्त
 वानिति ॥ ६८ ॥ हे विप्र किं किमर्थम् ॥ उत्तरत्रान्वयः ॥ ६९ ॥ मम माम् ॥ मामाक्षिपसीति वा पाठः ॥ उच्चैर्यथा स्यात्तथाऽऽक्षिपसि किम् ॥ मयामुद्रामुद्रिकाचौर्यकर्मणालब्धाऽपितु न लब्धेति ॥
 किं मां क्षिपसीति पाठे किं कुत्सितं यथा स्यात्तथा किं किमर्थं क्षिपसि आक्षिपसीत्यर्थः ॥ कथं तर्हि प्राप्ता तत्राह ॥ त्वदीयेनेति ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ आक्षिकः अक्षेण व्यवहरतीत्या
 क्षिको द्यूतकार इत्यर्थः ॥ अद्य यावद्द्वारभ्य तेन त्वत्पुत्रेण सदृशो द्यूतकारो नाभूदस्तीति चेदिति शेषः ॥ अतो दुरोदरशिरोमणिर्द्यूतकारश्रेष्ठः ॥ ७४ ॥ कथं त्वयानाज्ञायिष्ये अद्य यावत्कथं नाज्ञायीति वा काका

भिन्नायेनोभयत्रवासंबन्धः ॥ कथंभूतः ॥ आवेनयानयकोविदः ॥ नविनयोऽविनयः दुर्नयइत्यर्थः ॥ ननयोऽनयोदुर्नीतिरनीतिशास्त्रमिति वा ॥ तयोः कोविदः पंडितः ॥ व्यसनी चौर्यको
विदइतिकचित् ॥ ७५ ॥ आस्योपविश्य च ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ मेनमअंगुलितोऽंगुल्याः सकाशाच्चयाहता ॥ अंगुलिकाहतेतिकचित् ॥ मयातवसमर्पितेतिचान्यत्र ॥ ७८ ॥ ७९ ॥
॥ ८० ॥ ८१ ॥ हंहोइतिसंबोधने ॥ हंहोहेसत्पुत्रजननिइतिसक्रोधोपहासः ॥ ८२ ॥ सहयुनक्तीतिसयुक्साहितइत्यर्थः ॥ ८३ ॥ त्वत्तव ॥ सशटकइतिकचित् ॥
तच्छाटकइत्यन्यत्र ॥ शाटकः स्थूलशाटकः ॥ भामासत्यभामोतिवत् ॥ वराशिरित्यर्थः ॥ वराशीः स्थूलशाटकइत्यमरः ॥ मंजिष्ठया आरक्तो मंजिष्ठः ॥ तुनिश्चितम् ॥ वस्त्रधान्यां वस्त्राणि धी
यन्तेऽस्यामितिवस्त्रधानी रज्वादिनिर्मितवस्त्रस्थानंतस्यालंबतेस्मेत्यध्याहारः ॥ ८४ ॥ भृंगारुगंडुका विशेषः ॥ त्रिगुणितापटी त्रिपटी अंगाच्छादनप्रतिष्ठावस्त्रमित्यर्थः ॥ ८५ ॥ दक्षिणस्यां

प्रावृत्यवाससामौलिप्राविशन्निजमंदिरम् ॥ महापतिव्रतामास्यपत्नीं प्रोवाचतामथ ॥ ७६ ॥ दीक्षितायि निकुत्रासिक्रते गुणनिधिः सुतः ॥ अथतिष्ठतु
किं तेन कसाममशुभोर्मिका ॥ ७७ ॥ अंगोद्वर्तनकालेयात्वयामेऽंगुलितोद्धता ॥ नवरत्नमयीं शीघ्रंतामानीयप्रयच्छमे ॥ ७८ ॥ इति श्रुत्वाथ तद्वाक्यंभी
तासादीक्षितायिनी ॥ प्रोवाचसातुमाध्याह्नीक्रियां निष्पादयत्वथ ॥ ७९ ॥ व्यग्रास्मि देवपूजार्थमुपहारादिकर्मणि ॥ समयोयमतिक्रामेदतिथीनां
प्रियातिथे ॥ ८० ॥ इदानीमेवपक्वान्नकरणव्यग्रयामया ॥ स्थापिताभाजनेकापिविस्मृतेतिनवेद्वयहम् ॥ ८१ ॥ दीक्षितउवाच ॥ ॥ हंहोसत्पुत्रजन
निनित्यंसत्यप्रभाषिणि ॥ यदायदात्वासंपृच्छेतनयः क्वगतस्त्विति ॥ ८२ ॥ तदातदेतित्वंब्रूयानाथेदानींसनिर्गतः ॥ अधीत्याध्ययनार्थंचद्वित्रैर्मित्रैः
सयुग्बहिः ॥ ८३ ॥ कुतस्त्वच्छाटकः पत्निमंजिष्ठोयोमयाऽर्पितः ॥ लंबतेवस्त्रधान्यांस्तथ्यंब्रूहिभयंत्यज ॥ ८४ ॥ सांप्रतनेक्ष्यतेसोपिभृंगारुर्मणिमं
डितः ॥ पट्टसूत्रमयीसापित्रिपटीक्वनृपार्पिता ॥ ८५ ॥ कदाक्षिणात्यंतत्कांस्यंगौडीताम्रवटीकसा ॥ नागदंतमयीसाक्खसुखकौतुकमंचिका ॥ ८६ ॥
कसापर्वतदेशीयाचंद्रकांतशिलोद्भवा ॥ दीपिकाव्यग्रहस्ताग्रासालंकृच्छालभंजिका ॥ ८७ ॥ किंवहूक्तेनकुलजेतुभ्यंकुप्याम्यहंवृथा ॥ तदाभ्यवह
रिष्येहमुपयस्याम्यहंयदा ॥ ८८ ॥ अनपत्योऽस्मितेनाहंदुष्टेनकुलदूषिणा ॥ उत्तिष्ठानयदभ्रांबुतस्मैदद्यांतिलांजलिम् ॥ ८९ ॥ अपुत्रत्वंवरं नृणां
कुपुत्रात्कुलपांसनात् ॥ त्यजेदेकंकुलस्यार्थेनीतिरेषासनातनी ॥ ९० ॥

दिशिभवंदाक्षिणात्यम् ॥ गौडदेशोद्भवागौडी ॥ नागोगजः ॥ मंचिकासूक्ष्मखट्वा ॥ ८६ ॥ पर्वतदेशीयापर्वतदेशोद्भवाशालभंजिकापुत्तलिका ॥ यासाकेत्यन्वयः ॥ कथंभूता ॥
चंद्रकांतशिलोद्भवातन्निर्मितादीप्यतीतिदीपिकाउज्ज्वलेत्यर्थः ॥ अव्यग्रहस्ताग्रा ॥ वरंप्रार्थितुमुद्यतकराग्रेत्यर्थः ॥ अलंकृदलंकरणंतत्सहितायासासालंकृत् ॥ ८७ ॥ किंवहूक्तेनेति ॥
यदाहमुपयस्यामिउद्ग्रहिष्यामिविवाहांतंकारिष्यामीतिवावत् ॥ उपनेष्यामीतिपाठेपिसएवार्थः ॥ तदाहंअभ्यवहारेष्येभोक्ष्येभोजनंकारिष्यामीत्यर्थः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ कुलपांसनात्
कुलदूषणात् ॥ कुलपांसुलादितिपाठेपिसएवार्थः ॥ कुललांजनादितिकीर्त्तनात् ॥ त्यजेदेकंकुलस्यार्थंग्रामस्यार्थंकुलंत्यजेत् ॥ ग्रामंजनपदस्यार्थंआत्मार्यं पृथिवीं

त्यजेदिति ॥ भागवतेचधृतराष्ट्रप्रतिविदुर्वाक्यम् ॥ त्यजाश्वशैवंकुलकौशलायेति ॥ ९० ॥ सुतांप्राप्य ॥ प्रार्थयेत्तिकचिद् ॥ ९१ ॥ समालोच्यविचार्य ॥ समालोच्येतिकचिद् ॥ ९२ ॥ अस्तिधनः ॥ अस्तिविद्यमानधनस्यसौऽस्तिधनः ॥ अस्तीतितिङंतप्रतिरूपकमव्ययम् ॥ ९३ ॥ देशांतरेऽस्तिधनदइतिकचिद् ॥ अस्तिधनतइतिवान्यत्र ॥ नाहमभ्यस्तवेदोऽस्मिनचैवास्तिधना गमः ॥ देशांतरेयोधनवान्सविद्यःसुखमेधतेइतिकचित्पाठःसस्पष्टार्थः ॥ ९४ ॥ यायजूककुलेइज्याशीलस्यवंशे ॥ इज्याशीलोयायजूकइत्यमरः ॥ अनुसंधयेद्योजयेत् ॥ ९५ ॥ नाधिगच्छामिनाभि जानामि ॥ परिचितःकश्चिज्जनइतिशेषः ॥ परिचितीरितिकचिद् ॥ ९६ ॥ याचेप्रार्थये ॥ याचमेजननीसाइहनेतियोजना ॥ साचेतिवापाठः ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ महोपहारान्महापूजासं

स्नात्वानित्यविधिं कृत्वातस्मिन्नेवाह्निकस्यचिद् ॥ श्रोत्रियस्यसुतांप्राप्यपाणिंजग्राहदीक्षितः ॥ ९१ ॥ श्रुत्वातथासवृत्तांतंप्राक्तनंस्वंविनिंयच ॥ कांचिद्दिशंसमालोच्यनिर्ययौदीक्षितांगजः ॥ ९२ ॥ चिंतामवापमहर्ताक्रियामिकरवाणिकम् ॥ नाहमभ्यस्तविद्योऽस्मिनचैवास्तिधनोऽस्म्यहम् ॥ ९३ ॥ देशांतरेह्यस्तिधनः सद्विद्यः सुखमेधते ॥ भयमस्तिधनेचौरात्सविद्यःसर्वतोऽभयः ॥ ९४ ॥ यायजूककुलेजन्मककमेव्यसनंतथा ॥ अहोबलीयान्स विधिर्भाविर्कर्मनुसंधयेत् ॥ ९५ ॥ भिक्षितुंनाधिगच्छामिनमेपरिचितःकचिद् ॥ नचपाश्वेधनंकिंचित्किमत्रशरणंभवेत् ॥ ९६ ॥ सदानभ्युदितेभानौ प्रसूमेमृष्टभोजनम् ॥ दद्यादद्यात्रकंयाचेयाचेहजननीनमे ॥ ९७ ॥ इतिचिंतयतस्तस्यभानुरस्ताचलंगतः ॥ एतस्मिन्नेवसमयेकश्चिन्माहेश्वरोनरः ॥ ९८ ॥ महोपहारानादायनगराद्गहिरभ्यगात् ॥ समभ्यर्चितुमीशानंशिवरात्रावुपोषितः ॥ ९९ ॥ पक्वान्नगंधमात्रायक्षुधितःसतमन्वगात् ॥ इदमन्नंमयाग्राह्यं शिवायोपस्कृतंनिशि ॥ १०० ॥ इत्याशामवलंब्याथद्वारिशंभोरुपाविशत् ॥ ददर्शचमहापूजांतेनभक्तेननिर्मिताम् ॥ १ ॥ विधायनृत्यगीतादिभक्ताः सुप्ताःक्षणयदा ॥ नैवेद्यंसतदाऽऽदातुंगर्भागारंविशेश ॥ २ ॥ दीपमंदप्रभंदृष्ट्वापक्वान्नावेक्षणायसः ॥ निजचैलांचलाद्वर्तिदत्त्वासमुददीपयत् ॥ ३ ॥ ततःपक्वान्नमादायत्वरितंगच्छतोवहिः ॥ तस्यपादतलाघातात्प्रसुप्तःकोप्यबुध्यत ॥ ४ ॥ कोयंकोयंत्वरपन्नश्चोरोयंगृह्यतामिति ॥ यावद्भूयात्समागत्य तावत्सपुररक्षकैः ॥ ५ ॥ पलायमानोनिहतःक्षणात्पंचत्वमागतः ॥ अभक्ष्यन्नैवेद्यंभाविपुण्यबलात्प्रसः ॥ ६ ॥

भारान् ॥ ९९ ॥ तमन्वगात्तमाहेश्वरमनुपश्चादगाद्वतवान् ॥ १०० ॥ १ ॥ गर्भागारंअगारस्यमध्यम् ॥ २ ॥ निजचैलांचलात्स्वस्त्राप्रतोवर्तिदशांसमुददीपयत्सम्यक्ज्वालयामास ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अभक्ष्यन्नेति ॥ भाविपुण्यवशाद्भविष्यच्छिवरात्रोपोषणपुण्यवशात् ॥ निर्माल्यभक्षणेउपोषणनाशप्रसंगात् ॥ अतएवशिवदूतावक्ष्यति ॥ उपोषितेनभूतायामिति ॥ यत्तुशिवनिर्माल्यभोक्तारइत्यादितत्तुतेषांसूक्ष्मधर्मापरिज्ञानात् ॥ तथाचवक्ष्यतिशिवदूताः ॥ किंकराःशिवधर्मयिसूक्ष्मास्तेवैभवाद्दशैरित्यादि ॥ यद्वा वाणलिंगाद्यतिरिक्तविषयंतद्यमदूतवचनम् ॥ तथाच ॥ वाणलिंगेस्वयंभूतेचंद्रकांतित्ददिस्थिते ॥ तत्रक्रतुशतंपुण्यंशंभोर्नैवेद्यभक्षणमिति ॥ तत्रवाणलिंगानामंदम् ॥ तद्दिस्थितंप्राणलिंगम् ॥ तद्दिस्थितेप्राणवच्छैवेर्धार्थमाणलिंगमित्यर्थः ॥ तद्दिध्यान

विषयत्वेन स्थितं लिङ्गमिति वा ॥ रुद्रभुक्तं भुंजीत रुद्रपीतं पिबेद् रुद्राघ्रातं जिघ्रेदिति च जावालितश्रुतिः ॥ ६ ॥ अथेति ॥ अनंतरं यावत् समागत्य विकैटर्भटैः सबद्धस्तावत् पारिषदास्तं नेतुं प्राप्ता इति द्वितीय
श्लोकैरान्वयः ॥ ७ ॥ किंकिणीजालमालितं क्षुद्रघंटिकानिवहसंजातमालमित्यर्थः ॥ शूलपाणयः रुद्रपारिषदा इत्यर्थः ॥ ८ ॥ शंभोर्गणान् समालोक्य यमकिंकरैरित्यमवाद्युक्तमित्यन्वयः ॥
कित्तु ॥ हेगणा अयं द्विजो दुर्वृत्त इति ॥ ९ ॥ दुर्वृत्तत्वेमेवाह ॥ कुलेति चतुर्भिः ॥ ११० ॥ आस्तामित्यत्र अकारलोप आर्षः ॥ आसतामित्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तत्तर्हि ॥ १४ ॥ इत्यमिति ॥

अथ बद्धः समागत्य पाशमुद्धर पाणिभिः ॥ निनीषुभिः संयमिनीयामैः सविकटैर्भटैः ॥ ७ ॥ तावत्पारिषदाः प्राप्ताः किंकिणीजालमालितम् ॥ दिव्यं वि
मानमादाय तं नेतुं शूलपाणयः ॥ ८ ॥ शंभोर्गणान् समालोक्य भीतैस्तैर्यमकिंकरैः ॥ अवादिप्रणतैरित्थं दुर्वृत्तो यंगणाद्विजः ॥ ९ ॥ कुलाचारप्रतीपोयं
पित्रोर्वाक्यपराङ्मुखः ॥ सत्यशौचपरिभ्रष्टः संध्यास्नानविवर्जितः ॥ ११० ॥ आस्तां दूरेऽस्य कर्माणि शिवनिर्माल्यहारकः ॥ प्रत्यक्षतोऽत्र वीक्षध्व
मस्पृश्यो यं भवादृशाम् ॥ ११ ॥ शिवनिर्माल्यभोक्तारः शिवनिर्माल्यलवङ्काः ॥ शिवनिर्माल्यदातारः स्पर्शस्तेषां ह्यपुण्यकृत् ॥ १२ ॥ विषमालो ज्यवापे
यं श्रेयो वाऽनशनं परम् ॥ सेवितव्यं शिवस्वनप्राणैः कंठगतैरपि ॥ १३ ॥ ययं प्रमाणं धर्मेषु यथान च तथा वयम् ॥ अस्ति चेद्धर्मलेशोऽस्य गणास्तच्छृणुमो
वयम् ॥ १४ ॥ इत्थं तद्वाक्यमाकर्ण्य प्रोचुः पारिषदास्ततः ॥ किंकराः शिवधर्माये सूक्ष्मास्ते वै भवादृशैः ॥ १५ ॥ स्थूललक्ष्यैः कथं लक्ष्यालक्ष्याये सूक्ष्मदृ
ष्टिभिः ॥ अनेनानेन सा कर्मयत्कृतं शृणुते हतत् ॥ १६ ॥ पतंती लिंगशिरसि दीपच्छायानिवारिता ॥ स्वचैलांचलतोऽनेन दत्त्वा दीपे दशां निशि ॥ १७ ॥
अपरोपि परो धर्मो जातस्तत्रास्य किंकराः ॥ शृण्वता शिवनामानि प्रसंगादपि गृह्यतः ॥ १८ ॥ भक्तेन विधिना पूजाक्रियमाणानि रीक्षिता ॥ उपोषिते
न भूतायामनेन स्थिरचेतसा ॥ १९ ॥ कलिंगराजो भविताऽधुना विधुतकल्मषः ॥ एष द्विजवरो दूतायूयं यातयथागताः ॥ १२० ॥ पार्षदैर्यमदूतेभ्यो मो
चितस्त्वितिसद्विजः ॥ अरिदं मस्य तनयः कलिंगाधिपतेर्दमः ॥ २१ ॥ क्रमाद्राज्यमवाप्याथ पितर्युपरते युवा ॥ नान्यंधर्मविजानातिदुर्दमो भूप
तिर्दमः ॥ २२ ॥ शिवा लयेषु सर्वेषु दीपदानाद्वेद्विजः ॥ ग्रामार्धी शान् समाहूय सर्वान् त्वविषयस्थितान् ॥ २३ ॥ इत्थमाज्ञापयामास समेदं डचो भविष्यति ॥
यस्य यस्याभितो ग्रामं यावंतश्च शिवा लयाः ॥ २४ ॥

हे किंकराः ये शिवधर्मास्ते भवादृशैः सूक्ष्मा अलक्ष्या एव ॥ १५ ॥ एतदेव स्पष्टयति ॥ स्थूललक्ष्यैरिति ॥ सूक्ष्मदृष्टिभिर्ये धर्मालक्ष्याज्ञेयाः ॥ स्थूललक्ष्यं येषां तैः स्थूलदृष्टिभिः कथं लक्ष्या इत्यर्थः ॥
अथ वा हे किंकराः ये शिवधर्मास्ते अतीव सूक्ष्मा एव ॥ अतः सूक्ष्मदृष्टिभिरित्यादि पूर्ववत् ॥ अनेन सानिष्पापेन ॥ १६ ॥ दशां वर्तिम् ॥ १७ ॥ शिवनामानि गृह्यतः पुरुषात्सकाशात् प्रसंगात्तानि शृण्वता ॥
॥ १८ ॥ भक्तेन विहिता पूजा अनेन निरीक्षिता ॥ भूतायां चतुर्दश्याम् ॥ १९ ॥ इति यतः ॥ अतः कलिंगराजो भवितेति ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ समेदं डचो भविष्यति यस्तु ममाज्ञानं

करिष्यतीतिशेषः ॥ आज्ञामेवाह ॥ यस्यस्येत्येति ॥ ग्राममभितः ग्रामस्यसमंततः ॥ २४ ॥ दण्डमेवाह ॥ ममाज्ञाभंगदोषेणेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ रत्नदीपशिखाश्रयः रत्नान्ये
वदीपास्तेषांशिखानामाश्रयः ॥ रत्नश्रेष्ठानांपतिरित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ स्वार्थेति ॥ स्वार्थस्वप्रयोजनार्थदीपवर्त्युद्दीप्त्यालिंगमस्तकांधकारंहरतीतिसः ॥ १३० ॥ प्राग्वासनोदयात्पूर्व
संस्कारस्फुरणात् ॥ अतिविस्मयेनाहतुः ॥ कैषेति ॥ हेतिवशर्मन्विलोकयपश्य ॥ किम् ॥ एषादिक्पालपदवीस्थानंक ॥ एषाकेत्याकांक्षायामाहतुः ॥ मनुष्यधर्मणाऽनेनगुणनिधिनासां
प्रतंयाइहस्वर्गेभुज्यतेसावाक्येतिशेषः ॥ ३१ ॥ नकेवलमलकायाःपतिरभूदीश्वरेणसार्धमित्रतांचप्राप्तवानित्याहतुः ॥ सर्वदैवेत्यादिना ॥ संश्रृणुष्वसम्यक्शृणु ॥ आत्मनेपदमार्षम् ॥
पांठांतरेहेस्वस्वीयआत्मीयेतिशिवशर्मसंबोधनम् ॥ ३२ ॥ पाद्मेकल्पेलोकत्रयात्मकपद्मसृष्टौ ॥ वैश्रवणःविश्रवसःपुत्रःकुबेरइत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ तत्रपाद्मे ॥ मेघवाहनेरौद्रेकल्पइत्यनुषजते ॥

तत्रतत्रसदादीपोद्योतनीयोऽविचारितम् ॥ ममाज्ञाभंगदोषेणशिरश्छेत्स्याम्यसंशयम् ॥ २५ ॥ इतितद्भयतोदीपादीपाःप्रतिशिवालयम् ॥ अनेनै
वसधर्मेणयावज्जीवंदमोनृपः ॥ २६ ॥ धर्मर्द्धिमहर्तप्राप्यकालधर्मवशंगतः ॥ सदीपवासनायोगाद्ब्रह्मदीपान्प्रदीप्यवै ॥ २७ ॥ अलकायाःपति
रभूद्रत्नदीपशिखाश्रयः ॥ एवंफलतिकालेनशिवेऽल्पमपियत्कृतम् ॥ २८ ॥ इतिज्ञात्वाशिवेकार्यभजनस्वसुखार्थिभिः ॥ कसदीक्षितदायादः सर्वधर्म
पराङ्मुखः ॥ २९ ॥ स्वार्थदीपदशोद्योतलिंगमौलितमोहरः ॥ कलिंगविषयेराज्यंप्राप्तोधर्मरतिःसदा ॥ १३० ॥ शिवालयेसमुद्दीप्यदीपान्प्राग्वा
सनोदयात् ॥ कैषादिक्पालपदवीशिवशर्मन्विलोकय ॥ मनुष्यधर्मणानेनसांप्रतंयेहभुज्यते ॥ ३१ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ सर्वदैवशिवेनासौसखित्वं
चयथेयिवान् ॥ तदप्येकमनाविप्रसंश्रृणुष्वब्रवावहै ॥ ३२ ॥ पाद्मेकल्पेपुराविप्रब्रह्मणोमानसात्सुतात् ॥ पुलस्त्याद्विश्रवाजज्ञेतस्यवैश्रवणःसुतः ॥ ३३ ॥
तेनेयमलकाभुक्तापुरीविश्वकृताकृता ॥ आराध्यंयवकंदेवमत्युग्रतपसापुरा ॥ ३४ ॥ व्यतीतेतत्रकल्पेवैप्रवृत्तेमेघवाहने ॥ याज्ञदत्तिसौश्री
दस्तपस्तेपेसुदुःसहम् ॥ ३५ ॥

तथाचोक्तवासिष्ठे ॥ कदाचित्सृष्टयःशार्व्यःकदाचित्पद्मजोद्भवाः ॥ कदाचिदपिवैष्णव्यःकदाचिन्मुनिनिर्मिताइति ॥ कथंरुद्रस्यमेघवाहनत्वमितिचेदुच्यते ॥ मेघवाहनइंद्रस्तद्रूपधारित्वान्महादेवस्य
मेघवाहनता ॥ तच्चात्रैवोक्तम् ॥ यद्वा मेघमारुह्यश्रीकृष्णायवरंदत्तवानितिमेघवाहनइति ॥ दानधर्मे ॥ दिव्यवर्षसहस्रमेघोभूत्वाहरंविष्णुरवहदितिवातथोच्यते ॥ तथाचलंगे ॥ ससर्जशंकरंध्यात्वां
ब्रह्माणंपरमेश्वरः ॥ जनार्दनोजगन्नाथःकल्पेवैमेघवाहने ॥ दिव्यवर्षसहस्रमेघोभूत्वाऽवहद्धरम् ॥ नारायणोमहादेवंबहुमानेनसादरम् ॥ दृष्ट्वाभावंमहादेवोहरेःस्वात्मनिशंकरः ॥ प्रददौतस्यसकलं संपुंवेब्रह्मणा
सह ॥ तदातत्कल्पमाहुर्वैमेघवाहनसंज्ञयोति ॥ यद्वा देव्योक्तेनोपरिमेघानांकृतावासत्वान्मेघवाहनइतिपुराणांतरम् ॥ यद्वा भक्तानांफलसेचनान्मेघोवृषस्तद्वाहनत्वात् ॥ यद्वा सेचनतृप्तिसाम्यान्मे

घोवरस्तंमापयतीतिमेघवाहनः ॥ यद्वाऽष्टमूर्तिवात्सूर्यरूपेणावहादिमेघान्प्रापयतीति ॥ यद्वा मेघवाहनइतिब्रह्मणःकल्पविशेषस्यनाम ॥ तथाचोक्तलिंगे ॥ भवोद्भवस्तपश्चैवभव्यारंभःप्रभुःपुनः ॥ ऋतुर्वर्द्धिव्यवाहःसावित्रस्तुतएवच ॥ उशिकःकुशिकश्चैवगांधारोमुनिसत्तमाः ॥ ऋषभश्चतथापन्नोगांधारीयश्चमध्यगः ॥ वैराजोवैनिषादश्चमुख्योवैमेघवाहनः ॥ पंचमश्चित्रकश्चैवआकृतिस्तानएवच ॥ मनश्चदशोवृंहश्चतथावैतलोहितः ॥ रक्तश्चपीतवासाश्चअसितःसर्वरूपकः ॥ एवंकल्पास्तुसंख्याताब्रह्मणोव्यक्तजन्मनइति ॥ यज्ञदत्तस्यापत्यंयाज्ञदत्तिर्गुणनिधिरित्यर्थः ॥ श्रीदोनिधिपतित्वात्संपत्तिदत्तात्संपत्तिदः ॥ सुदुःसहसुदुष्करंतपस्तेपइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ एतद्विबुधोति ॥ भक्तिप्रभावमित्यारभ्यततइत्यतःप्राक्तेन ॥ शंभोर्भक्तिप्रभावंविज्ञायकाशिकांप्राप्यचित्तरत्नप्रदीपकमुद्बोध्यउज्ज्वालयशां भवंलिंगंशंभोलिंगंसंस्थाप्ययावत्तद्वर्ष्मत्वगस्थिपरिशेषितमस्थिचर्मावशिष्टंभूवतावद्वर्षाणामयुतंशतंदशलक्षंतपस्ततापकृतवानितिपंचमेनान्वयः ॥ ३६ ॥ भक्तिप्रभावंविज्ञायेत्युक्तं तत्रहेत्वन्वेष्टव्यामाह ॥ तदीपमात्रतःतस्यप्रसिद्धस्यमोहेश्वरस्यकृतस्यदीपस्यमात्रतःदीपनंदीपउद्दीपनंउज्ज्वालनमितियावत् ॥ तन्मात्रतस्तदेकमात्रतइत्यर्थः ॥ कथंभूतंचित्तरत्नप्रदीपकम् ॥ शिवैकदशं

भक्तिप्रभावंविज्ञायशंभोस्तदीपमात्रतः ॥ पुरीपुरारेःसंप्राप्यकाशिकांचित्प्रकाशिकाम् ॥ ३६ ॥ शिवैकदशमुद्बोध्यचित्तरत्नप्रदीपकम् ॥ अनन्यभक्तिस्नेहादयंतन्महोध्याननिश्चलम् ॥ ३७ ॥ शिवैक्यसुमहापात्रंतपोग्निपरिवृंहितम् ॥ कामक्रोधमहाविघ्नपतंगाघातवर्जितम् ॥ ३८ ॥ प्राणसंरोधनिर्वातंनिर्मलंनिर्मलेक्षणात् ॥ संस्थाप्यशांभवलिंगंसद्भावकुसुमार्चितम् ॥ ३९ ॥ तावत्ततापसतपस्त्वगस्थिपरिशेषितम् ॥ यावद्भूवतद्वर्ष्मवर्षाणामयुतंशतम् ॥ १४० ॥ ततःसहविशालाक्ष्यादेवोविश्वेश्वरः स्वयम् ॥ अलकापतिमालोक्यप्रसन्नेनांतरात्मना ॥ ४१ ॥ लिंगेमनःसमाधायस्थितंस्थाणुस्वरूपिणम् ॥ उवाच वरदोस्मीतितत्त्वालमलकापते ॥ ४२ ॥ उन्मील्यनयनेयावत्सपश्यतितपोधनः ॥ तावदुद्यत्सहस्रांशुसहस्राधिकतेजसम् ॥ ४३ ॥ पुरोददर्शश्रीकण्ठचंद्रचूडमुमाधवम् ॥ तत्तेजःपरिभूताक्षितेजाः संमील्यलोचने ॥ ४४ ॥

शिवएवैकादशावर्तिकायास्मिस्तम् ॥ पुनःकीदृशम् ॥ अनन्यभक्तिस्नेहादयं अव्यभिचारिणीभक्तिवस्नेहोवृतादिस्तेनाढयम् ॥ तन्महोध्याननिश्चलं तच्चतन्महश्चेतितन्महस्तद्ग्रहानेननिश्चलम् ॥ ३७ ॥ शिवैक्यसुमहापात्रं शिवेनसहयदैक्यतादात्म्यंतदेवसुमहापात्रमाधारोयस्यतम् ॥ तपएवाग्निस्तेनपरिवृंहितंवर्धितम् ॥ कामक्रोधाद्योमहाविघ्नास्तएवपतंगास्तेषामाघातेनापातेनपरिवर्जितम् ॥ ३८ ॥ प्राणसंरोधःप्राणायामएवनिर्वातोवाताभावोयत्रतम् ॥ निर्मलमसंभावनाविपरीतभावनारहितंयदक्षेपज्ञानंतस्मान्निर्मलम् ॥ कथंभूतंलिंगम् ॥ सद्भावकुसुमार्चितं सद्भावःसद्भक्तिस्तदेवकुसुमंतेनार्चितम् ॥ यद्वा सद्भक्तिर्मनोवृत्तिस्तद्विशेषरूपाप्यहिंसादीनिगुणानितैरर्चितम् ॥ तथाचोक्तम् ॥ अहिंसाप्रथमंयुष्पंपुष्पमिन्द्रियनिग्रहः ॥ ध्यानपुष्पंतपःपुष्पंज्ञानपुष्पंतथैवच ॥ सर्वभूतदयापुष्पंक्षमापुष्पंविशेषतः ॥ सत्यंचाष्टविधंपुष्पंविबुधोःप्रीतिकरंपरमिति ॥ ध्यानपुष्पमित्यत्रध्यानशब्दोविवेकविषयः ॥ अतोनिर्मलेक्षणादित्यनेननपौनरुक्त्यम् ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ उन्मीलयेति ॥ सधनदोनयनेउन्मील्यविवृत्ययावत्पश्यतितावच्छ्रीकण्ठचंद्रदर्शेत्यन्वयः ॥ ४३ ॥ तत्तेजइति ॥ सोऽलकापतिर्नेत्रेसंमील्यसम्यगविकचय्यहेदेवेतिसंवाध्यदेवेशंदेवदेवानांविशंउवाचे

त्यन्वयः ॥ कथंभूतः ॥ तस्यविश्वेश्वरस्यतेजसापरिभूतमाक्षितेजोयस्यसः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ प्रेमपात्रमर्थादीश्वरस्य ॥ सौभाग्यश्रीःसौभाग्यसंपत् ॥ ४९ ॥
 क्रूरदृष्टिःसन्धावद्वीक्षतेतावत्तन्नेत्रम् ॥ तदित्यव्ययम् ॥ तस्मिन्ममचक्षुःस्फोटस्फुटितवदित्यर्थः ॥ वामनेत्रस्फोटनेहेतुमाह ॥ वामविलोकनात्क्रूरदृष्ट्याविलोकनात् ॥ वामनेत्रेणवाविलोकनात् ॥
 स्फोटनेहेतुमाह ॥ क्रूरदृष्टिर्गतिः ॥ वक्रदृष्टिरित्यर्थः ॥ दृष्टदृष्टिरितिवा ॥ १९० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अधिवर्णयेदधिकंकथयेत् ॥ अधिवर्णयन्नितिकचित् ॥ ५४ ॥ निधीनांपद्मादीनामष्टानाम् ॥
 उवाचदेवदेवेशंनोरथपथातिगम् ॥ निजांघ्रिदर्शनेनाथदृक्सामर्थ्यप्रयच्छमे ॥ ४५ ॥ अयमेववरोनाथयत्त्वंसाक्षात्रिरीक्ष्यसे ॥ किमन्येनवरेणेशनमस्ते
 शशिशेखर ॥ ४६ ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वादेवदेवउमापतिः ॥ ददौदर्शनसामर्थ्यस्पृष्टपाणितलेनतम ॥ ४७ ॥ प्रसार्यनयनेपूर्वमुमामेवव्यलोकयत् ॥
 शंभोःसमीपेकायोपिदेवासर्वांगसुंदरी ॥ ४८ ॥ अनयाकिंतपस्ततंममापितपसोधिकम् ॥ अहोरूपमहोप्रेमसौभाग्यश्रीरहोभृशम् ॥ ४९ ॥ क्रूरदृष्टी
 क्षतेयावत्पुनःपुनरिदं वदन् ॥ तावत्पुस्फोटतन्नेत्रं वामं वामाविलोकनात् ॥ १९० ॥ अथदेव्यब्रवीदेवंकिमसौदुष्टतापसः ॥ असकृद्वीक्ष्यमांवक्तिन्यकुर्व
 न्मेतपःप्रभाम् ॥ ५१ ॥ असकृदक्षिणेनाक्षणापुनर्मामेवपश्यति ॥ असूयमानोभेरूपं प्रेमसौभाग्यसंपदः ॥ ५२ ॥ इतिदेवीगिरंश्रुत्वाप्रहस्यप्राहतां
 प्रभुः ॥ उमेत्वदीयःपुत्रोयंनचक्रूरेणचक्षुषा ॥ ५३ ॥ संपश्यतेतपोलक्ष्मीतवकिंतवधिवर्णयेत् ॥ इतिदेवीसमाभाष्यतमीशःपुनरब्रवीत् ॥ ५४ ॥
 वरान्ददामितेवत्सतपसानेनतोषितः ॥ निधीनामधिनाथस्त्वंगुह्यकानांभवेश्वरः ॥ ५५ ॥ यक्षाणांकिन्नराणांवरारजाराज्ञांचसुव्रत ॥ पतिःपुण्यजनानां
 चसर्वेषांधनदोभव ॥ ५६ ॥ मयासख्यंचतेनित्यं वत्स्यामिचतुर्वांतिके ॥ अलकांनिकषामित्रतवप्रीतिविवृद्धये ॥ ५७ ॥ आगच्छपादयोरस्याःपतते
 जननीत्वियम् ॥ इतिदत्त्वावरान्देवःपुनराहशिवांशिवः ॥ प्रसादंकुरुदेवेशितपस्विन्यंगजेऽत्रैव ॥ ५८ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ वत्सतेनिश्चलाभक्तिर्भवे
 भवतुसर्वदा ॥ भवैकपिंगोनेत्रेणवामेनस्फुटितेनह ॥ ५९ ॥ देवेनदत्तायेतुभ्यंवरःसंतुतथैवते ॥ कुबेरोभवनाम्नात्वंममरूपेर्ष्यासुत ॥ १६० ॥ त्वयेदं
 स्थापितंलिङ्गंतवनाम्नाभविष्यति ॥ सिद्धिदंसाधकानांचसर्वपापहरंपरम् ॥ ६१ ॥ नयनेनवियुज्येतनसख्यानचवांधवैः ॥ कुबेरेश्वरलिङ्गस्यकुर्या
 द्योदर्शनंनरः ॥ ६२ ॥ विश्वेशादक्षिणेभागेकुबेरेशंसमर्चयेत् ॥ नरोलिप्येतनोपापैर्नदारिद्र्येणनोऽसुखैः ॥ ६३ ॥ इतिदत्त्वावरान्देवोदेव्यासहमहे
 श्वरः ॥ धनदायाविवेशाथधामवैश्वेश्वरंपरम् ॥ ६४ ॥

नदुक्तम् ॥ पद्मश्वैवमहापद्मोमत्स्यकूर्मैतथौदकः ॥ नीलोमुकुंदःशंखश्चनिधयोष्टौप्रकीर्तिताइति ॥ ५५ ॥ किन्नराणांकिंपुरुषाणामित्यर्थः ॥ यथाश्रुतानामेववा ॥ पुण्यजनानांराक्षसा
 नाम् ॥ ५६ ॥ निकषामित्र निकषाराक्षसजातीनामातातस्यामित्र ॥ यद्वा अलकांनिकषाभ्रकायाःसमीपेप्रीतिविवृद्धयेप्रीत्यतिशयार्थम् ॥ प्रीतिविवर्धयन्नितिकचित् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥
 एकपिंगः एकनेत्रं पिंगं स्फुटितं यस्यसः ॥ ५९ ॥ कुत्सितेवैरः शरीरं ॥ ६० ॥ इति कुबेरः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ वैश्वेश्वरं स्वस्वरूपमानंदवनं वा कैलासं वा ॥ ६४ ॥

उपसंहरति ॥ इत्यमिति ॥ वैश्वेश्वरधामेत्युक्तं किं तद्दामेत्याकांशायामाह ॥ अलकांनिकषेति ॥ अलकायाः समीप इत्यर्थः ॥ यद्वा कैलासं दृष्ट्वा कस्येयं पूरति पृच्छंति शिवशर्माणं प्रत्याहत्तुलका
मिति ॥ ६५ ॥ यक्षेश्वराणां भित्तिपूजायां बहुवचनम् ॥ यक्षाश्च तदीश्वराश्च तेषां भित्तिः ॥ कल्पभेदपेक्षया वा ॥ १६६ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥
चतुर्दशोऽत्रवर्ण्यते लोकोद्भावति सुंदरौ ॥ ईशानस्य तथा चैव चंद्रस्यामृतदीधितेः ॥ १ ॥ क्रममाप्तामैशानीं पुरीं दर्शयतो लकाया इति ॥ १ ॥ शिवसात्कृतं शिवे समर्पितं सकलं कर्म यैस्ते शिवसात्कृत

॥ गणावूचतुः ॥ इत्थं सखित्वं श्रीशंभोः प्रापैष धनदः परम् ॥ अलकांनिकषाचैष कैलासः शंकरालयः ॥ ६५ ॥ पुर्यायक्षेश्वराणां ते स्वरूपमिति व
र्णितम् ॥ यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो नरो मुच्येदसंशयम् ॥ १६६ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्द्धे गंधव
त्यलकावर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ अलकायाः पुरोभागे पूरेशानीमहोदया ॥ अस्यां वसंतिसततं रुद्रभक्तास्तपोधनाः ॥ १ ॥
शिवस्मरणसंसक्ताः शिवव्रतपरायणाः ॥ शिवसात्कृतकर्माणः शिवपूजार्ताः सदा ॥ २ ॥ साभिलाषास्तपस्यंति स्वर्गभोगोस्ति त्वीह नः ॥ तेऽत्र रुद्रपुरे रम्ये
रुद्ररूपधरानराः ॥ ३ ॥ अजैकपादहिर्बुध्न्यमुख्या एकादशापि वै ॥ रुद्राः परिवृढाश्चात्र त्रिशूलोद्यतपाणयः ॥ ४ ॥ पुर्यष्टकंच दुष्टेभ्यो देवभृग्भ्यो ह्यव
तिते ॥ प्रयच्छंति वरात्रित्यं शिवभक्तजने वराः ॥ ५ ॥ एतैरपि तपस्तपं प्राप्य वाराणसीं पुरीम् ॥ ईशानेशं महालिङ्गं परिस्थाप्य शुभप्रदम् ॥ ६ ॥ ईशाने
शप्रसादेन दिश्यैश्यां हि दिगीश्वराः ॥ एकादशाप्येकचरा जटामुकुटमंडिताः ॥ ७ ॥ भालनेत्रा नीलगलाः शुद्धांगा वृषभध्वजाः ॥ असंख्याताः सहस्रा
णियेरुद्रा अभिभूतलम् ॥ ८ ॥ तेऽस्यां पुरि वसंत्यैश्यां सर्वभोगसमृद्धयः ॥ ईशानेशं समभ्यर्च्य काश्यां दिशां तरेष्वपि ॥ ९ ॥ विपन्नास्तेन पुण्येन जायंते
ऽत्र पुरोहिताः ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यामीशानेशं यजंतिये ॥ १० ॥ त एव रुद्रा विज्ञेया इहामुत्राप्यसंशयम् ॥ कृत्वा जागरणं रात्रा वीशानेश्वरसंनिधौ ॥ ११ ॥
उपोष्य भूतायां कांचिन्नरोगर्भभाक् पुनः ॥ स्वर्गमार्गे कथामित्यं शृण्वन् विष्णुगणोदिताम् ॥ १२ ॥ शिवशर्मा दिवाप्युच्चैरपश्यच्चंद्रचंद्रिकाम् ॥ आह्वा
दयंती बहुशः समंसर्वैर्द्रियैर्मनः ॥ १३ ॥ चमत्कृत्य चमत्कृत्य कोयं लोको हरेर्गणौ ॥ पप्रच्छ शिवशर्मा तौ प्रोचतुस्तंचतौ द्विजम् ॥ १४ ॥

कर्माणः ॥ शिवसात्कृतकर्माण इति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ अहिर्बुध्न्य इति ॥ उकारयकारवत्पदम् ॥ अजोऽस्यैकपादहिर्बुध्न्य इत्यस्यां श्रुतौ तथा दर्शनात् ॥ परिवृढाः प्रभवः ॥ ४ ॥ देवेभ्यो दुह्यंति ये ते
देवद्रुहस्तेभ्यो देवभृग्भ्यः ॥ वराः श्रेष्ठाः ॥ जनावना इति कचित् ॥ जनेऽवना इति चान्यत्र ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ भालनेत्राललाटचक्षुषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ यजंति पूजामात्रं कुर्वन्ति ॥
पुरोहिताः पुरोधसः ॥ पुरोहिता इति पाठे हिताहितकारिणः ॥ १० ॥ ११ ॥ भूतांचतुर्दशीम् ॥ १२ ॥ दिवापि दिनेपि ॥ चंद्रचंद्रिकां चंद्रज्योत्स्नाम् ॥ समंसह ॥ १३ ॥ चमत्कृत्य चमत्कृत्येत्या

देवीप्सा ॥ अत्याश्चर्यविधायमनआह्लादयतीमितिपूर्वैषैवान्वयः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ तदनुत्तरंतपइतिसंबंधः ॥ नविद्यतेउत्तरमधिकंयस्मात्तदनुत्तरंसर्वोत्कृष्टमित्यर्थः ॥ १७ ॥ ऊर्ध्वदेहस्योर्ध्वप्रदेश
 माचक्रमेगतवतयद्रेतस्तसोमत्वमीयिवत्प्राप्तवदित्यर्थः ॥ सोमत्वंसोमतेजस्त्वजन्म अमृतत्वंवा ॥ अनुत्तरभावनायास्तत्फलत्वात् ॥ १८ ॥ विधिनादिष्टाब्रह्मणाप्रेरिताः ॥ दृष्टाइतिपाठेविधिनादैवेन ॥
 हृष्टाइतिपाठेपिसएवार्थः ॥ १९ ॥ सजुःसह ॥ २० ॥ २१ ॥ चकारकारयामास ॥ अमुंचन्द्रम् ॥ अमूमितिपाठेपृथ्वीमित्यर्थः ॥ २२ ॥ तथापृथिव्यांपतनप्रकारेण ॥ तेनेतिपाठेपृथिवीप्रा
 सेनतेजसेत्यर्थः ॥ २३ ॥ पद्मानां दशदशतीः शतं वर्षं पद्मशतसंख्यावच्छिन्नं कालम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ कुण्डमिति पाठे कुंडं कूपम् ॥ अज्ञानात्प्रमुच्यते मायातोमुक्तो भवति ॥ ज्ञानेन युज्यत
 गणावूचतुः ॥ ॥ शिवशर्मन्महाभागलोकएषकलानिधेः ॥ पीयूषवर्षिर्भिर्यस्य करैराप्याय्यते जगत् ॥ १५ ॥ पिता सोमस्य भो विप्रजज्ञेऽत्रिर्भगवानृ
 षिः ॥ ब्रह्मणो मानसात्पूर्वप्रजासर्गविधित्सतः ॥ १६ ॥ अनुत्तरं नाम तपो येन तप्तं हितपुरा ॥ त्रीणि वर्षं सहस्राणि दिव्यानीतीह नौ श्रुतम् ॥ १७ ॥ ऊर्ध्व
 माचक्रमेतस्य रेतः सोमत्वमीयिवत् ॥ नेत्राभ्यां तच्च सुखावदशधा द्योतय दिशः ॥ १८ ॥ तं गर्भं विधिनादिष्टा दशदेव्यो दधुस्ततः ॥ समेत्यधारयामासुर्नै
 वताः समशकुवन् ॥ १९ ॥ यदानधारणे शक्तास्तस्य गर्भस्य ता दिशः ॥ ततस्ताभिः सजुः सोमो निपपातवसुंधराम् ॥ २० ॥ पतितं सोममालोक्य ब्रह्मालो
 कपितामहः ॥ रथमारोपयामास लोकानां हितकाम्यया ॥ २१ ॥ स तेन रथमुख्येन सागरांतां वसुंधराम् ॥ त्रिः सप्तकृत्वोद्बुहिणश्चकारासुं प्रदक्षिणम् ॥ २२ ॥
 तस्य यत्पुवितं तेजः पृथिवीमन्वपद्यत ॥ तथौषध्यः समुद्रतायाभिः संधार्य ते जगत् ॥ २३ ॥ सलब्धते जा भगवान् ब्रह्मणा वर्धितः स्वयम् ॥ तपस्तेपे महा
 भाग पद्मानां दशतीर्दश ॥ २४ ॥ अविमुक्तं समासाद्य क्षेत्रं परमपावनम् ॥ संस्थाप्य लिंगममृतं चंद्रे शाख्यं स्वनामतः ॥ २५ ॥ बीजौषधीनां तोयानां
 राजा भूदग्रजन्मनाम् ॥ प्रसादाद्देवदेवस्य विश्वेशस्य पिनाकिनः ॥ २६ ॥ तत्र कूपं विधायैकममृतोदमिति स्मृतम् ॥ यस्यांबुपानस्नानाभ्यां नरोऽज्ञाना
 त्प्रमुच्यते ॥ २७ ॥ तुष्टेन देवदेवेन स्वमौलौ यो धृतः स्वयम् ॥ आदाय तां कलामेकां जगत्संजं विनीपारम् ॥ २८ ॥ पश्चादक्षेण शमोपि मासो नैक्षयमाप्य च ॥
 आप्याय्यते सौकलया पुनरेव तया शशी ॥ २९ ॥ स तत्प्राप्य महाराज्यं सोमः सोमवतां वरः ॥ राजसूयं समाजह्वे सहस्रशतदक्षिणम् ॥ ३० ॥ दक्षिणामद
 दत्सोमस्त्रीलौकानिति नौ श्रुतम् ॥ तेभ्यो ब्रह्मर्षिमुख्येभ्यः सदस्येभ्यश्च भो द्विज ॥ ३१ ॥ हिरण्यगर्भो ब्रह्माऽत्रिर्भृगुर्यत्र त्विजो भवन् ॥ सदस्यो भूद
 रिस्तत्र मुनिर्बहुभिर्युतः ॥ ३२ ॥

इति क्वचित् ॥ २७ ॥ तुष्टेनेति ॥ तां प्रसिद्धामेकां कलामादाय एकया कलया उपलक्षित इत्यर्थः ॥ तुष्टेन देवेन स्वमौलौ यः स्वयं धृतः ॥ धृतः स देति वा पाठः ॥ स सोमस्तन्महाराज्यं प्राप्य राजसू
 यं समाजह्वे इति तृतीयेनान्वयः ॥ २८ ॥ मासश्चासावूनश्चेति मासो नस्तस्मिन्मुख्ये चांद्रिमासि समाप्ते सतीत्यर्थः ॥ मासांत इति पाठे पिसएवार्थः ॥ तयामहादेवेन शिरो धृतया ॥ अनयेति पाठे पिस
 एवार्थः ॥ यथेति पाठे यथावदित्यर्थः ॥ २९ ॥ सोमवतां सोमयागवताममृतवतामिति वा ॥ वरः श्रेष्ठः ॥ ३० ॥ नौ आवाभ्याम् ॥ ३१ ॥ हिरण्यगर्भो ब्रह्माभूदित्यग्रिमक्रियानुपजते ॥

अत्रिर्भृगुरिति मरीच्यादीनामुपलक्षणार्थम् ॥ अतएव त्विजोऽभवन्निति वदुवचनम् ॥ ३२ ॥ सिनीसिनीवाली ॥ ३३ ॥ सोमनामनिर्वक्ति ॥ उमयेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तत्रैवाविमुक्तएव ॥ विलोचनपदं विशिष्टेनेत्रपदम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ त्वत्तव ॥ हस्तैः करैरश्मिभिरितियावत् ॥ परीतं व्याप्तम् ॥ ३९ ॥ यद्यतः ॥ एवमग्रेपि ॥ ४० ॥ यच्चेत्यत्र यत्रेतिकचित्पाठो दृश्यते तदा त्वयात्र तपस्तप्तमित्युक्तम् ॥ अत्र कुत्रेत्याकांक्षायामाह ॥ यत्र क्रतुक्रियोति ॥ ४१ ॥ त्वन्नामित्रत्वन्नाम्नोपलक्षिते चंद्रे श्वर इत्यर्थः ॥ सोमहे सोमसोमार्धरूपधृक् ॥ उमया सह वर्तत इति सोमं

तंसिनीचकुहूश्चैव द्युतिः पुष्टिः प्रभावसुः ॥ कीर्तिर्धृतिश्च लक्ष्मीश्च नवदेव्यः सिषेविरे ॥ ३३ ॥ उमया सहितं रुद्रं संतर्प्या ध्वरकर्मणा ॥ प्राप सोम इति ख्यातिं दत्तां सोमेन शंभुना ॥ ३४ ॥ तत्रैव तप्तवान्सोमस्तपः परमदुष्करम् ॥ तत्रैव राजसूयं च चक्रे चंद्रे श्वराग्रतः ॥ ३५ ॥ तत्रैव ब्राह्मणैः प्रीतैरित्युक्तो सोमकलानिधिः ॥ सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां राजा त्रैलोक्यदक्षिणः ॥ ३६ ॥ तत्रैव देवदेवस्य विलोचनपदंगतः ॥ देवेन प्रीतमनसा त्रैलोक्याद्वा दहेतवे ॥ ३७ ॥ त्वं ममास्य परामूर्तिरित्युक्तस्तत्तपो बलात् ॥ जगत्तवोदयं प्राप्य भविष्यति सुखोदयम् ॥ ३८ ॥ त्वत्पीयूषमयैर्हस्तैः स्पृष्टमेतच्चराचरम् ॥ भानुतापपरीतं च परांगलानि विहास्यति ॥ ३९ ॥ एतदुक्तामहेशानो वरानन्यानदान्मुदा ॥ द्विजराज तपस्तप्तं यदत्युग्रं त्वया त्रैवै ॥ ४० ॥ यच्च क्रतुक्रियोत्सर्गस्त्वयामह्यं निवेदितः ॥ स्थापितं यत्त्विदं लिंगं मम चंद्रे श्वराभिधम् ॥ ४१ ॥ ततो त्रालिंगे त्वन्नामिसोमसोमार्धरूपधृक् ॥ प्रतिमासं पंचदश्यां शुक्लायां सर्वगोप्यहम् ॥ ४२ ॥ अहोरात्रं वसिष्यामि त्रैलोक्यैश्चर्यसंयुतः ॥ ततो त्रपूर्णिमायां तु कृतास्वरूपापि सत्क्रिया ॥ ४३ ॥ जपहोमार्चनध्यानदानब्राह्मणभोजनम् ॥ महापूजा च सानूनां मम प्रीत्यै भविष्यति ॥ ४४ ॥ जीर्णोद्दारादिकरणं नृत्यवाद्यादिकार्षणम् ॥ ध्वजारोपणकर्मादितपस्वियतितर्पणम् ॥ ४५ ॥ चंद्रे श्वोऽकृतं सर्वतदानं त्याजयाते ॥ अन्यच्च ते प्रवक्ष्यामि शृणु गुह्यं कलानिधे ॥ ४६ ॥ अभक्ताय च नाख्येयं नास्तिकाय श्रुतिद्रुहे ॥ अमावास्याय दासो मजायते सोमवासरे ॥ ४७ ॥

तच्च तदर्थं चतद्रूपधृक् ॥ उमार्धशरीरधृगित्यर्थः ॥ शुक्लायां पंचदश्यां पूर्णिमास्यामित्यर्थः ॥ ४२ ॥ तत इति ॥ यतोऽत्र स्थानेऽहं निवसिष्यामि ततोऽत्र स्वल्पापि कृतासत्क्रियानूनं निश्चितं मम प्रीत्यै महापूजा भविष्यतीति सार्धे नान्वयः ॥ ४३ ॥ सत्क्रियाभेव दर्शयति ॥ जपहोमेति ॥ ४४ ॥ अर्पणं विश्वेश्वरे समर्पणम् ॥ कारणमिति पाठे करणमित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ श्रुतिद्रुहे वेदनिंदकाय ॥ ४७ ॥

भूतायांचतुर्दश्याम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ वसुरुद्रादितिसुतेतिअश्रद्धामलक्षालनायपित्रादित्रयाणांस्वादिरूपकथनम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ सर्वर्णात्संपूर्णादृणात् ॥
 क्षणात्पितृकृतादितिकचित्पाठः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ स्पृष्टास्पर्शनंकृत्वा ॥ दृष्टेतिकचित् ॥ ५९ ॥ सदशेऽमावास्यासहिते ॥ ऋणत्रयादिविषयमानुषलक्षणादित्यर्थः ॥
 तदोपवासःकर्तव्योभूतायांसद्भिरादरात् ॥ कृतनित्यक्रियःसोमत्रयोदश्यानिशामय ॥ ४८ ॥ शनिप्रदोषेसंपूज्यलिंगंचंद्रेऽवराहयम् ॥ नक्तंकृत्वात्रयो
 दश्यांनियमंपरिगृह्यच ॥ ४९ ॥ उपोष्यचतुर्दश्यांकृत्वाजागरणंनिशि ॥ प्रातःसोमकुहूयोगेस्नात्वाचंद्रोदवारिभिः ॥ ५० ॥ उपास्यसंध्याविधिवत्कृ
 तसर्वोदकक्रियः ॥ उपचंद्रोदतीर्थेषुश्राद्धंविधिवदाचरेत् ॥ ५१ ॥ आवाहनार्घ्यरहितंपिंडान्दद्यात्प्रयत्नतः ॥ वसुरुद्रादितिसुतस्वरूपपुरुषत्रयम् ॥ ५२ ॥
 मातामहांस्तथोद्दिश्यतथान्यानपिगोत्रजान् ॥ गुरुश्वशुरबंधूनांनान्युच्चार्यपिंडदः ॥ ५३ ॥ कुर्वञ्छ्राद्धंचतीर्थेस्मिञ्छ्रद्धयोद्धरतेखिलान् ॥ गयायां
 पिंडदानेनयथातुष्यंतिपूर्वजाः ॥ ५४ ॥ तथाचंद्रोदकुंडेऽत्रश्राद्धैस्तृप्यंतिपूर्वजाः ॥ गयायांचयथामुच्येत्सर्वर्णात्पितृजान्नरः ॥ ५५ ॥ तथाप्रमुच्यते
 चर्णाच्चंद्रोदेपिण्डदानतः ॥ यदाचंद्रेश्वरंद्रष्टुंयायात्कोपिनरोत्तमः ॥ ५६ ॥ तदानृत्यंतिमुदितास्तत्पूर्वप्रपितामहाः ॥ अयंचंद्रोदतीर्थेस्मिस्तर्पणंनःकरिष्यति
 ॥ ५७ ॥ अस्माकंमंदभाग्यत्वाद्यदिनैवकरिष्यति ॥ तदातत्तीर्थसंपर्शादस्मत्तृप्तिर्भविष्यति ॥ ५८ ॥ स्पृशेन्नापियदामंदस्तदाद्रक्ष्यतितृप्तये ॥
 एवंश्राद्धंविधायथस्पृष्ट्वाचंद्रेश्वरंव्रती ॥ संतर्प्यविप्रांश्चयतीन्कुर्याद्वैपारणंततः ॥ ५९ ॥ एवंव्रतेकृतेकाश्यांसदशेऽसोमवासरे ॥ भवेद्वणत्रयान्मुक्तोमृगां
 कमदनुग्रहात् ॥ ६० ॥ अत्रयात्रामहाचैत्र्यांकायाक्षेत्रनिवासिभिः ॥ तारकज्ञानलाभायक्षेत्रविघ्ननिवर्तिनी ॥ ६१ ॥ चंद्रेश्वरंसमभ्यर्च्ययद्यन्यत्रा
 पिसंस्थितः ॥ अघौघपटलींभित्त्वासोमलोकमवाप्स्यति ॥ ६२ ॥ कलौचंद्रेशमहिमानाभाग्यैरवगम्यते ॥ अन्यच्चतेप्रवक्ष्यामिपरंगुह्यानिशापते ॥ ६३ ॥
 सिद्धयोगीश्वरंपीठमेतत्साधकसिद्धिदम् ॥ सुरासुरेषुगंधर्वनागविद्याधरेष्वपि ॥ ६४ ॥ रक्षोगुह्यकयक्षेषुकिंनरेषुनरेषुच ॥ सप्तकोट्यस्तुसिद्धानामत्र
 सिद्धाममाग्रतः ॥ ६५ ॥ षण्मासंनियताहारोध्यायन्विश्वेश्वरीमिह ॥ चंद्रेश्वरार्चनायातान्सिद्धान्पश्यतिसोऽग्रगान् ॥ ६६ ॥ सिद्धयोगीश्वरी
 साक्षाद्वरदातस्यजायते ॥ तवापिमहतीसिद्धिःसिद्धयोगीश्वरीक्षणात् ॥ ६७ ॥ संतिपीठान्यनेकानिक्षितौसाधकसिद्धये ॥ परंयोगीश्वरीपीठाद्भूपृष्ठेनाशुसिद्धि
 दम् ॥ ६८ ॥ यत्रचंद्रेश्वरंलिंगंत्वयेदंस्थापितंशाशिन् ॥ इदमेवहितत्पीठमदृश्यमकृतात्मभिः ॥ ६९ ॥ जितकामाजितक्रोधाजितलोभस्पृहास्मिताः ॥
 योगीश्वरींप्रपश्यंतिममशक्तिंपरांहिताम् ॥ ७० ॥

तथाचश्रुतिः ॥ जायमानोहवैब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवाज्रायतइति ॥ ६० ॥ महाचैत्र्यांचैत्रमासोद्भवायामहापूर्णिमायांचित्रानक्षत्रयुक्तायामित्यर्थः ॥ ६१ ॥ संस्थितोमृतः ॥ अघौघपटलींपापसमूहपंक्तिम् ॥ ६२ ॥
 ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ विश्वेश्वरींसिद्धेश्वरीम् ॥ अयमेववापाठः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ जितेति ॥ लोभश्चस्पृहाचास्मिताचतास्तथाजितलोभस्पृहास्मितायैस्तेतथा ॥ जितलोभाजित

स्पृहाइतिकचित्पाठः ॥ स्पृहाइतिचान्वत्र ॥ हिताहितकारिणीम् ॥ हिनिश्चितं तं प्रसिद्धामिति वा ॥ ७० ॥ भावोभक्तिस्तामिताः प्राप्ताभाविताभक्तियुक्ताइत्यर्थः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥
॥ ७३ ॥ अधिपः श्रेष्ठः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ६९ ॥ ततः पंचदशे चात्र लोको
नाक्षत्रसंज्ञकः ॥ तथाऽतिरम्यो लोकोऽत्र बुधस्यापि निगद्यते ॥ १ ॥ उडुलोककथां कथयितुं भार्या सावधानयति ॥ शृणुपत्नीति ॥ १ ॥ उडुनक्षत्रम् ॥ ख्यातं कथयतम् ॥ विष्वगाख्यान

येतु प्रत्यष्टमिजनास्तथाप्रतिचतुर्दश ॥ सिद्धयोगीश्वरीपीठे पूजयिष्यंति भाविताः ॥ ७१ ॥ अदृष्टरूपां सुभगां पिंगलां सर्वसिद्धिदाम् ॥ धूपनैवेद्यदी
पाद्यैस्तेषामाविर्भाविष्यति ॥ ७२ ॥ इति दत्त्वा वराञ्छंभुस्तस्मै चंद्रमसे द्विज ॥ अंतर्हितो महेशानस्तत्र वैश्वेश्वरेपुरे ॥ ७३ ॥ तदारभ्य च लोकेऽस्मिन् दि
जराजोधिपो भवत् ॥ दिशो वितिमिराः कुर्वन्निजैः प्रसूमरैः करैः ॥ ७४ ॥ सोमवारव्रतकृतः सोमपानरतानराः ॥ सोमप्रभेण यानेन सोमलोकं व्रजंति हि ॥
॥ ७५ ॥ चंद्रेश्वरसमुत्पत्तिं तथा चांद्रमसंतपः ॥ यः श्रोष्यति नरो भक्त्या चंद्रलोके स इज्यते ॥ ७६ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ शिवशर्मणि शर्मकारिणीं प
थि दिव्येश्रमहारिणीं गणौ ॥ कथयंतौ तु कथामिमां शुभामुडुलोकं परिजग्मतुस्ततः ॥ ७७ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे
काशीखंडे पूर्वाद्धे सोमलोकवर्णनं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ शृणु पत्नि महाभागे लोपा मुद्रे सधर्मिणि ॥ कथां विष्णुगणाभ्यां कथितां
शिवशर्मणे ॥ १ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ अहो गणौ विचित्रे यं श्रुता चांद्रमसीकथा ॥ उडुलोककथां ख्यातं विष्वगाख्यानकोविदौ ॥ २ ॥ गणावूचतुः ॥ पुरा
सिंभुक्षतः सृष्टिं सृष्टुं गृह्णतः ॥ दक्षः प्रजाविनिर्माणे दक्षो जातः प्रजापतिः ॥ ३ ॥ षष्टिर्दुहितरस्तस्य तपोलावण्यभूषणाः ॥ सर्वलावण्यरोहिण्यो रोहिणी प्रमुखाः
शुभाः ॥ ४ ॥ ताभिस्तत्त्वातपस्तीव्रं प्राप्य वैश्वेश्वरीपुरीम् ॥ आराधितो महादेवः सोमः सोमविभूषणः ॥ ५ ॥ यदा तुष्टो यमीशानो दातुं वरमथाययौ ॥
उवाच च प्रसन्नात्मा याचध्वं वरमुत्तमम् ॥ ६ ॥ शंभोर्वाक्यमथाकर्ण्य ऊचुस्ताश्च कुमारिकाः ॥ यदि देयो वरोऽस्माकं वरयोग्याः स्मशंकर ॥ ७ ॥
भवतोऽपि महादेव भवता परोहिण्यः ॥ रूपेण भवता तुल्यः स नो भर्ता भवत्विति ॥ ८ ॥ लिंगं संस्थाप्य सुमहन्नक्षत्रेश्वरसंज्ञितम् ॥ वारणायास्तटे रम्ये
संगमेश्वरसन्निधौ ॥ ९ ॥

कोविदौ सकलारूपायै पंडितौ ॥ २ ॥ ३ ॥ तपोविषये यलावण्यं प्रावीण्यं तद्रूपं गंगासांतास्तथा ॥ रूपलावण्येति क्वचित् ॥ तपोलावण्यसंयुता इति चान्यत्र ॥ न केवलं तदेकभूषणाः सर्वलावण्यरो
हिण्यश्च ॥ सर्वेषु विषयेषु यानिलावण्यानि तानि रोहितुमारोहितुं शीलं यासां तास्तथा ॥ सर्वकल्याणकारिण्य इति पाठे स्पष्टवार्थः ॥ ४ ॥ सोम उभया सह वर्तमानः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

पुरुषायितसंज्ञितं पुरुषवदाचरितं पुरुषायितं पुरुषैर्यादृशं तपोऽनुष्ठीयते तादृशमित्यर्थः ॥ तत्संज्ञितं तन्नामकं तपः ॥ पुरुषामितसंज्ञितमिति कचित् ॥ पुरुषायुतसंज्ञितमिति चान्यत्र ॥ पाठद्वयेऽपि पुरुषेभ्योऽप्यतिशयितं तपस्तत्संज्ञितमित्यर्थः ॥ अतएवोक्तम् ॥ पुरुषैरपि दुष्करमिति ॥ १० ॥ एकस्य पत्न्येकपत्न्यस्तासाम् ॥ तदेवाह ॥ एकत्र भर्तारि ॥ एकार्थेति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ ११ ॥ वरान्दास्यत्प्रथमतस्तासां नक्षत्रानामनिर्वक्ति ॥ नक्षांतमिति ॥ नक्षांतं न सोढमीर्ष्यावशादित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अतिथित्व

दिव्यं वर्षसहस्रं तु पुरुषायितसंज्ञितम् ॥ तपस्तपमहत्ताभिः पुरुषैरपि दुष्करम् ॥ १० ॥ ततस्तुष्टोहिविश्वेशोऽव्यतरद्वरमुत्तमम् ॥ सर्वासामेकपत्नीनामकत्रे स्थिरचेतसाम् ॥ ११ ॥ श्रीविश्वेश्वर उवाच ॥ ॥ नक्षांतं हितपोत्युग्रमेतदन्याभिरीदृशम् ॥ पुराऽबलाभिस्तस्माद्वोनामनक्षत्रमत्र वै ॥ १२ ॥ पुरुषायितसंज्ञेन तपस्तपसाधुना ॥ भवतीभिस्ततः पुंस्त्वमिच्छया बोभविष्यति ॥ १३ ॥ ज्योतिश्चक्रे स मस्तेऽस्मिन्नग्रगण्या भविष्यथ ॥ मेघादीनां च राशीनां योनयूयमुत्तमाः ॥ १४ ॥ ओषधीनां सुधायाश्च ब्राह्मणानां च यः पतिः ॥ पतिमत्यो भवत्योऽपि तेन पत्या शुभाननाः ॥ १५ ॥ भवतीनामिदं लिङ्गं नक्षत्रेश्वरसंज्ञितम् ॥ पूजयित्वा न रोगं ता भवती लोकमुत्तमम् ॥ १६ ॥ उपरिष्टान्मृगां कस्य लोको वस्तु भविष्यति ॥ सर्वासां तारकाणां च मध्ये मान्या भविष्यथ ॥ १७ ॥ नक्षत्रपूजका ये च नक्षत्रव्रतचारिणः ॥ ते वो लोके वसिष्यन्ति नक्षत्रसदृशप्रभाः ॥ १८ ॥ नक्षत्रग्रह राशीनां बाधास्तेषां कदाचन ॥ न भविष्यं तियेकाश्यां नक्षत्रेश्वरवीक्षकाः ॥ १९ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ अतिथित्वमवापने त्रयोर्बुधलोकः शिवशर्मणस्त्वथ ॥ गणयोर्भगणस्य संकथां कथयित्री रिति विष्णुचेतसोः ॥ २० ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥ कस्य लोको यमतुलो ब्रूतं श्रीभगवद्गणौ ॥ पीयूषभानो रिव मे मनः प्रीणयते तराम् ॥ २१ ॥ ॥ गणा वृचतुः ॥ ॥ शिवशर्मञ्छृणुकथामेतां पापापहारिणीम् ॥ स्वर्गमार्गविनोदाय तापत्रयविनाशिनीम् ॥ २२ ॥ योऽसौ पूर्वमहाकांतिरावाभ्यां परिवर्णितः ॥ साम्राज्यपदमापन्नो द्विजराजस्तवाग्रतः ॥ २३ ॥ दक्षिणाराजसूयस्य येन त्रिभुवनं कृता ॥ तपस्ततापयोत्युग्रं पद्मानां दशतीर्दश ॥ २४ ॥ अत्रिनेत्रसमुद्भूतः पौत्रो वै द्रुहिणस्य यः ॥ नाथः सर्वोऽपधीनां च ज्योतिषां पतिरेव च ॥ २५ ॥

मिति ॥ इत्युक्तप्रकारेण भगणस्य नक्षत्रगणस्य संकथां समीचीनां कथां गणयोः कथयतोऽसौ बुधलोकः शिवशर्मणो नेत्रयोरतिथित्वं नेत्रगोचरतामवापेत्यर्थः ॥ २० ॥ पीयूषभानोश्चन्द्रस्य लोक इव प्रीणयते वर्षयति हर्षयतीति यावत् ॥ २१ ॥ २२ ॥ योसाविति ॥ योऽसौ पूर्वमहाकांतिरित्यादिभिः षड्विंश्लोकैर्येष्वंभूतश्चंद्र इत्यनूयसवृहस्पतेर्भार्याजहारेति सप्तमेनान्वयः ॥ २३ ॥ २४ ॥ द्रुहिणस्य

ब्रह्मणः ॥ २५ ॥ शेवधिर्निधिराश्रयइत्यर्थः ॥ स्वकरैःस्वरश्मिभिः ॥ गलहस्तयेतुगलेधृत्वानिस्सारयेन्नाशयेदित्यर्थः ॥ २६ ॥ दिग्वध्वाति ॥ दिग्वधूनांदिगंगनानांयेचारवःशृंगाराअलंकरणानिकुंकुमादिभिर्मंडनानिवातेषांदर्शनार्थमादर्शस्थानीयंदर्पणस्थानीयमंडलयस्यसः ॥ २७ ॥ किमन्यैरिति ॥ अन्यैर्गुणसंभारैर्वर्णितैःकिम् ॥ यतोऽतोपिवक्ष्यमाणात्कारणादस्यविधोःसमंनस्ति ॥ समोग्रहइतिकचित्पाठः ॥ तमसोरिपोरितिचान्यत्र ॥ अतइत्यनेनोक्तहेतुविवृणोति ॥ निजेति ॥ सर्वज्ञश्चरोयस्यचंद्रस्यकलांनिजोत्तमांगेस्वशिरसिअवतंसयेच्छिरोभूषणंकुर्यादित्यर्थः ॥ द्वितीयांतपाठेनिजोत्तमांगंप्रतिभूषयेदिति ॥ २८ ॥ भ्रातुःपितृव्यपुत्रस्य ॥ अयंगिरसोभ्रातृत्वात् ॥ अतएवांगिरसस्येतिविशेषणमुक्तम् ॥ २९ ॥ रूपवान्रूपशालिनीमितिविशेषणाभ्यांपरस्परानुमतेनैवहरणमिति सूचितम् ॥ मत्स्यपुराणेतथादर्शनात् ॥ तथाहि ॥ कदाचिदुद्यानगतामपश्यदनेकपुष्पाभरणोपशोभाम् ॥ बृहन्नितंबस्तनभारखेदात्पुष्पाऽवभंगेप्यतिदुर्वलांगीम् ॥ भार्याचितांदेवगुरोरनंगवाणातुरामायतचारुनेत्राम् ॥ तारांसताराधिपतिःस्मरार्तःकेशेषुजग्राहविविक्तभूमौ ॥ सापिस्मरार्तासहेतेनरेमेतद्रूपकांत्याहतमानसैव ॥ चिरंविहृत्याथजगामतारांविधुर्गृहीत्वास्वगृहंततोपीति ॥ बहुबहुवारंयथाभवतितथा ॥ ३० ॥ ननुकथमयंसाच्चिकोभूत्वाबहुभिर्भार्यमाणोत्यंतनिषिद्धेकर्मणिमवृत्तइत्यतआह ॥ नायमिति ॥ नखंडितंवैकुण्ठंनप्रापितमपितुखंडितमेव ॥ ३१ ॥ ननुसन

निर्मलानांकलानांचशेवधिर्यश्चगीयते ॥ उद्यन्परोपतापंयःस्वकरैर्गलहस्तयेत् ॥ २६ ॥ मुदंकुमुदिनीनांयस्तनोतिजगतासह ॥ दिग्वधूचारुशृंगारदर्शनादर्शमंडलः ॥ २७ ॥ किमन्यैर्गुणसंभारैरतोपिनसमंविधोः ॥ निजोत्तमांगेसर्वज्ञःकलांयस्यावतंसयेत् ॥ २८ ॥ बृहस्पतेस्सवैभार्यामैश्वर्यमदमोहितः ॥ पुरोहितस्यापिगुरोभ्रातुरांगिरसस्यवै ॥ २९ ॥ जहारतरसातारारूपवान्रूपशालिनीम् ॥ वार्यमाणोपिगीर्वाणैर्बहुदेवर्षिभिःपुनः ॥ ३० ॥ नायंकलानिधेर्दोषोद्विजराजस्यतस्यवै ॥ हित्वात्रिनेत्रं कामेनकस्यनोखंडितंमनः ॥ ३१ ॥ ध्वांतमेतदभितःप्रसारित्तच्छमायविधिनाविनिर्मितम् ॥ दीपभास्करकरामहौषधंनाधिपत्यतमसस्तुकिंचन ॥ ३२ ॥ आधिपत्यमदमोहितंहितंशंसितंस्पृशतिनोहरेर्हितम् ॥ दुर्जनंविहिततीर्थमज्जनैःशुद्धीरिवविरुद्धमानसम् ॥ ३३ ॥ धिग्धिगेतदधिकर्द्धिचेष्टितंचक्रमेक्षणाविलक्षितंयतः ॥ वीक्षतेक्षणमचारुचक्षुषाघातितेनविपदःपदेनच ॥ ३४ ॥

कादीनामनसःकामाखंडितंवदश्यते ॥ सत्यम् ॥ तेषामाधिपत्यतमोऽभावादित्याशयेनाह ॥ ध्वांतमिति ॥ एतद्यद्ध्येतंतमः ॥ अभितःसर्वतःप्रसारिप्रसरणशीलंतच्छमायनाशायविधिनामहतौषधंविनिर्मितम् ॥ किंतन्महौषधमित्याकांक्षायामाह ॥ दीपेति ॥ अधिपतेर्भावआधिपत्यमाधिपत्यतमसआधिपत्यजन्याविवेकज्ञानस्य तुपुनः किंचनकिंचिदप्यौषधंविहितमित्यर्थः ॥ ३२ ॥ वार्यमाणोपिजहरेतियदुक्तंतत्रैवहेत्वंतरमाह ॥ आधिपत्यमिति ॥ आधिपत्यमदेनमोहितमंतःकरणंपुरुषंवाकर्मभूतमितिशेषः ॥ हरेःसंवंधियद्धितंश्रवणादिनिषिद्धवर्जनादिकंतद्यतःशंसितं कथितंसत्कर्तृभूतंस्पृशति ॥ आधिपत्यमदमुत्सार्यस्वार्थस्थापयितुंशक्नोतीत्यर्थः ॥ अत्रानुगुणं दृष्टांतमाह ॥ दुर्जनमिति ॥ तीर्थमज्जनैस्तीर्थस्नानादिभिः शुद्धानिर्मलानुद्धिर्यस्यसयथाविरुद्धमानसंदुष्टमानसंदुर्जनंवचकंनस्पृशतिद्विदिति ॥ हरेर्द्धितमितिपाठेनकेवलंनोस्पृशतिअपितुहितंहेतु ॥ क्रोधमुत्पाद्यानर्थसंपादयेदित्यर्थः ॥ चतंहितैरितिस्थलद्वयपाठेतंचंद्रहितैःसुहृद्भिः ॥ अन्यत्सर्वपूर्ववत् ॥ दुर्जनंविहिततीर्थमज्जनमितिकचित्पाठः ॥ ३३ ॥ आधिपत्यगर्वनिंदति ॥ धिग्धिगिति ॥ अधिकर्द्धिचेष्टितंधिर्गर्हितंनिंदितमितियावत् ॥ गर्हाधिक्यसूचनार्थावीप्सा ॥

अधिगर्द्धिचेष्टितमितिकचिपाठः ॥ कुतइत्यतआह ॥ यतोयेनाधिकर्द्धिचेष्टितेनचक्रमेक्षणविलाक्षितंचक्रमश्चक्रमणपरिभ्रमणतेनयदीक्षणपृथिवीभ्रमणादिदर्शनम् ॥ यदुक्तंभागवते ॥ यथा
 भ्रमरिकाहृष्ट्याभ्रम्यतीवमहीपतइति ॥ तद्वद्विलाक्षितंविपरीतंवीक्षतेपश्यति ॥ अहितमेवहितंमन्यतइत्यर्थः ॥ कथंभूतेनाधिकर्द्धिचेष्टितेन ॥ अचारुचक्षुषाऽविवेकात्मकेननेत्रेण ॥ पुनःकथंभूतेन ॥
 क्षणंघातितेन क्षणंयथास्यात्तथाघातंघातकत्वमितेनप्राप्तेननाशकेनेत्यर्थः ॥ पुनःकथंभूतेन ॥ विपदःपदेनविपदामाश्रयेणेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ कामाधिपत्यतमसीउपसंहरन्द्दृष्टांतत्वेनार्थांतराण्याह ॥
 कःकामेनेति ॥ जगतांमध्ये ॥ त्रिजगतइतिकचित् ॥ भल्लोवाणः ॥ भल्लीतिपाठेपिसएवार्थः ॥ सल्लोचनोविद्यमाननेत्रः ॥ काचकामलादिदोषराहित्यंवासतोऽर्थः ॥ सल्लोचनःसद्विवे
 कवानितिवा ॥ ३५ ॥ उपदेशसारमाह ॥ आधिपत्येति ॥ आधिपत्यकमलाऐश्वर्यलक्ष्मीयासातिचंचलातांचपुनःप्राप्यसदसद्यदर्जितंनश्चलंस्थिरतरंभवतिमुखदुःखप्रापकमवश्यंभवतीत्यर्थः ॥
 तत्तस्मादाराणांचरितमिवचरितंयेषांतैरुच्चकैर्यथास्यात्तथासदैवहितंसर्वदासदनुष्ठानमेवकार्यमिति ॥ किलेशिखाप्रसिद्धिद्योतयति ॥ ३६ ॥ प्रासंगिकमुक्ताप्रकृतमाहनुः ॥ नयदेति ॥

कःकामेनननिर्जितस्त्रिजगतांपुष्पायुधेनाप्यहोकःक्रोधस्यवशंगतो ननचकोलोभेनसंमोहितः ॥ योपिल्लोचनभल्लभिन्नहृदयःकोनाप्तवानापदंकोराज्य
 श्रियमाप्यनांधपदवीयातोपिसल्लोचनः ॥ ३५ ॥ आधिपत्यकमलातिचंचलाप्राप्यतांचयदिहार्जितंकिल ॥ निश्चलंसदसदुच्चकैर्हितंकार्यमार्यचरितैः
 सदैवतत् ॥ ३६ ॥ नयदांगिरसेतारांसव्यसर्जयदुल्लवणः ॥ रुद्रोथपार्ष्णिजग्राहगृहीत्वाजगबंधनुः ॥ ३७ ॥ तेनब्रह्मशिरोनामपरमास्त्रंमहात्मना ॥
 उत्सृष्टदेवदेवायतेनतन्नाशितंततः ॥ ३८ ॥ तयोस्तद्युद्धमभवद्दोरंवैतारकामयम् ॥ ततस्त्वकांडब्रह्मांडभंगाद्गीतोभवद्विधिः ॥ ३९ ॥ निवार्यरुद्रंसमरात्सं
 वर्तानिलवर्चसम् ॥ ददावांगिरसेतारांस्वयमेवपितामहः ॥ ४० ॥ अथांतर्गर्भमालोक्यतारांप्राहबृहस्पतिः ॥ मदीयायानतेयोनौगर्भोधार्यःकथंचन ॥ ४१ ॥

आंगिरसेआंगिरसायबृहस्पतये ॥ व्यसर्जयत्तदत्तवान् ॥ उल्लवणस्तीक्ष्णउद्भटइतियावत् ॥ पार्ष्णिजपृष्ठरक्षांसाहार्यंवाजग्राहकृतवान् ॥ अजस्यच्छागस्यगोश्वशृंगाभ्यानिर्मितमाजगवम् ॥
 ॥ ३७ ॥ तेनेति ॥ तेनचंद्रेण ॥ ब्रह्मइतिपदंशिरसियस्यतद्ब्रह्मशिरोब्रह्मास्त्रमस्त्रविशेषंवाब्रह्मशिरः ॥ अस्त्रंब्रह्मशिरश्चैवब्राह्ममस्त्रंतथैवचेतिनृसिंहपादुर्भवेहरिवंशेदर्शनात् ॥ देव
 देवायरुद्रायोत्सृष्टम् ॥ ततस्तदनंतरंतद्ब्रह्मशिरोऽस्त्रंतेनदेवेननाशितम् ॥ ततइत्यत्रयशइतिपाठेतत्तस्यचंद्रस्ययशोनाशितमित्यर्थः ॥ उद्भृत्यदेवानुत्सृष्टयेनैषानाशितंयशइतिकचिपाठस्त
 यान्निमित्तात् ॥ विधिब्रह्माभीतोऽभूत् ॥ अंशभीतइतिपाठेततस्तदनंतरमितिवाः ॥ तुशब्दादन्येऽपिभीताअभूवन्नित्यर्थः ॥ ३९ ॥ संवर्तानिलवर्चसं प्रलयान्निजेजसम् ॥ आंगिरसे
 आंगिरसाय ॥ ४० ॥ अन्तर्गर्भमुदरस्थंगर्भमित्यर्थः ॥ अस्यामितिपाठेतारायामित्यर्थः ॥ अथात्रेतिपाठेपिसएवार्थः ॥ योनौगर्भेक्षेत्रइतिवा ॥ क्षेत्रेमदीयेगर्भोऽयंनधार्यःशशिनस्त्वये

तिकचित्पाठः ॥ ४१ ॥ इषीकास्तंबमायुच्छित्तृणविशेषमुच्छम् ॥ ऐषीकाश्चमथादयोतिपाठश्चित्त्वः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अतिसत्रपाद्यतिशयलजायुक्ता ॥ ४४ ॥ ४५ ॥
ससोमःप्रजापतिश्चेत्यन्वयः ॥ राजावनस्पतीनाम् ॥ तदातंतरागर्भमितिस्थलद्वयपाठेप्रजापतिर्ब्रह्माइत्येव ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ निर्वाणराशिकैवल्यपुंजम् ॥ ४८ ॥ उग्रविश्वेश्वरं संशीलयन्
चित्तयन् ॥ अयुतदशसहस्रम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ उवाचेति ॥ अन्यविबुधोत्तमोऽन्यदेवेषूत्तमस्त्वं वरं ब्रूहीत्यन्वयः ॥ पाठांतरे संबोधनम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ इतीति ॥ इति पूर्वोक्तप्रकारं वचः
श्रुत्वा सवालकोलोचने उन्मील्य यावत्पुरः पश्यति तावद्वल्लिङ्गेऽयं वक्रं ददर्शेति द्वितीयेनान्वयः ॥ मेघगंभीरनिःस्वनं यथा स्यात्तथा ॥ कथं भूतम् ॥ अवग्रहेण वृष्टिप्रतिबंधेन परिम्लानं परिशुक्लं सस्यंतस्य

इषीकास्तंबमासाद्य गर्भसाचोत्ससर्जह ॥ जातमात्रः स भगवान् देवानामाक्षिपद्रुः ॥ ४२ ॥ ततः संशयमापन्नास्तारामूचुः सुरोत्तमाः ॥ सत्यं ब्रूहि सुतः
कस्य सोमस्याथ बृहस्पतेः ॥ ४३ ॥ पृच्छमानायदा देवैर्नाहताराऽतिसत्रपा ॥ तदा सा शत्रुमारब्धा कुमारेणातितेजसा ॥ ४४ ॥ तं निवार्य तदा ब्रह्मातारां
पप्रच्छ संशयम् ॥ प्रोवाच प्रांजलिः सा तं सोमस्येति पितामहम् ॥ ४५ ॥ तदा समूहं न्युपात्राय राजा गर्भप्रजापतिः ॥ बुध इत्यकरोन्नामतस्य बालस्य धी-
मतः ॥ ४६ ॥ ततश्च सर्वदेवेभ्यस्तेजोरूपबलाधिकः ॥ बुधः सोमं समापृच्छयत् पसेकृतनिश्चयः ॥ ४७ ॥ जगाम कार्शी निर्वाणराशिं विश्वेशपालिताम् ॥
तत्र लिङ्गं प्रतिष्ठाप्य सस्वनाम्ना बुधेश्वरम् ॥ ४८ ॥ तपश्च चारचात्युग्रमुग्रं संशीलयन् हृदि ॥ वर्षाणामयुतं बालो बालेन्दुतिलकं शिवम् ॥ ४९ ॥ ततो वि-
श्वपतिः श्रीमान् विश्वेशो विश्वभावनः ॥ बुधेश्वरान् महालिङ्गादा विरासीन् महोदयः ॥ ५० ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा ज्योतीरूपो महेश्वरः ॥ वरं ब्रूहि महाबुद्धे
बुधान्यविबुधोत्तमः ॥ ५१ ॥ तवानेनातितपसालिङ्गं संशीलनेन च ॥ प्रसन्नोऽस्मि महासौम्यनादेयं त्वयि विद्यते ॥ ५२ ॥ इति श्रुत्वा वचः सोऽथ मेघगंभीर-
निःस्वनम् ॥ अवग्रहपरिम्लानसस्य संजीवनोपमम् ॥ ५३ ॥ उन्मील्य लोचने यावत्पुरः पश्यति बालकः ॥ तावद्वल्लिङ्गे ददर्शाथ त्र्यंबकं शशिशेखरम् ॥ ५४ ॥
बुध उवाच ॥ ॥ नमः पूतात्मने तुभ्यं ज्योतीरूपनमोस्तुते ॥ विश्वरूपनमस्तुभ्यं रूपातीताय ते नमः ॥ ५५ ॥ नमः सर्वार्तिनाशाय प्रणतानां शिवात्मने ॥
सर्वज्ञाय नमस्तुभ्यं सर्वकर्त्रे नमोस्तुते ॥ ५६ ॥

संजीवनमुपमाय तत्तथा ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ सोऽथ विश्वेश्वरं देवं दृष्ट्वा तिकरुणाकरम् ॥ अष्टभिः परमप्रीतः पदैरस्तौ द्वुधः शिवम् ॥ नम इति ॥ पूतात्मने पूतात्मा ख्यवाय्वात्मनेऽष्टमूर्तित्वादीश्वरस्य ॥ पवित्रा-
त्मने इति वा ॥ पवित्राणां पवित्रं य इति स्मृतेः ॥ सर्वात्मन इति क्वचित् ॥ पूर्णात्मन इति चान्यत्र ॥ हे ज्योतीरूपस्वप्रकाशते तुभ्यं नमोस्तु ॥ अत्रार्थपुरुषः स्वयं ज्योतिरिति श्रुतेः ॥ आत्मा स्वप्रका-
शश्चिद्रूपत्वाद्बुद्धिभिमतज्ञानवदित्यनुमानाच्च ॥ प्रपंचितमेतद्बालबोधिनीटीकायामस्माभिः ॥ विश्वरूपहे प्रपंचात्मन् ॥ इदं सर्वयदयमात्मेति श्रुतेः ॥ विश्वं विष्णुर्वषट्कार इति स्मृतेः ॥ रूपातीता-
यरूपाण्यतीत्यवर्तमानाय ॥ अगोत्रमस्पर्शमरूपमव्ययमिति श्रुतेः ॥ ५५ ॥ प्रणतानां सर्वार्तिनाशाय भक्तानामाध्यात्मिकाधिदैविकाधिभौतिकतापत्रितयनाशयेत्यर्थः ॥ भिद्यते हृदयग्रंथिः

तत्रकोमोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यत इति श्रुतेः ॥ प्रणतार्तिप्रभंजनः विशोकः शोकनाशमइति स्मृतेश्च ॥ कथंभूताय ॥ शिवात्मनेमंगलस्वरूपाय ॥ स्मृते सकलकल्याणभाजनं यत्र जायते ॥ मंगलानां च मंगलमिति स्मृतेः ॥ सर्वजानातीति सर्वश्चासौ ज्ञश्चेति वा सर्वज्ञः स्वाध्यस्तं सर्वमवभासयतीत्यर्थः ॥ तदुक्तमुपदेशसहस्र्यां भगवत्पादैः ॥ सर्वज्ञोप्यत एव स्यात्स्वेन भासावभासयन् ॥ सर्वमिति ॥ यः सर्वज्ञः सर्ववित् साक्षी चेता इत्यादि श्रुतेश्च ॥ सर्वकर्त्रे सर्वेषां ब्रह्मादिस्तं वपर्यंतानां कर्त्रे उत्पादयित्रे ॥ सर्वासां क्रियाणां हेतुत्वाद्वा सर्वकर्त्रे ॥ तदुक्तं तस्यां तैरेवाक्षरचतुष्टयन्यूनेन पूर्वस्यैवार्थेन ॥ सर्वं सर्वक्रियाहेतोः सर्वकृत्स्वतथात्मन इति ॥ यतो वा इमानि भूतानि जायंते एष सर्वज्ञ इत्यादि श्रुतेः ॥ करणकारणकर्तृत्यादि स्मृतेश्च ॥ ५६ ॥ कृपालवेदया लवे ॥ ततोऽन्यं कंवा दयालुं शरणं व्रजेम इति स्मृतेः ॥ भक्तिगम्याय भक्तये कलभ्याय ॥ यस्य देवपराभक्तिर्यथा देवतया गुरौ ॥ यमेवेष वृणुते तेन लभ्य इति श्रुतेः ॥ भक्त्या तु तोष भगवान्गजयूथपायेति स्मृतेश्च ॥ फलदात्रे कर्मफलदात्रे परमार्थफलदात्रे वा ॥ रातेर्दातुः परायणमित्यादि श्रुतेः ॥ कैवल्यपतयेन मइति स्मृतेश्च ॥ तपसां तपस्विनां तपोरूपाय वा ज्ञानदायेत्यर्थः ॥ ज्ञानं यस्य परन्तप इति श्रुतेः ॥ ते तु भ्यंनमः ॥ ५७ ॥ शंभुखंभवत्य

कृपालवेनमस्तुभ्यं भक्तिगम्याय तेनमः ॥ फलदात्रे च तपसां तपोरूपाय तेनमः ॥ ५७ ॥ शंभो शिव शिवाकां तशां तश्रीकंठशूलभृत् ॥ शशिशेखरशर्वे शशंकरेश्वरधूर्जटे ॥ ५८ ॥ पिनाकपाणे गिरिशशितिकंठसदाशिव ॥ महादेवनमस्तुभ्यं देवदेवनमोस्तुते ॥ ५९ ॥ स्तुतिकर्तुं न जानामि स्तुतिप्रियमहेश्वर ॥ तव पादां बुजद्वन्द्वे निर्द्वद्राभक्तिरस्तुमे ॥ ६० ॥ अयमेव वरो नाथ प्रसन्नोऽसि यदीश्वर ॥ नान्यं वरं वृणेत त्वत्तः करुणामृतवारिधे ॥ ६१ ॥ ततः प्राहमहेशानस्तत्स्तुत्यापरितोषितः ॥ रौहिणेयमहाभागसौम्यसौम्यवचोनिधे ॥ ६२ ॥ नक्षत्रलोकादुपरितल्लोको भविष्यति ॥ मध्ये सर्वग्रहाणां च सपर्यालप्स्यसे पराम् ॥ ६३ ॥ त्वयेदं स्थापितं लिंगं सर्वेषां बुद्धिदायकम् ॥ दुर्बुद्धिहरणं सौम्यत्वल्लोकवसतिप्रदम् ॥ ६४ ॥ इत्युक्त्वा भगवाञ्छंभुस्तत्रैवांतरधीयत ॥ बुधः स्वर्लोकमगमद्देवदेवप्रसादतः ॥ ६५ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ काश्यां बुधेश्वरसमर्चनलब्धबुद्धिः संसारसिंधुमधिगम्य नरो ह्यगाधम् ॥ मजेन्न स ज्ञानविलोचनचन्द्रकांतिः कांताननस्त्वधिवसेच्च बुधेऽत्र लोके ॥ ६६ ॥

स्मादिति शंभुस्तत्संबोधनं हे शंभो ॥ शिवसुखस्वरूप ॥ सत्यं ज्ञानमानंदं ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ शिवाकां तपार्वतीनाथ ॥ शांतनिर्विकार ॥ न जायते न म्रियते अविनाशी वा अरेऽयमात्मेत्यादि श्रुतेः ॥ श्रीकण्ठनीलकंठ इति तस्य वचः श्रुत्वा मया गिरिवरात्मजे ॥ धृतं कंठे विषं घोरतंतः श्रीकण्ठताममेति स्मृतेः ॥ शूलभृत् त्रिशूलभृत् ॥ शशिशेखरचंद्रावतंसचंद्रमौले इत्यर्थः ॥ सर्वेश ब्रह्मादिस्तं वपर्यंतानां नियन्तः ॥ शंकल्याणं करोतीति शंकर ॥ ईश्वर ईशानशील ॥ धूर्जटे धूर्भारस्तदूपाजटायस्य तत्संबोधनं तथा ॥ ५८ ॥ पिनाकपाणे आजगवहस्त ॥ गिरौ कैलासे शेत इति गिरिश ॥ शितिकण्ठनीलग्रीव ॥ सदाशिवं कल्याणं यस्मात्सर्वदैकसुखस्वरूपेति वा ॥ देवनंदेवः महान् आसौ देवश्चेति तथा ॥ देवानां देवेति देवदेवहृदेवेति वा ॥ आदरे वीप्सा ॥ ५९ ॥ ६० ॥ करुणामृतवारिधे दयासुधासिंधो ॥ ६१ ॥ रौहिणेयेति ॥ यद्यपि तारे योऽन्यन्तथापि चन्द्रपत्नीनां मध्ये तस्याः प्राधान्यात्सपत्नमातृत्वाद्वा तथा पुष्टत्वाद्वा तथा भिधानमिति ज्ञातव्यम् ॥ सौम्यसौम्येत्यादरे वीप्सा ॥ वचोनिधे वाग्मिन् ॥ सौम्यवचोनिधे मधुरवचसांशे वधे आश्रयेति वा ॥ ६२ ॥ सपर्यापूजाम् ॥ ६३ ॥ बुद्धिदायकं ज्ञानकारकम् ॥ बुद्धिर्वर्धनमिति कचित् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ काश्यामिति ॥ काश्यां बुधेश्वरसमर्चनेन लब्धबुद्धिः प्राप्तज्ञानोऽत्र बुधेलोको नि

वसेदित्यन्वयः ॥ ज्ञानप्राप्तेः परमफलं दर्शयति ॥ संसारसमुद्रं प्राप्यापि नमजेन्न बुद्धेत् ॥ सज्जनविलोचनानां चन्द्रकांतिदर्शनीयश्च भवतीत्यर्थः ॥ कांतं कमनीयमाननयस्यसः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥
इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखण्डटीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६४ ॥ षोडशे जीवसद्गुणं वर्या निरूप्यते ॥ भार्गवस्यासुरेन्द्राणां गुरोरतुलतेजसः ॥ १ ॥ क्रमप्राप्तं भृगुलोकं वर्णयतः ॥
शिवशर्ममिति ॥ १ ॥ कणाः कांडितास्तं दुलतुषास्तज्जन्यं धूमं कणधूमम् ॥ २ ॥ दुष्करां दुष्प्राप्याम् ॥ वाक्पतिश्चेति कचित् ॥ ३ ॥ ४ ॥ अवाक्षायां कथयतम् ॥ ५ ॥ अपमृत्युभ्योऽपमरणेभ्यः ॥

चंद्रेश्वरात् पूर्वभागे दृष्ट्वा लिंगं बुधेश्वरम् ॥ न बुद्ध्या हीयते जंतु रंतकाले पि जातु चित् ॥ ६७ ॥ गणौ यावत्कथामित्थं चक्राते बुधलोकगाम् ॥ तावद्विमानं संप्राप्तं
शुक्रलोकमनुत्तमम् ॥ ६८ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वाद्धेनक्षत्रबुधलोकयोर्वर्णनं नाम पंच
चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ शिवशर्मन् महाबुद्धेशुक्रलोकोयमद्भुतः ॥ दानवानां च दैत्यानां गुरुरत्र वसेत्कविः ॥ १ ॥ पीत्वा वर्षसहस्रं
वैकणधूमं सुदुःसहम् ॥ यः प्राप्तवान् महाविद्यां मृत्युसंजीविनीहरात् ॥ २ ॥ इमां विद्यां न जानाति देवाचार्योति दुष्कराम् ॥ ऋते मृत्युं जयात्स्कंदात्पार्व
त्या गजवक्रतः ॥ ३ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥ कोसौ शुक्र इति ख्यातो यस्यायं लोक उत्तमः ॥ कथं तेन च विद्यातामृत्युसंजीविनीहरात् ॥ ४ ॥ आचक्षा
थामिदं देवौ यदि प्रीतिर्मयि प्रभू ॥ ततस्तौ स्माह तु देवौ शुक्रस्य परमां कथाम् ॥ ५ ॥ यां श्रुत्वा चापमृत्युभ्यो हीयंते श्रद्धया युताः ॥ भूतप्रेतपिशाचेभ्यो न भयं चा
पि जायते ॥ ६ ॥ आजौ प्रवर्तमानायामंधकांधकवैरिणोः ॥ अनिर्भेद्यगिरिव्यूहवज्रव्यूहाधिनाथयोः ॥ ७ ॥ अपमृत्युततो युद्धादंधकः शुक्रसंनिधिम् ॥
अधिगम्य बभाषे दमवरुह्यथा ततः ॥ ८ ॥ भगवंस्त्वामुपाश्रित्य वयं देवांश्चसानुगाम् ॥ मन्यामहे तृणैस्तुल्यान् रुद्रोपेन्द्रादिकानपि ॥ ९ ॥ कुंजरा इव
सिंहेभ्यो गरुडेभ्य इवोरगाः ॥ अस्मत्तो विभ्यति सुरागुरो युष्मदनुग्रहात् ॥ १० ॥ वज्रव्यूहमनिर्भेद्यं विविशुर्देत्यदानवाः ॥ विधूय प्रमथानीकं हृदं तापा
दिता इव ॥ ११ ॥ वयं त्वच्छरणं भूत्वा पर्वता इव निश्चलाः ॥ स्थित्वा च रामनिःशंका ब्राह्मणेन्द्रमहाहवे ॥ १२ ॥

पापमृत्युभ्य इति कचित् ॥ हीयन्ते मुच्यन्ते ॥ ६ ॥ अन्धकांधकवैरिणो राजौ संप्राप्ते प्रवृत्ते सति अंधकोरणादपमृत्युत्थं दमवरुह्य शुक्रसंनिधिमाधिगम्य इदं वक्ष्यमाणं वाक्यं बभाषे इति द्वितीयेनान्वयः ॥ ७ ॥
बभाषे दमिति संधिपार्षः ॥ ८ ॥ तदेव वचनं दर्शयति इत्यंधकवचः श्रुत्वेत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ त्वच्छरणमिति कर्मधारयः ॥ ॥ त्वत्तव शरणं गृह्णामाश्रयं साहाय्यमित्येतदिति

वार्थः ॥ भूत्वाप्राप्येत्यर्थः ॥ प्राप्त्यर्थस्य भवतेः सकर्मकत्वात् ॥ त्वच्छरणा इति पाठे स्पष्ट एवार्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ यदर्थशुश्रूषणं तद्वचनक्ति ॥ अभिरक्षेति ॥ पश्यहुं डमित्यादीनां द्वितीयां तानां प्रमथैः क्रांतं पश्येति द्वितीयेनान्वयः ॥ १४ ॥ १५ ॥ द्वाविडैर्द्विविडदेशोद्भवैर्जनैः ॥ १६ ॥ एवं सति किं प्रयाकर्तुं शक्यत इति चेदत आह ॥ यापीत्वेति ॥ शरदां संवत्सराणाम् ॥ १७ ॥ अथ अतः ॥ अद्येति क्वचित् ॥ १८ ॥ किंचित्स्मितं तदा कृत्वेति ॥ यस्येश्वरस्य प्रसादान्मया विद्यालब्धातयैव तस्य पराभवं वाञ्छत्ययं घृष्ट इति ईषद्वा स्य कृत्वेत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ग्लानानि शुष्काणि ॥ २२ ॥ २३ ॥ इत्युक्तेति ॥ अथ कमित्युक्ता कविः शुक्र एकैकं दैत्यमुद्दिश्य विद्यामावर्तयन् आवर्तयति स्म जपति स्मेत्यर्थः ॥ यानुद्दिश्य विद्यां जापते धृता युधा उत्तस्थुरिति ॥

आप्तभावेन च वयं पादौ तव सुखप्रदौ ॥ सदाराः ससुताश्चैव शुश्रूषामो दिवानि शम् ॥ १३ ॥ अभिरक्षाभितो विप्रप्रसन्नः शरणागतान् ॥ पश्यहुं डं तुहुं डं च कुजं भंजं भमेव च ॥ १४ ॥ पाकं कर्तस्वनं चैव विपाकं पाकहारिणम् ॥ तंचन्द्रदमनं शूरं शूरामरविदारणम् ॥ १५ ॥ प्रमथैर्भीमविक्रतैः क्रांतं मृत्युप्रमाथिभिः ॥ सूदितान्पतितांश्चैव द्वाविडैरिव चंदनान् ॥ १६ ॥ यापीत्वा कणधूमं वै सहस्रं शरदां पुरा ॥ वराविद्या त्वया प्राप्ता तस्याः कालो यमागतः ॥ १७ ॥ अथ विद्याफलं तत्तैर्दैत्यान्संजीविष्यतः ॥ पश्यंतु प्रमथाः सर्वे त्वया संजीवितानि मान् ॥ १८ ॥ इत्ययं कवचः श्रुत्वा स्थिरधीर्भार्गवो मुनिः ॥ किंचित्स्मितं तदा कृत्वा दानवाधिपमब्रवीत् ॥ १९ ॥ दानवाधिपते सर्वतथ्यं यद्वापितं त्वया ॥ विद्योपार्जनमेतद्विदानवार्थमया कृतम् ॥ २० ॥ पीत्वा वर्षसहस्रं वै कणधूमं सुदुःसहम् ॥ एषा प्राप्ते श्वराद्विद्या बांधवानां सुखावहा ॥ २१ ॥ एतया विद्यया सोऽहं प्रमथैर्मथितान् रणे ॥ उत्थापयिष्ये ग्लानानि धान्यान् यंबुधरो यथा ॥ २२ ॥ निर्व्रणा ग्रीरुजः स्वस्थान् सुधेव पुनरुत्थितान् ॥ अस्मिन्मुहूर्ते द्रष्टा सिदानवानुत्थितान् ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वा दानवपतिं विद्यामावर्तयत् कविः ॥ एकैकं दैत्यमुद्दिश्य तत्तत्स्थुर्धृता युधाः ॥ २४ ॥ वेदा इव सदभ्यस्ताः समये वायथां बुदाः ॥ ब्राह्मणेभ्यो यथा दत्ताः श्रद्धयार्थमहापदि ॥ २५ ॥ उज्जीवितांस्तु तान् दृष्ट्वा तुहुं डाद्यान् महासुरान् ॥ विनेदुः पूर्वदेवास्ते जलपूर्ण इवांबुदाः ॥ २६ ॥ शुक्रेणो ज्जीवितान् दृष्ट्वा दानवांस्तान् गणेश्वराः ॥ विज्ञाप्य मेव देवेशे श्येवं तेऽन्योन्यमब्रुवन् ॥ २७ ॥ आश्चर्यरूपे प्रमथेश्वराणां तस्मिन्स्तथावर्ततियुद्धयज्ञे ॥ अमर्षितो भार्गवकर्मदृष्ट्वा शिलादपुत्रो भयगमन्महेशम् ॥ २८ ॥

आवर्तयदिति पाठे स्पष्ट एवार्थः ॥ २४ ॥ तत्र सात्त्विकतां मसराजसभेदे दृष्टांतत्रयमाह ॥ वेदा इवेति ॥ यथा वेदा अनभ्यस्यमाना उच्छिन्नं संप्रदायतया नष्टाः संतः सद्भिरभ्यस्ता आवर्तिता अभिव्यक्ता भवन्ति ॥ यथा मेधाः प्रावृषः पूर्व नष्टाः संतः प्रावृष्टाः तौ पौर्जनेनानियुक्ता गगने उत्तिष्ठन्ति ॥ यथा ब्राह्मणेभ्यः श्रद्धया दत्ता अर्थमहापदि दत्तानां फलं दानाय उत्तिष्ठन्ति ॥ महापदि दत्ता इति वा ॥ तद्दित्यर्थः ॥ २५ ॥ पूर्वदेवा असुराः ॥ २६ ॥ विज्ञाप्य मेव मेवंप्रकारं विज्ञापनीयम् ॥ विज्ञाप्य मेतदितिकचित् ॥ एवमब्रुवन्नित्यन्वयमेवात्रापौनरुक्त्यम् ॥ २७ ॥ वर्तति वर्तमाने ॥ शिलादपुत्रो नंदी ॥ २८ ॥

जययोनित्रयस्ययोनिकारणम् ॥ वक्तव्यमाह ॥ गणेश्वराणामितिसार्धत्रयेण ॥ २९ ॥ सहेलसलीलयथास्यात् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ आनयस्वेत्यात्मनेपदमार्पम् ॥ हेस्वआत्मीयेतिवा ॥ लावकंलावमेवलावकंपक्षिविशेषम् ॥ तित्तिरिःकुङ्कुमोलावइत्यमरः ॥ अण्डजातमण्डेउत्पन्नंशावकमित्यर्थः ॥ अथवालावकमित्यस्यच्छेदनकर्तव्यावृत्त्यर्थमण्ड जातमितिविशेषणम् ॥ अण्डजमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ वृषसिंहनादःश्रेष्ठसिंहशब्दः ॥ ३५ ॥ विशोभ्यविचालय ॥ शरभोऽष्टापदः ॥ इभंगजम् ॥ ३६ ॥ मोचयिष्यंतइव ॥ वस्तुतोमोचनंनस्त्येवे त्याभिप्रायः ॥ अयवाविमोचयिष्यंतइवेति लोकोक्तिः ॥ सिंहवान्शरीरगर्जितशब्दान् ॥ वीराणांगर्जितशब्दंसिंहनादंविदुर्बधाइतिवचनात् ॥ ३७ ॥ दंभोलीति ॥ वज्राग्निशूलखड्गकुठाराणांतथाउदंडानां

जयेतिचोक्ताजययोनिमुग्रमुवाचनंदीकनकावदातम् ॥ गणेश्वराणांरणकर्मदेवदेवैश्वसेंद्रैरपिदुष्करंयत् ॥ २९ ॥ तद्भार्गवेणाद्यकृतंवृथानःसंजीव्यताना जिमृतान्विपक्षान् ॥ आवर्त्यविद्यामृतजीवदात्रीमेकैकमुद्दिश्यसहेलमीश ॥ ३० ॥ तुहुंडहुंडादिकजंभजंभविपाकपाकादिमहासुरेंद्राः ॥ यमालयाद यपुनर्निवृत्ताविद्रावयंतःप्रमथांश्चरंति ॥ ३१ ॥ यदिह्यसौदैत्यवरात्रिरस्तान्संजीवयेदत्रपुनःपुनस्तान् ॥ जयःकुतो नोभवितामहेशगणेश्वराणांकुतएवशां तिः ॥ ३२ ॥ इत्येवमुक्तःप्रमथेश्वरेणसनंदिनावैप्रमथेश्वरेशः ॥ उवाचदेवःप्रहसंस्तदानींतनंदिनंसर्वगणेशराजम् ॥ ३३ ॥ नंदिन्प्रयाहित्वरितोतिमात्रं द्विजेंद्रवर्यदितिनंदनानाम् ॥ मध्यात्समुद्धृत्यतथानयाशुश्येनोयथालावकमंडजातम् ॥ ३४ ॥ सएवमुक्तोवृषभध्वजेनननादनंदीवृषसिंहनादः ॥ जगामतूर्णचविगाह्यसेनांयत्राभवद्भार्गववंशदीपः ॥ ३५ ॥ तंरक्ष्यमाणंदितिजैःसमस्तैःपाशासिवृक्षोपलशैलहस्तैः ॥ विशोभ्यदैत्यान्बलवाअहारकाव्यं सनंदीशरभोयथेभम् ॥ ३६ ॥ सस्तांबरंविच्युतभूषणंचविमुक्तकेशंबलिनागृहीतम् ॥ विमोचयिष्यंतइवानुजग्मुःसुरारयःसिंहवान्सृजंतः ॥ ३७ ॥ दंभोलिशूलासिपरश्वधानामुदंडचक्रोपलंकपनानाम् ॥ नंदीश्वरस्योपरिदानवेंद्रावर्षवर्षुर्जलदाइवोग्रम् ॥ ३८ ॥ तंभार्गवंप्राप्यगणाधिराजोमुखाग्निनाशस्त्रशतानिदग्ध्वा ॥ आयात्प्रवृद्धेऽसुरदेवयुद्धेभवस्यपार्श्वेव्यथितारिसैन्यः ॥ ३९ ॥ अयंसशुक्रोभगवन्नितीदंनिवेदयामासभवायशीघ्रम् ॥ जग्राहशुक्रंसचदेवदेवोयथोपहारंशुचिनाप्रदत्तम् ॥ ४० ॥ नकिंचिदुक्तासहिभूतगोप्ताचिक्षेपवक्त्रेफलवत्कर्वीन्द्रम् ॥ हाहारवस्तैरसुरैःसमस्तैरुच्चैर्विमुक्तोहहहेतिभूरि ॥ ४१ ॥

चत्रहृतांचक्रपाषाणकंपनारख्यास्त्रविशेषाणांवायव्यास्त्राणांवावर्षदानवेंद्रानंदिकेश्वरस्योपरिउग्रंयथास्यादुग्रंवर्षमित्तिवाअंबुदाइववृषुपरित्यर्थः ॥ इवागमितिपाठेअंबुदायथापर्वतंवृषुस्तथेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ प्रवृद्धेअतिशयिते ॥ प्रवृत्तइतिकचित् ॥ व्यथितानिअरिसैन्यानिनेयस्मादितिवासः ॥ ३९ ॥ उपहारंबलिम् ॥ बलिःपूजोपहारेस्यादित्यमरः ॥ ४० ॥ फलवदामलकादिफलवत् ॥ हाहारवइति ॥ हहहेतिहकारत्रयवेदे ॥ भूरिअतिशयेनखेदोयथाभवतीति तथाहाहारबोहाहाशब्दस्तैःसमस्तैरसुरैर्विमुक्तोविशेषणत्यक्तइत्यर्थः ॥ हाहारवैरितिपाठेहाहाइतिरवोयेपांतैरसुरैः ॥ हहहेतिस्वेदातिशयप्र

तिपादकःशब्दः ॥ भूरियथास्यात्तथाविमुक्तोहाहाहहेत्येवंरूपःशब्दोबहुविधःकृतइत्यर्थः ॥ ४१ ॥ हस्तैःशुंडादंडैः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ योषाःस्त्रियः ॥ मार्गणौवाजाणसमूहाः ॥ श्रुतान्यध्यय
नानि ॥ ४४ ॥ विनेति ॥ विभोर्विश्वेश्वरस्येयवैभवी वैभवीचासौशक्तिश्चेतिवैभवशक्तिस्ताम् ॥ वैप्रसिद्धांभवशक्तिमितिवा ॥ भवभक्तिमतिकचित् ॥ एकांमुख्याम् ॥ ४५ ॥ विषादिनारुद्रेण
॥ ४६ ॥ ४७ ॥ अद्यतेननंदिनासर्वेषांनोऽस्माकंतनूःशरीराणिविनाविहायप्राणाहृतानाशिताः ॥ प्राणैर्हीनदेहाः संपादिताइत्यर्थः ॥ कृताइतिपाठेपिसएवार्थः ॥ धैर्यपांडित्यमूआपद्यपिमनःस्वास्थ्यं
मित्यर्थः ॥ वीर्यशूरत्वम् ॥ गतिज्ञानम् ॥ कीर्तिर्यशः ॥ सत्त्वमुत्साहः ॥ तेजःप्रागल्भ्यम् ॥ पराक्रमउद्योगः ॥ ४८ ॥ धिगिति ॥ यैरस्माभिर्गुरुर्नत्रातस्तानस्मान्प्रतिधिगित्यर्थः ॥ कुलसत्तमोविप्र

काव्येनिगीर्णेगिरिजेश्वरेणदैत्याजयाशारहितावभूवुः ॥ हस्तैर्विमुक्ताइववारणेंद्राःशृंगैर्विहीनाइवगोवृषाश्च ॥ ४२ ॥ शरीरहीनाइवजीवसंघाद्विजाय
थाचाध्ययनेनहीनाः ॥ निरुद्यमाःसत्त्वगुणायथावैयथ्यमाभाग्यविवर्जिताश्च ॥ ४३ ॥ पत्याविहीनाश्चयथैवयोषायथाविपक्षाइवमार्गणौघाः ॥ आयूं
पिहीनानियथैवपुण्यैर्वृत्तेनहीनानियथाश्रुतानि ॥ ४४ ॥ विनायथावैभवशक्तिमेकांभवन्तिहीनाःस्वफलैःक्रियौघाः ॥ तथाविनातंद्विजवर्यमेकंदैत्याजया
शाविमुखावभूवुः ॥ ४५ ॥ नंदिनापहृतेशुक्रेगिलितेचविषादिना ॥ विषादमगमन्दैत्याहीयमानरणोत्सवाः ॥ ४६ ॥ तान्वीक्ष्यविगतोत्साहानंधकः
प्रत्यभाषत ॥ कर्विविक्रम्यनयतानंदिनावंचितावयम् ॥ ४७ ॥ तनूर्विनाहताःप्राणाःसर्वेषामद्यतेननः ॥ धैर्यवीर्यगतिःकीर्तिःसत्त्वतेजःपराक्रमः ॥ ४८ ॥
युगपन्नोदृतंसर्वमेकस्मिन्भार्गवेहृते ॥ धिगस्मान्कुलपूज्योयैरेकोपिकुलसत्तमः ॥ गुरुःसर्वसमर्थश्चत्रातात्रातो नचापदि ॥ ४९ ॥ तद्वैर्यमवलंब्येहयु
ध्यध्वमारीभिःसह ॥ सूदयिष्याम्यहंसर्वान्प्रमथान्सहनंदिना ॥ ५० ॥ अद्यैतान्विवशान्हत्वासहदेवैःसवासवैः ॥ भार्गवंमोचयिष्यामिजीवयोगी
वकर्मतः ॥ ५१ ॥ सचापियोगीयोगेनयदिनामस्वयंप्रभुः ॥ शरीरात्तस्यनिर्गच्छेदस्माकंशेषपालिता ॥ ५२ ॥ इत्यंधकवचःश्रुत्वादानवामेघनिः
स्वनाः ॥ प्रमथानर्दयामासुर्मर्त्येकृतनिश्चयाः ॥ ५३ ॥ सत्यायुषिननोजातुशक्ताःस्युःप्रमथाबलात् ॥ असत्यायुषिकिंगत्वात्यक्तास्वामिनमाहवे ॥
॥ ५४ ॥ येस्वामिनंविहायाजौबहुमानधनाजनाः ॥ यांतितेयांतिनियतमंधतामिस्मालयम् ॥ ५५ ॥ अयशस्तमसाख्यातिमलिनीकृत्यभूरिशः ॥
इहामुत्रापिसुखिनोनस्युर्भग्नारणाजिरात् ॥ ५६ ॥ किंदानैःकिंतपोभिश्चकिंतार्थपरिमज्जनैः ॥ धरातीर्थेयदिस्रातंपुनर्भवमलापहे ॥ ५७ ॥

कुलेषुश्रेष्ठः ॥ द्विजसत्तमइतिकचित् ॥ ४९ ॥ तत्तस्मात्सूदयिष्यामिनाशयिष्यामि ॥ ५० ॥ विवशानस्वतंत्रान् ॥ इवयथाकश्चिद्योगीजीवंस्वात्मानंकर्मतःकर्मभ्योधर्माधर्मलक्षणेभ्योमोचयतितद्वादि
त्यर्थः ॥ ५१ ॥ सचेति ॥ सचापितोपिचयोगीभार्गवोयदिकथंचिद्योगेनतस्यविश्वेश्वरस्यशरीरात्रिगच्छेन्नर्गिण्यतितदाशेषपालिताशेषाणामवशिष्टानामस्माकंपालितापालयितापालयिष्यतीत्यर्थः ॥
अस्माकंसेव्यतात्रकेतिकचित् ॥ शेषशालितेतिचशेषशालिनामितिवान्यत्र ॥ पाठद्वयेक्रमेणावशेषवत्त्वंतदाभद्रस्यादित्यर्थः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ बहुमानएवधनंयेपांतिवहुमानधनाः ॥ ५५ ॥
अयशएवतमोंधकारस्तेनअयशस्तमसा ॥ ख्यातिंकीर्तम् ॥ भग्नस्त्यक्तरणाः ॥ भंगादितिपाठेपलायनादित्यर्थः ॥ ५६ ॥ धरातीर्थेयुद्धभूमिरूपेतीर्थं ॥ धारातीर्थेइतिपाठेश्चधारापातरूपेतीर्थं

इत्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कटंकटशिलामयैः कटंकटशब्दयुक्तयंत्रपाषाणैः ॥ भुशुंडीति ॥ भुशुंडश्च भिदिपालाश्च भुशुंडीभिदिपालास्तैः ॥ तत्र भुशुंडचः सर्वत्र लोहकंठकयासा अवः क्रमोत्सेवाः ॥ तदुक्तम् ॥ भुशुंडीसर्वतोलोहकंठकानुक्रमोन्नतेति ॥ अयोगोलक्यष्टयइतिकेचित् ॥ भिदिपालैः सृगैर्लोहवद्धदंडैरेतियावत् ॥ यदाहामरः ॥ भिदिपालः सृगस्तुल्याविति ॥ परश्वधैः कुठारैः ॥ यदाहामरः ॥ द्वयोः कुठारः स्वधितिः परशुश्च परश्वधइति ॥ ५९ ॥ खट्वांगं खट्वायाः खुराकारोऽस्त्रविशेषः ॥ पट्टिशदयोऽस्त्रविशेषाः ॥ एतैश्चालमत्यर्थकदनंदुःखम् ॥ ६० ॥ विकृष्टानां टंकारितानाम् ॥ क्ष्वेडितानां क्ष्वेडं विपतं द्विद्यते यासां ताः क्ष्वेडिताः ॥ तारकादित्वादस्त्यर्थे इतच् ॥ तासाम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ गजानां वाजिनां च महारवैः स्फुटंतः स्फुटमानाः शब्दग्रहाः

संप्रधार्येति तेऽन्योन्यदैत्यास्ते दनुजास्तथा ॥ ममंथुः प्रमथानां जौरणभेरीनिनाद्यच ॥ ५८ ॥ तत्र बाणासिवज्रौ धैः कटंकटशिलामयैः ॥ भुशुंडीभिदिपालैश्च शक्तिभल्लपरश्वधैः ॥ ५९ ॥ खट्वांगैः पट्टिशैः शूलैर्लकुटैर्मुसलैरलम् ॥ परस्परमभिघ्नंतः प्रचक्रुः कदनं महत् ॥ ६० ॥ कार्मुकाणां विकृष्टानां पततांचपतत्रिणाम् ॥ भिदिपालभुशुंडीनां क्ष्वेडितानां रवोऽभवत् ॥ ६१ ॥ रणतूर्यनिनादैश्च गजानां बहुबृंहितैः ॥ हे पारवैर्हयानां च महान्कोलाहलोऽभवत् ॥ ६२ ॥ प्रतिस्वनैरवापूरिद्यावाभूम्योर्यदंतरम् ॥ अभीरूणां च भीरूणां महारोमोद्गमोऽभवत् ॥ ६३ ॥ गजवाजिमहारावस्फुटच्छब्दग्रहाणि च ॥ भग्नध्वजपताकानिक्षीणप्रहरणानि च ॥ ६४ ॥ रुधिराद्गारचित्राण्यव्यश्वहस्तिरथानि च ॥ पिपासितानि सैन्यानि मुमूर्छुरुभयत्रवै ॥ ६५ ॥ दृष्ट्वा सैन्यं च प्रमथैर्भज्यमानमितस्ततः ॥ दुद्रावरथमास्थाय स्वयमेवांधको गणान् ॥ ६६ ॥ शरवज्रप्रहारैस्तैर्वज्राघातैर्नगा इव ॥ प्रमथाने शिरेवातैर्निस्तोया इव तौ यदाः ॥ ६७ ॥ यांतमायांतमालोक्य दूरस्थं निकटस्थितम् ॥ प्रत्येकं रोमसंख्याभिर्यथा द्वाणैस्तदांधकः ॥ ६८ ॥ विनायकेन स्कंदेन नंदिना सोमनंदिना ॥ नैगमेयेन शाखेन विशाखेन बलीयसा ॥ ६९ ॥ इत्याद्यैस्तु गणैरुग्रैरंधकोप्यंधकीकृतः ॥ त्रिशूलशक्तिबाणौ च धारासंपातपातिभिः ॥ ७० ॥ ततः कोलाहलो जातः प्रमथासुरसैन्ययोः ॥ तेन शब्देन महता शुक्रः शंभूदरे स्थितः ॥ ७१ ॥ छिद्रान्वेषाभ्रमन्सोथविनिःकेतो यथानिलः ॥ सप्तलोकान् सपालान्सरुद्धदेहव्यलोकयत् ॥ ७२ ॥ ब्रह्मनारायणेंद्राणामादित्याप्सरसां तथा ॥ भुवनानि विचित्राण्युद्धंच प्रमथासुरम् ॥ ७३ ॥ सर्वपाणां शतं कुशौ भवस्य परितो भ्रमन् ॥ न तस्य ददृशे रंभ्रं शुचैरंभ्रं खलो यथा ॥ ७४ ॥

कर्णयिषां तानितथा ॥ ६४ ॥ मुमूर्छुर्भूर्छांप्रापुः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ शराण्ववज्रास्तेषां प्रहारैः ॥ प्रमथाने शिरे अदर्शनं लेभिरे ॥ ६७ ॥ व्यधादताडयत् ॥ ६८ ॥ विनायकेनेति ॥ इत्याद्यैर्गणैरंधकोप्यंधकीकृत इत्यन्वयः ॥ केत इत्याकांक्षायामाह ॥ विनायकेनेत्यादि ॥ ६९ ॥ कैरित्याकांक्षायामाह ॥ त्रिशूलेति ॥ त्रिशूलादयश्च धारापातेन पातो वर्तते ये पांते च तैः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ केतः केतनं मार्ग इति यावत् ॥ विनिर्गतः केतो निर्गम मार्गो यस्य सोऽनिलो यथेति ॥ ७२ ॥ प्रमथानां प्रसुराणां च वृत्तं युद्धं प्रमथासुरम् ॥ ७३ ॥ रंभ्रं छिद्रम् ॥ ७४ ॥

शंभवेनशंभुप्रसादलब्धेनयोगेनोपायेन ॥ शुक्ररूपेणवीर्यरूपेण शुक्रंयथोपस्थच्छिद्रेणबहिर्निःसरतितेनप्रकारेणेत्यर्थः ॥ चस्कंदजगामबहिर्निर्गतइत्यर्थः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥
 कोसौशुक्रइतिप्रश्नोत्तरमुपसंहरति ॥ इत्थंनाम्नाऽभवच्छुक्रइति ॥ ८० ॥ कथंतेनचविद्याप्राप्तेतिप्रश्नस्यानुवादपूर्वकंप्रत्युत्तरमनुजानाति ॥ यथाचविद्यामिति ॥ ८१ ॥ पुरेति ॥ असौशुक्रोबहुकालं
 तपस्तेपेनिराहारःस्थितवानितिद्वितीयेनान्वयः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ नकेवलंतपस्तेपेकिंतुसभार्गवःप्रत्येकंराजचंपकाद्यैःपुष्पैःकिसलयैरपिलक्षपरिमितैःपत्रैश्चशंकरंसमानर्चपूजयामासेतिसप्तमेनान्वयः ॥
 यद्वा तपस्तेपेनियमंगृहीतवानइत्यस्यैवार्थमाह ॥ राजचंपकेति ॥ तत्रराजचंपकश्चंपकावांतरजातिविशेषः ॥ धत्तूरउन्मत्तः ॥ करवीरःप्रतीहासः ॥ कुशेशंपद्मम् ॥ वापुंसिपद्मंनलिनमर
 विंदमहोत्पलम् ॥ सहस्रपत्रंकमलंशतपत्रंकुशेशयमित्यमरः ॥ मालतीजातिः ॥ कर्णिकारोद्गुमोत्पलः ॥ कदंबोहलिप्रियः ॥ बकुलःकेसरः ॥ उत्पलंकुवलयम् ॥ स्यादुत्पलंकुवलयमित्यमरः ॥

शंभवेनाथयोगेनशुक्ररूपेणभार्गवः ॥ चस्कंदायननामापिततोदेवेनभाषितः ॥ ७५ ॥ शुक्रवन्निःसृतोयस्मात्तस्मात्त्वंभृगुनंदन ॥ कर्मणानेनशुक्रस्त्वं
 ममपुत्रोसिगम्यताम् ॥ ७६ ॥ जठराग्निर्गतेशुक्रेदेवोपिमुमुदेतराम् ॥ भ्रमच्छ्रेयोभवयन्मेनभृतोजठरेद्विजः ॥ ७७ ॥ इत्येवमुक्तोदेवेनशुक्रोर्कसदृशद्यु
 तिः ॥ विवेशदानवानीकमेघमालायथाशशी ॥ ७८ ॥ शुक्रोदयान्मुदंलेभेसदानवमहार्णवः ॥ यथाचंद्रोदयेहर्षमूर्मिमालीमहोदधिः ॥ ७९ ॥ अंधकां
 धकहंत्रोर्वैवर्तमानेमहाहवे ॥ इत्थंनाम्नाभवच्छुक्रःसवैभार्गवनंदनः ॥ ८० ॥ यथाचविद्यांतांप्रापमृतसंजीवनींपराम् ॥ शंभोरनुग्रहात्काव्यस्तन्निशामय
 सुव्रत ॥ ८१ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ पुराऽसौभृगुदायादोगत्वावाराणसींपुरीम् ॥ अंडजस्वेदजोद्भिज्जजरायुजगतिप्रदाम् ॥ ८२ ॥ संस्थाप्यलिंगं
 श्रीशंभोःकूपंकृत्वातदग्रतः ॥ बहुकालंतपस्तेपेध्यायन्विश्वेश्वरंप्रभुम् ॥ ८३ ॥ राजचंपकधत्तूरकरवीरकुशेशयैः ॥ मालतीकर्णिकारैश्चकदंबैर्बकुलो
 त्पलैः ॥ ८४ ॥ मल्लिकाशतपत्रीभिःसिंदुवारैःसर्किशुकैः ॥ अशोकैःकरुणैःपुष्पैःपुत्रागैर्नागकेसरैः ॥ ८५ ॥ क्षुद्राभिर्माधवीभिश्चपाटलाविल्वचं
 पकैः ॥ नवमल्लीविचिकिलैःकुंदैःसमुचुकुंदकैः ॥ ८६ ॥ मंदारैर्विल्वपत्रैश्चद्रोणैर्मरुवकैर्वकैः ॥ ग्रंथिपर्णैर्दमनकैःसुरभूचूतपल्लवैः ॥ ८७ ॥

॥ ८४ ॥ मल्लिकातृणशून्यम् ॥ शतपत्रीपुष्पविशेषः ॥ कुकुमारुणवर्णाभांगंधाद्यंशतपत्रिकाम् ॥ योददातिजगन्नाथेश्वेतद्दीपेवसेत्सदेत्युक्तेः ॥ सिंदुवारःपुष्पविशेषः ॥ किंशुकःपलाशः ॥ अशोको
 वंजुलः ॥ करुणोवृक्षभेदः ॥ पुष्पैःपुष्पलताभिः ॥ पुत्रागोदेववल्लभः ॥ नागकेसरोहेमपुष्पः ॥ ८५ ॥ क्षुद्राभिरितिमाधवीविशेषणम् ॥ माधवीवासंतीलता ॥ पाटलापाटलिः ॥ विल्वःश्रीफलः ॥
 चंपकोहेमपुष्पकः ॥ नवमल्लीपुष्पविशेषः ॥ विचिकिलश्चारुपुटः ॥ कुंदंमाध्यम् ॥ मुचुकुंदोमुकुंदःपालंक्येत्यर्थः ॥ अथपालंक्यामुकुंदःकुंदकुंदुरुइत्यमरः ॥ ८६ ॥ मंदारःपारिभद्रकः ॥ द्रोणः
 पुष्पविशेषः ॥ द्रोणपुष्पसहस्रेभ्यःखादिरवैविशिष्यतइत्युक्तेः ॥ मरुवकःप्रस्थपुष्पः ॥ समीरणोमरुवकःप्रस्थपुष्पः ॥ फणिज्जकइत्यमरः ॥ वकःपुष्पविशेषः ॥ वकपुष्पसहस्राद्धिनंद्यावर्तविशिष्यतइत्युक्तेः ॥

अथिपर्णः पुष्पविशेषः ॥ दमनकः प्रसिद्धः ॥ सुरभूः पुष्पविशेषः ॥ चूतआम्रः ॥ ८७ ॥ तुलसीसुरसा ॥ देवगंधारीपुष्पविशेषः ॥ बृहत्पत्रीपुष्पविशेषः ॥ कुशांकुरैः कुशपुष्पैः ॥ पालाशपुष्पसहस्रात्
कुशपुष्पविशिष्यतइत्युक्ते ॥ नद्यावर्तस्तगरः ॥ अगस्त्यः प्रसिद्धः ॥ सालः सर्जः ॥ देवदारुः शक्रपादपः ॥ ८८ ॥ कुरवकः पुष्पविशेषः ॥ कुरंटकः पुष्पविशेषः ॥ अपरैरितिकुसुमपल्लवपत्राणांविशे
षणम् ॥ प्रत्येकमेभिः पूर्वोक्तैः कुसुमपल्लवपत्रैरपरैरपीत्यर्थः ॥ ८९ ॥ ९० ॥ यक्षकर्मैः कर्पूरादीनांचतुर्णामिष्टीभावैः ॥ ९१ ॥ सुगंधोद्भूतानान्यनुसुगंधैर्द्रव्यैरभ्यंगानिविधायानुपश्चाच्चंदनैर्यक्षकर्मै
श्चसम्यगालिलिपेत्यर्थः ॥ ९२ ॥ सहस्रमिति ॥ सहस्रंपंचशरदां वर्षाणांपंचसहस्रमित्यर्थः ॥ इत्थंसमर्चयन् यदा वरदाना योन्मुखं मनागपि ईषदपि नालोकेनापश्यत्तदाऽन्यमतीव दुःसहं घोरं नि
यमं जग्राहेति सार्धेनान्वयः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ तमेव घोरं नियमं दर्शयति ॥ प्रक्षाल्येति ॥ चेतसोऽतः करणस्य चांचल्याख्यं महामलं प्रक्षाल्य दूरीकृत्य कविः शुक्रः शरदांसहस्रं व्याप्य कणधूमौघं

तुलसीदेवगंधारीबृहत्पत्रीकुशांकुरैः ॥ नद्यावर्तैरगस्त्यैश्चसशालैर्देवदारुभिः ॥ ८८ ॥ कांचनारैः कुरवकैर्दूर्वाकरकुरंटकैः ॥ प्रत्येकमेभिः कुसुमैः पल्लवैरप
रैरपि ॥ ८९ ॥ पत्रैः शतसहस्रैश्चसमानर्चशंकरम् ॥ पंचामृतैर्द्रोणमितैर्लक्षकृत्वः प्रयत्नतः ॥ ९० ॥ स्नपयामास देवेशं सुगंधस्नपनैर्बहु ॥ सहस्रकृत्वो देवेशं
चंदनैर्यक्षकर्मैः ॥ ९१ ॥ समालिलिप देवेशं सुगंधोद्भूतानान्यनु ॥ गीतनृत्योपहारैश्च श्रुत्युक्तस्तुतिभिर्बहु ॥ ९२ ॥ नाम्नांसहस्रैरन्यैश्चस्तोत्रैस्तुष्टावशंकरम् ॥
सहस्रंपंचशरदामित्थं शुक्रः समर्चयन् ॥ ९३ ॥ यदा देवं नालोके मनागपि वरोन्मुखम् ॥ तदान्यं नियमं घोरं जग्राहातीव दुःसहम् ॥ ९४ ॥ प्रक्षाल्य चेतसो
त्यंतं चांचल्याख्यं महामलम् ॥ भावनावाभिर्सकृदिन्द्रियैः सहितस्य च ॥ ९५ ॥ निर्मलीकृत्य तच्चेतोरत्नं दत्त्वा पिनाकिने ॥ प्रपपौ कणधूमौघं सहस्रं शरदां
कविः ॥ ९६ ॥ प्रससाद तदा देवो भार्गवाय महात्मने ॥ तस्मांल्लिगाद्रिनिर्गत्य सहस्रार्काधिकद्युतिः ॥ ९७ ॥ उवाच च विरूपाक्षः साक्षाद्वाक्षायणीपतिः ॥ तपो
निधे प्रसन्नोऽस्मि वरं वरय भार्गव ॥ ९८ ॥ निशम्योति वचः शंभोरं भोजनयनोद्विजः ॥ उद्यदानं दसंदोहरोमांचांचितविग्रहः ॥ ९९ ॥ तुष्टावाष्टतनुं तुष्टः प्रफु
ल्लनयनांचलः ॥ मौलावंजलिमाधाय वदञ्जययेति च ॥ १०० ॥ भार्गव उवाच ॥ ॥ त्वं भाभिराभिरभिभूयतमः समस्तमस्तं नयस्य भिमतानि
निशाचराणाम् ॥ देदीप्यसे दिनमणे गगने हिताय लोकत्रयस्य जगदीश्वर तन्नमस्ते ॥ १०१ ॥

व्रीहितुषधूमसमूहं प्रपपौ प्रकर्षेण पीतवानिति द्वयोरन्वयः ॥ कैः ॥ भावनाध्यानानितान्येव वारिवारीणितैः ॥ सकृत्क्षालनं निराकरोति ॥ असकृदिति ॥ नैरंतयेणेत्यर्थः ॥ नन्विन्द्रियस्येन्द्रियस्या
यैरागद्वेषौ व्यवस्थिताविति स्मृतेरिन्द्रियेषु विषयोन्मुखेण सुप्तसुमनःक्षालनमकिंचित्करमित्याशंक्याह ॥ इन्द्रियैः सहितस्य चेति ॥ ९५ ॥ पुनः किंकृत्वा ॥ एवमुक्तैः साधनेस्तच्चेतोरत्नं निर्मली
कृत्य रागद्वेषादिरहितं कृत्वेति यावत् ॥ पिनाकिने विश्वनाथाय दत्त्वा तदेकनिष्ठकृत्वैत्यर्थः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ अंभोजनयनः पद्मनेत्रः ॥ प्रसन्ननयन इति कचित् ॥ उद्यदानं
दसंदोहरोमांचांचितविग्रहः उद्वच्छत्सुखनिबद्धोद्भ्रूलोमव्याप्तदेहः ॥ ९९ ॥ प्रफुल्लनयनांचलो विकसितनेत्रपद्मा ॥ १०० ॥ सूर्येणुवायवप्रियोऽवकाशपृथ्व्यात्ममूर्तिं भगवन्तमीशम् ॥
क्रमेण तुष्टावभूशु प्रवीरः पद्येन तावद्विचतुष्टयेन ॥ त्वं भाभिरिति ॥ हे जगदीश्वर हे दिनमणे तत्तस्मात्ते तुभ्यं नमोऽस्तु करोमीति वाशेषः ॥ यस्मात्त्वं भाभिः प्रसिद्धाभिः सुषुम्नहरिकेशविश्वकर्मविश्वव्यचा

वावसुसंश्रवसंज्ञैः सप्तभीरुभिः समस्तंतमोऽधकारमभिभूयतिरस्कृत्यनिशाचराणां राक्षसादीनां तत्रेणचनिशाऽविद्या यानिशासर्वभूतानामिति भगवद्वचनात् तस्यांचरंतीति निशाचराणां द्वेषलोभा
 दयस्तेषांचाभिमतनिस्वकार्यकरणसामर्थ्यान्यस्तं नाशनयसि प्रापयसि ॥ किंच ॥ लोकत्रयस्य भूर्भुवः स्वर्लोकस्य अथच लोकत्रयस्य विश्वादिनाम जनत्रयस्य जीवत्रयस्येत्यर्थः ॥ हिताय गगने
 भूताकाशे चित्ताकाशे च देदीप्यसेऽतिशयेन राजस इत्यर्थः ॥ अयमर्थः ॥ यतस्त्वं गगने भूताकाशे राजसेऽतो बहिस्तमो निहत्य राक्षसादीनामभिमतानि नाशयसि ॥ पक्षांतरे च यतस्त्वं गगने चित्ताका
 शे प्रमाणवृत्त्यारूढः सत्प्रकाशसेऽतो तस्तमो निराकृत्य निशाचराणां कामलोभादीनामभिमतानि नाशयसीत्यर्थः ॥ १ ॥ लोकेऽति ॥ हे हिमांशो शिशिरदीधिते ॥ हे पीयूषपूरपरिपूरितमुधानिव ह
 परिपूर्ण ॥ तत्तस्मात्ते तुभ्यं नम इति पूर्ववत् ॥ यस्मा लोकेऽतिवेलं प्रतिक्षणम् ॥ अति क्रांता वेलतीरं सीमायै स्तान्यतिवेलं नितानि च तानि महामहांसि च तैः कौमुदमुदं कुमुदानां भियं कौमुदी ॥
 कुमुदशब्दोऽत्रात्रिविकसितानामुपलक्षणम् ॥ साचमुदं पृथक् कौमुदमुत् ॥ तां कौमुदमदम् ॥ चकारो भिन्नक्रमे ॥ सप्तसिद्धश्चंद्रस्त्वमुत्समुद्रं प्रीत्यर्णवं च निर्मासि ॥ अयमर्थः ॥ अपरिमितैः स्वीयैः शीतकिरणै
 रात्रिविकसितानामुलासंप्राणिमात्राणामपरिमितप्रमोदं च ददासीति ॥ मुदा सह वर्तमानं समुद्रं समुद्रमिति ॥ लोके हि चन्द्रोदयेऽतिविततकिरणैः प्राणिमात्राणां समुद्रो हर्षकरो भवतीति सर्वेषां प्रसिद्धम् ॥
 कथं भूतस्त्वम् ॥ विद्राविताखिलतमाः भविना शिताखिलांधकारो विद्राविताखिलाऽज्ञानो वा ॥ पुनः कथं भूतः ॥ सुतमः सुष्ठु तमः शोभनतम इत्यर्थः ॥ सुतमामिति पाठे सुतमां सुष्ठु तमां शोभनतमाम् ॥

लोकेति वेलमतिवेलमहामहोभिर्निर्मासिकौमुदमुदं च समुत्समुद्रम् ॥ विद्राविताखिलतमाः सुतमो हिमांशो पीयूषपूरपरिपूरिततन्मस्ते ॥ २ ॥ त्वं पावने प
 थिसदा गतिरस्युपास्यः कस्त्वां विना भुवनजीवनजीवतीह ॥ स्तब्धप्रभंजनविवर्धितसर्वजंतो संतोषिताहिकुलसर्वगततन्मस्ते ॥ ३ ॥ विश्वैकपावकनताव
 कपावकैकशक्तेर्ऋतेऽमृतवतामृतादिव्यकार्यम् ॥ प्राणित्यदो जगदहो जगदंतरात्मंस्तत्पावकप्रतिपदं शमदं नमस्ते ॥ ४ ॥ पानीयरूपपरमेश जगत्पवित्र
 चित्रविचित्रसुचरित्रकरोपि नूनम् ॥ विश्वं पवित्रममलं किल विश्वनाथ पानावगाहनत एतदतो नतोऽस्मि ॥ ५ ॥

हिमांशो इत्येकं पदम् ॥ २ ॥ त्वं पावन इति ॥ अपरिमितसूर्याधिकप्रकाशं भगवंतं दृष्ट्वा द्रिक्तभक्तेर्बहुधा संबोधनानि ॥ एवमुपर्यपि ॥ हे स्तब्धप्रभंजन स्तब्धाननम्रान्प्रभनक्ति आमर्दयतीति
 तथा ॥ विवर्धितसर्वजंतो विवर्धितावृद्धिप्रापिताः सर्वजंतवो येन स तथा ॥ संतोषिताहिकुलसंतोषितमहीनां सर्पाणां कुलं येन वाय्वाहारत्वात्तेषां स तथा ॥ तेषां संबोधनानि तथा ॥ तत्तस्मात्ते तुभ्यं त्वां
 प्रतिनमः ॥ कथं भूतम् ॥ यस्त्वम् ॥ यद्वा यस्मात्त्वं पावने पथिवेदमार्गे उपास्यः पूज्यः ॥ वायव्यं श्वेतमालभेतेति श्रुतेः ॥ अपिशब्दाद्व्रतादिविषयोपि ॥ अप्युदास इति पाठे सदा गतिरपि त्वं पाव
 ने पथि आवह इत्यादिसप्तवायुमार्गप्रभेदे तदूर्ध्वमास्तेऽस्मृतिमान् भूतातिष्ठसीत्यर्थः ॥ नमस्कारे हेतुः ॥ त्वं पावन इत्यादि ॥ हे भुवनजीवनसर्वेषां प्राणरूप ॥ त्वां विनेह को जीवति न को पीत्यर्थः ॥ ३ ॥ विश्वैकोति ॥
 वत अहो हे विश्वैकपावकजगदेकपवित्र हे अमृतब्रह्मस्वरूप मरणादिषड्भावविकाररहितेति वा हे जगदन्तरात्मन् विश्वांतर्यामिन् हे पावकदेव हे यस्मात्तावकपावकैकशक्तेर्ऋते त्वत्संबंधि पवित्रमुख्यसामर्थ्यं विना
 ऽदो जगत्प्राणिति प्राणव्यापारं करोति न चेष्टत इत्यर्थः ॥ तावकपावकैकशक्तेरिति पाठे पाचकशक्तिर्वंजाठराग्न्युज्ज्वालनेन बोद्धव्यम् ॥ कथं भूतं जगत् ॥ अमृतदिव्यकार्यम् अमृतादेवाश्च दिव्यानीन्द्रियाणि
 च कार्याणि भूतानि च ॥ एकवद्वा दामृतदिव्यकार्यमधिदैवाध्यात्माधिभूतमित्यर्थः ॥ हे नतावकभक्तारक्षक ॥ पावका एकाशक्तिर्यस्य तस्मात्त्वद्वदेति वा ॥ किं त्वस्मिन्पक्षेऽदो जगत्प्राणिनां अपि तु न प्राणितीति
 काकाव्याख्येयम् ॥ तत्तस्मात्प्रतिपदं प्रतिक्षणं शमदं शांतिदं सुखदं यथा स्यात्तथा ते तुभ्यं नमः ॥ प्रतिक्षणं शमदं यथा स्यात्तथा जगत्प्राणितीति वा ॥ ४ ॥ पानीयेति ॥ हे पानीयस्वरूप हे परमेश हे जगत्पावक हे विचित्र

त्रसुचारित्रहेविश्वनाथप्रतोऽस्माद्धेतोस्त्वांनतोस्मि ॥ यस्मादेतद्विश्वं चित्रं विचित्रमध्यात्माधिभूताधिदैवभेदेन जरायुजांडजस्वेदजोद्भिज्जरूपेणवानूनं निश्चितं पानावगाहनतः पवित्रमतोऽमलं बाह्यतः करोषि ॥ सवाह्याभ्यंतरं जगत्पुनासीत्यर्थः ॥ ५ ॥ आकाशेति ॥ हे आकाशरूपा व्याकृता काशस्वरूप ॥ अव्याकृतस्वरूपमेवाह ॥ हे ईश्वर हे सद्य ततः कारणात्त्वामहंनतोस्मि ॥ यस्मादिहाविद्यादशायामेतद्विश्वं विकस्वरविकसनस्वभावं दृश्यमिति यावत् ॥ बहिरंतररुत उत अप्यर्थे बहिरंतरपीत्यर्थः ॥ बहिरंतरेति पाठेऽप्ययमेवार्थः ॥ अवकाशदानात्क्रियाशक्तिमत्सूत्रात्मना प्रवर्तनात् ॥ त्वत्तः सदासंश्वसिति प्राप्तिजायत इत्यर्थः ॥ सदासदयेति वान्वयः ॥ तथाभवतः सकाशात्संकोचं नाशमेति च गच्छति प्रामोतीत्येतत् ॥ तत्र निमित्तकारणमाह ॥ स्वभावादिति ॥ स्वस्य भावः स्वभावोऽविद्यातस्मादित्यर्थः ॥ तथाचोक्तं भगवता ॥ स्वभावस्तु प्रवर्तत इति ॥ भूताकाशपक्षे स्पष्ट एवार्थः ॥ ६ ॥ विश्वं भरेति ॥ हे विश्वं भरात्मक हे पृथ्वीस्वरूप हे विश्वनाथ हे तमोऽरेऽज्ञानारे हे हिमजाहिभूष हिमजाया उमाया अहीनां सर्पाणां च भूपायस्मात्तत्संबोधनं तथा हे हिमजाहिभूष परपर पराणां ब्रह्मादीनां परश्रेष्ठ अत्र जगति ब्रह्मांडे एतद्विश्वं जगद्भवतः सकाशादन्यतमः को विभर्ति न कोपि ॥ यत एव तत्तस्माच्छमिनां क्षमावतां सहिष्णूनामित्येतत् मध्येत्वा विनापरः स्तव्योनेत्यर्थः ॥ ततस्त्वांप्रणतोस्मीति ॥ क्षमिणामिति पाठे पंचमं गुर्वर्षम् ॥ ७ ॥ आत्मस्वरूपेति ॥ हे आत्मस्वरूप व्यापकस्वभाव ॥ यद्वा हे आदानकर्तः ॥ यद्वा हे विषयाद् ॥

आकाशरूपबहिरंतररुतावकाशदानाद्विकस्वरमिहेश्वरविश्वमेतत् ॥ त्वत्तः सदासद्यसंश्वसिति स्वभावात्संकोचमेति भवतोऽस्मि न तस्ततस्त्वाम् ॥ ६ ॥ विश्वं भरात्मकविभर्तिविभोऽत्र विश्वं कोविश्वनाथ भवतोऽन्यतमस्तमोरे ॥ तत्त्वां विनानशमिनां हिमजाहिभूषस्तव्योऽपरः परपरप्रणतस्ततस्त्वाम् ॥ ७ ॥ आत्मस्वरूपतवरूपपरंपराभिराभिस्ततं हरचराचररूपमेतत् ॥ सर्वांतरात्मनिलयप्रतिरूपरूपानित्यं नतोऽस्मि परमात्मतनोऽष्टमूर्ते ॥ ८ ॥ इत्यष्टमूर्तिभिर्मिमाभिरुमाभिवंद्य वंद्याति वंद्य भव विश्वजनीनमूर्ते ॥ एतत्तत्सुविततं प्रणतप्रणीतसर्वार्थसार्थपरमार्थततो नतोऽस्मि ॥ ९ ॥ अष्टमूर्त्यष्टकेनेष्टं परिष्टूयेति भार्गवः ॥ भर्गभूमिमिलन्मौलिः प्रणनाम पुनः पुनः ॥ ११० ॥

यद्वा हेनिरंतरसत्तावन् ॥ तथाचोक्तं मोक्षधर्मे ॥ यच्चाप्रोतियदात्ते यच्चात्तिविषयानिह ॥ यच्चास्य संततो भावस्तस्मादात्मेति कथ्यत इति ॥ हे हर हे अज्ञानतत्कार्यनाशक सर्वांतरात्मनिलय सर्वेषामंत रात्मानोऽतः करणानिनिलयमाश्रयो यस्य तत्संबोधनं तथा ॥ हे प्रतिरूपरूप रूपं रूपं प्रतीतिप्रतिरूपं प्रत्युपाधिरूपं चिदाभासलक्षणं यस्य तत्संबोधनं तथा ॥ तथाच श्रुतिः ॥ यथाग्नेः शुद्राविस्फुलिं गाव्युच्चरंत्येव मेवास्मादात्मनः ॥ रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव ॥ तदस्य रूपं प्रतिचक्षणायेत्यादिः ॥ हे परमात्मतनो परब्रह्मस्वरूप ॥ हे अष्टमूर्ते अष्टौ सूर्यचंद्रवायुवाह्निपानीयाकाशपृथ्व्यात्मानो मूर्तयो यस्य तत्संबोधनं तथा ॥ आभिरात्मस्वरूपाभिस्तवरूपपरंपराभिर्मूर्तिसंततिभिरेतत्परिदृश्यमानं चराचररूपं जगत्तत्तं व्याप्तमतो नित्यं त्वांप्रणतोस्मीति ॥ नित्यं ततमिति वान्वयः ॥ ८ ॥ उपसंहरति ॥ इत्यष्टमूर्तिभिरिति ॥ हे उमाभिवंद्य हे वंद्याति वंद्य ॥ वंद्याभिवंद्येति क्वचित् ॥ हे भव हे विश्वजनीनमूर्ते विश्वजनैकमुख्य हे प्रणतप्रणीतभक्तैकप्राप्य हे सर्वार्थपरमार्थसार्थसर्वेषामर्थसमूहानां मध्ये परमार्थस्वरूप ॥ यत इमाभिरनंतरोक्तसूर्यादिभिरष्टमूर्तिभिरेतज्जगत्तत्तं व्याप्तम् ॥ कथं भूतं जगत् ॥ सुविततं विस्तृतं विशालमिति यावत् ॥ ततः कारणात्त्वांनतोस्मीति ॥ ९ ॥ अष्टेति गणयोर्वाक्यम् ॥

भार्गवः शुक्रो भर्गो विश्वनाथं पुनः पुनः प्रणनामेत्यन्वयः ॥ कथं भूतः ॥ भूमि मिलन्मौलिर्भूमौ मिलन्ती पतन्ती भूमिं स्पृशन्तीति वा मौलिर्यस्य स तथा ॥ किं कृत्वा ॥ इति परिश्रुय ॥ इति शब्दोक्तं
प्रकारमाह ॥ अष्टमूर्त्यष्टकेनेति ॥ स्तोत्रेणेति शेषः ॥ अष्टमूर्तिप्रतिपादकान्यष्टौ पद्यानि यत्र तत्तथा तेन स्तोत्रेणेत्यर्थः ॥ नन्वन्यान् देवान् विहाय किमिति विश्वेश्वरमेवास्तौ पीत्तत्राह ॥ इष्टमिति ॥
परमप्रेमास्पदत्वेन निरुपाधिसुखरूपमित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सुताभ्यां गणेशकार्तिकेयाभ्यां तुल्यमिति शेषः ॥ १४ ॥ वरेंद्रियमुपस्थः ॥ मेहनेंद्रियमार्गेणेति वा पाठः ॥ मम इन्द्रियेति क्वचित् ॥ तन्मार्गे

इति स्तुतो महादेवो भार्गवेणाति तेजसा ॥ उत्थाप्य भूमेर्बाहुभ्यां धृत्वा तं प्रणतं द्विजम् ॥ ११ ॥ उवाच दशनज्योत्स्ना प्रद्योतितदिगन्तरः ॥ अनेनात्युग्रतप
साद्य नन्याचरितेन च ॥ १२ ॥ लिंगस्थापनपुण्येन लिंगस्याराधनेन च ॥ चित्तरत्नोपहारेण शुचिना निश्चलेन च ॥ १३ ॥ अविमुक्तमहाक्षेत्रे पवित्राचरणे
न च ॥ त्वां सुताभ्यां प्रपश्यामितवादेयं न किंचन ॥ १४ ॥ अनेनैव शरीरेण ममोदरदरी गतः ॥ मद्दरेंद्रियमार्गेण पुत्रजन्मत्वमेष्यसि ॥ १५ ॥ अन्यं वरं
प्रयच्छामि दुष्प्रापं पार्षदैरपि ॥ हरौ हिरण्यगर्भे पि प्रायशोऽहं जुगोपयाम् ॥ १६ ॥ मृतसंजीवनीनाम विद्यायाममनिर्मला ॥ तपोबलेन महतामयैव परि
निर्मिता ॥ १७ ॥ त्वां तां तु प्रापयाम्यद्यमंत्ररूपां महाशुचे ॥ योग्यता तेऽस्ति विद्यायास्तस्याः शुचितपो निधे ॥ १८ ॥ यं यमुद्दिश्य नियतमेतामावर्त
यिष्यसि ॥ विद्यां विद्येश्वरश्रेष्ठससप्राणिष्यति ध्रुवम् ॥ १९ ॥ अत्यर्कमत्यग्निचते ते जोष्यो मन्यतितारकम् ॥ देदीप्यमानं भविता ग्रहाणां प्रवरो भव ॥ १२० ॥
अभित्वायैकरिष्यंति यात्रां नार्यो नरोपि वा ॥ तेषां त्वदृष्टिपातेन सर्वकार्यं प्रणक्ष्यति ॥ २१ ॥ तवोदये भविष्यंति विवाहा दीनि सुव्रत ॥ सर्वाणि धर्मकार्या
णि फलवंति नृणामिह ॥ २२ ॥ सर्वाश्च तिथयो मंदास्तव संयोगतः शुभाः ॥ तव भक्ता भविष्यंति बहुशुक्रा बहुप्रजाः ॥ २३ ॥

णच्छिद्रेण ॥ अंतिमपाठे संधिर्न विवक्षितः ॥ पुत्रजन्मत्वमेष्यसि प्राप्स्यसीति ॥ अतएव पूर्वोक्तमुदरप्रवेशादिकमेतदनंतरमिति ज्ञातव्यम् ॥ १५ ॥ जुगोपगुप्तवान् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ आवर्तयिष्यसि जपिष्यसि
एतां विद्यामित्यन्वयः ॥ प्राणिष्यति जीविष्यति ॥ १९ ॥ अत्यर्केति ॥ अर्कादीनां तत्क्रम्य वर्तमानं ते ते जोष्यत्येतो ग्रहाणां त्वं श्रेष्ठो भवेत्यर्थः ॥ २० ॥ अभित्वा मिति ॥ त्वामभिलक्ष्य कृत्यं सं
मुखीकृत्येति यावत् ॥ नरो नराः ॥ नृशब्दस्य बहुवचने रूपम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ मन्दा अमंगलाः ॥ नन्दा इति पाठे प्रतिपत्पष्ठे कादश्यो नन्दाः ॥ तथा चाहुज्योतिर्विदः ॥ भृगुनंदासिद्धियोग

इति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पुंस्त्वपुंभावः पौरुषं सामर्थ्यमिति यावत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अंगारो मंगलस्तदीयं लोकमांगारकम् ॥ आलुलोकेऽपश्यत् ॥ ३० ॥ इति श्रीरा
मानंदकृतायां काशीखण्डटीकायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ माहेयगुरुसार्वाणिलोकाभ्यंतर्दुर्लभाः ॥ सप्ताधिकदशेध्यायेवर्ण्यतेऽत्रयथाक्रमम् ॥ १ ॥ आंगारकं लोकमित्युक्तं तत्रोक्ता
नुवादेनात्मनः श्रोत्रयोः प्रीतिमाविष्कुर्वन्तमेव पृच्छति ॥ शुक्रेति ॥ हे देवौ ॥ अश्राविश्रुता ॥ प्रीणितेति प्रीते ॥ १ ॥ एषः तु पुनः ॥ भवतांस्ताम् ॥ २ ॥ ननु उक्तयैव कथयाऽलं मन्यस्वेति चेत्

त्वयेदं स्थापितं लिंगं शुक्रेशमिति संज्ञितम् ॥ येऽर्चयिष्यन्ति मनुजास्तेषां सिद्धिर्भविष्यति ॥ २४ ॥ आवर्षं प्रति शुक्रं येन कृत्वा तपरागराः ॥ त्वद्दिने शुक्रकू
पेयेकृतसर्वोदकक्रियाः ॥ २५ ॥ शुक्रेशमर्चयिष्यन्ति शृणुतेषां तु यत्फलम् ॥ अवंध्य शुक्रास्ते मर्त्याः पुत्रवंतोऽतिरेतसः ॥ २६ ॥ पुंस्त्वसौभाग्यसं
पन्ना भविष्यन्ति न संशयः ॥ व्यपेत विघ्नास्ते सर्वे जनाः स्युः सुखवासिनः ॥ इति दत्त्वा वरान् देवस्तत्र लिंगे लयं ययौ ॥ २७ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ शुक्रेश्वरस्य ये
भक्ताः शुक्रलोके वसन्ति ॥ विश्वेश्वरादक्षिणतः शुक्रेशोऽस्ति परंतप ॥ २८ ॥ तस्य दर्शनमात्रेण शुक्रलोके महीयते ॥ इत्येषां शुक्रलोकस्य स्थिति रूक्ता
महामते ॥ २९ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्थं स धर्मिणिकथां शुक्रलोकस्य सुव्रते ॥ शृण्वन्नांगारकं लोकमालुलोकेऽथ स द्विजः ॥ ३० ॥ इति श्रीस्कां
दे महापुराणे चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वार्धे शुक्रलोकवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥ शुक्रसंबन्धिनी देवौ कथाश्राविमया शुभा ॥
यस्याः श्रवणमात्रेण प्रीणिते श्रवणे मम ॥ १ ॥ कस्य पुण्यनिधेर्लोकः शोकहृत्त्वेऽपि निर्मलः ॥ एतदाख्यातुमुद्युक्तौ भवन्तौ भवतां मम ॥ २ ॥ धयित्वा श्रो
त्रपात्राभ्यां वाणीममृतरूपिणीम् ॥ न तृप्तिमधिगच्छामि भवन्मुखसुखोद्भूताम् ॥ ३ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ लोहितांगस्य लोकोऽयं शिवशर्मन्निबोधह ॥
उत्पत्तिं चास्य वक्ष्यामि भूतसुतोऽयं यथा भवत् ॥ ४ ॥ पुरातपस्यतः शंभोर्दाक्षायण्यावियोगतः ॥ भालस्थलात्पपातैकः स्वेदं विदुर्महीतले ॥ ५ ॥ ततः
कुमारः संजज्ञे लोहितांगो महीतलात् ॥ स्नेहसंवर्धितः सोऽथ धात्र्या धात्रीस्वरूपया ॥ ६ ॥ माहेय इत्यतः ख्यातिं परामेष गतः सदा ॥ ततस्तेपेतपोत्पुत्रमु
ग्रपुर्यापुरानघ ॥ ७ ॥ असिश्च वरणाचापि सरितौ यत्र शोभने ॥ द्युनद्योत्तरवाहिन्या मिलितेऽत्र जगद्धिते ॥ ८ ॥

ब्राह्म ॥ धयित्वेति ॥ धयित्वा पीत्वा ॥ श्रोत्रेश्रवणेंद्रियेण पात्रेताभ्यां तृप्तिमलं प्रत्ययम् ॥ भवदिति ॥ भवतोर्मुखात्मुखेन निःसृताम् ॥ ३ ॥ लोहितांगस्यां गारकस्य मंगलस्येति यावत् ॥ अंगारकः
कुजो भौमो लोहितांगो महीसुत इत्यमरः ॥ ४ ॥ दाक्षायण्यादक्षसुतायाः सत्या इत्यर्थः ॥ भालस्थलाललाटात् ॥ ५ ॥ लोहितांगः लोहितान्यंगानि यस्य सः ॥ धात्र्यां पृथिव्या ॥ कथं भूतया ॥
धात्रीस्वरूपया उपमात्स्वरूपयेत्यर्थः ॥ धात्रीस्यादुपमातापीत्यमरः ॥ ६ ॥ माहेयो मद्याः पुत्रः ॥ उग्रपुर्यात्रिपुररेराजधान्याम् ॥ ७ ॥ उग्रपुर्यां विंशतिनां ॥ असिश्चेति चतुर्भिः ॥ सरितौ नद्यौ ॥

चनीयमतिमहत्तरमितियावत् ॥ तदलमतिशयितं तेजः ॥ तत्तेजोऽलं सहिष्ये इति वा ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ भद्रामितितपत्यानामांतरम् ॥ यद्वा भद्रांसदृत्तांनाम्नातपतीमिति पुराणांतरादवगं
तव्यम् ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ गौरवादुस्त्वात् ॥ ९८ ॥ पदापादेन ॥ संज्ञायाः समानं रूपं वर्तते यस्याः सा संज्ञा सरूपिणीताम् ॥ ९९ ॥ यद्यस्मात्समुद्यतउत्थापितः ॥ तत्तस्मात् ॥ एषपादः
॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अस्मात्पदात् ॥ ६ ॥ ७ ॥ अर्यातिसंबोधने ॥ भामिनिकोपने ॥ भाविनीतिक्चित् ॥ अनादिषुकनिष्ठेषु ॥ नादिष्विति पाठे आदि

मन्यमानो यथा संज्ञां सवर्णायां तदारविः ॥ सावर्णिजनयामासमनुमष्टममुत्तमम् ॥ ९५ ॥ शनैश्चरं द्वितीयं च सुतां भद्रां तृतीयिकाम् ॥ सवर्णास्वेष्वपत्ये
षु सापत्न्यात्स्त्रिभवावतः ॥ ९६ ॥ चकाराभ्यधिकं स्नेहं न तथा पूर्वजेष्वथ ॥ मनुस्तत्क्षान्तवाञ्ज्येष्टो भक्ष्यालंकारलालने ॥ ९७ ॥ कनिष्ठेष्वधिकं दृष्ट्वा
सावर्ण्यादिषु नो यमः ॥ कदाचिद्रोषतो बाल्याद्भाविनो र्थस्य गौरवात् ॥ ९८ ॥ पदासंतर्जयामासयमः संज्ञा सरूपिणीम् ॥ तं शशाप च सा क्रोधात्सावर्णेर्ज
ननीतदा ॥ ९९ ॥ जिघांसता त्वया पापमायं दंघ्रिः समुद्यतः ॥ अचिरात्तत्पतत्वे पतवोति भृशदुःखिता ॥ १०० ॥ मातृशापपरित्रस्तोयमोपि पितुरग्रतः ॥
शशंस सर्वतद्रुतं रक्षरक्षेत्युवाच च ॥ १ ॥ मात्रासुतेषु सर्वेषु वर्तनीयं समं यतः ॥ तस्यां मयोद्यतः पादो न देहे परिपातितः ॥ २ ॥ बाल्याद्वायदिवामोहा
त्तद्भवान्क्षंतुमर्हसि ॥ गोपतेशापतो मातुर्मापतत्वांघ्रिरेषमे ॥ ३ ॥ ॥ विवस्वानुवाच ॥ ॥ अपराधसहस्रेपि जननीं न शपेत्सुतम् ॥ तस्मात्किमपि भो बालभ
विष्यत्यत्र कारणम् ॥ ४ ॥ येन त्वां साऽशपत्क्रोधाद्धर्मज्ञं सत्यवादिनम् ॥ मातृशापो न्यथा कर्तुं न शक्यः केनचित्क्वचित् ॥ ५ ॥ कृमयो मांसमादाय यास्यं
त्यस्मान्महीतलम् ॥ इत्थं तु चरितार्थः स्याच्छापस्त्रातो भवानपि ॥ ६ ॥ इति पुत्रं समाश्वास्य रविर्गन्तः पुरं ययौ ॥ चिरमालोक्य तां भार्यामुवाच सविता
वचः ॥ ७ ॥ अयि भामिनि बालेषु समेष्वपि कुतस्त्वया ॥ विधीयतेऽधिकः स्नेहः सावर्ण्यादिष्वनादिषु ॥ ८ ॥ नाचक्षेयदासाऽथ भास्वते परिपृच्छते ॥
तदात्मानं समाधाय सोऽज्ञासीत्सर्वमेव हि ॥ ९ ॥ ततो भगवतेश्च मुद्यते सा शशंस ह ॥ यथावृत्तं तथा तथ्यं तु तोष भगवानपि ॥ १० ॥ तथ्यभाषणत
स्तां तुरविर्ज्ञात्वा निरागसम् ॥ न शशाप च संक्रुद्धो ययौ च त्वष्टुरंतिकम् ॥ ११ ॥ त्वष्टापि च यथान्यायं सान्वयंति गमते जसम् ॥ निर्दग्धुकामं कोपेन प्रागानर्च
मुदातदा ॥ विज्ञायतदभिप्रायं त्वष्टोवाचाऽश्रुतरं विम् ॥ १२ ॥ त्वष्टोवाच ॥ ॥ तवाति ते जसो भीता प्राप्योत्तरकुरून् रवे ॥ वडवारूपमास्थाय वने चर
तिशाद्वले ॥ १३ ॥ द्रष्टा हि तां भवानद्यस्वां भार्यामार्यचारिणीम् ॥ अधृष्यां सर्वभूतानतिजसां नियमेन च ॥ १४ ॥

पुश्चाद्देवादिषु ॥ ८ ॥ आत्मानमन्तःकरणं समाधाय स्थिरीकृत्य ॥ मनसा ध्यानं विधायेत्येतत् ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ अनुपश्चादयन्तीत्यन्वयामाठरपिंगलादयस्तत्स
हितं सान्वयम् ॥ सांत्वयन्नितिक्चित् ॥ १२ ॥ १३ ॥ आर्यचारिणीमार्यवच्चतुर्शीलं यस्यास्ताम् ॥ नियमेन चेतिकारस्ते जसामित्यनेन संबध्यते ॥ तेजसेति वा पाठः ॥ १४ ॥

इति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पुंस्त्वंपुंभावः पौरुषं सामर्थ्यमिति यावत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अंगारो मंगलस्तदीयं लोकमांगारकम् ॥ आलुलोकेऽपश्यत् ॥ ३० ॥ इति श्रीरा
मानंदकृतायां काशीखण्डटीकायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ माहेयगुरुसार्वर्णिलोका अत्यंतदुर्लभाः ॥ सप्ताधिकदशेध्यायेवर्ण्यतेऽत्र यथाक्रमम् ॥ १ ॥ आंगारकं लोकमित्युक्तं तत्रोक्ता
नुवादेनात्मनः श्रोत्रयोः प्रीतिमा विष्कुर्वन्स्तमेव पृच्छति ॥ शुक्रेति ॥ हे देवौ ॥ अश्राविश्रुता ॥ प्रीणिते तर्पिते ॥ १ ॥ एषः तु पुनः ॥ भवतां स्ताम् ॥ २ ॥ ननु उक्तयैव कथं याऽलं मन्यस्वेति चेत्

त्वयेदं स्थापितं लिंगं शुक्रेशमिति संज्ञितम् ॥ येऽर्चयिष्यन्ति मनुजास्तेषां सिद्धिर्भविष्यति ॥ २४ ॥ आवर्षं प्रति शुक्रं येन कृत्वा तपरानराः ॥ त्वद्दिने शुक्रकू
पेये कृतसर्वोदकक्रियाः ॥ २५ ॥ शुक्रेशमर्चयिष्यन्ति शृणुतेषां तु यत्फलम् ॥ अवध्यं शुक्रास्ते मर्त्याः पुत्रवंतोऽतिरेतसः ॥ २६ ॥ पुंस्त्वसौभाग्यसं
पन्ना भविष्यन्ति न संशयः ॥ व्यपेतविघ्नास्ते सर्वे जनाः स्युः सुखवासिनः ॥ इति दत्त्वा वरान् देवस्तत्र लिंगे लयं ययौ ॥ २७ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ शुक्रेश्वरस्य ये
भक्ताः शुक्रलोके वसन्ति ॥ विश्वेश्वरादक्षिणतः शुक्रेशोऽस्ति परंतप ॥ २८ ॥ तस्य दर्शनमात्रेण शुक्रलोके महीयते ॥ इत्येषां शुक्रलोकस्य स्थिति रूक्ता
महामते ॥ २९ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्थं स धर्मिणिकथां शुक्रलोकस्य सुव्रते ॥ शृण्वन्नांगारकं लोकमालुलोकेऽथ सद्भिजः ॥ ३० ॥ इति श्रीस्कां
दे महापुराणे चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वार्धे शुक्रलोकवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥ शुक्रसंबन्धिनी देवौ कथाश्राविमया शुभा ॥
यस्याः श्रवणमात्रेण प्रीणिते श्रवणे मम ॥ १ ॥ कस्य पुण्यनिधेर्लोकः शोकहृत्त्वेऽपि निर्मलः ॥ एतदाख्यातुमुद्युक्तौ भवंतौ भवतां मम ॥ २ ॥ धयित्वा श्रो
त्रपात्राभ्यां वाणीममृतं रूपिणीम् ॥ न तृप्तिमधिगच्छामि भवन्मुखसुखोद्भूताम् ॥ ३ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ लोहितांगस्य लोको यं शिवशर्मन्निबोधह ॥
उत्पत्तिं चास्य वक्ष्यामि सुतोयं यथा भवत् ॥ ४ ॥ पुरातनस्य तः शंभोर्दाक्षायण्या वियोगतः ॥ भालस्थलात्पपातैकः स्वेदं बिन्दुर्महीतले ॥ ५ ॥ ततः
कुमारः संजज्ञे लोहितांगो महीतलात् ॥ स्नेहसंवर्धितः सोऽथ धात्र्या धात्रीस्वरूपया ॥ ६ ॥ माहेय इत्यतः ख्यातिं परामेष गतः सदा ॥ ततस्तेपेतपोत्पुण्यमु
ग्रपुर्या पुरानघ ॥ ७ ॥ असिश्च वरणाचापि सरितौ यत्र शोभने ॥ द्युनद्योत्तरवाहिन्या मिलितेऽत्र जगद्धिते ॥ ८ ॥

ब्राह्म ॥ धयित्वेति ॥ धयित्वा पीत्वा ॥ श्रोत्रेश्रवणं द्विषे एव पात्रेताभ्यां तृप्तिमलं प्रत्ययम् ॥ भवदिति ॥ भवतोर्मुखात्सुखेन निःसृताम् ॥ ३ ॥ लोहितांगस्यांगारकस्य मंगलस्येति यावत् ॥ अंगारकः
कुजो भौमो लोहितांगो महीसुत इत्यमरः ॥ ४ ॥ दाक्षायण्यादक्षमुतायाः सत्या इत्यर्थः ॥ भालस्थलाल्ललाटात् ॥ ५ ॥ लोहितांगः लोहितान्यंगानि यस्य सः ॥ धात्र्या पृथिव्या ॥ कथं भूतया ॥
धात्रीस्वरूपया उपमा तत्स्वरूपयेत्यर्थः ॥ धात्रीस्यादुपमा तर्पित्यमरः ॥ ६ ॥ माहेयो मह्याः पुत्रः ॥ उग्रपुर्यां त्रिपुरारे राजधान्याम् ॥ ७ ॥ उग्रपुर्यां विंशतिं ॥ असिश्चेति चतुर्भिः ॥ सरितौ नद्यौ ॥

यत्र उग्रपुर्वासु ॥ पुनद्यागंगया ॥ अत्र ब्रह्मांडे ॥ सांघे राषः ॥ यत्रात्रेति सामानाधिकरण्यं ॥ ८ ॥ कालोज्झितस्ववर्षमणां यथावसरत्यक्तस्वदेहानाम् ॥ ९ ॥ अमृतं कैवल्यम् ॥ १० ॥ सांख्यमात्माना
त्मविवेकः ॥ योगोऽष्टांगः ॥ ११ ॥ संस्थाप्य यावज्ज्वलदंगारवत्तेजः स्वशरीराग्निः सृतां तावत्तेन भौमेन तपस्तपमिति द्वितीयेनान्वयः ॥ पांचमुद्रे महास्थाने तन्नाम्नि महापीठे ॥ पंचानां भूतानामविद्याऽस्मिता
रागद्वेषाभिनिवेशानां वासुद्रा मुद्रा विनाशो यस्मिंस्तत्स्थानं तथेति वा ॥ कंबलाश्वतरयोर्नागयोरुत्तरे उत्तरस्मिन् पार्श्वे ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ उपरागसमं ग्रहणसमम् ॥ पर्वपुण्यकालः ॥ १७ ॥
॥ १८ ॥ अंगारकचतुर्थ्या उपरागपर्वसमत्वे हेतुं तन्माह ॥ अंगारकचतुर्थ्या त्विति ॥ तुशब्दात्पूर्वस्माद्धेतोराधिक्यं सूच्यते ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ गुरोः पुरीकथयितुं प्रस्तावयति ॥

सर्वगोपि हि विश्वेशो यत्र नित्यं प्रकाशते ॥ मुक्तये सर्वजंतूनां कालोज्झितस्ववर्षणाम् ॥ ९ ॥ अमृतं हि भवंत्येव मृता यत्र शरीरिणः ॥ अनुग्रहं समासाद्य प
रं विश्वेश्वरस्य ह ॥ १० ॥ अपुनर्भवदेहास्ते येऽविमुक्ते तनुत्यजः ॥ विना सांख्येन योगेन विना नानाव्रतादिभिः ॥ ११ ॥ संस्थाप्य लिंगं विधिना स्वनाम्नां
गारकेश्वरम् ॥ पांचमुद्रे महास्थाने कंबलाश्वतरोत्तरे ॥ १२ ॥ ज्वलदंगारवत्तेजो यावत्तस्य शरीरितः ॥ विनिर्ययौ तपस्तावत्तेन तत्तं महात्मना ॥ १३ ॥
ततो गारकनाम्ना स सर्वलोकेषु गीयते ॥ तस्य तुष्टो महादेवो ददौ ग्रहपदं महत् ॥ १४ ॥ अंगारकचतुर्थ्या ये स्नात्वा उत्तरवहां भसि ॥ अभ्यर्च्य गारकेशानं
नमस्यंति नरोत्तमाः ॥ १५ ॥ न तेषां ग्रहपीडा च कदाचित्कापि जायते ॥ अंगारकेन संयुक्ता चतुर्थ्या लभ्यते यदि ॥ १६ ॥ उपरागसमं पर्वतदुक्तं कालवेदिभिः ॥
तस्यां दत्तं हुतं जतं सर्वं भवति चाक्षयम् ॥ १७ ॥ श्रद्धया श्राद्धदाये वै चतुर्थ्यंगारयोगतः ॥ तेषां पितृणां भविता तृप्तिर्द्वादशवार्षिकी ॥ १८ ॥ अंगारकचतुर्थ्या
तु पुरा जज्ञे गणेश्वरः ॥ अतएव तु तत्पर्वप्रोक्तं पुण्यसमृद्धये ॥ १९ ॥ एकभक्तव्रती तत्र संपूज्य गणनायकम् ॥ किंचिद्त्वात् मुदिश्य न विघ्नैरभिभूयते ॥ २० ॥
अंगारेश्वरभक्ता ये वाराणस्यां नरोत्तमाः ॥ तेऽस्मिन् गारके लोके वसंति परमर्द्धयः ॥ २१ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्थं कथयतो रेवरम्यां पुण्यवर्ती कथाम् ॥
भगवद्गुणयोः प्रापने त्रातिथ्यं गुरोः पुरी ॥ २२ ॥ नेत्रानंदकरीं दृष्ट्वा शिवशर्माऽथ तां पुरीम् ॥ पप्रच्छ आचार्यवर्यस्य कस्येयं पूरनुत्तमा ॥ २३ ॥ ॥ गणा
वृचतुः ॥ ॥ सखे सुखं समाख्यावो नानाख्येयं तवाग्रतः ॥ अध्वखेदापनोदाय पुनरस्याः पुरः कथाम् ॥ २४ ॥ विधेर्विधित्सतः पूर्वत्रिलोकीरचनां मुदा ॥
आविरासुः सुताः सप्तमानसाः स्वस्य संनिभाः ॥ २५ ॥ मरीच्यत्र्यंगिरो मुख्याः सर्वे मृष्टिप्रवर्तकाः ॥ प्रजापतेरंगिरसस्तेष्वभूद्देवसत्तमः ॥ २६ ॥ सुतश्चां
गिरसो नाम बुद्ध्या विबुधसत्तमः ॥ शांतो दांतो जितक्रोधो मृदुवाङ्निर्मलाशयः ॥ २७ ॥

इत्यमिति ॥ कथयतोः सतोः ॥ नेत्रातिथ्यं नेत्रगोचरताम् ॥ शिवशर्मण इति शेषः ॥ २२ ॥ नेत्रेति ॥ आचार्यवर्यस्य बृहस्पतेस्तां पुरीं दृष्ट्वा कस्येयमनुत्तमा पूरिति शिवशर्मा पप्रच्छेत्यन्वयः ॥
कस्य पूज्यस्य श्रेष्ठस्येत्यावदिति वा ॥ २३ ॥ २४ ॥ विधेरिति ॥ लोकत्रयसृष्टिं विधातुं मिच्छतो हि रण्यगर्भस्यात्मनस्तुल्याः सप्तपुत्रा मानसा आविरभवन् नित्यर्थः ॥ २५ ॥ मरीचिश्चात्रिंशंगिरा
श्वते मुख्याः प्रधाना आद्यावायेषां सप्तानां पुलस्त्यादीनां वा ते तथा ॥ तेषु मरीचिः ॥ २६ ॥ अंगारसोऽप्यथवांगिरः ॥ २७ ॥ विबुधसत्तमः ॥ तं विशिनष्टि सार्धत्रयेण ॥ बुद्धयेति ॥ २७ ॥

कलासुचतुःषष्टिकलासुशैवतंत्रप्रतिष्ठासु ॥ यथा-गीतम्, वाद्यम्, नृत्यम्, नाट्यम्, आलेख्यम्, विशेषकच्छेद्यम्, तंदुलकुसुमबलिविकाराः, पुष्पास्तरणम्, दशनवसनांगरागाः, मणिभूमिकार्कम्, शयनरचनम्, उदकवाद्यमुदकवातः, चित्रयोगाः, माल्यग्रथनविकल्पाः, शेखरापीडयोजनम्, नेपथ्ययोगाः, कर्णपत्रभंगी, गंधयुक्तिः, भूषणयोजनम्, ऐंद्रजालम्, कौतुमारयोगाः, हस्तलाघवम्, चित्रशाकापूपभक्ष्यविकारक्रिया, पानकरसरागासवयोजनम्, सूचीवामकर्म, सूत्रक्रीडा, वीणाडमरुकवाद्यानि, प्रहेलिका, प्रतिमाला, दुर्वचकयोगाः, पुस्तकवाचनम्, नाटकारख्यायिकादर्शनम्, काव्यसमस्यापूरणम्, पट्टिकावेत्रवाणविकल्पाः, तर्ककर्माणि, तक्षणम्, वास्तुविद्या, रूप्यरत्नपरीक्षा, धातुवादः, मणिरागज्ञानम्, आकरज्ञानम्, वृक्षायुर्वेदयोगाः, मेघकुक्कुटलावकयुद्धविधिः, शुक्रसारिकाप्रलापनम्, उत्सादनम्, केशमार्जनकौशलम्, अक्षरमुष्टिकाकथनम्, म्लेच्छिततर्कविकल्पाः, देशभाषाज्ञानम्, पुष्पशकटिका, निमित्तज्ञानम्, यंत्रमातृकामंत्रमातृकाधारणमातृकासंवाच्यम्, मानसीकाव्यक्रिया, अभिधानकोशाः, छंदोज्ञानम्, क्रियाविकल्पाः, छलितकयोगाः, वस्त्रगोपनानि, द्यूतविशेषाः, आकर्षक्रीडा, बालक्रीडनकानि, वैनायिकानां वैजयिकानां वैया

वेदवेदार्थतत्त्वज्ञःकलासुकुशलोऽमलः ॥ पारदृश्वातुसर्वेषांशास्त्राणांनीतिवित्तमः ॥ २८ ॥ हितोपदेष्टाहितकृदहितात्यहितःसदा ॥ रूपवाञ्छीलसंपन्नो गुणवान्देशकालवित् ॥ २९ ॥ सर्वलक्षणसंभारसंभृतोगुरुवत्सलः ॥ ततापतापसीवृत्तिकाश्यांसमहतीदधत् ॥ ३० ॥ महल्लिंगं प्रतिष्ठाप्यशांभवंभूरिभावनः ॥ अयुतंशरदादिव्यदिव्यतेजामहातपाः ॥ ३१ ॥ ततःप्रसन्नोभगवान्विश्वेशोविश्वभावनः ॥ आविर्भूयततोलिंगान्महसांराशिरब्रवीत् ॥ ३२ ॥ प्रसन्नोस्मि वरं ब्रूहि यत्ते मनसि वर्तते ॥ इति शंभुं समालोक्य तुष्टावेतिसदृष्टवान् ॥ ३३ ॥ ॥ आंगिरस उवाच ॥ ॥ जयशंकरशांतशशांकरुचेरुचिरार्थदसर्वदसर्वशुचे ॥ शुचिदत्तगृहीतमहोपहृते हृतभक्तजनोद्धततापतते ॥ ३४ ॥

सिकानांचविद्यानांज्ञानम् ॥ इतिचतुःषष्टिकलाः ॥ अमलोऽज्ञानमलराहितः ॥ पारदृश्वासमाप्तिगतः ॥ २८ ॥ अहितात्यहितःसदा सदासर्वदाऽहितमत्यहितम् अतिक्रांतंयेनसः अहितस्यातिशयेनाहितइतिवा ॥ अहितानामपिक्षमीतिकचित् ॥ २९ ॥ सन्नृहस्पतिः ॥ ३० ॥ महल्लिंगमहतोभूतस्यविश्वेश्वरस्य ॥ अस्यमहतोभूतस्यनिश्वसितमेतदित्यादिश्रुतेः ॥ लिंगं महल्लिंगमितिकर्मधारयोवा ॥ प्रतिष्ठाप्यसंवत्सराणांदिव्यंदशसहस्रंवाप्यमहतीतापसीतापससंबंधिनीतिपोयग्यांवावृत्तिधारयंततपेत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रसन्नोस्मीति ॥ यत्तयः ॥ यद्वैत्येववापाठः ॥ इति एवंप्रकारेण ॥ ३३ ॥ पद्यैरष्टभिरुत्कृष्टैर्देवाचार्योमहेश्वरम् ॥ तुष्टावोद्विक्तयाभक्त्यासोभंसोमार्धशेखरम् ॥ जयेति ॥ हेशंकरकल्याणकर ॥ हेशांतएकरूप ॥ हेशशांकरुचेचन्द्रकांते ॥ हेरुचिरकमनीया ॥ हेअर्थद ॥ हेरुचिरार्थदेत्येकंपदंवा ॥ रुचिराक्षदेतिकचित् ॥ हेसर्वदपुरुषार्थचतुष्टयप्रद ॥ प्रलयकालेसर्वावखंडकसर्वनाशकेतिवा ॥ हेसर्वसर्वस्वरूप ॥ हेशुचेपवित्र ॥ सर्वेषुचयोयस्मात्तत्संवाधनंतथाइतिवा ॥ तथाचोक्तम् ॥ अपावित्रःपवित्रोवासर्वावस्थांगतोपिवा ॥ यःस्मरेत्पुण्डरीकाक्षं सवाह्याभ्यंतरःशुचिरिति ॥ सर्वजनस्यशुचेइतिकचित्पाठः ॥ शुचिभिर्दत्तासमर्पितागृहीतामहो

पहतिर्महोपहारोमहापूजायेन तत्संबोधनंतथा ॥ हताभक्तजनानामुद्धृताउद्धृतापततिः सन्तापपरंपरायेन तत्संबोधनंतथा ॥ जयोत्कर्षमाविष्कुरु ॥ ३४ ॥ ततेति ॥ ततंविस्तृतं व्याप्तं सर्वेषां हृदंवरं
हृदयाकाशं येन तत्संबोधनंतथा ॥ हेवरद ॥ हेनतेन तनप्रस्वरूप ॥ कर्तरिक्तिन् ॥ ससेतुर्विधृतिरिति वत् ॥ वरदानां ब्रह्मादीनां नतिर्यस्मै तत्संबोधनंतथेति वा ॥ नतानां प्रणतानां वृजिना निपापा
न्येवमहावनानि तेषां दाहकृतेभ्यस्मर्तः ॥ कृतं विविधं चरित्रं सृष्ट्या दिलक्षणं यथासातनुर्यस्य तत्संबोधनंतथा ॥ ततविविधचरित्रतनो इति कचित् ॥ पवित्रतनो इति चान्यत्र ॥ सुतनो हे शोभनतनो ॥ तनू
निकोमलानि पुष्पाणीत्येतत् विशिखावाणायस्य सकंदर्पस्तथा तं विशेषयति नाशयति तस्य विशेषणं यस्मादिति वा तत्संबोधनंतथा ॥ हे धैर्यनिधे धैर्यसमुद्र ॥ तनुविशिखेन यद्विशोषणं दाहस्तत्र धैर्य
निधे इत्येकं वापदम् ॥ जयेत्यनुपज्जेते ॥ एवमुत्तरत्रापि ॥ ३५ ॥ निधनेति ॥ निधनादिविवर्जितमरणादिबद्धाविकाररहितः ॥ कृतः संपादितो नतिकृतप्रणतो भक्तो येन तत्संबोधनंतथा ॥
निधनादिविवर्जिताः कृतानतिकृतो भक्ता येनेत्येकं वापदम् ॥ कृतिने विदुषे ज्ञानिने इति यावत् ॥ विहितो दत्तो मनोरथो मोक्षो येन तत्संबोधनंतथा ॥ हे पन्नगभृत् सर्पधारिन् ॥ नगभर्तु सुतापार्वती अप्रितास्था
पितावामवपुषि वामांगे अप्रितास्वीकृतावामवपुर्वा मांगवायेन तत्संबोधनंतथा ॥ नगभर्तु सुतयाऽर्पितं व्याप्तं वामं वपुर्वा मांगं यस्य अप्रितं दत्तं वामवपुर्मनोहरं शरीरं यस्मादिति वा तत्संबोधनंतथेति वा ॥ स्ववपु

ततसर्वहृदं वरवरदनतेन तवृजिनमहावनदाहकृते ॥ कृतविविधचरित्रतनो सुतनो तनुविशिखविशोषणधैर्यनिधे ॥ ३५ ॥ निधनादिविवर्जितकृतन
तिकृत्कृतिविहितमनोरथपन्नगभृत् ॥ नगभर्तु सुतार्पितवामवपुः स्ववपुः परिपूरितसर्वजगत् ॥ ३६ ॥ त्रिजगन्मयरूपविरूपमुद्दृग्दृग्दुंदचनकुंचन
कृतहुतभुक् ॥ भवभूतपते प्रमथैकपते पतितेष्वपि दत्तकरप्रसृते ॥ ३७ ॥ प्रसृताखिलभूतलसंवरणप्रणवध्वनि सौधसुधांशुधर ॥ धरराजकुमारि
कया परया परितः परितुष्टनतोस्मि शिव ॥ ३८ ॥

पास्वस्वरूपेण ब्रह्मरूपेणेति यावत् ॥ परिपूरितं परितो व्याप्तं सर्वजगद्येन तत्संबोधनंतथा ॥ परिनिर्मितेति कचित् ॥ ३६ ॥ त्रिजगदिति ॥ त्रिजगन्मयरूपपहेत्रिजगद्विवर्तस्वरूप ॥ ब्रह्मैवेदमित्यादि
श्रुतेः ॥ वस्तुतो विरूपपहेप्रपंचरूपरहित ॥ तत्र हेतुः ॥ मुह्यन्मुह्यन् भूतानां वंदसच्चिदानंदैकलक्षणाद्वक्चिच्छक्तिर्यस्य तत्संबोधनंतथा ॥ प्राकृतं व्याख्यानं पदद्वयेपि स्पष्टम् ॥ दृशानेत्राणामुदंचनमुद्धतं
नंचालनमितियावत् ॥ तेन कुंचनं संकोचनं प्रलयं करोतीति तत्संबोधनंतथा ॥ मृगचन्दनकुंचनकृदिति कचित् पाठः ॥ तत्र मृगमदेन मिश्रितं चन्दनं मृगचन्दनं तेन कुंचनकृदालेपकृदिति व्याख्येयम् ॥
अकारश्रवणमार्गम् ॥ हुतभुक् इन्द्रादिरूपेण चरुगोडाशादिभुक् ॥ कृतभुगिति पाठे जीवरूपेण कृतस्वर्गादिफलभुक् ॥ पाठद्वयेपि तत्संबोधनंतथा ॥ दृग्दुंदचनकुंचने कृतः हुतभुक्येनेत्येकं वापदम् ॥
भवत्यस्मादिति भवहेसोत्पादक ॥ भूतविशेषाणां प्राणिमात्राणां वापते हे भूतपते ॥ प्रमथानां गणविशेषाणां मुख्यस्वामिन् प्रमथैकपते ॥ अत्र भूतप्रमथानामवांतरभेदो द्रष्टव्यः ॥ पतितेष्वपि भ
वार्णवेनिमग्रेष्वपि दत्तः करोरिदमः करद्वयकरो ज्ञानम् ॥ अज्ञानां धकारनाशकत्वात् ॥ तस्य प्रसृतिः प्रसरणं प्राप्तिर्येन तत्संबोधनंतथा ॥ पतितेष्वपि भक्तेषु दत्ताकरप्रसृतिर्हस्तावलंबनं येन तत्संबोधनंतथेति वा ॥ ३७ ॥
प्रसृतेति ॥ प्रसृतं गतप्रखिलभूतलेषु संवरणं सम्यग्वृत्तिव्याप्तिरावरणं वा यस्य तत्संबोधनंतथा ॥ येन सर्वमिदं तत् ॥ मृत्युर्नैव दमावृतमासीदित्यादि प्रसृतिश्चुतिभ्यः ॥ प्रणवध्वनिरेव सौधं वल्लगृह

१ अतनोः अनंगस्य गणविशेषण ! तत्कर्माणि धैर्यनिधे वा । २ हे सुविरूपाक्ष ! अथवा हे विरूपस्वरूप ! विरूपापि मुह्यन्मुह्यन् इत्येति ।

माश्रयोक्त्यतस्तत्संबोधनंतथा ॥ सुधांशुः सुधामयश्चंद्रस्तं धरतीतिसः तत्संबोधनंतथा ॥ प्रणवस्य ॐकारस्य षडक्षरात्मकस्य यो ध्वनिर्नादः षष्ठाक्षरः परापश्यंती मध्यमावैखर्याख्या अवस्था अनुभूय
स्वरवर्णपदात्मकस्तस्य सौधं गृहमाश्रय इत्यर्थः ॥ तत्संबोधनंतथा ॥ सुधांशुधाहे चन्द्रावतंसेति वा ॥ हे धरा राजकुमारिका या धरा धराराज कन्ययाऽपर्णया परया चिद्रूपया पारितः सर्वतः पवित्रुष्ट अतिशयेन
प्राप्ततोष ॥ हे शिव कल्याणरूप ॥ नतोस्मि त्वामिति शेषः ॥ ३८ ॥ शिवेति ॥ हे शिव महेश्वररूप ॥ हे देव स्वप्रकाश ॥ हे गिरि शगिरे वेदलक्षणायाः सरस्वत्या वा ईशानियन्तः ॥ गिरः
कैलासस्येति वा ॥ हे महेश महेश्वासावीशश्चेति तत्संबोधनंतथा ॥ हे विभो स मयि विशेषेण भवतीति विभुस्तत्संबोधनंतथा ॥ हे विभो मयि प्रदप्रेष्य प्रद ॥ हे गिरि शगिरी कैलासे शेत इति तत्संबोधनं
तथा ॥ हे शिवेश शिवाया उमाया भर्तः ॥ हे मृड मुखजनक मुखस्वरूपेति वा ॥ उडुपति चंद्रं धरतीत्युडुपति त्रस्तत्संबोधनंतथा ॥ उडुपतिल केतिकचित् ॥ उडुपतिकेति चान्यत्र ॥ पाठद्वयमपि च्छंदोभं
गादक्षराधिक्याच्च नांगीकर्तव्यमिति ॥ उडुपती केति पाठे उडुपति मिति शिरोभूषणत्वेन स्वीकरोतीति यावत्तत्संबोधनंतथा ॥ धातूनामनेकार्थत्वात् ॥ कृतादत्तायन्त्रणापीडायेन तत्संबोधनंतथा ॥
केषामित्याकांक्षायामाह ॥ भक्तिविधातकृतां कामक्रोधलोभादीनां त्रिपुरांध रजलं वरादीनां चेत्यर्थः ॥ जगत्रितयं मृडय सुख्य ॥ अस्मिन् श्लोके द्वितीयपादे छन्दोभंगोऽक्षराधिक्यं चार्षम् ॥ ३९ ॥

शिवदेव गिरिश महेश विभो विभवप्रद गिरिश शिवेश मृड ॥ मृडयोडुपति भ्रजगत्रितयं कृतयंत्रण भक्तिविधातकृताम् ॥ ३९ ॥ न कृतांत एष विभेमिहरप्र
हराशु महाधममोघमते ॥ नमतांतरमन्यदवैमिशिवं शिवपादनतेः प्रगतोस्मिततः ॥ ४० ॥ विततेऽत्र जगत्यखिलेऽवहरं हरतोषणमेव परं गुणवत् ॥
गुणहीनमहीनमहावल्यं प्रलयांत कमीशानतोस्मिततः ॥ ४१ ॥ इति स्तुत्वामहादेवं विरामांगिरः सुतः ॥ व्यतरच्च महेशानः स्तुत्या तुष्टो वरान्बहून् ॥ ४२ ॥
॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ बृहतातपसानेन बृहतांपतिरेध्यहो ॥ नाम्ना बृहस्पतिरिति ग्रहेष्वर्च्यो भवद्विज ॥ ४३ ॥ अस्माह्लिं गार्चना न्नित्यं जीवभूतो
सिमेयतः ॥ अतो जीव इति ख्यातिं त्रिषु लोकेषु यास्यसि ॥ ४४ ॥ वाचांप्रपंचैश्च तुरैर्निष्प्रपंचोयतः स्तुतः ॥ अतो वाचांप्रपंचस्य पतिर्वाचस्पतिर्भव ॥ ४५ ॥

नेति ॥ हे हर अज्ञाननाशक भक्तपापहर प्रलयकाले सर्वसंहारकेति वा ॥ हे अमोघमते अप्रतिहतज्ञान ॥ ज्ञानमप्रतिव्यंस्येति श्रुतेः ॥ एषोऽहं कृतांत तोयमादपि न विभेमि त्वदर्शनादिति शेषः ॥ अत आशुशान्तिं
महाधंम हत्पापं महामोहं वा प्रहरदूरीकुरुनाशयेत्यर्थः ॥ ननु तत्त्वज्ञानादेवाहमज्ञानं नाशयामीति चेत्तत्राह ॥ शिवपादनतेः शिवस्य तव पादनतेर्नमस्कारादन्यन्मतान्तरं शिवं कल्याणरूपं न विभिनजाना
मिततस्त्वां प्रगतोस्मीति नमस्कारमात्रेणैव ज्ञानसंपाद्य अज्ञानं निवर्तयेति भावः ॥ ४० ॥ वितत इति ॥ अतः कारणादहमीशत्वांनतोस्मि ॥ ईशं कथं भूतम् ॥ गुणहीनं प्रपंचातीति मित्यर्थः ॥ पुनः कीदृशम् ॥
अहीनमहावल्यम् अहीनमहिंसाधिमहावल्यं महत्कंकणं यस्य तम् ॥ अहीनां सर्पाणां भिनईश्वरोऽहीनो वासुकिर्नागानां भिनो नंतो वासमहद्वलयं यस्येति वा ॥ पुनः कीदृशम् ॥ प्रलयांतं कं प्रलयकाले सर्व
संहारकमित्यर्थः ॥ यतोऽत्र जगति ॥ कीदृशे ॥ वितते ॥ अस्त्यैव व्याख्यानमखिल इति ॥ हरतोषणमेवाधरं परं मुख्यं गुणवदिति ॥ ४१ ॥ व्यतरहत्त्वान् ॥ ४२ ॥ वरान्प्रयच्छन्नामात्रि
तयं निर्वक्ति ॥ बृहतेति श्लोकत्रयेण ॥ बृहतांपतिरेधिंद्रादीनां देवानां पुनर्विष्णोः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ प्रपंचैर्विस्तारैश्च तुरैर्निष्प्रपणैः सुश्राव्यैरित्यर्थः ॥ भवस्याः ॥ भवानिति कचित् ॥ ४५ ॥

वागुदियाच्चयमिति ॥ अस्यस्तोत्रस्य पठनात्पाठाद्यं पुरुषं प्रतिवाक्यं सरस्वती उदियादुदिता भवति तस्य संस्कृतावाणी च स्यादित्यन्वयः ॥ श्रवणादपि भावत इति पाठे एतत्स्तोत्रं भावतो भक्त्या त्रिकालतस्त्रि
कालं यः पठति यश्च शृणोति तस्य संस्कृतावाणी स्यादित्यर्थः ॥ अपि वाऽमुमहात्मनः अपि वाऽगुणवांश्च य इति पाठद्वयेऽप्यकारः प्रश्लेषव्यः ॥ अर्थस्तु पूर्वोक्तरीत्यानुसंधेयः ॥ ४६ ॥ वायव्याख्यं वायुः
सूत्रात्मा ॥ वायुर्वैगौतमतः सूत्रमिति श्रुतेः ॥ तत्प्रापकं वायव्यं हिरण्यगर्भपदप्रापकमित्यर्थः ॥ वायुपुराणे प्रोक्तं वायुना वा प्रोक्तं वायव्यम् ॥ यद्वा वायुरेव वायव्यम् ॥ स्वार्थे ष्यञ् ॥ वायुर्य

अस्यस्तोत्रस्य पठनादपि वागुदियाच्चयम् ॥ तस्य स्यात्संस्कृतावाणी त्रिभिर्वर्षैस्त्रिकालतः ॥ ४६ ॥ समुत्पन्ने महाकार्ये न सबुद्ध्या प्रहीयते ॥ यः प
ठिष्यत्यदः स्तोत्रं वायव्याख्यं दिने दिने ॥ ४७ ॥ अस्यस्तोत्रस्य पठनान्नियतं मम संनिधौ ॥ न दुर्वृत्तौ प्रवृत्तिः स्यादविवेकवतानृणाम् ॥ ४८ ॥ अदः
स्तोत्रं पठन्नंतुर्जातु पीडां ग्रहोद्भवाम् ॥ न प्राप्स्यति ततो जप्यमिदं स्तोत्रं ममाग्रतः ॥ ४९ ॥ नित्यं प्रातः समुत्थाय यः पठिष्यति मानवः ॥ इमांस्तुतिं हरिष्येऽ
हंतस्य बाधाः सुदारुणाः ॥ ५० ॥ त्वत्प्रतिष्ठितलिंगस्य पूजां कृत्वा प्रयत्नतः ॥ इमांस्तुतिं मधीयानो मनोवांछामवाप्स्यति ॥ ५१ ॥ इति दत्त्वा वराञ्छंभुः
पुनर्ब्रह्माणमाह्वयत् ॥ सेंद्रान् देवगणान् सर्वान् सयक्षो रगकिंनरान् ॥ ५२ ॥ तानागतान् समालोक्य शिवो ब्रह्माणमब्रवीत् ॥ विधे विधे हि मद्राक्यादमुं वा
चस्पतिं मुनिम् ॥ ५३ ॥ गुरुं सर्वसुरेंद्राणां परितः स्वगुणैर्गुरुम् ॥ अभिषिंच विधानेन देवाचार्यपदे मुदे ॥ ५४ ॥ अतीव धिषणाधीशो मम प्रीतो भवि
ष्यति ॥ महाप्रसाद इत्याज्ञां शिरस्याधाय तत्क्षणात् ॥ ५५ ॥ सुरज्येष्ठः सुराचार्यचकारांगिरसंतदा ॥ देवदुंदुभयो ने दुर्ननुतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ५६ ॥
गुरुपूजां व्यधुः सर्वे गीर्वाणामुदिताननाः ॥ अभिषिक्तो वसिष्ठाद्यैर्मंत्रपूतेन वारिणा ॥ ५७ ॥ पुनरन्यं वरं प्रादाद्विरीशः पतये गिराम् ॥ शृण्वान् गिरसधर्मात्मन्
देवेज्यकुलनंदन ॥ ५८ ॥ भवता स्थापितं लिंगं सुबुद्धिपरिवर्धनम् ॥ बृहस्पतीश्वर इति ख्यातं काश्यां भविष्यति ॥ ५९ ॥ गुरुपुण्यसमायोगे लिंगमेतत्स
मर्च्य च ॥ यत्करिष्यति मनुजास्तत्सिद्धिं मधियास्यति ॥ ६० ॥ बृहस्पतीश्वरं लिंगं मया गोप्यं कलौ युगे ॥ अस्य संदर्शनादेव प्रतिभा प्रतिलभ्यते ॥ ६१ ॥
चंद्रेश्वरादक्षिणतो वीरेशात्रैर्ऋते स्थितम् ॥ आराध्य धिषणेशं वै गुरुलोके महीयते ॥ ६२ ॥ गुर्वगनागमनजं पापं पण्माससेवनात् ॥ अवश्यं विलयं याति तमः
सूर्योदयाद्यथा ॥ ६३ ॥ अतएव हि गोप्तव्यं महापातकनाशनम् ॥ बृहस्पतीश्वरं लिंगं नाख्येयं यस्य कस्यचित् ॥ ६४ ॥ इति दत्त्वा वरान् देवस्तत्रैवांतर्हितो
भवत् ॥ दुहिणो गुरुणा सार्धं सेंद्रोपेंद्रो बृहस्पतिम् ॥ ६५ ॥

याक्षिप्रकारी तथा शीघ्रफलदमित्यर्थः ॥ तदारुणं तन्नामकम् ॥ उकारः शंकरः प्रोक्तः अकारो वासुदेवः स्यादाकारश्च पितामह इत्येकाक्षरकोशाद्वा रुद्रविष्णुब्रह्माणस्तान् यौति मिश्रीकरोतीति वायं
वायवमेव वायव्यं तदारुणं स्तोत्रमिति वा ॥ अलमतिविस्तरेण ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ मुदे सर्वेषां प्रीतये ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ पतये गिरां
वाचस्पतये इत्यर्थः ॥ ५८ ॥ सुबुद्धिपरिवर्धनं शोभनज्ञानजनकम् ॥ ५९ ॥ यत्कर्म तत्कर्तुं भूतम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अंतर्हितोऽतर्धानंगतः ॥ अंतरित

इतिपाठोपि स एवार्थः ॥ गुरुणा दैत्यगुरुणा शुक्रेणेत्यर्थः ॥ यद्वा गुरुणा त्रैलोक्यगुरुणा श्रीविष्णुनेत्यर्थः ॥ ६५ ॥ स्वलोके सुमेरोरुपरि स्थं लोकं सत्यलोकं वा ॥ ६६ ॥ शनिलोककथां प्रस्ता
वयति ॥ अतिक्रम्येति ॥ ६७ ॥ तेन द्विजेन पृष्टावित्यन्वयः ॥ प्रददर्शतुर्विशेषेण दर्शयामासतुरित्यर्थः ॥ ६८ ॥ दाक्षायण्यां दक्षकन्यायाम
दित्याभितियावत् ॥ उष्णगुः उष्णगागो रश्मयो यस्य सूर्यस्तथा ॥ ६९ ॥ ७० ॥ आदित्यस्येति ॥ आदित्यस्य सूर्यस्य तद्रूपं तेजः पुंजमंडलस्य तेजसोपलक्षितं गात्रेषु सा संज्ञा परिदध्यौ परिदध्यौ
धृतवती किंतु तस्या गात्रं नातिकांतं नातिकमनीयमिवाभवदित्यर्थः ॥ नातिक्रांतुमिति पाठे अतिक्रांतुमिति शयेन धर्तुमतिक्रामितुं वेवना भवत्समर्थान् जातेत्यर्थः ॥ लोकोत्तयभिप्रायेणेव शब्द एवार्थे वा ॥ गात्रेषु

अस्मिन्पुरेभिपि च्याथ विसृज्येद्रादिकान्सुरान् ॥ अलं चकार स्वं लोकं विष्णुनाऽनुमतो द्विज ॥ ६६ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ अतिक्रम्य गुरोर्लोकं लो
पामुद्देदर्शसः ॥ शिवशर्मापुरीं सौरेः प्रभामंडलमंडिताम् ॥ ६७ ॥ पृष्टौ तेन च तौ तत्र तां पुरीं प्रददर्शतुः ॥ द्विजेन द्विजवर्याय गणवर्यौ शुचिस्मिते ॥ ६८ ॥
गणावूचतुः ॥ ॥ मारीचेः कश्यपाज्ज्ञे दाक्षायण्यां द्विजोष्णगुः ॥ तस्य भार्या भवत्संज्ञा पुत्री त्वष्टुः प्रजापतेः ॥ ६९ ॥ भर्तुरिष्टा ततस्तस्माद्रूपयौवनशा
लिनी ॥ संज्ञावभूवतपसामुदीप्तेन समन्विता ॥ ७० ॥ आदित्यस्य हितद्रूपं मंडलस्य तु तेजसा ॥ गात्रेषु परिदध्यौ वै नातिकांतमिवाभवत् ॥ ७१ ॥
नखत्वयमृतोऽडस्थ इति स्नेहादभाषत ॥ तदा प्रभृतिलोके यं मार्तंड इति चोच्यते ॥ ७२ ॥ तेजस्त्वभ्यधिकं तस्य साऽसहिष्णुर्विवस्वतः ॥ येनातिताप
यामास त्रैलोक्यं तिग्मरश्मिभृत् ॥ ७३ ॥ त्रीण्यपत्यानि भो ब्रह्मन् संज्ञायां महसां निधिः ॥ आदित्यो जनयामास कन्यां द्वौ च प्रजापती ॥ ७४ ॥
वैवस्वतं मनुज्येष्ठं यमं च यमुनांततः ॥ नातितेजो मयं रूपं सोढुं साऽलं विवस्वतः ॥ ७५ ॥ मायामर्यांततश्छायां सवर्णानिर्ममेस्वतः ॥ प्रांजलिः प्रणता
भूत्वा संज्ञां छायातदाब्रवीत् ॥ ७६ ॥ तवाज्ञाकारिणी देवि शाधिमां करवाणिकिम् ॥ संज्ञोवाच ततश्छायां सवर्णं शृणु सुंदरि ॥ ७७ ॥

परिदध्यौ वै नातिकांतमना भवदिति पाठश्चित्यः ॥ ७१ ॥ प्रणयकोपिताया भार्यायावचसामार्तंडनाम निरुक्तिर्न खल्विति ॥ अयं सूर्यः ॥ अंडस्यो गर्भस्थः स्नेहात्प्रणयकोपात् ॥ यद्वा प्रसंगात्सूर्यस्य
नाम निरुक्तिर्न खल्विति ॥ अभाषत कश्यप इति शेषः ॥ द्रुतं भिक्षामलभमानेन बुधेन शापान्मृतांडस्थस्य कश्यपानुग्रहात्प्रतीकार इति मोक्षधर्मांतर्गर्भिणीकथा ॥ तदुक्तं हरिवंशे ॥ अजानन्कश्य
पस्तस्मादिति तृतीयश्चरणः चरणत्रयं श्लोकोक्तमेव ॥ ७२ ॥ येन तेजसा ॥ तिग्मरश्मिभृत्तीक्ष्णकिरणभृत् ॥ ७३ ॥ महसां तेजसां निधिराश्रयः ॥ ७४ ॥ मनुमन्वंतराधिपम् ॥ मनुश्रेष्ठमिति क्वचित् ॥
सोढुं धर्तुम् ॥ ७५ ॥ मायामर्यां सवर्णां तन्नाम्नीमित्यन्वयः ॥ छायायानिर्मितत्वाच्छायेत्यपि तस्या नामात् एवाग्रेवक्ष्यतिसंज्ञां छायातदाब्रवीदिति ॥ छायाप्रतिबिम्बम् ॥ स्वतः स्वेच्छया ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

॥ ७८ ॥ यमौयमजौ ॥ तवेवाह ॥ यमुनेति ॥ ७९ ॥ ८० ॥ आकचग्रहणात्कचग्रहणपर्यंतम् ॥ आशापाञ्चशापपर्यंतम् ॥ ८१ ॥ तथेत्युक्ता तथा करिष्यामीतिसवर्णयाप्रत्युदिता कथिता सतीत्यर्थः ॥
तथेत्युक्तेति पाठश्चित्यः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ प्रांतेवाधक ॥ शैशवादित्रिषु पित्रादित्रितयाद्यथा संख्यं भयं स्यादित्यर्थः ॥ ८६ ॥ मौग्ध्यान्मौढ्यात् ॥
मौढ्यादित्येव पाठः ॥ एवमग्रेऽपि ॥ दुर्वृत्तयाऽसमीक्ष्य कारिण्या ॥ ८७ ॥ साहम् ॥ अत्रापतुर्गृहे ॥ ८८ ॥ भयं करो भयं कर्ता भविष्यतीत्यर्थः ॥ ८९ ॥ स्वकरांगारकर्षणं स्वहस्तेन

अहंयास्यामि सदनं त्वष्टुस्त्वं पुनरत्र मे ॥ भवनेव सकल्याणि निर्विशंकं ममाज्ञया ॥ ७८ ॥ मनुरेपय मावेतौ यमुनाय मसंज्ञकौ ॥ स्वापत्यदृष्ट्या द्रष्टव्यमे
तद्दालत्रयं त्वया ॥ ७९ ॥ अनाख्येयमिदं वृत्तं त्वया पत्यौ शुचिस्मिते ॥ इत्याकर्ण्यार्थसात्वाद्दीर्घाद्याजगादह ॥ ८० ॥ आकचग्रहणाद्ब्राह्मशापा
च्चकदाचन ॥ आख्यास्यामि चरित्रं ते याहि देवियथा सुखम् ॥ ८१ ॥ इत्यादिश्य सवर्णां सा तथेत्युक्ता सवर्णया ॥ पितुरंतिकमासाद्य न त्वात्पृष्टारमब्रवीत् ॥
॥ ८२ ॥ पितः सोढुं न शक्नोमि ते जस्ते जोनिधरेहम् ॥ तीव्रंत स्यार्यपुत्रस्य काश्यपस्य महात्मनः ॥ ८३ ॥ निशम्योदीरितं तस्याः पित्रानिर्भर्त्सिता
बहु ॥ भर्तुः समीपं याहीति नियुक्ता सा पुनः पुनः ॥ ८४ ॥ चिंतामवाप महतीं स्त्रीणां धिक्चेष्टितं त्विति ॥ निनिदबहुधात्मानं स्त्रीत्वं चातिनिनिदसा ॥ ८५ ॥
स्वातंत्र्यं न क्वचित् स्त्रीणां धिगस्वातंत्र्यजीवितम् ॥ शैशवे यौवने प्रांते पितृभर्तुस्तदाद्वयम् ॥ ८६ ॥ त्यक्तं भर्तृगृहं मौग्ध्याद्धंतं दुर्वृत्तयामया ॥ अविज्ञातापि चे
द्यायामथ पत्युर्निकेतनम् ॥ ८७ ॥ तत्रास्ति सा सवर्णावैपरिपूर्णमनोरथा ॥ अथावतिष्ठे सा त्रैव पित्रानिर्भर्त्सिताप्यहम् ॥ ८८ ॥ ततोतिचंडश्चंडांशुः पित्रो
रतिभयंकरः ॥ अहोय दुच्यते लोकैरुपाख्यानमिदं हितम् ॥ ८९ ॥ स्फुटं दृष्टं मयाद्येति स्वकरांगारकर्षणम् ॥ नष्टं भर्तृगृहं मौग्ध्याच्छ्रेयोवानपितुर्गृहम् ॥
॥ ९० ॥ वयश्च प्रथमं चारुरूपं त्रैलोक्यकांक्षितम् ॥ सर्वाभिभवनं स्त्रीत्वं कुलं चातीव निर्मलम् ॥ ९१ ॥ पतिश्च तादृक् सर्वज्ञो लोकचक्षुस्तमोपहः ॥
सर्वेषां कर्मणां साक्षी सर्वः सर्वत्र संचरः ॥ ९२ ॥ मह्यं श्रेयः कथं वा स्यादिति सा परिचिंत्य च ॥ अगच्छद्ब्रह्मवाभूत्वा तपसे पर्यनिदिता ॥ ९३ ॥ उत्तरां
श्चक्रुर्ह्रस्वापचरंतीनीरसंतृणम् ॥ व्युत्तेपे च तपस्तीव्रं पतिमाधाय चेतासि ॥ तपो बलेन तपत्युः सहिष्ये ते जइत्यलम् ॥ ९४ ॥

ज्वलदंगारग्रहणम् ॥ वर्षणमिति पाठेत्यागइत्यर्थः ॥ पितुर्गृहं श्रेयोहेतुर्न भवतीत्यर्थः ॥ वाशब्दो वितर्कः ॥ गृहे इति क्वचित् ॥ ९० ॥ ९१ ॥ सर्वः सर्वात्मकः ॥ परात्मत्वात् सूर्यस्य ॥ ईश्वर
रूपो वाऽष्टमूर्तित्वात् सत्य ॥ सदेति पाठे सदा सर्वकाले ॥ सर्वत्र सर्वदेशे ॥ ९२ ॥ मह्यं मम ॥ सत्यमिति पाठे सत्यं परमार्थम् ॥ ब्रह्मवा ॥ पर्यनिदिता सर्वतो निन्दाशून्या ॥ कृतनिश्चयेति
क्वचित् ॥ ९३ ॥ उत्तरान् कुरुन् उत्तरसमुद्रसंलग्नं वर्षम् ॥ चरंती भक्षयन्ती ॥ व्युत्तेपे विशेषेण उत्कृष्टतया सोत्तेपेत भवती ॥ तादृक्नेपइति पाठे तपो बलेनैत्यस्योपरियादृगिति ज्ञातव्यं तादृगनिर्व

चनीयमतिमहत्तरमितियावत् ॥ तदलमतिशयितं तेजः ॥ तत्तेजोऽलं स हिष्ये इति वा ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ भद्रामितितपत्यानामांतरम् ॥ यद्वा भद्रांसदृत्तांनाम्नातपतीमितिपुराणांतरादवगं
तव्यम् ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ गौरवाद्गुरुत्वात् ॥ ९८ ॥ पदापादेन ॥ संज्ञायाः समानरूपवर्ततेयस्याः सा संज्ञासरूपिणीताम् ॥ ९९ ॥ यद्यस्मात्समुद्यतउत्थापितः ॥ तत्तस्मात् ॥ एषपादः
॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अस्मात्पदात् ॥ ६ ॥ ७ ॥ अर्यातिसंबोधने ॥ भामिनि कोपने ॥ भाविनीतिक्वचित् ॥ अनादिषुकनिष्ठेषु ॥ नादिष्विति पाठे आदि

मन्यमानो यथा संज्ञां सवर्णायां तदारविः ॥ सावर्णिजनयामासमनुमष्टममुत्तमम् ॥ ९५ ॥ शनैश्चरं द्वितीयं च सुतां भद्रां तृतीयकाम् ॥ सवर्णास्वेष्वपत्ये
षु सापत्न्यात्स्त्रिस्वभावतः ॥ ९६ ॥ चकाराभ्यधिकं स्नेहं न तथा पूर्वजेष्वथ ॥ मनुस्तत्क्षान्तवाञ्ज्येष्टो भक्ष्यालंकारलालने ॥ ९७ ॥ कनिष्ठेष्वधिकं दृष्ट्वा
सावर्ण्यादिषु नोयमः ॥ कदाचिद्रोषतो बाल्याद्भाविनोर्थस्य गौरवात् ॥ ९८ ॥ पदासंतर्जयामासयमः संज्ञासरूपिणीम् ॥ तं शशाप च सा क्रोधात्सावर्णेर्ज
ननीतदा ॥ ९९ ॥ जिघांसता त्वया पापमायं दंष्ट्रिः समुद्यतः ॥ अचिरात्तत्पतत्त्वेषतवेति मृशदुःखिता ॥ १०० ॥ मातृशापपरित्रस्तोयमोपि पितुरग्रतः ॥
शशंस सर्वतद्भृत्तरक्षरक्षेत्युवाच च ॥ १ ॥ मात्रासुतेषु सर्वेषु वर्तनीयं समं यतः ॥ तस्यांमयोद्यतः पादो न देहे परिपातितः ॥ २ ॥ बाल्याद्वायदिवामोहा
त्तद्भवान्क्षंतुमर्हसि ॥ गोपतेशापतो मातुर्मापतत्त्वं त्रिरेषमे ॥ ३ ॥ विवस्वानुवाच ॥ अपराधसहस्रेपि जननी न शपेत्सुतम् ॥ तस्मात्किमपि भो बालभ
विष्यत्यत्र कारणम् ॥ ४ ॥ येन त्वां साऽशपत्क्रोधाद्धर्मज्ञं सत्यवादिनम् ॥ मातृशापो न्यथा कर्तुं न शक्यः केनचित्क्वचित् ॥ ५ ॥ कृमयो मांसमादाय यास्यं
त्यस्मान्महीतलम् ॥ इत्थं तु चरितार्थः स्याच्छापस्त्रातो भवानपि ॥ ६ ॥ इति पुत्रं समाश्वास्य रविरंतः पुरं ययौ ॥ चिरमालोक्य तां भार्यामुवाच सविता
वचः ॥ ७ ॥ अयि भामिनि बालेषु समेष्वपि कुतस्त्वया ॥ विधीयतेऽधिकः स्नेहः सावर्ण्यादिष्वनादिषु ॥ ८ ॥ नाचक्षेयदासाऽथ भास्वते परिपृच्छते ॥
तदात्मानं समाधाय सोऽज्ञासीत्सर्वमेव हि ॥ ९ ॥ ततो भगवतेशु समुद्यते सा शशंस ह ॥ यथावृत्तं तथा तथ्यंतु तोष भगवानपि ॥ १० ॥ तथ्यभाषणत
स्तां तुरविज्ञात्वा निरागसम् ॥ न शशाप च संक्रुद्धो ययौ च त्वष्टुरंतिकम् ॥ ११ ॥ त्वष्टापि च यथान्यायं सान्वयं तिग्मतेजसम् ॥ निर्दग्धुकामं कोपेन प्रागानर्च
मुदातदा ॥ विज्ञायतदभिप्रायं त्वष्टोवाचाऽश्रुतरं विम् ॥ १२ ॥ त्वष्टोवाच ॥ तवाति तेजसो भीता प्राप्योत्तरं कुरु न रवे ॥ वडवारूपमास्थाय वने चर
तिशाद्वले ॥ १३ ॥ द्रष्टा हि तां भवानद्यस्वां भार्यामार्यचारिणीम् ॥ अधृष्यां सर्वभूतानतिजसां नियमेन च ॥ १४ ॥

पुश्नाद्देवादिषु ॥ ८ ॥ आत्मानमन्तःकरणं समाधाय स्थिरीकृत्य ॥ मनसा ध्यानं विधायेत्येतत् ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ अनुपश्चादयन्तीत्यन्वयामाठरपिंगलादयस्तत्स
हितं सान्वयम् ॥ सांत्वयन्नितिक्वचित् ॥ १२ ॥ १३ ॥ अर्चयामास सर्वभूतान् ॥ नियमेन चेति चकारस्तेजसामित्यनेन संबध्यते ॥ तेजसेति वा पाठः ॥ १४ ॥

यद्यस्मात्तक्षितस्तनूकरणत्वंप्रापितः ॥ भ्रमिकुंदम् ॥ भ्रमोऽबुनिर्गमेभ्रांतौकुंदाख्येशिल्पयंत्रकइतिविश्वप्रकाशस्तस्यार्थपरत्वाद्भ्रमिरपितथा ॥ १५ ॥ अरंदुतम् ॥ अथेतिकचित् ॥ १६ ॥
वृष्वंतीमावृष्वंतीभक्षयंतीमितियावत् ॥ तृष्वंतीमितिकंचित् ॥ १७ ॥ अनेनसंनिष्पापाम् ॥ हरिःसूर्यः ॥ हरिरूपेणाश्वरूपेण ॥ हरिरूपोऽभूदितिकचित्ताक्रियाभेदादन्वयभेदः ॥ समभावयत्सं
गमकरोत् ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ निर्वृत्तिस्वास्थ्यम् ॥ निर्वृतिमितिपाठेसुखम् ॥ युक्तमेतदित्याह ॥ दुष्प्रापमिति ॥ २२ ॥ २३ ॥ महोज्योतिः ॥ २४ ॥

त्वष्ट्रायत्तक्षितःसूर्यस्तस्यैवानुमतेनच ॥ भ्रमिमारोप्ययत्नेनसोतिकांततरोऽभवत् ॥ १५ ॥ लब्धानुज्ञोऽथसवितागत्वोत्तरकुरुनरम् ॥ साक्षात्तपोमयीं
लक्ष्मींचरंतींचतपोमहत ॥ १६ ॥ ददर्शवडवारूपांवाडवानलतेजसम् ॥ नीरसानितृणान्येववृष्वंतीयोगमायया ॥ १७ ॥ अनेनसंसविज्ञायतांत्वाष्ट्रीं
मश्वरूपिणीम् ॥ सहरिर्हरिरूपेणमुखेनसमभावयत् ॥ १८ ॥ त्वरमाणाचपरितःपरपूरुषशंकया ॥ सातन्निरवमच्छुक्रंनासिकाभ्यांविष्वतः ॥ १९ ॥
देवौतस्मादजायेतामश्विनौभिषजांवरो ॥ स्वरूपमनुरूपंचद्युमणिस्तामदर्शयत् ॥ १२० ॥ तुतोषसापितंदृष्ट्वा मित्रंनेत्रमुदावहम् ॥ पतिंपतिव्रताकां
तंस्वांतसंतापहारिणम् ॥ २१ ॥ निर्वृत्तिंचपरांप्रापदुष्प्रापंतपसाथकिम् ॥ तपएवपरंश्रेयस्तपएवपरंधनम् ॥ २२ ॥ तपएवहिदेवत्वेकारणंपरमंमतम् ॥
शिवशर्मन्यदेतद्वैदृश्यतेचातिदीप्तिमतम् ॥ २३ ॥ ज्योतिश्चक्रस्वरूपंचव्योमन्युपर्यधएवच ॥ तत्सर्वमिहजानीहिसुमहत्तापसंमहः ॥ २४ ॥ एवंशनैश्चरो
जज्ञेसवर्णायांविष्वतः ॥ सोऽथवाराणसींगत्वासर्वत्रिदशवंदिताम् ॥ २५ ॥ तत्त्वातपोऽतिविपुलंलिंगंसंस्थाप्यशांकरम् ॥ इमंलोकमवापोच्चैर्ग्रहत्वं
चहरार्चनात् ॥ २६ ॥ शनैश्चरेश्वरंदृष्ट्वावाराणस्यांसुशोभनम् ॥ शनिबाधानजायेतशनिवारेतदर्चनात् ॥ २७ ॥ विश्वेशादक्षिणेभागेशुक्रेशादुत्तरेणहि ॥
शनैश्चरेशमभ्यर्च्यलोकेऽत्रपरिमोदते ॥ २८ ॥ श्रुत्वाऽध्यायमिमंपुण्यंग्रहपीडानजायते ॥ नोपसर्गभयंतस्यकाश्यांनिवसतःसतः ॥ १२९ ॥
इति श्रीस्कांदे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे भौमगुरुशनिलोकवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ अग
स्तिरुवाच ॥ ॥ इति शृण्वन्कथांरम्यांशिवशर्माऽथमाथुरः ॥ मुक्तिपुर्यासुसंज्ञातोमायापुर्यांगतासुकः ॥ १॥ नेत्रयोःप्राघुणीचक्रेततःसप्तर्षिमंडलम् ॥
ब्रजन्सवैष्णवंलोकमंतेविष्णुपुरीक्षणात् ॥ २ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ शुक्रेशादुत्तरेणशुक्रेश्वरस्योत्तरइत्यर्थः ॥ दक्षिणेनेतिपाठश्चित्यः ॥ २८ ॥ एतदध्यायश्रवणफलमाह ॥ श्रुत्वेति ॥ १२९ ॥
इतिश्रीरामानन्दविरचितायांकाशीखण्डटीकायांसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ छ ॥ ॥ अष्टादशेमरीच्यत्रिपुलस्त्यपुलहकतु ॥ वसिष्ठांगिरसांलोकोवर्ण्यतेत्यन्तउज्ज्वलः ॥
॥ १ ॥ इतीति ॥ अथानन्तरंशिवशर्माइतिइत्यंकथांशृण्वन्सप्तर्षिमंडलंनेत्रयोःप्राघुणीचक्रेप्रत्यक्षीचकारेतिसार्धेनान्वयः ॥ ब्रजान्निति ॥ सशिवशर्मवैष्णवंलोकंब्रजन्गच्छन्हेदेवौ

कस्यायमतुलोलोकइत्युवाचपप्रच्छेतिचतुर्थेनान्वयः ॥ २ ॥ चकारःसमुच्चये ॥ नकेवलं ब्रजजतिउवाचचेत्यर्थः ॥ मागधैर्देवप्रभेदैः ॥ ३ ॥ स्थितास्विति ॥ वयंमन्दभाग्याएवेतितासुदे
वकन्यासुनिःश्वस्यस्थितासुसतीषुअसौशिवशर्मापुण्यतमानसप्तर्षिलोकान्गतोगतवान् ॥ यतोऽसौपुण्यवतांमध्येऽष्टइत्यगस्त्यवाक्यम् ॥ इति तिष्ठतिष्ठेत्यादिवचनानि शृण्वन्नित्यन्वयः ॥ असौपुण्यत
मानलोकान्गतोयतोऽसौपुण्यकृत्तमोवयंमन्दभाग्याःस्वरूपपुण्याइतितासुनिःश्वस्यस्थितासुसतीषुउवाचेतिपूर्वेणैवान्वयः ॥ गन्तेतिपाठेगामिष्यतीत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ सदाशिवाभंगलरूपाशिवेवामति
र्यस्याः॥ शिवगतइतिपाठेशिवएवगतिर्यस्य ॥ शेषंपूर्ववत् ॥ उभयपांठेतत्संबोधनंतथा ॥ सदेत्यत्रापीतिकचित्पाठः ॥ ६ ॥ प्रजासृजाब्रह्मणा ॥ ७ ॥ सुताःपुत्राः ॥ प्रजाइतिपाठेपिसएवार्थः ॥ ८ ॥
उवाचचप्रसन्नात्मास्तुतश्चारणमागधैः ॥ प्रार्थितोदेवकन्याभिस्तिष्ठतिष्ठेतिचक्षणम् ॥ ३ ॥ स्थितासुतासुनिःश्वस्यमंदभाग्यावयंत्विति ॥ गतःपुण्यतमाँ
ल्लोकानसौयत्पुण्यवत्तमः ॥ ४ ॥ इतिशृण्वन्मुखात्तासांवचनानिविमानगः ॥ देवौकस्यायमतुलोलोकस्तेजोमयःशुभः ॥ ५ ॥ इतिद्विजवचःश्रुत्वाप्रो
चतुर्गणसत्तमौ ॥ शिवशर्मज्जिवमतेसदासप्तर्षयोमलाः ॥ ६ ॥ वसंतीहप्रजाःस्रष्टुर्विनियुक्ताःप्रजासृजा ॥ मरीचिरत्रिःपुलहःपुलस्त्यःक्रतुरंगिराः ॥ ७ ॥
वसिष्ठश्चमहाभागोब्रह्मणोमानसाःसुताः ॥ सप्तब्रह्माणइत्येतेपुराणेनिश्चयंगताः ॥ ८ ॥ संभूतिरनसूयाचक्षमाप्रीतिश्चसन्नतिः ॥ स्मृतिरूर्जाक्रमादे
षांपत्न्योलोकस्यमातरः ॥ ९ ॥ एतेषांतपसाचैतद्धार्यतेभुवनत्रयम् ॥ उत्पाद्यब्रह्मणापूर्वमेतेप्रोक्तामहर्षयः ॥ १० ॥ प्रजाःसृजतरेपुत्रानानारूपाःप्रयत्नतः ॥
ततःप्रणम्यब्रह्माणंतपसेकृतनिश्चयाः ॥ ११ ॥ अविमुक्तंसमासाद्यक्षेत्रक्षेत्रज्ञधिष्ठितम् ॥ मुक्तयेसर्वजंतूनामविमुक्तंशिवेनयत् ॥ १२ ॥ प्रतिष्ठाप्यच
लिंगानितेस्वनाम्नांकितानिच ॥ शिवेतिपरयाभक्त्यातेपुरुषंतपोभृशम् ॥ १३ ॥ तुष्टस्तत्तपसाशंभुःप्राजापत्यपदंददौ ॥ लिंगान्यत्रीश्वरादीनिदृष्ट्वाकाश्यां
प्रयत्नतः ॥ १४ ॥ प्राजापत्येऽत्रतेलोकेवसंत्युज्ज्वलतेजसः ॥ गोकर्णेशस्यसरसःप्रत्यक्तीरेप्रतिष्ठितम् ॥ १५ ॥ लिंगमत्रीश्वरंदृष्ट्वाब्रह्मतेजोभिवर्धते ॥
कर्कोटवाप्याईशानेमरीचेःकुंडमुत्तमम् ॥ १६ ॥ तत्रस्नात्वानरोभक्त्याभ्राजतेभास्करोयथा ॥ मरीचीश्वरसंज्ञंतुतत्रलिंगंप्रतिष्ठितम् ॥ १७ ॥
तल्लिंगदर्शनाद्विप्रमारीचलोकमाप्नुयात् ॥ कांत्यामरीचिमालीवशोभतेपुरुषर्षभः ॥ १८ ॥ पुलहेशपुलस्त्येशौस्वर्गद्वारस्यपश्चिमे ॥ तौदृष्ट्वामनुजोलोके
प्राजापत्येमहीयते ॥ १९ ॥ हरिकेशवनेरम्येदृष्ट्वांगिरसेश्वरम् ॥ इहलोकेवसेद्विप्रतेजसापरिवृद्धितः ॥ २० ॥ वरणायास्तटेरम्येदृष्ट्वावासिष्ठमीश्वम् ॥
क्रत्वीश्वरंचतत्रैवलभतेवसतित्विह ॥ २१ ॥ काश्यामेतानिलिंगानिसेवितानिशुभैषिभिः ॥ मनोभिवांछितंदयुरिहलोकेपरत्रच ॥ २२ ॥
ऊर्जाअरुंधती ॥ ९ ॥ १० ॥ ततइति ॥ ततआज्ञादानंतरेतेमुनयोऽविमुक्तंसमासाद्यतत्रस्वनाम्नालिंगानिप्रतिष्ठाप्यशिवेपरयाभक्त्याऽतिअत्यर्थमुक्तंतपस्तेपुरित्यग्निमेणान्वयः ॥ ११ ॥
कीदृशमविमुक्तम् ॥ क्षेत्रज्ञेनईश्वरेणधिष्ठितमाश्रितमित्यर्थः ॥ विष्ठितमितिपाठेविशेषेणाधिष्ठितमित्यर्थः ॥ अविमुक्तनामनिरुक्तिर्मुक्त्यइति ॥ सकलप्राणिनांमुक्त्यैशिवेनाविमुक्तंनत्यक्तंयत्तद
विमुक्तमित्यर्थः ॥ यद्यस्मादितिवा ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ प्राजापत्ये प्रजापतीनांमरीच्यादीनांसंबंधिनि ॥ गोकर्णेशस्यसरसःप्रत्यक्तीरेपश्चिमेतीरेप्रतिष्ठितंप्रतिष्ठाविधिनास्थापितमित्यर्थः ॥
गोकर्णस्यास्येतिपाठेबुद्धिसन्निहितत्वादस्येतिनिर्देशः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इहवाराणस्यांसप्तर्षिमंडलेवा ॥ २१ ॥ शुभैषिभिः

केवल्येषुभिः ॥ २२ ॥ वसिष्ठस्याप्यरुंधतीमितिभागवतोक्तैरपिशब्दाद्वसिष्ठस्यान्यापत्न्यस्तिसाप्यत्रतिष्ठतीत्याहुः ॥ पतिव्रतेति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ हेकमल्लेहभामिनिपतिव्रतासुमधयेययाऽ
रुंधत्याविमलाशयोऽस्ति विमलश्चासावाशयश्चेतिविमलाशयःशुद्धांतःकरणमित्यर्थः ॥ नतथाकुत्राप्यन्यस्याःकस्याश्चिदित्यर्थः ॥ २६ ॥ नतदितिश्लोकद्वयंवाक्यम् ॥ हेदेविहोप्रयेअरुंधत्यां
यथारूपादीनितथाऽन्यासांनसंतीत्यर्थः ॥ तत्प्रसिद्धम् ॥ शुश्रूषणंनवेतिक्वचित्पाठः ॥ २७ ॥ आर्यपरितोषणंशुश्रूषणादीनांशुश्रूषणम् ॥ २८ ॥ धन्याइति ॥ याःस्त्रियःप्रसंगेऽवसरेऽरुंधत्याना
मापिनाममात्रमपिपरिगृह्णतेपरिगृह्णतितायोपितोधन्याइत्यर्थः ॥ प्रसंगेनयन्नामपरिगृह्यतइतिक्वचित्पाठस्तत्रारुंधत्याःप्रसंगेनयन्नामयासांनामपरिगृह्यतेतायोपितइत्यादिपूर्ववत् ॥ २९ ॥ यदेति ॥
अस्मद्भवनेवैकुण्ठेयदापतिव्रतानांकथाभवेत्तदाप्राथमिकीरेखामेषाऽरुंधतीसतीपतिव्रताऽलंकुरुते ॥ पतिव्रतानांगणनायांयदारेखाध्रियतेतदाप्रथमारेखाएतन्नाम्नाध्रियते ॥ सर्वपतिव्रतानांमध्ये
श्रेष्ठत्वादस्याइतिभावः ॥ ३० ॥ ब्रुवतोरिति ॥ ततस्तदनंतरैवैष्णवयोगेणयोगेनयनातिथ्येनत्रगोचरंध्रुवलोकउपागतःप्राप्तइत्यन्वयः ॥ कीदृशोर्गणयोः ॥ इत्युक्तप्रकारांसंकथांसमीचीनां

गणावूचतुः ॥ ॥ शिवशर्मन्महाभागतिष्ठतेसात्रसुंदरी ॥ अरुंधतीमहापुण्यापतिव्रतपरायणा ॥ २३ ॥ यस्याःस्मरणमात्रेणगंगास्नानफलंलभेत् ॥
अंतःपुरचरैर्द्वित्रैःपवित्रैःसहितोविभुः ॥ २४ ॥ सदानारायणोदेवोयस्याश्चक्रेकथांमुदा ॥ कमलायाःपुरोभागेपातिव्रत्यसुतोपितः ॥ २५ ॥ पतिव्रता
स्वरुंधत्याःकमलेविमलाशयः ॥ यथास्तिनतथाऽन्यस्याःकस्याश्चित्क्वापिभामिनि ॥ २६ ॥ नतद्रूपंनतच्छीलंनतत्कौलीन्यमेवच ॥ नतत्कलासुकौ
शल्यंपत्युःशुश्रूषणंनतत् ॥ २७ ॥ नमाधुर्यनगांभीर्यनचार्यपरितोषणम् ॥ अरुंधत्यायथादेवितथाऽन्यासांक्वचित्प्रिये ॥ २८ ॥ धन्यास्तायोपितो
लोकेसभाग्याःशुद्धबुद्धयः ॥ अरुंधत्याःप्रसंगेयानामापिपरिगृह्णते ॥ २९ ॥ यदापतिव्रतानांतु कथास्मद्भवनेभवेत् ॥ तदाप्राथमिकीरेखामेषाऽलंकुरुते
सती ॥ ३० ॥ ब्रुवतोरितिसंकथांतथागणयोर्वैष्णवयोर्मुदावहाम् ॥ ध्रुवलोकउपागतस्ततो नयनातिथ्यमतथ्यवर्जितः ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीस्कांदे
महापुण्येकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्द्धे सप्तर्षिलोकवर्णनंनानामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ तिष्ठन्नेकेनपादेनको
यंभ्रमति सत्तमौ ॥ अनेकरशनाव्यग्रहस्ताग्रोव्यग्रलोचनः ॥ १ ॥ त्रिलोकीमंडपस्तंभसन्निभोभाभिरावृतः ॥ अतुलंज्योतिपांराशितुलयातुलयन्निवा ॥ २ ॥

कथांब्रुवतोर्ब्रुवाणयोः ॥ कीदृशंकथाम् ॥ मुदावहाम् ॥ कथंभूतोलोकः ॥ अतथ्यवर्जितोदैर्नदिनप्रलयरहितस्रैलोक्यनाशेप्यविनश्वरइतियावत् ॥ तथाचभागवतेभगवद्भवनम् ॥ स्थास्तुः
परस्तात्कल्पवासिनामिति ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायामष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ६४ ॥ एकोनविंशकेऽध्यायउपरिष्ठात्रिलोकतः ॥ वर्ण्यतेऽ
त्यद्भुताकारोध्रुवलोकध्रुवःपरः ॥ १ ॥ ध्रुवलोकउपागतस्ततो नयनातिथ्यमित्युक्तंतत्रतिष्ठन्नितिप्रथमश्लोकेनसंदिग्धत्वेनानूद्यत्रिलोकीत्यादिनासार्धद्वयेनमध्येचतुर्थोत्प्रेक्ष्यपश्चात्कोयमित्यर्थेन
पृच्छति ॥ तिष्ठन्नेकेनपादेना ॥ एकेनपादेनार्थादेकपादमुत्तोल्येत्यर्थः ॥ यद्वा एकेनपादेनएकरूपत्वेनस्थितेनपादद्वयेनेत्यर्थः ॥ तिष्ठन्नेहसत्तमौसतांमध्येश्रेष्ठोकोयंभ्रमति ॥ कथंभूतः ॥
अनेकरशनाव्यग्रहस्ताग्रो नानाविधवातमयरज्ज्वाकुलकरांगुलिः ॥ व्यग्रलोचनश्चंचलनेत्रः ॥ १ ॥ त्रिलोक्येवमंडपस्तस्यस्तंभसन्निभःस्थूणासदृशः ॥ भाभीरश्मिभिरावृतः ॥ एवंसंदेहास्प

दत्तेनानुचतुर्वोत्प्रेक्षते ॥ अतुलमपरिमितं ज्योतिषां सूर्यादीनां शितुल्यापरिमाणपात्रेण तुल्यन्निवपरिमापयन्निवेत्यर्थः ॥ २ ॥ व्योमव्यायामस्याकाशविस्तारस्य परिमापकः परिगणको वा ॥ अग्रिमस्य वा शब्दस्यात्रानुपगः ॥ कइव ॥ सूत्रधारइव ॥ यथा गृहीतसूत्रः स्थपत्यादिर्गृहादिभूमिपरिमापयति तद्वदित्यर्थः ॥ परिमाणक इति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ त्रिविक्रमो वा मनस्तदीयस्त्रैविक्रमोऽग्निदण्डः पाददंडो वा ॥ कथं भूतः ॥ प्रोहंडो महत्तर इत्यर्थः ॥ गगनमेवांगं प्रांगणं तस्मिन् ॥ ३ ॥ अथवांबरमाकाशमेव कासारः सरस्तत्रसारयूपस्वरूपधृक् श्रेष्ठयूपस्वरूपधृत् ॥ तदेवं चतुर्थो त्प्रेक्ष्य पृच्छति ॥ कोऽयमिति ॥ ४ ॥ निशम्येत्यगस्त्योक्तिः ॥ ध्रुवां ध्रुवफलां निश्चितफलां निश्चितार्थामिति यावत् ॥ ५ ॥ उत्तानचरण उत्तानपादः ॥ ६ ॥ अपरः कनिष्ठः ॥ मध्ये सभंसभायामध्ये

सूत्रधारइव व्योमव्यायामपरिमापकः ॥ त्रैविक्रमोऽग्निदंडो वा प्रोहंडो गगनांगणे ॥ ३ ॥ अथवांबरकासारसारयूपस्वरूपधृक् ॥ कोयं कथयंतं देवौ कृपया पर्यामम ॥ ४ ॥ निशम्येति वचस्तस्य वयस्यस्य विमानगौ ॥ प्रणयादाह तुस्तस्मै ध्रुवां ध्रुवकथांगणौ ॥ ५ ॥ गणावृचतुः ॥ मनोः स्वायं भुवस्यासीदुत्तानचरणः सुतः ॥ तस्य क्षितिपतेर्विप्रद्रौ सुतौ संबभूवतुः ॥ ६ ॥ सुरुच्यामुत्तमोज्येष्ठः सुनीत्यांतु ध्रुवोपरः ॥ मध्ये सभं नरपतेरुपविष्टस्यैकदा ॥ ७ ॥ सुनीत्याराजसेवायै नियुक्तोऽलंकृतोर्भकः ॥ ध्रुवोधात्रेयिकापुत्रैः समं विनयतत्परः ॥ ८ ॥ सगत्वोत्तानचरणं क्षोणीं शंप्रणनामह ॥ दृष्टोत्तमंतदुत्संगे निविष्टं जनकस्य वै ॥ ९ ॥ प्रोच्चसिंहासनस्थस्य नृपतेर्बाल्यचापलात् ॥ आरोढुकामस्त्वभवत्सौ नीतेयस्तदा ध्रुवः ॥ १० ॥ आरुरुक्षुमवक्ष्यामं सुरुचिर्ध्रुवमब्रवीत् ॥ दौर्भगेय किमारोढुमिच्छेरं कं महीपतेः ॥ ११ ॥ बालबालिशबुद्धित्वादभाग्याजठरोद्भव ॥ अस्मिन्सिंहासने स्थातुं न त्वया सुकृतं कृतम् ॥ १२ ॥ यदि स्यात्सुकृतं तत्किं दुर्भगोदरगोऽभवः ॥ अनेनैवानुमानेन बुध्यस्व स्वाल्पपुण्यताम् ॥ १३ ॥ भूत्वा राजकुमारोऽपि नालं कुर्याममोदरम् ॥ सुकुक्षिजममुं पश्यत्वमुत्तममनुत्तमम् ॥ १४ ॥ अधिजानुधराजानेर्मानेन परिवृंहितम् ॥ प्रांशोः सिंहासनस्यास्य रुचिश्चेदधिरोहणे ॥ १५ ॥ कुक्षिं हित्वा किमवसः सुरुचेश्च सुरोचिषम् ॥ मध्ये भूपसं बालस्तयेति परिभर्त्सितः ॥ १६ ॥ पतन्निपीतबाष्पां बुधैर्यात्किंचिन्नचोक्तवान् ॥ उचिताऽनुचितं किंचिन्नोचिवान्सोपि पार्थिवः ॥ १७ ॥ नियंत्रितो महिष्याश्च तस्याः सौभाग्यगौरवात् ॥ विसृज्य च सभालोकं शोकं संमृज्य चेष्टितैः ॥ १८ ॥

॥ ७ ॥ नियुक्तः प्रेषितः ॥ धात्रेयिकापुत्रैरुपमातृकापुत्रैः सह ॥ ८ ॥ ९ ॥ आरोढुकाम आरुरुक्षुमित्यत्र च अग्रिमस्यां कमित्यस्यानुपगः ॥ १० ॥ दौर्भगेय दुर्भगायाः पुत्र ॥ ११ ॥ बालहे बालक ॥ बालिशबुद्धित्वान्मूर्खवुद्धित्वात् ॥ १२ ॥ तत्तदा ॥ किं कथम् ॥ अभवो जातोसि ॥ १३ ॥ नालंकुर्याः नालंकृतवानसि ॥ न विद्यते उत्तमोयस्मात्सतथा तमनुत्तमम् ॥ १४ ॥ धराजानेः पृथ्वीपतेः ॥ परिवृंहितमपलालितम् ॥ प्रांशोरिति ॥ अस्य प्रांशोरुच्चस्य सिंहासनस्याधिरोहणे रुचिश्चेत्तदा सुरुचेर्मम सुकुक्षिमुदरं हित्वा किं कथमवसो वसतिं कृतवानसि ॥ सुनीतेः कुक्षाविति शेषः ॥ कथं भूतं कुक्षिम् ॥ सुरोचिषं सुष्ठु दीप्तिमन्तम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ पतन्निर्गच्छन्निपीतबाष्पां बुधैर्नरपतेर्निपीतबाष्पां ॥ उचिताऽनुचितं किंचिन्नोचिवान्सोपि पार्थिवः ॥ १७ ॥ उचितानुचितानुक्तौ हेतुस्तस्याः सुरुच्याः पदमहिष्याः

सौभाग्यगौरवात्सौभाग्यातिशयेननिर्घत्रितोवशीकृतइति ॥ १८ ॥ शैशवैःशिशुसंबन्धिभिश्चेष्टितैः ॥ शोकसंमृज्यप्रकटमकृत्वासधुवःशिशुर्बालः ॥ शिशुभिःसहसशिशुरितिवा ॥ १९ ॥ मुखलक्ष्म्यामु
खशोभयाम्लानमुखश्रियेत्यर्थः ॥ समवमानितसम्प्रगवज्ञातम् ॥ २० ॥ किंचित्परिम्लानमिवमनाकग्लानमिव ॥ ससांत्वंसांत्वनसहितंयथास्यात्परिष्वजेआलिङ्गितवती ॥ २१ ॥ २२ ॥ दुकूलांचल
संपर्कैःपट्टवस्त्रांतसंघर्षणैः ॥ कथंभूतैः ॥ मृदुलैःक्रोमलैः ॥ २३ ॥ केनास्यमानितःकेनजनेनापमानितोऽवमानितस्तिरस्कृतोऽसिभवसिजातोसीत्येतत् ॥ सोपरोधंउपरोधसहितंयथास्यात् ॥
यद्वा सोपरोधमंतःपुरांनभृतमित्येतत् ॥ सध्रुवस्तामितिपाठेतांमातरंपर्यभाषतपरितोभावेनपप्रच्छेत्यर्थः ॥ २४ ॥ भाषणमेवाह संपृच्छेइतिचतुर्भिः ॥ संपृच्छेपृच्छामि ॥ जननिहेमातः ॥

शैशवैःसशिशुर्नत्वानृपंस्वसदनंययौ ॥ सुनीतिर्नीतिनिलयमवलोकयाथबालकम् ॥ १९ ॥ मुखलक्ष्म्यैवचाज्ञासीद्भुवंसमवमानितम् ॥ अभिसृत्यचतं
बालंमूर्ध्न्युपात्रायसासकृत् ॥ २० ॥ किंचित्परिम्लानमिवससांत्वंपरिष्वजे ॥ अथदृष्ट्वासुनीतिसरहंतःपुरवासिनीम् ॥ २१ ॥ दीर्घनिःश्वस्यबहुशो
मातुरग्रेरुदेह ॥ सांत्वयित्वाश्रुनयनावदनंपरिमाज्यच ॥ २२ ॥ दुकूलांचलसंपर्कैर्मृदुलैर्मृदुपाणिना ॥ पप्रच्छतनयंमातावदरोदनकारणम् ॥ वि
द्यमानेनरपतौशिथोकेनापमानितः ॥ २३ ॥ अपोथसमुपस्पृश्यतांबूलंपरिगृह्यच ॥ मात्रापृष्टःसोपरोधंध्रुवस्तांपर्यभाषत ॥ २४ ॥ संपृच्छेजननित्वाहं
सम्यक्शंसममाग्रतः ॥ भार्यात्वेपिचसामान्येकथंसासुरुचिःप्रिया ॥ २५ ॥ कथंनभवतीमातःप्रियाशित्तिपतेरसि ॥ कथमुत्तमतांप्रातउत्तमःसुरुचेः
सुतः ॥ २६ ॥ कुमारत्वेपिसामान्येकथंत्वहमनुत्तमः ॥ कथंत्वंमंदभाग्यासिसुकुक्षिःसुरुचिःकथम् ॥ २७ ॥ कथंनृपासनंयोग्यमुत्तमस्यकथंनमे ॥ कथं
मेसुकृतंतुच्छमुत्तमस्योत्तमंकथम् ॥ २८ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यसुनीतिर्नीतिमच्छिशोः ॥ किंचिदुच्छस्यशनकैःशिशुकोपोपशांतये ॥ २९ ॥
स्वभावमधुरांवाणीवक्तुंसमुपचक्रमे ॥ सापत्नंप्रतिघंत्यक्काराजनीतिविदांवर ॥ ३० ॥ सुनीतिरुवाच ॥ अथितातमहाबुद्धेविशुद्धेनांतरात्मना ॥
निवेदयामितेसर्वमाऽपमानेमार्तिकृथाः ॥ ३१ ॥ तयायदुक्तंतत्सर्वतथ्यमेवनचान्यथा ॥ सापत्युर्महिषीराज्ञोराज्ञीनामतिवल्लभा ॥ ३२ ॥ तथाजन्मां
तरेतातयत्पुण्यंसमुपार्जितम् ॥ तत्पुण्योपचयाद्राजासुरुच्यांसुरुचिर्भृशम् ॥ ३३ ॥ मादृश्योमंदभाग्यायाःप्रमदासुप्रतिष्ठिताः ॥ केवलंराजपत्नी
त्ववादस्तामुनतद्रुचिः ॥ ३४ ॥ महासुकृतसंभारैरुत्तमश्चोत्तमोदरे ॥ उवासतस्याःपुण्यायानृपसिंहासनोचितः ॥ ३५ ॥

त्वात्वाम् ॥ सम्यक्शंससत्यंकथय ॥ २५ ॥ २६ ॥ अहंतेसुतइत्यनुषज्जते ॥ अनुत्तमोऽपकृष्टस्तुच्छइत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ नीतिमद्वचइत्यन्वयः ॥ नीतिमांश्चासौशिशुश्चेतिनीतिमच्छिशुः
नीतिमच्छिशोस्तस्यध्रुवस्यवचइतिवान्वयः ॥ २९ ॥ सापत्नंसपत्नीविषयंप्रतिघंत्यप्रतिकूलंप्रतिपक्षमितियावत् ॥ ३० ॥ अथीतिसानुकंपसंबोधने ॥ कृथाःकुरु ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
मादृश्यइति ॥ प्रमदासुमध्येप्रतिष्ठिताःस्थितामादृश्यामंदभाग्यास्तास्वस्माकंकेवलंराजपत्नीत्ववादनृपभार्यात्वकथनमात्रंनतद्रुचिः ॥ तस्योत्तानपादस्यराज्ञोरुचिःप्रीतिर्नास्तीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

आतपत्रंचेत्याद्यानांनियमैर्यमैरित्यंतानांद्वादशश्लोकानामेतैर्मनोरथफलैस्तपोद्रुमास्तपांस्येवद्रुमावृक्षाःफलंत्येवेतित्रयोदशोऽनान्वयः ॥ भद्रासनंराजसिंहासनम् ॥ सिंधुरागजाः ॥ मदोद्गुणमदो
न्मत्ताः ॥ ३६ ॥ तुरंगमाश्वः ॥ तुरगाःशीघ्रगाः ॥ अनाधिव्याधि नविद्येतेआधिव्याधीमानसव्यथारोगौयस्मिंस्तजीवितम् ॥ तथाप्राज्यंप्रजासुखम् ॥ यद्वा प्राज्यंश्रेष्ठम् ॥ प्राच्यमिति
पाठेप्राच्यंप्राचीदिग्भवमैश्वर्यम् ॥ एतच्चान्यादिदिग्भवैश्वर्याणामुपलक्षणम् ॥ ३७ ॥ अपराजितंपरैःशत्रुभिरितिशेषः ॥ अरिश्वासौषड्वर्गइन्द्रियषड्वर्गश्चेत्यरिषड्वर्गस्तस्मिन् ॥ इन्द्रियारिषड्वर्गस्यपरा
भवइत्यर्थः ॥ अरिषड्वर्गैरितिपाठेअजयइतिच्छेदः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ साप्रसिद्धा ॥ येतिवापाठः ॥ और्जस्वलाऔदार्यवती ॥ ४० ॥ सदोऽजिरेसभांगणे ॥ ४१ ॥ स्त्रीप्रयोगेषुस्त्रीविषयव्यवहारेषु ॥

आतपत्रंचचंद्राभंशुभेचापिचचामरे ॥ भद्रासनंतथोच्चंसिंधुराश्चमदोद्गुराः ॥ ३६ ॥ तुरंगमाश्चतुरगास्त्वनाधिव्याधिजीवितम् ॥ निःसपत्नंशुभंराज्यं
प्राज्यंहरिहरार्चनम् ॥ ३७ ॥ विपुलंचकलाज्ञानमधीतमपराजितम् ॥ तथाजयोरिषड्वर्गस्वभावात्सात्त्विकीमतिः ॥ ३८ ॥ दृष्टिःकारुण्यसंपूर्णावाणी
मधुरभाषिणी ॥ अनालस्यंचकार्येषुतथागुरुजनेनतिः ॥ ३९ ॥ सर्वत्रशुचितातातसापरोपकृतिःसदा ॥ और्जस्वलामनोवृत्तिःसदैवादीनवादिता ॥
॥ ४० ॥ सदोजिरेचपांडित्यंप्रागल्भ्यंचरणांगणे ॥ आर्जवंबंधुवर्गेषुकाठिन्यंकयविक्रये ॥ ४१ ॥ मार्दवंस्त्रीप्रयोगेषुवत्सलत्वंप्रजासुच ॥ ब्राह्मणेभ्यो
भयंनित्यंवृद्धश्रुत्युपजीवनम् ॥ ४२ ॥ वासोभागीरथीतीरेतीर्थेवामरणंरणे ॥ अपराङ्मुखताऽर्थिभ्यःप्रत्यर्थिभ्योविशेषतः ॥ ४३ ॥ भोगःपरिजनैः
सार्धदानावंध्यदिनागमः ॥ विद्याव्यसनितानित्यंनित्यंपित्रोरुपस्थितिः ॥ ४४ ॥ यशसःसंचयोनित्यंनित्यंधर्मस्यसंचयः ॥ स्वर्गापवर्गयोःसिद्धिः
सदाशीलस्यमंडनम् ॥ ४५ ॥ सद्भिश्चसंगतिर्नित्यंमैत्रीचपितृमित्रकैः ॥ इतिहासपुराणानामुत्कंठाश्रवणेसदा ॥ ४६ ॥ विपद्यपिपरंधैर्यस्थैर्यसं
पत्समागमे ॥ गांभीर्यवाग्विलासेषुऔदार्यपात्रपाणिषु ॥ ४७ ॥ देहेपरैकाकृशतातपोभिर्नियमैर्यमैः ॥ एतैर्मनोरथफलैःफलंत्येवतपोद्रुमाः ॥ ४८ ॥
तस्मादल्पतपस्त्वाद्वैतंवाहंचमहामते ॥ प्राप्यापिराजसांनिध्यंराजलक्ष्म्यानभाजनम् ॥ ४९ ॥

वृद्धानांसदाचाराणांशुचित्तैर्वर्तनैर्नोपजीवनंजीवनसंपादनम् ॥ वृद्धबुद्ध्युपजीवनमितिकचित् ॥ ४२ ॥ वासोमरणमितितीर्थेरणेइत्युभयत्रसंबध्यते ॥ प्रत्यर्थिभ्यःप्रतिकूलार्थिभ्यःशत्रुभ्य इत्यर्थः ॥
॥ ४३ ॥ दानावंध्योदानैरव्यर्थोदिनागमोदिवसागमनंप्रत्यहंदानमित्यर्थः ॥ उपस्थितिरुपस्थानमनुकूलाचरणमितिवावत् ॥ ४४ ॥ शीलस्यसद्वृत्तस्यमंडनंभूषणंप्रत्यहंसद्वृत्ताचरणमित्यर्थः ॥ ४५ ॥
पितृमित्रकैःपितृमित्रैःसहापितृवद्यानिमित्राणितैःसहेतिवा ॥ इतिहासपुराणानाम् इतिहासामहाभारतादयः पुराणानिब्राह्मादीनितेषाम् ॥ ४६ ॥ वाग्विलासेषुवचनप्रयोगेषु ॥ औदार्यंदातृत्वम् ॥ ४७ ॥
परामुखाकेवलावा ॥ एतैरातपत्रादिकृशतातैर्मनोरथफलैर्मनोराज्यवत्फलत्वेनकल्पितैः मनोऽभिलषितफलैरितिवाकृत्वातपोद्रुमाःफलंतीति ॥ ४८ ॥ प्रस्तुतमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ ४९ ॥

स्वकृतस्वेनकृतकर्म ॥ स्वकृतांकृतिस्वेनकृतकर्मस्रष्टापितामपमार्ष्टुनपरीष्टेनसमर्थइत्यर्थः ॥ सांत्वयति ॥ माशोचइति ॥ दिष्टदेवम् समर्पयेत्प्रापयेत् ॥ समुन्नयेदितिपाठेपिसएवार्थः ॥ ५० ॥
 ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अन्यैर्दुरासदयत्पदन्तदासादितंविद्वितीत्यन्वयः ॥ ५४ ॥ अनुज्ञादानमात्रंचेतिकारोभिन्नक्रमे ॥ अनुज्ञादानमात्रंकुरुआशीर्भिरभिनन्दयचेत्यर्थः ॥ ५५ ॥ राजमानंभ्राज
 मानम् ॥ ५६ ॥ शय्यतेऽनेनेतिशयःपादः ॥ पादप्रसारणपूर्वकंहिसर्वेश्वरतइतिसर्वेषामनुभवसिद्धम् ॥ उत्तानउच्चैःशयोयस्यसउत्तानशयउत्तानपादस्यांगज उत्तानशयांगज ॥ हेउत्तानशयहेस्तनधयेतिपृथग्वा
 पदम् ॥ स्यादुत्तानशयोर्दिभस्तनयश्चस्तनधयइत्यमरः ॥ अनुत्तानशयेप्युत्तानशयपदप्रयोगस्त्वाद्वैचित्ततया ॥ आत्मजेतिकचित् ॥ साष्टैकवर्षदेशीयम्अष्टाभिःसहवर्ततइतिसाष्टंसाष्टंचतदेकवर्षचे
 तिसाष्टैकवर्षमईषदसमाप्तंसाष्टैकवर्षयस्यससाष्टैकवर्षदेशीयः ॥ ईषदसमाप्तौकल्पब्देइयदेशीयरइतिदेशीयप्रत्ययः ॥ सप्ताष्टदेश्यवर्षीयमितिपाठेईषदसमाप्तानिसप्तवाऽष्टवावर्षाण्यस्यतमित्यर्थः ॥ एवंभू

मानापमानयोस्तस्मात्स्वकृतंकारणंपरम् ॥ स्रष्टापिनापमार्ष्टुतत्परीष्टेस्वकृतांकृतिम् ॥ माशोचस्त्वमतःपुत्रदिष्टमिष्टंसमर्पयेत् ॥ ५० ॥ इत्याकर्ण्यसुनी
 त्यास्तन्महावाक्यंसुनीतिमत ॥ सौनीतेयोध्रुवोवाचमाददेवकुमुतरम् ॥ ५१ ॥ ध्रुवउवाच ॥ ॥ जनयित्रिसुनीतेमेशृणुवाक्यमनाकुलम् ॥ मावा
 लइतिमत्वामामवमंस्थास्तपस्विनि ॥ ५२ ॥ यद्यहंमानवेवंशेजातोस्म्यत्यंतपावने ॥ उत्तानपादतनयस्त्वदीयोदरसंभवः ॥ ५३ ॥ तपएवहिचेन्मातः
 कारणंसर्वसंपदाम् ॥ तत्तदासादितंविद्विपदमन्यैर्दुरासदम् ॥ ५४ ॥ एकमेवहिसाहाय्यंकुरुमातरतंद्रिता ॥ अनुज्ञादानमात्रंचआशीर्भिरभिनंदय ॥
 ॥ ५५ ॥ सापिज्ञात्वामहावीर्यकुमारंकुशिसंभवम् ॥ महत्योत्साहसंपत्त्याराजमानमुवाचतम् ॥ ५६ ॥ अनुज्ञातुंशक्ताऽहंत्वामुत्तानशयांगज ॥
 साष्टैकवर्षदेशीयन्तथापिकथयाम्यहम् ॥ ५७ ॥ सपत्नीवाक्यमल्लीभिर्भिन्नेमहतिमेहदि ॥ तववाष्पौघवारीणिनतिष्ठंतिकरोमिकिम् ॥ ५८ ॥ तानि
 मन्येऽत्रमार्गेणस्रवंत्यविरतंशिशो ॥ स्रवंतीश्चचिकीर्षतिप्रतिकूलजलाःकिल ॥ ५९ ॥ त्वदेकतनयातातत्वदाधारैकजीविता ॥ त्वमंगयष्टिरसिमे
 त्वन्मुखासक्तलोचना ॥ ६० ॥ लब्धोसिकतिभिःकष्टैरिष्टाःसंप्राथर्यदेवताः ॥ त्वन्मुखेदूदयेतातमन्मनःक्षीरनीरधिः ॥ ६१ ॥ आनन्दपयसापूर्य
 कुचाबुद्धेलितोभवेत् ॥ त्वदंगसंगसंभूतसुखसन्दोहशीतला ॥ ६२ ॥

तत्त्वांयद्यप्यनुज्ञातुमाज्ञांदातुंनश्नोमितथापिकथयाम्याज्ञांप्रयच्छामीत्यर्थः ॥ ५७ ॥ आज्ञानेहंप्याज्ञादानेहेतुमाह ॥ सपत्नीति ॥ सपत्नीदुष्टवाक्यान्येवमल्लयोवाणास्तैर्मेतवचहृदिभिन्नेस
 तिवाष्पानिवहजलानिनतिष्ठति ॥ तवत्वत्संवंधीनित्वन्निभित्तानिवाष्पौघवारीणीतिवा ॥ अतःकिंकरोमि एतदर्थमाज्ञांप्रयच्छामीत्यर्थः ॥ तत्तद्वाक्यौघवारीणीतिकचित् ॥ ५८ ॥ आज्ञादा
 नेहेत्वंतरमाह ॥ तानीति ॥ किलप्रसिद्धौ ॥ हेजिशोतानिवाष्पौघवारीण्यविरतंनेत्रमार्गेणनेत्रंध्रेणस्रवंति ॥ स्रवंतीश्चनदीः ॥ स्रवंतीनिस्त्रगापगाइत्यमरः ॥ चिकीर्षति कर्तुमिच्छंतियां
 छन्तीतियावत् ॥ कथंभूताः ॥ प्रतिकूलजलाःदुःखावहाइत्यर्थः ॥ आनन्दवाष्पौघवाराव्यावृत्त्यर्थविशेषणम् ॥ नकेवलंस्रवंतिस्रवंतीश्चचिकीर्षतीतिवाऽन्वयः ॥ प्रतिकूलजनाइतिप्रपाठः ॥
 किलेतिप्रसिद्धौ ॥ ५९ ॥ एवंकथंचिदास्यमानानुज्ञायाःपुत्रविश्लेषजनितखेदायाविलापमाहुरथेत्यतःप्राक्तनेनप्रयत्नेन ॥ यष्टिर्लकुटः ॥ ६० ॥ उद्धेलितोलंघिततीरमर्यादुत्तिसक्ततीरोवा ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

स्कां. म. प.

॥ ८४ ॥

शयेशयनेकुर्वे ॥ सुशब्दनेशोभनशय्यायाम् ॥ अद्यइतिपाठेदानींभ्रातृत्यास्तीर्यत्यर्थः ॥ पुलकएवांबरवंधं पुलकांबरम् ॥ अपइति ॥ अयानंतरम्अपःसमुत्सृश्यमुखं प्रक्षाल्याचमयेत्यर्थः ॥ ६३ ॥
 त्वदास्येति ॥ हेसुधांशुवदनचंद्राननत्वदास्यस्यतवमुखस्वययदोष्ठपुटकंदंतच्छदद्वयंतदेवदुग्धवार्धिःक्षीरसमुद्रस्तेनवर्धितामुच्छलितां सुधां पीयूषं धयंतीपि वंतीचुंबनादिनानधि नोभितुंतिनप्राप्नोमीत्यर्थः ॥
 अपिशब्दात्पर्यंत्यपर्यंत्यपि ॥ ६४ ॥ त्वदीयेति ॥ त्वदीयःशीतलालापःकोमलवचनंममश्रुतिपथंयदाप्रापतदैवसपत्नीवाक्यद्वयथुःसपत्नीवाक्यमेवद्वयथुस्तस्माद्वायोद्वयथुःकंपः सवेपथुः
 सकंपःस्यान्नश्येदित्यर्थः ॥ ६५ ॥ यदंगेति ॥ अंगहेतुत्रयद्यदात्वंचिरंनिद्रासिनिद्रां करोषितदेतिवक्ष्यमाणंध्यायंत्यस्मिंचितयंतीभगामि ॥ किंतत्तदाह ॥ कदाऽसौनिद्रादरिद्रः निद्राया
 दरिद्रःअभावोभविता ॥ निश्चेष्टत्वसाम्यात्सूर्योदयेऽरविंदिवद्रविष्यति ॥ ययासूर्योदयेऽरविंदिवक्रसितंभवतितयासौनिद्राकांतनेत्रःकशविकासंगमिष्यतीत्यर्थः ॥ निद्रादरिद्रोऽसौध्रुवइतिवा ॥
 ॥ ६६ ॥ उपेयाउपगच्छसि ॥ अनर्घ्यार्घ्यममूल्यार्घ्यम् ॥ स्यातांभवेताम् ॥ उन्मुखौक्षरितचुचुक्रौ ॥ इवेत्युत्प्रेक्षायाम् ॥ ६७ ॥ यदेति ॥ यदात्वंसौधाद्राजसदनाद्विनिर्गयाःनिर्गच्छ
 सुखंशयेसुशयनेप्रावृत्यपुलकांबरम् ॥ अपोऽथसमुत्सृश्यतांबूलंपरिमृद्यच ॥ ६३ ॥ त्वदास्यस्यौष्ठपुटकदुग्धवार्धिविवर्धिताम् ॥ सुधां सुधांशुवदनधयं
 त्यापिधिनोमिन ॥ ६४ ॥ त्वदीयःशीतलालापःप्रापश्रुतिपथंयदा ॥ सपत्नीवाक्यद्वयथुस्तदैवस्यात्सवेपथुः ॥ ६५ ॥ यदंगनिद्रासिचिरंध्यायंत्यस्मितदे
 त्यहम् ॥ कदानिद्रादरिद्रोसौभविताकोदयेऽब्जवत् ॥ ६६ ॥ यदोपेयागृहान्वत्सखेलित्वाबालखेलनैः ॥ तदानर्घ्यार्घ्यमुत्सृष्टुंस्तनौस्यातामिवोन्मुखौ ॥
 ॥ ६७ ॥ यदासौधाद्विनिर्गयाःपद्मरेखांकितंपदम् ॥ प्राणानांतेयियासूनांतदातद्वलंबनम् ॥ ६८ ॥ यदायदाबहिर्यासिपुत्रत्रिचतुरंपदम् ॥ तदात
 दाममप्राणःकंठप्राघुणिकीभवेत् ॥ ६९ ॥ चित्रंपुत्रत्वरयतियातुंमेमानसांडजः ॥ सुधाधाराधरइवबहिश्चिरयतित्वयि ॥ ७० ॥ अथतिष्ठंतुकठिनाः
 प्राणाःकंठाटवीतटे ॥ तपस्यंतोतिसंतप्तास्तपसेत्वयियास्यति ॥ ७१ ॥ इत्यनुज्ञामनुप्राप्यजननीचरणांबुजौ ॥ क्षणंमौलिजजंबालजडौकृत्वाध्रुवो
 ययौ ॥ ७२ ॥ तथापिधैर्यमूत्रेणसुनीत्यापरिगुंफयच ॥ नेत्रेदीवरजामालाध्रुवस्योपायनीकृता ॥ ७३ ॥ मात्रातन्मार्गरक्षार्थतदातदनुगीकृताः ॥
 पैरैरवार्यप्रसराःस्वाशीर्वादाःपरःशताः ॥ ७४ ॥

सितदायियासूनांगंतुमिच्छूनांप्राणानांधूलिकादिप्रदेशोपद्मरेखाचिह्नितंवयत्पदंतद्वलंबनमाश्रयोजीवनहेतुःस्यादित्यर्थः ॥ ६८ ॥ यदायदेति ॥ हेपुत्र त्रिचतुरं त्रयंचतुष्टयंपदंयदात्वंबहि
 र्यासितदातदाममप्राणःकंठप्राघुणिकीभवेत्कंठातिथिःकंठगतइत्यर्थः ॥ यथायथातथातथेतिकचित् ॥ ६९ ॥ चित्रमिति ॥ हेपुत्रएतच्चित्रम् ॥ किंतत् ॥ त्वयिवहिश्चिरायतिलंबभाजिसति
 मममानसांडजोमानसंमनएवांडजश्चकोराख्यःपक्षीयातुंत्वरयतित्वरां करोति ॥ कथंभूतेइवत्वयि ॥ सुधाधाराधरेइव सुधाधाराममृतधाराधरतीतितथातस्मिन्नमृतमयेचंद्रइवेत्यर्थः ॥ चकोराख्यांड
 जोपिचंद्रश्चमृतंपातुंचंद्रनिकटेगंतुंत्वरयतेइतिलोकप्रसिद्धम् ॥ सुधाधाराधरमयइतिकचित्पाठः ॥ सुधाधाराधराकारइतिचान्यत्र ॥ पाठद्वयेपिपूर्वोक्तएवार्थः ॥ ७० ॥ कथंकथमप्यनु
 ज्ञां वदाति ॥ अथेति ॥ ७१ ॥ अनुअनंतरंपश्चाद्वा ॥ इवेतिपाठेस्पष्टएवार्थः ॥ मौलिजजंबालजडौ मौलिजाःकेशाएवजंबालाःपंकोस्तेजडौवैष्टितावित्यर्थः ॥ निपद्मस्तुजंबालःपंकोस्त्रीशाद
 कर्दमावित्यमरः ॥ ७२ ॥ तथासुनीत्येतिसंबंधः ॥ परिगुंफयथित्वा ॥ उपायनीकृताउपहारीकृता ॥ उपायनमुपग्राह्यमुपहारस्तथोपदेत्यमरः ॥ ७३ ॥ तदनुगीकृतास्तस्यध्रुवस्यप

श्राद्धाःकृताः ॥ नवार्याःप्रसराःस्वकार्यक्षमतायेषांस्वाशीर्वादानतितथा ॥ सापेक्षत्वेपिसमासआर्षः ॥ शतात्परेपरःशताःअसंख्याताइत्यर्थः ॥ ७४ ॥ मरुतावायुना ॥ ७५ ॥ सइति ॥ मरुता
वायुनायत्तरुशारवाग्राणांप्रसारणमांदोलनंतन्मिषेणव्याजेन ॥ वायुनातरुपलवाग्राणांप्रसारणमिषंव्याजंयस्मिन्तेनवनेनेतिसामानाधिकरण्यंवा ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ अरण्यान्यामहारण्ये ॥
॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ वैचित्र्यंविविधचित्रीकरणम् ॥ चित्रंचित्रीकरणमात्रम् ॥ चित्तमित्तिवापाठः ॥ कृतंकर्म ॥ तदुक्तम् ॥ नमस्तत्कर्मभ्योविधिरपिनयेभ्यःप्रभवतीति ॥ ८३ ॥

स्वसौधात्सविनिर्गत्यबालोऽबालपराक्रमः ॥ अनुकूलेनमरुतादर्शिताध्वाऽविशद्वनम् ॥ ७५ ॥ समरुत्तरुशारवाग्रप्रसारणमिषेणसः ॥ कृताहूतिरिवप्रे
म्णावनेनवनमाविशत् ॥ ७६ ॥ समातृदैवतोभिज्ञःकेवलंराजवर्त्मनि ॥ नवेदकाननाध्वानंक्षणंदध्यौनृपात्मजः ॥ ७७ ॥ यावदुन्मील्यनयनेपुरः
पश्यतिसध्रुवः ॥ तावद्दर्शसप्तर्षीनतर्कितगतीन्वने ॥ ७८ ॥ बालिशेष्वसहायेषुभवेद्भाग्यंसहायकृत् ॥ अरण्यान्यारणेगेहेततोभाग्यंहिकारणम् ॥
॥ ७९ ॥ क्राजतनयोबालो गहनं कचतद्वनम् ॥ बलात्स्वसात्प्रकुर्वत्यैनमस्तेभवितव्यते ॥ ८० ॥ यत्रयस्यहियद्वाव्यंशुभंवाऽशुभमेवच ॥ आकृष्यभा
विनीरज्जुस्तत्रतस्यहिदापयेत् ॥ ८१ ॥ अन्यथाविदधात्येषमानवोबुद्धिवैभवात् ॥ भगवत्याभवित्र्याऽसौविदध्याद्विधिरन्यथा ॥ ८२ ॥ नवयोनचवै
चित्र्यंनचित्रंविदधेहितम् ॥ नबलंनोद्यमःपुंसांकारणंप्राकृतंकृतम् ॥ ८३ ॥ अथदृष्ट्वाससप्तर्षीन्सप्तसप्त्यतितेजसः ॥ भाग्यसूत्रैरिवाकृष्योपनीतान्प्रमुमो
दह ॥ ८४ ॥ तिलकांकितसद्भालान्कुशोपग्रहितांगुलीन् ॥ कृष्णाजिनोपविष्टांश्चयज्ञसूत्रैरलंकृतान् ॥ ८५ ॥ साक्षसूत्रकरान्किंचिद्विनिमीलितलो
चनान् ॥ सुधौतसूक्ष्मकाषायवासःप्रावरणान्वितान् ॥ ८६ ॥ अकांडेपिमहाभागान्मिलितान्सप्तनीरधीन् ॥ चित्रंविपद्विनिर्मग्नानुद्धिधीर्धूनिवप्रजाः
॥ ८७ ॥ उपगम्यविनम्रःसप्रवद्धकरसंपुटः ॥ ध्रुवोविज्ञापयांचक्रेप्रणम्यललितंवचः ॥ ८८ ॥ ॥ ध्रुवउवाच ॥ ॥ अवैतमांसुनिवराःसुनी
त्युदरसंभवम् ॥ उत्तानपादतनयंध्रुवंनिर्विण्णमानसम् ॥ ८९ ॥ इदंवनमनुप्राप्तंसनाथंगुणमदंभिभिः ॥ प्रायोनभिज्ञंसर्वत्रमहद्भ्युषितमानसम् ॥ ९० ॥

सध्रुवःसप्तर्षीन्दृष्ट्वाप्रमुमोदह ॥ अनंतरंप्रणम्यललितंवचोविज्ञापयांचक्रेइतिपञ्चमेनान्वयः ॥ सप्तसप्त्यतितेजसः सूर्याधिकमहसः तद्वदतितेजसइतिवा ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ अकांडइति ॥
पुनःकीदृशान् ॥ अकांडेनवसरेमिलितान् ॥ मेलनहेतोरभावेपिसमवेतानित्यर्थः ॥ अतएवचित्रमाश्चर्यम् ॥ कानिव ॥ विपद्विनिर्मग्नःप्रजाउद्धिधीर्धूनुद्धर्तुमिच्छून् सप्तनीरधीन्सप्तसमुद्रानिव ॥
अमृतोपमेयम् ॥ यदासप्तसागराःप्रजाउद्धिधीर्धून्स्तदायथामिलंतितथामिलितानित्यर्थः ॥ गुणरत्नाकरत्वागाधवोधादिनासमुद्रसाम्यम् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ महत्याक्रुद्ध्याउषितमध्युषितमाश्रितं

मानसंयस्यसतथातम् ॥ ९० ॥ ऊर्जस्वलतेजस्विनम् ॥ अनर्घ्यनयनेपथ्यमतिशयनीतिचतुरम् ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ नीरुगोहरहितः ॥ ९४ ॥ तथावैराग्यवानित्यर्थः ॥ स्वभावभिन्न
प्रकृतौ स्वभावान्मायातोभिन्नानानाप्रकृतिः स्वभावोवासनायस्यतस्मिन्लोके ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ प्रांशुमनोरथउच्चाभिलाषः ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ क्षात्रंक्षत्रियजातिक्षत्रियस्वभाववा ॥ तत्तदा ॥
तत्क्षेत्रमितिवा ॥ अहोइत्याश्चर्ये ॥ १०० ॥ श्रवःश्रवणेंद्रियन्तद्वोचरीकुरु ॥ १ ॥ तत्प्रसिद्धम् ॥ भद्रासनचक्रवर्तिसिंहासनम् ॥ २ ॥ उपदिश्यतइत्युपदेशउपायइत्यर्थः ॥ तत्तस्मात् ॥

तेदृष्टोर्जस्वलं बालं स्वभावमधुराकृतिम् ॥ अनर्घ्यनयनेपथ्यमृदुगंभीरभाषिणम् ॥ ९१ ॥ उपोपवेश्यशिशुकंप्रोचुर्वैविस्मिताभृशम् ॥ अहोबालवि
शालाक्षमहाराजकुमारक ॥ ९२ ॥ विचार्यापिनजानीमोवदनिर्वेदकारणम् ॥ अद्यतेद्वर्थचिंतानोक्तापमानः प्रसूगृहे ॥ ९३ ॥ नीरुवच्छरीरसंपत्ति
निर्वेदे किंनुकारणम् ॥ अनवाप्ताभिलाषाणां वैराग्यं जायते नृणाम् ॥ ९४ ॥ सप्तद्वीपपतेराज्ञः कुमारस्त्वं तथा कथम् ॥ स्वभावभिन्नप्रकृतौ लोके स्मिन्नम
नोगतम् ॥ ९५ ॥ अवगतुं हि शक्येत यू नो बृद्धस्य वा शिशोः ॥ इति श्रुत्वा वचस्तेषां सहजप्रेमनिर्भरम् ॥ ९६ ॥ वाचं जग्राह स तदा शिशुः प्रांशुमनोरथः
॥ ध्रुव उवाच ॥ ॥ प्रेषितो राजसेवार्थं जनन्याऽहं मुनीश्वराः ॥ ९७ ॥ राजां कमारुरुक्षुर्हि सुरुच्यापरिभर्त्सितः ॥ उत्तमंचोत्तमीकृत्यमांचमन्मातरं
तथा ॥ ९८ ॥ विकृत्य प्रशशंसस्व निर्वेदे कारणं त्विदम् ॥ निशम्येति शिशोर्वाक्यं परस्परमवेक्ष्यते ॥ ९९ ॥ क्षात्रमेव शशंसुस्तदहो बालेपिनक्षमा ॥ १०० ॥
ऋषय उचुः ॥ ॥ किमस्माभिरहो कार्यं कस्तवास्ति मनोरथः ॥ ज्ञातो भवतु तावत्सनः श्रवो गोचरीकुरु ॥ १ ॥ ॥ ध्रुव उवाच ॥ ॥ मुनयो मम यो बं
धुरुत्तमश्चोत्तमोत्तमः ॥ पित्रादत्तं च सोऽध्यास्तां तद्भद्रासनमुत्तमम् ॥ २ ॥ भवत्कृतां हि साहाय्यमेतदिच्छामि सुव्रताः ॥ प्रायोजानेन बालत्वादुपदे
शस्तदुच्यताम् ॥ ३ ॥ अनन्यनृपभुक्तं यद्यदन्येभ्यः समुच्छ्रितम् ॥ इंद्रादिदुरवापं यत्कथं लभ्यं दुरासदम् ॥ ४ ॥ पित्रोत्सृष्टं न कांक्षामि कांक्षामि स्व
भुजार्जितम् ॥ मनोरथपथातीतं भवेद्यत्पितुरप्यहो ॥ ५ ॥ पितृसंपत्तिभोक्तारः प्रायशोनयशोधनाः ॥ नरोत्तमास्तु ते ज्ञेया ये पित्राधिक्यदर्शिनः ॥ ६ ॥
उपार्जितं हि पित्रायेनाशयंति यशःश्रुतम् ॥ धनं निधनमेवास्तु ते पादुर्वृत्तचेतसाम् ॥ ७ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य मुनयः सुनयोजितम् ॥ यथार्थमेवं
प्रत्युचुर्मरीच्याद्यास्तथा ध्रुवम् ॥ ८ ॥

उच्यतां कथ्यताम् ॥ ३ ॥ कस्योपदेशइत्यत आह ॥ अनन्येति ॥ समुच्छ्रितमत्युच्छ्रितमत्युच्चमितियावत् ॥ समुत्थितमिति पाठोपि स एवार्थः ॥ एतादृशं दुरासदं दुर्लभं यत्स्थानमिति शेषस्तत्कथं केन प्रका
रेण उपायेन लभ्यं स उपदेश उपायः कथ्यतामिति पूर्वोपैवान्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ श्रुतं प्रख्यातं धनं च ॥ ७ ॥ इतीति ॥ इत्येवं पूर्वोक्तप्रकारं सुनयोजितं शोभननयेन वर्धितं यथार्थं परमार्थं तस्य ध्रुवस्य वचः

श्रुत्वामुनयोमननशीलापिमरीच्याद्यास्तथायथार्थध्रुवंप्रत्यूचुःप्रत्युत्तरंदत्तवन्तइत्यर्थः ॥ ८ ॥ अनर्चितेति ॥ हेअंगध्रुवत्वंयथायादृशंपदमात्थकथयसितथातादृशंपदमनर्चिताच्युतपदःकथमापद्यतेन
 कथंचिदपिप्राप्नोति ॥ एतदहंनातथ्यंनमृषाकथयामीत्यर्थः ॥ यथायथेतिपाठेएकोयथाशब्दोयथावदित्यर्थः ॥ तथाशब्देऽध्याहर्तव्योयत्तदोर्नित्यसंबंधात् ॥ ९ ॥ मरीच्यनुरूपमुपदेशमत्रिरुवाच ॥
 अनास्वादितेति ॥ पदस्थानम् ॥ फलमितिकचित्पाठः ॥ पथमितिपाठेपंथानमित्यर्थः ॥ अकारांतोवापथशब्दोवाटःपथश्चेतिवचनात् ॥ ११० ॥ अच्यनुरूपमुपदेशमंगिराअप्युवाच ॥ अद
 वीयइति ॥ अदवीयोमहदित्यर्थः ॥ निकटवर्तीतिवा ॥ कांतांग्रिकमलेमुखसेव्यचरणपद्मेमुशीलयेच्छोभनप्रकारेणध्यायेत् ॥ ११ ॥ परमांतमात्यंतिकंनाशम् ॥ १२ ॥ प्रधानंप्रकृतिः ॥
 पुरुषर्हश्चरः ॥ एकवद्भावादेकवचनम् ॥ तस्मात्परंयत्परमंब्रह्माहुःसोऽच्युतःसर्वदास्यतीत्यन्वयः ॥ ननुसजातीयविजातीयस्वगतभेदात्कथंतस्यब्रह्मत्वंतत्राह ॥ यन्माययायस्यमाययाऽपरंस

मरीचिरुवाच ॥ ॥ अनर्चिताच्युतपदःपदमापद्यतेकथम् ॥ यथातथात्वमात्थांगनातथ्यंकथयाम्यहम् ॥ ९ ॥ अत्रिरुवाच ॥ अनास्वादितगो
 विंदपदांबुजरजोरसः ॥ मनोरथपथातीतंस्फीतंनाकलयेत्पदम् ॥ ११० ॥ अंगिराउवाच ॥ ॥ अदवीयःपदंतस्यसर्वासांसंपदामिह ॥ कमलाकांतकां
 तांग्रिकमलेयःमुशीलयेत् ॥ ११ ॥ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ ॥ यस्यस्मरणमात्रेणमहापातकसंततिः ॥ परमांतमवाप्नोतिसविष्णुःसर्वदोध्रुव ॥ १२ ॥
 ॥ पुलहउवाच ॥ ॥ यदाहुःपरमंब्रह्मप्रधानपुरुषात्परम् ॥ यन्माययाततंसर्वसर्वदास्यतिसोच्युतः ॥ १३ ॥ ॥ क्रतुरुवाच ॥ ॥ योयज्ञपुरुषो
 विष्णुर्वेदवेद्योजनार्दनः ॥ अंतरात्माऽस्यजगतःसतुष्टःकिंनयच्छति ॥ १४ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ यद्भूतनवर्तिन्यःसिद्धयोऽष्टौनृपात्मज ॥
 तमाराध्यहृषीकेशमपवर्गोऽप्यदूरतः ॥ १५ ॥ ध्रुवउवाच ॥ ॥ सत्यमुक्तंमुनीशानाविष्णोराधनंप्रति ॥ कथंवाभगवानीज्यःसविधिश्चोपदिश्यताम्
 ॥ १६ ॥ ॥ मुनयऊचुः ॥ ॥ तिष्ठतागच्छतावापिस्वपताजाग्रतातथा ॥ शयानेनोपाविष्टेनजप्योनारायणःसदा ॥ १७ ॥ द्वादशाक्षरमंत्रेणवासुदेवात्मके
 नच ॥ ध्यायंश्चतुर्भुजंविष्णुंजप्त्वासिद्धिंनकोगतः ॥ १८ ॥ अतसीपुष्पसंकाशंपीतवाससमच्युतम् ॥ क्षणंसर्वात्मकंपश्यन्कोनसिध्यतिभूतले ॥ १९ ॥
 पुत्रान्कलत्रमित्राणिराज्यंस्वर्गापवर्गकम् ॥ वासुदेवंजपन्मर्त्यःसर्वप्राप्नोत्यसंशयम् ॥ १२० ॥

वैमिति ॥ ततमितिपाठेयद्ब्रह्ममाययाततमित्यर्थः ॥ १३ ॥ सविष्णुः ॥ तुष्टो वेतिपाठेलोकोक्तिः ॥ १४ ॥ वर्तनंचालनम् ॥ सिद्धयोणिमाद्याः ॥ १५ ॥ १६ ॥ तिष्ठतेति ॥ तदुक्तम् ॥ नदेशनि
 यमश्चात्रनकालनियमस्तथा ॥ नोच्छिष्टादौनिषेधोस्तिहरेर्नामनिलुब्धकोति ॥ १७ ॥ मंत्रस्यैकदेशमुद्रति ॥ वासुदेवात्मकेनेति ॥ ओंनमोभगवतेवासुदेवायेत्यनेनेत्यर्थः ॥ तथाचवैष्णवेयद
 भाणि ॥ हिरण्यगर्भपुरुषप्रधानाव्यक्तरूपिणे ॥ ओंनमोवासुदेवायशुद्धज्ञानस्वरूपिणइति ॥ तत्तुक्लपभेदाभिप्रायेणेतिबोद्धव्यम् ॥ जप्त्वाजपित्वा॥तप्त्वेतिपाठेआलोचयित्वाऽभेदेनध्यायन्नित्यर्थः ॥
 विष्णुर्भूत्वायजेद्विष्णुमिति वचनात् ॥ सिद्धिमोक्षाख्यांधर्मार्थकाममोक्षात्मिकांवा ॥ ध्येयमाह ॥ चतुर्भुजमित्यादि ॥ १८ ॥ अतसीलोकप्रसिद्धातत्पुष्पसदृशम् ॥ क्षणंसर्वात्मकंपश्यन्नि
 ति ॥ तथाचोक्तम् ॥ सर्वपापप्रसक्तोपिध्यायन्निमिमच्युतम् ॥ द्विजस्तपस्वीभवतिपंक्तिपावनपावनइति ॥ सिद्धयतिधूतपाप्माभवति ॥ १९ ॥ नकेवलंसिध्यतिकिन्तुपुत्रानिति ॥ १२० ॥

नोपस्पृशंतिनोपसर्पति ॥ अयमेववापाठः ॥ २१ ॥ पितामहेनस्वायंभुवेन ॥ २२ ॥ २३ ॥ १२४ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दविरचितायां काशीखण्डटीकायामेकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥
सप्तर्ष्यादिष्टमार्गस्य ध्रुवस्यामिततेजसः ॥ वर्ण्यतेविंशतितमेऽध्याये चर्यातपःस्थितेः ॥ १ ॥ ध्रुवोपितपसेगतइत्युक्तंततः परं किंवृत्तमित्याकांक्षायामाहतुः ॥ औत्तानपादिरिति ॥ मधुनाम्नादैत्ये
नाधिष्ठितं नमधुवनम् ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ पुनश्च मधुसंज्ञेन दैत्येनाधिष्ठितं यतः ॥ ततो मधुवनं नाम रूपायामत्रमर्हा तल इति ॥ १ ॥ महत्त्वे हेतुराद्यमिति ॥ संसारं हरति मे धायस्य स हरि मे धास्तस्य ॥ २ ॥
जपन्निति वाच्यवाचकयोरेभेदोपचारात् ॥ निरामयं सर्वोपद्रवग्रहितम् ॥ ध्यानेन स्तिमिते निश्चले लोचने यस्य स तथा ॥ ३ ॥ वासुदेवमयत्वं प्रपंचयतो हरिरित्यादिना तस्येक्षणे इत्यतः प्राप्त
नेन ग्रंथेन ॥ हरित्सुदिशासु ॥ हरि मरीचिषु सूर्यरश्मिषु ॥ ४ ॥ शालरोभेकः भेके मंडूकवर्षाभूशालूरुवददुर्गा इत्यमरः ॥ मंदुरासुवाजिशालासु ॥ वाजिशाला तु मंदुरेत्यमरः ॥ ५ ॥ अनंतः शेषः ॥

वासुदेवजपासक्तानपि पापकृतोजनान् ॥ नोपस्पृशंति वै विघ्नाय मद्रूताश्च दारुणाः ॥ २१ ॥ पितामहेन तेप्येष महामंत्र उपासितः ॥ मनुनाराज्यकामेनै
ष्णवेन महर्द्धिना ॥ २२ ॥ त्वमप्येतेन मंत्रेण वासुदेवपरो भव ॥ यथाभिलषिता मृद्धिं क्षिप्रमाप्नुहि सत्तम ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वां स्तर्हिताः सर्वे महात्मानो मुनी
श्वराः ॥ वासुदेवमनाभूत्वा ध्रुवोपितपसेगतः ॥ १२४ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वार्द्धे
ध्रुवलोकवर्णने ध्रुवोपदेशो नामैकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ औत्तानपादिर्निर्गत्य ततः काननतो द्विज ॥ रम्यं मधुवनं
प्रापय मुनायास्तटे महत् ॥ १ ॥ आद्यं भगवतः स्थानं तत्पुण्यं हरिमेधसः ॥ पापोपि जंतुस्तत्प्राप्य निष्पापो जायते ध्रुवम् ॥ २ ॥ जपन्स वासुदेवाख्यं
परं ब्रह्म निरामयम् ॥ अपश्यत्तन्मयं विश्वं ध्यानस्तिमितलोचनः ॥ ३ ॥ हरिर्हरित्सु सर्वासु हरिर्हरि मरीचिषु ॥ शिवामृगमृगैर्द्रादिरूपः काननगो हरिः
॥ ४ ॥ जलेशालूरूमादिरूपेण भगवान् हरिः ॥ हरिश्चादिरूपेण मंदुरास्वपि भूभुजाम् ॥ ५ ॥ अनंतरूपः पाताले गगनेऽनंतसंज्ञकः ॥ एकोप्यनं
ततांयातोरूपभेदैरनंतकैः ॥ ६ ॥ देवेषु यो वसेन्नित्यं देवानां वसतिर्हियः ॥ स वासुदेवः सर्वत्र दीव्येद्यद्वासनावशात् ॥ ७ ॥ विप्लव्याप्ता वयं धातुर्यत्र सार्थ
कतांगतः ॥ विष्णुनामस्वरूपे हि सर्वव्यापनशीलिनि ॥ ८ ॥ सर्वेषां च हृषीकाणामीशनात्परमेश्वरः ॥ हृषीकेश इति ख्यातो यः स सर्वत्र संस्थितः ॥ ९ ॥

शेषोऽनंत इत्यमरः ॥ अनंतसंज्ञकोऽपरिच्छिन्नरूप इत्यर्थः ॥ मूर्तिविशेषो वा ॥ यस्य व्रतमनंतव्रतमित्युच्यते लोके ॥ अलक्ष्यसंज्ञक इति कचित् ॥ नन्वेकमेवाद्वितीयमित्यादि श्रुतेरखंडैकरसत्वा
वगमात्कथं तस्य नानारूपत्वं माययेत्याह ॥ एकोपीति ॥ माययेति शेषः ॥ अनंततां नानारूपताम् ॥ रूप्यतेऽनेनेति रूपमज्ञानं तस्य भेदैः कार्यैरित्यर्थः ॥ ६ ॥ वासुदेवादिनामपंचकंपंचभिः श्लोकै
रिक्तं देवेष्वित्यादिना ॥ देवेषु देवानामिति चोपलक्षणम् ॥ तथाचायमर्थः ॥ सर्वेषु यो नित्यं वसत्यंतर्यामिरूपेण सर्वेषां यो वसतिर्वसत्यस्यां सर्वमिति वसतिरधिष्ठानं स वासुदेव इत्यन्वयः ॥ कथं त
थावतं ब्राह्म ॥ यद्यस्माद्वासयत्यज्ञानं सारोष्विति वासनाऽविद्या तद्ग्राही व्येष्ट्येष्टं तर्यामितयाऽधिष्ठानं तथा च व्याप्नुयादित्यर्थः ॥ तथा च वैष्णवे ॥ सर्वत्रासौ समस्तं च वसत्यत्रैतैव यतः ॥ ततः
स वासुदेव इति विद्वद्भिः परिपठ्यत इति ॥ ७ ॥ सर्वव्यापनं शीलं स्वभावो यस्यास्ति तस्मिन् सर्वव्यापनशीलिनि ॥ शालिनीति कचित् ॥ सर्वव्यापी विराजत इति चान्यत्र ॥ ८ ॥ हृषीकाणामी

मरुत्वताइन्द्रेण ॥ चिन्तामेवाह ॥ चेद्यदिध्रुवोमत्पदमाकांक्षिष्यदाकांक्षितवान्स्यात्तशध्रुवंनिश्चितमहरिष्यद्भुतवान्स्यादित्यर्थः ॥ ३२ ॥ नियंतुंनिराकर्तुंनाशयितुमितियावत् ॥
 अप्सरोवर्गोऽप्सरःसमूहः ॥ यूनितरुणे ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ भूतानामालिंपंक्तिश्रेणीमित्यर्थः ॥ भूतानाहिभीषणाकारानितिकृत् ॥ तद्विद्येतस्यध्रुवस्यभयाय ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ उष्ट्रस्येवलं
 बालंवायमानाशिरोधराग्रीवायस्यसः ॥ दुर्दर्शदशनायस्यसः ॥ पाठांतरेक्रियाविशेषणम् ॥ ३७ ॥ द्विपोहस्ती ॥ ३८ ॥ रयाद्वेगात् ॥ तुशब्दाद्बुधिरंचपिवन् ॥ ३९ ॥ महोक्षोमहावृषः ॥ ४० ॥

मरुत्वतातिमहतीचिन्ताऽप्तातत्तपोभयात् ॥ मत्पदंचेदकांक्षिष्यदहरिष्यद्भुवंध्रुवः ॥ ३२ ॥ समर्थस्त्वप्सरोवर्गोनियंतुंयमिनांयमान् ॥ सतुयुनिप्रभव
 तिनात्रबालेकरोमिकिम् ॥ ३३ ॥ तपस्विनांतपोहंतुद्रौमत्साहाय्यकारिणौ ॥ कामक्रोधौनतावस्मिन्प्रभवेतांशिशौध्रुवे ॥ ३४ ॥ एकएवकिलोपायो
 बालेमेप्रभविष्यति ॥ भूतालिंभीषणाकारांप्रहिणोमीहतद्विजे ॥ ३५ ॥ बालत्वाद्भीषितोभूतैस्तपस्त्यक्ष्यत्यसौध्रुवम् ॥ इतिनिश्चित्यभूतालिंप्रेषयामा
 सवासवः ॥ ३६ ॥ भल्लूकाकारसर्वांगउष्ट्रलंबशिरोधरः ॥ कश्चिदुर्दर्शदशनस्त्वभ्यधावत्तमर्भकम् ॥ ३७ ॥ तंव्याघ्रवदनःकश्चिद्ब्यादायविकटान
 नम् ॥ द्विपोच्चेदेहसंस्थानोमुहुर्गर्जनसमभ्यगात् ॥ ३८ ॥ रयात्तुमांसकंभुंजन्कश्चिद्विकटदंष्ट्रकः ॥ रोषात्तमभिदुद्रावदृष्ट्वासंतर्जयन्निव ॥ ३९ ॥
 अतितीक्ष्णैर्विषाणाग्रैस्तटानुच्चान्विदारयन् ॥ गुराग्रैर्दलयन्भूमिमहोक्षोऽभिजगर्जतम् ॥ ४० ॥ कश्चिद्विपन्नगीभूयफटाटोपभयानकः ॥ अतिलो
 लद्विरसनःपुस्फूर्जनिकषाचितम् ॥ ४१ ॥ कश्चिच्चमहिषाकारःक्षिपञ्चगुंग्रागतोगिरीन् ॥ लांगूलताडितधरःश्वसन्वेगात्तमाप्तवान् ॥ ४२ ॥ कश्चिद्वा
 वानलालीढखर्जूरदुमसन्निभम् ॥ विभ्रदूरुद्वयंभूतोव्यात्तास्यस्तमभीषयत् ॥ ४३ ॥ मौलिजैरभ्रसंघर्षकुर्वन्दीर्घकृशोदरः ॥ निमग्नपिंगनयनःकश्चिद्भी
 षयतिस्मतम् ॥ ४४ ॥ कृपाणपाणिर्भग्रास्योवामहस्तकपालधृत् ॥ प्रचंडंश्वेडयन्कश्चिदभ्यधावत्तमर्भकम् ॥ ४५ ॥ विशालसालमादायकुर्वन्किल
 किलारवम् ॥ कश्चित्तमभितोयातिकालोदंडधरोयथा ॥ ४६ ॥ तमःसंकेतसदनंव्याघ्रवैवदनंमहत् ॥ कृतांतकंदराकारंविभ्रत्कश्चित्तमभ्यगात् ॥ ४७ ॥
 उल्लूकाकारतांधृत्वाफूत्कारैरतिदारुणैः ॥ हृदयाकंपनैःकश्चिद्भीषयामासतंध्रुवम् ॥ ४८ ॥

पन्नगीभूयसर्पोभूत्वा ॥ पन्नगोऽतीवेतिकृत् ॥ फटायाःफणायाआटोपोविस्तारस्तेनभयानकः ॥ अतिलोलद्विरसनोऽतिचंचलद्विजिह्वः ॥ पुस्फूर्जजगर्जफूत्कारंकृतवानित्यर्थः ॥ निकषासमीपे ॥
 ॥ ४१ ॥ लांगूलताडितधरःपुच्छधातितावनिः ॥ ४२ ॥ आलीढोदग्धः ॥ भूतोदेवयोनिभेदः ॥ भीतइतिपाठेभयजनकइत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ कृपाणपाणिःखड्गहस्तः ॥ प्रचंडंयथास्या
 तथाश्वेडयन्श्वेडांकुर्वन्खड्गमार्गचरन्नित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तमइति ॥ व्याघ्रंव्याघ्रमुखमिव ॥ व्यात्तामितिकृत् ॥ कृतांतकंदराकारंयममुखांतर्विलाकारम् ॥ ४७ ॥ उल्लूकाकारतांधृत्वा

|| ८८ ||

स. अ. २०

|| CC ||

तुर्विधुरयात्वद्वियोगिन्येत्यर्थः ॥ ६१ ॥ त्वदालापेति ॥ हे पुत्र कोकिलोपि मयानाकर्णितश्रुतः ॥ कीदृशः ॥ त्वदालापसमालापं यथा स्यात्तथा ॥ पाठांतरे कोकिलविशेषणम् ॥ किलनि
श्चितम् ॥ तथा काकलीमधुरध्वनिकलयन्नुच्चारयन् ॥ अनाकर्णने हेतुं दर्शयत्यात्मानं विशिनष्टि ॥ अलकाकीर्णकर्णयेति ॥ अलकैः शोकादग्रथितैराकीर्णैर्कर्णयस्याः सा तथा तथा ॥ ६२ ॥
त्वदंगति ॥ हे श्रुवानिलोपि मया क्वचित् कदाचिन्नालिंगितो नाभिष्वक्तः ॥ कथं भूतः ॥ त्वदंगसंगमधुरस्त्वदवयवसंबन्धाच्छीतलः त्वदंगसंगवत्कोमल इति वा ॥ मया कथं भूतया ॥ भृशमत्यर्थं विश्रांत
या विशेषेण संतप्तया विगतश्रान्तया सत्यावेत्यर्थः ॥ तत्र हेतुवदंती स्वात्मनि विशिनष्टि ॥ मया त्वदवयवसंबन्धाच्छीतलः त्वदंगसंगवत्कोमल इति वा ॥ मया कथं भूतया ॥ भृशमत्यर्थं विश्रांत
या विशेषेण संतप्तया विगतश्रान्तया सत्यावेत्यर्थः ॥ तत्र हेतुवदंती स्वात्मनि विशिनष्टि ॥ मया त्वदवयवसंबन्धाच्छीतलः त्वदंगसंगवत्कोमल इति वा ॥ मया कथं भूतया ॥ भृशमत्यर्थं विश्रांत

भूरेवजायायस्यसभूजानिरुत्तानपादस्तस्माज्जन्मयस्यतस्य ॥ २० ॥ उपसंहरति ॥ शब्देति ॥ संप्राप्यसम्यक्प्राप्य ॥ तंप्राप्येतिक्वचित् ॥ तत्रतंशब्दादीनांविषयाणामाधारमधिष्ठानं
प्राप्येत्यन्वयः ॥ २१ ॥ लुप्तानीति ॥ चन्द्रादीनांतेजांसिलुप्तान्यभिभूतानिनशनीत्यन्वयः ॥ कदेत्याकांक्षायामाह ॥ तस्यध्रुवस्यतपएवतपनःसूर्यस्तस्योदयेसति ॥ कथंभूते ॥ प्रदीपितंसंधु
व्यंजगत्रयंनतस्मिन् ॥ २२ ॥ समीरणोवायुः ॥ नैर्ऋतोनिर्ऋतिदिगधिष्ठाता ॥ निर्ऋतीतिपाठेउपचारात्सएवार्थः ॥ स्वपदेशंकाऽस्माकंपदग्रहीष्यतीत्येवंरूपाजातायेषांतेस्वपदशंकिताः ॥ २३ ॥
विमानैश्चरतीतिवैमानिकाः ॥ समुत्रेसुरतिशयेनत्रासंप्रापुः ॥ स्वाधिकारे स्वाधिकारनिमित्तेऽप्यधितोर्वधितआधिर्मानसीव्यथायेषांतेतथा ॥ २४ ॥ भिनोतिप्रक्षिपति ॥ २५ ॥ अहोइति ॥ अहोआश्चर्यं ॥
तस्यध्रुवस्यांगसंगीनियानिजलानियमुनादिगतानिअन्यत्रान्यत्रस्थितान्यपीतिशेषः ॥ तानिसर्वाणिजलानिजाड्यं पदार्थांतरसंसर्गनिमित्तंकालुप्यंविहायरसवंतिपदस्थानिचस्वस्वरूपाणिनैसर्गिकस्व
भावानीतियावत् ॥ सदच्छानीतिकचित् ॥ स्युर्भवेयुरित्यर्थः ॥ स्फुरंत्यन्यत्रेतिकचित् ॥ जडस्वभावान्यपिजाड्यंत्यजंतिअन्येषांकावातंतिपूर्वस्यापेरर्थः ॥ तद्गयादित्यत्रतच्छब्दोऽध्रुवपरस्तत्तपः

शब्दादिविषयाधारंसारंदामोदंरपरम् ॥ ध्रुवेंद्रियाणिसंप्राप्यकृतार्थान्यभवंस्तदा ॥ २१ ॥ लुप्तानिसर्वतेजांसितत्तपस्तपनोदये ॥ चंद्रसूर्यानलक्षाणां
प्रदीपितजगत्रये ॥ २२ ॥ इंद्रचंद्राग्निरुणसमीरणधनाधिपाः ॥ यमनैर्ऋतमुख्याश्चजाताःस्वपदशंकिताः ॥ २३ ॥ वैमानिकास्तथाऽन्येपिवसु
मुख्यादिवौकसः ॥ ततोऽध्रुवात्समुत्रेसुःस्वाधिकारैधिताधयः ॥ २४ ॥ यत्रयत्रध्रुवःपादंमिनोतिपृथिवीतले ॥ धरातस्यभराक्रांताविनमेत्तत्रतत्रवै ॥ २५ ॥
अहोतदंगसंगीनित्यक्ताजाड्यंजलान्यपि ॥ रसवंतिपदस्थानिस्फुरंत्यन्यत्रतद्गयात् ॥ २६ ॥ यावंतिविष्वक्तेजांसिसिद्धरूपगुणानिच ॥ नेत्रातिथी
नितावंतितत्तपस्तेजसाऽभवन् ॥ २७ ॥ अहोनिजगुणस्पर्शःसततंमातरिश्वना ॥ दूरदेशांतरस्थोपितत्त्वचोविषयीकृतः ॥ २८ ॥ व्योम्नापिशब्दगु
णिनाध्रुवाराधनबुद्धिना ॥ शब्दजातस्त्वशेषोपितत्कर्णशरणीकृतः ॥ २९ ॥ आराधितोऽनुदिवसंसंभूतैरपिपंचभिः ॥ तपएवपरंमेनेगोविंदार्पितमानसः
॥ ३० ॥ कौस्तुभोद्भासितहृदःपीतकौशेयवाससः ॥ ध्यानात्तेजोमयंविश्वंतेनैक्षिण्यपसूनुना ॥ ३१ ॥

परोवा ॥ अथवातदंगसंगीनितच्छरीरस्थितानिपञ्चीकृतानिजलानिअन्यत्रापिस्थितानियानिजलानीति ॥ शेषंसमानम् ॥ २६ ॥ यावंतीति ॥ तत्तपस्तेजसा तस्यध्रुवस्यतपसउत्थिततेजसात
पोरुपतेजसावाविष्वक्सर्वत्रयावंतितेजांसिसिद्धरूपगुणानिच सिद्धानांरूपाणिगुणाश्चप्रकाश्यत्वेनवर्ततेयेषुतानितेजांसितथेतिवा ॥ तावंति
नेत्रातिथीनिनेत्रगोचराण्यभवन् ॥ तस्यध्रुवस्येतिशेषः ॥ २७ ॥ अहोनिजेति ॥ अहोआश्चर्यं निजगुणश्चासौस्पर्शश्चेतिनिजगुणस्पर्शःसमातरिश्वनावायुनासततंतस्यध्रुवस्यत्वचस्त्वर्गिन्द्रियस्यविषयीकृतो
गोचरीकृतइत्यर्थः ॥ कथंभूतः ॥ दूरदेशांतरस्थोपियत्रतत्रस्थितोऽशेषःस्पर्शजातोपीत्यर्थः ॥ २८ ॥ व्योम्नेति ॥ ध्रुवस्याराधनेबुद्धिर्यस्यसथातेनव्योम्नाकाशेनापिशब्दगुणिनाशब्दगुणवताअशेषः
शब्दजातोपितत्कर्णशरणीकृतः ॥ ध्रुवस्यश्चोर्त्रेन्द्रियाश्रयीकृतइत्यर्थः ॥ अपिःसमुच्चयार्थः ॥ तुःसंभ्रमे ॥ २९ ॥ अनुक्तंसंगृह्यन्नुपसंहरति ॥ आराधितइति ॥ सध्रुवः ॥ अपिशब्दादन्यैरपि
॥ ३० ॥ ऐक्षिष्टम् ॥ ३१ ॥

तिपाठेषु त्रस्नेहरूपेणोद्बुद्धमाययेत्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अश्रुवंध्रुवेण त्वयारहितम् ॥ अंधयष्टितामंधलकुटताम् ॥ ६५ ॥ परुषंतपःपरुषांगैः पुरुषैः साध्यं क तव कोमलान्यमून्यंगानि केत्यर्थः ॥
 ॥ ६६ ॥ तपसा कीदृशेन ॥ अनेन सानविद्यते एनः पापं यस्मात्तेन सर्वपापनिवर्तकेनेत्यर्थः ॥ ६७ ॥ सवयः शिशुभिः समानवयस्कैर्बालैः ॥ ६८ ॥ कौमारं वयसा साद्येत्यन्यवयः ॥ अभिध्यानशीलि
 नाऽनुसंधानशीलिनेत्यर्थः ॥ अध्ययनशीलिनेति कचित् ॥ पारदृश्वनापारगेन ॥ ६९ ॥ चतुरंदक्षं यौवनम् ॥ यद्वा कौमारपौगंडकिशोरापेक्षया चतुरंचतुर्थवय इत्यर्थः ॥ अलोपआर्षः ॥
 केदेशाः काश्च सरितः कैशैलास्त्वत्कृते ध्रुव ॥ मया चरणचारिण्या राजपत्न्या नलंघिताः ॥ ६४ ॥ अश्रुवं सर्वमेवैतत्पश्यंत्यधीकृतास्म्यहम् ॥
 धात्रीं त्रायस्वमां पुत्रप्राप्य त्वमंऽध्यष्टिताम् ॥ ६५ ॥ मृदुलानितवांगानि केमानि कृतपस्त्वदम् ॥ परुषं पुरुषैः साध्यं परुषांगैर्न र्षभ ॥ ६६ ॥
 अनेन तपसा त्वत्सत्त्वयाऽऽप्यं किमेनेन सा ॥ धराधीशतनूजत्वादधिकंतद्ब्रह्माधुना ॥ ६७ ॥ अनेन वयसा बालखेलनीयं त्वयाऽनिशम् ॥ बालक्री
 डनकैरन्यैः सवयः शिशुभिः समम् ॥ ६८ ॥ ततः कौमारमासाद्य वयोऽभिध्यानशीलिना ॥ भवता सर्वविद्यानां भाव्यं वै पारदृश्वना ॥ ६९ ॥
 वयोथ चतुरंप्राप्य योषासकृच्चंदनादिकान् ॥ निर्वेक्ष्यसि बहून्भोगानिन्द्रियार्थान्कृतार्थयन् ॥ ७० ॥ उत्पाद्याथ बहून्पुत्रान्गुणिनो धर्मवत्सलान् ॥
 परिसंक्रामितश्रीकस्तेष्वथोत्वं तपश्चर ॥ ७१ ॥ इदानीमेव तपसि बाल्ये वयसि कः श्रमः ॥ पादांगुष्ठकरीषाग्निः कदा मौलिमवाप्स्यति ॥ ७२ ॥ विपक्षप
 रिभूतेन हतमानेन केनचित् ॥ परिभ्रष्टश्रिया वापित तव्यं तेषु को भवान् ॥ ७३ ॥ हतमानेन तप्तव्यं निश्म्येति वचो ध्रुवः ॥ दीर्घमुष्णं हि निःश्वस्य पुनर्द
 ध्यौ हरिं हृदि ॥ ७४ ॥ जनयित्री मनाभाष्य भूतभीतिं विहाय च ॥ ध्रुवोऽच्युत ध्यानपरः पुनरेव बभूव ह ॥ ७५ ॥ सापिभूतावलीभीतिं बहुभीषणभूषणा ॥
 दर्शयंती तमभितोऽद्राक्षीच्चक्रं सुदर्शनम् ॥ ७६ ॥ परितः परिवेषाभं मूर्यस्योच्चैः स्फुरत्प्रभम् ॥ रक्षणाय च रक्षोभ्यस्तस्याधोक्षजनिर्मितम् ॥ ७७ ॥
 भूतावली तमालोक्य स्फुरच्चक्रं सुदर्शनम् ॥ ज्वालामालाकुलं तीव्रं रक्षंतं परितो ध्रुवम् ॥ ७८ ॥ अतीव निष्कंपहृदंगोविंदार्पितचेतसम् ॥ तपोऽङ्कुरमिवो
 द्भियमेदिनीं समुदित्वरम् ॥ ७९ ॥ सापि प्रत्युतभीता तं ध्रुवं ध्रुवविनिश्चयम् ॥ नमस्कृत्य यथायातं याताव्यर्थमनोरथा ॥ ८० ॥ गर्जत्कादंबिनी जालं
 व्योम्नि वै व्याकुलं यथा ॥ वृथा भवति संप्राप्य मनाग निललोलताम् ॥ ८१ ॥ अथ जंभारिणा सार्धं भीताः सर्वे दिवौकसः ॥ संमंत्र्य त्वरिता जग्मुर्ब्रह्माणं
 शरणं द्विज ॥ ८२ ॥ नत्वा विज्ञापयामासुः परिप्लुत्य पितामहम् ॥ वचोऽवसरमालोक्य पृष्ट्वा गमनकारणाः ॥ ८३ ॥

तथा चोक्तम् ॥ कौमारं पंचमाब्दांतं पौगंडं दशमावधि ॥ आपंचदशात् कैशोरं यौवनं तु ततः परमिति ॥ निर्वेक्ष्यसि भोक्ष्यसि ॥ इन्द्रियार्थान्विषयान् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ इदानीमिति ॥ इदानीमेव बाल्ये तप
 सिकः श्रमः ॥ बाल्यमारभ्य वार्धक्यपर्यंतं तपःकरणेन तपश्चर इत्यर्थः ॥ अनुत्तश्रमे दृष्टांतः ॥ पादांगुष्ठेति ॥ करीषाग्निर्गोमयाग्निः ॥ मौलिं मस्तकम् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥
 समुदित्वरं सम्यगुत्थितम् ॥ ७९ ॥ साभूतावली ॥ आस्तां तावन्मोहकृतता प्रत्युतभीतेत्यर्थः ॥ ८० ॥ वेप्रासद्धम् ॥ व्याकुलं सत् व्याकुलं दीति कचित् ॥ ८१ ॥ जंभारिणा इन्द्रेण ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥ ८५ ॥ सुरुच्याः कुचेष्टितं ज्ञात्वा विहस्य ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ पटलीं समूहम् ॥ इन्द्रनीलेत्यनेन द्वयेन कृष्ण उत्प्रेक्ष्यते ॥ यद्वा
सामान्याकारेणैव पर्यालोकनमत्रोच्यते ॥ ९३ ॥ कामिवेत्याकांक्षायामाह ॥ प्रत्यग्रेति ॥ प्रत्यग्रविकसंति अत्यन्तप्रफुल्लानियान्युत्पलानितेषां निकुरं वकैः समूहैः प्रफुल्लितां प्रकर्षेण विकसिताम् ॥
समन्तात्सर्वतः ॥ रोदसीद्यावाभूमीते एव सरसीसरस्तामिव ॥ ९४ ॥ कटाक्षितं विषयीकृतमित्यर्थः ॥ ९५ ॥ एवं सामान्यत उत्प्रेक्ष्य विशेषतः श्रीकृष्णं दृष्टवानित्याह ॥ प्रोद्यदित्यादिना ॥ कादंबिनीम
धमालाप्रस्फुरन्मेघमालानामन्तर्याद्विद्युदामतडिन्मालातत्समानारुदीर्घमित्यस्य ॥ तत्र कादंबिनीयाशरीरसाम्यम् विद्युदाम्नामालायाः साम्यमिति ॥ तेन ध्रुवेण नेत्रातिथीकृतश्च भुगोचरीकृतः ॥ ९६ ॥
॥ देवाञ्जुः ॥ ॥ धातरुत्तानपादस्य तनयेन सुवर्चसा ॥ तपतातापिताः सर्वे त्रिलोकी तलवासिनः ॥ ८४ ॥ सम्यक्संविद्यहेतातध्रुवस्य नमनीषितम् ॥
पदं परिजिहीर्षुः सकस्यास्मासु महातपाः ॥ ८५ ॥ इति विज्ञापितो देवैर्विहस्य चतुराननः ॥ प्रत्युवाचाथ तान्सर्वान् ध्रुवतो भीतमानसान् ॥ ८६ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नभेतव्यं सुरास्तस्माद्ब्रुवाद्ब्रुवपदैषिणः ॥ ब्रजंतु विज्वराः सर्वे न सवः पदमिच्छति ॥ ८७ ॥ न तस्माद्भगवद्भक्ताद्वेतव्यं केनचित्क
चित् ॥ निश्चितं विष्णुभक्तायेन ते स्युः परतापिनः ॥ ८८ ॥ आराध्य विष्णुं देवेशं लब्ध्वा तस्मात्स्वकांक्षितम् ॥ भवतामपि सर्वेषां पदानि स्थिरयिष्यति
॥ ८९ ॥ निशम्येति च गीर्वाणाः प्रणीतं ब्रह्मणो वचः ॥ प्रणिपत्य स्वधिष्ण्यानि प्रदृष्टाः परिवब्रजुः ॥ ९० ॥ अथ नारायणो देवस्तं दृष्ट्वा दृढमानसम् ॥
अनन्यशरणं बालं गत्वा ताक्षर्यरथोऽब्रवीत् ॥ ९१ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ प्रसन्नोऽस्मि महाभाग वरं वरय सुव्रत ॥ तपसोऽस्मान्निवर्तस्व चिरं खिन्नोऽसि बालक
॥ ९२ ॥ वचोऽमृतं समाकर्ण्य पर्युन्मील्य विलोचने ॥ इन्द्रनीलमणिज्योतिः पटलीं पर्यलोकयत् ॥ ९३ ॥ प्रत्यग्रविकसन्नीलोत्पलानां निकुरं वकैः ॥
प्रोत्फुल्लितां समन्ताच्च रोदसीसरसीमिव ॥ ९४ ॥ लक्ष्मीदेवी कटाक्षौघैः कटाक्षितमिवाखिलम् ॥ ध्रुवस्तदानिरैक्षिष्ट द्यावाभूम्योर्यदंतरम् ॥ ९५ ॥
प्रोद्यत्कादंबिनीमध्यविद्युदामसमानरुक् ॥ पुरःपीतांबरः कृष्णस्तेन नेत्रातिथीकृतः ॥ ९६ ॥ नभोनिकषपाषाणो मेरुकांचनरेखितः ॥ यथा तथा ध्रुवेणै
क्षितदागरुडवाहनः ॥ ९७ ॥ सुनीलगगनं यद्ब्रूषितं तु कलावता ॥ पीतेन वाससायुक्तं सददर्शहरिं तदा ॥ ९८ ॥ दंडवत्प्रणिपत्याथ परितः परिलुब्धच ॥
रुरोददृष्ट्वेव चिरं पितरंदुःखितः शिशुः ॥ ९९ ॥ नारदेन सनंदेन सनकेन सुसंस्तुतः ॥ अन्यैः सनत्कुमाराद्यैर्योगिभिर्योगिनां वरः ॥ १०० ॥ कारुण्यबाष्पनी
रार्द्रपुंडरीकविलोचनः ॥ ध्रुवमुत्थापयां चक्रे चक्रीधृत्वा करेण तम् ॥ १ ॥ हरिस्तु परिपस्पर्शतदंगं धूलिधूसरम् ॥ कराभ्यां सुकठोराभ्यां नित्यं शस्त्रपरिग्रहात् ॥ २ ॥

नभ आकाश एव निकषपाषाणः स्वर्णपरीक्षापाषाणः सचासौ मेरुरेव कांचनं स्वर्णं तेन रोखितो कितश्च स यथा दृश्यते तथा तदागरुडवाहनो हरिर्ध्रुवेणैक्षिष्ट इत्यर्थः ॥ अत्र नभोनिकषपाषाणसाम्यं कृष्णस्य
मेरुकांचनरेखितसाम्यं गरुडस्य ॥ ९७ ॥ सुनीलं सुषुनीलं गगनं यद्ब्रूषितं कलावता च द्रेण भूषितं पश्यति जनस्तथा स ध्रुवः पीतेन वाससायुक्तं तदा हरिं ददर्शेत्यर्थः ॥ पीतवस्त्रेण सादृश्यं त्वत्र चन्द्रस्य निर्मल
त्वेनैव सायंकाले उदयता चन्द्रेणोतिव्याख्येयम् ॥ ९८ ॥ पितरं सर्वस्य जनयितारम् ॥ पितरं दृष्ट्वा दुःखितः शिशुर्यथा रोदिति तथा तं दृष्ट्वेति च ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ सुकठोराभ्यामतिकठिनाभ्याम् ॥

सहितिपाठेसकृष्णः ॥ २ ॥ १०३ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ६४ ॥ एकाधिकतमेविंशेऽध्यायेवाल्लोमहामनाः ॥ तुष्टावजगदीशानंलोका
मिस्तस्यवर्णयते ॥ १ ॥ सगुणागुणभेदेनतथाविधमयात्मना ॥ अस्तावीत्परमानंदकृष्णहृष्टमनाध्रुवः ॥ २ ॥ तत्रप्रथमतोब्रह्मरुद्रविष्णुरूपेणप्रणमति नमोहिरण्यगर्भायैत्यादिना ॥ हिरण्यगर्भाय
हिरण्यवर्णाडाधाराय ॥ सृष्टिविषयविज्ञानसामर्थ्याहिरण्यंतद्रभेयस्यतस्मादिति ॥ सर्वसृष्टिविधायिनेआध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकसकलप्रपञ्चजनयित्रे ॥ हिरण्यगर्भःसमवर्तताग्रेभूतस्यजातः
पतिरेकआसीदितिश्रुतेः ॥ हिरण्यरेतसेहिरण्यंस्वर्णरेतोवीर्यस्यतस्मै ॥ सुहिरण्यप्रदायिने शोभनंहिरण्यज्ञानांकांचनवातत्प्रदायिनेदात्रे ॥ सर्वसिद्धिविधायिनइतिपाठेसर्वेषांवृत्तिरूपसिद्धिविधा
यिनइत्यर्थः ॥ १ ॥ नमइति ॥ हरस्वरूपायरुद्ररूपाय ॥ भूतसंहारकारिणेप्राणिमात्रप्रलयकर्त्रे ॥ यद्वा हरत्वमेवयुत्पादयति ॥ भूतेति ॥ भूतानांसंहरणाद्धरइत्यर्थः ॥ तत्त्वमस्यादिवा
क्योत्थबुद्धिवृत्त्याभिव्यक्तःसन्नज्ञानंतत्कार्यचहरतीतिहरस्तत्स्वरूपायेतिवा ॥ भूतेतिपूर्ववत् ॥ महाभूतात्मभूताय महाभूतात्मनापरिणतायविवर्तमानायेतिवा ॥ यद्वा महाभूतानामात्माऽहंकारस्तद्रूपाय
तत्राधिष्ठातृत्वेनजातायेत्यर्थः ॥ भूतानापतयेप्राणिमात्राणानियंत्रे ॥ २ ॥ स्थितिकरोतीतिस्थितिकृत्तस्मैस्थितिकृतेपालयित्रेइत्यर्थः ॥ विष्णवेव्यापकाय विशतेप्रविशतइतिवा ॥ प्रभविष्णवे
स्पर्शनादेवदेवस्यसुसंस्कृतमयीशुभा ॥ वाणीप्रवृत्तातस्यास्यात्तुष्टावाथध्रुवोहरिम् ॥ १०३ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदेमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यांसंहि
तायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्द्धे ध्रुवाख्यानेभगवद्दर्शनंनामविंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ध्रुवउवाच ॥ ॥ नमोहिरण्यगर्भायसर्वसृष्टिविधायिने ॥
हिरण्यरेतसेतुभ्यंसुहिरण्यप्रदायिने ॥ १ ॥ नमोहरस्वरूपायभूतसंहारकारिणे ॥ महाभूतात्मभूतायभूतानापतयेनमः ॥ २ ॥ नमःस्थितिकृतेतुभ्यं
विष्णवेप्रभविष्णवे ॥ तृष्णाहरायकृष्णायमहाभारसहिष्णवे ॥ ३ ॥ नमोदैत्यमहारण्यदाववह्निस्वरूपिणे ॥ दैत्यद्रुमकुठारायनमस्तेशार्ङ्गपाणये ॥ ४ ॥
नमःकौमोदकीव्यग्रकराग्रायगदाधर ॥ महादनुजनाशायनमोनंदकधारिणे ॥ ५ ॥ नमःश्रीपतयेतुभ्यंनमश्चक्रधरायच ॥ धराधरायवाराहरूपिणे
परमात्मने ॥ ६ ॥ नमःकमलहस्तायकमलावल्लभायते ॥ नमोमत्स्यादिरूपायनमःकौस्तुभवक्षसे ॥ ७ ॥ नमोवेदांतवेद्यायनमःश्रीवत्सधारिणे ॥
नमोगुणस्वरूपायगुणिनेगुणवर्जिते ॥ ८ ॥

भवनशीलाय ॥ तृष्णातर्षोविषयवासनावातद्धराय ॥ कृष्णायसदानंदरूपायेतिपुरुषार्थतादृशिता ॥ कृषिर्भूर्वाचकःशब्दोणश्चनिवृत्तिवाचकः ॥ तयोरैक्यंपरब्रह्मकृष्णइत्यभिधीयतइतिस्मृतेः ॥
महाभारसहिष्णवेवाराहरूपेणकूर्मरूपेणशैपरूपेणवा ॥ ३ ॥ विष्णुत्वंप्रपंचयन्प्रणमति ॥ नमोदैत्येत्यारभ्यजरायुजेत्यंतेन ॥ दैत्याएवमहारण्यानितेषुदवाग्निस्वरूपिणेवनाग्निरूपाय
दितेःपुत्रादैत्यास्तएवद्रुमास्तेषांकुठारायपरश्वधायच्छेत्रेइत्यर्थः ॥ शृंगैर्निर्मितेशार्ङ्गधनुःपाणौयस्यसतस्मै ॥ ४ ॥ कुमुदाख्यस्यदैत्यस्येयंकौमोदकीगदातस्याधारणार्थंव्यग्राणिउद्युक्तानिकराग्रायंगुलयोय
स्यतस्मै ॥ गदांकौमोदकीधरतीतिगदाधरः ॥ महादनुजाःदनाःकश्यपभार्यायाःजाताविप्रचित्तिप्रसुखास्तेषानाशाय ॥ नन्दकस्तन्नामाखड्गस्तद्धारिणे ॥ ५ ॥ श्रयन्त्येतांयोगिनांयोगिनेवेति
श्रीब्रह्मविद्याऽविद्यावातयोःपतयेऽधिष्ठात्रेनियंत्रेवा ॥ चक्रंमुदर्शनन्तद्धराय ॥ धराधरायपृथिव्याश्रयायतदुद्धर्त्रेवासुमेरवइतिवा ॥ मेरुःशिखरिणामहमितिभगवद्वचनात् ॥ वाराहरूपिणसुकररूप
धारिणे ॥ परमात्मनेपरमेश्वराय ॥ ६ ॥ कमलहस्तायलीलाकमलधारिणे ॥ कमलावल्लभायलक्ष्मीकांताय ॥ मत्स्यादिरूपायमीनादिरूपिणे ॥ आदिशब्देनकूर्मादियोगृह्यंते ॥ कौस्तुभवक्षसेकौ
स्तुभनामामणिर्वक्षसियस्यतस्मै ॥ ७ ॥ वेदांतवेद्यायवेदैकगम्याय ॥ तत्त्वोपनिषदपुरुषपञ्चमीतिश्रुतेः ॥ श्रीवत्सभृगुपादलक्ष्मदक्षिणावर्तलोमावल्लिविशेषोवातद्धारिणे ॥ गुणस्वरूपायस

त्वादिरूपाय ॥ गुणनेजीवात्मने प्रधानात्मन इति वा ॥ गुणवर्जितेवस्तु तो गुणवर्जिताय ॥ विभक्तिव्यत्ययश्रद्धांदसः ॥ गुणवर्जित इति वा पाठः ॥ ८ ॥ पद्मनाभाय भुवनात्मकं पद्मं नाभौ यस्य तस्मै ॥
 पंचजननामादित्यस्तदंगप्रभवः शंखः पांचजन्यस्तद्धराय ॥ वासुदेवः वसुस्तेजोरूपो देवः प्रकाशात्मा वसुश्चासौ देवश्चेति तथा वसुदेव एव वासुदेवः ॥ स्वार्थे तद्धितः ॥ सर्वत्रासौ वसति स मस्तं वाऽस्मिन् न
 सतीति वासुदेवः ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ सर्वत्रासौ स मस्तं च वसत्यत्रेति वैयतः ॥ ततः स वासुदेवेति विद्वद्भिः परिपठ्यत इति ॥ वसुदेवस्यापत्यं वासुदेव इति वा तत्संबोधनं तथा ॥ देवकीनंदनाय दीव्यति
 सुखात्मना संसारचक्रेण वा क्रीडतीति विद्यादेवकपुत्री वा देवकी तानंदयतीति तथा ॥ ९ ॥ प्रद्युम्नाय प्रकृष्टं पुष्पं तेजो यस्य तस्मै ॥ न केनाप्यवतारादौ रुद्ध इत्यनिरुद्धस्तस्मै ॥ उभयत्रार्थांतरं स्पष्टम् ॥
 कंसविनाशाय स्वकार्यं कंस्ते व्याप्नोतीति कंसमज्ञानं कंसनामाऽसुरो वा तद्विनाशाय ॥ चाणूरमर्दिने च श्रौरो विवेकापहारित्वादप्रबोधस्तेनाणुः सूक्ष्मतरः उः शिवस्तस्य रः प्रकाशो यत्र तच्चाणूरं जगत्त्राणू
 राख्यो दैत्यो वा तन्मर्दिने ॥ १० ॥ दामबंधनं माया उदरे तस्य मायाधिष्ठानत्वात्स तथा ॥ यशोद्या उलूखलेनास्योदरं दाम्नावद्वंतेन वा दामोदरस्तत्संबोधनं तथा ॥ हृषीकाणां मिद्रियाणां मीशानियंता ॥
 चंद्रसूर्ययोरेवमयो ह्यष्टाः केशा यस्य स वा हृषीकेशस्तत्संबोधनं तथा हे हृषीकेश ॥ तथा चोक्तं भारते ॥ सूर्याचंद्रमसोः शब्ददंशुभिः केशसंज्ञितैः ॥ बोधयन् स्वापयंश्चैव जगदुत्तिष्ठते पृथक् ॥ बोधनात्स्वाप
 नाच्चैव जगतो हर्षणं भवेत् ॥ अग्नीषोममयैरेवं कर्मभिः पांडुनंदन ॥ हृषीकेशो ह मीशानो वरदो लोकपावन इति ॥ गोविंद हे प्राप्तकामधेनैश्वर्य ॥ अच्युत स्वभावान्न प्रच्यवत इत्यच्युतस्तत्संबोधनं तथा ॥

नमस्ते पद्मनाभाय पांचजन्यधराय च ॥ वासुदेवनमस्तुभ्यं देवकीनंदनाय च ॥ ९ ॥ प्रद्युम्नाय नमस्तुभ्यं मयि निरुद्धाय ते नमः ॥ नमः कंसविनाशाय नमः
 श्राणूरमर्दिने ॥ १० ॥ दामोदरहृषीकेशगोविंदाच्युतमाधव ॥ उपेन्द्रकैटभाऽराते मधुहंतरधोक्षज ॥ ११ ॥ नारायणाय नरकहारिणे पापहारिणे ॥ वामना
 यनमस्तुभ्यं हरये शौरये नमः ॥ १२ ॥ अनंताय नमस्तुभ्यं मयि नंतशयनाय च ॥ रुक्मिणीपतये तुभ्यं रुक्मिप्रमथनाय च ॥ १३ ॥ चैव हं त्रेनमस्तुभ्यं
 दानवारे सुरारये ॥ मुकुंदपरमानंदनंदगोपप्रियाय च ॥ १४ ॥ नमस्ते पुंडरीकाक्षदनुजेंद्रनिषूदन ॥ नमो गोपालरूपाय वेणुवादनकारिणे ॥ १५ ॥

मालक्ष्मीरविद्यावातयोर्ध्वानियंतः हेमाधव ॥ इन्द्रस्योपरीन्द्र इत्युपेन्द्रः ॥ तथा च हरिवंशे ॥ ममोपरियथेन्द्रस्त्वं स्थापितो गोभिरीश्वरः ॥ उपेन्द्र इति लोकास्त्वांगास्यंति भुवि सर्वत इति ॥ तत्संबोधनं तथा ॥
 इन्द्रस्य उपसमीपेऽवरजत्वेन जात इति वा उपेन्द्रस्तत्संबोधनं तथा ॥ कैटभाराते कैटभनाम्नो दैत्यस्यारे ॥ मधुहंतर्मधुनाम्नो दैत्यस्य नाशकर्तः ॥ अधः इन्द्रियेण पादेनावतारादौ जायत इत्यधोक्षजः ॥
 यद्वा अक्षजमौद्रियकं ज्ञानं तदधोऽवगैव यस्मात्तत्संबोधनं तथा ॥ ११ ॥ नराणां जीवानां माश्रयाय नारायणाय ॥ पापिनो येषु शास्यं ते ते नरकाः स्थानविशेषाः नरकनामा सुरो वा तद्धारिणे ॥
 पापहारिणेऽधर्मनाशकर्त्रे ॥ वामयति भक्तानां संसारदुःखमिति वामनस्तस्मै ॥ अज्ञानं तत्कार्यं हरतीति हरिस्तस्मै ॥ शूरस्यापत्यं शौरिस्तस्मै ॥ १२ ॥ अनंताय अनंतनागाय त्रिविधपरिच्छेद
 शून्याय वा ॥ नारायणावतारेऽनंतशयनाय शेषशायिने ॥ रुक्मिणीपतये लक्ष्मीकांताय ॥ रुक्मिणीकृष्णजन्मनीति पराशरवचनात् ॥ वैदर्भीर्भाष्मकमुतांश्रियो मात्रां स्वयं वरे इति शुकोक्तेश्च ॥
 रुक्मिणं रुक्मिण्या भ्रातरं प्रमथयति धनुरादिकं लिच्छाकेशश्मश्रूणि मुंडयतीति रुक्मिप्रमथनस्तस्मै ॥ १३ ॥ चैव वंशे भवश्चैवः शिशुपालस्तद्धं त्रे ॥ दनोः पुत्रा दानवास्तदरेतेषां शत्रो ॥ अक्षुराणां
 मरयेनाशकाय ॥ मुकुंदभुक्तिमुक्तिद ॥ परमअविद्यातत्कार्यविनिर्मुक्त ॥ आनंदमुखरूप ॥ परमानंद इति श्रुतेः ॥ नंदगोपस्य द्रोणवस्ववतारस्य प्रियाय पुत्राय हि तैषिण इति वा ॥
 ॥ १४ ॥ महादेवाराधनकाले पुंडरीकीकृतमक्षिने त्रयेण महादेवात् प्राप्तं पुंडरीकतुल्यं नेत्रत्वाद्वा पुंडरीकाक्षस्तत्संबोधनं तथा ॥ तथा चादित्यपुराणे ॥ एवमुक्त्वा ददौ चक्रमित्युपक्रम्य नेत्रं च पद्मसदृशं

विष्णवेप्रभविष्णवइति ॥ यद्वा पुंडरीकेद्विषाक्षिणीयस्यसतथातत्संबोधनंतथा ॥ यद्वा पुंडरीकाक्षेअक्षयपरमधाम ॥ पुंडरीकंपरंधामाक्षयमव्ययमुच्यतइतिवचनात् ॥ दनुजेंद्राःहिरण्यकशि
पुप्रभृतयस्तेषांनिपूढननाशक ॥ गोपालरूपायस्फुरद्गर्हदलोद्गद्गादिरूपाय ॥ वेणुवादनकारिणेवेणुवाद्यकर्त्रे ॥ १५ ॥ गोप्योराधाप्रभृतयस्तासांप्रियाय ॥ केशिघ्नेकेशिनाम्नोदैत्यस्यहन्त्रे ॥
गोवर्धनंधरतीतिगोवर्धनधरस्तस्मै ॥ योगिनोरमंतेअस्मिन्नितिरामः ॥ तथाचपात्रे ॥ रमंतयोगिनोनंतेसत्यानंदेचिदात्मनि ॥ इतिरामपदेनासौपरंब्रह्माभिधीयतेइति ॥ रमयतिनयनमनांसीतिवारा
मस्तस्मै ॥ रघुनाथायरघुवंशोद्भवानांस्वामिने ॥ राघवायरघुवंशोद्भवाय ॥ १६ ॥ रावणारेदशग्रीवस्यशत्रो ॥ विभीषणस्यशरणमेवशरण्यआश्रयस्तंददातीतितथातत्संबोधनंविभीषणशरण्यद ॥
अजायजन्मरहिताय ॥ जयरूपायजयस्वरूपाय ॥ रणांगणविचक्षणरणभूमौदक्ष ॥ १७ ॥ क्षणादिर्दयस्यसक्षणादिःकालस्तद्रूपाय ॥ नानारूपायप्रपंचात्मने ॥ शार्ङ्गधनुर्वर्ततेयस्यतस्मै
शार्ङ्गिणे ॥ गदाकौमोदक्याख्याऽस्यास्तीतिगदीतस्मैगदिने ॥ चक्रमुदर्शनाख्यंवर्ततेऽस्येतिचक्रीतस्मै ॥ दैत्यानांचक्रंसमृहंविमर्दितुंशीलंयस्यतस्मैदैत्यचक्रविमर्दिने ॥ १८ ॥ बलाधिक्याद्बलः
संकर्षणस्तस्मैबलाय ॥ बलोच्छ्रयाद्बलभद्रःस एवतस्मैबलभद्राय ॥ बलस्यासुरस्यारातिःशत्रुरिद्रस्तस्यप्रियाय ॥ बलियज्ञप्रमथन बलिनाम्नोऽसुरस्ययज्ञविध्वंसन ॥ भक्तानांबलप्रदभक्तबल

गोपीप्रियायकेशिघ्नेगोवर्धनधरायच ॥ रामायरघुनाथायरघवायनमोनमः ॥ १६ ॥ रावणारेनमस्तुभ्यंविभीषणशरण्यद ॥ अजायजयरूपायरणां
गणविचक्षण ॥ १७ ॥ क्षणादिकालरूपायनानारूपायशार्ङ्गिणे ॥ गदिनेचक्रिणेतुभ्यंदैत्यचक्रविमर्दिने ॥ १८ ॥ बलायबलभद्रायबलारातिप्रियायच ॥
बलियज्ञप्रमथननमोभक्तवरप्रद ॥ १९ ॥ हिरण्यकशिपोर्वक्षोविदारणरणप्रिय ॥ नमोब्रह्मण्यदेवायगोब्राह्मणहितायच ॥ २० ॥ नमस्तेधर्मरूपायनमः
सत्त्वगुणायच ॥ नमःसहस्रशिरसेपुरुषायपरायच ॥ २१ ॥ सहस्राक्षसहस्रांग्रैसहस्रकिरणायच ॥ सहस्रमूर्तेंश्रीकांतनमस्तेयज्ञपूरुष ॥ २२ ॥ वेदवेद्यस्व
रूपायनमोवेदप्रियायचावेदायवेदगदिनेसदाचाराध्वगामिने ॥ २३ ॥ वैकुण्ठायनमस्तुभ्यंनमोवैकुण्ठवासिने ॥ विष्टरश्रवसेतुभ्यंनमोगुरुडगामिने ॥ २४ ॥

प्रद ॥ अभक्तानांबलंप्रकर्षेणयतिखंडयतीतिवा ॥ दोऽखंडनेइतिधातुः ॥ १९ ॥ हिरण्यकशिपोर्दैत्यस्यवक्षोवक्षःस्थलंविदारयतीतितथा ॥ रणाप्रियसंग्रामोत्सुक ॥ ब्रह्मभ्योब्राह्मणादिभ्यो
हितोब्रह्मण्यःसचासौदैवश्चेतितस्मै ॥ ब्राह्मणरूपायेतिकचित् ॥ गवांब्राह्मणानांचहिताय ॥ २० ॥ चोदनालक्षणोऽर्थोधर्मस्तद्रूपाय ॥ तथाचपारमर्षसूत्रं चोदनालक्षणोर्थोधर्मइति ॥
धर्माख्यदेवतारूपायेतिवा ॥ सत्त्वंगुणोयस्मिस्तस्मैशुद्धसत्त्वात्मकायेत्यर्थः ॥ सहस्रांशिरांस्यस्यतस्मै ॥ सहस्रशीर्षेत्यादिश्रुतेः ॥ पूर्णत्वात्पुरुषःपुरिशयनाद्वापुरुषः ॥ नवद्वारेपुरेशेतेपुरु
षस्तेनचोच्यते ॥ कार्यकारणतयापूर्वमपिस्थितत्वाद्वापुरुषः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ पूर्वमेवाहमिहासंतत्पुरुषस्यपुरुषत्वमिति ॥ तद्रूपाय ॥ परायपरमेश्वराय ॥ २१ ॥ सहस्रमक्षीणियस्यतत्संबोधनं
तथा ॥ सहस्रमंप्रयोयस्यतत्संबोधनंतथा ॥ सहस्रमपरिमिताःकिरणायस्यसूर्यरूपस्यतस्मै ॥ सहस्रमपरिमितामूर्तिर्यस्यतत्संबोधनंतथा ॥ श्रीकांतलक्ष्मीपते ॥ यज्ञपूरुषयज्ञाधिष्ठातृपुरुष
॥ २२ ॥ वेदवेद्योर्वेदकेवेद्यस्तत्स्वरूपाय ॥ वेदप्रियायवेदप्रवर्तकाय ॥ वेदांगवेदस्वरूपाय ॥ वेदतत्वेदःस्वप्रकाशश्रिदान्पातदृपायेतिवा ॥ वेदान्गादितुंकथयितुंव्यस्तुंवाशीलंयस्यतस्मैवेदव्यासरूपा
येत्यर्थः ॥ सदाचाररूपोयोऽध्वामार्गस्तेनगंतुंशीलंयस्यतस्मैतत्प्रवर्तकायेत्यर्थः ॥ २३ ॥ वैकुण्ठायविकुण्ठायाःपुत्राय ॥ पत्नीविकुण्ठाशुभ्रस्यवैकुण्ठैःसहितःसुरैः॥तस्यांसकलयाजज्ञैर्वैकुण्ठोभगवान्स्वय

मिति ॥ विकुण्ठायातामधिष्ठायतिष्ठतीतिवैकुण्ठस्तस्मादिति ॥ वैकुण्ठेवस्तुंशीलंयस्यतस्मै ॥ विष्टंयासिरांतीकीर्तयन्तीतिविष्टरायाज्ञवल्क्यादयस्तेभ्यः श्रूयतइतिविष्टरश्रवाः ॥ विष्टरेशब्दप्रपंच
मयेवेदेश्रूयतइतिवातस्मै ॥ गरुडेनगंतुंशीलंयस्यतस्मै ॥ २४ ॥ विष्वक्सेन विष्वगंचंतिपलायंतेदैत्यसेनायस्योद्योगमात्रेण ॥ यद्वा ॥ विष्वगंचनीसर्वतःप्रसर्पतीकैश्चिदप्यनिवारितासेनायस्यतत्संबोध
नंतया ॥ जगन्मयप्रपञ्चरूप ॥ इदंसर्वयदयमात्मोतिश्रुतेः ॥ विरोधिलक्षणयाजनाःपुण्यजनाराक्षसास्तानर्दयतीतिदाशरथिरूपेणजनमात्रंवाअर्दयतिप्रलयकालइतितत्संबोधनंहेजनार्दन ॥ त्रिविक्र
मायेति ॥ २५ ॥ केशवाय केशिनामानंदैत्यंहतवानिति केशवस्तस्मै ॥ तथाचहरिवंशे ॥ यस्मात्त्वयाहृतःकेशीतस्मान्मच्छासनंशृणु ॥ केशवोनामनाम्नात्वंख्यातो लोकेभविष्यासि ॥ केशसंज्ञिताःसूर्या
दिसंक्रांताअंशवस्तद्वत्तयावाकेशवः ॥ अंशवोयेप्रकाशंतेममतेकेशसंज्ञिताः ॥ सर्वज्ञाःकेशवन्तस्मान्मामाहुर्द्विजसत्तमाइतिमहाभारते ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाख्याताःशक्तयःकेशसंज्ञिताइत्यादौकेशशब्दः
शक्तिपर्यायः ॥ कोब्रह्मेतिसमाख्यातर्दशोहंसर्वदेहिनाम् ॥ आवांतवांकंसंभूतौततःकेशवनामवानइतिहरिवंशे ॥ तत्संबोधनंवातथा ॥ मायाख्याशक्तिर्वर्ततेयस्यतस्मै ॥ ब्रह्मगायिनेवेदगायिने ॥
तपोरूपायतपःस्वरूपायआलोचनरूपायेतिवा ॥ तपसांतपस्विनांफलदायिनेकर्मफलदात्रे ॥ २६ ॥ स्तुत्यायस्तोत्रस्यविषयभूताय ॥ स्तुतिरूपायस्तोत्रस्वरूपाय ॥ भक्तस्तुतिरतायभक्तानां

विष्वक्सेननमस्तुभ्यंजगन्मयजनार्दन ॥ त्रिविक्रमायसत्यायनमःसत्यप्रियायच ॥ २५ ॥ केशवायनमस्तुभ्यंमायिनेब्रह्मगायिने ॥ तपोरूपायतप
सांनमस्तेफलदायिने ॥ २६ ॥ स्तुत्यायस्तुतिरूपायभक्तस्तुतिरतायच ॥ नमस्तेश्रुतिरूपायश्रुत्याचारप्रियायच ॥ २७ ॥ अंजजायनमस्तुभ्यंस्वे
दजायनमोस्तुते ॥ जरायुजस्वरूपायनमउद्भिज्जरूपिणे ॥ २८ ॥ देवानामिंद्ररूपोसिग्रहाणामसिभानुमान् ॥ लोकानांसत्यलोकोऽसिसिंधूनांक्षी
रसागरः ॥ २९ ॥ सुरापगाऽसिसरितांसरसांमानसंसरः ॥ हिमवानसिशैलानांधेनूनांकामधुग्भवान् ॥ ३० ॥ धातूनांहाटकमसिस्फटिकश्चोपले
ष्वासि ॥ नीलोत्पलंप्रसूनेषुवृक्षेषुतुलसीभवान् ॥ ३१ ॥ सर्वपूज्यशिलानांवैशालग्रामशिलाभवान् ॥ मुक्तिक्षेत्रेषुकाशीत्वंप्रयागस्तीर्थपंक्तिषु ॥ ३२ ॥

स्तुतौप्रीयमाणाय ॥ श्रुतिरूपायवेदरूपाय ॥ वेदरूपायेतिकचित् ॥ श्रुत्याचारप्रियायश्रुत्याचारेणप्रीयमाणाय ॥ २७ ॥ अण्डजायपक्षिस्वरूपाय ॥ स्वेदजायमत्कुणादिरूपाय ॥ जरायुजस्वरूपा
यमानुषादिरूपाय ॥ उद्भिज्जरूपिणेतरूरूपिणे ॥ २८ ॥ विभूतिरूपेणस्तौति देवानामित्यारभ्यत्वामाहुर्जीवनेश्वरमित्यंतेन ॥ देवानांस्वादित्यादीनामिंद्ररूपोऽसिभवसि ॥ देवानामस्मिन्वासव
इतिभगवद्वचनात् ॥ नवग्रहाणांमध्येभानुमान्सूर्योऽसि ॥ चतुर्दशलोकानांमध्येसत्यलोकोब्रह्मलोकोऽसि ॥ सप्तानांसिंधूनांसागराणामध्येक्षीरसागरोऽसीतिसर्वत्रानुपज्जते ॥ २९ ॥ सरितां
नदीनांमध्येसुरापगार्गंगाऽसि ॥ स्रोतसामस्मिन्जाह्नवीतिभगवद्वचनात् ॥ सरसांसरोवराणांमध्येमानसंब्रह्मणोमनसोभवंसरोऽसि ॥ तथाचरामायणे ॥ कैलासेपर्वतेराममनसानिर्मितंसरः ॥
ब्रह्मणारघुशार्दूलमानसंनामतेनतदिति ॥ शैलानांपर्वतानांमध्येहिमवान्हिमालयोऽसि ॥ स्थावराणांहिमालयइतिभगवद्वचनात् ॥ धेनूनांमध्येकामधुक्सुरभिर्भवानस्ति ॥ धेनूनामस्मिकामधुगिति
भगवद्वचनात् ॥ ३० ॥ अष्टानांमुवर्णादीनांधातूनांमध्येहाटकंमुवर्णमसि ॥ उपलेषुपाषाणेषुमध्येस्फटिकरूपपाषाणोसि ॥ प्रसूनेषुपुष्पेषुनीलोत्पलंनीलपद्ममसि ॥ वृक्षेषुमध्येतुलसीसुरसा
भवानस्ति ॥ तुलसीसुरसागौरीभूतघ्नीबहुमंजरीतिधन्वंतरिः ॥ ३१ ॥ सर्वेषांसर्वावायाःपूज्यशिलास्तासांमध्येशालग्रामशिलाभवानस्ति ॥ मुक्तिक्षेत्रेषुमध्येकाशीत्वमसि ॥ तीर्थपंक्तिषुतीर्थ

समूहेषु प्रयागस्त्वमसि ॥ ३२ ॥ वर्णेषु श्वेतरक्तपीतकृष्णेषु मध्ये श्वेतवर्णोऽसि ॥ द्विपदां पदद्वययुक्तानां मध्ये ब्राह्मणो भवानस्ति ॥ अंडजेषु पक्षिषु मध्ये गरुडोऽसि ॥ वैनतेयश्च पक्षिणामिति भगवद्वचनात् ॥ व्यवहारेषु लोकचर्यासु मध्ये वाग्वाणी भवानस्ति ॥ ३३ ॥ वेदेषु ऋगादिषु चतुर्षु उपनिषद्प्रोवेदांतभागो भवानस्ति ॥ मंत्राणां गायत्र्यादीनां मध्ये प्रणवोऽकारोऽसि ॥ मंत्राणां प्रणवस्त्रिवृदिति भागवतोक्तेः ॥ अक्षराणामकारादीनां मध्येऽकारोऽसि ॥ अक्षराणामकारोऽस्मीति भगवद्वचनात् ॥ यज्वनां यज्ञकर्तृणां मध्ये सोमरूपधृक्चंद्ररूपधृक् ॥ नक्षत्राणामहंशशीतिभगवद्वचनात् ॥ ३४ ॥ प्रतापिनां प्रतापवतां मध्येऽग्निरसि ॥ वसूनां पावकश्चास्मीति भगवद्वचनात् ॥ क्षमावतां सहनशक्तिमतां क्षमासहनशक्तिरसि ॥ दातृणां दानकर्तृणां मध्ये पर्जन्यो मेघस्तदधिष्ठातृदेवोऽसि ॥ पवित्राणां मध्ये परोऽसि उत्कृष्टोऽसि ॥ हीति प्रसिद्धौ ॥ एवमन्यत्रापि ॥ पवित्राणां पवित्रं य इति स्मृतेः ॥ पयोह्यसीति पाठे पयोजलम् ॥ ३५ ॥ सर्वशस्त्राणां मध्ये चापो धनुरसि ॥ आयुधानां धनुरहमिति भगवदुक्तेः ॥ वेगवतां मध्ये वातोऽसि ॥ पवनः पवतामस्मीति भगवद्वचनात् ॥ इंद्रियवर्गेषु इंद्रियसमुदायेषु मध्ये मनोऽसि ॥ इंद्रियाणां मनश्चास्मीति भगवद्वचनात् ॥ निर्भयाणां मध्ये करोहस्तो ह्यसि ॥ अतएव भवेत्प्रत्युपस्थिते करमेव प्रसारयति सर्वो लोका इति ॥ ३६ ॥ व्याप्तिमतां विभूनां पदार्थानां मध्ये व्योम आकाशं त्वमसि ॥ वैदित्यपि प्रसिद्धौ ॥ एवमन्यत्रापि ॥ आत्मनां प्रत्यक् चैतन्यानां मध्ये परमा

वर्णेषु श्वेतवर्णोऽसि द्विपदां ब्राह्मणो भवान् ॥ गरुडोऽस्य अंडजेष्वपीश व्यवहारेषु वाग्भवान् ॥ ३३ ॥ वेदेषु पक्षिषु ऋगामंत्राणां प्रणवो ह्यसि ॥ अक्षराणामकारोऽसि यज्वनां सोमरूपधृक् ॥ ३४ ॥ प्रतापिनामग्निरसि क्षमाऽसित्वं क्षमावताम् ॥ दातृणामसि पर्जन्यः पवित्राणां परो ह्यसि ॥ ३५ ॥ चापोऽसि सर्वशस्त्राणां वातो वेगवतामसि ॥ मनोऽसीन्द्रियवर्गेषु निर्भयाणां करो ह्यसि ॥ ३६ ॥ व्योम व्याप्तिमतां त्वं वै परमात्माऽसि चात्मनाम् ॥ संध्योपास्तिर्भवान् देव सर्वानित्येषु कर्मसु ॥ ३७ ॥ क्रतूनामश्वमेधोऽसि दानानामभयं भवान् ॥ लाभानां पुत्रलाभोऽसि वसंतस्त्वमृतपुष्पहो ॥ ३८ ॥ युगानां प्रथमोऽसि त्वं तिथीनां त्वं कुहूह्यसि ॥ पुण्योऽसि नक्षत्रगणेषु संक्रमः सर्वपर्वसु ॥ ३९ ॥ योगेषु व्यतिपातस्त्वंतृणेषु हि कुशो भवान् ॥ उद्यमानां हि सर्वेषां निर्वाणं त्वमसि प्रभो ॥ ४० ॥

त्मासि ॥ अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताश्रयः स्थित इति भगवद्वचनात् ॥ अहमात्मा द्वामीषां भूतानां सुहृदीश्वर इति भागवतोक्तेश्च ॥ हे देव सर्वेषु नित्येषु कर्मसु भवान्संध्योपास्तिः संध्योपासनमस्ति ॥ ३७ ॥ क्रतूनां यागानां मध्येऽश्वमेधोऽसि ॥ दानानां तुलापुरुषादीनां मध्ये भवानभयरूपं दानमस्ति ॥ लाभानां राज्यप्राप्त्यादीनां मध्ये भवान् पुत्रलाभोऽस्ति पुत्रोत्पत्तिरूपो लाभोऽस्ति ॥ अहोभो देव षड्ऋतुषु मध्ये त्वं वसंतऋतुरसि ॥ ऋतूनां कुसुमाकर इति भगवदुक्तेः ॥ ३८ ॥ युगानां सत्यत्रेता द्वापरकलीनां मध्ये प्रथमो युगः सत्ययुगस्त्वमसि ॥ तिथीनां प्रतिपदादिपंचदशानां मध्ये कुहूह्यमावास्याऽसि ॥ नक्षत्रगणे नक्षत्रसमूह मध्ये पुण्यो नक्षत्रमसि ॥ पुंस्त्वं नक्षत्राणां स्त्रीपुंरूपत्वात् ॥ तथा चात्रैवोक्तम् ॥ पुरुषायित संज्ञेन तत्तं यत्तपसाऽधुना ॥ भवतीभिस्ततः पुंस्त्वमिच्छया बोधविष्यतीति ॥ सर्वपर्वसु सर्वपुण्यकालेषु मध्ये संक्रमः संक्रांतिरसि ॥ ३९ ॥ योगेषु सप्तविंशतिसंख्येषु व्यतिपातारव्योयोगस्त्वम् ॥ रविवासरसंयुक्ताऽमावास्या व्यतिपात इति केचित् ॥ तृणेषु मध्ये भवान् कुशोऽसि ॥ कुशोऽस्मि दर्भजातीनामिति भागवतोक्तेः ॥ उद्यम्यंते प्रसाध्यंते इत्युद्यमाधर्मार्थकाममोक्षास्तेषां सर्वेषामुद्यमानां मध्ये निर्वाणमोक्षस्त्वमसि ॥ उपमानां हि सर्वेष्वपि व्यतिपाते सर्वेषु दार्ष्टान्तिकेषु उपमानं दृष्टान्तो भवानित्यर्थः ॥ ४० ॥

सर्वासांकामादिवुद्दीनांमध्येइहजगतिहेअजधर्मबुद्धिर्भवानस्ति ॥ सर्ववृक्षेषुमध्येभवानश्वत्थवृक्षोस्ति ॥ अश्वत्थःसर्ववृक्षाणामितिभगवद्वचनात् ॥ लतासुमध्ये ॥ चःसमुच्चये ॥ एवमन्यत्रापि ॥ सोमवल्लीसोमलताभवानस्ति ॥ ४१ ॥ अहोहेविष्णोपवित्रेषुसाधनेषूपायेषुमध्येभवान्प्राणायामःप्राणसंयमोस्ति ॥ सर्वलिङ्गेषुमध्येसर्वदःश्रीमान्विश्वेश्वरोभवानस्ति ॥ ४२ ॥ मित्राणांमध्ये कलत्रंभार्यात्वमसि ॥ सर्वबंधूनांमध्येधर्मरूपोबंधुरसि ॥ अनुक्तसर्वसमुच्चयार्थमाह ॥ त्वत्तदिति ॥ हेनारायणजीवानामाश्रयचराचरेजंगमस्थावरात्मकेऽस्मिन्जगतिवत्त्वोऽन्यत्रास्तिवमेवसर्वमि त्यर्थः ॥ ४३ ॥ त्वमेवमातेत्यादिश्लोकस्तुत्वत्तइत्यस्मात्पूर्वबोद्धव्यः ॥ अथवाकिंतदन्यन्मतोऽन्यत्रास्तीत्याकांक्षायामुपलक्षणार्थत्वेनकानिचिद्वस्तुनिदर्शयति ॥ त्वमेवमाताजननी ॥ त्वंतातः पिता ॥ त्वंसुहृत्प्रत्युपकारमनपेक्ष्यहितकारी ॥ महाधनंनिधिरूपम् ॥ त्वमेवसौख्यसंपत्तिःसुखसंभारः ॥ त्वमायुर्जीवनंजीवनेश्वरोजीवश्चत्वम् ॥ एवकारावन्ययोगव्यावर्तकौसर्वत्रसंबध्यते

सर्वासामिहबुद्दीनांधर्मबुद्धिर्भवानज ॥ अश्वत्थःसर्ववृक्षेषुसोमवल्लीलतासुच ॥ ४१ ॥ प्राणायामोसिसर्वेषुसाधनेषुशुचिष्वहो ॥ सर्वदःसर्वलिङ्गे शुश्रीमान्विश्वेश्वरोभवान् ॥ ४२ ॥ मित्राणांहिकलत्रंत्वंधर्मस्त्वंसर्वबंधुषु ॥ त्वत्तो नान्यज्जगत्यस्मिन्नारायणचराचरे ॥ ४३ ॥ त्वमेवमातात्वंतातस्त्वं सुतस्त्वममहाधनम् ॥ त्वमेवसौख्यसंपत्तिस्त्वमायुर्जीवनेश्वरः ॥ ४४ ॥ साकथायत्रतेनामतन्मनोयत्त्वदर्पितम् ॥ तत्कर्मयत्त्वदर्थवैतत्तपोयद्भव त्स्मृतिः ॥ ४५ ॥ तद्धनंधनिनांशुद्धंयत्त्वदर्थेव्ययीकृतम् ॥ सएवसकलःकालोयस्मिन्निष्णोत्वमर्च्यसे ॥ ४६ ॥ तावच्चजीवितंश्रेयोयावत्त्वंहृदिवर्तसे ॥ रोगाःप्रशममायांतित्वत्पादोदकसेवनात् ॥ ४७ ॥ महापापानिगोविंदबहुजन्मार्जितान्यपि ॥ सद्योविलयमायांतिवासुदेवेतिकीर्तनात् ॥ ४८ ॥ अहोपुंसांमहामोहस्त्वहोपुंसांप्रमादता ॥ वासुदेवमनादृत्ययदन्यत्रकृतश्रमाः ॥ ४९ ॥ इदमेवहिमांगल्यमिदमेवधनार्जनम् ॥ जीवितस्यफलंचै तद्यदामोदरकीर्तनम् ॥ ५० ॥ अधोक्षजात्परोधर्मो नार्थो नारायणात्परः ॥ नकामःकेशवादन्योनापवर्गोहरिर्विना ॥ ५१ ॥ इयमेवपराहानिरुपसर्गो यमेवहि ॥ अभाग्यंपरमंचैतद्वासुदेवंनयत्स्मरेत् ॥ ५२ ॥ हरेराराधनंपुंसांकिंकिंनकुरुतेवत ॥ पुत्रमित्रकलत्रार्थराज्यस्वर्गापवर्गदम् ॥ ५३ ॥ हरत्यघं ध्वंसयतिव्याधीनाधीन्प्रियच्छति ॥ धर्मविवर्धयेत्क्षिप्रंप्रयच्छतिमनोरथम् ॥ ५४ ॥ भगवच्चरणद्वंद्वंनिर्द्वंद्वध्यानमुत्तमम् ॥ पापिनापिप्रसंगेनवि हितंस्वाहितंपरम् ॥ ५५ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ एवंब्रह्मरुद्रविष्णुरूपेणविभूतिरूपेणचस्तुत्वाइदानीनानाविधयास्तौति ॥ इत्युक्त्वेत्यतःप्राक्ततेनग्रंथेन ॥ सफलःसंपूर्णः ॥ सकलइतिकचित् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ महापापा निब्रह्महत्यादीनिवासुदेवेतिकीर्तनात्सद्योविलयमायांतीत्यन्वयः ॥ ४८ ॥ अहोइतिस्वेदे ॥ यद्येनमोहेनप्रमादेनवाऽन्यत्रकृतश्रमास्तेषुमांसः ॥ अन्यत्रकृतःश्रमोयैस्तेतथा ॥ पाठांतरेकृतश्चासौश्रमश्चे त्यर्थःतैःपुंभिः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ नार्थइतिनकारःकाकाक्षिन्यायेनोभयत्रसंबध्यते ॥ नाधोक्षजादितिवापाठः ॥ अपवर्गोमोक्षः ॥ ५१ ॥ उपसर्गोपद्रवः ॥ नरोनंतनवेदयेदितिकचित् ॥ ५२ ॥ वतेत्याश्रये ॥ ५३ ॥ आधीन्मानसीर्व्यथाः ॥ नियच्छतिनाशयति ॥ ५४ ॥ भगवदिति ॥ भगवच्चरणयोर्द्वंद्वयुगलेनिर्द्वंद्वध्यानंनिश्चलंध्यानमतएवोत्तमंपापिनापिप्रसंगेनधनादिमाप्त्यर्थंविहितंकृतंचेतर्हि

तत्परं स्वहितमिति ॥ तथाचोक्तम् ॥ हरिर्हरति पापानि दुष्टचित्तैरपि स्मृतः ॥ अनिच्छयापि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः ॥ सर्वपापप्रसक्तोऽपि ध्यायन्निमिषमच्युतम् ॥ द्विजस्तपस्वी भवति पांक्तिपावनपावन इत्यादि ॥ ५५ ॥ महान्त्युपपदानि उपसमीपे पदानि भजितुं शीलं येषां तानि पापानि तथा ॥ महापापान्यपीत्यर्थः ॥ सुलीनध्यानसंपन्नो निश्चलध्यानसंबद्धः ॥ सुनीलध्यानसंपन्न इति पाठे सुनीलः श्रीकृष्णस्तस्य ध्याने न संपन्न इति व्याख्येयम् ॥ नामोच्चारणो मोक्षारणम् ॥ ५६ ॥ किंच प्रमादादपीति ॥ अनलकणोऽग्निर्विस्फुलिंगः ॥ अर्घपापं संसारं वा ॥ तथाच वैष्णवे ॥ अवशेनापि यन्नामि कीर्तिते सर्वपातकैः ॥ पुमान्सद्यो विमुच्येत सिंहस्तैर्वृकैरिव ॥ भागवते ॥ सांकेत्यं पारिहास्यं वास्तोभं हेलनमेव वा ॥ वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाघहरं विदुः ॥ अत्रापि वक्ष्यति ॥ यदि जातु चिदन्धकद्विपस्तव नामौष्ठपुटाद्विनिःसृतम् ॥ शिवशंकरचंद्रशेखरेत्यसकृत्तस्य न संसृतिः पुनरिति ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विष्णुपादां ब्रूवात् ॥ तदुक्तम् ॥ शालग्रामशिलातोयं यदि शंखास्थितं भवेत् ॥ तदा प्रयोजनं नास्ति तीर्थे नैव लोभ्य संभवैरिति ॥ ५९ ॥ उपहारं नैवेद्यम् ॥ पुरोडाशो नाम यज्ञेषु देवभ्यो देयो द्रव्यप्रभेदोऽयं तपवित्रः पदार्थः ॥ तथाचोक्तम् ॥ सदा पुरोडाशपवित्रिता धरा इति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ शंखचक्रांकिततनुरिति

पापि नांयानि पापानि महोपपदभाज्यपि ॥ सुलीनध्यानसंपन्नो नामोच्चारो हरेर्हरेत् ॥ ५६ ॥ प्रमादादपि संस्पृष्टो यथाऽनलकणो दहेत् ॥ तथौष्ठपुटसंस्पृष्टं हरिनामहरेदधम् ॥ ५७ ॥ नितांतं कमलाकांतिं तांतं चित्तं विधाय यः ॥ संशीलयेत्क्षणं नूनं कमलातत्र निश्चला ॥ ५८ ॥ अयमेव परो धर्मस्त्वदमेव परंतपः ॥ इदमेव परं तीर्थं विष्णुपादां वुयत्पिबेत् ॥ ५९ ॥ तवोपहारं भक्त्या यः सेवते यज्ञपूरुष ॥ सेवितस्तेन नियतं पुरोडाशो महाधिया ॥ ६० ॥ स चैवावभृथस्नातः स च गंगाजलाद्भुतः ॥ विष्णुपादोदकं कृत्वा शंखेयः स्नाति मानवः ॥ ६१ ॥ शालग्रामशिलायेन पूजिता तुलसीदलैः ॥ स पारिजातमालाभिः पूज्यते सुरसद्मनि ॥ ६२ ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा यदि वेतरः ॥ विष्णुभक्तिसमायुक्तो ज्ञेयः सर्वोत्तमश्च सः ॥ ६३ ॥ शंखचक्रांकिततनुः शिरसामंजरीधरः ॥ गोपीचंदनलिप्तांगो दृष्टश्चेत्तद्वचकुतः ॥ ६४ ॥ प्रत्यहं द्वादशशिलाः शालग्रामस्य योऽर्चयेत् ॥ द्वावत्याः शिलायुक्ताः स वैकुण्ठमहीयते ॥ ६५ ॥

गोपीचंदनादिना न तु दाहेन ॥ बृहन्नारदीये दाहेन शंखचक्रधारणस्य निषिद्धत्वात् ॥ तथाहि ॥ यस्तु संतप्तशंखादिलिंगचिह्नतनुरनरः ॥ स सर्वयातनाभोगी चांडालो जन्मकोटिभिः ॥ तं द्विजंतं शंखादिलिंगांकिततनुरनरः ॥ संभाष्य रौरवं यातियावदिद्राश्चतुर्दश ॥ चक्रांकिततनुर्यत्र तत्र कोपिन संवसेत् ॥ यदि तिष्ठेन्महापापी सहस्रब्रह्मा भवेत् ॥ गंगास्नानरतो वापि अश्वमेधरतोपि वा ॥ चक्रांकिततनुरदृष्ट्वा पश्येत्सूर्यजपन्नरः ॥ जपेन्न शतरुद्रीयमन्यथा रौरवं ब्रजेत् ॥ ब्राह्मणस्य तनुर्येया सर्वदेवसमाश्रिता ॥ सा चेत्संतापिताराजन्किमु वक्ष्यामहेततः ॥ चक्रांकिततनुर्वापिराजं ह्लिंगान्वितोपि वा ॥ नाधिकारी परिज्ञेयः श्रौतस्मात्तेषु कर्मस्त्विति ॥ न च अतस्तनूर्न तदा मो अश्नुत इति श्रुतिविरोधेन स्मृतेश्च सामान्यम् ॥ श्रुतेरर्थान्तरपरत्वात् ॥ कच्छचांदायणादिनाऽतस्तनुरसंतापित देहोऽतएवामोऽपकोऽदधरागादिः पुमांस्तदब्रह्मनाश्नुतेन प्राप्नोतीति श्रुतेरर्थः ॥ तुलस्यामंजरीधरः ॥ शिरसामस्तकेन ॥ सुरसामंजरीधर इति पाठे सुरसा तुलसी ॥ तदधमित्यत्र तच्छब्दो द्रष्टव्यः ॥ ६४ ॥ शालग्रामस्य चंपकारण्यांतर्गत

चक्रतीर्थस्य ॥ शालग्रामस्य शालग्रामाणां द्वादशशिला इति वा ॥ द्वारवत्याः शिला द्वारकाचक्रम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ गायामिगानं करोमि ॥ श्रयामीति क्वचित् ॥
॥ ७२ ॥ ७३ ॥ स्त्रैणोस्त्रीसमूहे ॥ श्यामलतनुं श्रीकृष्णम् ॥ ७४ ॥ सर्वेषामिति ॥ हृदयेषु आवसतीति हृदयावासो जीवरूपेण ॥ साक्षादपरोक्षः ॥ यत्साक्षादपरोक्षोद्ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ साक्षी अंत
र्यामी ॥ सर्वगत्वा विनावहिरंतरन्यनवेन्नित्वा मेव सर्ववैज्ञीत्यर्थः ॥ यदन्यदिति पाठेत्वा विना त्वत्तः सकाशाद्यदन्यत्तत्त्वमेवेत्यन्वयः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ अन्नादिति ॥ तद्दृष्टेः साचासौ वृष्टिश्चेति तद्दृष्टिस्तस्याः

तुलसीयस्य भवने प्रत्यहं परिपूज्यते ॥ तद्गृहं नोपसर्पति कदाचिद्यमर्किकराः ॥ ६६ ॥ हरिनामाक्षरमुखं भाले गोपीमृदांकितम् ॥ तुलसीमालितोरस्कं स्पृशे
युनयमानुगाः ॥ ६७ ॥ गोपीमृतुलसीशंखः शालग्रामः सचक्रकः ॥ गृहेपियस्य पंचैते तस्य पापभयंकुतः ॥ ६८ ॥ ये मुहूर्ताः क्षणायै च याः काष्ठाये निमे
षकाः ॥ ऋते विष्णुस्मृतेर्यातास्तेषु मुष्टोयमेनसः ॥ ६९ ॥ कद्रवक्षरं हरेर्नामस्फुलिंगसदृशं ज्वलत् ॥ महती पातकानां चराशिस्तूलोपमा क्वच ॥ ७० ॥
गोविंदं परमानंदं मुकुंदं मधुसूदनम् ॥ त्यक्तान्यनैव जानामि न भजामि स्मरामि न ॥ ७१ ॥ न न मा भिन च तौ मि न पश्यामीह च क्षुपा ॥ न स्पृशामि न वाया
मि गायामि न हरिं विना ॥ ७२ ॥ जले स्थले च पातालेऽप्यनिले चानलेऽचले ॥ विद्याधरा सुरसुरे किं नरे वानरे नरे ॥ ७३ ॥ तृणे स्त्रैणे च पाषाणे तरुगुल्मलता
मुच ॥ सर्वत्र श्यामलतनुं वीक्षे श्रीवत्सवक्षसम् ॥ ७४ ॥ सर्वेषां हृदयावासः साक्षात्साक्षी त्वमेव हि ॥ बहिरंतर्विनात्वां तु न ह्यन्यं वेन्निसर्वगम् ॥ ७५ ॥
इत्युक्त्वा विररामासौ शिवशर्मन् ध्रुवस्तदा ॥ देवोऽपि भगवान् विष्णुस्तमुवाच प्रसन्नदहक् ॥ ७६ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ अयि बाल विशालाक्ष ध्रुव
ध्रुवमतेऽनघ ॥ परिज्ञातो मया सम्यक् तव हृत्स्थो मनोरथः ॥ ७७ ॥ अन्नाद्भवंति भूतानि वृष्टेरन्नसमुद्भवः ॥ तद्दृष्टेः कारणं सूर्यः सूर्याधारोऽध्रुवैधिभोः ॥ ७८ ॥
ज्योतिश्चक्रस्य सर्वस्य ग्रहर्क्षादेः समंततः ॥ गगने भ्रमतो नित्यं त्वमाधारो भविष्यसि ॥ ७९ ॥ मेढी भूतस्तु वै सर्वान् वायुपाशैर्नियंत्रितान् ॥ आकल्पंतत्पदं
तिष्ठभ्रामयञ्ज्योतिषांगणान् ॥ ८० ॥

सूर्यः कारणम् ॥ तदिति पृथक्पदं वा ॥ तत्तस्माद्गोदेऽध्रुवत्वं सूर्याधार एधि भवेत्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नंततः प्रजाइति ॥
॥ ७८ ॥ ७९ ॥ धान्याक्रमणाय भ्राम्यमाणानां पशूनां बन्धनस्तं भो मेढी तत्सदृशो मेढी भूत इत्यर्थः ॥ आकल्पं कल्पपर्यंतम् ॥ कल्पोऽत्र ब्रह्मणो दिनं परार्धद्वितयं वा ॥ स्थास्तुः परस्तात्कल्पवासिना
मिति भागवतोक्तेः ॥ ८० ॥

आसादिप्राप्तम् ॥ आदायीतिपाठेगृहीतमित्यर्थः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ शक्राद्यैरपिदुर्लभैरपिप्राप्तुमशक्यमित्यर्थः ॥ तत्त्वत्साच्चदधीनम् ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ महोपसर्गश
मनीग्रहादिमहापीडानाशिनी ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ अनेकानिदानानिदत्त्वानानाव्रतानिचक्रुत्वायथालाभानवाप्नोतितथाऽनयास्तुत्याऽत्राप्नोति ॥ सर्वैर्दानव्रतादिभिर्यत्फलंलभ्यते

आराध्यश्रीमहादेवपुरापदमिदंमया ॥ आसादियत्तदेतत्तेतपसाप्रतिपादितम् ॥ ८१ ॥ केचिच्चतुर्युगंयावत्केचिन्मन्वंतरंध्रुव ॥ तिष्ठंतित्वंतुवैकल्पंपदमे
तत्प्रशास्यासि ॥ ८२ ॥ मनुनापिनयत्प्रापिकिमन्यैर्मानवैर्ध्रुव ॥ तत्पदंविहितंत्वत्साच्छक्राद्यैरपिदुर्लभम् ॥ ८३ ॥ अन्यान्वरान्प्रयच्छामिस्तवेनाने
नतोषितः ॥ सुनीतिरपितेमातात्वत्समीपेचरिष्यति ॥ ८४ ॥ इदंस्तोत्रवरंयस्तुपठिष्यतिसमाहितः ॥ त्रिसंध्यंमनुजस्तस्यपापंयास्यतिसंक्षयम् ॥ ८५ ॥
नतस्यसदनंलक्ष्मीःपरित्यक्ष्यत्यसंशयम् ॥ नजनन्यावियोगश्चनबंधुकलहोदयः ॥ ८६ ॥ ध्रुवस्तुतिरियंपुण्यामहापातकनाशिनी ॥ ब्रह्महापिवि
शुद्धयेतकाकथेतरपापिनाम् ॥ ८७ ॥ महापुण्यस्यजननीमहासंपत्तिदायिनी ॥ महोपसर्गशमनीमहाव्याधिविनाशिनी ॥ ८८ ॥ यस्याऽस्तिपरमाभ
क्तिर्मयिनिर्मलचेतसः ॥ ध्रुवस्तुतिरियंतेनजप्यामत्प्रीतिकारिणी ॥ ८९ ॥ समस्ततीर्थस्नानेनयत्फलंलभतेनरः ॥ तत्फलंसम्यगाप्नोतिजपन्स्तुत्या
नयामुदा ॥ ९० ॥ संतिस्तोत्राण्यनेकानिममप्रीतिकराणिच ॥ ध्रुवस्तुतेर्नचैतस्याःकलामर्हतिषोडशीम् ॥ ९१ ॥ श्रुत्वापीमांस्तुतिंमर्त्यःश्रद्धयाप
रयामुदा ॥ पातकैर्मुच्यतेसद्योमहत्पुण्यमवाप्नुयात् ॥ ९२ ॥ अपुत्रःपुत्रमाप्नोतिनिर्धनोधनमाप्नुयात् ॥ अभक्तोभक्तिमाप्नोतिकीर्तनाच्चध्रुवस्तुतेः ॥
॥ ९३ ॥ दत्त्वादानान्यनेकानिकृत्वानानाव्रतानिच ॥ यथालाभानवाप्नोतितथास्तुत्याऽनयानरः ॥ ९४ ॥ त्यक्त्वासर्वाणिकार्याणित्यक्त्वाजप्यान्यने
कशः ॥ ध्रुवस्तुतिरियंजप्यासर्वकामप्रदायिनी ॥ ९५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ ध्रुवावधेद्विद्व्यामिहितंत्वमहामते ॥ येनतेनिश्चलंसम्यक्पदमे
तद्विष्यति ॥ ९६ ॥ अहंजिगमिषुस्त्वासंपुरींवारणसींशुभाम् ॥ साक्षाद्विश्वेश्वरोयत्रतिष्ठतेमोक्षकारणम् ॥ ९७ ॥ विपन्नानांचजंतूनांयत्रविश्वेश्वरः
स्वयम् ॥ कर्णेजापंप्रकुरुतेकर्मनिर्मूलनक्षमम् ॥ ९८ ॥ अस्यसंसारदुःखस्यसर्वोपद्रवदायिनः ॥ उपायएकएवास्तिकाशिकानंदभूमिका ॥ ९९ ॥
इदंरम्यमिदंनेतिबीजंदुःखमहातरोः ॥ तस्मिन्काश्यपिनादग्धेदुःखस्यावसरःकुतः ॥ १०० ॥ प्राप्यंसंप्राप्यतेयेननभूयोयेनशोच्यते ॥ परायानिर्वृतेः
स्थानंयत्तदानंदकाननम् ॥ १ ॥ अमृतायनमुत्सृज्यपुरुषोन्यत्रयोवसेत् ॥ आनंदकाननंशंभोःकुतस्तस्यसुखोदयः ॥ २ ॥

तत्सर्वमनयास्तुत्याप्राप्यतइत्यर्थः ॥ कामानितिकचित् ॥ नतथाकाममाप्नोतीतिपाठः ॥ १०० ॥ १ ॥ अमृतायनमुत्सृज्यपुरुषोन्यत्रयोवसेत् ॥ आनंदकाननंशंभोःकुतस्तस्यसुखोदयः ॥ २ ॥
शीस्तौति अस्येत्यादिषड्विः ॥ आनन्दभूमिकाआनंदरूपस्थानम् ॥ ९९ ॥ काश्यपिनाकाशीमरणनिमित्तरुद्रेपदिष्टज्ञानाग्निनेत्यर्थः ॥ १०० ॥ १ ॥ अमृतायनंकेवल्याश्रयम् ॥ २ ॥

निर्गतारिपवोयस्मात्तद्वाष्टनीरिपु ॥ ३ ॥ काशीकाशीप्रति ॥ कथंभूतंविश्वेशम् ॥ जगदर्च्यम् ॥ पाठांतरेकाशीविशेषणम् ॥ ४ ॥ सविश्वेश्वरःसुदर्शनचक्रदः ॥ ५ ॥ पुरेति ॥ पुरापूर्वहरःपादांगुष्ठस्ययाग्रेखातस्याउत्थमुत्पादितंचक्रंसृष्ट्वाप्रक्षिप्यजालंधरंदैत्यमहरन्मारितवानित्यर्थः ॥ कथंभूतम् ॥ ममापिपरिकंपनंकंपजनकम् ॥ पादांगुष्ठस्यरेखाधइतिकचित् ॥ पादांगुष्ठस्यरेखातइतिवान्यत्र ॥ पादांगुष्ठस्यरेखास्वितिचापरत्र ॥ पादांगुष्ठस्यग्रेणेतिकृत्वेतिचसर्वत्र ॥ ६ ॥ समुदर्शनचक्रदइत्युक्तंतत्प्राप्तिमेवसकारणादर्शयति ॥ तच्चक्रमिति ॥ एवंहिश्रूयतेआदित्य

वरंशरावहस्तस्यचांडालागारवीथिषु ॥ भिक्षार्थमटनंकाश्यांराज्यंनान्यत्रनीरिपु ॥ ३ ॥ वैकुण्ठनगरात्काशींनित्यंविश्वेशमर्चितुम् ॥ अहमायामिनि यमाज्जगदर्च्यतर्चिताम् ॥ ४ ॥ मयियापरमाशक्तिस्त्रिलोक्यारक्षणक्षमा ॥ तत्रहेतुर्महेशानःसमुदर्शनचक्रदः ॥ ५ ॥ पुराजालंधरंदैत्यंममापिपरिकंपनम् ॥ पादांगुष्ठाग्रेखोत्थंचक्रंसृष्ट्वाहरोऽहरत् ॥ ६ ॥ तच्चचक्रमयालब्धनेत्रपद्मार्चनाद्विभोः ॥ एतत्सुदर्शनाख्यंवैदैत्यचक्रप्रमर्दनम् ॥ ७ ॥ तन्मयातवरक्षार्थंभूतविद्रावणंपरम् ॥ तावत्प्रणुन्नंपुरतस्ततश्चाहमिहागतः ॥ ८ ॥ काशीमिदानींयास्यामिविश्वेश्वरविलोकने ॥ अद्ययात्राऽस्तिमहतीकार्तिक्यां बहुपुण्यदा ॥ ९ ॥ कार्तिकस्यचतुर्दश्यांविश्वेशंयोजिविलोकयेत् ॥ स्नात्वाचोत्तरवाहिन्यांनतस्यपुनरागतिः ॥ ११० ॥ इत्युक्ताताक्ष्यमारोप्यध्रुवमानं दमेदुरम् ॥ क्षणाद्वाराणसींप्रापहरिःस्मरहरोषिताम् ॥ ११ ॥ पंचक्रोश्याश्चसीमानंप्राप्यदेवोजनार्दनः ॥ नैनतेयादवारुह्यकरेधृत्वाध्रुवंततः ॥ १२ ॥ मणिकर्ण्यारिस्त्रायविश्वेशमभिपूज्यच ॥ ध्रुवंभाषेभगवान्हितंतस्यचिकीर्षयन् ॥ १३ ॥ लिंगंस्थापययत्नेनक्षेत्रेऽत्रैवाविमुक्तके ॥ त्रैलोक्यस्थापनं पुण्यंयथाभवतितेऽक्षयम् ॥ १४ ॥ नियुतंयत्परिस्थाप्यलिंगानिफलमाप्यते ॥ अन्यत्रतदिहैकेनलिंगेनपरिलभ्यते ॥ १५ ॥ कालेनभंगमापन्नं जीर्णोद्धारंकरोति यः ॥ इहतस्यफलस्यांतःप्रलयेपिनजायते ॥ १६ ॥

पुराणे ॥ स्वर्णकमलसहस्रेणश्रीशंकरंश्रीकृष्णःप्रत्यहंपूजयतिस्म ॥ तत्रकदाचिच्छ्रीकृष्णस्यभावजिज्ञासयैकस्मिन्कमलेविश्वेश्वरेणहृतेएतद्वाक्यम् ॥ हृतेपुष्पेतदाविष्णुश्चितयन्किमिदंत्विति ॥ ज्ञात्वात्मनेत्रमुद्धृत्यपूजयामासशंकरम् ॥ ततस्तेनैवसंतुष्टस्यविश्वेश्वरस्यवाक्यम् ॥ दिव्यंददामितेचक्रमद्भुतंतत्सुदर्शनम् ॥ प्रीत्यर्थंसर्वदेवानांनिर्मितंयन्मयापुरा ॥ गृहीत्वातद्रणेदैत्याअहिविष्णो ममाज्ञया ॥ एवमुक्तादौचक्रंसूर्यायुतसमप्रभमिति ॥ नेत्रमेवपद्मंनेत्रपद्मंतेनार्चनात्पूजनात् ॥ ७॥ प्रणुन्नंप्रेषितम् ॥ पुरतःपूर्वम् ॥ ८ ॥ ११०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रसंगाजीर्णो

द्वारादीनां फलमाह कालेनेत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ ॥ इति श्रीरामानंद
कृतायां काशीखंडटीकायामेकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ छ ॥ ॥ महर्जनस्तपःसत्यलोकाः काश्याः स्तुतिस्तथा ॥ द्वाविंशतितमेऽध्याये वर्ण्यतेऽमरदुर्लभाः ॥ १ ॥ ध्रुवाख्यानमभिनंद

वित्तशाठ्यपरित्यज्य प्रासादं योऽत्र कारयेत् ॥ तेन दत्तो भवेत्सर्वो मेरुर्नियुतयोजनः ॥ १७ ॥ कूपवापीतडागानि शस्त्रायां योऽत्र तु कारयेत् ॥ अन्य
त्र करणात्तस्य पुण्यं कोटिगुणाधिकम् ॥ १८ ॥ इज्यार्थमत्रयः कुर्यात्सुरभ्यां पुष्पवाटिकाम् ॥ पुष्पे पुष्पे फलं तस्य सुवर्णकुसुमाधिकम् ॥ १९ ॥ अत्र ब्रह्म
पुरीकृत्वा यो विप्रेभ्यः प्रयच्छति ॥ वर्षाशनेन संयुक्तां तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ १२० ॥ क्षीयंते सलिलान्यब्धेर्भौमाश्च त्रसरेणवः ॥ क्षयो न तस्य पुण्यस्य
शिवलोके समासतः ॥ २१ ॥ मठानपि तपस्विभ्यः कारयित्वाऽत्र योर्पयेत् ॥ जीवनोपायसंयुक्तान्सोऽपि पूर्वफलाश्रयः ॥ २२ ॥ कृत्वामहांति पुण्यानि यो
ऽत्र विश्वेश्वरोऽर्पयेत् ॥ न तस्य पुनरावृत्तिर्वैरे संसारसागरे ॥ २३ ॥ अनंत इति वादो यं मयि लोकेऽत्र गीयते ॥ परं काशीगुणानां हि मयाप्यंतो न लभ्यते ॥ २४ ॥
तस्मात्प्रयत्नतः काश्यां ध्रुवश्रेयः समाश्रयेत् ॥ काशीश्रेयः फलं पुंसामक्षया योपजायते ॥ २५ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ ध्रुवमित्युपदिश्याथ जगाम गरुडध्वजः ॥
ध्रुवोऽपि लिंगं संस्थाप्य वैद्यनाथसमीपतः ॥ २६ ॥ प्रासादं सुमहत्कृत्वा कृत्वा कुंडं तदग्रतः ॥ विश्वेश्वरं समभ्यर्च्य कृतकृत्यो गृहं ययौ ॥ २७ ॥ ध्रुवेश्वरं
समभ्यर्च्य ध्रुवकुंडे कृतोदकः ॥ ध्रुवलोकमवाप्नोति नरो भोगसमन्वितः ॥ २८ ॥ ध्रुवस्य परमाख्यानं यः पठेत्पाठयेदपि ॥ स विष्णुलोकमासाद्य जायते
विष्णुवल्लभः ॥ २९ ॥ नरो ध्रुवस्य चरितं प्रसंगेन स्मरन्नपि ॥ न पापैरभिभूयेत महत्पुण्यमवाप्नुयात् ॥ १३० ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराणे एकाशी
तिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे ध्रुवस्तुतिर्नामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ध्रुवाख्यानमिदं रम्यं महापा
तकनाशनम् ॥ महाश्रयं करं पुण्यं श्रुत्वा तृप्तोऽस्मि भोगणौ ॥ १ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्थं यावद्विजो ब्रूते विमानं वायुवेगगम् ॥ तावत्प्राप महर्लोकं
स्वर्लोकं कात्परमाद्भुतम् ॥ २ ॥ द्विजोऽथ लोकं सर्वक्षयसर्वतो महसावृतम् ॥ तौ गणौ प्रत्युवाचे दंको यं लोको मनोहरः ॥ ३ ॥ तावूचतुस्ततो विप्रं निशाम
यमहामते ॥ अयं स हि महर्लोकः स्वर्लोकं कात्परमाद्भुतः ॥ ४ ॥ कल्पायुषो वसंत्यत्र तपसा धूतकल्मषाः ॥ विष्णुस्मरणसंक्षीणसमस्तक्लेशसंचयाः ॥ ५ ॥
निर्व्याजप्रणिधानेन दृष्टाते जोमयं जगत् ॥ महायोगसमायुक्ता वसंत्यत्र सुरोत्तमाः ॥ ६ ॥

स्तस्मिन्नात्मनोऽलंप्रत्ययाभावमाह ध्रुवाख्यानमित्यनेन ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ महासाते जसा ॥ ३ ॥ ४ ॥ कल्पायुषो द्विपराधार्मभृग्वादय इत्यर्थः ॥ विष्णोः स्मरणेन ध्यानेन नष्टाः
समस्ताः सवासनाः क्लेशानां सविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशानां संचयाः समूहा ये पातितथा ॥ ५ ॥ निर्व्याजप्रणिधानेन निष्कपटसमाधिना ॥ ते जोमयं ब्रह्मात्मकम् ॥ महायोगोऽत्र जीवपरयोरैक्य

चितनम् ॥ ६ ॥ इत्थं पूर्वोक्तां कथां कथयतोऽसतोः ॥ तत्प्रसिद्धम् ॥ निनाय प्रापयामास ॥ ७ ॥ ८ ॥ द्वंद्वानि शीतोष्णादीनि ॥ ९ ॥ १० ॥ विराजा हिरण्यगर्भेणोत्पादिता वैराजाः ॥ किंच ॥ वासुदेवे इति ॥ ११ ॥ १२ ॥ शिलोच्छेत्त्यादीनां प्रथमां तानां पदानां तेषां लोकेऽकुतोभयावसंतीति न वमेनान्वयः ॥ शिलोच्छेत्तयः पतितकणिकणवृत्तयः ॥ दन्ता एव उलूखलं कंडनीयेषां तेषां दंतोलूखलकाः ॥ १३ ॥ सूर्येण सहचतुर्दिक्षु चतुर्भिर्गभिस्तपोयेषां तेषां चाग्नितपसः ॥ स्थंडिलेशया भूशायिनः हेमंतशिशिरयोः ऋत्वोरेषां पौषमावौ व्याप्य जलक्षपारात्रीः क्षपयन्तीत्यर्थः ॥ १४ ॥ तृषिता अपि कुशाग्रनीराणां विप्रुषः कणानेवापि वन्नयथेष्टमिति भावः ॥ दीर्घश्छांदसः ॥ तत्र हेतुर्न तयोऽन्यत्न शीलास्तप एकनिष्ठानविषयपरा इत्यर्थः ॥ अतिक्षुधिता अपि वाताशिनः ॥ पादां गुष्ठाग्रेषु भुवं स्पृशंतीति पादां गुष्ठाग्रभूस्पृशः ॥ १५ ॥ ऊर्ध्वदोष ऊर्ध्वीकृतहस्ताः ॥ रविदृशः सूर्यगत्यनुसारिनेत्राः ॥ एकेनां घ्रिणा पादेन स्थाणुवन्निश्चलाः ॥ दिवानिरुच्छासाः संधूर्णदिनं व्याप्य त्यक्तोच्छासाः

इत्थं कथां कथयतोर्भगवद्गणयोः प्रिये ॥ क्षणार्धेन विमानं तज्जनलोकं निनाय तान् ॥ ७ ॥ निवसंत्य मलायत्रमानसा ब्रह्मणः सुताः ॥ सनंदनाद्या योगीन्द्राः सर्वे ते ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ ८ ॥ अन्येतु योगिनो ये वै ह्यस्वलद्रुहचारिणः ॥ सर्वद्वंद्वविनिर्मुक्तास्ते वसंत्यति निर्मलाः ॥ ९ ॥ जनलोकात्तपोलोकस्तेषां लोचनगोचरः ॥ कृतस्तेन विमानेन मनोवेगेन गच्छता ॥ १० ॥ वैराजा यत्र ते देवा वसेयुर्दाहवर्जिताः ॥ वासुदेवे मनोयेषां वासुदेवार्पितक्रियाः ॥ ११ ॥ तपसा तोष्य गोविंदमभिलाषविवर्जिताः ॥ तपोलोकमिमं प्राप्य वसंति विजितेन्द्रियाः ॥ १२ ॥ शिलोच्छेत्तयो ये वै दंतोलूखलिकाश्च ये ॥ अश्वकुट्टाश्च मुनयः शीर्णपर्णा शिनश्च ये ॥ १३ ॥ ग्रीष्मे पंचाग्नितपसो वर्षासु स्थंडिलेशयाः ॥ हेमंतशिशिरार्धे ये क्षपंतिसलिले क्षपाः ॥ १४ ॥ कुशाग्रनीरविप्रूषस्तृषिता यतयोऽपि बन् ॥ वाताशिनोतिक्षुधिताः पादां गुष्ठाग्रभूस्पृशः ॥ १५ ॥ ऊर्ध्वदोषोरविदृशस्त्वेकांघ्रिस्थाणुनिश्चलाः ॥ ये वै दिवानिरुच्छासामासोच्छासाश्च ये पुनः ॥ १६ ॥ मासोपवासव्रतिनश्चातुर्मास्यव्रताश्च ये ॥ ऋत्वंततो यपानाये ये षण्मासोपवासकाः ॥ १७ ॥ ये च वर्षनिमेषा वै वर्षधारां बुतर्षकाः ॥ ये च स्थाणूपमां प्राप्तामृगकंडूति सौख्यदाः ॥ १८ ॥ जटाटवीकोटरांतः कृतनीडांडजाश्च ये ॥ प्ररूढवामलूरांगाः स्नायुनद्वास्थि संचयाः ॥ १९ ॥ लताप्रतानैः परितो वेष्टिता वयवाश्च ये ॥ सस्यानि च प्ररूढानि यदंगेषु चिरस्थिति ॥ २० ॥

कुम्भकपरायणा इत्यर्थः ॥ मासोच्छासामासमभिव्याप्योच्छासोयेषां तेषां च कपरायणा इत्यर्थः ॥ १६ ॥ ऋत्वंतमासद्वयांते तोयपानं येषां ते ऋत्वंततो यपानाः ॥ १७ ॥ वर्षमध्ये वर्षसमाप्तौ वा निमेषोयेषां तेषां निमेषाः ॥ वर्षधारां बुनिवर्षसंपातजले तर्षस्तृष्णायेषां तेषां धारैकजलपाना इत्यर्थः ॥ ये च स्थाणूपमं स्थाणुतुल्यतां प्राप्ताः ॥ स्थाणुसाम्योपमामिति कचित् ॥ स्थाणुसाम्योपसंप्राप्ता इति चान्यत्र ॥ अतएव मृगकंडूति सौख्यदाः सुखमेव सौख्यमृगैः कृत्वा कंडूतिः सौख्यदायेषां तेषां ॥ १८ ॥ जट्टाटवीविपिनंतस्याः कोटरांतश्छिद्रमध्ये कृतोनीडो वासो येस्तथाभूता अण्डजा येषु ते तथा ॥ प्ररूढा वामलूरावल्मीका अंगेषु येषां तेषां ॥ वामलूरश्च नाकुश्च वल्मीकं पुत्रपुंसकमित्यमरः ॥ प्ररूढतृणसर्वांगा इति कचित् ॥ स्नायुनद्भोनाडी वद्भोऽस्थि संचयांयेषां तेषां ॥ १९ ॥ लताप्रतानैर्वल्लीनां विस्तारैः समूहे

रितिवा ॥ चिरस्थितियथास्यात् ॥ चिरस्थितेरितिकचित् ॥ तत्रनिश्चलतयाचिरस्थितेर्हेतोरित्यर्थः ॥ २० ॥ इत्यादिषुपूर्वोक्तप्रकारेषुसुतपःसुशोभनतपस्यासुक्लिष्टानिक्षीणानिवर्णानि शरीराणि
येषांतेतथा ॥ कर्माणइतिपाठेइत्यादीनिमुतपांस्येवक्लिष्टानिकठोरानिकर्माणेषांतेतथा ॥ ब्रह्मायुषोहिरण्यगर्भसमजीविनः ॥ तदुक्तम् ॥ ब्रह्मणासहतेसर्वेसंप्राप्तेप्रतिसंचरे ॥ परस्यांतेकृतात्मानस्ते
विशंतिपरंपदामिति ॥ २१ ॥ शृणोतिकथामितिशेषः ॥ २२ ॥ तेनशिवशर्मणा ॥ २३ ॥ स्मृत्युक्ताचारचंचुः स्मृत्युक्ताचाराभिमुखस्तदुन्मुखइत्यर्थः ॥ चंचुपदंहंससादृश्यव्याख्या
पनार्थम् ॥ सयथाक्षीरनीरेविवेचयतिविविच्यचक्षीरं पितितथाऽयमपिपापपुण्येविविच्यपापंविहायपुण्यमनुतिष्ठतीत्यर्थः ॥ यद्वा स्मृत्युक्ताचारेणचर्यतेज्ञायतइतिस्मृत्युक्ताचारचंचुः ॥ प्रतीपोविमुखः
॥ २४ ॥ ब्रह्माशिवशर्मणंसंबोधयति ॥ अयाति ॥ अपीतिपाठेनिश्चयेऽपिशब्दः ॥ हेशिवशर्मक दयायांकः ॥ २५ ॥ भूलोकमारभ्यसत्यलोकपर्यंतसर्वजगद्यदेतच्छब्दाभ्यांनिर्दिश्यते ॥ तत्रावां
तरविशेषमाह ॥ दैनंदिनेति ॥ दिनेदिनेभवतीतिदैनंदिनःसचासौप्रलयश्चतस्मादैनंदिनप्रलयाच्चिमित्तादनंतरंवा ॥ आवैराजंमहलोकममर्यादीकृत्यसीमानंविधायेत्येतत्पुनःपुनःसृजामि ॥

इत्यादिसुतपःक्लिष्टवर्माणोयेतपोधनाः ॥ ब्रह्मायुषस्तपोलोकेतेवसंत्यकुतोभयाः ॥ २१ ॥ यावदित्थंसपुण्यात्माशृणोतिगणयोर्मुखात् ॥ तावन्नेत्रातिथी
भूतःसत्यलोकोमहोज्ज्वलः ॥ २२ ॥ त्वरावंतौगणौतत्रविमानादवरुह्यतौ ॥ स्रष्टारंसर्वलोकानतिनसार्धंप्रणेमतुः ॥ २३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गणावसौद्विजो
धीमान्वेदेदांगपारगः ॥ स्मृत्युक्ताचारचंचुश्चप्रतीपःपापकर्मसु ॥ २४ ॥ अयिद्विजमहाप्राज्ञजानेत्वांशिवशर्मक ॥ साधुकृतंत्वयावत्ससुतीर्थप्राणमो
क्षणात् ॥ २५ ॥ सत्वरंगत्वरंसर्वयच्चैतद्भवतेक्षितम् ॥ दैनंदिनप्रलयतःसृजामिचपुनःपुनः ॥ २६ ॥ आवैराजंप्रतिपदमुपसंहरतेहरः ॥ काकथामशका
भानानृणांमरणधर्मिणाम् ॥ २७ ॥ चतुर्षुभूतग्रामेषुह्येकएवगुणोनृणाम् ॥ तस्मिन्वैभारतेवर्षेकर्मभूमौमहीयसि ॥ २८ ॥ चपलानिविनिर्जित्यैन्द्रिया
णिमनसासह ॥ विहायवैरिणंलोभंविष्वग्गुणगणस्यच ॥ २९ ॥ धर्मवंशहरंकाममर्थसंचयहारिणम् ॥ जरापलितकर्तारंविनिष्कृत्यविचारतः ॥ ३० ॥
जित्वाक्रोधरिपुं धैर्यात्तपसोयशसःश्रियः ॥ शरीरस्यापिहर्तारंनेतारंतामसींगतिम् ॥ ३१ ॥

भूरादिलोकत्रयमितिशेषः ॥ हरोरुद्रःप्रतिपदंप्रतिक्षणंप्रतिदिनमितियावत् ॥ पुनःपुनर्लोकत्रयमुपसंहरतेनाशयति ॥ महर्लोकदीनानांतुप्रकृतप्रलयेद्विपरार्थावसानेसकारणकानानाशःपुनरपिता
वतःकालस्यानंतरंसकारणकब्रह्मांडसृष्टिरितिबोद्धव्यम् ॥ यद्दैनंदिनप्रलयतइत्यनेनविष्णोरेवदिनेदिनेप्रलयउच्येततदापुनःपुनःसृजामीतिविष्णुनासहाभेदविवक्षयेतियोज्यम् ॥ वैराजं त्यलोकम
भिव्याप्येतिवाव्याख्येयम् ॥ यद्वा हेवत्सशिवशर्मनसुतीर्थप्राणमोक्षणनिमित्ततोयदेतत्सर्वचराचरंतस्त्वरमाविलंबितमेवगत्वरंगमनशीलंविनाशशीलंविनाशीत्येतद्भवतेक्षितंदृष्टंतस्याभाधुकृतंमम्य
कृतम् ॥ सत्वरंगत्वरमेवकुतइत्याकांक्षायामाह ॥ दैनंदिनेति ॥ शेषपूर्ववत् ॥ २६ ॥ २७ ॥ चतुर्षुजरायुजांडजोद्विजस्वेदजेपुनृणामएववक्ष्यमाणएवतस्मिन्भारतेवर्षेगुणः ॥ कौऽसौगुणः ॥
धर्मसोपानमारुह्येहसत्यलोकमायांतीतियत्सइतिसममेनान्वयः ॥ २८ ॥ कैःसाधनैर्यातीत्याकांक्षायांसाधनान्याह ॥ चपलानीति ॥ चपलानींद्रियाणीत्यन्वयः ॥ विष्वग्गुणगणस्यसर्वगुण
समुदायस्य ॥ विश्वेगुणगणस्येतिकचित्पाठः ॥ तत्रविश्वेविश्वस्मिन् ॥ २९ ॥ धर्मवंशहरंधर्मसंततिहरम् ॥ धर्मध्वंसकरमितिकचित् ॥ ३० ॥ धैर्याद्विवेकात् ॥ यथोक्तवैष्णवे ॥ यशसस्तपसश्चै

वक्रोद्योनाशकरः परइति ॥ तामसीनारकीं गतिनेतारमिति लोभादीनां त्रयाणां विशेषणम् ॥ तथाच सार्वज्ञवचः ॥ त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ॥ कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतन्नयंत्यजेदिति ॥ ३१ ॥ मददर्पम् ॥ सदापदमिति पाठेऽहंकारविशेषणम् ॥ ३२ ॥ दुष्पणेति मोहविशेषणम् ॥ ३३ ॥ अंधीकरणं ज्ञाननाशकम् ॥ अंधतामिहो नरकविशेषस्तदर्शकम् ॥ ३४ ॥ परिश्रुण्णं सेवितम् ॥ ३५ ॥ यद्यस्मात् ॥ तत्र कर्मभूमौ ॥ पदेषु स्थानेषु ॥ उच्चावचेषूः कृष्टापकृष्टेषु नानाविधेष्वित्यर्थः ॥ ३६ ॥ नार्यावर्तेति ॥ आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्मध्यविंध्यहिमालयोरिति ॥ ब्रह्मांडमेव मंडलं देशस्तस्मिन् ॥ ब्रह्मांडमंडपइति काचित् ॥ यद्यपि काशी ब्रह्मांडमध्यगानभवति तथापि प्रतीत्यभिप्रायेणोक्तमिति ज्ञेयम् ॥ एवमग्रे पिज्ञातव्यम् ॥ ३७ ॥ एवं सामान्यतोऽधिकमुक्त्वा विशेषतोऽपि वक्तुमाह ॥ संतीति ॥ सुखेतरं दुःखं तद्वर्जिताः ॥ ३८ ॥ स्वर्लोकादधिकं रम्यं सुंदरं नास्तीत्यत्र हेतुमाह ॥ सर्वेऽति ॥ ३९ ॥ स्वर्गसदां देवानां मध्ये ॥ ४० ॥ नागांगाभरणप्रोताः विशेषतोऽपि वक्तुमाह ॥

सदामदं परित्यज्य प्रमादैकपदप्रदम् ॥ प्रमादैकशरण्यं च संपदां विनिवर्तकम् ॥ ३२ ॥ सर्वत्र लघुताहेतुमहंकारं विहाय च ॥ दूषणारोपणे यत्तं कुर्वाणं सज्जनेष्वपि ॥ ३३ ॥ हित्वा मोहं महाद्रोहरोपणं मतिघातिनम् ॥ अत्यंतमंधीकरणमंधतामिह दर्शकम् ॥ ३४ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तं परिश्रुण्णं महाजनैः ॥ धर्मसोपानमारुह्य दिहायां तिहेलया ॥ ३५ ॥ कर्मभूमिं समीहंते सर्वे स्वर्गोक्तसोद्विज ॥ यत्तत्रार्जितभोक्तारः पदेषूच्चावचेष्वमी ॥ ३६ ॥ नार्यावर्तसमोदे शोनकाशी सदृशी पुरी ॥ न विश्वेशसमं लिंगं कापि ब्रह्मांडमंडले ॥ ३७ ॥ संतिस्वर्गबहुविधाः सुखेतरविवर्जिताः ॥ सुकृतैकफलाः सर्वयुक्ताः सर्वसमृद्धिभिः ॥ ३८ ॥ स्वर्लोकादधिकं रम्यं न हि ब्रह्मांडगोलके ॥ सर्वेयतंते स्वर्गाय तपोदानव्रतादिभिः ॥ ३९ ॥ स्वर्लोकादपि रम्याणि पातालानीति नारदः ॥ प्राह स्वर्गसदां मध्ये पातालेभ्यः समागतः ॥ ४० ॥ आह्लादकारिणः शुभ्रामणयो यत्र सुप्रभाः ॥ नागांगाभरणप्रोताः पातालं केन तत्समम् ॥ ४१ ॥ दैत्यदानवकन्याभिरितश्चेतश्च शोभिते ॥ पाताले कस्य न प्रीतिर्विमुक्तस्यापि जायते ॥ ४२ ॥ दिवार्कश्च रश्मयस्तत्र प्रभांतन्वंति नातपम् ॥ शशिनश्च नशीताय निशिद्योताय केवलम् ॥ ४३ ॥ यत्र न ज्ञायते कालो गतोऽपि दनुजादिभिः ॥ वनानि नद्यो रम्याणि सदां भांसिसरांसि च ॥ ४४ ॥ कलाः पुंस्को किलालापाः सुचैलानि शुचीनि च ॥ भूषणान्यतिरम्याणि गंधाद्यमनुलेपनम् ॥ ४५ ॥ वीणावेणुमृदंगादिनिस्वनाः श्रुतिहारिणः ॥ हाटकेशं महालिंगं यत्र वै सर्वकामदम् ॥ ४६ ॥ एतान्यन्यानि रम्याणि भोग्योग्यानि दानवैः ॥ दैत्योरगैश्च भुज्यंते पातालांतरगोचरैः ॥ ४७ ॥

नागानामंगाभरणलक्षणालंकारेषु प्रोताग्रथितामणयो यत्र पाताले वर्तंते तत्पातालं केन समं न केनापि ॥ सर्वोत्तमत्वात् ॥ नागाभरणभूषास्विति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ दिवार्कंति ॥ यत्र पाताले दिवादि वसेऽर्कश्च रश्मयः प्रभामालोकमात्रं तन्वंति नातपं धर्मविस्तारयंतीत्यर्थः ॥ शशिनश्चेति च शब्दः समासस्थमपि रश्मिपदमनुवर्तयति ॥ चंद्रस्य च रश्मयो निशिरात्रौ नशीताय किंतु केवलद्योताय प्रकाशाय ॥ एतेनाकेदुरश्मीनां पातालेऽप्यनुप्रवेशो विवक्ष्यते ॥ तथाच भविष्यपुराणे ॥ सूर्यो गोभिर्जगत्सर्वमादीपयति सर्वशः ॥ त्रीणिरश्मिशतान्यस्य भूर्लोकं द्योतयंति वै ॥ त्रीणि त्रीणि तथा चान्यौ द्वौ लोको भासयंत्युत ॥ शतं चापि अधस्तात् पातालं दीपयंत्युतेति ॥ सूर्याचंद्रमसावैतौ गृहीतदेहांतौ तत्र तदतिरेकेच्छाचक्षते ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ कलाविद्याः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ भोग्ययोग्यानि भोग्यार्हाणि ॥ भोग्ययोग्यानी

तिकचित् ॥ ४७ ॥ रत्नसानुंसुमेरुम् ॥ रत्नसारमितिपाठेपिसर्वाः ॥ ४८ ॥ मृगीदृशोहरिणीनयनाः ॥ ४९ ॥ श्रेयोविनिमयार्जितापुण्यपरिवर्तनेनसंपादिता ॥ ५० ॥ अक्लीबभाषिभिरमिथ्या
 भाषिभिःसत्यवादिभिरित्यर्थः ॥ पुत्रक्षेत्रेआद्येषांगृहादीनातेपुत्रक्षेत्राद्यास्तद्विहीनकैस्तद्विहीनैरित्यर्थः ॥ ५१ ॥ सर्वेभ्योद्वीपेभ्योजंबूद्वीपस्यश्रेष्ठचमाह ॥ संतीति ॥ द्विर्गताआपोयस्मिन्
 सद्वीपः ॥ पारावारांतरस्थिताः ॥ शुद्धोदपरार्वाक्तीरयोरंतरेपात्रेस्थितामध्येस्थिताइत्यर्थः ॥ पारावारेपरार्वाचीतिरेपात्रंतदंतरमित्यमरः ॥ अथवापारावारांतरस्थितत्वंद्वीपानांदक्षिणोत्तरसमुद्रती
 रंपूर्वपश्चिमसमुद्रतीरंचापिज्ञातव्यम् ॥ ५२ ॥ नववर्षाणिभद्राश्वकेतुमालभारतोत्तरकुर्वाख्यानिपूर्वपश्चिमदक्षिणोत्तरतःसमुद्रलग्नानिचत्वारिवर्षाणि ॥ मेरोःसर्वतइलावृतंततउत्तरतोरम्य
 कंहिरण्मयंचदक्षिणतोहरिवर्षेकिंपुरुषंचेति ॥ तत्रतेषुनवसुवर्षेषुभारतवर्षमजनाभंसद्भरतस्यर्षमपुत्रस्यनाम्नाविख्यातमुत्तमंश्रेष्ठमित्यर्थः ॥ तथाचोक्तंभागवते ॥ तस्यासीद्भरतोज्येष्ठोनारायणपरा
 यणः ॥ आख्यातवर्षमेतद्यन्नाम्नाभारतमद्भुतमिति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ इदंभारतमित्यन्वयः ॥ प्रथममुख्यम् ॥ ५५ ॥ हिमविंध्याद्रेर्हिमालयसहितविंध्यपर्वतस्येत्यर्थः ॥ हिमविंध्याद्रचोरिति
 पातालेभ्योपिवैरम्यंद्विजवर्षामिलावृतम् ॥ रत्नसानुंसमाश्रित्यपारितःपरिसंस्थितम् ॥ ४८ ॥ सदासुकृतिनोयत्रसर्वभोगभुजोद्विज ॥ नवयौवनसंपन्ना
 नित्यंयत्रमृगीदृशः ॥ ४९ ॥ भोगभूमिरियंप्रोक्ताश्रेयोविनिमयार्जिता ॥ भुज्यतेत्वद्विधैलोकैस्तीर्थाभित्यक्तदेहकैः ॥ ५० ॥ अक्लीबभाषिभिश्चापिपुत्रक्षे
 त्राद्यहीनकैः ॥ परोपकारसंक्षीणसुखायुर्धनसंचयैः ॥ ५१ ॥ संतिद्वीपाह्यनेकावैपारावारांतरस्थिताः ॥ जंबूद्वीपसमोद्वीपोनकापिजगतीतले ॥ ५२ ॥
 तत्रापिनववर्षाणिभारतंतत्रचोत्तमम् ॥ कर्मभूमिरियंप्रोक्तादेवानामपिदुर्लभा ॥ ५३ ॥ अष्टौकिंपुरुषादीनिदेवभोग्यानिनितु ॥ तेषुस्वर्गात्समागत्यरमं
 तेत्रिदिवौकसः ॥ ५४ ॥ योजनानांसहस्राणिनवविस्तारतस्त्वदम् ॥ भारतंप्रथमंवर्षमेरोर्दक्षिणतःस्थितम् ॥ ५५ ॥ तत्रापिहिमविंध्याद्रेरंतरंपुण्यदं
 परम् ॥ गंगायमुनयोर्मध्येह्यंतर्वेदीभुवःपराः ॥ ५६ ॥ कुरुक्षेत्रंहिसर्वेषांक्षेत्राणामधिकंततः ॥ ततोपिनैमिषारण्यंस्वर्गसाधनमुत्तमम् ॥ ५७ ॥ नैमि
 षारण्यतोपीहसर्वास्मिन्क्षितिमंडले ॥ सर्वेभ्योपिहितीर्थेभ्यस्तीर्थराजोविशिष्यते ॥ ५८ ॥ स्वर्गदोमोक्षदश्चैवसर्वकामफलप्रदः ॥ प्रयागस्तन्महत्क्षेत्रंती
 र्थराजइतिस्मृतः ॥ ५९ ॥ यागाःसर्वेमयापूर्वतुल्याविधृताद्विज ॥ तच्चतीर्थवरंरम्यंकामिकंकामपूरणात् ॥ ६० ॥ दृष्ट्वाप्रकृष्टयागेभ्यःपुष्टेभ्योदक्षिणा
 दिभिः ॥ प्रयागमितितन्नामकृतंहरिहरादिभिः ॥ ६१ ॥

कचित्पाठः ॥ अंतर्वेदीभुवःअंतर्वेदीनामन्योभुवःपराउत्कृष्टाः ॥ ५६ ॥ निमिषेणेदंदानवंबलमस्मिन्नरण्येमयानिहतमितिनैमिषारण्यम् ॥ तथाचगौरमुखमृषिप्रतिवराहपुराणेविष्णोर्वाक्यम् ॥
 एवंकृत्वाततोदेवोमुनिगौरमुखंतदा ॥ उवाचनिमिषेणेदंनिहतंदानवंबलम् ॥ अरण्येस्मिस्ततस्त्वेतन्नैमिषारण्यसंज्ञितमिति ॥ भविष्यतियथार्थवैब्राह्मणानांविशेषकमितिपाठांतरे ॥ ब्रह्मणाविसृष्टस्यचक्र
 स्यनेमिःशीर्यतेयत्रतन्निमिशनिमिशमेवनैमिशम् ॥ वायसराक्षसादिवत्स्वार्थेतद्वितः ॥ तथाचवायुपुराणे ॥ एतन्मनोमयंचक्रंमयासृष्टंविस्मृतंयत्रास्यशीर्यतेनेमिःसदेशस्तपसःशुभः ॥ इत्युक्त्वासूर्य
 संकाशंचक्रंसृष्टमनोमयम् ॥ प्रणिपत्यमहादेवंविसर्जयितामहः ॥ तेषिहृष्टराविप्राःप्रणम्यजगतांप्रभुम् ॥ प्रययुस्तस्यचक्रस्ययत्रनेमिर्व्यशीर्यत ॥ तद्वनंतेनविख्यातंनेमिशमुनिपूजित
 मिति ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कोऽसौतीर्थराजइत्याकांक्षायामाह ॥ स्वर्गदइति ॥ महदुत्कृष्टम् ॥ ममेतिकचित् ॥ ५९ ॥ प्रयागनामनिर्वक्ति यागाइतिद्वयेन ॥ ६० ॥ ६१ ॥

यागादिभ्यः प्रकृष्टत्वमेव दर्शयति ॥ नाममात्रेति ॥ ६२ ॥ कृतानियानि एनांसि पापानि तेषां परिशुद्धितो नाशादित्येव ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ सपापसंचयः ॥ ६५ ॥ पदांतरस्थानांतरम् ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ त्वद्दमांसुखिरस्नावस्थिमजाशुकाणीतिसप्तधा तवस्तन्मयी भूततनौ तत्स्वरूपशरीर इत्यर्थः ॥ वपनान्मुंडनात् ॥ ६८ ॥ सितासिते गंगायमुनयोः संभेदे वेण्यामित्यर्थः ॥ अभिधाय संकल्प्य अभिधायन्नितिकंचित् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ मोक्षमवाप्नोति सत्त्वशुद्धिद्वारा विविदिषाद्वारा वेत्यर्थः ॥ ७१ ॥ स्फुटं श्रुतितीत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ यथा कथंचिदिति ॥ अनशनेन जलादिप्रवे

नाममात्रस्मृतेर्यस्य प्रयागस्य त्रिकालतः ॥ स्मर्तुः शरीरेनो जातु पापं वसति कुत्रचित् ॥ ६२ ॥ संतितीर्थान्यनेकानि पापत्राणकराणि च ॥ नशक्तान्य धिकं दातुं कृतैः परिशुद्धितः ॥ ६३ ॥ जन्मांतरेष्वसंख्येषु यः कृतः पापसंचयः ॥ दुष्प्रणोद्यो हिनितरां व्रतैर्दानैस्तपो जपैः ॥ ६४ ॥ सतीर्थराजग मनोद्यतस्य शुभजन्मनः ॥ अंगेषु वेपतेऽत्यंतं द्रुमो वा तहतो यथा ॥ ६५ ॥ ततः क्रांतार्थमार्गस्य प्रयागदृढचेतसः ॥ पुंसः शरीरात्त्रिर्यातुमपेक्षेत पदांतरम् ॥ ६६ ॥ भाग्यान्नेत्रातिथीभूते तीर्थराजे महात्मनः ॥ पलायते द्रुततरंतमः सूर्यो दये यथा ॥ ६७ ॥ सप्तधा तु मयी भूततनौ पापानियानिवै ॥ केशेषु तानितिष्ठं तिवपनाद्यां तितान्यपि ॥ ६८ ॥ एवं निष्कलुषीभूय ततः स्नायात्सितासिते ॥ ययंकाममभिध्यायंस्तंतमाप्नोति नान्यथा ॥ ६९ ॥ पुण्यराशिं च विपुलं पुण्यान्भोगान्यथेप्सितान् ॥ स्वर्गं प्राप्नोति तत्पुण्यान्निष्कामो मोक्षमाप्नुयात् ॥ ७० ॥ स्नायाद्यो भिलषन् मोक्षं कामानन्यान्विहाय च ॥ सोऽपि मोक्षमवाप्नो तिकामदात्तीर्थराजतः ॥ ७१ ॥ तीर्थराजं परित्यज्य योऽन्यस्मात्काममिच्छति ॥ भारताख्ये महावर्षे सकामनाप्नुयात्स्फुटम् ॥ ७२ ॥ सत्यलोके प्रयागे च नांतरं वेद्व्यहं द्विज ॥ तत्र ये शुभकर्माणस्ते मल्लोकनिवासिनः ॥ ७३ ॥ तीर्थाभिलाषिभिर्मर्त्यैस्सेव्यं तीर्थांतरं न हि ॥ अन्यत्र भूमिवलये तीर्थराजात्प्रया गतः ॥ ७४ ॥ यथांतरं द्विजश्रेष्ठ भूपे त्वितरसेवके ॥ दृष्टांतमात्रं कथितं प्रयागे तर्तीर्थयोः ॥ ७५ ॥ यथा कथंचितीर्थेऽस्मिन् प्राणत्यागं करोति यः ॥ तस्यात्म घातदोषेन प्राप्नुयादीप्सितान्यपि ॥ ७६ ॥ यस्य भाग्यवतश्चात्र तिष्ठंत्यस्थीन्यपि द्विज ॥ न तस्य दुःखलेशोऽपि क्वापि जन्मनि जायते ॥ ७७ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां प्रायश्चित्तं चिकीर्षुणा ॥ प्रयागं विधिवत्सेव्यं द्विजवाक्यान्न संशयः ॥ ७८ ॥ किं बहुक्तेन विप्रेन्द्रमहोदयमभीप्सुना ॥ सेव्यं सिता सितं तीर्थं प्रकृष्टं जगतीतले ॥ ७९ ॥

शेन वेत्यर्थः ॥ न चैतद्ब्राह्मणातिरिक्तविषयमिति मंतव्यम् ॥ यदित्वं न विजानासि तात विष्णोर्वस्थितिम् ॥ गत्वा प्रयागं तत्रैव संत्यक्ष्यामः कलेवरमिति गर्गच्यवनादीनां वचनस्य प्रह्लादसंहितायां द्वारका माहात्म्ये दर्शनात् ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ द्विजाः सनकादयो ब्राह्मणाः ॥ द्वयोः पुत्रौ द्विजवाक्यं वचनामिति वा ॥ ७८ ॥ प्रयागमाहात्म्यमुपसंहरति ॥

किंवहूक्तेनेति ॥ ७९ ॥ यदर्थस्वर्गादीनां रम्यत्वमुक्तं तदिदं दर्शयति ॥ प्रयागतोपीति ॥ ८० ॥ अनायासेन मुक्तौ हेतुं वदन्नतिरम्यत्वमाह ॥ प्रयागादिति ॥ ८१ ॥ अन्वयमुखेनातिरम्यत्वमुक्त्वाव्यतिरेकेणापितदाह ॥ अविमुक्तादिति ॥ महाक्षेत्रत्वे हेतुर्विशेषोति ॥ ८२ ॥ तर्हि ब्रह्मांडस्थितत्वाविशेषादयोध्यादिक्षेत्रवदिदं क्षेत्रस्यादित्यत आह ॥ अविमुक्तमिति ॥ ८३ ॥ कथं तर्हि नैर्दिनप्रलये प्राकृतप्रलये चात्र काशीतिष्ठेत्तत्राह ॥ यथायथाहीति ॥ ८४ ॥ कथं तर्हि निराश्रयमिदं तिष्ठेदित्यत आह ॥ क्षेत्रमेतदिति ॥ कथं तर्हि तथा सर्वे न पश्यंतितत्राह ॥ नेक्षंतइति ॥ ८५ ॥ महापर्वग्रहणादि ॥ न शुक्रगुर्वोर्ग्रहयोस्तमनोदयाभ्यां कृतो ग्रहास्तोदयकृतः ॥ ८६ ॥ सौम्यायनं प्रशस्तमयनमुत्तरायणमित्यर्थः ॥ ८७ ॥ नन्वयोध्यादिक्षेत्रस्यापि चक्रादिधृतत्वप्रतीतिः कोविशेषइति चेत्तत्राह ॥ तथेति ॥

प्रयागतोपीति र्थे शात्सर्वेषु भुवनेष्वपि ॥ अनायासेन वै मुक्तिः काश्यां देहावसानतः ॥ ८० ॥ प्रयागादपि वैरम्यमविमुक्तं न संशयः ॥ यत्र विश्वेश्वरः साक्षात्स्वयं समधितिष्ठति ॥ ८१ ॥ अविमुक्तान् महाक्षेत्राद्विश्वेशसमधिष्ठितात् ॥ न च किंचित्कचिद्रम्यमिह ब्रह्मांडगोलके ॥ ८२ ॥ अविमुक्तमिदं क्षेत्रमपि ब्रह्मांडमध्यगम् ॥ ब्रह्मांडमध्ये न भवेत्पंचक्रोशप्रमाणतः ॥ ८३ ॥ यथायथा हि वर्तेत जलमेकार्णवस्य च ॥ तथा तथोन्नये दीशस्तत्क्षेत्रं प्रलयादपि ॥ ८४ ॥ क्षेत्रमेतत्त्रिशूलप्रेक्षूलिनस्तिष्ठति द्विज ॥ अंतरिक्षे न भूमिपुंनेक्षंते मूढबुद्धयः ॥ ८५ ॥ सदाकृतयुगं चात्र महापर्वसदाऽत्र वै ॥ न ग्रहाऽस्तोदयकृतो दोषो विश्वेश्वराश्रमे ॥ ८६ ॥ सदा सौम्यायनं तत्र सदा तत्र महोदयः ॥ सदैव मंगलं तत्र यत्र विश्वेश्वरस्थितिः ॥ ८७ ॥ यथा भूमितले विप्रपुर्यः संति सहस्रशः ॥ तथा काशी नमंत व्याकापिलोकोत्तरात्स्वियम् ॥ ८८ ॥ मया सृष्टानि विप्रेन्द्र भुवनानि चतुर्दश ॥ अस्याः पुर्या विनिर्माता स्वयं विश्वेश्वरः प्रभुः ॥ ८९ ॥ पुरायमस्तपस्तत्त्वा बहुकालं सुदुष्करम् ॥ त्रैलोक्याधिकृतिं प्रातस्त्यक्त्वा वाराणसीं पुरीम् ॥ ९० ॥ चराचरस्य सर्वस्य यानि कर्माणि तानि वै ॥ गोचरे चित्रगुप्तस्य काशी वासिकृताहते ॥ ९१ ॥ प्रवेशाय मदूतानां न कदाचिद्विजोत्तम ॥ मध्ये काशीपुरीं कापिरक्षिणस्तत्र वृद्धाः ॥ ९२ ॥ स्वयं नियंता विश्वेशस्तत्र काश्यां तनुत्यजाम् ॥ तत्रापि कृतपापानां नियंता कालभैरवः ॥ ९३ ॥ तत्र पापं न कर्तव्यं दारुणारुद्रयातना ॥ अहोरुद्रपिशाचत्वं न रकेभ्योऽपि दुःसहम् ॥ ९४ ॥

भूमितले भूम्यादितले इत्यर्थः ॥ तथामनन हेतुमाह ॥ काशीति ॥ तु शब्दइतराभ्योऽस्या आधिक्यं द्योतयति ॥ तदेवाह ॥ इयं काशी लोकोत्तराचतुर्दशलोकादूर्ध्वं तियावत् ॥ ८८ ॥ तत्र हेतुमाह ॥ मयेति ॥ एतत्तु प्राकृतप्रलयानंतरं सृष्टाविति ज्ञातव्यम् ॥ तथा च स्कांदे सूतसंहितायाम् ॥ तानि भूतानि सूक्ष्माणि पंचीकृत्य शिवाज्ञया ॥ तेभ्य एव सुराः सृष्टं ब्रह्मांडाख्यमिदं मयेति ॥ अयं भावः ॥ अयोध्यादिक्षेत्राणां चक्रादिधृतत्वेऽपि चतुर्दशभुवनान्तःपातित्वाद्ब्रह्मणा सृष्टत्वाच्चाभ्योऽस्याश्चतुर्दशभुवनवहिरभूतत्वाद्द्विश्वेश्वरसृष्टत्वाच्चाधिक्यमिति ॥ ८९ ॥ ९० ॥ काशी वासिकृतात्कर्मणः ऋते विना ॥ ९१ ॥ तद्गणाः श्रीमद्गुह्यगणाः ॥ ९२ ॥ नियंता तत्त्वज्ञानोपदेश ॥ तत्रापि तनुत्यजामपि मध्ये ॥ नियंता शासकः ॥ ९३ ॥ तत्र काश्याम् ॥ यत्र कृतात्पापादिति शेषः ॥ रुद्रयातना ॥

नकेवलं काशीकृतापापाद्द्रव्यातनामात्रं किंतु सुदुःसहं रुद्रपिशाचत्वमपि भवतीत्याह ॥ अहो इति खेदे ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ननु कामातुराणां न भयं न लज्जेत्यादिदर्शनात्किमिति पापिभिः काशीत्याज्ये
त्याशंक्यसदृशं तमाह ॥ अपीति ॥ कामातुरोपीत्यर्थः ॥ अपिपापकृतापापकृतापीत्यर्थः ॥ दृष्टांतदार्ष्टान्तिकयोर्यत्तच्छब्दावध्याहर्तव्यौ ॥ तथापापकृतेति क्वचित् ॥ ९६ ॥ विपक्षे बाधकमाह ॥
परापवादेति ॥ ९७ ॥ पापिभिः काशीनवस्तव्येत्येतत्कैमुत्पन्न्यायेनाह ॥ अभिलष्यंतीति ॥ धनं चेति चकारेण वस्त्रादिकं गृह्यते ॥ युक्तांतुमिति पाठे युक्ता उच्युक्ताः कृताध्यवसाया इत्यर्थः ॥
भोक्तुमन्नं प्रतिग्रहैरिति च क्वचित् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ काशीवासाऽनधिकारिणो दर्शयति ॥ त्यक्तेति पंचभिः ॥ १०० ॥ हे विप्र हे शिव शर्मन् ॥ १ ॥ प्रतीपाः प्रतिकूलाः ॥ २ ॥

पापमेव हि कर्तव्यं मतिरस्ति यदीदृशी ॥ सुखेनान्यत्र कर्तव्यं महीह्यस्ति महीयसी ॥ ९५ ॥ अपि कामातुरो जंतुरेकां रक्षति मातरम् ॥ अपि पापकृता काशी
रक्ष्यामोक्षार्थिनैकिका ॥ ९६ ॥ परापवादशीलेन परदाराभिलाषिणा ॥ तेन काशीन संसेव्याकृता काशीनिरयः क्रसः ॥ ९७ ॥ अभिलष्यंति ये नित्यं धनं
चात्रप्रतिग्रहैः ॥ परस्वं कपटैर्वापि काशीसेव्यानतैर्नरैः ॥ ९८ ॥ परपीडाकरं कर्म काश्यां नित्यं विवर्जयेत् ॥ तदेव चेत्किमत्र स्यात्काशीवासोदुरात्मनाम् ॥
॥ ९९ ॥ त्यक्त्वा वैश्वेश्वरीभक्तियेऽन्यदेवपरायणाः ॥ सर्वथा तैर्न वस्तव्याराजधानीपि नाकिनः ॥ १०० ॥ अर्थार्थिनस्तु ये विप्रये च कामार्थिनो नराः ॥
अविमुक्तं न तैः सेव्यं मोक्षक्षेत्रमिदं यतः ॥ १ ॥ शिवनिंदापराये च वेदा निंदापराश्च ये ॥ वेदाचारप्रतीपाये सेव्यावाराणसीनतैः ॥ २ ॥ परद्रोहधियो ये च परे
प्याकारिणश्च ये ॥ परोपतापिनो ये वै तेषां काशीनसिद्धये ॥ ३ ॥ मनसापिनये काशीमाभिनंदंति दुर्धियः ॥ तेषां निर्वाणवार्तापि दूरे दुर्वृत्तचेतसाम् ॥ ४ ॥
ज्ञानेन न विना मोक्षः क्वचिदस्तीह भूतले ॥ तज्ज्ञानं न व्रतैर्लभ्यमपि चांद्रायणादिभिः ॥ ५ ॥ तुलापुरुषमुख्यैश्च दानैश्च श्रद्धयान्वितैः ॥ देशकाले च
विधिना पात्रेभ्यः प्रतिपादितैः ॥ ६ ॥ नयमैर्ब्रह्मचर्याद्यैर्नियमैर्नार्चनादिभिः ॥ शरीरशोषणैरुग्रैर्न तपोभिर्द्विजोत्तम ॥ ७ ॥ न महामंत्रजप्यैश्च गुरुभिः
प्रतिपादितैः ॥ न स्वाध्यायैर्यथोक्तैश्च नाग्निशुश्रूषणैः परैः ॥ ८ ॥ न सेवया गुरुणां च न श्राद्धैर्देवतार्चनैः ॥ न नानातीर्थयात्राभिर्ज्ञानं समाधिगम्यते ॥
॥ ९ ॥ न योगेन विना ज्ञानं योगस्तत्त्वार्थशीलनम् ॥ गुरुपदिष्टमार्गेण सदाभ्यासवशेन च ॥ ११० ॥ तस्यांतराया बहवः सुदूरश्रवणादयः ॥ अतो
न प्राप्यते ज्ञानं योगादेकेन जन्मना ॥ ११ ॥

तेषां काशीनसिद्धये तेषां निर्वाणवार्तापि दूरे इत्येतद्व्यं तेषामंतकाले काशीप्राप्त्यभावाभिप्रायेणेति बोद्धव्यम् ॥ अथवांतकाले काशीप्राप्तावपि झटित्यनायासेन कैवल्यभावाभिप्रायेण ॥ तथा चोक्तं पद्मपुराणे
काशीमाहात्म्ये ॥ केवलं धर्मसाक्षेपः कर्णेन पतित इक्षुः ॥ अधर्मिष्ठस्य तत्क्षेत्रयातनांते दिशेन्मतिम् ॥ काश्यां यो निजधर्मेण सुमुक्षुस्तिष्ठति द्विजः ॥ अनायासा विलंबाभ्यास एव लभते फलमिति ॥ ३॥४॥
काश्यामैकैव जन्मना मोक्षः प्राप्यत इति वक्तुं ज्ञानादि साधनस्यैकेन जन्मना दुर्लभतामाह ॥ ज्ञानेनेति यावत्समाप्ति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ योगेन चित्तवृत्तिनिरोधेन ॥ तथा च
पातंजलसूत्रम् ॥ योगश्चित्तवृत्तिनिरोध इति ॥ तत्त्वानुशीलने हेतुत्वाद्योग एव तत्त्वार्थशीलनं निदिध्यासनम् ॥ ११० ॥ ननु योगानुष्ठानोत्पन्नबोधाभावेऽपि श्रवणादिभिर्ज्ञानं भविष्यति नेत्याह ॥

सुदूरेति ॥ श्रवणमादिर्येषां श्रवणादीनां ते श्रवणादयः श्रवणमनननिदिध्यासनानिसमासार्थः ॥ चित्तवृत्तिनिरोधाभावे श्रवणादय एव नोत्पद्येरन्ति भावः ॥ यद्वा दूरश्रवणदूरदर्शनादयो विघ्नाः ॥ ११ ॥
॥ १२ ॥ तच्च तच्छ्रेयश्चेति तच्छ्रेयस्तस्य उदक उत्तरकालीनं फलम् ॥ १३ ॥ अजो ब्रह्मा ॥ महति विष्णौ मनो यस्य सममहामनाः ॥ १४ ॥ ॥ इति श्री रामानन्दकृता यांकाशीखंडटीकायां द्वाविंशतितमो
ऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ त्र्यधिके विंशतितमेऽध्याये चारु मनोहरः ॥ वर्ण्यते कमलाजनेरभिषेकमहोत्सवः ॥ १ ॥ तच्छ्रेयसोऽप्युदकस्ते महानस्तीत्युक्तं तत्र प्रष्टुं विज्ञापयति ॥ सत्यलोक इति ॥
किंचित्कैवल्यमिति हृदि स्थम् ॥ १ ॥ भगवत्लोकप्राप्तावस्य कथा व्यासं गेनाविलंबः कारितो मयेत्यनुचितं मन्वानोऽतः परं तन्मा भूदित्याशयेनाह ॥ यच्चमिति ॥ पिपृच्छिषुः प्रष्टुमिच्छुः ॥

विनातपोजपाद्यैश्चविनायोगेनसुव्रत ॥ निःश्रेयो लभ्यते काश्यामिहैकै नैव जन्मना ॥ १२ ॥ त्वया शुद्धधिया काश्यां यच्छ्रेयः समुपार्जितम् ॥ तच्छ्रेयसो
प्युदकस्ते महानस्ति द्विजोत्तम ॥ १३ ॥ उक्तेति विररामाजः शृण्वतो र्गणयोस्तयोः ॥ सोऽपि प्रमुदितश्चाभूच्छिवशर्मा महामनाः ॥ ११४ ॥ ॥
इति श्रीस्कांदे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वार्द्धे ब्रह्मकृतकाशीप्रशंसानामद्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥
शिवशर्मोवाच ॥ ॥ सत्यलोकेऽश्वरविधेः सर्वेषां प्रपितामह ॥ किञ्चिद्विज्ञप्तुकामोऽस्मि न भयाद्वक्तुमुत्सहे ॥ १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यत्त्वं प्रष्टुमनावि
प्रज्ञातं ते तन्मनो गतम् ॥ पिपृच्छिषुस्त्वं निर्वाणं गणौ तत्कथयिष्यतः ॥ २ ॥ नैतयोर्विष्णुगणयोरगोचरमिहास्ति हि ॥ सर्वमेतौ विजानीतो यत्किञ्चिद्ब्रह्मगो
लके ॥ ३ ॥ इत्युक्त्वा सत्कृतास्ते वै ब्रह्मणा भगवद्गणाः ॥ प्रणम्य लोककर्तारं तेऽपि दृष्ट्वा प्रतस्थिरे ॥ ४ ॥ पुनः स्वयानमारुह्य वैकुण्ठमभितो ययुः ॥ गच्छता
पि पुनस्तत्र द्विजेनापृच्छि तौ गणौ ॥ ५ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥ कियद्वयं प्राप्ता गंतव्यं च कियत्पुनः ॥ पृच्छाम्यन्यच्च वां भद्रौ ब्रूतं प्रीत्या तदप्यहो ॥
॥ ६ ॥ काञ्च्यवंती द्वारवती काश्ययोऽध्याचपञ्चमी ॥ मायापुरीचमथुरापुर्यः सप्तविमुक्तिदाः ॥ ७ ॥ विहाय षट्पुरीश्चान्याः काश्यामेव प्रतिष्ठिताः ॥ मुक्ति
र्विश्वसृजा तत्किमममुक्तिर्न संप्रति ॥ ८ ॥ इति सर्वममपुरः प्रसादाद्वक्तुमर्हतम् ॥ इति तद्वाक्यमाकर्ण्य गणावूचतुरादरात् ॥ ९ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥
यथार्थं कथयावस्ते यत्पृष्टं भवतानव ॥ विष्णुप्रसादाज्जानीवो भूतं भावि भवत्तथा ॥ १० ॥ विप्रावभासते यावत्किरणैः पुष्पवंतयोः ॥ तावतीभूः समु
द्दिष्टा स समुद्राद्रिकानना ॥ ११ ॥

तन्निर्वाणम् ॥ २ ॥ तत्कथनेऽसामर्थ्यमेतयोर्नमंतव्यमित्याह ॥ नैतयोरिति ॥ ३ ॥ प्रतस्थिरेप्रचलिताः ॥ ४ ॥ अपृच्छिपृष्टम् ॥ तौगणौप्रति ॥ ५ ॥ ६ ॥ अन्यच्चेति
यदुक्तंतदाह ॥ कांचीति ॥ तथाचोक्तम् ॥ अयोध्यामथुरामायाकाशीकांचीद्वयंतिका ॥ पुरीदारवर्तचैवसप्तैतामुक्तिदायिकाइति ॥ ७ ॥ मुक्तिःकैवल्यम् ॥ विश्वसृजाब्रह्मणाप्रोक्ता ॥ यथाभूमितले
विप्रपुर्यःसंतिसहस्रशः ॥ तथाकाशीनमंतव्याकापिलोकोत्तरात्वियम् ॥ त्वयाशुद्धधियाकाश्यायच्छ्रेयःसमुपार्जितम् ॥ तच्छ्रेयसोऽप्युदकस्तेमहानास्तिद्विजोत्तमेतिच ॥ वदतेतिशेषः ॥ तत्तस्मात्सं
प्रतिममविदेहलक्षणामुक्तिःकिनास्तीतिवृतीयःप्रश्नः ॥ ८ ॥ अर्हतमर्हथोयोग्यौभवथइतियावत् ॥ इतीत्यगस्त्यवाक्यम् ॥ ९ ॥ भूतमतीतं भाविभविष्यत् भवद्वर्तमानम् ॥ १० ॥ कियद्वरंवयं

प्राप्ताइतिप्रथमप्रश्नस्योत्तरं वक्तुं प्रसंगात्पृथिव्यंतरिक्षयोः प्रमाणमाह तुः विप्रेतिसाधेन ॥ हेविप्रपुष्पवंतयोः सूर्याचंद्रमसोः ॥ एकयोक्त्यापुष्पवंतौ दिवाकरनिशाकरावित्यमरः ॥ ११ ॥ विस्तार
परिमंडलं यथा स्यात् ॥ तत्र विस्तारोर्ध्वं ॥ परिमंडलं वर्तुलाकारता ॥ भूमेः सकाशादुपरीत्य ग्रिमस्यानुपंगः ॥ योजनानां नियुते लक्षे ॥ एकं शतसहस्रं तु नियुतं प्रोच्यते बुधैरिति ब्रह्मांडदर्शनात् ॥
॥ १२ ॥ लक्षयोद्वयः ॥ लक्षयोजनं यथा स्यात् लक्षयोजनमभिव्याप्येति वा ॥ उच्छ्रितमुच्चम् ॥ १३ ॥ सौम्यो बुधः ॥ भौमो मंगलः ॥ १४ ॥ सुरेज्यो देवानां पूज्यो बृहस्पतिः ॥ नियुतद्वये लक्षद्वितये ॥
द्विलक्षयोजनेन प्रमाणेन उत्सेधः उच्चः ॥ सौरिः शनिः ॥ १५ ॥ दशायुतं लक्षं तावत्समुच्छ्रायमुच्चमित्यर्थः ॥ सहस्राणां शताल्लक्षत् ॥ १६ ॥ भूर्लोकस्य स्वरूपमाह ॥ पादगम्यं हीति ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
उपरिष्ठादिति ॥ एतेनाष्टकोटियोजनपरिमितं वर्तुलं वयमतिक्रान्ता इति सूचितम् ॥ २० ॥ गंतव्यं च कियत्पुनरित्यस्य द्वितीयप्रश्नस्योत्तरमाह तुः ॥ सत्यादुपरीति ॥ एतेनाष्टकोटियोजनमार्गो गंतव्योऽस्ती

वियञ्चतावदुपरिविस्तारपरिमंडलम् ॥ योजनानां च नियुते भूमेर्भानुर्व्यवस्थितः ॥ १२ ॥ भानोः सकाशादुपरिलक्षे लक्ष्यः क्षपाकरः ॥ नक्षत्रधंडलं सो
माल्लक्षयोजनमुच्छ्रितम् ॥ १३ ॥ उडुमंडलतः सौम्य उपरिष्ठाद्विलक्षतः ॥ द्विलक्षे तु बुधाच्छुक्रः शुक्राद्रौमोद्विलक्षके ॥ १४ ॥ माहेयादुपरिष्ठाच्च सुरेज्यो
नियुतद्वये ॥ द्विलक्षयोजनोत्सेधः सौरिदेवपुरोहितात् ॥ १५ ॥ दशायुतमुच्छ्रायं सौरैः सप्तर्षिर्मंडलम् ॥ सप्तर्षिभ्यः सहस्राणां शतादूर्ध्वं ध्रुवः स्थितः ॥
॥ १६ ॥ पादगम्यं हियत्किंचिद्वस्त्वस्ति धरणीतले ॥ तद्भूर्लोक इति ख्यातः सावित्रीपाद्रिकाननम् ॥ १७ ॥ भूर्लोकश्च भुवर्लोको ब्रह्मावधिरुदाहृतः ॥
आदित्यादाध्रुवं विप्रस्वर्लोक इति गीयते ॥ १८ ॥ महर्लोकः क्षितेरूर्ध्वमेककोटिप्रमाणतः ॥ कोटिद्वये तु संख्यातो जनो भूर्लोकतो जनैः ॥ १९ ॥
चतुष्कोटिप्रमाणस्तु तपोलोकोऽस्ति भूतलात् ॥ उपरिष्ठात्क्षितेरष्टौ कोटयः सत्यमीरितम् ॥ २० ॥ सत्यादुपरिवैकुण्ठो योजनानां प्रमाणतः ॥ भूर्लोकोऽपि
रिसंख्यातः कोटिषोडशसंमितः ॥ २१ ॥ यत्रास्ते श्रीपतिः साक्षात्सर्वेषामभयप्रदः ॥ ततस्तु षोडशगुणः कैलासोऽस्ति शिवालयः ॥ २२ ॥ पार्वत्यास
हितः शंभुर्गजास्यस्कंदनंदिभिः ॥ यत्र तिष्ठति विश्वेशः सकलः सपरः स्मृतः ॥ २३ ॥ तस्य देवस्य खेलोऽयं स्वलीलामूर्तिधारिणः ॥ सविश्वेश इति ख्यात
स्तस्याज्ञाकृदिदं जगत् ॥ २४ ॥ सर्वेषां शासकश्चासौ तस्य शास्तानचापरः ॥ स्वयंसृजति भूतानि स्वयंपाति तथा त्ति च ॥ २५ ॥ सर्वज्ञ एकः स प्रोक्तः स्वे
च्छाधीनविचेष्टितः ॥ तस्य प्रवर्तकः कोपिनहि नैव निवर्तकः ॥ २६ ॥

तिध्वनितमिति भावः ॥ यद्यपि वैकुण्ठलोको ब्रह्मांडाद्बहिर्भागवतादौ वर्ण्यते तथाप्यत्र कल्पभेदेन वैकुण्ठलोकांतर्भेदेन वा त्रोच्यते इति ज्ञातव्यम् ॥ २१ ॥ प्रसंगाद्भूर्लोककैलासप्रमाणमाह तुः ॥ तत इति ॥
ततो वैकुण्ठात् षोडशगुणः षोडशकोटिसंमितः ॥ २२ ॥ कैलासं विशिनष्टि ॥ पार्वत्येति ॥ कलामायाभवानीवा तत्सहितः सकलः सर्वस्वरूपो वा ॥ २३ ॥ तस्य खेलो लीलारूपोऽयं प्रपंचः ॥ तस्य विशेषणं स
विश्वेश इत्यारभ्य तस्येत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ विश्वेशो यमिति कंचित्पाठः ॥ तस्य कीदृशस्य ॥ स्वलीलामूर्तिधारिणः स्वलीलयामायया शरीरधारिणः ॥ तस्याज्ञाकृदिदं जगत् ॥ तथा च श्रुतिः ॥
भीषास्माद्वातः पवते भीषो देति सूर्यः ॥ भीषास्मादिन्द्रश्चाग्निश्च मृत्युर्धावति पंचमदिति ॥ मृदयाद्वाति वातो यमिति स्मृतेश्च ॥ २४ ॥ २५ ॥ तस्य शास्तानचापर इत्येतदेव विवृणोति ॥ तस्य प्रवर्तक इति ॥ २६ ॥

माययासमूर्तम् ॥ श्रुतिचोदितं श्रुत्याप्रतिपादितम् ॥ यद्वा ॥ अमूर्तवाय्वाकाशरूपम् ॥ मूर्तपृथिव्यप्तेजोलक्षणंपरं ब्रह्मचयत्तस्य इत्यर्थः ॥ तथाच श्रुतिः ॥ द्वे वाव ब्रह्मणोरूपे मूर्तं चामूर्तं चेति ॥ ब्रह्मणो विशेषणं सर्वव्यापीतिसार्धद्वयम् ॥ २७ ॥ सर्वेभ्यः कारणेभ्यो महदादिभ्यो यत्परं प्रधानं तस्मादपि परतरमतिदूरमत एव परम् ॥ किंतस्य रूपं किं वा तत्र प्रमाणं तत्राह ॥ आनंदमिति ॥ श्रुतयश्च सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्याद्याः ॥ २८ ॥ तर्हि मानेन विषयीकृतत्वाद्नात्मत्वमनित्यत्वं च स्यादित्यत आहतुः ॥ संविदंत इति ॥ न संविदतेन विषयीकुर्वते ॥ संविदंतीति क्वचित् ॥ अतन्निरसनद्वारावृत्तिविषयत्वद्वारावावेदविषयत्वमतो नायं दोष इति भावः ॥ किमत्र प्रमाणं वेद एवेत्याह ॥ यत इति ॥ २९ ॥ यस्मादेतादृशं ब्रह्म सशंभुस्तस्मात्सर्वयवेद्यः स्वभानान्यानपेक्षः ॥ तत्र हेतुः ॥ परं ज्योतिः स्वयं ज्योतिरित्यर्थः ॥ अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति श्रुतेः ॥ प्रमाणानि केवलं गोचरे यस्य स प्रमाणैकगोचरः प्रमाणानां मुख्यप्रकाशक इत्यर्थः ॥ चक्षुषश्चक्षुरित्यादि श्रुतेः ॥ पूर्वोक्तरीत्या वेदादितैकवेद्य इति वा ॥ ३० ॥ माययानानारूपोऽपि वस्तुतोऽरूपः ॥ गोचरो विषयः ॥ अंतकवपु रंतकस्वरूपः ॥ यद्वा वस्तुतोऽनंतोऽपि मायया परिच्छिन्नस्वरूपः ॥ अंतकृच्चैवेति क्वचित् ॥ ३१ ॥ ननु तर्ह्येवं विधस्य सर्वव्यापिनश्चिद्वैक्यैकस्य कुतः कैलासाव

अमूर्तयत्परं ब्रह्म समूर्तं श्रुतिचोदितम् ॥ सर्वव्यापिसदानित्यं सत्यं द्वैतविवर्जितम् ॥ २७ ॥ सर्वेभ्यः कारणेभ्यश्च परात्परतरं परम् ॥ आनंदं ब्रह्मणोरूपं श्रुतयो यत्प्रचक्षते ॥ २८ ॥ संविदं तेन यं वेदाविष्णुर्वेदनवैविधिः ॥ यतो वाचो निवर्तते ह्यप्राप्य मनसा सह ॥ २९ ॥ स्वयं वेद्यः परं ज्योतिः सर्वस्य हृदिसंस्थितः ॥ योगिगम्यस्त्वनारूप्ये योयः प्रमाणैकगोचरः ॥ ३० ॥ नानारूपोऽप्यरूपोयः सर्वगोपिनगोचरः ॥ अनंतोऽप्यंतकवपुः सर्ववित्कर्मवर्जितः ॥ ३१ ॥ तस्येदमैश्वरं रूपं खंडचंद्रावतंसकम् ॥ तमालश्यामलगलं स्फुरद्भालविलोचनम् ॥ ३२ ॥ लसद्भामार्धनारीकंकृतशेषशुभांगदम् ॥ गंगातरंगसत्संगसदाधौ तजटातटम् ॥ ३३ ॥ स्मरांगजरजःपुंजपूजितावयवोज्ज्वलम् ॥ विचित्रगात्रविधृतमहाव्यालविभूषणम् ॥ ३४ ॥ महोक्षस्यंदनगमं विरुताजगवायुधम् ॥ गजाजिनोत्तरासंगं दशार्धवदनं शुभम् ॥ ३५ ॥ उत्रासितमहामृत्युमहाबल गणावृतम् ॥ शरणार्थिकृतत्राणं नतनिर्वाणकारणम् ॥ मनोरथपथातीतं वरदानपरायणम् ॥ ३६ ॥ तस्य तत्त्वस्वरूपस्य रूपातीतस्य भोद्विज ॥ परावरेरुद्ररूपे सर्वव्याप्यावतिष्ठतः ॥ ३७ ॥ निराकारोऽपि साकारः शिव एव हि कारणम् ॥ मुक्तये भुक्तये वापि न शिवान्मोक्षदोषः ॥ ३८ ॥ यथा तेनाखिलं ह्येतत्पार्वतीपतिसात्कृतम् ॥ इदं चराचरं सर्वदृश्यादृश्यमरूपिणा ॥ ३९ ॥

स्थितत्वं तत्राहतुः ॥ तस्येदमिति ॥ ऐश्वरमीश्वरसंबन्धि ॥ तदेवरूपं विशिष्टं ॥ खंडचंद्रेति पादाधिकपंचभिः ॥ चंद्रस्य खंडः खंडचंद्रश्चंद्रकलेत्यर्थः ॥ सोऽवतंसः शिरोभूषणं यस्य तत् ॥ भालं ललाटम् ॥ ३२ ॥ शेषोऽनंतः ॥ गंगातरंगानां यः सत्संगः समीचीनसंगस्तेन धौतं प्रक्षालितं जटानां तटं यस्मिंस्तत् ॥ तरंगसंदोहेति क्वचित् ॥ ३३ ॥ स्मरः कामस्तदंगादृग्धाज्जा तोयोरजःपुंजोऽभस्मराशिस्तेन पूजिता उद्धलीकृता येऽवयवास्तैरुज्ज्वलम् ॥ व्यालाः सर्पाः ॥ ३४ ॥ महानुक्षावलीविर्द एव स्यंदनस्तेन गमो गमनं यस्य तत् ॥ गजाक्षुरस्याजिनं चर्मैव उत्तरासंगमुत्तरीयं वस्त्रं यस्य तत् ॥ ३५ ॥ उत्रासितो महामृत्युर्नतत् ॥ सकालकालः कालमृषिकभक्षक इति श्रुतिस्मृतिभ्याम् ॥ ३६ ॥ उपसंहरतस्तस्येति द्वाभ्याम् ॥ सर्वव्याप्यावतिष्ठतस्तस्य परावरेऽस्य गुणनिर्गुणेरुत्संसारदुःखं तद्वातिनाशयतीति रुद्रं तद्रूपे संसारदुःखनाशके रूपे इत्यर्थः ॥ रुद्रसंज्ञके इति वा ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ननु सगुणनिर्गुणेरुद्रस्यैवरूपे चेत्तर्हि कथं जगदीश्वरत्वं विष्णोः

प्रख्यातमित्याशंकायामाहुः ॥ यथेति ॥ तेनारूपिणासर्वेश्वरेण ॥ अखिलमग्रिमंसर्वमिति ॥ चपदद्वयसंकोचव्यावृत्त्यर्थम् ॥ इदंजगद्यथापार्वतीपतिसात्कृतंमृडानीपत्यधीनकृतं हिप्रसिद्धौ ॥ ३९ ॥
 तथामृडानीकांतेनविष्णुसाद्विष्ण्वधीनमखिलंजगद्विधायकृत्वास्वच्छंदलीलयाहेविप्र ॥ यद्वा विनापक्षिणागरुडेनप्रातिगच्छतीतिताहैगरुडगामिन्नितिभाविगरुडवाहनत्वंसूच्यते ॥ तेनह्यनारुख्येयमि
 तिपाठेवक्तुमप्यशक्यमइदंचराचरमित्यर्थः ॥ ४० ॥ तर्हिशिवविष्णोस्तरतमभावेनवैषम्यान्मुमुक्षुभिश्चनैत्यनेकआश्रयणीयइतिपृच्छायामाहुः ॥ यथाशिवइति ॥ तथाचहरिवंशे ॥ यौवैविष्णुःसर्वै
 रुद्रइति॥भविष्येच ॥ यथाशिवस्तथाविष्णुरिति ॥ ४१ ॥ विष्णुसादखिलंजगद्विधायक्रीडयतइत्युक्तं तदेवप्रपंचयति आहूयपूर्वमित्यारभ्यइतितइत्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन ॥ आहूयेत्यादिल्यवतंक्त्वां
 तथामृडानीकांतेनविष्णुसादखिलंजगत् ॥ विधायक्रीडयतेविप्रनित्यंस्वच्छंदलीलया ॥ ४० ॥ यथाशिवस्तथाविष्णुर्यथाविष्णुस्तथाशिवः ॥ अंतरं
 शिवविष्णोश्चमनागपिनविद्यते ॥ ४१ ॥ आहूयपूर्वब्रह्मादीन्समस्तान्देवतागणान् ॥ विद्याधरोरगादींश्चसिद्धगंधर्वचारणान् ॥ ४२ ॥ निजसिंहा
 सनसमंकृत्वासिंहासनंशुभम् ॥ उपवेश्यहरितत्रच्छत्रंकृत्वामनोहरम् ॥ ४३ ॥ श्लक्ष्णंकोटिशलाकंचविश्वकर्मविनिर्मितम् ॥ पांडुरंरत्नदंडंचस्थूलमुक्ता
 वलंबितम् ॥ ४४ ॥ कलशेनविचित्रेणह्युपरिष्ठाद्विराजितम् ॥ सहस्रयोजनायामंसर्वरत्नमयंशुभम् ॥ ४५ ॥ पट्टसूत्रमयैरम्यैश्चामरैश्चपरिष्कृतम् ॥ राजा
 भिषेकयोग्यैश्चद्रव्यैःसर्वौषधादिभिः ॥ ४६ ॥ प्रत्यक्षतीर्थपाथोभिःपंचकुंभैर्मनोहरैः ॥ सिद्धार्थाक्षतदूर्वाभिर्मंत्रैःस्वयमुपस्थितैः ॥ ४७ ॥ देवानां
 चतुर्थीणांसिद्धानांफणिनामपि ॥ आनीयमंगलकराःकन्याःषोडशषोडश ॥ ४८ ॥ वीणामृदंगाब्जभेरीमरुडिंडिमझझरैः ॥ आनकैःकांस्यतालाद्यै
 र्वाद्यैर्ललितगायनैः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मचोपमहाराजैरापूरितनभोगणे ॥ शुभेतिथौशुभेलग्रेताराचंद्रबलान्विते ॥ ५० ॥ आबद्धमुकुटंरम्यंकृतकौतुकमंगलम् ॥
 मृडानीकृतशृंगारं सुश्रियासुश्रियायुतम् ॥ ५१ ॥ अभिषिच्यमहेशेनस्वयंब्रह्मांडमंडपे ॥ दत्तंसमस्तमैश्वर्ययन्निजंनान्यगामिच ॥ ५२ ॥ ततस्तुष्टावदेवे
 शःप्रमथैःसहशार्ङ्गिणम् ॥ ब्रह्माणलोककर्तारमुवाचचवचस्त्वदम् ॥ ५३ ॥ ममबंधस्त्वयंविष्णुःप्रणमत्वममुंहरिम् ॥ इत्युक्ताथस्वयरुद्रोनामगरुड
 ध्वजम् ॥ ५४ ॥ ततो गणेश्वरैःसर्वैर्ब्रह्मणाचमरुद्रगैः ॥ योगिभिःसनकाद्यैश्चसिद्धैर्देवार्पिभिस्तथा ॥ ५५ ॥ विद्याधरैःसंगंधर्वैर्यक्षरक्षोप्सरोगणैः ॥
 गुह्यकैश्चारणैर्भूतैःशेषवासुकितक्षकैः ॥ ५६ ॥ पतत्रिभिःकिंनरैश्चसर्वैःस्थावरजंगमैः ॥ ततोजयजयेत्युक्त्वा नमोस्त्वातिनमोस्त्विति ॥ ५७ ॥ ततोह
 रिर्महेशेनसंसदिद्युसदांतदा ॥ एतैर्महारवैरम्यैश्चानर्चिपरमार्चिषा ॥ ५८ ॥

तपदानांतृतीयांतानांचकेषांचित्पदानामभिषिच्यमहेशेनेत्यग्रिमेणसंबंधः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ प्रत्यक्षतीर्थपाथोभिःप्रत्यक्षाणियानितीर्थानितेपांथाथोभिर्जलैःप्रत्यक्षैस्तीर्थैरेवानी
 तैःपाथोभिरित्यर्थः॥प्रत्यक्षफलजनकतीर्थपाथोभिरितिवा ॥ प्रक्षाल्यतीर्थैतिकचित्पाठः ॥ सिद्धार्थैःश्वेतसर्पैः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अब्जःशंखः॥मरुडंमरुः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मृडानीकृतशृंगारंभवानरिचितवे
 पम् ॥ सुश्रियापद्मयुतंशोभनयाश्रियासमेतम् ॥ कथंभूतयासुश्रिया ॥ शोभनकांतिमत्या ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ततस्तुष्टावेत्युक्तंतामेवस्तुतिलेशतोदर्शयंतौइदंतयानिर्दिष्टवचनमाहुः॥ ममबंधस्त्विति॥
 तुशब्दएवार्थः ॥ अयंविष्णुर्ममबंधएवनानुज्ञेयोऽतस्त्वमप्यमुंहरिकेवलंप्रणम ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अनर्चिपूजितः॥परमार्चिषाउपलक्षितोहरिः ॥ परमाशिषेति

पाठपरमाशिषाऽनर्चीत्यर्थः ॥ ५८ ॥ तामेवाशिषमाहनुस्त्वंकर्तेत्यादिना ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अवांतरप्रकृतमुपसंहरतोवैकुण्ठेतिद्वाभ्याम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ परम
प्रकृतमुपसंहरतः ॥ इतितइति ॥ ६७ ॥ एतदध्यायश्रवणपठनजपफलमाहेदंतिव्यादिना ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥
चतुर्भिर्धिकेविंशेऽध्यायेऽत्यंतमनोरमे ॥ कैवल्यं परमानंदं वर्णयते शिवशर्मणः ॥ १ ॥ इदानीं कथयिष्यावस्तवनिर्वाणकारणमित्युक्तं पूर्वतदेव संप्रपंचं कथयतः ॥ शिवशर्मन्निति ॥ उदकं मुत्तरकालभावि सुकृत

त्वंकर्ता सर्वभूतानां पाताहर्ता त्वमेव च ॥ त्वमेव जगतां पूज्यस्त्वमेव जगदीश्वरः ॥ ५९ ॥ दाता धर्मार्थकामानां शास्ता दुर्नयकारिणाम् ॥ अजेयस्त्वं च सं
ग्रामे ममापि हि भविष्यसि ॥ ६० ॥ इच्छाशक्तिः क्रियाशक्तिर्ज्ञानशक्तिस्तथोत्तमा ॥ शक्तित्रयमिदं विष्णोर्गृहाण प्रापितं मया ॥ ६१ ॥ त्वद्वेष्टारो हरे नूनं
मया शास्याः प्रयत्नतः ॥ त्वद्भक्तानां मया विष्णोर्देयं निर्वाणमुत्तमम् ॥ ६२ ॥ मायां चापि गृहाणे मां दुष्प्रणोद्यां सुरासुरैः ॥ यया संमोहितं विश्वमकिंचिज्ज्ञं भ
विष्यति ॥ ६३ ॥ वामबाहुर्मदीयस्त्वं दक्षिणोसौ पितामहः ॥ अस्यापि हि विधेः पाताजनितापि भविष्यसि ॥ ६४ ॥ वैकुण्ठैश्वर्यमासाद्य हरे रित्थं हरः
स्वयम् ॥ कैलासे प्रमथैः सार्धं स्वैरं क्रीडत्युमापतिः ॥ ६५ ॥ तदा प्रभृतिदेवोसौ शार्ङ्गधन्वा गदाधरः ॥ त्रैलोक्यमखिलं शास्ति दानवांतकरो हरिः ॥ ६६ ॥
इतिते कथिता विप्रलोकानां च परिस्थितिः ॥ इदानीं कथयिष्यावस्तवनिर्वाणकारणम् ॥ ६७ ॥ इदं तु परमाख्यानं शृणुयाद्यः समाहितः ॥ स्वर्लोकं म
भिगम्याथ काश्यां निर्वाणमाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ यज्ञोत्सवे विवाहे च मंगलेष्वखिलेष्वपि ॥ राज्याभिषेकसमये देवस्थापनकर्मणि ॥ ६९ ॥ सर्वाधिकारदाने
पुनर्ववेश्मप्रवेशने ॥ पठितव्यं प्रयत्नेन तत्कार्यं परिसिद्धये ॥ ७० ॥ अपुत्रो लभते पुत्रमधनो धनवान्भवेत् ॥ व्याधितो मुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्येत बंधनात् ॥ ७१ ॥
जप्यमेतत्प्रयत्नेन सततं मंगलार्थिना ॥ अमंगलानां शमनं हरनारायणप्रियम् ॥ ७२ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे
काशीखंडे पूर्वार्द्धे चतुर्भुजाभिषेको नाम त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७३ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ शिवशर्मन्नुदकं ते कथयावो निशामय ॥
त्वमत्र वैष्णवे लोके भुक्ता भोगान्मुपुष्कलान् ॥ १ ॥ ब्रह्मणो वत्सरं पूर्णं रममाणोऽप्सरोगणैः ॥ सुतीर्थमरणोपात्तपुण्यशेषेण वै पुनः ॥ २ ॥ भविष्यसि मही
पालो नगरेन दिवर्धने ॥ राज्यं प्राप्या स पतंच समृद्धबलवाहनम् ॥ ३ ॥ कृष्टिभिर्हृष्टपुष्टैश्चरम्य हाटकभूषणैः ॥ संजुष्टमिष्टापूर्तानां धर्माणां नित्यकर्तृभिः ॥ ४ ॥

फलमित्यर्थः ॥ त्वमत्रेति ॥ वैष्णवे वैकुण्ठे ॥ १ ॥ २ ॥ भविष्यसीति ॥ राज्यं प्राप्य महीपालः सन्निदिवर्धने हर्षजनकेतनाम्नि नगरे भविष्यसीत्यन्वयः ॥ ३ ॥ राज्यं विशिनाष्टि चतुरक्षरं न्यूनसा
द्वांशदशभिः ॥ कृष्टिभिः पंडितैः संजुष्टं संसेवितमित्यन्वयः ॥ वर्णैश्चेति कचित् ॥ हाटकं सुवर्णम् ॥ इष्टानि अंतर्वेद्यादीयमानानि दानानि पूर्तानि वापीकूपतडागादिनिर्माणानि तेषां कर्मणां नित्यकर्तृभिः ॥ ४ ॥

सदासंपन्नानिसस्यानियस्मिस्तत् ॥ अतएवसूर्वरक्षेत्रसंकुलंस्वराणिशोभनफलसस्यादचभूमीनियानिक्षेत्राणितैःसंकुलं व्याप्तम् ॥५॥ राजिभिःपंक्तिभिः ॥ यत्रराज्ये ॥६॥ सुपुष्पेति ॥ भूमयोऽत्र
विशेष्याअन्यानिविशेषणानि ॥ ससदाफलपादपाःसदाफलानियेवातैःपादपैःसहवर्तमानाः ॥ कासाराःसरांसि ॥ ७ ॥ सदंभोयस्याःसासदंभानिम्नगाराजिर्नदीवृन्दम् ॥ पक्षांतरेसदंभादंभोर्धम
ध्वजित्वंतत्सहिताजनताजनसमूहोयत्रनेत्यर्थः ॥ सर्वत्रशब्दश्चेष्टालंकारोयम् ॥ कुलानिगोत्राणितायेवकुलीनानिकुलीनशब्दवाच्यानि ॥ कौपृथिव्यांलीनानिकुलीनानीत्यन्यायधनपक्षेव्याकर्तव्यम् ॥
॥ ८ ॥ नारीषुविभ्रमोनामसौरतभावप्रकाशनम् ॥ विद्वत्सुविभ्रमोऽज्ञानम् ॥ कुटिलगामिन्योवक्रगामिन्यः ॥ प्रजापक्षेविमार्गगामिन्यः ॥ विषयेदेशे ॥ ९ ॥ तमोयुक्ताअंधकारमिश्राःक्षपारा
त्रयः ॥ बहुलेषुकृष्णपक्षेषु ॥ पक्षांतरेतमोगुणयुक्ताः ॥ रजोयुजःऋतुकालीनशोणितयुक्ताः ॥ पक्षांतरेरजोगुणयुजः ॥ १० ॥ अनंधोऽगर्विष्ठः ॥ पक्षांतरेऽधोऽन्नंभक्तमितियावत्तद्रहितमनंधो
भोजनंभुजिक्रिया ॥ नविद्यतेऽयोर्लोहयत्रतत्स्यंदनंतथा ॥ सुवर्णादिमयमित्यर्थः ॥ पक्षांतरेनयोनीतिस्तद्रहितोऽनयः ॥ ११ ॥ दंडोनालंदांडाइतिप्रसिद्धः ॥ परशुःकुठारः ॥ वालव्यजनंचाम

सदासंपन्नसस्यंचसूर्वरक्षेत्रसंकुलम् ॥ सुदेशंसुप्रजंसुस्थंसुतृणंबहुगोधनम् ॥ ५ ॥ देवतायतनानांचराजिभिःपरिराजितम् ॥ सुयूपायत्रवैग्रामाःसुवित्त
द्विविराजिताः ॥ ६ ॥ सुपुष्पकृत्रिमोद्यानाःससदाफलपादपाः ॥ सपद्मिनीककासारायत्रराजंतिभूमयः ॥ ७ ॥ सदंभानिम्नगाराजिर्नयत्रजनताक
चित् ॥ कुलान्येवकुलीनानिनचान्यायधनानिच ॥ ८ ॥ विभ्रमोयत्रनारीषुनविद्वत्सुचर्हिचित् ॥ नद्यःकुटिलगामिन्योनयत्रविषयेप्रजाः ॥ ९ ॥
तमोयुक्ताःक्षपायत्रबहुलेषुनमानवाः ॥ रजोयुजःस्त्रियोयत्रनधर्मबहुलानराः ॥ १० ॥ धनैरनंधोयत्रास्तिमनोनैवचभोजनम् ॥ अनयःस्यंदनंयत्रनचवै
राजपूरुषः ॥ ११ ॥ दंडःपरशुकुहालवालव्यजनराजिषु ॥ आतपत्रेषुनान्यत्रक्चित्कोधापराधजः ॥१२॥ अन्यत्राक्षिकवृंदेभ्यःक्वचित्रपरिदेवनम् ॥
आक्षिकाएवदृश्यंतेयत्रपाशकपाणयः ॥ १३ ॥ जाड्यवार्ताजलेष्वेवस्त्रीमध्याएवदुर्बलाः ॥ कठोरहृदयायत्रसीमंतिन्योनमानवाः ॥ १४ ॥ औषधेष्वे
वयत्रास्तिकुष्ठयोगोनमानवे ॥ वेधोप्यंतःसुरत्नेषुशूलंमूर्तिकरेषुवै ॥ १५ ॥

रम् ॥ पक्षांतरेक्रोधादपराधाद्वाजातोर्धनग्रहणादिरूपोदंडः ॥ १२ ॥ अक्षैःसारिभिर्व्यवहरंतीत्याक्षिकास्तेषांवृंदेभ्यःसमूहेभ्यः ॥ परिदेवनंयूतक्रीडा ॥ पक्षांतरे परिदेवनंप्रलापः ॥ आक्षिकाएवपा
शकपाणयः ॥ पक्षांतरेपाशाएवपाशकारज्वस्तेपाणिषुयेषांतेतथा ॥ यत्रचानृतवादिनइतिक्वचित्पाठःसंचित्यः ॥ १३ ॥ जाड्यंशैत्यम् ॥ पक्षांतरेजाड्यंमौर्ख्यम् ॥ स्त्रीमध्याःस्त्रीणांमध्यप्रदेशा
दुर्बलाःकृशाः ॥ पक्षांतरेदुर्बलाधनादिबलहीनाः ॥ कठोरंक्षुधाराभंहृदयंसांताःकठोरहृदयाःसीमंतिन्योनार्यः ॥ तथाचभागवते ॥ शरत्पद्मोत्सवंवक्रं वचश्चश्रवणासृतम् ॥ हृदयंक्षुधाराभंस्त्रीणां
कोवेदचेष्टितमिति ॥ स्वभावात्वाचायंविगुणः ॥ यद्वा कठोरहृदयाःकठिनस्तनाइत्यर्थः ॥ पक्षांतरेसमानएवार्थः ॥ १४ ॥ कुष्ठयोगःकुष्ठइतिप्रसिद्धस्यऔषधविशेषस्यकुष्ठशब्दस्यप्रयोगः ॥ पक्षांतरेकुष्ठस्य
श्वित्रापरपर्यायस्यरोगस्ययोगःसंबंधः ॥ वेधोप्यंतःसुरत्नेषुशोभनरत्नेष्वेवांतर्मध्येवेधश्छिद्रम् ॥ पक्षांतरेवेधस्ताडनम् ॥ वेधोप्यनःसुरत्नेष्वितिक्वचित्पाठः ॥ तत्रानःसुशकटेपु ॥ शूलंमूर्तिकरेषुच ॥
मूर्तयोविश्वेश्वरप्रतिकृतयः ॥ यद्वा मूर्तयोमूर्तिमंतस्तासांकरेष्वेशूलम् ॥ पक्षांतरेशूलंरोगविशेषः ॥ वेधस्तिथिपुनश्चेशूलोयोगाचयेष्वै इतिपाठेतिथिषुवेधोदशमीविद्धैकादश्यादिरूपः ॥ नक्षत्रवेधएक

स्यातिथौ नक्षत्रयोः संबंधः ॥ शूलः शूलयोगः अन्येषां योगानां च येषु ॥ पक्षांतरे वेधस्ताडनमित्युक्तमेव ॥ १५ ॥ सात्त्विकभावो भक्तिः स्वभर्तृपुत्रीणां स्वस्त्रीषु च पुंसाम् ॥ संज्वरः कामजनितप्रक्षोभः ॥ पक्षांतरे संज्वरो धनादिनिमित्तः संतापः ॥ कलुषस्य पापस्य दारिद्र्यं न धनादेः ॥ १६ ॥ न विद्यते कंमुखं यस्मात्तदकंपातं तस्य सदा दुर्लभत्वं न पुण्यस्य ॥ सुकृतेन च वस्तुनः सुकृते पुण्यनिमित्ते वस्तुनोऽर्थस्य दुर्लभत्वं न च नास्ति ॥ पुण्यार्थं सर्वेऽपि धनं व्ययंतीत्यर्थः ॥ दुर्लभत्वं सदैकस्य सुकृते तद्वस्तुन इति पाठे सुकृते तद्वस्तुनः पापस्येति व्याकृतं व्ययम् ॥ इभा एव प्रमत्तान जनाः ॥ वीच्योस्तरंगयोरेव जलाशये सरोवरादौ युद्धं न तु परस्परस्पर्धया जनानाम् ॥ १७ ॥ दानहानिर्मदोदकत्यागः ॥ पक्षांतरे दानहानिर्दानाभावः ॥ दुर्मेष्वेव हि कंटकाः ॥ पक्षांतरेऽन्यत्र कंटकाः कंटकतुल्यादुःखदा इत्यर्थः ॥ जनेष्वेव विहरणं विहाराक्रीडा ॥ स्त्रीत्वमार्घ्यम् ॥ विहरणानि विहारा इति वदुवचनं वा ॥ पक्षांतरे विगतहारा विहारा ॥ १८ ॥ बाणेष्वेव गुणविश्लेषो ज्यापरित्यागः ॥ पक्षांतरेऽन्यत्र गुणानामुदारतादीनां विश्लेषो विच्छेदो नेत्यर्थः ॥ पुस्तके पुस्तिकायामेव दृढा बंधोक्तिः पुस्तकं दृढं बंधनीयमिति वचनम् ॥ तथा चोक्तम् ॥ तैलाद्रक्षजलाद्रक्षरक्षमांश्च यं बंधनात् ॥ आखुभ्यः परहस्तेभ्य एव वदति पुस्तकमिति ॥ पक्षांतरेऽन्यत्रायं दृढं

कंपः सात्त्विकभावोत्थो न भयात्कापिकस्यचित् ॥ संज्वरः कामजो यत्र दारिद्र्यं कलुषस्य च ॥ १६ ॥ दुर्लभत्वं सदा कस्य सुकृतेन च वस्तुनः ॥ इभा एव प्रमत्ता वै युद्धं वीच्योर्जलाशये ॥ १७ ॥ दानहानिर्गजेष्वेव दुर्मेष्वेव हि कंटकाः ॥ जनेष्वेव विहाराहिनः कस्यचिदुरः स्थली ॥ १८ ॥ बाणेषु गुणविश्लेषो बंधोक्तिः पुस्तके दृढा ॥ स्नेहत्यागः सदैवास्ति यत्र पाशुपते जने ॥ १९ ॥ दंडवार्ता सदा यत्र कृतसंन्यासकर्मणाम् ॥ मार्गणाश्चापकेष्वेव भिक्षुका ब्रह्मचारिणः ॥ २० ॥ यत्र क्षपणका एव दृश्यं ते मलधारिणः ॥ प्रायोमधुव्रता एव यत्र चंचलवृत्तयः ॥ २१ ॥ इत्यादिगुणवद्देशे त्वयिराज्यं प्रशासति ॥ धर्मेण राजधर्मज्ञशौडीर्यगुणशालिनि ॥ २२ ॥

वध्यतामिति वचनं नास्तीत्यर्थः ॥ अपराधाभावात् ॥ पाशुपते पाशुपतयोगयुक्ते परमहंसे एव स्नेहत्यागो ममताभावः ॥ यद्वा पाशुपते संन्यासिन्येव स्नेहत्यागः स्नेहद्रव्याभ्यंगस्नेहात्तमैश्चादित्यागः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ प्राणसंधारणार्थं यथामेदो वृद्धिर्न जायते ॥ औषधवदशनमाचरेत् ॥ हिंसा तैलादिमैथुनं च प्रतिषिद्धानि ॥ अभ्यंगं चैव तां ब्रूलं वर्जयेत् परदारवदित्यादिः ॥ पक्षांतरेऽन्यत्र स्नेहस्य दयायाः स्नेहद्रव्यस्य घृतादेर्वात्यागो नास्तीत्यर्थः ॥ १९ ॥ कृतसंन्यासकर्मणामेकं त्रिंशद्विंशतिनामेव दंडवार्ता वंशदंडधारणकथा ॥ पक्षांतरेऽन्यत्र राजदंडवार्ता राजदंडकथानास्तीत्यर्थः ॥ चापके मुचापेषु यतुः प्विति यावत् ॥ एवं मार्गणावाणाः ॥ पक्षांतरेऽन्यत्र मार्गणायाचकानसंतीत्यर्थः ॥ ब्रह्मचारिण एव भिक्षाहारोपजीविनः ॥ संन्यासिनां त्वयादरेण निमंत्रणमेव भवतातिभावः ॥ २० ॥ क्षपणका अवधूता एव मलधारिणो देहमलधारिणो दृश्यंते ॥ पक्षांतरे नान्ये इत्यर्थः ॥ मधुव्रता भ्रमरा एव चंचलवृत्तयः ॥ पक्षांतरे नान्य इत्यर्थः ॥ भ्रमरेष्वपि केचन चंचलवृत्तयो न भवन्तीति प्रायोग्रहणम् ॥ २१ ॥ उपसंहरति ॥ इत्यादि इति ॥ पूर्वोक्तप्रकारगुणवति देशे धर्मेण न्यायेन राज्याज्ञः कर्मप्रजापालनादित्वयि प्रशासति कुर्वतिसतिलवण्येनांगसौंदर्येणार्जिता प्राप्ता शोभना श्रीर्याभिस्तासां ॥ ज्ञीनामयुतं

दशसहस्रतामुचकुमाराणांशतत्रयंभाविभविष्यतीतितृतीयेनान्वयः ॥ राजानंविशेषयतः शौडीर्येति सपादसार्धेन ॥ शौडीर्यंशूरता ॥ सौंदर्येति कचित् ॥ तत्रसौंदर्यशोभातिशयः ॥ रूपंकरच
रणादिघटनसौष्ठवंलावण्यमितियावत् ॥ शौर्यदाक्ष्यम् ॥ औदार्यदातृत्वंमहत्त्वंवा ॥ २२ ॥ २३ ॥ वृद्धकालइतिसार्धपंचकंवाक्यम् ॥ नाम्नावृद्धकालइतिख्यातस्त्वंमध्येराजसभंराजसभायामध्ये
दूरात्कार्पटिकैर्कृत्स्नधारितपस्विशेषैर्दृष्टः सन्पश्चात्तैः सर्वैः कार्पटिकैरनेकशःशोभनाशीर्वादिरभिनंदितानंदेनसंवाधितोभविष्यसीत्यन्वयः ॥ कथंभूतैः स्वाशीर्वादैः ॥ तत्कर्मभावि सद्दृशैस्तद्यद्वैकुण्ठभो
गावसानपुण्यं कर्मतस्य भावियत्फलं तत्सद्दृशैस्तद्योग्यैर्यथाथैरित्यर्थः ॥ त्वद्भाविकर्मसद्दृशैरिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ त्वंकथंभूतः ॥ उग्रः प्रतापवान् ॥ २४ ॥ श्रियाधनसंपत्त्या संतर्पिता मार्गणायाच
कायेनसः ॥ श्रीसमर्पितेति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ २५ ॥ संततमवभृथेनयज्ञसमाप्त्यनंतरं क्रियमाणेन स्नानेन कृत्वा आर्द्रामूर्धजाः केशा यस्य सः ॥ सत्तीर्थोदकसंक्लिन्नेति पाठे सत्तीर्थान्युत्कृष्टानियानिका

सौभाग्यभाजिरूपाब्धेशौर्यौदार्यगुणान्विते ॥ सीमंतिनीनां रम्याणां लावण्यार्जितमुश्रियाम् ॥ २३ ॥ राज्ञीनामयुतं भाविकुमाराणां शतत्रयम् ॥
वृद्धकालइतिख्यातउग्रः परपुरंजयः ॥ २४ ॥ विजितानेकसमरः श्रीसंतर्पितमार्गणः ॥ अनेकगुणसंपूर्णः पूर्णचंद्रनिभद्युतिः ॥ २५ ॥ संतता
वभृथक्लिन्नमूर्धजः क्षितिपर्षभः ॥ प्रजापालनसंपन्नः कोशप्रीणितभूसुरः ॥ २६ ॥ पदारविंदंगोविंदं हृदि ध्यायन्नतंद्रितः ॥ वासुदेवकथालापप
रिक्षितदिनक्षपः ॥ २७ ॥ कदाचिदुपविष्टः सन्मध्येराजसभं द्विज ॥ दूरात्कार्पटिकैर्दृष्टो वाराणस्याः समागतैः ॥ २८ ॥ तत्कर्मभावि सद्दृशै
स्तदात्वमभिनंदितः ॥ तैः सर्वैराजशार्दूलस्वाशीर्वादिरनेकशः ॥ २९ ॥ श्रीमद्विश्वेश्वरो देवो विश्वेषां जगतां गुरुः ॥ काशीनाथस्तुते कुर्यात्कुमते
रपवर्जनम् ॥ ३० ॥ नैः श्रेयसींच संपत्तियो देयात्स्मरणादपि ॥ काशीनाथः स ते दिश्याज्ज्ञानं मलविवर्जितम् ॥ ३१ ॥ येन पुण्येन ते प्रातं
राज्यं प्राज्यमकंठकम् ॥ तत्पुण्यशेषतोभूयाद्विश्वनाथेमतिस्तव ॥ ३२ ॥

वेरीतुंगभद्राकृष्णावेणागौतम्यादीनि ॥ तथाचोक्तम् ॥ कावेरीतुंगभद्राचकृष्णावेणाचगौतमी ॥ भागीरथीति विख्याताः पंचगंगाः प्रकीर्तिता इति ॥ तेषामुदकैः संक्लिन्नामूर्धजा यस्य स इत्यर्थः ॥ कोशेन
कोशस्थेन न्यायार्जितधनेन प्रीणितास्तर्पिता भूसुरा ब्राह्मणा येन सः ॥ २६ ॥ गोविंदस्येदं गोविंदम् ॥ पदारविंदे कृष्णस्येति पाठे पदारविंदे इति द्वितीयाद्विवचनम् ॥ वासुदेवकथालापेन परीक्षिते निर्वाहिते दिन
क्षपे दिवसरात्री येन सः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ स्वाशीर्वादमेवाहुः ॥ श्रीमद्विश्वेश्वरइति पंचकेन ॥ कुमते राज्ञानस्य अपवर्जनं नाशनम् ॥ ३० ॥ नचात्र साधनप्रयास इत्याह ॥ नैः श्रेयसीं कैवल्य
ख्याम् ॥ स्मरणादिपि शब्दादुच्चारणादपि ॥ तथाच सकृदुच्चारितं येन हरिरित्यक्षरद्वयम् ॥ बद्धः परिकरस्तेन मोक्षाय गमनं प्रतीति ॥ नन्वज्ञानं ज्ञानेनैव निवर्त्यमस्तदभावात् कथं तस्यापवर्जनं तत्राहुः ॥
काशीनाथः स इति ॥ सप्रसिद्धः ॥ दिश्यादुपदिशतु ॥ ननु तथापि सार्वज्ञ्यादिज्ञानदाने स दोषस्तदवस्थ एवेत्याशंक्यादुर्मलविवर्जितमज्ञानतत्कार्ये यो नाशकमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ननु पुण्यं विना कथं विश्वनाथस्मरणं

घटेतत्राहुः ॥ येन पुण्येनेति ॥ प्राज्यमुत्कृष्टं प्रजासुखम् ॥ तत्र हेतुरकंटकं शत्रुरहितम् ॥ ३२ ॥ ननु तथापि प्रसन्नः सन्नेकमेव फलं दद्यान्नचिरजीवनमारभ्य मोक्षवसानमित्यत्राहुः ॥ यस्य प्रसादादिति ॥ अंबरं वस्त्रम् ॥ अंगना उत्तमास्त्री ॥ वरांगना इति वा पाठः ॥ समृद्धयोरज्यादिविभूतयः ॥ परमकारुणिकत्वात्तस्येति भावः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ त्वमिति ॥ इति आशीः परंपरां पूर्वोक्तामाशी वार्द्धधारां श्रुत्वा ॥ इदमिदम् ॥ अयं चासौ वृत्तांतश्चेति वा इदं वृत्तांतं आवाभ्यामिदानीं कथ्यमानस्तत्त्वं स्मरिष्यसीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ आकारेति सार्धं वाक्यम् ॥ आकारगोपनमभिप्रायसंगोपनम् ॥ समुहूर्त

यस्य प्रसादात्सुलभमायुः पुत्रां वरांगनाः ॥ समृद्धयः स्वर्गमोक्षौ सविश्वेशः प्रसीदतु ॥ ३३ ॥ नामश्रवणमात्रेण यस्य विश्वेशितुर्विभोः ॥ महापातकविच्छेदः सविश्वेशोऽस्तु ते हृदि ॥ ३४ ॥ त्वं वृद्धकालो भूपालः श्रुत्वेत्याशीः परंपराम् ॥ स्मरिष्यसीदं वृत्तांतं पुलकां कवपुस्तदा ॥ ३५ ॥ आकारगोपनं कृत्वा तेभ्यो दत्त्वा धनं बहु ॥ समुहूर्तमनुप्राप्य सुतेराज्यं विधाय च ॥ ३६ ॥ अनंगलेखयाराज्याततः कार्शीगमिष्यसि ॥ दत्त्वा दानानि भूरीणि प्रीणयित्वाऽर्थिनो जनान् ॥ ३७ ॥ स्वनाम्ना तत्र संस्थाप्य लिंगं निर्वाणकारणम् ॥ प्रासादं तत्र कृत्वोच्चैस्तदग्रे कूपमुत्तमम् ॥ ३८ ॥ विधाय विधिवत्तत्र कलशारोपणादिकम् ॥ मणिमाणिक्यचापेयदुकूले भाश्वगोधनम् ॥ ३९ ॥ महाध्वजपताकाश्च च्छत्रचामरदर्पणम् ॥ देवोपकरणं भूरिविश्राण्य श्रमवर्जितः ॥ ४० ॥ व्रतो पवासनियमैः परिक्षीणकलेवरः ॥ मध्याह्ने निर्जने तत्र द्रक्ष्यस्येकं तपोधनम् ॥ ४१ ॥ अतीव जीर्णवपुषं परिपिंगजटान्वितम् ॥ मूर्तिमंतमिव प्रांशुधर्म जनमनोहरम् ॥ ४२ ॥ भारं शरीरयष्टेश्च दृढयष्ट्यां समर्प्य च ॥ गर्भागाराद्विनिष्क्रम्याभ्यायांतरंगमंडपे ॥ ४३ ॥ उपविश्य समीपे ते प्रक्ष्यत्येवमनुक्रमात् ॥ कोसित्वं किमिहासित्वं द्वितीय इव कस्त्वयम् ॥ ४४ ॥ प्रासादः कारितः केन जानास्येपततो वद ॥ अस्य लिंगस्य किं नाम प्रायोजनेन वार्धकात् ॥ ४५ ॥ पृष्ट्वा त्वमिति तेनाथ तदा वृद्धतपस्विना ॥ कथयिष्यस्य हं राजा वृद्धकाल इति श्रुतः ॥ ४६ ॥ दाक्षिणात्य इह प्राप्तस्त्वेतया सह कांतया ॥ ध्यायामि लिंगमे तच्च प्रार्थयामि न किंचन ॥ ४७ ॥

शोभनं लग्नम् ॥ ३६ ॥ दत्त्वेति सार्धं श्लोकं वाक्यम् ॥ तत्र च्छांतल्यवन्तानां पदानां तत्र काश्यां द्रक्ष्यस्येकं तपोधनमित्यनेनान्वयः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ चापेयदुकूलं पीतवस्त्रम् ॥ ३९ ॥ विश्राण्य दत्त्वा ॥ श्रमवर्जितः कार्पण्यजन्यखेदरहितः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ मूर्तिमंतं धर्ममिवेत्यन्वयः ॥ प्रांशुमुच्चं महातं धर्ममिति वा ॥ ४२ ॥ गर्भागाराच्छिवालयात् ॥ ४३ ॥ उपविश्येत्यर्थं वाक्यम् ॥ मतपोधन इति शेषः ॥ प्रक्ष्यति प्रश्नं कारिष्यति ॥ प्रश्नमेवाहुः कोसीतिसार्धेन ॥ द्वितीय इव कस्त्वयमित्यनंगलेखामुद्दिश्य ॥ अनेन सम्यग्दृष्टिबलाभावः सूचितः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ दाक्षिणात्यो दाक्षिण

देशोद्भवः ॥ एतयाऽनंगलेखया ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ भवानितिगणवाक्यम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ जोषंतूष्णीम् ॥ ५३ ॥ नुन्नः प्रेरितः प्रार्थित इति यावत् ॥ ५४ ॥ तदं विवति ॥ भूयाद्
विष्यति ॥ सुपार्वणशशिप्रभः शोभनपूर्णमाचंद्रसदृशः ॥ कोशोन्मुक्तोरगोनिर्भोकरहितसर्पः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अन्यानिपुण्यक्षेत्राणिकाशीप्राप्तिकराणीतिवक्तुंतयोः पूर्वजन्मवृत्तांत

प्रासादस्यास्यजटिलस्वयंकारयिताशिवः ॥ विशेषतोऽस्यलिंगस्यनामनोवेद्मिनिश्चितम् ॥ ४८ ॥ इतिश्रुत्वानरपतेर्वाक्यंप्राहजटाधरः ॥ सत्यमुक्तं त्व
यैकंहिलिंगनामनवेत्सियत् ॥ ४९ ॥ पश्येयं त्वामहं नित्यमुपविष्टं मनिश्चलम् ॥ श्रुतो भविष्यति तव प्रासादो येन कारितः ॥ ५० ॥ ममाग्रे तत्समा
चक्ष्वयदि जानासितत्त्वतः ॥ आकर्ण्येति वचस्तस्य पुनः प्राह भवानिति ॥ ५१ ॥ कर्ता कारयिता शंभुः किमतथ्यं ब्रवीम्यहम् ॥ अथ वार्चितया किं मे तप
स्विन्ननया विभो ॥ ५२ ॥ इति त्वयि स्थिते जोषं स पुनर्वृद्धतापसः ॥ पिपासुरस्मि पानीयमानीयाशु प्रयच्छम ॥ ५३ ॥ इति तेन च नुन्नस्त्वं वार्यानी
यचकूपतः ॥ पाययिष्यसितं वृद्धं तापसं तत्क्षणाच्च सः ॥ ५४ ॥ तदंबुपानतो भूयात्सुपार्वणशाशप्रभः ॥ तरुणो रूपसंपन्नः कोशोन्मुक्तोरगो यथा ॥ ५५ ॥
जाताश्चर्येण भवता पुनरेवाभ्यभाषिसः ॥ कः प्रभावो हि भगवन्नेष येन भवान् पुनः ॥ ५६ ॥ परित्यज्यात्रजरसनवो भ्राजसि सांप्रतम् ॥ अस्ति चेदवकाशस्ते
ततो ब्रूहि तपोधन ॥ ५७ ॥ तपोधन उवाच ॥ ॥ वृद्धकालक्षितिपते जाने त्वांसुमहामते ॥ इमामपि च जानेऽहं तव पत्नीं पतिव्रताम् ॥ ५८ ॥ जन्मनोऽस्मा
दियं राजत्रासीद्विप्रस्य कन्यका ॥ तुर्वसोर्वेदवपुषः शुभाचाराशुभानना ॥ ५९ ॥ तेन दत्ता विवाहार्थं नैश्रुवाय महात्मने ॥ सच कालवशं प्राप्नो नैश्रुवोऽप्राप्तयौ
वनः ॥ ६० ॥ वैधव्यं पालयंत्येषामृताऽवंत्यां शुभव्रता ॥ तेन पुण्येन संजाता पांड्यस्य नृपतेः सुता ॥ ६१ ॥ परिणीता त्वयाराज नृपतिव्रतरता सदा ॥
त्वया सहैह संप्राप्ता मुक्तिं प्राप्स्यत्यनुत्तमाम् ॥ ६२ ॥ अयोध्यायामथावंत्यां मथुरायामथापि वा ॥ द्वावत्यां च कांच्यां वामायापुर्यामथोनृप ॥ ६३ ॥
अपि पातकिनो ये च कालेन निधनंगताः ॥ ते हि स्वर्गादिहागत्य काश्यां मोक्षमवाप्नुयुः ॥ ६४ ॥ अवैमि त्वामपि नृपद्विजोऽभूः पूर्वजन्मनि ॥ माथुरः
शिवशर्माख्यो मायापुर्या भवान्मृतः ॥ ६५ ॥

माह जन्मनोऽस्मादियमित्यादिना ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ तत्त्ववंत्यां मोक्षपुर्या सुतायाः कथं पुनर्जन्मतत्राह ॥ अयोध्यायामित्यादि ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ एवं भार्यायाः पूर्ववृत्तांत

मुक्तातस्याप्याह अवैर्मत्यादिना ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अन्यच्चेति ॥ स्फुटं निश्चितम् ॥ एतदेव युक्तमिति भावः ॥ ६८ ॥ तदेव दर्शयति ॥ सुकृतं नैवेति ॥ ६९ ॥ तस्मादिति ॥ निधानव
न्निधिवत् ॥ ७० ॥ निश्चितमिति ॥ हिहकारावत्यंतनिश्चयार्थौ ॥ प्रसादाद्यपीतिकचित् ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ कूपइति ॥ कालंजराव्याधिविघातकमुदकं यस्यसः ॥ तदेव दर्शयति ॥ जराव्याधिवि
घातकृदिति ॥ कालदमइति पाठे कालं मृत्युं दमयतीति तथा ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ नकुष्ठमिति ॥ कालदमोदकात्पीतात्स्पृष्टाद्वाकुष्ठाद्योरोगानप्रतिष्ठंतीत्यन्वयः ॥ तत्र कुष्ठं श्वित्रम् ॥ कुष्ठं श्वित्रमित्यमरः ॥ विस्फोटो

तत्पुण्यात्प्राप्यवैकुण्ठं भुक्त्वा भोगान् मनोरमान् ॥ तत्पुण्यशेषाक्षितिपोजातस्त्वं नंदिवर्धने ॥ ६६ ॥ वृद्धकालावनीपालतेनैव सुकृतेन च ॥ मोक्षक्षेत्रमिदं
प्राप्तो मुक्तिं प्राप्स्यस्यनुत्तमाम् ॥ ६७ ॥ अन्यच्च शृणुराजेंद्रत्वया यत्समुदीरितम् ॥ कर्ता कारयिता शंभुः प्रासादस्येति तत्स्फुटम् ॥ ६८ ॥ सुकृतं नै
व सततमाख्यातव्यं कदाचन ॥ कृतं मयेति कथनात्पुण्यं क्षयति तत्क्षणात् ॥ ६९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गोपनीयं निधानवत् ॥ सुकृतं कीर्तनाद्व्यर्थं भवे
द्भस्महुतं तथा ॥ ७० ॥ निश्चितं विश्वनाथेन प्रेरितेन त्वयाऽनव ॥ कृतां हिकृतकृत्येन प्रासादादिह वेद्म्यहम् ॥ ७१ ॥ वृद्धकालेश्वरं नाम लिंगमेतन्महीपते ॥
जानीह्यनादिसंसिद्धं निमित्तं किंतु वैभवान् ॥ ७२ ॥ दर्शनात्स्पर्शनात्तस्य पूजनाच्छ्रवणान्नतेः ॥ वृद्धकालेशालिंगस्य सर्वप्राप्नोति वांछितम् ॥ ७३ ॥
कूपः कालोदको नाम जराव्याधिविघातकृत् ॥ यदीयजलपानेन मातुःस्तन्यमपानवान् ॥ ७४ ॥ कृतकूपोदकस्नानः कृतैतल्लिंगपूजनः ॥ वर्षेणसि
द्धिमाप्नोति मनोभिलषितानरः ॥ ७५ ॥ नकुष्ठं च विस्फोटानरं घानविचर्चिका ॥ पीतात्स्पृष्टात्प्रातिष्ठंतिकफः कालतमोदकात् ॥ ७६ ॥ नाग्निमांथं नै
व शूलं न मेहो न प्रवाहिका ॥ नमूत्रकृच्छ्रं नापामापानायास्यास्य सेवनात् ॥ ७७ ॥ भूतज्वराश्च ये केचिद्येकेचिद्विषमज्वराः ॥ तोक्षिप्रमुपशाम्यंति ह्ये
तत्कूपोदसेवनात् ॥ ७८ ॥ तवाग्रतो मम जरापलितं च यथाविधि ॥ एतत्कूपोदपानेन क्षणान्नष्टं न वोऽभवम् ॥ ७९ ॥ वृद्धकालेश्वरो लिंगे सेवितेन दुरि
द्रता ॥ नोपसर्गानवारोगानपापनाघजं फलम् ॥ ८० ॥ उत्तरे कृत्तिवासस्य वाराणस्यां प्रयत्नतः ॥ वृद्धकालेश्वरं लिंगं द्रष्टव्यं सिद्धिकामुकैः ॥ ८१ ॥

टः पिटकः ॥ विस्फोटः पिटकः स्त्रियामित्यमरः ॥ रंघारं घणीरोगविशेषः ॥ विचर्चिका किलासम् ॥ किलाससिध्मे कच्छांतु पामपामे विचर्चिकेत्यमरः ॥ ७६ ॥ मेहो व्याधिविशेषः ॥ व्याधिभेदा विद्राधिः
स्त्रीज्वरमेहमर्गदरा इत्यमरः ॥ प्रवाहिका ग्रहणी ॥ ग्रहणीरुक् प्रवाहिकेत्यमरः ॥ मूत्रकृच्छ्रमश्मरी ॥ अश्मरी मूत्रकृच्छ्रं स्यादित्यमरः ॥ पामविचर्चिकयोरवांतरभेदः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥

सानंगलेखाराज्ञीकमनंगलेखाराज्ञ्यासहितम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ स्वमुदर्कस्वीयमुत्तरकालीनफलम् ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ भौमानीति ॥ सुंदरानंधपंगवादिरहितान् ॥
सद्गुणानितिकचित् ॥ ८७ ॥ विश्वेश्वरमिति ॥ निर्वाणपदकैवल्यस्थानमीयिवान् प्राप्तवान् ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ६९ ॥
पंचाधिकतमेविंशेऽध्याये कलशजन्मनः ॥ वर्ण्यते त्रसभार्यस्य शिखिवाहनदर्शनम् ॥ १ ॥ एवतावत्प्रथमतोऽध्यायत्रयेण वृंदारकहिरण्यगर्भसंवादद्वारेण काशीमाहात्म्यं मनावप्रपंचयततोऽ
प्यगस्त्यमहालक्ष्मीलोपासुद्रासंवादद्वारेणाधिकतरं प्रपंचयततोऽप्यगस्त्यकार्तिकेयसंवादेनाधिकतमं प्रपंचयितुमुपक्रमते ॥ शृण्विति ॥ विरजाविगतरजोगुणः शुद्धसत्त्वइत्यर्थः ॥ १ ॥

इत्युक्तातं महीपालं हस्ते धृत्वा तपोधनः ॥ सानंगलेखाराज्ञीकं तस्मिँल्लिगेलयं ययौ ॥ ८२ ॥ महाकालमहाकालमहाकालेति कीर्तनात् ॥ शतधामुच्यते
पापैर्नात्र कार्याविचारणा ॥ ८३ ॥ इत्थं भवित्रीते मुक्तिः कैटभारातिदर्शनात् ॥ भोगान्भुक्त्वा बहुविधान्वैकुण्ठनगरे शुभे ॥ ८४ ॥ इति संहृष्टतनूरुहः सवि
प्रोभगवत्तद्गुणवक्त्रतो निशम्य ॥ स्वमुदर्कमथार्ककोटिरम्यं हरिलोकं परिलोकयांचकार ॥ ८५ ॥ ॥ मैत्रावरुणिरुवाच ॥ ॥ लोपासुद्रे सविप्रेंद्रो भोगान्भु
क्त्वा मनोरमान् ॥ मायापुर्याकृतप्राणत्यागपुण्यबलेन च ॥ ८६ ॥ वैकुण्ठलोकादागत्य पत्तनेन दिवर्धने ॥ भौमानिभुक्त्वा सौख्यानि पुत्रानुत्पाद्य सुंदरान् ॥
॥ ८७ ॥ तेषुराज्यं विनिक्षिप्य प्राप्य वाराणसीपुरीम् ॥ विश्वेश्वरं समाराध्य निर्वाणपदमीयिवान् ॥ ८८ ॥ एतत्पुण्यतमाख्यानं विप्रस्य शिवशर्मणः ॥
श्रुत्वा पापविनिर्मुक्तो ज्ञानं परममृच्छति ॥ ८९ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे शिवशर्मनिर्वा
णप्रापणं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ शृणु मृतप्रवक्ष्यामि कथां कलशजन्मनः ॥ यामाकर्ण्य नरो भूयाद्विरजाज्ञानभाजनम्
॥ १ ॥ गिरिप्रदक्षिणीकृत्य श्रीसंज्ञकलशोद्भवः ॥ सपत्नीकोददर्शाथरम्यं स्कंदवनं महत् ॥ २ ॥ सर्वर्तुकुसुमाढ्यं चरसवत्फलपादपम् ॥ सुसेव्यकंद
मूलाढ्यं सुवलकलमहीरुहम् ॥ ३ ॥ निवीतश्चापदगणं ससरिपल्वलावृतम् ॥ स्वच्छगं भीरकासारं सारं सर्वभुवः परम् ॥ ४ ॥ नानापतत्रिसंघुष्टं नानामु
निजनोषितम् ॥ तपःसंकेतनिलयमिवैकं संपदांपदम् ॥ ५ ॥ लोहितो नाम तत्रास्ति गिरिः स्वर्णगिरिप्रभः ॥ सुकंदरप्रस्रवणः स्वसानुशिखरप्रभः ॥ ६ ॥

गिरिमिति ॥ कलशोद्भवः कुंभसंभवः कार्तिकेयवनं हृष्टवान् ॥ तत्र च वनेषु डाननमद्राक्षीदित्यग्रिमेणान्वयः ॥ २ ॥ गिरिविशिनष्टिचतुर्भिः ॥ सर्वेति ॥ सौगंधिकानां कंदः शालूकं मूलमितियावत् ॥
तद्व्यातिरिक्तमन्यन्मूलम् ॥ यद्वा कंदो वर्तुलाकार आर्द्रकहरिद्रासूरणादिः ॥ मूलमधः सुक्ष्ममुपीरविस्वृताकारं मूलकादिताभ्यामादयम् ॥ ३ ॥ नितरां वीतोगतः श्वापदानां हिंस्रस्वभावानां व्याघ्रादीनां
गणोयत्र तत्तथा ॥ विनीतेति पाठे विनीतस्त्यक्तकौर्यः श्वापदानां गणोयत्र तत्तथा ॥ सारिद्धिः संहितानियानि पल्वलान्यलपोदकसरांसितैरावृतम् ॥ स्वच्छानि निर्मलानि गंभीराण्यगाधानि सरोवराणि
यस्मिंस्तत्स्वच्छगं भीरकासारम् ॥ ४ ॥ तपःसंकेतनिलयं तपसो रहस्यस्थानमिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ एकं मुख्यम् ॥ ५ ॥ किंच लोहितो लोहितगिरिरिति दक्षिणायां प्रसिद्धः पर्वतस्तत्र वनेऽस्ति ॥ स्वर्ण

गिरिप्रभःसुमेरुरिवसुंदरः ॥ शोभनाःकंदरादर्यःप्रसवणानिचनिर्झरायत्रसः ॥ सानवःप्रस्थाःपर्वतैकदेशसमभागाः ॥ शिखराणिशृंगाणि ॥ स्वानांस्वसंबंधिनांसानुशिखराणामेभिर्वाप्रभाशो
भायत्रसः ॥ सुइतिकचित् ॥ सुसानुशिखरीत्यन्यत्र ॥ ६ ॥ एकशकलमेकखंडमुद्भवनेउच्चैर्यथास्यात्तथातपस्तप्तुमागतमिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ ७ ॥ साक्षाद्ब्रह्म ॥ यत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्मेतिश्रुतेः ॥ तदे
वषडाननम् ॥ भक्तानुजिघृक्षयागृहीतलीलाशरीरमित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ सगुणागुणभेदेनभक्त्यापरमयामुदा ॥ पद्यैरष्टाभिरस्तौषीदगस्त्योगिरिजामुतम् ॥ षडाननायनमोस्त्वित्यन्वयः ॥ षडाननं
विशिनाष्टि वृंदारकेत्यारभ्येत्यमित्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन ॥ वृंदारकवृंदैर्वेदसमूहैर्वेद्येअभिव्यंघोपादारविंदेचरणकमलेयस्यतस्मै ॥ सुधाकरायामृतताव्येपरमानंदायेत्यर्थः ॥ सएवपरमानंदइत्यादिश्रुतेः ॥
षडाननायषण्णामृतनामाननंप्रापण्येनतस्मैसंवत्सरादिकालरूपायेत्यर्थः ॥ षण्मुखायेतिवा ॥ अमितविक्रमायानंतपराक्रमायेत्यर्थः ॥ गौरीब्रह्मविद्यानिर्मलत्वात्तयाहृदानंदस्यहृदयाभिव्यंग्यानं
दस्यसमुद्भवोयस्माद्द्विवृत्त्यभिव्यंग्यत्वात्तस्मै ॥ तथाचश्रुतिः ॥ इत्येतेत्वय्याबुद्ध्यासूक्ष्मयासूक्ष्मदर्शिभिरिति ॥ पार्वत्याहृदयाह्लादजनकायेतिवा ॥ १० ॥ प्रणतानांभक्तानांवाआर्तिहंत्रेसंसा
रदुःखनाशकाय ॥ समस्तभक्तवृंदस्यमनोरथानांमनोभिलषितानांधर्मार्थकाममोक्षाणांकर्त्रेसंपादयित्रे ॥ परतारकस्यपरवंचकस्यरथानांमनोरथानांदात्रेखंडयित्रे ॥ नतानामितिपाठेनतानांसमस्तस्य

कैलासस्यैकशकलंकर्मभूमाविहागतम् ॥ तपस्तप्तुमिवप्रोच्चैर्नानाश्चर्यसमन्वितम् ॥ ७ ॥ तत्राद्राक्षीन्मुनिश्रेष्ठोऽगस्त्यःसाक्षात्षडाननम् ॥ प्रणम्यदंड
वद्धूमौसपत्नीकोमहातपाः ॥ ८ ॥ तुष्टावगिरिजामनुंसूक्तैःश्रुतिसमुद्भवैः ॥ तथास्वकृतयास्तुत्याप्रवद्धकरसंपुटः ॥ ९ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ नमो
स्तुवृंदारकवृंदवंचपादारविंदायसुधाकराय ॥ षडाननायामितविक्रमायगौरीहृदानंदसमुद्भवाय ॥ १० ॥ नमोस्तुतुभ्यंप्रणतार्तिहंत्रेकर्त्रेसमस्तस्यमनोरथा
नाम् ॥ दात्रेरथानांपरतारकस्यहंत्रेप्रचंडासुरतारकस्य ॥ ११ ॥ अमूर्तमूर्तायसहस्रमूर्तयेगुणायगुण्यायपरात्पराय ॥ अपारपारायपरापरायनमो
स्तुतुभ्यंशिखिवाहनाय ॥ १२ ॥ नमोस्तुतेब्रह्मविदांवरायदिगंबरायांबरसंस्थिताय ॥ हिरण्यवर्णायहिरण्यबाहवेनमोहिरण्यायहिरण्यरेतसे ॥ १३ ॥

प्रपंचस्यकर्त्रेलेदकायेतिव्याकर्तव्यम् ॥ परतारकस्यप्रचंडस्यासुरस्यतारकस्यहंत्रेनाशयित्रे ॥ अथवापरंपरतारकज्ञानंप्रणवरूपषडक्षरराममंत्रराजरूपवानतानांतदात्रे ॥ शेषंपूर्ववत् ॥ ११ ॥ अमूर्त
मूर्तायअमूर्तैवास्वाकाशेमूर्तानिपृथिव्यप्तेजांसि ॥ मूर्तैचामूर्तैचेतिश्रुतेः ॥ तद्रूपायापंचीकृतभूतपंचकात्मकहिरण्यगर्भायेत्यर्थः ॥ सहस्रमूर्तयेपंचीकृतभूतपंचकात्मकविराड्रूपायेत्यर्थः ॥ गुणायरजःसत्त्व
तमआत्मकायाकारप्रक्षेपविना अगुणायनिर्गुणायैतिवा ॥ गुण्यायगुणेभ्योहितंगुण्यंप्रधानंतस्यत्रिगुणात्मकत्वात्तद्रूपाय ॥ गुणाग्रगण्यायेतिपाठेगुणाएवअग्रेगण्यायस्यतस्मैनिर्दोषायेत्यर्थः ॥ परात्परा
यप्रधानादिपिश्रेष्ठायदूगयेतिवा ॥ प्रधानात्परतःपरइतिश्रुतेः ॥ अपारोऽगम्यःपारोऽवधिर्यस्यसतथातस्मै ॥ अपरिच्छिन्नायेत्यर्थः ॥ अपाराजीवास्तान्ज्ञानदानेनपारयतीत्यपारपारस्तस्मादितिवा ॥
परापरायमाययाकारणरूपाय ॥ शिखिवाहनायमयूरराय ॥ १२ ॥ ब्रह्मविदांवरायतत्त्वज्ञानिनामादिगुरवे ॥ दिगंबरायदिग्वाससे ॥ अम्बरसंस्थितायाकाशवासाय ॥ यद्वाऽंबरसंस्थि
तायअम्बरशरीरत्वेनस्थिताय ॥ आकाशशरीरंब्रह्मेतिश्रुतेः ॥ हिरण्यवर्णायस्वर्णकांतये ॥ तथाचोक्तम् ॥ ध्येयःसदासवितृमंडलमध्यवर्तीनारायणःसरसिजासनसन्निविष्टः ॥ केयूरवान्मकरकुण्ड
लवान्किरीटीहारीहिरण्यवपुर्धृतशंखचक्रइति॥हिरण्यबाहवे हिरण्यानिस्वर्णमयानिकेयूरादीनिबाहुषुहस्तादिषुयस्यतस्मै॥ हिरण्यायस्वर्णरूपाय ॥ शुद्धसत्त्वात्मकायेतिवा ॥ हिरण्यरेतोयस्यतस्मैअग्नि

स्वरूपाय रुद्ररूपाय वेत्यर्थः ॥ तथाच भागवते ॥ यत्र यत्रापतन्मह्यरितस्तस्य महात्मनः ॥ तानिरूप्यस्य हेमश्च क्षेत्राण्यासन्महीपतेः इति ॥ १३ ॥ तपःस्वरूपाय साक्षात्तपोरूपाय ॥ तपोधनाय तपःवधनमैश्वर्ययस्य तस्मै ॥ तपोधनानां तपसःफलानां प्रतिपादकाय प्रदायकाय ॥ सदाकुमाराय सर्वदा पञ्चषडब्दार्भकरूपाय ॥ हिप्रसिद्धौ ॥ सनत्कुमारायेति वा ॥ मारमारिणे कामजेत्रे ॥ एतत्तु कल्पभेदाभिप्रायेण बोद्धव्यम् ॥ देवसेनायां धर्वकन्यायावनपर्वणि परिणेतृत्वदर्शनादुहस्य ॥ वैष्णवे च ॥ श्रीदेवसेनामैत्रेयदेवसेनापतिर्हरिरिति ॥ यद्वा ब्रह्मणो वरदानात्सदाकुमारत्वम् ॥ तदुक्तं स्कान्दे ॥ पुत्रस्ते भविता देवि महायोगबलान्वितः ॥ सदाबालोऽथ सुभगो धर्मज्ञो धर्मवत्सल इति ॥ मारयंतीति मारादुष्टास्तेषां मारिण इति वा ॥ माररूपिण इति पाठे कोटिकन्दर्पसुभगायेत्यर्थः ॥ तृणीकृतमैश्वर्येण विरागोऽस्यास्तीति विरागी सच सच तस्मै ॥ १४ ॥ शरजन्मने शरस्तंबोत्पत्तये ॥ शरस्तंबे निक्षिप्ताद्भवयोर्वीर्यात्कार्तिकेयस्य जन्मेति प्रसिद्धम् ॥ प्रभातसूर्यारुणदन्तपंक्तये प्रातःकालीनसूर्यसदृशदंतराजये ॥ बालाय बालवत्प्रतीयमानाय ॥ अथवाऽबालपराक्रमाय अःविष्णुः सचासौ बालश्चेत्यबालः श्रीकृष्णरामवामनादिस्तस्येव पराक्रमो यस्य तस्मै ॥ प्राकृतं व्याख्यानं

तपःस्वरूपाय तपोधनाय तपःफलानां प्रतिपादकाय ॥ सदाकुमाराय हि मारमारिणे तणीकृतैश्वर्यविरागिणे नमः ॥ १४ ॥ नमोस्तु तुभ्यं शरजन्मने विभो प्रभातसूर्यारुणदन्तपंक्तये ॥ बालाय चाबालपराक्रमाय षण्मातुराया लमनातुराय ॥ १५ ॥ मीढुष्टमायोत्तरमीढुषे नमो नमोगणानां पतये गणाय ॥ नमोस्तु ते जन्मजरातिगाय नमो विशाखाय सुशक्तिपाणये ॥ १६ ॥ सर्वस्य नाथस्य कुमारकायक्रौंचारये तारकमारकाय ॥ स्वाहेयगंगेयचकार्तिकेयशौवेयतुभ्यं सततं नमोऽस्तु ॥ १७ ॥ इत्थं परिष्टुत्य सकार्तिकेयं नमो नमस्त्वित्यभिभाषमाणः ॥ द्विस्त्रिः परिक्रम्य पुरो विवेश स्थितो मुनीशो पविशेति चोक्तः ॥ १८ ॥ ॥ कार्तिकेय उवाच ॥ ॥ क्षेमोस्ति कुंभजमुने त्रिदशैकसहायकृत् ॥ जानेत्वा मिह संप्राप्तं तथा विंध्याचलोन्नतिम् ॥ १९ ॥ अविमुक्ते महाक्षेत्रे क्षेमं न्यक्षेण रक्षिते ॥ यत्र क्षीणायुषां साक्षाद्विरूपाक्षोऽस्ति मोक्षदः ॥ २० ॥

स्पष्टम् ॥ षण्णां कृत्तिकानां मातृणामपत्यं षण्मातुरस्तस्मै ॥ अलमनातुरायात्यन्तदक्षाय ॥ १५ ॥ मीढुष्टमाय सकामेषु फलसेचनकर्तृणां मध्ये श्रेष्ठाय ॥ उत्तरमीढुषे भाविफलानां दात्रे ॥ गणां रुद्रपार्षदानां देवसेनानां वापतये स्वामिने ॥ जन्मजरे अतिक्रम्य गच्छतीति जन्मजरातिगस्तस्मै षड्भावविकाररहितायेत्यर्थः ॥ विशाखाय विशाखो नाम कुमारस्यानुजस्तस्मै ॥ तथाच वैष्णवे ॥ अग्निपुत्रः कुमारस्तु शरस्तंबे व्यजायत ॥ तस्य शाखो विशाखश्च नगमेयश्च पृष्ठज इति ॥ सुशक्तिपाणये शोभनाशक्तिरस्त्रविशेषः पाणौ यस्य तस्मै ॥ १६ ॥ सर्वस्य नाथस्येति व्याधिकरणेष्वष्टौ ॥ विश्वनाथस्यापत्यायेत्यर्थः ॥ १७ ॥ इत्थमिति ॥ सोऽगस्त्य इत्थं पूर्वोक्तप्रकारेण परिष्टुत्यस्तु त्वानमो नम इत्यभिभाषमाणः ॥ तुशब्दो भक्तिश्रद्धातिशयोक्त्यर्थः ॥ द्विस्त्रिः परिक्रम्य पंचवारान्प्रदक्षिणीकृत्य पुरःस्थितः पश्चाद्धे मुनीश उपविशेति कुमारोक्तः सन्निवेशचेत्यर्थः ॥ १८ ॥ अत्रेकाशीमाहात्म्यकथनविश्वासाय कुशलप्रश्नपूर्वकं त्वत्प्राप्त्यादिकं सर्वज्ञतया जानामीत्याह ॥ क्षेमोस्तीति ॥ हे त्रिदशैकसहायकृत् ॥ १९ ॥ ननु काश्याः कुशलं त्यक्त्वा किमिति ममैव कुशलं पृच्छयेत तत्राह ॥ अविमुक्त इति ॥ क्षेमक्षेममेव ॥ तत्र हेतुः ॥ न्यक्षेणेति ॥ न्यक्षीशेति पाठे न्यक्षश्चासौ ईशश्चेति न्यक्षीशः ॥

अदन्तताभावश्छांदसः ॥ किंचकुशलस्यकावार्तामोक्षोपियत्रातिमुलभइत्याह ॥ यत्रेति ॥ २० ॥ अतएवकचिदपिभूर्भुवःस्वस्तलादौतादृक्क्षेत्रंमयाऽन्विष्यतापिनदृष्टम् ॥ तवतुमननशील
त्वादेवदर्शनाभावःसंभाव्यतइतिमुच्यति ॥ हेमुनेइति ॥ यादगितिपाठे यादगिदक्षेत्रंतादृक्क्षेत्रंकुत्रापिनदृष्टमित्यर्थः ॥ २१ ॥ काश्यांकृतवासत्वात्त्वमत्तोपिश्रेष्ठइत्याशयेनाह ॥ अहमेकेति ॥ २२ ॥
तत्क्षेत्रम् ॥ २३ ॥ ईश्वरेति ॥ सुदुर्लभोपिकाशीवासईश्वरानुग्रहादेवमुलभःस्यादित्यर्थः ॥ २४ ॥ अन्यैवेति ॥ विधातुर्याऽतिरेकिणीहिरण्यगर्भस्यसृष्टेर्याभिन्नेत्यर्थः ॥ अतिकारिणीतिपाठेऽधिकेत्यर्थः
॥ २५ ॥ तर्ह्येतादृक्क्षेत्रंकिमिति सर्वेनसेव्यतेतत्राह ॥ अहोइति ॥ अहोइतिखेदे ॥ दौर्बल्यमांघ्र्यम् ॥ दौर्विधंकुत्सितत्वम् ॥ माहात्म्यमांघ्र्यम् ॥ २६ ॥ ननुतथापिवृद्धावस्थायामेवकाशीसे
व्यानयौवनेमरणस्यानियतत्वादित्याह शरीरमितित्रिभिः ॥ आयुरेवमृगःसमृत्युनामृगयुनालुब्धकेनकृतलक्ष्यःकृतश्चासौलक्ष्यश्चेतितथालक्षीकृतइत्यर्थः ॥ २७ ॥ चपलाचपलंविद्युदिवस्थिरम् ॥

भूर्भुवःस्वस्तलेवापिनपातालतलेमलम् ॥ नोर्ध्वलोकेमयादृष्टतादृक्क्षेत्रंकचिन्मुने ॥ २१ ॥ अहमेकचरोप्यत्रतत्क्षेत्रप्राप्तयेमुने ॥ तप्येतपांसिनाद्या
पिफलेयुर्मेमनोरथाः ॥ २२ ॥ नतत्पुण्यैर्नतदानैर्नतपोभिर्नतजपैः ॥ नलभ्यंविधैर्यज्ञैर्लभ्यमैशादनुग्रहात् ॥ २३ ॥ ईश्वरानुग्रहादेवकाशीवासः
सुदुर्लभः ॥ सुलभःस्यान्मुनेनूनंनवैसुकृतकोटिभिः ॥ २४ ॥ अन्यैवकाचित्सासृष्टिर्विधातुर्याऽतिरेकिणी ॥ नतत्क्षेत्रगुणान्वक्तुमीश्वरोऽपीश्वरो
यतः ॥ २५ ॥ अहोमतेःसुदौर्बल्यमहोभाग्यस्यदौर्विधम् ॥ अहोमोहस्यमाहात्म्यंयत्काशीहनसेव्यते ॥ २६ ॥ शरीरंजीर्यतेनित्यंसंजीर्यतींद्रियाण्यपि ॥
आयुर्मृगोमृगयुनाकृतलक्ष्योहिमृत्युना ॥ २७ ॥ सापदंसंपदंज्ञात्वासापायंकायमुद्धकैः ॥ चपलाचपलंचायुर्मत्वाकाशींसमाश्रयेत् ॥ २८ ॥
यावन्नैत्यायुषश्चांतस्तावत्काशीनमुच्यते ॥ कालःकलालवस्यापिसंख्यातुंनैवविस्मरेत् ॥ २९ ॥ जरानिकटनिक्षिप्ताबाधंतेव्याधयोभृशम् ॥ तथा
पिदेहो नानेहोनाहोकाशींसमीहते ॥ ३० ॥ तीर्थस्नानेनजप्येनपरोपकरणोक्तिभिः ॥ विनार्थलभ्यतेधर्मोधर्मादर्थःस्वयंभवेत् ॥ ३१ ॥ विनैवार्थार्जनो
पायंधर्मादर्थोभवेद्भुवम् ॥ अतोऽर्थचिंतामुत्सृज्यधर्ममेकंसमाश्रयेत् ॥ ३२ ॥ धर्मादर्थोऽर्थतःकामःकामात्सर्वसुखोदयः ॥ स्वर्गोपिसुलभोधर्मात्काश्ये
कादुर्लभापरम् ॥ ३३ ॥ उपायत्रयमेवात्रस्थाणनिर्वाणकारणम् ॥ शर्वाण्यग्रेवभाणाद्वापरिनिर्णीयसर्वतः ॥ ३४ ॥

॥ २८ ॥ नचकाशीप्राप्यपुनरपिकुत्रचिदंतव्यमित्याह ॥ यावदिति ॥ २९ ॥ एवमरणस्यानियतत्वाद्दालकावस्थायामेवाविमुक्तमाश्रयणीयमित्युक्तंपूर्वमिदानींवृद्धावस्थायामपियेकाशींस
माश्रयंतितेऽतिमंदाइत्याह ॥ जरेति ॥ नानेहो नानाव्यापारवान्सन् ॥ अहोखेदे ॥ ३० ॥ नन्वर्थस्यधर्महेतुत्वात्तदीहांपरित्यज्यकिमितिकाश्येवाश्रयणीयातत्राह ॥ तीर्थेति ॥ ३१ ॥ धर्मादर्थः
स्वयंभवेदित्येतद्विवृण्वन्नुपसंहरति ॥ विनैवेति ॥ तदुक्तंभारतसावित्र्याम् ॥ ऊर्ध्वबाहुर्विरौम्येवचकश्चिच्छृणोतिमे ॥ धर्मादर्थश्चकामश्चसकिमर्थनसेव्यतइति ॥ ३२ ॥ ननुतर्हिधर्मएवयत्रकुत्राप्यनुष्ठे
यस्ततएवकाश्याप्तिरपिसेत्स्यतीतितत्राह ॥ धर्मादिति ॥ परंकेवलम् ॥ ३३ ॥ उपायेति ॥ स्थाणुर्विशेषःसर्वतःपरिनिर्णीयसर्वशास्त्रार्थहृदनिश्चित्यशर्वाण्यग्रेपार्वत्याःसंमुखेउपायत्रयसाधनत्रय

मेवअद्धासाक्षात्निर्वाणकारणकैवल्यहेतुंभाणकथितवान् ॥ परंपरयाअप्युपायाःसंतीतिभावः ॥ ३४ ॥ यद्यपिब्रह्मात्मैक्यज्ञानमेवसाक्षान्मुक्तेःकारणंतथापिज्ञानदूरीभावादेतत्रयस्यसाक्षान्मोक्षहेतुत्वमुक्तमितितदेवत्रयदर्शयति ॥ पूर्वपाशुपतोयोगइति ॥ पाशुपतोयोगोनामविभूत्यात्रिपुंड्रधारणविभूत्युद्भूतलनंच ॥ सितासितप्रशगम् ॥ अनायासं नविद्यतेमोक्षदानेआयासोयस्मिंस्तद्विमुक्तमानंदकाननम् ॥ अनायासंयथास्याद्यथावसरदेहपातमात्रेणविमुक्तिदमितिवा ॥ एतेनसितासितंतीर्थबुद्धिपूर्वकदेहत्यागेनैवमोक्षदमित्यायातम् ॥ अन्यथानायासमितिविशेषणवैयर्थ्यापत्तेः ॥ तथाचोक्तम् ॥ ब्रह्मज्ञानेनमुच्यंतेप्रयागमरणेनवा ॥ अथवास्नानमात्रेणगोमत्यांकृष्णसन्निधाविति ॥ ३५ ॥ ननुश्रीशैलशिखरंदृष्ट्वापुनर्जन्मनविद्यते ॥ पथिश्मशानेगृहमंडपेवारथ्याप्रदेशेष्वपियत्रतत्र ॥ इच्छन्ननिच्छन्पुरुषोत्तमारुयेदेहावसानेलभतेचमोक्षमित्यादिवचनैःश्रीशैलादीनामपिमोक्षहेतुत्वंश्रूयते सत्यं तत्तथैवेत्याह श्रीशैलेत्यारभ्येतानीत्यतःप्राक्तनेन ॥ आद्यपदेनमंदरादयो गृह्यंते ॥ नानान्यायतनानिचनानान्यान्यान्यायतनानिपुरुषोत्तमादीनितानिचेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ सिंधूनांनदीनांसंभेदाःसंगमाः ॥ अरण्यानिनव ॥ तदक्तम् ॥ सैधवंदंडकारण्यंजंमार्गश्चपुष्क

पूर्वपाशुपतोयोगस्ततस्तीर्थसितासितम् ॥ ततोप्येकमनायासमविमुक्तंविमुक्तिदम् ॥ ३५ ॥ श्रीशैलहिमशैलाद्यानानान्यायतनानिच ॥ त्रिदंडधारणचापिसंन्यासःसर्वकर्मणाम् ॥ ३६ ॥ तपांसिनानारूपाणिब्रतानिनियमायमाः ॥ सिंधूनामपिसंभेदाअरण्यानिबहून्यपि ॥ ३७ ॥ मानसान्यपिभौमानिधारातीर्थादिकानिच ॥ ऊपराश्चापिपीठानिह्यच्छिन्नाग्रायपाठनम् ॥ ३८ ॥ जपश्चापिमनूनांचतथाऽग्निहवनानिच ॥ दानानिनानाक्रतवोदेवतोपासनानिच ॥ ३९ ॥ त्रिरात्रंपंचरात्राणिसांख्ययोगादयस्तथा ॥ विष्णोराराधनंश्रेष्ठमुक्तयेऽभिहितंकिल ॥ ४० ॥ पुर्यश्चापिसमाख्यातामृतजंतुविमुक्तिदाः ॥ कैवल्यसाधनानीहभवंत्येवविनिश्चितम् ॥ ४१ ॥ एतानियानिप्रोक्तानिकाशीप्राप्तिकराणिच ॥ प्राप्यकाशींभवेन्मुक्तोजंतुर्नान्यत्रकुत्रचित् ॥ ४२ ॥ अतएवहितक्षेत्रंपवित्रमतिचित्रकृत् ॥ विश्वेशितुःप्रियनित्यंविष्वग्ब्रह्मांडमंडले ॥ ४३ ॥ इदमेवहितक्षेत्रंकुशलप्रश्नकारणम् ॥ एहोहिदेहिमेस्पर्शनिजगात्रस्यमुब्रत ॥ ४४ ॥

रम् ॥ उत्पलारण्यमारण्यनैमिषंकुरुजांगलम् ॥ हेमदमर्बुदंचैवनवारण्याःप्रकीर्तिताइति ॥ ३७ ॥ मानसानिमनःकार्याणिभृत्यादीनि ॥ भौमानिभूसंबंधीनि ॥ धारातीर्थकौमारतीर्थदक्षिणदेशेप्रसिद्धम् ॥ ऊपरारेणुकादयोनव ॥ तदुक्तम् ॥ यथाकालखलंसारंबदरीकंतथैवच ॥ रेणुकामुकरःकाशीकालीकालवटेश्वरः ॥ कालंजरोमहाकालऊपरानवकीर्तिताइति ॥ काशीत्यन्याकाचित् ॥ ऊपराणामहोपरमितिवचनात् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सांख्यमात्मानात्मविवेकः ॥ योगोऽष्टांगः ॥ आदिपदेनोपासनादयः ॥ ४० ॥ पुरीति॥पुर्यश्चायोध्याद्याःकाशीव्यतिरिक्ताः ॥ ४१ ॥ ननुएतान्यपिकैवल्यसाधनानिचेत्तर्हिकाश्याःकोविशेषः सत्यम् ॥ कैवल्यसाधनत्वमेवासाक्षाद्विवाक्षितंपरंपर्यावांस्त्यश्चेदोमितिब्रूमः ॥ आद्यश्चेत्तत्रेत्याह ॥ एतानीति ॥ मुक्तोविदेहमुक्तः ॥ ४२ ॥ अतइति ॥ यतोऽन्यत्सर्वकाशीप्राप्तिकरमतइत्यर्थः ॥ अतिचित्रंकैवल्यम् ॥ ४३ ॥ इदमिति ॥ क्षेमोस्तिकुंभजमुनइतियःकुशलप्रश्नस्तस्यकारणमिदन्तक्षेत्रमेव ॥ हिनिश्चितम् ॥ तत्क्षेत्राच्च

मागतइतिकृतैवकुशलं पृच्छयतइत्यर्थः ॥ अतएहिहिआगच्छागच्छ ॥ आदरेवीप्सा ॥ ४४ ॥ काश्याःसकाशात्समागच्छतःस्पर्शोवर्ततेयस्यसकाश्याःसमागच्छत्स्पर्शवान्समागच्छन्स्प
 र्शवान्वायुर्वातस्यापिस्पर्शइष्यतेकिंपुनस्तवसाक्षात्तआगतस्येतिभावः ॥ ४५ ॥ पुनन्ति तृणगुल्मादीनपीतिशेषः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ तवकृतार्थतायाःकिंवक्तव्यमित्याशयेनाह ॥ तवतत्रेति
 ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अमृतंमुधातदेवसरोवारिसरोजलंतद्विगाह्यालोडय ॥ तद्वात्रस्पर्शजनितामृतसलिलेनस्नात्वेत्यर्थः ॥ ५० ॥ जयेति ॥ हेविश्वेशजयइतिवदन्नपि ॥ वदन्नितीतिपाठेइतिवदन्ने

अपिकाश्याःसमागच्छत्स्पर्शवत्स्पर्शइष्यते ॥ मयात्रतिष्ठतानित्यंकिंतुत्वंततआगतः ॥ ४५ ॥ त्रिरात्रमपियेकाश्यांवसंतिनियतेंद्रियाः ॥ तेषांपुनं
 तिनियतंस्पृष्टाश्चरणरेणवः ॥ ४६ ॥ त्वंतुतत्रकृतावासःकृतपुण्यमहोच्चयः ॥ उत्तरप्रवहास्नानजातपिंगलमूर्धजः ॥ ४७ ॥ तवतत्रतुयत्कुंडमगस्ती
 श्वरसंनिधौ ॥ तत्रस्नात्वाचपीत्वाचकृतसर्वोदकक्रियः ॥ ४८ ॥ पितृन्पिपैःसमभ्यर्च्यश्रद्धाश्राद्धविधानतः ॥ कृत्यकृत्योभवेजंतुर्वाराणस्याःफलं
 लभेत् ॥ ४९ ॥ इत्युक्त्वासर्वगात्राणिस्पृष्ट्वाकुंभोद्भवस्यच ॥ स्कंदोऽमृतसरोवारिविगाह्यसुखमाप्तवान् ॥ ५० ॥ जयविश्वेशनेत्राणिविनिमील्यवदन्नपि ॥
 ततःकिंचित्क्षणंदध्यौगुहःस्थाणुसुनिश्चलः ॥ ५१ ॥ स्कंदेविसर्जितध्यानेसुप्रसन्नमनोमुखे ॥ प्रतीक्ष्यवागवसरंप्रच्छाथमुनिर्गुहम् ॥ ५२ ॥
 ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ स्वामिन्यथाभगवताभगवत्यैपुराऽकथि ॥ वाराणस्यास्तुमहिमाहिमशैलभुवेमुदा ॥ ५३ ॥ त्वयायथासमाकर्णितदुत्संग
 निवासिना ॥ तथाकथयषडुक्तक्षेत्रंमेऽतिरोचते ॥ ५४ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ शृणुष्वमैत्रावरुणेयथाभगवताऽकथि ॥ तत्क्षेत्रस्याविमुक्त
 स्यमममातुःपुरःपुरा ॥ ५५ ॥ श्रुतंचयत्तदुत्संगेस्थितेनस्थिरचेतसा ॥ माहात्म्यंतच्छृणुमुनेकथ्यमानंमयाऽनव ॥ ५६ ॥ गुह्यानांपरमंगुह्यमविमुक्त
 मिहेरितम् ॥ तत्रसंनिहितासिद्धिस्तत्रनित्यंस्थितोविभुः ॥ ५७ ॥ भूलोकैर्नैवसंलग्नंतत्क्षेत्रंत्वंतरिक्षगम् ॥ अयोगिनोनवीक्षंतेपश्यंत्येवचयोगिनः ॥
 ॥ ५८ ॥ यस्तत्रनिवसेद्विप्रसंयतात्मासमाहितः ॥ त्रिकालमपिभुंजानोवायुभक्षसमोभवेत् ॥ ५९ ॥ निमेषमात्रमपियोह्यविमुक्तेऽतिभक्तिभाक् ॥
 ब्रह्मचर्यसमायुक्तंतेनतप्तंमहत्तपः ॥ ६० ॥

त्राणिविनिमील्यमुद्रयित्वा ॥ षडाननत्वात्रेत्राणीतिवदुवचनम् ॥ किंचिद्वाङ्मनसयोरगोचरंयत्स्वरूपंतत्क्षणंदध्यौचितितवानित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ विस्तरेणकाशीमाहात्म्यंश्रोतुंपृच्छति ॥
 स्वामिन्निति ॥ ५३ ॥ अतिरोचतेऽतिशयेनरुचिजननम् ॥ अतिपावनमितिकचित् ॥ ५४ ॥ उक्तानुवादपूर्वकंआवयति ॥ शृणुष्वेति ॥ आत्मनेपदमार्षम् ॥ यथाऽकथि ॥ माहात्म्यमित्यनु
 षज्जेते ॥ शृणुष्वशृण्वित्यन्वयभेदान्नपौनरुक्त्यम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ तत्राविमुक्तेसिद्धिःसन्निहिता ॥ तत्रहेतुस्तत्रनित्यमिति ॥ यत्रोक्तचित् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ब्रह्मचर्यसमायुक्तंब्रह्म

चयेणसम्यगायुक्तम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ अपरस्वविपुष्टांगः नपरस्वेनविपुष्टमंगयस्यसः ॥ परस्वपरिपुष्टांगइतिपाठेऽन्यत्रपरस्वपरिपुष्टांगोपीत्यर्थः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ प्रकृतिरविद्या
 ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ननुयावज्जीवंकाशीवासेपापमपिस्यात्तथाचरुद्रपिशाचत्वंदुर्वारम् ॥ यथाक्रमेलकस्य ॥ सत्यम् ॥ तथापिकाशीप्राप्तौतद्भोगानंतरंमुक्तेरवश्यंभावित्वात्तदपिसाध्यपक्षे
 निक्षेप्याह ॥ कृत्वेति ॥ व्यतिरेकमाह ॥ काशींविनाऋतुशतप्राप्यः स्वर्गः किमपिवरंनत्वित्यर्थः ॥ स्वर्गभोगानंतरमधःपातादित्यर्थः ॥ ऋतुशतंप्राप्यस्वर्गेइतिकचित्पाठः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥
 यस्तुमासंवसेद्धीरोलघ्वाहारोजितेंद्रियः ॥ सर्वतेनव्रतंचीर्णदिव्यपाशुपतंभवेत् ॥ ६१ ॥ संवत्सरंवसंस्तत्रजितक्रोधोजितेंद्रियः ॥ अपरस्वविपुष्टां
 गः पराव्रतपरिवर्जकः ॥ ६२ ॥ परापवादरहितः किंचिदानपरायणः ॥ समाः सहस्रमन्यत्रतेनतप्तंमहतपः ॥ ६३ ॥ यावज्जीवंवसेद्यस्तुक्षेत्रमाहात्म्य
 विव्ररः ॥ जन्ममृत्युभयंहित्वासयातिपरमांगतिम् ॥ ६४ ॥ नयोगैर्यागतिलभ्याजन्मांतरशतैरपि ॥ अन्यत्रहेलयासाऽत्रलभ्येशस्यप्रसादतः ॥ ६५ ॥
 ब्रह्महायोऽभिगच्छेद्देवाद्द्वाराणसीपुरीम् ॥ तस्यक्षेत्रस्यमाहात्म्याद्ब्रह्महत्यानिवर्तते ॥ ६६ ॥ आदेहपतनंयावद्योविमुक्तंनमुंचति ॥ नकेवलंब्रह्म
 हत्याप्रकृतिश्चनिवर्तते ॥ ६७ ॥ अनन्यमानसोभूत्वातत्क्षेत्रंयोनमुंचति ॥ समुंचतिजगामृत्युंगर्भवासंसुदुःसहम् ॥ ६८ ॥ अविमुक्तंनिषेवेतदेवर्षिगण
 सेवितम् ॥ यदीच्छेन्मानवोधीमान्नपुनर्जननंभुवि ॥ ६९ ॥ अविमुक्तंनमुंचेतसंसारभयमोचनम् ॥ प्राप्यविश्वेश्वरंदेवंनसभूयोऽभिजायते ॥ ७० ॥
 कृत्वापापसहस्राणिपिशाचत्वंवरत्विह ॥ नतुऋतुशतप्राप्यः स्वर्गः काशापुरीविना ॥ ७१ ॥ अंतकालेमनुष्याणांभिद्यमानेषुमर्मसु ॥ वातेनातुद्यमा
 नानांस्मृतिर्नैवोपजायते ॥ ७२ ॥ तत्रोत्क्रमणकालेतुसाक्षाद्विश्वेश्वरः स्वयम् ॥ व्याचष्टेतारकंब्रह्मयेनासौतन्मयोभवेत् ॥ ७३ ॥ अशाश्वतमिदंज्ञात्वा
 मानुष्यंबहुकिल्बिषम् ॥ अविमुक्तंनिषेवेतसंसारभयनाशनम् ॥ ७४ ॥ विघ्नैरालोड्यमानोपियोऽविमुक्तंनमुंचति ॥ नैःश्रेयसींश्रियंप्राप्यदुःखांतं
 सोधिगच्छति ॥ ७५ ॥ महापापौघशमनींपुण्योपचयकारिणीम् ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदामंतेकोनकाशींसुधीः श्रयेत् ॥ ७६ ॥ एवंज्ञात्वातुमेधावीना
 विमुक्तंत्यजेन्नरः ॥ अविमुक्तप्रसादेनविमुक्तोजायतेयतः ॥ ७७ ॥ अविमुक्तस्यमाहात्म्यंपड्भिर्वक्त्रैः कथमया ॥ वक्तुंशक्यंनशक्नोतिसहस्रास्योपि
 यत्परम् ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे स्कंदागस्त्यदर्शनं नाम पंचविंशतितमोऽ
 ध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ प्रसन्नोसियदिस्कंदमयिप्रीतिरनुत्तमा ॥ तत्समाचक्ष्वभगवंश्चिरंयन्मेहदिस्थितम् ॥ १ ॥ अवि
 मुक्तमिदंक्षेत्रंकदारभ्यभुवस्तले ॥ परंप्रथितिमापन्नमोक्षदंचाभवत्कथम् ॥ २ ॥

क्षेत्रवासिनांतथामरणेभगवतोदयालुतामाह ॥ तत्रोत्क्रमणकालइति ॥ तारकंप्रणवंपडक्षरराममंत्रराजंवा ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ अंतंअंतकालेपि ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ सहस्रास्योऽनंतः ॥
 यत्परंमाहात्म्यमित्यन्वयः ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायांटीकायांपंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ षड्विंशतितमेऽध्यायेकाश्याविर्भावउच्यते ॥ आख्यानं
 मणिकर्ण्यंश्चसर्वपापहरंपरम् ॥ १ ॥ एवंसंक्षेपेणकाशीमाहात्म्यंश्रुत्वाविस्त्रोड्यश्रोतुंप्रार्थयते ॥ प्रसन्नोसीति ॥ १ ॥ अविमुक्तमिति ॥ इदंक्षेत्रंकदारभ्यकंकालमारभ्यपरंप्रथितिंप्रसिद्धि

मापन्नम् ॥ अविमुक्तनामचकथमापन्नम् ॥ मोक्षदं चकथमभवदिति प्रश्नत्रयम् ॥ २ ॥ कथमेवेति चतुर्थः ॥ ईड्यास्तुत्या ॥ तत्रासीदिति पंचमः ॥ तत्रक्षेत्रे किंपुरासीदिति षष्ठः ॥ ३ ॥ वाराणसीत्यादि प्रश्नचतुष्टयम् ॥ ४ ॥ इति चेति चकारादानंदकाननमिति च ॥ एवतावदेकादशप्रश्नाः ॥ ५ ॥ यद्यप्येषां प्रश्नानां प्रत्युत्तरं दुर्वर्तं तथापि जगन्मातुः प्रश्नानन्तरं यथैव श्वरेण प्रत्युत्तरितं तथैवाहं कथयामि मातुः क्रोडस्थित्वोभयोर्मेश्रुतत्वादित्याह ॥ प्रश्नभारोयमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रथमप्रश्नोत्तरमाह महाप्रलयेत्यारभ्य स्कंदेत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ महाप्रलयकाले प्राकृतप्रलयसमये सर्वविश्वं तमोमयमासीदित्यन्वयः ॥ महाप्रलयकालस्वरूपमाह ॥ नष्टस्थावरजंगमइति ॥ नष्टेऽदर्शनंगते ॥ तमोमयमज्ञानस्वरूपम् ॥ तमः शब्देन गुणैकदेशवाचिना तत्समुदायरूपा प्रकृतिरुक्ता ॥ तमसश्चोक्तिस्तत्काले विश्वस्य सृष्टात्मकत्वेन तस्य सुप्रतिपादत्वात् ॥ तथाच मतुः ॥ आसीदितं तमोभूतमिति ॥ यद्वा तमोमयं तमसा आवरणात्मकेन अज्ञानेन व्याप्तमावृतमित्यर्थः ॥ तथाच श्रुतिः ॥ मृत्युनैवेदमावृतमासीदिति ॥ तमोमयमंधकारमयमिति तु व्याख्यानं न चारुतरम् ॥ नाहो नरात्रिर्न भो न भूमिर्नासीत् तमोज्योतिरभूच्चान्यदित्यादिविरोधात् ॥ अनर्कत्यादिद्वादशपदानि क्रियाविशेषणानि ॥ ८ ॥ अप्रधानं विक्षेपात्मकाज्ञान

कथमेवात्रिलोकीड्यागीयते मणिकर्णिका ॥ तत्रासीत्किंपुरास्वामिन्यदानामरनिघ्ना ॥ ३ ॥ वाराणसीतिकाशीतिरुद्रावासइति प्रभो ॥ अवापनामधेयानि कथमेतानि सापुरी ॥ आनंदकाननं रम्यमविमुक्तमनंतरम् ॥ ४ ॥ महाश्मशानइति चकथं ख्यातं शिखिध्वज ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं संदेहं मेऽपनोदय ॥ ५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ प्रश्नभारोयमतुलस्त्वयायः समुदाहृतः ॥ कुंभयोनेऽमुमेवार्थमप्राक्षीदंबिकाहरम् ॥ ६ ॥ यथाच देवदेवेन सर्वज्ञेन निवेदितम् ॥ जगन्मातुः पुरस्ताच्च तथैव कथयामिते ॥ ७ ॥ महाप्रलयकाले च नष्टे स्थावरजंगमे ॥ आसीत् तमोमयं सर्वमनर्कग्रहतारकम् ॥ ८ ॥ अचं द्रमनहोरात्रमनश्यनिलभूतलम् ॥ अप्रधानं वियच्छून्यमन्यते जो विवर्धितम् ॥ ९ ॥ द्रष्टृत्वादिविहीनं च शब्दस्पर्शसमुज्झितम् ॥ व्यपेतगंधरूपं चरसत्यक्तमदिङ्मुखम् ॥ १० ॥ इत्थं सत्यं धतमसि सूचीभेदे निरंतरे ॥ तत्सद्ब्रह्मेति यच्छ्रुत्या सदैकं प्रतिपाद्यते ॥ ११ ॥ अमनोगोचरो वाचां विषयं न कथंचन ॥ अनामरूपवर्णचनस्थूलं न च यत्कृशम् ॥ १२ ॥

हीनमस्वतंत्रं वा ॥ अन्यते जो विवर्धितं साक्षिचैतन्यभास्यम् ॥ अन्यते जो विवर्जितमिति च पाठः ॥ ९ ॥ द्रष्टृत्वादीत्यादिपदेन श्रोतृत्वादयो गृह्यन्ते ॥ द्रष्टृधात्रिति पाठे धातृपदेन धर्तुः पोष्टुर्वाग्रहणम् ॥ अदिङ्मुखं पूर्वादिदिग्विभागरहितम् ॥ १० ॥ इत्थमिति ॥ इत्थमंधं तमसि गाढांधकारे आवरणात्मकेऽज्ञाने सतितत्प्रसिद्धं सत्सद्रूपं कालत्रयावाध्यमित्येतद्ब्रह्मासीदिति पूर्वक्रियाया अनुषंगः ॥ पश्चात्सृष्टिसमये तस्यैकलस्यैकस्य द्वितीयेच्छाभक्तिलेति सप्तमेनान्वयः ॥ सपेक्षतवदुस्यां प्रजायेय सद्वितीयमैच्छदित्यादि श्रुतिप्रसिद्धिं योतयितुं किलेत्युक्तम् ॥ आवरणात्मकस्याज्ञानस्यांधतमः पदेनोपादानं ब्रह्मविद्यामन्तरेण दुर्भेद्यत्वाभिप्रायेण ॥ अतएव सूचीभेदे इति विशेषणम् ॥ भेदकत्वसाम्यात् सूचीवत्सूची ब्रह्मविद्यातया भेदेनाशय इत्यर्थः ॥ निरंतरे व्यवधानरहिते ॥ किंतु ब्रह्मेत्याकांक्षायां तद्विशिष्टा ॥ यच्छ्रुत्येत्यादिना ॥ यच्च सदा सर्वदा कालत्रये एकं सजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यम् ॥ एकमेवाद्वितीयमित्यादि श्रुत्या प्रतिपाद्यते ॥ ११ ॥ अमनोगोचरः मनोविषयो न भवतीत्यर्थः ॥ वाचां विषयं विषयः ॥ पंडत्वमार्थम् ॥ कथंचन मुख्ययावृत्त्या फलव्याप्यत्वेन वानेत्यर्थः ॥ यतोवाचो निर्वर्तते अप्राप्य मनसा सह इति श्रुतेः ॥ अनामरूपवर्णनामरूपवर्णरहितम् ॥ स्थूलं कृशप्रतियोगि ॥ १२ ॥

ह्रस्वचदीर्घचह्रस्वदीर्घनह्रस्वदीर्घमह्रस्वदीर्घम् ॥ ह्रस्वमत्रदीर्घप्रतियोगि ॥ लघुगुरुप्रतियोगि ॥ अनामगोत्रंतदेतत् ॥ गार्ग्यस्थूलमनष्वह्रस्वदीर्घमित्यादिश्रुतेः ॥ उपचयोवृद्धिः ॥ अपचयोऽ
 क्षयः ॥ चकाराभ्यांजन्मास्तित्वपरिणामविनाशानानिरासः ॥ नजायतेऽत्र यतेवेत्यादिश्रुतेः स्मृतेश्च ॥ १३ ॥ ननुश्रुत्यामातिपाद्यत्वं चांमार्वावयत्वं च यदुक्तं तत्परस्परविरुद्धमित्याशंकायामाह ॥
 अभिवृत्तिरिति ॥ सचकितं सशंकितं यथास्यात्तथा ॥ पुनः यद्ब्रह्म अस्तित्वेन लक्षणया वृत्त्या वृत्तिव्याप्यत्वेन वा श्रुतिरभिवृत्ते कथां चिद्बोधयतीत्यर्थः ॥ तथाच श्रुतिः ॥ अस्तीत्येवोपलब्धव्यमिदम्
 प्रमेयं ध्रुवमित्यादि ॥ तथामहिम्नस्तोत्रे च ॥ अतीतः पंधानंतवचमहिमावाङ्मनसयोरतद्व्यावृत्त्यायश्चित्तमभिवृत्ते श्रुतिरपीति ॥ पुनः कीदृशं ब्रह्म ॥ यस्य संज्ञोदितस्य संज्ञया वेदांतादौ व्यवहिय
 माणस्य ॥ वैप्रसिद्धम् ॥ संज्ञोद्भिन्नस्य वै इति पाठे संज्ञया वार्जितस्यापि सत्यं ज्ञानमित्याद्याः संज्ञाः संविकल्प्यन्ते परिकल्प्यंत इति पाठे परिकल्पनयोच्यते इति तृतीयान्वयः ॥ तत्र सत्यं कालत्रयाबाध्यम् ॥
 ज्ञानं जडविरोधि ॥ अनंतं त्रिविधपरिच्छेदरहितम् ॥ आनंदम् आनन्दः ॥ परमविद्या तत्कार्यरहितम् ॥ महोज्योतिः स्वप्रकाशमिति यावत् ॥ परं मह इति वा ॥ १४ ॥ अप्रमेयं प्रमाणाविषयम् ॥

अह्रस्वदीर्घमलघुगुरुत्वपरिवर्जितम् ॥ नयत्रोपचयः कश्चित् तथाचापचयोपि च ॥ १३ ॥ अभिवृत्ते सचकितं यदस्तीति श्रुतिः पुनः ॥ सत्यं ज्ञानमनंतं
 च यदानंदं परं महः ॥ १४ ॥ अप्रमेयमनाधारमविकारमनाकृति ॥ निर्गुणं योगिगम्यं च सर्वव्याप्येककारणम् ॥ १५ ॥ निर्विकल्पं निरारंभं निर्मायं
 निरुपद्रवम् ॥ यस्येत्यं संविकल्प्यं ते संज्ञाः संज्ञोदितस्य वै ॥ १६ ॥ तस्यैकलस्य चरतो द्वितीयेच्छा भवत्किल ॥ अमूर्तेन स्वमूर्तिश्च तेनाकल्पिस्वलीलया
 ॥ १७ ॥ सर्वैश्वर्यगुणोपेता सर्वज्ञानमयी शुभा ॥ सर्वगा सर्वरूपा च सर्वदृक् सर्वकारिणी ॥ १८ ॥ सर्वैकं व्यासर्वाद्या सर्वदा सर्वसंकृतिः ॥ परिकल्प्येति
 तां मूर्तिमीश्वरीं शुद्धरूपिणीम् ॥ १९ ॥ अंतर्दधे पराख्यं यद्ब्रह्म सर्वगमव्ययम् ॥ २० ॥ अमूर्तं यत्पराख्यं वै तस्य मूर्तिरहं प्रिये ॥ अर्वाचीनपराचीना ईश्वरं
 मां जगुर्बुधाः ॥ २१ ॥ ततस्तदैकलेनापि स्वैरं विहरतामया ॥ स्वविग्रहात्स्वयं सृष्टा स्वशरीरानपायिनी ॥ २२ ॥ प्रधानप्रकृतिं त्वांचमायां गुणवतीं पराम् ॥
 बुद्धितत्त्वस्य जननीमाहुर्विकृतिवर्जिताम् ॥ २३ ॥

अनाधारमन्याधाररहितम् ॥ अविकारं पञ्चाविकाररहितम् ॥ अनाकृत्यशरीरम् ॥ निर्गुणं सुखादिगुणानामाश्रयभित्तम् ॥ योगिगम्यं ज्ञानिप्राप्यम् ॥ सर्वव्यापि सर्वव्यापकम् ॥ एकं कारणं मुख्यं
 कारणम् ॥ अभिन्ननिमित्तोपादानं वा ॥ १५ ॥ निर्विकल्पं निर्भेदम् ॥ निर्गता आरभ्यंत इत्यारंभा व्यापारायस्मिन् तन्निरारंभं सृष्ट्यादिव्यापारहीनमित्यर्थः ॥ निर्मायं मायारहितम् ॥ निरुपद्रवं सर्वान
 येनान्यम् ॥ १६ ॥ द्वितीयेच्छा भवनानन्तरं किंवृत्तमित्याशंकायामाह ॥ अमूर्तेनेति ॥ अमूर्तेन तेन ब्रह्मणा स्वलीलया स्वमायायास्वमूर्तिरकल्पिकल्पिता ॥ १७ ॥ स्वमूर्तिं विशिनष्टि सर्वैश्वर्येति सार्धेन ॥ १८ ॥
 सर्वस्य सम्यक्कृतिर्यस्याः सा सर्वसंकृतिः ॥ ततः किंकृतवांस्तत्राह ॥ परिकल्प्येति ॥ १९ ॥ २० ॥ एतावता प्रस्तुते किमायातमित्याशंक्यानुवादपूर्वकं तदाह ॥ अमूर्तमिति ॥ यद्वा कासाशुद्धस
 च्चात्ममूर्तिरित्याशंक्यानुवादपूर्वकं तामाह ॥ अमूर्तमिति ॥ अर्वाचीनपराचीना इदानीं तनपूर्वतनाः ॥ द्वितीयां तपाठे कार्यकारणात्मकमीश्वरं मां बुधां जगुर्बुधैरिति ॥ २१ ॥ ततः किंवृत्तमित्याशंकाया
 माह ॥ तत इति ॥ ततो ब्रह्मणोऽतर्धानानंतरं स्वेच्छया क्रीडतामया स्वशरीरानपायिनीमच्छरीराव्यभिचारिणीकाचिन्मूर्तिः सृष्टा ॥ २२ ॥ तामाह प्रधानमित्येकेन ॥ तां च स्वामाहुरिति संबंधः ॥ कथं

भूतांताम् ॥ प्रधानप्रधीयतेऽप्यन्तेप्रलयकालेकार्यजातमत्रेतिप्रधानम् ॥ नानाविधकार्याकारेणपरिणामित्वंसूचयति ॥ प्रकृतिमिति ॥ महदादिरूपेणपरिणतामित्यर्थः ॥ तस्याश्चप्रतिभासमा
त्रशरीरत्वमेववस्तुतत्त्वमित्याह ॥ मायामिति ॥ ननुकथमीश्वरस्यनित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वभावस्यमायास्वभावविपरीतजन्मादितत्राह ॥ गुणवतीमिति ॥ सिमृक्षितदेहादिवैषम्यार्थमिदंविशेषणमिति
द्रष्टव्यम् ॥ ननुकथंतीर्हिकैवल्येनावस्थानंतत्राह ॥ परामिति ॥ ब्रह्मविद्यामित्यर्थः ॥ अयमभिप्रायः ॥ यावदविद्यात्मनावरणविक्षेपौकरोतितावन्नोपरमिति ॥ यदातुसैवविद्यारूपेणपरिणतातदाऽ
ज्ञानंतत्कार्यचदग्ध्वानिर्धनाप्रिवत्स्वयमुपरमेदिति ॥ बुद्धितत्त्वस्यहैरण्यगर्भबुद्धेर्बुद्धिबुद्धिमतोरभेदोपचाराद्वाहिरण्यगर्भस्यजननीमुत्पादयित्रीम् ॥ विकृतिवर्जितांविबर्ताधिष्ठानभूतामित्यर्थः ॥ २३ ॥
युगपदिति ॥ युगपदेकदैवत्वयाशक्त्याप्रकृत्याकालस्वरूपिणाकालेनपुरुषेणचसाकमेतत्क्षेत्रंमयाविनिर्मितम् ॥ प्रलयकालेऽकिंचित्करतयास्थितानांतत्तत्कार्यकारणसामर्थ्योत्पादनमेवैतेषांविनि
र्मितत्वम् ॥ तथाचप्रकृत्यादिवदस्यक्षेत्रस्यानादित्वंसाधितंभवतीति ॥ २४ ॥ अनुवादपूर्वकमविमुक्तंनामचकथमापन्नमितिद्वितीयप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ साशक्तिरितित्रयेण ॥ तस्मिन्क्षेत्रेणमाणा

युगपच्चत्वयाशक्त्यासाककालस्वरूपिणा ॥ मयाऽऽद्यपुरुषेणैतत्क्षेत्रंचापिविनिर्मितम् ॥ २४ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ साशक्तिःप्रकृतिःप्रोक्तासपुमानीश्वरः
परः ॥ ताभ्यांचरममाणाभ्यांतस्मिन्क्षेत्रेचटोद्भव ॥ २५ ॥ परमानंदरूपाभ्यांपरमानंदरूपिणी ॥ पंचक्रोशपरीमाणेस्वपादतलनिर्मिते ॥ २६ ॥ सुनप्रल
यकालेपिनतत्क्षेत्रंकदाचन ॥ विमुक्तंहिशिवाभ्यांयदविमुक्तंततोविदुः ॥ २७ ॥ नयदाभूमिवलयंनयदाऽपांसमुद्भवः ॥ तदाविहर्तुमीशेनक्षेत्रमेतद्विनि
र्मितम् ॥ २८ ॥ इदंरहस्यंक्षेत्रस्यवेदकोपिनकुंभज ॥ नास्तिकायनवक्तव्यंकदाचिच्चर्मचक्षुषे ॥ २९ ॥ श्रद्धालवेविनीतायत्रिकालज्ञानचक्षुषे ॥ शिवभ
क्तायशांतायवक्तव्यंचमुमुक्षवे ॥ ३० ॥ अविमुक्तंतदारभ्यक्षेत्रमेतदुदीर्यते ॥ पर्यंकभूतंशिवयोर्निरंतरसुखास्पदम् ॥ ३१ ॥ अभावःकल्प्यतेमूढैर्य
दाचशिवयोस्तयोः ॥ क्षेत्रस्यास्यतदाभावःकल्प्योनिर्वाणकारिणः ॥ ३२ ॥ अनाराध्यमहेशानमनवाप्यचकाशिकाम् ॥ योगाद्युपायविज्ञोपिन
निर्वाणमवाप्नुयात् ॥ ३३ ॥

भ्यांताभ्यांशिवाभ्यांतत्क्षेत्रंप्रलयकालेपिनविमुक्तंयतस्ततोऽविमुक्तंविदुरित्यन्वयः ॥ २५ ॥ कथंभूतेक्षेत्रे ॥ स्वपादतलनिर्मितेमायावच्छिन्नैकदेशविनिर्मिते ॥ तथाश्रुतिः ॥ पादोऽस्यविश्वाभूता
नीति ॥ २६ ॥ २७ ॥ एतत्क्षेत्रंभौतिकंभूतारब्धत्वेनप्रतीयमानत्वासंप्रतिपन्नवदित्याशंक्यस्मृतिवाधितत्वेनपरिहरति ॥ नयदेति ॥ यद्वा युगपच्चेत्यादिनेदंक्षेत्रंविनिर्मितमित्युक्तंतच्चकदेत्यपेक्षायामाह ॥ नयदेति ॥ भूमिवलयंभूमिमण्डलम् ॥ २८ ॥ इदमिति ॥ भूतानारब्धत्वंकीडार्थमीश्वरेणविनिर्मितत्वंचेदंशब्दार्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ननुनैयायिकादिभिरनुमानात्कार्यमात्र
स्याभावःप्रलयेस्वीक्रियते ॥ तथाचास्यापिकार्यत्वाविशेषात्प्रलयेनैकंभाव्यं नेत्याह ॥ अभावइति ॥ स्मृतिविरोधान्नानुमानमुदेतिनरशिरःकपालानुमानवदित्यर्थः ॥ स्मृतिवचनानितुपूर्वमेवलिखि
तानि ॥ नचनाहोनरात्रिर्नभोनभूमिरितिविष्णुपुराणवचनविरोधः ॥ तस्यसामान्यविषयत्वात् ॥ नचतद्देदंतर्ह्यव्याकृतमासीदितिश्रुतिविरोधः ॥ एवकाराभावात् ॥ नचसदेवसौम्येदमग्रआसीदिति
श्रुतिवचनएवकारविरोधः ॥ एवकारस्यस्वायोगव्यवच्छेदकत्वात् ॥ अन्यथाप्रकृतेरप्यभावापातः ॥ अथवापुराणप्रक्रियानुसारेणैतदुच्यतइतिसंतोष्टव्यम् ॥ ३२ ॥ अनाराध्येति ॥ महेशभ

क्तिमसंपाद्यकाश्याममृत्वावाऽष्टांगयोगाद्युपायेमोक्षसाधनेवानिष्णातोपिननिर्वाणमाप्नुयात् ॥ विघ्नबाहुल्याद्योगादीनामनेकांतफलत्वादित्यर्थः ॥ ३३ ॥ चकाराल्लब्धस्यैकादशप्रश्नस्योत्तरमाह ॥
 अस्वेति ॥ अस्यक्षेत्रस्येत्यन्वयः ॥ पुराप्रथमतः ॥ आनंदहेतुत्वात्परमानन्दवाप्तिमोक्षलक्षणस्यकारणत्वात् ॥ ३४ ॥ अथवाविमुक्तनामान्तरमानन्दहेतुत्वमेवसाधयति ॥ आनंदेति ॥
 आनन्दस्यकंदबीजानांमूलकारणानांब्रह्मात्मैकात्म्यलक्षणज्ञानानांतस्मिन्नानन्दकाननेयतःसर्वाणिर्लिङ्गानिअंकुराणितज्जनकानि ॥ षट्त्वमार्गम् ॥ तस्मादस्यानंदकाननंनामेत्यर्थः ॥ एते
 नमोक्षदंभावत्कथमिति तृतीयप्रश्नस्याप्युत्तरमुक्तम् ॥ ३५ ॥ अविमुक्तनामनिर्वचनमुपसंहरति ॥ अविमुक्तमिति ॥ एतत्त्वानन्दवननाम्नोप्युपलक्षणम् ॥ कथमेपात्रिलोकीड्यागी
 यतेमणिकर्णिकेतिचतुर्थप्रश्नस्यप्रत्युत्तरं वक्तुं प्रतिजानीते ॥ तथाचेति ॥ अविमुक्तमानन्दकाननंचनामद्वयमस्यक्षेत्रस्ययथासीत्तथाख्यातवानस्मि ॥ अथानंतरंमणिकर्णिकेति यथासीत्तथाख्या
 मिकययामीत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ स्वभावतःस्वैरचारित्वेपिमोक्षफलदातृत्वमाह ॥ निर्वाणेति ॥ श्राणनन्दानम् ॥ काशिशायिनांकाश्यामृतानाम् ॥ ३८ ॥ सृज्यंवि
 अस्यानंदवनंनामपुराकारिपिनाकिना ॥ क्षेत्रस्यानंदहेतुत्वादविमुक्तमनंतरम् ॥ ३४ ॥ आनंदकंदबीजानांमंकुराणियतस्ततः ॥ ज्ञेयानिसर्वलिङ्गा
 नितस्मिन्नानंदकानने ॥ ३५ ॥ अविमुक्तमितिरूपातमासीदित्थंचटोद्भव ॥ तथाचारूपाभ्यथमुनेयथासीन्मणिकर्णिका ॥ ३६ ॥ प्रागानंदवनेतत्र
 शिवयोरममाणयोः ॥ इच्छेत्यभूत्कलशजसृज्यःकोप्यपरःकिल ॥ ३७ ॥ यस्मिन्न्यस्तेमहाभारेआवांस्वःस्वैरचारिणौ ॥ निर्वाणश्राणनंकुर्वःकेवलंका
 शिशायिनाम् ॥ ३८ ॥ सएवसर्वकुरुतेसएवपरिपातिच ॥ सएवसंबृणोत्यंतैर्वैश्वर्यनिधिःसच ॥ ३९ ॥ चेतःसमुद्रमाकुंच्यचिंताकल्लोलदोलितम् ॥
 सत्त्वरत्नंतमोग्राहंरजोविद्रुमवल्लितम् ॥ ४० ॥ यस्यप्रसादात्तिष्ठावःसुखमानंदकानने ॥ परिक्षिप्तमनोवृत्तौक्वहिचिंतातुरेसुखम् ॥ ४१ ॥ संप्रधार्येति स
 विभुःसर्वतश्चित्स्वरूपया ॥ तयासहजगद्भ्याजगद्भाताऽथधूर्जटिः ॥ ४२ ॥ सव्येव्यापारयांचक्रेदृशमंगेसुधामुचम् ॥ ततःपुमानाविरासीदेकस्त्रैलो
 क्यसुंदरः ॥ ४३ ॥ शांतःसत्त्वगुणोद्रिक्तोगांभीर्यजितसागरः ॥ तथाचक्षमयायुक्तोमुनेऽलब्धोपमोऽभवत् ॥ ४४ ॥ इंद्रनीलद्युतिःश्रीमान्पुंडरीकोत्तमे
 क्षणः ॥ सुवर्णाकृतिसुच्छायदुकूलयुगलावृतः ॥ ४५ ॥ लसत्प्रचंडदोर्दंडयुगलद्वयराजितः ॥ उल्लसत्परमामोदनाभीहृदकुशेशयः ॥ ४६ ॥ एकः
 सर्वगुणावासस्त्वेकःसर्वकलानिधिः ॥ एकःसर्वोत्तमोयस्मात्ततोयःपुरुषोत्तमः ॥ ४७ ॥
 शिनाटि ॥ सएवसर्वमिति ॥ यःसृज्यःस्रष्टव्यःसएवंविधोविधेयइत्यर्थः ॥ संबृणोतिसंहरति ॥ ३९ ॥ चेतइति ॥ चेतएवसमुद्रस्तमाकुंच्यस्थिरीकृत्ययस्यप्रसादादावांसुखंतिष्ठावइतिसंप्र
 धार्यसव्येपार्श्वेदृशंव्यापारयांचक्रइति तृतीयेनान्वयः ॥ समुद्रसाम्यार्थानिविशेषणान्याह चिंतेतिपादत्रयेण ॥ चिंताएवकल्लोलास्तरंगास्तैर्दोलितमांदोलितम् ॥ सत्त्वगुणएवरत्नंयस्मिस्तम् ॥
 तमोगुणएवग्राहोजलचरोयस्मिस्तम् ॥ रजोगुणएवविद्रुमाःप्रवालास्तैर्वल्लितमुच्छलितम् ॥ वेष्टितमितिपाठेपिसएवार्थः ॥ ४० ॥ व्यतिरेकमाह ॥ परिक्षिप्तेति ॥ परिक्षिप्ताइतस्ततोनीतामनोवृत्तियेन
 तस्मिंश्चितातुरेभौगैकचिंताविशेषेपुरुषेकहिमुखंनकुत्रापिसुखमित्यर्थः ॥ चिंतांतरइतिपाठेचिंतांतरेयस्येतिबहुव्रीहिणापुरुषएवोच्यते ॥ ४१ ॥ चित्स्वरूपयाज्ञानरूपया ॥ तयापूर्वोक्तया ॥ धूर्जटिर्विश्वे
 श्वरः ॥ ४२ ॥ सव्येदृशेइत्यन्वयः ॥ सुधामुचममृतस्त्राविणीम् ॥ ततोदृग्यापारानंतरंपुमानाविरासीत् ॥ तंविशिनाटि ॥ एकइत्यादिना ॥ एकोमुख्यः ॥ ४३ ॥ शांतःसत्त्वगुणोपेतः ॥ अल
 व्योपमः नलब्धाउपमायेनसतथा ॥ ४४ ॥ दुकूलंपीतकौशेयम् ॥ ४५ ॥ कुशेशयंपदम् ॥ ४६ ॥ तद्वदप्यर्थेकाकाशिन्यायेनोभयत्रसंबध्यते ॥ सर्वगुणाश्रयएकएवसर्वकलानिधिरप्येकए

वेत्यर्थः ॥ निधिराश्रयः ॥ पुरुषोत्तमनामनिर्वक्ति एकइत्यर्थेन ॥ यस्मादेकोऽनौपचारिको मुख्यइत्यर्थः ॥ सर्वोत्तमः सर्वाभ्यां क्षराक्षराभ्यामुत्तमः ॥ क्षराक्षरे अतिक्रम्य वर्तत इत्यर्थः ॥ ततस्तस्माद्यः पुरुषोत्तमः स एतादृश आविरासीदिति पूर्वक्रियैवान्वयः ॥ ४७ ॥ महान्तं व्यापकं श्रेष्ठं ॥ महान्तो महिमानो येषां तानि तथा भूतानि भूषणानि यस्य तम् ॥ ४८ ॥ तवेति ॥ निःश्वासवदनायासेनाभिभूतत्वाद्देवानिः श्वसितमित्युपचारः ॥ सामानाधिकरण्ये वेदाः प्रमाणमिति वत् ॥ तथा च श्रुतिः ॥ अस्य महतो भूतस्य निःश्वासितमेतद्यद्वेदो यजुर्वेदः सामवेद इति ॥ अवैष्यसि ज्ञास्यसि ॥ ४९ ॥ बुद्धितत्त्वस्वरूपिणं समष्टिबुद्धितत्त्वाधिष्ठातारं हिरण्यगर्भरूपिणं नाभिकमलद्वारा तदुत्पादकमित्यर्थः ॥ ज्ञानतत्त्वस्वरूपिणमिति वा ॥ ५० ॥ मौलौ मस्तके ॥ दधौ कृतवान् ॥ ५१ ॥ निजांगस्वेदसंदोहसलिलैः स्वगात्र

ततो महान्तं तं वीक्ष्य महामहिमभूषणम् ॥ महादेव उवाचे दं महाविष्णुर्भवाच्युत ॥ ४८ ॥ तव निःश्वासितं वेदास्तेभ्यः सर्वमवैष्यसि ॥ वेददृष्टेन मार्गेण कुरु सर्वं यथोचितम् ॥ ४९ ॥ इत्युक्ता तं महेशानो बुद्धितत्त्वस्वरूपिणम् ॥ शिवया सहितो रुद्रो विवेशानंदकाननम् ॥ ५० ॥ ततः स भगवान् विष्णुर्मौलावाज्ञानि धाय च ॥ क्षणं ध्यानपरो भूत्वा तपस्येव मनो दधौ ॥ ५१ ॥ खनित्वा तत्र चक्रे णरम्यां पुष्करिणीं हरिः ॥ निजांगस्वेदसंदोहसलिलैस्तामपूरयत् ॥ ५२ ॥ समाः सहस्रं पंचाशत्तप उग्रं चारसः ॥ चक्रपुष्करिणीतीरे तत्र स्थाणुसमाकृतिः ॥ ५३ ॥ ततः स भगवानीशो मृडान्यासहितो मृडः ॥ दृष्ट्वा ज्वलंतं तपसानि श्र्वलं मीलितेक्षणम् ॥ ५४ ॥ तमुवाच हृषीकेशं मौलिमांदोलयन् मुहुः ॥ अहो महत्त्वं तपसस्त्वहो धैर्यं च चेतसः ॥ ५५ ॥ अहो अनिधनो वह्निर्ज्वलत्येष निरंतरम् ॥ अलंतस्वामहाविष्णो वरं वरयस त्तम ॥ ५६ ॥ मृडस्याग्रे डितमिदं प्रत्यभिज्ञाय भाषितम् ॥ उन्मीलितदृगं भोजः समुत्तस्थौ चतुर्भुजः ॥ ५७ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ यदि प्रसन्नो देवेश देवदेव महेश्वर ॥ भवान्यासहितं त्वांतुं द्रष्टुमिच्छामि सर्वदा ॥ ५८ ॥ सर्वकर्मसु सर्वत्र त्वामेव शशिशेखर ॥ पुरश्चरं तं पश्यामि यथा तन्मे वरस्तथा ॥ ५९ ॥ त्वदीयचरणां भोजमकरंदमधूत्सुकः ॥ मच्चेतो भ्रमरो भ्रांतिं विहायास्तु सुनिश्चलः ॥ ६० ॥ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ एवमस्तु हृषीकेश यत्त्वयोक्तं जनार्दन ॥ अन्यं वरं प्रयच्छामि तमाकर्णय सुव्रत ॥ ६१ ॥ त्वदीयस्यास्य तपसो महोपचयदर्शनात् ॥ यन्मयांदोलितो मौलिरहि श्रवणभूषणः ॥ ६२ ॥ तदांदोलनतः कर्णात्पपात मणिकर्णिका ॥ मणिभिः खचितारम्या ततोऽस्तु मणिकर्णिका ॥ ६३ ॥

धर्मपूरजलैः ॥ ५२ ॥ स्थाणुसमाकृतिः स्थाणुसमाशाखादिविहीनवृक्षविशेषसमाकृतिः शरीरं यस्य स तथा ॥ ५३ ॥ मीलितेक्षणं मुद्रितेक्षणम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अहो अनिधन इत्युत्प्रेक्षा ॥ ५६ ॥ आग्नेडितां द्विस्त्रिस्तम् ॥ इदं पूर्वोक्तम् ॥ आग्नेडितं महो ग्रस्येति कचित् ॥ भाषितं वचनम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ यथा पुरश्चरं तं पश्यामीति यत्तथा तदेव मे वर इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ त्वदीयेति ॥ त्वदीयचरणां भोजयोर्मकरंदः स एवमधूत्सुकः ॥ मम चेत एव भ्रमरः ॥ पालनादिभ्रांतिं विहाया ह मे वैश्वर इति भ्रांतिं विहाय वा सुनिश्चलोऽस्वित्यर्थः ॥ ६० ॥ हे जनार्दन नेत्यनेन सर्वारिजयन्तत्रसंचारयति ॥ ६१ ॥ मणिकर्णिकानामनिर्वक्ति त्वदीयस्येति पंचभिः ॥ महोपचयदर्शनादतिशयबुद्धिदर्शनात् ॥ अही स पौंश्रवणयोर्भूषणयस्य समौलिस्तथा ॥ ६२ ॥ तदांदोलनतस्तस्य मौ

लेखालनात् ॥ यस्मात्कर्णान्मणिकर्णिकापपात ॥ मणिकर्णिकेत्येतदेव्युत्पादयति ॥ मणिभिर्मुक्तादिभिः खचिताव्याप्तारम्यामणिर्कर्णिकेति पूर्वस्यानुवंगः ॥ तस्मान्नाम्नामणिकर्णिका
स्त्वित्यर्थः ॥ कर्णिकाकर्णालंकारविशेषः कुण्डलमिति वा ॥ ६३ ॥ तर्हि चक्रपुष्करिणीतिलोकैः कथमुच्येतत्राह ॥ चक्रेति ॥ ६४ ॥ अन्यं वरं प्रयच्छामीति यदुक्तं तत्कथयन् कथमेवेति चतु
र्थप्रश्नमुपसंहरति ॥ ममेति ॥ ६५ ॥ त्रिलोकीडचेति यद्विशेषणमुक्तं तदर्थं दर्शयितुमाह ॥ मुक्ताकुण्डलोति ॥ इह मुक्ताकुण्डलपातेनेत्यन्वयः ॥ वैप्रासिद्धम् ॥ ६६ ॥ काशतइति ॥ तत्प्र
सिद्धम् ॥ अनारख्येयं वाचामगोचरम् ॥ एतेन काशीतिनामधेयं कथमापेति सप्तमप्रश्नस्योत्तरमुक्तं भवति ॥ ६७ ॥ अविचारितं यथा स्यात् ॥ ६८ ॥ चतुर्षु जरायुजांडजस्वेदजोद्भिज्जेषु ॥ ६९ ॥
मणिश्रवणभूषणं मणियुक्तं श्रवणभूषणं पतितं यत्र तत्तीर्थं वरं तथा तस्मिन् ॥ संध्यादिर्मयोऽत्र करोति तस्य कर्मणो विपाकः फलमक्षया एका विदेहकैवल्यरू
चक्रपुष्करिणी तीर्थपुराख्यातमिदं शुभम् ॥ त्वया चक्रेण खननाच्छंखचक्रगदाधर ॥ ६४ ॥ मम कर्णात्पपातेयं यदा च मणिकर्णिका ॥ तदा प्रभृतिलोके
ऽख्यातास्तु मणिकर्णिका ॥ ६५ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ मुक्ताकुण्डलपातेन तवाद्रितनया प्रिय ॥ तीर्थानां परमं तीर्थं मुक्तिक्षेत्रमिहास्तु वै ॥ ६६ ॥
काशतेऽत्र यतो ज्योतिस्तदनाख्येयमीश्वरः ॥ अतो नामा परं चास्तु काशीति प्रथितं विभो ॥ ६७ ॥ अन्यं वरं वरे देवदेयः सोऽप्यविचारितम् ॥ स ते परोपकारार्थं
जगद्रक्षामणेशिव ॥ ६८ ॥ आब्रह्मस्तं बपर्यंतं यत्किंचिज्जंतु संज्ञितम् ॥ चतुर्षु भूतग्रामेषु काश्यांतं नुक्तिमाप्स्यतु ॥ ६९ ॥ अस्मिंस्तीर्थवरे शंभो मणिश्रव
णभूषणे ॥ संध्यां स्नानं जपं होमं वेदाध्ययनमुत्तमम् ॥ तर्पणं पिंडदानं च देवतानां च पूजनम् ॥ ७० ॥ गोभूतिलहिरण्याश्वदीपात्रांबरभूषणम् ॥ कन्या
दानं प्रयत्नेन सप्ततंतूनने कशः ॥ ७१ ॥ व्रतोत्सर्गवृषोत्सर्गलिंगादिस्थापनं तथा ॥ करोतियो महाप्राज्ञो ज्ञात्वा युः क्षणगत्वरम् ॥ ७२ ॥ विपत्तिविपुलां
चापि संपत्तिमतिभंगुराम् ॥ अक्षयामुक्तिरेकास्तु विपाकस्तस्य कर्मणः ॥ ७३ ॥ अन्यच्चापिशुभं कर्म यदत्र श्रद्धया युतम् ॥ विनात्मघातमीशानत्यक्त्वा प्रायो
पवेशनम् ॥ ७४ ॥ नैः श्रेयस्याः श्रियो हेतुस्तदस्तु जगदीश्वर ॥ नानुशोचति नाख्याति कृत्वा कालांतरेऽपि यत् ॥ ७५ ॥ तदिहाक्षयतामेतु तस्येशत्वदनुग्रहात् ॥
तव प्रसादात्तस्येशसर्वमक्षयमस्तु तत् ॥ ७६ ॥ यदस्ति यद्भविष्यच्च यद्भूतं च सदा शिव ॥ तस्मादेतच्च सर्वस्मात्क्षेत्रमस्तु शुभोदयम् ॥ ७७ ॥ यथा सदा
शिवत्वत्तो न किंचिदधिकं शिवम् ॥ तथानंदवनादस्मात्किंचिन्मास्त्वधिकं क्वचित् ॥ ७८ ॥ विना सांख्येन योगेन विना स्वात्मावलोकनम् ॥ विना व्रततपो
दानैः श्रेयोऽस्तु प्राणिनामिह ॥ ७९ ॥

प्राप्तुक्तिस्तु इति सर्वत्र प्रार्थना ॥ ७० ॥ गोभूतिलादीनां भूषणां तानां दानम् ॥ सप्ततंतूनं अग्निष्टोमादीन् ॥ तदुक्तम् ॥ अग्निष्टोमस्तथात्यग्निष्टोम उक्थो यथोऽडशी ॥ वाजपेयोऽतिरात्रोऽप्तोर्यामः
संस्था इमे क्रमादिति ॥ ७१ ॥ लिंगादीत्यादिपदेन प्रतिमादयो गृह्यन्ते ॥ महाप्राज्ञ इति विशेषणस्य तात्पर्यमाह ॥ ज्ञात्वा युरिति पादत्रयेण ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ अनुक्तं संगृह्णाति ॥ अन्यच्चेति ॥
श्रद्धया युतं यद्भूतं च तच्चैः श्रेयस्याः श्रियो हेतुरस्त्वित्यग्निमेणान्वयः ॥ तर्हि आत्मघातस्यापि किंचैवल्यफलं नेत्याह ॥ विनेति ॥ तर्हि किंचैवल्यमुद्दिश्य प्रायोपवेशनेनापि नात्मघातो विधेयो नेत्याह ॥
त्यक्तेति ॥ प्रायोपवेशनं त्यक्त्वा प्रकारांतरेण यथात्मघातस्तं विनेत्यर्थः ॥ ७४ ॥ नैः श्रेयस्याः कैवल्यख्यायाः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ शिवं कल्याणरूपम् ॥ ७८ ॥ सांख्येनात्मानात्म

विवेकेन ॥ योगेनाष्टांगेन ॥ आत्मावलोकनं जीवब्रह्मणोरैक्यानुसंधानम् ॥ ७९ ॥ प्राणिनां श्रेयोऽस्त्वित्येतद्विवृणोति ॥ शशका इति ॥ निर्वाणे कैवल्ये दीक्षिताः ॥ ८० ॥ एनसः पापस्य
॥ ८१ ॥ कृतयुगं सत्ययुगम् ॥ सतामिति शत्रुतं पदम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ श्रद्धाकाशीनिषेवणाच्छ्रद्धाकाशीवासात् ॥ प्राणायामायुतस्य यदि त्रिपाठे प्राणायामेन ईषद्युतस्य युक्तस्य जनस्य

शशकामशकाः कीटाः पतंगास्तुरगोरगाः ॥ पंचक्रोश्यामृताः काश्यांसंतु निर्वाणदीक्षिताः ॥ ८० ॥ नामापि गृह्णतां काश्याः सदैवास्त्वेन सः क्षयः ॥ ८१ ॥
सदाकृतयुगं चास्तु सदा चास्तु त्तरायणम् ॥ सदा महोदयश्चास्तु काश्यां निवसतां सताम् ॥ ८२ ॥ यानिकानि पवित्राणि श्रुत्युक्तानि सदा शिव ॥ तेभ्योऽ
धिकतरं चास्तु क्षेत्रमेतत्रिलोचन ॥ ८३ ॥ चतुर्णामपि वेदानां पुण्यमध्ययनाच्चयत् ॥ तत्पुण्यं जायतां काश्यां गायत्रीलक्षजाप्यतः ॥ ८४ ॥ अष्टां
गयोगाभ्यासेन यत्पुण्यमपि जायते ॥ तत्पुण्यं साधिकं भूयाच्छ्रद्धाकाशीनिषेवणात् ॥ ८५ ॥ कृच्छ्रचांद्रायणाद्यैश्च यच्छ्रेयः समुपाज्यते ॥ तदेकेनो
पवासेन भवत्वानंदकानने ॥ ८६ ॥ अन्यत्र यत्तपस्तप्त्वा श्रेयः स्याच्छ्रद्धांशतम् ॥ तदस्तु काश्यां वर्षेण भूमिशय्याव्रतेन हि ॥ ८७ ॥ आजन्ममौनव्रततो
यदन्यत्र फलं स्मृतम् ॥ तदस्तु काश्यां पक्षाहः सत्यवाक्परिभाषणात् ॥ ८८ ॥ अन्यत्र दत्त्वा सर्वस्वं सुकृतं यत्समीरितम् ॥ सहस्रभोजनात्काश्यांतद्भूया
दयुताधिकम् ॥ ८९ ॥ मुक्तिक्षेत्राणि सर्वाणि यत्संसेव्योदितं फलम् ॥ पंचरात्रात्तदत्रास्तु निषेव्यमणि कर्णिकाम् ॥ ९० ॥ प्रयागस्नानपुण्येन यत्पुण्यं
स्याच्छिवप्रदम् ॥ काशीदर्शनमात्रेण तत्पुण्यं श्रद्धयास्त्वह ॥ ९१ ॥ यत्पुण्यमश्वमेधेन यत्पुण्यं राजसूयतः ॥ काश्यांतत्पुण्यमाप्नोत त्रिरात्रशयना
द्यमी ॥ ९२ ॥ तुलापुरुषदानेन यत्पुण्यं सम्यगाप्यते ॥ काशीदर्शनमात्रेण तत्पुण्यं श्रद्धयास्तु वै ॥ ९३ ॥ इति विष्णोर्वरं श्रुत्वा देवदेवो जगत्पतिः ॥
उवाच च प्रसन्नात्मा तथाऽस्तु मधुसूदन ॥ ९४ ॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ शृणु विष्णो महाबाहो जगतः प्रभवाप्यय ॥ विधेहि सृष्टिविविधां यथावत्त्वं
श्रुतीरिताम् ॥ ९५ ॥ पितेव सर्वभूतानां धर्मतः पालको भव ॥ विध्वंसनीया विविधा धर्मध्वंसविधायिनः ॥ ९६ ॥ धर्मेतरपथस्थाना मुपसंहृतये हरे ॥
हेतुमात्रं भवान्यस्मात्स्वकर्मनिहताहिते ॥ ९७ ॥ यथा परिणतं सस्यं पतेत्प्रसवबंधनात् ॥ ते परीणतपाप्मानः पतिष्यंतितथा स्वयम् ॥ ९८ ॥
ये च त्वामवमन्यंते दर्पिताः स्वतपो बलैः ॥ तेषां चैवोपसंहृत्यै प्रभविष्याम्यहं हरे ॥ ९९ ॥ उपपातकिनो ये च महापातकिनश्च ये ॥ तेपिकाशीं समासाद्य भ
विष्यंति गते नसः ॥ १०० ॥ इदं मम प्रियं क्षेत्रं पंचक्रोशीपरीमितम् ॥ ममाज्ञाप्रभवेदत्र नान्याज्ञाप्रभवेदिह ॥ १ ॥

साधिकं तत्पुण्यं भूयादित्यर्थः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ शिवप्रदं मोक्षप्रदं कल्याणप्रदं वा ॥ ९१ ॥ यमीसंयमवान् ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥
प्रसवबंधनाद्विनाशः ॥ परीणतपाप्मानः फलोन्मुखपापाः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ इदमिति ॥ यत्स्विदानीमन्याज्ञापि प्रभवतीति प्रतीयते तस्वीश्वरेच्छयैवेति भावः ॥ यद्वा त्रमूर्तिमतः सतो ममा

ज्ञेयप्रभवेन्नान्यस्य अन्तर्धाने त्वन्यस्याप्याज्ञा प्रभवतीति ॥ अथ वामोक्षप्रदानरुद्रपिशाचभोगादौ ममाज्ञेयप्रभवेदिह नान्यस्य ब्रह्मविष्णुधर्मराजादेरिति ॥ एतदेव दिष्यति पापिनामित्यादिना ॥ १ ॥ अत्युग्रतेजसा कृत्वा यत्तेजस्तेन भ्रमन्नितस्ततः प्रसरन् ॥ त्रैलोक्यस्य विभ्रम आश्चर्यबुद्धिर्यस्मात्सः ॥ अत्युग्रतपसां तेजो विभ्रम त्रैलोक्यविभ्रम मिति क्वचित्पाठः ॥ अत्युग्रतेजसामिति चान्यत्र ॥ सचस्पष्ट एव ॥ २ ॥ पापिनामपीत्यपि शब्दो धार्मिकान्समुच्चिनोति ॥ तत्र धार्मिकाणां शासनं कैवल्यप्रापणमेव पापिनां रुद्रपिशाचभोगप्रापणमिति विवेकः ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रियस्येत्यादिकर्मणि षष्ठीत्रयम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ तत्पुण्यादन्तकाले काशीस्मरणपुण्यात् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ विष्णो इति ॥ अस्यायमर्थः ॥ हे विष्णोऽविमुक्त्यः संवासो निवासः ॥ कीदृशः ॥ कर्मनिर्मूलनक्षमः कर्मवासनोत्पादनक्षः ॥ स निर्वाणाय सायुज्याय विश्वेश्वरचतुर्भुजादिमूर्त्यधिष्ठात्रा परमात्मनैक्याय विदेहकैवल्याय वा जायते ॥ इह काश्यां देहत्यागद्वारेति शेषः ॥ केषामित्यत आह ॥ द्वित्राणां हि पवित्राणामिति ॥ पवित्राणां दौर्लभ्यसूचनार्थं द्वित्राणामित्युक्तम् ॥ पापिनां त्वत्रैव रुद्रपिशाचभोगानंतरं निर्वाणं शशकमशकादीनां च तारतम्येन सालोक्यसामीप्यसारूप्यसार्ष्टिलक्षणा मुक्तिरिति हि श

पुनर्विष्णुर्भयाप्रोक्तो मृडानिशुभलोचने ॥ अत्युग्रतेजसा तेजो भ्रमं त्रैलोक्यविभ्रमः ॥ २ ॥ पापिनामपि जंतूनामविमुक्तनिवासिनाम् ॥ नान्यः शासयिता विष्णोतेषां शास्ताऽहमेव हि ॥ ३ ॥ योजनानां शतस्थोऽपि योऽविमुक्तस्मरेद्बुद्धि ॥ बहुपातकपूर्णोऽपि न स पापैः प्रबाध्यते ॥ ४ ॥ मम प्रियस्य क्षेत्रस्य योऽविमुक्तस्य संस्मरेत् ॥ प्राणप्रयाणसमये दूरगोप्य ववानपि ॥ ५ ॥ स पापपूगमुत्सृज्य स्वर्गभोगान्समश्नुते ॥ काशीस्मरणपुण्येन स्वर्गाद्ब्रह्मो हि जायते ॥ ६ ॥ पृथिव्यामेकराड्भूत्वा भुक्त्वा भोगाननेकशः ॥ प्राप्या विमुक्तं तत्पुण्यान्निर्वाणपदभागभवेत् ॥ ७ ॥ बहुकालमुपित्वाऽत्र नियतेन्द्रियमानसः ॥ यद्यन्यत्र विपद्येत देवयोगाच्छुचिस्मिते ॥ ८ ॥ सोऽपि स्वर्गमुखं भुक्त्वा भूत्वा क्षितिपतीश्वरः ॥ पुनः काशीमवाप्याथ विदेहैः श्रेयसीं श्रियम् ॥ ९ ॥ विष्णोऽविमुक्तसंवासः कर्मनिर्मूलनक्षमः ॥ द्वित्राणां हि पवित्राणां निर्वाणायैह जायते ॥ ११० ॥

वदार्थः ॥ तत्र सालोक्यमोक्षमिलोकेऽवस्थानम् ॥ सामीप्यं समीपेऽवस्थानम् ॥ सारूप्यं तुल्यरूपप्राप्तिः ॥ सार्ष्टिर्जगत्सृष्ट्यादिवर्जतुल्यप्रभाव इति भेदः ॥ इतोऽन्यथा व्याख्याने पुराणां तद्विरोधः पूर्वापरविरोधश्च ॥ यद्वा द्वित्राणां पवित्राणामविमुक्त्यः संवासः सम्यग्वसतिः संसंवास एव यत्र कुत्रापि मृतानां तेषां द्वित्राणां पवित्राणामिहास्मिन् जन्मन्येव निर्वाणाय भवति ॥ यथा घण्टाकर्णहृदे स्नात्वा हृष्टा विश्वेश्वरविभुम् ॥ यत्र कुत्र मृतो वापि वाराणस्यां मृतो भवेत्तद्वदिति ॥ अत्र मरणानंतरं सर्वेषां मुक्तिः स्थिरैव ॥ अथवाऽविमुक्त्यः संवासः सर्वेषां मरणद्वारा कर्मनिर्मूलनक्षमः स इह जीवदवस्थायां द्वित्राणां पवित्राणां निर्वाणाय जीवन्मुक्तये जायत इत्यर्थः ॥ यद्वा हे विष्णोऽविमुक्त्यः संवासो मरणवधवासः स द्वित्राणां पवित्राणां हि एव निश्चितं निर्वाणाय कैवल्याय इह मरणाऽव्यवधानसमये सत्त्वरं जायते ॥ पापिनां तु कालमैरवयातनानंतरं मोक्षाय भवतीत्यर्थः ॥ अन्यत्सर्वपूर्ववत् ॥ तथा चोक्तं पाद्रे ॥ अस्यां निवासो निर्वाणसाधयत्यंजसामुने ॥ केवलं धर्मसापेक्षः कर्णे जपतितद्वचः ॥ अधर्मिष्ठस्य तत्क्षेत्रे यातनांति दिशेन्मतिम् ॥ वाराणस्यां निवसति रपवर्गफलप्रदा ॥ द्वित्राणां च पवित्राणां कल्पयते सत्त्वरं बल इति ॥ ११० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ महिमनिमहत्वे ॥ १३ ॥ १४ ॥ भयात्रासात् ॥ केपामित्यत आह ॥ त्रिशूलेति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्वशाखावारुणैः स्वशाखोक्तस्नानसंबन्धिभिः ॥ अपामार्गः
प्रसिद्धः शैखरिकापरपर्यायः ॥ अपामार्गः शैखरिको धामार्गवमयूरकौ ॥ प्रत्यक्पर्णीकीशपर्णीकिणिहीखरमंजरीत्यमरः ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ बर्होपिकुशाः ॥ २१ ॥ २२ ॥

विष्णुरुवाच ॥ ॥ देवेशक्षेत्रमाहात्म्यं योनजानाति तत्त्वतः ॥ न श्रद्धयातिप्रियते मृते तस्येह कागतिः ॥ ११ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ अन्यत्र कृत्वा पापा
निबद्धानि सुमहांति च ॥ अश्रद्धा नोऽतत्त्वज्ञो यद्यत्र च विपद्यते ॥ १२ ॥ महिमन्य न भिज्ञोऽपि क्षेत्रस्यास्य जनार्दन ॥ तस्य यागतिरुद्दिष्टा तां निशामय सुव्रत
॥ १३ ॥ पंचक्रोशीं प्रविशतस्तस्य पातकसंततिः ॥ बहिरेव प्रतिष्ठे तनांतर्निर्विशते क्वचित् ॥ १४ ॥ भयाद्बहिः स्थितायां च तस्य पातकसंततौ ॥ त्रिशूल
पाशपाणीनां गणानां सीमचारिणाम् ॥ १५ ॥ प्रवेशमात्रादनघसर्वैरे नोभिरुज्झितः ॥ संस्नाय मणिकर्णिकयां पुण्यं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ १६ ॥ सर्वतीर्थेषु सं
स्नानाद्यत्पुण्यं समवाप्यते ॥ तत्पुण्यमाप्यते सम्यङ् मणिकर्णिकं मज्जनात् ॥ १७ ॥ विधिना तत्र संस्नाय मृद्गोमयकुशादिभिः ॥ स्वशाखावारुणैर्मन्त्रैर्दू
र्वापामार्गदर्भकैः ॥ १८ ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वदानेषु यत्फलम् ॥ मणिकर्ण्याविधिस्नातः श्रद्धया तदवाप्नुयात् ॥ १९ ॥ अश्रद्धयापि यः स्नातो म
णिकर्ण्याविधानतः ॥ सोऽपि पुण्यमवाप्नोति स्वर्गप्राप्तिकरं परम् ॥ १२० ॥ श्रद्धया विधिवत् स्नात्वा कृत्वा देवादितर्पणम् ॥ तिलबर्हिर्यवैः सम्यक् सर्व
यज्ञफलं लभेत् ॥ २१ ॥ श्रद्धा नो विधिस्नातः कृतसर्वोदकक्रियः ॥ जपन् देवान्समभ्यर्च्य सर्वमंत्रफलं लभेत् ॥ २२ ॥ स्नात्वा मौनेन विश्वेश दर्शना
न्नियतं द्वियः ॥ सर्वव्रतकृतं श्रेयो लभेद्वाचं यमः शिवे ॥ २३ ॥ स्नाने देवार्चने जप्ये मलमूत्रविसर्जने ॥ मौनं कुर्यात्प्रयत्नेन दंतधावनहोमयोः ॥ २४ ॥
विश्वेश्वरं समभ्यर्च्य सूपचारैर्विधानतः ॥ यावज्जीवं शिवार्चायाः फलमाप्नोति वै सकृत् ॥ २५ ॥ दत्त्वा लपमपि देवेशि न्यायेनोपार्जितं धनम् ॥ अविमुक्ते म
मक्षेत्रे न दग्निद्रो भवेत्क्वचित् ॥ २६ ॥ विविधं धनमावर्ज्य योऽविमुक्तेन यच्छति ॥ संप्राप्य निधनं मूढोऽन्यत्र शोचति सर्वदा ॥ २७ ॥ रम्याणि यानिरत्ना
निगोगजाश्चांबराण्यपि ॥ कृतानि तानि श्रेयो र्थमाविमुक्तानि वासिनाम् ॥ २८ ॥

सर्वव्रतकृतमशेषव्रतैः संपादितम् ॥ सर्वयज्ञकृतमितिक्वचित् ॥ श्रेयःफलम् ॥ वाचं यमो गौनी ॥ शिवे हे पार्वति ॥ वाचं यमाच्च तानि तिक्वचित् ॥ अत्र वाङ्मन्यमस्य महत्फलांतरमाह ॥
वाचमिति ॥ वाचं यमान् मौनात्तान् पूर्वोक्तान् सर्वान् कामान् लभत इत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ रम्याणीति ॥ यानिरम्याणिरत्नादीनि तान्यविमुक्तानि वासिनां श्रेयो र्थं

कृतानिदानद्वाराविधात्रेतिशेषः ॥ २८ ॥ तर्हि किं स्वर्गाद्यर्थमेव तद्वन्ननेत्याह ॥ विश्वेशप्रीणनार्थायैवेति ॥ तत्र दृष्टान्तः ॥ निधनं वायथेत्यर्थः ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ प्राकृतैः प्रकृतिकार्यैः ॥ ३८ ॥ पाशान्कथयन्कैमुत्यन्यायमाह ॥ चतुर्विंशतिभिरिति ॥ चतुर्विंशतिभिः प्रकृतिमहदहंकारपंचतन्मात्रापो
उशविकारैः ॥ त्रिगुणैस्तमोरजःसत्त्वात्मकैः ॥ क्रियाधर्मार्थकामादिलक्षणया ॥ दृढैरच्छेद्यैः ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्राज्यमुत्कृष्टम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ नपापेभ्यो

विश्वेशप्रीणनार्थाय धनं निधनमेव वा ॥ न्यायेन काश्यायः कुर्यात्सधन्यः स च धर्मवित् ॥ २९ ॥ यो सौ विश्वेश्वरो देवः काशीपुर्यामुमेस्थितः ॥
लिंगरूपधरः साक्षान्मम श्रेयास्पदं हितम् ॥ १३० ॥ अविमुक्तं महत्क्षेत्रं पंचक्रोशपरीमितम् ॥ ज्योतिर्लिंगतदेकं हि ज्ञेयं विश्वेश्वराभिधम् ॥ ३१ ॥
एकदेशस्थितमपि यथा मार्तण्डमंडलम् ॥ दृश्यते सर्वगं सर्वैः काश्यां विश्वेश्वरस्तथा ॥ ३२ ॥ निष्प्रत्यूहेन योगेन नानाजन्मार्जितेन च ॥ यत्फलं लभ्य
तेऽन्यत्र तत्काश्यां त्यजतस्तनुम् ॥ ३३ ॥ तद्वातपांसि सर्वाणि बहुकालं जितेन्द्रियैः ॥ यत्फलं लभ्यतेऽन्यत्र तत्काश्यामेकरात्रतः ॥ ३४ ॥ अक्षेत्रम्
हिमज्ञोऽपि श्रद्धाहीनोऽपि कालतः ॥ काशीप्रवेशादनवोऽमृतत्वं लभते मृतः ॥ ३५ ॥ कृत्वाप्येनां सिचो प्राणिकालात्प्राप्याथ काशिकाम् ॥ त्यक्त्वा तनुं प्रसादा
न्मेमामेव प्रतिपद्यते ॥ ३६ ॥ विनाममप्रसादं वैकः काशीं प्रतिपद्यते ॥ विना ब्रह्मं विशालाक्षि दिनकृत्कइहोच्यते ॥ ३७ ॥ अप्राप्य काशीं को देवि निरंतरं सुखं
लभेत् ॥ ब्रह्माद्याः प्राकृतैः पार्श्वैर्यतो बद्धा निरंतरम् ॥ ३८ ॥ चतुर्विंशतिभिः पार्श्वैस्त्रिगुणैः क्रियादृढैः ॥ कंठे बद्धा विमुच्यंते कथं काशीं विना जनाः ॥
॥ ३९ ॥ बहुपसर्गो योगो यं कृच्छ्रसाध्यं तपो हियत् ॥ योगाद्भष्टस्तपोऽष्टौ गर्भकेशसहः पुनः ॥ १४० ॥ कृत्वापि काश्यां पापानि काश्यामेवाप्तियेत चेत् ॥
भूत्वारुद्रपिशाचोऽपि पुनर्मुक्तिमवाप्स्यति ॥ ४१ ॥ काश्यां मृतानां जंतूनां देवात्पापकृतामपि ॥ नपातो नरके ते पांशां शास्ताहमेव यत् ॥ ४२ ॥
कार्यं विज्ञाय सा पापं स्मृत्वा गर्भस्य वेदनाम् ॥ त्यक्त्वा राज्यमपि प्राज्यं सेव्या काशीं निरंतरम् ॥ ४३ ॥ अतर्कितं समभ्येत्ययमदृताः सुदारुणाः ॥ बद्धा पार्श्वे
निष्यंति क्षिप्रं काशीं ततः श्रयेत् ॥ ४४ ॥ नपापेभ्यो भयं यत्र न भयं यत्र वै यमात् ॥ न गर्भवासभीर्यत्र तां काशीं को न संश्रयेत् ॥ ४५ ॥

भयं यत्रेति ॥ अत्र कृतानां पापानां पंचक्रोशयात्रादिना विनाशात् ॥ तथा च पाप्मे ॥ संचितं यद्ब्रह्मिः क्षेत्राद्वाराण्यं तथैव च ॥ अंतर्गृहे कृतं यच्च जन्मान्तरकृतं च यत् ॥ इत्युपक्रम्य ब्रह्महत्यादिपापानि प्रदक्षिण
पदे पदे ॥ नश्यंति सकलान्येव महत्क्षेत्रस्य प्रदक्षिणादिति ॥ अन्यत्र जन्मान्तरे वा कृतानां प्रवेशदर्शनादिना क्षयात् ॥ तथा चात्रैवोक्तम् ॥ पंचक्रोशीं प्रविशत इति ॥ ब्रह्मवैवर्ते च ॥ कालाद्भयं नास्ति यत्र यत्र
पापभयं न हि ॥ जन्मान्तरसहस्रेषु कृतं नश्यति दर्शनादिति ॥ यत्तु पापपुराणे काशीमाहात्म्ये पंचाध्याय्यां भृगुणोक्तं काशीकृतमहापातकोपपातकानां भोगादेव क्षय इति तत्तु पंचक्रोशयात्राव्यतिरेकेणेति ज्ञात

व्यम् ॥ अन्यथापंचक्रोश्यादियात्राविधायकशास्त्रं पंडिते ॥ ४५ ॥ प्राप्यं प्राप्तव्यम् ॥ प्राप्तमितिकचित् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ दूरमिति ॥ अहंयुवामरणंमदूरेइतिचित्तेनधार्यनधारणं
कर्तव्यम् ॥ तुशब्दादेतादृशं वचनं न श्रोतव्यमित्यर्थः ॥ किंतु निभृतं निश्चलं गुणं वा यथास्यात्तथायममहिषग्रीवाभरणवंदारवोविषयांतरव्यासंगं विहाय श्रोतव्यः ॥ घंटाग्रीवंमहिषमारुह्ययमोमानेतुमागत
इतिसदाभावनीयमित्यर्थः ॥ तस्माच्चैकट्याच्छीघ्रमेववार्धकमप्राप्येतियावत् ॥ प्रकर्षेणोत्कटाधिकयाश्रमघटाश्रमसमूहस्तामप्राप्यजीर्णार्णकुटींहित्वाजीर्णार्णकुटीसदृशंतुच्छगृहंहित्वापटुमतिः
सुबुद्धिर्धूर्जटेःपुरीगच्छेदित्यर्थः ॥ प्रकटोत्कटइतिपाठेकाशीप्राप्तावत्युत्कटावानित्यर्थः ॥ प्रकटोत्कटश्रुतिपुटीमितिपाठेकाशीविशेषणम् ॥ गुणवर्णनादिश्रवणेच्छयाप्रकटोत्कटमतिशयोत्कटंश्रुतिपुटं
श्रवणयुगलंयस्यांतामिति ॥ ४९ ॥ १५० ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायांपण्डिशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ : ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सप्ताधिकतमे

अद्यप्रातःपरश्वोवामरणंप्राप्यमेवच ॥ यावत्कालविलंबोस्तितावत्काशींसमाश्रयेत् ॥ ४६ ॥ प्राप्तेतुमरणेपुंसांपुनर्जन्मपुनर्मृतिः ॥ अपुनर्भवभू
मिंचतस्मात्काशींश्रयेद्बुधः ॥ ४७ ॥ पुत्रक्षेत्रकलत्राख्यांत्यक्कामायांहिवैष्णवीम् ॥ भवांतरेनेकरूपांभवग्रींकाशिकांश्रयेत् ॥ ४८ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥
दूरंमेमरणंयुवाहमधुनाधार्यनचित्तेत्वितिश्रोतव्योनिभृतंकृतांतमहिषग्रीवेयवंदारवः ॥ नैकस्यात्प्रकटोत्कटश्रमघटामप्राप्यहित्वादुतंजीर्णार्णकुटींततः
पटुमतिर्गच्छेत्पुरीधूर्जटेः ॥ ४९ ॥ व्यासउवाच ॥ अगस्त्यस्यपुरःसूतकथयित्वाकथामिमाम् ॥ सर्वपापप्रशमनींपुनःस्कंदउवाचह ॥ १५० ॥
इति श्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थे काशीखंडेपूर्वार्द्धेमणिकर्णिकाख्यानं नामषड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
स्कंदउवाच ॥ वाराणसीतिप्रथितंयथाचानंदकाननम् ॥ तथाचकथयामीहदेवदेवेनभाषितम् ॥ १ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ निशामयमहाबाहोवि
ष्णोत्रैलोक्यसुंदर ॥ प्राप्तंवाराणसीत्याख्यामविमुक्तंयथातथा ॥ २ ॥ निर्दग्धान्सागराञ्छुत्वाकपिलक्रोधवह्निना ॥ अश्वमेधाश्वसंयुक्तान्पूर्व
जान्स्वान्भगीरथः ॥ ३ ॥ सूर्यवंशेमहातेजाराजापरमधार्मिकः ॥ आरिराधयिषुर्गंगांतपसेकृतनिश्चयः ॥ ४ ॥ हिमवंतंनगश्रेष्ठममात्यन्यस्तराज्यधूः ॥
जगामयशसाराशिरुद्धिर्धूर्षुःपितामहान् ॥ ५ ॥ ब्रह्मशापाग्निनिर्दग्धान्महादुर्गतिगानपि ॥ विनात्रिमार्गगांविष्णोकोजंतूस्त्रिदिवंनयेत् ॥ ६ ॥

विंशोऽध्यायेपापप्रमोदनः ॥ सुखभक्षप्रदायाःश्रीगंगायामहिमोच्यते ॥ १ ॥ अतीतेऽध्यायेइदंक्षेत्रंयंकालमारभ्यपरांप्रथितिमापन्नमृद्धानंदकाननमविमुक्तंकाशीतिनामत्रितयादिकंचनिरूप्यात्र
प्रथमतोवाराणसीतिषष्ठप्रश्नस्योत्तरंवक्तुंप्रतिजानीते ॥ वाराणसीति ॥ १ ॥ २ ॥ निर्दग्धानिति ॥ भगीरथःकपिलस्ययःक्रोधस्तेनजातोयस्तेषांस्वदेहजोऽग्निस्तेन ॥ यथाश्रुतव्याख्यानेनसाधुवादो
मुनिकोपभर्जिताइत्यादिभागवतवचनविरोधात् ॥ सागरान्सगरस्यपुत्रान्स्वस्यपूर्वजान्पितामहान्निर्दग्धान्श्रुत्वातपसेकृतानिश्चयःसन्नहिमवंतंजगामेतितृतीयेनान्वयः ॥ अश्वमेधस्यांगभूतेऽश्वरक्षणार्थं
संयुक्तान्पित्रानियुक्तान् ॥ संसक्तानितिपाठेसंलग्नानित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अमात्येषुन्यस्तानिक्षिप्ताराज्यधूःराज्यभारोयेनसतथा ॥ ५ ॥ ननुपितृणामुद्धारार्थमन्यदेवांकित्साधनमनुष्ठेयंकिंहिमालयं

गत्वागंगाराधनेनतत्राह ॥ ब्रह्मशापेति ॥ ६ ॥ ननु कथं तस्याजलमय्या एतादृशं सामर्थ्यं तत्राह ॥ ममैवेति ॥ ७ ॥ तिस्रश्चिच्छाज्ञानक्रियारूपाः सत्त्वरजस्तमोरूपा वा शक्तयो यस्याः सा त्रिशक्तिः ॥ आनंदाऽमृतरूपा सुखात्मकैव लयस्वरूपा ॥ धर्मस्य शुद्धत्वं निर्व्याजत्वम् ॥ अविद्यातत्कार्ययोर्धारणाद्धर्मः ॥ शुद्धश्चासौ धर्मश्चेति शुद्धधर्मः परमात्मा तत्स्वरूपिणी शुद्धधर्मस्वरूपिणी ॥ ८ ॥ किमत्र प्रमाणमहमेवैश्वर्य इत्याह ॥ यामेतामिति ॥ यद्वा कासेत्यपेक्षायामंगुल्यानिर्दिशति ॥ यामेतामिति ॥ स्वलीलया स्वस्य क्रीडया ॥ स्वमौलिनेतिकचित् ॥ परब्रह्मस्वरूपिणी परब्रह्मस्वरूपपरिपूर्णाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ सांगाषडंगसहिता ॥ तानि च षडंगानि शिक्षाकल्पो व्याकरणं छन्दो निरुक्तज्योतीषि ॥ चतुर्विधा चतुष्प्रकाराः क्रम्यजुः सामाथर्वरूपेत्यर्थः ॥ चतुर्विधेति पाठे चतुर्द्धामिता परिमिता गंगाऽलकनंदा च क्षुभंद्रे

ममैव सा परामूर्तिस्तोय रूपा शिवात्मिका ॥ ब्रह्मांडानामनेकानामाधारः प्रकृतिः परा ॥ ७ ॥ शुद्धविद्यास्वरूपा च त्रिशक्तिः करुणात्मिका ॥ आनंदा मृतरूपा च शुद्धधर्मस्वरूपिणी ॥ ८ ॥ यामेतां जगतां धार्त्रीं धारयामि स्वलीलया ॥ विश्वस्य रक्षणार्थाय परब्रह्मस्वरूपिणीम् ॥ ९ ॥ त्रैलोक्येयानि तीर्थानि पुण्यक्षेत्राणि यानि च ॥ सर्वत्र सर्वे ये धर्माः सर्वयज्ञाः सदक्षिणाः ॥ १० ॥ तपांसि विष्णोः सर्वाणि श्रुतिः सांगा चतुर्विधा ॥ अहं च त्वं च कश्चापि देवतानां गणाश्च ये ॥ ११ ॥ पुरुषार्थाश्च सर्वे वै शक्तयो विविधाश्च याः ॥ गंगायां सर्वे एवैते सूक्ष्मरूपेण संस्थिताः ॥ १२ ॥ सम्रातः सर्वतीर्थेषु सर्वक्रतुषु दीक्षितः ॥ चीर्णं सर्वव्रतः सोऽपि यस्तु गंगां निषेवते ॥ १३ ॥ तपांसि तेन तप्तानि सर्वदानप्रदः स च ॥ स प्राप्नोति योगनियमो यस्तु गंगां निषेवते ॥ १४ ॥ सर्ववर्णाश्रमेभ्यश्च वेदविद्भ्यश्च वै तथा ॥ शास्त्रार्थपारगोभ्यश्च गंगास्नार्या विशिष्यते ॥ १५ ॥ मनोवाक्कायजैर्दोषैर्दुष्टो बहुविधैरपि ॥ वीक्ष्य गंगां भवेत्पूतः पुरुषो नात्र संशयः ॥ १६ ॥ कृते सर्वत्र तीर्थानि त्रेतायां पुष्करं परम् ॥ द्वापरे तु कुरुक्षेत्रं कलौ गंगैव केवलम् ॥ १७ ॥ पूर्वजन्मांतराभ्यासवासनावशतो हरे ॥ गंगातीरे निवासः स्यान्मदनुग्रहतः परात् ॥ १८ ॥ ध्यानकृते मोक्षहेतुस्त्रेतायां तच्च वै तपः ॥ द्वापरे तद्वयं यज्ञाः कलौ गंगैव केवलम् ॥ १९ ॥ यो देहपतनाद्यावद्गंगातीरं न मुंचति ॥ सहिवेदांतविद्योगी ब्रह्मचर्यव्रती सदा ॥ २० ॥ कलौ कलुषचित्तानां परद्रव्यरतात्मनाम् ॥ विधिहीनक्रियाणां च गतिर्गंगां विना न हि ॥ २१ ॥ अलक्ष्मीः कालकर्णी च दुःस्वप्नो दुर्विचिंतितम् ॥ गंगागंगेति जपनात्तानि नोपविशंति हि ॥ २२ ॥ गंगा हि सर्वभूतानामिहामुत्र फलप्रदा ॥ भावानुरूपतो विष्णोः सदा सर्वजगद्धिता ॥ २३ ॥

तिपारिगणितेति यावत् ॥ कश्चापि ब्रह्मापि ॥ अयमेव पाठः ॥ गणामरुदादयः ॥ ११ ॥ पुरुषार्थाधर्मार्थकाममोक्षाः ॥ मूर्तिमंतोऽप्येते सूक्ष्मरूपेणादृश्यरूपेण संस्थिता इत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ सर्वदानप्रदः सर्वदानं प्रकर्षेण ददातीति तथा ॥ सर्वदानव्रतइति पाठे सर्वाणि दानानि व्रतानि च यस्य सः ॥ १४ ॥ १५ ॥ पूतो मुक्तः ॥ मुक्तिस्त्वद्दर्शनादेवीत्युक्तत्वात् ॥ पवित्रो वा ॥ दृष्टा जन्मशतं पापं हंति गंगेत्युक्तेः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ तच्च वै तपः तद्वयं न तपश्च मोक्षहेतुरिति सर्वत्रान्वेति ॥ कलौ गंगैवेति ॥ तथा चोक्तम् ॥ अग्निहोत्रादिकर्माणि सापायानि कलौ युगे ॥ गंगास्नानं हरेर्नाम निरपायमिदं इयमिति ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ कालकर्णी काकविष्टाराक्षसीविशेषो वा ॥ दुःस्वप्नदुष्टस्वप्नः ॥ षंडत्वमार्षम् ॥ दुःस्वप्नइत्येव पाठः ॥ २२ ॥ भावानुरूपतो

भक्त्यनुसारेण ॥ २३ ॥ २४ ॥ गंगायांतत्तीरइत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ श्रद्धेति ॥ श्रद्धासाध्यत्वाच्छ्रद्धाधर्मइत्युपचारः ॥ एवमग्रेपि ॥ तथाचोक्तगीतायाम् ॥ श्रद्धावाँलभतेज्ञानमिति ॥
श्रद्धयाग्निःसमिद्धचतइतिश्रुतेश्च ॥ २७ ॥ २८ ॥ ब्रह्मांडवाह्यस्थमिति ॥ तथाचभागवते ॥ यज्ञलिंगस्यविष्णोर्विचक्रमतोवामपादांगुष्ठनखनिर्भिन्नोर्ध्वाडकटाहविवरेणांतःप्रविष्टायाबाह्यजलधारेति ॥

यज्ञदानतपोयोगजपाःसनियमायमाः ॥ गंगासेवासहस्रांशंनलभंतकलौहरे ॥ २४ ॥ किमष्टांगेनयोगेनकिंतपोभिःकिमध्वरैः ॥ वासएवहिगंगायां
ब्रह्मज्ञानस्यकारणम् ॥ २५ ॥ अपिदूरस्थितस्यापिगंगामाहात्म्यवेदिनः ॥ अयोग्यस्यापिगोविंदभक्त्यागंगाप्रसीदति ॥ २६ ॥ श्रद्धाधर्मःपरः
सूक्ष्मःश्रद्धाज्ञानंपरंतपः ॥ श्रद्धास्वर्गश्चमोक्षश्चश्रद्धयासाप्रसीदति ॥ २७ ॥ अज्ञानरागलोभाद्यैःपुंसांसंमूढचेतसाम् ॥ श्रद्धानजायतेधर्मेगंगायां
चविशेषतः ॥ २८ ॥ बहिःस्थितजलयद्वारारिकेलांतरेस्थितम् ॥ तथाब्रह्मांडवाह्यस्थंपरब्रह्मांबुजाह्वी ॥ २९ ॥ गंगालाभात्परोलाभःक्वचिदन्योन
विद्यते ॥ तस्माद्गंगामुपासीतगंगैवपरमःपुमान् ॥ ३० ॥ शक्तस्यपंडितस्यापिगुणिनोदानशीलिनः ॥ गंगास्नानविहीनस्यहरेजन्मनिरर्थकम् ॥ ३१ ॥
वृथाकुलंवृथाविद्यावृथायज्ञावृथातपः ॥ वृथादानानितस्येहकलौगंगांनयोभजेत् ॥ ३२ ॥ गुणवत्पात्रपूजायांनस्याद्वैतादृशंफलम् ॥ यथागंगाजलस्ना
नपूजनेविधिनाफलम् ॥ ३३ ॥ ममतेजोग्रिगर्भेयंममवीर्यातिसंवृता ॥ दाहिकासर्वदोषाणांसर्वपापविनाशिनी ॥ ३४ ॥ स्मरणादेवगंगायाःपापसं
घातपंजरम् ॥ शतधाभेदमायातिगिरिर्व्रह्महतोयथा ॥ ३५ ॥ गंगांगच्छतियस्त्वेकोयस्तुभक्त्यानुमोदयेत् ॥ तयोस्तुल्यंफलंप्राहुर्भक्तिरेवात्रकारणम् ॥
॥ ३६ ॥ गच्छंस्तिष्ठन्नपन्ध्यायन्भुंजन्प्राप्रत्स्वपन्वदन् ॥ यःस्मरेत्सततंगंगांसहिमुच्येतबंधनात् ॥ ३७ ॥ पितृनुद्दिश्ययोभक्त्यापायसंमधुसं
युतम् ॥ गुडसर्पिस्तिलैःसार्धंगंगांभसिविनिक्षिपेत् ॥ ३८ ॥ तृप्ताभवंतिपितरस्तस्यवर्षशतंहरे ॥ यच्छंतिविविधान्कामान्परितुष्टाःपितामहाः ॥
॥ ३९ ॥ लिंगेसंपूजितेसर्वमर्चितंस्याज्जगद्यथा ॥ गंगाम्बानेनलभतेसर्वतीर्थफलंतथा ॥ ४० ॥ गंगायांतुनरःस्नात्वायोलिंगंनित्यमर्चति ॥
एकेनजन्मनामुक्तिं परंप्राप्नोतिसद्ब्रुवम् ॥ ४१ ॥ अग्निहोत्रंचयज्ञाश्चव्रतदानतपांसिच ॥ गंगायांलिंगपूजायाःकोट्यंशेनापिनोसमाः ॥ ४२ ॥

तथाभगवत्पादीयवचनंच ॥ ब्रह्मांडखंडयंतीहरशिरसिजटावल्लिमुलासयंतीस्वर्लोकादापतंतीकनकगिरिगुहागंडशैलात्स्खलंती ॥ क्षोणीपृष्ठेलुठंतीदुरितचयचमूंनिर्भरंभर्त्सयंतीपाथोधिपूरयंतीसुरनगरस
रिप्तावनीनःपुनात्विति ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ममवीर्यातिसंवृताममप्रभावातिशयेनसंपन्नामत्सहशीत्यर्थः ॥ अभिसंवृतेतिपाठेपिसएवार्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ हेतुकाः सत्क्रियासु हेतुभिः संदेहोत्पादकाः ॥ बहुसंशयादृष्टादृष्टकर्म
सुनानासंशयवतः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ सिद्धयोऽणिमाद्याः ॥ सिद्धिलिङ्गानि सिद्धिदानिलिङ्गानि प्रत्यक्षमाहात्म्यभांजीतिवा ॥ स्पर्शल्लिङ्गानि यत्संपर्केण लोहादयः सुवर्णा

गंगां गंतुं विनिश्चित्य कृत्वा श्राद्धादिकं गृहे ॥ स्थितस्य सम्यक्संकल्पात्तस्य नंदंति पूर्वजाः ॥ ४३ ॥ पापानि च रुदंत्या शुहाक्रयास्याम इत्यलम् ॥ लोभमो
हादिभिः सार्धं मंत्रयंति पुनः पुनः ॥ ४४ ॥ यथानगंगायात्येष तथा विघ्नं प्रकुर्महे ॥ गंगां गतो यथा चैष न उच्छिंति विधास्यति ॥ ४५ ॥ गृहाद्गंगावगाहार्थं
गच्छतस्तु पदे पदे ॥ निराशा निव्रजंत्येव पापान्यस्य शरीरतः ॥ ४६ ॥ पूर्वजन्मकृतैः पुण्यैस्त्यक्त्वा लोभादिकं हरे ॥ व्युदस्य सर्वविघ्नौ चान्गंगां प्राप्नोति
पुण्यवान् ॥ ४७ ॥ अनुषंगेण मौल्येन वाणिज्येनापि सेवया ॥ कामासक्तोऽपि वामत्यो गंगां स्नातो दिवं व्रजेत् ॥ ४८ ॥ अनिच्छयापि संपृष्टो दहनो हि
यथा दहेत् ॥ अनिच्छयापि सन्नाता गंगापापं तथा दहेत् ॥ ४९ ॥ तावद्भूमतिसंसारयावद्गंगां न सेवते ॥ संसेव्य गंगां नो जंतुर्भवक्लेशं प्रपश्यति ॥ ५० ॥
योगं गंगां भसिन् स्नातो भक्त्या संत्यक्त संशयः ॥ मनुष्यचर्मणान्द्रुःसदेवो नात्र संशयः ॥ ५१ ॥ गंगास्नानार्थं मुद्युक्तो मध्ये मार्गं मृतो यदि ॥ गंगास्नान
फलं सोऽपि तदाप्नोति संशयः ॥ ५२ ॥ माहात्म्यं ये च गंगायाः शृण्वन्ति च पठन्ति च ॥ तेष्य शोभैर्महापापैर्मुच्यन्ते नात्र संशयः ॥ ५३ ॥ दुर्बुद्धयो दुराचारा हे
तुका बहुसंशयाः ॥ पश्यन्ति मोहिता विष्णो गंगामन्य नदीमिव ॥ ५४ ॥ जन्मांतरकृतैर्दानैस्तपोभिर्नियमैर्व्रतैः ॥ इह जन्मनि गंगायां नृणां भक्तिः प्रजायते
॥ ५५ ॥ गंगाभक्तिमतामर्थं महेंद्रादिपुरेषु च ॥ हर्म्याणि रम्यभोगानि निर्मितानि स्वयं भुवा ॥ ५६ ॥ सिद्धयः सिद्धिलिङ्गानि स्पर्शल्लिङ्गान्यनेकशः ॥
प्रासादारत्नरचिताश्चितामणिगणा अपि ॥ ५७ ॥ गंगाजलांतस्तिष्ठंतिकलिकलमपभीतितः ॥ अतएव हि संसेव्या कलौ गंगेष्ट सिद्धिदा ॥ ५८ ॥ सूर्यो
दयेत मां सीव वज्रपातभयात्त्रगाः ॥ ताक्ष्ये क्षणाद्यथा सर्पामेवावाताहता इव ॥ ५९ ॥ तत्त्वज्ञानाद्यथामोहः सिंहं दृष्ट्वा यथामृगाः ॥ तथा सर्वाणि पापानि यां
ति गंगेक्षणात्क्षयम् ॥ ६० ॥ दिव्यौषधैर्यथारोगालोभेन च यथा गुणाः ॥ यथा ग्रीष्मोष्मसंपत्तिरगाधद्वदमज्जनात् ॥ ६१ ॥

निर्भवति तादृशपाषाणघटितानिलिङ्गानीत्यर्थः ॥ स्पर्शमात्रेण धर्मार्थकाममोक्षसाधकानिलिङ्गानीति वा ॥ रत्नरचितारत्नैर्विनिर्मिताः ॥ रत्नरचिता इति पाठे रत्नैर्निबद्धा इत्यर्थः ॥
॥ ५७ ॥ अतएवेति ॥ यतः सिद्धादयः पापभीतस्तद्वाधापरिहारार्थं गंगां स्नानं कुर्यात् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ संपत्तिः संपन्नता संप्राप्तिर्वा ॥

संततिरिति क्वचित् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ दंभो धर्मध्वजित्वम् ॥ कौटिल्यं मत्सरः ॥ मायावचनापरप्रतारणमित्येतत् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ नास्तिकास्त्यक्तवेदप्रामाण्यावौद्धादिप्रभे
 दादित्यर्थः ॥ ६७ ॥ दिवःवांतिमत्याः स्वप्रकाशपरमसुखस्वरूपायानिर्वृतेरित्यर्थः ॥ सोपानमारोहमार्गम् ॥ ६८ ॥ श्रीमतीजाह्नवीत्यत्र पुंवाद्वाभावार्थः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥
 ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ शिवभक्तस्य लक्षणमाह ॥ हरेर्यइति ॥ ७४ ॥ वात्याचक्रवातः ॥ पुण्यरूपंतोयंवोदुंशीलं स्याः सापुण्यवाहिनी ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ तदालयकरस्तयोः शिववि
 तूलशैलः स्फुलिंगेन यथानश्यति तत्क्षणात् ॥ तथा दोषाः प्रणश्यंति गंगांभः स्पर्शनाद्भुवम् ॥ ६२ ॥ क्रोधेन च तपोयद्वत्कामेन च यथामतिः ॥ अनये
 न यथा लक्ष्मीर्विद्यामानेन वै यथा ॥ ६३ ॥ दंभकौटिल्यमायाभिर्यथा धर्मो विनश्यति ॥ तथानश्यंति पापानि गंगायादर्शनेन तु ॥ ६४ ॥ मानुष्यं दुर्लभं
 प्राप्य विद्युत्संपातचंचलम् ॥ गंगांयः सेवते सोऽत्र बुद्धेः पारंपरगतः ॥ ६५ ॥ विधूतपापाये मर्त्याः परं ज्योतिः स्वरूपिणीम् ॥ सहस्रसूर्यप्रतिमां गंगां पश्यं
 तिते भुवि ॥ ६६ ॥ साधारणांभसा पूर्णा साधारणनदीमिव ॥ पश्यंति नास्तिकां गंगां पापोपहतलोचनाः ॥ ६७ ॥ संसारमोचकश्चाहं जनानामनुकंपया ॥
 गंगातरंगरूपेण सोपानं निर्ममेदिवः ॥ ६८ ॥ सर्वेष्वशुभः कालः सर्वो देशस्तथा शुभः ॥ सर्वो जनोदानपात्रं श्रीमतीजाह्नवी तटे ॥ ६९ ॥ यथाश्वमेधो
 यज्ञानां न गानां हिमवान्यथा ॥ व्रतानां च यथा सत्यं दानानां भयं यथा ॥ ७० ॥ प्राणायामश्च तपसां मंत्राणां प्रणवो यथा ॥ धर्माणामप्यहिंसा च काम्यानां
 श्रीर्यथा वरः ॥ ७१ ॥ यथात्मविद्या विद्यानां स्त्रीणां गौरी यथोत्तमा ॥ सर्वदेवगणानां च यथा त्वं पुरुषोत्तम ॥ ७२ ॥ सर्वेषामेव पात्राणां शिवभक्तो यथा
 वरः ॥ तथा सर्वेषु तीर्थेषु गंगा तीर्थं विशिष्यते ॥ ७३ ॥ हरेर्यश्चावयोर्भेदं न करोति महामतिः ॥ शिवभक्तः स विज्ञेयो महापाशुपतश्च सः ॥ ७४ ॥ पापपां
 सुमहावात्यापापदुःमकुठारिका ॥ पापे धनदवाग्निश्च गंगेयं पुण्यवाहिनी ॥ ७५ ॥ नानारूपाश्च पितरोगाथा गायंति सर्वदा ॥ अपि कश्चित्कुलेस्माकं गं
 गास्नार्या भविष्यति ॥ ७६ ॥ देवर्षीन्परिसंतप्य दीनानां थांश्च दुःखितान् ॥ श्रद्धया विधिना स्नात्वा दास्यते सलिलांजलिम् ॥ ७७ ॥ अपि नः सकुले
 भूयाच्छिवे विष्णौ च साम्यदृक् ॥ तदालयकरो भक्त्या तस्य संमार्जनादिकृत् ॥ ७८ ॥ अकामो वासकामो वातिर्यग्यो निगतोऽपि वा ॥ गंगायां यो मृतो मर्त्यो
 नरकं स न पश्यति ॥ ७९ ॥ तीर्थमन्यत्प्रशंसंति गंगातीरे स्थिताश्च ये ॥ गंगां न बहु मन्यंते ते स्युर्निरयगामिनः ॥ ८० ॥ मां च त्वांचैव यो द्वेष्टि गंगां च पुरुषा धमः ॥
 स्वकीयैः पुरुषैः सार्धं सघोरं नरकं व्रजेत् ॥ ८१ ॥ पष्टिर्गणसहस्राणि गंगां रक्षंति सर्वदा ॥ अभक्तानां च पापानां वा सेविघ्नं प्रकुर्वते ॥ ८२ ॥ कामक्रोधमहामो
 हलोभादिनिशितैः शरैः ॥ घ्नंति तेषां मनस्तत्र स्थितिं चापनयंति च ॥ ८३ ॥

ण्योः प्रासादकर्ता ॥ तस्य तयोरा लयस्य संमार्जनादिकृद्द्रजो वारणादिकृत् ॥ आदिपदेनोक्षणलेपनादीनि गृह्यंते ॥ ७८ ॥ तीर्थग्यो निगतोऽपि वेत्यपि शब्दाज्जलजंत्वादीनि गृह्यंते ॥ मर्त्यो मरण
 वर्माचः कश्चिदपीत्यर्थः ॥ ७९ ॥ गंगां न बहु मन्यंते सर्वतीर्थार्थिकान् मन्यंते इत्यर्थः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ मोहोऽविवेकस्तस्य महत्त्वं नाम तत्त्वज्ञानमंतरेणापारिच्छेद्यत्वम् ॥ घ्नंत्युच्चाटयंति ॥

तत्रगंगातीरे ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ तिथिनक्षत्रपूर्वादिपदेनादिनादिकंगृह्यते ॥ ८९ ॥ भागीरथीतीरसिद्धिक्षेत्रम् ॥
 तथाचोक्तम् ॥ गंगातीरेवसेचित्त्यंभिभुमोक्षपरायणः ॥ सिद्धिक्षेत्रतुत्तज्ञेयंयावद्धनुःशतत्रयमिति ॥ यस्तुभागीरथीगंगांमुखसेव्यांनसेवतइतिकचित्पाठस्तदातुगंगामित्युक्तेकावेर्यादावतिप्रसंगःस्यादेतदु
 क्तंभागीरथीमिति ॥ कावेरीतुंगभद्राचकृष्णावेणीचगौतमी ॥ भागीरथीतिविख्याताःपंचगंगाःप्रकीर्तिताइति॥तासामपिगंगात्वात् ॥ भागीरथीमित्युक्तेभागीरथेनाधिष्ठितांभागीरथीमित्ययोध्यापुर्या
 दावपियातितद्वचवच्छेदार्थमाह ॥ गंगामिति ॥ ९० ॥ ९१ ॥ प्रतिकृतेःप्रतिमायाः ॥ ९२ ॥ वाचकप्रीणनाद्धनैर्द्रव्यैर्वाचकस्यसन्तर्पणादित्यर्थः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ मंत्रजतैःअन्नमःशिवायेत्यने
 गंगांसमाश्रयेद्यस्तुसमुनिःसचपंडितः ॥ कृतकृत्यःसविज्ञेयःपुरुषार्थचतुष्टये ॥ ८४ ॥ गंगायांचसकृत्स्नातोहयमेधफलंलभेत् ॥ तर्पयंश्चपिस्तृतत्र
 तारयेन्नरकार्णवात् ॥ ८५ ॥ नैरंतर्येणगंगायांमांसयःस्नातिपुण्यवान् ॥ शक्रलोकेसवसतियावच्छक्रःसपूर्वजः ॥ ८६ ॥ अब्दयःस्नातिगंगायांनैरंतर्ये
 णपुण्यभाक् ॥ विष्णोर्लोकंसमासाद्यसमुखंसंवसेन्नरः ॥ ८७ ॥ गंगायांस्नातियोमर्त्यायावज्जीवंदिनेदिने ॥ जीवन्मुक्तःसविज्ञेयोदेहांतेमुक्तएवसः ॥
 ॥ ८८ ॥ तिथिनक्षत्रपूर्वादिनापेक्ष्यंजाह्नवीजले ॥ स्नानमात्रेणगंगायांसंचिताघंविनश्यति ॥ ८९ ॥ पंडितोपिसमूर्खःस्याच्छक्तियुक्तोप्यशक्तिकः ॥
 यस्तुभागीरथीतीरंमुखसेव्यानसंश्रयेत् ॥ ९० ॥ किंवायुषाप्यरोगेणविकासिन्याथकिंश्रिया ॥ किंवाबुद्ध्याविमलयायदिगंगानसेवते ॥ ९१ ॥
 यःकारयेदायतनंगंगाप्रतिकृतेनरः ॥ भुक्तासभोगान्प्रेत्यापियातिगंगासलोकताम् ॥ ९२ ॥ शृण्वन्तिमहिमानंयेगंगायानित्यमादरात् ॥ गंगास्नानफलं
 तेषांवाचकप्रीणनाद्धनैः ॥ ९३ ॥ पितृनुद्दिश्योलिंगंस्नपयेद्गंगवारिणा ॥ तृप्ताःस्युस्तस्यपितरोमहानिरयगाअपि ॥ ९४ ॥ अष्टकृत्वोमंत्रजतैर्वस्त्रपूतैः
 सुगंधिभिः ॥ प्रोचुर्गंगजलैःस्नानंघृतस्नानाधिकंबुधाः ॥ ९५ ॥ अष्टद्रव्यविमिश्रेणगंगातोयेनयःसकृत् ॥ मागधप्रस्थमात्रेणताम्रपात्रस्थितेनच
 ॥ ९६ ॥ भानवेऽर्घ्वप्रदद्याच्चस्वकीयपितृभिःसह ॥ सोतितेजोविमानेनसूर्यलोकेमहीयते ॥ ९७ ॥ आपःक्षीरंकुशांग्राणिघृतंमधुगवांदधि ॥ रक्तानि
 करवीराणिरक्तचंदनमित्यपि ॥ ९८ ॥ अष्टांगार्घ्यमुद्दिष्टस्त्वतीवरवितोषणः ॥ गंगैर्वाभिःकोटिगुणोज्ञेयोविष्णोऽन्यवारितः ॥ ९९ ॥ गंगातीरे
 स्वशक्त्यायःकुर्याद्देवालयंसुधीः ॥ अन्यतीर्थप्रतिष्ठातोभवेत्कोटिगुणफलम् ॥ १०० ॥ अश्वत्थवटचूतादिवृक्षारोपेणयत्फलम् ॥ कूपवापीतडागा
 दिप्रपासत्रादिभिस्तथा ॥ १ ॥

नवक्ष्यमाणविंशत्यक्षरगंगामंत्रेणवाभिर्मंत्रितैः ॥ स्नानंलिगादेरितिशेषः ॥ ९९ ॥ अष्टद्रव्यविमिश्रेणेतिश्लोकद्वयंवाक्यम् ॥ अष्टद्रव्याण्यापइत्यनेनस्वयंव्याकारिष्यति ॥ मागधप्रस्थमात्रेणसार्धं
 द्वादशपलपरिमितेन ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ अष्टद्रव्याण्येवाह ॥ आपइतिसार्धेन ॥ क्षीरंघृतंदधीतित्रयाणांगवामित्यनेनसंबंधः ॥ ९८ ॥ गंगैरित्यर्घ्ववाक्यम् ॥ कोटिगुणोऽर्घ्वइतिशेषः ॥ ९९ ॥ गंगातीरइति ॥
 अन्यतीर्थप्रतिष्ठातःपुण्यतीर्थेषुप्रतिष्ठापनात्करणादित्येतत् ॥ देवालयस्येतिशेषः ॥ अश्वत्थवटचूतादिवृक्षादिपदेनपिचुमंदादयोगृह्यन्ते ॥ तथाचोक्तम् ॥ अश्वत्थमेकंपिचुमंदमे

कन्यग्रोधमेकदशतिथिणीश्च ॥ कपित्थविल्वामलकत्रयंचपंचाम्रवापीनरकंनपश्येदिति ॥ कूपउदपानः ॥ वापीदीर्घिका ॥ तडागः पद्माकरः ॥ आदिपदेनकासारादयोगृह्यते ॥ प्रपापानीयशालिका ॥ सत्रंयज्ञः सदाचदानंवा ॥ आदिपदेनब्राह्मणतर्पणादीनिगृह्यते ॥ १ ॥ पुष्पवाट्यादीत्यादिशब्देनाम्रवाट्यादयोगृह्यते ॥ २ ॥ गंगागंडूषपानतः गंगाजलस्यचुलुकमात्रपानात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ अक्षयश्चिरकालावस्थाधि ॥ अपीतिनिश्चये ॥ ५ ॥ पादुकायुग्मंस्थंडिलादौचंदनादिनिर्मितम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ गंगाभजनशीलस्येतिश्लोकद्वयंवाक्यम् ॥ ९ ॥ दुःखसंकटेदुःखसंवाधे ॥ ११० ॥ दीर्घायुष्यमित्यादिद्वितीयांतेषुचतुर्षुपदेषुप्राप्नोतीतिशेषः ॥ लभेदिति वैक्रिययावान्वयः ॥ वासोभिरित्यादितृतीयांतेषुचतुर्षुपदेषुचगंगातटइत्यनुषजते ॥ वासोभिर्दत्तैरितिशेषः ॥ ११॥ १२ ॥ धेनुमि

अन्यत्रयद्रवेत्पुण्यंतद्वंगादर्शनाद्रवेत् ॥ पुष्पवाट्यादिभिश्चापिगंगास्पर्शततोऽधिकम् ॥ २ ॥ कन्यादानेनयत्पुण्यंयत्पुण्यंगोऽन्नदानतः ॥ तत्पुण्यंस्याच्छतगुणंगंगागंडूषपानतः ॥ ३ ॥ चांद्रायणसहस्रेणयत्पुण्यंस्याज्जनार्दन ॥ ततोऽधिकफलंगंगाऽमृतपानादवाप्नुयात् ॥ ४ ॥ भक्त्यागंगावगाहस्य किमन्यत्फलमुच्यते ॥ अक्षयःस्वर्गवासोपिनिर्वाणमथवाहरे ॥ ५ ॥ गंगायाःपादुकायुग्मंनित्यमर्चतियोनरः ॥ आयुःपुण्यंधनंपुत्रान्स्वर्गमोक्षौच विंदति ॥ ६ ॥ नास्तिगंगासमंतीर्थकलिकल्मषनाशनम् ॥ नास्तिमुक्तिप्रदक्षेत्रमविमुक्तसमंहरे ॥ ७ ॥ गंगास्नानरतंमर्त्यदृष्टैवयमर्किंकराः ॥ दिशो दशपलायंतेसिंहदृष्टायथामृगाः ॥ ८ ॥ गंगाभजनशीलस्यगंगातटनिवासिनः ॥ अर्चाकृत्वायथान्यायमश्वमेधफलंलभेत् ॥ ९ ॥ गोभूहिरण्यदानेन भक्त्यागंगातटेशुभे ॥ नरोनजायतेभूयःसंसारेदुःखकंठके ॥ ११० ॥ दीर्घायुष्यंचवासोभिर्ज्ञानंपुस्तकदानतः ॥ अन्नदानेनसंपत्तिकीर्तिकन्याप्रदानतः ॥ ११ ॥ अन्यत्रयत्कृतंकर्मव्रतंदानंजपस्तपः ॥ गंगातटेतुतत्सर्वहरेकोटिगुणंभवेत् ॥ १२ ॥ धेनुंसवत्सांयोदयाद्वृत्तातीरेविधानतः ॥ गोरोमसं ख्ययाविष्णोयुगान्सर्वसमृद्धिमान् ॥ १३ ॥ गोलोकेममलोकेवाकामधेनुप्रदानतः ॥ भुंजानःसर्वकामांस्तुदिव्यान्नानाविधान्वहून् ॥ १४ ॥ देवानामप्यलभ्यांश्चभुक्तासहवांधवैः ॥ पितृभिश्चसुहृद्भिश्चसर्वरत्नविभूषितः ॥ १५ ॥ जायतेसत्कुलेपश्चाद्धनधान्यसमाकुले ॥ रत्नकांचनसंपन्नेशी लविद्यासमन्विते ॥ १६ ॥ भुक्तासविपुलान्भोगान्पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ पुनर्गंगांसमासाद्यकाश्यामुत्तरवाहिनीम् ॥ १७ ॥ विश्वेश्वरंसमाराध्यप्राग्ज नुर्वासनावशात् ॥ कालादेहांतमासाद्यब्रह्मसंपद्यतेततः ॥ १८ ॥

तिषड्भिःश्लोकैर्वाक्यम् ॥ सवत्सांवत्ससहिताम् ॥ योर्नैचकीमितिक्वचित्पाठस्तत्रनैचकींगोषुमध्येउत्तमाम् ॥ उत्तमागोषुनैचकीत्यमरः ॥ योद्विमुखीमितिचान्यत्र ॥ तत्रद्विमुखीप्रसूयमानाम् ॥ पयस्विनीमितिचापरत्र ॥ तत्रपयस्विनीवहुदुग्धदोग्रीम् ॥ १३ ॥ कामधेनुप्रदानतःपूर्वोक्तायाःकामधेनोर्दानात् ॥ कामधेनुव्रजावृत्तइतिकचित् ॥ तत्रगोलोकेकामधेनुसमूहेनवृत्तःममलोकेचेन्मदी यैर्गणैर्वृत्तइतिज्ञेयम् ॥ उभयत्रवातथा ॥ १४॥ १५॥ शीलंसदाचारः विद्याउपासनादिरूपा ताभ्यांसमन्विते ॥ १६॥ १७॥ प्राग्जनुर्वासनावशात्पूर्वजन्मसंस्काराभ्यासात् ॥ ब्रह्मविदेहैकैवलयम् ॥ १८ ॥

विवर्तनद्वयमितिपंचभिः श्लोकैर्वाक्यम् ॥ विवर्तनद्वयनिवर्तनद्वयमित्यर्थः ॥ अथमेववापाठः ॥ षष्टिदंडप्रमाणमप्यंशमित्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ चतुर्हस्तोभवेदंडास्त्रिंशदंडानिवर्तनमिति ॥ १९ ॥
 ॥ १२० ॥ २१ ॥ मोचयित्वा मोक्षदापयित्वा पांचभौतिकीपंचभूताकारेण परिणतामविद्यां छित्त्वा देहेऽभिमानं त्यक्त्यर्थः ॥ पंचपर्विकामिति पाठे तमो मोहो महामोहस्तामिस्रो ह्यंधसंज्ञित इति विष्णु
 पुराणोक्तानि पंचपर्वानि यस्यास्तामित्यर्थः ॥ २२ ॥ युंजानो घटयन् कुर्वन् नित्ये तत् ॥ योगं जीव परमात्मनो रैक्यम् ॥ अष्टांगयोगव्यवच्छेदार्थमुत्तममिति विशेषणम् ॥ अथवाऽविमुक्तप्राप्य देहावसाने
 परैकवर्त्यं गच्छतीति ॥ २३ ॥ सुवर्णोति श्लोकचतुष्टयं वाक्यम् ॥ सुवर्णमात्रमपि अशीतिरक्तिकामात्रमपि सुवर्णं स्वर्णं सुवर्णांशो भनवर्णां ब्राह्मणायेत्यर्थः ॥ सुवर्णं शोभनवर्णमत्युत्कृष्ट
 मित्यर्थः ॥ २४ ॥ खचिते संबद्धे ॥ २५ ॥ ब्रह्मांडांतरसंस्थेषु सर्वलोकेष्विति संबंधः ॥ यावदाभूतसंघं भूतानां प्रलयावधिपर्यंतमित्यर्थः ॥ यावदाहूतसंघवमिति पाठे आहूतपदेनाहुतिकायं जगदु
 विवर्तनद्वयमपि भूमेर्भागीरथीतटे ॥ नरोददातियो भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ १९ ॥ तद्भूमित्रसरेणानां संख्यया युगमानया ॥ महेंद्रचंद्रलोकेषु भुक्ताभो
 गान् मनः प्रियान् ॥ १२० ॥ सप्तद्वीपपतिर्भूत्वा महाधर्मपरायणः ॥ नरकस्थान् पितृन् सर्वान् प्रापयेत्त्रिदिवहरे ॥ २१ ॥ स्वर्गस्थांश्च पितृन् सर्वान् मोचयित्वा म
 हाद्युतिः ॥ अंतर्ज्ञानासिना छित्त्वा ह्यविद्यां पांचभौतिकीम् ॥ २२ ॥ परं वैराग्यमापन्नो युंजानो योगमुत्तमम् ॥ प्राप्याथ वा विमुक्तं च परं ब्रह्माधिगच्छति ॥
 ॥ २३ ॥ सुवर्णमात्रमपि यः सुवर्णं संप्रयच्छति ॥ सुवर्णाय सुवर्णं च हरेर्भागीरथीतटे ॥ २४ ॥ सहेमरत्नखचिते विमाने सर्वगेशुभे ॥ सर्वैश्वर्यसमायुक्तः सर्व
 लोकेषु पूजितः ॥ २५ ॥ ब्रह्मांडांतरसंस्थेषु भुंजन् भोगान् मनोरमान् ॥ सर्वैः संपूजितो विष्णो यावदाभूतसंघवम् ॥ २६ ॥ एकराट् च ततो भूत्वा जंबूद्वीपे
 प्रतापवान् ॥ ततोऽविमुक्तमासाद्य पदं निर्वाणमृच्छति ॥ २७ ॥ जन्मक्षेतु कृते स्नाने गंगायां भक्तिपूर्वकम् ॥ जन्मप्रभृतिपापौघात् संचितान् मुच्यते क्षणात्
 ॥ २८ ॥ वैशाखे कार्तिके माघे गंगास्नानं सुदुर्लभम् ॥ दर्शेशतगुणं पुण्यं संक्रांतौ च सहस्रकम् ॥ २९ ॥ चंद्रभूर्यग्रहे लक्षं व्यतीपाते त्वनंतकम् ॥ अयुतं विषुवे
 चैव नियुतं त्वयनद्वये ॥ १३० ॥ सोमग्रहः सोमदिने रविवार रवग्रहः ॥ तच्चूडामणिपर्वारख्यं तत्र स्नानं संख्यकम् ॥ ३१ ॥ स्नानं दानं जपो होमो
 यद्यच्चूडामणौ कृतम् ॥ तदक्षयं सर्वमिह विष्णोर्भागीरथीतटे ॥ ३२ ॥ श्रद्धया भक्तियुक्तस्तु गंगां स्नात्वा विधानतः ॥ ब्रह्महापि विशुद्ध्येत किंपुनस्त्वं
 न्यपातकी ॥ ३३ ॥ कृमिकीटपतंगानां मृता जाह्नवीतटे ॥ कूलात्पतंतिये वृक्षास्तेऽपि यांति परांगतिम् ॥ ३४ ॥ ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे दशम्यां हस्तसं
 युते ॥ गंगातीरे तु पुरुषो नारी वा भक्तिभावतः ॥ ३५ ॥

च्यते ॥ दीर्घश्छांदसः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ अत्रौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्याज्जायुते वृष्टिर्वृष्टेरन्नंततः प्रजाइति ॥ आहुतिकार्यप्रलयपर्यंतमित्यर्थः ॥ २६ ॥ एक एव राजत इत्येक
 राट् चक्रवर्तीत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ दर्शेऽमावास्यायाम् ॥ २९ ॥ अमावास्यायुक्ते रविवासरो व्यतीपातो योगविशेषो वा ॥ अयुतं विषुवे चेति ॥ विषुवे मेघसंक्रमणे ॥ अक्षयं वैधृतौ चैवेति पाठे वै
 धृतिरपि योगविशेष एव ॥ नियुतं लक्षम् ॥ एकं शतं सहस्रं तु नियुतं लक्षमुच्यते इति ब्रह्मांडदर्शनात् ॥ १३० ॥ असंख्यकमसंख्यातफलजनकमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ इह जगति भागीरथीतटे भागीरथ्यां तत्त
 टे चेत्यर्थः ॥ तत्र तीर्थं धनुः शतत्रयपरिमितमिति ज्ञातव्यम् ॥ गंगातीरे वसेन्नित्यं भिक्षुर्मोक्षपरायणः ॥ सिद्धिक्षेत्रं तु तज्ज्ञेयं यावद्धनुः शतत्रयमिति वचनादित्युक्तमेव ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ज्येष्ठइतिस

पादश्लोकोवाक्यम् ॥ हस्तसंयुतेहस्तनक्षत्रसंयुक्तइतिज्येष्ठमासस्यसितपक्षस्यवाविशेषणम् ॥ हस्तसंयुतेहस्तसंयुतायामितिवा ॥ ज्येष्ठेमासिसितेपक्षेदशमीहस्तसंयुतेतिभविष्यदर्शनात् ॥ ३५ ॥ गंगा
मितिपादोनश्लोकद्वयंवाक्यम् ॥ गंगादशविधैर्दशप्रकारैःपुष्पादिभिर्दशकृत्वोदशवारान्पूजयेदित्यन्वयः ॥ कथंभूतैःपुष्पादिभिः ॥ दशदशोन्मितैः प्रतिवारंदशदशसंख्ययापरिमितैः ॥ ३६ ॥
दशांगधूपानालक्षणंचैतत् ॥ षड्भागकुष्ठोद्विगुणोगुडश्चलाक्षात्रयंपञ्चनखस्यभागाः ॥ हरीतकीसर्जरसश्चमांसीभागत्रयंचैवतुशैलजस्य ॥ घनस्यचत्वारिपुरस्यचैकोदशांगधूपःकथितोमुनींद्रि
ति ॥ ३७ ॥ प्रसूतीरत्रांजलीन् ॥ मन्त्रतोमंत्रेण ॥ ३८ ॥ मंत्रंदर्शयन्मन्त्रमुद्धरति नमइतिसार्धेन ॥ ३९ ॥ मनुनामंत्रेण ॥ ४० ॥ ४१ ॥ पंचामृतेनविशोधितांस्नापिताम् ॥ ध्यानमाह
चतुर्भुजामितिसार्धत्रयेण ॥ ततोध्यायेदितिद्वितीयश्लोकस्यप्रथमंचरणंप्रथमतोज्ञातव्यम् ॥ ४२ ॥ लावण्यंसौंदर्यतदेवामृतंतस्यनिष्पंदःस्रवणम् ॥ निष्यंदेतिपाठेपिसएवार्थस्तेनसंशीलंती

निशायाजागरंकुयार्द्रां दशविधैर्हरे ॥ पुष्पैःसुगंधैर्नैवेद्यैःफलैर्दशदशोन्मितैः ॥ ३६ ॥ प्रदीपैर्दशाभिर्धूपैर्दशांगैर्गरुडध्वज ॥ पूजयेच्छ्रद्धयाधीमान्दशकृत्वो
विधानतः ॥ ३७ ॥ साज्यांस्तिलान्क्षिपेत्तोयेगंगायाःप्रसूतीर्दश ॥ गुडसक्तुमयान्पिण्डान्दद्याच्चदशमंत्रतः ॥ ३८ ॥ नमःशिवायैप्रथमंनारायण्यैपदं
ततः ॥ दशहरायैपदमितिगंगायैमंत्रएषवै ॥ ३९ ॥ स्वाहांतःप्रणवादिश्चभवेद्विंशाक्षरोमनुः ॥ पूजादानंजपोहोमोऽनेनैवमनुनास्मृतः ॥ ४० ॥
हेम्राहूप्येणवाशक्त्यागंगामूर्तिविधायच ॥ वस्त्राच्छादितवक्रस्यपूर्णकुंभस्यचोपरि ॥ ४१ ॥ प्रतिष्ठाप्यार्चयेद्देवींपंचामृतविशोधिताम् ॥ चतुर्भुजांत्रिने
त्रांचनदीनदनिषेविताम् ॥ ४२ ॥ लावण्यामृतनिष्पंदसंशीलद्रात्रयाष्टिकाम् ॥ पूर्णकुंभसितांभोजवरदाभयसत्कराम् ॥ ४३ ॥ ततोध्यायेत्सुसौम्यां
चचंद्रायुतसमप्रभाम् ॥ चामरैर्वीज्यमानांचश्वेतच्छत्रोपशोभिताम् ॥ ४४ ॥ सुधाप्लावितभूपृष्ठांदिव्यगंधानुलेपनाम् ॥ त्रैलोक्यपूजितपदांदेवर्षिभिर
भिष्टुताम् ॥ ४५ ॥ ध्यात्वासमर्च्यमंत्रेणधूपदीपोपहारतः ॥ मांचत्वांचविधिं ब्रह्मवंतंभगीरथम् ॥ ४६ ॥ प्रतिमाग्रेसमभ्यर्च्यचंदनाक्षतनिर्मितान् ॥
दशप्रस्थतिलान्दद्याद्दशविधैर्भ्यआदरात् ॥ ४७ ॥ पलंचकुडवःप्रस्थआढकोद्रोणएवच ॥ धान्यमानेनबोद्धव्याःक्रमशोमीचतुर्गुणाः ॥ ४८ ॥
मत्स्यकच्छपमंडूकमकरादिजलेचरान् ॥ हंसकारंडवकचक्रटिडिभसारसान् ॥ ४९ ॥

गात्रमेवयष्टिकायस्यास्ताम् ॥ पूर्णकुंभसितांभोजाभ्यांसहितावरदाभयाभक्तानांभयनिवारकाःसंतःकरायस्यास्ताम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ विधिंब्रह्माणम् ॥ ब्रध्नसूर्यम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ प्रस्थस्य
मानन्दर्शयन्पलादीनांचतुर्गामपिमानमाह ॥ पलंचेति ॥ अमीपलादयः ॥ धान्यमानेनमुष्टिपरिमितधान्यप्रमाणेन ॥ पलद्वयंतुप्रसूतिर्मुष्टिकंपलंस्मृतम् ॥ अष्टमुष्टिर्भवेत्किंचित्किंचिदष्टौतुपुष्क
लमितिस्मृतैः ॥ क्रमाच्चतुर्गुणाबोद्धव्याज्ञातव्याइत्यर्थः ॥ अयमर्थः ॥ मुष्टिपरिमितधान्यमेकंपलम् ॥ चतुर्भिःपलैरेकःकुडवः ॥ चतुर्भिःकुडवैरेकःप्रस्थः ॥ यद्यपिपलद्वयंतुप्रसूतिरित्यु
क्तंतथापिमलभेदादयंपरिमाणभेदइतिज्ञातव्यम् ॥ चतुर्भिःप्रस्थैरेकआढकः ॥ चतुर्भिःआढकैरेकोद्रोणइति ॥ ४८ ॥ कारंडवःपक्षिविशेषः ॥ चक्रश्चक्रवाकः ॥ टिटिभःपक्षिविशेषः ॥ सारसः

पुष्करः ॥ ४९ ॥ स्वरूप्यताम्रपृष्ठविनिर्मितान्स्वर्णादिमयपात्रोपरिचन्दनादालिखितानित्यर्थः ॥ पिष्टविनिर्मितानितिकचित् ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ परुषमेवपारुष्यंकठोरवचनमित्यर्थः ॥ असंबद्धप्रलापोनिष्प्रयोजनवाग्व्यवहारः ॥ ५३ ॥ वितथाभिनिवेशोमिथ्याभूतेषुकार्येष्वग्रहः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ उद्धरेदिति ॥ घोरान्नरकादित्यन्वयः ॥ ५६ ॥ स्तोत्रमेवाह ॥ अन्नमइति ॥ मंगलार्थेऽङ्कारः ॥ शिवायैनिःश्रेयसरूपिण्यै ॥ भगीरथःस्वर्गाद्रामानीतवानितिगंगा ॥ तदुक्तंभविष्ये ॥ यस्माद्भगीरथोदेविस्वर्गाद्वात्वामिहानयत् ॥ अतस्त्वंमुनिभिःसर्वैर्गंगेतिपरिगीयसइति ॥ शिवदायैनिःश्रेयसदायै ॥ नमोनमइत्यादरेवीप्सा ॥ विष्णुरूपिण्यैवैष्णव्यै ॥ ब्रह्ममूर्त्यैसावित्र्यै ॥ ५७ ॥ रुद्ररूपिण्यैमाहेश्वर्यै ॥ विष्णवादित्रितयरूपिण्याइतिवार्थः ॥ शंकरसंवाधिन्यै शंकर्यै ॥ सर्वदेवस्वरूपिण्यैसर्वदेवतामस्याइत्यर्थः ॥ भेषजमूर्तयेसंसाररोगस्येतिशेषः ॥ यद्वा ॥ रोगमात्रस्यौषधमूर्तये ॥ उक्तंच ॥ शरीरेजर्जरीभूतेव्याधिभिःपरिपीडिते ॥ औषधंजाह्नवी तोयवैद्योनारायणोहरिरिति ॥ ५८ ॥ नकेवलंसंसाररोगस्यरोगमात्रस्यवाऔषधरूपायैकिंतुसर्वस्यप्राणिमात्रस्यसर्वेषांरोगाणांभिषक्छेष्टुचैश्छेष्टवैद्यरूपायै ॥ स्थास्तुभ्योवृक्षादिभ्योजंगमे यथाशक्तिस्वर्णरूप्यताम्रपृष्ठविनिर्मितान् ॥ अभ्यर्च्यगंधकुसुमैर्गंगायांप्रक्षिपेद्वती ॥ १५० ॥ एवंकृत्वाविधानेनवित्तशाठ्यविवर्जितः ॥ उपवासीवक्ष्यमाणैर्दशपापैःप्रमुच्यते ॥ ५१ ॥ अदत्तानामुपादानंहिंसाचैवाविधानतः ॥ परदारोपसेवाचकारिकंत्रिविधंस्मृतम् ॥ ५२ ॥ पारुष्यमनृतंचैवपैशुन्यंचैवसर्वशः ॥ असंबद्धप्रलापश्चवाङ्मयस्याच्चतुर्विधम् ॥ ५३ ॥ परद्रव्येष्वभिध्यानंमनसानिष्टचिंतनम् ॥ वितथाभिनिवेशश्चमानसंत्रिविधंस्मृतम् ॥ ५४ ॥ एतैर्दशविधैःपापैर्दशजन्मसमुद्भवैः ॥ मुच्यतेनात्रसंदेहःसत्यंसत्यंगदाधर ॥ ५५ ॥ उद्धरेन्नरकात्पूर्वान्दशघोरादशवराण् ॥ वक्ष्यमाणमिदं स्तोत्रंगंगाग्रेश्रद्धयाजपेत् ॥ ५६ ॥ अन्नमःशिवायैगंगायैशिवदायैनमोनमः ॥ नमस्तेविष्णुरूपिण्यैब्रह्ममूर्त्यैनमोस्तुते ॥ ५७ ॥ नमस्तेरुद्ररूपिण्यैशां कथ्येतेनमोनमः ॥ सर्वदेवस्वरूपिण्यैनमोभेषजमूर्तये ॥ ५८ ॥ सर्वस्यसर्वव्याधीनांभिषक्छेष्टुचैर्नमोस्तुते ॥ स्थास्तुजंगमसंभूतविषहंश्र्यैनमोस्तुते ॥ ५९ ॥ संसारविषनाशिन्यैजीवनायैनमोस्तुते ॥ तापत्रितयसंहंश्र्यैप्राणेश्यैतेनमोनमः ॥ १६० ॥ शांतिसंतानकारिण्यैनमस्तेशुद्धमूर्तये ॥ सर्वसंशुद्धिकारिण्यैनमःपापारिमूर्तये ॥ ६१ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदायिन्यैभद्रदायैनमोनमः ॥ भोगोपभोगदायिन्यैभोगवत्यैनमोस्तुते ॥ ६२ ॥ मंदाकिन्यै नमस्तेस्तुस्वर्गदायैनमोनमः ॥ नमस्त्रैलोक्यभूपायैत्रिपथायैनमोनमः ॥ ६३ ॥

भ्यःसर्पादिभ्यश्चसंभूतंयद्विषंतस्यहंश्र्यै ॥ ५९ ॥ संसारेयाद्विषंसंसारएववाविषंतस्यनाशिन्यै ॥ जीवनायैजीवयतीतिजीवनाजलस्वरूपावातस्यैजीवनरूपायाइतिवा ॥ तापत्रितयसंहंश्र्यै आध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकदुःखत्रयस्यसम्यक्छेत्त्यै ॥ प्राणेश्यैजीवरूपायैअंतर्गामिभिरूपायैइतिवा ॥ प्राणस्यप्राणइतिश्रुतेः ॥ १६० ॥ शांतिरारोग्यम् ॥ संतानोवंशः अथवाशांतेः संतानःशांतिपरंपरातत्कारिण्यैशांतिसंतानकारिण्यै ॥ शुद्धमूर्तयेनिर्मलमूर्तये ब्रह्ममूर्तयइतिवा ॥ शुद्धमपापविद्धमितिश्रुतेः ॥ सर्वस्यप्राणिमात्रस्यसंशुद्धिकारिण्यै ॥ पापस्यपापमात्रस्यशत्रुमूर्तये ॥ ६१ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदायिन्यैसुखमोक्षप्रदायिन्यै ॥ भद्रदायैकल्याणदायै ॥ भुज्यतेनेनेतिभोगःसाधनम् उपभोगःसुखफलमित्येतत् वैपरीत्यंवा ॥ यद्वा भोगेहिकउपभोगःपारलौकिकस्तदा यिन्यै ॥ रतेर्दातुःपरायणमितिश्रुतेः ॥ भोगवत्यैपातालांतर्गतसरिद्रूपिण्यै ॥ भोगवतीतिचाधइतिभागवतदर्शनात् ॥ ६२ ॥ मंदाकिन्यैवियद्गंगायै ॥ स्वर्गदायैआनन्ददात्र्यै ॥ त्रैलोक्य

भूषणैत्रैलोक्यस्यालंकरणरूपायै ॥ त्रिपथायैत्रिषुलोकेषुपंथामार्गोयस्याःसातथा त्रयाणांधर्मार्थकाममोक्षाणांपंथामार्गभूताइतिवातद्रूपायै ॥ ६३ ॥ त्रिषुशुक्लेषुशुद्धेषुगंगाद्वारप्रयागसागर
संगमेषुसम्यक्स्थासंस्थास्थितिर्यस्यास्तस्यै ॥ तदुक्तंवारहे ॥ सर्वत्रसुलभांगंगान्निष्ठानेषुदुर्लभा ॥ गंगाद्वारेप्रयागेचगंगासागरसंगमइति ॥ यद्वा त्रिषुकालेषुशुक्लेनशुद्धेनब्रह्मरूपेणेतियावत्
सम्यक्स्थितिर्यस्यास्तस्यै ॥ तदुक्तम् ॥ योऽसौनिरंजनोदेवश्चित्स्वरूपीजनार्दनः ॥ स एवद्रवरूपेणगंगांभोनात्रसंशयइति ॥ यद्वा महेश्वरचंद्रमंडलहिमालयेषुकैलासेषुवात्रिशुक्लेषुसंस्थायै ॥
यद्वा त्रिशुक्लवच्छंखकुंदेदुवत्संस्थाआकृतिर्यस्यास्तस्यै ॥ तथाचश्रूयतेगंगास्तोत्रे ॥ शंखकुंदेदुधवलामहापातकनाशिनीति ॥ क्षमावत्यैक्षमाकड्यै ॥ त्रिहुताशनसंस्थायैदक्षिणाग्निर्गार्हपत्याहवनीयौत्रयो
मयस्तेषुसंस्थायै ॥ तेजोवत्यैदीप्तिमत्यै ॥ ६४ ॥ नंदायैअलकनंदायै ॥ भामासत्यभामेतिवत् ॥ लिंगधारिण्यैशिवलिंगधारिण्यै ॥ सिद्धयःसिद्धलिंगानिस्पर्शलिंगान्यनेकशः ॥ गंगाजलां
तस्तिष्ठंतीत्यत्रैवोक्तेः ॥ सुधाधारात्मनेअमृतस्रोतोरूपायै ॥ विश्वमुख्यायैब्रह्मांडश्रेष्ठायै ॥ रेवत्यैनक्षत्ररूपायै रेवतराजपुत्र्यैइतिवा ॥ ६५ ॥ बृहत्यैपरिपूर्णायै ॥ लोकधात्र्यै
प्राणिमात्रजनन्यैपुष्टिकारिण्याइतिवा ॥ विश्वमित्रायैप्राणिमात्रस्यहितायै ॥ नंदिन्यैसमृद्धिकारिण्यैवसिउकामधेनुरूपायैइतिवा ॥ ६६ ॥ पृथ्व्यैभूमिरूपायै ॥ शिवामृतायैनिर्मलजलायै ॥

नमस्त्रिशुक्लसंस्थायैक्षमावत्यैनमोनमः ॥ त्रिहुताशनसंस्थायैतेजोवत्यैनमोनमः ॥ ६४ ॥ नंदायैलिंगधारिण्यैसुधाधारात्मनेनमः ॥ नमस्तेविश्वमुख्या
यैरेवत्यैतेनमोनमः ॥ ६५ ॥ बृहत्यैतेनमस्तेस्तुलोकधात्र्यैनमोस्तुते ॥ नमस्तेविश्वमित्रायैनंदिन्यैतेनमोनमः ॥ ६६ ॥ पृथ्व्यैशिवामृतायैचसुवृषायै
नमोनमः ॥ परापरशताब्द्यायैतारायैतेनमोनमः ॥ ६७ ॥ पाशजालनिकृतिन्यैअभिन्नायैनमोस्तुते ॥ शांतायैचवरिष्ठायैवरदायैनमोनमः ॥ ६८ ॥ उग्रायै
मुखजग्ध्यैचसंजीविन्यैनमोस्तुते ॥ ब्रह्मिष्ठायैब्रह्मदायैदुरितघ्न्यैनमोनमः ॥ ६९ ॥ प्रणतार्तिप्रभंजिन्यैजगन्मात्रेनमोस्तुते ॥ सर्वापत्प्रतिपक्षायैमं
गलायैनमोनमः ॥ ७० ॥ शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे ॥ सर्वस्यार्तिहरेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ ७१ ॥ निर्लेपायैदुर्गहंयैदक्षायैतेनमोनमः ॥
परापरपरायैचगंगेनिर्वाणदायिनि ॥ ७२ ॥

सुवृषायैशोभनधर्मरूपायै ॥ परेब्रह्मादयःअपरेऽस्मदादयस्तेषांशतैरादद्यात्ताऽपरिमितसमष्टिव्यष्टिर्जीवाधारेत्यर्थः ॥ यद्वा परेब्रह्माणोऽपरेअनुत्कृष्टायेभ्यस्तादृशानांपरमहंसानांब्रह्मविदांशतै
रादद्यात्ताऽसेवितेतियावत्तस्यै ॥ तारायैतारयतीतिताराप्रणवोवातारस्तद्रूपायै ॥ तेतुभ्यम् ॥ ६७ ॥ पाशश्चतुर्विंशतितत्त्वान्येवजालमानायोर्वंधनहेतुत्वात्तन्निर्कृतिन्यै ॥ अभिन्नायैभेदरहितायै ॥
शांतायैनिरुपद्रवायै ऋष्यशृंगभार्यारूपायैवा ॥ वरिष्ठायैसर्वश्रेष्ठायै ॥ वरदायैभक्त्यैऽभीष्टदात्र्यै ॥ ६८ ॥ उग्रायैप्रलयकालेसर्वसंहर्त्र्यै कालरात्र्यैइत्यर्थः ॥ उन्नायैइतिपाठेतेजोरूपायै
इत्यर्थः ॥ सुखजग्ध्यैसुखभोत्र्यै ॥ सुखजग्ध्यैइतिपाठेपिसएवार्थः ॥ संजीविन्यैसम्यग्जीवितुंजीवयितुंवाशीलंयस्यास्तस्यै ॥ पाठांतरेसम्यग्जीवयतीतिसंजीवनीतस्यैइति ॥ ब्रह्मिष्ठायैब्रह्मण्यायै
ब्राह्मणभक्त्यैइतियावत् ॥ ब्रह्मनिष्ठायैइतिवा ॥ ब्रह्मदायैवेददात्र्यैकैवल्यदायैइतिवा ॥ दुरितघ्न्यैअज्ञाननाशिन्यैपापमात्रनाशिन्यैइतिवा ॥ ६९ ॥ प्रणतार्तिप्रभंजिन्यैभक्तपीडोपशमायै ॥
जगन्मात्रेप्रपंचजनयित्र्यैजगद्धितैपिण्यैइतिवा ॥ सर्वापत्प्रतिपक्षायैभक्तानांसर्वापन्निराकड्यै ॥ मंगलायैकल्याणरूपिण्यैमंगलागौरूरूपायैइतिवा ॥ ७० ॥ शरणागताश्चदीनाश्चआर्ताश्चतेषांपरि
त्राणंसंरक्षणंतत्रपरायणेदक्षे ॥ दर्शनादिनासर्वस्यप्राणिमात्रस्यार्तिहरे ॥ नारायणिजलायनेनारायणशक्तिरूपेवा ॥ ७१ ॥ निर्लेपायैअविद्यातत्कार्यरहितायै ॥ दुर्गहंयैदुर्गनाम्नोऽसुरस्यनाशिन्यै ॥

दक्षाचैवघटितवटनापटीयस्यै ॥ परापरपर्यायैक्षराक्षराभ्यामतीतायैसर्वोत्तमायैइत्यर्थः ॥ हेगंगेनिर्वाणदायिनिर्कैवल्यदे ॥ ७२ ॥ हेगंगेमाग्रतःसंमुखेभूयाभव ॥ हेगंगेमेपृष्ठतःपश्चाद्भागेतिष्ठ ॥ हेगंगेमेपार्श्वयोर्दक्षिणवामभागयोरेधिभव ॥ हेगंगेत्वयिमेस्थितिःस्थैर्यमस्तु ॥ गंगापदस्यावृत्तिर्नाममुप्राधान्यख्यापनाय ॥ ७३ ॥ किंवहुना ॥ आदाविति ॥ आदौत्वंकारणत्वेनअंतेत्वमवाधित्वे नमध्येचार्कित्सत्तास्फूर्तिप्रदत्वेनतत्सर्वत्वमेवेत्यर्थः ॥ गांगतेहेगंगेइत्यर्थः ॥ शिवेपरममुखस्वरूपे ॥ किंचत्वमिति ॥ मूलप्रकृतिरविद्यात्वम् ॥ पुमान्पुरुषः ॥ परईश्वरः ॥ हेगंगेशिवःसुखरूपः परमात्माचत्वमित्यर्थः ॥ शिवेहेशिवशक्ते ॥ हीतितत्त्वमासिसर्वस्वलिदंब्रह्मेत्यादिप्रामाण्यसूचयति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ तस्यांप्रसिद्धायांज्येष्ठेमासिशुक्लपक्षे

गंगेममाग्रतोभूयागंगेमेतिष्ठपृष्ठतः ॥ गंगेमेपार्श्वयोरेधिगंगेत्वय्यस्तुमेस्थितिः ॥ ७३ ॥ आदौत्वमंतेमध्येचसर्वत्वंगांगतेशिवे ॥ त्वमेवमूलप्रकृतिस्त्वं पुमान्परएवहि ॥ गंगेत्वंपरमात्माचशिवस्तुभ्यंनमःशिवे ॥ ७४ ॥ यइदंपठतेस्तोत्रंशृणुयाच्छ्रद्धयापियः ॥ दशधामुच्यतेपापैःकायवाक्चित्तसंभवैः ॥ ७५ ॥ रोगस्थोरोगतोमुच्येद्रिपद्मश्चविपद्युतः ॥ मुच्यतेबंधनाद्बद्धोभीतोभीतेःप्रमुच्यते ॥ ७६ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिप्रेत्यचत्रिदिवं व्रजेत् ॥ दिव्यं विमानमारुह्यादिव्यस्त्रीपरिवीजितः ॥ ७७ ॥ गृहेपिलिखितंयस्यसदातिष्ठतिधारितम् ॥ नाग्निचौरभयंतस्यनसर्पादिभयंकचित् ॥ ७८ ॥ ज्येष्ठेमासे सितेपक्षेदशमीहस्तसंयुता ॥ संहरेत्रिविधंपापंबुधवारणेसंयुता ॥ ७९ ॥ तस्यांदशम्यामेतच्चस्तोत्रंगंगाजलेस्थितः ॥ यःपठेदशकृत्वस्तुदरिद्रोवापि चाक्षमः ॥ ८० ॥ सोपितत्फलमाप्नोतिगंगांसंपूजयन्नतः ॥ पूर्वोक्तेनविधानेनयत्फलंसंप्रकीर्तितम् ॥ ८१ ॥ यथागौरीतथागंगातस्माद्गौर्यास्तुपूजने ॥ योविधिर्विहितःसम्यक्सोपिगंगाप्रपूजने ॥ ८२ ॥ यथाऽहंत्वंतथाविष्णोयथात्वंतुतथाह्युमा ॥ उमायथातथागंगाचतूरूपंनभिद्यते ॥ ८३ ॥ विष्णुरुद्रां तरंचैवश्रीगौरीरंतरंतथा ॥ गंगागौर्यंतरंचैवयोब्रूतेमूढधीस्तुसः ॥ ८४ ॥ इति श्रीस्कांदेमहापुराणेएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखण्डेपूर्वाद्धं गंगामहिमवर्णनपूर्वकदशहरास्तोत्रकथनं नाम सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥

जातायामित्यर्थः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ तर्हिमतोपिसाश्रेष्ठेतिदेव्याआशयमालक्ष्याहभगवान् ॥ यथागौरीति ॥ यतएवमतस्तस्माद्गौर्यास्त्विति ॥ ८२ ॥ तर्ह्यहमेवसर्वनिकृष्टइतिविष्णो राशयमालक्ष्यब्रूतेविश्वेश्वरः ॥ यथाहंत्वमिति ॥ ८३ ॥ एतदेवव्यतिरेकमुखेनद्रढयति ॥ विष्णुरुद्रेति ॥ अन्तरंभेदम् ॥ तथाचभागवतंवाक्यम् ॥ नतेमय्यच्युतेऽजंचभिदामण्वापिचक्षतइति ॥ यथामतियथाशक्तिरामानंदोमुनिर्महान् ॥ व्याकरोद्भगवत्पद्याःस्तोत्रंदशहराभिधम् ॥ ८४ ॥ ॥ इतिश्रीरामानन्दकृतायांकाशीखण्डटीकायांसप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ४१ ॥

अष्टाधिकतमेविशेषाहीकारुण्यानपूर्वकम् ॥ गंगायाभूरिमाहात्म्यं वर्णयितुं नुनाहरिम् ॥ १ ॥ अतीताध्यायादिभागेविष्णुसंबोध्यनिर्दश्वान्सगरान्श्रुत्वा गंगामारिराधयिषुर्भगीरथोहिमवंतं जगामे
त्याद्युक्तमीश्वरेण तत्र प्राकृतानां संदेहापनुत्तये संदिहानेव भवानीविश्वेशं परिपृच्छति किंचिदिति द्वयेन ॥ १ ॥ २ ॥ भाविनिभूतवदुपचारइतिन्यायेन भाव्यपिभूतवच्चिदिश्यतइत्यभिप्राये
ण प्रत्युत्तरयति ॥ संदेहोत्रेति सार्धेन ॥ ३ ॥ कृथाः कुरु ॥ ४ ॥ यद्वयथा ॥ ५ ॥ ६ ॥ त्रिषु लोकेषु स्रोतोयस्याः सा त्रिस्रोतास्तां त्रिस्रोतसम् ॥ ७ ॥ पितृकर्मणितर्पणादौ ॥ ८ ॥

उमोवाच ॥ ॥ किंचित्प्रष्टुमनानाथस्वसंदेहापनुत्तये ॥ वदस्वेदोयदिनतेत्रिकालज्ञानकोविद ॥ १ ॥ तदा भगीरथो राजा कृकभागीरथी तदा ॥ यदा
विष्णुस्तपस्तेपेचक्रपुष्करिणीतटे ॥ २ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ संदेहोऽत्र न कर्तव्यो विशालाक्षि स दामले ॥ श्रुतौ स्मृतौ पुराणेषु कालत्रयमुदीर्यते ॥
॥ ३ ॥ भूतं भावि भवच्चापि संशयं मा वृथा कृथाः ॥ इत्युक्त्वा पुनरहेशो गंगामाहात्म्यमुत्तमम् ॥ ४ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ पार्वती नंदन पुनर्द्युनद्याः परितो
वद ॥ महिमोक्तो हरौ यद्वदेव देवेन वै तदा ॥ ५ ॥ स्कंद उवाच ॥ मुनोऽत्र मैत्रावरुणे यथा देवेन भाषितम् ॥ शृणु त्रिपथगामिन्यामाहात्म्यं पातकापहम् ॥ ६ ॥
त्रिस्रोतसं समासाद्य सकृत्पिंडान् ददाति यः ॥ उद्धृताः पितरस्तेन भवांभोधे स्तिलोदकैः ॥ ७ ॥ यावंतश्च तिलामर्त्यैर्गृहीताः पितृकर्मणि ॥ तावद्दर्पसहस्राणि
पितरः स्वर्गवासिनः ॥ ८ ॥ देवाः स पितरो यस्माद्गंगायां सवदा स्थिताः ॥ आवाहनं विसर्गं च ते पातत्रतोनहि ॥ ९ ॥ पितृवंशे मृताये च मातृवंशे तथैव च ॥
गुरुश्च शुरवंधूनां ये चान्ये बांधवा मृताः ॥ १० ॥ अजातदंता ये केचिद्ये च गर्भे प्रपीडिताः ॥ अग्निविद्युच्चोरहता व्याघ्रदंष्ट्रीभिरेव च ॥ ११ ॥ उद्धं धनमृताये
च पतिता आत्मघातकाः ॥ आत्मविक्रयिणश्चोरा ये तथाऽयाज्ययाजकाः ॥ १२ ॥ रसविक्रयिणो ये च ये चान्ये पापरो गिणः ॥ अग्निदागरदाश्चैव गोघ्राश्चै
व स्ववंशजाः ॥ १३ ॥ असिपत्रवने ये च कुंभीपाके च ये गताः ॥ रौरवेऽप्यंधतामिसे कालमूत्रे च ये गताः ॥ १४ ॥ जात्यंतरसहस्रेषु भ्राम्यंते ये स्वकर्मभिः ॥
ये तु पक्षिमृगादीनां कीटवृक्षादिवीरुधाम् ॥ १५ ॥ यो निर्गतास्त्वसंख्याताः संख्यातानामशोभनाः ॥ प्रापिता यमलोकं तु सुघोरैर्यमकिंकरैः ॥ १६ ॥
येऽबांधवा बांधवा वा येऽन्यजन्मनि बांधवाः ॥ येऽपि चाज्ञातनामानो ये चापुत्राः स्वगोत्रजाः ॥ १७ ॥

॥ ९ ॥ पितृवंशे मृताये चेत्यादीनामेतान्मंत्रान्समुच्चार्येत्यग्निमेणान्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पापरो गिणः कुष्ठरोगवंतः पापनिमित्तरोगिण इति वा ॥ १३ ॥ असिपत्राद्याः पंचनरकविशेषाः ॥
॥ १४ ॥ १५ ॥ संख्यातानामशोभनाः संख्यातानामपि पक्ष्यादीनां मध्येऽशोभनानि कृष्टा इत्यर्थः ॥ स्वकर्मभिरशोभना इति पाठे स्पष्ट एवार्थः ॥ १६ ॥ येऽबांधवा इति च्छेदः ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ एतानिति ॥ एतान्पितृवंशे इत्यारभ्य मुक्तिमाप्नुयुरित्यन्तान् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ यत्रत्यामृतसंतृप्ताः काश्युत्तरवाहभवजलेनसंहृष्टाः ॥
स्यामत्वमृतमिति ॥ स्यामभवेम ॥ तुनिश्चितम् ॥ अमृतकैवल्यम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ खंडस्फुटितसंस्कारंदेवालयदीनामितिशेषः ॥ तत्रखंडंभग्नंस्फुटितंविदीर्णतयोः
विषेणचमृतावैयेयैवैशृंगिभिराहताः ॥ कृतघ्नाश्चगुरुघ्नाश्चयेचमित्रदुहस्तथा ॥ १८ ॥ स्त्रीबालघातकायेचयेचविश्वासघातकाः ॥ असत्यहिंसानिरताः
सदापापताश्चये ॥ १९ ॥ अश्वविक्रयिणोयेचपरद्रव्यहराश्चये ॥ अनाथाःकृपणादीनामानुष्यंप्राप्तुमक्षमाः ॥ २० ॥ तर्पिताजाह्नवीतोयैर्नरेणविधि
नासकृत् ॥ प्रयांतिस्वर्गतितेपिस्वर्गिणोमुक्तिमाप्नुयुः ॥ २१ ॥ एतान्मंत्रान्समुच्चार्यःकुर्यात्पितृतर्पणम् ॥ श्राद्धं पिंडप्रदानंचसविधिज्ञइहोच्यते ॥ २२ ॥
कामप्रदानितीर्थानित्रैलोक्येयानिकानिचित् ॥ तानिसर्वाणिसेवतेकाश्यामुत्तरवाहिनीम् ॥ २३ ॥ स्वःसिंधुःसर्वतःपुण्याब्रह्महत्यापहारिणी ॥ काश्यां
विशेषतोविष्णोयत्रचोत्तरवाहिनी ॥ २४ ॥ गायंतिगाथामेतांवैदेवर्षिपितरोगणाः ॥ अपिहृगोचरानःस्यात्काश्यामुत्तरवाहिनी ॥ २५ ॥ यत्रत्यामृतसं
तृप्तास्तापत्रितयवर्जिताः ॥ स्यामत्वमृतमेवाद्वाविश्वनाथप्रसादतः ॥ २६ ॥ गंगैवकेवलामुत्तयैर्निर्णीतापरितोहरे ॥ अविमुक्तेविशेषेणममाधिष्ठानगौ
खात् ॥ २७ ॥ ज्ञात्वाकलियुगंधोरंगंगाभक्तिःसुगोपिता ॥ नविंदंतिजनागंगांमुक्तिमार्गैकदायिकाम् ॥ २८ ॥ अनेकजन्मनियुतंभ्राम्यमाणस्तुयो
निषु ॥ निर्वृतिंप्राप्नुयात्कोत्रजाह्नवीभजनंविना ॥ २९ ॥ नराणामल्पबुद्धीनामेनोविक्षिप्तचेतसाम् ॥ गंगैवपरमंविष्णोभेषजंभवरोगिणाम् ॥ ३० ॥
खंडस्फुटितसंस्कारंगंगातीरेकरोतियः ॥ ममलोकेचिरंकालंतस्याक्षयसुखंहरे ॥ ३१ ॥ गंतुमुद्दिश्ययोगंगांपरार्थस्वार्थमेववा ॥ नगच्छतिपरमोहात्सपते
त्पितृभिःसह ॥ ३२ ॥ सर्वाणियेषांगंगेयैस्तोयैःकृत्यानिदेहिनाम् ॥ भूमिस्थाअपितेमर्त्याअमर्त्याएववैहरे ॥ ३३ ॥ चरमेपिवयोभागेस्वःसिंधुंयो
निषेवते ॥ कृत्वाप्येनांसिबहुशःसोपियायाच्छुभांगतिम् ॥ ३४ ॥ यावदस्थिमनुष्याणांगंगातोयेषुतिष्ठति ॥ तावदब्दसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयते ॥ ३५ ॥
विष्णुरुवाच ॥ ॥ देवदेवजगन्नाथजगतांहितकृत्प्रभो ॥ कीकसंचेतपतेदैवाहुर्वृत्तस्यदुरात्मनः ॥ ३६ ॥ जलेद्युनद्यानिष्पापेकथंतस्यपरागतिः ॥ अपमृ
त्युविपन्नस्यतदीशविनिवेद्यताम् ॥ ३७ ॥ ॥ महेश्वरउवाच ॥ ॥ अत्रार्थेकथयिष्यामिपुरावृत्तमधोक्षज ॥ शृणुष्वैकमनाविष्णोवाहीकस्यद्वि
जन्मनः ॥ ३८ ॥ पुराकलिंगविषयेद्विजोलवणविक्रयी ॥ संध्यास्नानविहीनश्चवेदाक्षरविवर्जितः ॥ ३९ ॥ वाहीकोनामतोयज्ञसूत्रमात्रपरिग्रहः ॥
परिग्रहश्चतस्यासीत्कौविदीविधवानवा ॥ ४० ॥

संस्कारःसंधानमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ लोकानुजिघृक्षयाऽजानन्निवभगवान्परिपृच्छति ॥ देवदेवेति ॥ कीकसमस्थि ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ लोकविश्रंभणायाख्यायिक
योत्तरमाह ॥ अत्रार्थइति ॥ वाहीकस्यनाम्नेतिशेषः ॥ ३८ ॥ कलिंगविषयेऽजकलादधिपास्यादिति ॥ ३९ ॥ परिग्रहोभार्या ॥ कौविदीतंतुवायपत्नी ॥ विधवाविगतभर्तृका ॥ नवानूतनवयस्का ॥

गृहेति कचित् ॥ ४० ॥ दुर्भिक्षेति ॥ वृषलीसाकुर्विदीप्राणाधारं प्राणजीवनोपायं विना दुर्भिक्षपीडितेन पतिना वाहीकेन सह देशादेशांतरंगतवतीत्यर्थः ॥ यद्वा तेन प्रसिद्धेनान्येन केनचिद्वृषलीपतिना सार्धं
सवाहीको ययावित्यन्वयः ॥ ४१ ॥ अयसंगवर्जितः सन् तत्र मध्ये दंडकारण्यं दंडकारण्यस्य मध्ये व्याघ्रेण घातितः स इत्यन्वयः ॥ ४२ ॥ गृध्रो दाक्षायणः ॥ तस्य वाहीकस्य ॥ ४३ ॥
गृध्रयोरिति श्लोकद्वयं वाक्यम् ॥ आमिषं गृध्वोराकांक्षतोः ॥ पादगुल्फं चरणग्रंथिः ॥ पटवमार्षम् ॥ कंकोत्रगृध्र एव ॥ ४४ ॥ मध्ये गंगं गंगायामध्येऽपतदित्यन्वयः ॥ द्वंद्वकारिणोर्युद्धका
रिणोः सतोः ॥ ४५ ॥ द्वीपव्याघ्रः ॥ ४६ ॥ कशाभिश्चरणोदिनीभिः ॥ आराभिर्मर्मभेदिकाभिः परितोदितः समंततो भेदितः सर्वांगे व्यथित इति वा ॥ ४७ ॥ आपृच्छिपृष्ठः ॥ मापते लक्ष्मीपते ॥

दुर्भिक्षपीडितेनाथ वृषलीपतिना विना ॥ प्राणाधारं तदा तेन देशादेशांतरं ययौ ॥ ४१ ॥ मध्येऽथ दंडकारण्यं क्षुत्क्षामः संगवर्जितः ॥ व्याघ्रेण घातितस्तत्र
नरमांसप्रियेण सः ॥ ४२ ॥ तस्य वामपदं गृध्रो गृहीत्वोदपतत्ततः ॥ मांसाशिनाऽन्यगृध्रेण तस्य युद्धमभूद्वि ॥ ४३ ॥ गृध्रयोरामिषं गृध्वोः परस्परजयै
षिणोः ॥ अवापतत्पादगुल्फं कंकचंचुपुटात्तदा ॥ ४४ ॥ तस्य वाहीकविप्रस्य व्याघ्रव्यापादितस्य ह ॥ मध्ये गंगं दैवयोगादपतद्वंद्वकारिणोः ॥ ४५ ॥
यदैवहतवान्द्वीपीतं वाहीकमरण्यगम् ॥ तस्मिन्नेव क्षणे बद्धः स पाशैः क्रूरकिंकरैः ॥ ४६ ॥ कशाभिर्वातितोत्यंतमाराभिः परितोदितः ॥ वमन् रुधिरमास्ये
न नीतस्तैः स यमाग्रतः ॥ ४७ ॥ आपृच्छिधर्मराजेन चित्रगुप्तोऽथ मापते ॥ धर्माधर्मविचार्यस्य कथया शुद्धिजन्मनः ॥ ४८ ॥ वैवस्वतेन पृष्ठोऽथ चित्रगुप्तो
विचित्रधीः ॥ सर्वदा सर्वजंतूनां वेदिता सर्वकर्मणाम् ॥ ४९ ॥ जगाद यमुना बंधुं वाहीकस्य द्विजन्मनः ॥ जन्मकर्मदिनारभ्य दुर्वृत्तस्य शुभेतरम् ॥ ५० ॥
चित्रगुप्त उवाच ॥ ॥ गर्भाधानादिकं कर्म प्राकृतं नास्य केनचित् ॥ जातकर्म कृतं नास्य पित्राऽज्ञानवता हरे ॥ ५१ ॥ गर्भेनः शमने हेतुः समस्तायुः सुख
प्रदम् ॥ एकादशो हि नामास्य न कृतं विधिपूर्वकम् ॥ ५२ ॥ स्यात्स्याद्येन विधिना सर्वत्र विधिपावनम् ॥ नाकार्षीं त्रिर्गमं चास्य चतुर्थे मासि मंदधीः ॥ ५३ ॥
जनकः शुभतिथ्यादौ विदेशगमनापहम् ॥ पष्ठेऽन्नप्राशनं मासिन कृतं विधिपूर्वकम् ॥ ५४ ॥ सर्वदामिष्टमश्रातिकर्मणा येन भास्करे ॥ न चूडाकरणं चास्य
कृतमब्दे यथा कुलम् ॥ ५५ ॥ कर्मणा येन केशाः स्युः स्निग्धाः कुसुमवर्षिणः ॥ नाकारि कर्णवेधोऽस्य जनित्रा समये शुभे ॥ ५६ ॥ सुवर्णग्राहिणौ येन कर्णौ
स्यातां च सुश्रुती ॥ मौजीबंधोऽप्यभूदस्य व्यतीतेऽष्टमे हरे ॥ ब्रह्मचर्याभिवृद्धयै यो ब्रह्मग्रहणहेतुकः ॥ ५७ ॥ मौजीमोक्षणवार्तापि कृतानास्य जनुः कृता ॥
गार्हस्थ्यं प्राप्य ते यस्मात्कर्मणोऽनंतरं वरम् ॥ ५८ ॥

किंपृष्टं तदाह ॥ धर्मेति ॥ धर्मश्चाधर्मश्च धर्माधर्मम् ॥ समाहारत्वादेकवचनम् ॥ लेखक इति पाठे पापपुण्यलेखनकर्तेत्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ यमुनाया बंधुं भ्रातरं यमम् ॥ जन्मकर्मदिनारभ्य
जन्मैव कर्मजन्मकर्म तद्दिनमारभ्येत्यर्थः ॥ कर्मजन्मदिनारभ्येति पाठः सुगमः ॥ शुभेतरम् शुभं पापमित्येतत् ॥ ५० ॥ अज्ञानवताऽज्ञेन ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ येन नामकरणेन ॥ ५३ ॥
॥ ५४ ॥ येनान्नप्राशनं कर्मणा ॥ ५५ ॥ येन चूडाकरणेन ॥ ५६ ॥ येन कर्णवेधेन ॥ सुश्रुतीशोभनाश्रुतिः श्रवणं योस्तौ कर्णौ तथा ॥ यो मौजीबंधः ॥ ५७ ॥ जनुः कृता जन्मकर्त्रापि त्रेत्यर्थः ॥ रमापत इति कचित् ॥

यस्मान्मौजीमोक्षणात् ॥ ५८ ॥ ऊढाविवाहिता ॥ त्यक्तकुलाध्वगापरित्यक्तकुलाचारात्यक्तकुलाध्वानंशीघ्रंवागच्छतीति तथाव्यभिचारिणीत्यर्थः ॥ त्यक्तकुलाध्वगेतिपदद्वयंवा ॥ त्यक्ताइतिपाठेयथाकथं
चिदूढाकुलाध्वगासाध्यपिवृषलीपतिनातेनत्यक्तेत्यर्थः ॥ ५९ ॥ दुरोदरपरायणोद्युतैकरतः ॥ ६० ॥ रुमायामिति ॥ रुमायांलवणाकरेभूप्रदेशे ॥ हताताडितासतीगौर्मृतेत्यन्वयः ॥ ६१ ॥
॥ ६२ ॥ ६३ ॥ भक्षयदभक्षयत् ॥ अयमेववापाठः ॥ ६४ ॥ सौरिहेसूर्यजः ॥ कवलीकृतोप्रासीकृतोभक्षितइतियावत् ॥ प्रोतोविद्धः ॥ ६५ ॥ दंदशूकैःसर्पैः ॥ शुकैरितिपाठेशुकैर्वृश्चिकैरित्यर्थः ॥ सदा
कृतमनिर्णयेनसदाकृतानिष्टः ॥ अवश्यसापेक्षत्वात्समासाभावाभावः ॥ कस्येत्याकांक्षायामाह ॥ आत्मनइति ॥ ६६ ॥ आस्फालितंताडितंकुट्टितमित्येतत् ॥ कराभ्यामितिशेषः ॥ काष्ठेष्टलो

यथाकथंचिदूढाऽथपत्नीत्यक्तकुलाध्वगा ॥ वृषलीपतिनातेनपरदारापहारिणा ॥ ५९ ॥ आरभ्यपंचमाद्र्षात्परस्वस्यापहारकः ॥ अभूदेषदुराचारोदुरो
दरपरायणः ॥ ६० ॥ रुमायांवसताऽनेनहतागौरैकवार्षिकी ॥ एकदादृढदंडेनलिहंतीलवणंमृता ॥ ६१ ॥ जननीपादघातेनबहुशोऽसावताडयत् ॥
कदाचिदपिनोवाक्यंपितुःकृतमनेनवै ॥ ६२ ॥ विषंभक्षितवानेषबहुशःकलहप्रियः ॥ जनोपतापशीलोसौकृतोदरविदारणः ॥ ६३ ॥ धत्तूरकरवी
रादिवहुधोपविषाणिच ॥ क्रीडाकलहमात्रेणभक्षयच्चैपदुर्मतिः ॥ ६४ ॥ दग्धोसावग्निनासौरैश्चभिक्षकवलीकृतः ॥ शृंगिभिःपरितःप्रोतोविषाणाग्रैरसौ
बहु ॥ ६५ ॥ दंदशूकैर्भृशंदष्टोदुष्टःशिष्टैर्विगर्हितः ॥ काष्ठेष्टलोष्टैःपापिष्टःकृतानिष्टःसदात्मनः ॥ ६६ ॥ आस्फालितंशिरोनेनासकृच्चापिदुरात्मना ॥
यदर्च्यतेसदासद्भिरुत्तमांगमनेकधा ॥ ६७ ॥ असौहिब्राह्मणोमंदोगायत्रीमपिभेदन ॥ कामतोमत्स्यमांसानिजग्धान्येतेनदुर्धिया ॥ ६८ ॥ आत्मार्थं
पायसमसौपर्यपाक्षीदनेकधा ॥ लाक्षालवणमांसानांसपयोदधिसर्पिषाम् ॥ ६९ ॥ विषलोहायुधानांचदासीगोवाजिनामपि ॥ विक्रेताऽसौसदामूढस्तथा
वैकेशचर्मणाम् ॥ ७० ॥ शूद्रात्रपरिपुष्टांगःपर्वण्यहनिमैथुनी ॥ पराङ्मुखोदैवपित्र्यकर्मण्येषदुरात्मवान् ॥ ७१ ॥ पक्षिणोघातितानेनमृगाश्चापिपरः
शतम् ॥ अकारणदुमच्छेदीसदानिर्दयमानसः ॥ ७२ ॥ उद्वेगजनकोनित्यंनिजबंधुजनेष्वपि ॥ असत्यवादीसततंसदाहिंसापरायणः ॥ ७३ ॥
अदत्तदानःपिशुनःशिश्रोदरपरायणः ॥ किंबहूक्तेनरविजसाक्षात्पातकमूर्तिमान् ॥ ७४ ॥ रौरवेप्यंधतामिस्त्रेकुंभीपाकेऽतिरौरवे ॥ कालसूत्रेकृमिभु
जिपूयशोणितकर्दमे ॥ ७५ ॥ असिपत्रवनेघोरेयंत्रपीडेसुदंष्ट्रके ॥ अधोमुखेपूतिगंधेविष्टागत्तैष्वभोजने ॥ ७६ ॥ सूचीभेद्येऽथसंदंशेलालापेक्षुरधारके ॥
प्रत्येकंनरकेत्वेषपात्यतांकल्पसंख्यया ॥ ७७ ॥ धर्मराजःसमाकर्ण्यचित्रगुप्तमुखादिति ॥ निर्भर्त्स्यतंदुराचारंकिंकरानादिदेशह ॥ ७८ ॥

ऐरितिवानुषंजनीयम् ॥ ६७ ॥ कामतोजग्धानिभक्षितानि ॥ अनेनाकामतोभक्षणेनदोषइतिध्वनितम् ॥ तथाचाहमनुः ॥ देवान्पितृन्समभ्यर्च्यत्वाद्दन्मांसंनदुष्यतीत्यादि ॥ ६८ ॥ पायसंपरमा
न्नम् ॥ पर्यपाक्षीत्पक्तवान् ॥ लाक्षेति ॥ लाक्षालवणादीनांविक्रेतेत्यग्निमेणान्वयः ॥ ६९ ॥ केशाश्रमराण ॥ ७० ॥ अहनिदिवसेच ॥ ७१ ॥ शतात्परेपरःशतमसंख्याताइत्यर्थः
॥ ७२ ॥ ७३ ॥ उपसंहरन्शास्तिदर्शयति ॥ किंबहूक्तेनेति ॥ ७४ ॥ रौरवाद्यानरकविशेषाः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ कल्पसंख्ययाब्रह्मणोदिनगणनया ॥ ७७ ॥ आदिदेशाज्ञप्तवान् ॥ ७८ ॥

आदेशप्रकारमाह ॥ भूसंज्ञयाहतेर्भूचालनेनोक्तैरित्यर्थः ॥ भूसंज्ञयाथतैरितिकचित्पाठः ॥ तत्रभूसंज्ञयाऽऽदिदेशेत्यन्वयः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ तत्पादगुल्फम् ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ काप्येषानिरंजन
चित्स्वरूपा ॥ योऽसौनिरंजनोदेवश्चित्स्वरूपीजनार्दनः ॥ स एवद्रवरूपेणगंगांभोनात्रसंशयइति ॥ सदाशिवस्येयंसादाशिबी ॥ ८४ ॥ निरंजनस्यकथंद्रवरूपेणप्रवृत्तिरित्याशंकायामाह ॥ करु
णोति ॥ ८५ ॥ अतएवएषानान्यसरित्समेत्याह ॥ यथाऽन्याइति ॥ ८६ ॥ श्रुत्यक्षराणीति ॥ हेमुनेश्रुत्यक्षराणिउपनिषदक्षराणिनिश्चोत्यनिष्पीड्यउपनिषदर्थान्निश्चित्येत्येतत् ॥ तद्वैस्ते

भूसंज्ञयाहतेर्नीतिःसबद्धानिरयालयम् ॥ आक्रंदरावोयत्रोच्चैःपापिनांरोमहर्षणः ॥ ७९ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ यातनास्वतितीव्रासुवाहीकेसंस्थिते
तदा ॥ तत्कालपुण्यफलदेगाङ्गेयांभसिनिर्मले ॥ ८० ॥ पतितंतद्विगृध्रास्याद्राहीकस्यद्विजन्मनः ॥ हरेविमानंतत्कालमापन्नंसुरसद्भतः ॥ ८१ ॥
घंटावलंबितंदिव्यंदिव्यस्त्रीशतसंकुलम् ॥ आरुह्यदेवयानंसदिव्यवेषधरोद्विजः ॥ ८२ ॥ वीज्यमानोऽप्सरोवृंदैर्दिव्यगंधानुलेपनः ॥ जगामस्वर्गभुवनं
गंगास्थिपतनाद्वरे ॥ ८३ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ वस्तुशक्तिविचारोयमद्भुतःकोपिकुंभज ॥ द्रवरूपेणकाप्येषाशक्तिःसादाशिबीपरा ॥ ८४ ॥
करुणामृतपूर्णेनदेवदेवेनशंभुना ॥ एषाप्रवर्तितागंगाजगदुद्धरणायवै ॥ ८५ ॥ यथान्याःसरितोलोकेवारिपूर्णाःसहस्रशः ॥ तथैषानानुमंतव्यासद्वि
स्त्रिपथगामिनी ॥ ८६ ॥ श्रुत्यक्षराणिनिश्चोत्यकारुण्याच्छंभुनामुने ॥ निर्मितातद्वैरेषागंगागंगाधरेणवै ॥ ८७ ॥ योगोपनिषदामेतंसारमाकृष्यशंकरः ॥
कृपयासर्वजंतूनांचकारसरितांवराम् ॥ ८८ ॥ अकलानिधयोरात्र्योविपुष्पाश्चैवपादपाः ॥ यथातथैवतेदेशायत्रनास्त्यमरापगा ॥ ८९ ॥ अनयाः
संपदोयद्रन्मखायद्रदक्षिणाः ॥ तद्वदेशादिशःसर्वाहीनागंगांभसाहरे ॥ ९० ॥ व्योमांगणमनर्कचनक्तेऽदीपंयथागृहम् ॥ अवेदाब्राह्मणायद्रङ्गाही
नास्तथादिशः ॥ ९१ ॥ चांद्रायणसहस्रंतुयःकुर्याद्देहशोधनम् ॥ गंगामृतंपिवेद्यस्तुतयोर्गंगांबुपोऽधिकः ॥ ९२ ॥ पादेनैकेनयस्तिष्ठेत्सहस्रंशरदां
शतम् ॥ अब्दंगंगांबुपोयस्तुतयोर्गंगांबुपोऽधिकः ॥ ९३ ॥ अवाक्छिराःप्रलंबेद्यःशतसंवत्सरान्नरः ॥ भीष्मसूवालुकातल्पशयस्तस्माद्रोहरे ॥ ९४ ॥
पापतापाभितप्तानांभूतानामिहजाह्नवी ॥ पापतापहरायद्रङ्गानान्यत्तथाकलौ ॥ ९५ ॥ ताक्ष्यवीक्षणमात्रेणफणिनोनिर्विषायथा ॥ निष्प्रभाणितथै
नांसिभागीरथ्यवलोकनात् ॥ ९६ ॥ गंगातटोद्भवांमृत्स्नांयोमौलौविभृत्यान्नरः ॥ विभर्तिसोऽर्कविंबवैतमोनाशायनिश्चितम् ॥ ९७ ॥

षामुपनिषदक्षराणांद्रवैरसैस्तत्प्रतिपाद्यैर्ब्रह्मानंदैरित्यर्थः ॥ रसोवैसःरस = ह्येवायंलब्ध्वानंदीभवतीतिश्रुतेः ॥ कारुण्याच्छंभुनासर्वेषामानंदकारणेनगंगाधरेणएषागंगाविनिर्मितेत्यर्थः ॥ ८७ ॥
एतदेवविवृणोति ॥ योगोपनिषदामिति ॥ योगोब्रह्मात्मनैर्कथंनतत्प्रतिपादकोपनिषदामित्यर्थः ॥ एतंब्रह्मानंदम् ॥ ८८ ॥ अकलानिधयश्चंद्ररहिताः ॥ ८९ ॥ अनयानीतिरहिताः ॥
॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ भीष्मसूवालुकातल्पशयः भीष्मसूतइतिभीष्मसूर्गंगातस्यावालुकाएवतल्पंशययातत्रशेतइतितथा ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ गंगातटोद्भवांगंगार्तरेजाताम् ॥

गंगातटोत्तरामिति पाठे गंगातीरादुत्तर उत्तरगमुद्धारेण स्याः सा तथातामित्यर्थः ॥ तमोनाशायपानाशायपरंपरयाऽज्ञाननाशायेति वा ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ वंशद्वयं मातृवंशं पितृवंशं चेत्यर्थः ॥ ९९ ॥
 कीर्तनादिति ॥ कीर्तनादंगेत्यादिनाम कीर्तनादर्शनात्स्पर्शात्पानावगाहनात्पानादवगाहनाच्च पुण्यापुण्यद्विनाशयोर्धर्मोपचयाधर्मनाशयोर्गंगादशोत्तरगुणाज्ञेया इत्यन्वयः ॥ अयमर्थः ॥ गंगायाः
 कीर्तनाद्यावापुण्योपचयो भवत्यपुण्यनाशश्च तावतोपि दशगुणो दर्शनात् ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥
 श्रुतिमूद्रावतीमित्यादिकाम् ॥ विनिश्चितार्थामसं देहार्थाम् ॥ ३ ॥ श्रुतिमेव दर्शयति ॥ इरावतीमित्यादिनाविशुद्धिकाम इत्यनेन ॥ गंगां श्रितासः श्रिता आश्रिता इत्यर्थः ॥ मृतास इति पाठे
 व्यसनैरभिभूतस्य धनहीनस्य पापिनः ॥ गंगैव केवलं तस्य गतिरुक्तान चान्यथा ॥ ९८ ॥ श्रुताभिलषिता दृष्टास्पृष्टापीताऽवगाहिता ॥ पुंसां वंशद्वयं
 गंगातारयेन्नात्र संशयः ॥ ९९ ॥ कीर्तनादर्शनात्स्पर्शादंगापानावगाहनात् ॥ दशोत्तरगुणाज्ञेयापुण्यापुण्यद्विनाशयोः ॥ १०० ॥ न सुतैर्न च वावित्तै
 रन्येनापि सुकर्मणा ॥ तत्फलं प्राप्य ते मर्त्ये गंगामाप्य यदाप्यते ॥ १ ॥ जात्यंधाः पंगवस्ते वै जीवंतोप्यथ ते मृताः ॥ समर्था अपिये गंगान् स्नायुर्मोक्षग
 मिणीम् ॥ २ ॥ श्रुतिं निशामय हरे गंगामाहात्म्यभाषिणीम् ॥ विनिश्चितार्थायां श्रुत्वा श्रयेद्गंगानरोत्तमः ॥ ३ ॥ इरावतीं मधुमतीं पयस्विनीं ममूत रूप
 मूर्जस्वतीम् ॥ त्रिदिव प्रसूतां गंगां श्रितासस्त्रिदिवं व्रजंति ॥ ४ ॥ ऋषिजुष्टां विष्णुपदीं पुराणां सुपुण्यधारां मनसा हिलोके ॥ सर्वात्मना जाह्नवीं प्रपन्नास्ते
 ब्रह्मणः सदनं संप्रयांति ॥ ५ ॥ लोकानि मात्र यतिया जननी वपुत्रान् स्वर्गसदा सर्वगुणोपपन्ना ॥ स्थानमिष्टं ब्राह्ममभीप्समानैर्गंगासदैवात्मवशैरुपास्या ॥ ६ ॥
 उस्मैर्जुष्टामिषतीं विश्वरूपामिरावतीं जनयित्रीं गृहस्य ॥ शिष्टैः सेव्याममृतां ब्रह्मकांतां गंगां श्रयेदात्मविशुद्धिकामः ॥ ७ ॥ गंगायां तु नरः स्नात्वा ब्रह्मचारी
 समाहितः ॥ विधूतपापो भवति वा जपेयं च विंदति ॥ ८ ॥ अशुभैः कर्मभिर्ग्रस्तान्मज्जमानान्महार्णवे ॥ पततो निरये गंगां श्रितानुद्धरेत्सदा ॥ ९ ॥
 ब्रह्मलोकस्तु लोकानां सर्वेषामुत्तमो यथा ॥ सारितां सरसां वापिवारिष्ठा जाह्नवी तथा ॥ ११० ॥ अन्यत्र सम्यक् संकल्प्य तपः कृत्वा समात्रयम् ॥ यत्फलं
 तद्भवेद्भक्त्या गंगायां चाटिकाऽर्धतः ॥ ११ ॥ स्वर्गस्थस्य न सार्प्रीतिर्भुजतः सुखमक्षयम् ॥ यास्याद्गंगातटे पुंसां रात्रौ चंद्रोदये सति ॥ १२ ॥ जरारोगा
 भिपन्नं तु कुणपं जाह्नवीजले ॥ धैर्येण तृणवत्त्यक्त्वा प्रविशेदमरावतीम् ॥ १३ ॥ वायौ धैः सततं यस्याः प्लाव्यते शशि मंडलम् ॥ भूयोधिकतरां शोभां विभर्ति तदहः
 क्षये ॥ १४ ॥ आकृतस्य जले यस्याः सद्यो नश्यति पातकम् ॥ महतः श्रेयसः प्राप्तिस्तत्क्षणादेव जायते ॥ १५ ॥ पितृभ्यः श्रद्धया यत्र दत्तास्त्वापः स्ववंशजैः ॥
 प्रयच्छंति परां तृप्तिं शरदां त्रयमच्युत ॥ १६ ॥ तारयेत्क्षितियान् मर्त्यान्धः स्थांश्च सरीसृपान् ॥ स्वर्गे स्वर्गसदो विष्णोर्गंगा त्रिपथगा ततः ॥ १७ ॥
 गंगायां मृताः संतस्त्रिदिवं सुखात्मकं कवलं व्रजन्तीत्यर्थः ॥ तथा चोक्तम् ॥ गंगायां च जले मोक्ष इति ॥ इरावत्यादयः पंच नदी प्रभेदास्तदात्मिकाम् ॥ अर्थांतरत्वे स्पष्ट एवार्थः ॥ ४ ॥ ब्रह्मणः सदनं
 वैकुण्ठम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ उस्मैर्देवैस्तेजोमयत्वात् ॥ इषतीं चच्छतीमिच्छां कुर्वतीमित्यर्थः ॥ इरावतीमिराभूवा गंगाया तद्वतीम् ॥ ब्रह्मकांतां ब्राह्मणानां कमनीयामभिलषितां सावित्रीरूपां वा ॥ ७ ॥ ८ ॥
 ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ यस्यावायौ धैः शशि मंडलं प्लाव्यते इत्यादि ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ क्षितौ यांति गच्छंतीति क्षिति

यास्तान् ॥ क्षितिजानितिवापाठः ॥ त्रिपथगानामनिर्वक्ति ॥ तारयोदिति ॥ त्रीन्पथः त्रयश्चतेपथानश्चतान्वागच्छतीति तथा ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
 ॥ १२४ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ नमो भगवते तस्मै ब्रह्मविष्णुशिवात्मने ॥ परब्रह्मस्वरूपिण्यै गंगा यै च नमोनमः ॥
 ॥ १ ॥ ॥ एकोनत्रिंशदध्यायै गंगानामसहस्रकम् ॥ वर्ण्यते भूरिमाहात्म्यं सर्वाद्यौघविदारणम् ॥ २ ॥ ॥ पूर्वोक्तापरिमितगुणगणायामगंगायाः स्नानमंतरेण नृणां जन्मव्यर्थस्यादतोऽशक्तदूरदेशस्थ
 तानां येनोपायान्तरेण तद्भवति तत्किमस्तीति सर्वलोकोपकाराय पृच्छति विनेति द्वाभ्याम् ॥ १ ॥ २ ॥ ॥ उपायान्तरमेव विकल्प्यानुपृच्छति दानं वेति द्वयेन ॥ मंत्रस्तोत्रमिति पाठे एकवद्भावः ॥ ३ ॥
 तीर्थानामुत्तमं तीर्थं सरितामुत्तमा सरित् ॥ स्वर्गदा सर्वजंतूनां महापातकिनामपि ॥ १८ ॥ ॥ अध्युष्टाः कोटयो विष्णोः संति तीर्थानि सर्वतः ॥ दिवि भुव्यंत
 रिक्षे च जाह्नव्यां तानि कृत्स्नशः ॥ १९ ॥ ॥ ज्ञात्वा ज्ञात्वा च गंगायां पंचत्वमवाप्नुयात् ॥ अनात्मघाती स्वर्गी स्यान्नरकान्सनपश्यति ॥ १२० ॥ ॥ गंगैव सर्व
 तीर्थानि गंगैव च तपोवनम् ॥ गंगैव सिद्धि क्षेत्रं हि नात्र कार्या विचारणा ॥ २१ ॥ ॥ यत्र कामफला वृक्षामहीयत्र हिरण्मयी ॥ जाह्नवी स्यायिनस्तत्र निवसंति घटो
 द्वव ॥ २२ ॥ ॥ धेनुं भार्गि रथीतीरे सुशीलांच पयस्विनीम् ॥ वासोरत्नैरलंकृत्वा ब्राह्मणाय ददाति यः ॥ २३ ॥ ॥ यावन्तितस्यालोमानि मुने तत्संतरेपि ॥
 तावद्दर्पसहस्राणिसर्वगमुखभुग्भवेत् ॥ १२४ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्द्धे गंगामहिमाना
 माष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ विना स्नानेन गंगायानृणां जन्मनिरर्थकम् ॥ उपायान्तरमस्त्यन्यद्येन स्नानफलं लभेत् ॥ १ ॥
 अशक्तानां च पंगूनामालस्योपहतात्मनाम् ॥ दूरदेशान्तरस्थानां गंगास्नानं कथं भवेत् ॥ २ ॥ ॥ दानं वाऽथ व्रतं वाऽथ मंत्रः स्तोत्रं जपोऽथ वा ॥ तीर्थान्तराभिषे
 को वा देवतोपासनं तु वा ॥ ३ ॥ ॥ यद्यस्ति किंचित्पण्डक्रगंगास्नानफलप्रदम् ॥ विधानान्तरमात्रेण तद्ददप्रणताय मे ॥ ४ ॥ ॥ त्वत्तो न वेदस्कंदान्यो गंगार्भ
 समुद्रव ॥ परं स्वर्गतरंगिण्या महिमानं महामते ॥ ५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ संति पुण्यजलानी ह सरांसि सरितो मुने ॥ स्थाने स्थाने च तीर्थानि जिता
 त्माध्युषितानि च ॥ ६ ॥ ॥ दृष्टप्रत्ययकारीणि महामहिमभांज्यपि ॥ परं स्वर्गतरंगिण्याः कोऽयं शोपिन तत्र वै ॥ ७ ॥ ॥ अनेनैवानुमानेन बुद्ध्यस्व कलशोद्भव ॥
 दध्रे गंगोत्तमां गेन देवदेवेन शंभुना ॥ ८ ॥ ॥ स्नानकालेऽन्यतीर्थेषु जप्यते जाह्नवीजनैः ॥ विना विष्णुपदीं कान्यत्समर्थमवमोचने ॥ ९ ॥ ॥ गंगास्नानफलं ब्रह्मन् गंगा
 यामेव लभ्यते ॥ यथा द्राक्षाफलस्वादो द्राक्षायामेव नान्यतः ॥ १० ॥ ॥ अस्त्युपाय इह त्वेकः स्याद्येना विकलं फलम् ॥ स्नानस्य देवसरितो महागुह्यतमो मुने ॥ ११ ॥
 विधानान्तरमात्रेण केवलानुष्ठानान्तरेण ॥ विधानान्तरमत्रेति क्वचित् ॥ ४ ॥ ॥ अन्यएव कश्चित्प्रष्टव्य इति न वाच्यमित्याह ॥ त्वत्त इति ॥ यतस्त्वं गंगार्भसमुद्रवोऽतस्त्वत्तः परो गंगामाहात्म्यं न जा
 नातीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ॥ यद्यपि पृथिव्यां मध्ये मध्ये प्रत्यक्षफलजनकानि मुनिभिरध्युषितानि महामहिमयुक्तान्यपि तीर्थानि संति तथापि गंगायाः कोट्यंशस्यांशोपितेषु नास्त्यतो गंगास्नानजफलं गंगाया
 भवत्येतेनान्यत्रेति सदृष्टान्तमुत्तरमाह संति पुण्यजलानीति पंचभिः ॥ ६ ॥ ॥ प्रतीयत इति प्रत्ययः फलम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ॥ द्राक्षागोस्तनी ॥ १० ॥ ॥ तर्ह्यधपंगवादीनां कथं निस्तार इत्यत आह ॥

अस्त्युपायइति ॥ ११ ॥ १२ ॥ इदं नाम्नांसहस्रमित्यन्वयः ॥ १३ ॥ शिवसंतोषसंततिशिवसंतोषसंततिः परंपरायत्रतत्तथा ॥ संतोषकृदितिकचित् ॥ १४ ॥ स्तवेषु मध्ये राजंतइति
स्तवराजास्तेषु शोभनं शोभायमानं चारुतरमित्यर्थः ॥ वेदोपनिषदावेदं तेन तज्जन्यविद्यया वा ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रथमतो गंगानामसहस्रं वक्ष्यन्मंगलमाचरति ॥ अंनमो गंगादेव्या इति ॥ नन्वत्रा
काराद्यादिस्काराद्यं तानि नामानि क्रमेण दृश्यंते तत्किमिति मध्ये ऋक् लृट् अः ङ अठ तथादीनि नामानि नोपलभ्यंतइति ॥ नच पतितानीति वाच्यम् ॥ बहुपुस्तकेष्वदृष्टेः ॥ गणनायां कृतायां किंचिद्
धिकानि न वशतान्येव लभ्यंतइति ॥ अत्रोच्यते ॥ संपूर्णसहस्रनाम्नां कीर्तनादिना सद्य एव सशरीराणां प्राणिमात्राणां वैकुण्ठशिवलोकादिप्राप्तेरकांड एव सृष्ट्याद्युच्छेदादकारादिनववर्णानां कियतां नाम्नां
संगोपनं गंगयैव कृतमिति ॥ यथा दर्शनमात्रेण सर्वजंतूनां सशरीराणां सद्यो वैकुण्ठलोकप्राप्तिवारणाय पुरुषोत्तमाख्ये क्षेत्रेऽंगवैकल्यं श्रीपुरुषोत्तमस्य यथावा वदरिकाश्रमे श्रीनारायणस्येति ॥ नच तर्हि
सांगाभावात्फलाभावः ॥ अग्निहोत्रादिकर्माणि सापायानिकलौ युगे ॥ गंगास्नानं हरेर्नामनिरपायमिदं द्वयम् ॥ नेहाभिक्रमनाशोस्तिप्रत्यवायोनविद्यते ॥ स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य त्रायते महतो भयादित्यादि स्मृ
तेर्यथा कथंचित्कृतस्यापि गंगास्नानस्य हरिहरगंगादिनामोच्चारणस्य च फलवश्यं भावात् ॥ अस्तु वा यथा तथा किमस्माकं वराकाणां तच्चितया ॥ यथास्थितिनाम्नांसहस्रस्य समावेशो यथाभवति तथा व्याख्यायत
इति ॥ अत्रोक्तरूपिणीत्यादिशब्दानां पुनरुक्तानामपि पवृत्तिभेदात्तत्र पौनरुक्त्यम् ॥ गणनायां बिकाडुंढिविघ्नेशजननीत्यादीनां वृत्त्येकत्वेपिशब्दभेदात्तत्र पौनरुक्त्यम् ॥ अर्थैक्यपौनरुक्त्यं न दोषाय ॥ योऽसौ निरंज
शिवभक्ताय शांताय विष्णुभक्तिपराय च ॥ श्रद्धालवेत्वास्तिकाय गर्भवासमुपुक्ष्वे ॥ १२ ॥ कथनीयं न चान्यस्य कस्यचित्केनचित्काचित् ॥ इदं रहस्यं
परमं महापातकनाशनम् ॥ १३ ॥ महाश्रेयस्कं पुण्यं मनोरथकरं परम् ॥ द्युनदीप्रीतिजनकं शिवसंतोषसंतति ॥ १४ ॥ नाम्नांसहस्रं गंगायाः स्तवराजेषु शो
भनम् ॥ जप्यानां परमं जप्यं वेदोपनिषदासमम् ॥ १५ ॥ जपनीयं प्रयत्नेन मौनिना वाचकं विना ॥ शुचिस्थानेषु शुचिना सुस्पष्टाक्षरमेव च ॥ १६ ॥
स्कंद उवाच ॥ ॥ अंनमो गंगादेव्यै ॥ अंकाररूपिण्यजराऽतुलाऽनंताऽमृतस्रवा ॥ अत्युदाराऽभयाऽशोकाऽलकनंदाऽमृताऽमला ॥ १७ ॥

नो देवि श्वस्वरूपी जनार्दनः ॥ स एव द्रवरूपेण गंगां भोनात्र संशयइति स्मृतेर्गंगायाः परब्रह्मरूपत्वात्सैवात्र विशिष्यते ॥ तत्रापि स्त्रीलिंगशब्दा गंगायानपुंसकशब्दा गंगां भसः पुंलिंगशब्दा जनार्दनस्य विशेषण
मिति द्रष्टव्यम् ॥ तत्रोक्तरस्याकारोकारमकारात्मकत्वादोकाररूपिणीत्यस्याकारादित्वं बोद्धव्यम् ॥ यद्वा अंकारस्य सर्ववर्णात्मकत्वान्मांगलिकत्वाच्चादावुपादानं युक्तमितितदादित्वम् ॥ तदुक्तम् ॥
अंकारप्रभवो देवा अंकारप्रभवाः सुराः ॥ अंकारप्रभवं सर्वत्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ अंकारश्चाथ शब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुरा ॥ कंठं भिन्वा विनिर्यातौ तस्मान्मांगलिकावुभौ ॥ स्वत्यनोक्तं पूर्वपरस्माच्च विशीर्य
ते इत्यादि ॥ अंकाररूपिणीति ॥ यद्यपि ब्रह्मादिशब्दाः परदेवतायावाचकास्तथापि श्रुतिप्रामाण्यात्परदेवतायानोदिष्टमभिधानमोकारः ॥ अतएव परदेवताप्रतिपत्ताविदं परं साधनम् ॥ तच्च द्विप्रका
रेण प्रतीकत्वेनाभिधानत्वेन च ॥ तथा विष्णवादिप्रतिमाभेदेन ॥ एवमोकाररूपिणी परादेवताप्रतिपत्तव्या ॥ तथा ह्योकारालंबनस्य परादेवताप्रसीदति ॥ एतदालंबनं श्रेष्ठमेतदालंबनं परम् ॥ एतदालंबनं
ज्ञात्वा ब्रह्मलोके महीयतइति श्रुतेः ॥ तथाचायमर्थः ॥ अंकाररूपिणी अंकारप्रतीका अंकारवाचका सर्वात्मकत्वात्प्रणवस्वरूपाचेत्यर्थः ॥ नविद्यते जराऽपक्षयलक्षणापंचमीविकृतिर्यस्याः साऽजरा ॥ नविद्यते तुला
परिमाणयस्याः साऽतुला ॥ नविद्यते देशतः कालतो वस्तुतोऽंतःपरिच्छेदः षष्ठो विकारो विनाशो वायस्याः साऽनंता ॥ अमृतं धर्मद्रवात्मकं तोयं सवतिवहति मोहिनीरूपेण देवभ्यो वाऽमृतं सुधां ददातीत्यमृतस्रवा ॥
अतिशयेनोदारादात्री महतीत्यातिक्वांता उदारादातारो महं तोवायया सा अमृतदारा ॥ नविद्यते भयं यस्याः सकाशादिति वा साऽभया ॥ अद्वितीयत्वात् ॥ द्वितीयाद्वैभवं भवतीति श्रुतेः ॥ नविद्यते शोको

यस्यायस्याः सकाशादिति वासाऽशोका ॥ तत्र कोमोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यत इति श्रुतेः ॥ अलकनंदा भारतवर्षगा गंगा ॥ सा च सप्तधा ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ समंताद्ब्रह्मणः पुर्या गंगा
पतत वैदिवः ॥ सा तत्र पतिता दिक्षु चतुर्धा प्रतिपद्यते ॥ सीता चालकनंदा च चक्षुर्भद्रा च वैक्रमादित्यादि ॥ अमृता सुधा स्वरूपा ॥ न विद्यते मृतं मरणं यस्यायस्याः सकाशादिति वासाऽमृतेति वा ॥ न जायते
म्रियते वा विपश्चिदित्यादि श्रुतेः ॥ अमलानिर्मला शुद्धसत्त्वेत्यर्थः ॥ न विद्यते संसारलक्षणं मलयस्यायस्याः सकाशादिति वासाऽमला इति वा ॥ १७ ॥ अः विष्णुर्नाथो येषां तेऽनाथा विष्णुभक्तास्तेषु संसारांगारपा
पच्यमानेषु वत्सलास्त्रिधाऽनाथवत्सला ॥ अमोघानामतः शांतनोर्भार्या वस्थायाम् ॥ ब्रह्मपुत्रमहाभागशांतनोः कुलनंदन ॥ अमोघा गर्भसंभूतगृहाणार्घ्यं नमोस्तुत इति स्मृतेः ॥ न विद्यते मोघाव्यर्थार्धमा
र्थवाममोक्षायस्यायस्याः सकाशादिति वा साऽमोघाऽव्यर्थपरमार्थेति यावदिति वा ॥ सत्यं ज्ञानमनंतमित्यादि श्रुतेः ॥ अपामपंचीकृतानां जलानां योनिः कारणम् ॥ ता अपा एषेक्षतेति श्रुतेः ॥ अप एव स सर्जदा
यित्ति स्मृतेः ॥ समुद्रात्मकत्वाद्वाऽपां योनिः कारणम् ॥ यथा सर्वासामपां समुद्र एका यो निरिति श्रुतेः ॥ अमृतं मोक्षं भक्तेभ्यः प्रददात्य भक्तेभ्यो वा प्रकर्षेण खंडयतीत्यमृतप्रदा ॥ न केनापि प्रमाणेन व्य
ज्यत इत्यव्यक्तं ब्रह्म ॥ ये त्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं पर्युपासत इति स्मृतेः ॥ प्रकृतिर्वाऽव्यक्तम् ॥ नारायणः परोऽव्यक्तादिति स्मृतेः ॥ तल्लक्षणा तत्स्वरूपाऽव्यक्तलक्षणा ॥ न केनापि क्षोभ्यत इत्यक्षोभ्या
कूस्थेत्यर्थः ॥ न केनाप्यऽवच्छिद्यत इत्यनवच्छिन्ना त्रिविधपरिच्छेदशून्येत्यर्थः ॥ एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः ॥ न विद्यते पर उत्कृष्टो यस्याः साऽपरा ॥ अवतारादिषु कदापि केन चिन्नजितेत्य

अनाथवत्सलाऽमोघाऽपां यो निरमृतप्रदा ॥ अव्यक्तलक्षणाऽक्षोभ्याऽनवच्छिन्नाऽपराजिता ॥ १८ ॥ अनाथनाथाऽभीष्टार्थसिद्धिदाऽनंगवर्धिनी ॥
अणिमादिगुणाऽधाराग्रगण्याऽलीकहारिणी ॥ १९ ॥ अचिंत्यशक्तिरनघाऽद्भुतरूपाऽवहारिणी ॥ अद्रिराजसुताऽष्टांगयोगसिद्धिप्रदाऽच्युता ॥ २० ॥

जिता ॥ अपराजितेत्यत्र यद्यप्येकनामप्रतिभाति तथापि सहस्रसंख्यापरिपूर्यर्थमेव व्याख्यायत इत्येवमेतादृशे स्थले अग्रेपि बोद्धव्यम् ॥ १८ ॥ अः विष्णुर्नाथो येषां तेऽनार्थैर्वैष्णवैः संसारांगारदं दह्यमानै
र्वा नाथ्यते प्रार्थ्यते इत्यनाथनाथा ॥ भक्तानां येऽभीष्टार्थास्तेषां सिद्धिदा तत्प्रापिका ॥ अभक्तानां सिद्धिखंडिका वेत्यभीष्टार्थसिद्धिदेत्यर्थः ॥ अनंगवर्धिनी कामवर्धिनी कामच्छेत्रीवा ॥ वृधुच्छेदने
इति धातुः ॥ न विद्यते अंगयस्या सावनंगः परमात्मा तं वर्धयितुं प्रापयितुं शीलं यस्याः साऽनंगवर्धिनीति वा ॥ अणिमा आदि र्येषां ते अणिमादयः ॥ आदिपदेन महिमा गरिमा लघिमे शित्व व शित्व प्राप्ति प्राका
र्यानि गृह्यते ॥ ते गुणाय स्याः साऽणिमादिगुणा ॥ अः विष्णुराधारो यस्याः सा आधारतदेकाश्रयेत्यर्थः ॥ तत्पादपद्मानिः स्मृतत्वात् ॥ अग्रे प्रथमतो गण्यत इत्यग्रगण्या सर्वेषां मध्ये श्रेष्ठेत्यर्थः ॥ एष सर्वे
श्वर इत्यादि श्रुतेः ॥ अलीकं मिथ्याभूतमनिर्वचनीयमज्ञानं तत्कार्यं हर्तुं शीलं यस्याः साऽलीकहारिणी ॥ यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत् तत्केन कं पश्येदित्यादि श्रुतेः ॥ १९ ॥ अचिंत्या शक्तिर्मायाख्यायस्याऽचिंत्यादुर
धिगम्या च सा शक्तिश्चिच्छक्तिश्चेति वासाऽचिंत्यशक्तिः ॥ मम मायादुरत्ययेति स्मृतेः ॥ न विद्यतेऽघमज्ञानं तत्कार्यलक्षणं पापलक्षणं वा यस्यायस्याः सकाशादिति वासाऽनघा ॥ निरवद्यं निरंजनमिति
श्रुतेः ॥ गंगा तारयतेषु सामुभौवं शौभवाणवादि स्मृतेः ॥ अद्भुतमाश्चर्यरूपं यस्याः साऽद्भुतरूपा ॥ आश्चर्योऽस्य वक्ता कुशलोऽस्य मन्ता ॥ आश्चर्यवत्पश्यतिकश्चिदेन मित्यादि श्रुतेः स्मृतिभ्याम् ॥
अवहर्तुं शीलं यस्याः साऽवहारिणी ॥ तदुक्तम् ॥ दृष्टाजन्मशतं पापं स्पृष्टाजन्मशतानि च ॥ स्नानाजन्मसहस्राणि हंति गंगा कलौ युगइति ॥ अद्रिराजस्याहिमवतः सुता कन्याऽद्रिराजसुता ॥ तथा च

वालकांडेरामायणे ॥ शैलेंद्रोहिमवानामरत्नानामाकरोमहान् ॥ तस्यकन्याद्वयनामरूपेणाप्रतिमंभुविद्यादि॥अशौयमनियमासनप्राणसंरोधप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधिलक्षणान्यंगानिसाधनत्वेनय
स्मिन्सचासौजीवात्मनोरैक्यचितनयोगश्चतस्यसिद्धिप्रदामुक्तिप्रदेत्यर्थः ॥ स्वस्वरूपान्नच्यवतइत्यच्युता॥ २० ॥अक्षुण्णाअखंडिताचासौशक्तिश्चअक्षुण्णाऽकुण्ठिताशक्तिर्यस्याइतिवा साऽक्षुण्णशक्तिः ॥
अमृतप्राणान्ददातिप्रवर्तयतिखंडयतीतिवासुदा ॥ प्राणस्यप्राणमितिश्रुतेः ॥ अनंतानितीर्थानियस्यांसाऽनंततीर्था ॥ सर्वतीर्थमयीगंगेतिस्मृतेः ॥ अमृतममृतवत्स्वादुअमृतनिमित्तंवाउदकं
यस्याःसाऽमृतोदका ॥ अनंतोऽपरिच्छिन्नोमहिमामहत्त्वंयस्याःसाऽनंतमहिमा ॥ नविद्यतेपारोऽवधिर्यस्याःसाऽपारा ॥ सुखमेवसौख्यम् अनंतसौख्यंब्रह्मसुखंप्रददातीत्यनन्तसौख्यप्रदा ॥ अन्नं
ददातीत्यन्नदामुक्तिप्रदेत्यर्थः ॥ २१ ॥ अशेषाःसमग्रादेवतामूर्तयस्याःसाअशेषदेवतामूर्तिः ॥ सर्वदेवमयोहरिरितिस्मृतेः ॥ नद्योरावयोराशांतस्वभावेत्यर्थः ॥ सरस्वतीरजोरूपातमोरूपा
कलिंदजा ॥ सत्त्वरूपाचंगगात्रनयंतिब्रह्मनिर्गुणमित्युक्तेः ॥ अमृतरूपिणीकैवल्यरूपा ॥ तदेतद्ब्रह्मामृतमभयमितिश्रुतेः ॥ अमृतवर्षिणीतिकचित्पाठः ॥ अविद्यैवजालमावरकत्वात्तस्याःशमनी
नाशकर्त्रीअविद्याजालशमनी ॥ अप्रतर्क्यावाङ्मनसयोरगम्यांगतिप्रत्यग्रहैक्यरूपांप्रददातीतिअप्रतर्क्यगतिप्रदा ॥ हिनिश्चये ॥ एवमग्रेपि ॥ २२ ॥ अशेषाणांविघ्नानाममंगलानामाधिदैविका
धिभौतिकाध्यात्मिकानांसंहर्त्रीअशेषविघ्नसंहर्त्री ॥ एवार्थेतुशब्दः ॥ एवमग्रेपि ॥ अशेषैर्गुणैःसर्वज्ञत्वादिलक्षणैर्गुणैर्गुणिताप्रथिताव्याप्ताअशेषगुणगुणिता ॥ अज्ञानमेवतिमिरंतमस्तस्यज्योतिर्नाश

अक्षुण्णशक्तिरसुदाऽनंततीर्थाऽमृतोदका ॥ अनंतमहिमाऽपाराऽनंतसौख्यप्रदाऽन्नदा ॥ २१ ॥ अशेषदेवतामूर्तिरघोराऽमृतरूपिणी ॥ अविद्याजालश
मनीह्यप्रतर्क्यगतिप्रदा ॥ २२ ॥ अशेषविघ्नसंहर्त्रीत्वशेषगुणगुणिता ॥ अज्ञानतिमिरज्योतिरनुग्रहपरायणा ॥ २३ ॥ अभिरामाऽनवद्यांग्यनंतसारा
कलंकिनी ॥ आरोग्यदाऽऽनंदवल्लीत्वापन्नार्तिविनाशिनी ॥ २४ ॥ आश्चर्यमर्तिरायुष्याद्याद्याऽऽद्याऽऽप्राऽऽर्यसेविता ॥ आप्यायिन्याप्तविद्याऽऽ
ख्यात्वानंदाऽऽश्वासदायिनी ॥ २५ ॥

कम् ॥ आश्रयत्वविषयत्वयोःप्रदानेनतत्प्रकाशकमितिवा ॥ भक्तानामनुग्रहायपरायणाव्यग्राअनुग्रहपरायणा ॥ २३ ॥ अभिरमंत्यस्यायोगिनइत्यभिरामा ॥ रमंतयोगिनोऽनन्तेसत्यानंदेचिदात्मानि ॥
इत्तिमपदेनासौपरंब्रह्माभिधीयतइतिस्मृतेः ॥ नावद्यंदुष्टमंगस्वरूपंयस्याःसानवद्यांगी ॥ निर्दोषंहिसमंब्रह्मेतिस्मृतेः ॥ अनन्तःसारःस्थिरोऽशोयस्याःसाऽनंतसारा ॥ अनंतप्रपंचसारभूताइतिवा ॥
नविद्यतेकलंकोयस्याःसाऽकलंकिनी ॥ आरोग्यंददातीत्यारोग्यदा ॥ रोगंएवोऽसमन्ताद्भोग्यंयतिखण्डयतीतिवाआरोग्यदा ॥ आनन्दवल्लीमुखलतिका ॥ सएषपरमानंदइतिश्रुतेः ॥ आप
न्नार्तिविनाशिनीभक्तपीडोपशमनी ॥ २४ ॥ आश्चर्यमूर्तिःस्वरूपंयस्याःसाआश्चर्यमूर्तिः ॥ आश्चर्यरूपिणीतिकचित्पाठः ॥ आयुर्भ्योहितायुष्या ॥ आढ्यापरिपूर्णंत्यर्थः ॥ आदौभवा
आधा ॥ सर्वकारणमित्यर्थः ॥ आसमंतात्प्रातिपूरयतीत्याप्रा ॥ प्रापूरणइतिधातुः ॥ तदुक्तंवैष्णवे ॥ समंताद्ब्रह्मणःपुर्यांगंगापततिवैदिवः ॥ सातत्रपतितादिभुचतुर्धाप्रतिपद्यतइत्यादि ॥
पृथोर्भयाद्भोरूपासतीआसमंताच्चतुःसमुद्रान्व्याप्नोतीतिवाआप्रा ॥ सर्वात्मकत्वाद्गंगायाः ॥ तदुक्तंकालिदासेन ॥ पयोधरीभूतचतुःसमुद्रांजुगोपगोरूपधरामिवोर्वीमिति ॥ आप्तेतिकचित्पाठः ॥ आर्यैः
पूज्यैर्विश्वेश्वरादिभिःसेविताउपासिताआर्यसेविता ॥ आप्यायितुंतिजनयितुं शीलंयस्याःसाआप्यायिनी ॥ आप्ताचासौविद्याचेतिआप्तविद्या ॥ स्वतोऽपरोक्षब्रह्मात्मैकत्वविद्येत्यर्थः ॥ आप्ताप्राप्ताविद्याययेति
वा ॥ आसमन्तात्ख्याप्रकथनंयस्याःसाआख्याप्रसिद्धेत्यर्थः ॥ प्रसिद्धत्वंचास्याः सितसितेसरितेयत्रसंगते ॥ इमंमंगेयमुनेसरस्वतिइत्याद्याश्रुत्याबोद्धव्यम् ॥ आनन्दासुखस्वरूपा ॥ विज्ञा

नमानंदं ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ आश्वासनिर्भयं दातुं शीलं यस्य सा आश्वासदायिनी ॥ २५ ॥ अलसस्य भाव आलस्यन्तर्द्वं तु शीलं यस्य सा आलस्यग्री ॥ आलस्यमूलकामक्रोधादिसर्वदोषहंत्रीत्यर्थः ॥ आपदां हंत्री आपदामाध्यात्मिकायिदैविकायिभौतिकानां दुःखानां हंत्री नाशयित्री ॥ तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यत इति श्रुतेः ॥ आनंदं ब्रह्म सुखममृतं सुधा तद्वयं भक्तेभ्यो वर्षितुं शीलं यस्य सा आनंदामृतवर्षिणी ॥ आनंदामृतवाहिनीति पाठे आनंदात्मकं यदमृतं जलं तद्गोदुं शीलं यस्य सा तथा ॥ योऽसौ निरंजनो देव इत्यादि स्मृतेः ॥ इरावती नदी प्रभेदस्तद्वपेरावती ॥ इरा इति रा लक्ष्मीस्तद्वतीति वा ॥ तथा च त्रैवोक्तम् ॥ इरावतीं मधुमतीमित्यादि ॥ इष्टान्ददातीति षट्पात्री ॥ इष्टाऽभिप्रेता परमप्रेमास्पद इत्यर्थः ॥ इष्टा पूजयेति वा ॥ तु इष्टं तु पूर्तं वा पीकूपतडागादि निर्माणं तयोः फलं प्रददातीति इष्टा पूर्तफलप्रदा ॥ २६ ॥ इतिहासः पुरावृत्तं श्रुतिर्वेदस्ताभ्यामीड्यः स्तुत्योऽर्थः प्रयोजनं पुरुषार्थो वायस्याः सा इतिहासश्रुतीड्यार्था ॥ इदमपि कथं न नाम द्वयं स्वीकृतम् ॥ तु इहास्मिं लोकेऽमुत्र च परलोके शुभं सुखं मोक्षं च प्रददातीति इहा मुत्र शुभप्रदा ॥ सुखदामोक्षदा गंगा गंगैव परमा गतिरिति स्मृतेः ॥ इज्यायां शीलं स्वभावो येषां ते इज्याशीलाः समं ब्रह्म ॥ निर्दोषं हि समं ब्रह्मेति स्मृतेः ॥ तद्वर्तते येषां ते समिनस्तेषु ज्येष्ठा कर्मिणां ज्ञानिनां चोभयेषां मध्ये वा पूजयेत्यर्थः ॥ समीति पाठे दैर्घ्यं लां दसम् ॥ तु इन्द्रादिपरिवंदिता देवद्रादिभिर्नुतास्तुताचेत्यर्थः ॥ २७ ॥ इला पृथ्वी तस्या अलंकरणरूपामाला ॥ तथा चोक्तम् ॥ वसुधा शृंगारहारवलीति ॥ इन्द्रादीनां स्वप्रकाशेति ॥ अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति श्रुतेः ॥ आत्मा स्वप्रकाशः सच्चिद्रूपत्वात् ॥ प्रभाकराभिमतसंविद् इदित्यनुमानाच्च ॥ तु इन्द्रालक्ष्मीः सारमयं मंदिरमाश्रयो यस्य सा इति दिगारम्यमंदिरा ॥ इति दिगाया वारम्यमंदिररूपा ॥ अयनमिदं ॥ संपदादित्वाद्वावेकिम् ॥ इतु ज्ञानस्वरूपेति ॥ सर्वगत्यर्थं ज्ञानार्था इति न्यायात् ॥ इति दिगदिसं

आलस्यं न्यापदां हंत्री ह्यानं दामृतवर्षिणी ॥ इरावती षट्पात्री षात्विष्टा पूर्तफलप्रदा ॥ २६ ॥ इतिहासश्रुतीड्यार्थात्विहामुत्र शुभप्रदा ॥ इज्याशीलस मिज्येष्टात्विद्रादिपरिवंदिता ॥ २७ ॥ इलालंकारमालेन्द्रात्विदिगारम्यमंदिरा ॥ इति दिगदिसंसेव्यात्वीश्वरीश्वरवल्लभा ॥ २८ ॥ इति भीतिहरेड्या च त्वी डनीयचरित्रभृत् ॥ उत्कृष्टशक्तिरुत्कृष्टोडुपमंडलचारिणी ॥ २९ ॥ उदितांवरमार्गोऽग्नौ गलोकविहारिणी ॥ उक्षोर्वरोत्पलोत्कुंभा उपेंद्रचरणद्रवा ॥ ३० ॥

सेव्या लक्ष्म्यादिभिः सेवनीया ॥ आदिपदेन भवानी प्रसुखा गृह्यते ॥ माहेश्वरीरूपेण मौलिधृतत्वादिप्रतीतिः ॥ तु ईश्वरी ईशानशीला सर्वनियंत्री परादेवतेति यावत् ॥ एष सर्वेश्वर इत्यादि श्रुतेः ॥ ईश्वरवल्लभा ईश्वरस्य विश्वेश्वरस्य वल्लभा कांता ॥ मातः शैलसुता सपत्नि वसुदेव्यादि स्मृतेः ॥ वल्लभा इष्टाऽभिप्रेतावेत्यर्थः ॥ २८ ॥ इतीनामातिवृष्ट्यना वृष्टिशैलभमूषकशुकप्रत्यर्थिनृपाणां भीति स्तां हरतीति तथा ॥ ईड्यास्तुत्या ॥ तु ईडनीयानि चरित्राणि तानि विभतीति ईडनीयचरित्रभृत् ॥ उत्कृष्टशक्तिर्यस्या उत्कृष्टस्य विष्णोः शक्तिर्वा उत्कृष्टशक्तिः ॥ उत्कृष्टा उत्तमा ॥ उडुपश्रं द्रस्तस्य मंडलं लोकं चर्तुं शीलं यस्य सा उडुपमंडलचारिणी ॥ घ्रावयित्वं दुमंडलमित्युक्तेः ॥ २९ ॥ उदित उदयं प्रापितांऽवरमार्गोऽयि यासा उदितांवरमार्गा ॥ उमा देवी योतनात्मिकेति यावत् ॥ तेजोरूपत्वात् ॥ उरगलोके विहर्तुं शीलं यस्य सा उरगलोकविहारिणी ॥ भोगावती च पाताल इत्युक्तेः ॥ उक्षतिफलमेकं करोतीति उक्षा ॥ उर्वरा फलसस्यादद्या भूस्तत्स्वरूपा ॥ यद्वा उरुर्महां श्चासौ अविष्णुश्चेति उर्वो महाविष्णुस्तं राति प्रापयतीति उर्वरा ॥ उत्पला उत्पलस्वरूपा ॥ सर्वात्मकत्वाद्गंगायाः ॥ यद्वा उत्कृष्टपातीत्युत्पानारायणस्य तं राति प्रापयतीत्युत्पला ॥ उत्त उत्कृष्टाः कुंभा यस्याः सा उत्कुंभा ॥ यत्संबंधादपवित्रा अपि कुंभाः पवित्रा भवन्ति ॥ तदुक्तम् ॥ अपि चांडालभांडस्य यजलं पावनं महत् ॥ सेयं गंगा कुरुश्रेष्ठ यथेष्टमवनाह्यताम् ॥ उच्छब्देन गर्गरीषु पूर्यमाणा सुजायमाना ध्वनय उच्यते ॥ उत्पवं विधैर्ध्वनिभिर्युक्ताः कुंभा यस्य सा तथेति वा ॥ उदंभेति पाठे उदतोदंभो यस्य सा उदंभेति ॥ गंगानामसहस्रेऽस्मिन् विवृते प्रथमेशते ॥ यददृष्टमभूदत्र तदि

वशेसमर्पितम् ॥ १ ॥ उपेन्द्रचरणद्रवावामनपादावनेजनजला ॥ ३० ॥ उदन्वत्पूर्तिहेतुः उदन्वतः समुद्रस्य पूर्तः पूरणस्य हेतुः कारणम् ॥ चः समुच्चये ॥ एवमग्रेपि ॥ उदारादात्रीमहती
तिवा ॥ उत्साहप्रवर्धिनी प्रियमाणानां दर्शनादिना हर्षकारिणी ॥ उद्वेगदौस्थ्यं हंतीत्युद्वेगघ्नी ॥ उष्णशमनीतापनाशिनी तृप्तिदायिनी तियावत् ॥ तदुक्तवासिष्ठे ॥ गंगाजलाभिषेकेण यथात्
प्रिर्वेन्मम ॥ तथात्वहर्शनात्प्रीतिरंतःशीतयतीवमामिति ॥ उष्णरश्मिसुतायाः सूर्यकन्यायायमुनायाः प्रिया अभीष्टा उष्णरश्मिसुता प्रिया ॥ ३१ ॥ उत्पत्तिस्थितिसंहारकारिणी ब्रह्मविष्णुशिवरू
पिणीत्यर्थः ॥ उपरिपृथिव्याः स्वर्गलोकस्य ब्रह्मांडस्य वा उपरिचर्तुशीलं यस्याः सा उपरिचारिणी ॥ ऊर्जं वहंती ऊर्जं वहंतीरमृतं घृतमित्यादिमन्त्ररूपा ॥ ऊर्जं वलं प्राणं वा धरतीत्यूर्जधरा ॥
ऊर्जावलधारणाप्राणधारणावातद्वती ऊर्जावती च ॥ ऊर्मयस्तरंगारतेषां मालावर्तते यस्याः सा ऊर्मिमालिनी ॥ ३२ ॥ ऊर्ध्वरेतः सांभिक्षुकाणां प्रिया अभीष्टा ऊर्ध्वरेतः प्रिया ॥ तथाचोक्तम् ॥ गंगातीरे वसे
न्नित्यं भिक्षुमोक्षपरायणः ॥ सिद्धिक्षेत्रं तु तज्जेयं यावद्धनुः शतत्रयमिति ॥ ऊर्ध्वमध्वामार्गो यस्याः सा ऊर्ध्वाधरा ॥ त्रिपादूर्ध्वउदैत्पुरुष इति श्रुतेः ॥ ऊर्मिस्तरंगानुशोकमोहजरा मृत्युक्षुत्पिपासादी
न्वादेहाध्यासंवालातिगृह्णातीत्यूर्मिला ॥ ऊर्ध्वगतिप्रदास्वर्गमोक्षादिगतिप्रदेत्यर्थः ॥ ऋषिसमूहैः स्तुता ऋषिवृन्दस्तुता ॥ ऋद्धिः समृद्धिरूपा कौवेरीशक्तिरूपा वा ॥ देवर्षिपितृणां मृणत्रयं विनाश
यितुंशीलं यस्याः सा ऋणत्रयविनाशिनी ॥ चक्रणेति विसंधिर्गर्ष एव ॥ एवमुत्तरत्रापि ॥ ३३ ॥ ऋतंसत्यं ब्रह्मविभतीति ऋतंभरा ॥ ऋद्धिदात्री समृद्धिदात्री च ॥ ऋक्स्वरूपा ऋग्वे

उदन्वत्पूर्तिहेतुश्चोदारात्साहप्रवर्धिनी ॥ उद्वेगघ्न्युष्णशमनी उष्णरश्मिसुता प्रिया ॥ ३१ ॥ उत्पत्तिस्थितिसंहारकारिण्युपरिचारिणी ॥ ऊर्जं वहंत्यूर्जधरो
र्जावती चोर्मिमालिनी ॥ ३२ ॥ ऊर्ध्वरेतः प्रियोर्ध्वाध्वामूर्मिलोर्ध्वगतिप्रदा ॥ ऋषिवृन्दस्तुतद्धिश्च ऋणत्रयविनाशिनी ॥ ३३ ॥ ऋतंभरद्धिदात्री
चक्रस्वरूपा ऋजुप्रिया ॥ ऋक्षमार्गवहर्क्षार्चिर्ऋजुमार्गप्रदर्शिनी ॥ ३४ ॥ एधिताऽखिलधर्मार्थात्वेकैकामृतदायिनी ॥ एधनीयस्वभावैज्यात्वे
जिताशेषपातका ॥ ३५ ॥ ऐश्वर्यदैश्वर्यरूपा ह्यैतिह्यैदवीद्युतिः ॥ ओजस्विन्योषधीक्षेत्रमोजोदौदनदायिनी ॥ ३६ ॥ ओष्ठामृतौन्नत्यदात्री त्वौषधं
भवरोगिणाम् ॥ औदार्यचंचुरौपेद्रीत्वौग्रीह्यौमेयरूपिणी ॥ ३७ ॥

दात्मिका ॥ ऋजुप्रिया अकुटिलप्रिया ॥ ऋक्षाणां चन्द्रादिनक्षत्राणां मार्गवहतीति ऋक्षमार्गवहा ॥ ऋक्षाणां चन्द्रादीनामिवार्चिर्दीप्तिर्यस्यास्तेषां वाऽर्चिर्दीप्तिर्यस्याः सकाशात्सा ऋक्षा
चिः ॥ शंखकुंदे दुधवलेति वाराहोक्तेः ॥ तमेव भांतमनुभातिसर्वतस्य भासा सर्वमिदं विभातीति श्रुतेश्च ॥ ऋजुमार्गप्रदर्शिनी मोक्षमार्गप्रकाशिनी ॥ ३४ ॥ एधितौ वर्धितावखिलौ समग्रौ
धर्मौ यो यया सा एधिता खिलधर्मार्था ॥ तु एकामुख्याऽनुपमेतियावत् अद्वितीयेति वा ॥ एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः ॥ एकामृतदायिनी एकमद्वितीयं यद्ब्रह्मामृतं तद्दायिनी ॥ एधनीयस्वभावा
एधनीयो वर्धनीयः स्वभावो यस्याः सा एधनीयस्वभावा ॥ पापानि एजंति कं पंते येभ्यस्ते एजास्तेषु सा धी एज्या पूज्या ॥ एजितानि कं पितान्यशेषपातकानि यया सा एजिताशेषपातका ॥ ३५ ॥
ऐश्वर्यददातीत्यैश्वर्यदा ॥ ऐश्वर्यरूपा ईश्वरधर्मस्वभावा ॥ हिं ऐतिह्यं प्रमाणविशेषरूपा ॥ हिं ऐदवीद्युतिश्चांद्रमसीकांतिः ॥ कांतिस्तेजः प्रभासत्ता चंद्राग्न्यर्कक्षविद्युतामिति भागवतोक्तेः ॥ ओज इन्द्रियसामर्थ्यं
तद्वती ओजस्विनी ॥ ओषधीनां फलपाकानां क्षेत्रं भूरूपम् ॥ ओज इन्द्रियसामर्थ्यं ददातीत्योजोदा ॥ ओजदेति पाठे सकाराभावार्थः ॥ ओदनदायिनी अन्नदात्री अन्नपूर्णेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ओष्ठेऽ
मृतं यस्याः सा ओष्ठामृताऽमृतवदनामधुरभाषिणी तियावत् ॥ उन्नतेर्भावोन्नत्यंतहात्री औन्नत्यदात्री ॥ तु औषधं भवरोगिणां संसाररोगवतामगदस्वरूपं संसाररोगनिवर्तकमित्यर्थः ॥ उदारास्यभावोऽौदार्यं

तत्रचंचुसदक्षा ॥ उपेन्द्रोवाभनस्तस्येयंपत्नी औपेन्द्रीक्ष्मीरूपेत्यर्थः ॥ यदाहपराशरः ॥ पुनश्चपद्मादुद्धृतायदादित्योभवद्वरिणीति ॥ उपेन्द्रचरणावनेजनीरूपावा ॥ तु उग्रस्येयमौग्री संहारकारिणी
शक्तिरित्यर्थः ॥ हि औमेयोगणेशःकार्तिकेयोवातद्रूपिणी ॥ यद्वा उमायाइदमुऔमेयन्तच्चतद्रूपंचेत्यौमेयरूपतद्रततेयस्याइत्यौमेयरूपिणी ॥ उमायथातथागंगेतवचनात् ॥ ३७ ॥ अम्बरा
ध्ववहाआकाशमार्गा ॥ अंविष्णुंवांतिगच्छंत्यंवावैष्णवाः ॥ विभक्तेरलोपआर्षः ॥ तेषुभक्तेषुतिष्ठतीत्यंबश ॥ वैश्यायांभार्यायांब्राह्मणोत्पन्नजातिविशेषावा ॥ विप्रान्मूर्द्धाभिषिक्तोहिक्षत्रियायां
विशःस्त्रियाम् ॥ अंबष्ठःशूद्र्यांनिषादोजातःपारशवोपिवाइतियाज्ञवल्कयोक्तेः॥ अम्बरस्यमाअंबरमाआकाशशोभातांलातिकरोतीत्यंबरमालाअंबरस्यमालेवांबरमाला ॥ अंबुजान्येवईक्षणानिअंबुजेइवा
ईक्षणेयस्याःसांबुजक्षणा ॥ अंबिकादुर्गामातृस्वरूपावा ॥ अंबुमहायोनिरपांमूलकारणम् ॥ अपएवससर्जादावितस्मृतेः ॥ तदपोऽसृजतइतिश्रुतेश्च ॥ अंधोचंददातीत्यंधोदा ॥ अन्धकहा
रिणीअन्धकनामानंदैत्यंहर्तुशीलंयस्याःसांधकहारिणी ॥ अन्धयतीत्यंधकमज्ञानतद्धारिणीतिवा ॥ त्वन्धहारिणीतिपाठेऽप्ययमेवार्थः ॥ ३८ ॥ अंशूनांतेजसांमालासमूहोयस्यांसांशुमाला ॥
हिअंशुमतीतेजोवती ॥ तु अंगीकृतःपुत्रत्वेनपडाननोययासांङ्गीकृतपडानना ॥ अंकीकृतेतिवापाठः ॥ स्वाहेयगांगेयेत्याद्यत्रैवोक्तेः ॥ अन्धतःमिस्रनरकविशेषस्तद्धंत्री ॥ अन्धुर्धर्मकूपस्तत्स्व
रूपाकूपमात्ररूपावा ॥ अञ्जतीत्यंजनाऽविद्यातत्स्वरूपा ॥ हनुमज्जनयित्रीरूपावा ॥ हि अञ्जनावतीअविद्यावती ॥ ३९ ॥ कल्याणकारिणीशुभकारिणी ॥ काम्यतइतिकाम्या ॥ कम

अंबराध्ववहांऽवष्टांबरमालांबुजक्षणा ॥ अंबिकांबुमहायोनिरंधोदांधकहारिणी ॥ ३८ ॥ अंशुमालाहंशुमतीत्वंगीकृतपडानना ॥ अंधतामिस्रहंयंधुरं
जनाहंजनावती ॥ ३९ ॥ कल्याणकारिणीकाम्याकमलोत्पलगंधिनी ॥ कुमुद्वतीकमलिनीकांतिःकल्पितदायिनी ॥ ४० ॥ कांचनाक्षीकामधेनुः
कीर्तिकृत्केशनाशिनी ॥ क्रतुश्रेष्ठाक्रतुफलाकर्मबंधविभेदिनी ॥ ४१ ॥ कमलाक्षीकृमहराकृशानुतपनद्युतिः ॥ करुणार्द्राचकल्याणीकलिकल्मषना
शिनी ॥ ४२ ॥ कामरूपाक्रियाशक्तिःकमलोत्पलमालिनी ॥ कूटस्थाकरुणाकांताकूर्मयानाकलावती ॥ ४३ ॥

लानामुत्पलानांचगंधोवर्ततेयस्यःसाकमलोत्पलगंधिनी ॥ कुमुदानिवर्ततेयस्यांसाकुमुद्वती ॥ कुमुदशब्दस्याकारलोपश्छांदसः ॥ कमलानिवर्ततेयस्यांसाकमलिनी ॥ कांतिश्चंद्रतेजोरूपा ॥
शीतभानौप्रसादइत्यत्रैवोक्तेः ॥ कल्पितदायिन्यभीष्टदायिनी ॥ ४० ॥ कांचनेइवाक्षिणीयस्याःसाकांचनाक्षी ॥ कामधेनुःकामधुसुरभिरितियावत् ॥ धेनुनामस्मिकामधुगितिभगवद्
चनात् ॥ कीर्तिकृच्छःकर्त्री ॥ अविद्याऽस्मितारागद्वेषाभिनिवेशःपंचक्लेशस्तन्नाशिनी ॥ क्रतुभ्यःश्रेष्ठाक्रतुश्रेष्ठा अश्वमेधादियागाधिकफलप्रदेत्यर्थः ॥ कुतोऽवीचिवीचिस्तवयदिगतालोचन
पथंत्वमापीतापीतांबरपुरनिवासंवितरसि ॥ त्वदुत्संगेगंगेयदिपतिकायस्तनुभृतांतदामातःशातक्रतवपदलाभोप्यतिलवुरित्याद्युक्तेः ॥ क्रतूनांफलंयस्यांसाक्रतुफला ॥ कर्मबंधःकर्मबंधस्तद्विभेदिनी
भेद्री ॥ ४१ ॥ कमलेइवाक्षिणीयस्याःसाकमलाक्षी ॥ कृमहराश्रांतिहरा ॥ कृशानुर्वह्निस्तपनःसूर्यस्तयोरिवद्युतिर्यस्याःसाकृशानुतपनद्युतिः ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशइत्यादिस्मृतेः ॥ करुणार्द्राकरुण
यार्द्रास्निग्धाव्याप्तेतियावत् ॥ चकल्याणंवर्ततेयस्याःसाकल्याणी ॥ कलिकल्मषनाशिनीकलिकालोत्पन्नानांपापानांनाशिनी ॥ कलौगंगैवकेवलमितिस्मृतेः ॥ ४२ ॥ कामामिच्छैवरूपंयस्याःकामेन
स्वेच्छयावारूपंयस्याःसाकामरूपा ॥ क्रियायांशक्तिर्यस्याःसाक्रियाशक्तिःसुत्रात्मकस्वरूपेत्यर्थः ॥ क्रियाशक्तिरूपावा ॥ कमलोत्पलानांमालावर्ततेयस्याःसाकमलोत्पलमालिनी ॥ कूटयतिच्छलत्या
त्मानमानंदत्वादिकमावृत्यसंसारपातयतीतिकूटोऽज्ञानंतत्रतिष्ठतितद्व्यपगतः ॥ कूटोऽगिरिशृंगंतद्वान्नाक्रियतयातिष्ठति ॥ यद्वा कालत्रयव्यापकतयाएक

रूपापद्भावविकारहिताकूरस्था ॥ करुणादयास्वरूपा ॥ कांताकमनीया ॥ कुमोयानं कूर्मवत्कूर्मेण लक्षणविशेषेण वायानं गमनं यस्याः सा कूर्मयाना ॥ कलाश्चतुःषष्टिकलावर्तते यस्याः सा कलावती ॥ ४३ ॥
 कमलालक्ष्मीरूपा ॥ कल्पलतिका कल्पलतात्मिका सर्वकामपूणीत्यर्थः ॥ कालीकालिकारूपा ॥ कलुषवैरिणी पातकनाशिनी ॥ कमनीयजलानिर्मलपानीया ॥ जहं प्रतीपं शांतनुं कामितवती
 तिकम्राकामुकेत्यर्थः ॥ तथाचादिपर्वहरिवंशयोः ॥ पतिलोभेन यंगंगा पतित्वेऽभिसारह ॥ त्वामहं कामये राजन् कुरु श्रेष्ठ भजस्व माम् ॥ भविष्यामि महीपालमहिषीतेव शानुगेति ॥ कपर्दिसुकपर्दगा शिवस्य
 शोभनजटाजूटगा ॥ ४४ ॥ कालकूटसमुद्रमथनोत्पन्नविषतस्य कालाऽज्ञानयोर्वानाशिनी कालकूटप्रशमनी ॥ कदंबकुसुमानि प्रियाणि यस्याः सा कदंबकुसुमप्रिया ॥ गंगानामसहस्रेऽस्मि
 न्द्वितीये विवृते शते ॥ यददृष्टमभूदत्र तद्विश्वेशे समर्पितम् ॥ २ ॥ कलिंदः पर्वतस्तद्भावा कलिंदीयमुना तद्रूपा ॥ केलिः क्रीडा तया तस्यां वामनोहरा केलिललिता ॥ कलामधुराये कलोलस्तद्वनयः ॥
 मनोहरास्तरंगावातेषां मालावर्तते यस्यां सा कलकलोलमालिका ॥ ४५ ॥ क्रांतं व्याप्तिमतिक्रांतं वलोकत्रयं यया सा क्रांतलोकत्रया ॥ सभूमिं सर्वतः स्पृत्वाऽत्यतिष्ठदशां गुलमिति श्रुतेः ॥ कंडूयते कुट्टय विद्यां
 तत्कार्यमिति कंडूः कंडूतिरूपा वा ॥ कंडूर्मकंडूः ॥ भीमो भीमसेन इति वत् ॥ तस्य तनयस्य मार्कण्डेयस्य वत्सला स्निग्धा ॥ खड्गोऽस्या अस्तीति खड्गिनी ॥ खड्गधाराया इवाभादीर्ष्यस्याः सा खड्गधाराभा ॥
 पापकाननच्छेत्रीत्वां चिर्मलत्वसादृश्याद्वा ॥ खेआकाशे गच्छतीति खगा ॥ खंडे दुधारिणी शकलचंद्रधारिणी चंद्रकलावर्तसेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ खेआकाशे खेलेन लीलाया गच्छतीति खेखेलगामिनी ॥

कमलाकल्पलतिका काली कलुषवैरिणी ॥ कमनीयजलाकम्रा कपर्दिसुकपर्दगा ॥ ४४ ॥ कालकूटप्रशमनी कदंबकुसुमप्रिया ॥ कालिंदी केलिललिता
 कलकलोलमालिका ॥ ४५ ॥ क्रांतलोकत्रया कंडूः कंडूतनयवत्सला ॥ खड्गिनी खड्गधाराभा खगा खंडे दुधारिणी ॥ ४६ ॥ खेखेलगामिनी खस्था खंडे
 दुतिलकप्रिया ॥ खेचरी खेचरी वंद्याख्यातिः ख्यातिप्रदायिनी ॥ ४७ ॥ खंडितप्रणता घौघा खलबुद्धिविनाशिनी ॥ खातैः कंदसंदोहा खड्गखटांगखेटिनी ॥
 ॥ ४८ ॥ खरसंतापशमनी खनिः पीयूषपाथसाम् ॥ गंगागंधवर्तगौरी गंधर्वनगरप्रिया ॥ ४९ ॥

खेआकाशे ब्रह्मणि वा ॥ कंब्रह्मखं ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ तिष्ठतीति खस्था ॥ खंडे दुतिलकप्रिया विश्वेश्वरकांता ॥ खेआकाशे चरतीति खेचरी ॥ खेचरीणां सिद्धांगनानां वंद्या खेचरी वंद्या ॥ ख्यातिः प्रख्यातिः प्रतिष्ठे
 तियावत् ॥ आख्यात्यन्यथा ख्यात्यसत्ख्यात्यात्मख्यात्यनिर्वचनीयख्यात्येतत्पंचकख्यातिर्वा तद्रूपा ॥ ख्यातिप्रदायिनी प्रतिष्ठाकारिणी ॥ ४७ ॥ खंडितो दूरीकृतः प्रणतानां भक्तानामघौघो यया
 सा खंडितप्रणता घौघा ॥ खलानां बुद्धिः खलरूपा वा बुद्धिस्तस्या विनाशिनी ॥ खाता उत्खाता उत्पाटिता इति यावत् ॥ एनसां पापानां कंदसंदोहो मूलकारणनिकरो यया सा खातैः कंदसंदोहा ॥
 खड्गखट्वांगं खलोहादेनिर्मितद्वादशांगं खट्वायाः खुराकारो वाऽस्त्रविशेषः खेटं चायुधविशेषश्चर्मवा एतानि वर्तते यस्याः सा खड्गखट्वांगखेटिनी ॥ खड्गखट्वांगाभ्यां खेटितुं क्रीडितुं शीलं यस्याः सा इति
 वा ॥ अस्मिन्पक्षे डकारस्य टकारआर्षः ॥ ४८ ॥ खरसंतापशमनी तीक्ष्णसंतापनाशिनी ॥ दुष्टजन्यसंतापशमनीति वा ॥ खनिः पीयूषपाथसाममृततुल्योदकानाममृतोदकयोर्वा खनिः आकर
 स्थानम् ॥ गंगानिरंजनचित्स्वरूपा ॥ योऽसौ निरंजनो देवश्चित्स्वरूपी जनार्दनः ॥ स एव द्रवरूपेण गंगां भोनात्र संशय इति स्मृतेः ॥ स्वर्गाद्रंगां भगीरथः पृथ्वीमानीतवानिति वा गंगा ॥ तदुक्तं भविष्ये ॥
 यस्माद्भगीरथो देवि स्वर्गाद्रां त्वामिहानयत् ॥ अतस्त्वं मुनिभिः सर्वैर्गंगेति पठ्यते अत इति ॥ गंधवर्ती पशुशीरूपा ॥ गौरी पार्वती नदी प्रभेदो वा जलेशमहिषी वा ॥ नदीभेदे पि गौरी स्याज्जलेशस्योपियापितीति

वचनात् ॥ गंधर्वनगरेतत्तुल्येप्रपंचेप्रियाऽभीष्टासारभूतेत्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ असारखलुसंसारेसारमेतच्चतुष्टयम् ॥ काश्यावासःसतांसंगोगंगांभःशिवपूजनमिति ॥ गंधर्वाणांयानिनगरा
 णितस्थानांजनानांवाप्रियागंधर्वनगरप्रिया ॥ ४९ ॥ गंधीस्मनश्गाह्यमंगंस्वरूपंयस्याःसागंभीरांगी ॥ गुणमयीत्रिगुणात्मिकामायासर्वज्ञत्वादिगुणावा ॥ गतआतंकःसंत्रासोयस्यायस्याः
 सकाशादितिवसागतातंका ॥ गतेर्ज्ञानात्मनोविश्वनाथस्यप्रियागतिप्रिया ॥ गतिर्ज्ञानंप्रियंयस्याःसागतिप्रियेतिवा ॥ चतुर्विधाभजंतेमामित्युपक्रम्यज्ञानीत्वात्मैवमेतमितिभगवदुक्तेः ॥
 गम्यतइतिगतिःफलसाचासौप्रियापरमप्रेमास्पदाचेतिगतिप्रियाइतिवा ॥ गतिप्रदेतिकचित् ॥ गणनायोगणेशस्तस्यांविकामातागणनाथांविका ॥ गीयतइतिगीता ॥ वेदेरामायणे
 चैवपुराणेभारतेतथा ॥ आदौमध्येतथाचांतेहरिःसर्वत्रगीयतइतिस्मृतेः ॥ भगवद्गीतारूपावा ॥ गद्यपद्यैश्चपरिष्ठागद्यपद्यपरिष्ठा ॥ ५० ॥ गांधारयतीतिगांधारी ॥ विभक्तेरलो
 पआर्चः ॥ वाराहीशक्तिरित्यर्थः ॥ धृतराष्ट्रपत्नीरूपावा ॥ गर्भशमनीजन्मशातनी ॥ गतिभ्रष्टानांपतितानामपिगतिप्रदा ॥ तदुक्तंभविष्ये ॥ मातापिसंत्यजेत्पुत्रंब्रह्मह
 त्यादिकारिणम् ॥ त्वंपुनर्गीर्हितमग्रंपुनर्निषेदीनवत्सलेति ॥ गतिभ्रष्टगतिप्रदेतिपाठेसविशेषणमेकंनाम ॥ गतेर्देवत्वगतेर्भ्रष्टामानुषत्वंप्राप्तेत्यर्थः ॥ तथाचोक्तम् ॥ ब्रह्महस्तात्परिभ्रष्टे

गंभीरांगीगुणमयीगतातंकागतिप्रिया ॥ गणनाथांविकागीतागद्यपद्यपरिष्ठा ॥ ५० ॥ गांधारीगर्भशमनीगतिभ्रष्टगतिप्रदा ॥ गोमतीगुह्यविद्यागौर्गो
 प्त्रीगगनगामिनी ॥ ५१ ॥ गोत्रप्रवर्धिनीगुण्यागुणातीतागुणाग्रणीः ॥ गुहांविकागिरिसुतागोविंदांघ्रिसमुद्रवा ॥ ५२ ॥ गुणनीयचरित्राचगायत्रीगिरि
 शप्रिया ॥ गूढरूपागुणवतीगुर्वीगौरैववर्धिनी ॥ ५३ ॥ ग्रहपीडाहरागुंद्रागरग्रीगानवत्सला ॥ चर्महंत्रीघृतवतीघृततुष्टिप्रदायिनी ॥ ५४ ॥

ति ॥ हरिवंशेच ॥ इयमप्यायतापांगीगंगासर्वांगशोभना ॥ रूपिणीवैसरिच्छेष्टातत्रत्वामुपयास्यतीति ॥ स्वयंगतिभ्रष्टाऽन्येषांगतिप्रदेतिविरुद्धालंकारोऽयम् ॥ द्वारकास्थानैमिषारण्य
 स्थावानदीगोमतीतद्रूपा ॥ गुह्यविद्याब्रह्मविद्या ॥ गौःपृथ्वीरूपागोरूपावेदरूपावाणीरूपावास्वर्गरूपावा गोप्त्रीपालयित्री ॥ गगनेगंतुंशीलंयस्याःसागगनगामिनीआकाशगामिनी
 इत्यर्थः ॥ ५१ ॥ गांत्रायतइतिगोत्रोभगीरथःपर्वतवृन्दंवातेनप्रवर्धितुंशीलंयस्याःसागोत्रप्रवर्धिनी भक्तानांगोत्रप्रवर्तयित्रीतिवा ॥ गुणेभ्योहितागुण्या ॥ गुणानतीतागुणातीतानिगुणेत्यर्थः ॥
 गुणाग्रणीःगुणानांनिधयित्री ॥ गुहांविकाकार्तिकेयजननी ॥ गिरिसुतागिरेर्हिमवतःप्रसूतापार्वतीरूपावा ॥ गोविंदस्यांत्रेःसमुद्रयोयस्याःसागोविंदांघ्रिसमुद्रवा ॥ ५२ ॥ गुणनीयानिगण
 नयोग्यानिविचारणीयानिचरित्राणिगण्यस्याःसागुणनीयचरित्रा ॥ च गातांत्रायतइतिगायत्री ॥ गिरिशस्येश्वरस्यप्रियागिरिशप्रिया ॥ गूढंप्रच्छन्नंरूपंयस्याःसागूढरूपा ॥ गुगाःशांत्यादय
 स्तद्वतीगुणवती ॥ गुर्वीमहती ॥ गौरवमहत्त्वंवर्धयितुंगौरवेणवर्धितुंशीलंयस्याःसागौरववर्धिनी ॥ ५३ ॥ ग्रहपीडांहरतीतिग्रहपीडाहरा ॥ गुंद्रामुस्तातइतिगुंद्रा ॥ सर्वात्मकतात् ॥ गूह
 तिस्वरूपमितिगुरविद्यातांद्रातिकुत्सतेनाशयतीत्येतत्तुंद्राइतिवा ॥ विभक्तेःश्रवणमार्चम् ॥ गरुड्रीविषज्जी ॥ गानवत्सलागीतप्रियेत्यर्थः ॥ चर्महंत्रीसन्तापहंत्री॥घृतंघृततुल्यमुद्रकमास्ति यस्याःसाघृत

वती ॥ घृतेनयातुष्टिस्ताप्रदातुंशील्यस्याः साघृततुष्टिप्रदायिनी ॥ ५४ ॥ घंटारवः प्रियोयस्याः साघण्टारवप्रिया ॥ घोरोयोऽघौघस्तद्विध्वंसकारिणी घोराघौघविध्वंसकारिणी ॥ घ्राणेंद्रियस्य घ्राणमा
त्रेणवातुष्टिकरी घ्राणतुष्टिकरी ॥ घोषानितं वपादभूषणकांच्यः किंकिण्यश्च तावर्ततेयस्याः साघोषा ॥ अर्शआदित्वादच् ॥ तरंगस्रोतोभ्यांघोषयतीति आभीरपल्लीरूपावेति घोषा ॥ घनएकर
सोयआनंदस्तत्स्वरूपा ॥ स्त्रीत्वंछांदसंवहुव्रीहिर्वा ॥ राहोः शिरइतिवद्देशोपचारात् ॥ सएषपरमानंदइतिश्रुतेः ॥ अतएवघनप्रियानिविडप्रिया ॥ परमप्रेमास्पदत्वात् ॥ घनानां मेघानां वा प्रिया घन
प्रिया ॥ आकाशगंगारूपेणतेषां प्लावनात् ॥ ५५ ॥ सर्वेषां पापानामज्ञानतत्कार्यस्याघातुकानाशिका ॥ घूर्णितानि जलानियस्याः साघूर्णितजला ॥ घृष्टाघूर्णितापातकसंततिर्ययासाघृष्टपातकसंततिः ॥
घटकोटिभिः प्रपीता आपोयस्याः साघटकोटिप्रपीतापा ॥ घटितं संपादितमशेषमंगलययासाघटिताशेषमंगला ॥ ५६ ॥ घृणावती दयावती ॥ घृणनिधिर्दयासमुद्रः ॥ ह्रस्वआर्षः ॥ घस्मरा सर्वभक्षण
शीला ॥ सकालकालइतिश्रुतेः ॥ कालमूषिकभक्षकइतिस्मृतेश्च ॥ घूकानां वकानां नादोविद्यतेयस्याः साघूकनादिनी ॥ घुमृणेन देशंगनानामंगरागेणापिंजरार्धवत्पीतवर्णातनुर्यस्याः साघुमृणापिंज
रतनुः ॥ घर्घरनामाह्नदविशेषस्तत्स्वरूपिणी ॥ घर्घरइतिध्वनिर्नस्याः घर्घरनाभ्राह्मदेनतत्संगमनिमित्तेनस्वनोयस्याइतिवासाघर्घरस्वना ॥ ५७ ॥ चंद्रिकाज्योत्स्नारूपा ॥ चंद्रकांतमणिरिवां

घंटारवप्रिया घोराऽघौघविध्वंसकारिणी ॥ घ्राणतुष्टिकरी घोषा घनानंदा घनप्रिया ॥ ५५ ॥ घातुका घूर्णितजला घृष्टपातकसंततिः ॥ घटकोटिप्रपीतापाघ
टिताशेषमंगला ॥ ५६ ॥ घृणावती घृणनिधिर्वस्मरा घूकनादिनी ॥ घुमृणापिंजरतनुर्वर्घरा घर्घरस्वना ॥ ५७ ॥ चंद्रिका चंद्रकांतांबुश्च चंद्रापाचलद्युतिः ॥
चिन्मयीचितिरूपा च चंद्रायुतशतानना ॥ ५८ ॥ चापेयलोचना चारुश्चार्वांगी चारुगामिनी ॥ चार्याचारित्रनिलया चित्रकृच्चित्ररूपिणी ॥ ५९ ॥
चंपूश्चंदनशुच्यंबुश्चर्चनीया चिरस्थिरा ॥ चारुचंपकमालाढ्या चमिताशेषदुष्कृता ॥ ६० ॥

वुयस्याः साचंद्रकांतांबुः ॥ चंचल्यः स्फुरंत्य आपोयस्याः साचंचदापा ॥ चंचलापेति कचित्पाठः ॥ तत्रापिसएवार्थः ॥ चलंती स्फुरंती द्युतिर्यस्याः साचलद्युतिः ॥ चिन्मयी ज्ञानस्वरूपा ॥ सत्यं
ज्ञानमनंतं ब्रह्मेतिश्रुतेः ॥ चितिरूपा ज्ञानस्वभावा ॥ चंद्राणामयुतशतमिवाननंयस्याः साचंद्रायुतशतानना ॥ चंद्रायुतसिताननेति कचित्पाठस्तत्रसितत्वंशुभ्रत्वम् ॥ ५८ ॥ चापेयपुष्पेइवलोचने
यस्याः साचापेयलोचना ॥ चारुर्मनोहरा ॥ चारुण्यंगानियस्याः साचार्वंगी ॥ चारुयथास्यात्तयागंतुंशील्यस्याः साचारुगामिनी ॥ चरणंचारोज्ञानंतदहंतिचार्यतेज्ञायतेवाचार्या ॥ उपनिषत्प्रति
पाद्येत्यर्थः ॥ चरित्राण्येवचारित्राणि तेषां निलया सच्चरित्राश्रयेत्यर्थः ॥ चित्रं विचित्रं जगत्करोतीति चित्रकृत् ॥ तदुक्तं वासिष्ठे ॥ कश्चव्योमनिचित्रकृदिति ॥ चित्रं विचित्रं रूपमस्या अस्तीति
चित्ररूपिणी ॥ ५९ ॥ चंपूश्चंपकवृक्षस्तत्पुष्पं वातद्रूपा ॥ गद्यपद्यमयं काव्यं चंपूरित्यभिधीयतइतिवचनात्तद्रूपा वाचंपूः ॥ चंदनमिवशुचिसुगंधिनिर्मलंचांबुयस्याः साचंदनशुच्यंबुः ॥ चर्च
नीया विचारणीया चितनीयेति यावत् ॥ चिरकालं व्याप्यस्थिरा चिरस्थिरा अनादिरित्यर्थः ॥ गंगानामसहस्रं स्मिंस्तृतीयेविवृते शते ॥ यददृष्टमभूदत्र तद्विश्वेशे समर्पितम् ॥ ३ ॥ चारुचं
पकपुष्पांजांयामालास्ताभिराढ्या चारुचंपकमालाढ्या ॥ चमितानिसंरासंप्रापितानि भक्षितानीत्येतदशेषदुष्कृतानियया साचमिताशेषदुष्कृता ॥ चमुअदनइतिधातुः ॥ ६० ॥

चिदेवाकाशश्चिदाकाशस्तंवहतिप्रापयतीतिचिदाकाशवहा ॥ चित्याध्येया ॥ ध्येयःसदासवितृमण्डलमध्यवर्तीनारायणःसरसिजासनसन्निविष्टः॥केयूरवान्मकरकुण्डलवान्किरीटीहारीहिरण्मयपुर्धृतशं
खचक्रइतिस्मृतेः ॥ चंचत्स्फुरत्स्वप्रकाशमित्यर्थः ॥ अत्रायंपुरुषःस्वयंज्योतिरितिश्रुतेः ॥ चामरवीजितावालव्यजनैःसेवितेत्यर्थः ॥ चोरितान्यशेषवृजिनानिययासाचोरिताशेषवृजिना ॥ चरितान्यशेष
मण्डलानिब्रह्मलोकादिस्थानानिययासाचरिताशेषमंडला ॥ ६१ ॥ छेदिताखिलपापौघा छेदिताश्छिन्नाखिलाःपापौघाययासाछेदिताखिलपापौघा ॥ छन्नघ्नीछन्नकपटमज्ञानंरोगविशेषवाहंतीतिछन्नघ्नी ॥
छलंकपटंछलयतीतिछलमज्ञानंवातद्वारिणी ॥ छन्नंघ्नांत्रिविष्टपतलंस्वर्गभुवनंययासाछन्नत्रिविष्टपतला ॥ छोटितानिदूरीकृतान्यशेषबंधनानिययासाछोटिताशेषबंधना ॥ छेदितेतिक्वचित्पाठः
॥ ६२ ॥ छुरितःक्षरितोऽमृतधाराणांजलप्रवाहाणामोघोययासाछुरितामृतधारौघा ॥ छिन्नानिच्छेदितान्येनांसिबृजिनानिययासाछिन्नैनाः ॥ छतैनाइतिक्वचित्पाठः ॥ छंदगामिनीस्वच्छंदचारि
णीस्वतंत्रेत्यर्थः ॥ छत्रीकृतोमरालौघोहंससमूहोययासाछत्रीकृतमरालौघा ॥ छटीकृतानिछटांप्रापितानिप्रकटीकृतान्येतत् ॥ निजामृतानिस्वस्वरूपभूतानिजलानिययासाछटीकृतानिजामृता ॥ ६३ ॥
जह्वोरपत्यंजाह्वी ॥ तथाचहारिवंशे ॥ राजर्षिणाततःपीतांगंगंदृष्ट्वा महर्षयः ॥ उपनिन्युर्महाभागांदुहितृत्वेनजाह्वीमिति ॥ ज्याधनुर्गुणइवप्रतीयमाना ॥ तदुक्तम् ॥ लोलार्ककेशवौ
कोटीगंगाज्यानगरंधतुः ॥ कालिलक्ष्यःशरोविष्णुःशिवोधन्वीपुनातुमामिति ॥ जगतांमाताजगन्माताविश्वयोनिरित्यर्थः ॥ जप्याजपविषया ॥ जंधालादीर्घावीच्यस्तरंगायस्याःसाजंधालवीचिका ॥

चिदाकाशवहाचित्याचंचच्चाामरवीजिता ॥ चोरिताशेषवृजिनाचरिताशेषमंडला ॥ ६१ ॥ छेदिताखिलपापौघाछन्नघ्नीछलहारिणी ॥ छन्नत्रिविष्टपत
लाछोटिताशेषबंधना ॥ ६२ ॥ छुरितामृतधारौघाछिन्नैनाश्छंदगामिनी ॥ छत्रीकृतमरालौघाछटीकृतानिजामृता ॥ ६३ ॥ जाह्वीज्याजगन्माताजप्याजं
घालवीचिका ॥ जयाजनार्दनप्रीताजुषणीयाजगद्धिता ॥ ६४ ॥ जीवनंजीवनप्राणाजगज्येष्ठाजगन्मयी ॥ जीवजीवातुलतिकाजन्मिजन्मनिवर्हिणी ॥
॥ ६५ ॥ जाड्यविध्वंसनकरीजगद्योनिर्जलाविला ॥ जगदानंदजननीजलजाजलजेक्षणा ॥ ६६ ॥

जयतिसर्वोत्कर्षेणवर्ततइतिजयापार्वतीसखिरूपावा ॥ तथाचात्रैवदेवीवाक्यम् ॥ सुलक्षणाशुभाचारासखीमेऽस्तुशुभोदया ॥ यथाजयाचविजयेत्यादि ॥ जनार्दनस्यप्रीताजनार्दनोवाप्रीतोयस्याः
साजनार्दनप्रीता ॥ जुषणीयाश्रीरुद्रादिभिःसेवनीया ॥ तथाचभागवते ॥ यत्पादानिःसृतसरित्प्रवरोदकेनतीर्थेनमृध्न्यधिकृतेनशिवःशिवोभूदिति ॥ जगतांहिताजगद्धिता ॥ ६४ ॥ जीवनं
जीवनहेतुः ॥ जीवनेनजलेनप्राणिनांप्राणायस्याःसा जीवनेनप्राणयतिचेष्टयतीतिवाजीवनप्राणाब्रह्मस्वरूपा ॥ कोह्येवान्यात्कःप्राण्याद्यपेअकाशआनंदोनस्यादितिश्रुतेः ॥ जगदिति ॥
परस्मात्पुरुषाब्रह्ममिदंजगदित्यभिधीयतेब्रह्म ॥ ब्रह्मैवेदंविश्वमिदंवारिष्ठंपुरुषएवेदंविश्वमित्यादिश्रुतेः ॥ विश्वंविष्णुरितिस्मृतेश्च ॥ यद्वा गच्छतिसर्वव्याप्नोतीतिजगत् ॥ नित्यः
सर्वगतःस्थाणुरितिस्मृतेः ॥ ज्येष्ठाआद्यामूलकारणत्वात् ॥ जगन्मयीजगत्स्वरूपास्वाध्यस्तविश्वेत्यर्थः ॥ जीवजीवातुलतिका जीवानांप्राणिनांजीवनौषधरूपा ॥ यदाहामरः ॥ जीवातुर्जी
वनौषधमिति ॥ जन्मिजन्मनिवर्हिणी जन्मिनामुत्पत्तिमतामुत्पत्तिनिराकर्त्री ॥ ६५ ॥ जाड्यस्याज्ञानस्यसन्तापस्यवाविध्वंसनंकर्तुंशीलंयस्याःसाजाड्यविध्वंसनकरी ॥ जगद्यो
निर्जगतांकारणम् ॥ जलानांजडानामज्ञानमित्येतत् ॥ आविलेक्कलुपितेवआवृतेवेतिवाजलाविला ॥ अज्ञानेनावृतंज्ञानंतेनमुह्यंतिजंतवइतिभगवदुक्तेः ॥ जलैर्धर्मद्रवरूपैराविलाव्याप्ताइ

तिवा ॥ जगदानंदजननीदर्शनादिनाजनमात्रस्यसुखकर्त्री ॥ जलमेवजलविष्णुः ॥ सलिलएकोद्रेतिश्रुतेः ॥ तस्माज्जाताजलजा ॥ जलजक्षणा कमलक्षणा ॥ ६६ ॥ जनलोचनपीयूषापा
णिमात्रनेत्रासृता ॥ जटातटविहारिणीईश्वरस्यजटाप्रदेशविहारिणी ॥ गंगाजलप्लावितकेशदेशेतिस्मृतेः ॥ जयंतीजयनशीला ॥ शक्रात्मजाऋषभकांतरूपावा ॥ अथाहभगवान्ऋषभदे
वइत्यारभ्यजयंत्यामिंदत्तायामितिभागवतोक्तेः ॥ जंजपूकानिपापानिहंतीतिजंजपूकघ्नी ॥ जन्तुपापघ्नीतिकचित्पाठः ॥ उत्पादितज्ञानशरीरंययासाजनितज्ञानविग्रहा ॥ ६७ ॥ झल्लरी
वाद्यकुशलाझल्लर्यावाद्येऽभिज्ञा ॥ झलज्झालशब्दोजलशब्दानुकरणे झांकारझर्झराशब्दावपि ॥ झलज्झालशब्दायमानेनजलेनावृता ॥ झिंटीशेनमहादेवस्यमूर्तिविशेषेणश्रीकंठादिन्यासप्र
सिद्धेनवंद्याझिंटीशवंद्या ॥ तथाचोक्तंशारदातिलके ॥ श्रीकंठानंतसूक्ष्माश्चत्रिमूर्तिरमरेश्वरः ॥ अधीशोभारभूतिश्चातिथीशःस्थाणुकोहरः ॥ झिंटीशोभौतिकःसद्योजातश्चानुग्रहेश्वरः ॥
अक्रूरश्चमहासेनःषांडशेश्वरमूर्तयइति ॥ झांकारशब्दंकर्तुंशीलंयस्याःसाझांकारकारिणी ॥ झर्झराइतिजलशब्दोवर्ततेयस्याःसाझर्झरावती ॥ ६८ ॥ टीकितंसेवितमशेषपातालंभोगावतीरूपे
णययासाटीकिताशेषपाताला ॥ एनांस्येवा द्रयस्तेषांपाटनेविदारणेटीकिकापाषाणविदारणशस्त्रविशेषरूपिणी ॥ टंकारशब्दोयथास्यात् टंकारशब्देनवानृत्यंतःकल्लोलायस्यांसाटंकारनृत्यत्कल्लो
ला ॥ टीकनीयःस्वतरंगैःसेवनीयोमहांस्तटोयस्याःसाटीकनीयमहातटा ॥ ६९ ॥ डंबरमाडंबरवेगवत्तरमित्येतत् यथास्यात्तथाप्रवहतीतिडंबरप्रवहा ॥ डीनान्युडुडियमानानिन्यानिराजहं

जनलोचनपीयूषाजटातटविहारिणी ॥ जयंतीजंजपूकघ्नीजनितज्ञानविग्रहा ॥ ६७ ॥ झल्लरीवाद्यकुशलाझलज्झालजलावृता ॥ झिंटीशवंद्याझांकारका
रिणीझर्झरावती ॥ ६८ ॥ टीकिताशेषपातालाटंकिंकैनोद्विपाटने ॥ टंकारनृत्यत्कल्लोलाटीकनीयमहातटा ॥ ६९ ॥ डंबरप्रवहाडीनराजहंसकुलाकुला ॥
डमडुमरुहस्ताचडामरोक्तमहांडका ॥ ७० ॥ डौकिताशेषनिर्वाणाढक्कानादचलज्जला ॥ दुंढिविघ्नेशजननीढणडुणितपातका ॥ ७१ ॥ तर्पणीतीर्थतीर्था
चत्रिपथात्रिदशेश्वरी ॥ त्रिलोकगोप्त्रीतोयेशीत्रैलोक्यपरिवंदिता ॥ ७२ ॥ तापत्रितयसंहर्त्रीतेजोबलविवर्धिनी ॥ त्रिलक्ष्यातारणीतारातारापतिकरार्चिता ७३

सानांकुलानितैराकुलाव्याप्ताडीनराजहंसकुलाकुला ॥ डमदितिशब्दायमानोडमरुहस्तेयस्याःसाडमडुमरुहस्ताच ॥ डामरोडामरकल्पोनवाक्षरदेवीमंत्रस्यप्रतिपादकोग्रंथोमहारूपेषुप्रसिद्धस्तत्रो
क्तंप्रतिपादितंमहांडकंमंत्रमयंमहच्छरीरंयस्याःसाडामरोक्तमहांडका ॥ गंगागौर्योर्भेदात् ॥ ७० ॥ डौकितंभक्तेभ्यःसेवितंप्रापितमितियावत् ॥ अशेषनिर्वाणंसालोक्यसामीप्यसा
रूप्यसार्ष्टिसायुज्यलक्षणपंचविधंकेवल्यंययासाडौकिताशेषनिर्वाणा ॥ ढक्कावाद्यविशेषस्तस्यानादवन्नादवंतिचलंतिजलानियस्याःसाढक्कानादचलज्जला ॥ दुंढिश्चासौविघ्नेशश्चेतितथातस्यजननी
दुण्ढिविघ्नेशजननी ॥ ढणदितिशब्दानुकरणे ॥ ढणच्छब्दोयथास्यात्तथादुणितानिदूरीकृतानिपातकानिययासाढणडुणितपातका ॥ ७१ ॥ सर्वास्तर्पयतीतितृप्यंत्यस्यामनयेतिवासर्वेइतितर्पणी ॥
तीर्थानांनिपानागमर्षिजुष्टजलगुरुणांतीर्थतीर्थत्वंययासातीर्थतीर्था ॥ यदाहामरः ॥ निपानागमयोस्तीर्थमृषिजुष्टेजलेगुराविति ॥ त्रिपथा त्रिपुलोकेषुपंथामार्गोयस्याःसात्रिपथा ॥ त्रिदशानांदेवा
नामीश्वरीत्रिदशेश्वरी ॥ त्रिदिवेश्वरीतिकचित्पाठः ॥ त्रिलोकगोपायतीतित्रिलोकगोप्त्री ॥ तोयेशीजलानांतदधिष्ठातृणामीश्वरी ॥ त्रिलोकस्थैर्जनैःपरितोऽभिवादितास्तुतवेतित्रैलोक्यपरिवंदिता ॥
॥ ७२ ॥ अध्यात्मिकाधिदैविकाधिभौतिकापत्रयसंहर्त्री ॥ तेजोबलेविवर्धयितुंशीलंयस्याःसातेजोबलविवर्धिनी ॥ त्रिपुलोकेषुलक्ष्यतेरूपंयस्याइतित्रिलक्ष्या ॥ तारयतिसर्वा

स्तरं त्यनयाऽस्यामितिवार्षेइतितारणी ॥ तारयतिभक्तानितिताराप्रणवरूपानक्षत्ररूपावा ॥ अहल्याद्रौपदीसीततारामंदोदरीतथेत्यत्रोक्ततारारूपावा ॥ तारापतिकरार्चिताचंद्रश्मिभिः पूजिता ॥ अथवातारापतयेचंद्रायशिरोधारणेनकंसुखंरातीतितारापतिकरोरुद्रस्तेनार्चिता ॥ ७३ ॥ त्रैलोक्यपावनीपुण्या त्रैलोक्यपावयंतीतित्रैलोक्यपावन्योगौतमीप्रमुखानद्यस्तासांमध्येपुण्यापुण्यातिशयहेतुः ॥ तुष्टिदासुखदा ॥ तुष्टिरूपिणीतुष्टिस्वरूपा ॥ तृष्णाइच्छातस्याइच्छेत्रीतृष्णाछेत्री ॥ तीर्थमात्राणांसप्तानांवाब्रह्मपुत्राणांमातातीर्थमाता ॥ त्रिविक्रमपदोद्भवा त्रिविक्रमोवामनस्तस्यपादावनेजना ज्ञाता ॥ ७४ ॥ तपइंद्रियमनसामैकाग्र्यम् ॥ मनसश्चंद्रियाणांचणैकाग्र्यपरमंतपइत्युक्तेस्तन्मयीतपोमयीआलोचनमयीत्यर्थः ॥ तपोरूपाकृच्छ्रचांद्रायणादिरूपा ॥ तपःस्तोमफलप्रदातपोनिकर फलदात्री ॥ त्रैलोक्यव्यासुंशीलंयस्याःसात्रैलोक्यव्यापिनी ॥ सर्वव्यापिकेत्यर्थः ॥ तृप्तिस्तृप्तिस्वरूपा ॥ तृप्तिमुखं करोतीति तृप्तिकृत् ॥ तत्त्वरूपिणीचतुर्विंशतितत्त्वरूपिणी परमार्थरूपिणीतिवा ॥ ७५ ॥ त्रैलोक्येसुंदरसौंदर्यस्याःसात्रैलोक्यसुंदरी त्रैलोक्यमनोहरेतिवा ॥ तुर्याऽवस्थात्रयातीता ॥ तदुक्तम् ॥ अहंभावानहंभावौत्यक्त्वासदसतीतथा ॥ यदसक्तंसमंस्वच्छंस्थितंतत्तुर्यमुच्यत इति ॥ तुर्यस्यापिप्रतियोग्यधीनानिरूप्यत्वेनकल्पितत्वात्तदतीतिमातृक्रांतंयत्पदंपरंब्रह्मतत्पददातीति तुर्यातीतपदप्रदा ॥ त्रैलोक्यलक्ष्मीस्त्रैलोक्यसंपत् ॥ त्रैलोक्यस्यलक्ष्मीर्यस्याःसकाशादितिवा ॥ त्रीणिपदान्यस्याइतित्रिपदी ॥ त्रीणिपदाविचक्रमइतिश्रुतेः ॥ त्रिषुलोकेषुपदंस्थानमस्याइतिवा ॥ तथ्याकालत्रयावाध्या ॥ सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मेतिश्रुतेः ॥ तीर्थेषुसाध्वीतीथ्याइतिवापाठः ॥

त्रैलोक्यपावनीपुण्यातुष्टिदातुष्टिरूपिणी ॥ तृष्णाछेत्रीतीर्थमातात्रिविक्रमपदोद्भवा ॥ ७४ ॥ तपोमयीतपोरूपातपःस्तोमफलप्रदा ॥ त्रैलोक्यव्यापिनी तृप्तिस्तृप्तिकृत्तत्त्वरूपिणी ॥ ७५ ॥ त्रैलोक्यसुंदरीतुर्यातुर्यातीतपदप्रदा ॥ त्रैलोक्यलक्ष्मीस्त्रिपदीतथ्यातिमिरचंद्रिका ॥ ७६ ॥ तेजोगर्भातपःसारा त्रिपुरारिशिरोगृहा ॥ त्रयीस्वरूपिणीतन्वीतपनांगजभीतिनुत् ॥ ७७ ॥ तरिस्तरणिजामित्रंतर्पिताशेषपूर्वजा ॥ तुलाविरहितातीव्रपापतूलतनूनपात् ॥ ७८ ॥ दारिद्र्यदमनीदक्षादुष्प्रेक्षादिव्यमंडना ॥ दीक्षावतीदुरावाप्याद्राक्षामधुरवारिभृत् ॥ ७९ ॥

तिमिरमंधकारंतत्रचंद्रिकाकौमुदीवोज्ज्वला ॥ तिमिरमज्ञानंतस्यचंद्रिकानाशिकेत्यर्थइतिवा ॥ ७६ ॥ ईश्वरस्यतेजोवीर्यमग्निनात्यक्तंगर्भेयस्याःसातेजोगर्भा ॥ तपसांसारोवलंयस्याःसातपः सारा ॥ तपसांसारभूतेतिवा ॥ त्रिपुरारेशिरोगृह्यस्याःसात्रिपुरारिशिरोगृहा ॥ त्रयीस्वरूपिणीवेदत्रयरूपा ॥ तनोतिप्रपंचजातमितितन्वी ॥ उकारश्छांदसः ॥ सुंदरीतिवा ॥ गंगानामसहस्रे स्मिंश्चतुर्थेविवृतेशते ॥ यददृष्टमभूदत्रतद्विश्वेशेसमर्पितम् ॥ ४ ॥ तपनांगजस्ययमस्यभीतिमपनुदतीतितपनांगजभीतिनुत् ॥ ७७ ॥ तरत्यज्ञानंतत्कार्यमितितरिःभक्तानांसं सारार्णवनौस्वरूपेतिवा ॥ तरणिजोयमस्तस्यामित्रम् ॥ तदधिकारखंडनात् ॥ तरणिजायायमुनायामित्रमितिवा ॥ तर्पितास्तृप्तिंप्रापिताअशेषाभगीरथस्यपूर्वजाःप्रपितामहाअशेषाणां जनानांपूर्वजाःपितृपितामहाद्याययेतिवासातर्पिताशेषपूर्वजा ॥ तुलाविरहितापरिमाणमतीत्यर्थः ॥ तीव्रपापान्येवतूलानितेषुतनूनपाद्ब्रह्मिस्तद्वाहिकेत्यर्थः ॥ ७८ ॥ दारिद्र्यदमनी दौर्गत्यच्छेत्री ॥ दक्षाभुक्तिमुक्तिप्रदानेचतुरा ॥ दक्षभार्याप्रसूतिरूपावा ॥ प्रसूतिमानवीदक्षउपयेमेह्यजात्मजइतिभागवतोक्तेः ॥ दीक्षेतिकचित् ॥ दुष्प्रेक्षाभक्तिमन्तरेणद्रष्टमश क्त्वा ॥ दिव्यमलौकिकमंडनंभूषणंयस्याःसादिव्यमंडना ॥ वैदिकीतांत्रिकीचदीक्षावर्तयेयस्याःसादीक्षावती ॥ दुरावाप्याज्ञानमन्तरेणप्राप्तुमशक्या ॥ तमेवविदित्वाऽतिमृत्युमेतिनान्यः

पंथाविद्यतेऽयनायेति श्रुतेः ॥ द्वाक्षामृद्धीकातद्वन्मधुरवारिविभर्तीति द्वाक्षामधुरवारिभृत् ॥ ७९ ॥ दर्शितप्रकाशितमायाविनेवगंधर्वनगरादिकमनेकं नानाविधं कुतुकं कौतुकं जगलक्षणमाश्चर्य्यया सा दर्शितानेककुतुका ॥ दुष्टानियानि दुर्जयदुःखानितानि हरतीति तथा ॥ दुष्टदुर्जयदुःखकृदिति पाठे दुष्टानां दुर्जयदुःखकृदित्यर्थः ॥ दैन्यं कार्पण्यं हरतीति दैन्यहत् ॥ दैत्यहदिति पाठे दैत्यान् हरति सा दर्शितानेककुतुका ॥ विष्णुपादार्घ्यसंभूतेति स्मृतेः ॥ ८० ॥ दन्दशूकाः नाशयतीत्यर्थः ॥ दुरितानि हन्तीति दुरितघ्नी च ॥ दनोरपत्यानि दानवास्तेषामरेर्विष्णोः पदाब्जात्पादपद्मा जाता दानवारिपदाब्जजा ॥ विष्णुपादार्घ्यसंभूतेति स्मृतेः ॥ ८० ॥ दन्दशूकाः सर्पास्तेषां विषं हन्तीति दन्दशूकविषघ्नी च ॥ दारिताविदारिताऽघौघसंततिः पापपरंपरायया सा दारिताघौघसंततिः ॥ द्रवतीति द्रुतावेगमामिनीति यावत् ॥ मन्दारपारिजातसंतानकल्पवृक्षहरिचंदनैर्व्याप्ता देवदुमच्छन्ना ॥ दुर्बाराणि प्रायश्चित्तादिभिश्छेत्तुमशक्यान्यघानि पापानि विधातुं शीलं यस्याः सा दुर्बाराघविधातिनी ॥ उक्तं च ॥ प्रायश्चित्तं यदित्यात्तव जलकाणिका ब्रह्महत्यादिपापेकस्त्वांस्तो तुं समर्थस्त्रिजगद्धरे देवि गेन मस्ते इति ॥ ८१ ॥ दमग्राह्या दमादिसाधनचतुष्टयैः प्राप्या ॥ तथा च श्रुतिः ॥ शांतो दांत उपरतस्ति तिक्षुः समाहितो भूत्वा तमन्येवात्मानं पश्येदिति ॥ देवमाताऽदितिस्वरूपा ॥ देवलोकप्रदर्शिनी ब्रह्मलोकादिप्रापयित्री ॥ देवः स्वप्रकाशः स एव लोक्यत इति लोकस्तत्प्रदर्शिनीति वा ॥ देवदेवप्रिया विश्वेश्वरवल्लभा ॥ देवीद्योतमाना स्वप्रकाशेत्यर्थः ॥

दर्शितानेककुतुका दुष्टदुर्जयदुःखहत् ॥ दैन्यहद्दुरितघ्नी च दानवारिपदाब्जजा ॥ ८० ॥ दन्दशूकविषघ्नी च दारिताघौघसंततिः ॥ द्रुता देवदुमच्छन्ना दुर्बाराघविधातिनी ॥ ८१ ॥ दमग्राह्या देवमाता देवलोकप्रदर्शिनी ॥ देवदेवप्रिया देवी दिक्पालपददायिनी ॥ ८२ ॥ दीर्घायुः कारिणी दीर्घादोग्ध्रीदूषणवर्जिता ॥ दुग्धांबुवाहिनी दोह्यादिव्यादिव्यगतिप्रदा ॥ ८३ ॥ द्युनदी दीनशरणं देहि देहनिवारिणी ॥ द्राघीयसी दाघहं त्रीदितपातकसंततिः ॥ ८४ ॥ दूरदेशांतरचरी दुर्गमा देववल्लभा ॥ दुर्वृत्तघ्नी दुर्विगाह्या दयाधारा दयावती ॥ ८५ ॥

दिक्पालपददायिनी इंद्रादिपदप्रापयित्रीत्यर्थः ॥ ८२ ॥ दीर्घमायुः कर्तुं शीलं यस्याः सा दीर्घायुः कारिणी ॥ दीर्घाऽनवाच्छन्ना ॥ दोग्ध्रीधर्मार्थकाममोक्षप्रसवा ॥ दूषणवर्जिता अविद्यातत्कार्यरहितेत्यर्थः ॥ दुग्धमेवांबुवाहितुं शीलं यस्याः सा तथा ॥ गौरूपधरा पृथ्वीस्वरूपेत्यर्थः ॥ सा हि दुग्धांबुना चतुःसमुद्रं प्ररितवती ॥ अतएव कालिदासोपिकथयति स्म ॥ पयोधरीभूतचतुःसमुद्रांजुगोपगौरूपधरामिवोर्वीमिति ॥ धर्मार्थकाममोक्षानुदुह्यतीति दोह्या ॥ धर्मार्थकाममोक्षाय स्वाः प्राप्यन्त इत्यर्थः ॥ दिवि भवादिव्याऽलौकिकीत्यर्थः ॥ दिव्यगतिप्रदाऽलौकिकपदप्रदेत्यर्थः ॥ ८३ ॥ दियोनदी द्युनदी स्वर्गगेत्यर्थः ॥ दीनशरणं दीनानां महापातकिनामपिशरणं रक्षित्री ॥ तदुक्तम् ॥ मातापिसंत्यजेत्पुत्रं ब्रह्महत्यादिकारिणम् ॥ त्वंपुनर्गाहितं मग्नं पुनीषे दीनवत्सले इति ॥ देहि देहनिवारिणी अविद्यानिरासेन जीवोपाधिभूतदेहद्वयविनाशिनीत्यर्थः ॥ द्राघीयसी दीर्घा महत्तेरित्यावदित्यर्थः ॥ महान्तं विभुमात्मानम् महतो महीयानित्यादि श्रुतेः ॥ दाघहं त्रीसन्तापच्छेत्री ॥ दित्वा खंडितापातकसंततिः पापपरंपरायया सा दितपातकसंततिः ॥ ८४ ॥ दूरदेशांतरे चर्तुं शीलं यस्याः सा दूरदेशांतरचरी ॥ दूरदेशस्थितापि स्वस्मर्तृणां सर्वपापनाशिनीत्यर्थः ॥ श्रद्धाभक्तिध्यानयमाद्यैर्विनागम्यत इति दुर्गमा ॥ तदुक्तम् ॥ श्रद्धाभक्तिध्यानयमाद्यैर्यतमानैर्ज्ञातुं शक्यो देव इहैवाशुयईशः ॥ दुर्विज्ञेयो जन्मशतैश्चापि विना तैस्तत्संसारध्वांतविनाशं हरिमीडयति ॥ देवानामभी

शदेववल्लभा ॥ देवः श्रीविष्णुः श्रीरुद्रोवावल्लभायस्याः सातथोतिवा ॥ दुर्वृत्तान्दुष्टान्पाप्मनोवाहंतीतिदुर्वृत्तघ्नी ॥ दुर्विगाह्याऽनुग्रहमंतरेणप्राप्तुमशक्या ॥ दुर्विगाहेतिपाठेपिसएवार्थः ॥ दयाधाराकृपा
 धिकरणम् ॥ दयावतीकृपायुक्ता ॥ ८५ ॥ दुर्दुःखेनासदनमासादनंज्ञानंप्राप्तिर्वायस्याः सा ॥ दानेपुरुषार्थचतुष्टयप्रदानेशीलंस्वभावोयस्याः सादानशीला ॥ द्रवितुंनिरंतरंगंतुपापसंधानवाद्रव
 यितुंशीलंस्वभावोयस्याः साद्राविणी ॥ द्रुहिणेनब्रह्मणास्तुताद्रुहिणस्तुता ॥ दैत्यदानवयोः संशुद्धिकर्तुंशीलंयस्याः सादैत्यदानवसंशुद्धिकर्त्री ॥ दुष्टांबुद्धिहर्तुंशीलंयस्याः सादुर्बुद्धिहारिणी ॥ ८६ ॥
 सरणंसारः दानेनसारोज्ञानंयस्याः सादानसारा ॥ तमेतंवेदानुवचनेनब्राह्मणाविविदिषंतियज्ञेनदानेनतपसाऽनाशकेनेतिश्रुतेः ॥ दययासारोज्ञानंयस्याः सादयासारा ॥ द्यादिवंभूमिचविगाहितुंशीलं
 यस्याः साद्यावाभूमिविगाहिनी ॥ दृष्टफलमैहिकसुखादिदृष्टफलं पारलौकिकंस्वर्गमोक्षादितयोः प्राप्तिर्यस्याः सादृष्टादृष्टफलप्राप्तिः ॥ देवसमूहैरभिवंदितास्तुत्यावादेवतावृंदवंदिता ॥ सर्वदेवैर्नमस्कृता
 इतिवाराहेः ॥ ८७ ॥ दीर्घमहद्व्रतसंकल्पः सृष्ट्यादिलक्षणंयस्याः सादीर्घव्रता ॥ दीर्घादृष्टिर्ज्ञानंयस्याः सादीर्घदृष्टिपरिच्छिन्नज्ञानस्वरूपा ॥ दीप्तंशंखकुंदंदुवदुज्ज्वलंतोयंयस्याः सादीप्ततोया ॥
 तदुक्तंवाराहे ॥ शंखकुंदंदुधवलेति ॥ दुःखेनालभनंप्राप्तिर्यस्याः सादुरालभा ॥ दुर्लभेत्यर्थः ॥ दंडयित्रीदंडकर्त्रीकारयित्रीतिवा ॥ दंडनीतिरर्थशास्त्ररूपा ॥ दुष्टेषुपापेषुदंडधारयंतियेतेदुष्टदंड
 धराराजादयस्तेरर्चिता ॥ ८८ ॥ दुरोदरंघूतादिदुर्वृत्ततद्वृत्तंशीलंयस्याः सादुरोदरघ्ना ॥ दावोवनाग्निस्तद्वर्चिर्दीप्तिर्यस्याः सादावार्चिः ॥ द्रवतीतिद्रवत्वकार्यव्याप्नुवत्परिपूर्णमित्यर्थः ॥ द्रव्याणां

दुरासदादानशीलाद्राविणीद्रुहिणस्तुता ॥ दैत्यदानवसंशुद्धिकर्त्रीदुर्बुद्धिहारिणी ॥ ८६ ॥ दानसारादयासाराद्यावाभूमिविगाहिनी ॥ दृष्टादृष्टफलप्राप्तिर्दे
 वतावृंदवंदिता ॥ ८७ ॥ दीर्घव्रतादीर्घदृष्टिर्दीप्ततोयादुरालभा ॥ दंडयित्रीदंडनीतिर्दुष्टदंडधरार्चिता ॥ ८८ ॥ दुरोदरघ्नीदावार्चिर्द्रवद्रव्यैकशेवधिः ॥
 दीनसंतापशमनीदात्रीदवथुवैरिणी ॥ ८९ ॥ दरीविदारणपरादांतादांतजनप्रिया ॥ दारिताद्रितटादुर्गादुर्गारण्यप्रचारिणी ॥ ९० ॥ धर्मद्रवाधर्मधुराधे
 नुर्धाराधृतिध्रुवा ॥ धेनुदानफलस्पर्शाधर्मकामार्थमोक्षदा ॥ ९१ ॥

सर्वपदार्थानामेकः शेवधिर्मुख्यानिधिर्मुख्यआश्रयइत्यर्थः ॥ द्रव्यैकशेवधिः ॥ दीनानांसंसारंगारेपापच्यमानानांसंतापानाध्यात्मिकादितापानशमयितुंशीलंयस्याः सादीनसंतापशमनी ॥ दीनसंताप
 शमनेतिपाठेपिसएवार्थः ॥ दात्रीपुरुषार्थचतुष्टयदानकर्त्री ॥ दवथुवैरिणीसंसारभयजन्यकंपनाशिनी ॥ ८९ ॥ दरीविदारणंपरंतात्पर्यंयस्याः सादरीविदारणपरा ॥ तदुक्तंवाराहे ॥ विंध्यपापाण
 भेदिनीति ॥ दांतावशीकृतेंद्रिया ॥ दांतजनानांप्रियादांतजनावांप्रियायस्याः सादांतजनप्रिया ॥ दारितमद्रितटंयस्यासादारिताद्रितटा ॥ दुर्गनामानंदैत्यंहतवतीतिदुर्गागौरी ॥ तथाचात्रैवदेवीवाक्यम् ॥
 अद्यप्रभृतिमेनामदुर्गेतिख्यातिमेष्यति ॥ दुर्गदैत्यस्यसमेघातनादितिदुर्गमादिति ॥ तद्रूपा ॥ गंगागौर्यंतरंयच्चयोब्रूतेमृदुर्धस्तिमुदतिभविष्येदर्शनात् ॥ दुर्गारण्येदुर्गमेवनेदुर्गासुरएवारण्यंमुभयत्रप्र
 चर्तुंप्रहर्तुंचशीलंयस्याः सादुर्गारण्यप्रचारिणी ॥ ९० ॥ धर्मरूपोद्रवोयस्याधर्मात्मकद्रवस्वरूपासाधर्मद्रवा ॥ तथाचवाराहे ॥ धर्मस्तुद्रवरूपेणब्रह्मणानिर्मितःपुरा ॥ तद्वैगंगेतिविख्यातेति ॥
 धर्मधुराधर्मश्रेष्ठासर्वोत्कृष्टधर्मरूपेत्यर्थः ॥ अयंतुपरमोयधर्मोयोगेनात्मदर्शनमितियाज्ञवल्क्योक्तः ॥ धेनुःकामधेनुस्वरूपा ॥ धेनूनामस्मिकामधुगितिभगवद्रचनात् ॥ धीराविदुषी ॥ यद्वा
 धियमद्वैतबुद्धिरातिददातीतिधीरा ॥ उक्तंच ॥ ईश्वरानुग्रहादेवपुंसामद्वैतवासनेति ॥ धृतिधारिका ॥ ससेतुर्विधृतिलोकांनामसंभेदायेतिश्रुतेः ॥ ध्रुवानित्यानिश्चलावा ॥ एतदप्रमेयंध्रुवमितिश्रुतेः ॥

कूटस्थमचलं ध्रुवमिति स्मृतेश्च ॥ धेनुदानस्य फलं यस्मात्तादृशः स्पर्शो धेनुदानस्य यः फलं पुण्यं तेन वा स्पर्शो यस्याः सा धेनुदानफलस्पर्शा ॥ धेनुदानध्रुवस्पर्शेति कचित्पाठः ॥ धर्मकामार्थमोक्षदा पुरुषार्थ
चतुष्टयदात्री ॥ ९१ ॥ धर्मरूपा एवोर्मयस्तद्वाहिनी धर्मोर्मिवाहिनी ॥ धुर्याश्रेष्ठा ॥ धात्रीजनयित्री पोष्टी पृथ्वीति वा ॥ धात्रीविभूषणं पृथ्व्या अलंकरणम् ॥ धात्रीविभूषणेति कचित्पाठः ॥
धर्मिणी जगदुत्पत्त्यादि धर्मवती पुण्यवतीति वा ॥ धर्मे धर्म एव वाशीलं स्वभावो यस्याः सा धर्मशीला ॥ धन्विनां कोटिभिः कृतमवनयस्यास्तत्कोटीनां वा कृतमवनयया सा धन्विकोटिकृतावना ॥ तथा
चोक्तम् ॥ धनुषां कोटिभिर्ब्रह्मतदर्धं जाह्नवीजलम् ॥ तदर्धं च हरेर्नाम तदर्धं स्नानदानयोरिति ॥ ९२ ॥ ध्यातुः पुरुषस्य पापहरा ध्यातृपापहरा ॥ धातृपापहरेति कचित्पाठः ॥ ध्येया बुभुक्षुभिर्मुमुक्षुभिश्च
चित्या ॥ धावनी पवित्रकारिणी गमनशीला वा ॥ धूर्तविभूतं नाशितमित्येतत् कल्मषं यया सा धूतकल्मषा ॥ गंगानामसहस्रेऽस्मिन्पंचमेविवृते शते ॥ यददृष्टमभूदत्र तद्विश्वेशे समर्पितम् ॥ ९३ ॥ धर्मा धर्मलक्षणौ यौ गुणौ तयो
रूपा धारा ॥ धर्मध्रियतइति वा धर्मधारा ॥ धर्माणां मध्ये साराश्रेष्ठा धर्मसारा ॥ धनं ददातीति धनदा ॥ धनवर्धिनी धनवृद्धिकर्त्री ॥ धृतिवर्द्धिनीति कचित्पाठः ॥ ९३ ॥ धर्मा धर्मलक्षणौ यौ गुणौ तयो
श्चेत्त्रिभेत्री धर्मा धर्मगुणच्छेत्री ॥ धत्तूरकुसुमानि प्रियाणि यस्याः सा धत्तूरकुसुमप्रिया ॥ धर्मे शीतन्नियंत्री ॥ धर्मशास्त्रं जानातीति धर्मशास्त्राज्ञानं बोधनं यस्याः सा धर्मशास्त्रज्ञा ॥ धनं च धान्यं च धन
धान्येतयोर्वृद्धिकर्त्री धनधान्यसमृद्धिकृत् ॥ ९४ ॥ धर्मलभ्या योगैकप्राप्या ॥ धर्मस्वरूपं जलं यस्याः सा धर्मजला ॥ धर्मस्य प्रसवो यस्याः सा धर्मप्रसवा ॥ धर्मो दियत्वेन वर्तते यस्याः सा धर्मिणी

धर्मोर्मिवाहिनी धुर्या धात्री धात्रीविभूषणम् ॥ धर्मिणी धर्मशीला च धन्विकोटिकृतावना ॥ ९२ ॥ ध्यातृपापहरा ध्येया धावनी धूतकल्मषा ॥ धर्मधारा धर्म
सारा धनदा धनवर्धिनी ॥ ९३ ॥ धर्मा धर्मगुणच्छेत्री धत्तूरकुसुमप्रिया ॥ धर्मे शी धर्मशास्त्रज्ञा धनधान्यसमृद्धिकृत् ॥ ९४ ॥ धर्मलभ्या धर्मजला धर्म
प्रसवधर्मिणी ॥ ध्यानगम्यस्वरूपा च धरणी धातृपूजिता ॥ ९५ ॥ धूर्ध्वर्जटिजटा संस्था धन्या धी धारणावती ॥ नंदानिर्वाणजननी नंदिनी नुन्नपातका ॥
॥ ९६ ॥ निषिद्धविघ्ननिचयानि जानंदप्रकाशिनी ॥ नभोगणचरी नूतिर्नम्या नारायणी नुता ॥ ९७ ॥ निर्मलानिर्मलाख्या नानाशिनी तापसंप
दाम् ॥ नियतानित्यसुखदानानाश्चर्यमहानिधिः ॥ ९८ ॥

सा च साचेति सा विशेषणं नामैकम् ॥ धर्मस्य प्रसवलक्षणो धर्मो वर्तते यस्याः सा धर्मप्रसवधर्मिणीति वा ॥ ध्यानेन गम्यं स्वरूपं यस्याः सा ध्यानगम्यस्वरूपा च ॥ धरणी पृथ्वीरूपा ॥ धातृपूजिता ब्रह्मा
चिता ॥ ९५ ॥ धूनयति पापानीति धूः ॥ धूर्जटेरीश्वरस्य जटायां संस्था संस्थितिर्यस्याः सा धूर्जटिजटा संस्था ॥ धन्या कृतार्था धनया हिता धन्येति वा ॥ धीः सामान्यात्मिका बुद्धिः ॥ धारणा
वती तद्विशेषरूपा ॥ नन्दा तन्नाम्नी ॥ तदुक्तं नन्दाचालकनंदाचेति ॥ निर्वाणजननी कैवल्यसंपादयित्री ॥ नंदयितुं शीलं यस्याः सानां दिनी वसिष्ठधेनुरूपा वा ॥ नुन्नानि दूरीकृतानि
पातकानि यया सानुन्नपातका ॥ ९६ ॥ निषिद्धा उत्सादिता विघ्ननिचया यया सानिषिद्धविघ्ननिचया ॥ निजानंदो ब्रह्मानंदस्तं प्रकाशयितुं शीलं यस्याः सानिजानन्दप्रकाशिनी ॥ नभोगणचरी
आकाशमार्गवहा ॥ नूतिः स्तुतिस्वरूपा ॥ दीर्घत्वमार्षम् ॥ नम्या वंद्या ॥ नारायणी नारायणशक्तिः ॥ नुता ब्रह्मैन्द्रादिभिः स्तुता ॥ ९७ ॥ निर्गतः संसाररूपो मलो यस्याः सानिर्मला ॥ निर्मलं
संसारनाशकमाख्यानं कथनं यस्याः सानिर्मलाख्याना ॥ नाशिनी तापसंपदां तापपरंपराणां विधातिनी ॥ नियता एकरूपा ॥ नितरां यता संयता इति वा ॥ नित्यसुखं ददातीति नित्यसुखदा ॥
नानाश्चर्यमहानिधिः नानाश्चर्यजगत्तत्त्वमहानिधिः परममधिष्ठानमित्यर्थः ॥ ९८ ॥

नदीसरिद्रूपा ॥ नदसरोमातानदानां सरसांचजनयित्री ॥ नायिकाश्रेष्ठा सर्वनियन्त्रीत्यर्थः ॥ नृपकर्मस्वरूपावेत्यर्थः ॥ नाकदीर्घिकास्वर्गवापीस्वरूपा ॥ नष्टानां संसारेपतिता नानुद्धरणे
मोचनेवीरादक्षानष्टोद्धरणवीराच ॥ नंदयतिसमृद्धान्करोतीति नन्दना ॥ नंदमानन्दसमृद्धिवादातुंशील्यस्याः सानन्ददायिनी ॥ ९९ ॥ निर्णिकतपवित्रीकृतमशेषभुवनययासानिर्णिकाशेषभुवना
निर्गतः संगः संबध्योयस्याः सानिःसंगा ॥ असंगो न हि सज्जत इति श्रुतेः ॥ निर्गत उपद्रव आध्यात्मिकादिलक्षणोयस्याः सानिरुपद्रवा ॥ निर्गत आलंब आश्रयोयस्याः सानिरालंबा ॥ स्वमहिमप्रति
ष्ठितेत्यर्थः ॥ सभगवान्कास्मिन्प्रतिष्ठितः स्वमहिमिनीति श्रुतेः ॥ निष्प्रपंचाप्रपंचास्तीता ॥ एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः ॥ निःशेषेण नाशितं महामलमज्ञानं ययासानिर्णाशितमहामला ॥ १०० ॥ निर्मल
ज्ञानजननी ब्रह्मात्मैकत्वज्ञानोत्पादिनी ॥ निःशेषाये प्राणितापा आध्यात्मिकादिलक्षणास्तान्हरतीति निःशेषप्राणितापहृत् ॥ नित्य उत्सवोयस्याः सानित्योत्सवा ॥ नित्येन सुखेन स्वरूपानंदेन नित्यं
सर्वदा वातृमानित्यतृप्ता ॥ नमस्कार्यानमस्कारविषया ॥ अंजनमज्ञानं तद्रहितानिरंजना ॥ १ ॥ निष्ठाकाष्ठानियम इति यावत् तद्वतीति निष्ठावती ॥ निर्निर्गत आतंक आशंकायस्याः सानिरा
तंका ॥ तत्र को मोहः कः शोक इति श्रुतेः ॥ निर्निर्गतः पापलेपोयस्याः सानिलेंपा ॥ शुद्धमपापविद्धमिति श्रुतेः ॥ निश्चलः कूटस्थ आत्मायस्याः सानिश्चलात्मिका ॥ निर्गतमवद्यं दूषणंयस्याः सानिर

नदीनदसरोमातानायिकानाकदीर्घिका ॥ नष्टोद्धरणवीराचनंदनानंददायिनी ॥ ९९ ॥ निर्णिकाशेषभुवनानिःसंगानिरुपद्रवा ॥ निरालंबानिष्प्रप
चानिर्णाशितमहामला ॥ १०० ॥ निर्मलज्ञानजननी निःशेषप्राणितापहृत् ॥ नित्योत्सवानित्यतृप्तानमस्कार्यानिरंजना ॥ १ ॥ निष्ठावतीनिरातका
निलेंपानिश्चलात्मिका ॥ निरवद्या निरीहा च नीललोहितमूर्धगा ॥ २ ॥ नंदिभृंगिगणस्तुत्यानागानंदानगात्मजा ॥ निष्प्रत्यूहानाकनदीनिरयार्णवदी
र्घनौः ॥ ३ ॥ पुण्यप्रदापुण्यगर्भापुण्यापुण्यतरंगिणी ॥ पृथुः पृथुफलापूर्णाप्रणतार्तिप्रभंजिनी ॥ ४ ॥ प्राणदाप्राणिजननी प्राणेशीप्राणरूपिणी ॥
पद्मालयापराशक्तिः पुरजित्परमप्रिया ॥ ५ ॥

वद्या ॥ निरवद्यनिंजनमिति श्रुतेः ॥ निरीहाचेष्टारहिता ॥ कूटस्थमचलं भुवमिति स्मृतेः ॥ च नीललोहितमूर्धगा विश्वेश्वरमस्तकगा ॥ २ ॥ नंदिभृंगिगणस्तुत्या नंदीचभृंगीवगणाश्च नं
दिभृंगिगणास्तैस्तावेवागणौताभ्यांस्तुत्यास्तुत्यर्हा ॥ नागानागस्वरूपा ॥ नंदयतीति नंदासमृद्धिदेत्यर्थः ॥ नगात्मजा हि भवतो दुहिता ॥ हिमाचलकृताश्रयेति स्मृतेः ॥ निष्प्रत्यूहा विप्ररहिता
निर्गतः प्रत्यूहोयस्या इति वा ॥ नाकनदीस्वर्गनदी ॥ निरयार्णवस्य पापसमुद्रस्य दीर्घानौः पारप्रापिकामहतीनौकेत्यर्थः ॥ ३ ॥ पुण्यप्रददातीति पुण्यप्रदा ॥ पुण्यं गर्भेयस्याः सापुण्यगर्भा ॥
पुण्यापुण्यस्वरूपा ॥ तद्धेतुत्वात् ॥ पुण्यरूपा स्तरंगाविद्यंतेयस्याः सापुण्यनदीति वापुण्यतरंगिणी ॥ पृथुर्महतीपरिपूर्णेत्यर्थः ॥ पृथुवताररूपा वा ॥ पृथूनिमहांतिफलानियस्याः सापृथुफला ॥
पूर्णा सर्वव्यापिका अनवच्छिन्नप्रवाहरूपा वा ॥ प्रणतानामार्तिप्रभंजितुंशील्यस्याः साप्रणतार्तिप्रभंजिनी ॥ ४ ॥ प्राणान्ददाति भक्तानामभक्तानां खंडयतीति वा प्राणदा ॥ प्राणिजननी जंतूत्पा
दिनी ॥ प्राणेशीप्राणानां नियन्त्री ॥ प्राणो हिरण्यगर्भः समष्टिरूपस्तद्रूपवर्ततेयस्याः साप्राणरूपिणी ॥ हिरण्यगर्भः समवर्ततायेत्यादि श्रुतेः ॥ पद्ममालयोयस्याः सापद्मालया लक्ष्मीस्वरूपे
त्यर्थः ॥ पराशक्तिर्मायाख्यातद्रूपा ॥ परास्यशक्तिर्विविधैश्वर्यत इति श्रुतेः ॥ पुरजितस्त्रिपुरारः परमाचासौ प्रियाचेति पुरजित्परमप्रिया ॥ ५ ॥

परासर्वोत्कृष्टा ॥ नतत्समश्चाप्यधिकश्चदृश्यतइति श्रुतेः ॥ परफलस्यैकैवल्यस्य प्राप्तिर्यस्याः सा परफलप्राप्तिः ॥ त्वमापीतापीतांबरपुरनिवासंवितरसीत्युक्तेः ॥ पावनीसर्वपापशोधनी ॥ प्रायश्चित्तं
यदिस्यात्तत्रजलकणिकाब्रह्महत्यादिपापेइत्युक्तेः ॥ च पयस्विनीप्रशस्तजलवतीपुण्यतोयेत्यर्थः ॥ परमानंदोययापरानंदस्वरूपावासापरानंदा ॥ स्त्रीत्वमार्गम् ॥ प्रकृष्टोऽर्थोयस्याः सा प्रकृष्टार्था ॥
प्रतिष्ठित्यस्यां सर्वमिति प्रतिष्ठा ॥ पालनीपालनकर्त्री ॥ परापरस्वरूपा पूरयतीति वापरा ॥ ६ ॥ पुराणेषु पठिता पुराणपठिता तत्प्रतिपाद्या ॥ अथवा पुराणः परमात्मा तद्रूपत्वेन पठिता कथितेत्यर्थः ॥
प्रीतासर्वेषां प्रियतमा सर्वान्प्रीणातीति वा ॥ प्रणवाक्षरमुञ्जकारस्तदूपिणी ॥ पार्वतीभवानीरूपा ॥ प्रेमसंपन्ना प्रीतिसंयुक्ता परप्रेमास्पद इत्यर्थः ॥ पञ्चानां जीवानां पाशाश्चतुर्विंशतितत्त्वानितेषां विमोचनी
पशुपाशविमोचनी ॥ विनाशिनीति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ गंगानामसहस्रेस्मिन् विवृते द्विस्त्रिकेशेते ॥ यददृष्टमभूदत्र तद्विश्वेशे समर्पितम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ परमात्मस्वरूपा च परब्रह्मैकलक्षणा च ॥ परब्रह्मप्रका
शिनी परब्रह्मप्रकाशकारिणी ॥ परमानंदस्य नितरां स्पंदश्चलनं तद्व्यभिच्यक्तिर्यस्याः पुण्यकर्महेतुत्वात् सा परमानंदनिष्पन्दा ॥ प्रायश्चित्तस्वरूपिणी सर्वपापैकप्रायश्चित्तरूपा ॥ प्रायश्चित्तंतु तत्रैव यत्र
गंगानविद्यतइति स्मृतेः ॥ ८ ॥ पानीयरूपनिर्वाणा जलस्वरूपैकैवल्यमेव जलस्वरूपेण तिष्ठतीत्यर्थः ॥ परित्राणपरायणा भक्तरक्षणे पराश्रयरूपा ॥ पापान्येवं धनानितेषु दुवज्वालावनाग्निशिखा ॥
पापारिः पापानां शत्रुः ॥ पापानिनाम्नानुदतीति पापनामनुत् ॥ ९ ॥ परमैश्वर्यजननी अणिमाद्यैश्वर्यदात्री ॥ प्रकृष्टाज्ञा प्रज्ञा स्वप्रकाशज्ञानैकस्वभावा ॥ प्राज्ञानविद्यते ज्ञोयस्याः साऽज्ञा प्रकृष्टाऽ

परापरफलप्राप्तिः पावनी च पयस्विनी ॥ परानंदा प्रकृष्टार्था प्रतिष्ठा पालनी परा ॥ ६ ॥ पुराणपठिता प्रीता प्रणवाक्षररूपिणी ॥ पार्वती प्रेमसंपन्ना पशुपाश
विमोचनी ॥ ७ ॥ परमात्मस्वरूपा च परब्रह्मप्रकाशिनी ॥ परमानंदनिष्पन्दा प्रायश्चित्तस्वरूपिणी ॥ ८ ॥ पानीयरूपनिर्वाणा परित्राणपरायणा ॥
पापेधनदवज्वाला पापारिः पापनामनुत् ॥ ९ ॥ परमैश्वर्यजननी प्रज्ञा प्राज्ञा परा परा ॥ प्रत्यक्षलक्ष्मीः पद्माक्षी परव्योमामृतस्रवा ॥ ११० ॥ प्रसन्नरूपा प्र
णिधिः पूता प्रत्यक्षदेवता ॥ पिनाकि परमप्रीता परमेष्ठिकमंडलुः ॥ ११ ॥ पद्मनाभपदार्घ्येण प्रसूता पद्ममालिनी ॥ परर्द्धिदा पुष्टिकरी पथ्यापूर्तिः
प्रभावती ॥ १२ ॥ पुनानापीतगर्भघ्नी पापपर्वतनाशिनी ॥ फलिनी फलहस्ता च फुल्लंबुजविलोचना ॥ १३ ॥

ज्ञा प्राज्ञा विदुषीति वा ॥ परापराकार्यकारणरूपा ॥ परावरा इति पाठेऽपि हेरिण्यगर्भादयः अवरानि कृष्टायस्याः सा तथा ॥ प्रत्यक्षलक्ष्मीरपरोक्षनिर्वाणश्रीर्यस्याः सा प्रत्यक्षलक्ष्मीः साक्षालक्ष्मीस्वरूपेति वा ॥
पद्मेपद्मपत्रे इवाऽक्षिणीयस्याः सा पद्माक्षी ॥ परव्योमपरमाकाशरूपममृतमरणरहितं स्वरूपं भक्तेभ्यः स्रवति प्रयच्छतीति परव्योमामृतस्रवा ॥ आकाशस्तल्लिङ्गादिति न्यायात् ॥ ११० ॥ प्रसन्नमज्ञानं
तत्कार्यरूपमलेन न संस्पृष्टं रूपं स्वरूपं यस्याः सा प्रसन्नरूपा ॥ प्रकर्षेण निर्धीयते कार्यजातं प्रलयकालेऽस्यामिति प्रणिधिः ॥ पुनातीति पूता परमपवित्रस्वरूपा ॥ पवित्राणां पवित्रं यइति स्मृतेः ॥ प्रत्यक्षदेवताऽ
परोक्षप्रत्यक्चैतन्यरूपा ॥ यत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ पिनाकि परमप्रीता विश्वेश्वरस्यात्यंतवल्लभा ॥ परमेष्ठिनो ब्रह्मणः कमंडलुराश्रयत्वेन यस्याः सा परमेष्ठिकमंडलुः ॥ आदावादिपितामहस्य नियमव्यापा
रपात्रे जलमित्युक्तेः ॥ ११ ॥ पद्मनाभपदार्घ्येण प्रसूता विष्णुपादार्घ्येण संभूता ॥ पश्चात्पन्नगशायिनो भगवतः पादोदकं पावनम् ॥ विष्णुपादार्घ्यसंभूतेत्याद्युक्तेः ॥ पद्मनाभपदाघातप्रसूतेति वा पाठः ॥
पद्मानां मालावर्तयेत्यस्याः सा पद्ममालिनी ॥ परामृद्धिं ददातीति परर्द्धिदा ॥ पुष्टिकरोतीति पुष्टिकरी ॥ पथ्या संसाररोगस्य पथ्यस्वरूपा ॥ पूर्तिः परिपूर्णरूपा उदरादिभरणरूपा वा ॥ प्रभावती प्रकाशवती ॥
॥ १२ ॥ पुनातीति पुनानां ॥ पीतानां पापं कर्तृणां पीतासतीति वा गर्भघ्नी ॥ पापान्येव पर्वतास्तात्राशितुंशीलं यस्याः सा पापपर्वतनाशिनी ॥ फलं देयत्वेन वर्तयेत्यस्याः सा फलिनी ॥ भक्तेभ्यो

दातुंफलं हस्ते इव यस्याः साफलहस्ता फलं मातुलिङ्गादिफलं हस्ते यस्या इति वा ॥ च फुल्लं बुजानीव विकसितानि लोचनानि यस्याः सा फुल्लं बुजविलोचना ॥ १३ ॥ फालितं खंडितमेनसां पापानां महाक्षेत्रं
यथा सा फालितैर्नो महाक्षेत्रा ॥ भोगवती रूपेण सर्पलोकाभूषणरूपा फणिलोकविभूषणम् ॥ फेनच्छलेन प्रणुन्नानि दूरीकृतानि एनां सिपापानि यस्याः सा फेनच्छलप्रणुन्नैनाः ॥ फुल्लं विकसितं यत्कैरवंकुमुदतं द्रं
ध इव गंधस्तद्वंधो वा वर्तते यस्याः सा फुल्लकैरवगंधिनी ॥ १४ ॥ फेनिलं फेनयुक्तं यदच्छमं बुतस्य या धारा प्रवाहस्तेनाभादीतिर्यस्यास्तत्स्वरूपा वा सा फेनिलाच्छांबुधाराभा ॥ फुडितिशब्दानुकरणम् ॥ फुडि
ति शब्देनोच्चाटितं पातकं यस्याः सा फुडुच्चाटितपातका ॥ फाणितं पक्वान्निशेषमिव स्वादुसलिलं यस्याः सा फाणितस्वादुसलिला ॥ फांटं तं तद्वत्पथ्यं यज्जलं तेनाविलासा फाण्टपथ्यजलाविला ॥ १५ ॥
विश्वेषां माता विश्वमाता च ॥ विश्वेशी सर्वेश्वरीत्यर्थः ॥ विश्वासर्वस्वरूपा ॥ विश्वेश्वरस्य प्रिया विश्वेश्वरो वा प्रियो यस्याः सा विश्वेश्वरप्रिया ॥ ब्रह्मणे परमात्मने हिरण्यगर्भाय वेदाय ब्राह्मणाय वा हिता
ब्रह्मण्या ॥ हिरण्यगर्भादीन् करोतीति ब्रह्मकृत् ॥ ब्रह्मणः शक्तिर्ब्राह्मी ब्रह्मणि भवानैष कर्म्यलक्षणस्थितिरूपा वा ॥ ब्रह्मिष्ठा स्वमहिमस्थेत्यर्थः ॥ ब्राह्मणभक्ता वा ॥ विगतं मलं पापं यस्मात्तथाभूत
मुदकं यस्याः सा विमलोदका ॥ १६ ॥ विभावरी रात्रिरूपा भूरियुन्नभार्यारूपा वा ॥ तथा च पादौ ॥ भूरियुन्नो महाराजः क्षमामंडलपालकः ॥ तस्यासञ्छतसाहस्राः प्रमदाः कमलेक्षणाः ॥ तासां विभावरी
श्रेष्ठा वभूवतनुमध्यमेति ॥ च विरजा विगतरंजो यस्याः सा विरजाः ॥ शुद्धसत्त्वेत्यर्थः ॥ विक्रांतं व्याप्तमनेकं विष्टं भुवनं यस्याः सा विक्रांतानेकविष्टपा ॥ विश्वमित्रं जगद्धितैषिणी ॥ विष्णुपदादुद्धृता

फालितैर्नो महाक्षेत्रा फणिलोकविभूषणम् ॥ फेनच्छलप्रणुन्नैनाः फुल्लकैरवगंधिनी ॥ १४ ॥ फेनिलाच्छांबुधाराभा फुडुच्चाटितपातका ॥ फाणितस्वादुस
लिला फाण्टपथ्यजलाविला ॥ १५ ॥ विश्वमाता च विश्वेशी विश्वा विश्वेश्वरप्रिया ॥ ब्रह्मण्या ब्रह्मकृद्ब्राह्मी ब्रह्मिष्ठा विमलोदका ॥ १६ ॥ विभावरी च
विरजा विक्रांतानेकविष्टपा ॥ विश्वमित्रं विष्णुपदी वैष्णवी वैष्णवप्रिया ॥ १७ ॥ विरूपाक्षप्रियकरी विभूतिर्विश्वतोमुखी ॥ विपाशा वैबुधी वेद्या वेदाक्षररस
स्रवा ॥ १८ ॥ विद्यावेगवती वंद्या वृंहणी ब्रह्मवादिनी ॥ वरदा विप्रकृष्टा च वारिष्ठा च विशोधनी ॥ १९ ॥ विद्याधरी विशोका च वयोवृंदनिषेविता ॥ बहूद
का बलवती व्योमस्था विबुधप्रिया ॥ १२० ॥

विष्णुपदी ॥ विष्णोरियं वैष्णवी ॥ वैष्णवानां विष्णुभक्तानां प्रिया वैष्णवप्रिया ॥ १७ ॥ विरूपाक्षेत्रे त्रेत्रे प्रियं करोतीति विरूपाक्षप्रियकरी ॥ विभूतिरणिमाद्यैश्वर्यरूपा ॥ विश्वतः सर्वतो मुखानि
यस्याः सा विश्वतोमुखी ॥ सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखमिति स्मृतेः ॥ विगतः पाशो बंधनं संसाररूपं यस्याः सा विपाशानदी विशेषरूपा वा ॥ तथा च भीष्मपर्वणि ॥ दृषद्वर्ती विपाशां च विपासां स्थूल
वालुका मिति ॥ विबुधस्य विष्णोरियं वैबुधी देवलोकभवा वा ॥ वेद्या वेतुं योग्या ॥ वेद्येति चान्यत्र ॥ वेदाक्षरेभ्यो वेदांतेभ्यो ब्रह्मानंदरसं स्रवाति ब्रह्मानंदरसस्य वा स्रवो यस्याः सा ब्रह्मानंदरसस्रवा ॥ १८ ॥
विद्या ब्रह्मविद्यारूपा ॥ वेगवती स्रोतो गामिनी ॥ वंद्याऽभि वंद्यास्तुत्या वा ॥ वृंहणी देहेन्द्रियादीनां परिणामयित्री ॥ ब्रह्मवदितुं शीलं यस्याः सा ब्रह्मवादिनी ॥ वरं ददातीति वरदा ॥ विशेषेण प्रकृष्टा विप्र
कृष्टा सर्वोत्तमेत्यर्थः ॥ वारिष्ठा श्रेष्ठा च ॥ वौपक्षिणि हंसे शेत इति विशो ब्रह्मा उऽंकरः दधाति धारयति पोषयतीति वाधो विष्णुस्तान् ब्रह्मरुद्रविष्णून् त्रयति प्रापयतीति विशोधनी विशेषेण शोधयति पवित्रयतीति वा
॥ १९ ॥ विद्यां धरतीति विद्याधरी विद्याधरस्त्रीरूपिणीति वा ॥ स्त्रीनाम्रिकमलोद्भवेति वैष्णवोक्तेः ॥ विगतः शोको यस्याः सा विशोका ॥ वयोवृंदैः पक्षिसमूहैर्नितरां सेविता वयोवृंदनिषेविता ॥
बहून् युदकानि यस्याः सा बहूदका ॥ बलं विद्यते यस्याः सा बलवती ॥ व्योमस्था भूताकाशस्था ॥ परमेव्यो म्रितिष्ठतीति वा व्योमस्था ॥ परमेव्यो म्रित्यादिश्रुतेः ॥ विबुधानां देवानां विश्वेश्वरस्य

वाप्रियाविवुधप्रिया ॥ १२० ॥ वाणीवचनरूपासरस्वतीस्वरूपावा ॥ वेदःप्रतिपादकत्वेनवर्ततेयस्याःसावेदवती कुशध्वजदुहितरूपावा वेदवतीहरणेउत्तरकांडेप्रसिद्धा रामायणे ॥ कृतेयुगेवेद
वतीत्रेतायांजनकात्मजा ॥ द्वापरेद्रौपदीज्ञेयातेनकृष्णात्रिहायनीतिवचनाच्च ॥ वित्ताज्ञानस्वरूपा ॥ ब्रह्मविद्यारूपस्तरंगोवर्ततेयस्याःसाब्रह्मविद्यातरंगिणी ब्रह्मविद्यानदीस्वरूपावा ॥ ब्रह्मांडकोटिकोटि
परिमितब्रह्मांडानिव्याप्तमंबुयस्याःसाब्रह्मांडकोटिव्याप्तांबुः ॥ ब्रह्महत्यापहारिणीब्राह्मणवधापहरणशीला ॥ २१ ॥ ब्रह्मेशविष्णुरूपाहिरण्यगर्भविश्वनाथनारायणरूपाच ॥ बुद्धिरंतःकरणभेदस्त
द्रूपा ॥ बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मीतिभगवद्वचनात् ज्ञानस्वरूपावा ॥ विभवमैश्वर्यं विगतोभयोर्यस्मिस्तंमोक्षंवा वर्धयितुंशीलंयस्याःसाविभववर्धिनी ॥ विशेषेणलसितुंशीलंयस्यतादृशंसुखंविलासिनांवासुखं
ददातीतिविलासिसुखदा ॥ वैश्यावैश्यजातिरूपातत्स्त्रीरूपावा ॥ वश्याइतिपाठेईश्वराधीनेत्यर्थः ॥ तथाचभागवते ॥ सर्वतिसरितोभीताइति ॥ विश्वाइतिपाठेविश्वबाहुकाकाशीस्थादेवतावि
शेषरूपेत्यर्थः ॥ व्यापिनीव्यापनशीलाच ॥ वृषारिणिर्यमोत्पत्तेःकारणम् ॥ २२ ॥ वृषांकस्यवृषभध्वजस्यमौलिर्मस्तकंनिलयआश्रयोयस्याःसावृषांकमौलिनिलया ॥ विपन्नानांविपद्रस्तानां
सजलेमृतानांवाआर्तिपीडांप्रभंजितुंशीलंयस्याःसाविपन्नार्तिप्रभंजिनी ॥ विभिःपक्षिभिर्नीताप्राप्ताव्याप्तेतियावत् विनययुक्ताइतिवा ॥ विनताविशेषेणनतानन्नेत्यर्थः ॥ गरुडमातृरूपावा ॥
ब्रध्नतनयागोरूपा ॥ सूर्यसुताहिमावइतिश्रुतेः ॥ यमुनारूपावा ॥ गंगानामसहस्रेऽस्मिन्विवृतेसप्तमेशते ॥ यददृष्टमभूदत्रतद्विश्वेशेसमर्पितम् ॥ ७ ॥ विनयेनयुक्ताविनयान्विता वीनांपक्षि

वाणीवेदवतीवित्ताब्रह्मविद्यातरंगिणी ॥ ब्रह्मांडकोटिव्याप्तांबुर्ब्रह्महत्यापहारिणी ॥ २१ ॥ ब्रह्मेशविष्णुरूपाचबुद्धिर्विभववर्धिनी ॥ विलासिसुखदावै
श्याव्यापिनीचवृषारणिः ॥ २२ ॥ वृषांकमौलिनिलयाविपन्नार्तिप्रभंजिनी ॥ विनीताविनताब्रध्नतनयाविनयान्विता ॥ २३ ॥ विपंचीवाद्यकुशला
वेणुश्रुतिविचक्षणा ॥ वर्चस्करीबलकरीवलान्मूलितकल्मषा ॥ २४ ॥ विपाप्माविगतातंकाविकल्पपरिवर्जिता ॥ वृष्टिकर्त्रीवृष्टिजलाविधिर्विच्छिन्नबंध
धना ॥ २५ ॥ व्रतरूपावित्तरूपाबहुविघ्नविनाशकृत् ॥ वसुधारावसुमतीविचित्रांगीविभावसुः ॥ २६ ॥ विजयाविश्वबीजंचवामदेवीवरप्रदा ॥ वृषा
श्रिताविषग्रीचविज्ञानोर्म्यशुमालिनी ॥ २७ ॥

ज्ञानयेनसमुदायेनवाऽन्विता ॥ २३ ॥ विपंचीवीणातद्रूपा ॥ वीणावेणुमृदंगादिवाद्यरूपायतेनमइत्यत्रैवोक्तैः ॥ वाद्यकुशलावादनमात्रेदक्षा ॥ वेणोःश्रुतौश्रवणेरागविशेषविज्ञानेविचक्षणानि
पुणा ॥ वर्चस्करीतेजस्करी ॥ बलकरीसामर्थ्यकरी ॥ बलेनज्ञानेनसामर्थ्येनवाऽन्मूलितानिकल्मषाणिगयासाबलोन्मूलितकल्मषा ॥ २४ ॥ विगतःपाप्मायस्याःसाविपाप्मा ॥ विशेषेण
गतआतंकोभयंयस्याःसाविगतातंका ॥ विकल्पपरिवर्जिताअशेषभेदरहिता ॥ वृष्टिकर्त्रीसवितृस्वरूपा ॥ आदित्याजायतेवृष्टिरितिस्मृतेः ॥ वृष्टिजला वृष्टेःकारणभूतंजलयस्याःसा ॥ इंद्रकरिणी
हिशुंडाभिर्भगाजलमुद्धृत्यमेघेसंचारयतितदेववृष्टिरूपंजायतइतिलोकप्रसिद्धिः ॥ विदधातीतिविधिर्हिरण्यगर्भरूपेत्यर्थः ॥ विशेषेणच्छिन्नंभक्तानांबंधनंययासाविच्छिन्नबंधना ॥ २५ ॥
भक्तानांव्रतस्यसंकल्पस्यानुसारेणरूपंयस्याःसाव्रतरूपा एकादश्यादिव्रतस्वरूपावा ॥ वित्तरूपाधनस्वरूपा ॥ बहूनांविज्ञानांविनाशंकरतीतिबहुविघ्नविनाशकृत् ॥ बहुविघ्नविनाशहृदितिकचित् ॥ वसु
धारावसोर्धारारूपा वसुन्भीष्मादीन्मातृरूपेणधरतीतिवा ॥ वसुमतीस्वर्णादिमती पृथ्वीरूपावा ॥ विचित्राण्यंगानियस्याःसाविचित्रांगी ॥ विभावसुःसूर्यरूपावह्निरूपावा ॥ २६ ॥ विशेषेण
जयतीतिविजया भवान्याःसखिरूपावा ॥ विश्वबीजंचवामदेवीवरप्रदा ॥ वृषोधर्मआश्रितोयया

धर्मेणाश्रितेतिवावृषाश्रिता ॥ विषसंसारदुःखंहतीतिविषंघ्नी ॥ तथाचोक्तम् ॥ संसारविषनाशिन्याइति ॥ च विज्ञानान्येवोर्मयोऽश्वश्चतेषांमालावर्ततेयस्याःसाविज्ञानोर्म्यंशुमालिनी विज्ञा
नोर्मिश्चासावंशुमालिनीचेतिवा ॥ २७ ॥ भवायोद्भवायहिताभव्यासमीचीनेतिवा ॥ भोगवतीतेयस्याःसाभोगवती ॥ भागवतीतिपाठेभगवत्संबन्धिनीविष्णुपदीत्यर्थः ॥ भद्रामंगलरूपा ॥
भवानीभवपत्नी ॥ भूतानिभावयत्युत्पादयतिपालयतीतिवाभूतभाविनी ॥ भूतानांचतुर्विधानांपोष्ट्रीपालयित्रीतिवा भूतधात्री ॥ भयंसंसारभयंहरतीतिभयहरा ॥ भक्तानांदारिद्र्यचंहंतुंशीलयस्याः
साभक्तदारिद्र्यघातिनी ॥ २८ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदाभोगमोक्षप्रदा ॥ सुखदामोक्षदागंगागंगैवपरमागतिरितिस्मृतेः ॥ भेशीनक्षत्राणानियंत्रि ॥ चांद्रमसीशक्तिरित्यर्थः ॥ भाचासौईशीचे
तिवा ॥ भक्तानांस्वर्गापवर्गौददातीतिभक्तस्वर्गापवर्गदा ॥ भगीरथेनानीतेतिभागीरथी ॥ भातीतिभानुःश्रीकृष्णउत्पादकतयावर्ततेयस्याःसाभानुमती तेजस्विनीतिवा ॥ भानुमतीहरणेहरि
वंशेप्रसिद्धासहदेवपत्नीयादवस्यभानोःकन्यारूपावा ॥ तथाचहरिवंशे ॥ कन्यांभानुमतीनामभानोर्दुहितरंनृप ॥ एवंभानुमतीवीरसहदेवायदीयतामिति ॥ भाग्यंनियतिरूपम् ॥ भोगवतीपाताल
गासरित् ॥ भोगवतीतिचायइतिस्मृतेः ॥ विभतीतिभृतिर्भरणस्वरूपावा ॥ २९ ॥ भवप्रियारुद्रकांताभवएवप्रियोयस्याभवस्याभीष्टेतिवासातथा ॥ भवेद्वेष्टीसंसारनाशिनी ॥ तथाचश्रू
यते ॥ त्वांभवःशिरसिसादरंदधेत्वंपुनर्भवकथांबिलुंपसि ॥ वैपरीत्यमिहतेसुरापगेयेमृतास्तदमरत्वमीहसइति ॥ भूतिदाऐश्वर्यदा ॥ भूतिभूषणंयस्याःसाभूतिमैश्वर्यवाभूषयतीतिभूतिभूषणा ॥ भूति

भव्याभोगवतीभद्राभवानीभूतभाविनी ॥ भूतधात्रीभयहराभक्तदारिद्र्यघातिनी ॥ २८ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदाभेशीभक्तस्वर्गापवर्गदा ॥ भागीरथीभानुमती
भाग्यंभोगवतीभृतिः ॥ २९ ॥ भवप्रियाभवद्वेष्टीभूतिदाभूतिभूषणा ॥ भाललोचनभावज्ञाभूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ १३० ॥ भ्रांतिज्ञानप्रशमनीभिन्नब्रह्मां
डमंडपा ॥ भूरिदाभक्तिसुलभाभाग्यवदृष्टिगोचरी ॥ ३१ ॥ भंजितोपप्लवकुलाभक्ष्यभोज्यसुखप्रदा ॥ भिक्षणीयाभिभूमाताभावाभावस्वरूपिणी ॥
॥ ३२ ॥ मंदाकिनीमहानंदामातामुक्तितरंगिणी ॥ महोदयामधुमतीमहापुण्यामुदाकरी ॥ ३३ ॥

दक्षिणेतिपाठेभक्तेभ्यऐश्वर्यदानेसमर्थेत्यर्थः ॥ भवभूषणेतिक्वचित् ॥ त्रिलोचनस्याभिप्रायंजानातीतिभाललोचनभावज्ञा ॥ भूतंचभव्यंचभवच्चभूतभव्यभवंतितेषांप्रभुः ॥ १३० ॥ भ्रांति
ज्ञानप्रशमनीमूलाज्ञाननाशनेनभ्रांतिज्ञानच्छेत्री ॥ भिन्नोविदारितोब्रह्मांडमंडपोययासाभिन्नब्रह्मांडमंडपा ॥ भूरिददातीतिभूरिदा ॥ भक्त्यासुखेनलभ्यतइतिभक्तिसुलभा ॥ भाग्यवदृष्टिगो
चरीशुभादृष्टवतानिब्रविषयः ॥ टावंतत्वंक्वचित् ॥ ३१ ॥ भंजितनाशितंभक्तोपप्लवानासुपद्रवाणांकुलंसमूहोययासाभंजितोपप्लवकुला ॥ भक्ष्यंपक्कान्नंभोज्यंसिद्धान्नंताभ्यांसुखंप्रददातीतिभक्ष्य
भोज्यसुखप्रदा ॥ भिक्षणीयावुभुक्षुभिर्मुमुक्षुभिश्चयाचनीया ॥ भिक्षूणांपरमहंसानांमातामोक्षस्तनदात्री ॥ भावयत्युत्पादयतीतिभावा ॥ भावस्वरूपिणीपदार्थस्वरूपिणी ॥ सर्वस्वखिवदं
ब्रह्मइदंसर्वयदयमात्मेतिश्रुतेः ॥ ३२ ॥ मन्दाकिनीस्वर्गगा ॥ महानानंदोयस्याःसामहानंदा महाश्चासावानंदश्चेतिवा ॥ अस्मिन्पक्षेस्त्रीत्वमार्घम् ॥ माताप्रमातासर्वहितैषिणीतिवा ॥ पापा
नामुत्तयेतरंगोयस्याअस्तिसामुक्तितरंगिणी ॥ कुतोवीचर्वीचिस्तवयदिगतालोचनपयमित्युक्तेः ॥ मुक्तिरूपास्तरंगावायस्याःसातथा ॥ महानुदयोयस्याःसामहोदया महोदयस्वरूपावा ॥
मधुमधुरंजलयस्याअस्तिसामधुमती नदीविशेषरूपावा ॥ इरावतीमधुमतीत्यत्रैवोक्तेः ॥ महत्पुण्यंययासामहापुण्यामहापुण्यस्वरूपावा ॥ मुदाकरी मुदाहर्षस्याकरीआश्रयभूता ॥ टावंतत्वं

काचित् ॥३३॥ मुनिभिःस्तुतामुनिस्तुता ॥ मुनिभिःपूजितासर्वैरितिस्मृतेः ॥ मोहहंत्रीअनाद्यज्ञानच्छेत्री ॥ महांतितीर्थानियस्यांसामहातीर्था ॥ सर्वतीर्थमयीगंगेत्युक्तेः ॥ महातीर्थरूपावा ॥ मधुमधुरमुदकंस्वतीतिमधुस्रवा ॥ मामायालक्ष्मीर्वातयोर्नियंत्रीधवरूपावामाधवी ॥ तथाचहरिर्वंशे ॥ मायाऽविद्याहरेप्रोक्तातस्याईशोयतोभवान् ॥ तस्मान्माधवनामासिधवःस्वामीतिशब्दितइति ॥ माधवस्येयमाधवीमधुवंशोद्भवासुभद्रारूपामधुविद्यावबोध्यत्वाद्वा ॥ मननाद्विद्यानयोगाच्चविद्धिभारतमाधवमितिर्व्यासवचनात् ॥ मानःपूजावर्ततेयस्याःसामानिनी ॥ प्रेमसंरंभोवामानः शांतनुभार्यावस्यायांसवर्ततेयस्याइतिवा ॥ मान्यापूज्या ॥ मनोरथपथमतिक्रम्यगच्छतीतिमनोरथपथातिगा सर्वव्यापिकेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ मोक्षं ददातिभक्तेभ्योऽभक्तेभ्यःखंडयतीतिवामोक्षदा ॥ मातिदाज्ञानदा ॥ पुरुषाश्रेष्ठा ॥ महद्भाग्यंयेषां तैर्जनैःसेवितामहाभाग्यजनाश्रिता ॥ महान्वेगोवर्ततेयस्याःसामहावेगवती ॥ मेध्यापवित्रा ॥ पवित्राणांपवित्रंयइतिस्मृतेः ॥ महाउत्सवरूपा ॥ महउद्भवउत्सवइतिवचनात् ॥ महिमनोभूषणानियस्याःसामहिम्नोवाभूषयतीतिमहिमभूषणा ॥ महिमभिर्वाभूष्यतइतितथा ॥ ३५ ॥ महान्प्रभावोयस्याःसामहाप्रभावा ॥ महतीअपरिच्छिन्ना ॥ मीनाइवमीनाएववाचंचलानिलोचनानियस्याःसामीनचंचललोचना ॥ महताकारुण्येनकरुणयासंपूर्णाव्याप्तामहाकारुण्यसंपूर्णा ॥ महतीऋद्धिर्यस्याःसामहर्द्धिः ॥ चमहांत्युत्पलानियस्यांसामहोत्पला ॥ ३६ ॥ मूर्तिमत्प्रत्यक्षशरीरवत् ॥ पश्यध्वंतदिमांगंगंप्रत्यक्षांपुरतःस्थितामित्युक्तेः ॥ मुक्तिरमणीमुक्तिरूपारमणीसुंदरीस्त्री ॥ मणयोमाणिक्या

मुनिस्तुतामोहहंत्रीमहातीर्थमधुस्रवा ॥ माधवीमानिनीमान्यामनोरथपथातिगा ॥ ३४ ॥ मोक्षदामतिदामुरुयामहाभाग्यजनाश्रिता ॥ महावेगवतीमेध्यामहामहिमभूषणा ॥ ३५ ॥ महाप्रभावामहतीमीनचंचललोचना ॥ महाकारुण्यसंपूर्णामहर्द्धिश्चमहोत्पला ॥ ३६ ॥ मूर्तिमन्मुक्तिरमणीमाणिक्याभूषणा ॥ मुक्ताकलापनेपथ्यामनोनयननंदिनी ॥ ३७ ॥ महापातकराशिघ्नीमहादेवार्धहारिणी ॥ महोर्मिमालिनीमुक्तामहादेवीमनोन्मनी ॥ ३८ ॥ महापुण्योदयप्राप्यामायातिमिरचंद्रिका ॥ महाविद्यामहामायामहामेधामहौषधम् ॥ ३९ ॥ मालाधरीमहोपायामहोरगविभूषणा ॥ महामोहप्रशमनीमहामंगलमंगलम् ॥ १४० ॥

निचभूषणानियस्यास्तेषांवाभूषणरूपासामणिमाणिक्यभूषणा ॥ मुक्तासमूहैर्मुक्तासमूहावानेपथ्यमलंकरणंयस्याःसामुक्ताकलापनेपथ्या ॥ मनांसिनयनानिचनंदयितुशीलयस्याःसामनोनयननंदिनी ॥ ३७ ॥ महापातकराशिघ्नीमहापातकसमूहानांछेत्री ॥ महादेवस्यार्थशरीरं हर्तुंशीलयस्याःसामहादेवार्धहारिणी गौरीरूपेत्यर्थः ॥ महतीऊर्मिमालावर्ततेयस्याःसामहोर्मिमालिनी ॥ मुक्तामुक्तस्वरूपा ॥ गंगानामसहस्रेऽस्मिन्नष्टमेविवृतेशते ॥ यददृष्टमभूदत्रतद्विश्वेशमपिपतम् ॥ ८ ॥ महतीचासौदेवीचेतिमहादेवी ॥ मनांसिउन्मन्यतेउत्कृष्टज्ञानयुक्तानिकरोतीतिमनोन्मनी ॥ सत्त्वशुद्धिकारिणीत्यर्थः ॥ संधिरार्षः ॥ ३८ ॥ महतांपुण्यानामुदयेनफलेनप्राप्यागम्यामहापुण्योदयप्राप्या ॥ मायैवतिमिरमंधकारस्तस्यचंद्रिका नाशिकामायातिमिरचंद्रिका ॥ महतीचासौविद्याचेतिमहाविद्याब्रह्मविद्यास्वरूपेत्यर्थः ॥ महतीचासौमायाचेतिमहामाया ॥ स्वकार्यव्यापकत्वंमहत्त्वम् ॥ महतीमेधायस्याःसामहामेधा ब्रह्माकारबुद्धिरूपावा ॥ महत्त्वतदौषधंचमहौषधम् ॥ महामोहमहौषधमितिपाठेद्वयः ॥ महान्मोहोयस्याःसामहामोहा ॥ अत्रापिमहत्त्वंस्वकार्यव्यापकत्वमेव ॥ साचमहौषधंचेतितथा ॥ अत्रमहत्त्वंसंसाररोगनिवर्तकत्वम् ॥ अस्मिन्पक्षेनामद्वयमिदम् ॥ ३९ ॥ मालां वैजयंतीरूपां धरतीतिमालाधरी मालाकारपत्नीरूपावा ॥ महानुपायःप्राप्तिसाधनश्रवणादिलक्षणोयस्याःसामहोपाया पुरुषार्थचतुष्टयेमहोपायस्वरूपावा ॥ महान्तउरगावासुकिंप्रभृतयोविभूषणानियस्याः

सामहोरगविभूषणा ॥ महामोहप्रशमयतीतिमहामोहप्रशमनी ॥ महामंगलानामपिमंगलमहामंगलमंगलम् ॥ मंगलानांचमंगलमितिस्मृतेः ॥ १४० ॥ सूर्यमंडलेचरतीतिमार्तंडमंडलचरी
आकाशगंगारूपेणसूर्यमण्डलेचरतीतिवा ॥ महतीचासौलक्ष्मीश्चेतिमहालक्ष्मीः ॥ महत्त्वेनिरतिशयसाम्यत्वम् ॥ मदुज्जितोययामदेनवाउज्जितामदोज्जिता ॥ यशोब्रह्महत्याविदारिणी
तिवर्ततेयस्याःसायशस्विनी ॥ यशोददातीतिशोदा नंदपत्नीरूपावा ॥ च योग्या योगायहितायोगगम्येतिवा ॥ युक्तआत्मायेपातैःसेवितायुक्तात्मसेविता ॥ ४१ ॥ योगानांषडंगादीनां
सिद्धिप्रदायोगसिद्धिप्रदा ॥ याज्यापूज्यायजमानस्वरूपावा ॥ यज्ञेशेनपरिपूरिताव्याप्ताऽधिष्ठितेतियावत् ॥ यज्ञेशपरिपूजितेतिकचिपाठः ॥ तत्रयज्ञेशःपरिपूजितोययासायज्ञेशपरिपूजिता ॥
यद्वा यज्ञेशःश्रीकृष्णस्तेनपरिपूजितेतिव्याख्येयम् ॥ तथाचहरिवंशेपारिजातहरणे ॥ अथाययौविष्णुपदीस्मृताकृष्णेनभारत ॥ संपूज्यतांततःकृष्णःकृत्वास्नानमधोक्षजइति ॥ यज्ञेशीयज्ञाधि
ष्ठात्रीदेवता ॥ स्मृतायज्ञफलंददातीतियज्ञफलदा ॥ अभक्तानांखंडयतीतिवा ॥ यजनीयापूजनीया ॥ यशस्करीभक्तानांकीर्तिकरी ॥ ४२ ॥ यमिसेव्याजितेन्द्रियैःसेवनीया ॥ योगेनमा
यासंबंधेनयोनिःकारणयोगयोनिः ॥ योगस्यषडंगादेर्हेतुरितिवा ॥ योगोजीवात्मनोरैक्यचित्तनवर्ततेयस्याःसायोगिनी योगिनीगणरूपावा ॥ युक्ताबुद्धिर्ब्रह्मात्मैकत्वज्ञानंतददातीतियुक्तबुद्धिदा ॥
युक्तेभ्योजितेन्द्रियेभ्योवाबुद्धिदा ॥ युक्तसिद्धिदेतिपाठेजीवन्मुक्तिरूपसिद्धिदेत्यर्थः ॥ योगश्चज्ञानंचयोगेनवाज्ञानंतत्प्रददातीतियोगज्ञानप्रदा ॥ युक्तासंयताजितेन्द्रियेतियावत् ॥ पुंश्चल्यापहतंचतः

मार्तंडमंडलचरीमहालक्ष्मीर्मदोज्जिता ॥ यशस्विनीयशोदाचयोग्यायुक्तात्मसेविता ॥ ४१ ॥ योगसिद्धिप्रदायाज्यायज्ञेशपरिपूरिता ॥ यज्ञेशीयज्ञफ
लदायजनीयायशस्करी ॥ ४२ ॥ यमिसेव्यायोगयोनियोगिनीयुक्तबुद्धिदा ॥ योगज्ञानप्रदायुक्तायमाद्यष्टांगयोगयुक् ॥ ४३ ॥ यंत्रिताचौघसंचारायमलो
कनिवारिणी ॥ यातायातप्रशमनीयातनानामकुंतनी ॥ ४४ ॥ यामिनीशहिमाच्छोदायुगधर्मविवर्जिता ॥ रेवतीरतिकृद्रम्यारत्नगर्भारमारतिः ॥ ४५ ॥ रत्नाक
रप्रेमपात्रंसंज्ञारसरूपिणी ॥ रत्नप्रासादगर्भाचरमणीयतरंगिणी ॥ ४६ ॥ रत्नार्चिरुद्रमणीरागद्वेषविनाशिनी ॥ रमारामारम्यरूपारोगिजीवातुरूपिणी ॥ ४७ ॥

कोनिवारयितुंक्षमः ॥ आत्मारामेश्वरमृतेभगवंतमधोक्षजमितिवचनात् ॥ यमाद्यष्टांगयोगंयुनक्तितीतयमाद्यष्टांगयोगयुक् ॥ ४३ ॥ यंत्रितोनिराकृतोऽधौघानांपापसमूहानांसंचारोययासायंत्रिताचौ
घसंचारा ॥ यमलोकनिवारयितुंशीलंयस्याःसायमलोकनिवारिणी ॥ यातायातेमरणजन्मनीप्रशमयतीतियातायातप्रशमनी ॥ यातनानांनममात्रंकुंततीतियातनानामकुंतनी ॥ यातनामूल
कुंतनीतिपाठेयातना नामूलंपापम् ॥ यातनानांनिकुंतनीतिचकचित् ॥ ४४ ॥ यामिनीशहिमाच्छोदाचंद्रश्मिवन्निर्मलोदका ॥ युगधर्मैर्हिंसानृतादिभिर्विवर्जितायुगधर्मविवर्जिता ॥ रेवतीग्रह
विशेषोबलदेवकांतावनक्षत्रीवेशेषावातद्रूपारेवती ॥ रतिरमणंतत्कर्त्रीरतिकृत् ॥ रम्यारमणीया ॥ रत्नानिर्गम्यस्याःसारत्नगर्भासमुद्ररूपावा ॥ रमालक्ष्मीरूपा ॥ रतिःरमणंक्रामांगनावा ॥ ४५ ॥
रत्नाकरप्रेमपात्रंसमुद्रस्यस्नेहाश्रयःकांतित्यर्थः ॥ रसंभ्रसरसंजानातीतिरसज्ञा ॥ रसोवैसइतिश्रुतेः ॥ षड्रसज्ञावा ॥ रसरूपिणीब्रह्मरूपिणी षड्रसस्वरूपावा ॥ रत्ननिर्मितादेवालयगर्भेयस्याः
सारत्नप्रासादगर्भा ॥ प्रासादरत्नखचिताश्चितामणिगणा अपि ॥ गंगाजलांतस्तिष्ठंतिकलिकल्मषभीतितइत्यत्रैवोक्तेः ॥ रत्नप्रसादगर्भेतिपाठेउत्कृष्टप्रसादगर्भेत्यर्थः ॥ च रमणीयास्तरंगावर्तते
यस्याःसारमणीयतरंगिणी ॥ ४६ ॥ रत्नानामिवार्चिर्दीप्तिर्यस्याःसारत्नार्चिः ॥ रुद्रंरमयतीतिरुद्रमणी ॥ रागद्वेषविनाशिनीरागद्वेषयोर्हित्री ॥ रमयतिनयनमनांसीतिरमा ॥ रामाउत्तमास्त्रीस्वरूपा

सांवपत्नीकुंभांडुहितावा ॥ तथा चवाणासुरयुद्धेहरिवंशे ॥ सांवायदीयतांरामाकुंभांडुहिताशुभेति ॥ रमंतेऽस्यांयोगिनइतिवारामा ॥ तदुक्तम् ॥ रमंतेयोगिनोऽनंतेसत्यानंदेचिदात्मानि ॥ इतिरामपदे
नासौपरंब्रह्माभिधीयतइति ॥ रम्यंमनोहरंरूपंयस्याःसारम्यरूपा ॥ रोगिजीवातुरूपिणीसंसाररोगप्रस्तानांजीवनौषधिरूपिणी ॥ ४७ ॥ रुचिकरोतीतिरुचिकृत् ॥ रोचयतीतिरोचनी ॥ रमालक्ष्मी
स्तस्यैहिताम्या ॥ रुचिरातीतिरुचिरामनोहरावा ॥ रोगसंसाररोगमात्रंवाहर्तुशीलंयस्याःसाररोगहारिणी ॥ राजतेहंसायस्यांसारजहंसा ॥ रत्नवतीअनेकरत्नसंयुक्ता ॥ रववतीतिपाठेसरयवाः
संगमेनयोरवोधावेःसर्वतैयस्याःसारववतीतिव्याख्येयम् ॥ तथाचवालकांडे ॥ ततारसरितंषुण्यांसरयूंसागरंगमाम् ॥ राघवस्तुसरिन्मध्येपप्रच्छमुनिपुंगवम् ॥ वारीणांभिद्यमानानांकिमेषवि
मलोध्वनिः ॥ राघवस्यतुतच्छ्रुत्वाजातकौतूहलःसच ॥ कथयामासधर्मात्मातस्यशब्दस्यनिश्चयम् ॥ कैलासेपर्वतेराममनसानिर्मितंसरः ॥ ब्रह्मणारघुशार्दूलमानसंनमतेनतत् ॥ तस्मात्प्रसू
तासरयूःसाऽयोध्यामभ्यभावयत् ॥ सरःप्रसूतासरयूःषुण्याब्रह्मसरश्च्युता ॥ शब्दोऽयंविपुलस्तस्याजाह्वयामभिवर्तते ॥ वारिसंघर्षजोरामप्रणामंप्रयतःकुर्विति ॥ राजतांराजमानानांकांछोलानां
राजिर्यस्याःसारराजत्कलोलराजिका ॥ राजकलोलैतिपाठेपिसएवार्थः ॥ ४८ ॥ रमणीयाएवामणीयकरेखाजलधाराःसामुद्रोक्तावाकरचरणयोर्यस्याःसारामणीयकरेखा ॥ रमणीयक
वेशाचेतिकचित्पाठः ॥ तत्रवेशःशोभा ॥ च रुजारोगाणामरीरुजारिः ॥ रोगेरोषोवर्ततेयस्याःसारोगरोषिणी ॥ रोषशोषिणीतिकचित्पाठः ॥ रोगशोषिणीतिचान्यत्र ॥ राकापूर्णचंद्रापो

रुचिकृद्रोचनीरम्यारुचिररोगहारिणी ॥ राजहंसारत्नवतीराजत्कलोलराजिका ॥ ४८ ॥ रमणीयकरेखाचरुजारिरोगरोषिणी ॥ राकारंकार्तिशमनी
रम्यारोलंबराविणी ॥ ४९ ॥ रागिणीरंजितशिवारूपलावण्यशेवधिः ॥ लोकप्रसूलोकवंद्यालोलत्कलोलमालिनी ॥ १५० ॥ लीलावतीलो
कभूमिलोकलोचनचंद्रिका ॥ लेखस्रवंतीलटभालघुवेगालघुत्वहृत् ॥ ५१ ॥ लास्यत्तरंगहस्ताचललिताललयभंगिगा ॥ लोकबंधुलोकधात्रीलो
कोत्तरगुणोर्जिता ॥ ५२ ॥ लोकत्रयहितालोकालक्ष्मीलक्षणलक्षिता ॥ लीलालक्षितनिर्वाणालावण्यामृतवर्षिणी ॥ ५३ ॥

र्णमासीतस्वरूपा ॥ रंकानांदरिद्राणामार्तिपीडांशमयतीतिरंकार्तिशमनी ॥ रम्यारमणीया ॥ रम्यःरमणीयःअःविष्णुराश्रयत्वेनवर्ततेयस्याःसेतिवा ॥ रोलंबानांभ्रमराणांरावोवर्ततेयस्याः
सारोलंबराविणी ॥ ४९ ॥ सृष्टिस्थितिसंहारच्छास्त्ररूपोरागोऽस्याअस्तीतिरागिणी रागमात्राश्रयावा ॥ रंजितमभिव्यक्तीकृतंशिवंकैवल्यं रंजितोऽनुरंजितःशिवईश्वरोवाययासारंजितशिव ॥
रूपलावण्ययोःसौंदर्यागिसौष्ठवयोःशेवधिर्निधिराश्रयइत्यर्थः ॥ लोकप्रसूलोकानांजनयित्री ॥ लोकवंद्याजनैःस्तव्याऽभिवाद्यावा ॥ लोलतांलोलंतीवाकलोलानांमालावर्ततेयस्याःसालोलत्कलो
लमालिनी ॥ १५० ॥ लीलासृष्टिस्थितिसंहाररूपावर्ततेयस्याःसालीलावतीदिवोदासमहिषीवा ॥ एकदाऽऽवसरंप्राप्यदिवोदासस्यभूभुजः ॥ राज्ञीलीलावतीनामराज्ञेतंविन्यवेदयदित्यत्रैवोक्तेः ॥ लोकभू
मिधुवनानामीधष्ठानम् ॥ लोकलोचनचंद्रिकाजनमात्रनेत्राणामाहादयित्री ॥ लेखंशास्त्रंस्ववंतीउत्पादयंतिलेखस्रवंती ॥ तथाचपारमार्षिसूत्रम् ॥ शास्त्रयोनिव्वादिति ॥ देवनदीतिवा ॥ लटस्यलंपटस्यजनस्ये
वभादीतिःप्रतीतिर्जह्मब्रह्मसभाप्रतीपस्थानादौयस्याःसालटभा ॥ लटभौरितिपाठेलेपटानांभीर्भयंयस्याइतिव्याख्येयम् ॥ सर्वनियंतृत्वात् ॥ लघुर्मथरोवेगोवस्याःसालघुवेगा ॥ लघुत्वहृत्तानां
लघुत्वहारिणी ॥ ५१ ॥ लास्यंतोत्तरंगहस्ताएवहस्तायस्याःसालास्यत्तरंगहस्ता ॥ च ललितामनोहराललिताख्याकाशीस्थादेवीवा ॥ लयभंग्यागमनपरिपाट्यागच्छतीतिलयभंगिगा ॥
लोकबंधुलोकमात्रहितैषिणी ॥ लोकधात्रीजनमात्रस्यपोद्गी ॥ लोकोत्तरगुणोर्जितालोकातिक्रान्तगुणैरुद्रिता ॥ ५२ ॥ लोकत्रयाणांहितययासालोकत्रयहिता ॥ लोक्यतेआलोच्यते

मुमुक्षुभिरितलोकालोकस्वरूपा ॥ लक्ष्मीर्लक्ष्मीस्वरूपा ॥ लक्षणैः सत्यज्ञानानंदादिस्वरूपलक्षणैर्जगज्जन्मादितटस्थलक्षणैः करुणत्वादिगुणैः समीचीनैः सामुद्रिकोक्तस्त्रीलक्षणैर्वालक्षिताऽन्विता
लक्षणलक्षिता ॥ लीलाभगवत्कीडास्वरूपा पद्मराजमहिषीरूपा ॥ तथाचवासिष्ठे ॥ आसीदस्मिन्महापीठेकुलपद्मोविकासवान् ॥ पद्मोनाभेत्युपक्रम्यतस्यासीत्सुभगाभार्यालीलानामविला
सिनीति ॥ लक्षितं दर्शितं निर्वाणं यया सालक्षितं निर्वाणा ॥ लावण्यमेवामृतं तद्वर्षिणी लावण्यामृतवर्षिणी ॥ यद्वा लवणार्णवस्य इदं लावण्यं रत्नादिसंपदमृतं कैवल्यं ते वर्षितुं शीलं यस्याः सा तथा ॥
॥ ५३ ॥ वैश्वानरी आग्नेयी शक्तिः स्वाहादाहिकावातद्रुपा ॥ गंगानामसहस्रेऽस्मिन्विवृतेन वमेशते ॥ यददृष्टमभूदत्र तद्विश्वेशे समर्पितम् ॥ ९ ॥ वासवेडचा इन्द्रस्य स्तुत्या ॥ वंध्यत्वं परिहर्तुं
शीलं यस्याः सा वंध्यत्वपरिहारिणी ॥ वासुदेवस्याऽयोः रेणून् हंतुं हर्तुं शीलं यस्याः सा वासुदेवांग्रिरेणुघ्नी ॥ इन्द्रस्य कुलिशं निवारयितुं शीलं यस्याः सा वज्रि वज्रनिवारिणी च्यवनादिरूपेण ॥ ५४ ॥
शुभानि आसमेताद्वर्तते यस्याः सा शुभावती ॥ शुभं फलं यस्याः शुभं वा फलतीति शुभफला ॥ शांतिर्नैष्कर्म्यस्वरूपा शमरूपा वा शांतिकर्मरूपा ॥ शांतनोः समुद्रांशस्य वल्लभा भार्या शांतनुवल्लभा ॥
शान्तरीति पाश्चात्यादीक्षणात्याश्रपठंति ॥ शूलमस्त्रमस्या अस्तीति शूलिनी ॥ शैशवं शिशुसंबन्धिवयो यस्याः सा शैशववयाः ॥ शीतलं यदमृतं जलं तद्वोदुं शीलं यस्याः सा शीतलामृतवाहिनी ॥ ५५ ॥

वैश्वानरी वासवेडचा वंध्यत्वपरिहारिणी ॥ वासुदेवांग्रिरेणुघ्नी वज्रि वज्रनिवारिणी ॥ ५४ ॥ शुभावती शुभफला शांतिः शांतनुवल्लभा ॥ शूलिनी शैशववयाः
शीतलाऽमृतवाहिनी ॥ ५५ ॥ शुभावती शीलवती शोषिता शेषकिल्बिषा ॥ शरण्या शिवदा शिष्टा शरजन्मप्रसूः शिवा ॥ ५६ ॥ शक्तिः शशांकविमला श
मनस्वसंसमता ॥ शमा शमनमार्गं ग्रीशितिकंठमहाप्रिया ॥ ५७ ॥ शुचिः शुचिकरी शेषा शेषशायिपदोद्भवा ॥ श्रीनिवासश्रुतिः श्रद्धा श्रीमती श्रीः शुभव्रता ॥
॥ ५८ ॥ शुद्धविद्या शुभावर्ता श्रुतानंदा श्रुतिस्तुतिः ॥ शिवेतरघ्नी शवरी शांवरी रूपधारिणी ॥ ५९ ॥

शुभावर्तते यस्याः सा शुभावती ॥ शीलवर्तते यस्याः सा शीलवती ॥ शोषितमशेषी किल्बिषं यया सा शोषिता शेषकिल्बिषा ॥ शरण्या आश्रययोग्या ॥ शिवदा शिवं कल्याणं मोक्षं वा ददातीति शिवदा ॥
शिष्टा सदाचारा शिष्टावशिष्टाऽवधिभूता ॥ शरजन्मप्रसूः कार्तिकेयजनी ॥ शिवा कल्याणरूपामोक्षरूपा ईश्वरीरूपा ॥ ५६ ॥ शक्तिर्मायाह्लादिनी वा ॥ शशांकविमला चन्द्रवदाह्लाद
कारिणी चंद्रवन्निर्मलैति वा ॥ शमनस्वसुर्यमुनायाः संमता भिमता शमनस्वसंसमता ॥ शमयति नाशयत्यज्ञानं तत्कार्यं चेति शमा ॥ शमनमार्गं ग्रीयममार्गं निवारिणी ॥ शितिकंठमहाप्रियारुद्रस्यात्यंत
वल्लभा ॥ ५७ ॥ शुचिः पवित्रा ॥ शुचिकरी पवित्रकरी ॥ शेषा अवधिभूता अनंतशक्तिर्मदिररेवतीति वा ॥ शुग्घ्नीति पाठे शो कनाशिनीत्यर्थः ॥ शेषशायिपदोद्भवा अनंतशायिचरणोत्पन्ना ॥
श्रीनिवासो विष्णुस्तद्रूपेण श्रूयत इति श्रीनिवासश्रुतिः ॥ श्रद्धा आस्तिक्यबुद्धिरूपा ॥ श्रीवर्तते यस्याः सा श्रीमती ॥ श्रयंत्येतां योगिन इति श्रीब्रह्मविद्यालक्ष्मीरूपा ॥ शुभानि व्रतानि यस्याः सा शुभव्रता ॥
॥ ५८ ॥ शुद्धा चासौ विद्याचेति शुद्धविद्या ॥ शुभविद्येति कचित् ॥ शुभभावर्ताऽभिसांभ्रमो यस्याः सा शुभावर्ता ॥ श्रुतो ज्ञात आनंदो यया सा श्रुतानंदा ॥ श्रुतिभिर्वदैः स्तुतिर्यस्याः सा श्रुतिस्तुतिः ॥
तथाच भगवते ॥ जयजयजह्यजामित्यादि ॥ शिवेतरपापंतन्नाशिनी शिवेतरघ्नी ॥ शवरी शवरांगना किरातरूपधारिणी मोहेश्वरस्य पत्नीत्वेन ॥ शंवरोऽमृगस्तत्पत्नीशांवरी ॥ ब्रह्मणा कामितायाः सर

स्वत्यामृगीरूपत्वेन तस्या रूपं धर्तुं शीलं यस्याः सा शां वरीरूपधारिणी ॥ ५९ ॥ श्मशानं शोधयतीति श्मशानशोधनी ॥ यस्यां मृतानां पुनः श्मशानसंबंधो न भवतीत्यर्थः ॥ श्मशानं महाश्मशानं
काशीतच्छोधनीति वा ॥ तथा चात्रैवोक्तम् ॥ गंगासंगत्ततोधिकेति ॥ शांताशांतस्वभावा दशरथात्मजाया ऋष्यशृंगपत्नी तद्रूपावा ॥ तथा च हरिवंशे ॥ अथ चित्ररथस्यापि पुत्रो दशरथोऽभवत् ॥
लोमपाद इति रूपा तोयस्य शांता सुताऽभवदिति ॥ शश्वन्नित्या ॥ शतधृतिस्तुता ब्रह्मणा भिर्वंदिता ॥ शालितेशो भत इति शालिनी ॥ शालिर्धान्यावांतरूपं तेन याशोभातया दद्यात्ता शालिशोभा दद्यात् ॥
शिखिवाहनः कार्तिकेयस्तद्रूपं गर्भविभर्तीति शिखिवाहनगर्भभृत् ॥ १६० ॥ शंसनीयानिस्तुत्याणि चरित्राणि यस्याः सा शंसनीयचरित्रा ॥ च शातितानि नाशितान्यशेषपातकानि यया सा शाति
ताशेषपातका ॥ षड्गुणैश्वर्यसंपन्ना ऐश्वर्यादिगुणषट्कान्विता ॥ षडंगानि शिक्षादीनि च श्रुतिश्च तदुभयरूपिणी ॥ ६१ ॥ षण्डताऽवीर्यता तद्धारि सलिलं यस्याः सा षण्डताहारि सलिला ॥
ष्टचायन्नदनीशताष्टचायत्संघातं प्राप्नुवन्नदनीनां शतं यस्यां सा तथा ॥ ष्टयैस्त्यैशब्दसंघातयोरिति धातुः ॥ सरिद्रानदीनां मध्ये श्रेष्ठा ॥ सुरसानागमात् रूपा ॥ यद्वा शोभनोरसो यस्याः
सा शोभनब्रह्मरसरूपेत्यर्थः ॥ शोभनाप्रभायस्याः सा सुप्रभा ॥ सुरदीर्घिका देववापी ॥ ६२ ॥ स्वःसिंधुः स्वर्नदी ॥ सर्वदुःखघ्नीतापत्रयोन्मूलिनी ॥ सर्वव्याधिमहौषधं सर्वरो

श्मशानशोधनी शांता शश्वच्छतधृतिष्ठता ॥ शालिनी शालिशोभा व्याशिखिवाहनगर्भभृत् ॥ १६० ॥ शंसनीयचरित्रा च शातिता शेषपातका ॥ षड्गुणै
श्वर्यसंपन्ना षडंगश्रुतिरूपिणी ॥ ६१ ॥ षण्डताहारि सलिला ष्टचायन्नदनीशता ॥ सरिद्रा च सुरसा सुप्रभा सुरदीर्घिका ॥ ६२ ॥ स्वःसिंधुः सर्वदुःखघ्नी
सर्वव्याधिमहौषधम् ॥ सेव्यासिद्धिः सतीसूक्तिः स्कंदसूत्रसरस्वती ॥ ६३ ॥ संपत्तरंगिणीस्तुत्या स्थाणुमौलिकृता लया ॥ स्थैर्यदा सुभगा सौख्यास्त्रीषु सौ
भाग्यदायिनी ॥ ६४ ॥ स्वर्गनिःश्रेणिकासूक्ष्मास्वधास्वाहासुधाजला ॥ समुद्ररूपिणी स्वर्ग्या सर्वपातकवैरिणी ॥ ६५ ॥ स्मृताघहारिणी सीता संसारा
ब्धितरंडिका ॥ सौभाग्यसुंदरी संध्या सर्वसारसमन्विता ॥ ६६ ॥ हरप्रिया हृषीकेशी हंसरूपा हरिणमयी ॥ हताघसंघाहितकृद्धेलाहेलाघगर्वहृत् ॥ ६७ ॥

गाणानिवर्तकम् ॥ सेव्यासेवनीया ॥ सिद्धिः कैवल्योऽणिमादिसिद्धिस्वरूपा ॥ सतीपतिव्रता भवपत्नी दाक्षायणीति वा ॥ सूक्तिः शोभनोक्तिस्वरूपा पुरुषसूक्तादिरूपावा ॥ स्कंदसूः
कार्तिकेयजननी ॥ च सरस्वतीवाणी तदधिष्ठात्री देवतावा ॥ ६३ ॥ संपद्रपास्तरंगायस्याः सा संपत्तरंगिणी ॥ स्तुत्यास्तुतेर्विषयः ॥ स्थाणुमौलिकृता लयारुद्रशिरःकृता वासा ॥
स्थैर्यदा भक्तेभ्यः स्वतीरैकस्थितिदा ॥ सुभगा शोभनकीर्तिमर्ता प्रियसीति वा ॥ सौख्यासुखायहिता ॥ स्त्रीषु सौभाग्यं दातुं शीलं यस्याः सा स्त्रीषु सौभाग्यदायिनी ॥ ६४ ॥ स्वर्गनिः
श्रेणिकास्वर्गैकसोपाना ॥ तदुक्तं काशीसारे ॥ या ह्येषा सर्वजंतूनां या स्वर्गसरणिर्नृणामिति ॥ सूक्ष्मा इन्द्रियाद्यगोचरा ॥ स्वधापितृपत्नी मंत्ररूपावा ॥ स्वाहाग्निभाय मंत्ररूपावा ॥
मुधाऽमृतं तुल्यं जलं यस्याः सा सुधाजला ॥ समुद्ररूपिणी समुद्रपत्नी तद्रूपावा ॥ समुद्रपूरणीति कचित्पाठः ॥ स्वर्ग्या स्वर्गायहिता ॥ सर्वपातकवैरिणी ब्रह्महत्यादिनाशिनी ॥ ६५ ॥
स्मृतासती स्मृतानां वाऽघहारिणी स्मृताघहारिणी ॥ सीतालां गलपद्धतिः गंगाप्रभेदो विष्णोर्माया जानकीति वा ॥ संसाराऽब्धितरंडिका भवसमुद्रेतरंडिका ॥ तरंडकमिति कचित् ॥ सौभाग्यरूपा चा
सौसुंदरी च सौभाग्येन वा सुंदरी सौभाग्यसुंदरी ॥ सम यगध्यासंध्या ब्रह्मज्ञानस्वरूपा संध्या त्रयसंघातयोरिति धातुः ॥ ६६ ॥ हरप्रिया शिवकांता ॥ हृषीकेशी इन्द्रियाणां नियंत्री

हृषीकेशपत्नीतिवा ॥ हंसरूपाशुद्धस्वरूपाहंसरूपधारिणीतिवा ॥ तस्याहंसरूपेणसकाशमगमंतदेतिभागवतोक्तेः ॥ हिरण्मयीज्ञानस्वरूपास्वर्णमयीतिवा ॥ हृताघसंघाक्षपितपापसमूहा ॥ हितकृ
द्वितैषिणी ॥ हेलाशृंगारभावरूपा ॥ हईश्वरइलाभूमिराश्रयोयस्याःसेतिवा ॥ हेलाघगर्वहत्तलीलयापापमदनाशिनी ॥ अघचगर्वश्चाघगर्वहेलयातौहरतीतिवा ॥ ६७ ॥ क्षेमदाकल्याणदा ॥
क्षालिताघौघानाशितपापसंचया ॥ क्षुद्रविद्राविणीदुष्टानांविघातिनी ॥ क्षमापृथ्वीरूपासहनस्वभावावा १००० ॥ गंगानामसहस्रेऽस्मिन्विबृतेदशमेशते ॥ यददृष्टमभूदत्रतद्विश्वेशेसमर्पितम् ॥
॥ १० ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ श्रद्धयापठितंसदितिशेषः ॥ १७० ॥ ७१ ॥ वाडवब्राह्मण हेतत्त्वज्ञेत्यर्थः ॥ सत्राह्वणः केनस्यादिति श्रुतेः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

क्षेमदाक्षालिताघौघाक्षुद्रविद्राविणीक्षमा ॥ इतिनामसहसंहिंगंगायाःकलशोद्धव ॥ कीर्तयित्वानरःसम्यग्गंगास्नानफलंलभेत् ॥ ६८ ॥ सर्वपापप्रशमनंसर्व
विघ्नविनाशनम् ॥ सर्वस्तोत्रजपाच्छ्रेष्ठंसर्वपावनपावनम् ॥ ६९ ॥ श्रद्धयाभीष्टफलदंचतुर्वर्गसमृद्धिकृत् ॥ सकृज्जपादवाप्नोतिह्येकक्रतुफलंमुने ॥ ७० ॥
सर्वतीर्थेषुयःस्नातःसर्वयज्ञेषुदीक्षितः ॥ तस्ययत्फलमुद्दिष्टत्रिकालपठनाच्चतत् ॥ ७१ ॥ सर्वव्रतेषुयत्पुण्यंसम्यक्चीर्णेषुवाडव ॥ तत्फलंसमवाप्नोतित्रिसंध्यं
नियतःपठन् ॥ ७२ ॥ स्नानकालेपठेद्यस्तुयत्रकुत्रजलाशये ॥ तत्रसन्निहितातूनंगंगात्रिपथगामुने ॥ ७३ ॥ श्रेयोर्थीलभतेश्रेयोधनार्थीलभतेधनम् ॥
कामीकामानवाप्नोतिमोक्षार्थीमोक्षमाप्नुयात् ॥ ७४ ॥ वर्षत्रिकालपठनाच्छ्रद्धयाशुचिमानसः ॥ ऋतुकालाभिगमनादपुत्रःपुत्रवान्भवेत् ॥ ७५ ॥ नाकाल
मरणंतस्यनाग्निचोराहिसाध्वसम् ॥ नाम्नांसहस्रंगंगायायोजपेच्छ्रद्धयामुने ॥ ७६ ॥ गंगानामसहस्रंतुजध्वाग्रामांतरं व्रजेत् ॥ कार्यसिद्धिमवाप्नोतिनि
र्विघ्नोगेहमाविशेत् ॥ ७७ ॥ तिथिवारक्षयोगानांनदोषःप्रभवेत्तदा ॥ यदाजप्त्वाव्रजेदेतत्स्तोत्रंग्रामांतरंनरः ॥ ७८ ॥ आयुरारोग्यजननंसर्वोपद्रवनाशनम् ॥
सर्वसिद्धिकरंपुंसांगंगानामसहस्रकम् ॥ ७९ ॥ जन्मांतरसहस्रेषुयत्पापंसम्यगर्जितम् ॥ गंगानामसहस्रस्यजपनात्तत्क्षयंव्रजेत् ॥ १८० ॥ ब्रह्मघ्नो
मद्यपःस्वर्णस्तेयीचगुरुतल्पगः ॥ तत्संयोगीभ्रूणहंतामातृहापितृहामुने ॥ ८१ ॥ विश्वासघातीगरदःकृतघ्नोमित्रघातकः ॥ अग्निदोगोवधकरोगुरुद्रव्या
पहारकः ॥ ८२ ॥ महापातकयुक्तोपिसंयुक्तोप्युपपातकैः ॥ मुच्यतेश्रद्धयाजप्त्वांगंगानामसहस्रकम् ॥ ८३ ॥

॥ ७८ ॥ ७९ ॥ १८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ उपपातकैर्गोवधादिभिः ॥ इत्यादिवहुवचनांताःशब्दागणस्यसंस्मृत्तकामवर्तीतिन्यायाद्बहुवचनेनजातिभ्रंशकरणसंकलीकरणापात्रीकरणमालिनीकरणानि
गृह्यते ॥ तानिचमनुनोक्तानि ॥ ब्रह्महत्यासुरापानंस्तेयंगुर्वगनागमः ॥ महांतिपातकान्याहुःसंसर्गश्चापितैःसह ॥ गोवधोऽयाज्यसंयाज्यंपारदार्यात्मविक्रयौ ॥ गुरुमातृपितृत्यागः स्वाध्यायाग्नयोः
सुतस्यच ॥ परिवर्जिताऽनुजेनपरिवेदनमेवच ॥ तयोर्दानंचकन्यायास्तथेरेवचयाजनम् ॥ कन्यायादूषणंचवैवाधुपित्वंव्रताच्च्युतिः ॥ तडागारामदाराणामपत्यस्यचविक्रयः ॥ व्रात्यतावांधवत्यागोभृतकाध्याप
नंतया ॥ भृतादध्ययनंदानमपत्यानांचविक्रयः ॥ सर्वाकरेष्वधीकारोमहामपातकम् ॥ इधनार्थमशुष्काणांद्रुमाणामवपातनम् ॥ आत्मार्थचाक्रियारंभोनिदिता

आदत्तया ॥ अनाहिताग्नितास्तैन्यमृणानामनपक्रिया ॥ धान्यकुप्यपशुस्तेयमपत्यस्त्रीनिषेधः ॥ स्त्रीशूद्रविद्वत्क्षत्रवधोनास्तिक्यंचोपपातकम् ॥ ब्राह्मणस्य रुजः कृत्याघ्रातिरघ्रेयमद्योः ॥ जैहयं पुंसि च मैथु
न्यं जातिभ्रंशकं स्मृतम् ॥ खराश्रोष्ठं मृगेभानामजाविकवधस्तथा ॥ संकलीकरणं ज्ञेयं मीनाहिमहिषस्य च ॥ निर्दिष्टेभ्यो धनादानं वाणिज्यं शूद्रसेवनम् ॥ अपात्रीकरणं ज्ञेयमसत्यस्य च भाषणम् ॥ कृमिकीटवयो
हत्यामद्यानुगतभोजनम् ॥ फलैधः कुसुमस्तेयमधैर्यं च मलावहमिति ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ वेदपारायणात् उपवासपूर्वकं समग्रायाः स्वशाखायाः पाठात् ॥
आधिव्याधिपरिक्षिप्तो घोरतापपरिप्लुतः ॥ मुच्यते सर्वदुःखेभ्यः स्तवस्यास्यानुकीर्तनात् ॥ ८४ ॥ संवत्सरेण युक्तात्मा पठन् भक्तिपरायणः ॥ अभी
प्सितां लभेत्सिद्धिं सर्वैः पापैः प्रमुच्यते ॥ ८५ ॥ संशयाविष्टचित्तस्य धर्मविद्वेषिणोऽपि च ॥ दाम्भिकस्यापि हिंस्रस्य चेतो धर्मपरं भवेत् ॥ ८६ ॥ वर्णाश्रमपथी
नस्तु कामक्रोधविवर्जितः ॥ यत्फलं लभते ज्ञानी तदा प्रोक्त्यस्य कीर्तनात् ॥ ८७ ॥ गायत्र्ययुतजप्येन यत्फलं समुपार्जितम् ॥ सकृत्पठनतः सम्यक् तदशे
षमवाप्नुयात् ॥ ८८ ॥ गां दत्त्वा वेदविदुषे यत्फलं लभते कृती ॥ तत्पुण्यं सम्यगाख्यातं स्तवराजसकृज्जपात् ॥ ८९ ॥ गुरुशुश्रूषणं कुर्वन् यावज्जीवं नरोत्तमः ॥
यत्पुण्यमर्जयेत्तद्वाग्वर्षत्रिषवणं जपन् ॥ ९० ॥ वेदपारायणात् पुण्यं यदत्र परिपठ्यते ॥ तत्पण्मासेन लभते त्रिसंध्यं परिकीर्तनात् ॥ ९१ ॥ गंगायाः स्तव
राजस्य प्रत्यहं परिशीलनात् ॥ शिवभक्तिमवाप्नोति विष्णुभक्तोऽथवा भवेत् ॥ ९२ ॥ यः कीर्तयेदनुदिनं गंगानामसहस्रकम् ॥ तत्समीपे सहचरी गंगादेवी
सदा भवेत् ॥ ९३ ॥ सर्वत्र पूज्यो भवति सर्वत्र विजयी भवेत् ॥ सर्वत्र सुखमाप्नोति जाह्नवीस्तोत्रपाठतः ॥ ९४ ॥ सदाचारी सविज्ञेयः स शुचिस्तु सदैव हि ॥
कृतसर्वसुरार्चः सकीर्तयेद्यद्दमांस्तुतिम् ॥ ९५ ॥ तस्मिंस्तृप्ते भवेत्तृप्ता जाह्नवीनात्र संशयः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गंगाभक्तं समर्चयेत् ॥ ९६ ॥ स्तवराजमिमं
गंगं शृणुयाद्यश्चैव पठेत् ॥ श्रावयेदथ तद्भक्तान्दंभलो भविर्जितः ॥ ९७ ॥ मुच्यते त्रिविधैः पापैर्मनोवाक्कायसंभवैः ॥ क्षणात्रिण्णापतामेति पितृणां च प्रियो
भवेत् ॥ ९८ ॥ सर्वदेवाप्रियश्चापि सर्वर्षिगणसंमतः ॥ अंते विमानमारुह्य दिव्यस्त्रीशतसंवृतः ॥ ९९ ॥ दिव्याभरणसंपन्नो दिव्यभोगसमन्वितः ॥ नंदना
दिवने स्वैरंदेवत्सप्रमोदते ॥ १०० ॥ मुज्यमानेषु विप्रेषु श्राद्धकाले विशेषतः ॥ जपन्निदं महास्तोत्रं पितृणां तृप्तिकारकम् ॥ १ ॥ यावंतितत्र सिक्थानि
यावंतोऽबुक्काः स्थिताः ॥ तावंत्येव हि वर्षाणि मोदंते स्वः पितामहाः ॥ २ ॥ यथा प्रीणांति पितरोगंगायां पिंडदानतः ॥ तथैव तृण्युः श्राद्धे स्तवस्यास्यानुसं
श्रवात् ॥ ३ ॥ एतत्स्तोत्रं गृहे यस्य लिखितं परिपूज्यते ॥ तत्र पापभयं नास्ति शुचितद्वनं सदा ॥ ४ ॥ अगस्ते किं बहुतेन शृणुमेनिश्चितं वचः ॥ संशयो
नात्र कर्तव्यः संदेहश्चरिफलं न हि ॥ ५ ॥ यावंतितमर्त्येस्तोत्राणि मंत्रजालान्यनेकशः ॥ तावंतितस्तवराजस्य गंगेयस्य समानिनः ॥ ६ ॥ यावज्जन्म जपेद्यस्तु नाश्रमे
तत्सहस्रकम् ॥ सकीकटेष्वपि मृतो न पुनर्गर्भमाविशेत् ॥ ७ ॥ नित्यं नियमवानेतद्योजयेत्स्तोत्रमुत्तमम् ॥ अन्यत्रापि विपन्नः संगंगातीरे मृतो भवेत् ॥ ८ ॥
अत्र जगति ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ सहचरी सखी ॥ तत्रिकटैकृतवासेत्यर्थः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ स्वैरंस्वेच्छया ॥ १०० ॥ मुज्यमानेष्विति ॥ इदं सहस्र
नामयोजनं भवति तस्य पितृणामिदं स्तोत्रं तृप्तिकारकं भवतीत्यर्थः ॥ १ ॥ सिक्थानि अन्नलेशाः कणा इति यावत् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ कीकटेषु गंगाप्रदेशेषु ॥ ७ ॥ ८ ॥

मुक्तीति ॥ मुक्तेः कैवल्यस्य बीजभूतानियान्यक्षराणितेषामास्पदमाश्रयः मोक्षकारणभूतब्रह्मास्पदं वा मुक्तिबीजं च तदक्षरस्य ब्रह्मण आस्पदं चेति वा ॥ ९ ॥ प्रतिनिधिस्तुल्यम् ॥ सिद्धासुर्गगायां मज्जनस्नान
मंतरेणापि गंगास्नानेच्छुः ॥ मातापिसंत्यजेत्पुत्रमिति शास्त्रप्रमाणतः ॥ ब्राह्मिमां त्रिजगन्मातर्गोविष्णुपदोद्भवे ॥ २१० ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामेकोनत्रिंशत्तमोऽ
ध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ६५ ॥ अथ त्रिंशत्तमेऽध्याये रहस्यं श्रुतिसंमितम् ॥ धनं जयकथागर्भवर्ण्यते काशिजं महत् ॥ १ ॥ मणिकर्ण्या गंगायाः समागमात्क्षेत्रस्याधिक्यं वक्तुं गंगागमनप्रकारं श्रावयति ॥
शृण्वति ॥ सप्रसिद्धो भगीरथो गंगां भूमिमानिनायेति द्वितीयेनान्वयः ॥ १ ॥ २ ॥ तर्हि ऋजुमार्गेण पितामहायत्रमृतास्तत्र नेतव्या किं वक्रगत्या मणिकर्ण्यामानयनेन तत्राह ॥ त्रयाणामिति ॥ ३ ॥
एतदेव स्पष्टयति ॥ आनंदकाननमिति ॥ आनंदकाननं प्रतिहरेः संबन्धिनीचक्रपुष्करिणी ॥ दैलीपिर्देलीपस्यापत्यं भगीरथो गंगां समानैषीत् प्रापयामासेत्यग्रिमेणान्वयः ॥ आनंदकाननं प्राप्य याहरेश्चक्रपु

एतत्स्तोत्रवरं रम्यं पुरा प्रोक्तं पिनाकिना ॥ विष्णवे निजभक्ताय मुक्तिबीजाक्षरास्पदम् ॥ ९ ॥ गंगान्नान प्रतिनिधिः स्तोत्रमेतन्मये रितम् ॥ सिद्धासुर्जाह्नवीं
तस्मादेतत्स्तोत्रं जपेत्सुधीः ॥ २१० ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धै गंगासहस्रनामकथनं नामैकोनत्रिं
शत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृण्वगस्त्य महाभाग सचराज भगीरथः ॥ आराध्य श्रीमहादेवमुद्दिधीर्षुः पितामहान् ॥ १ ॥ ब्रह्मशाप
विनिर्दग्धान्सर्वात्राजर्षिसत्तमः ॥ महता तपसा भूमिमानिनाय त्रिवर्त्मगाम् ॥ २ ॥ त्रयाणामपि लोकानां हिताय महते नृपः ॥ समानैषीत् ततो गंगाय त्रासी
न्मणिकर्णिका ॥ ३ ॥ आनंदकाननं शंभोश्चक्रपुष्करिणीहरेः ॥ परब्रह्मैकमुक्षेत्रं लीलामोक्षसमर्पकम् ॥ ४ ॥ प्रापयामास तां गंगां दैलीपिः पुरतश्चरन् ॥
निर्वाणकाशनाद्यत्र काशीति प्रथितापुरी ॥ ५ ॥ अविमुक्तं महाक्षेत्रं न मुक्तं शंभुना क्वचित् ॥ प्रागेव हि मुनेऽनर्घ्यजात्यं जांबूनदं स्वयम् ॥ ६ ॥ पुनर्वारितरे
णापि हीरेण यदिसंगतम् ॥ चक्रपुष्करिणी तीर्थं प्रागेव श्रेयसां पदम् ॥ ७ ॥ ततः श्रेष्ठतरं शंभोर्मणिश्रवणभूषणात् ॥ आनंदकानने तस्मिन् विमुक्तेशिवा लये ॥
॥ ८ ॥ प्रागेव मुक्तिः संसिद्धा गंगासंगात्ततो धिका ॥ यदा प्रभृतिसा गंगामणिकर्ण्या समागता ॥ ९ ॥ तदा प्रभृतितत्क्षेत्रं दुष्प्रापं त्रिदशैरपि ॥ कृत्वा कर्मा
प्यनेकानि कल्याणानीतराणि वा ॥ १० ॥ तानि क्षणात्समुत्क्षिप्य काशी संस्थोऽमृतो भवेत् ॥ तस्यां विदां तवेयस्य निदिध्यासनतो विना ॥ ११ ॥

पुष्करिणीतामिति वा ॥ गांपयोदो गधीति वा द्विकर्मकता वा ॥ आनंदकानने गंगां प्रापयामासेत्यर्थः ॥ आनंदकाननं विशिनष्टि ॥ परब्रह्मैकमुक्षेत्रमित्यर्थेन ॥ परब्रह्मैवेति केचित् ॥ ४ ॥ पुनरपि तदेव विशेष्यन्
वोक्तं नाम द्वयनिर्वचनमनुवदति निर्वाणकाशनादित्येकेन ॥ यत्रानंदकानने ॥ यदा गंगां विशिनष्टि ॥ निर्वाणेति ॥ यत्र यस्यां गंगायां काश्यामुत्तरवाहिन्यां निमित्तभूतायां निर्वाणकाशन तत्कैवल्यस्य प्रकाशनात्का
शीतिपुरी प्रथिता तां गंगां समानैषीदिति पूर्वैर्ज्ञेयान्वयः ॥ ५ ॥ अविमुक्तं च प्रथितमिति विपरिणमयान्वयः ॥ तत्र हेतुर्न मुक्तमिति ॥ तदुक्तं मात्स्ये ॥ विमुक्तं न मया यस्मान्मोक्ष्यते न कदाचन ॥ महत्क्षेत्रमिदं
तस्मादविमुक्तमिति स्मृतमिति ॥ यदर्थमनुवदितं तदृष्टांतपुरःसमाह प्रागेवेत्यारभ्य कृत्वा कर्माणीत्यतः प्राक्तेन ॥ हे मुनेऽगस्त्य जांबूनदं सुवर्णजात्यं मुजात्यं स्वयमनर्घ्यं पुनर्वारितरेण हीरेकेण संगतं सद्यथा
ऽनर्घ्यं भवतीत्यर्थः ॥ तथा गंगासंगाच्चक्रपुष्करिणीतियोज्यम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ इतराणि पापानि ॥ १० ॥ संस्थोऽमृतः ॥ तदुक्तं छंदोगे ॥ नाविमुक्ते नरः कश्चिन्नरकं याति किलिबधी ॥ ईश्वरानुग्रहादेव सर्वं

यांतिपरांगतिमिति ॥ काशीकृतानां पापानां पंचक्रोशयात्रादिना क्षयादिति भावः ॥ निदिध्यासनतो निदिध्यासनमित्यर्थः ॥ निदिध्यासनतामितिकचित् ॥ ११ ॥ सांख्येनात्मानात्मविवेकेन ॥ योगेनाष्टांगेन ॥ काश्यासंस्थासंस्थितिर्मूर्तिः सम्यङ्मरणपर्यन्तावस्थितिर्यस्य स तथा ॥ कंठे काल इत्यादिबलुक् समासः ॥ विना ज्ञानेन देहत्यागाव्यवहितसमयात् प्राकसाक्षात्कारं विनेत्यर्थः ॥ ज्ञानादेव तु कैवल्यमिति श्रुतेः ॥ १२ ॥ एतदेव स्फुटयति ॥ यत्नतोऽयत्नतो वा शमादेरनुष्ठानादननुष्ठानाद्वेत्यर्थः ॥ १३ ॥ प्राकृतैर्गुणैः प्रकृतिगुणकार्यैः संसारपाशैः ॥ १४ ॥ असिसंभेदयोगेन अस्याऽसिसंज्ञानद्यासंभेदः संभेदनं छेदनमिति यावत् ॥ अर्थात्पाशानां स एव योग उपायस्तेन ॥ असिधारयेत्युक्तेः ॥ यद्वा अस्यासहसंभेदो यस्य तदसिसंभेदं गंगां भस्तत्संबन्धेनेत्यर्थः ॥ गंगासंगात्ततोऽधिके त्युक्तेः ॥ प्राकृतं व्याख्यानमसिसंभेदस्य प्राशस्त्यमात्रविवक्षया ॥ असिसंभेदसंयोगे इतिकचित् ॥ १५ ॥ १६ ॥ स्वदेहम् ॥ १७ ॥ पुरः काश्याः ॥ रक्षामेवाह असिमिति त्रयेण ॥ पापिना विना सांख्येन योगेन काश्यासंस्थोऽमृतो भवेत् ॥ कर्मनिर्मूलनवता विना ज्ञानेन कुंभज ॥ १२ ॥ शशिमौलिप्रसादेन काशीसंस्थोऽमृतो भवेत् ॥ यत्नतोऽयत्नतो वापि कालात्यक्ता कलेवरम् ॥ १३ ॥ तारकस्योपदेशेन काशीसंस्थोऽमृतो भवेत् ॥ अनेकजन्मसंसिद्धैर्बद्धोऽपि प्राकृतैर्गुणैः ॥ १४ ॥ असिसंभेदयोगेन काशीसंस्थोऽमृतो भवेत् ॥ देहत्यागोऽत्र वैदानं देहत्यागोऽत्र वैतपः ॥ १५ ॥ देहत्यागोऽत्र वैयोगः काश्यानिर्वाणसौख्यकृत् ॥ प्राप्योत्तरवहां काश्यामतिदुष्कृतवानपि ॥ १६ ॥ यायात्स्वंहेलयात्यक्ता तद्विष्णोः परमंपदम् ॥ यमैर्द्राग्निमुखा देवा दृष्ट्वा मुक्तिपथोन्मुखान् ॥ १७ ॥ सर्वान्सर्वेसमालोक्य रक्षांचक्रुः पुरापुरः ॥ असिमहासिरूपांच पाप्यसन्मतिखंडनीम् ॥ १८ ॥ दुष्टप्रवेशंधुन्वानांधुनीं देवा विनिर्मसुः ॥ वरणांच व्यधुस्तत्र क्षेत्रविघ्ननिवारिणीम् ॥ १९ ॥ दुर्वृत्तमुप्रवृत्तेश्च निवृत्तिकरणीसुराः ॥ दक्षिणोत्तरदिग्भागे कृत्वाऽसिं वरणांसुराः ॥ २० ॥ क्षेत्रस्य मोक्षनिक्षेप रक्षां निवृत्तिमाप्नुयुः ॥ क्षेत्रस्य पश्चादिग्भागे तं देहलिं विनायकम् ॥ २१ ॥ स्वयंव्यापारयामासरक्षार्थं शशिशेखरः ॥ अनुज्ञातप्रवेशानां विश्वेशेन कृपावता ॥ २२ ॥ ते प्रवेशं प्रयच्छंति नान्येषां हि कदाचन ॥ इत्यर्थे कथयिष्येऽहमिति हासं पुरातनम् ॥ आश्चर्यकारि परमं काशीभक्तिप्रवर्धनम् ॥ २३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ दक्षिणाब्धितटे कश्चित्सेतुबंधसमीपतः ॥ वणिग्धनं जयोनाममातृभक्तिसमन्वितः ॥ २४ ॥ पुण्यमार्गार्जितधनो धनतोऽपि तमार्गणः ॥ मार्गणस्फारितयशाय शोदातनयार्चकः ॥ २५ ॥

मसन्मतिमस्यतिखंडयतीत्यसि शब्दार्थनिर्वक्ति ॥ पापीति ॥ १८ ॥ असिं विशिनष्टि ॥ धुनीमिति ॥ दुष्टानां प्रवेशं धुनोति निवारयतीति धुनी शब्दार्थमाह ॥ दुष्टेति ॥ व्यधुश्चक्रुः ॥ सर्वान्क्षेत्रविघ्नान्वारयतीति वरणां शब्दार्थनिर्वक्ति ॥ क्षेत्रेति ॥ १९ ॥ निर्वचनांतरमाह ॥ दुर्वृत्तमुप्रवृत्तेश्चेति ॥ दुर्वृत्तस्य मुप्रवृत्तेरितिकचित् ॥ पाठद्वयेऽप्येक एवार्थः ॥ दक्षिणेति ॥ दक्षिणदिग्भागेऽसिमुत्तरदिग्भागे वरणामित्यर्थः ॥ २० ॥ ते विशिनष्टि ॥ क्षेत्रस्य मोक्षेति ॥ क्षेत्रस्यैकैवल्यज्ञानसंपादयित्रीमित्यर्थः ॥ निर्वाणस्थाप्य रक्षाकर्त्रीमिति वा ॥ तं प्रसिद्धम् ॥ २१ ॥ व्यापारयामास स्थापयामास ॥ फलितमाह ॥ अनुज्ञातेति ॥ २२ ॥ तेऽस्यादयः ॥ विश्वेशेनानुज्ञातानां धर्मानुबं गात्काशीं प्राप्यापि बाहिर्निर्गम इत्यस्मिन्नर्थे इति हासमाह ॥ इत्यर्थे इति ॥ २३ ॥ दक्षिणार्णवतीरे रामसेतुनिकटे धनं जयोनाम वणिग्बभूवेति शेषः ॥ तं विशिनष्टि मातृभक्तीति पादाधिकपंचभिः ॥ २४ ॥ मार्गणायाचकाः ॥ २५ ॥

संपत्तिर्धनादिसमृद्धिः ॥ आकारगोपकः स्वगुणाप्रख्यापकः ॥ २६ ॥ संपूर्णाश्चतुःषष्टिसंख्याकाः कलावेद्यास्यसंपूर्णकलः ॥ निर्गतः कलंकोयस्मात्स उदयोयस्यसनिष्कलंकोदयः ॥ संपूर्ण
कलोपिचंद्रोभृगलंछनादुरुदाराभिर्मर्शाद्वासकलंकोदय एवेतितस्मादस्याधिक्यं धनितम् ॥ २७ ॥ सत्यानृतवाणिज्यम् ॥ वर्णेतरोपिचतुर्वर्णेभ्योऽन्योपिसुवर्णेन शोभनब्राह्मणादिनावर्णेन कृतावर्ण
नास्तुतिर्यस्यसः ॥ हीनवर्णोपिब्राह्मणवत्सदाचारइत्यर्थः ॥ पक्षांतरे सुवर्णस्य कृतेन करणेन घटनेनेति यावत् ॥ वर्णनं कथनं यस्य स तथा स्वर्णकार इत्यर्थः ॥ २८ ॥ सुखयानचरो नौकायानचारी ॥
नौरैः पानं पाननौभिर्यानयानम् ॥ शिशुभिलीलालीला अन्यदपानमयानमलीलेति दर्शनात् ॥ २९ ॥ ३० ॥ प्रावृणदीपूरसमं वर्षांतरं गण्यो घसमम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
अधोमुखस्योर्ध्वपादस्य वृक्षेऽवलंबमानस्य गेदुरा इति प्रसिद्धस्य पक्षिविशेषस्य पत्न्यविलगुली ॥ उलूकीपेचिका ॥ ३५ ॥ दुःस्पर्शादुष्टसंश्लेषात् दुःखात्मकात्स्पर्शादित्यर्थः ॥ ननु दुःस्पर्शे कुतः प्रवृत्ति
स्तत्राह ॥ सुखाभासात्मकात् सुखमिव भासत इति सुखाभासस्तदात्मकादित्यर्थः ॥ ३६ ॥ पातिव्रत्यभंगे दोषमुक्त्वा तद्रक्षणगुणमाह ॥ अनेनैव शरीरेणेति ॥ अनेनैव शरीरेण रक्तमांसतया प्रतीति

समुन्नतोपि संपत्त्या विनयानतकंधरः ॥ आकरोपि गुणानां हि गुणिष्वाकारगोपकः ॥ २६ ॥ रूपसंपदुदारोपि परदारपराङ्मुखः ॥ ससंपूर्णकलोप्यासी
न्निष्कलंकोदयः सदा ॥ २७ ॥ ससत्यानृतवृत्तिश्च प्रायः सत्यप्रियो मुने ॥ वर्णेतरोप्यभूल्लोके सुवर्णकृतवर्णनः ॥ २८ ॥ सदाचरणगोप्येष सुखयानचरः
कृती ॥ अदरिद्रोपि मेधावी सोभूत्पापदरिद्रधीः ॥ २९ ॥ तस्यैवं वर्तमानस्य कदाचित्कालपर्ययात् ॥ जननीनिधनप्राप्ताव्याधिताऽतिजरातुरा ॥ ३० ॥
तथाच यौवनं प्राप्य मेघच्छायातिचंचलम् ॥ प्रावृणदीपूरसमं स्वपतिः परिवंचितः ॥ ३१ ॥ दिनत्रिचतुरस्थायियानारी प्राप्य यौवनम् ॥ भर्तारं वंचये
न्मोहात्साऽक्षयं नरकं व्रजेत् ॥ ३२ ॥ शीलभंगेन नारीणां भर्ता धर्मपरोपि हि ॥ पतेदुःखार्जितात्स्वर्गाच्छीलं रक्ष्यंततः स्त्रिया ॥ ३३ ॥ विष्टागर्ते च निरये
स्वयंपतति दुर्मतिः ॥ आभूतसंश्रवं यावत्ततः स्याद्द्वाममूकरी ॥ ३४ ॥ स्वविष्टापायिनी चाथ वलगुली वृक्षलंबिनी ॥ उलूकीवादिवांघास्यादृक्षकोटरवासिनी ॥
॥ ३५ ॥ रक्षणीयं महायत्नादिदंसुकृतभाजनम् ॥ वपुः परस्य दुःस्पर्शात् सुखाभासात्मकात् स्त्रिया ॥ ३६ ॥ अनेनैव शरीरेण भर्तृसाद्विहितेन हि ॥ किं स
तीनचतस्तंभभानुमुद्यंतमाज्ञया ॥ ३७ ॥ अत्रिपत्न्यनमूया किं भर्तृभक्तिप्रभावतः ॥ दधारनत्रयीं गभेपतिव्रतपरायणा ॥ ३८ ॥

नेत्यर्थः ॥ सतीपतिव्रता उद्यंतमुद्रच्छंतंभानुं किं न तस्तंभस्तंभितं किं न चकार अपि तुस्तंभितवत्येवेत्यर्थः ॥ कथं भूतेन शरीरेण ॥ भर्तृसाद्विहितेन भर्त्रधीनसंपादितेनेत्यर्थः ॥ तथाच श्रूयते मार्कण्डेयपुराणे ॥
कदाचिच्चोराननुधावंतोरजभटामां डव्यस्य ऋषेस्तपश्चरतो मौनव्रतधारिण आश्रमे तान्संप्राप्य तेन सार्धं वद्वानीय राज्ञो निवेद्य तदाज्ञया सर्वाञ्छूलेष्वारोपयामासुः ॥ तदैवांधकारभूतायारंजन्याविश्याभिला
षुकं भर्तारं स्कंधमारोप्य तद्रहनं यतीपतिव्रता शूलस्थमां डव्यमज्ञानात्संघट्टयामास ॥ ततो दुःखाक्रान्तेन तेनोक्तस्य प्रियं चिकीर्षित्यात्वयैवं कृतं संतु सूर्योदये म्रियतां तच्छ्रुत्वाऽतिदुःखितया तयोक्तं यद्यहंपति
व्रतास्यांतदासूर्यो नोदेतु तदा तदाज्ञया सूर्यो नोदयं चकारेति ॥ ३७ ॥ त्रयीं वेदत्रयात्मिकां ब्रह्मविष्णुशिवांशसोमदत्तात्रेयदुर्वासोभिधामित्यर्थः ॥ एवं हि श्रूयते तत्रैव ॥ पतिव्रताया वाक्यात्सू
र्यानुदयेऽष्टिलोपमाकलयंसेद्वैः सहिता ब्रह्मविष्णुरुद्रा अत्रिपत्नीमनसूया मृचुः ॥ पतिव्रतायाः शापभयात्सूर्यो नोदेति तदभावाच्च जगन्नश्यत्यतः पतिव्रताशिरोमण्याभवत्याप्रसादनीया यथाभूयोद्गमा

यसास्वाच्छब्दं ददाति ॥ तदातयोक्तैर्द्वयं संपाद्यते यदि भवंतो मम पुत्रा भवेयुः ॥ तथैव तैः स्वीकृते तथा च तथा साधिते सोमदत्तदुर्वाससो ब्रह्मविष्णुरुद्रांशास्त्रयः पुत्राः सवभूवुरिति ॥ ३८ ॥ न केवलं पाति
व्रत्यरक्षणं गुणमात्रं परमसुखलाभश्चेत्याह ॥ इह कीर्तिश्चेति ॥ ३९ ॥ प्रस्तुतमाह ॥ सादुर्वृत्तेति ॥ साधनं जयमातादुर्वृत्त्यापतिधर्मपरित्यज्येति संबंधः ॥ सादुर्वृत्तेति कचित् ॥ ४० ॥ ननु
निकृष्टजातौ जातस्य धनं जयस्य कथं पूर्वोक्तगुणत्वं तत्राह ॥ धनं जयोपि चेति ॥ अपि चेति समुच्चये ॥ शिवयोगिना सार्धतपो दयात् शिवयोगिनः संगमात्तपस उदयादित्यर्थः ॥ विसर्गलोपेऽपि संधिरार्षः ॥
तपश्च दया च तपो दयंतस्मादिति वा ॥ इत्थं पूर्वोक्तप्रकारेण इत्थं केनापि भाग्योदयेनेति वा ॥ ४१ ॥ इत्थं प्रसक्तानुप्रसक्तमुक्त्वा प्रस्तुतमाह ॥ धनं जयोपीति ॥ गंगामार्गस्थितोऽभवत् गंगामार्गेण
गंगाद्वारमार्गेण सेतुबंधाद्येन मार्गेण हरिद्वारं गम्यते तेन मार्गेण प्रस्थानं कृतवानित्यर्थः ॥ यद्वा गंगाः कावेर्याद्याः पंच ॥ तदुक्तम् ॥ कावेरीतुंगभद्राचक्रवर्णावेष्याचगौतमी ॥ भागीरथीति विख्याताः पंच
गंगाः प्रकीर्तिता इति ॥ तासामार्गे वत्सर्गनिस्थितः प्रस्थितोऽभूत् ॥ श्रीरंगानंतशायिराजमहेंद्रसिंहादिकूर्मपुरुषोत्तमभागीरथीसंगमपथाप्रस्थानं कृतवानित्यर्थः ॥ त्रिस्थलीं कर्तुमिति शेषः ॥ ४२ ॥

इह कीर्तिश्च विपुला स्वर्गं वासस्तथाऽक्षयः ॥ पाति व्रत्यात्स्त्रियालभ्यं सखित्वं च श्रिया सह ॥ ३९ ॥ सादुर्वृत्त्यापरित्यज्यपतिधर्मसनातनम् ॥ स्वच्छंदं चा
रिणीभूत्वामृतानिरयमुद्ययौ ॥ ४० ॥ धनं जयोपि च मुनेकेन चिच्छिवयोगिना ॥ सार्धतपो दयादित्थं सोऽभवद्धर्मतत्परः ॥ ४१ ॥ धनं जयोपि धर्मात्मा मा
तृभक्तिपरायणः ॥ आदायास्थीन्यथो मातुर्गंगामार्गस्थितोऽभवत् ॥ ४२ ॥ पंचगव्येन संस्त्राप्यततः पंचामृतेन वै ॥ यक्षकर्मलेपेन लिप्त्वा पुष्पैः प्रपूज्य च
॥ ४३ ॥ आवेष्ट्य नेत्रवस्त्रेण ततः पट्टांबरेण वै ॥ ततः सुरसवस्त्रेण ततो मां जिष्ठवाससा ॥ ४४ ॥ नेपालकंबलेनाथमृदाचाऽथ विशुद्धया ॥ ताम्रसंपुटके कृत्वा
मातुरंगान्यहो वणिक् ॥ ४५ ॥ अस्पृष्टहीनजातिः स शुचिष्मान् स्थंडिलेशयः ॥ आनयञ्ज्वरितोऽप्यासीन्मध्ये मार्गधनं जयः ॥ ४६ ॥ भारवाहः कृतस्तेन क
श्चिद्वत्त्वोचिताभृतिम् ॥ किंबहुतेन घटजकारा प्राप्ताऽथ तेन वै ॥ ४७ ॥ धृत्वासंभृतिरक्षार्थं भारवाहं धनं जयः ॥ जगामापणमानेतुं किंचिद्रस्त्वशनादिकम्
॥ ४८ ॥ भारवाहं तं प्राप्य तस्य संभृतिमध्यतः ॥ ताम्रसंपुटमादाय धनं ज्ञात्वा गृहं ययौ ॥ ४९ ॥

पंचगव्येनेत्यादि पंचभिर्वाक्यम् ॥ अहो कष्टे हर्षे वा ॥ वणिग्धनं जयो मातुरंगान्यस्थीनि ताम्रसंपुटे कृत्वा नयन् मध्ये मार्गमार्गस्य मध्ये ज्वरितो ज्वरेण व्याप्तोऽपि शब्दात्सार्धहीनश्चासीदित्यन्वयः ॥ अथो व
णिगिति पाठे आनयन् सन् अथो अनंतरं ज्वरितोऽसीदित्यर्थः ॥ पुनः किं कृत्वा ॥ यक्षकर्मलेपेन कर्पूरागुरुकस्तूरी किं कोलपिष्टलेपेन ॥ यद्वा लिप्यतेऽनेनेतिलेपो यक्षकर्मरूपो लेपस्तेन लिप्त्वा ॥ अथानं
तरं विशुद्धयामृदागोपीचन्दनप्रसुखयाचलिप्त्वा ॥ पुनः किं कृत्वा ॥ नेत्रवस्त्रेण गौडेन नूतिप्रसिद्धेन वस्त्रेण वेष्टित्वा ॥ अस्याप्रेषितुर्धुपदेवुसंबंधः ॥ सुरसवस्त्रेण चिक्कणकार्पासवस्त्रेण ॥ मां जिष्ठ
वातसामं जिष्ठेन रक्तवाससा ॥ नेपालकंबलेन नेपालदेशोद्भवेन कंबलेन ॥ शुचिष्मान्पाविष्यवान् ॥ स्थंडिलेशयो भूमिशायी ॥ भृतिः कर्ममूल्यम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ संभृ
तिरक्षार्थं सामग्रीरक्षार्थम् ॥ आपणं पण्यवीथिकाम् ॥ अश्नते भुज्यते इति शर्मिस्तदादिभिरुक्तम् ॥ आपणं पण्यं सामं अश्नते भुज्यते इति शर्मिस्तदादिभिरुक्तम् ॥ ४८ ॥ अन्तरं हि द्रमवसरं वा ॥ ४९ ॥

संभृतिं सामग्रीम् ॥ ताम्रसंपुटवर्जितां ताम्रसमुद्रकरहिताम् ॥ ५० ॥ चक्रंदमरोदीत् ॥ तदनुसारतः तस्य भारवाहकस्यानुसारतोऽनुसारायान्वेषणायेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ संवसथंगृहम् ॥ ५२ ॥ भारं वहतीति भारवाद् ॥ अरण्यान्यामहारण्ये ॥ तानि अस्थानि ॥ ५३ ॥ चैलशकलं धेनवस्त्रखंडेन संछायास्थीन्यानीतानि तच्चैलशकलमित्यर्थः ॥ अन्तरे मध्ये उपरीतिवा ॥ ५४ ॥ आशयाऽस्थीनि प्राप्तव्यानीति वांछया ॥ आश्वस्येति पाठे तत्पत्नीं विश्वासं जनयित्वा पृष्टवानित्यर्थः ॥ ५५ ॥ आश्वसमेवाह इत्युक्तेत्यतः प्राक्तेनेन ॥ वसुध नम् ॥ ५६ ॥ अस्थनामाधारसंपुटोऽस्थिसंपुटः ॥ अथ संपुट इति पाठोपि स एवार्थः ॥ ५७ ॥ भो भिल्लि हे शवरि ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ अधिकं बहु ॥ ६० ॥ अरण्यानीमहारण्यम् ॥ शवरो भिल्लः ॥ ६१ ॥

वासस्थानमथागत्य तमदृष्ट्वा धनं जयः ॥ त्वरावान्संभृतिं वीक्ष्य ताम्रसंपुटवर्जिताम् ॥ ५० ॥ हा हे त्याताज्य हृदयं चक्रंदं बहुशोभृशम् ॥ इतस्ततस्तमालो क्यमतस्तदनुसारतः ॥ ५१ ॥ अकृत्वा जाह्नवी स्नानमनवेक्ष्य जगत्पतिम् ॥ तस्य संवसथं प्राप्नो भारवो दुर्धनं जयः ॥ ५२ ॥ भारवाडप्यरण्यान्यां ताम्रसं पुटमध्यतः ॥ दृष्ट्वा स्थीनि विनिःश्वस्य तानित्यक्ता गृहं ययौ ॥ ५३ ॥ वणिक् च तद्गृहं प्राप्य शुष्ककंठोष्ठतालुकः ॥ दृष्ट्वाऽथ चैलशकलं तृणकुड्यं तरेतदा ॥ ५४ ॥ आशया किंचिदाश्वस्य तत्पत्नीं परिपृष्टवान् ॥ सत्यं ब्रूहि न भेतव्यं दास्याम्यन्यदपि ध्रुवम् ॥ ५५ ॥ वसुकृते गतो भर्ता मातुरस्थीनि मेऽर्पय ॥ वयं कार्पटिकाभद्रे भवामोन च दुःखदाः ॥ ५६ ॥ अज्ञात्वा लोभवशतस्तेन नीतोऽस्थिसंपुटः ॥ तस्यैष दोषो नो भद्रे मातुर्मैकर्मता ह शम् ॥ ५७ ॥ अथवानप्रसूदोषो मंदभाग्योऽस्मितस्सुतः ॥ सुतेन कृत्यं यत्कृत्यं तत्प्राप्तिर्नास्ति भिल्लि मे ॥ ५८ ॥ उद्यमं कृतवानस्मि न सिद्धये न मंदभाग्यतः ॥ आयातु सत्यवाक्यान् मे मा विभेतु वने चरः ॥ ५९ ॥ अस्थीनि दर्शयत्वा शुधनं दास्येऽधिकं ततः ॥ इत्युक्ता तेन सा भिल्ली व्याजहार निजं पतिम् ॥ ६० ॥ लज्जानप्रशिराः सोऽथ वृत्तांतं विनिवेद्य च ॥ निनाय तामरण्यानी शवरस्तं धनं जयम् ॥ ६१ ॥ वने चरोऽथ तत्स्थानं देवा द्विस्मृतवान्मुने ॥ दिग्भ्रांतिसमवाप्याथ परिवभ्राम कानने ॥ ६२ ॥ इतो रग्यात्ततो यातित तोरण्यादितो ब्रजेत् ॥ वनाद्गनांतरं भ्रात्वा खिन्नः सोऽपि वने चरः ॥ ६३ ॥ विहाय मध्येऽरण्यानि तं ययौ च स्वपक्वणम् ॥ द्वित्राण्यहानि संभ्रम्य स कार्पटिकसत्तमः ॥ ६४ ॥ क्षुत्क्षामः शुष्ककंठो ह्यहो हेति परिदेवयन् ॥ पुनः काशीपुरीं प्रातः परिम्लानमुखो वणिक् ॥ ६५ ॥ तन्मंदभाग्यतां श्रुत्वा लोकात्कार्पटिको मुने ॥ कृत्वा गयां प्रयागं च ततः स्वविषयं ययौ ॥ ६६ ॥ काश्यां प्रवेशं प्राप्या पितदस्थीनि चटोद्भव ॥ विनावैश्वेश्वरीमाज्ञां बहिर्यातानि तत्क्षणात् ॥ ६७ ॥ एवं काश्यां प्रविश्यापि पापी धर्मानुषंगतः ॥ न क्षेत्रफलमाप्नोति बहिर्भवति तत्क्षणात् ॥ ६८ ॥

॥ ६२ ॥ वनादिति ॥ विहाय मध्येऽरण्यानि सर्वेऽरण्येषु मध्येऽप्येष्टास्थीनि प्रक्षिप्तानि तान्यरण्यानि विहाय वनाद्गनांतरं भ्रात्वा खिन्नः सन्तं प्रसिद्धं स्वपक्वणं स्वीयं शवरालये ययावित्यन्वयः ॥ ६३ ॥ द्वेचत्रीणि च द्वित्राणि अहानि पंचदिनानीत्यर्थः ॥ ६४ ॥ परिदेव्यन्परितापं कुर्वन् ॥ ६५ ॥ तन्मंदभाग्यतां तस्यामातुः परपुरुषगामिताम् ॥ कर्पटेन रक्तशसआदिनाव्यवहरतीति कार्पटिकः ॥ स्वविषयं स्वीयं देशम् ॥ ६६ ॥ दृष्टान्तं विनिगम्य दार्ष्टींति के विनिगमयति काश्यामिति द्वयेन ॥ ६७ ॥ धर्मानुषंगतः प्राकृतपुण्यवशादित्यर्थः ॥ क्षेत्रफलं कैवल्यम् ॥ तत्र हेतुर्बहिर्भवतीति ॥ ६८ ॥

परमप्रकृतमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ वाराणसीनामनिर्वक्ति ॥ असिश्चेतिसार्धेन ॥ यत्रयस्मिन्काननेअसिर्वरणाचद्वेनयौक्षेत्रक्षाकृतौकृते क्षेत्रक्षांकुरुतइतिक्षेत्रक्षाकृतौ ॥ क्षेत्रक्षाकरणोनिमित्त
इतिवा ॥ कृतेदेवैःसंपादिते ॥ ६९ ॥ तदारभ्यतंकालमारभ्यहेमहामुनेऽगस्त्यअश्वरणायाश्चसंगमंप्राप्यकाशिकावाराणसीतिविख्याताप्रख्यातेत्यर्थः ॥ ७० ॥ अतिहर्षेणपुनरपिकार्शोवर्ण
यति वाराणसीहेत्यारभ्यारुरुद्राक्षेत्यतःप्राक्तेनग्रंथेन ॥ इहजगतिवाराणसीसाकरुणामयदिव्यमूर्तिः करुणामयीचासौदिव्याऽलौकिकीमूर्तिश्च करुणामयीदिव्यामूर्तिर्यस्याःसातथेतिवा ॥
उभयत्रहेतुमाह ॥ उत्सृज्ययत्रोति ॥ यत्रयस्यांवाराणस्यांतनुभृत्प्राणिमात्रंमुखेनतुमुखेनैवतनुमुत्सृज्ययद्यस्माद्विश्वेशहृद्महसिविश्वस्येशोविश्वेशोविश्वश्चासावीशश्चेतिवासचासौदृगज्ञानंचतच्चतन्महः
स्वप्रकाशंचतस्मिन्विश्वेशहृद्महसिलक्ष्येतत्पदार्थइत्यर्थः ॥ सहसातत्क्षणाहेत्यागाव्यवहितमयइत्यर्थः ॥ रूपेणाखंडसच्चिदात्मकेनलक्ष्येणत्वंपदार्थेनप्रविश्यप्रत्यग्रहणोरैक्यमनुभूयेत्येतत् ॥
तांप्रसिद्धांवितनुतांपदवींविगतदेहभावांकैवल्यारूपांमुक्तिंइधातिधारयतिप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ जातइति ॥ वाराणसीतिनिगदतीत्यन्वयः ॥ किंनिगदति ॥ रेहेजंतोबहुषुतीर्थवरेषुनिमज्ज्यज्ञाना
दिंकांविधायत्वंजातोमृतश्चषड्भावविकारादीन्प्राप्तवानसीत्यर्थः ॥ जातुकदाचिदपितवशांतिर्नाभूत् ॥ अतोऽधुनाइहअस्यांमयिमृतःसन्नमृतत्वंप्राप्यसायुज्यलब्ध्वास्मरशासनःस्याःविश्वेश्वरोभूयाः ॥

तस्माद्विश्वेश्वराज्ञैवकाशीवासेऽत्रकारणम् ॥ असिश्चवरणायत्रक्षेत्रक्षाकृतौकृते ॥ ६९ ॥ वाराणसीतिविख्यातातदारभ्यमहामुने ॥ असेश्चवरणायाश्चसं
गमंप्राप्यकाशिका ॥ ७० ॥ वाराणसीहकरुणामयदिव्यमूर्तिरुत्सृज्ययत्रतुतनुंतनुभृत्मुखेन ॥ विश्वेशहृद्महसियत्सहसाप्रविश्यरूपेणतांवितनुतांपदवीं
दधाति ॥ ७१ ॥ जातोमृतोबहुषुतीर्थवरेषुत्वंजंतोनजातुतवशांतिरभून्निमज्ज्य ॥ वाराणसीनिगदतीहमृतोऽमृतत्वंप्राप्याधुनाममबलात्स्मरशासनः
स्याः ॥ ७२ ॥ अन्यत्रतीर्थसलिलेपतितोद्विजन्मादेवादिभावमयतेनतथातुकाश्याम् ॥ चित्रंयदत्रपतितःपुनरुत्थितंतिनप्राप्नोतिपुलकसजनोपिकिमग्र
जन्मा ॥ ७३ ॥ सैषापुरीसंसृतिरूपपारावारस्यपारंपुरहापुरारिः ॥ यस्यांपरंपौरुषमर्थमिच्छन्सिद्धिनयेत्पौरपरंपरांसः ॥ ७४ ॥

तत्रहेतुर्मबलादिति ॥ स्मरशासनस्येतिपाठेमस्मरशासनरूपचबलादमृतत्वंप्राप्यतवशांतिर्भवितेतितिशेषइत्यर्थः ॥ अथवैवमन्वयः ॥ बहुषुतीर्थवरेषुनिमज्ज्यमृतः अंतर्जलेत्यक्तप्राणोपित्वंजात
इत्यर्थः ॥ अन्यत्समानम् ॥ ७२ ॥ एतद्विवृणोति ॥ अन्यत्रोति ॥ अन्यत्रायोध्यादौतीर्थसलिलेपतितोमृतःसन्निजन्मादेवादिभाववैकुण्ठादिसालोक्यभावमयतेप्राप्नोतिकाश्यांतुतथानेत्यर्थः ॥
तुशब्दोक्तविशेषदर्शयति ॥ चित्रमिति ॥ अहोएतच्चित्रम् ॥ किंतत् ॥ अत्रकुत्रापिपुलकसजनोपिपतितःसन्पुनरुत्थितंतिपुनर्देहसंबंधंनप्राप्नोति ॥ अग्रजन्माब्राह्मणोनप्राप्नोतीतिक्विव्यमित्येतत् ॥
यद्वातुशब्दोक्तविशेषमेवहेतुमाह ॥ चित्रमिति ॥ यद्यस्मात् ॥ शेषंपूर्ववत् ॥ ७३ ॥ सैषेति ॥ साएवाकाशीपुरी ॥ साकेत्याकांशायामाह ॥ यस्यांकाश्यांसप्रसिद्धःपुरा
गिस्त्रिपुरारिः परंपौरुषमर्थमिच्छन्पुरुषकारप्राप्यपरमर्थकैवल्यंदातुंवाञ्छन्त्यर्थः ॥ पौरपरंपरांपुरसंबंधिप्राणिसमुदायंसंसृतिरूपपारावारस्यसंसाररूपसमुद्रस्यपारमवधिमधिष्ठानंसमाप्तिवायथा
स्यात्तथासिद्धितारकोपदेशरूपांब्रह्मविद्यामित्यर्थः ॥ नयेत्प्रापयेत् ॥ अर्थसिद्धिर्नित्यमितिपाठेपरंपौरुषमतिक्रियाविशेषणम् ॥ नित्यंपारंनयेदित्येवंसंबंधः ॥ कथंभूतः ॥ पुरहातव

मस्यादिवाक्योत्थबुद्धिवृत्त्यभिव्यक्तः सन् जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिलक्षणं पुरं हंतीति तथा ॥ प्राकृतं व्याख्यानं स्पष्टम् ॥ पुरुष इति पाठे पूर्ण इत्यर्थः ॥ ७४ ॥ तीर्थांतराणीति ॥ कलुषितां पापसंबद्धां तनुं वाराणसीपरिसरे वाराणस्याः पर्यंतं भुवि यत्र कुत्रापि प्रदेश इत्यर्थः ॥ हित्वा त्यक्त्वा देहदशाप्तयेपि सायुज्यादिमुक्तिप्राप्तयेपि संदेहभागभवति किमु तसामान्यदेवतांतरप्राप्त्यै ॥ विदेहकैवल्यमेव प्रायेण प्राप्नोतीति भावः ॥ तथा चोक्तम् ॥ काश्यामवश्यं त्यजतां शरीरं शरीरिणानां स्तिपुनः शरीरम् ॥ यद्यस्ति कंठे गरलं ललाटे त्रिलोचनं चंद्रकलाचमौलाविति ॥ अतएव संदेहभागभवतीत्युक्तम् ॥ ७५ ॥ वाराणसीति ॥ या वाराणसी सा योगादष्टांगरूपा जीवब्रह्मणोरैक्यचितनरूपा तस्मिन् सीकरणादृतेपि समं ब्रह्मतत्त्वसोरागस्तत्करणादृतेपि ब्रह्माभ्यासं विनापीत्यर्थः ॥ अयोगिजनतां जनतापहं त्रीयोगरहितजनसमुदायस्य अज्यतेऽनेनेत्यंजनमुपाधिरज्ञानमित्येतत् ॥ अजनेति पाठे अजा मे कामित्यादि श्रुतेरंजनमज्ञानमेव जननं जनो जन्मेति वा ॥ अस्मिन्पक्षे जन्मांतरभावित्वादाध्यात्मिकादितापत्रयस्य तत्कृतत्वमिति ज्ञातव्यम् ॥ तत्कृताध्यात्मिकादितापत्रयच्छेत्रीत्यर्थः ॥ अयोगिजनतामज्ञानसमूहं तद्ब्रह्मदर्शयतीति वान्वयः ॥ तर्हितमेव विदित्वाऽतिमृत्युमेति नान्यः पंथाविद्यतेऽयनायेत्यादि श्रुति विरोध इत्याशंक्याह ॥ तत्प्रसिद्धं तारकं प्रणवंपंडक्षराममंत्रराजं वा श्रवणगोचरतां प्रापयंतीति तद्ब्रह्मदर्शयति ॥ कीदृशं ब्रह्म ॥ येन ब्रह्मदर्शनेन ज्ञानात्मकेन ब्रह्मणा पुनर्भवो न भवति तादृशमित्यर्थः ॥ यद्य

तीर्थांतराणि मनुजः परितोऽवगाह्य हित्वा तनुं कलुषितां दिवि देवतं स्यात् ॥ वाराणसीपरिसरे तु विमृज्य देहं संदेहभागभवति देहदशाप्तयेपि ॥ ७५ ॥ वाराणसी समरसीकरणादृतेपि योगादयोगिजनतां जनतापहं त्री ॥ तत्तारकं श्रवणगोचरतां नयंतीति तद्ब्रह्मदर्शयति येन पुनर्भवो न ॥ ७६ ॥ वाराणसीपरिसरे तनुमिष्टदात्रीं धर्मार्थकामनिलयामहं ह्राविसृज्य ॥ इष्टं पदं किमापि हृष्टतरो भिलष्यलाभोऽस्तु मूलमपिनो यदवाप शून्यम् ॥ ७७ ॥ आः काशि वासि जनताननुवं चिताभूद्राले विलोचनवता वनितार्धभाजा ॥ आदाय यत्सुकृतभाजनमिष्टदेहं निर्वाणमात्रमपवर्जयता पुनर्भु ॥ ७८ ॥ वाराणसीस्फुरदसीमशुणैकभूमिर्यत्र स्थितास्तनुभूतः शशिभूत्प्रभावात् ॥ सर्वे गलैर्गरलिनोऽक्षियुजो ललाटे वामार्धवामतनवोऽतनवस्ततोऽस्ते ॥ ७९ ॥

पि विश्वेश एव तारकोपदेशतथापि काश्यां मृतानामेवोपदिशतीति सैव दर्शयतीत्युच्यते इति ॥ ७६ ॥ वाराणसीति ॥ अहं हेति खेदे ॥ योजनः किमपि बाह्यमनस्योरगोचरमिष्टं पदं स्थानमभिलष्य वाराणसीपरिसरे इष्टदात्रीं तनुम् ॥ इष्टदातृत्वे हेतुर्धर्मार्थकामनिलयाम् ॥ चतुर्णामनिलयत्वेपि मोक्षस्य सिद्धत्वादेव मुक्तम् ॥ आविसृज्य सवासनं कारणं त्यक्तेत्यर्थः ॥ हृष्टतरो हर्षवत्तरो भवति ॥ तस्य जनस्य लाभोऽस्तु लाभस्तावत्तिष्ठतु मूलमपिनोऽस्वयमपिन तिष्ठतीत्यर्थः ॥ यद्यतः शून्यं शून्यसदृशम् ॥ तथाच भागवते ॥ स्थिरचरजातयः स्युरजयोऽथ निमित्तयुजो विहरउदीक्षयायदि परस्य विमुक्ततः ॥ नहि परमस्य कश्चिदपरो न परश्च भवेद्विद्यत इवापदस्य तव शून्यतुलां दधत इति ॥ अवाप प्राप्तवान् ॥ विरोधालंकारोऽयम् ॥ ७७ ॥ एतद्विजुगोति ॥ आ इति ॥ आः कोपे पीडायां वा ॥ भालेललाटे विलोचनवता विशिष्टनेत्रवता वनितार्धभाजा वनितार्धभावनितार्धभावन्या अर्धदेहं भजत इति वनितार्धभाजातेन विश्वेश्वरेण काशि वासि जनताननुनिश्चितं वंचिताऽभूत् ॥ कुत इत्याशंक्य हेतुपूर्वकं तं विशिनष्टि ॥ यद्यस्मात्सुकृतस्य भाजनं पात्रमभिलषितदेहमादाय गृहीत्वा निर्वाणमात्रमपवर्जयता प्रयच्छता ॥ कथं भूतं निर्वाणमात्रम् ॥ अपुनर्भु न विद्यते पुनर्भूजन्मयस्मिंस्तत् ॥ ७८ ॥ वाराणसीति ॥ या वाराणसी सा स्फुरदसीमशुणैकभूमिः स्फुरन्तश्च तेऽसीमशुणा ये निरविकाशुणाः करुणामयत्वमोक्षदातृत्वाद्यास्तेषामेकभूमिर्मुख्यमधिष्ठानम् ॥ तत्र हेतुर्यत्र स्थिता इत्यादि ॥ यत्र यस्यां वाराणस्यां स्थिता मरणपर्यंतं कृतवसतयः त्यक्तदेहा

इत्यर्थः ॥ यद्वा स्थिताः संस्थिता मृता इत्येतत् ॥ वामार्धवामतनवः त्रयोऽन्तरदेहास्ततस्तदनंतरं ते सारूप्यमुक्तिभोगाऽवसानेऽतनवः कैवल्यभाजो भवन्तीत्यर्थः ॥ यद्वा स्थिताः कृतवसतयो ये जीवंत एवेत्यर्थः ॥ तथा चोक्तम् ॥ काश्यातिष्ठंति ये केचित्ता न्पश्यन्ति सुरोत्तमाः ॥ चतुर्भुजां स्त्रिनयनान्गंगोद्भासितमूर्धजानिति ॥ अस्मिन्पक्षेऽप्येदेहावसाने ॥ ७९ ॥ आनंदकाननमिति ॥ चक्रसरसी चक्रनिर्मितसरइति मणिकर्णिविशेषणम् ॥ स्वःसिंधुसंगतिर्गंगामेलनम् ॥ परमास्पदं मुख्यआश्रयः ॥ इहानंदकानने विमुक्तये यन्न तत्किं किंचिदपितु सर्वविमुक्तय इत्यर्थः ॥ ८० ॥ वाराणसीहेति ॥ इह संसारेया वाराणस्यस्ति हस्फुटं तामिमां विहाय मूढजंतुः ॥ उवितर्के किंसीदति किमर्थं गच्छति अवसीदतीति वा ॥ विहाया गमने हेतुगर्भाणि विशेषणान्याह ॥ वाराणासिसारिद्र्यां दक्षिणोत्तरतः सीमरूपाभ्यां वारिष्ठाश्रेष्ठा ॥ तथा चोक्तम् ॥ असीवरणयोर्मध्ये पंचक्रोशं महतरम् ॥ देवामरणमिच्छंति काकथा इतरे जना इति ॥ सम्यग्भेदः संभेदस्तत्त्वेदस्य तन्नाशस्य जननी कर्त्रीत्यर्थः ॥ दमनीति वा पाठः ॥ एकपद्यपाठे वारिष्ठो हृदयोः संभेदस्तस्येत्यादि पूर्ववत् ॥ यद्वा वारिष्ठोऽसंभेदः संगमस्तेन खेदजननी पापस्य संसारस्य वेत्यर्थादिति ॥ द्युनद्या गंगया लसंती श्रीर्यस्याः सा तथा ॥ अमलायामोक्षलक्ष्म्या विश्रामभूविश्रमणस्थानम् ॥ मोक्षलक्ष्म्या अमलत्वं नाम स्वप्रकाशत्वम् ॥ अचला प्रलयेऽपि नाशरहिता ॥ ८१ ॥ किमिति ॥ अहह खेदे ॥ भवता गर्भजमामनस्यंदुःखम् ॥ कृतांतोय

आनंदकाननमिदं सुखदं पुरैव तत्रापि चक्रसरसीमणिकर्णिकाऽथ ॥ स्वःसिंधुसंगतिरथोपरमास्पदं चाविश्वेशितुः किमिहतत्र विमुक्तये यत् ॥ ८० ॥ वाराणसी हवरणासिसारिद्रिष्ठा संभेदखेदजननी द्युनदी लसच्छ्रीः ॥ विश्रामभूमिरचलाऽमलमोक्षलक्ष्म्या हैनां विहाय किमु सीदति मूढजंतुः ॥ ८१ ॥ किं विस्मृतं त्वहह गर्भजमामनस्यं कार्तातद्वृत्तकृतबंधनताडनं च ॥ शंभोरनुग्रहपरिग्रहलभ्यकार्शीमूढो विहाय किमु यातिकरस्थमुक्तिम् ॥ ८२ ॥ तीर्थांतराणिकलुषाणि हरंतिसद्यः श्रेयोददत्यपि बहुत्रिदिवं नयन्ति ॥ पानावगाहनविधानतनुप्रहाणैर्वा वाराणसीतुकुरुते बतमूलनाशम् ॥ ८३ ॥ काशीपुरीपरिसरे मणिकर्णिकायां त्यक्ता तनुं तनुभृतस्तनुमाप्नुवन्ति ॥ भाले विलोचनवर्ती गलनीललक्ष्मी वामार्धबंधुरवधूं विधुरावरोधाः ॥ ८४ ॥ ज्ञात्वा प्रभावमतुलं मणिकर्णिकायां यः पुद्गलं त्यजति चाशुचिपूयगंधि ॥ स्वात्मावबोधमहसा सहसामिलित्वा कल्पांतरेष्वपि स नैव पृथक्त्वमेति ॥ ८५ ॥

मस्तदीयाः कार्ताता ये दूतास्तत्कृतबंधनं ताडनं च किं विस्मृतमेव ॥ विस्मरणे हेतुमाह ॥ शंभोरनुग्रहस्य दयायाः परिग्रहेण प्राप्त्या लभ्या चासौ काशीचेति तां विहाय भवान्किमु यातिकमर्थं याति ॥ विस्मरणाभावेऽतन्न घटइति भावः ॥ कथं भूताम् ॥ करस्थमुक्तिमिति साधने साध्योपचारः ॥ करस्थमुक्तिर्यस्यामिति बहुव्रीहिर्वा ॥ अतो भवान्मूढइति ॥ ८२ ॥ ननु तीर्थांतरकरणेनापि मुक्तिर्भविष्यत्यतस्तदर्थं यातीत्याशंक्याह ॥ तीर्थांतराणीति ॥ श्रेयःपुत्रपशुधनादि ॥ वतेति खेदे हर्षे वा ॥ भवमूलनाशमिति वा पाठः ॥ ८३ ॥ अधिकारिभेदमतमादायाह ॥ काशीपुरीति ॥ अन्यथा सायुज्यमुक्तिर्मणिकर्णिकायामित्यनेन विरोधापत्तेः ॥ लक्ष्मीशोभाम् ॥ वामार्धबंधुरासुन्दरीवधूर्वानीयस्यास्ताम् ॥ विधुरावरोधागतावरोधागता वरणाज्ञाना इत्यर्थः ॥ स्वतन्त्रा इति वा ॥ विबुधावरोधा इति पाठे विबुधा देवा अवरोधोऽतः पुरे येषां ते तथा ॥ विधुरावबोधा इति पाठे विधुरोऽवबोधोऽज्ञानं देहगेहादिविषयं येषां ते तथा ॥ ज्ञानैकस्वभावा इत्यर्थः ॥ ८४ ॥ क्षेत्रप्रभावज्ञानाधिकारिणां विशेषमाह ॥ ज्ञात्वेति ॥ प्रभावं माहात्म्यं क्षेत्रस्य मणिकर्णिकायां ज्ञात्वा ॥ मणिकर्णिकायां पुद्गलं त्यजति ॥ कथं भूतम् ॥ विपूयगंधिपूयं पक्वशोणितम् ॥ विशेषे

णपूयगंधोवर्ततेयत्रतत्तथा ॥ स्वात्मावबोधमहसास्वरूपभूतप्रकाशचैतन्येनसहसातत्क्षणादेवमिलित्वाएकभावंप्राप्यपृथक्पृथग्भावंनैवेतिनैवप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ८५ ॥ ननु काशीवासयुगान्यष्टौदिनैकंपुरुषोत्तमे ॥ तदेवाष्टगुणंपुण्यंविजामुखदर्शने ॥ यागतिर्योगयुक्तस्यवाराणस्यामृतस्यच ॥ सागतिर्घटिकार्धेनपुरुषोत्तमदक्षिणे ॥ सिंहाचलसमक्षेत्रंसमंताद्योजनत्रयम् ॥ गयाप्रयागकाशीभ्यःसत्यंशतगुणाधिकमित्यादिवचनात्काशीतोपिमहत्तरंतीर्थांतरंश्रूयते तत्किमर्थमितिस्तुतिःक्रियतइत्याशंक्याह ॥ रागादीति ॥ काशीपुरीमपरतीर्थसमामन्यतीर्थसमान्यूनामित्यर्थः ॥ येकल्पयंतिसमंतात्सर्वतःसर्वत्रेत्यर्थः ॥ तैःसहनसंभाषणीयमित्यन्वयः ॥ कथंभूताः ॥ रागादिदोषैःपरिपूराणिपरिपूरितानिमनोहृषीकाणिअंतरिंद्रियबहिरिंद्रियाणियेषांतेतथा ॥ पाठान्तरे परिभूतान्यवशीकृतानिमनोहृषीकाणियेषांतइत्यर्थः ॥ समस्ताइतिपाठेयसर्वेइत्यर्थः ॥ कुतस्तैःसहनपरिभाषणीयमित्यतआह ॥ तेपापिनइति ॥ शतमप्यंधानानपश्यतीतिन्यायादितिभावः ॥ कथंभूताम् ॥ अतुलःपरिमाणरहितोदिव्योऽलौकिकोमहाप्रभावोऽतिशयसामर्थ्यस्यास्ताम् ॥ विषयाभिमुखानांरागिणांतैस्तैर्वचनैस्तत्तत्तीर्थकरणेतुव्युत्पादनमात्रंक्रियतेनतुकाश्यादिभ्योऽधिकत्वमन्येषांतीर्थानांविधीयते अन्यथातत्रतत्रविरोधप्रसंगात् ॥ ८६ ॥ वाराणसीमिति ॥ प्रायेणस्पष्टम् ॥ कुतःकस्मान्निमित्तात् ॥ राज्यादिलक्ष्मीप्राप्त्यर्थमितिचेत्तत्राह ॥ प्राप्येति ॥ अजोब्रह्मा ॥ आदिपदेन्द्रादयो गृह्यन्ते ॥ तैरप्यसुलभामित्यपिशब्दस्योभयत्रसंबंधः ॥ स्थिरमोक्षलक्ष्मीस्वरूपावस्थानकैवल्यश्रियःसाधनभूतामितिसाधनेसाध्योपचारइत्यर्थः ॥ स्थिरमोक्षलक्ष्मीस्वरूपांवाराणसीमितिवा ॥ किमुकाम

रागादिदोषपरिपूरमनोहृषीकाःकाशीपुरीमतुलदिव्यमहाप्रभावाम् ॥ येकल्पयंत्यपरतीर्थसमांसमंतात्तेपापिनोनसहतैःपरिभाषणीयम् ॥ ८६ ॥ वाराणसीस्मरहरप्रियराजधानीत्यक्ताकुतोव्रजसिमूढदिगंतरेषु ॥ प्राप्याप्यजाद्यसुलभांस्थिरमोक्षलक्ष्मीलक्ष्मीस्वभावचपलांकिमुकामयेथाः ॥ ८७ ॥ विद्याधनानिसदनानिगजाश्वभृत्याःस्रक्चंदनानिवनिताश्चनितांतरम्याः ॥ स्वर्गोप्यगम्यइहनोद्यमभाजिपुंसिवाराणसीत्वसुलभाशलभादिमुक्तिः ॥ ८८ ॥ धात्राधृतानितुलयातुलनामवैतुंवैकुण्ठमुख्यभुवनानिचकाशिकाच ॥ तान्युद्ययुल्लुतयान्यगियंगुरुत्वात्तस्थौपुरीहपुरुषार्थचतुष्टयस्य ॥ ८९ ॥ काशीपुरीमधिवसन्निहरोनरोपिह्यारोप्यमाणइहमान्यइवैकरुद्रः ॥ नानोपसर्गजनिसर्गजदुःखभारैःकर्मापनुद्यसविशेत्परमेशधाम्नि ॥ ९० ॥

येथाःकिमर्थवांछयाः ॥ केनापिभाग्योदयेनस्थिरमोक्षलक्ष्मींवाराणसीसाक्षादनायासेनलब्ध्वाचंचलायाराज्यादिलक्ष्म्याःप्राप्त्यर्थमन्यत्रगमनमनुचितमितिभावः ॥ ८७ ॥ अजाद्यसुलभामित्येतद्विवृणोति ॥ विद्येति ॥ अगम्यःअप्राप्यः ॥ पूर्वार्धेपियथायोग्यंविपरिणमयानयैवक्रिययासंबंधः ॥ तुशब्दःपूर्वोक्तवैलक्षण्यार्थः ॥ तदेववैलक्षण्यमाह ॥ शलभादिमुक्तिः शलभादीनामपिमुक्तिस्वरूपाशलभादीनामुक्तिर्यस्यांसेतिवा ॥ ८८ ॥ अन्यानिक्षेत्राणिकाशीसमानिनभवंतीतिकैमुत्यन्यायेनाह ॥ धात्रेति ॥ तुलयातुलनपात्रेण ॥ तुलनांपरिमाणम् ॥ वैकुण्ठमुख्यमादिर्येषांसत्यादीनांभुवनानांतानितथाउद्ययुरुर्ध्वययुः ॥ लघुतयाऽल्पत्वेन ॥ इयंकाशीन्यकूअधस्तस्थावित्यन्वयः ॥ ८९ ॥ काशीस्थोयःकश्चिदपिविश्वेश्वरइवमाननीयइत्याह ॥ काशीपुरीमिति ॥ इहकाश्यामारोप्यमाणःस्थाप्यमानोऽर्थादिश्वरेण काशीपुरीमधिवसन्काश्यांतिष्ठन्नरःअनरोवापशुस्थावरादिर्योभवतिसएकरुद्रःकेवलविश्वेश्वरइवमान्योमाननीयः ॥ तत्रेहेतुमाह ॥ नानोपसर्गजनिरुत्पत्तिर्येषांसर्गजदुःखभाराणांतेः ॥ यद्वा नानोपसर्गाआध्यात्मिकादितापाश्चनिसर्गःस्वभावश्चासनेतियावत् ॥ तज्जनितैर्दुःखभारैःक्लेशनिवहैःकर्मापकर्मापनुद्यज्ञानद्वारापरमात्मज्योतिषिप्रविशेदिति ॥ ज्ञानमुत्पद्यतेपुंसांक्षयात्पापस्य कर्मणइतिश्रुतेः ॥ साधारण्येनवापुण्यपापलक्षणकर्मापनुद्य ॥ ९० ॥

स्थिरापद्मस्तेन देहेन स्वप्रकाशं परानंदवपुरं जनः कथं न गृह्णातीत्यनुकोशं निवाह ॥ स्थिरापयामिति ॥ स्थिरापयं निश्चलापदम् ॥ तत्र हेतुर्जननेति ॥ बुद्धिस्थत्वादस्यामिति निर्देशः ॥ काशीस्थस्य विश्वेश्वरस्य देव्या अग्रे कथनानुवादरूपत्वाद्वा ॥ अहो हेत्यनुतापेऽग्रहं प्राप्नोति ॥ काश्यां कायं विहाय स्वप्रकाशमत्यंतं निश्चलं स्वात्मानं दरूपं पदं वपुः स्वरूपं ब्रह्म असौ विमूढो लोकः कथं कुतो न परिगृहीत ॥ निकृष्टस्य त्यागे उत्कृष्टस्य च प्राप्तौ दृष्टांतमाह ॥ स्फुटितं भग्नं कांस्थपात्रादिकं विनिमयन् परिवर्तयन् यथा दृढतरं समुज्ज्वलं पात्रादिकं गृह्णाति तद्वत् ॥ काश्यां विनिमयन्निति पाठे काश्यामित्यस्य दृष्टांतं न संवंधात् पौनरुक्त्यम् ॥ ९१ ॥ पुनरप्याकोशं निवाह ॥ अहो इति ॥ विपद्गारैर्विपत्तिसमूहैः ॥ सारैर्दृढैः ॥ ध्वंसितधनैर्विनाशितार्थैः ॥ क्षिताविति प्रतीत्यभिप्रायेण ॥ कथं भूतायाम् ॥ यत्र काश्यां शिवो निधने मरणावसरे श्रुतौ दक्षिणकर्णे किंचिद्वाङ्मनसा तीतं वस्तु कथयति ॥ ततः किमत आह ॥ प्रविशति न येनेति ॥ उदरदरीमुदररूपं कंदराम् ॥ ९२ ॥ नन्वन्यत्र गत्वा वनवाससमीरभक्षणादिना कैवल्यं साधनीयं किं काशीनत्याज्येत्याग्रहेण तत्राह ॥ काशीवासिनीति ॥ काशीवासिने चरयोर्यथा संख्यं द्वित्रित्यादिविशेषणानि ॥ वने चरो वानप्रस्थादिः ॥ अहो इत्याश्चर्यं ॥ तयोर्मध्ये पूर्वोक्तविशेषणविशिष्टकाशीवासिनि जने विशिष्टाश्रेष्ठत्वम् ॥ वनवासादेः कैवल्यसाधकत्वात् काशीवासस्य दुष्कृतिनोपि कैवल्यहेतुत्वात् काशीनत्याज्येति भावः ॥ अविशिष्टतेति पाठे काशीवासिनि तजगरवासिनि जने वने चरे काशीस्थवनचरे इत्यादीति बोद्धव्यम् ॥ ९३ ॥ विशिष्टायां हेतुमाह ॥ नास्तीति ॥ अंतमरणकुर्वीतेति तत्कृतस्तेषां प्राप्तमरणानामित्यर्थः ॥ विशेषगत्यभावे हेतुमाह ॥ यद्य

स्थिरापयं कायं जननमरणकृशेनिलयं विहाया स्यां काश्यामहह परिगृहीत न कुतः ॥ वपुस्तेजोरूपं स्थिरतरपरानंदसदनं विमूढोऽसौ जंतुः स्फुटितमिव कांस्थं विनिमयन् ॥ ९१ ॥ अहो लोकः शोकं किमिह सहते हंत हतधीर्विपद्गारैः सारैर्नियतनिधनैर्ध्वंसितधनैः ॥ क्षितौ सत्यां काश्यां कथयति शिवो यत्र निधने श्रुतौ किंचिद्भूयः प्रविशति न येनोदरदरीम् ॥ ९२ ॥ काशीवासिनि जने वने चरे द्वित्रिभुज्यपि समीरभोजने ॥ स्वैरचारिणि जितेंद्रियेऽप्यहो काशीवासिनि जने विशिष्टता ॥ ९३ ॥ नास्तीह दुष्कृतकृतां सुकृतात्मनां वा काचिद्विशेषगतिरंतकृतां हि काश्याम् ॥ बीजानि कर्मजनितानि यदूषरायां नां कूरयन्ति हरद्वज्ज्वलितानि तेषाम् ॥ ९४ ॥ शशकामशकावकाः शुकाः कलविकाश्च वृकाः सजंबुकाः ॥ तुरगोरगवानरानरागिरिजे काशि मृताः परामृतम् ॥ ९५ ॥

स्मादूषरायामूषरवत्यां काश्यां पुण्यपापकर्ममात्रजनितानि बीजान्यदृष्टानितेषां नां कूरयन्ति नरो हंत्युद्भवंतीत्यर्थः ॥ ऊषरायां हेतुं वदन् बीजानि विशिष्टाणि ॥ हरद्वज्ज्वलितानि हरचक्षुर्दग्धानि हरोपदिष्टज्ञानज्ज्वलितानीति वा ॥ नन्वेतत्काश्यां कृतपापानां कालभैरवयातनाश्रवणेन विरुध्यते ॥ न ॥ पापे प्रवृत्तिर्माभूदित्यभिप्रायेण विभीषिकामात्रं तत् ॥ तथा चोक्तम् ॥ ऊषरापुण्यपापानां धन्या वाराणसीपुरीति ॥ पाद्मे च ॥ उपपातकिनश्चैव महापातकिनश्च ये ॥ तेषां तत्क्षेत्रसामर्थ्याद्दवानि क्षयमाप्नुयुः ॥ लोकोपि ॥ नाविमुक्तेनरः कश्चिन्नरकं याति किल्बिषी ॥ ईश्वरानुगृहीता हि सर्वे याति परांगतिमिति ॥ काश्यनधिकरणपापकृद्विषयत्वाद्देवस्य ॥ रुद्रयातनापापकर्मतिरिक्तपुण्यपापकर्मदाहेन मुक्त्यभिप्रायेण वैतद्वचनम् ॥ तथा च काशीकृतेभ्योऽकृतप्रायश्चित्तेभ्यः पापकर्मभ्योऽतिरिक्तकर्ममात्राणि कर्मजनितानीत्यत्र कर्मशब्देन विवक्षितानि ॥ क्षीयंते चास्य कर्माणीत्यत्र प्रारब्धातिरिक्तानि कर्माणि तत्त्वज्ञानेन नाश्यानीति वत् ॥ ९४ ॥ अधिकारिविशेषाणामेवात्र कैवल्यं न पश्वादीनामिति मतं निराकुर्वन्नाह ॥ शशका इति ॥ कलविकाश्च वृकाः ॥ चटकः कलविकः स्यादित्यमरः ॥ परामृतं परब्रह्म स्वरूपा भवंतीत्यर्थः ॥ अत्र यद्यपि मरणस्य सर्वेषामविशेषेण परममुक्तिः फलत्वेन श्रूयते तथापि शुचीनां परमात्मभक्तानां तद्वर्षितकर्मणां परममुक्तिस्तदपकृष्टानामग्निप्रवेशादीनां सामीप्यंतिर्यक् प्रभूतीनामभ्यंतपापीयसां च सारूप्यंततोप्यधमानां पतितानां सालोक्यमिति केचित् ॥ चतुर्विधपरिमाणाय काश्यां

यथायथायोगपीठादिप्रकर्षस्तथा मरणफलापकर्षइति चान्ये ॥ तथाचपाद्म ॥ परिमाणं च वक्ष्यामि तन्निबोधत सत्तमाः ॥ मध्यमेश्वरमारभ्य यावद्देहलिविघ्नपम् ॥ सूत्रं संस्थाप्य तद्दिक्षु भ्रामयेन्मंडलाकृति ॥ तत्र याजायते रेखा तन्मध्यक्षेत्रमुत्तमम् ॥ काशीति यद्विदुर्वेदास्तत्र मुक्तिः प्रतिष्ठिता ॥ काश्यंतः परमं क्षेत्रं विशेषफलसाधनम् ॥ वाराणसीति यत्ख्यातं तन्मानं निगदामिव ॥ दक्षिणोत्तरयोर्नद्यौ वरणासिश्च पूर्वतः ॥ जाह्नवीपश्चिमेवापि पाशपाणिर्गणेश्वरः ॥ तस्यामंतः स्थितं दिव्यं विशेषफलसाधनम् ॥ अविमुक्तमिति ख्यातं तन्मानं च ब्रवीमिव ॥ विश्वेश्वराच्चतुर्दिक्षु धनुः शतयुगोन्मितम् ॥ अविमुक्ताभिवंक्षेत्रं मुक्तिस्तत्र न संशयः ॥ गोकर्णेशः पश्चिमे पूर्वतश्च गंगामध्यमुत्तरे भारभूतः ॥ ब्रह्मेशानौ दक्षिणे संप्रादिष्टस्तु प्रोक्तं भवनं विश्वभर्तुरिति ॥ अस्तु वायथा तथा तथापि परंपरया कैवल्योपपत्तेः ॥ तथाच सति काश्यामवश्यं त्यजतां शरीरं शरीरिणानां स्ति पुनः शरीरम् ॥ यद्यस्ति कंठे गरलं ललाटे त्रिलोचनं चंद्रकलाचमौला वित्यादिव च न च समं जसं भवति ॥ ९९ ॥ एवं काश्यां मृतानां कैवल्यमुक्ता जीवतां रुद्रसारूप्यमाह अरुद्रेति द्वाभ्याम् ॥ अथ वारुद्रावा सइति नामनिर्वक्तुं प्रथमं तावत्काशीस्थानां जंतुमात्राणां रुद्ररूपतामाह ॥ अरुद्रेति ॥ हे गिरिं द्रजे निरंतरं सर्वदा काशिनिवासिनो जना मम पारिषदा गणामताः संमता इत्यन्वयः ॥ ननु त्वत्पार्षदा अंतरिक्षे लोके तिष्ठंतीति प्रसिद्धं तत्राह ॥ धरांगताः कर्मभूमिं प्राप्तास्ततोऽप्येतेऽधिका इत्यर्थः ॥ प्रसिद्धपारिषदसारूप्यमाह ॥ अरुद्रा अभयं कराः शोभना इति यावत् ॥ रुद्राक्षा एव फणींद्राः शेषादयो भूषणानियेषांते तथा ॥ यद्वा प्रसिद्धारुद्रान भवन्तीत्यरुद्रास्ते च ते रुद्राक्षफणींद्रभूषणाश्च ॥ त्रिपुंड्रनामांगुलित्रयेण ललाटे दीयमाना विभूतिस्तदेव चंद्रार्धधरंतीति तथा ॥ अथ वारूप कर्मंतरेण यथा श्रुत एवार्थः ॥ तथाच पाद्मे ॥ काश्यां वसंतिये जीवास्तान्पश्यंति सुरोत्तमाः ॥ चतुर्भजां स्त्रिनयनांगं गोद्रासितमूर्धजानिति ॥ ९६ ॥ तर्हि किं जना मनुष्या एवात्र रुद्रशरीरामस्य सृगालाद्याने

अरुद्ररुद्राक्षफणींद्रभूषणास्त्रिपुंड्रचंद्रार्धधरा धरांगताः ॥ निरंतरं काशिनिवासिनो जना गिरिं द्रजे पारिषदामता मम ॥ ९६ ॥ यावंत एव निवसंति च जंतवोऽत्र काश्यां जलस्थलचरा ज्ञपजं बुकाद्याः ॥ तावंत एव मदनग्रहरुद्रदेहादेहावसानमधिगम्य मयि प्रविष्टाः ॥ ९७ ॥ ये तु वर्षेष्वोरुद्रादिविदेवि प्रकीर्तिताः ॥ वातेष्वोऽंतरिक्षे ये भुव्यन्नेषवः प्रिये ॥ ९८ ॥ रुद्रा दशदशप्राच्यवाची प्रत्यगुदक्स्थिताः ॥ ऊर्ध्वदिक्स्थाश्च ये रुद्राः पठ्यंते वेदवादिभिः ॥ ९९ ॥

त्यत आह ॥ यावंत इति ॥ जलस्थलयोश्चरंतीति तथा ॥ एतस्यैव विवरणं ज्ञपजं बुकाद्या इति ॥ मत्स्यसृगालादय इत्यर्थः ॥ सर्वेषामविशेषेण कैवल्यावधिमाह ॥ देहावसानमिति ॥ मयि परमात्मनि ईश्वरशरीरे वा ॥ ९७ ॥ एवं काशीमाहात्म्यं निर्वर्ण्य रुद्रावासं नाम निर्वक्ति ये त्वितिसार्धत्रयेण ॥ अथ वैवंक्ष्लोकद्वयेन भूमिकामारचय्य रुद्रावासं नाम निर्वक्ति ये त्वितिसार्धत्रयेण ॥ वर्षेष्वो वर्षाण्येवेष्वो वाणायेषांते तथा ॥ वातेष्वो वाता एव इष्वो वायेषांते तथा ॥ अन्नेष्वोऽन्नमेवेष्वो वाणायेषांते तथा ॥ ९८ ॥ रुद्रा इत्यस्यावृत्तिः सर्वत्रान्वयार्था ॥ दशदंशेत्युपलक्षणये केचनेत्यर्थः ॥ चकारादधो दिक्स्थाविदिक्स्थाश्च गृह्यंते ॥ वेदवेदिभिः श्रुत्यभिज्ञैः ॥ तथाच वेदवचनम् ॥ अथ त्रीणि यजंष्युच्यंते नमोरुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां ये तं रिक्षेये दिव्येषामन्नं वातो वर्षमिषवस्तेभ्यो दशप्राचीर्दशदक्षिणा दशपतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्तेनो मृडयंतु ते यं द्विप्मोयश्च नो द्वेष्टि तं वो जभे दधामीति ॥ अस्याः श्रुतेरयमर्थः ॥ अथ पृथिव्यादिलोकत्रये देवेनोद्दिष्टलोकभेदाच्च यजुस्त्रयं द्रष्टव्यम् ॥ तदा एवं पाठः संपद्यते ॥ नमोरुद्रेभ्य इत्युपक्रम्य ये पृथिव्यां येषामन्नमिषव इत्याद्यो मंत्रः ॥ येऽंतरिक्षे येषां वात इषव इति द्वितीयो मंत्रः ॥ ये दिव्येषां वर्षमिषव इति तृतीयो मंत्रः ॥ तेभ्यो दशप्राचीरित्यादिसर्वत्र समानम् ॥ ये रुद्राः पृथिव्यां वर्तंते तेष्वपिरुद्रेषु येषां रुद्रविशेषाणामन्नमेवेष्वो वाणा अपथ्यान्नभक्षणे प्रवर्त्य वा अन्नार्थं चौर्यकारयित्वा वा यान् हिंसंति तान् प्रति हिंसकानां रुद्राणामन्नमेवेष्वो वाणा पृथिव्यां स्थितेभ्योऽन्नवाणकेभ्यश्च रुद्रेभ्यो नमः ॥ तथा ये रुद्रा अंतरिक्षे वर्तंते तेषां मध्ये पियेषां वात एवेष्वो वाता यानु नारो गानुत्पाद्य हिंसंति तेभ्योऽंतरिक्षवर्तिभ्यो वातेषुभ्यश्च रुद्रेभ्यो नमोऽस्तु ॥ तथा ये रुद्रा दिव्ये वर्तंते तेष्वपियेषां रुद्रविशेषाणां

वर्षमेवेषवोवाणाअतिवृष्ट्यनावृष्टिभ्यांप्राणिनोहितंतितेभ्योदिविस्थितेभ्योवर्षेषुभ्यश्चरुद्रेभ्योनमोऽस्तु ॥ दशप्राचीः ॥ दशेत्युपलक्षणम् ॥ येकेचनरुद्राःपूर्वोक्तेष्वेवप्राचीःप्राचीदिग्जाः । प्रतीचीःप्रती
चीदिग्जाः ॥ विभक्तिव्यत्ययेनोपचारात् ॥ तेभ्योनमोस्त्वित्यग्रिमेणनमःपदेनसंबंधः ॥ एवंदशदक्षिणादिषुदशोर्ध्वांस्तेषुयोज्यम् ॥ दशोर्ध्वाइत्यधोदिकस्थानांविदिकस्थानांचोपलक्षणम् ॥ यत्रकुत्र
चित्स्थितेभ्योरुद्रेभ्योनमइतिवाक्यार्थः ॥ अत्रकेचित् ॥ कीदृशोनमस्कारइतिसएवविशिष्यते ॥ दशप्राचीःप्राङ्मुखत्वेनांजलिकरणेदशांगुलयःप्रागग्राभवन्ति ॥ एवंदक्षिणादिषुर्ध्वांस्तेषुयोज्यम् ॥
ईदृशैरंजलिविशेषैस्तेभ्योरुद्रेभ्योनमोऽस्तु ॥ यद्वा तेभ्योरुद्रेभ्योदशप्राचीरंगुलीःकरोमिनमस्कारार्थमिति सर्वत्रसंबद्धयते ॥ दशदक्षिणादशप्रतीचीर्दशउदीचीर्दशऊर्ध्वांस्तेभ्यस्तेभ्योनमोस्त्वितिव्या
चक्षते ॥ तेषांमते ॥ रुद्रादशदशप्राच्यवाचीप्रत्यगुदक्स्थिताः ॥ ऊर्ध्वदिक्स्थाश्रयेरुद्राःपथ्यतेवेदवादिभिरितिस्कांदवचनंविरोध्यते ॥ अतोविचार्ययद्युक्तंतदेवविद्वद्भिर्ग्राह्यमिति ॥ तेचरुद्रानोऽस्मा
न्मृदयंतुमुखयंतुतेवयनंमस्कृतुरुद्राःसंतोयंवेरिणंतूष्णीमवस्थितमपिद्विष्मःयश्चवैरीनोऽस्मांस्तूष्णीमवस्थितानपिद्वेष्टितदुभयविधंवेरिणंहेरुद्रावोयुष्माकंजंभेविदारितास्येदधामिस्थापयामीति ॥ ९९ ॥
पूर्वोक्तान् रुद्राननूचयनामनिर्वचनमाह ॥ असंख्याताइति ॥ अधिभूतलइत्यंतरिक्षादीनामुपलक्षणम् ॥ तेचतेसर्वेचतेभ्यः ॥ १०० ॥ नामनिर्वचनप्रयोजनमाह ॥ तस्मादिति ॥ वर्णान्ब्राह्मणादीन् ॥

असंख्याताःसहस्राणियेरुद्राअधिभूतले ॥ तत्सर्वेभ्योऽधिकाःकाश्यांजंतवोरुद्ररूपिणः ॥१००॥ रुद्रावासस्ततःप्रोक्तमविमुक्तंघटोद्भव ॥ तस्मात्समर्च्य
काशिस्थान्वर्णान्वर्णेतराश्रमान् ॥ १ ॥ श्रद्धयेश्वरबुद्ध्याचरुद्रार्चाफलभाङ्गनरः ॥ २ ॥ श्मशब्देनशवःप्रोक्तःशानंशयनमुच्यते ॥ निर्वचंतिश्मशानार्थं
मुनेशब्दार्थकोविदाः ॥ ३ ॥ महान्त्यपिचभूतानिप्रलयेसमुपस्थिते ॥ शेरतेऽत्रशवाभूत्वाश्मशानंतुततोमहत् ॥ ४ ॥ अप्सुभूरिहलयेलयंत्रजेदापऔर्व
वदनोअकंदरे ॥ मातरिश्चनिमहातनूनपाद्योमिसंक्षयतिवैसदागतिः ॥ ५ ॥ व्योमचापिलयमेत्यहंकृतौसापिषोडशविकारसंयुता ॥ लीयतेमहतिबुद्धिसं
ज्ञकेहामहान्प्रकृतिमध्यगोभवेत् ॥ ६ ॥ सागुणत्रयमयीचनिर्गुणंतंपुमांसमवगुह्यतिष्ठति ॥ पंचविंशतितमःपरःपुमान्देहगेहपतिरेपजीवकः ॥ ७ ॥

वर्णेताराश्वरजकादयः ॥ आश्रमानिति ॥ आसमंताच्छ्रमंकुर्वतीत्याश्रमाश्च पशुपक्षिरूपादयः ॥ यद्वा आश्रमाश्चब्रह्मचर्याद्याश्रमवतः ॥ यद्वा वर्णेभ्यइतरेयेआश्रमाःआश्रमवत
स्तान् ॥ वर्णत्वेनाश्रमित्वेनचसमर्च्येत्यर्थः ॥ १ ॥ नरोमनुष्यमात्रोरुद्रार्चाफलभाग्भवेदित्यर्थः ॥ २ ॥ महाश्मशाननामनिर्वक्ति श्मशब्देनेतिद्राभ्याम् ॥ श्मशानार्थंश्मशा
नशब्दयोरर्थम् ॥ ३ ॥ एवंश्मशानशब्दयोरर्थं प्रदर्शयनिर्वचनमाह ॥ महान्त्यपीति ॥ अपिशब्देनाहंकारादयोगृह्यते ॥ शवाभूताः ॥ शेरतेलीयंते ॥ अत्रकाश्यांशवीभूय ॥ ४ ॥
शयनमेव ॥ तस्माद्वाएतस्मादात्मनआकाशःसंभूतइत्यादिश्रुत्युक्तसृष्टिप्रातिलोम्येनदर्शयति अप्सुभूरितिचतुर्भिः ॥ इहाविमुक्ते ॥ और्वशब्देनात्रतेजोगृह्यते ॥ तस्यवदनोअकंदरेमुखवर्तिम
हादर्यातेजसीत्यर्थः ॥ मातरिश्चनिवायौमहातनूनपात् महाभूतलक्षणंतेजइत्यर्थः ॥ वशब्दःश्रुतिप्रसिद्धिद्योतनार्थः ॥ संक्षयतिलीयते ॥ सदागतिर्वायुः ॥ ५ ॥ एतिप्राप्नोति ॥ अहंकृतौ
अहंकारे ॥ साअहंकृतिः ॥ अधिष्ठातृदैवैःसहेंद्रियाणामभेदविवक्षयाविकाराणांपोडशत्वम् ॥ तेचैकादशेन्द्रियपंचमहाभूतरूपास्तत्संयुताहैरण्यगर्भीसमष्टिबुद्धिर्महत्तत्त्वमितिवेदांतिमंतंगृहीत्वामहां
तंविशिनष्टि ॥ बुद्धिसंज्ञकइति ॥ आधिदैवाध्यात्मभेदेनवापदद्वयम् ॥ हाकृष्टे ॥ प्रकृतिमध्यगःप्रकृतौलीनइत्यर्थः ॥ ६ ॥ तंप्रसिद्धंप्रकृत्यधिष्ठातारमितियावत् ॥ तमेवपुमांसंविशिनष्टि ॥

पंचविंशतितमइति ॥ पंचविंशतेः पूरणः परः पुमान्प्रकृतेः परः पुरुषइत्यर्थः ॥ देहएवगेहंतस्य देहदैहिकयोर्वापतिः ॥ देहेंद्रियादीन् जीवयतीति जीवकः ॥ ७ ॥ प्राकृतः प्रकृतिकार्यमात्रसंबन्धी ॥ कीदृशः ॥ हंसयानहरिरुद्राणां वर्जितं वर्जनं यस्मिन्स तथा ॥ हंसयानो ब्रह्मा ॥ तथा चोक्तं विष्णोः सामान्यलक्षणे परेऽहमेवासमित्यस्मिन् श्लोके कैवल्यदीपिकाकारेण ॥ न च सगुणे पुचतुर्ष्वव्याप्तिस्तेषामपि स्वरूपातिरोधानात् ॥ यत्तु ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्तेः प्रतिसंचरे ॥ परस्याति कृतात्माना विंशतिपरं पदमितितत्त्वश्वमेधादिना हिरण्यगर्भत्वं प्राप्तं परमिति ज्ञातव्यम् ॥ कल्पभेदाभिप्रायेण वै तद्वचनम् ॥ यद्वा हंसैः परमहंसैर्यानं ज्ञानं प्राप्तिर्वायस्य ॥ यद्वा हंति विपक्षमिति हंसो गरुडः सयानं यस्य स तथा ॥ हंसयानश्चासौ हरिश्चेति व्याख्येयम् ॥ अथवा हंसयानहरिरुद्रैरपि वर्जितो रहितइत्यर्थः ॥ तथा च वासिष्ठे ॥ परमेष्ठ्यपि निष्ठावान्हीयते हरिरप्यजः ॥ भवोऽप्यभावमायाति कैवास्थामादृशे जनइति ॥ प्रकृत्यधिष्ठातुरपि पुरुषस्य परमात्मनिलयमाह ॥ कालमूर्तिरित्यर्थेन ॥ कालमूर्तिः सर्वसंहारकः ॥ कलयतिसंहरत्यात्मसात्करोतीत्यर्थः ॥ परईश्वरः परमात्मेत्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिरीश्वरोऽग्रइति ॥ ८ ॥ ईश्वरस्वरूपं दर्शयन्माधवो माधवयोरैक्यमाह ॥ सवैइति ॥ वैशब्दः

प्राकृतः प्रलयएव उच्यते हंसयानहरिरुद्रवर्जितः ॥ कालमूर्तिरथ तंच पूरुषं हेलया कलयतीश्वरः परः ॥ ८ ॥ सवैमहाविष्णुरितीर्यते बुधैस्तं वैमहादेवमुदाहरंति ॥ सांस्तादिमध्येः परिवर्जितः शिवः स श्रीपतिः सोऽपि हि पार्वतीपतिः ॥ ९ ॥ दैनंदिनेऽथ प्रलये त्रिशूलकोटौ समुत्क्षिप्य पुरीं हरः स्वाम् ॥ बिभर्तिसंवर्तमहास्थिभूषणस्ततो हि काशी कलिकालवर्जिता ॥ ११० ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ वाराणसी तिकाशीतिरुद्रावासइति द्विज ॥ महाश्मशानमित्येवंप्रोक्तमानंदकाननम् ॥ १११ ॥ इति देवीपुरः प्रोक्तं देवदेवेन शंभुना ॥ यथा विष्णोः पुराख्यातं तथैव च मया श्रुतम् ॥ तच्च त्वदग्रे कथितं रहस्यं काशीजं महत् ॥ ११२ ॥

प्रसिद्धावद्योती ॥ वेवेष्टिव्याप्नोतीति विष्णुः ॥ जीवकालाकाशादिव्यावृत्त्यर्थं महति विशेषणम् ॥ यद्वा विंशतिव्याप्नोतीति विष्णुः ॥ विंशतेर्व्याप्नोतेवेति यास्कवचनात् ॥ यद्वा महाविर्महापक्षी जीवात्मा ॥ परमात्मन इव आत्मनोऽपि द्वा सुपणेत्यादि श्रुत्योपचारवृत्त्या पक्षित्वस्याभिधानात् ॥ महावर्जो जीवात्मनो जटायोर्वाकरुणामृतं स्तुतं येन समहाविष्णुः ॥ तथा च हनुमद्वाक्यम् ॥ यो महान् पूजितो व्यापी महावेः करुणामृतम् ॥ स्तुतं येन जटायोश्च महाविष्णुं नमाम्यहमिति ॥ देवं नंदेवः स्वप्रकाशस्तस्य महत्त्वं नाम ब्रह्मादिनियंतृत्वम् ॥ शिव आनंदरूपः ॥ ९ ॥ एवमर्थात् प्राकृतप्रलये विश्वेश्वरस्य क्रीडाधिष्ठानत्वेन काश्याः स्थितिमभिधाय दैनन्दिनेऽपि स्थितिप्रकारमाह ॥ दैनंदिनइति ॥ अथवा ननु प्राकृतप्रलये काश्या अपि किल येन भाव्यं नेत्याह ॥ दैनन्दिनइति ॥ अथोऽपि दैनन्दिनप्रलये तावद्बिभर्त्येवंप्राकृतप्रलयेऽपि बिभर्तीत्यर्थः ॥ संवर्तमहास्थिभूषणः प्रलयकालीनवद्वस्थलंकरणः ॥ कलिश्च कालश्च मृत्युस्ताभ्यां वर्जितारहिता अथवा ताभ्यां मुक्तिप्रतिबंधहीनेत्यर्थः ॥ ११० ॥ वाराणस्यादिनाम निर्वचनमुपसंहरति ॥ वाराणसीति ॥ ११ ॥ काशीरहस्यकथनमुपसंहरति ॥ इति देवीपुरइति ॥ पुरोऽग्रतः ॥ यथा विष्णोः पुराख्यातं कथितं देव्याः पुरः प्रोक्तं तथैव च तादृशमेव मातु

रुत्संगस्थितेनमयाश्रुतमित्यर्थः ॥ १२ ॥ अध्यायपाठादेःफलमाह ॥ जप्त्वेति ॥ पठित्वेत्यर्थः ॥ १३ ॥ अत्यौत्सुक्येनप्रश्नकरणेस्वच्छंदयति ॥ अतःपरमिति ॥ ११४ ॥ इतिश्रीरामानन्दकृ
तायांकाशीखण्डटीकायांत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ एकत्रिंशत्तमेऽध्यायेमहापुण्यप्रदंनृणाम् ॥ वर्ण्यतेकालराजस्यमाहात्म्यंजन्मनासह ॥ १ ॥ एतादृक्तपःप्रभाववानप्यहंश्रीकालराजेनकाश्या
निष्कासितइतिमनसिनिधायपरमसंभ्रमेणश्रीकालभैरवकथांप्रशुमुक्तानुवादपूर्वकंपूर्वोक्तांकथामात्मनस्तृप्यभाववेदनेनाभिनन्दति ॥ सर्वज्ञेति ॥ स्कंदितःशोषितोमारितस्तारकनामाऽसुरोयेनतत्संबो
धनंतथा ॥ १ ॥ २ ॥ भैरवसंकथनमेवविस्तरेणपृच्छति ॥ कोसाविति ॥ कोसावित्यर्थेनैकःप्रश्नः ॥ अत्रअस्याम् ॥ किंरूपमित्यर्थेनप्रश्नत्रयम् ॥ ३ ॥ कथमाराधितइत्यर्थेनैकः ॥ आरा
धितइत्यर्थेनैकइतिषट्प्रश्नाः ॥ ४ ॥ भैरवकथांकथयिष्यन्प्रथमंप्रष्टारंस्तौति ॥ वाराणस्यामिति ॥ प्रेमभक्तिः ॥ वर्ततेजायते ॥ यथाप्रेमप्रवर्ततेइतिक्वचित् ॥ तवेतिशेषः ॥ कस्यचिदित्यत्रान्ये
तिच ॥ यथातेप्रेमवर्धतेइतिपाठेस्पष्टवार्थः ॥ ५ ॥ श्रोतृन्प्रोत्साहयति ॥ प्रादुर्भावमिति ॥ ६ ॥ श्रीभैरवाविर्भावंचुङ्कजगद्रक्षांप्रार्थयानोमंगलार्थंतपूजयति ॥ पाणिभ्यामिति ॥ महा

जप्त्वाध्यायमिमंपुण्यंमहापातकनाशनम् ॥ श्रावयित्वाद्विजान्सम्यक्छिन्नलोकेमहीयते ॥ १३ ॥ अतःपरंकलशजकिंशुश्रूषसितद्वद ॥ काशीकथा
कथ्यमानाममापिपरितोषकृत् ॥ ११४ ॥ इतिश्रीस्कंदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखण्डेपूर्वार्द्धेवाराणसीमहिमवर्णनंनाम
त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ सर्वज्ञहृदयानंदस्कंदस्कंदिततारक ॥ नतृप्तिमधिगच्छामिशृण्वन्वाराणसीकथाम् ॥ १ ॥
अनुग्रहोयदिमयियोग्योस्मि श्रवणेयदि ॥ तदाकथयमेनाथकाश्यांभैरवसंकथाम् ॥ २ ॥ कोसौभैरवनामात्रकाशिपुर्याव्यवस्थितः ॥ किंरूपमस्य
किंकर्मकानिनामानिचास्यवै ॥ ३ ॥ कथमाराधितश्चैवसिद्धिदःसाधकस्यवै ॥ आराधितःकुत्रकालेक्षिप्रंसिद्धयतिभैरवः ॥ ४ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥
वाराणस्यांमहाभागयथातेप्रेमवर्तते ॥ तथानकस्यचिन्मन्येततोवक्ष्याम्यशेषतः ॥ ५ ॥ प्रादुर्भावंभैरवस्यमहापातकनाशनम् ॥ यच्छ्रुत्वाकाशिवास
स्यफलंनिर्विघ्नमाप्नुयात् ॥ ६ ॥ पाणिभ्यांपरितःप्रपीड्यसुदृढनिश्चोत्यनिश्चोत्यचब्रह्मांडंसकलंपचेलिमरसालोच्चैःफलाभंमुहुः ॥ पायंपायमपायत
स्त्रिजगतीसुन्मत्तवत्तैरसैर्नृत्यंस्तांडवडंबरेणविधिनापायान्महाभैरवः ॥ ७ ॥

भैरवोऽपायतोऽज्ञानतत्कार्यलक्षणान्त्रिजगतींत्रिजगतीस्थंलोकंब्रह्मांडांतर्वित्यतिक्वचित्पाणिजातमित्येतत् ॥ पायाद्रक्षतुमोचयत्वित्यन्वयः ॥ किंकुर्वन् ॥ तांडवाडंबरेणविधिनानृत्याटोपप्रकारेण
नृत्यन्नृत्यंकुर्वन् ॥ सामान्यविशेषभावादपौनरुक्त्यम् ॥ कइव ॥ उन्मत्तवदुन्मत्तइव ॥ तत्रहेतुः ॥ तैरसैर्ब्रह्मांडांतर्विततत्तद्भूतास्वादनरसैरित्यर्थः ॥ किंकृत्वेत्यपेक्षायारसाधिकरणमाह ॥ सुदृढं
यथास्यात्तथासकलसंपूर्णम् ॥ यद्वा कलामायातत्सहितम् ॥ पाणिभ्यांपरितःसर्वतःप्रपीडयतिशयेननिष्पीडयतिनिश्चोत्यनिश्चोत्यचसंचुष्यसंचुष्य ॥ चकारःसमुच्चये ॥ नकेवलंप्रपीडयतिनिश्चोत्य
निश्चोत्यचेत्यर्थः ॥ पायंपायंपीत्वापीत्वा ॥ मुहुर्वारंवारमतिशयेनेत्यर्थः ॥ कीदृशम् ॥ पचेलिमंपकशीलम् ॥ यद्रसालोच्चैःफलंमहदाम्रफलंतदाभंतत्तुल्यम् ॥ यद्वा पाणिभ्यांकरवन्निर्भयाभ्यामनु
भवानित्यबोधाभ्यामायासहितंब्रह्मांडंप्रपीडयसंकुच्य ॥ तथाचोक्तम् ॥ नित्यबोधपरिपीडितजगद्विभ्रमंतुदतिवाक्यजामतिः ॥ वासुदेविनहतंयनंजयोहंतिकौरवकुलंयथापुनरिति ॥ निश्चोत्यनिश्चोत्य

चमननिदिध्यासनाभ्यांक्षरणात्मापाद्यचपीत्वापीत्वाअत्यंतनाशनीत्वासर्वसंहरणात्कालः कुयोगिनांभयंकरत्वाद्भैरवःपरमात्मातत्त्वमस्यादिवाक्योत्थबुद्धिवृत्त्यभिव्यक्तस्तैरसैःप्रसिद्धैर्ब्रह्मानंदानुभवैर्न
त्यंस्त्रिजगतीस्थलोकंपायादित्यन्यत्समानम् ॥ योवारंवारंसकलंब्रह्मांडंपायंपायंवर्ततेसइदानींत्रिजगतीपायादित्यध्याहृत्ययोजनेतितुप्राकृतंव्याख्यानम् ॥ ७ ॥ महादेवस्वरूपाऽज्ञानाद्भवेत्कुर्वतोहिरण्य
गर्भस्यशिरश्छेत्तुंकालभैरवमुत्पादितवानिश्चरतिप्रथमप्रश्नस्योत्तरंवक्तुंब्रह्मादीनांतदज्ञानमाह ॥ कुंभयोनेइति ॥ ८ ॥ तयोरप्यवेदनेहेतुमाह ॥ नचित्रमिति ॥ ९ ॥ तर्ह्यनिर्मोक्षोदुज्जैयत्वादित्या
शंक्याह ॥ वेदयोदिति ॥ १० ॥ ननुसर्वगत्वात्सर्वैर्दृश्यतामित्यतआह ॥ ससर्वगइति ॥ ननुदेवत्वेनसर्वैर्ज्ञायतएवेत्यतआह ॥ देववदृश्यतेमूढैरिति ॥ देववत्साधारणदेवतावत् ॥ ११ ॥ एत

कुंभयोनेनवेत्येवमहिमानंमहेशितुः ॥ चतुर्भजोपिवैकुण्ठश्चतुर्वक्त्रोपिविश्वकृत् ॥ ८ ॥ नचित्रमत्रभूदेवभवमायादुरत्यया ॥ तयासंमोहिताःसर्वेनावयं
त्यपितंपरम् ॥ ९ ॥ वेदयेद्यदिचात्मानंसएवपरमेश्वरः ॥ तदाविंदतिब्रह्माद्याःस्वेच्छयैवनतंविदुः ॥ १० ॥ ससर्वगोपिनेक्ष्येतस्वात्मारामोमहेश्वरः ॥
देववदृश्यतेमूढैरतीतोयोनोगिराम् ॥ ११ ॥ पुरापितामहंविप्रमेरुशृंगेमहर्षयः ॥ प्रोचुःप्रणम्यलोकेशंकिमेकंतत्त्वमव्ययम् ॥ १२ ॥ समाययामहे
शस्यमोहितोलोकसंभवः ॥ अविज्ञायपरंभावमात्मानंप्राहवर्षिणम् ॥ १३ ॥ जगद्योनिरहंघातास्वयंभूरेकईश्वरः ॥ अनादिमदहंब्रह्ममामनर्च्यनमु
च्यते ॥ १४ ॥ प्रवर्तकोहिजगतामहमेकोनिवर्तकः ॥ नान्योमदधिकःसत्यंकश्चित्कोपिसुरोत्तमाः ॥ १५ ॥ तस्यैवंब्रुवतोधातुःक्रतुर्नारायणांशजः ॥
प्रोवाचप्रहसन्वाक्यंरोषताम्रविलोचनः ॥ १६ ॥ अविज्ञायपरंतत्त्वंकिमेतत्प्रतिपाद्यते ॥ अज्ञानंयोगयुक्तस्यनचैतदुचितंतव ॥ १७ ॥ अहंकर्ताहिलो
कानांयज्ञोनारायणःपरः ॥ नमामनाहृत्यविधेजीवनंजगतामज ॥ १८ ॥ अहमेवपरंज्योतिरहमेवपरागतिः ॥ मत्प्रेरितेनभवतासृष्टिरेषाविधीयते ॥
॥ १९ ॥ एवंविप्रकृतौमोहात्परस्परजयैषिणौ ॥ पप्रच्छतुःप्रमाणज्ञानागमांश्चतुरोपितौ ॥ २० ॥ ॥ विधिकृतूञ्चतुः ॥ ॥ वेदाःप्रमाणंसर्वत्रप्रति
ष्ठांपरमामिताः ॥ यूयमेवनसंदेहःकिंतत्त्वंप्रतितिष्ठत ॥ २१ ॥ श्रुतयऊचुः ॥ ॥ यदिमान्यावयंदेवौसृष्टिस्थितिकरौविभू ॥ तदाप्रमाणंवक्ष्यामो
भवत्संदेहभेदकम् ॥ २२ ॥

देवदर्शयितुमितिहासमाह ॥ पुरोति ॥ तत्त्वंवस्तु ॥ १२ ॥ वर्षिणंश्रेष्ठम् ॥ १३ ॥ श्रेष्ठत्वमेवाह जगद्योनिरितिद्वयेन ॥ अनर्च्यापूज्याज्ञात्वेतिवा ॥ १४ ॥ १५ ॥ क्रतुर्यज्ञोयज्ञाधि
ष्ठाताविष्णुरितियावत् ॥ यज्ञैर्वैविष्णुरितिश्रुतेः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ एवमितिकंदोक्तिः ॥ विप्रकृतौविरुद्धौ ॥ आगमान्मूर्तिधरान्वेदान् ॥ चतुरश्रतुःसंख्याकान् ॥
॥ २० ॥ तयोःप्रश्नमेवदर्शयति ॥ वेदाःप्रमाणमिति ॥ तर्हि किंप्रत्यक्षादीनामिवप्रामाण्यमस्माकंनेत्याह ॥ परमांप्रतिष्ठांयूयमेवेताः प्राप्ताइति ॥ अपौरुषेयत्वात्तर्काप्रतिष्ठानादितिन्यायोपबृंहित
व्याससूत्राच्चेतिभावः ॥ प्रतितिष्ठतप्रतिजानीतआश्रयतेतिवा ॥ प्रतितिष्ठत्येतिपाठेपिसएवार्थः ॥ प्रतितिष्ठतीतिचक्रचित्पाठः ॥ २१ ॥ श्रुतीनांप्रतिवचनमाह ॥ यदीति ॥

हेदेवौ ॥ प्रमाणंयथार्थम् ॥ २२ ॥ श्रुत्युक्तमिति ॥ श्रुतीःप्रतिवेदान्प्रति ॥ किमूचतुस्तदाह ॥ युष्मदुक्तंप्रमाणंनाविति ॥ अयंभावः ॥ वेदवचनमेवतावानिर्दुष्टत्वात्स्वतः
प्रमाणंकिंपुनर्वक्तव्यंतदधिष्ठातृणांमूर्तिमतांभवतामिति ॥ २३ ॥ चतुर्णांवेदानांचत्वारिवचनानिक्रमेणदर्शयति ॥ यदिति ॥ यदंतःस्थानिप्रलयकाले ॥ यतःसर्वप्रवर्ततेसृष्टिसमये ॥
॥ २४ ॥ योगेनचाष्टांगेनज्ञानयोगेनवा ॥ २५ ॥ भासतेस्फुरति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ नतत्रसूर्योभातिनचंद्रतारकंनेमाविद्युतोभातिकुतोऽयमग्निः ॥ तमेवभांतमनुभातिसर्वयस्यभासासर्वमिदंविभातीति
॥ २६ ॥ २७ ॥ स्मित्वाहृषद्भास्यंकृत्वा ॥ क्रतुविधीयज्ञब्रह्माणौ ॥ मोहांध्येनांकितौ मोहेनाज्ञानेनजातंयदांध्यमज्ञत्वतेनांकितौचिह्नितौयुक्तावितियावत् ॥ २८ ॥ कथमिति ॥ कथमसौपरंब्रह्म
त्वमापन्नःप्राप्तइतिद्वितीयेनान्वयः ॥ विटंकवेशःकुत्सितालंकारःकुत्सिताकारइतिवा ॥ तदेवाह प्रमथनाथइत्यादिना ॥ पितृवनेश्मशानेशिवयातादृप्रूपयारममाणइतिसंबंधः ॥ तद्ब्रह्मकचकीदृ

श्रुत्युक्तमिदमाकर्ण्यप्रोचतुस्तौश्रुतीःप्रति ॥ युष्मदुक्तंप्रमाणंनौकिंतत्त्वंसम्यगुच्यताम् ॥ २३ ॥ ऋगुवाच ॥ ॥ यदंतःस्थानिभूतानियतःसर्वप्रवर्तते ॥
यदाहुस्तत्परंतत्त्वंसरुद्रस्त्वेकएवहि ॥ २४ ॥ ॥ यजुरुवाच ॥ ॥ योयज्ञैरखिलैरीशयोगेनचसमिज्यते ॥ येनप्रमाणंहिवयंसएकःसर्वदृक्छिवः ॥ २५ ॥
॥ सामोवाच ॥ ॥ येनेदंभ्राम्यतेविश्वंयोगिभिर्योविचिंत्यते ॥ यद्रासाभासतेविश्वंसएकरूपंबकःपरः ॥ २६ ॥ ॥ अथर्वोवाच ॥ ॥ यंप्रपश्यं
तिदेवेशंभक्त्यानुग्रहिणोजनाः ॥ तमादुरेकंकैवल्यशंकरंदुःखतस्करम् ॥ २७ ॥ श्रुतीरितंनिशम्येत्यंतावतीवविमोहितौ ॥ स्मित्वाहतुःक्रतुविधीमोहां
ध्येनांकितौमुने ॥ २८ ॥ कथंप्रमथनाथोसौरममाणोनिरंतरम् ॥ दिगंबरःपितृवनेशिवयाधूलिधूसरः ॥ २९ ॥ विटंकवेशोजटिलोवृषगोव्यालभूषणः ॥
परंब्रह्मत्वमापन्नःकचतत्संगवर्जितम् ॥ ३० ॥ तदुदीरितमाकर्ण्यप्रणवात्मासनातनः ॥ अमूर्तोमूर्तिमान्भूत्वाहसमानउवाचतौ ॥ ३१ ॥ प्रणवउवाच ॥
नह्येषभगवाञ्छत्तयास्वात्मनोव्यतिरिक्तया ॥ कदाचिद्रमतेरुद्रोलीलारूपधरोहरः ॥ ३२ ॥ असौहिभगवानीशः स्वयंज्योतिःसनातनः ॥ आनं
दरूपातस्यैषाशक्तिर्नागंतुकीशिवा ॥ ३३ ॥

शम् ॥ संगवर्जितमसंगम् ॥ असंगोनाहिसज्जतइतिश्रुतेः ॥ संगवर्जिनामितिपाठेसंगवर्जिनांपरमहंसानांप्राप्यंतद्ब्रह्मक कचैतादृक्संगवानयमतिशेषोतस्तत्परंब्रह्मकथमयंप्राप्तइत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥
तदुदीरितमिति ॥ प्रणवात्माप्रणवानामेश्वरादुत्पन्नोभगवतोबोधकोवेदोत्पत्तिहेतुस्तदात्मातत्स्वरूपः ॥ तदुक्तंभागवते ॥ ततोभूत्रिवृद्धोकारोयोव्यक्तप्रभवःस्वराद् ॥ यत्तल्लिगंभगवतोब्रह्मणःपरमात्मन
इति ॥ गीतासारेच ॐकारप्रभावेदा ॐकारप्रभावाःस्वराः ॥ ॐकारप्रभवंसर्वत्रैलोक्यंसचराचरमिति ॥ ब्रह्मनारायणयोरपिमोहइति ॥ हसमानोहसन् ॥ असहमानइतिकचित् ॥ ३१ ॥ प्रणववच
नमाह ॥ नह्येषइति ॥ स्वात्मनोव्यतिरिक्तयाभिन्नयाशक्त्या एकदाचिदापरमतइतिनाहोक्तविभक्त्यव्यर्थः ॥ ३२ ॥ तद्विद्वद्भगवत्स्वरूपंशक्तेर्वेतिपृच्छायांतदाह ॥ असौहीति ॥ नागंतुकी

नित्येत्यर्थः ॥ ३३ ॥ इत्येवमिति ॥ अजस्यहिअजस्यच ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ज्योतिरिति ॥ दृष्टोदृष्टोविधिरुतुभ्यामितिशेषः ॥ ३६ ॥ संभावयेदितर्कयेत् ॥ ३७ ॥ भालाक्षोललाटनेत्रः ॥
नागोडुपविभूषणः सर्पाङ्गदचंद्रावतंसः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अथेति ॥ अथानंतरंसईश्वरः पद्मयोनेर्गिरंश्रुत्वाकोपतः पुरुषमुत्पाद्यतं हेतुद्वितीयेनान्वयः ॥ स्वकोपतइतिकचित्पाठः ॥
किरूपमितिद्वितीयप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ भैरवाकृतिमिति ॥ ४१ ॥ कानिनामानीतिचतुर्थस्यप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ कालेति ॥ ४२ ॥ कालराजनामसान्वयमुक्त्वाकालभैरवनामनिर्वक्ति ॥
विश्वमिति ॥ ४३ ॥ पुनरपिनामद्वयंनिर्वक्ति आमर्दयिष्यतीतिद्वयेन ॥ आमर्दयिष्यतिपीडयिष्यति ॥ तुष्टः प्रायश्चित्तरूपत्वात्पीडायाः ॥ रुष्टइतिवापाठः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

इत्येवमुक्तेपितदामखमूर्तेरजस्यहि ॥ नाज्ञानमगमन्नाशंश्रीकंठस्यैवमायया ॥ ३४ ॥ प्रादुरासीत्तोज्योतिरुभयोरंतरेमहत् ॥ पूरयन्निजयाभासाद्यावा
भूम्योर्यदंतरम् ॥ ३५ ॥ ज्योतिर्मंडलमध्यस्थोदृष्टोपुरुषाकृतिः ॥ प्रजज्वालाथकोपेनब्रह्मणः पंचमंशिरः ॥ ३६ ॥ आवयोरंतरंकोसौविभूयात्पुरु
षाकृतिम् ॥ विधिः संभावयेद्यावत्तावत्सहिविलोकितः ॥ ३७ ॥ स्रष्टाक्षणेनचमहान्पुरुषोनीललोहितः ॥ त्रिशूलपाणिर्भालाक्षोनागोडुपविभूषणः
॥ ३८ ॥ हिरण्यगर्भस्तंप्राहजानेत्वांचंद्रशेखरम् ॥ भालस्थलान्ममपुरारुद्रः प्रादुरभूद्भवान् ॥ ३९ ॥ रोदनाद्रुद्रनाम्नापियोजितोसिमयापुरा ॥ मामे
वशरणंयाहिपुत्ररक्षांकरोमिमे ॥ ४० ॥ अथेश्वरः पद्मयोनेः श्रुत्वागर्ववर्तीगिरम् ॥ सकोपतः समुत्पाद्यपुरुषंभैरवाकृतिम् ॥ ४१ ॥ प्राहपंकजजन्मासौ
शास्यस्तेकालभैरव ॥ कालवद्राजसेसाक्षात्कालराजस्ततोभवान् ॥ ४२ ॥ विश्वंभर्तुसमर्थोऽसिभरणाद्रैवः स्मृतः ॥ त्वत्तोभेष्यतिकालोपिततस्त्वं
कालभैरवः ॥ ४३ ॥ आमर्दयिष्यतिभवांस्तुष्टोदुष्टात्मनोयतः ॥ आमर्दकइतिख्यातिततः सर्वत्रयास्यति ॥ ४४ ॥ यतः पापानिभक्तानांभक्षयिष्य
तितत्क्षणात् ॥ पापभक्षणइत्येवतवनामभविष्यति ॥ ४५ ॥ यामेमुक्तिपुरीकाशीसर्वाभ्योपिगरीयसी ॥ आधिपत्यंचतस्यास्तेकालराजसदैवहि ॥ ४६ ॥
तत्रयेपापकर्तारस्तेषांशास्तात्वमेवहि ॥ शुभाशुभंनतत्कर्मचित्रगुप्तोलिखिष्यति ॥ ४७ ॥ एतान्वरान्प्रगृह्याथतत्क्षणात्कालभैरवः ॥ वामांगुलिनखाग्रे
णचकर्तचशिरोविधेः ॥ ४८ ॥ यदंगमपराधोतिकार्यतस्यैवशासनम् ॥ अतोयेनकृतानिंदातच्छिब्रंपंचमंशिरः ॥ ४९ ॥ यज्ञमूर्तिधरोविष्णुस्ततस्तुष्टा
वशंकरम् ॥ भीतोहिरण्यगर्भोपिजजापशतरुद्रियम् ॥ ५० ॥ आश्वास्यतौमहादेवः प्रीतः प्रणतवत्सलः ॥ प्राहस्वामूर्तिमपरांभैरवंतंकपर्दिनम् ॥ ५१ ॥

कालभैरवायवरान्ददाति ॥ यामेइतिद्वाभ्याम् ॥ अनेनर्किकर्मास्येतितृतीयप्रश्नस्योत्तरमुक्तम् ॥ आधिपत्यंपालकत्वम् ॥ अतएवोक्तंकालभैरवाष्टकेऽस्माभिः ॥ ईश्वरदत्तनिजस्थलपालं
कुंकुमचंदनमंडितभालम् ॥ भूतपिशाचपुरस्कृततालंनौमिसदाशिवभैरवदेवमिति ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ एतानिति ॥ वामांगुलिनखाग्रेणवामकनिष्ठिकांगुलिनखाग्रेणेत्यर्थः ॥ ४८ ॥ ननुब्रह्मणःपंच
शिरस्कत्वात्किमित्येकमेवशिरोऽच्छिन्नत्वाद्वाह ॥ यदंगमिति ॥ ४९ ॥ तुष्टावशतरुद्रियेत्यग्रिमस्यविपरिणमय्यानुपंगः ॥ शतरुद्रियंनमस्तेरुद्रमन्यवइत्यादिस्तोत्रम् ॥ ५० ॥ स्वांस्वीयाम् ॥

अतएवनीललोहितेत्यादिभेदेननिर्देशः ॥ तामेवापरांभूतिंदर्शयति ॥ भैरवमिति ॥ ५१ ॥ वैधसंवेधसःसंबन्धि ॥ ५२ ॥ व्रतंचभिक्षाटनादिरूपंधारय ॥ धृतिंलोकायदर्शयन्नितिकचित् ॥ तत्रधृतिवैधम् ॥ एतदेवदर्शयति ॥ चरत्वमिति ॥ कापालव्रतंकपालधारणरूपंव्रतंसंकल्पम् ॥ संकल्पपूर्वकंकपालधारणंकृत्वेत्यर्थः ॥ तथाचस्मृतिः ॥ शिरःकपालध्वजवान्भिक्षाशीकर्मवेदय चित्यादि ॥ अन्तर्हितोभैरवस्येतिशेषः ॥ ५३ ॥ सर्वात्मनांस्तर्धानमाह उत्पाद्येतिपंचभिः ॥ एकांकन्यामुत्पाद्यकालंकालभैरवमनुगच्छेतितांनियोज्यततोऽन्तर्धानंगतइतिपंचमेनान्वयः ॥ कन्यास्त्रियम् ॥ तांविशिनष्टि रक्तांबरधरामितिसार्धद्वयेन ॥ रक्तस्रग्गतसमूहःसैवगंधःसएवलेपनमनुलेपनंयस्यास्ताम् ॥ ५४ ॥ ललंत्याबहिर्निःसरंत्याजिह्वयाऽतिशयभीषणामतिशयेनभयं कराम् ॥ ५५ ॥ कर्त्रीकरकविशेषस्तस्याःकर्परंखण्डंहस्ताग्रेयस्यास्तां हस्ताग्रकृतभग्नकरकामित्यर्थः ॥ यद्वा कर्त्रीदात्रविशेषः ॥ कर्परंरक्तपात्रम् ॥ दात्रेणच्छित्त्वारुधिरंग्रहीतुंतदुभयहस्ताग्रामित्यर्थः ॥ स्फुरंत्यौपिंगेउग्रेतारकेकनीनिकेयस्यास्ताम् ॥ गर्जयंतींभर्त्सयंतीम् ॥ महान्वेगोयस्यास्ताम् ॥ भैरवस्यापिभीषणांभीतिहेतुंजनयंतीम् ॥ महोद्वेगंभैरवस्यापिभीषणमितिकचित्पाठः ॥ ५६ ॥

मान्योऽध्वरोसौभवतातथाशतधृतिस्त्वयम् ॥ कपालंवैधसंचापिनीललोहितधारय ॥ ५२ ॥ ब्रह्महत्यापनोदायव्रतंलोकायदर्शयन् ॥ चरत्वंसततं भिक्षांकापालव्रतमास्थितः ॥ इत्युक्त्वांस्तर्हितोदेवस्तेजोरूपस्तदाशिवः ॥ ५३ ॥ उत्पाद्यकन्यामेकांतब्रह्महत्येतिविश्रुताम् ॥ रक्तांबरधरंरक्तारक्तस्रगं धलेपनाम् ॥ ५४ ॥ दंष्ट्राकरालवदनांललजिह्वातिभीषणाम् ॥ अंतरिक्षैकपादाग्रांपिबंतीरुधिरंबहु ॥ ५५ ॥ कर्त्रीकर्परहस्ताग्रांस्फुरत्पिंगोग्रतारकाम् ॥ गर्जयंतींमहावेगांभैरवस्यापिभीषणाम् ॥ ५६ ॥ यावद्वाराणसींदिव्यांपुरीमेषगमिष्यति ॥ तावत्त्वंभीषणेकालमनुगच्छोग्ररूपिणि ॥ ५७ ॥ सर्वव्रते प्रवेशोस्तित्यक्त्वावाराणसींपुरीम् ॥ नियोज्यतामितिशिवोप्यंतर्धानंगतस्ततः ॥ ५८ ॥ तत्सान्निध्याद्भैरवोपिकालोभूत्कालकालतः ॥ सदेवदेववाक्ये नविभ्रत्कापालिकंव्रतम् ॥ ५९ ॥ कपालपाणिर्विश्वात्माचचारभुवनत्रयम् ॥ नात्याक्षीच्चापितंदेवंब्रह्महत्यासुदारुणा ॥ ६० ॥ सत्यलोकेपिवैकुण्ठेमहें द्रादिपुरीष्वपि ॥ त्रिजगत्पतिरुग्रोपिब्रतीत्रिजगतीश्वरः ॥ ६१ ॥ प्रतितीर्थभ्रमन्नापिबिमुक्तोब्रह्महत्यया ॥ ६२ ॥ अनेनैवानुमानेनमहिमात्वगम्यताम् ॥ ब्रह्महत्यापनोदिन्याःकाश्याःकलशसंभव ॥ ६३ ॥

यावदिति ॥ यावदेषकालभैरवोवाराणसींप्रवेक्ष्यतितावदनुगच्छेत्यर्थः ॥ ५७ ॥ तत्रहेतुमाह ॥ सर्वत्रोति ॥ ५८ ॥ तत्सान्निध्यादिति ॥ तस्याब्रह्महत्यायाःसान्निध्यात्तयाभिभूतत्वादित्यर्थः ॥ भैरवोपिकालस्यभयजनकोपि ॥ एतदेवाह ॥ कालकालतः ॥ प्रथमांतात्तसिद्ध ॥ कालकालोपीत्यर्थः ॥ कालकालनइतिवापाठः ॥ कालःकृष्णवर्णोऽभूदित्यर्थः ॥ अतएवोक्तंकालभैरवाष्टकेऽ स्माभिः ॥ कज्जलसुन्दरदेहमनाथंमृत्युयमांतकभीषणकायम् ॥ नामविघूर्णितपापकदंबंनौमिसदाशिवभैरवदेवमिति ॥ अथवाअन्यंब्रह्महंतारमिवकिमितितंनक्रमेत्तत्राह ॥ तत्सान्निध्याद्विश्वेश्वरसा न्निध्याद्भैरवोपिकालकालतःकालस्यापिभक्षकःकालःकलयतिजनयतिप्रकाशयतीतिवाकालःपरब्रह्मस्वरूपोऽभूदित्यर्थः ॥ अनुगमनंतुलोकसंग्रहार्थंकाश्यामहत्स्वरूपानार्थंवेतिभावः ॥ एतदेवाह ॥ सदेवदेववाक्येनेति ॥ ५९ ॥ विश्वस्यात्माकारणभूतःप्रकाशकइत्यर्थः ॥ सत्यलोकादिभ्यःसर्वतीर्थेभ्यश्चकाश्याःश्रेष्ठतामाह नात्याक्षीदितिपंचभिः ॥ सुदारुणाऽतिभयंकरा ॥ अतिदारुणेतिपाठोपि सप्तार्थः ॥ ६० ॥ वैकुण्ठेपि ॥ त्रिजगत्पतिस्त्रिजगतांपालकः ॥ त्रिजगतीश्वरमिदं ॥ ६१ ॥ प्रतितीर्थभ्रमन्नापिब्रह्महत्ययानविमुक्तइत्यर्थः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

आयतनानिक्षेत्राणि ॥ चकारात्सत्यलोकादयःसंगृह्यन्ते ॥ अधित्रिलोकित्रिलोकीमध्यइत्यर्थः ॥ नोनिषेधे ॥ ६४ ॥ पापाचलाशनेःपापपर्वतवज्रस्यतन्नाशकस्येत्यर्थः ॥ ६५ ॥ वैकुण्ठेपिनात्या
क्षीदितियदुक्तंतद्वर्णयति ॥ निकेतनंवैकुण्ठम् ॥ यद्वा नारायणनिकेतनंश्वेतद्वीपमहाकालपुरंवा ॥ ६६ ॥ अथायांतमितिरुद्रस्यपरमोविष्णुर्विष्णोश्चपरमःशिवइतिहरिवंशोक्तभूतंरुद्रमेवकाल
भैरवंदृष्ट्वाविष्णोर्दंडवद्भूमौपतननाश्चर्यामिति विष्णुभक्तैर्मनोनखेदनीयम् ॥ अतएवमहादेवाभेदेनस्तोष्यतिभगवान्अयंघातेत्यादिना ॥ एवंविष्णुंदृष्ट्वाशिवस्यापिनत्यादिकंनाश्चर्यामिति शिवभक्तैःसंतो
ष्टव्यमिति ॥ ६७ ॥ भूमौतत्स्थाने ॥ देवादयश्चनिपेतुर्दंडवत्पतितइत्यर्थः ॥ ६८ ॥ दंडपातानंतरंकिमकरोद्भगवानित्याकांक्षायामाह ॥ प्रणिपत्येति ॥ प्रणिपत्यसत्कृत्य ॥ ६९ ॥ ७० ॥

संतितीर्थान्यनेकानिबहून्यायतनानिच ॥ अधित्रिलोकिनोकाश्याःकलामर्हतिषोडशीम् ॥ ६४ ॥ तावद्गर्जतिपापानिब्रह्महत्यादिकान्यलम् ॥ याव
ब्रामनशृण्वंतिकाश्याःपापाचलाशनेः ॥ ६५ ॥ प्रमथैःसेव्यमानोऽयंत्रिलोकीविचरन्हरः ॥ कापालिकोययौदेवोनारायणनिकेतनम् ॥ ६६ ॥
अथायांतंमहाकालंत्रिनेत्रंसर्पकुण्डलम् ॥ महादेवांशसंभूतंभैरवंभीषणाकृतिम् ॥ ६७ ॥ पपातदंडवद्भूमौदृष्ट्वातंगरुडध्वजः ॥ देवाश्चमुनयश्चैवदेवनार्यः
समंततः ॥ ६८ ॥ निपेतुःप्रणिपत्यैनंप्रणतःकमलापतिः ॥ शिरस्यंजलिमारोप्यस्तुत्वाबहुविधैःस्तवैः ॥ ६९ ॥ क्षीरोदमथनोद्धूतांप्राहपद्मालयांहरिः ॥
प्रियेपश्याऽब्जनयनेधन्याऽसिसुभगेनवे ॥ ७० ॥ धन्योऽहंदेविसुश्रोणियत्पश्यावोजगत्पतिम् ॥ अयंघाताविधाताचलोकानांप्रभुरीश्वरः ॥ ७१ ॥
अनादिःशरणःशांतःपरःषड्विंशसंमितः ॥ सर्वज्ञःसर्वयोगीशःसर्वभूतैकनायकः ॥ ७२ ॥ सर्वभूतांतरात्माऽयंसर्वेषांसर्वदःसदा ॥ यंविनिद्राविनिःश्वासाः
शांताध्यानपरायणाः ॥ ७३ ॥ धियापश्यंतिहृदयेसोयमद्यसमीक्ष्यताम् ॥ यंविदुर्वेदतत्त्वज्ञायोगिनोयतमानसाः ॥ ७४ ॥ अरूपोरूपवान्भूत्वासो
यमायातिसर्वगः ॥ अहोविचित्रंदेवस्यचेष्टितंपरमेष्ठिनः ॥ ७५ ॥ यस्याख्यांभ्रुवतानित्यंनदेहःसोपिदेहधृक् ॥ यंदृष्ट्वानपुनर्जन्मलभ्यतेमानवैर्भुवि ॥ ७६ ॥
सोयमायातिभगवांरूपवकःशशिभूषणः ॥ पुंडरीकदलायामेधन्येमेऽद्यविलोचने ॥ ७७ ॥ धिग्धिक्पदंतुदेवानांपरंदृष्ट्वाऽत्रशंकरम् ॥ लभ्यतेयन्ननिर्वाणं
सर्वदुःखांतकृत्तुयत् ॥ ७८ ॥

अयमित्यंशुल्यानिर्दिशति ॥ स्वयमितिकचिद् ॥ घाताघर्तापोष्टासामान्यतोऽर्ज्यामिरूपेण ॥ विधाताविशेषतोमात्रादिरूपेणभृगोःपुत्रद्वयरूपोवा ॥ सर्वात्मकत्वात्कालराजस्य ॥ ७१ ॥ षड्विंशसंमितः
परमात्मतयानिरूपितः ॥ ७२ ॥ सर्वभूतांतरात्मासर्वप्राणिनामंतर्हामी ॥ विनिःश्वासाजितप्राणाइत्यर्थः ॥ ७३ ॥ वेदतत्त्वंब्रह्मतज्ज्ञावेदतत्त्वज्ञाः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ त्र्यंबकस्त्रिनेत्रः ॥
पुंडरीकदलायामेपद्मपत्रवदायतेविस्तृतेइतियावत् ॥ ७७ ॥ परंपरमेधर्मेकवलिमतिवा ॥ किंतन्निर्वाणंतदाह ॥ सर्वदुःखांतकृत्तुयदिति ॥ अशेषानर्थोच्छित्तिकृदेवयदित्यर्थः ॥ सर्वदुःखांतकर्तृयदितिकचिद् ॥

सर्वदुःखांतकर्तृवदितिसाधर्म्येवैधर्म्येवाहृष्टांतः ॥७८॥ एतदेवविबुधोति ॥ देवत्वादिति ॥ भारतवर्षस्यैवाहुल्येनमोक्षादिस्थानत्वादितिभावः ॥७९॥८०॥८१॥८२॥
शक्तिपहेमायानियंतः ॥८३॥८४॥ यदप्रतिघंतदवस्यप्रतिहंत ॥८५॥ स्मिन्वाग्रहोऽश्वरलोलितविस्मयेनईषद्धास्यंकृत्वा ॥ सर्वविष्टपनायकअशेषलोकपते ॥८६॥ छादयितुंवंचयितुम् ॥ मायात्वमेव
दर्शयति नाभीत्यादिना ॥८७॥८८॥ मदादयइत्यतद्गुणसंविज्ञानोबहुव्रीहिः ॥ तदेवदर्शयति ॥ यथावदिति ॥ यद्वा मदादयोऽहंविष्णुरादिर्येषांते मदादयस्तवमाययामोहिताः ॥ अतस्तवचेष्टितंयथावत्पर
मार्थमिवावगच्छामि ॥ ८९ ॥ नचैतत्संगच्छतइत्याह ॥ संहारोति ॥ ९० ॥ ९१ ॥ अस्थनांसक्कीकसानांमाला ॥ तददातस्मिन्स्तस्मिन्संहारकाले ॥ ककुत्र ॥ नृपृच्छायाम् ॥ गताप्राप्ता

देवत्वादशुभंकिंचिद्देवलोकेनविद्यते ॥ दृष्ट्वापिसर्वदेवेशंयन्मुक्तिंनलभामहे ॥ ७९ ॥ एवमुक्ताहृषीकेशःसंप्रहृष्टतनूरुहः ॥ प्रणिपत्यमहादेवमिदमाहवृ
षध्वजम् ॥ ८० ॥ किमिदंदेवदेवेनसर्वज्ञेनत्वयाविभो ॥ क्रियतेजगतांधात्रासर्वपापहराऽव्यय ॥ ८१ ॥ क्रीडेयंतवदेवेशत्रिलोचनमहामते ॥ किंकारणं
विरूपाक्षचेष्टितंतेस्मरार्दन ॥ ८२ ॥ किमर्थंभगवच्छंभोभिक्षांचरसिशक्तिप ॥ संशयोमेजगन्नाथनतत्रैलोक्यराज्यद ॥ ८३ ॥ एवमुक्तस्ततःशंभुर्विष्णुमे
तदुदाहरत् ॥ ब्रह्मणस्तुशिरश्छिन्नमंगुल्यग्रनखेनह ॥ ८४ ॥ तदवप्रतिघंविष्णोचराम्येतद्वतंशुभम् ॥ एवमुक्तोमहेशेनपुंडरीकविलोचनः ॥ ८५ ॥
स्मिन्वाकिंचिन्नतशिरःपुनरेवंयजिज्ञपत् ॥ यथेच्छसितथाक्रीडसर्वविष्टपनायक ॥ ८६ ॥ माययामांमहादेवनच्छादयितुमर्हसि ॥ नाभीकमलको
शात्तुकोटिशःकमलासनान् ॥ ८७ ॥ कल्पेकल्पेसृजामीशत्वन्नियोगबलाद्विभो ॥ त्यजमायामिमांसेदुस्तरामकृतात्मभिः ॥ ८८ ॥ मदादयोमहादे
वमाययातवमोहिताः ॥ यथावदवगच्छामिचेष्टितंतेशिवापते ॥ ८९ ॥ संहारकालेसंप्राप्तेसदेवानखिलान्मुनीन् ॥ लोकान्वर्णाश्रमवतोहरिष्यसियदाहर
॥ ९० ॥ तदाकृतेमहादेवपापं ब्रह्मवधादिकम् ॥ पारतंयनंतेशंभोस्वैरंक्रीडेत्ततोभवान् ॥ ९१ ॥ अतीतब्रह्मणामस्थांस्रक्कंठेतवभासते ॥ तदातदाक्
नुगताब्रह्महत्यातवानघ ॥ ९२ ॥ कृत्वापिसुमहत्पापंत्वांयःस्मरतिभावतः ॥ आधारंजगतामीशंतस्यपापंविलीयते ॥ ९३ ॥ यथातमोनतिष्ठेतसं
निधावंशुमालिनः ॥ तथानभवभक्तस्यपापंतस्यव्रजेत्क्षयम् ॥ ९४ ॥ यश्चितयतिपुण्यात्मातवपादांबुजद्वयम् ॥ ब्रह्महत्यादिकमपिपापंतस्यव्रजेत्क्षयम्
॥ ९५ ॥ तवनामानुरक्तावाग्यस्यपुंसोजगत्पते ॥ अप्यद्रिकूटतुलितंनैनस्तमनुबाधते ॥ ९६ ॥ रजसातमसाविवर्धितंक्रनुपापंपरितापदायकम् ॥
क्रचतेशिवनाममंगलंजनजीवातुजगद्गुजापहम् ॥ ९७ ॥

आगतेतिवा ॥ ९२ ॥ कैमुत्यन्यायेनसदृष्टांतपापाभावमाह कृत्वापीतिद्वयेन ॥ भावतोभक्त्या ॥ ९३ ॥ भवस्यतवभक्तोभवभक्तस्तस्यसन्निधौपापंनतिष्ठेदित्यस्यार्थमाह ॥ पापंतस्ये
ति ॥ तथानतवभक्तस्याप्यधंसान्निध्यमृच्छतीतिपाठेऋजुरेवार्थः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ पुनरपिकैमुत्यन्यायमभिप्रेत्याह तवेतित्रिभिः ॥ अद्रिकूटतुलितंपर्वतशृंगसदृशंपर्वतसमूहतुल्यंवा ॥ एनः
पापम् ॥ ९६ ॥ विवर्धितंविशेषेणवर्धितम् ॥ विभावितमितिपाठेविशेषेणभावितसंपादितमित्यर्थः ॥ जनजीवातुजनानांजीवनोपधम् ॥ जीवातुर्जीवनोपधमितिचचनात् ॥ नकेवलंजीवनमात्रस्यौ

पथं किं तु जगद्गुजापहंसं सारगोगनाशकं च ॥ पूर्वपदेष्वं हत्वमार्षकर्मधारयो वा ॥ ९७ ॥ यदीति ॥ हे शिवस्य स्य पुरुषस्य जातुकदाचिदपि अंधकद्विषस्तव शिवशंकरचंद्रशेखरेति नाम ओष्ठपुटाद्विनिःसृतं
तस्य पुनरसकृतपुनः पुनर्जायमाना संसृतिर्न ॥ तत्र हीति पाठे तत्तस्य न हि नैवेत्यर्थः ॥ ९८ ॥ इतः परमन्यच्छ्रेयोनास्तीति बहुधा संबोधयन् प्रकृतमुपसंहरति ॥ परमात्मन्निति ॥ ९९ ॥ १०० ॥
ननु वैकुण्ठकैवल्यपतेस्तव कथमयं प्रलापस्तत्राह ॥ त्वदृष्टीति ॥ तृणं तुच्छम् ॥ परमिति पाठे परंदरं निष्कृष्टमिति यावत् ॥ १ ॥ विमलाशुद्धापवित्रेति यावत् ॥ मनोरथवती अभीष्टवती अमृतकल्पे
त्यर्थः ॥ २ ॥ भिक्षाटनायेति ॥ अन्यत्रापि भिक्षाटनाय निरगान्निर्गतमुद्यत इत्यर्थः ॥ ३ ॥ अनेन मिषेण व्याजेन भवदर्शनं शिवदर्शनं भवस्य संसारस्य दर्शनमिति वा ॥ ४ ॥ स्मेरास्यः प्रह

यदि जातु चिदंधकद्विषस्तव नामौष्ठपुटाद्विनिःसृतम् ॥ शिवशंकरचंद्रशेखरेत्यसकृतस्य न संसृतिः पुनः ॥ ९८ ॥ परमात्मन् परंधामस्वेच्छाविधृतविग्रह ॥
कुतूहलंतवेशेदं कपराधीनतेश्वरे ॥ ९९ ॥ अद्य धन्योऽस्मि देवेशयनपश्यंति योगिनः ॥ पश्यामि तं जगन्मूलं परमेश्वरमक्षयम् ॥ १०० ॥ अद्य मे परमो
लाभस्त्वद्यमेमंगलं परम् ॥ त्वदृष्ट्यमृततृप्तस्य तृणं स्वर्गापवर्गदम् ॥ १ ॥ इत्थं वदति गोविंदे विमलापद्मयातया ॥ मनोरथवती नाम भिक्षापात्रे समर्पिता
॥ २ ॥ भिक्षाटनाय देवोपि निरगात् परया मुदा ॥ दृष्ट्वाऽनुयायिनीं तां तु समाहूय जनार्दनः ॥ संप्रार्थयद्ब्रह्महत्यां विमुंचत्वं त्रिशूलिनम् ॥ ३ ॥ ॥ ब्रह्महृत्यो
वाच ॥ ॥ अनेनापि मिषेणाऽहंसं सेव्यामुं वृषध्वजम् ॥ आत्मानं पावयिष्यामि कपुनर्भवदर्शनम् ॥ ४ ॥ सा तत्याजन तत्पार्श्वं व्याहृतापि मुरारिणा ॥
तमूचेऽथ हरिं शंभुः स्मेरास्यो वचनं शुभम् ॥ ५ ॥ त्वद्वाक्पीयूषपानेन तृप्तोऽस्मि बहुमानद ॥ वरंवृणीष्व गोविंदवरदोऽस्मि तवान च ॥ ६ ॥ न माद्यंति यथा भै
क्षौर्भिक्षवोप्यतिसंस्कृतैः ॥ यथामानमुधापानैर्नुन्न भिक्षाटनज्वराः ॥ ७ ॥ महाविष्णुरुवाच ॥ ॥ एष एव वरः श्लाघ्यो यदहं देवताधिपम् ॥ पश्यामि त्वां
देवदेवं मनोरथपथातिगम् ॥ ८ ॥ अनभ्रेयं सुधावृष्टिरनायासो महोत्सवः ॥ अयत्नो निधिलाभो यद्वीक्षणं हरते सताम् ॥ ९ ॥ अवियोगोऽस्तु मे देवत्वदंघ्रि
युगलेन वै ॥ एष एव वरः शंभो नान्यं कंचिद्वरं वृणे ॥ १० ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ एवं भवतु तेऽनंतयत्नोऽयं त्वयोक्तं महामते ॥ सर्वेषामपि देवानां वरदस्त्वं भविष्यसि
॥ ११ ॥ अनुगृह्येति दैत्यारिं केंद्रादिभुवने चरन् ॥ भोजे विमुक्तिजननीनां प्रावाराण सीं पुरीम् ॥ १२ ॥

सितवदनः ॥ स्मेराक्ष इति पाठे विकसितनेत्र इत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ननु मनोरथवती भिक्षांत्यक्त्वा किमिति वाक् सुधापानेनैव तृप्तिरावेद्यते तत्राह ॥ न माद्यंतीति ॥ न माद्यंति न हृष्यंति ॥ नुन्न भिक्षाटन
ज्वरागत भिक्षाटनक्लेशाः ॥ ननु भिक्षाटनज्वरा इति पाठे ननु न च विद्यते भिक्षाटनज्वरो भिक्षाटनकृतो ज्वरो येषां ते तथेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ननु वरान्विहाय किमिति दर्शनमेव मृग्यते तत्राह ॥ अनभ्रेति ॥
देहते सतां त्वद्भक्तानाम् ॥ यद्वा सतां शिवविष्ण्वोरभेददर्शनां ते तव यदर्शनं सतां तव च दर्शनमिति वा ॥ इयमनभ्रासुधावृष्टिर्वृष्ट्यपेक्षितसमये मेघरहिता जलवृष्टिः ॥ निधिलाभः शेषधिलाभः ॥ ९ ॥
यत एवमतोऽवियोगोऽस्ति वाति ॥ अथ वा तथापि मम संतोषार्थं कश्चिद्वरः प्रार्थयतामिति चेत्तत्राह ॥ अवियोगोऽस्ति वाति ॥ अप्रार्थितमपि ददाति ॥ सर्वेषामिति ॥ ११० ॥ ११ ॥ केंद्रादिभुवने ब्रह्मादीनां

लोके ॥ १२ ॥ प्रसंगात्काशीस्तौति यत्रस्थितानामित्यारभ्यक्षेत्रेप्रविष्टइत्यतःप्राक्तनेन ॥ पदानिसत्यलोकादिस्थानानि ॥ नार्हतीत्यत्रहेतुगर्भविशेषणमाह ॥ विपदांपदमाश्रयः ॥ १३ ॥
जटीपाशुपतादिः ॥ मुंडीएकदंड्यादिः ॥ दिगंबरोऽवधूतादिः ॥ १४ ॥ अन्यतोऽन्यत्र ॥ तद्विक्षाशोवाराणसीभिक्षाभोजी ॥ १५ ॥ भिक्षेति ॥ यत्रकाश्यांसंन्यासिभ्यआमलकपरिमिता
पिदत्तायामिक्षासामेरुणातुलितातुलनार्थमुन्मानपात्रेधृतासतीवाराणस्यांभिक्षागुरुर्गुर्वीस्यादित्यर्थः ॥ १६ ॥ सीदत्कुटुंबिनेक्षुधापीडितकलत्रादिमते ॥ इज्यतेदेवरितिशेषः ॥ १७ ॥ निरुपायिनेजीवनो
पायरहिताय ॥ तृदक्षुधासंपन्नदुःखम् ॥ यद्वा तृदक्षुधास्तृषःक्षुधाश्चतदुभयजन्यंसामान्यंवादुःखंभुंक्तेनप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ १८ ॥ संवासयितुःसम्यग्वासंकारयितुः ॥ तुएवअविकलमेवसमग्रमेवभवे

यत्रस्थितानांजंतूनांकलानार्हतिषोडशीम् ॥ अपिब्रह्मादिदेवानांपदानिविपदांपदम् ॥ १३ ॥ वरंवाराणसीवासीजटीमुंडीदिगंबरः ॥ नान्यत्रच्छत्रसं
छत्रवसुधामंडलेश्वरः ॥ १४ ॥ वरंवाराणसीभिक्षानलक्षाधिपताऽन्यतः ॥ लक्षाधीशोविशेद्गर्भतद्विक्षाशीनगर्भभाक् ॥ १५ ॥ भिक्षापियत्रभिक्षुभ्यो
दत्तामलकसंमिता ॥ सुमेरुणापितुलितावाराणस्यांगुरुर्भवेत् ॥ १६ ॥ वर्षाशनंहियोदद्यात्काश्यांसीदत्कुटुंबिने ॥ यावंत्यब्दानितावंतियुगानिसदिवी
ज्यते ॥ १७ ॥ वाराणस्यांवर्षभोज्यंयोदद्यान्निरुपायिने ॥ सकदाचित्तृदक्षुधानोदुःखंभुंक्तेनरर्षभः ॥ १८ ॥ वाराणस्यांनिवसतांयत्पुण्यमुपजायते ॥
तदेवसंवासयितुःफलंत्वविकलंभवेत् ॥ १९ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानियस्यानाप्नोपिकीर्तनात् ॥ त्यजंतिपापिनंकाशीसाकेनेहोपमीयते ॥ १२० ॥ क्षेत्रे
प्रविष्टमात्रेऽथभैरवेभीषणाकृतौ ॥ हाहेत्युक्ताब्रह्महत्यापातालतलमाविशत् ॥ २१ ॥ कपालंब्रह्मणोरुद्रःसर्वेषामेवपश्यताम् ॥ हस्तात्पतितमालोक्यन
नर्तपरयामुदा ॥ २२ ॥ विधेःकपालंनामुंचत्करमत्यंतदुःसहम् ॥ हरस्यभ्रमतःक्वापितत्काश्यांक्षणतोऽपतत् ॥ २३ ॥ शूलिनोब्रह्मणोहत्यानापैतिस्म
चयाक्वचित् ॥ साकाश्यांक्षणतोऽनष्टाकथंकाशीनदुर्लभा ॥ २४ ॥ अतःप्रदक्षिणीकार्यापूजनीयापुरीत्वियम् ॥ २५ ॥ वाराणसीतिकाशीतिमहामंत्रमिमं
जपन् ॥ यावज्जीवंत्रिसंध्यंतुजंतुर्जातुनजायते ॥ २६ ॥ अविमुक्तंमहाक्षेत्रंस्मरन्प्राणांस्तुयस्त्यजेत् ॥ दूरदेशांतरस्थोपिसोपिजातुनजायते ॥ २७ ॥
आनंदकाननेयस्यचित्तंसंस्मरतेसदा ॥ तत्क्षेत्रनामश्रवणात्रसभूयोऽभिजायते ॥ २८ ॥ रुद्रावासेवसेन्नित्यंनरोनियतमानसः ॥ एनसामपिसंभारंकृत्वा
कालाद्रिमुच्यते ॥ २९ ॥

दित्यर्थः ॥ १९ ॥ नाप्नोपिकीर्तनात् ॥ किंपुनःप्रवेशनादिकादितिभावः ॥ १२० ॥ २१ ॥ रुतंसंसारदुःखंभक्तानांद्रावयतीतिरुद्रःकालभैरवः ॥ २२ ॥ पुनरपिकाशींवर्णयति विधेरित्यारभ्यकपाल
मोचनमित्यतःप्राक्तनेन ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अविमुक्तस्यमंत्रद्वयमाह ॥ वाराणसीति ॥ २६ ॥ २७ ॥ आनंदेति ॥ काश्यांयस्यचित्तंसंस्मरतेसम्यक्स्मरतिकालभैरवमितिशेषः ॥ सतत्क्षेत्रनाम
श्रवणादानंदकाननेतिनामश्रवणादिभूयोनजायतइत्यर्थः ॥ अत्रिदिकीर्तनंक्षेत्रनामस्मरणंदिशिपर्यटनंयत्प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ २८ ॥ नियतमानसत्वंदुःशकमित्याशंक्यपक्षांतरमाह ॥

एनसामपीति ॥ कालात्कलयतिक्षेत्रस्थानिपापानीतिकालंपंचक्रोऽस्यादिप्रदक्षिणं तस्मात् ॥ यद्वा कालाद्बुद्धिपिशाचमोगानंतरमित्यर्थः ॥ २९ ॥ १३० ॥ कपालमोचनमिति ॥ इहकाश्या
मन्यत्रापिकृतं यत्पातकं तत्सर्वमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ तीर्थप्रवरेकपालमोचने ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अनिर्वाच्यावागगोचरा ॥ ३४ ॥ मुच्यंते विदेहकैवल्यं प्राप्नुवंतीत्यर्थः ॥ योगेन ब्रह्मात्मनोरैक्यज्ञानेन ॥
॥ ३५ ॥ परंपदमित्यादिसाधने साध्योपचारात् ॥ ३६ ॥ विरुणद्धिविशेषेणावृणोति पीडयतीति यावत् ॥ निरुणद्धीति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ अत्रोपित्वापीशभक्तैर्विरोधं चाचरेत्तु यद्विचित्रं पाठः ॥ ३७ ॥
पापभक्षणामर्दकेति नामद्वयनिर्वक्ति कपालमोचनमिति त्रिभिः ॥ तत्रैवमंदाकिन्यादक्षिणतटप्रदेश एव ॥ इदमायतनं श्रेष्ठं मणिमाणिक्यनिर्मितम् ॥ श्रीमतः कालराजस्य कलिकालातिहारिणः ॥ निज
भक्तजनं पातियः पापात्पापभक्षणः ॥ क्षेत्रविघ्नकरान्पापान्यातयन् यातनाशतैः ॥ इयं मंदाकिनी रम्या तपस्तप्तुमिहागता ॥ काशीवाससुखं प्राप्य नाद्यापि दिवर्माहते इत्येव वक्ष्यमाणत्वात् ॥ कालोदतीर्थस्यात्रैव सर्व

महाश्मशानमासाद्य यदि देवा द्विपद्यते ॥ पुनः श्मशानशयनं न क्वापिल भते पुमान् ॥ १३० ॥ कपालमोचनं काश्याये स्मरिष्यंति मानवाः ॥ तेषां विनक्ष्य
तिक्षिप्रमिहान्यत्रापि पातकम् ॥ ३१ ॥ आगत्य तीर्थप्रवरे स्नानं कृत्वा विधानतः ॥ तर्पयित्वा पितृन् देवान् मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ ३२ ॥ अशाश्वतमिदं
ज्ञात्वा वाराणस्यां वसंतिये ॥ देहांते तत्परं ज्ञानं तेषां दास्यति शंकरः ॥ ३३ ॥ इयं काशीपुरी विप्रसाक्षाद्बुद्धतनुः परा ॥ अनिर्वाच्या परानंदाद्बुद्धप्राप्येशविरो
धिभिः ॥ ३४ ॥ अस्यास्तत्त्वमहं ज्ञानेशिवभक्तिपरोपि वा ॥ मुच्यंते जंतवोऽत्रैव यथा योगेन योगिनः ॥ ३५ ॥ परंपदमियं काशी परानंद इयं पुरी ॥
इयमेव परं ज्ञानं सेव्याऽसौ मोक्षकांक्षिभिः ॥ ३६ ॥ अत्रोपित्वा पीशभक्तान् विरुणद्धि तु यः कुधीः ॥ पुयैर्दुह्यति वामूढस्तस्यान्यत्रात्र नो गतिः ॥ ३७ ॥
कपालमोचनं तीर्थपुरस्कृत्वा तु भैरवः ॥ तत्रैव तस्थौ भक्तानां भक्ष्यन्नघसंततिम् ॥ ३८ ॥ पापभक्षणमासाद्य कृत्वा पापशतान्यपि ॥ कुतो बिभेति पापेभ्यः
कालभैरवसेवकः ॥ ३९ ॥ आमर्दयति पापानि दुष्टानां च मनोरथान् ॥ आमर्दक इति ख्यातस्ततोऽसौ कालभैरवः ॥ ४० ॥ कलिकालं कलयति सदा काशी
निवासिनाम् ॥ अतः ख्यातिं परां प्राप्ताः कालभैरवसांजिताम् ॥ ४१ ॥ सदैव यस्य भक्तेभ्यो यमदूताः सुदारुणाः ॥ परमांभीरुतां प्राप्तास्ततोऽसौ भैरवः स्मृतः
॥ ४२ ॥ मार्गशीर्षासिताष्टम्यां कालभैरवसंनिधौ ॥ उपोष्य जागरं कुर्वन् महापापैः प्रमुच्यते ॥ ४३ ॥

लोकाऽनादिसिद्धत्वात् ॥ कुलस्तंभस्थलं तु यातनास्थलम् ॥ एतदप्युक्तं तत्रैव ॥ अयं सहि कुलस्तंभो यत्र श्रीकालभैरवः ॥ क्षेत्रपापकृतः शास्तिदर्शयंस्तीव्रयातनामिति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ प्रकारं
तरेण कालभैरवनामनिर्वक्ति ॥ कलिमिति ॥ काशीनिवासिनां कलिकालिनामानं कालं युगं कलयति नाशयति अतोऽसौ कालः स्मृत इति विशेषः ॥ अतः ख्यातिमित्यर्थं ततोऽसौ भैरवः स्मृत इति द्वितीयश्लोकस्या
नंतरं ज्ञातव्यम् ॥ यद्वा ननु यथा श्रुतव्युत्पत्त्यनुसारेण कालसांजितामिति वक्तव्ये कथं कालभैरवसांजितामित्युक्तं तत्राह ॥ सदैवेति ॥ अत्रैव वक्ष्यमाणस्य प्रथमं सिद्धवन्निर्दिष्टत्वाच्चायं दोष इति भावः ॥
अथवा कलयति भीरुतां प्रापयतीत्यर्थः ॥ तदा ऋजुरेवार्थः श्लोकस्य ॥ ४१ ॥ इदानीं प्रकारं तरेण भैरवनामव्युत्पादयति ॥ सदैवेति ॥ भक्तेभ्य एव विभ्यति किं पुनस्तस्मादिति भावः ॥ ४२ ॥ कथ
माराधितश्चैव आराधितः कुत्र काल इति पंचमषष्ठप्रश्नयोरुत्तरमाह मार्गशीर्षेत्यादिना ॥ मार्गशीर्षासिताष्टम्यामाग्रहायणिकृष्णाष्टम्याम् ॥ महापापैः काश्यांकृतैः ॥ बहिः कृतानां प्रवेशमात्रेण

नाशात् ॥ ४३ ॥ यत्किंचित्काशीकृतमित्येव ॥ दर्शनादत्र ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ वार्षिकं विघ्नमिति साधारणम् ॥ क्षेत्रस्थं बहिःस्थं चेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ भूमिजो मंगलस्तस्य च वासरे ॥ ४७ ॥ ४८ ॥
 ॥ ४९ ॥ अत्र स्वरारहितः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ प्रतिभूताष्टमीकुजमिति ॥ भूताचचतुर्दशी अष्टमीचकुजश्च मंगलवासरस्ते तथा भूताष्टमीकुजाः भूताष्टमीकुजान् प्रतीतिप्रति
 भूताष्टमीकुजनं भजेदित्यन्वयः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामेकात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ द्वाविंशतितमेऽध्याये सर्वपापैकनाशके ॥ हरिके

यत्किंचिदशुभं कर्मकृतं मानुषबुद्धितः ॥ तत्सर्वं विलयं यातिकालभैरवदर्शनात् ॥ ४४ ॥ अनेकजन्मनियुतेर्यत्कृतं जंतुभिस्त्वघम् ॥ तत्सर्वं विलयत्याशुका
 लभैरवदर्शनात् ॥ ४५ ॥ कृत्वा च विविधां पूजां महासंभारविस्तरैः ॥ नरो मार्गासिताष्टम्यां वार्षिकं विघ्नमुत्सृजेत् ॥ ४६ ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां रविभूमिज
 वासरे ॥ यात्रां च भैरवीं कृत्वा कृतैः पापैः प्रमुच्यते ॥ ४७ ॥ कालभैरवभक्तानां सदा काशीनिवासिनाम् ॥ विघ्नं यः कुरुते मूढः सदुर्गतिमवाप्नुयात् ॥ ४८ ॥
 विश्वेश्वरेऽपि ये भक्तानो भक्ताः कालभैरवे ॥ काश्यां ते विघ्नसंघातं लभंते तु पदे पदे ॥ ४९ ॥ तीर्थे कालोदके स्नात्वा कृत्वा तर्पणमत्वरः ॥ विलोक्य कालराजं
 च निरयादुद्धरेत्पितृन् ॥ ५० ॥ अष्टौ प्रदक्षिणीकृत्य प्रत्यहं पापभक्षणम् ॥ नरो न पापैर्लिप्येत मनोवाक्कायसंभारैः ॥ ५१ ॥ तस्मिन्नामर्दके पीठे जघ्वास्वाभी
 ष्ठदेवताम् ॥ षण्मासं सिद्धिमाप्नोति साधको भैरवाज्ञया ॥ ५२ ॥ वाराणस्यामुषित्वा यो भैरवं न भजेन्नरः ॥ तस्य पापानि वर्धन्ते शुक्लपक्षे यथाशशी ॥ ५३ ॥
 यं यं संचिंतयेत्कामं पापभक्षणसेवया ॥ बलिपूजोपहारैश्च तंतं स समवाप्नुयात् ॥ ५४ ॥ कालराजनयः काश्यां प्रतिभूताष्टमीकुजम् ॥ भजेत्तस्य क्षयेत्पुण्यं
 कृष्णपक्षे यथाशशी ॥ ५५ ॥ श्रुत्वा ध्यायामि मं पुण्यं ब्रह्महत्यापनोदकम् ॥ भैरवोत्पत्तिं संज्ञं च सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ५६ ॥ बंधनागारसंस्थोऽपि प्रातोऽपि
 विपदं पराम् ॥ प्रादुर्भावं भैरवस्य श्रुत्वा मुच्येत संकटात् ॥ ५७ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे भैरवप्रादुर्भा
 वो नामैकात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ बर्हियानसमाचक्ष्व हरिकेशसमुद्भवम् ॥ कोसौ कस्य सुतः श्रीमा कीदृगस्य तपो महत् ॥ १ ॥
 कथं च देवदेवस्य प्रियत्वं समुपेयिवान् ॥ काशीवासिजनीनो भूत्कथं वा दंडनायकः ॥ २ ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं प्रसादं कुरु मे विभो ॥ अन्नदत्तं च संप्राप्तः
 कथमेव महामतिः ॥ ३ ॥

शसमुत्पत्तिर्वर्ण्यतेऽति मनोहरा ॥ १ ॥ एवंभूतो जितेंद्रियोऽप्यहं क्षेत्राद्बर्हिर्निष्कासितः कालराजवदनेनापीति परमाश्चर्येण दंडपाणोरप्युत्पत्त्यादिकं पृच्छति बर्हीति चतुर्भिः ॥ बर्हियानमयूररथ ॥ १ ॥
 समुपेयिवान् प्राप्तवान् ॥ काशीवासिजनीनोऽभूत् काशीवासिजनेषु प्रसूय ॥ २ ॥ दंडनायको दंडधर्ता ॥ २ ॥ अन्नदत्तं च काशीवासिजनेष्वित्येव ॥ ३ ॥

नृणामित्युपलक्षणक्षेत्रवैरिमात्राणामित्यर्थः ॥ तत्रप्रथमश्लोकेप्रश्नचतुष्टयद्वितीयेद्वयतृतीयेकश्चतुर्थेचैकइत्यष्टौप्रश्नाः ॥ ४ ॥ प्रश्नमभिनंदति ॥ सम्यगिति ॥ सम्यगासमंताद्धितंसमा
हितम् ॥ सदाहितमितिक्वचित् ॥ कथानकमाभाषणकथेत्यर्थः ॥ कथात्मकमितिपाठेकथारूपमित्यर्थः ॥ ५ ॥ कथानकमेवविशेषयन्श्रोतृप्ररोचनायतच्छ्रवणफलमाह ॥ यदाकर्ण्येति ॥
नरोमनुष्यमात्रः ॥ हेप्राज्ञोतिसाभिप्रायसंबोधनम् ॥ एतादृक्प्रश्नःपंडितस्यतवोचितइतिभावः ॥ ६ ॥ प्रथमप्रश्नत्रयस्यप्रत्युत्तरंवक्तुमाख्यायिकामाह ॥ रत्नभद्रइति ॥ यक्षोदेवयोनिविशेषः ॥
सुकृतलक्षयतीतिसुकृतलक्षातथाविधाश्रियस्यसतथोक्तः ॥ तत्रहेतुः ॥ परमधार्मिकइति ॥ ७ ॥ ८ ॥ शांभवेनशिवध्यानात्मकेन ॥ शांताःसर्वेन्द्रियार्थाविषयायस्यसशांतसर्वेन्द्रियार्थकः ॥
स्वार्थेकः ॥ त्यक्तेतिक्वचित् ॥ ९ ॥ पितरीति ॥ पितरिमृतेऽनंतरंसंपूर्णभद्रोऽपत्यंविनासर्वान्मनोरथाँल्लेभइत्यग्रिमेणान्वयः ॥ कथंभूतः महायशावृहत्कीर्तिः ॥ पुनःकीदृशः ॥ सुकृतेनोपात्ताये

संभ्रमोविभ्रमश्चोभौकथंतदनुगामिनौ ॥ विभ्रांतिकारिणौक्षेत्रवैरिणांसर्वदानृणाम् ॥ ४ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ सम्यगापृच्छिभवताकाशीवासिसमा
हितम् ॥ कुंभसंभवविप्रपेदंडपाणिकथानकम् ॥ ५ ॥ यदाकर्ण्यनरःप्राज्ञकाशीवासस्ययत्फलम् ॥ निष्प्रत्यूहंतदाप्रोतिविश्वभर्तुरनुग्रहात् ॥ ६ ॥
रत्नभद्रइतिख्यातःपर्वतेगंधमादने ॥ यक्षःसुकृतलक्षश्रीःपुरापरमधार्मिकः ॥ ७ ॥ पूर्णभद्रंसुतंप्राप्यसोऽभूत्पूर्णमनोरथः ॥ वयश्चरममासाद्यभुक्ताभो
गाननेकशः ॥ ८ ॥ शांभवेनाथयोगेनदेहमुत्सृज्यपार्थिवम् ॥ आससादाशवंशांतंशांतसर्वेन्द्रियार्थकः ॥ ९ ॥ पितर्युपरतेसोऽथपूर्णभद्रोमहायशाः ॥
सुकृतोपात्तविभवभवसंभोगभुक्तिभाक् ॥ १० ॥ सर्वान्मनोरथाँल्लेभेविनास्वर्गेकसाधनम् ॥ गार्हस्थ्याश्रमनेपथ्यंपथ्यंपैतामहंमहत् ॥ ११ ॥ संसार
तापसंतप्तावयवामृतसीकरम् ॥ अपत्यंपततांपोतंबहुक्लेशमहार्णवे ॥ १२ ॥ पूर्णभद्रोऽथसंवीक्ष्यमंदिरंसर्वसुंदरम् ॥ तद्बालकोमलालापविकलंत्यक्तमं
गलम् ॥ १३ ॥ शून्यंदरिद्रहृदिवर्जीर्णारण्यमिवाथवा ॥ पांथवत्प्रांतरमिवाखिन्नोऽतीवानपत्यवान् ॥ १४ ॥ आहूयगृहिणींसोऽथयक्षःकनककुंडलाम् ॥
उवाचयक्षिणींश्रेष्ठांपूर्णभद्रोऽद्यटोद्भव ॥ १५ ॥ नहर्म्यसुखदंकांतेदर्पणोदरसुंदरम् ॥ मुक्तागवाक्षसुभगंचंद्रकांतशिलाजिरम् ॥ १६ ॥ पद्मरागेंद्रनीला
चिंरिचिताट्टालकंकणत् ॥ विद्रुमस्तंभशोभाढ्यंस्फुरत्स्फटिककुडयवत् ॥ १७ ॥

विभवाःसमृद्धयस्तेर्येभवसंभोगाःसांसारिकाभोगास्तेषांभुक्तिभजतइतितथा ॥ १० ॥ अपत्यंविशिनाष्टि स्वर्गेकसाधनमिति षडक्षराधिकेनसार्धेन ॥ नेपथ्यंभूषणम् ॥ पैतामहंमहत्पथ्यंपितामहादी
नामत्यंतहितकरमित्यर्थः ॥ ११ ॥ संसारतापैःसंतप्तावयवायेषांतेषाममृतसीकरंसुधाकणम् ॥ पततांबहुक्लेशमहार्णवेसंसारसागरेमज्जतांपोतंनावम् ॥ १२ ॥ पूर्णभद्रइति ॥ पूर्णभद्रःस्वर्गेकसाधनमपत्यं
विनामंदिरंसंवीक्ष्यकनककुंडलामाहूयोवाचेतितृतीयेनान्वयः ॥ तत्पसिद्धमंदिरमित्यन्वयः ॥ विकलंरहितम् ॥ १३ ॥ शून्यमितिट्टांतत्रयेणसंबध्यते ॥ पांथवत्पांथस्येव ॥ १४ ॥ पूर्णभद्रइतिपुनरुक्तिर
न्वयार्था ॥ पूर्णसंपूर्णभद्रस्यसतथेतिवा ॥ १५ ॥ किमुवाचतदाह ॥ नहर्म्यमिति ॥ हर्म्यंविशिनाष्टि दर्पणेत्यादिनागर्भरूपेत्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन ॥ गवाक्षंभित्तिच्छिद्रम् ॥ अजिरमंगणम् ॥
॥ १६ ॥ पद्मरागाणामिंद्रनीलानांचार्चिर्भिर्दीप्तिभिर्चिताअत्युज्ज्वलाअट्टालकायस्मिस्तत् ॥ कणत्शब्दायमानंप्रतिस्वनवदित्यर्थः ॥ विद्रुमःप्रवालः ॥ कुडयंभित्तिः ॥ १७ ॥

119811

1198411

प्रेक्ष्यताकानिकरंमणिमाणिक्यमालितम् ॥ कृष्णागुरुमहाधूपबहुलामोदमोदितम् ॥ १८ ॥ अनर्घ्यासनसंयुक्तंचारुपर्यंकभूषितम् ॥ रम्यार्गलकृपा
टाढ्यंदुकूलच्छत्रमंडपम् ॥ १९ ॥ सुरम्यरतिशालाढ्यंवाजिराजिविराजितम् ॥ दासदासीशताकीर्णकिंकिणीनादनादितम् ॥ २० ॥ नृपुलारावसो
त्कंठकोकिकेकारवाकुलम् ॥ कूजत्पारावतकुलंगुरुसारीकथावरम् ॥ २१ ॥ खेलन्मरालयुगलंजीवजीवककांतिमत् ॥ माल्याहूतद्विरेफाणामंजुगुं
जारवावृतम् ॥ २२ ॥ कर्पूरैर्मदामोदसोदरानिलबीजितम् ॥ क्रीडामर्कटदंष्ट्राग्रीकृतमाणिक्यदाडिमम् ॥ २३ ॥ दाडिमीबीजसंभ्रांतशुकतुंडात्तमौ
क्तिकम् ॥ धनधान्यसमृद्धंचपद्मालयमिवापरम् ॥ २४ ॥ कमलामोदगर्भचर्चगर्भरूपंविनाप्रिये ॥ गर्भरूपमुखंप्रेक्ष्येकथंकनककुंडले ॥ २५ ॥
यद्युपायोऽस्तितद्ब्रूहिधिगपुत्रस्यजीवितम् ॥ सर्वशून्यमिवाभातिगृहमेतदनंगजम् ॥ २६ ॥ धिगेतत्सौधसौंदर्यधिगेतद्धनसंचयम् ॥ विनापत्यं
प्रियतमेजीवितंचधिगावयोः ॥ २७ ॥ प्रलपंतमिवप्रोच्चैःप्रियंकनककुंडला ॥ बभाषेऽतर्विनिःश्वस्ययक्षिणीसापतिव्रता ॥ २८ ॥ ॥ कनककुंडलो
वाच ॥ ॥ किमर्थंखिद्यसेकांतज्ञानवानसियद्भवान् ॥ अत्रोपायोऽस्त्यपत्याप्त्यैविसन्धमवधारय ॥ २९ ॥ किमुद्यमवतांपुंसांदुर्लभंहिचराचरे ॥
ईश्वरार्पितबुद्धीनांस्फुरन्त्यग्रेमनोरथाः ॥ ३० ॥ देवंहेतुंवदंत्येवंभृशंकापुरुषाःपते ॥ स्वयंपुराकृतंकर्मदैवंतच्चनहीतरत् ॥ ३१ ॥ ततःपौरुषमालंब्यतत्कर्म
परिशांतये ॥ ईश्वरंशरणंयायात्सर्वकारणकारणम् ॥ ३२ ॥

दाडिमीबीजानीतिसंभ्रातैः शुक्रैस्तुडैः कृत्वा आत्तानिगृहीतानिमौक्तिकानियस्मिंस्तत् ॥ एतेन विशेषणद्वयेन माणिक्यानां मुक्ताफलानां च बाहुल्यं सूचितम् ॥ २४ ॥ कमलानां कमलायावामोदामा
दोहपौवायस्मिन् ॥ गर्भरूपमुखपुत्रमुखम् ॥ गर्भस्यापत्यस्य रूपयुक्तं मुखमिति वा ॥ २५ ॥ यद्युपायोऽस्ति पुत्रोत्पत्ताविति शेषः ॥ न विद्यते गजः पुत्रोऽयस्मिंस्तत् ॥ २६ ॥ २७ ॥
प्रलपंतमितिलोकोक्तिः ॥ प्रोच्चैरिवेति वान्वयः ॥ अन्तर्जनसि ॥ २८ ॥ यद्यतः ॥ २९ ॥ ३० ॥ नन्वदृष्टमेव फलसिद्धौ कारणं किमुद्यमेन तत्राह ॥ दैवमिति ॥ दैवमेव हेतुरिति यद्वदंती
त्यर्थः ॥ एवमिति ॥ दैवहेतुरेवंपुरुषावदंतीत्यन्वयः ॥ एवं वदन्ति तेषां पुरुषाणां तत्राह ॥ तत्रापि पुनर्दण्डिहयगणसुरास्वयंकृतं कर्म नेतरदिति ॥ ३१ ॥ पुरुषकारस्य कारणत्वे रित्येतदफ

लितमाह ॥ ततइति ॥ तत्पापपुण्यलक्षणं कर्म यस्मात्तत्कर्म अज्ञानं पुराकृतं कर्मेति वा तस्य परिशंतेनाशाय ईश्वरं शरणं यायाद्दच्छेदिति ॥ ३२ ॥ न केवलमेतावदपित्वपत्यमिति ॥ ३३ ॥ विधातुरिति ॥ शांभवीं भक्तिं विधातुः कर्तुं यस्य कस्यचिदित्यर्थः ॥ ३४ ॥ तदेव दर्शयति नारायणोपीत्यादिना ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ मृत्युं जयतीति मृत्युं जयं सुतं नंदिनां शिलमत्तीति शिलादः कश्चिद्विलेभेलब्धवानिति ॥ शंभोरनुग्रहादित्यनुव्रजते ॥ उत्तरत्राप्यस्य यथासंभवमन्वयः ॥ एवं हिल्लेगे श्रूयते ॥ शालं कायनात्मजः शिलादनामा मुनिर्वहुकालं तपस्तेपे ततस्तपसा तुष्टेन देवराजेनागत्य वरं वरयेत्यभिहितम् ॥ शिलादोप्ययोनिजं मृत्युहीनं सुव्रतं पुत्रं वव्रे ॥ तच्छ्रुत्वेद्रेणाभ्यधायि ॥ योनिजं मृत्युसंयुतं पुत्रं दास्याम्यन्यं न दास्यामि यतोऽयोनिजामृत्युहीनानसंति यतः पितामहोप्ययोनिजो मृत्युहीनश्च न भवति सोऽपि अंजः पद्मजो महादेवांगजो भवान्यास्तनयः परार्धद्वयनाशेन इयति चेति श्रूयते किमुतान्यस्य वार्ता किंतु यदि देवेश्वरो रुद्रः प्रसीदति तदा मृत्युहीनोऽयोनिजः पुत्रो दुर्लभो न भवति अन्यथा मया वा ब्रह्मणा वा विष्णुना वैतादृशः पुत्रो दातुं न शक्य इत्येवं तमनुगृह्य महेंद्रो ययौ ॥ ततो महेंद्रे गते भवमाराधयतः शिलादस्य दिव्यं वर्षसहस्रत्रयं क्षणमिव गतम् ततो वल्मीकेना वृतां गंतं क्षिप्त्वा गणैर्वज्रसूचीमुखैश्चान्यैरुक्तस्त्रीभिश्च सर्वतो निर्मास रुधिरत्वचं विज्ञाय स गणः सोमः प्रादुरभूत् तपसाऽलं सर्वज्ञं सर्वशास्त्रार्थपारगं पुत्रं दास्यामीति चोक्तवान् ततो भवंप्रणम्य शिलाशन उवाचा योनिजं मृत्युहीनं सुव्रतं पुत्रमिच्छामीति ततः श्रीरुद्रः प्राह पुराममावतारार्थं ब्रह्मणा मुनिभिर्देवैश्चाहमाराधितोऽतो हेमवायोनिजो मृत्युहीनो नंदिना मातवपुत्रो भविष्यामीति ततो यज्ञांगणं कर्षतः शिलादस्य शंभोराज्ञयानदिकेश्वरो जातइति ॥ तथाहि ॥

अपत्यं द्रविणंदाराहाराहर्म्यं हयागजाः ॥ सुखानि स्वर्गमोक्षौ च न दूरे शिवभक्तिः ॥ ३३ ॥ विधातुः शांभवीं भक्तिं प्रियसर्वे मनोरथाः ॥ सिद्धयोष्टौ गृहद्वारं से वंते नात्र संशयः ॥ ३४ ॥ नारायणोऽपि भगवानंतरात्मा जगत्पतिः ॥ चराचराणामविता जातः श्रीकंठसेवया ॥ ३५ ॥ ब्रह्मणः सृष्टिकर्तृत्वं दत्तं ते नैव शंभुना ॥ इंद्रादयो लोकपाला जाताः शंभोरनुग्रहात् ॥ ३६ ॥ मृत्युं जयं सुतं लेभे शिलादोप्यनपत्यवान् ॥ श्वेतकेतुरपि प्राप जीवितं कालपाशतः ॥ ३७ ॥ क्षीरार्ण वाधिपतितामुपमन्युरवाप्तवान् ॥ अंधकोप्यभवद्गंगागणपत्यपदोर्जितः ॥ ३८ ॥

सनत्कुमारं प्रति नंदिकेश्वरवाक्यम् ॥ प्रजाकामः शिलादोऽभूत्पितामममहा मुने ॥ सोपीह सुचिरं कालं तपस्तेपे सुदुश्चरामित्यादि ॥ ग्रंथगौरवभयात्समग्रं न लिख्यते ॥ एवमग्रेपि ॥ श्वेतकेतुरिति तस्यैव नामांतरम् ॥ कालपाशितः कालेन पाशेन बद्धः ॥ एवं हि श्रूयते तत्रैव ॥ श्वेतो नाम कश्चिन्मुनिर्गतायुर्गिरिगह्वरे महादेवमभ्यर्च्य स्तोतस्म ततश्चाप्राप्तकालं तं नेतुं कालः सान्निध्यमकरोत् तदा प्राप्ता कालोऽपि श्वेतस्तं कालं दृष्ट्वा विश्वेशमभ्यर्च्य ततो मेवराकः कालः किं करिष्यति यतो मृत्योरपि मृत्युरहं स्थितोऽस्मीति भावयन् शंकरमनुस्मरन् शंकरं पूजयामास तं तादृशं निर्भयं दृष्ट्वा कालः सस्मितमाह हे विप्र एहो हि किमनया पूजया यतो ममाग्रतस्त्वां ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा अपि परित्रातुं न शक्नुवन्ति अनेन रुद्रेण मम किम् विधिवशादेव यस्माद्रतासु स्वं तस्मात्त्वां नेतुमहमुद्यतइति ततस्तस्य धर्ममिश्रितं भयं करमेवं श्रुत्वा स मुनिर्हर्षद्रेति विललाप पश्चादेकयादृशावाष्पमिश्रयासं प्रेक्ष्योवाचास्मिंल्लिगे मम वृषध्वजः स्वस्त्यस्ति चेत्त्वया विधिना वाकिम् तस्माद्यथागतं तथा गच्छ तदनंतरं तद्रचनं श्रुत्वा तीक्ष्णदंष्ट्रो भयंकरः कालः पाशहस्तः सिंहनादं कृत्वा मुहुर्मुहुर्दुरास्फोट्य कालं प्राप्तं मुनिं बंध आह च मया त्वं बद्धोऽसि यमालयं नेतुं त्वरुद्रेण मम किंकृतमद्य कवास रुद्रस्तव भक्तिर्वा कुत्र पूजा वा कुत्र पूजाफलं वा कुत्राहं वाक्ममभीतिर्वाक्कातोऽस्मिंल्लिगे चेत्तव शंकरः कथं निश्चेष्टइति कथय तदनंतरं नंदिना गणे श्वरैश्च सह द्विजनिहंतुमागतं कालं निहंतुं भगवान् लिंगात् प्रादुर्बभूव ततश्च कालस्तं रुद्रं निरीक्ष्य क्षणाज्जीवितं विसर्ज्य पपात चेति ॥ तथाहि ॥ श्वेतो नाम मुनिः श्रीमान् गतायुर्गिरिगह्वरइत्यादि ॥ ३७ ॥ क्षीरार्णवाधिपतितामिति ॥ एवं हि महाभारते श्रूयते ॥ उपमन्युः किल दुग्धं पिबतो मुनिकुमारान् दृष्ट्वा मातरं दुग्धं निर्वधेन याचितवान् तन्मः ताचदारिद्र्यवशाद्दुग्धा

भावात्पिष्टेन दुग्धं निर्मायादात् तत्पीत्वा सौमनसं तदेतत्सर्वज्ञात्वा बालाजहसुः ततो हास्यकारणं पृष्टवते तस्मै स्वदारिद्र्यं मातान्यवेदयत् ॥ तज्ज्ञात्वा श्रीमहादेवमाराध्य दुग्धसागराधिपत्यं सलेभइति ॥ अंधको
पीति ॥ एवं हि वामनपुराणे श्रूयते ॥ अंधको हि दैत्याधिपस्तत्सन्निधौ नारदः समागम्य बहुधा तं स्तुवोवाच त्वं पुरुष रत्नं त्वत्सदृशं तव स्त्री रत्नं नास्ति ततस्तेनोक्तम् तर्हि ब्रह्म न कथय कुत्र मत्सदृशं स्त्री रत्नं वि
द्यतइति तदानारदेनोक्तं ब्रह्मांडे त्रयमेव स्त्री रत्नं विद्यते ॥ सत्यलोके सावित्री वैकुण्ठे लक्ष्मीः मर्त्यभूमौ कैलासे च पार्वतीति ॥ तत्र त्वं सामर्थ्येनैकं कटवर्त्तित्वा त्पार्वतीं समानयेति ॥ ततः सकामाभिभूतः पार्वती
मभिलष्य प्रमथैः सार्धं वारं वारं बहुयुद्धं कुर्वन्नेकदेशेरेण वर्षाणामयुतं त्रिशूलप्रेषोत् आतपेनातिशुष्क ईश्वरध्यानेन निष्पापः सन्त्रीश्वरं तुष्टाव ततो मे हेशेना नृगृहीतः पुत्रं परिकल्प्य देव्या दत्तस्ततः सगणानामाधिप
त्येपदेऽर्जितजडिक्तो भृंगी शोनामवभूवेति ॥ ३८ ॥ जिगाय शार्ङ्गिणमिति ॥ अत्रैवं कथालेंगे ॥ ब्रह्मणः क्षुत्संभवस्य लब्धवज्रस्य स्वकार्यार्थमिदं प्रेरणया स्वेच्छयै वनरशरीरेण संजात नरपालस्य क्षुप
स्य च्यवनात्मजस्य दधीचस्य च क्षत्रिय एव श्रेष्ठो विप्र एव श्रेष्ठ इति भिन्नभावेन चिरमसंगाद्विवादोऽभूत्ततः कदाचिदष्टलोकपालानां पुर्वयोधारयतोऽहं मिद्रोहं वह्निरहं मादिरीश्वर इति त्वया च्यावनेनाहं नावमंतव्यः
कितु सदा संपूजनीय इति तस्य क्षुपस्य मत्तं श्रुत्वा दधीच आत्मनो महत्त्वाद्दाममुष्ट्या क्षुपं मूर्ध्नि व्यताडयत् ततश्चक्रोधात् क्षुपो बलवांस्तपोऽन्वितो वज्रधरतुल्यो वज्रेण दधीचं चिच्छेद ततो दधीचो भूमौ निपपात पति
त्वाच्च दुःखाच्छुक्रं सस्मार शुक्रोऽप्यागत्य दधीचस्य देहं योगबलात्संययामास आह च भो दधीचो मापतिं समाराध्या वध्यो भव मया पिमृतं संजीवनी विद्या तत एव लब्धा शंभुभक्तानां मृत्युभयनास्त्येव मृतं सं
जीवनीमपि तुभ्यमहं ददामीति मृतं संजीवनमंत्रं कथितवान् तस्य तद्वाक्यं श्रुत्वा तपसा शंकरमाराध्य वज्रास्थित्वमवध्यत्वं चावाप एवं परमेश्वरमाराध्या वध्यत्वं वज्रास्थित्वं च प्राप्य पादमूले नराजेंद्रं सभायां मूर्ध्नि
प्रयत्नतोऽताडयत् ततः क्षुपो दधीचं पुनरपि वज्रेण ताडयामास तत्ताडनं तस्य वज्रबद्धशरीरस्य परमेशस्य प्रभावान्मनागपि दुःखाय नाभूत् तदा दधीचस्यावध्यत्वमहीनत्वं च दृष्ट्वा क्षुपो विष्णुं पूजयामास पूजया

जिगाय शार्ङ्गिणं संख्ये दधीचिः शंभुसेवया ॥ प्राजापत्यपदं प्राप दक्षः संशील्य शंकरम् ॥ ३९ ॥

च संतोषेण दत्तदर्शनं भगवंतं तुष्टाव च स्तुत्या प्रत्यक्षीभूतस्य च विष्णोरग्रे तस्य केभ्योपि भयाभावं च वामपादताडनादिकं च कथयित्वा यथाऽहं तं जेष्यामि तथा कर्तुं प्रहति भवानिति कथितवान् ॥ तदा विष्णुनोक्तं
ब्राह्मणमात्रस्य तावत्कस्यापि भयं नास्ति शिवभक्तानां तु प्राणिमात्राणाम् दधीचस्य तदुभयरूपत्वाद्भयं नास्तीति किं वक्तव्यम् तस्मात्तव विजयो नास्ति तथापि दक्षयज्ञे तस्य शापेन सुरैः सार्धं मम विना शोभविता
पुनरुत्थानं चेति ॥ समुरस्य मे शापार्थं तस्य दुःखं करोमि सर्वयत्नेन तमेत्यतव विजयाय यत्नं करिष्यामि तदा तथास्ति तत्क्षुपेणाभिहिते ब्राह्मणवेषं कृत्वा दधीचस्याश्रमं प्राप्य तमभिव्यं प्राह भो दधीच त्वत्तोह
मेकं वरं वृणे तं दातुमर्हसीति ॥ ततस्तेनोक्तं तवाभिप्रेतं मया ज्ञातं ब्राह्मणरूपेण क्षुपार्थं तेनाराधितो भक्तवात्सल्येन त्वं विष्णुरेवागतोसि तथाप्यहं न विभेमि रुद्रार्चकस्य भीतिरस्ति चेत्तर्हि सर्वज्ञस्त्वं वद देव दैत्यद्विजा
दप्येतस्मिन् जगति नाहं विभेमीति तदा विष्णुर्दधीचस्य वचः श्रुत्वा द्विजतां क्षणाद्विहाय स्वरूपं गृहीत्वा सस्मितं प्राह भवा च नरतस्य तव भयं नास्त्येव सर्वज्ञ एव भवांस्तथापि मम नियोगात्सदसि क्षुपं प्रतिजयस्तवप
रंतु त्वत्तोहं विभेमीति सकृद्वक्तुमर्हसीति एवं सांत्वं विष्णोर्वार्क्यं श्रुत्वापि नाविभेमीति तं प्राह ततस्तस्य तादृशं वचः श्रुत्वा कुपितो हरिस्तं दिधुश्वक्रं मुमोच ततो दधीचस्य प्रभावात्सुदारुणमपितच्चक्रं क्षुपस्य संनिधा
वैकुण्ठितधारमभवत् कुण्ठितधारं तच्चक्रं दृष्ट्वा दधीच आह शिवस्य एतच्चक्रं ततस्त्वया लब्धं मानं जिघांसति अतो ब्राह्माद्यैरस्त्रैर्माहंतुं प्रयत्नं कुर्वति तस्य तद्वचः श्रुत्वा सर्वाण्यस्त्राणि तस्मै ससर्ज देवा अपि वि
ष्णोः साहाय्यं चक्रुः तदा कुशमुष्टिमादाय भवं संस्मरन् दधीचिः ससर्ज सचक्रुः शमुष्टिर्दिव्यकालाग्नि सदृशं भञ्जिशूलमभवत् तेन च देवान् दग्धुं समर्तं चक्रे तदस्त्रप्रभावान्नारायणादिभिरस्य क्तान्यस्त्रा
णि च प्रणेशुर्देवाश्च तद्गुणैः तत आत्मनः सदृशान् दिव्यान् लक्षायुतान् गणान् स भगवान्ससर्ज तान्सर्वानेकदैवसमुनिसत्तमो ददाह ततस्तस्य विस्मापनार्थं यहरिर्विश्वमूर्तिरभूत्तदृष्ट्वा दधीचेनोक्तं हे महाविष्णो
मायां त्यज ममाप्येतादृशं विश्वरूपं त्वं प्रयत्नेत्युक्त्वा स्वतनौ विश्वरूपं दर्शयामास आह च हरिर्मनयामाया किम् तस्मान्मायां त्यक्त्वा योद्धुमर्हसीति एवं तस्य वचः श्रुत्वा तं महात्म्यं च दृष्ट्वा देवाश्च भूयोपि दुद्रुवन्

रायणं च निश्चेष्टं ब्रह्मा वारयामास ततो ब्रह्मणो वचनं निश्मयतेन निर्जितस्तं महामुनिं प्राणिपत्य भगवान्ययौ ततः क्षुपोऽपि दुःखातुरो भूत्वा दधीचं ब्राह्मणा एव श्रेष्ठाः मयाऽपराद्धं क्षमस्वेति प्रार्थयामास ततो दधीचस्तं राजानमनुगृह्य सुरोत्तमानं दक्षयज्ञे विष्णुना गणैश्च समं हे देवाः ध्वस्ता भवतेति शशाप क्षुपं संबोध्य ब्राह्मणा एव पूज्या इत्याद्युक्त्वा स्वोदजं प्रविवेश दधीचमभिवंद्य क्षुपोऽपि विस्मितः सन् जगामेति ॥ तथा हि ॥ ब्रह्मपुत्रो महातेजाराज क्षुप इति श्रुतः ॥ अभून्मित्रं दधीचस्य मुनिं द्रस्य नरेश्वर इत्यादि ॥ संशील्य सम्यग्ध्यात्वा ॥ एतत्त्वीश्वरद्वेषात् पूर्वपश्चाद्वा ज्ञातव्यम् ॥ ३९ ॥ किं बहुना संक्षेपतः शृण्वित्याह ॥ मन इति ॥ मनोरथपथातीतं वाचामगोचरं यत्पदं कैवल्यं तद्गोचरः प्रत्यक्षीभूतः सन्मृडः क्षणतस्तत्क्षण एव गोचरीकुर्यात्प्रत्यक्षीकुर्यादद्यादित्यर्थः ॥ ४० ॥ अन्वयमुक्त्वा व्यतिरेकमाह ॥ अनाराध्येति ॥ ४१ ॥

मनोरथपथातीतं यच्च वाचामगोचरम् ॥ गोचरो गोचरीकुर्यात्तत्पदं क्षणतो मृडः ॥ ४० ॥ अनाराध्यमहेशानं सर्वदं सर्वदेहिनाम् ॥ कोपिकापिकिमप्यत्र न लभेतेति निश्चितम् ॥ ४१ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शंकरं शरणं व्रज ॥ यदिच्छसिप्रियं पुत्रं प्रियं सर्वजनीनकम् ॥ ४२ ॥ इति श्रुत्वा वचः पत्न्याः पूर्णभद्रः सयक्षराट् ॥ आराध्य श्रीमहादेवं गीतज्ञो गीतविद्यया ॥ ४३ ॥ दिनैः कतिपयैरेव परिपूर्णं मनोरथः ॥ पुत्रकाममवापोच्चैस्तस्यां पत्न्यां दृढव्रतः ॥ ४४ ॥ नादेश्वरं समभ्यर्च्य कैः कैर्नापि स्वचितितम् ॥ तस्मात्काश्यां प्रयत्नेन सेव्यो नादेश्वरो नृभिः ॥ ४५ ॥ अंतर्वत्न्यथ कालेन तत्पत्नी सुषुप्ते सुतम् ॥ तस्य नाम पिता च के हरिकेश इति द्विज ॥ ४६ ॥ प्रीतिदायं ददौ चाथ भूरि पुत्रानने क्षणात् ॥ पूर्णभद्रस्तथागस्त्य दृष्ट्वा कनककुंडला ॥ ४७ ॥ बालोऽपि पूर्णं च द्राभवदनो मदनोपमः ॥ वृद्धिं प्रतिक्षणं प्राप शुक्रपक्ष इवोदुराट् ॥ ४८ ॥ यदाष्टवर्षं देशीयो हरिकेशोऽभवच्छिशुः ॥ नित्यं तदा प्रभृत्येवं शिवमेकममन्यत ॥ ४९ ॥ पांसु क्रीडनसक्तोऽपि कुर्याद्विगंजो मयम् ॥ शाद्वलैः कोमलतृणैः पूजयेच्च सकौतुकम् ॥ ५० ॥ आकारयति मित्राणि शिवनाम्नाऽखिलानि सः ॥ चंद्रशेखरभूतेशमृत्युं जयमृडेश्वर ॥ ५१ ॥ धूर्जटे खंडपरशो मृडानीशत्रिलोचन ॥ भर्गशंभोपशुपते पिनाकि नृशंकर ॥ ५२ ॥ श्रीकंठनीलकंठे शस्मरारे पावर्तीपते ॥ कपालिन्भालनयनशूलपाणे महेश्वर ॥ ५३ ॥ अजिनांबरदिग्वासः स्वर्धुनी कृत्रिमौलिज ॥ विरूपाक्षाहिने पथ्यगृणन्नामावली मिमाम ॥ ५४ ॥ सवयस्कानिति मुहुः समाह्वयति लालयन् ॥ शब्दग्रहौ न गृहीतस्तस्यान्याख्यां हराद्वते ॥ ५५ ॥ पद्भ्यां न पद्यते चान्यद्वते भूतेश्वरा जिगात् ॥ द्रष्टुं रूपांतरं तस्य वीक्षणेन विचक्षणे ॥ ५६ ॥

फलितमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ हे प्रिय सर्वजनीनकं सर्वलोकश्रेष्ठमतिप्रसिद्धमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ काम्यत इति कामः पुत्ररूपकामं पुत्रकामं पुत्ररूपमभिलाषामित्यर्थः ॥ पुत्ररूपं वरं वा ॥ ४४ ॥ नादेश्वरमुक्त्वा ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ प्रीतिदायं हर्षेण देयं वस्त्रालंकरणैकमित्यर्थः ॥ हृष्टा भूदिति शेषः ॥ हृष्टा सती ददाविति पूर्वक्रियायावानुबंगः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण ॥ ४९ ॥ तमेव प्रकारं दर्शयति ॥ पांस्विति ॥ शाद्वलैर्हरिततृणैः ॥ ५० ॥ शिवनाम्नेत्युक्तं तदेव नाम दर्शयति चंद्रशेखर इति समादत्रयेण ॥ ५१ ॥ खंडपरशो भ प्रकुठार ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अहिने पथ्य सर्पभूषण ॥ ५४ ॥ सवयस्कान् समानवयसो मित्राणीत्येतत् ॥ पूर्वस्यायमनुवादोऽन्वयार्थः ॥ शब्दग्रहोक्तौ ॥ ५५ ॥ पद्यते गम्यते ॥ वीक्ष

गेविशिष्टेक्षुषी ॥ विचक्षणेनिगुणेचतुरेइतियावत् ॥ ५६ ॥ रसयेदास्वादयेत् ॥ रसनजिह्वा ॥ शिवांग्रिकमलामोदादन्यदितिशेषः ॥ घ्राणंग्राणेन्द्रियम् ॥ जिघृक्षतिग्रहेतुमिच्छति ॥ ५७ ॥ तत्कौतुककरोतत्सपर्याकरावित्यर्थः ॥ मनतिचितयति ॥ शिवसात्कृत्यशिवायसमर्प्य ॥ एतेनतस्यबाणलिंगाद्यन्यतमलिंगपूजकत्वंसूचितम् ॥ तथाचवचनम् ॥ बाणालिंगेस्वयं भूतेचंद्रकातेहृदिस्थिते ॥ तत्रक्रतुशतंपुण्यंशंभोर्नैवेद्यभक्षणमिति ॥ सद्विद्याशोभनधिया ॥ ५८ ॥ त्र्यक्षप्रत्यक्षगानित्रिलोचनाप्रेर्यानीयसमर्पितानीत्यर्थः ॥ अपिभिन्नक्रमेभक्ष्याणीत्यनेनसंबध्यते ॥ ५९ ॥ ऐक्षिष्टअपश्यत् ॥ भावंपदार्थम् ॥ चिकेतिज्ञानविषयीकरोतिजानातीत्येतत् ॥ कितज्ञानइतिधातुः ॥ ६० ॥ क्षणदासुरात्रिषु ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ शिक्षामेवाह एतदित्या

रसयेत्तस्यरसनाहरनामाक्षरामृतम् ॥ शिवांग्रिकमलामोदाद्घ्राणंनैवजिघृक्षति ॥ ५७ ॥ करौतत्कौतुककरोमनोमनतिनापरम् ॥ शिवसात्कृत्यपेया निपीयंतेतेनसद्विद्या ॥ ५८ ॥ भक्षयंतेसर्वभक्ष्याणित्र्यक्षप्रत्यक्षगान्यपि ॥ सर्वावस्थासुसर्वत्रनसपश्येच्छिवंविना ॥ ५९ ॥ गच्छन्गायन्स्वपंस्तिष्ठ ज्ज्छयानोऽदन्पिबन्नपि ॥ परितरुयक्षमैक्षिष्टनान्यंभावांचिकेतिसः ॥ ६० ॥ क्षणदासुप्रसुप्तोपिक्वयासीतिवदन्मुहुः ॥ क्षणंत्र्यक्षप्रतीक्षस्वबुध्यती तिसबालकः ॥ ६१ ॥ स्पष्टांचेष्टांविभोक्तेतिहरिकेशस्यतत्पिता ॥ अशिक्षयत्सुतंसोऽथगृहकर्मरतोभव ॥ ६२ ॥ एतेतुरंगमावत्सतवैतेऽश्वकिशोरकाः ॥ चित्राणीमानिवासांसिसुदुकूलान्यमूनिच ॥ ६३ ॥ रत्नान्याकरशुद्धानिनानाजातीन्यनेकशः ॥ कुप्यंबहुविधंचैतद्बोधनानिमहांतिच ॥ ६४ ॥ अमत्राणिमहार्हाणिरोप्यकांस्यमयानिच ॥ पणनीयानिवस्तूनिनानादेशोद्भवान्यपि ॥ ६५ ॥ चामराणिविचित्राणिगंधद्रव्याण्यनेकशः ॥ एतान्य न्यानिबहुशस्त्वनैकेधान्यराशयः ॥ ६६ ॥ एतत्त्वदीयंसकलंवस्तुजातंसमंततः ॥ अर्थोपार्जनविद्याश्चसर्वाःशिक्षस्वपुत्रक ॥ ६७ ॥ चेष्टास्त्यजदरि द्राणांधूलिधूसारिणाममूः ॥ अभ्यस्यविद्याःसकलभोगान्निर्विश्यचोत्तमान् ॥ ६८ ॥ तांदशांचरमांप्राप्यभक्तियोगंततश्चर ॥ असकृच्छिक्षितःपित्रेत्यव मन्यगुरोर्गिरम् ॥ ६९ ॥ रुष्टदृष्टिंचजनकंकदाचिदवलोक्यसः ॥ निर्जगामगृहाद्रीतोहरिकेशउदारधीः ॥ ७० ॥ ततश्चितामवापोच्चैर्दिग्भ्रांतिमपि चातवान् ॥ अहोबालिशबुद्धित्वात्कुतस्त्यक्तंगृहंमया ॥ ७१ ॥ कयामिक्स्थितेशंभोममश्रेयोभविष्यति ॥ पित्रानिर्वासितश्चाहंनचवेदयथकिंचन ॥ ७२ ॥ इतिश्रुतंमयापूर्वपितुरुत्संगवर्तिना ॥ गदतस्तातपुरतःकस्यचिद्वचनंस्फुटम् ॥ ७३ ॥

रभ्यासकृदित्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन ॥ अश्वकिशोरकास्तरुणाश्वाबालाश्वावेत्यर्थः ॥ ६३ ॥ आकरशुद्धानिजन्मशुद्धानि ॥ कुप्यंस्वर्णरजतातिरिक्तंस्फाटिकादिभाजनम् ॥ ६४ ॥ अमत्राणिपात्रा णि ॥ पणनीयानिविक्रयार्हाणि ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ निर्विश्यभुक्त्वा ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ भीतःपितुःसकाशात् ॥ स्नातइतिपाठेभोजनायकृतस्नानइत्यर्थः ॥ ७० ॥ चिंतामेव विलापद्वारास्पृश्यत्यहोइतिसार्धेन ॥ अहोइत्यादीनांहरिकेशोविचार्येति यातोवाराणसीमितित्रयोदशेनान्वयः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ कुत्रगच्छामिकुत्रवास्थितेममश्रेयोभविष्यतीत्येतद्व्यंनिश्चि

नोति श्रुतमित्यादिना ॥ ७३ ॥ तेषांपूर्वोक्तानां सर्वेषामपीत्यर्थः ॥ अप्रेषितेषामित्यत्रापिशब्दोद्भूतः ॥ येषांकापिगतिर्नास्तीत्येतस्यावृत्तिवाराणस्यातिकारुणिकताद्योतनार्थाः ॥ ७४ ॥
 ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ आनन्दं चेति चकारादपमाननाशकमित्यपि ज्ञेयम् ॥ ८१ ॥ रुचिरभिरुचिः ॥ वैनिश्चितम् ॥ आनन्दजोदयः मुखजन्यो ह्लासवि-
 शेषोदयः ॥ सततमिति पाठश्चित्यः ॥ तेन स्वानन्दजोदय इति पाठे तेन विश्वेशानुग्रहेण ॥ ८२ ॥ प्रकारांतरेण महाश्मशाननामनिर्वचनं कुर्वन्नगतीनां गतित्वं विशेषतः साधयति ॥ भर्ज्यते इति ॥
 कर्मबीजानिकर्माणि बीजानितद्वासनासहितान्यज्ञानानि चेत्यर्थः ॥ ८३ ॥ यातो गतः ॥ ८४ ॥ तनुद्वेषी काशीस्थानां तनुभ्रमात्राणां तनुमात्रद्वेषी प्रलयकाले वा तनुमात्रद्वेषी विश्वनाथः ॥
 वाराणसीमागत्य किंकृतवानित्यत्राहानन्दवनमिति ॥ सहरिकेशः ॥ ८५ ॥ कीदृशमस्य तपो महदिति तृतीयप्रश्नस्य प्रत्युत्तरं विशदयितुं प्रसंगमाह ॥ अथेति ॥ अथेति वाक्यारंभे ॥ ८६ ॥

मात्रापित्रापरित्यक्ता येत्येकानिजबन्धुभिः ॥ येषांकापिगतिर्नास्ति तेषां वाराणसीगतिः ॥ ७४ ॥ जरयापरिभूता ये ये व्याधिविकलीकृताः ॥ येषांकापि-
 गतिर्नास्ति तेषां वाराणसीगतिः ॥ ७५ ॥ पदे पदे समाक्रांता ये विपद्भिर्हरिर्निशम् ॥ येषांकापिगतिर्नास्ति तेषां वाराणसीगतिः ॥ ७६ ॥ पापराशि-
 भिराक्रांता ये दारिद्र्यपराजिताः ॥ येषांकापिगतिर्नास्ति तेषां वाराणसीगतिः ॥ ७७ ॥ संसारभयभीता ये ये बद्धाः कर्मबन्धनैः ॥ येषांकापिगतिर्नास्ति
 तेषां वाराणसीगतिः ॥ ७८ ॥ श्रुतिस्मृतिविहीना ये शौचाचारविवर्जिताः ॥ येषांकापिगतिर्नास्ति तेषां वाराणसीगतिः ॥ ७९ ॥ ये च योगपरिभ्रष्टास्तपो-
 दानविवर्जिताः ॥ येषांकापिगतिर्नास्ति तेषां वाराणसीगतिः ॥ ८० ॥ मध्ये बन्धुजने येषामपमानं पदे पदे ॥ तेषां मानन्दं चेकं शंभोरानन्दकाननम् ॥ ८१ ॥
 आनन्दकानने येषां रुचिर्वैवसतां सताम् ॥ विश्वेशानुगृहीतानां तेषां मानन्दजोदयः ॥ ८२ ॥ भर्ज्यते कर्मबीजानियत्र विश्वेशवह्निना ॥ अतो महाश्मशानं
 तदगतीनां परागतिः ॥ ८३ ॥ हरिकेशो विचार्येति यातो वाराणसीपुरीम् ॥ यत्राविमुक्ते जंतूनां त्यजतां पार्थिवी तनुम् ॥ ८४ ॥ पुनर्नो तनुसंबन्धस्तनुद्वे-
 षि प्रसादतः ॥ आनन्दवनमासाद्य सतपः शरणं गतः ॥ ८५ ॥ अथ कालांतरे शंभुः प्रविश्यान्न्दकाननम् ॥ पार्वत्यै दर्शयामास निजमाक्रीडकाननम्
 ॥ ८६ ॥ अमं दामोदमं दारं कोविदारपरिष्कृतम् ॥ चारुचंपकचूताढ्यं प्रोत्फुल्लनवमल्लिकम् ॥ ८७ ॥ विकसन्मालतीजालं करवीरविराजितम् ॥
 प्रस्फुटत्केतकिवनं प्रोद्यत्कुरवकोर्जितम् ॥ ८८ ॥

आक्रीडं विशेषयन्नेतदेव विवृणोति अमं देति चतुर्विंशतिभिः ॥ एतेषां श्लोकानां दर्शयन्नित्यमाक्रीडं देवैर्देवोऽविशद्वनमित्यग्निमेणान्वयः ॥ इत्यमेव भूतम् ॥ एवं भूतत्वमेवाह ॥ अमं देति ॥ अमं
 दामोदाः महापरिमलामंदाराः पारिजातायस्मिन् कोविदारैश्च मारिकैः परिष्कृतं भूषितम् ॥ चारुभ्यां चंपकचूताभ्यामाढ्यं परिपूर्णमित्यर्थः ॥ प्रोत्फुल्लविकसितानवानूतनामल्लिकास्तृणशून्या नियत्र ॥
 ॥ ८७ ॥ विकसन्तीनां मालतीनां जातीनां जालानि समूहा यत्र ॥ करवीरैः प्रतीहासैर्विराजितं प्रकाशितम् ॥ प्रस्फुटन्तीनां विकसन्तीनां केतकीनां तृणजातिभेदानां वनानियत्र ॥ थाकारौ स्त्रीकृतौ हस्वौ
 काचिदिति ह्रस्वः ॥ दीर्घ एव पाठः ॥ प्रोद्यति यानि कुरवकानि अमलानस्य वृक्षस्य शोणकुसुमानि तैर्जितमुद्रितम् ॥ अमलानस्तु महासा ॥ तत्र शोणे कुरवकस्तत्र पीते कुरटं इत्यमरः ॥ ८८ ॥

जुंभतामुज्जुंभतां विकसतामिति यावत् ॥ विचकिलानां दुर्मविशेषाणामामोदोयस्मिन् ॥ लसंतीनां कंकेलीनामशोकानां पल्लवायस्मिन् ॥ नवमालतीनां नूतनमालतीनां परिमलैर्गंधैराकृष्टैराकर्षितैः
षट्पदैर्नादितनादयुक्तम् ॥ ८९ ॥ पुष्पेषु हिताः पुष्प्याः पुष्पाणां पुत्राणां देववल्भानां निकरः समूहोयस्मिन् ॥ पुष्प्यदिति पाठे पुष्प्यतां पुष्पाणि जनयतां पुत्राणामित्यर्थः ॥ वकुलानां केस
राणामामोदोदितं मुग्धितम् ॥ मेदस्विनो वपावन्तोऽतः स्निग्धा इत्यर्थः ॥ ये पाटलास्तेषामामोदैः सदा मोदितानि दिशामुखानियत्र ॥ ९० ॥ बहुशः शाखादिषु लंबिनां रोलवानां भ्रमराणाम् ॥
रोलवो मधुलपट्ट इति रत्नमाला ॥ मालया समूहेन मालितं संजातमालं भूतलं यत्र ॥ चलत्सु चन्दनशाखाग्रेषु रममाणैः पिकैः कोकिलैराकुलं व्याप्तम् ॥ ९१ ॥ गुरुणामहताऽगुरुणा कालागुरुणामत्ताभद्रजा
तयोत्कृष्टजातयोर्विहंगमायत्र ॥ नागकेसराणां शाखासु कौतुकार्थं विश्वकर्मणानिर्मिताः क्रीडार्थमागता वासुरांगना एव याः शाकास्थाः शालभंजयः पुत्तलिकास्ताभिर्विनोदितं विलासयुक्तम् ॥ अतएव पूर्व
मुक्तं निजमाक्रीडकाननमिति ॥ ९२ ॥ मेरुतुंगनमेरुस्थच्छायासु मेरुचक्रद्राक्षवृक्षजातच्छायासु क्रीडिताः क्रीडायुक्ताः किंनरा यत्र ॥ किंनरीमिथुनानां किंनरपत्नीयुगलानां स्थाने स्थानेऽदुच्चैर्गीतं यत्र ॥

जुंभद्विचकिलामोदं लसत्कंकेलिपल्लवम् ॥ नवमल्लीपरिमलाकृष्टषट्पदनादितम् ॥ ८९ ॥ पुष्प्यपुत्रागनिकरं वकुलामोदमोदितम् ॥ मेदस्विपाटलामो
दसदामोदितदिङ्मुखम् ॥ ९० ॥ बहुशोलंबिरोलंबमालामालितभूतलम् ॥ चलच्चंदनशाखाग्ररममाणपिकाकुलम् ॥ ९१ ॥ गुरुणाऽगुरुणामत्ताभद्र
जातिविहंगमम् ॥ नागकेसरशाखास्थशालभंजिविनोदितम् ॥ ९२ ॥ मेरुतुंगनमेरुस्थच्छायाक्रीडितकिंनरम् ॥ किंनरीमिथुनोद्गीतंगानवच्छ्रुक
किंशुकम् ॥ ९३ ॥ कदंबानां कदंबेषु गुंजद्रोलंबयुग्मकम् ॥ जितसौवर्णवर्णोच्चकर्णिकारविराजितम् ॥ ९४ ॥ शालतालतमालालीहिताली
लकुचावृतम् ॥ लसत्सप्तच्छदामोदं खर्जूरराजिराजितम् ॥ नारिकेलतरुच्छन्नारंगीरागरंजितम् ॥ ९५ ॥ फलिजंबीरानिकरं मधूकमधुपाकुलम् ॥
शालमलीशीतलच्छायं पिचुमंदमहावनम् ॥ ९६ ॥ मधुरामोदमनच्छन्नं मरुवनोदितम् ॥ लवलीलोललीलामृन्मंदमारुतलोलितम् ॥ ९७ ॥ भिल्ली
हल्लीसकप्रीतिझिल्लीरावविराविणम् ॥ क्वचित्सरः परिसरक्रीडत्क्रोडकदंबकम् ॥ ९८ ॥

गानवंतो मधुरध्वनयः शुकाः कीरायेषु तथाभूताः किंशुकाः पलाशयत्र ॥ ९३ ॥ कदंबानां हलिप्रियाणां कदंबेषु समूहेषु गुंजंत्यव्यक्तशब्दवंतिरोलंबयुग्मकानि भ्रमरयुगलानियत्र ॥ जितः सौवर्णः सुवर्ण
संवधीवर्णो यैस्ते च ते उच्चकर्णिकारामहापरिव्याधास्तैर्विराजितम् ॥ ९४ ॥ लसद्भिः सप्तच्छदैर्विशालत्वग्भिरामोदोयत्र ॥ खर्जूरिणां तृणद्रुमावांतरजातीनां राजभिः पंक्तिभीराजितं शोभितम् ॥ नारि
केलतरुभिर्लंगलिवृक्षैश्छन्नं व्याप्तम् ॥ ऐरावतापरपर्याया यानागरंगा एव नारंग्यस्तासारागैरंजितं व्याप्तमिति यावत् ॥ नागेति पाठे नागैः समूहैरित्यर्थः ॥ ९५ ॥ फलिनां फलवतां जंबीराणां समीरणानां
कराः समूहा यत्र ॥ मधूकेषु गुडपुष्पेषु मधुपाः भ्रमरास्तैराकुलम् ॥ शालमलीनां पिच्छिलानां शीतलाश्छायायत्र ॥ पिचुमन्दानां निवानां महावनं यत्र ॥ ९६ ॥ मधुरोरम्य आमोदोयेषां तैर्दमन
कैराच्छन्नम् ॥ मरुवेण मरुवेकेन पिंडीतकेन नोदितमुच्छलितं मरुणां मरुवकानां वावनैरुदितं प्रकाशितम् ॥ मरुवमोदिनमिति पाठे स्पष्ट एवार्थः ॥ लवल्यामुक्ताफलाया लवलीति गौडेप्रसिद्धाया लोलांचं च
लांचालनरूपमिति यावत् लीलां विभक्तीं तिलीलाभृत् यो मंदमारुतस्तेन लोलितमांदोलितम् ॥ ९७ ॥ भिल्लीनां शबरस्त्रीणां हल्लीसकप्रीतौ प्रीयतेऽनेनेति प्रीतिः क्रीडनकंहल्लीसकारव्येनृत्यक्रीडनके

वाद्यस्थानीयोऽङ्गिणीनां भृङ्गारीणां कठोरध्वनिस्सूक्ष्मकीटानाम् ॥ भृङ्गारीचरिकाचरिङ्गिणीकाचसमाइमाइत्यमरः ॥ रावः शब्दस्तेन विराविणंशब्दयुक्तम् ॥ क्वचित्कुत्रचित्सरसां परिसरेषु पर्यतभू
मिषु क्रीडतां क्रोडानां सूकराणां कदंबः समूहो यत्र ॥ ९८ ॥ मरालीनां हंसीनां गलनालीस्थेषु विसेषु पद्मिनीतंतुष्वासक्ताः सितच्छदाहंसायत्र ॥ हंसीकंठसंसक्तहंसमित्यर्थः ॥ विशोकस्य शोकर
हितस्य कोकमिथुनस्य चक्रवाक्युग्मस्य क्रीडाक्रेकाराभ्यां लीलातजातिशब्दाभ्यां सुंदरं मनोहरम् ॥ ९९ ॥ बकशावकानां वकपोतानां संचारो यत्र ॥ लक्ष्मणासुसारसयोषित्स्वासक्ताः सारसाः पुष्करा
ह्वायत्र ॥ मत्तैर्बहिर्णैर्मयूरैः संघुष्टं सनादितम् ॥ कर्पिजलानां कपिञ्जलानां भेतेति श्रुतिप्रसिद्धपक्षिविशेषाणां कुलैराकुलं व्याप्तम् ॥ १०० ॥ जीवं जीवैः पक्षिविशेषैर्लसन्त उल्लसन्तो जीवाः प्राणिनो
यस्मिन् ॥ कणद्विः शब्दायमानैः कारंडवैः पक्षिविशेषैरुत्कटमुञ्जैर्व्याप्तमित्यर्थः ॥ दीर्घिकावारिसंचारिणावाप्युदकप्रसरणवताशीतेन वातेन वीजितं सेवितमित्यर्थः ॥ १ ॥ मंदां दोलितक
हाराणामीषञ्चलितसौगंधिकानां परागैरजोभिः परिपिंगलमत्यंतं पिंजरम् ॥ इदानीं पुंरूपेण निरूपयति ॥ उल्लसदिति ॥ विकसत्पद्मं वक्रं यस्य तत् ॥ नीलेंदीवरेपद्मे एव लोचने यस्य तत् ॥ २ ॥
तमालः कालस्कन्धः कवरीभारः केशपाशसमूहो यस्य तत् ॥ कवर्या एकत्वेऽपि तदवयवानां बहुत्वाद्भारग्रहणम् ॥ विलसंत्योदाडिम्यो रदादंता यस्य तत् ॥ विदलदिति पाठो विदलंत्यो विदारं

मरालीगलनालीस्थविसासक्तसितच्छदम् ॥ विशोककोकमिथुनक्रीडाक्रेकारसुंदरम् ॥ ९९ ॥ बकशावकसंचारं लक्ष्मणासक्तसारसम् ॥ मत्तबहिर्णसं
घुष्टं कर्पिजलकुलाकुलम् ॥ १०० ॥ जीवं जीवलसजीवं कणत्कारंडवोत्कटम् ॥ दीर्घिकावारिसंचारिशीतमारुतवीजितम् ॥ १ ॥ मंदां दोलितकहार
परागपरिपिंगलम् ॥ उल्लसत्पंकजमुखं नीलेंदीवरलोचनम् ॥ २ ॥ तमालकवरीभारं विलसद्दाडिमीरदम् ॥ भ्रमरालीलसद्भ्रुकंशुकनासाविराजितम्
॥ ३ ॥ महान्धुश्रवणं दूर्वाश्मश्रुभिः परिशोभितम् ॥ कमलामोदनिःश्वासं विंबीफलरदच्छदम् ॥ ४ ॥ सुपद्मपत्रवसनं कर्णिकारविभूषणम् ॥ कम्प्रकं
बुलसत्कंठशंकरस्कंधबंधुरम् ॥ ५ ॥ गंधसारसमासक्ताहीनदोर्दंडमंडितम् ॥ अशोकपल्लवांगुष्ठं केतकीनखरोज्ज्वलम् ॥ ६ ॥

प्राप्तुवत्येत्यर्थः ॥ भ्रमराल्यौ भ्रमरपंक्तीलसंत्यौ भ्रुवौ यस्य तत् ॥ शुकः कीर एव शुकानां वायानासातयाविराजितम् ॥ ३ ॥ महान्तौ अंधूकपौ श्रवणो यस्य तत् ॥ दूर्वाः शतपर्विका एव ॥
दूर्वातु शतपर्विकेत्यमरः ॥ श्मश्रूणि पुंमुखरूढलोमानितैः परिशोभितम् ॥ कमलस्यामोदोनिःश्वासो यस्य तत् ॥ विंबीफलवत् गौडप्रसिद्धलोलाकुचाफलवद्दच्छदौ यस्य तत् ॥ ४ ॥
शोभनं पद्मपत्रवसनं यस्य तत् ॥ कर्णिकाराः परिव्याधाः सुपुष्पितवृक्षविशेषाविभूषणानियस्यतत् ॥ कम्प्रकंबुः कमनीयशुक्तिः शोभनवृक्षविशेषः स एव लसच्छोभमानः कंठो यस्य तत् ॥ शुक्तिः शंखः खुरः
कोलदलं नखमित्यमरः ॥ यद्वा कम्प्रः कामुकोयः कंबुः शंखः स एव लसत्कंठो यस्य तत् ॥ कामालुरोहिशंखशब्दकुर्वाणो भवति स एव लसत्कंठेनोत्प्रेक्ष्यत इत्यर्थः ॥ कामुकेकमितानुकः कम्प्रः कामयिता
भीकः कमनः कामनोभिक इत्यमरः ॥ शंकरः शिवारख्यो वितुन्नकापरपर्यायः कालानुसार्यो परपर्यायो वा वृक्षविशेषः ॥ अथ वितुन्नकः झटामला झटाताली शिवातामलकीति च । कालानुसार्यवृक्षाश्मपुष्प
शीतशिवानितु ॥ शैल्यमित्यमरः ॥ स एव स्कंधबंधुरे स्कंधस्थे बंधुरे उन्नतानते यस्मिंस्तत् ॥ बंधुरंतृन्नतानतमित्यमरः ॥ अथवा क्रीडार्थमागतः शंकर ईशादिरुद्र एव मूर्तिभेदेन स्कंधबंधुरे स्कंधस्थं मूल
प्ररोहस्थं बंधुरमुन्नतावनतं यस्मिंस्तत् ॥ ५ ॥ गंधसारचंदने समासक्तः सल्लग्नोयः अहीनोऽहिश्रेष्ठः स एव दोर्दंडो हस्तस्तेन मंडितम् ॥ अशोकपल्लवौ वंजुलपल्लवावंगुष्ठौ यस्य तत् ॥ केतक्यस्तृणद्रुम

विशेषास्तएव नखानखास्तैरुज्ज्वलम् ॥ ६ ॥ लसन्कंठीरवः सिंह एव उरोग्यस्य तत् ॥ गंडशैलोगिरिश्च्युतः पाषाणः स एव पृथुविस्तीर्णमुदरं यस्य तत् ॥ जलावर्तोऽभसां भ्रम एव लसन्नाभिर्यस्य तत् ॥ तरु एव जंघायुगोताभ्यामन्वितम् ॥ ७ ॥ स्थलभाजौ पद्मौ चरणौ यस्य तत् ॥ मत्तमातंगेन गंतुंशीलं यस्य तत् ॥ पुंस्त्वमौर्षम् ॥ लसत्कदलीनां केदारेषु वप्रेषु ॥ पुंनपुंसकयोर्वप्रः केदारः क्षेत्रमित्यमरः ॥ दलंतः संमर्दतोये चीनाहरिणविशेषाः ॥ कदलीकंदलीचीनश्च मूरुप्रियकावपि ॥ समूरुश्चेति हरिणा अमी अजिनयोनय इत्यमरः ॥ तेषां शुकानि वस्त्राणि तैरावृतम् ॥ यद्वा लसत्कदलीक्षेत्रेषु यानि दलानि कदलीपत्राणि तान्ये चीनां शुकानि चीनदेशोद्भववस्त्राणि तैरावृतम् ॥ ८ ॥ विविधपुष्पस्रग्भिर्मालितं संजातमालम् ॥ समंततः सर्वत्र ॥ चकारः समुच्चये ॥ अकंटकिभिः कंटकरहितैस्तुरुभिश्छन्नम् ॥ महिषैः श्वापदैश्च व्याघ्रादिभिर्मित्रैरिवैकत्र स्थितैरावृतम् ॥ ऐकपद्यपाठे कर्मधारयः ॥ अकंटकिनस्तरोयस्मिंस्तत्तथा ॥ छन्नाः प्रच्छन्ना आवृतवैरं विहाय एकत्र स्थिता इति यावत् ॥ ये महिषश्वापदास्तैरावृत

लसत्कंठीरवोरस्कं गंडशैलपृथुदरम् ॥ जलावर्तलसन्नाभितरुजंघायुगान्वितम् ॥ ७ ॥ स्थलभाजपद्मचरणं मत्तमातंगगामिनम् ॥ लसत्कदलिकेदारदलचीनां शुकानां वृतम् ॥ ८ ॥ नानासुकुममालाभिर्मालितं च समंततः ॥ अकंटकितरुच्छन्नं महिषश्वापदावृतम् ॥ ९ ॥ चंद्रकांतशिलासुप्तकृष्णेण हरितोडुपम् ॥ तरुप्रकीर्णकुसुमजितस्वलोक्तारकम् ॥ दर्शयन्निथ्यमाक्रीडं देव्यै देवो विशद्वनम् ॥ ११० ॥ ॥ देवदेव उवाच ॥ ॥ यथा प्रियतमा देवि मम त्वं सर्वसुंदरि ॥ तथा प्रियतरं चैतन्मे सदानंदकाननम् ॥ ११ ॥ अत्रानंदवने देवि मृतानां मदनुग्रहात् ॥ वपुस्त्वमृततां प्राप्तमपुनर्भविनस्तुते ॥ १२ ॥ भविनो ये विपद्यंते वाराणस्यां ममाज्ञया ॥ तेषां बीजानि दग्धानि श्मशानज्वलदग्निना ॥ १३ ॥ महाश्मशाने ये प्राप्ता दीर्घनिद्रां गिरिद्रजे ॥ न पुनर्गर्भशयने ते स्वपंतिकदाचन ॥ १४ ॥ ब्रह्मज्ञानेन मुच्यंते नान्यथा जंतवः क्वचित् ॥ ब्रह्मज्ञानमये क्षेत्रे प्रयागे वा तनुत्यजः ॥ १५ ॥ ब्रह्मज्ञानं तदेवाहं काशीसंस्थितिभागिनाम् ॥ दिशामितारकं प्राप्ते मुच्यंते ते तु तत्क्षणात् ॥ १६ ॥ गृह्णीयुः पापकर्माणि काशीमृतविनिंदकाः ॥ सुकृतानिस्तुतिकृतो मुच्यंते तेऽत्र जंतवः ॥ १७ ॥

मिति वा ॥ अकंटकिभिस्तुरुभिश्छन्ना आच्छादितो ये महिषादयस्तैरावृतमिति वा ॥ ९ ॥ चंद्रकांतशिलासुप्तेन कृष्णसोरेण हरितो हरिद्रुणीकृतः कलंकित इति यावत् ॥ उडुपतिर्विबीभूतश्चंद्रो यत्र तत् ॥ तरुप्रकीर्णानि यानि कुसुमानि तैर्जिताः स्वलोक्तस्तारका येन तत् ॥ ११० ॥ काननं प्रविश्य किमकरोत् ॥ काशीं वर्णयामासेत्याह ॥ देवदेव उवाचेति ॥ यथा प्रियतमेत्यादीनामिति ब्रुवाणो देवेशो हरिः केशमवैक्षतेत्यग्रिमेणान्वयः ॥ मेमम ॥ सदैवेति क्वचित् ॥ ११ ॥ अत्रोति ॥ हे देवि अत्रानंदकानने येषां ममानुग्रहान्मृतानां जंतूनां वपुः शरीरममृततां पुनर्भरणाभावं प्राप्तं ते पुनर्भविन एव पुनः संसारिणो न भवंत्येवेत्यर्थः ॥ १२ ॥ श्मशानं काशीस एव ज्वलदग्निः ॥ यद्वा श्मशाने काश्यां ज्वलदग्निर्विश्वेशस्तेन ॥ १३ ॥ एतदेव विवृणोति ॥ महाश्मशान इति ॥ १४ ॥ ब्रह्मज्ञानमये ब्रह्मज्ञानप्राप्ति साधने ॥ १५ ॥ संस्थितिर्मरणं सम्यक्स्थितिर्वा ॥ १६ ॥ काशीमरणादमुक्तिमुक्तीकथयतो दोषगुणावाह ॥ गृह्णीयुरिति ॥ अत्र ये जंतवो म्रियंते तेन मुच्यंते इति काशीमृतविनिंदकाः पापानि गृह्णीयुर्ग

१ अमरमालायामाक्रीडशब्दस्य नपुंसकत्वमुक्तं तदभिप्रायेण यं टीकाकृदुक्तिः संगच्छते ।

हन्ति ॥ तेमुच्यंतइतिस्तुतिकृतःसुकृतानिगृह्णतिप्राप्नुवन्तीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अंतंमरणंकुर्वन्तीत्यंतकृतोमरणंप्राप्ताइत्यर्थः ॥ १२० ॥ २१ ॥ सम्यग्भ्यासःसमभ्यासस्तस्मात् ॥ कृताभ्यासादितिकचित् ॥ २२ ॥ ननुकेचिद्योगेनतपसावासुच्यंतइतिश्रूयते सत्यं तत्कलौनसिध्यतीत्याह ॥ नासध्यतात ॥ न्यायार्जितधनस्योत्सर्गस्त्यागोयस्यसनरः ॥ परइतिपाठेपरः केवलःसद्यःसिध्येदिति ॥ २३ ॥ उक्तमेवविवृणोति ॥ नव्रतमिति ॥ मुक्त्यैपरंपरयेत्यर्थः ॥ तदेवाह ॥ काशीदानैरित्यादिना ॥ २४ ॥ २५ ॥ प्राप्येप्राप्तुंयोग्ये ॥ प्राप्तइतिपाठेप्राप्त

ब्रह्मज्ञानंकुतोदेविकलिनोपहतात्मनाम् ॥ स्वभावचंचलाक्षाणांतद्ब्रह्मेहदिशाम्यहम् ॥ १८ ॥ योगिनोयोगविभ्रष्टाःपतंत्यैश्वर्यमोहिताः ॥ काश्यांप तित्वानपुनःपतंत्यपिमहालये ॥ १९ ॥ ब्रह्मज्ञानंनविंदंतियोगैरेकेनजन्मना ॥ जन्मनैकेनमुच्यंतेकाश्यामंतकृतोजनाः ॥ १२० ॥ यथेहमुच्यतेजं तुर्गिरिजेमदनुग्रहात् ॥ अविमुक्तेमहाक्षेत्रेनतथान्यत्रकुत्रचित् ॥ २१ ॥ बहुजन्मसमभ्यासाद्योगीमुच्येतवानवा ॥ मृतमात्रोविमुच्येतकाश्यामे केनजन्मना ॥ २२ ॥ नसिध्यतिकलौयोगोनसिध्यतिकलौतपः ॥ न्यायार्जितधनोत्सर्गःसद्यःसिध्येत्कलौनरः ॥ २३ ॥ नव्रतंनतपोनेज्यानजपो नसुरार्चनम् ॥ दानमेवकलौमुक्त्यैकाशीदानैरवाप्यते ॥ २४ ॥ कलौविश्वेश्वरोदेवःकलौवाराणसीपुरी ॥ कलौभागीरथीगंगाकलौदानंविशिष्यते ॥ २५ ॥ गंगोत्तरवहाकाश्यांलिंगंविश्वेश्वरंमम ॥ उभेविमुक्तिदेपुंसांप्राप्येदानबलात्कलौ ॥ २६ ॥ पुण्यवानितरोवापिममक्षेत्रस्यसेवया ॥ मुक्तो भवतिदेवेशिनात्रकार्याविचारणा ॥ २७ ॥ अविमुक्तस्यमाहात्म्यात्पुण्यपापेनकर्मणा ॥ देविप्रभवतःपुंसामपिजन्मशतार्जिते ॥ २८ ॥ अविमुक्तंनमो क्तव्यंतस्माद्देविमुमुक्षुणा ॥ हन्यमानेनबहुधाद्युपसर्गशतैरपि ॥ २९ ॥ विधायक्षेत्रसंन्यासंयेवसंतीहमानवाः ॥ जीवन्मुक्तास्तुतेदेवितेषांविघ्नहराम्य हम् ॥ १३० ॥ नयोगिनांहृदाकाशेनकैलासेनमंदरे ॥ तथावासरतिर्मेऽस्तियथाकाश्यांरतिर्मम ॥ ३१ ॥ काशीवासिजनोदेविममगर्भेवसेत्सदा ॥ अतस्तंमोचयाम्यंतेप्रतिज्ञेयंतोमम ॥ ३२ ॥ तामसींप्रकृतिंप्राप्यकालोभूत्वाचराचरम् ॥ ग्रसामिलीलयादेविकाशींरक्षामियत्नतः ॥ ३३ ॥

व्येइत्यर्थः ॥ २६ ॥ ननुभवतुपुण्यवतांदानेनकाश्यादिप्राप्त्यामोक्षइतरेषांतुकावार्तातत्राह ॥ पुण्यवानिति ॥ २७ ॥ २८ ॥ उपसर्गशतैर्विघ्नशतैः ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ काशीस्थप्राणिमात्रमोचनेहेतुमाह ॥ काशीवासीति ॥ हेदेविकाशीवासिजनःकाशीस्थप्राणिमात्रोयतःसदाममगर्भेवसेत् ॥ प्राणेभ्योपिप्रियोममेतिकचित् ॥ अतस्तंकाशीवासिनंजनमंतमोच यामि ॥ मोचयाम्येवेतिकचित् ॥ विपक्षेवाधकमाह ॥ यतइयंकाशीस्थाप्राणिमात्रमोचनरूपा ॥ ममप्रतिज्ञा ॥ हृदाममेतिकचित् ॥ ३२ ॥ यतःकाशीममगर्भभूताऽतस्तामसीमिति ॥

स्का. म. पु.

॥ १५३ ॥

तामसीतमोगुणोद्रेकाश्च ॥ प्रकृतिमायाम् ॥ तामसस्वभाववा ॥ ३३ ॥ लयेकाशीरक्षणेहेतवन्तरमाह ॥ प्रेमपात्रमिति ॥ ३४ ॥ निर्वाणविदेहकैवल्यम् ॥ ३५ ॥ ब्रह्मांडेति ॥ ब्रह्मा
 डमध्येहेलयाऽनायासेनकाश्यायद्वद्यथामुक्तिर्व्यवस्थितातथाऽन्यतोऽन्यत्राष्टांगयोगस्ययुक्त्यायुंजनेनअभ्यासेनापिनित्यर्थः ॥ ३६ ॥ कीदृगस्यतपोमहदितित्तुर्थस्यप्रश्नस्यप्रत्युत्तरंदातुंविश्वनाथेन
 दृष्टंहरिकेशविशिनाष्टि इतिब्रुवाणइत्यष्टभिः ॥ मध्येवनंवनमध्ये ॥ ३७ ॥ शुष्कस्नायुभिर्नीरसनाडभिदैःपिनद्धश्छन्नोऽस्थिसंचयस्यतम् ॥ निश्चलाकृतिनिश्चलशरीरम् ॥ वल्मीककीटा
 वामलूरकीटाः ॥ वामलूरश्चनानुकुश्वलमीकुपुंनपुंसकमित्यमरः ॥ तएवकीटकास्तेषामासमंतात्कोट्याशोषितमसृक्शोणितयासांताअसृग्धराःशिरायस्यतम् ॥ ३८ ॥ निर्मासोमांसरहितःकीक
 सचयोऽस्थिसमूहोयस्यतम् ॥ स्फटिकोपलनिश्चलंस्फटिकमयपर्वतवत्पाषाणवद्वास्थिरम् ॥ शंखादीनामिवलसंतीश्रीःशोभायस्यतम् ॥ तत्रमहाशंखःशुक्तिर्नरास्थिवा ॥ ३९ ॥ सत्त्वेऽतः

प्रेमपात्रद्वयंदेविनितरानेतरन्मम ॥ त्वंवातपोधनेगौरिकाशीवानंदभूमिका ॥ ३४ ॥ विनाकाशींनमेस्थानंविनाकाशींनमेरतिः ॥ विनाकाशींननिर्वा
 णंसत्यंसत्यंवदाम्यहम् ॥ ३५ ॥ ब्रह्मांडगोलकेयद्वन्मुक्तिःकाश्याव्यवस्थिता ॥ अष्टांगयोगयुक्त्यावानतथाहेलयाऽन्यतः ॥ ३६ ॥ इतिब्रुवाणोदेवेशो
 हरिकेशमवैक्षत ॥ मध्येवनंतपस्यंतमशोकतरुमूलगम् ॥ ३७ ॥ शुष्कस्नायुपिनद्धास्थिसंचयंनिश्चलाकृतिम् ॥ वल्मीककीटकाकोटिशोषितासृगसृ
 ग्धरम् ॥ ३८ ॥ निर्मासकीकसचयंस्फटिकोपलनिश्चलम् ॥ शंखकुंदेंदुतुहिनमहाशंखलसच्छ्रयम् ॥ ३९ ॥ सत्त्वावलंबितप्राणमायुःशेषेणरक्षितम् ॥
 निःश्वासोच्छ्वासपवनवृत्तिसूचितजीवितम् ॥ १४० ॥ निमेषोन्मेषसंचारपिशुनीकृतजंतुकम् ॥ पिंगतारस्फुरद्रश्मिनेत्रदीपितदिङ्मुखम् ॥ ४१ ॥
 तत्तपोग्निशिखादावचुंबितम्लानकाननम् ॥ तत्सौम्यदृक्सुधावर्षसंसिक्ताऽखिलभूरुहम् ॥ ४२ ॥

करणेऽवलंबिताःस्थिताःप्राणायस्यतम् ॥ आयुःशेषेणप्रारब्धेनकर्मणारक्षितम् ॥ निःश्वासोच्छ्वासपवनस्यप्राणस्यवृत्तिभ्यांसूचितंज्ञापितंजीवितंजीवनंयस्यतम् ॥ १४० ॥ निमेषोन्मेष
 संचारेणप्राणिधर्मेणअपिशुनाःपिशुनाशुणेषुदोषारोपकाःकृताजंतवोव्याघ्रादयोयेनतम् ॥ तेषामस्मिन्व्याधबुद्धिर्जातेतिभावः ॥ पिंगेपिंगलेतारेकनीनिकेययोःस्फुरंतोरश्मयोययोस्तेचतेनेत्रेचताभ्यां
 दीपितानिदिशांमुखानियेनतम् ॥ ४१ ॥ सप्रसिद्धश्चासौतपोऽग्निश्चतस्यशिवैवदावोवनाग्निस्तेनचुंबितानिसंलग्नानिअतएवम्लानानिकाननानियेनतम् ॥ तत्तपोग्निशिखादावस्यचुंबितेनसंबं
 धेनम्लानानिकाननानियस्मादितिवा ॥ तेप्रसिद्धेचसौम्यदृशौचशांतनेत्रेयोःसुधावर्षेणसंसिक्ताऽखिलभूरुहायेनतम् ॥ ४२ ॥

भ्रमोयस्मादित्यपरस्तौ ॥ ५२ ॥ अपृष्ठमपिकथयति ॥ त्वमिति ॥ काशीवासिनां जनानां त्वमंत्यभूषामंतिमकालीनामलंकृतिकुरु ॥ गले सुनीलं यस्याम् ॥ कंठे काल इत्यादिवदलुक् ॥ भुजगेंद्राः कंकणानिकरभूषणानियस्याम् ॥ भालेषु शोभनानि नेत्राण्यस्याम् ॥ करिणां गजानां कृत्यश्चर्माणि वासांसियस्याम् ॥ वामे मनोहरे ईक्षणे नेत्रे यासां ताभिरुपलक्षितो वामभागो यस्याम् ॥ ५३ ॥ मौलौ मस्तके लसतां कांतिमतां पिंगकपर्दानां पिंगलजटाजूटानां भारो वत्तयस्याम् ॥ विभूतिभिरग्निहोत्रजभस्मभिः संक्षालितः पुण्यो विग्रहो यस्याम् ॥ अहः स्वपिहिमांशोश्चंद्रस्य कलया लसंती श्रीर्यस्याम् ॥ अहो इत्याश्चर्ये संवोधने वा ॥ वृषेन्द्रस्य लीला गत्यामंदं गंतुं शीलं यस्यास्ताम् ॥ ५४ ॥ त्वमन्नदइति ॥ अत्राधिकोक्तिर्व्युत्क्रमोक्तिश्च भक्तिरसावेशेनेति बोद्धव्यम् ॥ ननु त्वमेव तारकोपदेशान्मोक्षदः कथमहमिति चेत्तत्राह ॥ मन्मुखसूपदेशतो मन्मुखनिःसृतशोभनोपदेशान्निमित्तात्त्वमेक एव मोक्षदइत्यर्थः ॥ हीत्यनेन शास्त्रसिद्धिर्द्योतयति ॥ सद्रसति सस्यङ्गनिवासम् ॥ ५५ ॥ विघ्नपूगैः

त्वमंत्यभूषांकुरु काशिवासिनां गले सुनीलां भुजगेंद्रकंकणाम् ॥ भाले सुनेत्रां करिकृत्तिवाससं वामे क्षणालक्षितवामभागाम् ॥ ५३ ॥ मौलौ लसत्पिंगकपर्दभारिणीं विभूतिसंक्षालितपुण्यविग्रहाम् ॥ अहो हिमांशोः कलया लसच्छ्रियं वृषेन्द्रलीला गतिमंदगामिनीम् ॥ ५४ ॥ त्वमन्नदः काशिनिवासिनां सदा त्वंप्राणदो ज्ञानद एक एव हि ॥ त्वं मोक्षदो मन्मुखसूपदेशतस्त्वं निश्चलां सद्रसतिं विधास्यसि ॥ ५५ ॥ त्वं विघ्नपूगैः परिपीड्य पापिनः संभ्रांतिमुत्पाद्य विनेप्य सेवहिः ॥ आनीय भक्तान् क्षणतोपि दूरतो मुक्तिं परां दापयितासि पिंगल ॥ ५६ ॥ त्वत्सात्कृते क्षेत्रवरे हियक्षरादकस्त्वामनाराध्यविमुक्तिभाजनम् ॥ सभाजनं पूर्वत एव ते चरेत्ततः समर्चाममभक्त आचरेत् ॥ ५७ ॥ त्वं ग्रामवासप्रद एव मे पुरेऽध्यक्षस्त्वमेधीह च दंडनायकः ॥ दुष्टान्समुद्धाट्य काशिवैरिणः काशीपुरीं रक्षसदामुदान्वितः ॥ ५८ ॥ पूर्णभद्रसुतदंडनायकज्यक्षयक्षहरिकेशपिंगल ॥ काशिवासवसतां सदा न्नदज्ञानमोक्षदगणाग्रणीर्भव ॥ ५९ ॥ मद्रक्तियुक्तोपि विना त्वदीयां भक्तिं न काशीवसतिं लभेत् ॥ गणेषु देवेषु हि मानवेषु तदग्रमान्यो भवदंडपाणे ॥ १६० ॥ ज्ञानोदतीर्थे विहितोदकक्रियो यस्त्वां समाराधयिता गणेशम् ॥ स एव लोके कृतकृत्यतामगान्ममा तुलानुग्रहतोऽत्र पुण्यवान् ॥ ६१ ॥ त्वंदक्षिणस्यां दिशि दंडपाणे सदैव मे नेत्रसमक्षमत्र ॥ त्वंदं ड्यन्प्राणभृतो दुरीहानिहास्वनृन्स्वानभयं दिशन्वै ॥ ६२ ॥

प्रत्यहसमूहैः ॥ पिंगलहेतुपसापिंगलमूर्ते सूर्यपारिपार्श्वकस्य पिंगलस्यावतारत्वाद्वा तथा संबोध्यते ॥ ५६ ॥ त्वदिति ॥ यक्षराट् हेयक्षराजक्षेत्रवरेऽस्मिन्नविमुक्ते त्वत्सात्त्वदधीने कृते सति कस्त्वामनाराध्या पूजयित्वा मुक्तिभाजनं मुक्तेः प्राप्तं स्यात् ॥ अतः पूर्वत एव प्रथममेव ते तव सभाजनं पूजनं चरेत् ॥ ततस्तदनंतरं मम समर्चाममभक्त आचरेत्कुर्यात् ॥ अन्यथा कृते ममभक्त एव न स्यादिति भावः ॥ ५७ ॥ दंडनायकस्त्वमेधिभव ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ तत्तस्मादग्रमान्यः प्रथमत एव पूज्यः ॥ १६० ॥ गणेशं गणानां नियंतारं त्वमिति ॥ ६१ ॥ हे दंडपाणे त्वमिह क्षेत्रे सदैव मे मनेत्रसमक्षं प्रत्यक्षमास्वतिष्ठेत्यन्वयः ॥ कुत्रेत्याकांक्षायामाह ॥ मे दक्षिणस्यां दिशि ति ॥ किं कुर्वन् ॥ दृष्टेऽन्प्राणभृतः प्राणिनो दंडयन् ॥ पुनः किं कुर्वन् ॥ स्वान्भक्तान् नृन्मनुष्यान् प्रति अभयं दिशन् ॥ वैनिश्चये ॥ ६२ ॥

विंशपरिचचार ॥ ६३ ॥ निदेशतईश्वराज्ञया ॥ चदुष्टइतिक्वचित्पाठः ॥ ६४ ॥ अहमिति ॥ तदनुसूययातदुणदोषाविष्कारेण ॥ गुणेषुदोषाविष्करणमेवाह ॥ वसन्नपीति ॥ काश्यांवसन्नपिसमयानसंभावितोयतःअतस्तदनुसूययाहमप्यत्रवसतिचक्रइत्यर्थः ॥ त्वयेतिपाठोबाहुल्येननदृश्यतेसंचित्यः ॥ ६५ ॥ मुनेइति ॥ हेमुनेएवंविधोवशीजितेन्द्रियोपिक्षेत्रंयत्त्वमत्याक्षी स्त्यक्तवानसि ॥ यदात्याक्षीरितिपाठेआसमंततःसर्वात्मनेत्यर्थः ॥ तत्रत्यागेकामंनिराबाधंतस्यैवदंडपाणेरेवविक्रियांप्रातिकूल्यंहेतुमहंशंकेआशंकइत्यर्थः ॥ ६६ ॥ तद्विक्रियायांहेतुदर्शयन्पू र्वोक्तमेवविवृणोति ॥ मनागिति ॥ निर्वृतिःसुखम् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ अतःस्वयमपिकाशीवासायोद्विक्तभक्तिस्तमेवप्रार्थयते ॥ रत्नभद्रेति ॥ उत्तमश्रेष्ठ ॥ शिवाप्तयेमोक्षाय ॥ ६९ ॥

॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ इतिदत्त्वावरान्विप्रगिरीशोदंडपाणये ॥ वृषेन्द्रमधिरुह्याथविवेशानंदकाननम् ॥ ६३ ॥ कुंभोद्भवतदारभ्ययक्षराड्डंडनायकः ॥ पुरींवाराणसीसम्यगनुशास्तिनिदेशतः ॥ ६४ ॥ अहमप्यत्रवसतिचक्रेतदनुसूयया ॥ वसन्नपिमयाकाश्यांयतःसंभावितोनसः ॥ ६५ ॥ मुनेक्षेत्रंयदत्याक्षी स्त्वमप्येवंविधोवशी ॥ शंकेतत्राहमेवाद्धाकामंतस्यैवविक्रियाम् ॥ ६६ ॥ मनागिवरुद्धाचरणंयदिद्विजविलक्षयेत् ॥ हरिकेशस्तदाकाश्यांक्वस्थितिः क्वचनिर्वृतिः ॥ ६७ ॥ दंडपाणिमनाराध्यकःकाश्यांसुखमाप्नुयात् ॥ प्रविविश्चुरहंकाशींदूरगोपिभजामितम् ॥ ६८ ॥ रत्नभद्रांगजोद्धूतपूर्णभद्रसुतो त्तम ॥ निर्विघ्नंकुरुमेयक्षकाशीवासंशिवाप्तये ॥ ६९ ॥ धन्योयक्षःपूर्णभद्रोधन्याकांचनकुंडला ॥ ययोर्जठरपीठेभूर्दंडपाणेमहामते ॥ १७० ॥ जययक्ष पतेधीरजयपिंगललोचन ॥ जयपिंगजटाभारजयदंडमहायुध ॥ ७१ ॥ अविमुक्तमहाक्षेत्रसूत्रधारोग्रतापस ॥ दंडनायकभीमास्यजयविश्वेश्वरप्रिय ॥ ७२ ॥ सौम्यानांसौम्यवदनभीषणानांभयानक ॥ क्षेत्रपापधियांकालमहाकालमहाप्रिय ॥ ७३ ॥ जयप्राणदयक्षेन्द्रकाशीवासान्नमोक्षद ॥ महार तस्फुरद्रश्मिचयचर्चितविग्रह ॥ ७४ ॥ महासंभ्रांतिजनकमहोद्धांतिप्रदायक ॥ अभक्तानांचभक्तानांसंभ्रांत्युद्धांतिनाशक ॥ ७५ ॥ प्रांतनेपथ्यचतुर जयज्ञाननिधिप्रद ॥ जयगौरीपदाब्जालेमोक्षेक्षणविचक्षण ॥ ७६ ॥

बुद्ध्याप्रत्यक्षीकृत्यतस्तोतुमुपक्रमते ॥ धन्यइति ॥ हेदंडपाणेहेमहामतेययोर्जठरपीठेभवतीतिभूस्त्वंसपूर्णभद्रोधन्यःसाचकनककुंडलाधन्येति ॥ १७० ॥ स्तुतिमाह जयेत्यष्टभिः ॥ दंडएवमहायुधंयस्य ॥ ७१ ॥ सूत्रधारस्थपते ॥ ७२ ॥ महान्प्रियोमहाप्रियः ॥ ७३ ॥ महारत्नानांस्फुरतारश्मिचयेनचर्चितोविग्रहोयस्य ॥ ७४ ॥ अभक्तानांचेत्यस्यपूर्वेणान्वयः ॥ ७५ ॥ प्रांतनेपथ्यचतुरअंतिमकालीनालंकरणेदक्ष ॥ गौरीपदाब्जालेमोक्षदानीपादपद्मभूमि ॥ मोक्षक्षेत्रेणमोक्षदानींविष्यतीतिज्ञानेविचक्षणनिपुणमोक्षेक्षणविचक्षण ॥ मोक्षेपणेतिक

चित् ॥ ७६ ॥ स्वफलमाह ॥ यक्षेति ॥ ७७ ॥ परफलमाह ॥ दंडपाणीतिद्वाभ्याम् ॥ श्रद्धयाजपन्नितिसंबंधः ॥ ७८ ॥ विपत्तिमरणम् ॥ ७९ ॥ एतदध्यायश्रवणपठनफलमाह ॥ श्रुत्वेति ॥ १८० ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखण्डटीकायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ चिद्वाप्यावर्णनं चित्रं चित्रकाशीक्षणांतरम् ॥ त्रयस्त्रिंशत्तमेऽध्याये तथ्यसंकथ्यते ध्रुवम् ॥ १ ॥ ज्ञानोदतीर्थे विहितोदकक्रिय इत्युक्तं तत्र पृच्छति ॥ स्कन्देति ॥ विशेषत एतत्प्रश्ने हेतुमाह ॥ ज्ञानवापीमिति ॥ स्वर्गोक्तसो देवा अपि ॥ अलमत्यर्थम् ॥ १ ॥ २ ॥ अनादीति ॥ देवयुगे सत्ययुगे ॥ ईशानः पूर्वोत्तरांतरालदिग्घिष्ठाताऽष्टानां रुद्राणां मध्ये एकतमः ॥ तथा चोक्तं वैष्णवे नीलोहितं रुद्रमुपक्रम्य ॥ भवं शर्वमहेशानं तथाभूतपतिं द्विज ॥ भीममुग्रं महादेवमुवाच सपितामह इति ॥ निर्वाणकमलायामोक्षलक्ष्म्याः क्षेत्रमानंदकाननं प्राप्त इति तृतीयेनान्वयः ॥ ३ ॥ कदा प्राप्त इत्याकांक्षायां कालं निर्दिशति नवर्षतियदेतिद्वाभ्याम् ॥ ४ ॥ क्षारस्वादुनी उदेदके योस्तौ क्षारस्वादूदौ लवणयक्षराजाष्टकं पुण्यमिदं नित्यं त्रिकालतः ॥ जपामिमैत्रावरुणे वाराणस्यातिकारणम् ॥ ७७ ॥ दंडपाण्यष्टकं धीमाञ्जपन्विघ्नैर्न जातु चित् ॥ श्रद्धया परिभूयेत काशीवासफलं लभेत् ॥ ७८ ॥ प्रादुर्भावं दंडपाणेः शृण्वन्स्तोत्रमिदं गृणन् ॥ विपत्तिमन्यतः प्राप्य कार्शं जन्मांतरे लभेत् ॥ ७९ ॥ श्रुत्वाध्यायमिमं पुण्यं दंडपाणिसमुद्भवम् ॥ पठित्वा पाठयित्वापि न विघ्नैरभिभूयते ॥ १८० ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वाद्धे दंडपाणिप्रादुर्भावो नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ स्कंद ज्ञानोदतीर्थस्य माहात्म्यं वदसांप्रतम् ॥ ज्ञानवापीं प्रशंसंतियतः स्वर्गोक्तसोऽप्यलम् ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ घटोद्भवमहाप्राज्ञं शृणु पापप्रणोदिनीम् ॥ ज्ञानवाप्याः समुत्पत्तिकथ्यमानां मया धुना ॥ २ ॥ अनादिसिद्धे संसारे पुरा देवयुगे मुने ॥ प्राप्तः कुतश्चिदीशानश्चरन्स्वैरमितस्ततः ॥ ३ ॥ नवर्षतियदा प्राणिनः प्रावर्तन्ति निघ्नगाः ॥ जलाभिलाषो न यदा स्नानपानादिकर्मणि ॥ ४ ॥ क्षारस्वादूदयोरेव यदा सीज्जलदर्शनम् ॥ पृथिव्यां न रसंचारे वर्तमाने क्वचित् क्वचित् ॥ ५ ॥ निर्वाणकमलाक्षेत्रं श्रीमदानंदकाननम् ॥ महाश्मशानं सर्वेषां बीजानां परमूषरम् ॥ ६ ॥ महाशयनसुप्तानां जंतूनां प्रतिबोधकम् ॥ संसारसागरावर्तपतज्जंतुतरंडकम् ॥ ७ ॥ यातायातातिसंखिन्नजंतुविश्राममंडपम् ॥ अनेकजन्मगुणितकर्मसूत्रच्छिदाक्षुरम् ॥ ८ ॥ सच्चिदानंदनिलयं परब्रह्मरसायनम् ॥ सुखसंतानजनकं मोक्षसाधनसिद्धिदम् ॥ ९ ॥ प्रविश्य क्षेत्रमेतत्स ईशानो जटिलस्तदा ॥ लसन्निशूलविमलरश्मिजालसमाकुलः ॥ १० ॥

जलार्णवौ तयोः ॥ ५ ॥ क्षेत्रं विशिनष्टि निर्वाणेति त्रिभिः ॥ महातिभूतानि श्मशवीभूयशानं शेरतेऽस्मिन्निति महाश्मशानम् ॥ तदुक्तम् ॥ इमं शब्देन शवः प्रोक्तः शानं शयनमुच्यते इति ॥ बीजानां कर्मणा मूषरमनुद्भवहेतुम् ॥ ६ ॥ महाशयनसुप्तानां मात्मा ज्ञानजृम्भितानां जंतूनां प्रतिबोधकं ज्ञानजनकम् ॥ संसारसागरावर्ते संसाररूपस्य समुद्रस्य जलस्थानीयानां रागादीनामावर्ते भ्रमे पततां जंतूनां तरंडकं वेलारूपमित्यर्थः ॥ यद्वा तरंडकं महानौकास्वरूपं पटमं भाषया तरंडो नाम अपि गलोजय इति दर्शनात् (?) ॥ ७ ॥ गमनागमनाभ्यामति संखिन्नानां जंतूनां विश्राममंडपं कैवल्यैकगृहम् ॥ अनेकजन्मभिर्गुणितानि ग्रथितानि यानिकर्मरूपाणि सूत्राणि ते पांडिदायाश्छेदनस्य क्षुरमतितीक्ष्णधारं शस्त्रविशेषः ॥ विच्छेदकमित्यर्थः ॥ ८ ॥ सच्चिदानंदलक्षणस्य विश्वेश्वरस्य निलयमाश्रयम् ॥ परब्रह्मचासौरसश्चेति ॥ रसो वै सः रसो ह्येवायं लब्धवानंदी भवतीति श्रुतेः ॥ ९ ॥ प्रविश्येति ॥ सप्रसिद्धः पूर्वोक्तो वा ॥ एतत् पूर्वोक्तविशेषणवि

शिष्टमेतत्क्षेत्रप्रविश्यमहालिङ्गमालुलोकेददर्शेतिद्वितीयेनान्वयः ॥ कथंभूतोजटिलोजटावान् ॥ शोभमानत्रिशूलस्यनिर्मलरश्मिसमूहेनव्याप्तः ॥ १० ॥ किंतुलिङ्गंयद्वैकुण्ठपरमेष्ठिनोर्यज्ञहिरण्यगर्भ
योर्महाहमहमिकायांमहानहंमहानहमितिस्मरन्वक्रियायाम् ॥ आदितःकालभैरवाध्यायेपूर्वमितिवा ॥ प्रादुगासप्रादुरभूत् ॥ ११ ॥ लिङ्गविशिनाष्टि ज्योतिरितिचतुर्भिः ॥ ज्योतिर्मयीभिर्माला
भिर्देदीप्यमानाभिःपुष्पादिमालाभिस्तेजःपुंजैर्वाचतुर्दिक्षुव्याप्तमित्यर्थः ॥ वृंदारकादेवाक्रुष्यश्वतेषांवृदैःसमूहैर्निरंतरमर्च्यमानमित्यन्वयः ॥ १२ ॥ सिद्धानांकापिलादीनांयोगिनांचसनकादीनां
स्तोमैःसमूहैश्चनिरंतरमर्च्यमानम् ॥ गंधर्वैर्निरंतरंगीयमानंचचारणैर्देवानांस्तुतिपाठकैर्निरंतरंस्तूयमानंचेत्यर्थः ॥ १३ ॥ अंगहारैर्नृत्यैरुर्वश्यादिभिरनेकधासेव्यमानम् ॥ नागकन्या
भिर्मणिदीपकैर्मणिरूपैःप्रदीपैःसततंनीराज्यमानंनीराजनंप्राप्यमाणम् ॥ १४ ॥ विद्याधरकिन्नरांगनाभिःकालत्रयंव्याप्यकृतमंडनंभूषणंस्य कृतानिमंडनानिसर्वतोभद्रादीनिवायस्मैतत् ॥ अमरी
भिर्देवस्त्रीभिश्चमरीराजिभिश्चामरपंक्तिभिर्वीज्यमानंदेवांगनाभिश्चामरव्यजनैःसेव्यमानमित्यर्थः ॥ १५ ॥ अस्येतिअस्यप्रकृतस्यईशानस्यतल्लिङ्गंदृष्ट्वाइतिएतादृशीइच्छाभवत् ॥ कीदृशीत्याकांक्षायामाह ॥

आलुलोकेमहालिङ्गवैकुण्ठपरमेष्ठिनोः ॥ महाहमहमिकायांप्रादुरासयदादितः ॥ ११ ॥ ज्योतिर्मयीभिर्मालाभिःपरितःपरिवेष्टितम् ॥ वृंदैर्वृंदारकर्षाणां
गणानांचनिरंतरम् ॥ १२ ॥ सिद्धानांयोगिनांस्तोमैर्मर्च्यमानंचनिरंतरम् ॥ गीयमानंचगंधर्वैःस्तूयमानंचचारणैः ॥ १३ ॥ अंगहारैरप्सरोग्भिःसेव्यमा
नमनेकधा ॥ नीराज्यमानंसततंनागीभिर्मणिदीपकैः ॥ १४ ॥ विद्याधरीकिन्नरीभिस्त्रिकालंकृतमंडनम् ॥ अमरीचमरीराजिवीज्यमानमितस्ततः
॥ १५ ॥ अस्येशानस्यतल्लिङ्गंदृष्ट्वेच्छेत्यभवत्तदा ॥ स्नपयामिमहल्लिङ्गंकलशैःशीतलैर्जलैः ॥ १६ ॥ चखानचत्रिशूलेनदक्षिणाशोपकंठतः ॥ कुंडं
प्रचंडवेगेनरुद्रोरुद्रवपुर्धरः ॥ १७ ॥ पृथिव्यावरणांभांसिनिष्क्रांतानितदामुने ॥ भूप्रमाणादशगुणैर्यैरियंवसुधावृता ॥ १८ ॥ तैर्जलैःस्नापयां
चक्रेत्वत्स्पृष्टैरन्यदेहिभिः ॥ तुषारैर्जाज्यविधुरैर्जजपूकौघहारिभिः ॥ १९ ॥ सन्मनोभिरिवात्यच्छैरनच्छैर्व्यामवर्त्मवत् ॥ ज्योत्स्नावदुज्ज्वलच्छायैः
पावनैःशंभुनामवत् ॥ २० ॥ पीयूषवत्स्वादुतरैःसुखस्पर्शैर्गवांगवत् ॥ निष्पापधीवद्गंधैरेस्तरलैःपापिशर्मवत् ॥ २१ ॥ विजिताब्जमहागंधैःपाट
लामोदमोदिभिः ॥ अदृष्टपूर्वलोकानांमनोनयनहारीभिः ॥ २२ ॥

स्नपयामीति ॥ १६ ॥ चखानकुंडंवनितवान् ॥ कुत्र ॥ विश्वेशस्थानादक्षिणाशयाउपकंठतःकंडस्यसमीपमुपकंडंतस्मिन्विश्वेशस्यदक्षिणस्यांदिश्यतिसमीपइत्यर्थः ॥ १७ ॥ पृथिव्या
वरणांभांसिपृथिव्याद्वितीयावरणांभांसि ॥ कथंभूतानि ॥ भूप्रमाणात्पंचाशत्कोटिलक्षणादशगुणैर्यैर्भोभिर्जलैरियंवसुधावृतातानि ॥ १८ ॥ तैर्जलैःस्नापयांचक्रेइत्यन्वयः ॥ जलानिविशिनाष्टि
त्वत्स्पृष्टैरितिपादोनसप्तभिः ॥ तुषारैस्तुल्यैःशीतलैरित्यर्थः ॥ जाड्यविधुरैःजडस्यभावोजाड्यंतद्विधुरैर्ज्ञानैकस्वरूपैः ॥ जंजपूकौघहारिभिःपापानिकरध्वं
सिभिः ॥ १९ ॥ सतांमनोभिःसंतिसमीचीनानियानिमनांसितैरिवात्यच्छैरन्यतनिर्मलैः ॥ अनच्छैर्नीलीसदृशैर्व्यामवर्त्मवदाकाशमार्गैरिव ॥ नविद्यमानमच्छयेभ्यस्तैरितिवा ॥ अतुच्छै
रितिक्वचित् ॥ ज्योत्स्नावत्ज्योत्स्नाभिरिवोज्ज्वलच्छायाकांतियैर्वातैः ॥ पावनैःपवित्रैःशंभुनामवत्शिवनामभिरिव ॥ २० ॥ पीयूषवत्अमृतैरिवस्वादुतरैरत्यंतसुखादैः ॥ सुखंस्पर्शंशेषांतैः
गवांगवद्गवामंगैरिव ॥ निष्पापधीवत्निष्कलुषबुद्धिभिरिवगंधैरिवगावैः ॥ तल्लैश्चलैःपापिशर्मवत्पापिनांसुखैरिव ॥ २१ ॥ विजितास्तरस्कृतोऽब्जानांपद्मानांमहागंधैः ॥ पाटलायाःपाटलै

रिववायआमोदोहोर्गन्धोवातेनतस्मादपिवामोदितुंशीलंयेषाँतैः ॥ नदृष्टानिपूर्वैर्यैस्तेऽदृष्टपूर्वास्तेचेतेलोकाश्चतेषांमनोनेत्रहरणशीलैः ॥ २२ ॥ अज्ञानरूपतापसन्तप्रप्राणिप्राणानांमुखपरभ्रमणशीलैः ॥
 अधिदुग्धघृतमधुशर्कराणांकुंभैर्यत्स्नानंततोप्यतिफलंप्रददतीतिथयैः ॥ २३ ॥ श्रद्धोपस्पृष्टमाचमितुंशीलंयेषाँतेषांहृदयेगुलिंगत्रितपहेतुभिर्लिंगत्रितयजनकैः ॥ अज्ञानमविद्यातदेगतिमिरमंयका
 रस्तत्राकैस्तत्राशकैरित्यर्थः ॥ ज्ञानस्पदानेप्रदानेनितरादायकैःप्रदायकैः ॥ निदानकैरितिपाठेआदिकारणैरित्यर्थः ॥ २४ ॥ विश्वभर्तुर्विश्वेशस्यकांतायाउमायाःपार्वत्याःस्पर्शानुमुखादप्यानेसुखमातिश
 यितसुखंकर्तुंशीलंयेषाँतैः ॥ महावभृथसुस्नानेभ्योमहावभृथशोभनस्नानात्सकाशाद्दामहर्तांशुद्धिविधातुंशीलंयेषाँतैः ॥ २५ ॥ सहस्रधारैरसंख्याताधश्छिद्रैः ॥ सहस्रमुखावयवधारैरितिवा ॥ सहस्र
 अज्ञानतापसंतप्रप्राणिप्राणैरक्षिभिः ॥ पंचामृतानांकलशैःस्रपनातिफलप्रदैः ॥ २३ ॥ श्रद्धोपस्पृश्लिङ्गदयलिंगत्रितयहेतुभिः ॥ अज्ञानतिमिरार्का
 भैर्ज्ञानदाननिदायकैः ॥ २४ ॥ विश्वभर्तुरुमास्पर्शमुखातिसुखकारिभिः ॥ महावभृथसुस्नानमहाशुद्धिविधायिभिः ॥ २५ ॥ सहस्रधारैःकलशैःसई
 शानोघटोद्भव ॥ सहस्रकृत्वःस्रपयामाससंहृष्टमानसः ॥ २६ ॥ ततःप्रसन्नोभगवान्विश्वात्माविश्वलोचनः ॥ तमुवाचतदेशानंरुद्रंरुद्रवपुर्धरम् ॥ २७ ॥
 तवप्रसन्नोस्मीशानकर्मणानेनसुव्रत ॥ गुरुणानन्यपूर्वेणममातिप्रीतिकारिणा ॥ २८ ॥ ततस्त्वंजटिलेशानवरंब्रूहितपोधन ॥ अदेयंनतवास्त्यद्यमहो
 द्यमपरायण ॥ २९ ॥ ॥ ईशानउवाच ॥ ॥ यदिप्रसन्नोदेवेशवरयोग्योस्म्यहंयदि ॥ तदेतदतुलंतीर्थतवनाम्नास्तुशंकर ॥ ३० ॥ ॥ विश्वेश्वरउवाच ॥
 त्रिलोक्यांयानितीर्थानिभूभुवःस्वःस्थितान्यपि ॥ तेभ्योखिलेभ्यस्तीर्थेभ्यःशिवतीर्थमिदंपरम् ॥ ३१ ॥ शिवंज्ञानमितिब्रूयुःशिवशब्दार्थचिंतकाः ॥
 तच्चज्ञानंद्रवीभूतमिहमेमहिमोदयात् ॥ ३२ ॥ अतोज्ञानोदनामैतत्तीर्थंत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ अस्यदर्शनमात्रेणसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ३३ ॥ ज्ञानोदती
 र्थसंस्पर्शादश्वमेधफलंलभेत् ॥ स्पर्शनाचमनाभ्यांचराजसूयाश्वमेधयोः ॥ ३४ ॥ फल्गुतीर्थेनरःस्नात्वासंतर्प्यचपितामहान् ॥ यत्फलंसमवाप्नोति
 तदत्रश्राद्धकर्मणा ॥ ३५ ॥ गुरुपुण्यासिताष्टम्यांव्यतीपातोयदाभवेत् ॥ तदात्रश्राद्धकरणाद्गुणकोटिगुणंभवेत् ॥ ३६ ॥ यत्फलंसमवाप्नोतिपितृन्सं
 तर्प्यपुष्करे ॥ तत्फलंकोटिगुणितंज्ञानतीर्थेतिलोदकैः ॥ ३७ ॥ सन्निहत्यांकुरुक्षेत्रेतमोग्रस्तेविवस्वति ॥ यत्फलंपिंडदानेनतज्ज्ञानोदेदिनेदिने ॥ ३८ ॥
 पिंडनिर्वपणंयेषांज्ञानतीर्थेसुतैःकृतम् ॥ मोदंतेशिवलोकेतेयावदाभूतसंष्टवम् ॥ ३९ ॥ अष्टम्यांचचतुर्दश्यामुपवासीनरोत्तमः ॥ प्रातःस्नात्वाथपी
 तांभस्त्वंतर्लिंगमयोभवेत् ॥ ४० ॥

धारैःकलशैरितिव्यधिकरणेवातृतीये ॥ धारासमानार्थोधारशब्दोप्यस्ति ॥ २६ ॥ २७ ॥ अनेनकुंडोद्धृतजलस्नानेन ॥ गुरुणामहत्तरेण ॥ नविद्यतेऽन्यस्त्वत्तःपूर्वोयस्मिंस्तेनपूर्वत्वदन्येनानाहतेनेत्यर्थः ॥
 यद्वा नविद्यतेऽन्यत्पूर्वयस्मात्प्रथमोत्पन्नेनेत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ शिवशब्दार्थकथयन्ज्ञानोदमितिनानांमंत्रनिर्दिशति शिवमितिसार्धेन ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ फल्गुतीर्थे
 गयांतर्गते ॥ ३५ ॥ अमावास्यायुक्तोरविवासरोव्यतीपातोयोगविशेषोवा ॥ गुरुपुण्यासिताष्टम्यांव्यतीपातोयोगोयदाभवेदित्येकंवाक्यम् ॥ ३६ ॥ पुष्करेचित्रकूटदेशांतर्गतपारियात्रपर्वताविदूरे ॥ ३७ ॥
 सन्निहत्यांरामहृदे ॥ सप्तम्यर्थेद्वितीया ॥ सन्निहत्यांप्राप्येतिशेषइतिवा ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ अष्टम्यांचचतुर्दश्यामुपवासीनरोत्तमः ॥ पीत्वेतिवापाठः ॥ तुष्यवतंतर्लिंगमयोभवेदेवेत्यर्थः ॥ ४० ॥

चुलुकत्रयंगं दूषत्रयम् ॥ ४१ ॥ ईशानतीर्थे ईशानकृते तीर्थज्ञानोदे ॥ विशेषादिशेषेण ॥ ४२ ॥ श्रीलिंगविश्वेशमीशानेश्वरं वा ज्ञानेश्वरं वा ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ तारयतीति तारकं तदाख्यं तन्नाम
कम् ॥ ४५ ॥ क्षयेतु नश्येत् ॥ ज्ञानोदेक्षीयत इति पाठे ज्ञानोदविषये स्मरणान्नश्यतीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ शाकिनी डाकिन्यवांतरभेदः ॥ श्रोटींगाः प्रेतविशेषाः ॥ मोटिंगा इति पाठे स एवार्थः ॥ गुर्जरदेशे
प्रसिद्धाः ॥ कालकर्णीराक्षस्यवांतरभेदः ॥ ४७ ॥ द्वितीयकचतुर्थकाः द्वाहिकचतुर्थाहिकज्वरविशेषाः ॥ उक्षणादभ्युक्षणात् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ निर्वृतिं ब्रह्मानंदमाप्तवान् जीवन्मुक्तो
बभूवेत्यर्थः ॥ ५२ ॥ ईशानस्य तज्जलप्राशनद्वारा स्वानंदावाप्तिरित्येतन्नातिचित्रं प्राकृतानामपि तदर्शनादितिकथयितुमिति हासमवतारयति ॥ कलशोद्भवेति ॥ ५३ ॥ तन्यतेवंशोऽनयेति तनया ॥

एकादश्यामुपोष्यात्र प्राश्राति चुलुकत्रयम् ॥ हृदये तस्य जायंते त्रीणि लिंगान्यसंशयम् ॥ ४१ ॥ ईशानतीर्थेयः स्नात्वा विशेषात् सोमवासरे ॥ संतर्प्य देवर्षिं
पितृन्दत्त्वादानं स्वशक्तिः ॥ ४२ ॥ ततः समर्च्य श्रीलिंगं महासंभारविस्तरैः ॥ अत्रापि दत्त्वानानार्थान्कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ ४३ ॥ उपास्य संध्यां ज्ञानो
देयत्पापं काललोपजम् ॥ क्षणेन तदपाकृत्य ज्ञानवाञ्छायते द्विजः ॥ ४४ ॥ शिवतीर्थमिदं प्रोक्तं ज्ञानतीर्थमिदं शुभम् ॥ तारकाख्यमिदं तीर्थमोक्षतीर्थमिदं
ध्रुवम् ॥ ४५ ॥ स्मरणादिपि पापौघो ज्ञानोदस्य क्षयेद्भुवम् ॥ दर्शनात्स्पर्शनात्स्नानात्पानाद्धर्मादिसंभवः ॥ ४६ ॥ डाकिनी शाकिनी भूतप्रेतवेतालरा
क्षसाः ॥ ग्रहाः कूश्मांडश्रोटींगाः कालकर्णी शिशुग्रहाः ॥ ४७ ॥ ज्वरापस्मारविस्फोटद्वितीयकचतुर्थकाः ॥ सर्वप्रशममायांति शिवतीर्थजलेक्षणात् ॥
॥ ४८ ॥ ज्ञानोदतीर्थपानीयैर्लिंगं स्नापयेत्सुधीः ॥ सर्वतीर्थोदकैस्तेन ध्रुवं संस्नापितं भवेत् ॥ ४९ ॥ ज्ञानरूपो ह मेवात्र द्रवमूर्तिविधाय च ॥ जाड्य
विध्वंसनं कुर्यात्कुर्यात्ज्ञानोपदेशनम् ॥ ५० ॥ इति दत्त्वा वराच्छंभुस्तत्रैवांतरधीयत ॥ कृतकृत्यमिवात्मानं सोप्यमंस्तत्रिशूलभृत् ॥ ५१ ॥ ईशानोज
टिलोरुद्रस्तत्प्राश्य परमोदकम् ॥ अवाप्तवान्परं ज्ञानं येन निर्वृतिमाप्तवान् ॥ ५२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ कलशोद्भवचित्रार्थमिति हासं पुरातनम् ॥
ज्ञानवाप्यांहिय दृत्तं तदाख्यामिनिशामय ॥ ५३ ॥ हरिस्वामीति विख्यातः काश्यामासीद्विजः पुरा ॥ तस्यैका तनया जाता रूपेणाऽप्रतिमाभुवि ॥ ५४ ॥
न स मार्शलसंपत्त्या तस्याः काचन भूतले ॥ कलाकलापकुशला स्वरेण जितकोकिला ॥ ५५ ॥ न नारीतादृगस्तीह नामरीकिन्नरीन च ॥ विद्याधरीन नो
नागीगंधर्वीनासुरीन च ॥ ५६ ॥ सर्वसौंदर्यनिलया सर्वलक्षणसत्त्वनिः ॥ अधिशेते ध्रुवं ध्वांतं तन्मौलिं ब्रध्रसाध्वसात् ॥ ५७ ॥ तदास्यं शरणं यातो मन्ये
दर्शभयाच्छशी ॥ दिवापि न त्यजेत्तां तु त्रस्तश्चंडमरीचितः ॥ ५८ ॥ तद्भ्रमराजीवगंडपत्रलतांतरे ॥ उदंचयंच दुड्डीन गतेरभ्यासभाजिनी ॥ ५९ ॥

तां विशिनाष्टि रूपेणेति सपादपंचदशभिः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ तादृगिति सर्वत्र संबध्यते ॥ किन्नरीति चेति पाठे इति चेति पक्षांतरे ॥ ५६ ॥ खनिर्गर्तः आश्रय इत्यर्थः ॥ तन्मौलितत्के शमित्यर्थः ॥
एतेन केशानां नीलता सूचिता ॥ ब्रध्रसाध्वसात्सूर्यभयात् ॥ ५७ ॥ दर्शभयादमावास्यायां नाशभयादित्यर्थः ॥ दिवापि अपिशब्दान्नक्तमपि ॥ चंडमरीचितः सूर्यात् ॥ ५८ ॥ तस्याभ्रहृदशो
सुध्वंस्थो मालीगंडयोः कपोलयोर्यत्पत्रमलं करणविशेषस्तदेव लता तस्या अभ्यंतरे मध्ये उदंचंती ऊर्ध्वगच्छंती न्यंचंती अधोगच्छंती च या उड्डीन गतिः खगगतिः क्रियाविशेषस्तस्या अभ्यासभाजिनी सादृश्यमा

जिनीआवृत्तिभाजिनीतिवा ॥ भ्रमराजीवभ्रमरपांक्तारिवेति सर्वत्रोपक्षा ॥ उदंचदित्यादिपृथग्वा ॥ उदंचदित्यादिभाजिनीवेत्यर्थः ॥ ५९ ॥ तच्चारुलोचनक्षेत्रे तस्याश्चारुलोचनयोः क्षेत्रम्
उपनासाभूलंतस्मिस्तत्समीपइत्यर्थः ॥ खंजनौखंजरीदौ ॥ शारदीशरत्संबंधिनीम् ॥ निर्विशेतेप्राप्तुः ॥ एतेनलोचनयोराह्लादकारित्वंसूचितम् ॥ यद्वा कंब्रह्मखंब्रह्मेति श्रुतेः खंब्र
ह्मानंदमुखरूपदर्शनेन जनयतइति खंजनौसर्वेषां लोचने तस्याश्चारुरूपेक्षेत्रविचरंतौ पश्यंतौ सदैव शारदीप्रीतिं प्राप्नुतइत्यर्थः ॥ ६० ॥ शोभनादंतायस्याः सासुदती तस्यारदनश्रेणी छिदेषु दंतपंक्तिरूपेषु पत्रे
षु विषमेषुणा कामेन यादृशीकांचनीरेखाविहिता इदौ चंद्रे एतावती ईदृशी कलारेखाकेत्यर्थः ॥ ६१ ॥ तस्यारदनवाससी द्वे ओष्ठौ प्रायो बाहुल्येन मदनभूपालस्य हर्म्ये गृहेयानिरत्नानितान्यंतरेययोस्ते तथेवे
तिलुप्तोपमेत्यर्थः ॥ ६२ ॥ तस्याः कंबुवत्कंठरेखा त्रितयस्य व्याजेन छलेन कामः स्वर्गादौ स्त्रियामेपारेखा कचिन्नेति तस्याः सर्वाधिक्यार्थं शपथं करोतीवेत्यर्थः ॥ ६३ ॥ तस्यावक्षोरुहद्वयं
मदनमहीपतेर्लसत्पटकुटीद्वयं शोभमानवस्त्रगृहद्वयमिति शंके आशंके ॥ वस्त्रेणाच्छादितत्वात् ॥ कथंभूतम् ॥ अनर्घ्यरत्नकोशाढ्यममूल्यसुखरत्नसंचयसंपूर्णम् ॥ ६४ ॥ नतभ्रुवस्तस्या

तच्चारुलोचनक्षेत्रे विचरंतौ च खंजनौ ॥ सदैव शारदीप्रीतिं निर्विशेते निजेच्छया ॥ ६० ॥ सुदत्यारदनश्रेणी छिदेषु विषमेषुणा ॥ विहिताकांचनीरेखा किंदावे
तावती कला ॥ ६१ ॥ प्रायो मदनभूपालहर्म्यरत्नांतरे शुभे ॥ जितप्रवालमुच्छाये तस्यारदनवाससी ॥ ६२ ॥ स्वर्गे मर्त्ये च पाताले नैपारेखा कचिच्छ्रियाम् ॥
तत्कंठरेखा त्रितयव्याजेन शपते स्मरः ॥ ६३ ॥ शंके चित्तभुवोराज्ञोलसत्पटकुटीद्वयम् ॥ अनर्घ्यरत्नकोशाढ्यं तस्यावक्षोरुहद्वयम् ॥ ६४ ॥ अनंगभू
नियमतोऽदृश्ये मध्येन तभ्रुवः ॥ रोमालीलक्षिकामूर्ध्वा मिव यष्टिं विधिव्यधात् ॥ ६५ ॥ तस्यानाभीदर्शं प्राप्य कंदर्पोऽनंगतांगतः ॥ पुनः प्राप्नुमिवांगा
नितप्यते परमंतपः ॥ ६६ ॥ गुरुणैतन्नितं वेन महामन्मथदीक्षया ॥ भुविकेके युवानो न स्वाधीनाः प्रापिता दृशाम् ॥ ६७ ॥ ऊरुस्तंभेन चैतस्याः स्तंभव
त्कस्य नो मनः ॥ तस्तंभेन मुनेर्वापि सुवृत्तेन सुवर्तनम् ॥ ६८ ॥ पादांगुष्ठनखज्योतिः प्रभया कस्य न प्रभा ॥ विवेकजनिताऽध्वंसि मुने तस्यामृगीदृशः ॥
॥ ६९ ॥ साप्रत्यहं ज्ञानवाप्यां स्नायं स्नायं शिवा लये ॥ संमार्जनादिकर्माणिकुरुतेऽनन्यमानसा ॥ ७० ॥ तत्पादप्रतिबिंबेषु रेखाशष्पां कुरंचरन् ॥
नान्यद्वनांतरं यातिकाश्यां यूनां मनोमृगः ॥ ७१ ॥

अनंगभू नियमतः कामस्य स्थानपरिचयार्थं सप्तवितस्तिपरिमितस्य शरीरस्य मध्ये यददृश्यं वरांगं भगः तस्मिन् रोमाल्यारोमपंत्यालक्षिकामूर्ध्वा यष्टिमिव विधिर्ब्रह्माव्यधात् ॥ यथांधकारे स्थितं वस्तु यष्ट्या
लक्ष्यते तथाऽदृश्यं वरांगं लक्षितुं रोमावल्यायष्टिं व्यधादित्यर्थः ॥ ६५ ॥ नाभीदर्शनाभिगुहाम् ॥ अनेन निम्ननाभित्वंसूचितम् ॥ ६६ ॥ गुरुणा एतस्यानितं वेन महान्योमन्मथः कामस्त
स्य दीक्षया तद्विषयदीक्षानिमित्तेन भूलोके युवानो दृशानेत्राणां स्वाधीनाः सुष्ठु धनितानं प्रापितानां कारिता अपितु सर्वे प्रापिताः ॥ तन्नितं वैकदृश्यो युवानो बभूवुरित्यर्थः ॥ दशमिति पाठे दशां काम
दशाम् ॥ स्वाधीनाः स्वनितं वैकनिष्ठा इत्यर्थः ॥ कामदशां प्रापिता इत्येवा ॥ अन्यत्सर्वपूर्ववत् ॥ ६७ ॥ ऊरुस्तंभः ऊरुस्तंभः कदल्यादिरूपस्तेन मुनेर्मनशीलस्यापि कस्य मनो न तस्तंभे ॥ ब्रह्मा
कारादिवृत्तिवृत्तात्तस्तंभितं न निवर्तितमपितुस्तंभितमेवस्तंभवत् ॥ यथास्तंभेन स्थाण्वादिना गमनादिप्रतिबध्यते तद्वत् ॥ कीदृशेन ॥ सुवृत्तेन सुष्ठु वर्तुलेन ॥ कथंभूतं मनः ॥ सुवर्तनं शोभनवृत्तम्
॥ ६८ ॥ अध्वंसि ध्वंसिता ॥ शृंगाररसानिमग्नो माभूदिति संबोधयति मुनेर्देहस्य स्तंभे ॥ ६९ ॥ स्नायं स्नायं स्नायं ॥ ७० ॥ तत्पादेति ॥ काश्यां यूनां तरुणानां मन एव मृगो मनोमृगस्तस्याः

सुशीलायाः पादप्रतिविम्बेषु बालुकादिप्रदेशोत्थितेषु रेखाशष्पाङ्कुरैरेखात्मकपद्मवज्रादिरूपकोमलतृणाङ्कुरं चरन् आनन्दकाननरेखाशष्पाङ्कुरं वनं वा विहायान्यद्वनान्तरं स्थानं संयातीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ तदा
स्येति ॥ तस्या आस्यपङ्कजं मुखपद्मं हित्वा यूनाने त्राण्ये बालयस्तेषां मालया समूहे नलतां तरं नासे विनसे वितम् ॥ कथं भूतम् ॥ अप्यामोदप्रसूनयुक् आमोदप्रसूनैः सुगंधिपुष्पैर्युनक्तीति तथा तादृ-
शमपीत्यर्थः ॥ आसेवीति विसंधिरार्थः ॥ ७२ ॥ प्रक्षेप इत्यति ॥ शोभनं श्रवः श्रवणेन्द्रियं श्रवणं वायस्याः सा सुश्रवाः ॥ नादत्तेन गृह्णाति न शृणोतीति यावत् ॥ ७३ ॥ सुशीलानाम्ना ॥
तदेवार्थतो निर्वक्ति ॥ शीलसंपन्न इति ॥ रहस्यं कति ॥ तद्विरहातुरैस्तत्प्राप्त्यभावेन कातरैः ॥ बन्धचकार ॥ ७४ ॥ शीलेन सुचारित्रेण सहोजिता श्रीः शोभायस्याः सा ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

तदास्य पङ्कजं हित्वा यूनाने त्राणि मालया ॥ नलतां तरमासे विअप्यामोदप्रसूनयुक् ॥ ७२ ॥ सुलोचनापिसाकन्या प्रक्षेतास्य न कस्यचित् ॥ सुश्रवा अ-
पिसा बालानादत्ते कस्यचिद्वचः ॥ ७३ ॥ सुशीला शीलसंपन्नारहस्तद्विरहातुरैः ॥ प्रार्थितापि सुरूपाम्ब्यैर्नाभिलाषं बन्धसा ॥ ७४ ॥ धनैस्तस्याजनेता-
पियुवभिः प्रार्थितो बहु ॥ नाशकत्तां सुलीलां सदा तुंशी लोर्जितश्रियम् ॥ ७५ ॥ ज्ञानोदतीर्थं भजनात्सा सुशीला कुमारिका ॥ बहिरंतस्तदाऽद्राक्षीत् सर्व-
लिंगमयं जगत् ॥ ७६ ॥ कदाचिदेकदा तां तु प्रसुप्तां स दनाङ्गे ॥ मोहितो रूपसंपत्त्या कश्चिद्विद्याधरोऽहरत् ॥ ७७ ॥ व्योमवर्त्मनि तां रात्रौ यावन्मलयपर्व-
तम् ॥ सनिनीषति तावच्च विद्युन्माली समागतः ॥ ७८ ॥ राक्षसो भीषणवपुः कपालकृतकुण्डलः ॥ वसारुधिरलिप्ताङ्गः श्मश्रुलः पिङ्गलोचनः ॥ ७९ ॥
राक्षस उवाच ॥ ॥ मम दृग्गोचरं यातो विद्याधरकुमारक ॥ अद्य त्वामेतया सार्धं प्रेषयामि यमालयम् ॥ ८० ॥ इति श्रुत्वा तथा सा वाक्यं व्याघ्राघ्रातामृगीयथा ॥
चकंपेऽतीव संभीता कदलीदलवन्मुहुः ॥ ८१ ॥ निजघानत्रिशूले न रक्षो विद्याधरं च तम् ॥ विद्याधरकुमारोऽपि नितरां मधुराकृतिः ॥ ८२ ॥ तद्भीषणत्रि-
शूलेन भिन्नो रस्को महाबलः ॥ जघान मुष्टिघातेन वज्रपातोपमेतम् ॥ ८३ ॥ नरमांसवसामत्तं विद्युन्मालिनमाहवे ॥ चूर्णितो मुष्टिपातेन सोऽपतद्रसुधा-
तले ॥ ८४ ॥ राक्षसो मृत्युवशगो वज्रेणेव महीधरः ॥ विद्याधरोऽपि तच्छूलघातेन विकलीकृतः ॥ ८५ ॥ उवाच गद्गदं वाक्यं विघूर्णितविलोचनः ॥ प्रिये
मुधा समानीता सुशित्यर्थोक्तिमुच्चरन् ॥ ८६ ॥ जहौ प्राणात्रणे वीरस्तां प्रियां परितः स्मरन् ॥ ८७ ॥ अनन्यपूर्वसंस्पर्शसुखं समनुभूय सा ॥ तमेव च पातिं
मत्वा चक्रेशोकाग्नि सात्तनुम् ॥ ८८ ॥

सदनाङ्गे गृहाजिरे ॥ कदाचिदेकदा कस्मिंश्चित्काल इत्यर्थः ॥ सुप्तां मत्तां प्रमत्तां वारहो यत्रोपगच्छति ॥ स पापिष्ठो विवाहानां पैशाचः कथितोऽष्टम इति पैशाचविवाहस्य निन्दितत्वात् नाम ग्रहण-
मकृत्वा कश्चिदित्युक्तम् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ वसामेदः ॥ श्मश्रुलोदीर्घचिबुकलोमा ॥ ७९ ॥ मम विद्युन्मालिनो दृग्गोचरं नेत्रविषयं यातो गतः ॥ दृग्गोचरं चिरं यात इति पाठे चिरं बहु-
कालेन ॥ ८० ॥ व्याघ्रेणाघ्राता भक्षणार्थं विषयीकृता ॥ ८१ ॥ रक्षो राक्षसः ॥ चकारोऽप्यर्थे रक्ष इत्यनेन संबध्यते ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ चूर्णितश्चूर्णयामास ॥ ८४ ॥ ८५ ॥
स्वैर्व्यजनैश्च मिलित्वा षडक्षरनाम्नोऽर्घोक्तिः सुश्र ॥ उच्यते तां मुच्चरन् ब्रुवन् ॥ प्राणान् जहौ ॥ सुशीतीति पाठश्चित्यः ॥ ८६ ॥ परितः सर्वतोभावेन ॥ ८७ ॥ न विद्यतेऽन्यः पूर्वो यस्मात्सः

अनन्यपूर्वः सचासौसंस्पर्शश्चतजन्यमुखम् ॥ यद्वा नविद्यतेऽन्यत्पूर्वयस्मात्संस्पर्शसुखात्तथातच्चतत्संस्पर्शमुखंवेतितथा ॥ अनन्यपूर्वपुंस्पर्शेति कचित् ॥ चकारादेवंच ॥ शोकाग्निसाच्छोकाग्नौतुं
शरीरंचकेचकार ॥ शोकेनजहावित्यर्थः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ पणीकृतोग्लहत्वेनदत्तः प्राणोयेनसतथा ॥ जनुर्जन्म ॥ मलयकेतुस्तन्नाम्रः पितृतः ॥ ९० ॥ कर्णाटेविद्यानगरे ॥ ९१ ॥ माल्यकेतुर्नाम्ना ॥
अनंगः कामस्तस्येश्रीः शोभायस्यसः ॥ कामदेवइवातिसुन्दरइत्यर्थः ॥ पित्राकर्णाटेश्वरेण ॥ नाम्नाकलावती ॥ ९२ ॥ मलयजक्षोदं चंदनचूर्णम् ॥ बह्वमस्तबहुमेने ॥ ९३ ॥ नेपथ्यमलंकरणम् ॥
अनर्घ्यममूल्यम् ॥ गर्भसुन्दरीसाहाजिकरूपवती ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ औदीच्यउत्तरदिगुत्पन्नः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ प्राणदेवताविश्वनाथस्तल्लिगाधारत्वात्पट्यपितथाताम् ॥ स्वदेहम् ॥ अपिर्निश्चये ॥

लिंगत्रयशरीरिण्यास्तस्याः सान्निध्यतः सहि ॥ दिव्यवपुः समासाद्यराक्षसस्त्रिदिव्ययौ ॥ ८९ ॥ रणेपणीकृतप्राणोविद्याधरसुतोपिसः ॥ अंतोप्रियांस्मर
न्यापजनुर्मलयकेतुतः ॥ ९० ॥ ध्यायंतीसापितंबालाविद्याधरकुमारकम् ॥ विरहाग्नौविसृष्टासुः कर्णाटेजन्मभागभूत् ॥ ९१ ॥ सुतोमलयकेतोस्तांकाले
नपरिणीतवान् ॥ माल्यकेतुरनंगश्रीः पित्रादत्तांकलावतीम् ॥ ९२ ॥ सापिप्राग्वासनायोगाल्लिगार्चनरतासती ॥ हित्वामलयजक्षोदंविभूतिंबह्वमस्तवै ॥
॥ ९३ ॥ मुक्तावैदूर्यमाणिक्यपुष्परागेभ्यएवसा ॥ मेनेरुद्राक्षनेपथ्यमनर्घ्यगर्भसुंदरी ॥ ९४ ॥ कलावतीमाल्यकेतुंपतिंप्राप्यपतिव्रता ॥ अपत्य
त्रितयंलेभेदिव्यभोगसमृद्धिभाक् ॥ ९५ ॥ एकदाकश्चिदौदीच्योमाल्यकेतुंनरेश्वरम् ॥ चित्रकृच्चित्रपटिकांचित्रांदर्शितवानथ ॥ ९६ ॥ तांतुचित्रपटीं
राजाकलावत्यैसमर्पयत् ॥ साथचित्रपटींरम्यांसंप्रहृष्टतनूरुहा ॥ ९७ ॥ मुहुर्मुहुः प्रपश्यंतीरहसिप्राणदेवताम् ॥ विसस्मारस्वमपिचसमाधिस्थेवयो
गिनी ॥ ९८ ॥ क्षणमुन्मील्यनयनेकृत्वानेत्रातिथिंपटीम् ॥ तर्जन्यग्रमथोत्क्षिप्यस्वात्मानंसमबोधयत् ॥ ९९ ॥ संभेदोयमसेरम्यउपलोलार्कमग्रतः ॥
उपश्रीकेशवपदंवरणैषासरिद्वरा ॥ १०० ॥ स्वर्गेप्रार्थितसंस्पर्शासैषास्वर्गतरंगिणी ॥ उदग्बहाभिलष्यंतियांदिवोद्युसदः सदा ॥ १ ॥ अलक्ष्यामोक्षलक्ष्मी
र्यावेदंतेपरिपठयते ॥ विमुक्तयेसतांसैषाश्रीमतीमणिकर्णिका ॥ २ ॥ मरणंमंगलयत्रसफलंयत्रजीवितम् ॥ स्वर्गस्तृणायतेयत्रसैषाश्रीमणिकर्णिका ॥
॥ ३ ॥ यत्रसंपत्तिसंभारान्विश्राण्यनिधनेच्छया ॥ यतिव्रतंसमालंब्यतिष्ठतेमूलकंदभुक् ॥ ४ ॥

चकारादगृहादिकंच ॥ ९८ ॥ उन्मील्यविकचय ॥ नेत्रातिथिनेत्रगोचरम् ॥ ९९ ॥ उपलोलार्कलोलार्कसमीपे ॥ उपश्रीकेशवपदंश्रीकेशवस्थानस्यसमीपे ॥ १०० ॥ स्वर्गेप्रार्थितसंस्पर्शेत्यस्या
यभावः ॥ यद्यपिस्वर्गतरंगिणीगंगास्वर्गेवर्ततेएवतथापिकाश्यधिकरणिकायाउदग्बहायाअतिशयितत्वेनदुर्लभत्वात्स्वर्गेप्रार्थितसंस्पर्शेत्युक्तमिति ॥ उदग्बहाउत्तरवाहिनी ॥ दिवोद्युसदः स्वर्गसंबंधि
नोदेवाइत्यर्थः ॥ १ ॥ अलक्ष्यावाङ्मनसयोरगोचरा ॥ सतांतस्यामुत्सृष्टदेहानाम् ॥ सतीतिकचित्पाठः ॥ २ ॥ मंगलहेतुत्वान्मंगलम् ॥ सफलंमुक्तिलक्षणफलहेतुत्वात् ॥ ३ ॥ यत्रयस्यां
स्थल्यांस्थानेवासंपत्तिसंभारान्धनस्तोमान्निधनेच्छयामरणवांछयाविश्राण्यदत्त्वायतिव्रतंविरागाहिंसादिलक्षणंसमालंब्याश्रित्यमूलकंदभुक्मुकृतीजनस्तिष्ठतेतिष्ठतिसैषाश्रीमणिकर्णिकेतिपूर्वेणाग्रिमेण

वापञ्चानामन्वयः ॥ तत्रमूलकंदयोरपिडापिडाकारतयाभेदः ॥ तिष्ठतेमोक्षकामुकाइतिकचित्पाठः ॥ ४ ॥ यत्रमृतान्प्रतिमुक्तिमार्गदर्शयन्हरोवर्ततइतिशेषः ॥ कथंभूतः ॥ स्वमौलिबालचं
द्रेणसहस्रगंगामार्गमाणः ॥ अधिकारिभेदेनसारूप्यमुक्तिदानार्थस्वाशिरःस्थचंद्रादिकंवाऽन्विष्यमाणइत्यर्थः ॥ मार्गमाणोऽधियमाणइतिवा ॥ ५ ॥ दुर्वारन्तस्वज्ञानमंतरेणाविनश्वरंप्रतारयति नाशयति ॥
शंकल्याणं करोतीतिशंकरः ॥ तदेवाह ॥ यतःकर्णधारात्सन्मार्गप्रापकान्मृताअप्यमृतायंतमुक्ताभवांति ॥ विरुद्धालंकारोयम् ॥ मृत्वापुनर्नजायन्तइत्यर्थः ॥ मृतानराइत्यन्वयः ॥ नराइ
त्यधिकारप्रदर्शनार्थनवन्येषांपरिसंख्यार्थम् ॥ कृमिकीटानामपिमुक्तिश्रवणात् ॥ ६ ॥ संसारसारपदवीसंसाररूपदृढमार्गःयत्रादवीयसीअदूरेस्यात् ॥ तत्रहेतुमाह ॥ कर्णेजपादिति ॥ कर्णे
दक्षिणकर्णेतारकंजपतीतिकर्णेजपस्तस्मात् ॥ पुनःकीदृशात् ॥ करुणावरुणालयात्तदयासमुद्रात् ॥ ७ ॥ तेनराइत्यन्वयः ॥ भवमहादेवम् ॥ ८ ॥ यद्वलेनयस्याःप्रभावात् ॥ कृतांतंयमम् ॥ ९ ॥
अर्धोवाष्पआत्मनोयत्पत्नीति ॥ आत्मावैजायतेपुत्रइतिचश्रुतेर्निजंदेहमित्यनेनस्त्रीपुत्रदेहयोरपिसंग्रहः ॥ अतएवसपत्नीकइत्युक्तम् ॥ पुत्रस्यत्वत्यंतबालत्वादेवानुल्लेखः ॥ व्यक्रीणात्विक्रीतवान् ॥

यत्रत्रिमार्गगंगामार्गमाणोमृतान्हरः ॥ स्वमौलिबालचंद्रेणमुक्तिमार्गंप्रदर्शयन् ॥ ५ ॥ संसारंयत्रदुर्वारंप्रतारयतिशंकरः ॥ मृताअप्यमृतायंतकर्णधारा
द्यतो नराः ॥ ६ ॥ संसारासारपदवीयत्रस्याददवीयसी ॥ कर्णेजपान्महेशानात्करुणावरुणालयात् ॥ ७ ॥ अनेकभवसंभूतप्रभूतसुकृतैर्नराः ॥ कर्णेजपं
भवयत्रलभंतेभवापहम् ॥ ८ ॥ स्वीकृत्यक्षेत्रसंन्यासंयद्वलेनमहाधियः ॥ तृणकृतांतंमन्यंतेसेयंश्रीमणिकर्णिका ॥ ९ ॥ तृणीकृत्यनिजंदेहंयत्रराज
पिसत्तमः ॥ हरिश्चंद्रःसपत्नीकोव्यक्रीणाद्भूरियंहिसा ॥ ११० ॥ अभिलष्यंतियत्रयमपिवैकुण्ठवासिनः ॥ सैकतंमृदुलंतल्पंसैषाश्रीमणिकर्णिका ॥
॥ ११ ॥ अनेकजन्मजनितकर्मसूत्रनियंत्रणम् ॥ उन्मुच्ययत्रमुक्ताःस्युःसैषाश्रीमणिकर्णिका ॥ १२ ॥ सत्यलोकेऽपियेलोकास्तेऽर्थयंतिनिरंत
रम् ॥ यामहोदीर्घनिद्रायैसेयंश्रीमणिकर्णिका ॥ १३ ॥ अयंहिसकुलस्तंभोयत्रश्रीकालभैरवः ॥ क्षेत्रपापकृतःशास्तिदर्शयंस्तीव्रयातनाम् ॥ १४ ॥
अन्यत्रविहितपापंनश्येत्काशीनिरीक्षणात् ॥ काश्यांकृतानांपापानांदारुणेयंतुयातना ॥ १५ ॥ कपालमोचनंतीर्थमेतत्तदपिपावनम् ॥ कपालंपतितंयत्र
विधेर्भैरवपाणितः ॥ १६ ॥ ऋणत्रयाद्रिमुच्यंतेयत्रस्नातानरोत्तमाः ॥ तीर्थविशुद्धिजनकंतदेतद्वृणमोचनम् ॥ १७ ॥

हीत्यनेनमार्कंडेयादिपुराणागमप्रसिद्धिद्योतयति ॥ ११० ॥ यत्रत्यंयत्रस्थंसैकतंवालुकामयंमृदुलंकोमलंतल्पंशयनमित्यर्थः ॥ ११ ॥ नियंत्रणबंधनम् ॥ १२ ॥ अर्थयंतिप्रार्थयंति ॥ अहोआश्चर्यं ॥
दीर्घनिद्रायैकैवलयावाप्त्यै ॥ १३ ॥ क्षेत्रपापकृतःक्षेत्रपापकारिणोमनुष्यान् ॥ बहिःकृतानांपापानांक्षेत्रप्रवेशमात्रेणैवोपक्षयात् ॥ १४ ॥ ननु नाविमुक्तेनरःकश्चिन्नरकंयातिकिल्बिषी ॥ ईश्वरानुगृ
हीताहिसर्वेयांतिपरांगतिमितिलोकोक्तेःकथमिदंसंगच्छतइतिस्वयमेवाशंक्याहान्यत्रेति ॥ तुशब्दाद्यमयातनातोपीयंयातनाऽधिकेतिध्वनितम् ॥ दारुणारुद्रयातनेतिक्वचित् ॥ तत्ररुद्रःकालभैरवएव ॥
लंगवचनेतुक्लिबपीत्यत्रान्यत्रेतिज्ञातव्यम् ॥ यमयातनाविषयोवानरकशब्दः ॥ १५ ॥ तदपीत्यपिशब्दादन्यदपितीर्थोत्तरंपावनमितिध्वनितम् ॥ १६ ॥ ऋणत्रयाद्देवर्षिपितृणामृणादित्यर्थः ॥
विशुद्धिजनकमंतःकरणशोधकम् ॥ १७ ॥

प्रणवाख्यमिति वाच्यवाचकयोरभेदोपचारात् ॥ अकारोकारमकारविंदुनादाः पंचायतनानितैरुपेतस्तदाश्रयः ॥ १८ ॥ एतदेवाह ॥ अश्वेत्येकेन ॥ १९ ॥ मत्स्योदरीनदी ॥ तथाचब्राह्मे ॥ अथामावपिपूर्वस्तुनंदीमत्स्योदरीमुने ॥ जगामाथददर्शासौस्नायमानामथोर्वशीमिति ॥ यत्स्नातोयस्यांस्नातः ॥ जातुकदाचित् ॥ १२० ॥ त्रिलोचनंसारूप्यमुक्तिभाजम् ॥ तुशब्दआश्रये ॥ अपिनिजक्रमेदेशांतरस्थितमित्यनेन संबध्यते ॥ २१ ॥ दुर्वासा अपि अक्षांतिसारसर्वस्वोप्यतिक्रोधनोपीत्यर्थः ॥ तथाचोक्तं वैष्णवे ॥ अक्षांतिसारसर्वस्वंदुर्वाससमवेहिमामिति ॥ अनेन क्रोधाद्या विष्टानमनधिकारिणामप्यत्र फलं भवतीति ध्वनितम् ॥ २२ ॥ निर्वचनपूर्वकं स्वर्लीनिशंकथयति ॥ स्वयमिति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ विनायकाविघ्नहेतवः ॥ २६ ॥ इयमिति ॥ क्षेत्राधिष्ठात्री

प्रणवाख्यं परं ब्रह्म यत्र नित्यं प्रकाशते ॥ स पंचायतनोपेतं अकारेशोयमद्भुतः ॥ १८ ॥ अश्वउश्चमकारश्चनादोविंदुश्चपंचमः ॥ पंचात्मकं परं ब्रह्म यत्र नित्यं प्रकाशते ॥ १९ ॥ एषामत्स्योदरीरम्यायत्स्नातोमानवोत्तमः ॥ मातुर्जातूदरदरीनविशेदेषनिश्चयः ॥ १२० ॥ त्रिलोचनोयं भगवान्कुर्यादेव त्रिलोचनम् ॥ निजभक्तं कृपायुक्तस्त्वपि देशांतरस्थितम् ॥ २१ ॥ असौ कामेश्वरो देवोयः कामान्पूरयेत्सताम् ॥ दुर्वासा अपि यत्रापि निजकाममहोदयम् ॥ २२ ॥ स्वयं लीनो महेशोत्रभक्तकामसमृद्धये ॥ तस्मात्स्वर्लीनसंज्ञास्य देवदेवस्य शूलिनः ॥ २३ ॥ वाराणस्यां महादेवोयः पुराणेषु पठ्यते ॥ क्षेत्राभिमानि भगवांस्तत्प्रासादोयमद्भुतः ॥ २४ ॥ असौ स्कंदेश्वरो देवः श्रद्धयाय द्विलोकनात् ॥ आजन्म ब्रह्मचर्यस्य फलमाप्नोति मानवः ॥ २५ ॥ विनायकेश्वरश्चायं सर्वसिद्धिप्रदायकः ॥ यत्सेवया प्रणश्यंति नृणां सर्वे विनायकाः ॥ २६ ॥ इयं वाराणसी देवी साक्षान्मूर्तिमयी शुभा ॥ यस्याविलोकनात्पुंसां भूयो नो गर्भसंभवः ॥ २७ ॥ पार्वतीश्वरलिंगस्य महदायतनं त्विदम् ॥ यत्र नित्यं महेशानो गौर्या सह विमुक्तिदः ॥ २८ ॥ एष भृंगीश्वरः श्रीमान्महापातकनाशनः ॥ जीवन्मुक्तोऽभवद्भृंगीयस्य लिंगस्य सेवया ॥ २९ ॥ चतुर्वेदेश्वरश्चैष चतुर्वेदधरो विधिः ॥ लभेद्यद्रीक्षणाद्रिप्रोवेदाध्ययनजं फलम् ॥ १३० ॥ यज्ञैः संस्थापितं चैतल्लिंगं यज्ञेश्वराभिधम् ॥ यदर्चनाल्लभेन्मर्त्यैः सर्वयागफलं महत् ॥ ३१ ॥ पुराणेश्वरनामैतल्लिंगमष्टादशांगुलम् ॥ अष्टादशानां विद्यानां स्यादाधारोयदीक्षणात् ॥ ३२ ॥ धर्मशास्त्रेश्वरश्चायं स्मृतिभिश्च प्रतिष्ठितः ॥ स्मृत्यध्ययनजं पुण्यं यद्विलोकनतो भवेत् ॥ ३३ ॥

देवतेत्यर्थः ॥ २७ ॥ आयतनं स्थानं गृहमिति यावत् ॥ २८ ॥ जीवन्मुक्तोऽभवद्भृंगीति ॥ तथाचवासिष्ठं वचनम् ॥ एतद्व्रतत्रयं रामपुराचंद्रार्धमौलिना ॥ भृंगीशायतुसंप्रोक्तं येनासौ विज्वरः स्थित इति ॥ २९ ॥ चतुर्वेदाधरतीति तथा ॥ चतुर्वक्त्रधर इति क्वचित् ॥ विदधातीति विधिः सर्वोत्पादक इत्यर्थः ॥ १३० ॥ ३१ ॥ अष्टादशांगुलं तिर्यगूर्ध्वमष्टादशांगुलपरिमितमित्यर्थः ॥ तदुपयोगमाहाष्टादशेति ॥ ३२ ॥ प्रतिष्ठितः स्थापितः ॥ प्रलंबित इति पाठे आश्रित इत्यर्थः ॥ ३३ ॥

सर्वेषां जाड्यमज्ञानं तद्विनाशकृत् ॥ यद्वा सर्वजाड्यं भूलाविद्यातूलारूपं तद्विनाशकृदिति ॥ विशुद्धिदमंतःकरणशुद्धिदमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ विभर्तिधारयति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ पुरायुगे सत्ययुगे ॥ ३७ ॥ त्रिपुरेशस्य त्रिपुरस्थेशस्येत्यर्थः ॥ त्रिपुरैः त्रिपुरस्थैः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ हृतिप्रसिद्धौ ॥ हीतिपाठेपिसएवार्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ खर्वविनायकः खर्वनामा गणाधिपः ॥ तर्हि खर्वत्वात् खर्वफलदएव किंनेत्याह ॥ अखर्वसिद्धिदइति ॥ शेषेणानंतेन ॥ ४५ ॥ संवर्तवह्निना संकर्षणमुखानलेन ॥ शंखपंचजननामानमसुरम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

सारस्वतमिदं लिंगं सर्वजाड्यविनाशकृत् ॥ सर्वतीर्थेश्वरं लिंगमेतत्सद्यो विशुद्धिदम् ॥ ३४ ॥ शैलेश्वरस्य लिंगस्य मंडपोयं महाद्रुतः ॥ सर्वेषां रत्नजातानां यो विभर्ति परां श्रियम् ॥ ३५ ॥ सप्तसागरसंज्ञं वै लिंगमेतन्मनोहरम् ॥ यद्वीक्षणाल्लभेन्मर्त्यः सप्ताब्धिस्नानजं फलम् ॥ ३६ ॥ असौ मंत्रेश्वरः श्रीमान्मंत्रजाप्यफलप्रदः ॥ सप्तकोटिमहामंत्रैः स्थापितो यः पुरायुगे ॥ ३७ ॥ त्रिपुरेशस्य लिंगस्य पुरः कुंडमिदं महत् ॥ त्रिपुरैः खानितं पूर्वं त्रिपुरारिप्रियं परम् ॥ ३८ ॥ इदं बाणेश्वरं लिंगं सहस्रभुजपूजितम् ॥ द्विभुजस्यापि बाणस्य सहस्रभुजहेतुकम् ॥ ३९ ॥ वैरोचनेश्वरश्चैष पुरः प्रह्लादकेशवात् ॥ बलिकेशवनामा सावेपनारदकेशवः ॥ १४० ॥ आदिकेशवपूर्वेण त्वयमादित्यकेशवः ॥ भीष्मकेशवनामा सौदत्तात्रेयेश्वरस्त्वयम् ॥ ४१ ॥ दत्तात्रेयेश्वरात् पूर्वमेव आदिगदाधरः ॥ भृगुकेशवनामा सावेपवामनकेशवः ॥ ४२ ॥ नरनारायणावेतौ यज्ञवाराहकेशवः ॥ विदारनारसिंहो यंगोपीगोविंद एष ह ॥ ४३ ॥ एष लक्ष्मीनृसिंहस्य प्रासादो रत्नकेतनः ॥ यस्य प्रसादात् प्रह्लादः पदमैद्रमवाप्तवान् ॥ ४४ ॥ अखर्वसिद्धिदः पुंसामेष खर्वविनायकः ॥ शेषमाधवनामा सौशेषेण स्थापितः पुरा ॥ ४५ ॥ यस्य भक्तानदह्यंते त्वपि संवर्तवह्निना ॥ शंखमाधवनामा सौशंखं हत्वा त्रसंस्थितः ॥ ४६ ॥ इदं सारस्वतं स्रोतः परं ब्रह्मरसायनम् ॥ सरस्वत्या महानद्याः संगमो यत्र गंगया ॥ ४७ ॥ यत्रा प्लुतानराभूयः संभवन्ति न भूतले ॥ श्रीविंदुमाधवस्त्वेष साक्षाल्लक्ष्मीपतिः परः ॥ ४८ ॥ श्रद्धया यनमन्मर्त्यो न वसेद्भवे श्मनि ॥ न दारिद्र्यमवाप्नोति व्याधिभिर्नाभिभूयते ॥ ४९ ॥ विंदुमाधवभक्तो यस्तं यमोपिनमस्यति ॥ प्रणवात्मा य एकोऽस्ति नादविंदुस्वरूपधृक् ॥ १५० ॥ अमूर्तं यत्परं ब्रह्म विंदुमाधव एव सः ॥ एतत्पंचनदं तीर्थं पंचब्रह्मात्मसंज्ञकम् ॥ ५१ ॥ यत्र स्नातो न गृहीयाच्छरीरं पांचभौतिकम् ॥ एषा सामं गलागौरी काश्यां परममंगलम् ॥ ५२ ॥ यत्प्रसादाद्वाप्नोति नरोऽत्र च परत्र च ॥ मयूखादित्यसंज्ञो यं रश्मिमाली तमोपहः ॥ ५३ ॥

॥ १५० ॥ पंचनदपदार्थमाह ॥ पञ्चेति ॥ अकारोकारमकारविंदुनादाः किरणाधूतपापा सरस्वती गंगायमुनानद्यो वा सद्योजातवामदेवाघोरतत्पुरुषेशानसंज्ञावा पंचब्रह्माणस्तदात्मकं तत्संज्ञकं तत्स्वरूपनामकम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ यस्याः प्रसादाच्चरः परममंगलमाप्नोति सैवामंगलागौरीत्यन्वयः ॥ रश्मिमाली सूर्यः ॥ तमोपहोऽज्ञाननाशकः अंधकारध्वंसको वा ॥ ५३ ॥

गभस्तीशदतिपुंस्त्वमार्षम् ॥ दिव्यमहःस्वप्रकाशंज्योतिस्तत्प्रदम् ॥ मृकंडुसुनुनामार्कंडेयेन ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ किरणमालिनः सूर्यस्य ॥ पातकधावनंपापस्यशोधनंशकामितियावत् ॥ ५६ ॥
॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कपयोवानराः ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ निर्वचनपूर्वकंरत्नेश्वरलिंगंदर्शयति ॥ यानीति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ कृत्तिवासेश्वरस्येत्यत्रादंतत्वमार्षम् ॥ ६६ ॥ लिंगात्म

गभस्तीशोमहालिंगमेतद्विव्यमहःप्रदम् ॥ मृकंडुसुनुनाप्यत्रतपस्तप्तपुरामहत् ॥ ५४ ॥ लिंगंसंस्थाप्यपरमंस्वनाम्नायुःप्रदंपरम् ॥ किरणेश्वरनामैत
ल्लिंगत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ ५५ ॥ सकृन्नतमिदंलोकंनयेत्किरणमालिनः ॥ धौतपापेश्वरंलिंगमेतत्पातकधावनम् ॥ ५६ ॥ निर्वाणनरसिंहोयंभक्त
निर्वाणकारणम् ॥ मणिप्रदीपनागोयंमहामणिविभूषणः ॥ ५७ ॥ यदर्चनान्नरोजातुननागैःपरिभूयते ॥ कपिलेशमिदंलिंगंकपिलेनप्रतिष्ठितम् ॥
॥ ५८ ॥ मुच्यंतेकपयोप्यस्यदर्शनात्किमुमानवाः ॥ प्रियव्रतेश्वरंलिंगंमहदेतत्प्रकाशते ॥ ५९ ॥ यस्यार्चनाल्लभेज्जंतुःप्रियत्वंसर्वजन्तुषु ॥ इदमायतनं
श्रेष्ठंमणिमाणिक्यनिर्मितम् ॥ १६० ॥ श्रीमतःकालराजस्यकलिकालार्तिहारिणः ॥ निजभक्तंजनंपातियःपापात्पापभक्षणः ॥ ६१ ॥ क्षेत्रवि
प्रकरणपापान्यातयन्यातनाशतैः ॥ इयंमंदाकिनीरम्यातपस्तप्तुमिहागता ॥ ६२ ॥ काशीवासमुखंप्राप्यनाद्यापिदिवमीहते ॥ स्नात्वात्रसंतर्प्यपि
तृच्छ्राद्धंकृत्वाविधानतः ॥ ६३ ॥ नरोननरकंपश्येदपिदुष्कृतकर्मकृत् ॥ यानिकानिचलिंगानिकाश्यांसंतिसहस्रशः ॥ ६४ ॥ रत्नभूतमिदंतुल्लिंगं
रत्नेश्वराभिधम् ॥ रत्नेश्वरप्रसादेनभुक्त्वारत्नान्यनेकशः ॥ ६५ ॥ पुरुषार्थमहारत्नंनिर्वाणंकोनलब्धवान् ॥ कृत्तिवासेश्वरस्यैषामहाप्रासादनिर्मितिः ॥
॥ ६६ ॥ यादृष्ट्वापिनरोदूरात्कृत्तिवासःपदंलभेत् ॥ सर्वेषामपिलिंगानामौलित्वंकृत्तिवाससः ॥ ६७ ॥ ॐकारेशःशिखाज्ञेयालोचनानित्रिलोचनः ॥
गोकर्णभारभूतेशौतत्कर्णौपरिकीर्तितौ ॥ ६८ ॥ विश्वेश्वराविमुक्तौचद्रावेतौदक्षिणौकरौ ॥ धर्मेशमणिकर्णेशौद्रौकरौदक्षिणेतारौ ॥ ६९ ॥ कालेश्वरकपर्दी
शौचरणावतिनिर्मलौ ॥ ज्येष्ठेश्वरोनितंबश्चनाभिर्वैमध्यमेश्वरः ॥ १७० ॥ कपर्दोस्यमहादेवःशिरोभूषाश्रुतीश्वरः ॥ चंद्रेशोहृदयंतस्यआत्मावीरेश्वरः
परः ॥ ७१ ॥ लिंगंतस्यतुकेदारःशुक्रंशुक्रेश्वरंविदुः ॥ अन्यानियानिलिंगानिपरःकोटिशतानिच ॥ ७२ ॥ ज्ञेयानिनखलोमानिवपुषोभूषणान्यपि ॥
यावेतौदक्षिणौहस्तौनित्यनिर्वाणदौहितौ ॥ ७३ ॥

कविश्वेश्वरशरीरंकथयति सर्वेषामित्यारभ्य यावेतावित्यतःप्राक्तनेनग्रन्थेन ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ धर्मेशमणिकर्णेशावित्यत्रांतिमपदेदावंतत्वमार्षम् ॥ ६९ ॥ १७० ॥ आत्माऽहंकारः ॥ ७१ ॥ कोटि
शतेभ्यःपराणिपरःकोटिशतानि अनंतानीत्यर्थः ॥ ७२ ॥ यावैतौविश्वेश्वराऽविमुक्तेश्वरावित्युक्ताऽनुवादोऽन्यत्प्रष्टुम् ॥ तदेवाह नित्येतिपादत्रयेण ॥ स्थितिसमयेऽभयंनविद्यतेभयंयस्मात्तत्तारकं

वादत्वा ॥ नित्यं यन्निर्वाणं तद्वै नित्यं सर्वदा वा निर्वाणप्रदावित्युत्तरेणान्वयः ॥ हीति श्रुतिप्रसिद्धिद्योतयति ॥ ७३ ॥ पितृलिंगं पित्रीश्वरम् ॥ ७४ ॥ ईशी ईश्वरी चित्रघण्टा चासावीशी चेत्येकं पदं वा ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ विश्वभुजा विश्वबाहुका वंदीनाम्ना ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ स्रोतस्तीर्थं गंगायां प्रवाहरूपं वा ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ १८० ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ४४ ॥ चतुस्त्रिंशत्तमेऽध्याये सर्वपापैकहारके ॥ ज्ञानवापी प्रशंसा च वर्ण्यते मरदुर्लभा ॥ १ ॥ ज्ञानवाप्याः प्रशंसां वक्तुं पुनरपि चित्रपटीदर्शनमेव प्रस्तावयति ॥ पुनरिति ॥ १ ॥ मणिकर्णिकाया आधिक्यद्योतनार्थं पुनः प्रशंसा माह संसारेत्यादिना ॥ अपसव्येन दक्षिणेन ॥ अपसर्पेणेति पाठोऽपदेयानां भयं रहिततयांतःकरणस्वास्थ्यार्थं दूरीकृतसर्पेण हस्तेन श्रुतिदक्षिणकर्णं

जंतूनामभयंदत्त्वा पततां मोहसागरे ॥ इयं दुर्गा भगवती पितृलिंगमिदं परम् ॥ ७४ ॥ इयं हि चित्रघंटे शीघंटा कर्णद्वयदस्त्वयम् ॥ इयं साललिता गौरी विशालाक्षी यमद्रुता ॥ ७५ ॥ आशाविनायकस्त्वेष धर्मकूपो यमद्रुतः ॥ यत्र पिंडाग्नौ दत्त्वा पितृन् ब्रह्मपदं नयेत् ॥ ७६ ॥ एषा विश्वभुजा देवी विश्वैकजननी परा ॥ असौ वंदी महादेवी नित्यं त्रैलोक्यवंदिता ॥ ७७ ॥ निगडस्थानपिजनान्पाशान्मोचयति स्मृता ॥ दशाश्वमेधिकं तीर्थमेतत्रैलोक्यवंदितम् ॥ ७८ ॥ यत्राहुतित्रयेणापि अग्निहोत्रफलं लभेत् ॥ प्रयागाख्यमिदं स्रोतः सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ॥ ७९ ॥ अशोकाख्यमिदं तीर्थं गंगाकेशवण्वै ॥ मोक्षद्वारमिदं श्रेष्ठं स्वर्गद्वारमिदं विदुः ॥ १८० ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वार्द्धे ज्ञानवापीवर्णनं नाम त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ पुनर्दर्शय त्वं गीचित्रपट्यां घटोद्भव ॥ स्वर्गद्वारात्पुरोभागे श्रीमतीं मणिकर्णिकाम् ॥ १ ॥ संसारसर्पदष्टानां जंतूनां यत्र शंकरः ॥ अपसव्येन हस्तेन ब्रूते ब्रह्मस्पृशच्छ्रुतिम् ॥ २ ॥ न कापिलेन योगेन न सांख्येन न च ब्रूते ॥ यागतिः प्राप्यते पुंभिस्तां दद्यान्मोक्षभूरियम् ॥ ३ ॥ वैकुण्ठे विष्णुर्भवने विष्णुभक्तिपरायणाः ॥ जपेयुः सततं मुक्त्यै श्रीमतीं मणिकर्णिकाम् ॥ ४ ॥ हुत्वा अग्निहोत्रमपि च यावज्जीवं द्विजोत्तमाः ॥ अंते श्रयंते मुक्त्यै यांसेयं श्रीमणिकर्णिका ॥ ५ ॥ वेदान्पठित्वा विधिवद्ब्रह्मयज्ञरता भुवि ॥ यां श्रयंति द्विजामुक्त्यै सेयं श्रीमणिकर्णिका ॥ ६ ॥ इष्ट्वा क्रतून्पितृपाबहून्पर्याप्तदक्षिणान् ॥ श्रयंते श्रेयसेधन्याः प्रांतेऽधि मणिकर्णिकम् ॥ ७ ॥ सीमंतिन्योपि सततं पतिव्रतपरायणाः ॥ मुक्त्यै पतिमनुब्रज्य श्रयंति मणिकर्णिकाम् ॥ ८ ॥ वैश्या अपि च सेवंते न्यायोपार्जितसंपदः ॥ धनानि साधुसात्कृत्वा प्रांते श्रीमणिकर्णिकाम् ॥ ९ ॥

स्पृशन् ब्रह्म ब्रह्मज्ञानं ब्रूते ॥ कथयतीत्यर्थः ॥ २ ॥ कापिलेन देवदूत्यै स्वमात्रे श्रीकापिलप्रोक्तेन सांख्येनात्मानात्मविवेकेन ॥ ३ ॥ यां मणिकर्णिकां जपेयुः सेयं मोक्षभूरिति पूर्वाक्रियाया अनुषंगः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ब्रह्मयज्ञरता ज्ञानयज्ञरताः ॥ अतएव शंकराचार्यप्रभृतीनां मणिकर्ण्याश्रयणं श्रूयते ॥ यद्वा ब्रह्मवेदस्तद्यज्ञरता इत्यर्थः ॥ ६ ॥ मणिकर्णिकाया आधि अधिमणिकर्णिकं तदुपरीत्यर्थः ॥ ७ ॥ सीमंतिन्यो नार्यः पतिमनुब्रज्य मृतं भर्तारमनुपश्चादत्वाऽग्रावतु मरणं सह मरणं वा कृत्वेत्यर्थः ॥ ८ ॥ प्रांते साधुसात्कृत्वा सत्पात्रेभ्यो दत्त्वा यांसेवन्ते सेयं मोक्षभूरिति शेषः ॥ प्रांते सेवन्त इति वान्वयः ॥ ९ ॥

भजेयुर्भजन्ति ॥ १० ॥ ११ ॥ देवयज्ञपितृयज्ञमनुष्ययज्ञभूतयज्ञब्रह्मयज्ञादिति पञ्चयज्ञाः ॥ त्यजेयुस्त्यजन्ति ॥ १२ ॥ मणिकर्णीमुपासते इत्यादिपुण्यायोग्ययांयासेयंमोक्षभूरिति वा इमामिति वा बोद्धव्यम् ॥ १३ ॥ अनन्यसाधनांस्वतःसिद्धांस्वप्रकाशामिति वा ॥ मणिकर्णिकामन्तरेणनविद्यतेऽन्यत्साधनंयस्याःसातथातामिति वा ॥ १४ ॥ दंडयित्वेति ॥ तत्र मनोदण्डःप्राणायामः ॥ वाचोदंडो मौनम् ॥ कायदण्डोवृथाव्यापारराहित्यम् ॥ तथाचभागवतेभगवद्वचनम् ॥ मौनाऽनीहानिलायामादण्डावाग्देहचेतसाम् ॥ नह्येतेसन्ति यस्यांगवेणुभिर्नभवेद्यातिरिति ॥ नैःश्रेयसींचकैवल्यसंबन्धिनीम् ॥ १५ ॥ संन्यस्तेति ॥ अस्यविद्वद्विषयत्वादनन्येत्यस्यविविदुषुविषयत्वादपौनरुक्त्यम् ॥ १६ ॥ अनन्येत्यादिश्लोकत्रयोक्तमुपसंहरति ॥ शिखीति ॥ शिखीत्रिदंडी ॥ मुंडीएकदंडी ॥ जटीपाशुपतादिः ॥ कौपीनीकेवलकौपीनमात्रग्राही ॥ मुमुक्षुरितिसर्वेषांविशेषणम् ॥ अन्योवायःकश्चिन्मुमुक्षुः ॥ १७ ॥ १८ ॥ तुशब्दोक्तविशेषमाह ॥ हेलयेति ॥ १९ ॥ उभाभ्यामनशनव्रतत्यक्कापुत्रकलत्रादिसच्छूद्रान्यायमार्गगाः ॥ निर्वाणप्राप्तयेचैनांभजेयुर्मणिकर्णिकाम् ॥ १० ॥ यावज्जीवंचरंतोपिब्रह्मचर्यंजितेन्द्रियाः ॥ निःश्रेयसेश्रयं त्येनांश्रीमतींमणिकर्णिकाम् ॥ ११ ॥ अतिथीनपिसंतर्प्यपंचयज्ञरताअपि ॥ गृहस्थाश्रमिणोनेमांत्यजेयुर्मणिकर्णिकाम् ॥ १२ ॥ वानप्रस्थाश्रमयुजो ज्ञात्वानिर्वाणसाधनम् ॥ सन्नियम्येन्द्रियग्रामंमणिकर्णीमुपासते ॥ १३ ॥ अनन्यसाधनांमुक्तिज्ञात्वाशास्त्रैरनेकधा ॥ मुमुक्षुभिस्त्वेकदंडैःसेव्यतेमणिकर्णिका ॥ १४ ॥ दंडयित्वामनोवाचंकायंनित्यंत्रिदंडिनः ॥ नैःश्रेयसींश्रयंप्राप्तुंश्रयंतेमणिकर्णिकाम् ॥ १५ ॥ संन्यस्ताखिलकर्माणोदंडयित्वाचलं मनः ॥ एकदंडव्रतामुत्तयैभजेयुर्मणिकर्णिकाम् ॥ १६ ॥ शिखीमुंडीजटीवापिकौपीनीवादिगंबरः ॥ मुमुक्षुःकोनसेवेतमुक्तिदामणिकर्णिकाम् ॥ १७ ॥ तपःकर्तुंनशक्तायेदानंवादातुमक्षमाः ॥ योगाभ्यासविहीनायेतेषामेषाविमुक्तिदा ॥ १८ ॥ संत्युपायाःसहस्रंतुमुक्तयेनतथामुने ॥ हेलयैषायथादद्या त्रिर्वाणंमणिकर्णिका ॥ १९ ॥ अनशनव्रतभृतेत्रिकालाभ्यवहारिणे ॥ प्रातेदद्यात्समांमुक्तिमुभाभ्यांमणिकर्णिका ॥ २० ॥ यथोक्तमाचरेदेकोनिष्ठापाशुपतंव्रतम् ॥ निरंतरंस्मरेदेकोहृद्येनांमणिकर्णिकाम् ॥ २१ ॥ दृष्टात्रवपुषःपातेद्रयोश्चसदृशीगतिः ॥ तस्मात्सर्वविहायाशुसेव्यैषामणिकर्णिका ॥ २२ ॥ स्वर्गद्वारेविशेयुयैविगाह्यमणिकर्णिकाम् ॥ तेषांविधृतपापानांक्रापिस्वर्गोनदूरतः ॥ २३ ॥ स्वर्गद्वारंस्वर्गभूरेषामोक्षभूमणिकर्णिका ॥ स्वर्गापवर्गावत्रैवनोपरिष्ठात्रचाप्यधः ॥ २४ ॥ दत्त्वादानान्यनेकानिविगाह्यमणिकर्णिकाम् ॥ स्वर्गद्वारंप्रविष्टायेनतेनिरयगामिनः ॥ २५ ॥ स्वर्गापवर्गयोरर्थः कोविदैश्चनिरूपितः ॥ स्वर्गःसुखंसमुद्दिष्टमपवर्गोमहासुखम् ॥ २६ ॥

त्रिकालाभ्यवहारिभ्याम् ॥ चतुर्थ्याद्विचनमेतत् ॥ २० ॥ यथोक्तमितिसार्धंवाक्यम् ॥ निष्ठातात्पर्यंतत्पूर्वकंपाशुपतव्रतंनियमम् ॥ कीदृशम् ॥ यथोक्तंसनत्कुमारसंहितायांयथावत्प्रोक्तंविभूतिभिस्त्रिपुंड्रधारणादिरूपमेकआचरेदनुतिष्ठेत् ॥ एकोनिरंतरंहृद्येनांमणिकर्णिकांस्मरेत्तयोर्द्वयोरत्रमणिकर्ण्यावपुषःपातेसदृशीगतिर्दृष्टेत्यर्थः ॥ २१ ॥ फलितमाह तस्मादित्यर्थेन ॥ २२ ॥ २३ ॥ स्वर्गद्वारंस्वर्गस्यद्वाररूपास्वर्गभूमौक्षभूश्चैषामणिकर्णिकेत्यर्थः ॥ तस्मात्स्वर्गापवर्गावत्रैवमणिकर्णिकायामेवेनतूपरिष्ठादप्यधःक्रापीत्यर्थः ॥ स्वर्गदेतिपाठेस्वर्गमुखंतद्ददातीतितथा ॥ अत्रैवत्यस्यायंभावः ॥ अत्रैवस्वर्गमोक्षौप्राप्यापितप्राप्त्यैमूढाअन्यत्रयांत्यत्रकस्मान्नायांतीत्यनुक्रोशतिभगवान्कार्तिकेयइति ॥ २४ ॥ २५ ॥ स्वर्गापवर्गावत्रैवेतिस्वानुभवेनदर्शयितुंस्वर्गापवर्गयोरर्थ

माह ॥ स्वर्गोपवर्गयोरिति ॥ २६ ॥ इदानींतौदर्शयति मणिकर्णीतिद्वयाभ्याम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ ब्रह्मनालिकायामणिकर्णिकायाश्चिद्विद्माह ॥ स्वर्गद्वारादिति ॥ सौभाग्यंसौंदर्यभाग्यमै
श्वर्यादिषाड्गुण्यंतयोरैकनिधिसुख्यआश्रयःकाचिदपरिमेयगुणगहना ॥ एकामुख्या ॥ २९ ॥ द्रुहिणाश्चतुर्मुखाः ॥ जग्मुर्गताः ॥ नैत्येषाणामणिकर्णिकानएतिनगच्छतीत्यर्थः ॥
॥ ३० ॥ सन्तीति ॥ मणिकर्णिकांपरितोव्याप्यवेष्टयित्वेत्यर्थः ॥ तावन्तीतीर्थानिसंतियावद्भिस्तीर्थैस्तिलमात्रापि एकतिलपरिमितापिभूमिर्नविरलीकृताननिरवकाशीकृतेत्यर्थः ॥ ३१ ॥
कोपिपुंजीवःस्त्रीजीवोवेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ स्थूलमणिकर्णिकायाःप्रमाणमाह ॥ आमध्यादिति ॥ ३४ ॥ नगच्छतिनप्राप्नोति ॥ तत्रहेतुमाह ॥ एतदिति ॥ त्रिलोक

मणिकर्ण्युपविष्टस्ययत्सुखंजायतेसतः ॥ सिंहासनोपविष्टस्यतत्सुखंक्रशतक्रतोः ॥ २७ ॥ महामुखंयदुद्दिष्टंसमाधौविस्मृतात्मनाम् ॥ श्रीमत्यांम
णिकर्ण्यातत्सहजेनैवजायते ॥ २८ ॥ स्वर्गद्वारात्पुरोभागेदेवनद्याश्चपश्चिमे ॥ सौभाग्यभाग्यैकनिधिःकाचिदेकामहास्थली ॥ २९ ॥ यावन्तोभास्वतः
स्पर्शाद्भासन्तैकताःकणाः ॥ तावन्तोद्गुहिणाजग्मुर्नैत्येषामणिकर्णिका ॥ ३० ॥ संतितीर्थानितावन्तिपरितोमणिकर्णिकाम् ॥ यावद्भिस्ति लमात्रापिनभू
मिर्विरलीकृता ॥ ३१ ॥ यदन्वयेकोपिमुक्तःसंप्राप्यमणिकर्णिकाम् ॥ तद्वंश्यास्तत्प्रभावेणमान्याःस्वर्गौकसामपि ॥ ३२ ॥ तर्पिताःपितरोयेनसंप्राप्यम
णिकर्णिकाम् ॥ सप्तसप्ततथासप्तपूर्वजास्तेनतारिताः ॥ ३३ ॥ आमध्यादेवसरितआहरिश्चंद्रमंडपात् ॥ आगंगकेशवादाचस्वर्द्वारान्मणिकर्णिका ॥
॥ ३४ ॥ एतद्रजःकणतुलांत्रिलोक्यपिनगच्छति ॥ एतत्प्राप्त्यैप्रयततेत्रिलोकस्थोऽखिलोभवी ॥ ३५ ॥ कलावतीचित्रपटीपश्यन्तीत्यंमुहुर्मुहुः ॥ ज्ञानवा
पीददर्शयश्रीविश्वेश्वरदक्षिणे ॥ ३६ ॥ यदंबुसततंरक्षेदुर्वृत्ताहं डनायकः ॥ संप्रमोविभ्रमश्चासौदत्त्वाभ्रांतिंगरीयसीम् ॥ ३७ ॥ योष्टमूर्तिर्महादेवः
पुराणेपरिपठ्यते ॥ तस्यैषांबुमयीमूर्तिर्ज्ञानदाज्ञानवापिका ॥ ३८ ॥ नेत्रयोरतिथीकृत्यज्ञानवापींकलावती ॥ कदंबकुसुमाकारांबभारक्षणतस्तनुम् ॥
॥ ३९ ॥ अंगानिवेपथुंप्रापुःस्विन्नाभालस्थलीभृशम् ॥ हर्षबाष्पांबुकलिलेजातेतस्याविलोचने ॥ ४० ॥ तस्तंभगात्रलतिकामुखंवैवर्ण्यमापच ॥
स्वरोथगद्गदोजातोव्यभ्रंशत्तत्करात्पटी ॥ ४१ ॥

स्थस्त्रिलोकेवर्तमानः ॥ त्रिलोकीस्थइतिक्वचित् ॥ अखिलोभवीकृत्स्नःसंसारि ॥ अवनीमितिपाठेत्रिलोकस्थस्त्रिजगतीस्थोजनएतत्प्राप्त्यर्थमवनींप्रयततेपर्यटतीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
॥ ३७ ॥ रक्षणेहेतुमाह ॥ योष्टमूर्तिरिति ॥ पंचभूतसोमसूर्यात्मनःआत्मानंत्यक्त्वादीक्षितब्राह्मणांतावाष्टौमूर्तयः ॥ ३८ ॥ कदंबकुसुमाकारांकदंबकुसुमवद्गोमांचिताम् ॥ ३९ ॥
स्विन्नास्वेदाद्राश्लथद्रूपावा ॥ हर्षबाष्पांबुनाकलिलेव्यामिश्रे ॥ बाष्पांबुनेतिसामान्यविशेषभावान्नपौनरुक्त्यम् ॥ विलोचनेविशिष्टलोचनेइतिद्विवचनम् ॥ ४० ॥ तस्तंभनिश्चलाभूत् ॥

व्यञ्जदधःपपात ॥ ४१ ॥ स्वदेहम् ॥ सौषुतायांसुषुप्तसंवाधिन्याम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ साकंद्वकुपुमाकारत्वादिरुगवस्याः स्याः सातदवस्थाताम् ॥ विज्ञायतामवस्थामिति शेषः ॥ ४४ ॥
 पेशिदृष्टम् ॥ ४५ ॥ अयेति चेद्ध्ये ॥ इत्यनचेत्कथमिधमकांडाइनवसरात् ॥ लयलोपेपंचमी ॥ अकांडंप्राप्यपर्यमूमुहत्सर्वतोभावेन मोहं प्राप्तवतीत्यर्थः ॥ अतिपटीयसीमतिशयेन पटुतराम् ॥ ४६ ॥
 तन्मोहस्य निदानं सचासौ मोहश्च तस्यां वा मोहस्तन्मोहस्तस्य कारणम् ॥ उपचर्यते ण भिरित्युपचाराव्यजनादयस्ते रनाकुलमना बाधं यथा स्यात्तथा उपचरुपचारांश्चक्रुः ॥ ४७ ॥ उपचारानेव दर्शयति
 साक्षणं स्वविसस्मारकाहंकाहंनवेत्ति च ॥ सौषुतायां दशायां च परमात्मेव निश्चला ॥ ४२ ॥ अथ तत्परिचारिण्यस्त्वरमाणा इतस्ततः ॥ किं किं किमेतदे
 तत्किं पृच्छंति स्म परस्परम् ॥ ४३ ॥ तदवस्थां समालोक्य तां ताश्चतुरचेतसः ॥ विज्ञाय सात्त्विकैर्भावैरिदमूचुः परस्परम् ॥ ४४ ॥ भवांतरे प्रेमपात्रमेतथै
 शितु किंचन ॥ चिरात्तेन च संगत्य सुखमूच्छामि वापह ॥ ४५ ॥ अथ नेत्थं कथमियमकांडात्पर्यमूमुहत् ॥ प्रेक्षमाणारश्चित्रपटीमतिपटीयसीम् ॥ ४६ ॥
 तन्मोहस्य निदानं ताः सम्यगेव विचार्य च ॥ उपचरुर्महाशातैरुपचारैरनाकुलम् ॥ ४७ ॥ काचित्तां वीजयांचक्रे कदलीतालवृंतकैः ॥ विसिनीवल्यै
 रन्याधन्यां तां पर्यभूषयत् ॥ ४८ ॥ अमंदैश्चंदनरसैरभ्यर्षिचदमुंपरा ॥ अशोकपल्लवैरस्याः काचिच्छोकमनीनशत् ॥ ४९ ॥ धारामंडपधारांबुसीकरै
 स्तत्तनूलताम् ॥ इष्टार्थविरहग्लानां सिंचयामास काचन ॥ ५० ॥ जलार्द्रवाससाकाचिदेतस्यास्तनुमावृणोत् ॥ कर्पूरक्षोदजाले पैन्यास्तामन्वलेपयन्
 ॥ ५१ ॥ पद्मिनीदलशय्यांचकाचिद्वरचयन्मृदुम् ॥ काचित्कुलिशनेपथ्यंदूरीकृत्य तदंगतः ॥ ५२ ॥ मुक्ताकलापं रचयांचक्रे वक्षोजमंडले ॥ का
 चिच्छशिमुखीतांतुचंद्रकांतशिलातले ॥ ५३ ॥ स्वापयामास तन्वर्गीस्रवच्छीतांबुशीतले ॥ दृष्टोपचार्यमाणां तामित्थंबुद्धिशरीरिणी ॥ ५४ ॥ अति
 तापपरीतांगीताः सखीः प्रत्यभाषत ॥ एतस्यास्तापशांत्यर्थं जानेहं परमौषधम् ॥ ५५ ॥ उपचारानि मान्सर्वान्दूरीकुरुत माचिरम् ॥ अपतापां करोम्येनां
 सद्यः पश्यत कौतुकम् ॥ ५६ ॥ दृष्ट्वा चित्रपटीमेषासद्यो विह्वलतामगात् ॥ अत्रैव काचिदेतस्याः प्रेमभूरस्ति निश्चितम् ॥ ५७ ॥ अतश्चित्रपटीस्पर्शात्परितापं
 विहास्यति ॥ वाक्याद्बुद्धिशरीरिण्यास्ततस्तत्परिचारिकाः ॥ ५८ ॥ निधाय तत्पुरः प्रोचुः पटीं पश्य कलावति ॥ तवानंदकरीयत्र काचिदस्तीष्टे देवता ॥
 ॥ ५९ ॥ सापीष्टे देवतानां प्रातत्पटीदर्शनेन च ॥ सुधासेकमिव प्राप्य मूर्च्छां हित्वोत्थिता द्रुतम् ॥ ६० ॥ अवग्रहपरिम्लाना वर्षासौरैरिवौषधीः ॥
 पुनरालोक्यांचक्रे ज्ञानदां ज्ञानवापिकाम् ॥ ६१ ॥

काचिदित्यारभ्य सापीष्टेत्यतः प्राक्तनेन ॥ वृंतकैर्ग्यजनैः ॥ विसिनीवल्यैः पद्मिनीकटकैः ॥ पर्यभूषयद्रूपयांचकार ॥ ४८ ॥ अमंदैः स्निग्धैः ॥ अनानशन्नाशयामास ॥ ४९ ॥ ५० ॥
 कर्पूरक्षोदजाले पैन्यास्तनुमावृणोत् ॥ ५१ ॥ कुलिशनेपथ्यं वज्रालंकरणम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ बुद्धियुक्तं शरीरं वर्तते तस्याः सा बुद्धिशरीरिणी तिस्रान्वयासंज्ञा ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ माचि
 रंशीघ्रम् ॥ सत्वरमिति कचित् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तत्परिचारिकाः कलावत्याः सख्यः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ अवग्रहेण वृष्टिप्रतिघातेन सूर्यतापेनेति यावत् ॥ परिम्लाना ईषच्छुष्काः ॥

ओषधीरोषध्यः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ उपविश्वेश्वरं विश्वेश्वरसमीपे ॥ ६६ ॥ मध्येमार्गमार्गस्यमध्ये ॥ उपमलयाचलं मलयाचलसमीपे ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥
॥ ७२ ॥ ७३ ॥ निर्वेक्ष्यामो तितरां प्राप्स्यामः ॥ महाभोगादिति पाठे निर्वेक्ष्यामो निर्विण्णाभावेऽप्याम इत्यर्थः ॥ ७४ ॥ सा भक्तेभ्यो ज्ञानमुप्यते दीयतेऽनयेति ज्ञानवापीनाम्नायथार्थाख्या भवितुमर्हती

स्पृष्टा कलावती तां तु वापीं चित्रगतामपि ॥ लेभे भवांतरज्ञानं यथासीत् पूर्वजन्मनि ॥ ६२ ॥ पुनर्विचारयांचक्रे वापीमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ अहो चित्रगतापीयं सं
स्पृष्टा ज्ञानवापिका ॥ ६३ ॥ ज्ञानं मे जनयामास भवांतरसमुद्रवम् ॥ अथ तासां पुरोहृष्टा कथयामास सुंदरी ॥ ६४ ॥ निजं प्राग्भववृत्तांतं ज्ञानवापीप्रभावजम् ॥
॥ कलावत्युवाच ॥ ॥ एतस्माज्जन्मनः पूर्वमहं ब्राह्मणकन्यका ॥ ६५ ॥ उपविश्वेश्वरं काश्यां ज्ञानवाप्यां रमेमुदा ॥ जनको मे हरिस्वामी जनयित्री प्रियं
वदा ॥ ६६ ॥ आख्याममसु शीलेति मांच विद्याधरोऽहरत् ॥ मध्येमार्गं निशीथे तदोपमलयाचलम् ॥ ६७ ॥ रक्षसा सह तो वीरो रक्षसं सजघान ह ॥ रक्षो
पिमुक्तं शापात्तु दिव्यं वपुरवापह ॥ ६८ ॥ अवाप जन्मगंधर्वस्त्वसौ मलयकेतुतः ॥ कर्णाटनृपतेः कन्या बभूवा हं कलावती ॥ ६९ ॥ इति ज्ञानं ममोद्धृतं
ज्ञानवापीक्षणात्क्षणात् ॥ इति तस्यावचः श्रुत्वा सा पिबुद्धिं शरीरिणी ॥ ७० ॥ ताश्च तत्परिचारिण्यः प्रहृष्टा स्यास्तदाऽभवन् ॥ प्रोचुस्तां प्रणिपत्याथ पुण्य
शीलां कलावतीम् ॥ ७१ ॥ अहो कथं हि सालभ्यायत् प्रभावो यमीदृशः ॥ धिग्जन्मतेषां मर्त्येऽस्मिन् नैर्नैः क्षि ज्ञानवापिका ॥ ७२ ॥ कलावतिनमस्तुभ्यं
कुरुनोपि समीहितम् ॥ जनिं सफलयास्माकं नयनः प्रार्थ्य भूपतिम् ॥ ७३ ॥ अयं च नयि मोस्माकमद्यारभ्य कलावति ॥ निर्वेक्ष्यामो महाभोगान्दृष्ट्वा तां
ज्ञानवापिकाम् ॥ ७४ ॥ अवश्यं ज्ञानवापीसानाम्ना भवितुमर्हति ॥ चित्रं चित्रगतापीहया तव ज्ञानदायिनी ॥ ७५ ॥ ॐ कृत्य तासां वाक्यं सा स्वाकारं परि
गोप्य च ॥ प्रियाणि कृत्वा भूभर्तुः प्रस्तावज्ञान्यजिज्ञपत् ॥ ७६ ॥ कलावत्युवाच ॥ जीवितेशानमेव तत् किंचित्प्रियतरं क्वचित् ॥ त्वामासाद्य पतिं
राजन्प्राप्ताः सर्वे मनोरथाः ॥ ७७ ॥ एको मनोरथः प्रार्थ्यो ममास्त्यत्रार्यपुत्रक ॥ विचारपथमापन्नस्तवापि समहाहितः ॥ ७८ ॥ ममतु त्वदधीनायाः
सुदुष्प्रापतरो महान् ॥ तव स्वाधीनवृत्तेस्तु सिद्धप्रायो मनोरथः ॥ ७९ ॥ प्राणेश किं बहूक्तेन यदि प्राणैः प्रयोजनम् ॥ तदाभिलषितं देहि प्राणायास्यंत्यथा
न्यथा ॥ ८० ॥ प्राणेभ्योऽपि गरीयस्यास्तस्या वाक्यं निशम्य सः ॥ उवाच वचनं राजा तस्याः स्वस्यापि च प्रियम् ॥ ८१ ॥ राजोवाच ॥ ॥ नाहं प्रिये
तवादेयमिदं पश्यामि भामिनि ॥ प्राणा अपि मम क्रीतास्त्वया शीलकलागुणैः ॥ ८२ ॥

त्यर्थः ॥ ७५ ॥ ॐ कृत्यस्वीकृत्य स्वाकारं पटीदर्शनेन सा त्विकभावेन विशंशरीरं परिगोप्याच्छाद्य पूर्ववत्कृत्वेत्यर्थः ॥ व्यजिज्ञपद्विज्ञापयामास ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ आपन्नः प्राप्तः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥
अन्यथाभिलषितस्यादानेऽथानन्तरमेव प्राणायास्यंत्यन्वयः ॥ मेऽन्यथा क्वचित् ॥ ८० ॥ गरीयसः गरीयसः ॥ ८१ ॥ कीताः स्वाधीनाः कृता इत्यर्थः ॥ क्रांत इति वा पाठः ॥ कैः

को. ५. पु.

॥ १६३ ॥

शीलकलागुणैः शीलं सत्स्वभावः कलाश्चतुःषष्टिविधाः गुणाः पातिव्रत्याद्यास्तैः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ प्रार्थ्यप्रार्थनीयप्रार्थयितृणामभावादपितवाप्राप्यं नास्तीत्याह ॥ कइति ॥ प्रार्थ्योयाच्यः ॥ पृथ
गजनवत्प्राकृतलोकवत् ॥ नौआवयोः ॥ ८४ ॥ उक्तं विवृणोति ॥ देशइति ॥ देशोजनपदः ॥ कोशोभांडागारः ॥ बलं हस्त्यश्वरथपादातम् ॥ दुर्गवाक्षं पार्वतमौदकं कृत्रिमं च ॥ तत्र
वाक्षं वृक्षानिर्मितम् ॥ पार्वतं पर्वतनिर्मितम् ॥ पर्वतभवं वा ॥ औदकमुदकनिर्मितम् ॥ कृत्रिमं प्राकारादि ॥ यदन्यच्छत्रचामरादितत्सर्वं वदीयमेवमेममनकिंचित्किंतु स्वामिन इदं स्वाम्यंतन्मा
त्रमेवमस्ति ॥ ८५ ॥ तच्च मम स्वाम्यंतं त्वद्वदेते त्वां विनाऽन्यत्र ॥ अहमपि त्वदीय एवेत्यर्थः ॥ ८६ ॥ महीजानेः पृथ्वीभर्तुः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ जनिर्जन्म ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ नवि

अविलंबितमाचक्ष्वकृतं विद्विकलावति ॥ भवद्विधानां साध्वीनां मन्येऽप्राप्यं न किंचन ॥ ८३ ॥ कः प्रार्थ्यः प्रार्थनीयं किं को वा प्रार्थयिता प्रिये ॥ न पृथग्जनव
त्किंचिद्वर्तनं नौ कलावति ॥ ८४ ॥ देशः कोशो बलं दुर्गं यदन्यदपि भामिनि ॥ तत्त्वदीयं न मे किंचित् स्वाम्यमात्रमिहास्ति मे ॥ ८५ ॥ तच्च स्वाम्यं ममान्य
त्र त्वद्वदेते जीवितेश्वरि ॥ राज्यं त्यजेयं त्वद्वाक्यात्तृणीकृत्यापि मानिनि ॥ ८६ ॥ माल्यके तोर्महीजानेरिति वाक्यं निशम्य सा ॥ प्राह गंभीरया वाचा वचश्चारु
कलावती ॥ ८७ ॥ कलावत्युवाच ॥ नाथ प्रजासृजा पूर्वसृष्टानां नाविधाः प्रजाः ॥ प्रजाहिताय संसृष्टं पुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ ८८ ॥ तद्विहीना जनिर्गपि जल
बुद्बुदवन्मुधा ॥ तस्मादेकोपि संसाध्यः परत्रेह च शर्मणे ॥ ८९ ॥ यत्रानुकूल्यं दंपत्योस्त्रिवर्गस्तत्र वर्धते ॥ यदुच्यते पुरा विद्विरिति तत्तथ्यमीक्षितम् ॥ ९० ॥
मद्विधानां तु दासीनां शतं तैस्तीह मंदिरे ॥ तथापि निरग्रेमस्वामिनो मयि दृश्यते ॥ ९१ ॥ तव दास्यपि भोगाद्या किमु तां कस्थलीचरी ॥ तत्राप्यनन्यसं
पत्तिस्तत्र स्वाधीनभर्तृता ॥ ९२ ॥ विपश्चित्संचयेदर्थानिष्ठापूर्ताय कर्मणे ॥ तपोर्थमायुर्निर्विघ्नं दारांश्चापत्य लब्धये ॥ ९३ ॥ तवैतत्सर्वमस्तीह विश्वे
शानुग्रहात्प्रिय ॥ पूरणीयोऽभिलाषो मे यदितद्वच्च्यहं शृणु ॥ ९४ ॥ तूर्णं प्रहिणु मां नाथ विश्वनाथ पुरीं प्रति ॥ प्राणाः प्रयाताः प्रागेव वपुः शेषास्मि केवलम्
॥ ९५ ॥ माल्यके तुः कलावत्या इत्याकर्ण्य वचः स्फुटम् ॥ क्षणं विचार्य स्वहृदि राजा प्रोवाच तां प्रियाम् ॥ ९६ ॥ प्रिये कलावतियदितव गंतव्यमेव हि ॥
राज्यलक्ष्म्या नया किमेव लया त्वद्विहीनया ॥ ९७ ॥ नराज्यं राज्यमित्याहू राज्यश्रीः प्रेयसी ध्रुवम् ॥ सप्तांगमपि तद्वाज्यं तया हीनं तृणायते ॥ ९८ ॥
निःसपत्नं कृतं राज्यं भुक्ता भोगात्रिरंतरम् ॥ हृषीकार्थाः कृतार्थाश्च विधृता आधृतिः प्रिये ॥ ९९ ॥

यतेऽन्यायस्याः सा अनन्या अनन्या चासौ संपत्तिश्चेति तथा ॥ अपत्यसंपत्तिरितिकचित्पाठः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ प्रहिणु प्रस्थापय ॥ ९५ ॥ स्वहृदि स्वांतःकरणे ॥ सहदीतिकचित् ॥
सुहृदीति चान्यत्र ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ प्रेयसी प्रेमवती महिषी ॥ सप्तांगमिति ॥ स्वाम्यमात्यसुहृदोऽशराद्दुर्गबलानि चेति सप्तांगानि ॥ तृणायते तृणवदाचरति ॥ ९८ ॥ निरंतरं भो
गानुभुक्ता हृषीकार्था इन्द्रियार्थाश्च विषयाः कृतार्थाः कृता इति बहुवचनेन परिणमय पूर्वक्रियया संबन्धः ॥ जाता इति शेष इति वा ॥ भुक्ता भोगास्त्वया सहेतिकचित् ॥ आधृतिरासमंताद्वैर्यविशेषेण धृता

विधृतेत्यर्थः ॥ ९९ ॥ १०० ॥ प्रकृतीः पौरश्रेणीः ॥ १ ॥ पुत्राद्वत्नजातमर्थप्रगृह्येतिसंबन्धः ॥ पुत्रदत्तमिति पाठे स्पष्ट एवार्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ अवैतज्ञातवती ॥ ४ ॥ ५ ॥
व्रजंसमूहम् ॥ दुकूलानि पट्टवस्त्राणि ॥ ६ ॥ दीपोऽस्यास्तीति दीर्घादीनाधारयष्टिरित्यर्थः ॥ दीप्यादीनां त्रयाणां द्वन्द्वः ॥ दीर्घत्वमार्षम् ॥ ध्वजस्तंभयुक्ताः पताका ध्वजस्तंभपताकाः ॥
उल्लोचकानि चंद्रातपानि ॥ ७ ॥ न्यायार्जितंधनंसद्वनमुत्कृष्टधनं वा ॥ ८ ॥ तौर्यत्रिकमहोत्सवैः नृत्यगीतवादित्रपूर्वकैर्महोत्सवैः ॥ ९ ॥ आचमक्रिया आचमनक्रिया ॥ राज्याकलावत्या ॥ ११० ॥
उल्लोचकानि चंद्रातपानि ॥ ७ ॥ न्यायार्जितंधनंसद्वनमुत्कृष्टधनं वा ॥ ८ ॥ तौर्यत्रिकमहोत्सवैः नृत्यगीतवादित्रपूर्वकैर्महोत्सवैः ॥ ९ ॥ आचमक्रिया आचमनक्रिया ॥ राज्याकलावत्या ॥ ११० ॥

अपत्यान्यपिजातानिर्कैर्कर्तव्यमिहास्तिमे ॥ अवश्यमेवगंतव्याऽऽवाभ्यांवारणसीपुरी ॥ १०० ॥ माल्यकेतुःप्रियामित्थमाश्वास्यकृतनिश्चयः ॥
समाहूयचदैवज्ञानप्रकृतीःपरिपूज्यच ॥ १ ॥ पुत्रेराज्यंनिधायाथराजाकाशींप्रतस्थिवान् ॥ रत्नजातंकियदपिपुत्रादर्थप्रगृह्यच ॥ २ ॥ दृष्ट्वाविश्वेश्वरपुरीं
दृष्टुरोमानरेश्वरः ॥ मेनेकृतार्थमात्मानंसंसारंबुधिपारगम् ॥ ३ ॥ प्राग्जन्मवासनायोगात्सापिराज्ञीकलावती ॥ ग्रामांतरादागतेवपुरीमार्गानवैत्स्वयम्
॥ ४ ॥ मणिकर्णामथस्नात्वाभूरिदत्त्वाततोवसु ॥ विश्वेशमर्चयित्वाथरत्नजातैरनेकशः ॥ ५ ॥ दत्त्वातत्रापिरत्नानिगजानश्वान्गवां व्रजम् ॥ दुकूलानि
विचित्राणिपूजोपकरणानिच ॥ ६ ॥ सुवर्णरूप्यकलशान्दीपीदर्पणचामरान् ॥ ध्वजस्तंभपताकाश्चविचित्रोल्लोचकानिच ॥ ७ ॥ अथप्रदक्षिणी
कृत्यमुक्तिमंडपमाविशत् ॥ तत्रधर्मकथांश्रुत्वादत्त्वातत्रापिसद्दनम् ॥ ८ ॥ सायंतनींमहापूजांपुनःकृत्वाक्षितीश्वरः ॥ तत्रजागरणंकृत्वातौर्यत्रिकमहो
त्सवैः ॥ ९ ॥ अथप्रातःसमुत्थायकृत्वाशौचाचमक्रियाम् ॥ राज्ञ्याविनिर्दिष्टपथाज्ञानवार्पिंनृपोययौ ॥ ११० ॥ नृपःसार्धंकलावत्यातत्रसस्नौप्रहृष्टवत् ॥
अथपिंडान्सनिर्वाप्यसंतर्प्यश्रद्धयापितृन् ॥ ११ ॥ तत्ररूप्यसुवर्णादिपात्रेभ्यःप्रतिपाद्यच ॥ दीनांधकृपणानाथान्महोर्हरत्नजातकैः ॥ १२ ॥ प्रीण
यित्वानरपतिःपारणांकृतवांस्ततः ॥ संस्कार्यरत्नसोपानैर्ज्ञानवार्पिंकलावती ॥ १३ ॥ आबबंधरतितत्रसहभर्त्रातपस्विनी ॥ एकांतरोपवासैश्चकदा
चिञ्चत्यहोव्रतैः ॥ १४ ॥ षडहोभोजनैश्चापिपक्षार्धनियमैरथ ॥ पक्षांतरोपवासैश्चमासोपवसनादिभिः ॥ १५ ॥ चांद्रायणव्रतैःकृच्छ्रैर्भर्तुःशुश्रूषणैरपि ॥
निनायक्षणवत्कालमायुःशेषस्यसान्ध्या ॥ १६ ॥ एकदाज्ञानवाप्यांतुप्रातःस्नात्वोपविष्टयोः ॥ आगत्यजटिलःकश्चिद्विभूतिंदत्तवान्करे ॥ १७ ॥
उवाचचप्रसन्नास्यआशीर्भिरभिनंद्यच ॥ उत्तिष्ठतंप्रकुरुतंमहानेपथ्यमद्यवै ॥ १८ ॥ तारकोदयसंप्राप्तिर्भवित्रीवांक्षणादिह ॥ यावदित्थंसमाचष्टजटिलो
ऽप्रेतयोर्वचः ॥ १९ ॥ तावद्विमानमापन्नंसकृणात्किंकिणीगणम् ॥ पश्यतांसर्वलोकानांचन्द्रमौलिरथोरथात् ॥ १२० ॥ उत्तीर्यतच्छ्रुतिपुटेकिमपि
स्वयमादिशत् ॥ अनाख्यंयत्परंज्योतिरुच्चक्रामचतत्क्षणात् ॥ २१ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ महानेपथ्यं महदलंकरणम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ कणताशब्दवता किंकिणीगणेन सहितं सकणत्किंकिणीगणम् ॥ प्रकणत्किंकिणीगणमितिकचित् ॥ २० ॥ उत्तीर्थावतीर्या किमपि वाङ्मनसगोचरोऽप्यङ्गुष्ठान्नैकादशतद्विद्युद्विद्युत्तुल्यं ॥ उपवेष्टुमन्तरमनाख्यं यत्परं ज्योतिर्वाङ्मनसातीतं स्वप्रकाशं ब्रह्मतत्क्षणाच्छीघ्रमेवे

चक्रामप्राप्तवान् ॥ अर्थात्सकलावतीकोमाल्यकेतुरित्यर्थः ॥ अथवाअनाख्यमित्यादेःपूर्वेणैवान्वयः ॥ उपदेशानंतरंतद्विमानक्षणादुच्चक्रामऊर्ध्वमगमत् ॥ २१ ॥ तर्हि किंदेवोऽत्रैवस्थितवान्
नहोत्याह ॥ उद्योतयन्निति ॥ तेनैवविमानेननभोवर्त्मद्योतयन्देवश्चंद्रमौलिःस्वालंयंकैलासंययावित्यर्थः ॥ यद्वा नभोवर्त्मउद्योतयन्नद्विमानमुच्चक्रामेत्यन्वयः ॥ तर्हिदेवःकिंकृतवांस्तत्राह ॥ देवोपि
स्वालंयंवैश्वरलिंगंययौस्वप्रकाशज्योतिर्मयवैश्वरलिंगेएकीभावंप्राप्तवानित्यर्थः ॥ स्पष्टमन्यत् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ १२७ ॥ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायां
काशीखंडटीकायांचतुर्विंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ६९ ॥ पंचविंशत्तमेऽध्यायेसदाचारो निरूप्यते ॥ सामान्येनचतुर्वर्णाश्रमाणांचविशेषतः ॥ १ ॥ ज्ञानवाप्याःकथाश्रवणजनितानंदकदं

उद्योतयन्नभोवर्त्मदेवोपिस्वालंययौ ॥ ॥ स्कन्दउवाच ॥ ॥ तदाप्रभृतिलोकेऽत्रज्ञानवापीविशिष्यते ॥ २२ ॥ सर्वेभ्यस्तीर्थमुख्येभ्यःप्रत्यक्ष
ज्ञानदामुने ॥ सर्वज्ञानमयीचैषासर्वलिंगमयीशुभा ॥ २३ ॥ साक्षाच्छिवमयीमूर्तिर्ज्ञानकृज्ज्ञानवापिका ॥ सन्तितीर्थान्यनेकानिसद्यःशुचिकराण्य
पि ॥ २४ ॥ परंतुज्ञानवाप्याहिकलानाहंतिपोडशीम् ॥ ज्ञानवाप्याःसमुत्पत्तियःश्रोष्यतिसमाहितः ॥ नतस्यज्ञानविभ्रंशोमरणेजायतेकचित् ॥ २५ ॥
महाख्यानमिदंपुण्यंमहापातकनाशनम् ॥ महादेवस्यगौर्याश्चमहाप्रीतिविवर्धनम् ॥ २६ ॥ पठित्वापाठयित्वावाश्रुत्वावाश्रद्धयान्वितः ॥ ज्ञानवाप्याः
शुभाख्यानंशिवलोकेमहीयते ॥ १२७ ॥ इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडेपूर्वाद्धेज्ञानवापीप्रशंसनंनामचतु
र्विंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ कुंभयोनिरुवाच ॥ ॥ अविमुक्तंमहाक्षेत्रंपरंनिर्वाणकारणम् ॥ क्षेत्राणांपरमंक्षेत्रमंगलानांचमंगलम् ॥ १ ॥ श्मशा
नानांचसर्वेषांश्मशानंपरममहत् ॥ पीठानांपरमंपीठमूषराणांमहोषरम् ॥ २ ॥ धर्माभिलाषिबुद्धीनांधर्मराशिकरंपरम् ॥ अर्थार्थिनांशिखिरथपरमार्थ
प्रकाशकम् ॥ ३ ॥ कामिनांकामजननंपुमक्षुणांचमोक्षदम् ॥ श्रूयतेयत्रयत्रैतत्तत्रतत्रपरामृतम् ॥ ४ ॥ क्षेत्रैकदेशवर्तिन्याज्ञानवाप्याःकथांपराम् ॥
श्रुत्वेमामितिमन्येहंगौरीहृदयनंदन ॥ ५ ॥ अणुप्रमाणमपियामध्येकाशिविकासिनी ॥ महीमहीयसीज्ञेयासासिद्धयेनमुधाकचित् ॥ ६ ॥ कियंतिसं
तितीर्थानिनेहक्षोणीतलेऽखिले ॥ परंकाशीरजोमात्रतुलासाम्यंक्रतेष्वपि ॥ ७ ॥ कियंत्योनस्रवंत्योत्ररत्नाकरमुदावहाः ॥ परंस्वर्गतरंगिण्याःकाश्यां
कासाम्यमुद्रहेत् ॥ ८ ॥ कियंतिसंतिनोभूम्यांमोक्षक्षेत्राणिषण्मुख ॥ परंमन्येऽविमुक्तस्यकोट्यंशोपिनतेष्वहो ॥ ९ ॥

वेनात्यौत्सुक्यादुक्तानुवादपूर्वकमविमुक्तंस्तुत्वाऽविमुक्तप्रापकंसदाचारंपृच्छति अविमुक्तमित्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ शिखिरथमयूरवाहन ॥ ३ ॥ यत्रयत्रत्वयाकथ्यमानेआख्याने ॥
एतदविमुक्तम् ॥ ४ ॥ क्षेत्रेति ॥ अणुप्रमाणंयथास्यात्तथामध्येकाशिकाशीमध्येयाविकासिनीप्रख्याताप्रकाशिनीतिवाअर्थात्कैवल्यस्य अतएवमहीयसीमहत्तरामहीवर्तते ॥ सासिद्धयेमुक्तयेइ
तिक्वचित् ॥ कदाचिदपिमुधामिथ्यानेतिज्ञानवाप्याइमांकथांश्रुत्वाहंमन्येइतिद्वयोरन्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ रत्नाकरस्यसमुद्रस्यमुदंर्षमावहंतीतिरत्नाकरमुदावहाः ॥ ८ ॥ ९ ॥

काशीमूर्तिमतीक्षेत्राधिष्ठात्रीदेवता ॥ यतोयस्मिन्क्षेत्ररूपेऽविमुक्ते ॥ १० ॥ त्रयाणांगंगाविश्वेश्वरकाशीनांसमाहारस्त्रयी ॥ नियतमवश्यंयथास्यात्तथेत्यर्थः ॥ ११ ॥ त्वतःतुएवअतएवमोक्षःकुतः ॥ तपआदेरभावात्सत्त्वशुद्धयभावादित्यर्थः ॥ १२ ॥ तर्हिक्लौतपआदेरभावान्मोक्षोनास्त्येवाकिनेत्याह ॥ विनापीति ॥ १३ ॥ अतःकाशीप्राप्त्युपायंवदेतिपृच्छति ॥ किंकिमिति ॥ तत्रतावन्मनोरथमात्राणांसदाचारप्राप्यत्वात्तत्स्तुतिपूर्वकंसदाचारमेवप्रथमंवदेत्याह मन्यइतिसार्धद्वभ्याम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ एकमुखत्वादन्त्यैरेतद्वृत्तंनशक्यमितिद्योतयन्संबोधयति ॥ षण्मुखेति ॥ नचस्वयमूहित्वासंक्षेपेणवाक्यनीयमित्याह ॥ देवदेवइति ॥ १६ ॥ सदाचारवंक्तुंप्रतिजानीते ॥ मित्रावरुणजेति ॥ देवपुत्रत्वात्तैवैतच्छ्रवणेऽधिकारइतिद्योतयन्संबोधयति ॥ मित्रेति ॥ सदाचारंशिष्टाचारंसतांसाधूनांहितंहितकरम् ॥ शिवोदितमितिकचित् ॥ १७ ॥ सदाचारशीलिनासततंभाव्यमितिवक्तुंतद्विमुखाःपातकिनोऽनुभूतनानानरकास्तद्विपाकशेषेणतामसादिगुणत्रयसंकरतारतम्यानुबंधभिन्नानिस्थावरादिजन्मानियावन्मोक्षक्रमेणवाप्नुवंतीत्याह स्थावराइतिश्लोकाभ्याम् ॥ स्थावरानुक्षुब्धदयः ॥ कृमयःपिपीलिकाद्याअनस्थिमंतः ॥ अब्जामत्स्यादयः ॥ पक्षिणोमयूरादयः ॥ पशवोगवादयः ॥ नरामनुष्याः ॥ एतेसर्वेक्रमेणस्थावरेभ्यःकृमयःकृमिभ्योऽब्जाइत्यादिक्रमेणधार्मिकाः ॥ अप्यर्थेतुशब्दोभिन्नक्रमे एतेभ्यःअनेनसंबध्यते ॥ एतेभ्योपिसुराधार्मि

गंगाविश्वेश्वरःकाशीजागर्तित्रितयंयतः ॥ तत्रनैःश्रेयसीलक्ष्मीर्लभ्यतेचित्रमत्रकिम् ॥ १० ॥ कथमेषात्रयीस्कंदप्राप्यतेनियतंनरैः ॥ तिष्येयुगेविशेषेणनितरांचंचलेंद्रियैः ॥ ११ ॥ तपस्तादृक्कवातिष्येतिष्येयोगःकृतादृशः ॥ क्वाव्रतंक्वादानंतिष्येमोक्षस्त्वतःकुतः ॥ १२ ॥ विनापितपसास्कंदविनायोगेनषण्मुख ॥ विनाव्रतैर्विनादानैःकाश्यामोक्षस्त्वयेरितः ॥ १३ ॥ किंकिमाचरतास्कंदकाशीप्राप्येततद्वद ॥ मन्येविनासदाचारंनसिद्धयेयुर्मनोरथाः ॥ १४ ॥ आचारःपरमोधर्मआचारःपरमंतपः ॥ आचाराद्वर्धतेह्यायुराचारात्पापसंक्षयः ॥ १५ ॥ आचारमेवप्रथमतस्मादाचक्ष्वषण्मुख ॥ देवदेवोयथाप्राहतवाग्रेत्वंतथावद ॥ १६ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ मित्रावरुणजाख्यामिसदाचारंसतांहितम् ॥ यदाचरन्नरोनित्यंसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ १७ ॥ स्थावराःकृमयोऽब्जाश्चपक्षिणःपशवोनराः ॥ क्रमेणधार्मिकास्त्वेतेह्येतेभ्योधार्मिकाःसुराः ॥ १८ ॥ सहस्रभागःप्रथमाद्वितीयोनुक्रमात्तथा ॥ सर्वएतेमहाभागायावन्मुक्तिसमाश्रयाः ॥ १९ ॥

काइत्यर्थः ॥ १८ ॥ विशेषस्त्वमीषामुत्तरोत्तरमल्पीयस्त्वमित्याह ॥ सहस्रेति ॥ प्रथमात्प्रथमनिर्दिष्टास्थावरादिरूपाद्वितीयस्तदनन्तरंनिर्दिष्टःकृम्यादिरूपोऽनुक्रमात्सहस्रभागःप्रथमनिर्दिष्टाद्रूपाद्वितीयोनिर्दिष्टरूपःसहस्रस्यसहस्रस्यएकैकोऽशइत्यर्थः ॥ सहस्रभागाद्वितीयादितिपाठेसहस्रभागमंशमत्तिभजतीतिसहस्रभागात् ॥ तथा ॥ द्वितीयंद्वितीयत्वंप्रथमनिर्दिष्टादनन्तरनिर्दिष्टत्वंकृम्यादिरूपत्वमत्तिभजतइतिद्वितीयादितिपूर्वोक्तएवार्थः ॥ सर्वएतेमहाभागाःमहान्भागोभाग्यंयेषांतेतथा ॥ कियत्कालपर्यंतमेतेएवंरूपाभवंतीतिपृच्छायामाह ॥ यावन्मुक्तीति ॥ यावन्मुक्तिमुक्तिपर्यंतं समस्तुल्यःसंसारलक्षणआश्रयोयेषांतेस्युरित्यर्थः ॥ एतेनपापिनांवाहुल्यंधार्मिकाणामल्पत्वंमोक्षिणामल्पतमत्वंचोक्तम् ॥ तथाचोक्तंविष्णुपुराणे ॥ स्थावराःकृमयोऽब्जाश्चपक्षिणःपशवोनराः ॥ धार्मिकास्त्रिदशास्तद्वन्मोक्षिणश्चयथाक्रमम् ॥ सर्वेप्येतेमहाभागायावन्मुक्तिसमाश्रयाः ॥ सहस्रभागःप्रथमाद्वितीयोनुक्रमात्तथेति ॥ यद्वा विशेषतस्त्वमीषामुत्तरोत्तरंमहाभागत्वमित्याह ॥ सहस्रेति ॥ अथवापूर्वोक्तमेवविवृणोति ॥ सहस्रभागेति ॥ प्रथमात्स्थावरादिरूपाद्वितीयोनुक्रमात्कृम्यादिरूपोऽनुक्रमात्सहस्रभागोऽनुक्रमात्सहस्रगुणेनेतियावत् ॥ सर्वएतेमहाभागाइत्यादिपूर्ववत् ॥ १९ ॥

ब्राह्मणेन सदाचारोऽवश्यमनुष्ठेय इति वक्तुं सर्वेभ्यो ब्राह्मणानां श्रेष्ठ्यमाह चतुर्णामित्यादिना ॥ चतुर्णां जरायुजांडजस्वेदजोद्भिज्जानां प्राणिनश्चेष्टावंतः कृम्यादयो बुद्धयुपजीविनो ज्ञानपूर्वकोपजीविनो
हितानुसन्धानाः पञ्चादयः ॥ २० ॥ मतिमद्बुद्धो ज्ञानवद्बुद्धो बुद्धयुपजीविभ्य इति यावत् ॥ वाडवा ब्राह्मणाः ॥ विद्वांसः शास्त्रार्थज्ञाः ॥ कृतासंपादिता इदमित्यभितुद्धिर्निश्चयात्मिका यैस्ते कृतबुद्धयः ॥ २१ ॥
कर्तारो नुष्ठातारः ॥ ब्रह्मतत्पराः परमात्मैकनिष्ठाः ॥ २२ ॥ तप आलोचनम् ॥ यस्य ज्ञानमयं तप इति श्रुतेः ॥ विद्या ब्रह्मविद्या ताभ्यामविशेषतोऽविशेषात् ॥ २३ ॥ तर्हि किं साधारण्येन सर्वेष्वब्रा-
ह्मणोजगद्गतं वस्त्वर्हति नेत्याह ॥ सदाचार इति ॥ यस्मादेवं तस्मात् ॥ २४ ॥ सदाचारस्य लक्षणमाह ॥ विद्वेषेति ॥ यं क्रियाकलापम् ॥ धर्ममूलं पुण्यस्य हेतुम् ॥ २५ ॥ सदाचारानुष्ठानस्य फलमाह ॥
लक्षणैरिति ॥ अनस्युर्गुणेषु दोषा विष्करणहीनः ॥ समा इत्यन्तं तस्य योगे द्वितीया ॥ २६ ॥ उदितं कथितम् ॥ २७ ॥ सदाचारस्तु त्वादुराचारं निन्दति ॥ दुराचाररत इति ॥ द्वेषरागयुक्तः पुरुषा अधर्म-

चतुर्णामपि भूतानां प्राणिनोऽतीव चोत्तमाः ॥ प्राणिभ्योऽपि मुने श्रेष्ठाः सर्वे बुद्धयुपजीविनः ॥ २० ॥ मतिमद्बुद्धो नराः श्रेष्ठास्तेभ्यः श्रेष्ठास्तु वाडवाः ॥ विप्रेभ्यो
पि च विद्वांसो विद्वद्भ्यः कृतबुद्धयः ॥ २१ ॥ कृतधीभ्योऽपि कर्तारः कर्तृभ्यो ब्रह्मतत्पराः ॥ न तेषामर्चनीयोऽन्यस्त्रिषु लोकेषु कुंभज ॥ २२ ॥ अन्योन्यमर्च-
कास्ते वै तपोविद्याऽविशेषतः ॥ ब्राह्मणो ब्रह्मणा सृष्टः सर्वभूतेश्वरो यतः ॥ २३ ॥ अतो जगत्स्थितं सर्वं ब्राह्मणोऽर्हति नापरः ॥ सदाचारो हि सर्वाहो नाचारा
द्विच्युतः पुनः ॥ तस्माद्विप्रेण स ततं भाव्यमाचारशीलिना ॥ २४ ॥ विद्वेषरागरहिता अनुतिष्ठन्ति यं मुने ॥ विद्वांसस्तं सदाचारं धर्ममूलं विदुर्बुधाः ॥ २५ ॥
लक्षणैः परिहीनोऽपि सम्यगाचारतत्परः ॥ श्रद्धालुरनमूयश्च नरो जीवेत्समाः शतम् ॥ २६ ॥ श्रुतिस्मृतिभ्यामुदितं स्वेषु स्वेषु च कर्मसु ॥ सदाचारं निषेवे
तय धर्ममूलमर्तद्वितः ॥ २७ ॥ दुराचाररतो लोके गर्हणीयः पुमान्भवत् ॥ व्याधिभिश्चाभिभूयेत स दाल्पायुः सुदुःखभाक् ॥ २८ ॥ त्याज्यं कर्म पराधीनं
कार्यमात्मवशं सदा ॥ दुःखीयतः पराधीनः सदैवात्मवशः सुखी ॥ २९ ॥ यस्मिन्कर्मण्यंतरात्मा क्रियमाणे प्रसीदति ॥ तदेव कर्म कर्तव्यं विपरीतं न च क-
चित् ॥ ३० ॥ प्रथमं धर्मसर्वस्वं प्रोक्तं यन्नियमायमाः ॥ अतस्तेष्वेवैतन्मार्गः कर्तव्यो धर्ममिच्छता ॥ ३१ ॥ सत्यं क्षमार्जवं ध्यानमा नृशंस्य महिंसनम् ॥
दमः प्रसादो माधुर्यमृदुतेति यमादश ॥ ३२ ॥ शौचं स्नानं तपोदानं मौने ज्याध्ययनं व्रतम् ॥ उपोषणोपस्थदंडौ दशैते नियमाः स्मृताः ॥ ३३ ॥

स्य मूलं यं क्रियाकलापं कुर्वति स दुराचारः ॥ २८ ॥ परायत्तं धर्ममपित्याज्यमित्याह ॥ त्याज्यमिति ॥ २९ ॥ स्वाधीनमपि कर्म न सर्वकार्यमित्याह ॥ यस्मिन्निति ॥ अन्तरात्मा मनः ॥ तथा च मनः ॥
मनःपूतं समाचरोदिति ॥ ३० ॥ यद्यस्माद्धर्मसर्वस्वं प्रथमं नियमाश्च प्रोक्ता अतस्तेष्वेव नियमेष्वेव धर्ममिच्छता यतः कर्तव्य इत्यर्थः ॥ प्रोक्तमिति कचित्पाठः ॥ ३१ ॥ तत्र क्रमम-
नादृत्य श्लोकाभ्यां यमनियमावाह सत्यमिति द्वाभ्याम् ॥ सत्यं यथा दृष्टस्य यथा श्रुतस्य वा आत्मानुभवस्य परबुद्धिसंक्रांतयेतथैवोच्चार्यमाणं वा कस्य मुच्यते ॥ क्षमा आक्रुष्टस्य ताडितस्य वाऽविकृत-
चित्तता ॥ अर्जवं मृदुता अवक्रतोति यावत् ॥ ध्यानं शिवस्य विष्णोर्वाचिन्तनम् ॥ आनृशंस्यममारात्मकता ॥ अहिंसा प्राणिमात्राणामपीडा ॥ दमो बाह्यं द्रियोपशमं इंद्रियमात्रस्य वा ॥ प्रसादः
प्रसन्नता स्वच्छतेति यावत् ॥ माधुर्यमधुरतामधुरस्वभाव इति यावत् ॥ मृदुता कोमलता अकाठिन्यमिति यावत् ॥ एते दश यमाः ॥ ३२ ॥ शौचं द्विविधं बाह्याभ्यंतरभेदेन ॥ तत्र बाह्यं मृजलादिना

अन्तर्भावशुद्ध्या ॥ स्नानं गंगादौ भजनादि ॥ तपः कृच्छ्रां द्रायणादि ॥ दानं द्रविणादेः संत्यागः ॥ मौनं वृथावाचामनुच्चारणम् ॥ इज्यापंचयज्ञाद्यनुष्ठानम् ॥ अध्ययनं वेदपाठः ॥ व्रतं चातुर्मास्यादि ॥ उपोषणमेकादश्याद्युपवासः ॥ उपस्थदंडः परदारादिपराङ्मुखता ॥ एते दश नियमाः स्मृताः ॥ ३३ ॥ उपादेयकर्तव्यतामुक्त्वा हेयनिरोधनं दर्शयति काममित्येकेन ॥ ३४ ॥ शनैरिति ॥ बलमीकशृंगवामलूरकूटं यथा बलमीकक्रीटाः क्रमेण संवर्धयन्ति तथा कायवाङ्मनोभिः परपीडामकुर्वाणः शनैः शनैः परलोकसहायभूतं धर्मसंचिनुयाद्धर्मयेदित्यर्थः ॥ ३५ ॥ धर्मस्यैव सहायित्वं प्रत्यक्षमवलंब्याह ॥ धर्म एवेति ॥ परिच्छदः करितुरगप्रासादादिः ॥ बंधुः प्रीतिभाक् ॥ आदिपदेन दासादयोरुच्यते ॥ ३६ ॥ एक एव एकलः ॥ स्वार्थे लः ॥ ३७ ॥ धर्म एव सहायी स्यादित्येतद्विवृणोति ॥ देहमिति ॥ ३८ ॥ ननु यथा धर्मो नुगच्छति तथा पापमपि ॥ सत्यम् ॥ तनुन कर्तव्यमित्याशयेनाह ॥ कृतीति ॥ तमो दुःखं संसारं वा अज्ञानं वा ॥ धर्मानुष्ठानात्सत्त्वशुद्ध्या ज्ञानोत्पत्तेः ॥ ३९ ॥ किंच श्रेष्ठेनैव धर्मोऽनुष्ठेय इति

कामं क्रोधं मदं मोहं मात्सर्यलोभमेव च ॥ अमून् षडैरिणोजित्वा सर्वत्र विजयी भवेत् ॥ ३४ ॥ शनैः शनैः संचिनुयाद्धर्मं बलमीकशृंगवत् ॥ परपीडामकुर्वाणः परलोकसहायिनम् ॥ ३५ ॥ धर्म एव सहायी स्यादमुत्र न परिच्छदः ॥ पितृमातृसुतभ्रातृयोषिद्वंधुजनादिकः ॥ ३६ ॥ जायते चैकलः प्राणी प्रम्रिये ततथैकलः ॥ एकलः सुकृतं भुंक्ते भुंक्ते दुष्कृतमेकलः ॥ ३७ ॥ देहं पंचत्वमापन्नं त्यक्त्वा कौकाष्ठलोष्ठवत् ॥ बांधवाविमुखायांति धर्मो यांति मनुव्रजेत् ॥ ३८ ॥ कृती संचिनुयाद्धर्मं ततोऽमुत्र सहायिनम् ॥ धर्मसहायिनं लब्ध्वा संतरेद्दुस्तरंतमः ॥ ३९ ॥ संबंधानाचरेन्नित्यमुत्तमैरुत्तमैः सुधीः ॥ अधमानधर्मांस्त्यक्त्वा कुलमुत्कर्षतां नयेत् ॥ ४० ॥ उत्तमानुत्तमानेव गच्छन्हीनां श्ववर्जयन् ॥ ब्राह्मणः श्रेष्ठतामेति प्रत्यवायेन शूद्रताम् ॥ ४१ ॥ अनध्ययनशीलं च सदाचारविलंघिनम् ॥ सालसंचदुरव्रादं ब्राह्मणं बाधतेऽतः कः ॥ ४२ ॥ ततोऽभ्यसेत्प्रयत्नेन सदाचारं सदा द्विजः ॥ तीर्थान्यप्यभिलष्यति सदा चारिसमागमम् ॥ ४३ ॥ रजनीप्रांतयामार्धब्राह्मणः समय उच्यते ॥ स्वहितं चिंतयेत्प्राज्ञस्तस्मिंश्चोत्थाय सर्वदा ॥ ४४ ॥ गजास्यं संस्मरेदादौ तत ईशं सहांबया ॥ श्रीरंगं श्रीसमेतं तु ब्रह्मण्याकमलोद्भवम् ॥ ४५ ॥ इंद्रादीन् सकलान् देवान् वसिष्ठादीन् मुनीन् नपि ॥ गंगाद्याः सरितः सर्वाः श्रीशैलाद्यखिलान् गिरीन् ॥ ४६ ॥ क्षीरोदादीन् समुद्रांश्च मानसादिसरांसि च ॥ वनानि नंदनादीनि धेनूः कामदुधादिकाः ॥ ४७ ॥

श्रेष्ठत्वसंपादनप्रकारमाह ॥ संबंधानित्येकेन ॥ ४० ॥ फलितमाह ॥ उत्तमानिति ॥ प्रत्यवायेन नीचसंबंधाचरणादिजनितपापेनेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ अनध्ययनेति ॥ तथा च मनुः ॥ अनभ्यासाच्च वेदा नामाचारस्य तुलंघनात् ॥ आलस्याच्चात्र दोषाच्च मृत्युर्विप्राप्तिर्धांसतीति ॥ ४२ ॥ तत इति ॥ यतः सदाचारविलंघिनं मृत्युर्बाधते तत इत्यर्थः ॥ सदाचारानुष्ठायिनां माहात्म्यमाह ॥ तीर्थानीति ॥ ४३ ॥ प्रतिदिनं ब्राह्मणं हृतं भारभ्यधर्मोऽनुष्ठेय इत्येतदर्थं ब्राह्मणमुहूर्तं लक्षयति रजनीत्यर्थेन ॥ रजनीप्रांतयामार्धवटिकाचतुष्टयम् ॥ यदर्थं ब्राह्मणमुहूर्तं लक्षितस्तदाह ॥ स्वहितमिति ॥ स्वस्य हितं यस्मात्स्वहितं चिंतयेत् ॥ ४४ ॥ स्वहितमेवाह गजास्यमित्यारभ्य तत आवश्यकमित्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ अंबया अंबिकया ॥ श्रीरंगं श्रीरंगपर्वतशायिनं विष्णुमित्यर्थः ॥ श्रीरंगशायिनि हरौ रमत मनोमहतिवचनात् ॥ श्रियो लक्ष्म्यारंगो हर्षायस्मादिति वा ॥ अत एव श्रीसमेतमिति विशेषणम् ॥ ब्रह्मण्यासावित्र्या ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ नंदनादीनीत्यादिपदेन चैत्रयादीनि गृह्यते ॥ कामदुधाकापिला ॥

आदिपदेनसुरभ्यादयोगृह्यते ॥ ४७ ॥ कल्पवृक्षादीत्यादिपदेनाश्वत्थादयोगृह्यते ॥ कांचनमुख्यतःसुवर्णमुख्यान् ॥ उर्वशीमुख्यास्तत्प्रधानारंभातिलोत्तमाद्याः ॥ गरुडादीनित्यादिपदेनजटायुः
प्रमुख्यागृह्यते ॥ ४८ ॥ शेषोऽनंतस्तत्प्रमुखास्तदादीनित्यर्थः ॥ ऐरावतादिकानित्यादिपदेनपुंडरीकादयोगृह्यते ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ वदान्यान्दातृन् ॥ ५३ ॥ नैर्ऋतीयामी
वारुण्योर्मध्याम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ कर्णे उपवीतवर्ततेत्यस्यस्तथा ॥ ५६ ॥ रथ्याचसेव्यभूतलंचतस्मिन् ॥ ५७ ॥ अमलमित्यनेनसमलस्यालोकनेनदोषः ॥ ५८ ॥ नाकुलानकुलाज्जातामि
कल्पवृक्षादिवृक्षांश्चधातून्कांचनमुख्यतः ॥ दिव्यस्त्रीरुर्वशीमुख्यागरुडादीन्पतत्रिणः ॥ ४८ ॥ नागांश्चशेषप्रमुखान्गजानैरावतादिकान् ॥ अश्वानुच्चैः
श्रवोमुख्यान्कौस्तुभादीन्मणीञ्जुमान् ॥ ४९ ॥ स्मरेदरुंधतीमुख्याःपतिव्रतवतीर्वधूः ॥ नैमिषादीन्यरण्यानिपुरीःकाशीपुरीमुखाः ॥ ५० ॥ विश्वे
शादीनिलिंगानिवेदानृक्प्रमुखानपि ॥ गायत्रीप्रमुखान्मंत्रान्योगिनःसनकादिकान् ॥ ५१ ॥ प्रणवादिमहावीजंनारदादींश्चवैष्णवान् ॥ शिशभक्तां
श्रवाणादीन्प्रह्लादादीन्हृदवतान् ॥ ५२ ॥ वदान्यांश्चदधीच्यादीन्हरिश्चंद्रादिभूपतीन् ॥ जननीचरणौस्मृत्वासर्वतीर्थोत्तमोत्तमौ ॥ ५३ ॥ पितरं
चगृहंश्चापिहृदिध्यात्वाप्रसन्नधीः ॥ ततश्चावश्यकंकर्तुंनैर्ऋतींदिशमाश्रयेत् ॥ ५४ ॥ ग्रामाद्धनुःशतंगच्छेन्नगराच्चचतुर्गुणम् ॥ तृणैराच्छाद्यवसुधांशिरः
प्रावृत्यवाससा ॥ ५५ ॥ कर्णोपवीत्युदग्बक्रोदिवसेसंध्ययोरपि ॥ विष्णूत्रेविसृजेन्मौनीनिशायांदक्षिणामुखः ॥ ५६ ॥ नतिष्ठन्नाप्सुनोविप्रगोवह्नय
निलसंमुखः ॥ नफालकृष्टेभूभागेनरथ्यासेव्यभूतले ॥ ५७ ॥ नालोकयेदिशोभागाज्ज्योतिश्चक्रंनभोमलम् ॥ वामेनपाणिनाशिश्चतुर्वोत्तिष्ठेत्प्रयत्न
वान् ॥ ५८ ॥ अथोमृदंसमादायजंतुर्कर्करवर्जिताम् ॥ विहायमूषकोत्वातांशौचोच्छिष्टांचनाकुलाम् ॥ ५९ ॥ गुह्येदद्यान्मृदंचैकांपायौपंचांबुसां
तराः ॥ दशवामकरेचापिसप्तपाणिद्वयेमृदः ॥ ६० ॥ एकैकांपादयोर्दद्यात्तिस्रःपाण्योर्मृदस्तथा ॥ इत्थंशौचंगृहीकुर्याद्द्वंद्वलेपक्षयावधि ॥ ६१ ॥
क्रमाद्वैगुण्यमेतस्माद्ब्रह्मचर्यादिषुत्रिषु ॥ दिवाविहितशौचस्यरात्रावर्धसमाचरेत् ॥ ६२ ॥ रुज्यर्धचतुर्ध्वचपथिचौरादिबाधिते ॥ तदर्धयोषितांचापि
सुस्थेन्यूननकारयेत् ॥ ६३ ॥ अपिसर्वनदीतोयैर्मृत्कूटैश्चापिगोमयैः ॥ आपादमाचरञ्छौचंभावदुष्टेनशुद्धिभाक् ॥ ६४ ॥ आर्द्रधात्रीफलोन्मानामृदःशौचे
प्रकीर्तिताः ॥ सर्वाश्चाहुतयोप्येवंग्रासाश्चांद्रायणेपिच ॥ ६५ ॥ प्रागास्यउदगास्योवासूपविष्टःशुचौभुवि ॥ उपस्पृशेद्विहीनायांतुषांगारास्थिभस्मभिः ॥ ६६ ॥
त्यर्थः ॥ नाकुलीमितिपाठेस्पृष्टवार्थः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ तिस्रःपाण्योर्मृदस्तथेति ॥ एतेनपूर्वोक्ताभिःसप्तभिर्मिलित्वाद्वयोर्हस्तयोर्दशमृदोदातव्याइत्यर्थः ॥ ६१ ॥ क्रमादिति ॥ एतस्मादगृ
हस्थशौचाद्ब्रह्मचारिणोद्विगुणम् ॥ ब्रह्मचारिशौचाद्दानप्रस्थस्यद्विगुणम् ॥ वानप्रस्थशौचात्संन्यासिनोद्विगुणंशौचमित्यर्थः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ निर्मलांतःकरणएवशौचफलभाक्नदुष्टांतःकरण
इत्याहापिसर्वेति ॥ ६४ ॥ शौचमृदःपरिमाणमाह ॥ आर्द्रधात्रीत्यर्थेन ॥ अथधात्रीतिपाठेऽथशब्दोऽर्थोतरे ॥ प्रसंगादाहुतिचांद्रायणप्रासयोरपिपरिमाणमाह ॥ सर्वाश्चेतिपादद्वयेन ॥ ६५ ॥ ६६ ॥

ब्राह्मतीर्थेनांगुष्ठमूलेन ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ शिरइति ॥ जलेजलमध्ये ॥ शुष्कं वस्त्रं परिधायेत्यर्थः ॥ ६९ ॥ आचमनप्रकारमाह ॥ त्रिःपीत्वेति ॥ खानिन्द्रियाणि विशोधयेत् विशेषेण शुद्धानि कुर्यादित्यर्थः ॥ एतदेव विवृणोति अंगुष्ठेत्यादिना ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ सांबुयथास्यात्तथा सर्वत्र संस्पृशेदित्यर्थः ॥ तथा च दक्षः ॥ प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च त्रिःपिवेदंबुवीक्षितम् ॥ संवृत्यांगुष्ठमूले नद्धिः प्रसृज्यात्ततो मुखम् ॥ संहताभिस्त्रिभिः पूर्वमास्यंतु स मुपस्पृशेत् ॥ अंगुष्ठेन प्रदेशिन्या घ्राणं पश्चादन्तरम् ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यां तु चक्षुःश्रोत्रे पुनः पुनः ॥ कनिष्ठांगुष्ठयोर्नाभिं हृदयं तु तलेन वै ॥ सर्वाभिस्तु शिरःपश्चाद्बाहू चाग्रेण संस्पृशेदिति ॥ ७३ ॥ द्विराचमननिमित्तान्याह आचांतः पुनराचामेदिति द्वयेन ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ सहेतुकंदंतधावनप्रकारमुत्थापयति ॥ अथेति ॥ विपक्षे वा धक

अनुष्णाभिरफेनाभिरद्भिर्हृद्भाभिरत्वरः ॥ ब्राह्मणो ब्राह्मतीर्थेन दृष्टिपूताभिराचमेत् ॥ ६७ ॥ कंठगाभिर्नृपः शुद्धयेत्तालुगाभिस्तथोरुजः ॥ स्त्रीशूद्रावा स्य संस्पर्शमात्रेणापि विशुद्धयतः ॥ ६८ ॥ शिरः प्रावृत्य कंठं वा जले मुक्तशिखोऽपि च ॥ अक्षालितपदद्वंद्वं आचांतोप्यशुचिर्मतः ॥ ६९ ॥ त्रिःपीत्वां बुविशुद्धयर्थं ततः खानि विशोधयेत् ॥ अंगुष्ठमूलदेशेन द्विर्द्विगोष्ठाधरो स्पृशेत् ॥ ७० ॥ अंगुलीभिस्त्रिभिः पश्चात्पुनरास्यं स्पृशेत्सुधीः ॥ तर्जन्यंगुष्ठकोट्या च घ्राणं श्रोत्रे पुनः पुनः ॥ ७१ ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यां चक्षुःश्रोत्रे पुनः पुनः ॥ कनिष्ठांगुष्ठयोगेन नाभिरंध्रमुपस्पृशेत् ॥ ७२ ॥ स्पृष्ट्वा तलेन हृदयं समस्ताभिः शिरः स्पृशेत् ॥ अंगुल्यग्रेस्तथा स्कंधौ सांबु सर्वत्र संस्पृशेत् ॥ ७३ ॥ आचांतः पुनराचामेत्कृते स्थोपसर्पणे ॥ स्नात्वा भुक्तापयः पीत्वा प्रारंभे शुभकर्मणाम् ॥ ७४ ॥ सुखावासः परीधाय तथा दृष्ट्वाप्यमंगलम् ॥ प्रमादादशुचिं स्पृष्ट्वा द्विराचांतः शुचिर्भवेत् ॥ ७५ ॥ अथो मुखविशुद्धयर्थं गृहीया दंतधावनम् ॥ आचांतोप्यशुचिर्यस्मादकृत्वा दंतधावनम् ॥ ७६ ॥ प्रतिपददर्शपट्टीपुनवम्यां रविवासरे ॥ दंतानां काष्ठसंयोगो दहेदासप्तमंकुलम् ॥ ७७ ॥ अलाभे दंतकाष्ठानां निषिद्धे वाथवासरे ॥ गंडूपाद्वा दशग्राह्या मुखस्य परिशुद्धये ॥ ७८ ॥ कनिष्ठाग्रपरीमाणं सत्त्वचं निर्व्रणं क्रजुम् ॥ द्वादशांगुलमानं च सार्धस्या दंतधावनम् ॥ ७९ ॥ एकैकांगुलद्वयेन वर्णेष्वन्येषु कीर्तितम् ॥ आम्राप्रातः कधात्रीणां कंकोलखदिरोद्भवम् ॥ ८० ॥ शम्यपामार्गखर्जरीशे लुश्रीपर्णिपीलुजम् ॥ राजादनं च नारंगं कपायकटुकं कम् ॥ ८१ ॥ क्षीरवृक्षोद्भवं वापि प्रशस्तं दंतधावनम् ॥ जिह्वोल्लेखनिकां चापि कुर्याच्चापाकृतिं शुभाम् ॥ ८२ ॥ अत्राद्याय व्यूहध्वंसो मोराजाय मागमत् ॥ समेमुखं प्रमाक्ष्यते यशसा च भगेन च ॥ ८३ ॥

माह ॥ आचांतइति ॥ ७६ ॥ सहेतुकंदंतधावनकाष्ठनिषेधसमयमाह ॥ प्रतिपदिति ॥ ७७ ॥ ननु तर्हि दंतकाष्ठानामभावे प्रतिपदिदने वा किं विधेयं तत्राह ॥ अलाभइति ॥ ७८ ॥ दंतकाष्ठस्य मानमाह ॥ कनिष्ठेति ॥ कनिष्ठाग्रपरीमाणमिति विस्तरेण ॥ द्वादशांगुलमानं चेति दैर्घ्येण ॥ ७९ ॥ अन्येषु क्षत्रियादिषु कीर्तितं कथितम् ॥ नूदितमिति क्वचित् ॥ किं वृक्षोद्भवं दंतकाष्ठं विधेयमित्यत्राह ॥ आम्रेति ॥ ८० ॥ राजादनमित्यर्थं कार्यकारणयोरभेदाभिप्रायेण ॥ ८१ ॥ जिह्वाधावनमाह ॥ जिह्वेति ॥ जिह्वा उल्लिख्य तेशोध्यते यया सा जिह्वोल्लेखनिका ॥ चापाकृतिं धनुराकारम् ॥ ८२ ॥ दंतधावनमंत्रद्वयमाह ॥ अनाद्यायेति ॥ तत्र प्रथमं नारायणमंत्रं ॥ अत्राद्याय अत्रादनाय भुक्ताय निर्मलतां प्राप्य व्यूहध्वंस्थिरपंत्या दही भवत ॥ यतः सोमो राजा चंद्रो यं काष्ठरूपं

वनस्पतिप्रत्यागतः समेदीतिकारीशोभनकृत् भेदममुखमास्यंप्रमाक्ष्यते प्रमाक्ष्यति शोधयिष्यतीत्यर्थः ॥ केन ॥ यशसा कीर्त्या भगेन भाग्येन च ॥ दंतधावनस्य नित्यकाम्यत्वादुभयथाफलसंबंधः ॥ सोमो वनस्पतीनामिति श्रुतेः ॥ वनस्पतीनामाधिपत्येयमग्निं सूर्यं च प्रति सोमो राजागतो भक्ष्यतया ॥ अथवा हे दंताव्यूहध्वं मलाद्रिभक्तानिर्मलाभवत् ॥ यतोयं वनस्पतिर्मेदंतकाष्ठरूपः सोमो राजा आगत इत्याकारप्रक्षेपेण व्याख्येयति ॥ ८३ ॥ द्वितीयो मंत्रः स्पष्ट एव ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ उपवासेपीति ॥ दंतधावनमित्यनेन द्वादशगंडूपादिभिर्दंतानां शोधनमेवात्र विवक्षितं न तु दंतकाष्ठानां भक्षणम् ॥ प्रतिपदशर्षष्ठीपुनवम्येकादशीषु च ॥ व्रतश्राद्धोपवासेषु दंतकाष्ठं न भक्षयेदिति निषेधात् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ प्राजापत्यो व्रतविशेषः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ उपग्रही प्रगृहीतकुश इत्यर्थः ॥ उरुः हीति ॥ उरुः हिराजा वरुणश्चकार सूर्याय पंथामन्वेत वा ॥ अपदेपादा प्रतिधातवेऽकृतापवक्ता हृदयाविधश्चित् ॥ नमो वरुणायाभिष्ठितो वरुणस्य पाश

आयुर्वलयशोवर्चः प्रजाः पशुवमूनि च ॥ ब्रह्मप्रज्ञां च मेधां च त्वन्नो देहि वनस्पते ॥ ८४ ॥ मंत्रावेतौ समुच्चार्य यः कुर्यादंतधावनम् ॥ वनस्पतिगतः सोमस्तस्य नित्यं प्रसीदति ॥ ८५ ॥ मुखे पर्युषिते यस्माद्भवेदशुचि भाग्रः ॥ ततः कुर्यात्प्रयत्नेन शुद्धयर्थं दंतधावनम् ॥ ८६ ॥ उपवासेपि नो दुष्येदंतधावनमंजनम् ॥ गंधालंकारसदृस्रपुष्पमालानुलेपनम् ॥ ८७ ॥ प्रातः संध्यांततः कुर्यादंतधावनपूर्विकाम् ॥ प्रातः स्नानं च रित्वा च शुद्धे तीर्थे विशेषतः ॥ ८८ ॥ प्रातः स्नानाद्यतः शुद्धयेत्कायो यं मलिनः सदा ॥ छिद्रितो न वभिश्छिद्रैः सवत्येव दिवानिशम् ॥ ८९ ॥ उत्साहमेधासौ भाग्यरूपसंपत्प्रवर्तकम् ॥ मनः प्रसन्नता हेतुः प्रातः स्नानं प्रशस्यते ॥ ९० ॥ प्रस्वेदलालाद्या कृत्रिणो निद्रार्थी नो यतो नरः ॥ प्रातः स्नानात्ततोर्हः स्यान्मंत्रस्तोत्रजपादिषु ॥ ९१ ॥ प्रातः प्रातस्तु यत्स्नानं संजाते चारुणोदये ॥ प्राजापत्यसमं प्राहुस्तन्महाघविघातकृत् ॥ ९२ ॥ प्रातः स्नानं हरेत्पापमलक्ष्मीं ग्लानिमेव च ॥ अशुचित्वं च दुःस्वप्नं तुष्टिं पुष्टिं प्रयच्छति ॥ ९३ ॥ नोपसर्पति वै दुष्टाः प्रातः स्नायि जनकचित् ॥ दृष्टादृष्टफलं यस्मात्प्रातः स्नानं समाचरेत् ॥ ९४ ॥ प्रसंगतः स्नानविधिं वक्ष्यामि कलशोद्भव ॥ विधिस्मानं यतः प्राहुः स्नानाच्छतगुणोत्तरम् ॥ ९५ ॥ विशुद्धां मृदमादाय बर्ही पितिलगोमयम् ॥ शुचौ देशे परिस्थाप्य त्वाचम्य स्नानमाचरेत् ॥ ९६ ॥ उपग्रही बद्धशिखोजलमध्ये समाविशेत् ॥ उरुः हीति मंत्रेण तोयमावर्त्य सृष्टिः ॥ ९७ ॥ ये ते शतंततो जप्त्वा तोयस्यामंत्रणाय च ॥ सुमित्रियानो मंत्रेण पूर्वकृत्वा जलांजलिम् ॥ क्षिपेद्देव्यं समुद्दिश्य जपन्दुर्मित्रिया इति ॥ ९८ ॥

इति मंत्रस्य शेषः ॥ उरुं विस्तीर्णीहि अतिशयेन राजा वरुणः चकार कृतवान् ॥ सूर्याय षष्ठ्यर्थे चतुर्थी सूर्यस्य पंथानम् ॥ अन्वेत वैयः अन्वहमागमनाय ॥ अपदेपादा प्रतिधातवेकः यत्र पदं दंतं प्रतिमुद्रान्यायेन नोपलक्ष्यते अस्मिन् अपदे अंतरिक्षलोके पादापादानाम् षष्ठीबहुवचनस्थाने आकारः ॥ प्रतिधातवे प्रतिनिधानाय अकः कृतवान् आलं वनमिति शेषः ॥ सूर्यस्येव ॥ उतापवक्ता हृदयाविधश्चित् ॥ उतापि चापवक्ता अपवदिताक्षेप्ता हृदयाविधश्चित् ॥ चिच्छब्दोऽप्यर्थः ॥ हृदयं यो विध्यति मर्मण्युच्चार्य पिशुनः तस्याप्यपवक्ताऽपवदिता किमुतान्येषामिति शेषः ॥ यद्व्यं भूतो वरुणः सोऽवभृथाय तीर्थं ददाति त्विति शेषः ॥ अपउच्चक्रमयन्वाचयति ॥ नमो वरुणाय नमोऽस्तु वरुणायाभिष्ठित आक्रांतो वरुणस्य पाशेनालंबनायेति ॥ ९७ ॥ ये ते शतमिति ॥ वरुणये सहस्रं यज्ञियाः पाशाविततामहांतः ॥

तेभिर्नोद्यसवितोतविष्णुर्विश्वेमुंचतुमरुतःस्वर्काइतिमंत्रशेषः ॥ शतसहस्रशब्दावत्रबहुत्वार्थो ॥ तथाचायमर्थः ॥ भोवरुणयेतवशतंसहस्रमसंख्यातायज्ञियायज्ञकालेभवायज्ञियाःश्रेयःप्रत्यूहाःपाशाः
कर्मावरोधकाबंधनप्रकारावितताविस्तृतामहांतोवृहत्तरास्तेभिस्तैः तेभ्यःसकाशादित्यर्थः ॥ नोऽस्मान्अद्यइदानींसवितासर्वेषांप्रसविताउतापिचविष्णुर्व्यापकःविश्वेसर्वेमुंचतुमोचयंतुमरुतोदेवाः
स्वर्काःसुरोचनाःस्वंचनाःस्वर्चनावेति ॥ सुमित्रियानइति ॥ आपओषधयःसंवितिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ सुमित्रियाःसाधुमित्रत्वेनावस्थितानोऽस्माकमापओषधयश्चसंवितिवति ॥ दुर्मित्रिया
इति॥तस्मैसंतुयोऽस्मान्द्वेष्टियंचवयंद्विष्मइतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ दुर्मित्रियादुष्टमित्रत्वेनावस्थिताआपओषधयश्चेत्यनुवर्तते तस्मैसंतुयोऽस्मान्द्वेष्टियंचशत्रुंद्विष्मोवयमिति ॥९८॥ इदंविष्णुरिति ॥
विचक्रमेत्रेधानिदधेपदम् ॥ समूहमस्यपांसुरइतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ इदंजगत्विष्णुर्विचक्रमेविक्रांतवान् ॥ सर्वप्राणिनांभूतेंद्रियमनोजीवभावेनविशतीतिविष्णुः ॥ किंचत्रेधानिदधेपदंपद्यते
ज्ञायतेऽनेनेतिपदंभूम्यंतरिक्षद्युलोकेषुअग्निवायुसूर्यरूपेणत्रेधानिहितवान्पदम् ॥ किंचसमूहमस्यपांसुरे लुप्तोपमैतत् ॥ अस्यैवविष्णोरन्यत्पदांतरंविज्ञानघनानंदमजमद्वैतमक्षरमित्येवंलक्षणंसमूहमंत
हितमविज्ञातमकृतात्मभिःपांसुरेपांसुलेप्रदेशेनिहितमिवनदृश्यतेतद्द्रष्टव्यमितिवाक्यशेषः ॥ ९९ ॥ आपोअस्मानिति ॥ मातरःशुंघयंतुघृतेननोघृतप्वःपुनंतु ॥ विश्वंहिरिप्रं प्रवहंतिदेवीरितिमंत्रशेषः ॥
अस्यार्थः ॥ आपोअस्मान्मातरःशुंघयंतुआपउच्यंतेयाएताआपोजगतोनिर्मात्रस्ताअस्मान्शुंघयंतुशोधयंतु ॥ किंचघृतेननोऽस्मान्घृतप्वः घृतेनयाःपुनंतिताघृतप्वः घृतं ह्यपांपरमंतेजःपवित्रंचतद्वै
सुपूतंयदघृतेनपुनंतीतिश्रुतेः ॥ सुवर्णप्राशोघृतप्राशइतिमेध्यानीतिगौतमः ॥ पुनंतुयज्ञयोग्यंकुर्वंतु ॥ स्तुतिपूर्वंहियाच्चादिक्रियतेनचात्रस्तुतिरतआह ॥ विश्वंहिरिप्रं प्रवहंतिदेवीः॥हिशब्दोयस्मादर्थे ॥

इदंविष्णुरिमंजध्वाल्लिपेदंगानिमृत्स्नया ॥ मृदैकयाशिरःक्षाल्यद्वाभ्यांनाभेस्तथोपरि ॥ १९ ॥ नाभेरधस्तुतिसृभिःपादौषड्भिर्विशोधयेत् ॥ मज्जे
त्प्रवाहाभिमुखआपोअस्मानिमंजपन् ॥१००॥ उदिदाभ्यःशुचिरितिमंत्रउन्मज्जनेमतः ॥ मानस्तोकइमंजध्वाल्लिपेद्वात्राणिगोमयैः ॥ १ ॥ इमंमे
वरुणेत्यादिमंत्रःस्वात्माभिषेचनम् ॥ तत्त्वायामितथात्वन्नःसत्त्वंनश्चाप्युदुत्तमम् ॥ २ ॥

तयोरिप्रमितिपापनामनीभवतःयस्मात्स्वभावतएवसर्वपापंप्रकर्षणवहंतिदेव्यइति ॥ १०० ॥ उदिदाभ्यःशुचिरिति ॥ आपूतएमोतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ उदेमिउद्गच्छामि ॥ इच्छब्दोऽनर्थकः ॥
आभ्योऽद्भ्यःशुचिःसन्नापूतश्चयावदिति ॥ मानस्तोकइति॥तनयेमानआयुषिमानोगोषुमानोअश्वेपुरीरिषः ॥ वीरान्मानोरुद्रभामिनोवधीर्हविष्मंतःसदमिच्चाहवामहइतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः॥मारीरिषः
रिषतिर्हिसाकर्मा ॥ माहिंसीः ॥ नोऽस्माकंतोकेषुत्रविषयेतनयेपौत्रविषयेमाहिंसीः ॥ नोऽस्माकमायुषिविषयभूते मानोगोषुमाहिंसीःनोऽस्माकंगोषुविषयभूतासुमानोअश्वेषुमाहिंसीःनोस्माकमश्वेषु
विषयभूतेषु ॥ यद्वा विभक्तिव्यत्ययेनव्याख्यानम् ॥ मारीरिषःअस्माकंतोकेतनयमायुर्गाअश्वान् ॥ मानोवीरान्रुद्रभामिनोवधीर्मावधीर्नोस्माकंवीरान्हेरुद्र ॥ भामिनः भामःक्रोधःक्रोधसंयुक्तान् ॥
कःप्रत्युपकारइतिचेद्विष्मंतःहविषासंयुक्ताःसंतःसदंसदाकालमइत् इच्छब्दएवार्थे त्वामेवहवामहेआह्वयामः ॥ यागार्थंवनन्यशरणावयमित्यभिप्रायः ॥१॥ इमंमेवरुणेत्यादीति ॥ आदिशब्देनशुधी
हवमचाचमृडय ॥ त्वामस्युराचकेइतिमन्त्रशेषोपगृह्यते ॥ अस्यार्थः ॥ इमंमेममेवरुणश्रुविश्रुणुहवमात्मानमद्यास्मिन्मृडयसुखयमाकालांतरमपेक्षस्व ॥ किंकारणम् ॥ यतस्त्वामहमाचके
आचकइतिक्रांतिकर्मा ॥ कामये ॥ कथंभूतः ॥ अवस्युरात्मनोऽवनंपालनमिच्छन्निति ॥ तत्त्वायामीति ॥ ब्रह्माणवन्दमानस्तदाशास्तेयजमानोहविर्भिः ॥ अहेडमानोवरुणेहवोद्युरुशः ॥ समा
नयायुःप्रमोषीरितिमन्त्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ तत्त्वातदाशास्तइतिश्रवणादिहृदप्रयोगः ॥ त्वात्वायामियाचामि ॥ ब्रह्मणात्रयीलक्षणेनवंदमानः ॥ हविर्भिरगुयतेः ॥ अतआह ॥ अहे

डमानःअकुध्यन् हेवरुणइहकर्मणिवर्तमानःअस्माकंप्रयोजनंयज्ञसमाप्तिरक्षणंबोधिबुध्यस्व ॥ बुद्धाचउरुशंसहबहुसंस्तव्यं मानआयुःप्रमोषीर्माऽस्माकमायुरखंडयेति ॥ त्वन्नइति ॥ अग्नेवरुणस्यविद्वान्देवस्यहेडोअवयासिसीष्ठाः ॥ यजिष्ठोवदितमःशोशुचानोविश्वादेवा ॥ सिप्रमुमुग्ध्यस्मादितिमन्त्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ हेअग्नेत्वंनःअस्मान्प्रतिविद्वान्जानानःवरुणस्यदेवस्यहेडःक्रोधःअवयासिसीष्ठाः ॥ यहुउपक्षये ॥ अस्यण्यंतस्यलिङ्चेतद्रूपमवपूर्वस्य ॥ अपगमय ॥ यस्माच्चत्वंयाजिष्ठोयज्ञकृतमोवदितमोवोदृतमोहविषाशोशुचानोदेदीप्यमानोभवसितस्मात्प्रार्थये ॥ विश्वाविश्वानिदेवांसिसर्वाणिदीर्भाग्यानिप्रमुमुग्धिविमुंचअस्मदस्मत्तृति ॥ सत्वंनइति ॥ अग्नेवमोभवोतीनेदिष्ठोअस्याउषसोव्युष्टौअवयक्ष्वनोवरुण ५ रराणोवीहिमृडीक ५ सुवहोनएधीतिमन्त्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ सत्वमेवंप्रार्थयमानोऽस्माकंहेअग्नेअवमःअवितृतमःपालयितृतमोभव ॥ उतीउत्पाऽवनेन नेदिष्ठश्चांतिकतमःअस्याउषसोव्युष्टौव्युष्टिकालेऽस्मिन्नेवाहनीत्यभिप्रायः ॥ ततोऽवयक्ष्वअवपूर्वोयजिर्नाशनेवर्ततेइहदुधात्वर्थयोगात्स्वकीयमेवार्थब्रवीति ॥ अवगत्ययज ॥ नोऽस्माकंवरुणंरराणोरादानेददद्वाहविस्ततोब्रवीमिमीहिमृडीकंभक्ष्यपुरोडाशंसुखकरम् ॥ ततःसुवहःस्वाहानःअस्माकमेधीति ॥ उदुत्तममिति ॥ वरुणपाशमस्मदवाधमंविमध्यम ५ श्रथाय ॥ अथावयमादित्यवनेतवानागसोअदितयेस्यामेतिमन्त्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ उदित्ययमुपसर्गःश्रथायेति संवध्यते ॥ हेवरुणउत्तमन्तावत्पाशमुत्श्रथाय श्रथयशैथिल्ये ॥ श्रथीकृत्यउत्तुर्ध्वनयास्मदस्मत्तः ॥ अवाधममधर्मचपाशमवाचीनंश्रथय विमध्यमंस्थानस्थितमेवश्रथय ॥ अथैवंकृतेसाति वयंहेआदित्यअदितेःपुत्रतवकर्मणिवर्तमानाअनागसोऽनपराधाःसंतोऽदितयेऽदीनतायैस्यामेति ॥ २ ॥ धाम्नोधाम्नइति ॥ राजंस्तोवरुणनोमुंचेतिमन्त्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ हेवरुणराजनधाम्नो धाम्नः धामशब्दःस्थानवचनः ॥ यतोयतःपाशसमन्वितात्स्थानाद्विभीमस्ततस्ततोऽस्मान्विमुंचेति ॥ मापोमौषधीरिति ॥ हिंसीरित्येवशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ हृदयशूलमुपगूहतिमापोमौष

धाम्नोधाम्नस्तथामापोमौषधीरितिसंजपेत् ॥ यदाहुरध्यामुंचंतुमेतिचावभृथेतिच ॥ ३ ॥

धीरिद्वैपशोःसंज्ञप्यमानस्येत्युपक्रम्यहृदयशूलंशुकसमवैतीत्युक्तम् ॥ अतएवमुच्यते ॥ माहिंसीरपोमाचौषधीहिंसीरिति ॥ यदाहुरध्याइति ॥ वरुणेतिशपामहेततोवरुणनोमुञ्चेतिमन्त्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ अघ्न्याइतिगोनामप्रकरणात् ॥ इहानुबंध्याविषयंबहुवचनमनुबंध्याबहुत्वेऽर्थवत् ॥ एकानुबंध्यापक्षेतुपूजार्थम् ॥ यद्वेदेश्लोकमन्त्रवाक्यान्याहुरहन्तव्याअध्याअबंध्याःबंध्याःपूजनीयाइतिकरणोवाक्यस्यार्थमभिनयेनदर्शयति ॥ वयंहेवरुणशपामहे ॥ इतिकरणःप्रदर्शनार्थः ॥ शपतिहिंसार्थः ॥ एवमनेनविधिनाऽहिंसयाअध्याअतएववयंत्वांशपामहे ॥ ततोवरुणनोमुंचंतस्तस्मादेनसःवरुणनोऽस्मान्विमुंचेति ॥ मुंचंतुमेति ॥ शपथ्यादथोवरुण्यादुत ॥ अथोयमस्यपट्टीशात्सर्वस्मादेवकिल्विषातुइतिमन्त्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ मुंचंतुमाशपथ्यात्शपथेभवःशपथ्यस्तस्माच्छपथ्यात्शपथनिमित्तात्किल्विषादोषधयोमामांमुंचंतु ॥ अथोअपिचवरुण्यात्वरुणेभोवरुण्यस्तस्माद्रुण्यात्वरुणनिबंधनात्किल्विषान्मांमुंचंतु ॥ उतअपिचयमस्ययमयातिनियमयतिसर्वजगदितियमस्तस्ययमस्यसंबंधिनः पट्टीशात् पट्टीशशब्दोबंधनवचनः ॥ बंधनाद्वंधननिमित्तात्किल्विषान्मांमुंचंतु ॥ अथोअपिचदेवकिल्विषादेवतापराधनिमित्तात्किल्विषान्मांमुंचंतु ॥ किंचात्रबहुनोक्तेनसर्वस्मात्किल्विषाद्ब्रह्महत्यादिपापान्मांमुंचंत्विति ॥ अवभृथेति ॥ निचुंपुणनिचेरुसिनिचुंपुणः ॥ अवदेवैर्देवकृतमेनोयासिषमवमर्त्यैर्मर्त्यकृतंपुरावणोदेवारिषपाहीतिमन्त्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ अवभृथोयज्ञः हेअवभृथवयमवाचीनंपात्राण्यस्मिन्भ्रियंतइत्यवभृथः ॥ निचुंपुनःनीचैःकणत्वांशुअवभृथेष्ट्याचरंतीतिश्रुतेः ॥ यस्त्वंनीचैश्चरणोऽसिनीचैःकणंश्रतंत्वांप्राप्यैवअवदेवैर्देवकृतमेनोयासिषंकृतमेनोयासिषंकृतवान् ॥ अवनीतवान् ॥ किमवनीतवान् ॥ एनःपापम् ॥ कैःसखिभूतैर्देवैः ॥ किंविषयंदेवकृतंदेवविषयेयत्कृतम् ॥ अवमर्त्यैर्मर्त्यकृतमवनीतवांश्रमर्त्यैर्मर्त्यैर्ऋत्विग्भिःसखिभूतैः मर्त्यकृतमनुष्यविषयेकृतंपापम् ॥ अतस्त्वंहेअवभृथदेवारिषःपाहि ऋषतिहिंसार्थः ॥ रिषहिंसायांकिंवतस्तस्यपंचमीरिषःबंधात्पाहिगोपाय ॥ कथंभूताद्वंधात् ॥

पुरुरावणः ॥ गदाने ॥ बहुकर्मोपभोगसंतानदातुः संसारलक्षणाद्धातुः ॥ यद्वा पुरुशब्देनरुवंतिप्राणिनोऽस्मिन्संसार्यमाणाः पुरुरावणइतिचेति ॥ ३ ॥ आपोदेवतायेषांतेतथा ॥ महाव्याहृतिभिर्भुवःस्वर्गहर्जनस्तपःसत्यमितिसप्तभिः ॥ ४ ॥ गायत्र्यागायत्रीमन्त्रेणेत्यर्थः ॥ तत्सवितुर्वरेण्यंभर्गोदेवस्यधीमहि ॥ धियोयोनःप्रचोदयादितिगायत्रीमंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ तदितिषष्ठ्याविपरिणयते तस्यसवितुःसर्वस्यप्रसवदातुरादित्यांतरपुरुषस्यदेवस्यहिरण्यगर्भोपाध्यर्वाच्छन्नस्यदेवस्यवाविज्ञानानंदस्वभावस्यब्रह्मणोवरेण्यंवरणीयंभर्गः भर्गशब्दोवीर्यवचनः वरुणाद्वाअभिषिचनाद्गोऽपचक्रामवीर्यवैभर्गइतिश्रुतिः ॥ तेनहिपाप्मानंभृजतिदहति ॥ भृजीभर्जने ॥ अथवाभर्गस्तेजोवचनः ॥ यद्वा मंडलंपुरुषोरश्मयइत्येतन्नितयमभिप्रेयते ॥ देवस्य देवनादिगुणयुक्तस्यधीमहि ध्यैचिंतायाम्अस्यछांदसंसंप्रसारणम् ॥ ध्यायामश्चितयामोनिदिध्यासनंतद्विषयंकुर्मइतियावत् ॥ धियोयोनः धीशब्दोबुद्धिवचनःकर्मवचनोवा ॥ बुद्धिःकर्माणिवायःसवितानोऽस्माकंप्रचोदयात् ॥ चुदसंचोदने ॥ प्रकर्षेणचोदयतिप्रेरयति ॥ तस्यसवितुःसंबंधिवीर्यतेजोवाध्यायामइतिसंबंधः ॥ वाक्यभेदेनवायोजना ॥ तत्सवितुर्वरणीयंभर्गोदेवस्यध्यायामः ॥ धियोयोभर्गःअस्माकंप्रेरयतीति ॥ आपोहिष्ठेतिमृभिःकंडिकाभिरितिशेषः ॥ तत्रमयोभुवस्तानऊर्जेदधातन ॥ महेरणायचक्षसे ॥ योवःशिवतमोरसस्तस्यभाजयतेहनः ॥ उशतीरिवमातरः ॥ तस्माअरंगमामवो यस्यक्षयायजिन्वथ ॥ आपोजनयथाचनइतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ द्वितीयपादेतच्छ्रवणात्तयोऽध्याहारः ॥ हेआपःयायूयंमयोभुवःमयइतिसुखनाम सुखेनभावयिष्यःस्थभवथसर्वप्राणिनाम् ॥

अव्देवताइमेमंत्राःप्रोक्ताःस्वात्माभिषेचने ॥ प्रणवेनंततोविप्रोमहाव्याहृतिभिस्ततः ॥ ४ ॥ आत्मानंपावयेद्विद्वान्गायत्र्याचततःकृती ॥

आपोहिष्ठेतिमृभिःप्रत्यूचंपावनंस्मृतम् ॥ ५ ॥ एतेपिपावनामंत्राइदमापोहविष्मतीः ॥ देवीरापअपोदेवादुपदादिवसंज्ञकाः ॥ ६ ॥

छन्दसःपरिपूर्तिकोहिशब्दः ॥ तानोऽस्मान्ऊर्जेऽन्नायदधातनस्थापयत ॥ यथावयंसर्वस्यभोक्तारोभवेमतथाकुरुतेत्यभिप्रायः ॥ महेमहेतेर्इणायरमणीयायचक्षसेदर्शनायाऽस्मान्दधातनइत्यनुवर्तते ॥ एतदुक्तंभवति ॥ महच्चयदर्शनंपरब्रह्मलक्षणंरमणीयंतदस्माकंकुरुतेति ॥ अथवाहिशब्दोयस्मादर्थे कृत्वाव्याख्यायते ॥ नहिवेदेमात्रामात्रस्यानर्थक्यमिष्यतेसंभवेसति ॥ आपोहि आपःयस्मात्कारणान्मयोभुवःतानऊर्जेताशब्दस्यपंचम्यासन्नेतितस्माद्धेतोरस्मान्अन्नायस्थापयतमहेतरमणीयायचक्षसेदर्शनीयाय ॥ योवःयश्चवोयुष्माकंशिवतमःशांततमोरसस्तस्यभाजयतभागिनः कुरुतइहैवस्थितानस्मान्उशतीरिव ॥ वशकांतौ ॥ कृतसंप्रसारणस्यैतद्रूपम् ॥ कामयमानाइवमातरः मातृशब्दःसंबंधवचनः यथाकामयमानामातरःपुत्रस्यकल्याणंतैस्तैरर्थैर्भाजयेयुरेवंभाजयत ॥ तस्माअरम् ॥ अलमितिप्राप्तैलकारस्यरेफच्छांदसः ॥ हेआपस्तस्यचरसस्याधस्तनमंत्रयाचितस्यवोयुष्मत्संबंधिनःअलंपर्याप्तंगमामगच्छामवयम् ॥ पर्याप्तनामरसविषयेवैतृष्ण्यंसदातृप्तिर्वा ॥ यस्यक्षयायजिन्वथ क्षयौनिवासइत्याद्युदात्तः ॥ षष्ठ्यर्थंचतुर्थी ॥ यस्येतिसामानाधिकरण्यादेशः ॥ यस्याहुतिपरिमाणभूतस्यक्षयस्यनिवासस्यएकदेशेनजिन्वथ ॥ जिन्वथिःप्रीतिकर्मा ॥ तर्पयथ पंचाहुतिपरिणामक्रमेणेदंब्रह्मादिस्तंबपर्यंतंजगत् ॥ तत्रचहेआपःजनयथालंबनमूअस्मत्तःनोऽस्मान्भो कृत्वेनपानदेवत्वमाशारयतेति ॥ प्रत्यूचमृचमृचंप्रतिपावनंपाविष्यंस्मृतंब्रह्मविद्भिरितिशेषः ॥ परमितिपाठेपरमुत्कृष्टम् ॥ ५ ॥ एतेवक्ष्यमाणा अपिमन्त्राःपावनाःपाविष्यजनकाः ॥ इदमापइति ॥ प्रवहतावद्यंचमलंचयत् ॥ यच्चाभिदुद्रोहानृतंतयच्चशेषेअभीरुणम् ॥ आपोमातस्मादेनसःपवमानश्चमुंचत्वितिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ हेआपइदंपशुसंज्ञपननिमित्तंपांप्रवहतअपनयत् ॥ किंचाव्यसवहतीरंजयत्अभिज्ञापादि मलंचयत्यच्चमलंशरीरसंलग्नमृत्रपुरीषादिप्रसिद्धतच्चप्रवहतअपन

यतः ॥ यच्चाभिद्रोहावृत्तम् दुहजिघांसायाम् ॥ यदपि चाभिद्रुग्धवानस्मि असत्यमुच्चार्यम् ॥ यच्च शोपे अभीरुणम् ॥ शप आक्रोशे यच्छपितवानस्मि अभीरुणमपराधिनमनपराधीति न विभेति यद्वाऽभिलुनातिष्ठिन
त्तिमर्माणियदुच्चरितं सत् ॥ यच्चाभीरुणम् ॥ आपः मां मां तस्मादेनसः पापात् पवमानः सोमो वायुर्वा मुंचतु पृथक् करोति वि ॥ हविष्मतीरिति ॥ इमा आपो हविष्मां आविवासति ॥ हविष्मान् देवो अध्व
रो हविष्मां वस्तुसूर्य इति मंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ लिङ्गोक्ता हविष्मती हविषा संयुक्ता इमा आपः हविष्मान् हविषा संयुक्ते यजमान आविवासति ॥ आविपूर्वो वसतिः ॥ परिचरतीत्यर्थः ॥ यजमानो हविः
प्रदानाय परिचरति ॥ हविष्मान् अध्वरो यज्ञः स्वशरीरनिष्पत्त्यर्थं हविष्मान् भवतु हविः संपन्नोऽस्तु ॥ सुशोभनतया ईरणात् सूर्यो देवो यजमानस्य फलदानाय स्वतृप्त्यर्थं हविष्मान् भवतु हविः संपन्नोऽस्त्विति ॥
देवीराप इति ॥ अपात्रपाद्यो व ऊर्मिर्हविष्यः ॥ इंद्रियावा न्मीदन्तम इति मंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ हे देव्य आपः अपात्रपात्संज्ञको यो व ऊर्मिस्तं रंगः कलोलो हविष्यः हविर्योग्यः यज्ञियः इंद्रियावान् दीर्घ
श्छांदसः ॥ वीर्यवान् मर्दितमः मर्दयितुं तम इति ॥ अपो देवा इति ॥ मधुमती रगृभ्णन्नूर्जस्वती राजस्वश्चितानाः ॥ याभिर्मित्रावरुणावभ्यर्षिचन्याभिर्द्रिद्रमनयन्नत्यरातीरिति मंत्रशेषः ॥
अस्यार्थः ॥ मधुमतीः मधुरतया स्वादुरसोपेता मधुमत्यस्ता मधुमतीः ऊर्जस्वती विशिष्टा न्नरसवतीः राजस्वः राजसुवः ॥ पुत्रप्राणिप्रसवे ॥ राजानं सुवते जनयंतीति राजसुवः चिताना देवता त्वमनेन चेतयमानाः
परिहृष्टचारिण्यः अन्वे देवताः ॥ भकारश्छांदसः ॥ अगृभ्णन् गृहीतवन्तः ॥ अपो विशिनष्टि ॥ याभिर्मित्रावरुणाविति ॥ याभिर्द्रिद्रमित्रावरुणौ देवा अभ्यर्षिचन् मित्रावरुणयोरभिषेकं कृतवन्तः ॥
याभिर्द्रिद्रमनयन्न्याभिर्द्रिद्रदेवराजम् अति अरातीरदानशीलाः शत्रुसेना अनयन् शत्रून् नीतीत्यति क्रम्य अधः कृत्यानयन् आनीतवन्तः ता अपो गृभ्णन्ति शेष इति ॥ दुपदादिव संज्ञका इति ॥ मुमुचानः
स्विन्नः स्नातो मलादिव ॥ पूतं पवित्रेणे वाज्यमापः शुं धंतुमैनस इति मंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ द्रोः पादो दुपदः ॥ दुशब्दो वृक्षवचनः ॥ दुपदो वृक्षमयः पादः पादुकः ॥ एकवचनमविवक्षितम् गमन

शत्रो देवीरपो देवीस्तथा पांरसमित्यपि ॥ पुनंतु मेति च नवपावमान्यः प्रकीर्तिताः ॥ ७ ॥

साधनत्वेन पादुकाभ्याम् ॥ मुमुचानो मुच्यमानो यथा पुमान् गमनावसाने क्लेशेन मुच्यते स्विन्नः स्वेदं प्राप्तः पुमांस्तन्निवृत्त्यर्थं स्नातो मलादिव यथा मलाद्विमुच्यते ॥ पूतं पवित्रेणे वाज्यं यथा पवित्रेण पूतमाज्यं
पवित्राद्विमुच्यते पृथक् क्रियते तथा आपः शुं धंतुमैनसः मामां यथा उपासिता आप एनसः पापात्सकाशाच्छुं धंतु प्रस्विन्नस्य कृत्स्नान्मलात्तापादिकृतः अतः शुद्धि विशेषतो मेपापनिवृत्तिं शं धंतु पृथक् कुर्वेत्त्विति ॥
॥ ६ ॥ शत्रो देवीरिति ॥ अभिष्ट्य आपो भवंतु पीतये ॥ शंयोरभिस्रवंतु न इति मंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ नोस्माकं देवीर्देव्य आपोऽभिष्ट्येऽभिषेकायाभीष्टाय वा पीतये पानाय च शंसुस्वरूपा भवंतु ॥
शंयोरभिस्रवंतु नः यो रोगाणां पृथक्करणहेतोः शंसुस्वरूपाः सत्य आपो नोऽस्मान् भिस्रवंति ॥ आपो देवीरिति ॥ उपसृजमधुमती रयक्ष्माय प्रजाभ्यः ॥ तासामास्थाना दुज्जिता मोषधयः सुपिप्पला
इति मंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ सिंधुद्वीप आपि न्यंकुमारिणी बृहती ॥ विधूममग्र इत्यानंतर्यादत्र कर्तृत्वेनाग्निर्विवक्ष्यते द्यौर्वा ॥ प्रजाभ्यः ॥ अत्र विभक्तिव्यत्ययः ॥ प्रजानामयक्ष्माय यक्ष्मा व्याधिरयक्ष्मा
यं मधुमती देवीराप उपसृजेतिसंबंधः ॥ देवीर्देवनादि गुणसंयुक्ता मधुमतीः रसवती वृष्टिरूपा आप उपसृजनिक्षिप ॥ तासां भूमिगतानामपामास्थानादपारससंबंधितया अपारससंपृक्तमुज्जितं क्षेत्रलक्षणस्था
नात्सुपिप्पलाः सुष्ठुपिप्पलं फलं यासामोषधीनां ताः सुपिप्पलाः फलपाकांता ओषधयः शाल्यादय उज्जिताम् ओहाङ्गतौ उद्गच्छंति ॥ अपारसमिति ॥ उद्दयसः सूर्ये संतः समाहितम् ॥ अपांरसः
स्ययोरसस्तं वो गृह्णाम्युत्तममिति मंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ रसः सारः सोंऽपां वायुः ॥ एष वा अपारसो यो यं पवते इति श्रुतिः ॥ उद्दयसमुद्गतं वयोऽन्नं यस्माद्वायोस्तमुद्दयसं वायुं सूर्ये संतं समाहितमित्यनयोः
पदयोर्व्यत्ययोऽर्थसंबंधात् सूर्ये समाहितं संतं समारोपितं स्थापितं संतं गृह्णामीति विक्ष्यमाणेन संबंधः ॥ अपारसस्ययोरसस्तं वो गृह्णाम्युत्तमम् अपारसो वायुस्तस्यापिरसः सारः प्रजापतिः सहियज्ञलोककालाग्नि
वायुसूर्यः ऋग्यजुः सामादिव पुस्तं वयः शब्देनाह ॥ अपो गृह्णामि उत्तममुत्कृष्टतमम् ॥ यद्वा वयः शब्दोऽनर्थकः ॥ अपारसस्य वायोर्योरसः प्रजापतिस्तं गृह्णामीति तस्मिन्पक्षे योजना ॥ पुनंतु मेतीति ॥ पावमान्यः पा

विद्युत्कथ्यः ऋचइत्यर्थः ॥ तत्र पुनंतु मापितरः सोम्यासः पुनंतु मापितामहाः पुनंतु प्रपितामहाः पवित्रेण शतायुषेति प्रथमो मंत्रः ॥ पुनंतु मापितरः सोम्यासः सोमार्हाः सोम्याः सोमसंपादिनो वा सोम्याः सोम्या एव सोम्यासः पितरो मामां यजमानं पुनंतु शोधयंतु ॥ पितामहाः पितुः पितरो मामां पुनंतु तत्पितरः प्रपितामहाः पुनंतु ॥ केन पुनंतु पवित्रेण पवनहेतुभूतेन शतायुषा येन पवित्रेण पूतः शतायुर्भवति तत्पवित्रं शतायुस्तेन शतायुषा पवित्रेण मां पुनंतु पावनं च पापनोदनम् शुद्धिफलग्रहणयोग्यता शुद्धिमापादयंत्विति ॥ पुनंतु मापितामहाः पुनंतु प्रपितामहाः ॥ पवित्रेण शतायुषा विश्वमायुर्व्यश्रवै इति द्वितीयो मंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ पुनंतु मामां पितामहाश्च पुनंतु शतायुषा पवित्रेण पुनंतु प्रपितामहाश्च पुनंतु विश्वमायुर्गैः सर्वैर्देतं विश्वं सर्वमायुर्व्यश्रवै ॥ अशूढव्याप्तौ ॥ अहं व्यश्रवै व्यश्रुयामिति ॥ अग्र आयूषि पवस आसुवोर्जमिषं चनः ॥ आरेवाधस्वदुच्छुनामिति तृतीयो मंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ आग्नेयी गायत्री वैश्वानरः ॥ हे श्रीभगवन्नग्नेनोऽस्मान् प्रति आयूषि आयुः प्रापकानि कर्माणि पवसे अंतर्गतनिजार्थोयं पावयसे गमयसि ॥ किंच आसुवोर्जमिषं चनः इषं ब्राह्म्यादिकमूजर्जदक्षिणीराद्युपसेचनं नोऽस्मभ्यमासुव अभ्यनुजानीहि ॥ आरेदूरेव्यवस्थितं संतंदुच्छुनांदुच्छुदौर्गत्यं व्याधयश्च ॥ दुर्जनप्रभृतयो लक्ष्यं ते तान्वाधस्वेत्यर्थः ॥ पुनंतु मादेव जनाः पुनंतु मनसा धिया ॥ पुनंतु विश्वाभूतानि जातवेदः पुनीहि मेति चतुर्थो मंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ लिंगोक्तदेवत्यानुष्टुप् ॥ देवजना देवानुगाजना मामां पुनंतु पुनंतु मनसा धियः मनसा विवेकेन संपन्नेन मनसा संजाता धियो देवता विषयज्ञानानि कर्माणि वामां पुनंतु ॥ विश्वानि भूतानि मां पुनंतु ॥ हे श्रीजातवेदः मां पुनीहीति ॥ आग्नेयी गायत्री ॥ पवित्रेण पुनीहि मां शुक्लेण देवदीद्यत् ॥ अग्नेक्रत्वा क्रतूः रनु इति पंचमो मंत्रः ॥ हे देवदीद्यत् दीप्यमान श्रीभगवन्नग्ने शुक्लेण शुद्धेन पवित्रेण मां पुनीहीति ॥ यत्ते पवित्रमर्चिष्यग्ने विततमंतरा ॥ ब्रह्मतेन पुनातु मां इति षष्ठो मंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ आग्नेयी ब्राह्मी च गायत्री तृतीयः पादो ब्रह्मदेवत्यः ॥ हे श्रीभगवन्नग्ने यत्ते पवित्रमर्चिषि परमतेजसि अंतरामध्ये विततं ते तव यत्पवित्रं पवनहेतुभूतं विततमतिविस्तृतरूपं पवित्रेति षष्ठितेन पवित्रेण मां पुनीहि ॥ ब्रह्मतेन पुनातु मां वेदलक्षणं यद्ब्रह्म परं यद्ब्रह्म

ततोऽघमर्षणं जप्त्वा द्रुपदां च ततो जपेत् ॥ प्राणायामं च विधिवदथा तर्जले जपेत् ॥ ८ ॥

तेन ब्रह्मणामां पुनातु ॥ यद्वा अर्चिषि विततं यत्पवित्रं तेन पवित्रेणाभ्यनुजातेन ब्रह्मणा पुनात्विति ॥ पवमानः सोमः अघ्नः पवित्रेण विचर्षणिः ॥ यः पोता स पुनातु मेति सप्तमो मंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ सोमदेवत्या गायत्री तृतीयः पादो वायव्यः ॥ पवमानः स सोमः अद्यास्मिन्नहनिनोऽस्मान् पवित्रेण पावनेन विचर्षणिर्द्राशकृताकृतप्रत्यवेक्ष्यामि ॥ कोमां पुनातु ॥ यः स्वभावतः पोता पवनकर्ता वायुः समां पुनात्विति ॥ उभाभ्यां देवसवितः पवित्रेण सवेन च ॥ मां पुनीहि विश्वत इत्यष्टमो मंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ सवितृदेवता गायत्री ॥ हे देवसवितः पवित्रेण सवेन च अनेन पवित्रेण सवेनानेन यागेन चेत्युभाभ्यां पवित्रसवाभ्यां मां पुनीहि विश्वतः सर्वतो मां पावयेति ॥ वैश्वदेवी पुनती देव्या गायस्यामि मा बह्व्यस्तन्वो वीतपृष्ठाः ॥ तयामदंतः सधमा देषु वयः स्याम पतयोरयीणां मितिनवमो मंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ वैश्वदेवी त्रिष्टुप् ॥ वैश्वदेवी विश्वदेवत्या सुराकुंभी पुनती पावनं कुर्वाणा देवी देवता आगात् आगता यस्यां देव्यामि मा बह्व्यस्तन्वो बहुशरीराणि वीतपृष्ठाः वीतापरभागा निरंतरधारा बह्व्यः सन्ति तया सुराकुंभ्या देव्यामदंतो मोदमानाः सधमा देषु सहर्षप्राप्तिस्थानेषु वयं रयीणां धनानां पतयः स्याम भवेम ॥ ७ ॥ ततोऽघमर्षणमिति ॥ ऋतंच सत्यंचाभीक्षात्पसोऽध्यजायत ॥ ततो रात्र्यजायत ततः समुद्रो अर्णवः ॥ समुद्रा दर्णशद्विसंवत्सरो अजायत ॥ अहोरात्राणि विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी ॥ सूर्या चंद्रमसौ धाता यथा पूर्वमकल्पयत् ॥ दिवं च पृथिवीं चांतरिक्षमथोऽस्वः इत्यघमर्षणमंत्रः ॥ अस्यार्थः ॥ ऋतंसत्यमिति परब्रह्मोच्यते ॥ तथा च श्रुतिः ॥ ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति ॥ आसीदित्यध्याहार्यम् ॥ तदयमर्थः ॥ ऋतंच सत्यंचासीत् परब्रह्मासीत् ॥ एतेन महाप्रलयावस्था प्रतिपादिता ॥ महाप्रलयसमये केवलं ब्रह्म मात्रमासीदित्यर्थः ॥ ततो महाप्रलयावस्थायामेव रात्रिः समुत्पन्ना केवलमंधकारमयमासीदित्यर्थः ॥ तथा च स्मृतिः ॥ अप एव स सर्जादाविति ॥ किंभूतात्तपसः ॥ अभीक्षात् अभिसर्वतोभावेन समृद्धात् ॥ लवप्रलयसमये हि ऋद्धवददृष्टं भवति ॥ ततः समुद्रा दर्णवाद्वातास्तृणा अजायत ॥ किंभूतः ॥ मिषतः प्रकटीभवतो विश्वस्य वशी प्रभुः ॥ महाप्रलये विलुप्तसृष्टजगतो निर्माणे प्रभुरित्यर्थः ॥ सधाताय

थापूर्वयथाक्रमसूयाचंद्रमसावकल्पयत् ॥ किंभूतौ ॥ अहोरात्राणिविदधतकुर्वाणौ ततःसूर्यचंद्रयोरुत्पत्त्यनंतरंसंवत्सरोऽजायत ॥ सूर्यचंद्रोत्पत्तौरात्रिदिनविभागकल्पनयासंवत्सरःसृष्टः॥ अथानंतरं दिवं
स्वर्गपृथिवीमहीमंतरिक्षमाकाशंस्वर्नक्षत्रलोकोपरिस्थितस्वर्गलोकंसएवधाताऽकल्पयत् ॥ चराचरात्मकंसकललोकंसएवसृष्टवानिति ॥ ८॥ ९॥ ११०॥ ११॥ १२॥
चतुःसक्तिरिति ॥ नाभिर्ऋतस्यसप्रथाः ॥ सनोविश्वायुःसप्रथाः ॥ सनःसर्वायुःसप्रथाः ॥ अपद्वेषोअपहरोऽन्यव्रतस्यसश्रिमेतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ चतुःसक्तिर्दिशोयश्चवीरस्यसक्तयःकोणेषु
चतुःसक्तिर्यश्चनाभिर्नहनमृतस्यसप्रथाः ॥ अभ्यासेभूयांसमर्थमन्यते ॥ त्वत्प्रसादाच्चापद्वेषःअपगच्छतुद्वेषोऽस्मत्तः ॥ वीतरागाःस्यामेत्यभिप्रायः ॥ अपह्वरः भरह्वरचलने अपगच्छतुचलनमस्मत्तः ॥
जनित्वाप्रियतेमृत्याजायतइत्येतच्चलनमभिप्रेतम् ॥ अन्यव्रतस्यसश्रिममन्यद्वतंकर्मयस्मनुष्यकर्मणःसकाशादातानुग्रहात्मकंसतथोक्तस्तस्यकर्मवयंसेवामहेसाधुवयंप्राप्ताःसंतइति ॥ १३॥ १४॥
प्रणवंत्रिजपेद्वापिविष्णुंवासंस्मरेत्सुधीः ॥ स्नात्वेत्थं वस्त्रमापीज्यगृहीयाद्धौतवाससी ॥ ९ ॥ आचम्यचततःकुर्यात्प्रातःसंध्यांकुशान्विताम् ॥ योनसं
ध्यामुपासीतब्राह्मणोहिविशेषतः ॥ ११० ॥ सजीवब्रेशूद्रस्तुमृतःश्वाजायतेध्रुवम् ॥ संध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हःसर्वकर्मसु ॥ ११ ॥ यदन्यत्कुरुते
कर्मनतस्यफलभागभवेत् ॥ प्रणवंप्राग्दिशिस्मृत्वाततोदत्त्वाकुशासनम् ॥ १२ ॥ चतुःसक्तिरिमंमंत्रंपठित्वानान्यदृङ्मनाः ॥ १३ ॥ प्राङ्मुखोबद्धचू
डोवाप्युपविष्टउदङ्मुखः ॥ प्रदक्षिणंस्वमभ्युक्ष्यप्राणायामंसमाचरेत् ॥ १४ ॥ गायत्रींशिरसासार्धंसप्तव्याहृतिपूर्विकाम् ॥ त्रिजपेत्सदशोङ्कारः
प्राणायामोयमुच्यते ॥ १५ ॥ प्राणायामांश्चरन्विप्रोनियतेन्द्रियमानसः ॥ अहोरात्रकृतैःपापैर्मुक्तोभवतितत्क्षणात् ॥ १६ ॥ दशद्वादशसंख्यावाप्राणायामाः
कृतायदि ॥ नियम्यमानसंतेनतदातप्तमहत्तपः ॥ १७ ॥ सव्याहृतिप्रणवकाःप्राणायामास्तुषोडश ॥ अपिभ्रूणहनंमासात्पुनंत्यहरहःकृताः ॥ १८ ॥
यथापार्थिवधातूनांदह्यंतेधमनान्मलाः ॥ तथेन्द्रियैःकृतादोषाज्वालयंतेप्राणसंयमात् ॥ १९ ॥ एकंसंभोज्यविधिवद्ब्राह्मणंयत्फलंलभेत् ॥ प्राणायामैर्द्वा
दशभिस्तत्फलंश्रद्धयाप्यते ॥ १२० ॥ वेदादिवाङ्मयंसर्वप्रणवेयत्प्रतिष्ठितम् ॥ ततःप्रणवमभ्यस्येद्वेदादिवेदजापकः ॥ २१ ॥ प्रणवेनित्ययुक्तस्यसप्तसु
व्याहृतिष्वपि ॥ त्रिपदायांतुगायत्र्यांनभयंजायतेकचित् ॥ २२ ॥ एकाक्षरंपरंब्रह्मप्राणायामःपरंतपः ॥ गायत्र्यास्तुपरंनास्तिपावनंकलशोद्भव ॥ २३ ॥
कर्मणामनसावाचायद्वात्रौकुरुतेत्वघम् ॥ उत्तिष्ठन्पूर्वसंध्यायांप्राणायामैर्विशोधयेत् ॥ २४ ॥

गायत्रीमिति ॥ शिरसासार्धमुद्रापोऽज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्मभूर्भुवःस्वरोमित्यनेनसहसहितामित्यर्थः ॥ सप्तव्याहृतयोभूरादयःपूर्वप्रथमंयस्यास्ताम् ॥ ॐभूःॐभुवःॐस्वःॐमहःॐजनःॐतपःॐसत्यं
अंतस्सवितुर्वरेण्यंभर्गोदेवस्यधीमहि॥ धियोयोनःप्रचोदयात् ॥ ॐआपोऽज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्मभूर्भुवःस्वरोमित्येवंभूतांगायत्रींत्रिवारत्रयंजपेत् ॥ सोयंदशोङ्कारोदशोङ्कारसहितोवाऽयंप्राणायामउच्यतइत्यर्थः ॥
॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ भ्रूणहनंगर्भहंतारंश्रेष्ठब्राह्मणहंतांवा ॥ १८ ॥ दह्यंतेदाहकर्तृभिरितिशेषः ॥ धमनादग्निसंयोगात् ॥ ज्वालयंतेनाश्यंतेप्राणायामकर्तृभिरितिशेषः ॥ प्राणसंयमात्प्राणा
यामात् ॥ १९ ॥ १२० ॥ वेदादिरूपंयद्वाङ्मयंतत्सर्वयस्मात्प्रणवेप्रतिष्ठितंतत्स्माद्वेदजापकःप्रणवमभ्यसेत् ॥ कथंभूतम् ॥ वेदादिवेदादेःकारणम् ॥ तथाचोक्तम् ॥ ॐकारप्रभावेदाऽकार
प्रभावाःस्वराः ॥ ॐकारप्रभवंसर्वत्रैलोक्यंसचराचरमिति ॥ २१॥ २२॥ भयाभावेहेतुमाह ॥ एकाक्षरमिति ॥ एकाक्षरंप्रणवम् ॥ २३॥ उत्तिष्ठन्शयनात् ॥ अथवापूर्वसंध्यायामुत्तिष्ठन्उत्कर्षेणतिष्ठंतां

कुर्वन्नित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ गायत्र्यभ्यासमात्रः गायत्रीसारमात्रः ॥ जितेंद्रियः सुयंत्रितः ॥ तथाचमनुः ॥ गायत्रीसारमात्रोपिवरं विप्रः सुयंत्रितः ॥ नायंत्रित
स्त्रिवेदोपि सर्वांशी सर्वविक्रयीति ॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ उपर्देव्याः प्रातः कालोपास्याया गायत्र्याः ॥ ३४ ॥ सूर्यश्चेतीति ॥ मामन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः पापेभ्योरक्षंताम् ॥
यद्वाज्यापापमकार्षं मनसावाचाहस्ताभ्याम् पद्भ्यामुदरेण शिश्ना अहस्तद्वलुपतु यत्किंच दूरितं मयि इदमहं माममृतयोनौ सूर्यं ज्योतिषि परमात्मनि जुहोमि स्वाहेति मंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ मामां
रक्षंताम् ॥ के सूर्यश्च मन्युश्च मन्युर्यज्ञः ॥ केभ्यः पापेभ्यः ॥ किंभूतेभ्यो मन्युकृतेभ्यः असांगयज्ञकृतेभ्यः ॥ तथामन्युपतयो यज्ञपतयो मन्युः क्रोधो वा क्रोधपतय इन्द्रियाणि क्रोधकृतेभ्यः पापेभ्यः क्रोधो
रक्षतामिति किमुक्तं स्यात् ॥ ममैतादृशः क्रोधो मा भवतु येनाहमकार्यं न करोमीति ॥ किंच यत्पापं रात्र्या कार्षं केन मनसावाचाहस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिश्ना शिश्नेन तत्पापमहर्दिवसोऽवलुपतु खंडयतु यत्किंच

यदह्ना कुरुते पापं मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ आसीनः पश्चिमां संध्यां तत्प्राणायामतो हरेत् ॥ २५ ॥ पूर्वासंध्यां जपं स्तिष्ठेत् सावित्रीमार्कदर्शनात् ॥ पश्चिमां
तु समासीनः सम्यगृक्षविभावनात् ॥ २६ ॥ पूर्वासंध्यां जपं स्तिष्ठेत् त्रैशमेनो व्यपोहति ॥ पश्चिमां तु समासीनो मलं हंति दिशकृतम् ॥ २७ ॥ नोपतिष्ठेत्तुयः
पूर्वानोपास्तेयस्तु पश्चिमाम् ॥ सशूद्रवद्वहिष्कार्यः सर्वस्माद्विजकर्मणः ॥ २८ ॥ अपांसमीपमासाद्य नित्यकर्म समाचरेत् ॥ गायत्रीमप्यधीयीत ग
त्वारण्यं समाहितः ॥ २९ ॥ गृहाद्गुणायस्मात्संध्या बहिरुपासिता ॥ गायत्र्यभ्यासमात्रोपिवरं विप्रो जितेंद्रियः ॥ १३० ॥ त्रिवेद्यपि च नोमान्यः
सर्वभुक् सर्वविक्रयी ॥ सविता देवतायस्या मुखमग्निस्त्रिपाञ्चया ॥ ३१ ॥ विश्वामित्रे ऋषिश्छंदो गायत्रीसाविशिष्यते ॥ गायत्रीमुपसिध्यायेल्लोहितां
ब्रह्मदेवताम् ॥ ३२ ॥ हंसारूढामष्टवर्षारक्तस्रगनुलेपनाम् ॥ ऋक्स्वरूपामभयदामक्षमालावलंबिनीम् ॥ ३३ ॥ व्यासर्षिणास्तूयमानां छं
दसानुष्टुभायुताम् ॥ एतद्व्यानादुपर्देव्या नैशमेनो व्यपोहति ॥ ३४ ॥ सूर्यश्चेति च मंत्रेण स्यादाचमनमुत्तमम् ॥ आपोहिष्ठेति तिसृभिर्मार्जनं तु ततश्चरेत्
॥ ३५ ॥ भूमौ शिरसि चाकाश आकाशे भुवि मस्तके ॥ मस्तके च तथा काशे भूमौ च नवधा क्षिपेत् ॥ ३६ ॥ भूमि शब्देन चरणावाकाशं हृदयं स्मृतम् ॥
शिरस्येव शिरः शब्दो मार्जनं ज्ञौरुदाहृतः ॥ ३७ ॥ वारुणादपि चाग्नेयाद्वायव्यादपि चैंद्रतः ॥ मंत्रस्नानादपि परंब्राह्मं स्नानमिदं परम् ॥ ३८ ॥

चमयि मदाश्रितं दूरितं पापं तदिदमहं सूर्यं जुहोमि ॥ किंभूते ॥ ज्योतिषि ह्यत्र मध्यस्थितप्रकाशस्वरूपे ॥ परमात्मनि परमात्मस्वरूपे ॥ अमृतयोनौ चेतनात्मकारणे ॥ पानीयरूपेण तत्पापं जुहोमि स्वाहा सुहुतं
भवति ॥ ३५ ॥ आपोहिष्ठेति तिसृभिर्व्याख्यातं ब्राह्मं स्नानमाह भूमावित्यादिद्वाभ्याम् ॥ ३६ ॥ भूमाविति श्लोकगतं पादत्रयं स्वयमेव व्याचष्टे ॥ भूमि शब्देनेति ॥ ३७ ॥ वारुणादिति ॥ इदं भूमा
वित्यादिनोक्तं ब्राह्मं स्नानं वारुणादित्यादिपंचस्नानात्परं भिन्नं परं श्रेष्ठं चेत्यन्वयः ॥ तत्र वारुणं जलजम् ॥ आग्नेयमग्निहोत्रविभूतिजम् ॥ वायव्यं वायुना नीयमानगोरजोजम् ॥ ऐंद्रमभ्रविना एरावतकरो
जिह्वतवारिजम् ॥ मांत्रं मूलमंत्रं जैदिकं मंत्रं जंवा ॥ तथा चोक्तम् ॥ मांत्रं भौमं तथाग्नेयं वायव्यं दिव्यमेव च ॥ वारुणं मानसं चैव सप्तधैवं प्रकीर्तितमिति ॥ तत्र भौमं मृदालं वनंतिलकादिधारणमितियावत् ॥
दिव्यं ऐंद्रम् ॥ मानसं सगुणनिर्गुणभेदेन हरिहरयोश्च तनम् ॥ तथा च नारदादपि स्नानात्मातृसंस्नानमधिकमिति दर्शितं भवति ॥ यद्वा भूमावित्यादिश्लोकद्वयं मार्जनविशेषपरं तदा वारुणादित्यस्यायमर्थः ॥

वारुणादिपंचस्नानादित्युपलक्षणं भौमस्नानादपि ब्राह्मस्नानं यदिदं परं भिन्नं परं श्रेष्ठं चेत्यर्थः ॥ अस्मिन्पक्षे ब्राह्मस्नानमेव ॥ ३८ ॥ तत्स्तौति ॥ ब्राह्मस्नानेनेति ॥ ३९ ॥ ननु वारुणाग्नेययोरेव श्रेष्ठत्वं प्रतिभाति प्रायशः सर्वैः क्रियमाणत्वादित्याशंक्य निराकरोति नक्तमिति द्वयेन ॥ १४० ॥ रासभागदर्भाः ॥ ४१ ॥ एवं स्थिते फलितमाह ॥ सस्नातइति ॥ ४२ ॥ तर्हितकथं स्यादित्याकांक्षापूर्वकं सहेतुकमाह ॥ तदेवेति ॥ ४३ ॥ समाश्रयेच्चितयेत् ॥ मनोमलाः कामाः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ननु विश्वेशानुग्रह एव कुतः स्यात्तत्राह ॥ विश्वेशानुग्रह इति ॥ तंसदाचारम् ॥ ४६ ॥

ब्राह्मस्नानेनयः स्नातः सबाह्याभ्यंतरे शुचिः ॥ सर्वत्र चार्हतामेति देवपूजादिकर्मणि ॥ ३९ ॥ नक्तं दिनं निमज्ज्याप्सुकैवर्ताः किमुपावनाः ॥ शतशोपितथा स्नातान् शुद्धाभावदूषिताः ॥ १४० ॥ अंतःकरणशुद्धायेतान् विभूतिः पवित्रयेत् ॥ किंपावनाः प्रकीर्त्यते रासभाभस्मधूसराः ॥ ४१ ॥ सस्नातः सर्व तीर्थेषु स सर्वमलवर्जितः ॥ तेन क्रतुशतैरिष्टं चेतो यस्येह निर्मलम् ॥ ४२ ॥ तदेव निर्मलं चेतो यथा स्यात्तन्मुने शृणु ॥ विश्वेशश्चेत्प्रसन्नः स्यात्तदा स्यान्ना न्यथा क्वचित् ॥ ४३ ॥ तस्माच्चेतो विशुद्धचर्चकाशीनाथं समाश्रयेत् ॥ तदाश्रयेण नियतं संक्षीयं ते मनोमलाः ॥ ४४ ॥ संक्षीणमानसमलो विश्वेशानुग्रहात्परात् ॥ इदं शरीरमुत्सृज्य परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ४५ ॥ विश्वेशानुग्रहे हेतुः सदाचारोमतो नृणाम् ॥ श्रुतिस्मृतिभ्यामुदितं तस्मात्तमनुसंश्रयेत् ॥ ४६ ॥ द्रुपदांतुतोज्ज्वाजलमादाय पाणिना ॥ कुर्याद्व्रतं च मंत्रेण विधिज्ञस्त्वधमर्षणम् ॥ ४७ ॥ निमज्ज्याप्सु च यो विद्वाञ्जपे त्रिधमर्षणम् ॥ यथाश्वमेधावभृथस्तस्य स्यात्तत्तथाश्रुवम् ॥ ४८ ॥ जले वापि स्थले वापियः कुर्यादधमर्षणम् ॥ तस्याघौघो विनश्येत यथासूर्यो दयेतमः ॥ ४९ ॥ इमं मंत्रं ततश्चोक्ता कुर्यादाचमनं द्विजः ॥ आचार्याः केचिदिच्छंति शाखाभेदेन चापरे ॥ १५० ॥ अंतश्चरसि भूतेषु गुहायां विश्वतो मुखः ॥ त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कार आपोज्योतीरसोऽमृतम् ॥ ५१ ॥ गायत्रीं शिरसा हीनां महाव्याहृतिपूर्विकाम् ॥ प्रणवाद्यां जपं स्तिष्ठान्क्षिपेदं भोजलित्रयम् ॥ ५२ ॥ तेन वज्रोदकेनाशुमं देहानामराक्षसाः ॥ सूर्यारयः प्रलीयंते शैलावब्रह्मा इव ॥ ५३ ॥ विवस्वतः सहायार्थं यो द्विजो नांजलित्रयम् ॥ क्षिपेन्मंदेहनाशाय सोपि मंदेहतां व्रजेत् ॥ ५४ ॥ प्रातस्तावज्जपं स्तिष्ठेद्वाक् सूर्यस्य दर्शनम् ॥ उपविष्टो जपेत्सायमृक्षाणामाविलोकनात् ॥ ५५ ॥ काललोपो न कर्तव्यो द्विजेन स्वहितेप्सुना ॥ अर्धो दयास्तसमये तस्माद्वज्रोदकं क्षिपेत् ॥ ५६ ॥ विधिनापि कृता संध्या कालातीताऽफला भवेत् ॥ अयमेव हि दृष्टांतो वंध्यास्त्रीमैथुनं यथा ॥ ५७ ॥ जलं वा मकरे कृत्वा यासं ध्याचरिता द्विजैः ॥ वृषलीसापरिज्ञेयारक्षोगणमुदावहा ॥ ५८ ॥ उद्वयंतमुदुत्यं च चित्रं देवेति तत्परम् ॥ तच्च क्षुरित्युपस्थानमंत्राब्रध्नस्य सिद्धिदाः ॥ ५९ ॥

द्रुपदमिति ऋतं चेति मंत्रद्वयं पूर्वमेव व्याख्यातमिति प्रतीकतया एकदेशग्रहणाभिप्रायेण ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इममिमं मेवरुणेति मंत्रम् ॥ आचार्या इति ॥ केचिदपरे आचार्याः शाखाभेदेनांतश्चरसीत्याचमनमंत्रमिच्छंतीति शेषः ॥ इमं वक्ष्यमाणं मंत्रमुक्त्वाऽऽचमनं कुर्यादित्यत्र हेतुमाह ॥ आचार्या इति ॥ मन्त्रमेव दर्शयति ॥ अंतश्चरसीत्येवं वान्वयः ॥ गुहायां बुद्धौ ॥ विश्वतो मुखः सर्वत्रा ननः ॥ रसआनंदः अमृतं पट्टिकाररहितम् ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ उद्वयंतमित्यनुस्वारार्थः ॥ प्रतीकाभिप्रायो वा ॥ मसः

परिस्वः पश्यंत उत्तरम् ॥ देवं देवत्रासूर्यमगन्मज्योतिरुत्तममिति मंत्रशेषः ॥ अस्याऽर्थः ॥ तत्त्वयंतमसः परि तमः प्रचुरादस्मा लोकात्तमैः पाप्मनो वा परि उपरि स्वः स्वर्गलोके देवत्रादेव पु उत्तरदेवं
देवनादिगुणयुक्तमुत्तमं सर्वज्योतिर्भ्य उत्तममुत्कृष्टतमं सूर्यसर्वप्रेरकं पश्यंतः शास्त्रदृष्ट्या साक्षात्कुर्वतः सूर्यज्योतिः उत्तमं भगन्मवहतास्मेति (?) ॥ उदुत्यमिति ॥ जातवेदसं देवं हंतिकेतवः ॥ दृशे विश्वायसूर्यमिति
मंत्रशेषः ॥ अस्यायमर्थः ॥ उदित्युपसर्गः ॥ उइति च निपातः ॥ त्यच्छब्दस्य रूपं त्यमिति ॥ त्यं जातवेदसं जातं जाते वेत्ति वेदयतीति जातवेदास्तं जातवेदसं सर्वज्ञं देवं देवनादिगुणयुक्तम् ॥ सूर्यम् ॥
चितीज्ञाने ॥ केतवः प्रज्ञानात्मका असंख्यातारश्मयः उपवद्वहंति विश्वाय विश्वस्य सर्वस्य जगतः दृशे दर्शनाय सर्वलोकस्य दर्शनादिव्यवहारसिद्धयर्थं वेदं हंतीति संबन्ध इति ॥ चित्रं देवेति ॥ नामुदगादनीकं
चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ॥ आप्राद्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति मन्त्रशेषः ॥ अस्यायमर्थः ॥ चित्रमिति क्रियाविशेषणम् ॥ चित्रं विचित्रं यथा भवति तथोदगात् ॥ आश्चर्यं हि
स्वकीयेन ज्योतिषा शर्वरंतमोपहत्या न्येषां च ज्योतिषां ज्योतिरादाय गच्छतीति ॥ यद्वा चित्रं चायनीयं दर्शनाय उदगात् ॥ देवानां रश्मीनामनीकं मुखं प्रथममुदगात् ॥ ततो देवानां रश्मीनामनीकरं
श्मिसंघातश्चित्रं विचित्रं चायतनीयमादित्यमंडलमुदगादित्यर्थः ॥ तच्च मित्रस्य वरुणस्याग्नेरित्येतेषां च क्षुर्दृष्टिः संदेवमनुष्यस्य जगतो यच्च क्षुस्तदादित्यमंडलमाप्राद्यावापृथिवी अन्तरिक्षं प्रापूरणे यावा
पृथिवी तन्मध्यमन्तरिक्षं स्वकीयेन प्रकाशेन आसमंतात् प्राः पुरुषव्यत्ययः ॥ अप्रात् आपूरितवान् ॥ सूर्योदये हिरूपादयोऽभिव्यज्यंते कालस्यापि विशिष्टक्रिया हेतुत्वं यजमानानां च विशिष्टक्रियाकर्तृ
सहस्रकृत्वो गायत्र्याः शतकृत्वो थवापुनः ॥ दशकृत्वो थदेव्यैव कुर्यात्सौरीमुपस्थितिम् ॥ १६० ॥ सहस्रपरमां देवीं शतमध्यां दशावराम् ॥ गायत्रीं योजपे
द्विप्रोन सपापैः प्रलिप्यते ॥ ६१ ॥ विभ्राडित्यनुवाकं वासूक्तं वापौरुषं जपेत् ॥ शिवसंकल्पमथ वा ब्राह्मणं मंडलं तु वा ॥ ६२ ॥ एतानि चोपस्थानानि रवि
प्रीतिकराणि च ॥ रक्तचंदनमिश्राद्विरक्षतैः कुसुमैः कुशैः ॥ ६३ ॥ वेदोक्तैरागमोक्तैर्वा मंत्रैर्घर्मैर्वा प्रदापयेत् ॥ अर्चितः सविता येन तेन त्रैलोक्यमर्चितम् ॥ ६४ ॥
अर्चितः सविता सूते सुतान् पशुवसूनि च ॥ व्याधीन् हरेद्ददात्यायुः पूरयेद्वां छितान्यपि ॥ ६५ ॥ अयं हिरुद्र आदित्यो हरिरेष दिवाकरः ॥ रविर्हिरण्यगर्भो सौ
त्रयीरूपो यमर्ममा ॥ ६६ ॥

त्वं देवानां च विशिष्टपूजाविषयत्वमित्यादिकं सर्वसूर्योदयाय त्वमित्यर्थः ॥ स एव सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषः अस्य जगतः जगति गच्छतीति जगतस्तस्य जगतो जगमस्य तस्थुषः स्थितिशीलस्य स्थावरस्य सूर्यः सर्व
प्रेरको भगवान् आत्मा सर्वस्य प्रत्यगात्मभूतः ॥ परमात्मदृष्ट्या सूर्यः स्तूयते इति ॥ तत्परमुदुत्यमित्यस्मात्परम् ॥ तच्च क्षुरिति ॥ देवाहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् ॥ पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः
शतं शृणुयाम शरदः शतमिति मंत्रशेषः ॥ अस्यायमर्थः ॥ तच्च क्षुरादित्यात्मकं च क्षुर्देवहितं देवेन श्रीभगवता हितं प्रतिष्ठितं देवेभ्योऽर्थाय वाहितं पुरस्तात् प्राच्यां दिशि शुक्रं पाप्मभिरसंस्पृष्टमुच्चरदुदेति ॥
पश्येम सर्वाणि पुरुषार्थसाधनानि पश्येम ॥ शरदः शतमिति बहुकालं जीवेम ॥ शरदः शतं शतसंवत्सरपरिमितं कालम् ॥ शृणुयाम श्रीभगवन्माहात्म्यप्रभाववादिनीः श्रुतीः ॥ शरदः शतं कल्पेन शृणु
यामेति ॥ ५९ ॥ सहस्रकृत्वः सहस्रवारान् ॥ एवमग्रेपि ॥ वाशब्दो विकल्पार्थः ॥ १६० ॥ सौर्युपस्थितेः फलमाह ॥ सहस्रपरमां दशशतेनोत्तमाम् ॥ शतवारजपेन मध्यां मध्यमां
दशवारजपेन अवरालंघ्वीम् ॥ ६१ ॥ विभ्राडिति ॥ विभ्राड्बृहत्पितृवित्यादि चतुर्दशानुवाकं वा जपेत् पौरुषं सूक्तं सहस्रशीर्षेत्यादि षोडशचर्चवाजपेत् शिवसंकल्पं यज्ञाग्रत इति षड्ऋचं वा जपेत् मंडलं
ब्राह्मणं यदेतन्मंडलमित्यादि त्रयोविंशतिकं डिक्कात्मकं वा जपेत् ॥ एतेषां स्वरूपं संहितादौ ॥ व्याख्यानं च गुणविष्णवादौ द्रष्टव्यम् ॥ एवमग्रेपि ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ वेदोक्तैर्हंसः शुचिपदित्याद्यैः ॥
आगमोक्तैः एहिसूर्यसहस्रांशो इत्याद्यैः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ अयं हीति ॥ अयमादित्योरुद्रः एष दिवाकरो हरिः असौरविर्हिरण्यगर्भः तस्मादयमर्ममात्रयीरूपोरुद्रहरिहरण्यगर्भस्वरूप इति ॥

तथाचस्मृतिः ॥ नमःसवित्रेजगदेकचक्षुषेजगत्प्रसूतिस्थितिनाशहेतवे ॥ त्रयीमयायत्रिगुणात्मधारिणेविरिचिनारायणशंकरात्मनइति ॥ ६६ ॥ यतएवमतोरेवेस्त्विति ॥ ६७ ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥ अन्वारब्धेनसव्येनदक्षिणहस्तसंलग्नेनवामेनहस्तेन ॥ षड्विनायकान्चंदप्रचंडधर्मविनायकविघ्नराजमहागणपतीन् ॥ १७० ॥ ७१ ॥ निवीतीकंठलग्नयज्ञोपवीती ॥ ७२ ॥
 प्राचीनावीतिकोदक्षिणस्कंधयज्ञोपवीतवान् ॥ ७३ ॥ तिलतर्पणस्यनिषेधमाह ॥ रवाविति ॥ ७४ ॥ तत्रापियाद्यच्छिकप्रतिप्रसवमाह ॥ यदीति ॥ चतुर्दशेति ॥ यमायधर्मराजायमृत्यवचां

स्वेस्तुतोषणात्तुष्टाब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ इंद्रादयोखिलादेवामरीच्याद्यामहर्षयः ॥ ६७ ॥ मानवामनुमुख्याश्चसोमपाद्याःपितामहाः ॥ रवेरर्चाविधाये
 त्थंततस्तर्पणमारभेत् ॥ ६८ ॥ दर्भानगर्भानादायनवसतचपंचवा ॥ साग्रान्समूलानच्छिन्नान्द्विजोदक्षिणपाणिना ॥ ६९ ॥ अन्वारब्धेनसव्येनतर्प
 येत्षड्विनायकान् ॥ ब्रह्मादीनखिलान्देवान्मरीच्यादींस्तथामुनीन् ॥ १७० ॥ चंदनागुरुकस्तूरीगंधवत्कुसुमैरपि ॥ तर्पयेच्छुचिभिस्तोयैस्तृप्यं
 त्वितिसमुच्चरन् ॥ ७१ ॥ सनकादीन्मनुष्यांश्चनिवीतीतर्पयेद्यवैः ॥ अंगुष्ठद्वयमध्येतुकृत्वादर्भानृजून्द्विजः ॥ ७२ ॥ कव्यवाडनलादींश्चपितृन्दिव्या
 न्तर्पयेत् ॥ प्राचीनावीतिकोदर्भैर्द्विगुणैस्तिलमिश्रितैः ॥ ७३ ॥ रवौशुक्रेत्रयोदश्यांसप्तम्यानिशिसंध्ययोः ॥ श्रेयोर्थीब्राह्मणोजातुनकुर्यात्तिलतर्प
 णम् ॥ ७४ ॥ यदिकुर्यात्ततःकुर्याच्छुक्लैरेवतिलैःकृती ॥ चतुर्दशयमान्पश्चात्तर्पयेन्नामउच्चरन् ॥ ७५ ॥ ततःस्वगोत्रमुच्चार्यतर्पयेत्स्वपितृन्मुदा ॥
 सव्यजानुनिपातेनपितृतीर्थेनवाग्यतः ॥ ७६ ॥ एकैकमंजलिं देवाद्भौद्रौतुसनकादिकाः ॥ पितरस्त्रीन्प्रवांछंतिस्त्रियएकैकमंजलिम् ॥ ७७ ॥ अंगुल्य
 ग्रेभवेद्देवमार्षमंगुलिमूलगम् ॥ ब्राह्ममंगुष्टमूलेतुपाणिमध्येप्रजापतेः ॥ ७८ ॥ मध्यंगुष्ठप्रदेशिन्योःपिड्यंतीर्थप्रचक्षते ॥ नवर्चमुच्चरन्विद्वान्विदध्या
 त्पितृतर्पणम् ॥ ७९ ॥ उदीरतामंगिरसआयंतुनइतीष्यते ॥ ऊर्जवहंतीपितृभ्यःस्वधायिभ्यस्ततःपठेत् ॥ १८० ॥

तकायच ॥ वैवस्वतायकालायसर्वभूतक्षयायच ॥ औदुंबरायदध्रायनीलायपरमेष्ठिने ॥ वृकोदरायचित्रायचित्रगुप्तायवैनमइत्येवंभूतान् ॥ ७५ ॥ पितृतीर्थेनांगुष्ठप्रदेशिन्योर्मध्येन ॥ ७६ ॥ ७७ ॥
 देवादितीर्थान्याह अंगुल्यग्रइतिसार्धेन ॥ ७८ ॥ पितृतर्पणमंत्रानाह ॥ नवर्चमिति ॥ ७९ ॥ नवर्चमेवोदाहृत्यदर्शयति उदीरतामितिपादोनद्वयेन ॥ उदीरतामित्येकाकंडिका ॥
 अंगिरसइतिहो आयंतुनइतितिस्रः ऊर्जवहंतीतिचतस्रः पितृभ्यःस्वधायिभ्यःइतिपंच येचेहेतिषड मधुवाताइतिकंडिकात्रयम् इतिनवर्चमुक्त्वापितृतर्पणंविदध्यादितिपूर्वेणैवान्वयः ॥ १८० ॥

मातृमंत्रकंसंतर्प्यमातामहतर्पणमाह ॥ नमोवदिति ॥ ८१ ॥ आब्रह्मेतिमंत्रत्रयं पठन्भुविजलंसिंचेदितिसपादत्रयाणामन्वयः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ उपसंहरति ॥ प्रातः
कृत्यमिति ॥ ८७ ॥ प्रातःस्नानाशक्तान्प्रत्याह ॥ अथवेति ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ १९० ॥ ११ ॥ १२ ॥ त्र्यक्षरांप्रणवात्मिकाम् ॥ १३ ॥ पचनाग्निवैश्वदेवार्थमग्निम् ॥ १४ ॥ निष्पावान्
शिबीः वल्लवल्हाइतिगौडेप्रसिद्धाः ॥ कोद्रवान्कोरदूषकान् ॥ माषान्प्रख्यातान् ॥ कलायान्सूक्ष्मान्वाटुलाइतिप्रसिद्धान् ॥ चणकान्हरिमंथकान् ॥ पक्वान्नंसर्वलवणयुक्लवणसंबद्धंसर्व

येचेहपितरस्तद्वन्मधुवाताइतितृचम् ॥ नमोवःपितरश्चोक्तापठन्सिंचेजलंभुवि ॥ ८१ ॥ आब्रह्मस्तंबपर्यंतं देवर्षिपितृमानवाः ॥ तृप्यंतुपितरः सर्वेमातृ
मातामहादयः ॥ ८२ ॥ अतीतकुलकोटीनांसप्तद्वीपनिवासिनाम् ॥ आब्रह्मभुवनाल्लोकादिदमस्तुतिलोदकम् ॥ ८३ ॥ येचास्माकंकुलेजाताअपुत्रागो
त्रिणोभृताः ॥ सर्वेतेतृप्तिमायांतुवस्त्रनिष्पीडनोदकैः ॥ ८४ ॥ अग्निकार्यततःकृत्वावेदाभ्यासंततश्चरेत् ॥ श्रुत्यभ्यासःपंचधास्यात्स्वीकारोर्थविचारणम्
॥ ८५ ॥ अभ्यासश्चजपश्चापिशिष्येभ्यःप्रतिपादनम् ॥ लब्धस्यप्रतिपालार्थमलब्धस्यचलब्धये ॥ ८६ ॥ दातारंसमुपेयाद्वैस्वगुरुत्वंचवर्धयेत् ॥
प्रातःकृत्यमिदंप्रोक्तं द्विजातीनां द्विजोत्तम ॥ ८७ ॥ अथवाप्रातरुत्थायकृत्वावश्यकमेवच ॥ शौचाचमनमादायभक्षयेदंतधावनम् ॥ ८८ ॥ विशो
ध्यसर्वगात्राणिप्रातःसंध्यांसमाचरेत् ॥ वेदार्थानधिगच्छेच्चशास्त्राणिविविधान्यपि ॥ ८९ ॥ अध्यापयेच्छुचींश्शिष्यान्हितान्मेधासमन्वितान् ॥
उपेयादीश्वरंचैवयोगक्षेमादिसिद्धये ॥ १९० ॥ ततोमध्याह्नसिद्धयर्थपूर्वोक्तंस्नानमाचरेत् ॥ स्नात्वामाध्याह्निकासंध्यामुपासीतविचक्षणः ॥ ११ ॥
नवयौवनभिन्नांगीशुद्धस्फटिकनिर्मलाम् ॥ त्रिष्टुब्धदःसमायुक्तांसावित्रीरुद्रदेवताम् ॥ १२ ॥ कश्यपंरिसमायुक्तांयजुर्वेदस्वरूपिणीम् ॥ त्र्यक्षरां
वृषभारूढांभक्ताभयकरांपराम् ॥ १३ ॥ देवतांपरिपूज्याथनैत्यिकंविधिमाचरेत् ॥ पचनाग्निंमुज्वालयैवैश्वदेवंसमाचरेत् ॥ १४ ॥ निष्पावान्को
द्रवान्माषान्कलायांश्चणकांस्त्यजेत् ॥ तैलपक्वंचपक्वान्नंसर्वलवणयुक्त्यजेत् ॥ १५ ॥ आढकीश्चमसूरांश्चवर्तुलान्वरटांस्तथा ॥ भुक्तशेषंपर्युषितंवै
श्वदेवेविवर्जयेत् ॥ १६ ॥ दर्भपाणिःसमाचम्यप्राणायामंविधायच ॥ पृष्ठोदिवीतिमंत्रेणपर्युक्षणमथाचरेत् ॥ १७ ॥ प्रदक्षिणंचपर्युक्ष्यत्रिःपरिस्तीर्य
वैकुशान् ॥ एषोहदेवमंत्रेणकुर्याद्रहिंसुसंसुखम् ॥ १८ ॥ वैश्वानरंसमभ्यर्च्यसाज्यपुष्पाक्षतैरथ ॥ भूराद्याश्चाहुतीस्तिष्ठःस्वाहांताःप्रणवादिकाः
॥ १९ ॥ ॐभूर्भुवःस्वःस्वाहेतिविप्रोदद्यात्तथाहुतिम् ॥ तथादेवकृतस्याद्याजुहुयाच्चषडाहुतीः ॥ २०० ॥

पक्वान्नंसिद्धमन्नंत्यजेदित्यर्थः ॥ १५ ॥ आढकीःतुवरीः ॥ मसूरान्सूक्ष्मकलायसदृशान्रक्तवर्णान् ॥ वर्तुलान्स्थूलकलायान् ॥ वरटान्बर्बटीतिप्रसिद्धान् ॥ १६ ॥ पृष्ठोदिविपृष्ठोभिरीत्यादिमंत्रेण
पर्युक्षणमभ्युक्षणमंत्रपूर्वकंजलेनाग्निवेशनंवा ॥ १७ ॥ सुसंमुखंतृतीयरेखोपर्येकीकृत्यस्थापितम् ॥ प्राङ्मुखोदेवममसंमुखोभवेत्येवंरूपंवा ॥ १८ ॥ १९ ॥ देवकृतस्याद्याइति ॥ एनसोवय

जनमासिस्वाहामनुष्यकृतस्यैनसोवयजनमसीत्यादयआदिपदेनगृह्यते ॥ २०० ॥ स्विष्टकृतीद्वयमग्नयेस्विष्टकृतेस्वाहेत्याहुतिद्वयम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अनूचानःसांगाधीतीः ॥
॥ ६ ॥ ७ ॥ तर्हि किमध्वगाद्यष्टौविहायान्येभ्योऽन्नं न देयम् केनोक्तमित्याह ॥ अन्नार्थिनीति ॥ किंतु शुनामिति ॥ ८ ॥ तत्र काकबलिमंत्रमाह ॥ ऐंद्रेति ॥ ९ ॥ श्वबलिमंत्रमाह ॥ द्वाविति ॥

यमायतूष्णीमेकांच तथा स्विष्टकृतीद्वयम् ॥ विश्वेभ्यश्चापि देवेभ्यो भूमौ दद्यात्ततो बलिम् ॥ १ ॥ सर्वेभ्यश्चापि भूतेभ्यो न मोदद्यात्तदुत्तरे ॥ तदक्षिणेपि
तृभ्यश्च प्राचीनावीतिको ददेत् ॥ २ ॥ निर्णेजनोदकात्रंचैशान्यां वैयक्ष्मणेऽर्पयेत् ॥ ततो ब्रह्मादिदेवेभ्यो न मोदद्यात्तदुत्तरे ॥ ३ ॥ निवीतीसनकादिभ्यः
पितृभ्यस्त्वपसव्यवान् ॥ इंतः षोडशभिर्ग्रासश्चर्तुर्भिः पुष्कलं स्मृतम् ॥ ४ ॥ ग्रासमात्रा भवेद्रिक्षागृहस्थसुकृतप्रदा ॥ अध्वगः क्षीणवृत्तिश्च विद्यार्थी
गुरुपोषकः ॥ ५ ॥ यतिश्च ब्रह्मचारी च षडेते धर्मभिक्षुकाः ॥ अतिथिः पथिको ज्ञेयोऽनूचानः श्रुतिपारगः ॥ ६ ॥ मान्यावेतौ गृहस्थानां ब्रह्मलोकमभी
प्सताम् ॥ अपि श्वपाके शुनिवानैवान्नं निष्फलं भवेत् ॥ ७ ॥ अन्नार्थिनिसमायाते पात्रापात्रं न चिंतयेत् ॥ शुनांच पतितानांच श्वपचां पापरो गिणाम् ॥ ८ ॥
काकानांच कृमीणांच बहिरन्नं किरेद्भुवि ॥ ऐंद्रवारुणवायव्याः सौम्या वै नैऋताश्च ये ॥ ९ ॥ प्रतिगृहं त्विमं पिंडं काकाभूमौ मयार्पितम् ॥ द्वौ श्वानौ
श्यामशबलौ वैवस्वतकुलोद्भवौ ॥ २१० ॥ ताभ्यां पिंडं प्रदामि स्यातामेतावहिंसकौ ॥ देवामनुष्याः पशवोरक्षोयक्षोरगाः खगाः ॥ ११ ॥
दैत्याः सिद्धाः पिशाचाश्च प्रेता भूताश्च दानवाः ॥ तृणानितरवश्चापि मदत्तात्राभिलाषुकाः ॥ १२ ॥ कृमिकीटपतंगाद्याः कर्मबद्धा बुभुक्षिताः ॥ तृप्त्यर्थमन्नं
हि मया दत्तं तेषां मुदेस्तु वै ॥ १३ ॥ इत्थं भूतबलिं दत्त्वा कालं गोदोहमात्रकम् ॥ प्रतीक्ष्यातिथिमायांतं विशेषेण ज्येष्ठं ततः ॥ १४ ॥ अदत्त्वा वायसबलिं
नित्यश्राद्धं समाचरेत् ॥ नित्यश्राद्धे स्वसामर्थ्यान्नीन्द्रावेकमथापि वा ॥ १५ ॥ भोजयेत्पितृयज्ञार्थं दद्याद्बुद्धत्यर्द्धं दुर्बलः ॥ नित्यश्राद्धं देवहीनं नियमा
दिविवर्जितम् ॥ १६ ॥ दक्षिणारहितं त्वेतादृशं भोक्तृव्रतोज्झितम् ॥ पितृयज्ञं विधायेत्थं स्वस्थबुद्धिरनातुरः ॥ १७ ॥ अदुष्टासनमध्यास्य भुंजीत
शिशुभिः सह ॥ सुगंधिः सुमनाः स्रग्वीशुचिवासो द्रयान्वितः ॥ १८ ॥ प्रागास्य उदगास्यो वा भुंजीत पितृसेवितम् ॥ १९ ॥ विधायान्नमन्यंतदुपरि
ष्टादधस्तथा ॥ आपोशनविधानेन कृत्वा श्रीयात्सुधीर्द्रिजः ॥ २२० ॥ प्रदद्याद्भुवः पतयेत्भुवनं पतयेत्तथा ॥ भूतानां पतयेत्स्वाहेत्युक्त्वा भूमौ बलित्रयम् ॥ २१ ॥

॥ २१० ॥ भूतबलिमंत्रमाह देवा इति सार्धद्वयेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ दद्याद्बुद्धत्यर्द्धं दुर्बल इति ॥ दरिद्रश्च सर्वस्मात्स्वभोज्यात्किंचिदुद्धृत्य सर्वेभ्य एकं बलिं दद्या
दित्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ विधायेति ॥ आपोशनविधानेन कृत्वा तदन्नमध उपरि षट्पञ्चान्नप्रतां विधाय सुधीर्द्रिजोऽस्नीयादित्यन्वयः ॥ २२० ॥ आपोशनविधानक्रमं दर्शयति ॥ प्रदद्या

दिति ॥ २१ ॥ सकृदिति ॥ अमृतोपस्तरणमसीतिमंत्रेणसकृदाचम्येत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

सकृच्चापउपस्पृश्यप्राणाद्याहुतिपंचकम् ॥ दद्याज्जठरकुंडाग्रौदर्भपाणिःप्रसन्नधीः ॥ २२ ॥ दर्भपाणिस्तुयोभुंक्तेतस्यदोषोनविद्यते ॥ केशकीटा
दिसंभूतस्तदश्रीयात्सदर्भकः ॥ २३ ॥ यावदुच्यन्नमश्रीयात्रब्रूयात्तद्गुणागुणान् ॥ भुंजतेपितरस्तावद्यावन्नोक्तागुणागुणाः ॥ २४ ॥ अतोमौनेनयोभुं
क्तेसंभुंक्तेकेवलामृतम् ॥ अनुपीयततःक्षीरंतक्रंणीयमेववा ॥ २५ ॥ अमृतापिधानमसीत्येवंप्राशयोदकंसकृत् ॥ पीतशेषंक्षिपेद्भूमौतोयमंत्रमिमंप
ठन् ॥ २६ ॥ अप्रक्षालितहस्तस्यदक्षिणांगुष्ठमूलतः ॥ रौरवेऽपुण्यनिलयेपद्मार्बुदनिवासिनाम् ॥ २७ ॥ उच्छिष्टोदकमिच्छूनामक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥
॥ २८ ॥ पुनराचम्यमेधावीशुचिर्भूत्वाप्रयत्नतः ॥ हस्तेनोदकमादायमंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ २९ ॥ अंगुष्ठमात्रःपुरुषस्त्वंगुष्ठंचसमाश्रितः ॥ ईशःसर्वस्यजगतः
प्रभुःप्रीणातिविश्वभुक् ॥ ३० ॥ इत्यंत्रपरिसंकल्प्यप्रक्षाल्यचरणौकरौ ॥ ततोन्नपरिणामार्थमंत्रानेतानुदीरयेत् ॥ ३१ ॥ अग्निराप्याययन्धातून्पा
थिवान्पवनेरितः ॥ दत्तावकाशोनभसाजरयत्वस्तुमेसुखम् ॥ ३२ ॥ प्राणापानसमानानामुदानव्यानयोस्तथा ॥ अन्नंपुष्टिकरंचास्तुममास्त्वव्याहतंसुखम्
॥ ३३ ॥ समुद्रोवडवाग्निश्चब्रध्नोब्रध्नस्यनंदनः ॥ मयाभ्यवहंतंयत्तदशेषंजरयंत्विमे ॥ ३४ ॥ मुखशुद्धिततःकृत्वापुराणश्रवणादिभिः ॥ अतिवाह्यादि
वाशेषंततःसंध्यांसमारभेत् ॥ ३५ ॥ गृहेगोष्ठेनदीतीरेसंध्यादशगुणाक्रमात् ॥ संभेदेस्याच्छतगुणाद्यनंताशिवसन्निधौ ॥ ३६ ॥ उपासिताबहिः
संध्यादिवागैथुनपातकम् ॥ शमयेदनृतोक्ताध्वंमद्यगंधजमेवच ॥ ३७ ॥ सामवेदस्वरूपांचवसिष्ठर्षिसमायुताम् ॥ कृष्णांगींकृष्णवसनांमनाक्स्वलित
योवनाम् ॥ ३८ ॥ सरस्वतींताक्षर्यानांविघ्नघ्नींविष्णुदेवताम् ॥ जगतीच्छंदसायुक्तांध्यायेदेकाक्षरांपराम् ॥ ३९ ॥ अग्निश्चेतिचमंत्रेणविधायाचम
नंसुधीः ॥ पश्चिमास्योजपेत्तावद्यावन्नक्षत्रदर्शनम् ॥ ४० ॥ अतिथिसायमायांतमपिवाग्भूतृणोदकैः ॥ संभाव्यपरिकल्प्येत्यंनिशःप्राक्प्रहंसुधीः
॥ ४१ ॥ इत्थंदिवाकर्मकृत्वाश्रुतेःपठनपाठनैः ॥ एककाष्ठमयींशय्यांनातितृप्तोथसंविशेत् ॥ ४२ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ अग्निश्चेतिमंत्रःसूर्यश्चमामन्युश्चमंत्रेणैवव्याख्यातप्रायः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ तत्तस्मात् एककाष्ठमयीमेकजातीयकाष्ठमयीम् ॥ अखंडकाष्ठमयींवा ॥ ४२ ॥

उपसंहरति ॥ उद्देशतइति ॥ कथनस्थफलमाह ॥ इत्यमिति ॥ २४३ ॥ वेदपाठार्थयोरुपायद्वयस्त्वलितंमम ॥ क्षंतव्यंतद्विशेषणवेदेदेदार्थपारगैः ॥ १ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां
काशीखंडटीकायांपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ षट्त्रिंशत्तमकेऽध्यायेपावनेत्यंतशोभने ॥ प्रथमाश्रमिणांतावत्सदाचारो निरूप्यते ॥ १ ॥ एवंसाधारण्येनधर्मानुक्ताप्रथमाश्रमिणां
धर्मान्वक्तुमुपक्रमते ॥ पुनर्विशेषमिति ॥ १ ॥ २ ॥ निषेकोगर्भाधानम् ॥ इमंज्ञानमंत्येष्टिः ॥ ३ ॥ स्पंदनाद्गर्भस्थवालस्यचलनात्पष्ठान्मासादर्वाकुपुंसवनं गर्भस्यपुंस्त्वाधानं कर्म ॥ सीमंतो

उद्देशतः समाख्यातो ह्येष नित्यतमो विधिः ॥ इत्थं समाचरन्विप्रो नावसीदति कर्हिचित् ॥ २४३ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां
चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे सदाचारो नाम पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ पुनर्विशेषं वक्ष्यामि सदाचारस्य कुंभज ॥ यं श्रुत्वा पि न रोधी
मात्राज्ञानातिमिरं विशेत् ॥ १ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्यास्त्रयो वर्णा द्विजाः स्मृताः ॥ प्रथमं मातृतां जाता द्वितीयं चोपनायनात् ॥ २ ॥ एषां क्रिया निषेका
दिश्मशानां ताच वैदिकी ॥ आदधीत सुधीर्गर्भमृतौ मूलं मघांत्यजेत् ॥ ३ ॥ स्पंदनात्प्राक्पुंसवनं सीमंतोन्नयनंततः ॥ मासि षष्ठेऽष्टमे वा पिजाते थो जातक
र्म च ॥ ४ ॥ नामाह्नयेकादशे गेहा चतुर्थे मासि निष्क्रमः ॥ मासे त्रप्राशनं षष्ठे चूडाब्दे वायथा कुलम् ॥ ५ ॥ शममेनो ब्रजे देवं वैजं गर्भजमेव च ॥ स्त्रीणामे
ताः क्रियास्तूष्णीं पाणिग्राहस्तुमंत्रवान् ॥ ६ ॥ सप्तमे थाष्टमे वाब्दे सावित्री ब्राह्मणोर्हति ॥ नृपस्त्वेकादशे वैश्यो द्वादशे वायथा कुलम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मतेजो
भिवृद्धयर्थं विप्रो ब्दे पंचमेर्हति ॥ षष्ठे बलार्थं नृपतिर्मौर्जी वैश्योऽष्टमे ध्रियेत् ॥ ८ ॥ महाव्याहृतिपूर्वच वेदमध्यापयेद्गुरुः ॥ उपनीय च तं शिष्यं शौचाचारे
च योजयेत् ॥ ९ ॥ पूर्वोक्तविधिना शौचं कुर्यादाचमनंतथा ॥ दंताग्निह्वां विशोऽध्याथ कृत्वा मलविशोधनम् ॥ १० ॥ स्नात्वां बुदैव तैर्मत्रैः प्राणानायम्य यत्नतः ॥
उपस्थानं रवेः कृत्वा संध्ययोरुभयोरपि ॥ ११ ॥ अग्निकार्यं ततः कृत्वा ब्राह्मणानभिवादयेत् ॥ ब्रुवन्नमुकगोत्रो ह मभिवादय इत्यपि ॥ १२ ॥ अभिवादनशी
लस्य वृद्धसेवारतस्य च ॥ आयुर्यशो बलं बुद्धिर्वर्धतेऽहरहो धिकम् ॥ १३ ॥ अधीते गुरुणा हूतः प्राप्तं तस्मै निवेदयेत् ॥ कर्मणामनसा वाचा हितं तस्याचरेत्सदा
॥ १४ ॥ अध्याप्या धर्मतो नार्थात्साध्वात्तज्ञानवित्तदाः ॥ शक्ताः कृतज्ञाः शुचयोऽद्रोहकाश्चानसूयकाः ॥ १५ ॥ धारयेन्मेखलादंडोपवीताजिनमेव च ॥
अनिद्येषु चरेद्भैक्ष्यं ब्राह्मणेष्व्वात्मवृत्तये ॥ १६ ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशामादिमध्यावसानतः ॥ भैक्ष्यचर्याक्रमेण स्याद्भवच्छब्दोपलक्षिता ॥ १७ ॥

नयनं कर्म विशेषः षष्ठेऽष्टमे इति कुलाचारभेदेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ एनः पापम् ॥ पाणिग्राहो विवाहः ॥ ६ ॥ ७ ॥ काम्योपनयनमाह ॥ ब्रह्मेति ॥ बलार्थं सामर्थ्यार्थं ॥ धनार्थं तिक्रचित् ॥
ध्रियेद्धारयेत् कृद्भ्यादि वृत्त्यभिवृद्धयर्थमिति शेषः ॥ धिये इति पाठे कृष्यादिवृत्तिविज्ञानायेत्यर्थः ॥ ८ ॥ शौचाचारे चेति चकारः समुच्चये ॥ योजयेन्नियोजयेत्प्रेरयेदिति यावत् ॥ निमंत्रयेदिति पाठे
पिसण्वार्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अनिद्येषु अभिशप्तपतितवर्जितेषु ॥ ब्राह्मणेष्वितिसर्वेषां साधारण्येन ॥ १६ ॥ विशेषमाह ॥ ब्राह्मणेति ॥ ब्राह्मणानां

भवतिभिक्षादेहीति क्षत्रियाणांभिक्षाभवतिदेहीति वैश्यानांभिक्षादेहिभवतीतिक्रमेणेत्यर्थः ॥ १७ ॥ एकाग्रमेकस्यान्नंनसमश्नीयात् ॥ आपदिपुनरेकाग्रंश्राद्धेचाश्नीयादित्यन्वयः ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥ अग्निहोत्रविधानविदग्निहोत्रानुष्ठानज्ञः ॥ अग्निहोत्रविधानवानितिपाठेपिसएवार्थः ॥ २० ॥ भास्कुरालोकनवर्जनंतूदयादिषु ॥ तथाचमनुः ॥ नेक्षेतोद्यंतमादित्यमित्यादि ॥ पर्युषितंचो
 च्छिष्टंचेत्येकवद्भावः ॥ २१ ॥ उपनयनग्रहणसमयस्यमुख्यपक्षमुक्त्वागौणपक्षावधिमाह ॥ औपनायनिकइति ॥ २२ ॥ २३ ॥ एणरुर्वोखांतरभेदः ॥ वस्तश्छागः ॥ २४ ॥ शाणंशणतंतु
 विनिर्मितम् ॥ क्षौमंडुकूलम् ॥ आविकंमेषरोमनिर्मितम् ॥ मौंजीमुंजसंबंधिनी ॥ मूरुस्तृणावांतरभेदेनधनुर्ज्याक्रियेततत्संबंधिनीमौर्वी ॥ शणतांतवीशणतंतुनिर्मिता ॥ त्रिवृच्चिगुणा ॥

वाग्यतोर्गुर्वनुज्ञातोभुंजीतान्नमकुत्सयन् ॥ एकाग्रंनसमश्नीयाच्छ्राद्धेऽश्रीयात्तथापदि ॥ १८ ॥ अनारोग्यमनायुष्यमस्वर्ग्यचातिभोजनम् ॥ अपुण्यं
 लोकविद्विष्टतस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ १९ ॥ नाद्रिभुंजीतचैकस्मिन्दिवाक्कापिद्विजोत्तमः ॥ सायंप्रातर्द्विजोऽश्रीयादग्निहोत्रविधानवित् ॥ २० ॥ मधुमां
 संप्राणिहिंसांभास्कुरालोकनांजने ॥ त्रियंपर्युषितोच्छिष्टंपरिवादंविवर्जयेत् ॥ २१ ॥ औपनायनिकःकालोब्रह्मक्षत्रविशांपरः ॥ आषोडशादाद्राविं
 शादाचतुर्विंशदद्भुतः ॥ २२ ॥ इतोप्यूर्ध्वनसंस्कार्याःपतिताधर्मवर्जिताः ॥ ब्रात्यस्तोमेनयज्ञेनतत्पातित्यंपरिव्रजेत् ॥ २३ ॥ सावित्रीपतितैःसार्धसं
 बंधनसमाचरेत् ॥ ऐणंचरौरवंवास्तंक्रमाच्चर्मद्रिजन्मनाम् ॥ २४ ॥ वसीरन्नानुपूर्व्येणशाणक्षौमाविकानिच ॥ द्विजस्यमेखलामौंजीमौर्वीचभुजजन्मनः ॥
 भवेत्त्रिवृत्समाश्लक्षणाविशस्तुशणतांतवी ॥ २५ ॥ मुंजाभावेविधातव्याकुशाश्मंतकबल्वजैः ॥ ग्रंथिनैकेनसंयुक्तात्रिभिःपंचभिरेववा ॥ २६ ॥ उपवी
 तंक्रमेणस्यात्कार्पासंशाणमाविकम् ॥ त्रिवृदूर्ध्ववृत्तंचभवेदायुर्विवृद्धये ॥ २७ ॥ बिल्वपालाशयोर्दंडोब्राह्मणस्यनृपस्यतु ॥ न्यग्रोधबालदलयोः
 पीलूदुंबरयोर्विशः ॥ २८ ॥ आमौलिंवाऽऽललाटंवाऽऽनासमूर्ध्वप्रमाणतः ॥ ब्रह्मक्षत्रविशांदंडस्त्वगाढयोनाग्निदूषितः ॥ २९ ॥ प्रदक्षिणंपरी
 त्याग्निमुपस्थायदिवाकरम् ॥ दंडाजिनोपवीताढ्यश्चरैर्द्वैक्ष्यंयथोदितम् ॥ ३० ॥ मातृमातृष्वसृष्वसृपितृस्वसृपुरःसराः ॥ प्रथमंभिक्षणीयाः
 स्युरेतायाचननोवदेत् ॥ ३१ ॥

समासमगुणत्रयनिर्मिता ॥ श्लक्षणास्त्रिधस्पर्शा ॥ अत्रत्रिवृत्समाश्लक्षणेतिमौंज्याएवेति ॥ तथाचमनुः ॥ मौंजीत्रिवृत्समाश्लक्षणाकार्या
 विप्रस्यमेखला ॥ क्षत्रियस्यतुमौर्वीज्यावैश्यस्यशणतांतवीति ॥ तत्रत्रैगुण्यंसाधारणमेव ॥ त्रिगुणप्रदक्षिणामेखलेतिसाधारण्येनप्रचेतसात्रैगुण्याभिधानात् ॥ २५ ॥ मुंजाभावइति ॥ मुंजाद्य
 भावइत्यर्थः ॥ विधातव्याइतिवहुवचनांतोवापाठः ॥ पंचभिर्वेतिवाशब्दप्रयोगान्नविप्रादिभिःक्रमेणसंबंधःकिंतुसर्वत्रयथाकुलाचारसंबंधः ॥ अश्मंतकःमालूयातृणम् ॥ बल्वजःवागयीतिप्रसिद्धः ॥
 ॥ २६ ॥ ऊर्ध्ववृत्तंदक्षिणावर्त्तितम् ॥ २७ ॥ बालदलःखदिरः ॥ पीलुर्गुडफलः ॥ २८ ॥ २९ ॥ यथोदितंपूर्वोक्तप्रकारेणोक्तम् ॥ ३० ॥ ननोवदेन्नास्तीतिनब्रूयात् ॥ याचनंनावमानये

दितिपाठेन ब्रह्मचारिणं नावमानयेत्प्रत्यारुयानेन ॥ एनामिति पाठेनां भिक्षाम् ॥ ३१ ॥ वेदव्रतानि गुरुश्रूपादीनि ॥ ऊर्ध्ववेदपाठसमाप्त्यनंतरम् ॥ ३२ ॥ असौ पूर्वोक्तः ॥ ३३ ॥
॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ वेदश्च यज्ञश्चादिर्यस्य लिंगस्य चिह्नस्य तत्तथा ॥ वेदयष्ट्यादीति पाठश्चित्यः ॥ ३७ ॥ उपलक्षणां चिह्नम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ केशांतं समावर्तनम् ॥ ४० ॥ एकामुख्या
केवला ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ बहिर्नदीतीरादौ ॥ ४४ ॥ अत्यब्दमिति ॥ इत्यनेन प्रकारेण ॥ अत्यब्दं किंचिदधिकं संवत्सरम् ॥ अत्यब्दमेतदितिकचित्पाठः ॥ प्रतिघसं प्रतिदिनम् ॥

यावद्देमधीते च चरन्वेदव्रतानि च ॥ ब्रह्मचारी भवेत्तावदूर्ध्वस्नातो गृही भवेत् ॥ ३२ ॥ प्रोक्तो सावुपकुर्वाणो द्वितीयस्तत्र नैष्ठिकः ॥ तिष्ठेत्तावद्गुरुकुले
यावत्स्यादायुषः क्षयः ॥ ३३ ॥ गृहाश्रमं समाश्रित्य यः पुनर्ब्रह्मचर्यमाकू ॥ नासौ यतिर्वनस्थो वा स्यात्सर्वाश्रमवर्जितः ॥ ३४ ॥ अनाश्रमी न तिष्ठेत्तदिनमे
कमपि द्विजः ॥ आश्रमं तु विना तिष्ठन्प्रायश्चित्तीयतो हि सः ॥ ३५ ॥ जपं होमं व्रतं दानं स्वाध्यायं पितृतर्पणम् ॥ कुर्वाणोऽथ श्रमभ्रष्टो नासौ तत्फलमाप्नुयात् ॥
॥ ३६ ॥ मेखलाजिनदंडाश्च लिंगं स्याद्ब्रह्मचारिणः ॥ गृहिणो वेदयज्ञादिनखलो मवनस्थितेः ॥ ३७ ॥ त्रिदंडादियते रुक्तमुपलक्षणमत्र वै ॥ एतल्लक्षणही
नस्तु प्रायश्चित्तीदिनो दिने ॥ ३८ ॥ जीर्णकमंडलुं दंडमुपवीताजिनेऽपि ॥ अप्सवे व्रतानि निक्षिप्य गृहीतान्यत्र मंत्रवत् ॥ ३९ ॥ विदध्यात्पोडशे वर्षे
केशांतं कर्मचक्रमात् ॥ द्वाविंशे च चतुर्विंशे गार्हस्थ्यप्रतिपत्तये ॥ ४० ॥ तपो यज्ञव्रतेभ्यश्च सर्वस्माच्छुभकर्मणः ॥ द्विजातीनां श्रुतिर्ह्येकाहेतुर्निःश्रेयस
श्रियः ॥ ४१ ॥ वेदारंभे विसर्गे च विदध्यात्प्रणवं सदा ॥ अफलोऽनौकृतो यस्मात्पठितोऽपि न सिद्ध्ये ॥ ४२ ॥ वेदस्य वदनं प्रोक्तं गायत्री त्रिपदा परा ॥ तिसृ
भिः प्रणवाद्याभिर्महाव्याहृतिभिः सह ॥ ४३ ॥ सहस्रं साधिकं किंचिच्चित्रिकमेतज्जपन्यमी ॥ मासं बहिः प्रतिदिनं महाघादापि मुच्यते ॥ ४४ ॥ अत्यब्दमिति
योभ्यस्येत्प्रतिघसमनन्यधीः ॥ सव्यो ममूर्तिः शुद्धात्मा परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ४५ ॥ त्रिवर्णमयमोकारं भूर्भुवःस्वारिति त्रयम् ॥ पादत्रयं च सावित्र्यास्त्रयो वे
दा अद्बुहन् ॥ ४६ ॥ एतदक्षरमेनां च जपे व्याहृतिपूर्विकाम् ॥ संध्ययोर्वेदविद्विप्रो वेदपुण्येन युज्यते ॥ ४७ ॥ विधिकृतोर्दशगुणं जपस्य फलमश्रुते ॥
विधिकृतोर्दशगुणो जपकतुरुदीरितः ॥ ४८ ॥ उपांशुस्तच्छतगुणः सहस्रो मानसस्ततः ॥ ४९ ॥ अधीत्य वेदान्वेदौ वा वेदं वा शक्तितो द्विजः ॥ सुवर्ण
पूर्णधरणीदानस्य फलमश्रुते ॥ ५० ॥ श्रुतिमेव सदाभ्यस्येत्तपस्तप्तुं द्विजोत्तमः ॥ श्रुत्यभ्यासो हि विप्रस्य परमंतप उच्यते ॥ ५१ ॥ हित्वा श्रुतेरध्ययनं
योन्यत्पठितुमिच्छति ॥ सदो गृहीधेनुमुत्सृज्य ग्रामक्रोडीं दुधुक्षति ॥ ५२ ॥

व्योममूर्तिः शुद्धशरीरः परिपूर्णरूपो वा ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ विधिकृतोरिति ॥ विधिनानुष्ठितः क्रतुर्विधिकृतोर्दर्शपौर्णमासादिस्तस्य दशगुणं फलं प्रणवादीनां जपस्य यत्तदश्रुते प्राप्नोतीत्यर्थः ॥
तत्र हेतुमाह ॥ विधीति ॥ ४८ ॥ तत उपांशुजपकृतोः ॥ उपांशुरस्पष्टः ॥ स्मृत इति कचित् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तपस्तप्तुंतपः कर्तुम् ॥ तपस्तप्यन्नितिकचित् ॥ ५१ ॥ ग्रामक्रोडीं ग्रामसूकरीम् ॥

दुधुक्षतिदोग्धुमिच्छति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ आहवनीयाद्यन्युत्पादकं कर्म अग्न्याधेयम् ॥ पाकयज्ञान्पक्ववसस्यनिमित्तान् अष्टकादीन्वा ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कृत्तिमय
 श्रममयः ॥ ५९ ॥ द्विजोविप्रादिः ॥ विप्रइतिपाठेविप्रइतिक्षत्रियवैश्ययोरुपलक्षणम् ॥ पुनर्मामित्यृचमिति ॥ पुनर्मामैत्विद्वियमित्येतामृचंवारत्रयंजपेत् ॥ ६० ॥ वेश्मसुगृहस्थाश्रमेषु ॥ ६१ ॥
 अवकीर्णिव्रतं प्रायश्चित्तम् ॥ ६२ ॥ अविशेषणं विशेषणरहितं केवलमित्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ परिभोक्ता अग्रतोभोक्ता ॥ ६५ ॥ ज्ञातृणां ज्ञात्रा ॥ ज्ञानिनेति क्वचित् ॥ जानतेति चान्यत्र ॥ पक्षत्रये
 उपनीयचवैशिष्यवेदमध्यापयेद्विजः ॥ सकल्पं सरहस्यं च तमाचार्यविदुर्बुधाः ॥ ६३ ॥ यो ध्यापयेदकदेशं श्रुतेरंगान्यथापि वा ॥ वृत्त्यर्थं स उपाध्यायो
 विद्वद्भिः परिगीयते ॥ ६४ ॥ यथाविधिनिषेकादियः कर्म कुरुते द्विजः ॥ संभावयेत्तथात्रेन गुरुः स इह कीर्त्यते ॥ ६५ ॥ अग्न्याधेयं पाकयज्ञानग्निष्टोमादि
 कान्मस्वान् ॥ यः करोति वृत्तो यस्य स तस्य र्त्विगिहोच्यते ॥ ६६ ॥ उपाध्याया दशाचार्य आचार्यास्तु शतं पिता ॥ सहस्रं तु पितुर्माता गौरवेणातिरिच्यते
 ॥ ६७ ॥ विप्राणां ज्ञानतो ज्यैष्ठ्यं बाहुजानां तु वीर्यतः ॥ वैश्यानां धान्यधनतः पञ्जातानां तु जन्मतः ॥ ६८ ॥ यथादारुमयो हस्ती यथा कृत्तिमयो मृगः ॥
 तथा विप्रोऽनधीयानस्त्रयोऽमीनामधारिणः ॥ ६९ ॥ स्वप्ने सिक्ता ब्रह्मचारी द्विजः शुक्रमकामतः ॥ स्नात्वा कर्म च यित्वा त्रिः पुनर्मामित्यृचं जपेत् ॥ ६० ॥
 स्वधर्मनिरतानां च वेदयज्ञक्रियावताम् ॥ ब्रह्मचारी चरेद्भैक्ष्यं वेश्मसु प्रयतोऽन्वहम् ॥ ६१ ॥ अकृत्वा भैक्ष्यचरणमसमिध्य हुताशनम् ॥ अनातुरः स तत्रात्र
 मवकीर्णिव्रतं चरेत् ॥ ६२ ॥ यथेष्टचेष्टेन भवेद्गुरोर्नयनगोचरे ॥ न नाम परिगृहीयात्परोक्षेऽप्यविशेषणम् ॥ ६३ ॥ गुरुनिंदा भवेद्यत्र परिवादस्तु यत्र च ॥
 श्रुतीपि धायवास्थेयं यातव्यं वा ततो न्यतः ॥ ६४ ॥ खरोगुरोः परीवादाच्छा भवेद्गुरुनिन्दकः ॥ मत्सरीक्षुद्रकीटः स्यात्परिभोक्ता भवेत्कृमिः ॥ ६५ ॥
 नाभिवाद्यागुरोः पत्नी स्पृष्ट्वां ग्रीयुवती सती ॥ कापि विंशतिवर्षेण ज्ञातृणां गुणदोषयोः ॥ ६६ ॥ स्वभावश्चंचलः स्त्रीणां दोषः पुंसामतः स्मृतः ॥ प्रमदासु प्रमाद्यं
 तिक्वचित्तैव विपश्चितः ॥ ६७ ॥ विद्वांसमप्यविद्वांसं यतस्तावर्षयंत्यलम् ॥ स्ववशं वापि कुर्वन्ति मूत्रवद्वशकुंतवत् ॥ ६८ ॥ नमात्रानदुहित्रावानस्वसैकां
 तशीलता ॥ बलवन्तीं द्वियाप्यत्र मोहयंत्यपि कोविदान् ॥ ६९ ॥ प्रयत्नेन खनन्यद्ब्रह्मेर्वार्यधिगच्छति ॥ शुश्रूषया गुरोस्तद्विद्वांशिष्योधिगच्छति ॥ ७० ॥
 शयानमभ्युदयते ब्रह्मश्चेद्ब्रह्मचारिणम् ॥ प्रमादादथ निम्लोचेज्जपन्नुपवसेद्दिनम् ॥ ७१ ॥ सुतस्य संभवे क्लेशं सहेते पितरौ च यत् ॥ शक्यावर्षशतेनापिनो
 कर्तुं तस्य निष्कृतिः ॥ ७२ ॥ अतस्तयोः प्रियं कुर्याद्गुरोः पिच सर्वदा ॥ त्रिषु तेषु सुतुष्टेषु तपः सर्वं समाप्यते ॥ ७३ ॥ तेषां त्रयाणां शुश्रूषा परमंतप उच्यते ॥
 तानतिक्रम्य यः कुर्यात्तत्र सिद्धयेत्कदाचन ॥ ७४ ॥

पिगुणदोषयोरितिकर्मणि पष्ठी ॥ ६६ ॥ अतश्चंचलस्वभावात् ॥ प्रमाद्यंति विश्वासयंतीत्यर्थः ॥ ६७ ॥ विश्वासागमने हेतुर्विद्वांसमिति ॥ धर्षयंति क्षोभयंति ॥ अलं सर्वप्रकारेण ॥ तदेवाह ॥ स्ववश
 मिति ॥ ६८ ॥ एकांतशीलता एकत्र स्थितिर्न कर्तव्येति शेषः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ जपनगायत्रीमिति शेषः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ तानपित्रादीन् ॥ तानीति पाठे तेषां शुश्रूषादीनीत्यर्थः ॥ ७४ ॥

सुधीर्धर्मिकः ॥ सदेतिपाठेसदासमाराध्येतिसंबंधः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ऋच्छतिप्रामोति ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ततः आनुकूल्यात्तदेतिवा ॥ एवमग्रेपि ॥ ८३ ॥ साचेति ॥ साचभार्याविनीतातथाचसतित्रिवर्गोविनयश्चध्रुवंस्यादित्यर्थः ॥ विनीताचेदितिकचित्पाठः ॥ त्रिवर्गस्तत्रैदितिकचित् ॥ तत्रविनयेद्विशेषेणप्रापयेदित्यर्थः

त्रीनेवामुन्समाराध्यत्रील्लोकान्सजयेत्सुधीः ॥ देवद्विविदीव्येततेषांतोषंविधयन् ॥ ७५ ॥ भूलोकंजननीभक्त्याभुवर्लोकं तथापितुः ॥ गुरोःशुश्रूषणा
तद्वत्स्वलोकंचजयेत्कृती ॥ ७६ ॥ एतदेवनृणांप्रोक्तंपुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ यदेतेषांहिसंतोषउपधर्मोन्यउच्यते ॥ ७७ ॥ अधीत्यवेदान्वेदौवावेदंवापि
क्रमाद्विजः ॥ अप्रस्खलद्वल्लचर्योगृहाश्रममथाश्रयेत् ॥ ७८ ॥ अविष्टुतब्रह्मचर्योविश्वेशानुग्रहाद्भवेत् ॥ अनुग्रहश्चैश्वर्यशःकाशीप्राप्तिकरःपरः ॥ ७९ ॥
काशीप्राप्त्याभवेज्ज्ञानंज्ञानान्निर्वाणमृच्छति ॥ निर्वाणार्थप्रयत्नोहिसदाचारस्यधीमताम् ॥ ८० ॥ सदाचारोगृहेयद्वन्नतथास्त्याश्रमांतरे ॥ विद्याजातंप
ठित्वांतगृहस्थाश्रममाश्रयेत् ॥ ८१ ॥ गृहाश्रमात्परंनस्ति यदपिनीवशंवदा ॥ आनुकूल्यंहिदंपत्योस्त्रिवर्गोदयहेतवे ॥ ८२ ॥ आनुकूल्यंकलत्रंचेत्रिदि
वेनापिकिंततः ॥ प्रातिकूल्यंकलत्रंचेत्रकेणापिकिंततः ॥ ८३ ॥ गृहाश्रमःसुखार्थाभार्यामूलंचतत्सुखम् ॥ साचभार्याविनीतायात्रिवर्गोविनयोध्रुवम्
॥ ८४ ॥ जलौकयोपमीयंतेप्रमदामंदबुद्धिभिः ॥ मृगीदृशांजलौकानांविचारान्महदंतरम् ॥ ८५ ॥ जलौकाकेवलंरक्तमाददानातपस्विनी ॥ प्रमदासर्व
दादत्तेचित्तंविचंचलंसुखम् ॥ ८६ ॥ दक्षाप्रजावतीसाध्वीप्रियवाक्चवशंवदा ॥ गुणैरमीभिःसंयुक्तासाश्रीःस्त्रीरूपधारिणी ॥ ८७ ॥ गुरोरनुज्ञयास्नात्वाव्रतं
वेदंसमाप्यच ॥ उद्गहेतततोभार्यासवर्णासाधुलक्षणाम् ॥ ८८ ॥ जनेतुरसगोत्रायामातुर्याप्यसपिंडका ॥ दारकर्मणियोग्यासाद्विजानांधर्मवृद्धये ॥ ८९ ॥
स्त्रीसंबंधेप्यपस्मारिक्षयिश्चित्रिकुलंत्यजेत् ॥ अभिशस्तिसमायुक्तं तथाकन्याप्रसूंत्यजेत् ॥ ९० ॥ रोगहीनांभ्रातृमतींस्वस्मात्किंचिल्लघीयसीम् ॥ उद्गहेत
द्विजोभार्यासौम्यास्यामृदुभाषिणीम् ॥ ९१ ॥ नपर्वतक्षवृक्षाह्वाननदीसर्पनामिकाम् ॥ नपक्ष्यहिप्रेष्यनाम्रींसौम्याख्यामुद्गहेत्सुधीः ॥ ९२ ॥ नचातिरिक्तही
नांगीनातिदीर्घानवाकृशाम् ॥ नालोमिकांनातिलोमांनास्निग्धस्थूलमौलिजाम् ॥ ९३ ॥ मोहात्समुपयच्छेत्कुलहीनांकन्यकाम् ॥ हीनोपयमनाद्या
तिसंतानमपिहीनताम् ॥ ९४ ॥ लक्षणानिपरीक्ष्यादौततःकन्यांसमुद्गहेत् ॥ सुलक्षणासदाचारापत्युरायुर्विवर्धयेत् ॥ ९५ ॥ ब्रह्मचारिसमाचारइतितेसमुदी
रितः ॥ षटोद्भवप्रसंगेनस्त्रीलक्षणमथब्रुवे ॥ ९६ ॥ इति श्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडेपूर्वार्द्धेपट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६ ॥

॥ ८४ ॥ ८५ ॥ तपस्विनीसंतप्ताऽऽहाराभावेनजलवासाद्वा ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ पर्वतश्चऋक्षंचनक्षत्रंचऋक्षश्चभल्लूकइतिवा वृक्षश्चतदाह्वानं तदाख्यामित्यर्थः ॥ सर्पाहो
निष्फणसफणत्वेनावांतरभेदस्तत्राहयोनागाः ॥ प्रेष्यनाम्रींदास्यसूचकनाम्रीम् ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ इति श्रीकाशीखंडटीकायांपट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥

प्रवेष्टोदोरित्यमरः ॥ मणिवंधकरद्वयंतर्पयन्तहस्तद्वयमित्यर्थः ॥ ६ ॥ पृष्ठिःपृष्ठम् ॥ कृकाटिकाचअवटुःपृष्ठवंशस्योपरिभागोवाटइतिगौडेप्रसिद्धः ॥ अवटुर्वाटाकृकाटिकेत्यमरः ॥ कंठ
 श्रृगलः ॥ कंठोगलइत्यमरः ॥ ततथा ॥ क्लीवत्वमार्षम् ॥ कृकाटिकाकंठइतिपाठेपृथक्पदम् ॥ चिबुकमधरस्याधोभागः ॥ अधस्ताच्चिबुकमित्यमरः ॥ हनुःकपोलयोःपरभागः ॥ तत्प
 राहनुरित्यमरः ॥ ७ ॥ कपोलौगण्डौ ॥ गण्डौकपोलावित्यमरः ॥ अधरश्चउत्तरोष्ठश्चअधरोत्तरोष्ठौरदनच्छदौ ॥ उत्तरपदंतुस्पष्टार्थम् ॥ यद्वा अधरोत्तरोचयावोष्ठौ ॥ ओष्ठाधरोत्तुरदनच्छदौदशन
 वाससीइत्यमरः ॥ द्विजादंताश्चजिह्विकाचजिह्वातास्तथा ॥ घण्टिकाजिह्वायाधोभागः ॥ तालुकाकुदंजिह्वातउपरिप्रदेशः ॥ तालुकाकुदमित्यमरः ॥ हसितंहास्यम् ॥ क्षुतंक्षुत् ॥ स्त्रीक्षुत्क्षुतक्षवः
 पुंसीत्यमरः ॥ ८ ॥ पक्ष्मनेत्ररक्षकम् ॥ भ्रूदंशउपरिवर्तमानावयवविशेषः ॥ ऊर्ध्वदृग्भ्यांभ्रुवौस्त्रियामित्यमरः ॥ कर्णौचभालंचललाटंनितथा ॥ मौलिश्चशिरःसीमन्तश्चसिंदूराधारकेशवेशविस्तार
 विशेषः ॥ मौलिजाश्चकेशास्तेतथा ॥ ९ ॥ तन्त्रेणपादतलयोःशुभाशुभेलक्षणेआह स्त्रीणामितिद्वयेन ॥ मांसलंमांसयुक्तंमांसैःमुललितमित्यर्थः ॥ १० ॥ खण्डितप्रतिविंबकंवालुकादावजातचिह्नम् ॥
 पाणिपृष्ठपाणितलरेखांगुष्ठांगुलीनखाः ॥ पृष्ठिःकृकाटिकाकंठेचिबुकंचहनुद्वयम् ॥ ७ ॥ कपोलौवक्रमधरोत्तरोष्ठौद्विजजिह्विकाः ॥ घण्टिकातालुहसितं
 नासिकाक्षुतमक्षिणी ॥ ८ ॥ पक्ष्मभ्रूकर्णभालानिमौलिसीमंतमौलिजाः ॥ षष्टिःषडुत्तरायोषिदंगलक्षणसत्त्वनिः ॥ ९ ॥ स्त्रीणांपादतलंस्निग्धंमां
 सलंमृदुलंसमम् ॥ अस्वेदमुष्णमरुणंबहुभोगोचितंस्मृतम् ॥ १० ॥ रूक्षंविवर्णंपरुषंखंडितप्रतिविंबकम् ॥ शूर्पाकारंविशुष्कंचदुःखदौर्भाग्यसूचकम्
 ॥ ११ ॥ चक्रस्वस्तिकशंखाब्जध्वजमीनातपत्रवत् ॥ यस्याःपादतलरेखासाभवेत्क्षितिपांगना ॥ १२ ॥ भवेदखंडभोगायोद्धर्मध्यांगुलिसंगता ॥
 रेखासुसर्पकाकाभादुःखदारिद्र्यसूचिका ॥ १३ ॥ उन्नतोमांसलौंगुष्ठोवर्तुलोलुभोगदः ॥ वक्रोह्रस्वश्चचिपिटःसुखसौभाग्यभंजकः ॥ १४ ॥
 विधवाविपुलेनस्यादीर्घांगुष्ठेनदुर्भगा ॥ मृदवौंगुलयःशस्ताचनावृत्ताःसमुन्नताः ॥ १५ ॥ दीर्घांगुलीभिःकुलटाकृशाभिरतिनिर्धना ॥ ह्रस्वायुष्याचह्रस्वा
 मिर्भुग्राभिर्भुग्वर्तिनी ॥ १६ ॥ चिपिटभिर्भवेदासीविरलाभिर्दरिद्रिणी ॥ परस्परंसमारूढाःपादांगुल्योभवंतिहि ॥ १७ ॥ हत्वाबहूनपिपतीन्परप्रे
 ष्यातदाभवेत् ॥ यस्याःपथिसमायांत्यारजोभूमेःसमुच्छलेत् ॥ १८ ॥ सापांसुलाप्रजायेतकुलत्रयविनाशिनी ॥ यस्याःकनिष्ठिकाभूमिनगच्छंत्याःप
 रिस्पृशेत् ॥ १९ ॥ सानिहत्यपतियोषाद्वितीयंकुरुतेपतिम् ॥ अनामिकाचमध्याचयस्याभूमिनसंस्पृशेत् ॥ २० ॥ पतिद्वयंनिहंत्याद्याद्वितीयाचप
 तित्रयम् ॥ पतिहीनत्वकारिण्यौहीनेतेद्वेइमेयदि ॥ २१ ॥ प्रदेशिनीभवेद्यस्याअंगुष्ठाव्यतिरेकिणी ॥ कन्यैवकुलटासास्यादेषएवविनिश्चयः ॥ २२ ॥
 एवंशुभाशुभलक्षणद्वयमुक्तम् ॥ ११ ॥ पादतलरेखायाःशुभाशुभेलक्षणेआह चक्रेतिद्वाभ्याम् ॥ स्वस्तिकंत्रिकोणरेखाविशेषः ॥ क्षितिपांगनाराजपत्नी ॥ तदुक्तंसामुद्रिके ॥ यस्याःपाणितलेपद्मपादेचै
 वविशेषतः ॥ चामरंशंखचक्रंचसापिराज्ञीभविष्यतीति ॥ १२ ॥ ऊर्ध्वाऊर्ध्वगामिनी ॥ आखुर्मूषकश्चसर्पश्चकाकश्चतेषामाभाआकारोयस्याःसारेखादुःखदारिद्र्यसूचिकेत्यन्वयः ॥ नख्यहीतिपाठेनखीजं
 तुविशेषः ॥ १३ ॥ पादांगुष्ठस्यशुभेलक्षणेआह उन्नतइतिसार्धेन ॥ चिपिटःचिपिटकाकारः ॥ चेमदइतिलोकेप्रसिद्धइत्यर्थः ॥ १४ ॥ अंगुलीनांशुभाशुभेलक्षणेआह मृदवइतिसार्द्धैरष्टभिः ॥ १५ ॥
 सुग्राभिःकुटिलाभिः ॥ सुग्वर्तिनीकुटिलव्यवहारवर्तिनी ॥ १६ ॥ १७ ॥ परप्रेष्यापराधीना ॥ समुच्छलेदूर्ध्वगच्छेत् ॥ १८ ॥ पांसुलाव्यभिचारिणी ॥ नपरिस्पृशेदित्यन्वयः ॥ १९ ॥ २० ॥
 आद्याअनामिकास्पृष्टभूमिका ॥ द्वितीयामध्यमास्पृष्टभूमिका ॥ तेअनामिकामध्येहीनेरहितेन्यूनेवा ॥ २१ ॥ अंगुष्ठाव्यतिरेकिणीअंगुष्ठेनसंबद्धा ॥ अंगुष्ठव्यतिरेकिणीतिपाठे

अंगुष्ठेनात्यंतभिन्नाविरला ॥ अंगुष्ठादतिरेकिणीतिपाठेअंगुष्ठादपिर्द्वित्यर्थः ॥ कन्यैवाऽविवाहितैव ॥ कृतापुंश्चली ॥ २२ ॥ पादनखानांशुभलक्षणमाह ॥ स्निग्धाइति ॥
एतद्विपरीताअशुभाइत्यर्थः ॥ एतदुक्तंभवति ॥ एवमन्यत्रापियत्रयत्राशुभलक्षणोक्तंतत्रतत्रायाज्ज्ञातव्यम् ॥ २३ ॥ पादपृष्ठस्यशुभाशुभलक्षणेआह ॥ राज्ञीवेतिद्वयेन ॥ २४ ॥
॥ २५ ॥ पादग्रंथ्यपरपर्यायस्यगुल्फस्यशुभाशुभलक्षणेआह ॥ गूढावित्येकेन ॥ स्थपुटौनिम्नौ ॥ सुपुष्ठावितिपाठेस्थूलावित्यर्थः ॥ दृश्यौप्राकृतौकुत्सितावितियावत् ॥ यद्वा दृशौनेत्रेपश्यतस्तनूकुरुत
इतिदृश्यौनेत्रयोर्विहाजत्रकावित्यर्थः ॥ २६ ॥ पादपश्चाद्भागस्यपाण्योःशुभाशुभलक्षणेआह ॥ समपार्श्वेणरित्येकेन ॥ २७ ॥ जानुगुल्फमध्यमभागस्यजंघाख्यस्यशुभलक्षणमाह ॥ रोमहीन
इति ॥ यस्याःजंघरोमहीनेभवतःसाराजपत्नीभवतीतिसंबंधः ॥ क्रमवर्तुलेअयोभागमारभ्योपरिपर्युपरिर्किंचित्किंचिदधिकस्थूलइत्यर्थः ॥ समवर्तुलेइतिपाठेसमेउच्चनीचराहितेचतेवर्तुलेचेतितया ॥
इति ॥ यस्याःजंघरोमहीनेभवतःसाराजपत्नीभवतीतिसंबंधः ॥ क्रमवर्तुलेअयोभागमारभ्योपरिपर्युपरिर्किंचित्किंचिदधिकस्थूलइत्यर्थः ॥ समवर्तुलेइतिपाठेसमेउच्चनीचराहितेचतेवर्तुलेचेतितया ॥

स्निग्धाः समुन्नतास्ताम्रावृत्ताः पादनखाः शुभाः ॥ २३ ॥ राज्ञीत्वसूचकं स्त्रीणां पादपृष्ठं समुन्नतम् ॥ अस्वेदमशिराढ्यं च मसृणं मृदुमांसलम् ॥ २४ ॥
दुर्दिद्रामध्यनम्रेण शिरालेन सदा ध्वगा ॥ रोमाढ्येन भवेदासीनिर्मासेन च दुर्भगा ॥ २५ ॥ गूढौ गुल्फौ शिवायोक्तावशिरालौ सुवर्तलौ ॥ स्थपुटौ शिथिलौ
दृश्यौ स्यातां दौर्भाग्यसूचकौ ॥ २६ ॥ समपार्ष्णिः शुभानारी पृथुपार्ष्णिश्च दुर्भगा ॥ कुलटोन्नतपार्ष्णिः स्याद्दीर्घपार्ष्णिश्च दुःखभाक् ॥ २७ ॥ रोमहीने
समेस्निग्धे यज्जंघे क्रमवर्तुले ॥ साराजपत्नी भवति विशिरे सुमनोहरे ॥ २८ ॥ एकरोमाराजपत्नी द्विरोमा च सुखावहा ॥ त्रिरोमारोमकूपेषु भवेद्वैधव्यदुः
खभाक् ॥ २९ ॥ वृत्तं पिशितसंलग्नं जानुयुग्मं प्रशस्यते ॥ निर्मासं स्वैरचारिण्यादरिद्रायाश्च विश्लथम् ॥ ३० ॥ विशिरेः करभाकरैरूरुभिर्मसृणैर्घनैः ॥
सुवृत्तैरोमरहितैर्भवेयुर्भूपवल्लभाः ॥ ३१ ॥ वैधव्यं रोमशैरुक्तं दौर्भाग्यं चिपिटैरपि ॥ मध्यच्छिद्रैर्महादुःखं दारिद्र्यं कठिनत्वचैः ॥ ३२ ॥ चतुर्भिरंगुलैः
शस्ता कटिर्विंशतिसंयुतैः ॥ समुन्नतनितंबाढ्या चतुरस्रामृगीदृशाम् ॥ ३३ ॥ विनताचिपिटादीर्घानिर्मासा संकटाकटिः ॥ ह्रस्वारोमयुतानार्यादुःखवै
धव्यसूचिका ॥ ३४ ॥ नितंबविंशो नारीणामुन्नतो मांसलः पृथुः ॥ महाभोगाय संप्रोक्तस्तदन्योऽशर्मणे मतः ॥ ३५ ॥ कपित्थफलवद्भूतौ मृदुलौ मांसलौ
घनौ ॥ स्फिचौ वलिनिर्मुक्तौ रतिसौख्यविवर्धनौ ॥ ३६ ॥

अर्थादेतद्विपरीतमशुभलक्षणमित्युक्तमेव ॥ २८ ॥ कूपोत्थस्यरोम्णःशुभाशुभलक्षणेआह एकरोमेत्येकेन ॥ रोमकूपेष्विति त्रिष्वपिसंबध्यते ॥ २९ ॥ जानुनःशुभाशुभलक्षणेआह वृत्तमित्येकेन ॥ वृत्तवर्तुलम् ॥ पिशितसंलग्नमांसपिण्डितम् ॥ विश्लथमदृढम् ॥ ३० ॥ अवयवाः १२ ॥ ऊरोःशुभाशुभलक्षणेआह विशिरेरिति द्वयेन ॥ कर्माकारैर्मणिविंधादाकनिष्ठाद्धस्तस्य बहिर्भागसदृशैर्हस्तिशुंङाकारैरतिवा ॥ मसृणैश्चिकणैः ॥ घनैर्निविडैः ॥ सुवृत्तैःसुवर्तुलैः ॥ ३१ ॥ चिपिटैर्निघ्नैः ॥ मध्यच्छिद्रैर्मध्येशिगलैः मध्येछिद्राणिनिघ्नस्थानानियेषांतैरितिवा ॥ ३२ ॥ कट्याःशुभाशुभलक्षणेआह चतुर्भिरिति द्वयेन चतुरस्राचतुःकोणाआयतेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ विनतानम्रा ॥ संकटासम्यक्कठिनासंकीर्णावा ॥ ३४ ॥ नितंबस्यशुभाशुभलक्षणेआह नितंबित्येकेन ॥ तद्विपरीतः ॥ अशर्मणदुःखाय ॥ ३५ ॥ कटिपोथापरपर्यायायाःस्फिचःशुभलक्षणमाह कपित्येत्येकेन ॥ कपित्यफलंश्रीफलाकारफलविशेषः ॥ ३६ ॥

भगस्यशुभाशुभेलक्षणेआह शुभइतिपंचभिः ॥ कमठपृष्ठाभः कूर्मपृष्ठवन्निविडोदृढइति यावत् ॥ गजस्कंधोपमः करिस्कंधवदुन्नतः ॥ कन्याजः कन्याजनकः ॥ पुत्रजः पुत्रजनकः ॥ ३७ ॥ आखुनांमूषकानामिव
पिंगलानिरोमाणियस्यसतथा ॥ गूढोमणिरिवमणिवरांगत्वान्मध्यभागविशेषोयस्यसतथा ॥ सुल्लिष्टः सुनिविडः ॥ संहतोदृढः ॥ पृथुर्विस्तीर्णः ॥ तुंगउच्चः ॥ कमलपर्णाभः पद्मपत्राकारः ॥ कमलवर्णाभइतिक्व
चित् ॥ कमलगर्भाभइतिचान्यत्र ॥ अश्वत्थदलाकृतिः पिप्पलपत्रसदृशः ॥ ३८ ॥ कुरंगखुरूपोहरिणशंकुतुल्यः ॥ तथाचश्रूयते ॥ अन्यत्रभीष्माद्रोगेयादन्यत्रचहनूमतः ॥ हरिणीखुरमात्रेणचर्मणामोहि
तंजगदिति ॥ चुल्लिकोदरसन्निभः पाकाग्न्याधारमध्यसदृशः ॥ रोमशोरोमबहुलः ॥ विवृतास्योऽतिविस्तीर्णमुखः ॥ दृश्यास्थूलास्पष्टावानासायस्यसतथा ॥ अत्रनासानामाक्षतायायोनेर्मध्यप्रदेशः ॥
अतिदुर्भगोऽतिकृत्सितः ॥ अतिदुर्भगत्वेहेतुर्वा ॥ ३९ ॥ शंखावर्तः शंखसदृशः शंखवन्निरेखाचंकितइतिवा ॥ गर्भनेच्छतिवंध्याभवतीत्यर्थः ॥ खर्पराकारः भगघटखर्पराकारः ॥ तस्मैवहेयमुद
कंघटखर्परेणेत्युक्तेः ॥ कर्पटाकारइतिपाठेवस्त्रविशेषाकारइत्यर्थः ॥ तथाचदृश्यते ॥ करेकर्पटकेवैवायसेताम्रभाजने ॥ भुंजन्निक्षर्णलिप्येतलिप्येतुपरिग्रहादिति ॥ ४० ॥ वंशवेतसपत्राभः वंशः

शुभः कमठपृष्ठाभोगजस्कंधोपमोभगः ॥ वामोन्नतस्तुकन्याजः पुत्रजोदक्षिणोन्नतः ॥ ३७ ॥ आखुरोमागूढमणिः सुल्लिष्टः संहतः पृथुः ॥ तुंगः कमलपर्णाभः
शुभोऽश्वत्थदलाकृतिः ॥ ३८ ॥ कुरंगखुरूपोयश्चुल्लिकोदरसन्निभः ॥ रोमशोविवृतास्यश्चदृश्यनासोतिदुर्भगः ॥ ३९ ॥ शंखावर्तोभगोयस्याः सागर्भ
मिहनेच्छति ॥ चिपिटः खर्पराकारः किंकरीपदोभगः ॥ ४० ॥ वंशवेतसपत्राभोगजरोमोच्चनासिकः ॥ विकटः कुटिलाकारोलंबगल्लस्तथाऽशुभः ॥ ४१ ॥
भगस्यभालंजघनंविस्तीर्णतुंगमांसलम् ॥ मृदुलंमृदुलोमाढ्यंदक्षिणावर्तमीडितम् ॥ ४२ ॥ वामावर्तचनिर्मासंभुग्रं वैधव्यसूचकम् ॥ संकटस्थपुटंरूक्षं
जघनदुःखदंसदा ॥ ४३ ॥ वस्तिः प्रशस्ताविपुलामृद्वीस्तोकसमुन्नता ॥ रोमशाचशिरालाचरेखांकानैवशोभना ॥ ४४ ॥ गंभीरादक्षिणावर्तानाभी
स्यात्सुखसंपदे ॥ वामावर्तासमुत्तानाव्यक्तग्रंथिर्नशोभना ॥ ४५ ॥ सूतेसुतान्वहन्नाग्रीपृथुकुक्षिः सुखास्पदम् ॥ क्षितीशंजनयेत्पुत्रंमंडूकाभेनकुक्षिणा
॥ ४६ ॥ उन्नतेनवलीभाजासावर्तेनापिकुक्षिणा ॥ वंध्याप्रव्रजितादासीक्रमाद्योषाभवेदिह ॥ ४७ ॥

प्रसिद्धोवेतसोवानीरस्तयोः पत्रसदृशः ॥ गजस्थेवरोमाणियस्यसतथा ॥ उच्चनासिकोदीर्घनासिकः ॥ विकटः कुत्सितः ॥ कुटिलाकारोवक्राकारः ॥ लंबगलः दीर्घमुखाऽधोभागः ॥ अशुभइतिच्छेदः
॥ ४१ ॥ जघनस्यशुभाशुभेलक्षणेआह भगस्येतिद्वाभ्याम् ॥ भालंललाटंभगस्योपरिभागइत्यर्थः ॥ तुंगमांसलं तुंगंचतन्मांसलं मांसयुक्तंचतत्तथा ॥ मृदुलंकोमलम् ॥ दक्षिणावर्तं
यथास्यात्तथामृदुलोमादृचमित्यन्वयः ॥ ईडितंस्तुतंशुभमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ वामावर्तचरेखाणांरोमणामित्येववा ॥ भुग्रंकुटिलंविश्लिष्टावयवमित्यर्थः ॥ संकटस्थपुटंसंकटंसंकुचितंचतत्स्थ
पुटंनिम्रंचेति तथा ॥ ४३ ॥ वस्तेः शुभाशुभेलक्षणेआह वस्तिरित्येकेन ॥ मृद्वीकोमला ॥ स्तोकसमुन्नताईषदुन्नता ॥ रेखांकारेखांकिता ॥ ४४ ॥ नाभेः शुभाशुभेलक्षणेआह
गंभीरेत्येकेन ॥ गंभीरानिम्ना ॥ दक्षिणावर्तरोमभीरेखाभिर्वेतिज्ञेयम् ॥ समुत्तानाउच्चा ॥ व्यक्ताअभिव्यक्ताग्रंथिर्ग्रंथनंमध्यभागोयस्याः सातथा ॥ ४५ ॥ अवयवाः २० ॥ कुक्षेः शुभाशुभे
लक्षणेआह सूतइतिद्वयेन ॥ सुखस्यास्पदंसुखास्पदंसुखभाजनमित्यर्थः ॥ मण्डूकाभेनभेकोदरतुल्येन ॥ ४६ ॥ वलीभाजाश्लथचर्मभाजा ॥ सावर्तेनावर्तसहितेन ॥ क्रमादिति ॥

उच्यतेनकुक्षिणावंध्या ॥ वलीभाजाप्रव्रजितापरिव्राजिका ॥ आवर्तसहितेनदासीभवेदिति ॥ ४७ ॥ पार्श्वस्यशुभाशुभेलक्षणेआह समैरितिद्वयेन ॥ योषित्स्त्रीसमैरित्यादिविशेषणविशिष्टैः ॥ पार्श्वैःसौभाग्यसुखयोर्निधानमाश्रयःस्यादितियोजना ॥ पार्श्वयोरवांतरभेदविवक्षयापार्श्वैरितिबहुवचनम् ॥ यद्वा योषिदितिजातावेकवचनम् ॥ पार्श्वैरितिद्वयत्ताविति ॥ ४८ ॥ दुःखानांशेवधिर्निधिर्दुःखानामाश्रयइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ उदरस्यशुभाशुभेलक्षणेआह उदरेणेतित्रिभिः ॥ अतितुच्छेनातिसूक्ष्मेणेत्यर्थः ॥ ५० ॥ दरिद्रायाःस्त्रियाःकुंभाकारादिरूपमुदरंजायतइत्यन्वयः ॥ ५१ ॥ देवरंभर्तृभ्रातरम् ॥ ५२ ॥ मध्यस्यशुभलक्षणमाह मध्येतिपादेन ॥ वलेःशुभलक्षणमाह भोगाढ्येतिपादेन ॥ अंगावयवसंकीर्तनेत्रयपदंशुभलक्षणाभिप्रायेण ॥ रोमाल्याः

समैःसमासैर्मृदुभिर्योपिन्मग्रास्थिभिःशुभैः ॥ पार्श्वैःसौभाग्यसुखयोर्निधानंस्यादसंशयम् ॥ ४८ ॥ यस्यादृश्यशिरेपार्श्वेउन्नतेरोमसंयुते ॥ निरपत्याचदुःशीलासाभवेदुःखशेवधिः ॥ ४९ ॥ उदरेणातितुच्छेनविशिरेणमृदुत्वचा ॥ योषिद्वतिभोगाढ्यानित्यंमिष्टान्नसेविनी ॥ ५० ॥ कुंभाकारंदरिद्रायाजठरं चमृदंगवत् ॥ कूष्मांडाभंयवाभंचदुष्पूरंजायतेस्त्रियाः ॥ ५१ ॥ सुविशालोदरीनारीनिरपत्याचदुर्भगा ॥ प्रलंबजठराहंतिश्चशुरंचापिदेवरम् ॥ ५२ ॥ मध्यक्षामाचसुभगाभोगाढ्यासवलित्रया ॥ ऋज्वीतन्वीचरोमालीयस्याःसाशर्मनर्मभूः ॥ ५३ ॥ कपिलाकुटिलास्थूलाविच्छिन्नारोमराजिका ॥ चौरवैधव्यदौर्भाग्यंविदध्यादिहयोपिताम् ॥ ५४ ॥ निर्लोमहृदयंयस्याःसमंनिघ्नत्ववर्जितम् ॥ ऐश्वर्यंचाप्यवैधव्यंप्रियप्रेमचसालभेत् ॥ ५५ ॥ विस्तीर्णहृदयायोषापुंश्चलीनिर्दयातथा ॥ उद्विन्नरोमहृदयापतिहंतिविनिश्चितम् ॥ ५६ ॥ अष्टादशांगुलततमुरःपीवरमुन्नतम् ॥ सुखायदुःखायभवेदोमशंविषमंपृथु ॥ ५७ ॥ वनौवृत्तौहटौपीनौसमौशस्तौपयोधरौ ॥ स्थूलाग्रौविरलौशुष्कौवामोरूपांनशर्मदौ ॥ ५८ ॥ दक्षिणोन्नतवक्षोजापुत्रिणी त्वग्रणीर्मता ॥ वामोन्नतकुचासूतेकन्यांसौभाग्यसुंदरीम् ॥ ५९ ॥ अरघट्टघटीतुल्यौकुचौदौःशील्यमूचकौ ॥ पीवरास्यौसांतरालौपृथूपांतौनशोभनौ ॥ ६० ॥ मूलेस्थूलौक्रमकृशावग्रेतीक्ष्णौपयोधरौ ॥ सुखदौपूर्वकालेतुपश्चादत्यंतदुःखदौ ॥ ६१ ॥ सुदृढंचूचुकयुगंशस्तंश्यामंसुवर्तुलम् ॥ अंतर्मग्नंचदीर्घंचकृशंकेशायजायते ॥ ६२ ॥ पीवराभ्यांचजन्तुभ्यांधनधान्यनिधिर्वधूः ॥ श्लथस्थिभ्यांचनिघ्नाभ्यांविषमाभ्यांदरिद्रिणी ॥ ६३ ॥

शुभाशुभेलक्षणेआह ऋज्वीतिसार्येन ॥ शर्मनर्मभूःसुखक्रीडयोःस्थानम् ॥ ५३ ॥ चौसदीनांत्रयाणामेकवद्भावः ॥ तत्रचौरंचौर्यम् ॥ ५४ ॥ हृदयस्यशुभाशुभेलक्षणेआह निर्लोमेतिद्व्याभ्याम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ वक्षसःशुभाशुभेलक्षणेआह अष्टादशेत्येकेन ॥ ५७ ॥ वक्षोजस्यशुभाशुभेलक्षणेआह घनावितितुर्भिः ॥ शस्तौप्रशस्तौ ॥ ५८ ॥ तुपेव ॥ अग्रणीःश्रेष्ठा ॥ स्वग्रणीरितिकचित् ॥ पुत्रिणीस्वग्रणीरितिचान्यत्र ॥ ५९ ॥ अरघट्टघटीयन्त्रंरहद्वइतिगुर्जदेशेप्रसिद्धम् ॥ तत्रस्थायाघटीतुल्यौ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ चूचुकस्यशुभाशुभेलक्षणेआह सुदृढमित्येकेन ॥ सुदृशामितिकचित् ॥ ६२ ॥ अवयवाः ३० ॥ जन्तुभ्याःशुभाशुभेलक्षणेआह पीवराभ्यामित्येकेन ॥ श्लथान्यस्थीनिययोस्ताभ्याम् ॥ श्लथाभ्यांचैवेतिकचित् ॥ ६३ ॥

स्कां. म. पु. ॥ १७९ ॥
 स्कंधस्यशुभाशुभलक्षणेआहावद्वावित्येकेन ॥ प्रैष्यंदास्यम् ॥ ६४ ॥ अंसस्यशुभाशुभलक्षणेआह निगूढेत्येकेन ॥ समुच्चाग्रौउन्नताग्रौ ॥ ६५ ॥ कक्षयोःशुभाशुभलक्षणेआह
 कक्षेत्येकेन ॥ शिरालेशिरायुक्ते ॥ स्वेदमेदुरेस्वेदस्निग्धे ॥ ६६ ॥ दोषःशुभाशुभलक्षणेआह स्यातामितिद्वयेन ॥ गूढौअस्थिग्रंथीययोस्तौगूढास्थिग्रंथीतौचतौकोमलौचेतितथा ॥ ६७ ॥
 ॥ ६८ ॥ मणिबंधावधिकरस्यशुभलक्षणमाहंभोजेत्येकेन ॥ अंगुष्ठौऽंगुल्यश्चसम्यङ्मुखंयस्यतत्तथा ॥ ६९ ॥ क्रममनादृत्यपाणितलस्यशुभाशुभलक्षणेआह मृदुमध्योन्नतमितिद्वयेन ॥ ७० ॥

अवद्भावनतौस्कंधावदीर्घावकृशौशुभौ ॥ वक्रौस्थूलौचरोमाढ्यौप्रैष्यवैधव्यमूचकौ ॥ ६४ ॥ निगूढसंधीस्रस्ताग्रौशुभावंसौसुसंहतौ ॥ वैधव्यदौसमु
 चाग्रौनिर्मासावतिदुःखदौ ॥ ६५ ॥ कक्षेसुसूक्ष्मरोमेतुतुंगेस्निग्धेचमांसले ॥ शस्तेनशस्तेगंभीरेशिरालेस्वेदमेदुरे ॥ ६६ ॥ स्यातांदोषौसुनिर्दोषौगूढा
 स्थिग्रंथिकोमलौ ॥ विशिरौचविरोमाणौसरलौहरिणीदृशाम् ॥ ६७ ॥ वैधव्यंस्थूलरोमाणौद्वस्वौदौर्भाग्यमूचकौ ॥ परिक्लेशायनारीणांपरिदृश्यशिरौ
 भुजौ ॥ ६८ ॥ अंभोजमुकुलाकारमंगुष्ठांगुलिसंमुखम् ॥ हस्तद्वयंमृगाक्षीणांबहुभोगायजायते ॥ ६९ ॥ मृदुमध्योन्नतरक्तंतलंपाण्योरंध्रकम् ॥
 प्रशस्तंशस्तेरेखाद्यमल्परेखंशुभश्रियम् ॥ ७० ॥ विधवाबहुरेखेणविरेखेणदरिद्रिणी ॥ भिक्षुकीसुशिरादयेननारीकरतलेनैव ॥ ७१ ॥ विरोमविशिरं
 शस्तंपाणिपृष्ठंसमुन्नतम् ॥ वैधव्यहेतुरोमाद्यनिर्मासंस्नायुमत्त्यजेत् ॥ ७२ ॥ रक्ताव्यक्तागभीराचस्निग्धापूर्णाचवर्तुला ॥ कररेखांगनायाःस्याच्छु
 भाभाग्यानुसारतः ॥ ७३ ॥ मत्स्येनसुभगानारीस्वस्तिकेनवसुप्रदा ॥ पद्मेनभूपतेःपत्नीजनयेद्भूपतिंसुतम् ॥ ७४ ॥ चक्रवर्तिस्त्रियाःपाणौनद्यावर्तःप्रद
 क्षिणः ॥ शंखातपत्रकमठानृपमातृत्वमूचकाः ॥ ७५ ॥ तुलामानाकृतीरेखेवणिकपत्नीत्वहेतुके ॥ गजवाजिवृषाकाराःकरेवामेमृगीदृशाम् ॥ ७६ ॥
 रेखाप्रासादवत्राभाब्रूयुस्तीर्थकरंसुतम् ॥ कृषीवलस्यपत्नीस्याच्छकटेनयुगेनवा ॥ ७७ ॥ चामरांकुशकोदंडैराजपत्नीभवेद्भुवम् ॥ अंगुष्ठमूलात्रिर्ग
 त्यरेखायातिकनिष्ठिकाम् ॥ ७८ ॥ यदिसापतिहंत्रीस्याद्दूरतस्तांत्यजेत्सुधीः ॥ त्रिशूलासिगदाशक्तिदुंदुभ्याकृतिरेखया ॥ नितंबिनीकीर्तिमतीत्यागे
 नपृथिवीतले ॥ ७९ ॥

॥ ७१ ॥ पाणिपृष्ठस्यशुभाशुभलक्षणेआह विरोमेत्येकेन ॥ ७२ ॥ हस्तेरेखायाःशुभाशुभलक्षणेआह रक्तेत्यादिसार्धाष्टभिः ॥ ७३ ॥ स्वस्तिकेनत्रिकोणांकितरेखाविशेषेण ॥ ७४ ॥
 नद्यावर्तःस्वस्तिकः ॥ सौधोऽस्त्रीराजसदनमुपकार्योपकारिका ॥ स्वस्तिकःसर्वतोभद्रोनंद्यावर्तादयोपिचेत्यमरः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ तीर्थकरंसुतंतीर्थपर्यटनकर्तारंशास्त्रकर्तारंवापुत्रमित्यर्थः ॥ तीर्थकरंशुभमिति
 कचित् ॥ तीर्थकरेशुभमितिचान्यत्र ॥ तत्रकरेरेखाइत्यन्वयः ॥ युगेनबलीवर्दस्कंधनिक्षिप्तेनकाष्ठेन ॥ ७७ ॥ अंकुशस्तोत्रम् ॥ कोदंडोघनुः ॥ ७८ ॥ दुंदुभिर्वाद्यभांडविशेषः ॥ त्यागेनदानेन ॥

पादेनेतिपाठेपदमेवपादंतेनव्यवसायेन ॥७९॥ ८० ॥ अंगुष्ठस्यशुभलक्षणमाह शुभदइत्यर्थेन ॥ सरलऋजुः ॥ वृत्तोवर्तुलः ॥ वृत्तनखोवर्तुलनखः ॥ ८१ ॥ अंगुलीनांशुभाशुभेलक्षणेआहांगुल्यइति
द्वयेन ॥ कृशाइत्यस्यानंतरंशुभाइतिशेषः ॥ चिपिटोअत्रह्रस्वाः ॥ स्थपुटानिम्नाः ॥ ८२ ॥ बहुपर्वसमन्विताःविस्तृतपर्वसमन्विताइत्यर्थः ॥ ८३ ॥ नखानांशुभाशुभेलक्षणेआहारुणाइतिसार्धेन ॥ सुदृशां
शोभनाक्षीणाम् ॥ ८४ ॥ प्रसंगात्पुरुषाणामपिनखानामशुभलक्षणमाह ॥ परुषाइत्यर्थेन ॥ पुष्पितैःश्वेतपुष्पवर्णैरित्यर्थः ॥ ८५ ॥ पृष्ठैःशुभाशुभेलक्षणेआहांतरितिसार्धेन ॥ अंतर्निर्मग्नतिर्यग्वंशाकारम
स्थियस्यांसांतर्निर्मग्नवंशास्थिः ॥ ८६ ॥ कृकाटिकायाःशुभाशुभेलक्षणेआह ऋज्वीत्येकेन ॥ ८७ ॥ कंठस्यशुभाशुभेलक्षणेआह मांसलइतिसार्धद्वयेन ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ चिबुकस्यशुभाशु

कंकजंबूकमंडूकवृश्चिकभोगिनः ॥ रासभोष्ट्रविडालाःस्युःकरस्थादुःखदाःस्त्रियाः ॥ ८० ॥ शुभदःसरलोगुष्ठोवृत्तोवृत्तनखोमृदुः ॥ ८१ ॥
अंगुल्यश्चसुपर्वाणोदीर्घावृत्ताःक्रमात्कृशाः ॥ चिपिटाःस्थपुटारूक्षाःपृष्ठरोमयुजोऽशुभाः ॥ ८२ ॥ अतिद्वस्वाःकृशावक्राविरलारोगहेतुकाः ॥ दुःखायां
गुलयःस्त्रीणांबहुपर्वसमन्विताः ॥ ८३ ॥ अरुणाःसशिखास्तुंगाःकरजाःसुदृशांशुभाः ॥ निम्नाविवर्णाःशुक्त्याभाःपीतादारिद्र्यदायकाः ॥ ८४ ॥
नखेषुर्विदवःश्वेताःप्रायःस्युःस्वैरिणीस्त्रियाः ॥ पुरुषाअपिजायंतेदुःस्विनःपुष्पितैर्नखैः ॥ ८५ ॥ अंतर्निमग्रवंशास्थिःपृष्ठिःस्यान्मांसलाशुभा ॥ पृष्ठे
नरोमयुक्तेनवैधव्यंलभतेध्रुवम् ॥ ८६ ॥ भुग्रेनविनतेनापिसशिरेणापिदुःस्विता ॥ ऋज्वीकृकाटिकाश्रेष्ठासमांसाचसमुन्नता ॥ ८७ ॥ शुष्काशिरालारो
माढ्याविशालाकुटिलाशुभा ॥ मांसलोवर्तुलःकंठःप्रशस्तश्चतुर्गुलः ॥ ८८ ॥ शस्ताग्रीवात्रिरेखांकात्वव्यक्तास्थिःसुसंहता ॥ निर्मासाचिपिटादीर्घा
स्थपुटानशुभप्रदा ॥ ८९ ॥ स्थूलग्रीवाचविधवावक्रग्रीवाचकिंकरी ॥ वंध्याहिचिपिटग्रीवाह्रस्वग्रीवाचनिःसुता ॥ ९० ॥ चिबुकंद्रचंगुलंशस्तंवृत्तंपीनं
सुकोमलम् ॥ स्थूलंद्विधासंविभक्तमायतंरोमशंत्यजेत् ॥ ९१ ॥ हनुश्चिबुकसंलग्नानिलोमासुघनाशुभा ॥ वक्रास्थूलाकृशाह्रस्वारोमशानशुभप्रदा
॥ ९२ ॥ शस्तौकपोलौवामाक्ष्याःपीनौवृत्तौसमुन्नतौ ॥ रोमशौपरुषौनिम्नौनिर्मासौपरिवर्जयेत् ॥ ९३ ॥ समंसमांसंसुस्निग्धंस्वामोदंवर्तुलंमुखम् ॥
जनेतृवदनच्छायंधन्यानामिहजायते ॥ ९४ ॥ पाटलोवर्तुलःस्निग्धोलेखाभूषितमध्यभूः ॥ सीमंतिनीनामधरोधराजानिप्रियोभवेत् ॥ ९५ ॥ कृशः
प्रलंबःस्फुटितोरुक्षोदौर्भाग्यसूचकः ॥ श्यावःस्थूलोऽवरोष्ठःस्याद्वैधव्यकलहप्रदः ॥ ९६ ॥

भलक्षणेआह चिबुकमित्येकेन ॥ त्यजेत्स्थूलादिचिबुकवर्तीनोद्गहेदित्यर्थः ॥ एवमग्रेपिदृष्टव्यम् ॥ ९१ ॥ हनोःशुभाशुभेलक्षणेआह हनुरित्येकेन ॥ ९२ ॥ कपोलयोःशुभाशुभेलक्षणेआह शस्ता
वित्येकेन ॥ वामाक्ष्याःशोभननेत्रायाः ॥ ९३ ॥ वक्रस्यशुभलक्षणमाह सममित्येकेन ॥ ९४ ॥ अगरोष्ठस्यशुभाशुभेलक्षणेआह पाटलइतिद्वयेन ॥ पाटलःपाटलपुष्पवर्णः ॥ लेखाभूषितमध्यभूः
रेखालंकृतमध्यस्थानः ॥ श्रुतेर्लङ्घ्रुतिरितिन्यायेनरेफस्यलकारः ॥ धरागामागस्यभराजानिर्नपतिस्तन्मध्यप्रणः ॥ एवंविधोष्ठवतीसानृपतेर्भागाभवतीत्यर्थः ॥ ९५ ॥ इयावःकपिशः ॥ ९६ ॥

CC-0 Shri Krishna Museum Kurukshehra. Digitized by eGangotri

अवयवसंख्या ५०॥ उत्तरोष्ठस्य शुभाशुभलक्षणोऽह मसृणइत्येकेन ॥ विपरीतः कुत्सितः पूर्वस्माद्विपरीतो वा ॥ ९७ ॥ द्विजानां शुभाशुभलक्षणोऽह गोक्षीरेति त्रिभिः ॥ स्तोकसमुन्नताई
 पटुच्चाः ॥ ९४ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ जिह्वायाः शुभाशुभलक्षणोऽह जिह्वेतिसार्धद्वयेन ॥ शोणाशोणवर्णा ॥ १ ॥ २ ॥ क्रममनादृत्यतालुनः शुभाशुभलक्षणोऽह स्निग्धमितिसार्धेन ॥
 कोकनदाभासं शोणच्छविम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ घण्टिकायाः शुभाशुभलक्षणोऽह कंठइत्येकेन ॥ तीक्ष्णासूक्ष्मा ॥ ५ ॥ हसितस्य शुभलक्षणमाह अलक्षितेत्येकेन ॥ ६ ॥ नासिकायाः
 मसृणो मत्तकाशिन्याश्चोत्तरोष्ठः सुभोगदः ॥ किञ्चिन्मध्योन्नतोऽरोमा विपरीतो विरुद्धकृत् ॥ ९७ ॥ गोक्षीरसन्निभाः स्निग्धा द्वात्रिंशदशनाः शुभाः ॥
 अधस्तादुपरिष्ठाच्चसमाः स्तोकसमुन्नताः ॥ ९८ ॥ पीताः श्यावाश्च दशनाः स्थूला दीर्घा द्विपङ्क्तयः ॥ शुक्तयाकाराश्च विरलादुःखदौर्भाग्यकारणम्
 ॥ ९९ ॥ अधस्तादधिकैर्दंतैर्मार्तरंभक्षयेत्स्फुटम् ॥ पतिहीना च विकटैः कुलटा विरलैर्भवेत् ॥ १०० ॥ जिह्वेष्टमिष्टभोक्त्री स्याच्छोणामृद्धी तथासिता ॥
 दुःखाय मध्यसंकीर्णा पुरोभागसविस्तरा ॥ १ ॥ सितया तोयमरणं श्यामया कलहप्रिया ॥ दरिद्रिणी मांसलया लंबयाऽभक्ष्यभक्षिणी ॥ २ ॥ विशालया
 रसनया प्रमदातिप्रमादभाक् ॥ स्निग्धं कोकनदाभासं प्रशस्तं तालुकोमलम् ॥ ३ ॥ सिते तालुनि वैधव्यं पीते प्रव्रजिता भवेत् ॥ कृष्णेऽपत्यवियोगार्ता
 हृक्षेभूरि कुटुंबिनी ॥ ४ ॥ कंठे स्थूला सुवृत्ता चक्रमतीक्ष्णा सुलोहिता ॥ अप्रलंबा शुभा घटी स्थूला कृष्णा च दुःखदा ॥ ५ ॥ अलक्षितद्विजं किञ्चित्किं
 चित्फुल्लकपोलकम् ॥ स्मितं प्रशस्तं सुदृशामनिमीलितलोचनम् ॥ ६ ॥ समवृत्तपुटानां सालयुच्छिद्रा शुभावहा ॥ स्थूला ग्रामध्यनम्रा च न प्रशस्ता स
 मुन्नता ॥ ७ ॥ आकुञ्चिता रुणा ग्राच वैधव्यकृशदायिनी ॥ परप्रेष्या च चिपिटा हस्वादीर्घा कलिप्रिया ॥ ८ ॥ दीर्घायुः कृत्क्षुतं दीर्घयुगपद्वित्रिपिंडितम् ॥
 ललनालोचने शस्तेरक्तांते कृष्णतारके ॥ ९ ॥ गोक्षीरवर्णविशदे सुस्निग्धे कृष्णपक्ष्मणी ॥ उन्नताक्षीनदीर्घायुर्वृत्ताक्षी कुलटा भवेत् ॥ ११० ॥ मेषाक्षीम
 हिषाक्षी च केकराक्षी न शोभना ॥ कामगृहीलानितरांगोपिंगाक्षी सुदुर्वृता ॥ ११ ॥ पारावताक्षी दुःशीलारक्ताक्षी भर्तृघातिनी ॥ कोटरानयनादुष्टा गजने
 त्रानशोभना ॥ १२ ॥ पुंश्चली वामकाणाक्षी वंध्यादक्षिणकाणिका ॥ मधुपिंगाक्षी रमणी धनधान्यसमृद्धिभाक् ॥ १३ ॥ पक्ष्मभिः सुघनैः स्निग्धैः
 कृष्णैः सूक्ष्मैः सुभाग्यभाक् ॥ कपिलैर्विरलैः स्थूलैर्निद्रा भवति भामिनी ॥ १४ ॥ भ्रुवौ सुवर्तुले तन्व्याः स्निग्धे कृष्णे असंहते ॥ प्रशस्ते मृदुरोमाणौ
 सुभ्रुवः कार्मुकाकृती ॥ १५ ॥

शुभाशुभलक्षणोऽह समवृत्तपुटेति द्वयेन ॥ समे दीर्घादिवैषम्यरहिते वृत्ते वर्तुले पुटे पाश्वे समौ वृत्तपुटौ संचारमार्गौ वायस्याः सा तथा ॥ ७ ॥ ८ ॥ क्षुतस्य शुभलक्षणमाह दीर्घायुः कृदित्यर्थेन ॥
 द्वित्रिपिंडितद्विवारं त्रिवारं चेत्यर्थः ॥ अक्ष्णोः शुभाशुभलक्षणोऽह ललनेतिसार्धैश्चतुर्भिः ॥ ९ ॥ कृष्णपक्ष्मणी श्यामनेत्रतारके ॥ ११० ॥ गृहीलागृद्धिनी ॥ ११ ॥ कोटरानयनाकोट
 रवदृक्षाच्छिद्रवदासं तान्नयने न्यस्याः सा तथा निम्ननेत्रेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ पक्ष्मणः शुभाशुभलक्षणोऽह पक्ष्मभिरित्येकेन ॥ १४ ॥ अवयवसंख्या ६० ॥ भ्रुवः शुभाशुभलक्षणोऽह भ्रुवाविति द्वयेन ॥

कार्मुकाकृतीधनुराकारे ॥ शोभनेभ्रुवौयस्यास्सामुभ्रूस्तस्याःसुभ्रुवः ॥ १५ ॥ १६ ॥ कर्णयोःशुभाशुभेलक्षणेआह लंबावित्येकेन ॥ १७ ॥ भालस्यशुभाशुभेलक्षणेआह भालइतिसार्ध
द्वयेन ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रांशुनाउच्चैन ॥ प्रांशुलारोगिणीतिक्वचित्पाठः ॥ १२० ॥ क्रममनादृत्यसीमंतस्यशुभलक्षणमाह ॥ सीमंतइतिपादेन ॥ मौलेःशुभाशुभेलक्षणेआह मौलिरितिपादो
नद्वयेन ॥ २१ ॥ २२ ॥ मौलिजानांशुभाशुभेलक्षणेआह केशाइतिद्वयेन ॥ अलिकुलच्छायाःभ्रमरकदंबइयामाः ॥ २३ ॥ लघवोह्रस्वाः ॥ २४ ॥ अंगानि ६६ ॥ एवंषट्पष्टीनामंगानांशुभा

खररोमाचपृथुलाविकीर्णासरलास्त्रियाः ॥ नभ्रूःप्रशस्तामलितादीर्घरोमाचपिंगला ॥ १६ ॥ लंबौकर्णौशुभावर्तौसुखदौचशुभप्रदौ ॥ शष्कुलीरहि
तौनिंद्यौशिरालौकुटिलौकृशौ ॥ १७ ॥ भालःशिराविरहितोनिर्लोमाधेदुसन्निभः ॥ अनिम्नरुयंगुलोनार्याःसौभाग्यारोग्यकारणम् ॥ १८ ॥ व्यक्त
स्वस्तिकरेखंचललाटंराज्यसंपदे ॥ प्रलंबंमस्तकंयस्यादेवरंहन्तिसाध्रुवम् ॥ १९ ॥ रोमशेनशिरालेनप्रांशुनारोगिणीमता ॥ १२० ॥ सीमन्तःसरलः
शस्तोमौलिःशस्तःसमुन्नतः ॥ गजकुंभनिभावृत्तैःसौभाग्यैश्वर्यसूचकैः ॥ २१ ॥ स्थूलमूर्धाचविधवादीर्घशीर्षाचबंधकी ॥ विशालेनापिशिरसाभवेदौ
भाग्यभाजनम् ॥ २२ ॥ केशाअलिकुलच्छायाःसूक्ष्माःस्निग्धाःसुकोमलाः ॥ किंचिदाकुंचिताग्राश्चकुटिलाश्चातिशोभनाः ॥ २३ ॥ परुषाःस्फुटि
ताग्राश्चविरलाश्चशिरोरुहाः ॥ पिंगलालघवोरुक्षादुःखदारिद्र्यबंधदाः ॥ २४ ॥ भ्रुवोरन्तर्ललाटेवामशकोराज्यसूचकः ॥ वामेकपोलेमशकःशोणो
मिष्टान्नदःस्त्रियाः ॥ २५ ॥ तिलकंलांछनंवापिहृदिसौभाग्यकारणम् ॥ यस्यादक्षिणवक्षोजेशोणेतिलकलांछने ॥ २६ ॥ कन्याचतुष्टयंसूतेसूतेसाच
सुतत्रयम् ॥ तिलकंलांछनंशोणंयस्यावामेकुचेभवेत् ॥ २७ ॥ एकंपुत्रंप्रसूयादौततःसाविधवाभवेत् ॥ गुह्यस्यदक्षिणेभागेतिलकंयदियोषितः ॥ २८ ॥
तदाक्षितिपतेःपत्नीसूतेवाक्षितिपंसुतम् ॥ नासाग्रेमशकःशोणोमहिष्याएवजायते ॥ २९ ॥ कृष्णःसएवभर्तृघ्न्याःपुंश्चल्याश्चप्रकीर्तितः ॥ नाभेरधस्ता
त्तिलकंमशकोलांछनंशुभम् ॥ १३० ॥ मशकस्तिलकंचिह्नंगुल्फदेशेदारिद्र्यकृत् ॥ करेकर्णेकपोलेवाकण्ठेवामेभवेद्यदि ॥ ३१ ॥ एषांत्रयाणामेकं
तुप्राग्गर्भेपुत्रदंभवेत् ॥ भालगेनत्रिशूलेननिर्मितेनस्वयंभुवा ॥ ३२ ॥ नितांबिनीसहस्राणांस्वामित्वंयोषिदाप्नुयात् ॥ सुप्तापरस्परंयातुदंतान्किटि
किटायते ॥ ३३ ॥ सुलक्ष्मापिनसाशस्तायाकिंचित्प्रलपेत्तथा ॥ पाणौप्रदक्षिणावर्तौधर्म्यावामोनशोभनः ॥ ३४ ॥

शुभेलक्षणेउक्ताप्रसंगान्मशकतिलकलांछनानामपितेआह भ्रुवोरित्यष्टभिः ॥ तत्रमशकोमशकाकारश्चिह्नविशेषःचिपिटाकारइतिवा ॥ २५ ॥ तिलकस्तिलकाकारःपिप्लुतिरितिवा ॥ तिलकस्तिलका
कारोमशकश्चिपिटोमशकः॥जडुलःकालकःपिप्लुस्तिलकस्तिलकालकइतिवचनात् ॥ लांछनंपद्मवज्रांकुशध्वजत्रिशूलादि ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ महिष्याःकृताभिषेकायाराज्याः ॥ २९ ॥
॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सर्वलक्षणसंपन्नापिदोषविशेषेणत्याज्येत्याह समेत्येकेन ॥ किटिकिटायतेदंतघर्षणजंशब्दंकरोतीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ वपुषःशुभाशुभेलक्षणेअभिधायक्रमप्राप्तस्यावर्त

स्यतेवाह पाणावित्याभ्यसुलक्षणेत्यतः प्राक्तनेन ग्रन्थेन ॥ प्रदक्षिणावर्तोरोग्णामिति शेषः ॥ धर्म्यो धर्मार्हः ॥ वामो वामावर्तः ॥ ३४ ॥ श्रुतौ कर्णे ॥ ईडितः स्तुतः ॥ ३५ ॥ अंतः पृष्ठं पृष्ठमध्ये ॥
 नाभिसमः नाभिवर्तुलाकारः ॥ भगमौलौ योनौ नैरुपरिभागे ॥ भगमूल इति कचित् ॥ ३६ ॥ सप्रदक्षिणावर्तः ॥ शकटभंगः शकटतुल्यः ॥ गुह्यवेधेन तत्पर्यं तेन ॥ ३७ ॥ उदरवेधेन उदरपर्यंतं प्राप्तेन ॥
 ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मध्ये कृकाटिकं कृकाटिकामध्ये ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ गंधादीनां षण्णां शुभाशुभलक्षणानिरतिशास्त्रादौ द्रष्टव्यानि ॥ तथा च ॥ पद्मिनी पद्मगंधाचमीनगंधाच
 चित्रिणी ॥ शंखिनी शंखगंधाचमदगंधाचहस्तिनी ॥ हंसपुच्छागवर्णाभयानारीरक्तलोचना ॥ अष्टौ जनयते पुत्रान्प्राप्नोति परमं सुखम् ॥ काकस्वराकाकजंघातथैवोर्ध्वस्वरा तथा ॥ लंबोष्ठी लंबवदना
 तां कन्यां परिवर्जयेत् ॥ हंसतुल्यगतिर्नारी राजपत्नी च सा भवेत् ॥ यस्यागमनमात्रेण भूमिकंपः प्रजायते ॥ सा स्त्री दैन्यकरी ज्ञेया सा मुद्रवचनं यथा ॥ आवर्तः प्रजनेयस्यामध्ये चैव प्रदक्षिणः ॥ एकं सा ज
 नाभौ श्रुतावुरसिवादक्षिणावर्त ईडितः ॥ सुखाय दक्षिणावर्तः पृष्ठवंशस्य दक्षिणे ॥ ३५ ॥ अन्तः पृष्ठं नाभिसमो बह्वायुः पुत्रवर्धनः ॥ राजपत्न्याः प्रदृश्ये
 त भगमौलौ प्रदक्षिणः ॥ ३६ ॥ स चेच्छकटभंगः स्याद्ब्रह्मपत्यसुखप्रदः ॥ कटिगो गुह्यवेधेन पत्यपत्यनिपातनः ॥ ३७ ॥ स्यातामुदरवेधेन पृष्ठावर्तौ न शो
 भनौ ॥ एकेन हन्ति भर्तारं भवेदन्येन पुंश्चली ॥ ३८ ॥ कण्ठगो दक्षिणावर्तौ दुःखवैधव्यहेतुकः ॥ सीमन्ते थललाटे वा त्याज्यो दूरात्प्रयत्नतः ॥ ३९ ॥
 सापतिहन्ति वर्येण यस्यामध्ये कृकाटिकम् ॥ प्रदक्षिणो वामो वारो ग्णामावर्तकः स्त्रियाः ॥ १४० ॥ एको वामूर्धनि द्वौ वामे वामगतीयदि ॥ आदशाहं
 पतिघ्नौ तौ त्याज्यौ दूरात्सुबुद्धिना ॥ ४१ ॥ कट्यावर्ता च कुलटानाभ्यावर्ता पतिव्रता ॥ पृष्ठावर्ता च भर्तृग्रीकुलटावाथ जायते ॥ ४२ ॥ स्कंद उवाच ॥
 सुलक्षणापि दुःशीला कुलक्षणा शिरोमणिः ॥ अलक्षणापि सा साध्वी सर्वलक्षणभूस्तु सा ॥ ४३ ॥ सुलक्षणा सुचारित्रा स्वाधीना पतिदेवता ॥ विश्वेशानुग्रहा
 देवगृहे योपि दवाप्यते ॥ ४४ ॥ अलंकृताः स्ववासिन्यो याभिः प्राक्तनजन्मनि ॥ नानाविधैरलंकारैस्ताः सुरूपा भवन्ति हि ॥ ४५ ॥ सुतीर्थेषु वपुर्याभिः क्ष
 यितं वा विहायितम् ॥ तालावण्यतरंगिण्यो भवन्तीह सुलक्षणाः ॥ ४६ ॥ अर्चिता जगतां मातायाभिर्नृडवधूरिव ॥ ता भवन्ति सुचारित्रा योषाः स्वाधीनं भ
 र्तृकाः ॥ ४७ ॥ स्वाधीनपतिकानां च सुशीलानां मृगीदृशाम् ॥ स्वर्गापवर्गावत्रैव सुलक्षणफलं हितम् ॥ ४८ ॥ सुलक्षणैः सुचारितैरपि मंदायुषं पतिम् ॥
 दीर्घायुषं प्रकुर्वति प्रमदाः प्रमदास्पदम् ॥ ४९ ॥

नयेत्पुत्रं राजानं पृथिवीपतिमित्यादीनीति ॥ ४३ ॥ ननु तर्हि सुलक्षणत्वादिगुणविशिष्टा साध्वी स्त्री कस्मालभ्येत तत्राह ॥ सुलक्षणेति ॥ ४४ ॥ स्त्रीणां सुरूपत्वलावण्यसुचारित्र्यस्वाधीनभर्तृत्व
 प्राप्तौ हेतुनाह अलंकृता इति त्रिभिः ॥ ऊढा अनूढा वापि तु गृहे स यौवनाः स्त्रियः ॥ स्ववासिन्यः ॥ स्वेष्टज्ञातिषु वस्तुंशीलं यासां भित्तिव्युत्पत्तेः ॥ सुवासिन्य इति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ चिरं तच्छ्रुत्यर्थः ॥
 स्ववासिनी चिरं टीस्याद्वितीयवयसि स्त्रिया भित्तिरुद्रः ॥ चिरं टीतु सुवासिनीति चामरः ॥ ४५ ॥ सुतीर्थेषु प्रयागादिषु ॥ क्षयितं क्षयं नीतम् ॥ क्षालितमिति पाठे स्त्रापितमित्यर्थः ॥ विहायितं त्यक्तम् ॥
 लावण्यतरंगिण्यः अंगसौष्ठवोर्मिमत्यः ॥ नद्य इवेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ मृडवधूरिवेत्यत्रेव कारोऽवधारणार्थः ॥ इहेति वा पाठः ॥ शोभनं चारित्र्यं पातिव्रत्यादिलक्षणं यासां ताः सुचारित्राः ॥ स्वाधीनः
 शुश्रूषादिभिर्वशीकृतः संतोषितो न तु स्त्री जितो भर्ता यासां तास्तथा ॥ ४७ ॥ सुलक्षणवतीनां फलं दर्शयति ॥ स्वाधीनेति ॥ ४८ ॥ सुलक्षणैरिति ॥ तर्हि किं तमुपजीव्योपपतिभिः सहरमि तुमित्या

शंक्यपतिविशिनाष्टि ॥ प्रमदास्पदं प्रकृष्टहर्षाश्रयम् ॥ प्रसिद्धं चैतद्गनपर्वणि ॥ पतिव्रतयासाविद्यासत्यवतोदीर्घायुष्यं प्रहर्षाश्रयत्वं च ॥ ४९ ॥ लक्षणविचारप्रयोजनमाहातइति ॥ एतोऽल्पायुषं पतिं
सुलक्षणाः स्त्रियश्चिरं जीविनं कुर्वति अत इत्यर्थः ॥ सुलक्षणाः परिणया इत्यस्य व्यावर्त्यमाह ॥ हित्वेति ॥ अपीति निश्चये ॥ ५० ॥ उक्तानुवादपूर्वकमुत्तराध्यायार्थं प्रस्तावयति ॥ लक्षणानीति ॥
॥ ५१ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदविरचितायां काशी खंडटीकायां सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ अथाष्टत्रिंशेऽध्यायेति विसुशोभने ॥ क्रियते समुदाचारात्सद्धर्मपरिवर्णनम् ॥ १ ॥
पूर्वाध्यायांते विवाहान्वक्ष्यामीत्युक्तमतस्तानेव दर्शयति ॥ विवाह इति ॥ ब्राह्मदेवार्पाविवाहा उच्यंते प्राजापत्यासुरौ च विवाहा उच्येते ॥ इति वचनं विपरिणमय उच्यत इत्यस्याः क्रियाया एवानुषंगः ॥
तत्र ब्राह्मो वरमाहूयदानम् ॥ देवक्रुत्विजेदानम् ॥ आपो गोमिथुनादानेनदानम् ॥ प्राजापत्यः सहोभौ चरतां धर्ममित्यभिधायदानम् ॥ आसुरः शुल्कं गृहीत्वादानम् ॥ गांधर्वः समयान्मिथः ॥
राक्षसो भित्त्वाच्छित्त्वाहरणम् ॥ पैशाचः मुप्तायां प्रमत्तायां वागमनम् ॥ तथाच मानवानिवचनानि ॥ आच्छाद्य चार्हयित्वा च श्रुतशीलवते स्वयम् ॥ आहूयदानं कन्याया ब्राह्मो धर्मः प्रकीर्तितः ॥ यज्ञे

अतः सुलक्षणा योषा परिणया विचक्षणैः ॥ लक्षणानि परीक्ष्यादौ हित्वा दुर्लक्षणान्यपि ॥ १५० ॥ लक्षणानि मयोक्तानि सुखाय गृहमेधिनाम् ॥ विवाहान्
पिवक्ष्यामि तन्निबोधयतोद्भव ॥ १५१ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशी खंडे पूर्वाद्धे स्त्रीलक्षणवर्णनं नाम सप्तत्रिंशोऽ
ध्यायः ॥ ३७ ॥ स्कंद उवाच ॥ विवाहा ब्राह्मदेवार्पाः प्राजापत्यासुरौ तथा ॥ गांधर्वो राक्षसश्चापि पैशाचोऽष्टम उच्यते ॥ १ ॥ स ब्राह्मो वरमाहूय यत्र कन्या
स्वलंकृता ॥ दीयते तत्सुतः पूयात् पुरुषानेकविंशतिम् ॥ २ ॥ यज्ञस्थायार्त्विजे देवस्तजः पाति चतुर्दश ॥ वरादादाय गोद्वंद्वमार्षस्तजः पुनाति षट् ॥ ३ ॥
सहोभौ चरतां धर्ममित्युक्ता दीयते र्थिने ॥ यत्र कन्या प्राजापत्यस्तज्जो वंशान् पुनाति षट् ॥ ४ ॥ चत्वार एते विप्राणां धर्म्याः पाणिग्रहाः स्मृताः ॥
आसुरः क्रयणाद्रव्यैर्गांधर्वो न्योन्यमैत्रतः ॥ ५ ॥ प्रसह्य कन्याहरणाद्राक्षसो निर्दितः सताम् ॥ छलेन कन्याहरणात् पैशाचो गर्हितोऽष्टमः ॥ ६ ॥ प्रायः
क्षत्रविशोरुक्ता गांधर्वासुरराक्षसाः ॥ अष्टमस्त्वेव पापिष्ठः पापिष्ठानां च संभवेत् ॥ ७ ॥

तु वितते सम्यगृत्विजे कर्म कुर्वते ॥ अलंकृत्य सुतादानं देवं धर्मं प्रचक्षते ॥ एकं गोमिथुनं द्वे वा वरादादाय धर्मतः ॥ कन्याप्रदानं विधिवदाधर्मः स उच्यते ॥ सहोभौ चरतां धर्ममिति वाचानुभाष्यतु ॥
कन्याप्रदानमभ्यर्थं प्राजापत्यो विधिः स्मृतः ॥ ज्ञातिभ्यो द्रविणं दत्त्वा कन्यायाश्चैव शक्तितः ॥ कन्याप्रदानं स्वाच्छं द्यादासुरो धर्म उच्यते ॥ इच्छयान्योन्यसंयोगः कन्यायाश्चरस्य च ॥ गांधर्वः स तु विज्ञेयो मे
थुन्यः कामसंभवः ॥ हत्वाच्छित्त्वा च भित्त्वा च क्रोशंतीं रुदतीं गृहात् ॥ प्रसह्य कन्याहरणं राक्षसो विधिरुच्यते ॥ मुप्तां प्रमत्तां वारहो यत्रोपगच्छति ॥ स पापिष्ठो विवाहानां पैशाचः कथितोऽष्टम इति ॥ १ ॥
एतानेव लक्षणतो विवृण्वन्त्यस्य वर्णस्य यो विवाहो धर्म्यो यस्य विवाहस्य यौगुणदोषौ तत्तद्विवाहोत्पन्नापत्येषु च ये गुणा अगुणाश्च तत्सर्वं दर्शयति स ब्राह्म इत्यादिना स वर्ण इत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ २ ॥ ३ ॥
यत्र विवाहो कन्या दीयते स विवाहः प्राजापत्य इत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्राय इति ॥ क्षत्रियस्य राक्षस एव धर्म्यः वैश्यशूद्रयोरासुर एव धर्म्यः प्राजापत्यः क्षत्रियादीनां जघन्यः गांधर्वश्चतुर्णां जघन्यः

राक्षसो वैश्यशूद्रयोर्जघन्यइत्यादिसर्वे प्रायोग्रहणेन सूच्यते ॥ तथाचमनुः ॥ चतुरो ब्राह्मणस्याद्यान् प्रशस्तान् कवयो विदुः ॥ राक्षसं क्षत्रियस्यैकमासुर्वैश्यशूद्रयोः ॥ ७ ॥ सवर्णयेति ॥ चतुर्णामपि वर्णानां विवाहेषु सवर्णयाभायार्थाकरो ग्राह्यः ॥ क्षत्रियापाणिग्रहणस्थाने ब्राह्मणविवाहेषु क्षत्रिययाशरो ब्राह्मणहस्तपरिगृहीतदेकदेशोग्राह्यइत्यर्थः ॥ वैश्यया ब्राह्मणक्षत्रियविवाहे ब्राह्मणक्षत्रियविधृततामेकदेशोग्राह्यः ॥ शूद्रया पुनर्द्विजातित्रयविवाहे प्रावृत्तवस्त्रदशाग्राह्या ॥ ८ ॥ असवर्णइति ॥ असवर्णोऽसवर्णसंबन्धी एषविधिः धार्यः क्षत्रिययाशरइत्यादिप्रकारएव ॥ वेदने विवाहे विद्यते ज्ञायतेऽनेनेति वेदनं शास्त्रं तस्मिन्निवा ॥ स्मृतो दृष्टश्चेत्यर्थः ॥ असवर्णास्वेषइतिकेचित् ॥ सवर्ण्याकरो ग्राह्यइत्युक्तं स्पष्टयति ॥ सवर्णाभिस्त्विति ॥ ९ ॥ मंदानि भाग्यधनार्थं पियेषां तैतथा ॥ १० ॥ ऋत्विचि ॥ स्त्रीणां वरंगर्भानुपवातसंभोगम् ॥ तदुक्तं भागवते ॥ अश्वत्थकामरेणां हस्तुरीयं जगृहुः स्त्रियः ॥ तथाचमनुः ॥ ऋतुकालाभिगामी स्यात्स्वदारनिरतः सदा ॥ पर्ववर्जं व्रजे चैनां तद्व्रतोरतिका म्ययेति ॥

सवर्ण्याकरो ग्राह्यो धार्यः क्षत्रिययाशरः ॥ प्रतोदो वैश्यया धार्यो वासोऽंतःपज्जया तथा ॥ ८ ॥ असवर्णस्त्वेषविधिः स्मृतो दृष्टश्च वेदने ॥ सवर्णाभिस्तु सर्वाभिः पाणिर्ग्राह्यस्त्वयं विधिः ॥ ९ ॥ धर्म्यैर्विवाहैर्जायंते धर्म्या एव शतायुषः ॥ अधर्म्यैर्धर्मरहिता मंदभाग्यधनार्थयुषः ॥ १० ॥ ऋतुकालाभिगमनं धर्मोयं गृहिणः परः ॥ स्त्रीणां वरमनुस्मृत्ययथाकाम्यथवा भवेत् ॥ ११ ॥ दिवाभिगमनं पुंसामनायुष्यं परं मतम् ॥ श्राद्धाहः सर्वपर्वणियत्नात्त्याज्यानिधीमता ॥ १२ ॥ तत्र गच्छन्स्त्रियं मोहाद्धर्मात्प्रच्यवते परात् ॥ १३ ॥ ऋतुकालाभिगामीयः स्वदारनिरतश्चयः ॥ स सदा ब्रह्मचारी च विज्ञेयः सद्ब्रह्मश्रमी ॥ १४ ॥ ऋतुः षोडशयामिन्यश्च तस्मिन् सतासु गर्हिताः ॥ पुत्रास्तास्वपियायुग्मा अयुग्माः कन्यका प्रजाः ॥ १५ ॥ त्यक्त्वा चंद्रमसंदुःस्थं मघां पौष्णं विहाय च ॥ शुचिः सन्निर्विशेत्पत्नीं पुत्रामर्क्षं विशेषतः ॥ शुचिं पुत्रं प्रसूयेत् पुरुषार्थप्रसाधकम् ॥ १६ ॥ आर्षे विवाहे गोद्वंद्वं दुक्तं तन्न शस्यते ॥ शुल्कमण्वपि कन्यायाः कन्या विक्रयपापकृत् ॥ १७ ॥ अपत्यविक्रयी कल्पं वसेद्विद्वृकमिभोजने ॥ अतो नाण्वपि कन्याया उपजीवेत्पिता धनम् ॥ १८ ॥ स्त्रीधनान्युपजीवंतिये मोहादिह बांधवाः ॥ न केवलं निरयगास्तेषामपि हि पूर्वजाः ॥ १९ ॥ पत्या तुष्यति यत्र स्त्री तुष्येद्यत्र स्त्रियापतिः ॥ तत्र तुष्टा महालक्ष्मीर्निवसेद्दानवाऽरिणा ॥ २० ॥ वाणिज्यं नृपतेः सेवावेदानध्यापनं तथा ॥ कुविवाहः क्रियालोपः कुलेपतनहेतवः ॥ २१ ॥

यथायथावत् ॥ यथाभिलषितमित्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्रापि निषेधविशेषमाह ॥ सर्वपर्वणीति ॥ तदुक्तम् ॥ कुहू पूर्णे दुसंक्रांति चतुर्दश्यष्टमीषु च ॥ नरश्चांडालयोनिः स्यात्स्त्रीतैलमांससेवनादिति ॥ १२ ॥ १३ ॥ ऋतुकालेऽभिगंतुं शील्यस्य स तथा ॥ तथाच श्रुतिः ॥ ऋतौ भार्यामुपेयादिति ॥ १४ ॥ कन्यकाः प्रजाः याभ्यस्तथा ॥ १५ ॥ दुःस्थं राहुणाग्रस्तम् ॥ पुत्रामर्क्षं श्रवणहस्तपुर्वसु मूलपुष्यमृगशीर्षाणि ॥ १६ ॥ आर्षइति ॥ आर्षे विवाहे गोद्वंद्वं गोमिथुनं शुल्कं यदुक्तं कैश्चित् तन्न शस्यते प्रशस्यते ॥ यतः कन्याया अण्वपि अपिशब्दाद्ब्रह्मपित्रा शुल्कं कन्याविक्रये यत्पापं तत्कृदेवेत्यर्थः ॥ नन्वेवं चेत्स्वमतपरमतयोर्लक्षणैक्याद्विरोधापत्तिः ॥ न ॥ आर्षे विवाहे गोमिथुनं शुल्कमुक्तोचरूपमित्यन्येषां मतम् ॥ स्कन्दस्य तु नेदं मतं किं त्वार्थविवाहसंपत्त्यै अवश्यकर्तव्ययागादिसिद्धये कन्यायैव दातुं शास्त्रीयं धर्मार्थमेतदगृह्यतइति ॥ अतएवार्पणलक्षणमापद्येतज्जः पुनाति षडित्युक्तम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वाणिज्यमिति ॥ वेदानध्यापनं वेदानामपाठनम् ॥ वेदानध्ययनं तथे

तिक्रचित् ॥ विवाहप्रकरणसमाप्तम् ॥ २१ ॥ इदानींवैवाहिकाग्रसंपाद्यमहायज्ञानुष्ठानमाह ॥ कुर्यादिति ॥ विवाहेभवोवैवाहिकः तस्मिन्नग्नौ गृह्यं गृह्योक्तं कर्म सायंप्रातर्होमाष्टकादिअग्निसंपाद्यपञ्च
यज्ञान्तर्गतैश्वदेवाद्यनुष्ठानं प्रतिदिनसंपाद्यंचपाकंगृहस्थः कुर्यादित्यर्थः ॥ २२ ॥ गृहस्थेति ॥ पशुवधस्थानंसूना सूनेवसूना हिंसास्थानत्वगुणयोगात् ॥ कंडन्यादयः पंचगृहस्थस्य बीजादि हिं
सास्थानानि ॥ कंडनी उलूखलमुसले ॥ पेष्णी हृषटुपल युगलात्मिका ॥ चुल्ली उंधानम् ॥ उदकुम्भोजलाधारकलशः ॥ मार्जनी वर्धन्यपरपर्यायगृहोपकरणसंमार्जनादिकर्त्री ॥ २३ ॥
तासामिति ॥ तासांकंडन्यादिसूनानां यथाक्रमं निष्कृत्य र्थतदुत्पन्नपापनाशनार्थं गृहिणा पंचमहायज्ञमन्वादिभिरनुष्ठेयतयानिर्दिष्टाः ॥ २४ ॥ तानेव पंचयज्ञान्निर्दिशति ॥ पाठनमिति ॥ पाठन

कुर्याद्वैवाहिकेवह्नौगृह्यंकर्मान्वहंगृही ॥ पंचयज्ञक्रियांचापिपक्तिंदैनंदिनीमपि ॥ २२ ॥ गृहस्थाश्रमिणःपंचसूनाकर्मदिनेदिने ॥ कंडनीपेषणीचुल्ली
ह्युदकुंभस्तुमार्जनी ॥ २३ ॥ तासांचपंचसूनानानिराकरणहेतवः ॥ क्रतवःपंचनिर्दिष्टागृहिश्रेयोभिवर्धनाः ॥ २४ ॥ पाठनंब्रह्मयज्ञःस्यात्तर्पणंचपि
तृकृतुः ॥ होमोदैवोबलिर्भौतोऽतिथ्यर्चानृकृतुःक्रमात् ॥ २५ ॥ पितृप्रीतिप्रकुर्वाणःकुर्वीतश्राद्धमन्वहम् ॥ अन्नोदकपयोमूलैःफलैर्वापिगृहाश्रमी ॥ २६ ॥
गौदानेनचयत्पुण्यपात्रायविधिपूर्वकम् ॥ सत्कृत्यभिक्षवेभिक्षांदत्त्वातत्फलमाप्नुयात् ॥ २७ ॥ तपोविद्यासमिद्धीतेहुतंविप्रास्यपावके ॥ तारयेद्विघ्नसंवे
भ्यःपापाव्हेरपिदुस्तरात् ॥ २८ ॥ अनर्चितोऽतिथिर्गृहाद्ग्राशोयस्यगच्छति ॥ आजन्मसंचितात्पुण्यात्क्षणात्सहिवहिर्भवेत् ॥ २९ ॥ सांत्वपूर्वा
णिवाक्यानिशय्यार्थेभूस्तृणोदके ॥ एतान्यपिप्रदेयानिसदाभ्यागततुष्टये ॥ ३० ॥ गृहस्थःपरपाकादीप्रेत्यतत्पशुतांब्रजेत् ॥ श्रेयःपरान्नपुष्टस्यगृही
यादन्नदोयतः ॥ ३१ ॥ आदित्योढोऽतिथिःसायंसत्कर्तव्यःप्रयत्नतः ॥ असत्कृतोन्यतोगच्छन्दुष्कृतंभूरियच्छति ॥ ३२ ॥ भुंजानोऽतिथिशेषान्न
मिहायुर्वनभागभवेत् ॥ प्रणोद्यातिथिमन्नाशीकिल्बिषीचगृहाश्रमी ॥ ३३ ॥ वैश्वदेवांतसंप्राप्तःसूर्योढोवातिथिःस्मृतः ॥ नपूर्वकालआयातो नचदृष्टचरः
क्वचित् ॥ ३४ ॥ बलिपात्रकरेविप्रेयद्यन्योतिथिरागतः ॥ अदत्त्वातंबलितस्मैयथाशक्त्यान्नमर्पयेत् ॥ ३५ ॥ कुमाराश्चस्ववासिन्योगर्भिण्योऽतिरुजा
न्विताः ॥ अतिथेरदितोप्येतेभोज्यानात्रविचारणा ॥ ३६ ॥ पितृदेवमनुष्येभ्योदत्त्वाश्रात्यमृतंगृही ॥ स्वार्थपचन्नघंभुंक्तेकेवलंस्वोदरंभरिः ॥ ३७ ॥

मध्यापनम् ॥ होमोदैवोदैवक्रतुः ॥ बलिर्भौतोभूतक्रतुः ॥ अतिथ्यर्चातिथीनांस्तकारोन्क्रतुर्मुन्ययज्ञः ॥ क्रमात्कंडन्यादीनांपंचसूनानांक्रमेणपंचपापनिवर्तकाइमेपंचयज्ञा इत्यर्थः ॥ चतुर्थेपा
देनृयज्ञोऽतिथिसत्क्रियेतिकचित्पाठः ॥ २५ ॥ अन्नमदनीयम् ॥ अर्थमितिकचित् ॥ अर्घ्येतिचान्यत्र ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ परपाकान्नमत्तुंशील्यस्य परपाकस्यान्नस्यादोऽदन्नं
वास्यास्तीतिपरपाकादी ॥ तत्पशुतांयस्यपाकमत्तितस्यपशुतामित्यर्थः ॥ ३१ ॥ आदित्योदआदित्येनास्तमितेनसहोदःप्राप्तइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ प्रणोद्यत्यक्त्वादूरीकृत्येतिभावत् ॥ ३३ ॥ अतिथेर्ल
क्षणमाह वैश्वदेवत्येकेन ॥ ३४ ॥ बलिपात्रकरेभूतबलिपात्रहस्तइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ अन्नमदनीयमात् ॥ तथाचोक्तंभगवता ॥ भुंजतेतेव्यं पापायेपचंत्यात्मकारणादिति ॥

स्वार्थपचचित्यस्यार्थमाह ॥ केवलमिति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ तेइतिपाठेयेइत्यर्थात् ॥ येइतिपाठेतेइति ॥ अथजन्मान्तरे ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भग्योनौ ॥ ४३ ॥ उपसृष्टं प्रस्तम् ॥ ४४ ॥ नवीक्षेतेति ॥ असकृदितिज्ञेयम् ॥ वत्सतंत्रीबंधनेनवत्ससम्बद्धारज्जुवत्सबंधनरज्जुमात्रमितिवा ॥ ४५ ॥ मृदंगोपीचन्दनादिरूपाम् ॥ ४६ ॥ चैत्यवृक्षमातपादिसमयेसेव्यमानंवृक्षं पूज्यंवृक्षंवायस्याधस्तात्पूजाक्रियतेतंवृक्षंवा ॥ सिद्धार्थसर्षपम् ॥ ४७ ॥ पीठाद्यंतरेणासनमुत्कटासनंतस्मिन् ॥ ४८ ॥ अन्नंतीभोजनंकुर्वतीम् ॥ ४९ ॥ पक्वांचलङ्कुकादिकम् ॥ नोमांसमितिपृथग्वाक्यम् ॥ दीर्घकालंजिजी

माध्याह्निकं वैश्वदेवंगृहस्थः स्वयमाचरेत् ॥ पत्नीसायंबलिंदद्यात्सिद्धात्रैर्मंत्रवर्जितम् ॥ ३८ ॥ एतत्सायंतनंनामवैश्वदेवंगृहाश्रमे ॥ सायंप्रातर्भवेदेववैश्वदेवंप्रयत्नतः ॥ ३९ ॥ वैश्वदेवेनयेहीनाआतिथ्येनविवर्जिताः ॥ सर्वेतेवृषलाज्ञेयाः प्रातवेदाअपिद्विजाः ॥ ४० ॥ अकृत्वावैश्वदेवंतुभुंजतेयेद्विजाधमाः ॥ इहलोकेत्रहीनाः स्युः काकयोनिंव्रजंत्यथ ॥ ४१ ॥ वेदोदितंस्वकंकर्मनित्यंकुर्यादतंद्रितः ॥ तद्विकुर्वन्त्यथाशक्तिप्राप्नुयात्सद्गतिंपराम् ॥ ४२ ॥ षष्ठ्यष्टम्योर्वसेत्पापंतैलेमांसेसदैवहि ॥ पंचदश्यांचतुर्दश्यांतथैवचभगेश्वरे ॥ ४३ ॥ उदयंतंनचेक्षेतनास्तंयंतंनमध्यगम् ॥ नराहुणोपसृष्टंचनांबुसंस्थं दिवाकरम् ॥ ४४ ॥ नवीक्षेतात्मनोरूपमाशुधावेव्रवर्षति ॥ नोल्लंघयेद्रत्सतंत्रीननग्नोजलमाविशेत् ॥ ४५ ॥ देवतायतनंविप्रंधेनुंमधुमृदंघृतम् ॥ जातिवृद्धंवयोवृद्धंविद्यावृद्धंतपस्विनम् ॥ ४६ ॥ अश्वत्थंचैत्यवृक्षंचगुरुंजलभृतंघटम् ॥ सिद्धात्रंदधिसिद्धार्थगच्छन्कुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ ४७ ॥ रजस्वलां नसेवेतनाश्रियात्सहभार्यया ॥ एकवासानभुंजीतनभुंजीतोत्कटासने ॥ ४८ ॥ नाश्रंतीस्त्रींसमीक्षेततेजस्कामोद्विजोत्तमः ॥ असंतर्प्यपितृन्देवान्नाद्यादन्नं नवंक्रचित् ॥ ४९ ॥ पक्वात्रंचापिनोमांसं दीर्घकालंजिजीविषुः ॥ नमूत्रंगोत्रजेकुर्यान्नवलमीकेनभस्मानि ॥ ५० ॥ नगर्तेषुससत्वेषुनतिष्ठन्नव्रजन्नपि ॥ गोविप्रसूर्यवाय्वग्निचंद्रक्षार्बुगुरुनपि ॥ ५१ ॥ अभिपश्यन्नकुर्वीतमलमूत्रविसर्जनम् ॥ तिरस्कृत्यावर्निषेष्टकाष्ठपर्णतृणादिभिः ॥ ५२ ॥ प्रावृत्यवाससामौलिमौनीविण्मूत्रमुत्सृजेत् ॥ यथासुखमुखोरात्रौदिनेच्छायांधकारयोः ॥ ५३ ॥ भीतिषुप्राणवाधायांकुर्यान्मलविसर्जनम् ॥ मुखेनोपधमेन्नाग्निंनग्नानेक्षेतयोषितम् ॥ ५४ ॥

विषुः पितृनभ्यर्च्यानभ्यर्च्यवामांसंनोअद्यादित्यर्थः ॥ पश्चिष्टिचविनेतिपाठेपइवालंभनंयागंविनादीर्घकालंजिजीविषुर्देवान्पितृन्सन्तर्प्यासन्तर्प्यवामांसंनोअद्यादित्यन्वयः ॥ वल्मीकेवामलूरोद्धृतमृत्पुंजे ॥ ५० ॥ ससत्वेषुप्राणिष्व्यात्रेषु ॥ तिष्ठन्नुत्तिष्ठन् ॥ ५१ ॥ मलमूत्रयोर्विसर्जनंत्यागम् ॥ मलोच्चारयेतिपाठेपिस्त्वर्थः ॥ तिरस्कृत्याच्छाद्य ॥ अवर्निषेष्टीम् ॥ ५२ ॥ मौलिमस्तकम् ॥ ५३ ॥ मलविसर्जनंमलेत्युपलक्षणंमलमूत्रयोर्विसर्जनमित्यर्थः ॥ मुखेनोपधमेन्मुखवायुनाप्रज्वालयेत् ॥ एतत्तुलौकिकाग्निविषयंनवैदिकाग्निविषयम् ॥ नशूर्वेणधमेदग्निंनवस्त्रेणनपाणिना ॥ मुखेनो

१ नपश्येदात्मनश्छायामितिमन्त्रेणभिप्रायः ।

पथमेदग्निमुखादग्निरजायतेतिवचनात् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ संविशेत्स्वपेत् ॥ प्रत्यक्सौम्यशिराःपश्चिमोत्तरमस्तकः ॥ प्रत्यग्याम्यशिरा इतिपाठश्चित्यः ॥ विष्मूत्रादीनामेकवद्भावः ॥ घृवनंथूत्कृत्य
श्लेष्मविक्षेपः ॥ ५६ ॥ नाचक्षीतनकथयीत ॥ धयंतींभक्षयंतींपिबंतींवा ॥ शयानंज्येष्ठंनप्रबोधयेत् ॥ ५७ ॥ अंजलिनाकरपुटेन ॥ उद्धृतसारंगतस्नेहंपिण्याकादी
तिवा ॥ ५८ ॥ तौर्यत्रिकप्रियःगीतनृत्यवाद्यप्रियः ॥ नवावयेन्नक्षालयेत् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ नासीतनोपविशेत् ॥ ६१ ॥ प्रेतधूमंशवदाहधूमम् ॥ सरित्तरंनदीतरणंबाहुभ्यामितिशेषः ॥ नवाहुभ्यां
नदीतरेदितिमनूक्तेः ॥ बालातपंप्रातःकालीनसूर्यातपम् ॥ ६२ ॥ स्नात्वानमार्जयेद्वात्रंकरस्नानवस्त्राभ्यामितिशेषः ॥ करेणनोत्सृजेद्वात्रंस्नानवस्त्रेणवापुनः॥शुनोच्छिष्टंभवेद्वात्रंपुनःस्नानेनशुद्ध्यती

नांश्रीप्रतापयेदग्नौनवस्त्वशुचिनिक्षिपेत् ॥ प्राणिहिंसांनकुर्वीतनाश्रीयात्संध्ययोर्द्वयोः ॥ ५५ ॥ नसंविशेतसंध्यायांप्रत्यक्सौम्यशिरापि ॥ विष्मूत्रघ्नी
वनंनप्सुकुर्याद्दीर्घजिजीविषुः ॥ ५६ ॥ नाचक्षीतधयंतींगानेंद्रचापंप्रदर्शयेत् ॥ नैकःसुप्यात्कचिच्छून्येनशयानंप्रबोधयेत् ॥ ५७ ॥ पंथानंनैकलोयाया
न्नवार्यजलिनापिबेत् ॥ नदिबोद्धृतसारंचभक्षयेद्दधिनोनिशि ॥ ५८ ॥ स्त्रीधर्मिण्यानाभिवदेन्नाद्यादातृप्तिरात्रिषु ॥ तौर्यत्रिकप्रियोनस्यात्कांस्येपादौ
नधावयेत् ॥ ५९ ॥ श्राद्धंकृत्वापरश्राद्धेयोऽश्रीयाज्ज्ञानवर्जितः ॥ दातुःश्राद्धफलंनस्तिभोक्ताकिल्बिषभुग्भवेत् ॥ ६० ॥ नधारयेदन्यभुक्तंवासश्चो
पानहावपि ॥ नभिन्नभाजनेश्रीयान्नासीताभ्यादिदूषिते ॥ ६१ ॥ आरोहणंगवांपृष्ठेप्रेतधूमंसरित्तरम् ॥ बालातपंदिवास्वापंत्यजेद्दीर्घजिजीविषुः
॥ ६२ ॥ स्नात्वानमार्जयेद्वात्रंविमृजेन्नशिखांपथि ॥ हस्तौशिरोनधुनुयान्नाकर्षेदासनंपदा ॥ ६३ ॥ नोत्पाटयेल्लोमनखंदशनेनकदाचन ॥ करजैः
करजच्छेदंतृणच्छेदंविवर्जयेत् ॥ ६४ ॥ शुभायनयदायत्यांत्यजेत्तत्कर्मयत्नतः ॥ अद्रोरेणनगंतव्यंस्ववेश्मपरवेश्मनोः ॥ ६५ ॥ क्रीडेन्नाशैःसहासी
तनधर्मत्रैर्नरोगिभिः ॥ नशयीतक्वचित्रग्रःपाणौभुंजीतनैवच ॥ ६६ ॥ आर्द्रपादकरास्योश्चन्दीर्घकालंचजीवति ॥ संविशेन्नार्द्रचरणोनोच्छिष्टःक
चिदाव्रजेत् ॥ ६७ ॥ शयनस्थोनचाश्रीयान्नपिवेन्नजपेद्विजः ॥ सोपानत्कश्चनाचामेन्नतिष्ठन्धारयापिबेत् ॥ ६८ ॥ सर्वतिलमयंनद्यात्सायंशर्मा
भिलाषुकः ॥ ननिरीक्षेतविष्मूत्रेनोच्छिष्टःसंस्पृशोच्छिरः ॥ ६९ ॥

तिवचनात् ॥ तर्पणात्पूर्वमित्येकेनाकर्षेदुपवेशनार्थंनानयेदित्यर्थः ॥ ६३ ॥ करजैर्नखैःकरजच्छेदंनखच्छेदंच ॥ दंतैश्छेदंविवर्जयेदितिपाठेदंतैश्चेत्यर्थः॥करेणैवविवर्जयेदितिपाठेकरेणापीत्यर्थः ॥ ६४ ॥
आयत्यामुत्तरकाले ॥ स्ववेश्मपरवेश्मनोर्द्वारेणमुख्यद्वारंविहायद्वारांतरेणनगंतव्यमित्यर्थः ॥ परवेश्मचेतिक्वचित्पाठः ॥ ६५ ॥ पाणावित्यत्यन्यविषयम् ॥ करेकर्पटकेचैवआयसेताभ्रभाजने ॥
भुंजन्भिक्षुर्नलिप्येतलिप्यंतैर्गृहमेधिनइतिवचनात् ॥ ६६ ॥ आर्द्राणिपादकरास्यानियस्यसः ॥ संविशेत्स्वपेत् ॥ ६७ ॥ शय्यतेऽस्मिन्नितिशयनंशय्यातत्रस्थः ॥ सोपानत्कःउपानद्भ्यांपादुकाभ्यां
युक्तः ॥ चःसमुच्चये ॥ नतिष्ठन्नित्यनेनसंवध्यते ॥ तिष्ठंश्चउत्तिष्ठंश्च ॥ ६८ ॥ सर्वतिलमयंयत्किंचित्तिलसंबद्धंकृसरमो

दकादीत्यर्थः ॥ ६९ ॥ तुषादिकंचनाधितिष्ठेन्नस्पृशेत् ॥ तुषादीनिधिष्ठायनतिष्ठेदितिवा ॥ कपालिकाभ्रमखर्वरादिखंडाः ॥ ७० ॥ वैदिकंमंत्रंनश्रावयेदित्यनेनतंत्रायुक्तंश्रावयेदित्यभ्यनुजानाति ॥
॥ ७१ ॥ धर्मोपदेशोब्राह्मणकर्तृकःशूद्रकर्तृकोवा ॥ स्वश्रेयस्यत्रस्वशब्दउपदेष्टृपरः ॥ द्वितीयोतृपरोपि ॥ ७२ ॥ कराभ्यामित्यस्याग्रेपिसंबंधः ॥ ७३ ॥ सान्वयोवंशसहितः ॥ ७४ ॥
अकालविद्युस्तनितेवर्षर्तितिरिक्तकाले भेधगर्जितेविद्युत्सहितगर्जितइतिवा ॥ ७५ ॥ वृषलस्याधार्मिकस्यवाउपांतेसमीपे ॥ राज्ञोराहोश्चसूतकेनृपस्यसूतकेराहोश्चसूतकेग्रहणइत्यर्थः ॥ ७६ ॥

नाधितिष्ठेत्तुषांगारभ्रमकेशकपालिकाः ॥ पतितैःसहसंवासःपतनायैवजायते ॥ ७० ॥ श्रावयेद्वैदिकंमंत्रंनशूद्रायकदाचन ॥ ब्राह्मण्याद्धीयतेविप्रः
शूद्रोधर्माच्चहीयते ॥ ७१ ॥ धर्मोपदेशःशूद्राणांस्वश्रेयःप्रतिघातयेत् ॥ द्विजशूद्रपूषणंधर्मःशूद्राणांहिपरोमतः ॥ ७२ ॥ कंडूयनंहिशिरसःपाणिभ्यां
नशुभंमतम् ॥ आताडनंकराभ्यांचक्रोशनंकेशलुंचनम् ॥ ७३ ॥ अशास्त्रवर्तिनोभूपाललुब्धात्कृत्वाप्रतिग्रहम् ॥ ब्राह्मणःसान्वयोयातिनरकानेकविंशतिम्
॥ ७४ ॥ अकालविद्युस्तनितेवर्षर्तोपांसुवर्षणे ॥ महावातध्वनौरात्रावनध्यायाःप्रकीर्तिताः ॥ ७५ ॥ उल्कापातेचभूकंपेदिग्दाहेमध्यरात्रिषु ॥
संध्ययोर्वृषलोपांतेराज्ञोराहोश्चसूतके ॥ ७६ ॥ दर्शाष्टकासुभूतायांश्राद्धिकंप्रतिगृह्यच ॥ प्रतिपद्यपिपूर्णायांगजोष्ठाभ्यांकृतांतरे ॥ ७७ ॥ खरोष्ट्रक्रो
ष्ट्रविरुतेसमवायेरुदत्यपि ॥ उपाकर्मणिचोत्सर्गेनाविमागेतर्जले ॥ ७८ ॥ आरण्यकमधीत्यापिवाणसाम्नोरपिध्वनौ ॥ अनध्यायेषुचैतेषुनार्धीयीत
द्विजःकचित् ॥ ७९ ॥ कृतांतरायोनपठेद्रेकासुश्वाहिबभ्रुभिः ॥ भूताष्टम्योःपंचदश्योर्ब्रह्मचारीसदाभवेत् ॥ ८० ॥ अनायुष्यकरंचैवपरदारोपसर्प
णम् ॥ तस्मात्तदूरतस्त्याज्यंवैरिणांचोपसेवनम् ॥ ८१ ॥ पूर्वर्द्धिभिःपरित्यक्तमात्मानंनावमानयेत् ॥ सदोद्यमवतांयस्माच्छिद्योविद्यानदुर्लभाः ॥ ८२ ॥
सत्यंब्रूयात्प्रियंब्रूयात्प्रब्रूयात्सत्यमप्रियम् ॥ प्रियंचनानृतंब्रूयादेषधर्मोघटोद्भव ॥ ८३ ॥ भद्रमेववदेन्नित्यंभद्रमेवविचिंतयेत् ॥ भद्रैरेवेहसंसर्गोनाभद्रैश्चक
दाचन ॥ ८४ ॥ रूपवित्तकुलैर्हीनान्सुधीर्नाधिक्षिपेत्रान् ॥ पुष्पवंतौनचक्षेतत्वशुचिज्योतिषांगणम् ॥ ८५ ॥

श्राद्धिकंश्राद्धनिमंत्रणंश्राद्धसंवाधिद्वयंवा ॥ पूर्णायांपद्दंडपरिमितायांप्रतिपद्यपिनतुन्यूनायाम् ॥ ७७ ॥ उत्सर्गेऋगादीनाम् ॥ ७८ ॥ वाणसाम्नोःशरसामवेदयोर्ध्वनौश्रूयमाणे ॥ अपिशब्दादा
र्तस्वनेपि ॥ ७९ ॥ बभ्रुर्नकुलः भूताचतुर्दशी ॥ पंचदश्योः पूर्णिमामावास्यायोः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ इहमनुष्ययोनौ संसर्गः कार्यइतिशेषः ॥ ८४ ॥ पुष्पवंतौचन्द्रसूर्यौ ॥ सूर्यौ

सोमावितिकाचित्पाठः ॥ ८५ ॥ उत्कोचद्रव्यं नाम भयादिकं प्रदर्श्य गृह्यते ॥ ८३ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ विनम्रधमनिःप्रणतनाडिकः ॥ विनम्रकंधरइतिकचित् ॥ विनम्रधर्मनिष्ठः स्यादिति चान्यत्र ॥ यस्मादयं विनम्रधमन्यादिर्भवेत्तस्मात्ताननुयायादित्यन्वयः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ सान्वयो वंशसहितः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ सुप्रजाः शोभनपुत्रः ॥ ९७ ॥

वाचोवेगं मनोवेगं जिह्वावेगं च वर्जयेत् ॥ उत्कोचद्रुतदौत्यार्तद्रव्यं दूरात्परित्यजेत् ॥ ८६ ॥ गोब्राह्मणाग्नीनुच्छिष्टपाणिना नैव संस्पृशेत् ॥ न स्पृशेदनिमित्ते न खानि स्वानि त्वनातुरः ॥ ८७ ॥ गृह्यजान्यपिलोमानितस्पर्शादिशुचिर्भवेत् ॥ पादधौ तोदकं मूत्रमुच्छिष्टान्नोदकानि च ॥ ८८ ॥ निष्ठीवनं च श्लेष्माणं गृहादूरं विनिक्षिपेत् ॥ अहर्निशं श्रुतेर्जाप्याच्छौचाचारनिषेवणात् ॥ अद्रोहवत्याबुद्ध्या च पूर्वजन्मस्मरेद्विजः ॥ ८९ ॥ वृद्धान्प्रयत्नाद्दं देत दद्यात्तेषां स्वमासनम् ॥ विनम्रधमनिस्तस्मादनुयायात्ततश्चतान् ॥ ९० ॥ श्रुतिभूदेव देवानां नृपसाधुतपस्विनाम् ॥ पतिव्रतानां नारीणां निंदां कुर्यान्न कर्हिचित् ॥ ९१ ॥ नमनुष्यस्तुतिं कुर्यान्नात्मानमपमानयेत् ॥ अभ्युद्यतं न प्रणुदेत्परमर्माणिनोच्चरेत् ॥ ९२ ॥ अधर्मादेयते पूर्वविद्वेष्टनपिसंजयेत् ॥ सर्वतोभद्रमाप्यापिततो नश्येच्च सान्वयः ॥ ९३ ॥ उद्धृत्य पंचमृत्पिंडान्स्त्रायात्परजलाशये ॥ अनुद्धृत्य च तत्कर्तुरेन सः स्यात्तु गीयभाक् ॥ ९४ ॥ श्रद्धया पात्रमासाद्य यत्किं चिदीयते वसु ॥ देशे काले च विधिना तदानं त्यागकल्पते ॥ ९५ ॥ भूप्रदोमंडलाधीशः सर्वत्र सुखिनो ब्रह्मा ॥ तोयदाता सदा तृतीरूपवान् रूप्यदो भवेत् ॥ ९६ ॥ प्रदीपदो निर्मलाक्षो गोदाताऽर्धमलोकभाक् ॥ स्वर्णदाता च दीर्घायुस्ति लदः स्यात्तु सुप्रजाः ॥ ९७ ॥ वेश्मदोऽत्युच्चसौधेशो वस्त्रदश्चंद्रलो कभाक् ॥ हयप्रदो दिव्ययानो लक्ष्मीवान्वृषभप्रदः ॥ ९८ ॥ सुभार्यः शिविकादाता सुपर्यंकप्रदोऽपि च ॥ धान्यैः समृद्धिमात्रित्यमभयप्रदर्शिता ॥ ९९ ॥ ब्रह्मदो ब्रह्मलोके ज्यो ब्रह्मदः सर्वदो मतः ॥ उपायेनापियो ब्रह्मदापयेत्सोपितत्समः ॥ १०० ॥ श्रद्धया प्रतिगृह्णाति श्रद्धयायः प्रयच्छति ॥ स्वर्गिणो ताबुभौ स्यातां पततोऽश्रद्धया त्यधः ॥ १ ॥ अनृतेन क्षरेद्यज्ञस्तपो विस्मयतः क्षरेत् ॥ क्षरेत्कीर्तनतो दानमायुर्विप्रापवादतः ॥ २ ॥ गंधपुष्पकुशाञ्छय्यां शाकं मांसं पयोदधि ॥ मणिमत्स्यगृहं धान्यं ग्राह्यमेतदुपस्थितम् ॥ ३ ॥ मधूदकं फलं मूलमेधांस्यभयदक्षिणा ॥ अभ्युद्यतानि ग्राह्याणित्वे तान्यपि नि कृष्टतः ॥ ४ ॥ दासनापितगोपालकुलमित्रार्धसीरिणः ॥ भोज्यान्नाः शूद्रवर्गे मीतथात्मविनिवेदकः ॥ ५ ॥ इत्थमानुष्यमासाद्य देवर्षिपितृजादृणात् ॥ माध्यस्थ्यमाश्रयेद्देहे सुते विष्वग्विसृज्य च ॥ ६ ॥

॥ ९८ ॥ शिविकानरयानम् ॥ पर्यंकः खट्वा ईशिताशास्ता ईश्वरइत्यर्थः ॥ ९९ ॥ १०० ॥ अत्यधः अतिशयेनाधः ॥ १ ॥ विस्मयतोगर्वात् ॥ २ ॥ ग्राह्यां नि कृष्टतइत्यग्निमेणान्वयः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अर्धसीरिणोऽर्धहालिकाः ॥ आत्मनिवेदकोऽत्यन्तभक्तः ॥ ५ ॥ माध्यस्थ्यमौदासीन्यमाश्रयेत् ॥ किं कृत्वा ॥ विष्वक् सर्वतो गृह्यापारान् सुते विसृज्य च काराद्रार्थादिंश्च ॥ आश्रयेद्देहीतिकचित्पाठः ॥

सुतेभारमिताकाशीवासचेतिशेषः ॥ ६ ॥ उभयत्रक्रमेणहेतुमाह ॥ सम्यगिति ॥ ७ ॥ अंतिमपक्षस्यसुलभत्वेनाविषयमाह ॥ सम्यगिति ॥ ८ ॥ शतात्परंपरःशतन्तस्माच्चेन्मिष्यतइतिशेषः ॥ ९ ॥
सदाचारनिरूपणफलमाह ॥ साचेति ॥ यस्यांशरीरत्यागमात्रतोद्भुतामुक्तिःसेत्यर्थः ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ काशीतियद्वयक्षरंतदेवपीयूषंकेवलंपिबामि ॥ हीतिनिश्चये ॥ चकारोऽवधारणे ॥
पीयूषाधारोजीवामीतिकचित् ॥ १४ ॥ १५ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायामष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ त्रिंशेनवाधिकेपुण्येऽध्यायेत्यंतमनोरमे ॥ वाराणसीदिवोदासा
विमुक्तमहिमोच्यते ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायांतेऽविमुक्तस्यमाहात्म्यंवक्तुंसमुपचक्रमेइत्युक्तमतस्तदेवप्रस्तावयति ॥ शृण्वगस्त्येति ॥ नैःश्रेयस्यामोक्षरूपायाः ॥ १ ॥ काश्यामहिमानमाह ॥ परमिति ॥

गेहेपिज्ञानमभ्यस्येत्काशींवाथसमाश्रयेत् ॥ सम्यग्ज्ञानेनवामुक्तिःकिंवाविश्वेशवेश्मनि ॥ ७ ॥ सम्यग्ज्ञानंभवेत्पुंसांकुतएकेनजन्मना ॥ वाराणस्यां
ध्रुवामुक्तिःशरीरत्यागमात्रतः ॥ ८ ॥ अद्यश्वोवापरश्वोवाकालाद्वाथपरःशतात् ॥ सत्त्वरोगत्त्वरोदेहःकाश्यांचेदमृतीभवेत् ॥ ९ ॥ साचवाराणसीलभ्या
सदाचारवतासदा ॥ मनसापिसदाचारमतोविद्वात्रलंघयेत् ॥ ११० ॥ आकर्ण्येतिततोगस्त्यःपुनःप्राहपडाननम् ॥ पुनःकाशींसमाचक्ष्वसदाचारे
गयाप्यते ॥ ॥ ११ ॥ कानिकानिचलिंगानिस्कंदज्ञानप्रदानिच ॥ वाराणस्यांपरिब्रूहितानिमेपरिपृच्छतः ॥ १२ ॥ विनाकाशींनमेप्रीतिर्विनाकाशीं
नमेरतिः ॥ चित्रपुत्रकवच्चास्मिन्विनाकाशींपडानन ॥ १३ ॥ ननिद्रामिनजार्गमिनाश्रामिनपिबाम्यपः ॥ काशींद्यक्षरपीयूषंपिबामिहिचकेवलम्
॥ १४ ॥ इतिश्रुत्वावचःस्कंदोमैत्रावरुणिभाषितम् ॥ अविमुक्तस्यमाहात्म्यंवक्तुंसमुपचक्रमे ॥ ११५ ॥ इतिश्रीस्कंदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यां
संहितायां काशीखंडेपूर्वार्द्धेसदाचारवर्णनंनामाष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ स्कंदउवाच ॥ शृण्वगस्त्यमहाभागकथांपापप्रणाशिनीम् ॥ नैःश्रेयस्याः
श्रियोहेतुमविमुक्तसमाश्रयाम् ॥ १ ॥ परंब्रह्मयदाम्रातंनिष्प्रपंचंनिरात्मकम् ॥ निर्विकल्पंनिराकारमव्यक्तंस्थूलसूक्ष्मवत् ॥ २ ॥ तदेतत्क्षेत्रमापूर्य
स्थितंसर्वगमप्यहो ॥ किमन्यत्रनशक्तोसौजंतून्मोचयितुंभवात् ॥ ३ ॥ भवोद्धुवंयदत्रैवमोचयेत्तंनिशामय ॥ महत्यायोगयुक्त्यावामहादानैरकामिकैः
॥ ४ ॥ सुमहद्विस्तपोभिर्वाशिवोन्यत्रविमोचयेत् ॥ योगयुक्तिंनमहर्तानदानानिमहांतिच ॥ ५ ॥ नतपांस्यतिदीर्घाणिकाश्यामुक्त्यैशिवोर्थयेत् ॥
वियुनक्तिनयत्काश्याउपसर्गेमहत्यपि ॥ ६ ॥

यत्परंब्रह्मवेदांतेष्वाम्रातंतदेतत्क्षेत्रमापूर्यस्थितमित्यग्रेणसंबन्धः ॥ निरात्मकंशरीरद्वयरहितम् ॥ निर्विकल्पंभेदरहितम् ॥ निष्प्रपंचमित्यादीनांयथेहेतुमत्त्वम् ॥ स्थूलसूक्ष्मवत्कार्यकारणरूपम् ॥ २ ॥
अहोआश्चर्येहवैवा ॥ काश्यामेवमोचयतिनान्यत्रेत्यभिनयपूर्वकंदर्शयति ॥ किमन्यत्रेति ॥ भवात्संसारत् ॥ भवेदितिकचित् ॥ ३ ॥ अकामिकैर्निष्कामैरित्युभयत्रसंबन्धयते ॥ ४ ॥ ५ ॥
अतिदीर्घकालमारभ्यकृतानिअतिदीर्घाणि ॥ अतितीव्राणीतिकचित् ॥ अर्थयेत् प्रार्थयेत् ॥ किमितिप्रार्थयेत् अन्यथैवतत्रितयस्यजातत्वादित्याह ॥ वियुनक्तीति ॥ उपसर्गेपीडायाम् ॥

काश्याः सकाशाच्चवियुनक्तिपृथग्भवतीति यदयमेवमहायोगइत्यन्वयः ॥ काशीमिति क्वचित् ॥ ६ ॥ ७ ॥ सुमनोवृत्त्यानिष्कामेन विश्वेश्वरबुद्ध्यावा ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ भूतायां
चतुर्दश्याम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वर्षमिति ॥ यद्व्रतीत्यत्रयत्फलमिति क्विपाठः ॥ तत्फलमित्युत्तरार्धेपि स्फुटं स्यात् शिवरात्रौ तत्काश्यामविकलं फलमिति च ॥ १६ ॥ चुलुकेन गंडूषेण ॥ १७ ॥
विपत्तिमिच्छतो मरणं प्राप्नुवतः ॥ १८ ॥ कर्णे जपमेवाभिनयपूर्वकं फलसहितं दर्शयति ॥ शंभुस्तदिति ॥ १९ ॥ आवेमुक्तमहिमवर्णनार्थमेव दिवोदासमहिमानं वक्तुं प्रस्तावयति ॥ स्मारं स्मारमिति ॥

अयमेवमहायोग उपयोगस्तिवहापरः ॥ नियमेन तु विश्वेशेषुषं पत्रं फलं जलम् ॥ ७ ॥ यद्दत्तं सुमनोवृत्त्यामहादानं तदत्र वै ॥ मुक्तिमंडपिकायां च क्षणं
त्स्थिरमास्यते ॥ ८ ॥ स्नात्वा गंगामृते शुद्धे तप एतदिहोत्तमम् ॥ सत्कृत्य भिक्षवे भिक्षायत्काश्यां परिदीयते ॥ तुलापुरुष एतस्याः कलानार्हति षोडशीम्
॥ ९ ॥ हृदिसंचित्य विश्वेशं क्षणं यद्विनिमील्यते ॥ देवस्य दक्षिणे भागे महायोगो यमुत्तमः ॥ १० ॥ इदमेव तपोत्युग्रं यदिन्द्रियविलोलाताम् ॥ निषिध्यस्थी
यते काश्यां क्षुत्तापाद्य वमन्य च ॥ ११ ॥ मासि मासि दद्यात्तत्र ताच्चांद्रायणात्फलम् ॥ अन्यत्र तदिहाप्येत भूतायां नक्तभोजनात् ॥ १२ ॥ मासोपवा
सादन्यत्र यत्फलं समुपाज्यते ॥ श्रद्धयै कोपवासेन तत्काश्यां स्यादसंशयम् ॥ १३ ॥ चातुर्मास्यत्र तात्प्रोक्तं यदन्यत्र महाफलम् ॥ एकादश्युपवासेन तत्काश्यां
स्यादसंशयम् ॥ १४ ॥ षण्मासात्र परित्यागाद्यदन्यत्र फलं लभेत ॥ शिवरात्र्युपवासेन तत्काश्यां जायते ध्रुवम् ॥ १५ ॥ वर्षकृत्वोपवासानिलभेदन्यत्र
यद्गती ॥ तत्फलं स्यात्त्रिरात्रेण काश्यामविकलं मुने ॥ १६ ॥ मासि मासि कुशाग्रांबुपानादन्यत्र यत्फलम् ॥ काश्यामुत्तरवाहिन्यामेकेन चुलुकेन तत्
॥ १७ ॥ अनंतो महिमा काश्याः कस्तं वर्णयितुं प्रभुः ॥ विपत्तिमिच्छतो जंतो र्यत्र कर्णे जपः शिवः ॥ १८ ॥ शंभुस्तत्किंचिदाचष्टेभ्रियमाणस्य जन्मिनः ॥
कर्णेऽक्षरं ददाकर्ण्य मृतोप्यमृततां व्रजेत् ॥ १९ ॥ स्मारं स्मारं स्मररिपोः पुरीं त्वमिव शंकरः ॥ अदुनो न्मंदरं यातो बहुशस्तदवाप्तये ॥ २० ॥ अगस्त्य उवाच ॥
स्वकार्यनिपुणैः स्वामिन्गीर्वाणैरतिदारुणैः ॥ त्याजितो हं पुरीं काशीं हरोत्याक्षीत्कुतः प्रभुः ॥ २१ ॥ परार्धीनो हमिव किं देवदेवः पिनाकवान् ॥ काशिकां
सोऽत्यजत्कस्मात्त्रिर्वाणमणिराशिकाम् ॥ २२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ मित्रावरुणसंभूतकथयामि कथामिमाम् ॥ तत्त्याजचयथास्थाणुः काशीं
विध्युपरोधतः ॥ २३ ॥ प्रार्थितस्त्वं यथालेखैः परोपकृतये मुने ॥ द्रुहिणेन तथा रुद्रः स्वरक्षणविचक्षणः ॥ २४ ॥

स्मारं स्मारं स्मृत्वा स्मृत्वा ॥ २० ॥ विश्वेश्वरस्य काशीं विहायान्यत्र गमनं सुषुप्तं दुर्वटमिति मन्वानः पृच्छति स्वकार्येति द्वाभ्याम् ॥ २१ ॥ उक्तमेव स्पष्टयति ॥ परोति ॥ पिनाकवानाजगवान् ॥ पिना
कधृमिकाचिद् ॥ एवं विधिनिर्वाणाभिप्रायेण काशिकामित्युक्तम् ॥ २२ ॥ विध्युपरोधतो हिरण्यगर्भमार्थनया ॥ २३ ॥ लेखैर्देवैः ॥ स्वरक्षणविचक्षणो भक्तक्षेत्रक्षेत्रचतुरः स्वांशभूतानां जीवानां मोक्ष

दानेनरक्षणविचक्षणइतिवा ॥ २४ ॥ २५ ॥ पात्रेकल्पेविष्णोर्नाभिपद्मे मूरादिलोकत्रयकल्पनासृष्टौमनोरन्तरे ॥ कथंभूते ॥ स्वायंभुवेस्वायंभुवमनुसम्बन्धिनिस्वायंभुवस्यमनोरन्तरइत्यर्थः ॥ प्रकं
पिनीमचालिनीइतस्ततोनेत्रीत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ कच्छेषुपर्वतप्रान्तेषु ॥ मुनिवृत्त्याफलमूलाद्याहारेण ॥ अरण्यानीमहारण्यम् ॥ ग्रामाभृगुप्रोक्ताः ॥ विप्राश्चविप्रभृत्याश्चयत्रचैववसन्ति ॥ सतुग्रामइति
प्रोक्तःशुद्धाणांवासएवचेति ॥ खर्वटागिरितटग्रामाभृगुप्रोक्तावा ॥ एकतोयत्रतुग्रामोनगरंचैकतःस्थितम् ॥ मिश्रंमुखर्वटंनमनशीगिरिसमाश्रयमिति ॥ २८ ॥ क्रव्यादामांसात्तारः ॥ अभ्रंलिहोमेघपर्यं

॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ कथंसभगवान् रुद्रोद्बुहिणेनकृपांभुधिः ॥ प्रार्थितोभूत्किमर्थंचतन्मेब्रूहिषडानन ॥ २५ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ पात्रेकल्पे
पुरावृत्तेमनोःस्वायंभुवेतरे ॥ अनावृष्टिरभूद्विप्रसर्वभूतप्रकंपिनी ॥ २६ ॥ तयातुषष्टिहायिन्यापीडिताः प्राणिनोऽखिलाः ॥ केचिदंबुधितीरेषुगिरिद्रो
णीषुकेचन ॥ २७ ॥ महानिम्नेषुकच्छेषुमुनिवृत्त्याजनाःस्थिताः ॥ अरण्यान्यवनिर्जाताग्रामखर्वटवर्जिता ॥ २८ ॥ क्रव्यादाएवसर्वेषुनगरेषुपुरेषुच ॥
आसन्नभ्रंलिहोवृक्षाःसर्वत्रक्षोणिमंडले ॥ २९ ॥ चौराएवमहाचौरैरुल्लुठयंतइतस्ततः ॥ मांसवृत्त्योपजीवंतिप्राणिनःप्राणरक्षिणः ॥ ३० ॥ अराजके
समुत्पन्नेलोकेऽत्याहितशंसिनि ॥ प्रयत्नोविफलस्त्वासीत्सृष्टेःसृष्टिकृतस्तदा ॥ ३१ ॥ चिंतामवापमहतींजगद्योनिःप्रजाक्षयात् ॥ प्रजासुक्षीयमाणासुक्षी
णायज्ञादिकाःक्रियाः ॥ ३२ ॥ तासुक्षीणासुसंक्षीणाःसर्वेयज्ञभुजोऽभवन् ॥ ततश्चितयतास्रष्ट्रादष्टोराजर्षिसत्तमः ॥ ३३ ॥ अविमुक्तेमहाक्षेत्रे तपस्यन्निश्च
लेंद्रियः ॥ मनोरन्वयजोवीरःक्षात्रोधर्मइवोदितः ॥ ३४ ॥ रिपुंजयइतिख्यातोराजापरपुरंजयः ॥ अथब्रह्मातमासाद्यबहुगौरवपूर्वकम् ॥ ३५ ॥ उवा
चवचनंराजत्रिपुंजयमहामते ॥ इलांपालयभूपालससमुद्राद्रिकाननाम् ॥ ३६ ॥ नागकन्यांनागराजःपत्न्यर्थतेप्रदास्यति ॥ अनंगमोहिनींनाम्रावासु
किःशीलभूषणाम् ॥ ३७ ॥ दिवोपिदेवादास्यंतिरत्नानिकुसुमानिच ॥ प्रजापालनसंतुष्टामहाराजप्रतिक्षणम् ॥ ३८ ॥ दिवोदासइतिख्यातमतोनाम
त्वमाप्स्यसि ॥ मत्प्रभावाच्चनृपतेदिव्यंसामर्थ्यमस्तुते ॥ ३९ ॥ परमेष्ठिवचःश्रुत्वाततोसौराजसत्तमः ॥ वेधसंबहुशःस्तुत्वावाक्यंचेदमुवाचह ॥ ४० ॥

तमुवाचः ॥ तेषिगुणैकाइतिशेषः ॥ २९ ॥ उल्लुठयन्तेउदुच्चैर्लुठयन्तेनिःस्वीक्रियंतइत्यर्थः ॥ ३० ॥ अत्याहितमत्यनिष्ठंभयंतच्छंसिनि ॥ सृष्टेःप्रयत्नइतिसम्बन्धः ॥ सृष्टिसम्बन्धीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
॥ ३३ ॥ मनोःस्वायंभुवस्य ॥ क्षात्रःक्षत्रियजात्यधिष्ठितः ॥ ३४ ॥ रिपुंजयख्यायांहेतुमाह ॥ परपुरमिति ॥ परमधार्मिकइतिकचित् ॥ ३५ ॥ इलांपृथ्वीम् ॥ इमामितिपाठेपिसएवार्थः ॥
॥ ३६ ॥ अनंगमोहिनींकामस्यापिक्षोभकत्रीमितिसान्वयंसंज्ञाभिप्रायेण ॥ ३७ ॥ रिपुंजयस्यसान्वयंभाविंसंज्ञान्तरंसंदिशति दिवोपीतिसार्धेन ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ वेधसंब्रह्माणम् ॥

स्तुत्वास्तोत्रेण सन्तोष्य ॥ ४० ॥ कथं किं किमर्थम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ दिविषदइतिसाभिप्रायविशेषणम् ॥ अतो न पौनरुक्त्यम् ॥ ४६ ॥ एतावन्निर्वन्धे प्रयोजनं दर्शयति ॥
 देवेष्विति ॥ ४७ ॥ पटहं दक्का ॥ व्रजंतु इति शब्दमुच्चार्य ॥ व्रजं त्वति इति पाठे इति शब्दोऽध्याहर्तव्यः ॥ ४८ ॥ नराः सर्वे प्राणिनः ॥ प्रजा इति क्वचित् ॥ इतोऽन्यत्र ॥ उभयत्र सादोपहेतुमाह ॥
 मयीति ॥ सुरा इति नागानामुपलक्षणम् ॥ स्वस्थाः स्वर्गस्था इति पातालस्थानाम् ॥ स्वस्थाने स्थिता इति वा ॥ ४९ ॥ ५० ॥ कुशद्वीपात्तृतीयाद्वीपात् ॥ तप्येत करोतीत्यर्थः ॥ ५१ ॥ तपस्येत तपः कुर्वते ॥

॥ राजोवाच ॥ ॥ पितामहमहाप्राज्ञजनाकीर्णमहीतले ॥ कथं नान्ये च राजानो मां कथं कथ्यते त्वया ॥ ४१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ त्वयिराज्यं प्रकुर्वा
 णे देवो वृष्टिं विधास्यति ॥ पापनिष्ठे च वैराग्निन देवो वर्पते पुनः ॥ ४२ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ पितामहमहामान्यत्रिलोकीकरणक्षम ॥ महाप्रसादइत्या
 ज्ञां त्वदीयां मूर्धन्युपाददे ॥ ४३ ॥ किंचिद्विज्ञप्तुकामो हंतन्मदर्थं करोषि चेत् ॥ ततः करोम्यहं राज्यं पृथिव्यामसपत्नवत् ॥ ४४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 अविलंबेन तद्ब्रह्मकृतं मन्यस्व पार्थिव ॥ यत्ते हृदि महाबाहो तवादेयं न किंचन ॥ ४५ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ यद्यहं पृथिवीनाथः सर्वलोकपितामह ॥
 तदा दिविषदो देवा दिवितिष्ठंतु मा भुवि ॥ ४६ ॥ देवेषु दिवितिष्ठत्सु मयितिष्ठति भूतले ॥ असपत्नेन राज्येन प्रजासौख्यमवाप्स्यति ॥ ४७ ॥ तथेति वि
 श्वसृक् प्रोक्तो दिवो दासो नरेश्वरः ॥ पटहं घोषयां चक्रे दिवं देवा व्रजं त्विति ॥ ४८ ॥ मागच्छं त्विह वै नागानराः स्वस्था भवं त्वितः ॥ मयि प्रशासति क्षोणी सुराः
 स्वस्था भवं त्विति ॥ ४९ ॥ एतस्मिन् तरे ब्रह्मा विश्वेशं प्रणिपत्य ह ॥ यावद्विज्ञप्तुकामो भूत्वा वदीशो ब्रवीद्विधिम् ॥ ५० ॥ लोके श्वरसमायाहि मंदरो नाम भू
 धरः ॥ कुशद्वीपादिहागत्य तपस्तप्येत दुष्करम् ॥ ५१ ॥ यावस्तस्मै वरं दातुं बहुकालं तपस्यते ॥ इत्युक्त्वा पार्वतीनाथो नंदिभृंगिपुरोगमः ॥ ५२ ॥ जगा
 म वृषमारुह्य मंदरो यत्र तिष्ठति ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा देवदेवो वृषध्वजः ॥ ५३ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते वरं ब्रूहि धरोत्तम ॥ सोऽथ श्रुत्वामहेशानं देवदेवं त्रिलोचनम् ॥
 ॥ ५४ ॥ प्रणम्य बहुशो भूमावद्विरेत व्यजिज्ञपत् ॥ लीलाविग्रहभृच्छंभो प्रणतैककृपानिधे ॥ ५५ ॥ सर्वज्ञोऽपि कथं नाम न वेत्थ मम वांछितम् ॥ शरणागतसं
 त्राण सर्ववृत्तांतकोविद ॥ ५६ ॥ सर्वेषां हृदयानंदं शर्वसर्वग सर्वकृत् ॥ यदि देयो वरो मम ह्यं स्वभावाद्दृष्टात्मने ॥ ५७ ॥ याचकायातिशोच्याय प्रणतार्तिप्रभं
 जक ॥ ततोऽविमुक्तक्षेत्रस्य साम्यं ह्यभिलषाम्यहम् ॥ ५८ ॥ कुशद्वीप उमासार्धनाथाद्यसपरिच्छदः ॥ मन्मौलौ विहितावासः प्रयात्पेषवरो मम ॥ ५९ ॥

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ लीलाविग्रहं क्रीडाशरीरं विभर्ति गृह्णातीति तथा ॥ कृदिति क्वचित् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अविमुक्तसाम्यमेव दर्शयति ॥ कुशद्वीप इति ॥ उमासार्धपाव
 त्यासह ॥ कुशद्वीपे मया सार्धमिति पाठे उकारलोपार्धः ॥ श्रीगौरीरभेदान्माशब्दस्य मायावाचकत्वात्मात्मकत्वाच्च मया पार्वत्येति तथा श्रुत एव वार्थः ॥ प्रयातु यातु भवानिति यावत् ॥ ५९ ॥

व्यजिज्ञापादिज्ञापयामास ॥ ६० ॥ व्यापारितो न्युक्तः ॥ चतुर्विधांजरायुजांडजस्वेदजोद्विज्जरूपाम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ इदंजगन्महद्यथास्यात्तथाऽराजकमासीदतएवदुरवस्थमतीवदुःस्थितमभू
दित्यन्वयः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ नाडीद्वयंघटिकाद्वयम् ॥ ६७ ॥ निमेषार्धनिमेषिणांममनिमेषार्धनिमेषितुंशीलंयेषांतेतथातेषाम् ॥ ६८ ॥ विधेश्वब्रह्मणोपि ॥
॥ ६९ ॥ ७० ॥ सर्वसिद्धीनामणिमादीनाम् ॥ कर्मणिषष्ठी ॥ समर्पितुंदातुम् ॥ समर्पकमितिक्वचित् ॥ ७१ ॥ नैःश्रेयसींनिर्वाणसंबंधिनीम् ॥ इहकाश्यांसंस्थानांसम्यक्

सर्वेषांसर्वदःशंभुःक्षणयावद्विचिंतयेत् ॥ विज्ञातावसरोब्रह्मातावच्छंभुंव्याजिज्ञपत् ॥ प्रणम्याग्रेसरोभूत्वामौलौबद्धकरद्वयः ॥ ६० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
विश्वेशजगतांनाथपत्याव्यापारितोस्म्यहम् ॥ कृतप्रसादेनविभोमृष्टिंकर्तुंचतुर्विधाम् ॥ ६१ ॥ प्रयत्नेनमयामृष्टासामृष्टिस्त्वदनुज्ञया ॥ अवृष्ट्यापष्टिहा
यिन्यातत्रनष्टाऽप्रजाभुवि ॥ ६२ ॥ अराजकंमहच्चासीदुरवस्थमभूजगत् ॥ ततोरिपुंजयोनामराजर्षिर्मनुवंशजः ॥ ६३ ॥ मयाभिषिक्तोराजर्षिःप्रजाः
पातुंनरेश्वरः ॥ चकारसमयंसोपिमहावीर्योमहातपाः ॥ ६४ ॥ तवाज्ञयाचेत्स्थास्यंतिसर्वेदिविषदोदिवि ॥ नागलोकेतथानागास्ततोराज्यंकरोम्यहम् ॥
॥ ६५ ॥ तथेतिचमयाप्रोक्तंप्रमाणीक्रियतांतुतत् ॥ मंदरायवरोदत्तोभवेदेवंकृपानिधे ॥ ६६ ॥ तस्यराज्ञःप्रजास्त्रातुंभूयाञ्चैषमनोरथः ॥ ममनाडीद्वयं
राज्यंतस्यापिचशतक्रतोः ॥ ६७ ॥ मर्त्यानांगणनाक्नेहनिमेषार्धनिमेषिणाम् ॥ देवोपिनिर्मलंमत्वामंदरंचारुकंदरम् ॥ ६८ ॥ विधेश्वगौरवंरक्षंस्तथोरी
कृतवान्ह्रः ॥ जंबूद्वीपेयथाकाशीनिर्वाणपददासदा ॥ ६९ ॥ तथाबहुतिथंकालंद्वीपोभूत्सोपिमंदरः ॥ यियासुनाचदेवेनमंदरंचित्रकंदरम् ॥ ७० ॥ निजमू
र्तिमयंलिंगमविज्ञातंविधेरपि ॥ स्थापितंसर्वसिद्धीनांस्थापकेभ्यःसमर्पितुम् ॥ ७१ ॥ विपन्नानांचजंतूनांदातुंनैःश्रेयसींश्रियम् ॥ सर्वेषामिहसंस्थानांक्षे
त्रंचैवाभिरक्षितुम् ॥ ७२ ॥ मंदराद्रिंतेनापिक्षेत्रंनैतत्पिनाकिना ॥ विमुक्तंलिंगरूपेणअविमुक्तमतःस्मृतम् ॥ ७३ ॥ पुरानंदवनंनामक्षेत्रमेतत्प्रकी
र्तितम् ॥ अविमुक्तंतदारभ्यनामास्यप्रार्थितंभुवि ॥ ७४ ॥ नामाविमुक्तमभवदुभयोःक्षेत्रलिंगयोः ॥ एतद्वयंसमासाद्यनभूयोगर्भभागभवेत् ॥ ७५ ॥
अविमुक्तेश्वरंलिंगंदृष्ट्वाक्षेत्रेऽविमुक्तके ॥ विमुक्तएवभवतिसर्वस्मात्कर्मबंधनात् ॥ ७६ ॥ अर्चतिविश्वेविश्वेशंविश्वेशोर्चतिविश्वकृत् ॥ अविमुक्तेश्वरंलिंगं
भुविमुक्तिप्रदायकम् ॥ ७७ ॥ पुरानस्थापितंलिंगंकस्यचित्केनचित्क्वचित् ॥ किमाकृतिभवोल्लिङ्गंनैतद्वेत्यपिकश्चन ॥ ७८ ॥

स्थितानांसदाचाराणामित्यर्थः ॥ संज्ञानमितिपाठेसम्यक्ज्ञानंयस्मादितिक्षेत्रविशेषणम् ॥ ७२ ॥ काश्यामविमुक्तनामनिर्वचनमाह मंदराद्रिमितिद्वयेन ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ लिंगेपितन्नामा
तिदिशति ॥ नामाविमुक्तमिति ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ विश्वेसर्वे ॥ भुवीत्युपलक्षणम् ॥ भुक्तीतिक्वचित् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ कुतः कदाचिदपि ॥ पुनरितिकचित् ॥ ८५ ॥ स्तुत्वेति ॥ अविमुक्तेकाश्याम् ॥ यथाशक्तियथामतिस्तुत्वाचयित्वानत्वानरस्तिष्ठातसिस्तूय
तेऽर्च्यतेनम्यतेदेवैरिति शेष इत्यर्थः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ चतुर्दशकृष्णाम् ॥ ८८ ॥ भूतायांचतुर्दश्याम् ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ यः पापिपापशैलोनामसंभृतोनाम्नानाशायसंभृतो लक्ष्मीकृतः क्षयेन्नाशं
गच्छेत्सकैत्यर्थः ॥ अनादिपापेति पाठे एक एव कश्चिदुभयत्रयोजनीयः ॥ नामसंभृत इत्यत्र नाम्निसंस्मृत इति कचित्पाठः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ इति श्रीरामानन्दकृता
आकारमविमुक्तस्य दृष्ट्वा ब्रह्माच्युतादयः ॥ लिंगसंस्थापयामासुर्वसिष्ठाद्यास्तथर्षयः ॥ ७९ ॥ आदिलिंगमिदं प्रोक्तमविमुक्तेश्वरं महत् ॥ ततो लिंगांतरा
प्यत्रजातानिक्षितिमंडले ॥ ८० ॥ अविमुक्तेशनामापिश्रुत्वा जन्मार्जितादघात् ॥ क्षणान्मुक्तो भवेन्मर्त्यो नात्र कार्या विचारणा ॥ ८१ ॥ अविमुक्तेश्वरं
लिंगं स्मृत्वा दूरगतोऽपि च ॥ जन्मद्वयकृतात्पापात्क्षणादेव विमुच्यते ॥ ८२ ॥ अविमुक्ते महाक्षेत्रेऽविमुक्तमवलोक्य च ॥ त्रिजन्मजनितं पापं हित्वा पुण्यमथो
भवेत् ॥ ८३ ॥ यत्कृतं ज्ञानविभ्रंशादेनः पंचसु जन्मसु ॥ अविमुक्तेशसंस्पर्शात्तत्क्षये देवनान्यथा ॥ ८४ ॥ अर्चयित्वा महालिंगमविमुक्तेश्वरं नरः ॥
कृतकृत्यो भवेदत्र न च स्याज्जन्मभाक्कुतः ॥ ८५ ॥ स्तुत्वा न त्वार्चयित्वा च यथाशक्तियथामति ॥ अविमुक्ते विमुक्तेशं स्तूयतेनम्यतेऽर्च्यते ॥ ८६ ॥ अना
दिमदिदं लिंगं स्वयं विश्वेश्वरार्चितम् ॥ काश्यां प्रयत्नतः सेव्यमविमुक्तं विमुक्तये ॥ ८७ ॥ संतिलिङ्गान्यनेकानि पुण्येष्वायतनेषु च ॥ आयांति तानि लिंगा
नि मार्वा प्राप्य चतुर्दशीम् ॥ ८८ ॥ कृष्णायां माघभूतायामविमुक्तेश जागरात् ॥ सदा विगतनिद्रस्य योगिनो गतिभाग्य भवेत् ॥ ८९ ॥ नानायतनं लिंगा
नि चतुर्वर्गप्रदान्यपि ॥ माघकृष्णचतुर्दश्यामविमुक्तमुपासते ॥ ९० ॥ किं विभेति नरोधीरः कृतादघशिलोच्चयात् ॥ अविमुक्तेशलिंगस्य भक्तिवज्रधरो
यदि ॥ ९१ ॥ क्वाविमुक्तं महालिंगं चतुर्वर्गफलोदयम् ॥ कृपापिपापशैलोऽल्पोयः क्षयेन्नामसंभृतः ॥ ९२ ॥ अविमुक्ते महाक्षेत्रे विश्वेशसमधिष्ठिते ॥ यैर्न
दृष्टं विमूढास्तेऽविमुक्ता लिंगमुत्तमम् ॥ ९३ ॥ द्रष्टारमविमुक्तस्य दृष्ट्वा दंडधरो यमः ॥ दूरादेव प्रणमति प्रबद्धकरसंपुटः ॥ ९४ ॥ धन्यं तन्नेत्रनिर्माणं कृतकृत्यो
तु तौ करौ ॥ अविमुक्तेश्वरं येन याभ्यामैक्षिष्यः स्पृशेत् ॥ ९५ ॥ त्रिसंध्यमविमुक्तेशं योजयेन्नियतः शुचिः ॥ दूरदेशविपन्नोऽपि काशीमृतफलं लभेत् ॥ ९६ ॥
अविमुक्तं महालिंगं दृष्ट्वा ग्रामांतरं व्रजेत् ॥ लब्धाशु कार्यसंसिद्धिं क्षेमेण प्रविशेद्ब्रह्म ॥ ९७ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशी
खंडे पूर्वाद्धे अविमुक्तेशाविर्भावो नामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अविमुक्तेशमाहात्म्यं श्रावं श्रावं श्रुतीमम ॥ अतीव सुश्रुते जाते तथापि न धिनोम्यहम् ॥ २ ॥

यां काशीखण्डटीकायामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ६४ ॥ चत्वारिंशेति विस्तीर्णैर्दशप्रीतिकराः शुभाः ॥ गृहस्थधर्मावर्ण्येति नैषधविधिगोचराः ॥ १ ॥ उक्तानुवादपूर्वकं श्रवणान्त
रेऽगस्त्यं स्वच्छन्दयति ॥ अविमुक्तेशेति ॥ १ ॥ श्रुतानुवादपूर्वकमात्मनस्तुप्यभावमावेदयन्पृच्छति अविमुक्तेशेति द्वाभ्याम् ॥ श्रावं श्रावं श्रुत्वा श्रुत्वा ॥ सुश्रुतेशोभने श्रवणोद्विजे ॥ न धिनोमि

अलंप्रत्ययनयामि ॥ २ ॥ ३ ॥ स्वश्रेयःकैवल्यम् ॥ सुश्रेयइतिपाठेप्ययमेवार्थः ॥ अविमुक्तस्येत्यनेनतंत्रेणलिंगक्षेत्रयोर्ग्रहणम् ॥ ४ ॥ पुण्यभारतःपुण्यगौरवात्पुण्यसमूहाद्वा ॥ श्रुतिवर्त्मसभाज
नाद्वेदमार्गसंसेवनात् ॥ वेदधर्मेतिकचित् ॥ ५ ॥ श्रुतीति ॥ छिद्रंपापावसरंप्राप्ययौकलिकालौप्राणिनोजिघांसतोनाशयतस्तौवेदमार्गसेवमानस्यपुंसःसंस्पर्शान्नश्यतइत्यन्वयः ॥ पाठान्तरेवे
दमार्गसेवमानस्यकैवल्यफलमुक्त्वास्मृतिवर्त्मजुषःपुंसःफलमाह ॥ स्मृतीति ॥ प्रथमपाठेश्रुतिमूलत्वात्स्मृतेस्तस्याःपृथगनुल्लेखइतिभावः ॥ ६ ॥ उत्तरार्धविवृणोति ॥ वर्जितस्येति ॥ चःस
मुच्ये ॥ वैतिपाठेपिसएवार्थः ॥ अकरणेयतइतिपाठेतुसहेतुकव्यतिरेकमाह ॥ वर्जितस्येति ॥ हतोनाशयतः ॥ रंभ्रदर्शनात्छिद्रदर्शनात् ॥ ७ ॥ ८ ॥ पलांडुंरक्तलशुनभेदंप्याजइतिप्रसिद्धम् ॥
विडूराहंपुरीषभुजंग्राभ्यसूकरम् ॥ शैलुं बहुवारकंलेष्मातकफलमित्यर्थः ॥ लशुनंशुक्रवर्णंप्रसिद्धमेव ॥ गृज्जनंहरितमूलकंगजाजरइतिलोकेप्रसिद्धम् ॥ गोःपीयूषमनिर्देशायागोःक्षीरंपीयूषमितिमन्वा
दौदृश्यते ॥ तंडुलीयंविष्ठाप्रभवमल्पमारिषम् ॥ तंडुलीयोऽल्पमारिषइत्यमरः ॥ तथाचमनुः ॥ अभक्ष्याणिद्विजातीनाममेध्यप्रभवाणिचेति ॥ विडजातानीतियाज्ञवल्क्यवचनाच्च ॥ कवकंछत्राकं

अविमुक्तेश्वरलिंगक्षेत्रंचाप्यविमुक्तकम् ॥ एतयोस्तुकथंप्राप्तिर्भवेत्पण्मुखतद्वद ॥ ३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ शृणुकुंभजवक्ष्यामियथाप्राप्तिर्भवेदिह ॥
स्वश्रेयोदातुरेतस्याविमुक्तस्यमहामते ॥ ४ ॥ समीहितार्थसंसिद्धिर्लभ्यतेपुण्यभारतः ॥ तच्चपुण्यंभवेद्विप्रश्रुतिवर्त्मसभाजनात् ॥ ५ ॥ श्रुतिवर्त्मजुषः
पुंसःसंस्पर्शान्नश्यतोमुने ॥ कलिकालावपिसदाछिद्रंप्राप्यजिघांसतः ॥ ६ ॥ वर्जितस्यविधानेनप्रोक्तस्याकरणेनवै ॥ कलिकालावपिहतोब्राह्मणंरंभ्रदर्श
नात् ॥ ७ ॥ निषिद्धाचरणंतस्मात्कथायिष्येतवाग्रतः ॥ तदूरतःपरित्यज्यनरोननिरयीभवेत् ॥ ८ ॥ पलांडुंविडूराहंचशैलुंलशुनगृज्जने ॥ गोपीयूषंतं
डुलीयंवर्ज्यचकवकंसदा ॥ ९ ॥ ब्रश्चनान्वृक्षनिर्यासान्पायसापूपशङ्कुलीः ॥ अदेवपित्र्यंपललमवत्सागोपयस्त्यजेत् ॥ १० ॥ पयएकशफंह्यं
तथाक्रामेलकाविकम् ॥ रात्रौनदाधिभोक्तव्यंदिवाननवनीतकम् ॥ ११ ॥ टिट्ठिभंकलविकंचहंसचक्रंभ्रवंबकम् ॥ त्यजेन्मांसाशिनःसर्वान्सारसंकुकुटं
शुकम् ॥ १२ ॥ जालपादान्खंजरीटान्बुडित्वामत्स्यभक्षकान् ॥ मत्स्याशीसर्वमांसाशीतन्मत्स्यान्सर्वथात्यजेत् ॥ १३ ॥

गौडिप्राकृतैर्यस्यशाकःक्रियते ॥ ९ ॥ ब्रश्चनान्वृक्षनलेदनंतप्रभवानित्यर्थः ॥ तथाचमनुः ॥ लोहितान्वृक्षनिर्यासान्ब्रश्चनप्रभवांस्तथेति ॥ पायसापूपशङ्कुलीः ॥ अदेवपित्र्याइत्यग्रिमपदस्य
विभक्तिविपरिणमयानुषंगः ॥ तत्रपायसंपरमान्नम् ॥ अपूपामंडकादयः ॥ शङ्कुल्यस्तैलपक्वविशेषाः ॥ देवेभ्यःपितृभ्यश्चसाधुउपकल्पितंयन्नभवतितददेवपित्र्यम् ॥ पललंमांसम् ॥ १० ॥
एकशफमश्वाद्येकखुरसंबंधि ॥ क्रामेलकमुष्ट्रसंबंधि ॥ आविकंमेघसंबंधि ॥ दिवादिवसे ॥ नवनीतंनवोद्धृतम् ॥ ११ ॥ टिट्ठिभंपक्षिविशेषम् ॥ कलविकंचटकम् ॥ हंसश्चेतगरुतम् ॥ चक्रंचक्र
वाकम् ॥ भ्रवंजलकुक्कुटम् ॥ बकंकंकम् ॥ मांसाशिनःमांसादान् ॥ सारसंपुष्कराह्वयम् ॥ ककुटंचरणायुधम् ॥ शुकंकीरम् ॥ १२ ॥ जालपादान्हंसविशेषान् ॥ शरारिप्रभृतीनितिमनटीकाकारः ॥

१ पेहुंस 'इतिप्रसिद्धम्' प्रसवानंतरप्रथमदुग्धमिति ।

खंजरीटान्खंजनान् ॥ बुडित्वा मत्स्यभक्षकान् बुडित्वा जले निमज्जयेत् मत्स्यान् खादंति तान् मधुप्रभृतीन् नित्यर्थः ॥ तथा च मनुः ॥ निमज्जतश्च मत्स्यादानिति ॥ तत्तस्मात् ॥ १३ ॥ हव्यानि कव्यानि च दे-
 वानां पितॄणां चान्नानि ते पुनियुक्तौ विहितौ पाठीनरोहितौ पाठीनः सहस्रदंष्ट्रो बोपाल इति गौडे प्रसिद्धः रोहितो मत्स्यभेदः प्रसिद्धस्तौ ॥ शशो मृगभेदः ॥ शलुकः श्वावित् ॥ कच्छपः कूर्मः ॥ १४ ॥ श्वावि-
 दिति ॥ संबोधलक्षणार्थश्चाविधः पुनर्ग्रहणम् ॥ ज्ञाताः शिष्टपरंपरया भक्षयत्वेन प्रख्याता हरिणकपिंजलादयः प्रशस्ताः ॥ १५ ॥ अखंडस्नेहवर्जितं शेषस्नेहरहितमित्यर्थः ॥ पाठांतरे खंडस्नेहाभ्यां
 हव्यकव्यनियुक्तौ तु भक्ष्यौ पाठीनरोहितौ ॥ मांसांशभिस्त्वमी भक्ष्याः शशशलुककच्छपाः ॥ १४ ॥ श्वाविद्वो धेप्रशस्ते च ज्ञाताश्च मृगपक्षिणः ॥ आयुष्कामैः
 स्वर्गकामैस्त्याज्यं मांसं प्रयत्नतः ॥ १५ ॥ यज्ञार्थं पशुर्हिंसाया सास्वर्ग्यानेतरा क्वचित् ॥ त्यजेत् पशुं पितृसर्वमखंडस्नेहवर्जितम् ॥ १६ ॥ प्राणात्यये कृतौ
 श्राद्धे भेषजे विप्रकाशयया ॥ अलौल्यमित्थं पललं भक्षयन्नेव दोषभाक् ॥ १७ ॥ न तादृशं भवेत्पापं मृगयावृत्तिकां क्षिणः ॥ यादृशं भवति प्रेत्य लौल्यान्मांसो
 पसेविनः ॥ १८ ॥ मखार्थं ब्रह्मणा सृष्टाः पशुदुममृगौषधीः ॥ निघ्नन्ना हिंसको विप्रस्ता सामपिशुभागतिः ॥ १९ ॥ पितृदेवकृतुकृते मधुपर्कार्थमेव च ॥ तत्र
 हिंसाप्यहिंसा स्याद्विंशान्यत्र सुदुस्तरा ॥ २० ॥ योजंतूनात्मपुष्ट्यर्थं हि न स्ति ज्ञानदुर्बलः ॥ दुराचारस्य तस्येह नामुत्रापि सुखं क्वचित् ॥ २१ ॥ भोक्तानुमं
 ता संस्कर्ता क्रियविक्रियि हिंसकाः ॥ उपहर्ता घातयिता हिंसकाश्चाष्टधा स्मृताः ॥ २२ ॥ प्रत्यब्दमश्वमेधेन शतं वर्षाण्यो यजेत् ॥ अमांसभक्षको यश्च तयो-
 रंत्यो विशिष्यते ॥ २३ ॥ यथैवात्मा परस्तद्रूपव्यः सुखमिच्छता ॥ सुखदुःखानि तुल्यानियथात्मनितथापरे ॥ २४ ॥ सुखं वायदिवा चान्यद्यत्किंचि-
 त्क्रियते परे ॥ तत्कृतं हि पुनः पश्चात्सर्वमात्मनिसंभवेत् ॥ २५ ॥ न क्लेशेन विना द्रव्यमर्थहीने कुतः क्रियाः ॥ क्रियाहीने कुतो धर्मो धर्महीने कुतः सुखम् ॥
 ॥ २६ ॥ सुखं हि सर्वैराकांक्ष्यंतं च धर्मसमुद्भवम् ॥ तस्माद्दर्मात्रकर्तव्यश्चातुर्वर्ण्येन यत्नतः ॥ २७ ॥ न्यायागतेन द्रव्येण कर्तव्यं पारलौकिकम् ॥ दानं च
 विधिना देयं काले पात्रे च भावतः ॥ २८ ॥ विधिहीनं तथाऽपात्रे यो ददाति प्रतिग्रहम् ॥ न केवलं हितव्यातिशेषं तस्य च नश्यति ॥ २९ ॥ व्यसनार्थं कुटुं-
 बार्थं यदृणार्थं च दीयते ॥ तदक्षयं भवेदत्र परत्र च न संशयः ॥ ३० ॥ मातापितृविहीनयोर्मौजीपाणिग्रहादिभिः ॥ संस्कारयेन्निजैरर्थैस्तस्य श्रेयस्त्वनंतकम् ॥
 ॥ ३१ ॥ अग्निहोत्रेन तच्छ्रेयो नाग्निष्टोमादिभिर्मखैः ॥ यच्छ्रेयः प्राप्यते मर्त्यैर्द्विजे चैके प्रतिष्ठिते ॥ ३२ ॥ यो ह्यनाथस्य विप्रस्य पाणिं ग्राहयते कृती ॥
 इह सौख्यमवाप्नोति सोक्षयं स्वर्गमाप्नुयात् ॥ ३३ ॥ पितृगेहे तु याकन्यारजः पश्येदसंस्कृता ॥ भ्रूणहातपिताज्ञे यो वृषली सापि कन्यका ॥ ३४ ॥ यस्तां
 परिणयेन्मोहात्संभवेद्वृषलीपतिः ॥ तेन संभाषणं त्याज्यमपाङ्गते येन सर्वदा ॥ ३५ ॥

निर्मितं यन्न भवति तदखंडस्नेहनिर्मितम् ॥ १६ ॥ भेषजे औषधे ॥ अलौल्यमलोभं यथा स्यात्तथा ॥ पललं मांसम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ मधुपर्कार्थं गृह्योक्तकर्मविशेषार्थम् ॥ २० ॥ २१ ॥ स्मृताविद्व-
 द्भिरिति शेषः ॥ अष्टधाऽधमा इति वा पाठः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ चतुर्वर्णाण्येव चातुर्वर्ण्येन ॥ २७ ॥ भावतो भक्तिः ॥ २८ ॥ शेषमन्यदपि पुण्यम् ॥ २९ ॥ अक्षयं बहुकालस्थापितफलं
 भवतीत्यर्थः ॥ ३० ॥ श्रेयः पुण्यम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ पाणिं ग्राहयते विवाहं कारयति ॥ ३३ ॥ भ्रूणहात्रेष्टब्राह्मणहन्ता ॥ गर्भस्थब्राह्मणबालहन्तेति वा ॥ वृषली शूद्रा ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

पश्चाद्भोजोदर्शनस्यार्वाक्पूर्वमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ पूर्वस्त्रिय इति ॥ भुक्ताविवाहानन्तरंक्रमेण त्रिषु दिवसेषु ॥ तथा च श्रुतिः ॥ सोमः प्रथमो विविदे गंधर्वो विविद उत्तरः ॥ तृतीयोऽग्निं पतिस्तुरीयस्ते मनुष्यजा
इत्यादि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अनग्निकामग्न्यादिनाऽभुक्तां रज आदिकाल इत्यर्थः ॥ कन्याभुंक्ते रजः काल इति पूर्वमुक्तेः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कुणपंकुणपेशब्देन खड्गपात्रादि ॥ स्त्रीमुखं भो
गकाले ॥ तथा च मनुः ॥ नित्यमास्यं शुचिस्त्रीणामिति ॥ न दुष्यन्ति न दूषयन्ति दुष्टबुद्ध्या न पश्यन्तीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ त्यागो न विधीयते ॥ पोषणावेक्षणे कार्ये इति भावः ॥ यथा श्रुतेऽप्यं
विज्ञाय दोषमुभयोः कन्यायाश्च वरस्य च ॥ संबंधं रचयेत्पश्चादन्यथा दोषभाक्पिता ॥ ३६ ॥ स्त्रियः पवित्राः सततं नैतादुष्यन्ति केनचित् ॥ मासिमा
सिरजस्तासां दुष्कृतान्यपकर्षति ॥ ३७ ॥ पूर्वस्त्रियः सुरैर्भुक्ताः सोमगंधर्ववह्निभिः ॥ भुंजते मानुषाः पश्चात्त्रैतादुष्यन्ति केनचित् ॥ ३८ ॥ स्त्रीणां शौचं ददौ
सोमः पावकः सर्वमेध्यताम् ॥ कल्याणवाणीं गंधर्वास्तेन मेध्याः सदा स्त्रियः ॥ ३९ ॥ कन्याभुंक्ते रजः कालेऽग्निः शशीलो मदर्शने ॥ स्तनोद्रेदेषु गंधर्वा
स्तत्प्रागेव प्रदीयते ॥ ४० ॥ दृश्यरोमात्त्वपत्यग्रीकुलघ्न्युद्गतयौवना ॥ पितृघ्न्या विष्कृतरजास्ततस्ताः परिवर्जयेत् ॥ ४१ ॥ कन्यादानफलप्रेप्सुस्तस्माद्
द्यादनग्निकाम् ॥ अन्यथानफलं दातुः प्रतिग्राही पतेदधः ॥ ४२ ॥ कन्यामभुक्तां सोमाद्यैर्ददद्दानफलं लभेत् ॥ देवभुक्तां ददद्दातान् स्वर्गमधिगच्छति ॥ ४३ ॥
शयनासनयानानि कुणपं स्त्रीमुखं कुशाः ॥ यज्ञपात्राणि सर्वाणि न दुष्यन्ति बुधाः क्वचित् ॥ ४४ ॥ वत्सः प्रसवणे मेध्यः शकुनिः फलपातने ॥ नायोरतिप्रयोगे
पुश्चामृगग्रहणेशुचिः ॥ ४५ ॥ अजाश्च योर्मुखं मेध्यं गावो मेध्यास्तु पृष्ठतः ॥ पादतो ब्राह्मणामेध्याः स्त्रियो मेध्यास्तु सर्वतः ॥ ४६ ॥ बलात्कारोपभुक्तावाचो
रहस्तगतापि वा ॥ न त्याज्या दयितानारीनास्यास्त्यागा विधीयते ॥ ४७ ॥ आम्लेन ताम्रशुद्धिः स्याच्छुद्धिः कांस्यस्य भस्मना ॥ संशुद्धी रजसानार्यास्त
टिन्यावेगतः शुचिः ॥ ४८ ॥ मनसापि हियानेह चिंतयेत्पुरुषांतरम् ॥ सोमया सह सौख्यानि भुंक्ते चात्रापि कीर्तिभाक् ॥ ४९ ॥ पितापितामहो भ्रातासकुल्यो
जननी तथा ॥ कन्याप्रदः पूर्वनाशे प्रकृतिस्थः परः परः ॥ ५० ॥ अप्रयच्छन्समाप्नोति भ्रूणहत्यामृतावृतौ ॥ स्वयं त्वभावे दातृणां कन्या कुर्यात्स्वयं वरम् ॥
॥ ५१ ॥ हताधिकारां मलिनां पिंडमात्रोपजीविनीम् ॥ परिभूतामधः शय्यां वा सयेद्यभिचारिणीम् ॥ ५२ ॥ व्यभिचारादृतौ शुद्धिर्गर्भेत्यागो विधीयते ॥
गर्भभर्तृवधादौ तु महत्यापि च कल्मषे ॥ ५३ ॥ शूद्रस्य भार्या शूद्रैव सा च स्वाचविशः स्मृते ॥ ते च स्वाचैव राज्ञस्तुताश्च स्वाचाग्रजन्मनः ॥ ५४ ॥
गृह्यमाणे रावणहस्तगताया बलात्कारोपभोगशंकिताया लक्ष्म्या विष्णुना त्यागायोगात् ॥ ४७ ॥ रजसा संशुद्धिर्मनो व्यभिचारे सतीत्यर्थः ॥ यथा श्रुतमित्येतैर्भुक्तास्तन्न रजसा स्त्री मनो दुष्टेति याज्ञवल्क्यवच
नविरोधात् ॥ शुचिः शुचित्वम् ॥ तटिनीति वा पाठः ॥ ४८ ॥ उमया पार्वत्या ॥ चकारोभिन्नक्रमे ॥ अत्रापि चेत्यर्थः ॥ ४९ ॥ सकुल्यः समानकुलोत्पन्नः ॥ प्रकृतिस्थः स्वभावस्थः ॥ ५० ॥
॥ ५१ ॥ परिभूतांति रस्कृताम् ॥ अधः शय्यां शय्याया बहिः ॥ ५२ ॥ व्यभिचारान्मानसव्यभिचारात् ॥ महतिकल्मषे महापातके ॥ ५३ ॥ शूद्रस्येति ॥ शूद्रस्य शूद्रैव भार्या भवति न तूत्कृष्टा वैश्यादय

स्तिसः ॥ विशोवैश्यस्यशूद्रावैश्याचभार्यामन्वादिभिः स्मृते ॥ क्षत्रियस्यवैश्याशूद्राक्षत्रियाच ॥ ब्राह्मणस्यक्षत्रियवैश्याशूद्राब्राह्मणीच ॥ ५४ ॥ आरोप्यशूद्रामिति ॥ सवर्णामपरिणीयदैवाच्छूद्रापरि
 णेतुर्ब्राह्मणस्यगमननिषेधायम् ॥ जनयित्वासुतंतस्यामितिऋतुकालनिषेधपरम् ॥ ब्राह्मण्यादेवहीयतइतिदोषभूयस्त्वार्थम् ॥ दैवेति ॥ ५५ ॥ यदिकथंचित्सवर्णोत्क्रमणेनवाशूद्रापरिणीयतेतदाभार्यात्वे
 नप्रसक्तानितत्कर्तृकाणिदैवादीन्यनेननिषिध्यन्ते ॥ दैवंहोमादि ॥ पित्र्यंश्राद्धादि ॥ आतिथेयमतिथिभोजनादिप्रतानियस्यशूद्रासम्पाद्यानितद्व्यंकव्यंपितृदेवानाशनंतिनचतेनातिथ्येनसगृहीस्वर्गयाति
 ॥ ५६ ॥ जामयइति ॥ यानिगेहानिजामयोज्ञातिभार्याभिर्गनीपत्नीदुहितृस्तुषाद्याअपूजिताःसत्योऽभिशपंतइदमनिष्टमेषामस्त्विति तान्यभिचारहतानीवधनपश्वादिसहितानिनश्यंतियस्मात् ॥ ५७ ॥
 तदभ्यर्च्यइति ॥ तत्तस्मात्सत्कारेषुकौतुकादिषुउत्सवेषूपनयनादिष्वभ्युदयिकेषुमुवासिन्योजामयः सदापूजनीयाइति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ यत्रेति ॥ भर्त्रास्त्रीतिहेतौतृतीया ॥ यत्रवैश्मनिभार्यास्वामिना
 आरोप्यशूद्रांशयनेविप्रोगच्छेदधोगतिम् ॥ उत्पाद्यपुत्रंशूद्रायांब्राह्मण्यादेवहीयते ॥ ५५ ॥ दैवपित्र्यातिथेयानितत्प्रधानानियस्यतु ॥ देवाद्यास्तत्रचाश्रं
 तिसचस्वर्गनगच्छति ॥ ५६ ॥ जामयोयानिगेहानिशपंत्यप्रतिपूजिताः ॥ कृत्याभिर्निहतानीवनश्येयुस्तान्यसंशयम् ॥ ५७ ॥ तदभ्यर्च्याः सुवा
 सिन्योभूषणाच्छादनाशनैः ॥ भूतिकामैर्नैर्नित्यंसत्कारेषूत्सवेषुच ॥ ५८ ॥ यत्रनार्यः प्रमुदिताभूषणाच्छादनाशनैः ॥ रमंतेदेवतास्तत्रस्युस्तत्रसफलाः
 क्रियाः ॥ ५९ ॥ यत्रतुष्यतिभर्त्रास्त्रीस्त्रियाभर्ताचतुष्यति ॥ तत्रवैश्मनिकल्याणंसंपद्येतपदेपदे ॥ ६० ॥ अहुतंचहुतंचैवप्रहुतंप्राशितंतथा ॥ ब्राह्मंहुतंपंच
 मंचपंचयज्ञाइमेशुभाः ॥ ६१ ॥ जपोऽहुतोहुतोहोमःप्रहुतोभौतिकोबलिः ॥ प्राशितंपितृसंतृप्तिर्हुतंब्राह्मंद्विजार्चनम् ॥ ६२ ॥ पंचयज्ञानिमान्कुर्वन्ब्राह्म
 णोनावसीदति ॥ एतेषामननुष्ठानात्पंचसूनाअवाप्नुयात् ॥ ६३ ॥ ब्राह्मणंकुशलंपृच्छेद्ब्राह्मज्जातमनामयम् ॥ वैश्यंसुखंसमागम्यशूद्रंसंतोषमेवच ॥ ६४ ॥
 जातमात्रःशिशुस्तावद्यावदष्टौसमाःस्मृताः ॥ भक्ष्याभक्ष्येषुनोदुष्येद्यावन्नैवोपनीयते ॥ ६५ ॥ भरणंपोष्यवर्गस्यदृष्टादृष्टफलोदयम् ॥ प्रत्यवायोह्यभरणे
 भर्तव्यस्तत्प्रयत्नतः ॥ ६६ ॥ मातापितागुरुपत्नीःत्वपत्यानिसमाश्रिताः ॥ अभ्यागतोतिथिश्चाग्निःपोष्यवर्गाअमीनव ॥ ६७ ॥ सजीवतिपुमान्योऽ
 त्रबहुभिश्चोपजीव्यते ॥ जीवन्मृतोथविज्ञेयःपुरुषःस्वोदरंभरिः ॥ ६८ ॥ दीनानाथविशिष्टेभ्योदातव्यंभूतिकाम्यया ॥ अदत्तदानाजायंतेपरभाग्यो
 पर्जीविनः ॥ ६९ ॥ विभागशीलसंयुक्तोदयावांश्चक्षमायुतः ॥ देवतातिथिभक्तस्तुगृहस्थोधार्मिकःस्मृतः ॥ ७० ॥ शर्वरीमध्ययामौयौहुतशेषंचयद्धविः ॥
 तत्रस्वपंस्तदश्रंश्चब्राह्मणोनावसीदति ॥ ७१ ॥

प्रीताभवतिकलहादिकंनकरोतिभार्ययाचभर्ताप्रीतोभवतिव्यंतराभिलाषंनकरोतितस्मिन्गृहेक्षणक्षणेकल्याणंसंपद्यते ॥ गृहग्रहणान्नकेवलंभार्यापत्नीकिंतुतद्गृहेपुत्रपौत्रादिसंततिरपिश्रेयोभागिनीभवती
 त्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ अहुतंचेतिश्लोकंव्याचष्टे ॥ जपोऽहुतइति ॥ अहुतशब्देनब्रह्मयज्ञारूपजपउच्यते ॥ हुतशब्देनदेवयज्ञारूपोहोमः ॥ प्रहुतशब्देनभूतयज्ञारूपोबलिः ॥ ब्राह्महुतशब्देनमनुष्यय
 ज्ञारूपब्राह्मणस्यार्चा ॥ प्राशितशब्देनपितृयज्ञारूपनित्यश्राद्धम् ॥ ६२ ॥ एतेषापंचयज्ञानाम् ॥ एतस्याइतिवाठेपंचेष्टेरित्यर्थः ॥ पंचसूनाःपंचानांहिताःवधानित्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥
 ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ स्वोदरंभरिःस्वीयोदरमात्रपूरकः ॥ ६८ ॥ एतदभ्योपजीवितंभार्यापूजयित्वापूजयित्वात्यर्थः ॥ ६९ ॥ विभागोविभजनंशीलंसदाचारःसत्स्वभावोवाताभ्यांसंयुक्तः ॥ ७० ॥ ७१ ॥

श्रियमिति कचित्पाठः ॥ ८९ ॥ सत्यमिति ॥ दमर्द्द्विनिग्रहः ॥ कथंचिद्विषयेषु परापततामिन्द्रियाणां प्रत्याहरणमिन्द्रियाणामाकोचः प्रत्याहार इत्यर्थः ॥ ८६ ॥ दशभिर्नवैकैर्मिलित्वानवतिम् ॥
॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ समर्धमल्पमूल्यम् ॥ महर्ध्वहुमूल्यम् ॥ उभयत्रयकारवान्पाठो दृश्यते ॥ ९० ॥ अग्रइति ॥ अग्रमध्ये अन्ते च द्वे तिसर्वेषां संबन्धः ॥ श्राद्धे इति शेषः ॥ ९१ ॥ स्वयमे
व व्याचष्टे महिषीति द्वयेन ॥ कामयते तस्यादूषणमनाहत्यतामुपगच्छतीत्यर्थः ॥ यद्वा कामयते अभिलाषमात्रं करोतीत्यर्थः ॥ ९२ ॥ स्ववृषं स्वपतिम् ॥ परवृषे परपतौ वृषायते परपतिवाञ्छतीत्यर्थः ॥

सत्यं शौचमर्हिसाचक्षातिर्दानंदयादमः ॥ अस्तेयमिन्द्रियाकोचः सर्वेषां धर्मसाधनम् ॥ ८६ ॥ अभ्यस्य नवतिं चैतां स्वर्गमार्गप्रदीपिकाम् ॥ सतामभिमतं
पुण्यांगृहस्थो नावसीदति ॥ ८७ ॥ जिह्वाभार्या सुतोभ्राता मित्रदाससमाश्रिताः ॥ यस्यैते विनयाद्व्याश्चतस्य सर्वत्र गौरवम् ॥ ८८ ॥ पानंदुर्जनसंसर्गः
पत्याच विरहोदयम् ॥ स्वप्नोन्यगृहवासश्च नारीणां दूषणानिषद् ॥ ८९ ॥ समर्धवान्यमुद्धृत्य महर्ध्वः प्रयच्छति ॥ सहिवार्धुषिको नाम तस्यान्नं नैव भक्षयेत् ॥
॥ ९० ॥ अग्रे माहिषिकं दृष्ट्वा मध्ये च वृषलीपतिम् ॥ अंते वार्धुषिकं चैव निराशाः पितरो गताः ॥ ९१ ॥ महिषीत्युच्यते नारीया च स्याद्व्यभिचारिणी ॥ तां दुष्टां
कामयेद्यस्तु स वै माहिषिकः स्मृतः ॥ ९२ ॥ स्ववृषं यापरित्यज्य परवृषे वृषायते ॥ वृषलीसाहिविज्ञेयानशूद्री वृषली भवेत् ॥ ९३ ॥ यावदुष्णं भवत्यन्नं यावन्मौ
नेन भुज्यते ॥ तावदश्रंति पितरो यावन्नोक्ताहविर्गुणाः ॥ ९४ ॥ विद्याविनयसंपन्ने श्रोत्रिये गृहमागते ॥ क्रीडंत्यौ षडयः सर्वायास्यामः परमांगतिम् ॥ ९५ ॥
अष्टशौचव्रताचारे विप्रवेदविवर्जिते ॥ रोदित्यन्नं दीयमानं किं मया दुष्कृतं कृतम् ॥ ९६ ॥ यस्य कोष्ठगतं चान्नं वेदाभ्यासेन जीर्यति ॥ स तारयति दातारं
दशपूर्वान्दशापरान् ॥ ९७ ॥ नस्त्रीणां वपनं कार्यं न च गाः समनुव्रजेत् ॥ न च रात्रौ वसेद्गोष्ठेन कुर्याद्वैदिकीं श्रुतिम् ॥ ९८ ॥ सर्वान्केशान्समुद्धृत्य च्छे
दयेदंगुलद्वयम् ॥ एवमेव तु नारीणां शिरसो मुंडनं भवेत् ॥ ९९ ॥ राजा वाराजपुत्रो वा ब्राह्मणो वा बहुश्रुतः ॥ अकारयित्वा वपनं प्रायश्चित्तं विनिर्दिशेत् ॥
॥ १०० ॥ केशानां रक्षणार्थाय द्विगुणं व्रतमादिशेत् ॥ द्विगुणादक्षिणा देया ब्राह्मणे वेदपारगे ॥ १ ॥ योऽगृहीत्वा विवाहाग्निगृहस्थ इति मन्यते ॥ अन्नंतस्य
न भोक्तव्यं वृथा पाको हि स्मृतः ॥ २ ॥ दाराग्निहोत्रदीक्षां च कुरुते योऽग्रजे स्थिते ॥ परिवेत्ता स विज्ञेयः परिवित्तिस्तु पूर्वजः ॥ ३ ॥

तथाचमनुः ॥ वृषस्यंती तु कामुकीति ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ यस्येति ॥ दशपूर्वान्दशापरान्दातुरिति शेषः ॥ ९७ ॥ नस्त्रीणामिति ॥ न च गाः समनुव्रजेद्गोष्ठेन कुर्याद्वैदिकीं श्रुतिम् ॥ ९८ ॥ तर्हि किं नारीणां वपनं नास्त्येव तत्राह ॥ सर्वानिति ॥ ९९ ॥ राजावेति ॥ अधिराजेति पाठे अधिराजपुत्रो महाराजपुत्रः ॥ तान् वपनमकारयित्वा ॥ १०० ॥ १ ॥ योऽगृहीत्वा विवाहाग्निगृहस्थ इति मन्यते ॥ अन्नंतस्य
प्रक्षेपः ॥ २ ॥ दाराग्निहोत्रेति ॥ अग्निहोत्रशब्दो यमग्निहोत्राद्याधानपरः ॥ यः सोदयेज्येष्ठभ्रातरि अन्तेऽनग्निके च दारपरिग्रहणं श्रौतस्मार्ताग्निग्रहणं च कुरुते स परिवेत्ता ॥ पूर्वजो ज्येष्ठः परिवित्ति

र्भवति ॥ ३ ॥ प्रसंगात्परिवेदनसम्बन्धनापंचानामप्यनिष्टफलमाह ॥ परिवित्तिरिति ॥ परिवित्तिःपरिवेत्ताययाचकन्ययापरिवेदनंक्रियतेसाकन्याप्रदातायाजकश्चतद्विवाहोमकर्तासंपंचमोयेषांते
सर्वेनरकंयांति ॥ ४ ॥ परिवेदनेविवाहे ॥ ५ ॥ अर्थकारणेऽर्थादिप्राप्त्यर्थम् ॥ ६ ॥ प्रसंगात्स्त्रीलम्पटंभिर्भुंनिन्दति ॥ यस्त्विति ॥ ७ ॥ ८ ॥ शूद्रान्नमानीयतेननिर्वापंचन्ति ॥ निरूप्यतइति
निर्वापंचरुपुरोडाशादिकम् ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ विट्समंपुरीषतुल्यम् ॥ १२ ॥ अंगुल्यादन्तकाष्ठंकेवलयांगुल्यैवदन्तशोधनमित्यर्थः ॥ तर्जन्यावा ॥ शणशाकंमृतमांसंकरेणमथितंदधि ॥

परिवित्तिःपरिवेत्ताययाचपरिविद्यते ॥ सर्वेतेनरकंयांतिदातृयाजकपंचमाः ॥ ४ ॥ क्लीबेदेशांतरस्थेचमूकेप्रव्रजितेजडे ॥ कुब्जेखर्वेचपतितेनदोषः
परिवेदने ॥ ५ ॥ वेदाक्षराणियावंतिनियुंज्यादर्थकारणे ॥ तावतीर्वैभूणहत्यावेदविक्रयकृल्लभेत् ॥ ६ ॥ यस्तुप्रव्रजितोभूत्वासेवतेमैथुनंपुनः ॥ षष्टिर्वर्ष
सहस्राणिविष्टायांजायतेकृमिः ॥ ७ ॥ शूद्रांत्रिशूद्रसंपर्कःशूद्रेणचसहासनम् ॥ शूद्राद्रिद्यागमःकश्चिज्ज्वलंतमपिपातयेत् ॥ ८ ॥ शूद्रादाहृत्यनिर्वापये
पंचंत्यबुधाद्रिजाः ॥ तेषांतिनरकंचोरं ब्रह्मतेजोविवर्जिताः ॥ ९ ॥ मांशिकंफाणितंशाकंगोरसंलवणंघृतम् ॥ हस्तदत्तानिभुक्तानिदिनमेकमभोजनम् ॥
॥ ११० ॥ हस्तदत्ताश्चयेस्नेहालवणंव्यंजनानिच ॥ दातारंनोपतिष्ठंतेभोक्ताभुंक्तेतुकिंलिवषम् ॥ ११ ॥ आयसेनैवपात्रेणयदन्नमुपदीयते ॥ भोक्तात
द्विट्समंभुंक्तेदाताचनरकंव्रजेत् ॥ १२ ॥ अंगुल्यादंतकाष्ठंचप्रत्यक्षंलवणंचयत् ॥ मृत्तिकाभक्षणंयच्चसमंगोमांसभक्षणैः ॥ १३ ॥ पानीयंपायसंभैक्षं
घृतंलवणमेवच ॥ हस्तदत्तंनगृहीयात्तुल्यंगोमांसभक्षणैः ॥ १४ ॥ अग्रतोनिवसेन्मूर्खोदूरतश्चगुणान्वितः ॥ गुणान्वितायदातव्यंनान्तिमूर्खेव्य
तिक्रमः ॥ १५ ॥ ब्राह्मणातिक्रमोनास्तिविप्रेवेदविवर्जिते ॥ ज्वलंतमग्निमुत्सृज्यनहिभस्मनिहूयते ॥ १६ ॥ सन्निकृष्टमधीयानंब्राह्मणंयोव्यतिक्रमेत् ॥
भोजनेचैवदानेचदहेदासप्तमंकुलम् ॥ १७ ॥ गोरक्षकान्वाणिजकांस्तथाकारुकुशीलवान् ॥ प्रेष्यान्वार्धुषिकांश्चैवविप्राञ्शूद्रवदाचरेत् ॥ १८ ॥ देवद्रव्य
विभागेनब्रह्मस्वहरणेनच ॥ कुलान्याशुविनश्यंतिब्राह्मणातिक्रमेणच ॥ १९ ॥ मादेहीतिचयोब्रूयाद्वाग्निब्राह्मणेषुच ॥ तिर्यग्योनिशतंगत्वाचांडालेष्व
भिजायते ॥ १२० ॥ वाचायच्चप्रतिज्ञातंकर्मणानोपपादितम् ॥ ऋणंतद्धर्मसंयुक्तमिहलोकेपरत्रच ॥ २१ ॥

तर्जनीदंतधादश्चसद्योगोमांसभक्षणमितिवचनात् ॥ प्रत्यक्षलवणंकेवललवणम् ॥ चक्षुर्दृश्यलवणमितिकेचित् ॥ मृत्तिकाभक्षणमपक्वमृदक्षणंसामान्यमृदक्षणंवा ॥ मृत्तिकायाभक्षणमिति ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ १५ ॥ अग्रतोनिवसेदित्येतदेवहेतुतउपपादयति ॥ ब्राह्मणेति ॥ १६ ॥ सन्निकृष्टमिति ॥ चण्डशब्दोभिन्नक्रमौदहेदित्यस्यानंतरंयथासंख्यंयोजनीयौ ॥ १७ ॥ कारवःकडादि
क्रियोपजीविनः ॥ कुशीलवाबुद्धयुपजीविनोमूल्यकर्मकारास्तान्कारुकुशीलवान् ॥ १८ ॥ देवेति ॥ विभागेनविभज्यग्रहणेन ॥ १९ ॥ मादेहीति ॥ गवाग्नीतिष्ठांदसम् ॥ १२० ॥ २१ ॥

विघसाशीत्यर्थस्वयं व्याचष्टे यज्ञशेषहृत्यर्थेन ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ गणान्नं बहुभिरेकत्रपक्वं भक्तम् ॥ गणिकान्नं वेद्यान्नम् ॥ स्त्रीणां प्रथमगर्भेषु सीमंतोन्नयनादिषु ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अजीर्णेऽभ्युदिते जाते ॥ २९ ॥ चैत्यवृक्षग्राम्यजनपूज्यं तरुम् ॥ शिवनिर्माल्यभोजनमिति वाणादिलिङ्गव्यतिरेकेण बोद्धव्यम् ॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ यातुधाना इति ॥ मंडलेन विवर्जितं भोजनं य

विघसाशी भवेन्नित्यं नित्यं चामृतभोजनः ॥ यज्ञशेषोऽमृतं भुक्तशेषं तु विघसं विदुः ॥ २२ ॥ सव्यादंसात्परिभ्रष्टेनाभिदेशे व्यवस्थिते ॥ वस्त्रे स एकवासास्तं दैवे पित्र्ये च वर्जयेत् ॥ २३ ॥ यदेव तर्पयत्यद्भिः पितृन् स्नात्वा द्विजोत्तमः ॥ तेनैव सर्वमाप्नोति पितृयज्ञक्रियाफलम् ॥ २४ ॥ हस्तौ प्रक्षाल्य गंडूषं यः पिबेद्भो जनोत्तरम् ॥ दैवं पित्र्यं तथात्मानं त्रयं स उपघातयेत् ॥ २५ ॥ गणान्नं गणिकान्नं च यदन्नं ग्रामयाजके ॥ स्त्रीणां प्रथमगर्भेषु भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् ॥ २६ ॥ पक्षे वा यदि वामासे यस्य गेहे तिनद्विजः ॥ भुक्त्वा दुरात्मनस्तस्य चरेच्चांद्रायणव्रतम् ॥ २७ ॥ स त्रिणां दीक्षितानां च यतीनां ब्रह्मचारिणाम् ॥ एतेषां स्मृतं कं नास्ति कृत्वा जां कर्म कुर्वताम् ॥ २८ ॥ अजीर्णेऽभ्युदिते वां तैश्मश्रुकर्मणि मैथुने ॥ दुःस्वप्ने दुर्जनस्पर्शे स्नानमेव विधीयते ॥ २९ ॥ चैत्यवृक्षां चित्तियूपं शिवनिर्माल्यभोजनम् ॥ वेदविक्रयिणं स्पृष्ट्वा स चैलोजलमाविशेत् ॥ १३० ॥ अश्व्यगारे गवांगोष्ठे देवब्राह्मणसन्निधौ ॥ स्वाध्याये भोजने पाने पादुके वै विसर्जयेत् ॥ ३१ ॥ खलक्षेत्रगतं धान्यं कूपवापीषु यज्जलम् ॥ अग्राह्यादपि तद्ब्राह्म्यं च गोष्ठगतं पयः ॥ ३२ ॥ यद्रेषितशिराभुंक्ते योभुंक्ते दक्षिणामुखः ॥ सोपानत्कश्च यदुंक्ते तद्वै रक्षांसि भुंजते ॥ ३३ ॥ यातुधानाः पिशाचाश्च राक्षसाः क्रूरकर्मिणः ॥ हरंति रसमन्नस्य मंडलेन विवर्जितम् ॥ ३४ ॥ ब्रह्माद्याश्च सुराः सर्वे वसिष्ठाद्या महर्षयः ॥ मंडलं चोपजीवंति ततः कुर्वीत मंडलम् ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणे च तुरसं स्यात्त्यसं वै बाहुजन्मनः ॥ वर्तुलं च विशः प्रोक्तं शूद्रस्याभ्युक्षणं स्मृतम् ॥ ३६ ॥ नोत्संगे भोजनं कृत्वानोपाणौ नैव कर्पटे ॥ नासनेन च शय्यायां भुंजीत न मलार्दितः ॥ ३७ ॥ धर्मशास्त्ररथाह्मवेदस्वध्वजधराद्विजाः ॥ क्रीडार्थं मपि यद्रूपैः स धर्मः परमः स्मृतः ॥ ३८ ॥ रात्रौ धानादधियुतं धर्मकामो न भक्षयेत् ॥ अश्रतो धर्महानिः स्याद्ब्याधिभिश्चोपपीड्यते ॥ ३९ ॥ फाणितं गोरसंतोयं लवणं मधुकांजिकम् ॥ हस्तेन ब्राह्मणो दत्त्वा कुच्छं चांद्रायणं चरेत् ॥ १४० ॥ गंधाभरणमाल्यानि यः प्रयच्छति धर्मवित् ॥ स सुगंधिः सदा हृष्टो यत्र यत्रोपजायते ॥ ४१ ॥ नीलीरक्तं तु यद्वस्त्रं दूरतः परिवर्जयेत् ॥ स्त्रीणां क्रीडार्थं संयोगेशयनीयेन दुष्यति ॥ ४२ ॥

दिस्यादिति शेषः ॥ यद्वा मंडलेन विवर्जितं यदन्नं तस्यान्नस्य संहरंतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ धानादधियुतं लाजदधिभ्यां मिश्रितमन्नादीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ फाणितं फेणीति प्रसिद्धम् ॥ कंजिकैव कांजिका ॥ मधुचकांजिका च मधुकांजिका मित्येकवाच्यः ॥ यद्वा कांजिकं कंजिका संवन्धिद्रव्यांतरं यदा यो ब्राह्मणो वा दद्यात्तदा स कृच्छं चांद्रायणं कुर्यादित्यर्थः ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

जन्मनिवासुच्यते ॥ सत्त्वशुद्धिद्वारेणेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ १६७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ६७ ॥ एकेनाधिकचत्वारिंशोऽध्याये
सुशोभने ॥ उच्यते विविधयोगाधर्माश्चयतिवानगाः ॥ १ ॥ क्रमप्राप्तान्वनस्थधर्मानाह ॥ उपित्वैवमिति ॥ वलीत्वचः श्लथतापलितं जरसाशौक्ल्यं ताभ्यां युतः ॥ १ ॥ अपत्येति ॥ वनवासमनि
च्छंतीभार्यापुत्रेषु समर्प्य इच्छंत्या तु सहवर्गं च्छेदित्यर्थः ॥ २ ॥ प्रगे प्रातः ॥ स्नानद्वयं माध्याह्निकस्नानस्योपलक्षणम् ॥ उपस्पृशंस्त्रिषवणमिति मनुवचनात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ अनादाताऽगृहीता ॥
गार्हपत्यकुण्डस्थानामग्नीनामाहवनीयदक्षिणाग्निकुण्डयोर्विहारो वितानन्तद्भवैतानिकम् ॥ ५ ॥ मुन्यन्नैर्नीवारादिभिः ॥ ६ ॥ शेलुशिग्रुशेलुश्च शिशुश्च शोभाजनः तौ ॥ कवकं छत्राकम् ॥ पललं मांसम् ॥

दीनां धकूपणार्थं भ्योदत्त्वात्रानिविशेषतः ॥ कृत्वा गार्ह्याणिकर्माणि गृहस्थः श्रेयः प्राप्नुयात् ॥ ६५ ॥ इत्थमाचरतां पुंसां काशीनाथः प्रसीदति ॥ काशी
नाथप्रसादेन काशीप्राप्तिस्तु मोक्षकृत् ॥ ६६ ॥ ससर्वतीर्थसुस्नातः ससर्वकृतुदीक्षितः ॥ सत्तत्सर्वदानस्तु काशीयेन निषेविता ॥ १६७ ॥ इति श्रीस्कंदे
महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्द्धे गृहस्थधर्माख्यानं नाम चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ६७ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ उपित्वै
वंगृहे विप्रो द्वितीयादाश्रमात्परम् ॥ वलीपलितसंयुक्तस्तृतीयाश्रममाविशेत् ॥ १ ॥ अपत्यापत्यमालोक्य ग्राम्याहारान्विसृज्य च ॥ पत्नीपुत्रेषु संत्यज्य
पत्न्यावावनमाविशेत् ॥ २ ॥ वसानश्चर्मचीराणिसाग्निमुन्यन्नवर्तनः ॥ जटीसायं प्रगे स्नायी श्मश्रुलो नखलो मभृत् ॥ ३ ॥ शाकमूलफलैर्वापि पंचयज्ञा ब्रह्मा
पयेत् ॥ अम्मूलफलभिक्षाभिरर्चयेद्भिक्षुकातिथीन् ॥ ४ ॥ अनादाता च दाता च दातः स्वाध्यायतत्परः ॥ वैतानिकं च जुहुयादग्निहोत्रं यथाविधि ॥ ५ ॥
मुन्यन्नैः स्वयमानीतैः पुरोडाशांश्च निर्वपेत् ॥ स्वयंकृतं चलवणं खादेत्स्नेहं फलोद्भवम् ॥ ६ ॥ वर्जयेच्छेलुशिग्रुकवकं पललं मधु ॥ मुन्यन्नमाश्विने मा
सित्यजेद्यत्पूर्वसंचितम् ॥ ७ ॥ ग्राम्याणि फलमूलानि फालजात्रं च संत्यजेत् ॥ दंतो लूखलको वा स्यादश्मकुट्टोऽथ वा भवेत् ॥ ८ ॥ सद्यः प्रक्षालको वा स्यादथ
वामाससंचयी ॥ त्रिषड्द्वादशमासान्नफलमूलादिसंग्रही ॥ ९ ॥ नक्ताश्येकांतराशीवाषष्ठकालाशनोऽपि वा ॥ चांद्रायणव्रती वा स्यात्पक्षभुग्वाथ मासभुक् ॥
॥ १० ॥ वैखानसमतस्थस्तु फलमूलाशनोऽपि वा ॥ तपसा शोषयेद्देहं पितृन् देवांश्च तर्पयेत् ॥ ११ ॥ अग्निमात्मनि चाधाय विचरेदनिकेतनः ॥ भिक्षयेत्प्राण
यात्रार्थं तापसान्वनवासिनः ॥ १२ ॥ ग्रामादानीय वा श्रीयदष्टौ ग्रासान्वसन्वने ॥ इत्थं वनाश्रमी विप्रो ब्रह्मलोके महीयते ॥ १३ ॥

शेलुकवकादीनां द्विजातिविषये पूर्वाध्याये निषेधे सत्यपि पुनर्निषेधः समप्रायश्चित्तविधानार्थः ॥ ७ ॥ फालजात्रमुत्सृष्टमपि फालकृष्टप्रदेशे जातं स्वामिनोऽपेक्षितमपि व्रीह्यादिसन्त्यजेन्नाद्यात् ॥ ८ ॥
सद्यः प्रक्षालकः एकाहमेव जीवनेोचितमात्रं संग्राहक इत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अशक्तं वैराग्यहनिं प्रत्याह ॥ अग्निमिति ॥ श्रौतमग्निं वैखानसशस्त्रविधानेन भस्मपानादिना स्वात्मनिसमारोप्या निकेतनो
लौकिकाग्निवद्ब्रह्मसूनुर्विचरेत् ॥ भिक्षयेदिति ॥ तापसान्वानप्रस्थान्तदभावेऽन्यान्वावनवासिनो गृहस्थान् द्विजान् ॥ १२ ॥ तदभावे ग्रामादानीय ग्राम्यस्यान्नस्याष्टौ ग्रासान् पर्णपुटेन शरावादिखण्डेन
वा पाणिनैव गृहीत्वा वानप्रस्थान् भुंजीत ॥ तथा च मनुः ॥ तापसेष्वेव विप्रेषु यात्रिकं भैक्ष्यमाहरेत् ॥ गृहवासिषु चान्येषु द्विजेषु वनवासिषु ॥ ग्रामादाहृत्य वा इनीयादष्टौ ग्रासान्वेव सन् ॥ प्रतिगृह्यपुटेनैव पाणि

नाशकलेनोति ॥ आश्रमधर्मानुष्ठानफलमाह ॥ इत्यामिति ॥ ब्रह्मलोकेतपोलोके ॥ १३ ॥ शक्तविरक्तप्रत्याह ॥ अतिवाह्येति ॥ इत्येवंप्रकारेण ॥ १४ ॥ आश्रमसमुच्चयपक्षमाश्रित्याह ॥ ऋणत्रयमिति ॥ ऋषिपितृदेवानामृणत्रयमसंशोध्य ॥ एतदेवविवृण्वृणत्रयमेवदर्शयति ॥ अनुत्पाद्येति ॥ अपिशब्दाद्वेदाननधीत्य ॥ तथाचमनुः ॥ अनधीत्यद्विजोवेदाननुत्पाद्यतथासुतान् ॥ अनिष्टाचैवज्ञेश्वमोक्षमिच्छन्ब्रजत्यधः ॥ एतदप्यसमंजसमेवब्रह्मचर्यादेवप्रव्रजेत् ॥ यदहरेवविरजेत्तदहरेवप्रव्रजेदित्यादिश्रुतिविरोधात् ॥ तथाचसुरेश्वरवार्तिकम् ॥ ब्रह्मचर्यादेवेत्यादिवाक्यानिशतशःश्रुतौ ॥ श्रूयतेतुक्रणवचोविरोधात्स्यादपस्मृतिरित्यादि ॥ अथवैतदुभयंस्मृतिवाक्यमविरक्तपरम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ अनग्निःलौकिकाग्निरहितः ॥ शास्त्रीयाग्नित्यागस्यपूर्वमुक्तत्वात् ॥ अनिकेतनोगृहशून्यः ॥ सिद्धयर्थमोक्षार्थमसहायःसहायशून्यः ॥ १७ ॥ यतिःसंन्यासी ॥ यमीतिपाठश्चित्यः ॥ प्रकृत्यन्तरंवा ॥ किंतुकालमेवस्वकर्माधीनमरणकालमेवप्रतीक्षेत ॥ निर्दिश्यतेइतिनिर्देशोभृतिस्तत्परि

अतिवाह्यायुषोभागंतृतीयमितिकानने ॥ आयुषस्तुतुरीयांशेत्यक्कासंगान्परिव्रजेत् ॥ १४ ॥ ऋणत्रयमसंशोध्यत्वनुत्पाद्यसुतानपि ॥ तथायज्ञाननिष्ठाचमोक्षमिच्छन्ब्रजत्यधः ॥ १५ ॥ मनागपिनभूतानांयस्मादुत्पद्यतेभयम् ॥ सर्वभूतानितस्येहप्रयच्छंत्यभयंसदा ॥ १६ ॥ एकएवचरेन्नित्यमनग्निरनिकेतनः ॥ सिद्धयर्थमसहायःस्याद्भाममन्नार्थमाश्रयेत् ॥ १७ ॥ जीवितंमरणंवाथनाभिकांक्षेत्कचिद्यतिः ॥ कालमेवप्रतीक्षेतनिर्देशंभृतकोयथा ॥ १८ ॥ सर्वत्रममताशून्यःसर्वत्रसमतायुतः ॥ वृक्षमूलनिकेतश्चमुमुक्षुरिहशस्यते ॥ १९ ॥ ध्यानंशौचंतथाभिक्षानित्यमेकांतशीलता ॥ यतेश्चत्वारिकर्माणिपंचमंनोपपद्यते ॥ २० ॥ वार्षिकांश्चतुरोमासान्विहरेन्नयतिःकचित् ॥ बीजांकुराणांजंतूनांहिंसातत्रयतोभवेत् ॥ २१ ॥ गच्छेत्परिहरन्जंतून्पिबेत्कंवलशोधितम् ॥ वाचंवदेदनुद्गानंकुध्येत्केनचित्कचित् ॥ २२ ॥ चरेदात्मसहायश्चनिरपेक्षोनिराश्रयः ॥ नित्यमध्यात्मनिरतोनीचकेशनखोवशी ॥ २३ ॥ कुसुंभवासादंडाढ्योभिक्षाशील्यातिवर्जितः ॥ अलाबुदारुमृद्रेणुपात्रंशस्तंनपंचमम् ॥ २४ ॥ नग्राह्यंतेजसंपात्रंभिक्षुकेणकदाचन ॥ वराटकेसंगृहीतेतत्रतत्रदिनेदिने ॥ २५ ॥ गोसहस्रवधंपापंश्रुतिरेषासनातनी ॥ हृदिसस्नेहभावेनचेद्भक्षेत्स्त्रियमेकदा ॥ २६ ॥ कोटिद्वयंब्रह्मकल्पंकुंभीपाकीनसंशयः ॥ एककालंचरेद्भैक्षंनकुर्यात्तत्रविस्तरम् ॥ २७ ॥

शोधनकालमिवभृतकःकर्मकारः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ कंजलम् ॥ २२ ॥ अध्यात्मरतोब्रह्मध्यानपरइत्यर्थः ॥ नीचकेशनखःअसंस्कृतकेशनखरइत्यर्थः ॥ २३ ॥ कुसुंभवासाःकुसुंभाक्तवासाः ॥ गैरिकाद्यक्तवस्त्रादेरुपलक्षणमेतत् ॥ ख्यातिवर्जितःश्रैष्ठ्याख्यापकः ॥ वेणुपात्रंवंशादिदलखंडनिर्मितम् ॥ २४ ॥ वराटकेकपर्दमात्रे ॥ २५ ॥ हृदिअन्तःकरणेस्नेहभावेनकामुकतया एकदापियोयतिःस्त्रियंभक्षेत्पश्येत्संन्यासीकोटिद्वयं ब्रह्मकल्पंकुंभीपाकंनरकविशेषपच्यतइतितथाविधस्तिष्ठतीतिशेषइत्युत्तरेणान्वयः ॥ सस्नेहभावेनकामसहितेनाभिप्रायेणेतिवा ॥ कोटिद्वयंब्रह्मकल्पमितिपाठेब्रह्मकल्पंब्रह्मकल्पभवंकोटिद्वयंयुगानामितिशेषः ॥ २६ ॥ एककालमिति ॥ एककालमेकवारंप्राणधारणार्थंभैक्षंचरेत् ॥ तत्रापि विस्तरंप्रचुरभिक्षाप्रसक्तिनकुर्यात् ॥ यतोबहुभक्षणेसक्तोयतिश्चरमधातुवृद्ध्याद्यादिविषयेष्वपिप्रसज्यतीत्यर्थः ॥ तथाचमनुः ॥ एककालंचरेद्भैक्षंप्रसज्येत्तुनविस्तरे ॥ भैक्षप्रसक्तोहियतिर्विषयेष्वपिप्रसज्यतीति ॥ अत्रत्वर्थपद्यमेवदृश्यते ॥ एतच्छुद्धीचकवहूदकादि

विषयम् ॥ एकवारं द्विवारं वा भुंजीत परहंसकः ॥ येन केन प्रकारेण ज्ञानाभ्यासो भवेत्सदेति वचनात् ॥ २७ ॥ विधूम इति ॥ विधूमे विगतपाकधूमे सन्नमुसले निवृत्तावहननकुट्टनदंडे भुक्तवज्जने गृहस्थपर्यं तेजने भुक्तवति वृत्तेशरावसं पाते भोजनोच्छिष्टशरावेत्युक्ते सर्वदा यतिभिक्षां चरेत् ॥ एतच्च दिनशेषमुहूर्तत्रयरूपसायाहोपलक्षणम् ॥ तदा हयाज्ञवल्क्यः ॥ अप्रसक्तश्चरेद्भिक्षायाद्देनाभिसंधित इति ॥ २८ ॥ २९ ॥ अनेकतंत्रेणानेकशास्त्रोक्ता विधानेनेत्यर्थः ॥ ३० ॥ निर्धक्ष्यति भस्मसात्करिष्यतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ दृष्टेत्यादि द्वितीयांतपदानां दृष्टामुक्तयेयत्नं कुर्वीत इत्यग्रिमेणान्वयः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ एवं पूर्वोक्तप्रकारेण नृणामनेकधा गतिः फलतो दृष्टेत्यर्थः ॥ गतीर्नृणामनेकधा इति पाठश्चेत्तर्हि ऋजुरेवार्थः ॥ दृष्टेति पदस्यावृत्तिः सर्वत्रान्वयार्था ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ प्रकृतमुपसंहरति ॥ आश्रमानिति ॥ ३७ ॥ असंयत इति ॥ आत्मा आत्मोपाधिर्देहद्रियादिसंघातः ॥ धीमद्भिर्विवेकिभिः ॥ संयतो वशीकृतः ॥ पदं कैवल्यम् ॥ अनामयं सर्वोपद्रवशून्यम् ॥ ३८ ॥ श्रुतीति ॥

विधूमे सन्नमुसले व्यंगारे भुक्तवज्जने ॥ वृत्तेशरावसं पाते भिक्षां नित्यं चरेद्यतिः ॥ २८ ॥ अल्पाहारो रहः स्थायी त्विन्द्रियार्थेष्वलोलुपः ॥ रागद्वेषविनिर्मुक्तो भिक्षुर्मोक्षाय कल्पते ॥ २९ ॥ आश्रमे तु यतिर्यस्य मुहूर्तमपि विश्रमेत् ॥ किंतस्यानेकतंत्रेण कृतकृत्यः स जायते ॥ ३० ॥ संचितं यद्गृहस्थेन पापमा मरणां तिकम् ॥ निर्धक्ष्यति हितत्सर्वमेकरात्रोपितो यतिः ॥ ३१ ॥ दृष्ट्वा जराभिभवनमसह्यं रोगपीडितम् ॥ देहत्यागं पुनर्गर्भं गर्भकृशं च दारुणम् ॥ ३२ ॥ नाना यो निनिवासं च वियोगं च प्रियैः सह ॥ अप्रियैः सह संयोगमधर्मादुःखसंभवम् ॥ ३३ ॥ पुनर्निरयसं वा संनानानरकयातनाः ॥ कर्मदोषसमुद्भूतानृणां गतिरने कधा ॥ ३४ ॥ देहेष्वनित्यतां दृष्ट्वा नित्यतां परमात्मनः ॥ कुर्वीत मुक्तयेयत्नं यत्र यत्राश्रमे रतः ॥ ३५ ॥ करपात्रीति विख्याता भिक्षापात्रविवर्जिता ॥ तेषां शतगुणं पुण्यं भवत्येव दिने दिने ॥ ३६ ॥ आश्रमांश्चतुरस्त्वेवं क्रमादासेव्यपंडितः ॥ निर्द्वंद्वस्त्यक्तसंगश्च ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ३७ ॥ असंयतः कुबुद्धी नामात्मा बंधाय कल्पते ॥ धीमद्भिः संयतः सोऽपि पदं दद्यादनामयम् ॥ ३८ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणं च विद्योपनिषदस्तथा ॥ श्लोकाः सूत्राणि भाष्याण्युपनिषद्वाङ्मयं क्वचित् ॥ ३९ ॥ वेदानुवचनं ज्ञात्वा ब्रह्मचर्यं तपो दमः ॥ श्रद्धोपवासः स्वातंत्र्यमात्मनो ज्ञानहेतवः ॥ ४० ॥ सहिसर्वैर्विजिज्ञास्य आत्मैवाश्रमव र्तिभिः ॥ श्रोतव्यस्त्वथ मंतव्यो द्रष्टव्यश्च प्रयत्नतः ॥ ४१ ॥ आत्मज्ञानेन मुक्तिः स्यात्तच्च योगादृतेन हि ॥ सच योगश्चिरं कालमभ्यासादेव सिध्यति ॥ ४२ ॥

श्रुतिस्मृत्यादीनि यानि स्वातंत्र्यं यथा स्यादात्मनो ज्ञानहेतवो वर्तन्ते तानि सर्वाणि ज्ञात्वा प्रसिद्धात्मा सर्वैराश्रमवर्तिभिर्विजिज्ञास्यो विचारणीय इति तृतीयेनान्वयः ॥ यज्ञा इति पाठे श्रुत्यादयो ज्ञानहेतवस्तै स्सर्वैर्विजिज्ञास्य इत्यर्थः ॥ तत्र विद्याउपासना ॥ वाङ्मयं वात्स्यायनादिप्रणीतं शास्त्रम् ॥ अपि वात्स्यायनादीनां ब्रह्मण्येव समन्वय इति वचनात् ॥ ३९ ॥ वेदानुवचनं वेदपाठः ॥ वेदांतवचनमिति पाठे उपनिषत्स्वेव कश्चिद्भाग विशेषः ॥ ४० ॥ विचारमेव श्रवणपरं सांगं दर्शयन्नुपलक्षणत्वेनोपनिषदं दर्शयति श्रोतव्य इत्यर्थेन ॥ अस्यायमर्थः ॥ आत्मा वा अरे द्रष्टव्यो दर्शनाहो दर्शनविषयमापादयितव्यः ॥ श्रोतव्यः पूर्वमाचार्यत आगतश्च ॥ पश्चान्मंतव्यस्तर्कतस्ततो निदिध्यासितव्यो निश्चयेन ध्यातव्य इति ॥ ४१ ॥ कलौ तत्त्वज्ञानसाधनानां योगादीनां दुःसंपाद्यत्वान्मुक्तये कसाधनस्याविमुक्ते देहत्याग

स्यास्येवाराणसीसमाश्रयणीयेतिवक्तुंज्ञानसाधनभूतान्योगान्दर्शयति आत्मज्ञानेनेत्यारभ्यैकेनजन्मनेत्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन ॥ ४२ ॥ व्यतिरेकमाह ॥ नारण्येति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ चिरंकालमभ्यासादिति विवृणोति अभियोगादिति त्रयेण ॥ अभियोगादध्यवसायात् ॥ सदाभ्यासात्सदानुष्ठानात् ॥ ब्रह्मणः आसमंतादभ्यासादिति वा ॥ पुनः पुनरनिर्वेदादवैराग्यादवैतृण्यादित्यर्थः ॥ ४५ ॥ आत्ममिथुनस्य परमात्मैक्यभावमापन्नस्य ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ जीवपरमात्मनोरैक्यमेव मुख्यो योगशब्दार्थ इति वक्तुं मुख्यो योग इति त्रयमाह ॥ संयोगस्त्विति ॥ तथा च कथयन्ति ॥ आत्मानमनसा संयुज्यत इति ॥ समायोगो मेलनं कुम्भक इत्यर्थः ॥ ४८ ॥ अर्थपंडितैरिति पाठे अर्थविषये विषयभोगविषये पंडितैरित्यर्थः ॥ तदर्थैरेव ज्ञानं मोक्षश्च स्यात् ॥ तथा च श्रुतिः ॥ कामोऽकार्षीत् कामः करोति कामः कर्ता कामः कारयितेत्यादिरित्याशङ्क्यातिमपक्षस्य तयोरसाधकत्वमाह विषयेत्यर्थेन ॥ ४९ ॥ पूर्वयोस्तत्साधकत्वमाह दुर्निवारत्येकेन ॥ दुर्निवारायामनोवृत्तिः सायावन्ननिवर्तते तावद्योगस्य जीवब्रह्मणोरैक्यलक्षणस्य नेदीयसीनिकटवर्तिनी अल्पापि किंवदन्तीवार्ता कुत इत्यन्वयः ॥ ५० ॥ मुख्ययोगशब्दार्थमाह ॥ वृत्तिहीनामिति ॥ क्षेत्रज्ञेशोधितत्वं पदार्थस्वरूपे परमात्मनि वृत्तिहीनमन एकीकृत्य तदात्मनैव प्र

नारण्यसंश्रयाद्योगोननानाग्रंथंचिंतनात् ॥ नदानैर्नव्रतैर्वापिनतपोभिर्नवामखैः ॥ ४३ ॥ नचपद्मासनाद्योगो नवाग्राणाग्रवीक्षणात् ॥ नशौचेन नमौनेन नमंत्राराधनैरपि ॥ ४४ ॥ अभियोगात्सदाभ्यासात्तत्रैवचविनिश्चयात् ॥ पुनः पुनरनिर्वेदात्सिध्येद्योगो न चान्यथा ॥ ४५ ॥ आत्मक्रीडस्य सततं सदात्ममिथुनस्य च ॥ आत्मन्येव सुतृप्तस्य योगसिद्धिर्न दूरतः ॥ ४६ ॥ अत्रात्मव्यतिरेकेण द्वितीयं योन पश्यति ॥ आत्मारामः संयोगी द्रो ब्रह्मी भूतो भवेदिह ॥ ४७ ॥ संयोगस्त्वात्ममनसो र्योग इत्युच्यते बुधैः ॥ प्राणापानसमायोगो योग इत्यपि कैश्चन ॥ ४८ ॥ विषयेन्द्रियसंयोगो योग इत्यप्यपंडितैः ॥ विषयासक्तचित्तानां ज्ञानं मोक्षश्च दूरतः ॥ ४९ ॥ दुर्निवारामनोवृत्तिर्यावत्साननिवर्तते ॥ किंवदंत्यपि योगस्य तावन्नेदीयसी कुतः ॥ ५० ॥ वृत्तिहीनमनः कृत्वा क्षेत्रज्ञे परमात्मनि ॥ एकीकृत्य विमुच्येत योगयुक्तः स उच्यते ॥ ५१ ॥ बहिर्मुखानि सर्वाणि कृत्वा खान्यंतराणि वै ॥ मनस्येवैन्द्रियग्रामं मनश्चात्मनियोजयेत् ॥ ५२ ॥ सर्वभावविनिर्मुक्तं क्षेत्रज्ञं ब्रह्मण्यसेत् ॥ एतद्व्यानं च योगश्च शेषो न्योग्रंथविस्तरः ॥ ५३ ॥ यन्नास्ति सर्वलोकेषु तदस्तीति विरुध्यते ॥ कथ्यमानं तदन्यस्य हृदये नावतिष्ठते ॥ ५४ ॥

विलाप्य यो विमुच्येत मुक्तो भवति संयोगयुक्तो मुख्ययोगयुक्त इत्यर्थः ॥ ५१ ॥ एतदेव विवृणोति बहिर्मुखानीति द्वाभ्याम् ॥ बहिर्मुखानीन्द्रियाणि चक्षुरादीनि बहिर्निद्रियाणीत्यर्थः ॥ अन्तराणि खानि बुद्धचहंकारचित्तान्यन्तरिन्द्रियाणि च मनस्येव कृत्वा विषयेभ्यः प्रत्याहृत्य तत इन्द्रियग्रामं बहिर्नन्तरिन्द्रियसमुदायं मनश्चात्मनियोजयेत् ॥ प्रत्यगात्मनि क्षेत्रज्ञे प्रविलापयेदित्यर्थः ॥ ५२ ॥ तं क्षेत्रज्ञं सर्वभावविनिर्मुक्तं साक्षित्वद्रष्टृत्वप्रत्यक्त्वादिसर्वविकाररहितं शुद्धं स्वपदार्थब्रह्मण्युद्धेत पदार्थं सजातीयविजातीयस्वगतभेदरहितं परमानन्दस्वरूपे न्यसेदेकीकुर्यादित्यर्थः ॥ उपसंहरति ॥ एतद्व्यानमिति ॥ ५३ ॥ ननु यद्येतादृशं ध्यानं योगश्च वर्तते तर्हि सर्वेषां चेतसि किमिति न भूयात्तत्राह ॥ यन्नास्तीति ॥ सर्वलोकेषु यत्प्रत्यग्ब्रह्मैक्यं नास्ति न स्फुरति तदस्तीति तत्त्वज्ञेन कथ्यमानं विरुध्यते मूर्खेषु अतस्तदन्यस्य प्राकृतस्य हृदये नावतिष्ठते नोल्लसतीत्यर्थः ॥ तथा चाहः प्राकृताः ॥ बाधितमर्थवैदोपि न बोधयति कंचन ॥ असंभाव्यं न वक्तव्यं प्रत्यक्षं दृश्यते यदि ॥ शिलातरति पानीयं गीतं गायति वानर इत्यादि ॥ ५४ ॥

एतदेवसदृष्टांतं स्पष्टयति ॥ स्वसंवेद्यमिति ॥ तत्प्रत्यग्रहस्वसंवेद्यं पुण्यकर्मादिना शुद्धांतः करणे योगाभ्यासेन योगिभिः स्वयमेव ज्ञेयम् ॥ तत्र दृष्टांतः ॥ कुमारीस्त्रीसुखं यथेति ॥ कुमारी यथा स्त्रीसुखं
भर्तृसंगजं स्त्रीभिः कथ्यमानमपि स्वसंवेद्यत्वाच्च जानाति तथा तत्स्वसंवेद्यं प्रत्यग्रहयोगिनैवेति जानाति ॥ अत्रापि दृष्टांतः ॥ जात्यंधो वर्तिकां दीपदशामिवेति ॥ वर्णिका मिति पाठे चित्रिका मिवेत्यर्थः ॥
॥ ५५ ॥ ननु योगाभ्यासवतोऽपि सर्वे तन्न जानन्तीति दृश्यते तत्राह ॥ नित्येति ॥ यदा कदाचिद्भ्यासवतानलभ्यत इति भावः ॥ तत्किमित्याकांक्षायामाह ॥ तत्सूक्ष्मत्वादिति ॥ तत्परं ब्रह्म एकं क्षणमपि
स्थिरतानेयाच्च गच्छेदित्यन्वयः ॥ तत्र हेतुरनिर्देश्यवागादिभिर्निर्देशुमशक्यम् ॥ वाङ्मनसयोरविषय इत्यर्थः ॥ तत्रापि हेतुः सूक्ष्मत्वादिति ॥ ५६ ॥ बहिरंतरंगभावेनास्थिरत्वे दृष्टांतद्वयमाह ॥
वाताहतमुदकं यथा यथाचित्तमिति च ॥ तस्मात्तस्य ब्रह्मणो विश्वसेत्तत्प्रतिविश्वासं न कुर्यादित्यर्थः ॥ ५७ ॥ किंचाचलस्यापि ब्रह्मणोऽस्थिरत्वं चित्ताधीनं यतो तश्चित्तस्य स्थैर्यार्थं वायुं स्थिरीकुर्यात्
तस्य च स्थिरीकरणार्थं षट् आसनादीन् यंगानि यस्य तं योगं समभ्यसेत् आवृत्त्या कुर्यादिति ॥ ५८ ॥ तान्येवांगानि दर्शयति ॥ आसनमिति ॥ ५९ ॥ आसनानीति ॥ यावंत्योजीव्यो न योजीवोत्पादनकारणा

स्वसंवेद्यं हितं ब्रह्म कुमारीस्त्रीसुखं यथा ॥ अयोगी नैव तद्वेत्ति जात्यंध इव वर्तिकां ॥ ५५ ॥ नित्याभ्यसनशीलस्य स्वसंवेद्यं हितं ब्रह्मेति ॥ तत्सूक्ष्मत्वादि निर्दे-
श्यं परं ब्रह्म सनातनम् ॥ ५६ ॥ क्षणमप्येकमुदकं यथानस्थिरतामियात् ॥ वाताहतं यथाचित्तं तस्मात्तस्य न विश्वसेत् ॥ ५७ ॥ अतोऽनिलं निरुंधीत चि-
त्तस्य स्थैर्यहेतवे ॥ मरुत्रिरोधनार्था यषडंगयोगमभ्यसेत् ॥ ५८ ॥ आसनं प्राणसंरोधः प्रत्याहारश्च धारणा ॥ ध्यानं समाधिरेतानि योगांगानि भवन्ति
षट् ॥ ५९ ॥ आसनानीह तावन्तियावंत्योजीव्यो न यः ॥ सिद्धासनमिदं प्रोक्तं योगिनो योगसिद्धिदम् ॥ ६० ॥ एतदभ्यसनान्नित्यं वर्ष्मदाढ्यं मवाप्नुयात् ॥
॥ ६१ ॥ दक्षिणं चरणं न्यस्य वामोरूपरि योगावित् ॥ याम्योरूपरि वामं च पद्मासनमिदं विदुः ॥ ६२ ॥ कराभ्यां धारयेत्पश्चादंगुष्ठौ दृढबन्धवित् ॥ भवेत्पद्मा-
सनादस्मादभ्यासादृढविग्रहः ॥ ६३ ॥

नितावंत्येवासनानि सिद्धासनस्य योनिघटितत्वाद्यावंत्योजीव्यो न यस्तावत्येव सिद्धासनानीत्यर्थः ॥ एतदेव विनिर्दिशति ॥ सिद्धासनमिति ॥ तथा चोक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ योनिद्वारकमंग्रिमूलघातं
कृत्वा दृढं विन्यसेन्मेढ्रे पादमथैकमेव हृदये धृत्वा समविग्रहम् ॥ स्थाणुः संयमितं द्विषोऽचलदृशा पश्येद्भुवोरंतरमेतन्मोक्षकपाटभेदजनकं सिद्धासनं प्रोच्यते ॥ मतांतरे तु मेढ्रादुपरिविन्यस्य वामगुल्फंतथोपरि ॥
गुल्फांतरं च निक्षिप्य सिद्धासनमिदं भवेत् ॥ पूर्वोक्तमेव मत्स्यासनम् ॥ एतत्सिद्धासनं प्रादुरन्येव ब्राह्मणं विदुः ॥ मुक्तासनं वदंत्यन्ये प्रादुर्गुह्यासनं परइति ॥ सिद्धासनं च पद्माख्यमिति पाठे पद्मासनमेव सिद्धासनम् ॥
तथा सत्यासनानीह तावन्तियावंत्योजीव्यो न य इत्यासना नामान्त्यमात्रमुक्तमिति ज्ञेयम् ॥ ६० ॥ सिद्धासनस्यावांतरफलमाह ॥ एतदिति ॥ ६१ ॥ पद्मासनस्वरूपमाह दक्षिणमिति द्वयेन ॥ याम्योरूपरि द-
क्षिणोरूपरि ॥ ६२ ॥ अस्य फलमाह ॥ भवेदिति ॥ दृढविग्रहो व्याधिरोहितदेहो भवेदित्यर्थः ॥ एतदप्युक्तं तस्यामेव ॥ वामोरूपरि दक्षिणं च चरणं संस्थाप्य वामं तथा दक्षोरूपरि पश्चिमेन विधिना धृत्वा कराभ्यां दृढम् ॥
अंगुष्ठौ हृदये निधाय चिबुकं नासाग्रमालोकयेदेतद्व्याधि विनाशनं च यमिनां पद्मासनं प्रोच्यते ॥ मतांतरे तु ॥ उत्तानौ चरणौ कृत्वा ऊरुसंस्थौ प्रयत्नतः ॥ ऊरुमध्ये तथोत्तानौ पाणी कृत्वा ततो दृशौ ॥ नासाग्रे विन्यसे

द्राजदंतमूलचजिह्वा ॥ उत्तम्यचिबुकं वक्षस्थुत्थाप्यपवनंशनैः ॥ इदं पद्मासनं प्रोक्तं योगिनां सर्वसिद्धिदम् ॥ दुर्लभं येन केनापि धीमता लभ्यते भुवि ॥ ६३ ॥ योगाभ्यासे आसने नियमाभावमाह ॥ अथवेति ॥
यस्मिन् स्वास्तिकादावितिसंबंधः ॥ आदिशब्देन वीरासनं कूर्मासनं कुक्कुटासनं धनुरासनं मत्स्यासनादीनि गृह्यन्ते ॥ एतेषामपिलक्षणानि तस्यामेवोक्तानि ॥ जानूवोरंतरे सम्यक् कृत्वा पादतले उभे ॥ ऋजुकायः
समासीनः स्वस्तिकं तत्प्रचक्षते ॥ सव्ये दक्षिणगुलफंतु सव्ये पाश्वर्धेनियोजयेत् ॥ दक्षिणे तु तथा सव्यं गोमुखं गोमुखं यथा ॥ एकपादं तथैकस्मिन् विन्यसेदूरुसंस्थितम् ॥ इतरस्मिन् तथा चोरुं वीरासनमितीरितम् ॥
गुदं निरुध्य गुल्फाभ्यां व्युत्क्रमेण समाहितः ॥ कूर्मासनं भवेदेतदित्योगविदो विदुः ॥ पद्मासनं तु संयोज्य जानूवोरंतरे करौ ॥ निवेश्य भूमौ संस्थाप्य व्योमस्थं कुक्कुटासनम् ॥ कुक्कुटासनबंधस्थो दोर्भ्यां संबध्यकं
धराम् ॥ भवेत्कूर्मवदुत्तानं तदुत्तानं कूर्मकम् ॥ पादां गुष्ठौ तु पाणिभ्यां गृहीत्वा श्रवणावधि ॥ धनुराकर्षणं कृत्वा धनुरासनमीरितम् ॥ वामोरुमूलार्पितदक्षजानुरंतर्बहिर्दक्षदोर्भ्याम् ॥ प्रगृह्यतिष्ठन् परिवर्तिताङ्गः
श्रीमत्सनाथो दितमासनं स्यादित्यादीनि ॥ ६४ ॥ निषेधमुखेन योगस्थानं निर्दिशति नतोयेति द्वयेन ॥ दंशो मक्षिकाकारस्ततः स्थूलः कीटविशेषः ॥ चैत्ये ग्रामस्थपूज्यवृक्षे ॥ महावृक्षाश्रयदेवकुल इत्यर्थः ॥

अथवा ह्यासने यस्मिन् सुखमस्योपजायते ॥ स्वस्तिकादौ तदध्यास्य योगं गुंजीत योगवित् ॥ ६४ ॥ नतोयवह्निसामीप्येन जीर्णारण्यगोष्ठयोः ॥ नदंशमश
काकीर्णेन चैत्येन च चत्वरे ॥ ६५ ॥ केशभस्म तुषाङ्गारकिकसादिप्रदूषिते ॥ नाभ्यसेत्पूतिगंधादौ न स्थानेन जनसंकुले ॥ ६६ ॥ सर्वबाधाविरहिते सर्वे
द्रियसुखावहे ॥ मनःप्रसादजनने स्रग्धूपामोदमोदिते ॥ ६७ ॥ नातिवृत्तः क्षुधातो न न विण्मूत्रप्रबाधितः ॥ नाध्वस्त्रो न चिंतातो योगं गुंजीत योगवित् ॥
॥ ६८ ॥ ऊरुस्थोत्तानचरणः सव्येन्यस्योत्तरं करम् ॥ उत्तानं किंचिदुन्नम्य वक्रं विष्टभ्य चोरसा ॥ ६९ ॥ निमीलिताक्षः सत्त्वस्थो दंतैर्दतान्नसंस्पृशेत् ॥
तालुस्थाचलजिह्वश्च संवृतास्यः सुनिश्चलः ॥ ७० ॥ सन्नियम्येन्द्रियग्रामं नातिनीचोच्छ्रितासनः ॥ मध्यमंचोत्तमंचाथ प्राणायाममुपक्रमेत् ॥ ७१ ॥
चलेऽनिले च लं सर्वानिश्चले तत्र निश्चलम् ॥ स्थाणुत्वमाप्नुयाद्योगी ततोऽनिलं निरुध्नात् ॥ ७२ ॥ यावद्देहे स्थितः प्राणोजीवितं तावदुच्यते ॥ निर्गते
तत्र मरणं ततः प्राणं निरुधयेत् ॥ ७३ ॥ यावद्ब्रह्मो मरुद्देहे यावच्चेतो निराश्रयम् ॥ यावद्दृष्टिर्भुवोर्मध्ये तावत्कालं भयंकृतः ॥ ७४ ॥ कालसाध्वसतो ब्रह्मा प्राणा
यामंसदाचरेत् ॥ योगिनः सिद्धिमापन्नाः सम्यक् प्राणनियंत्रणात् ॥ ७५ ॥

चत्वे प्राङ्गणे ॥ ६९ ॥ कीकसमास्थि आदिपदेन शोणितादीनि गृह्यन्ते ॥ ६६ ॥ निषेधमुखेनोक्ता विधिमुखेनाप्याह सर्वेत्येकेन ॥ ६७ ॥ किंविशिष्टो योगं कुर्यादिति पृच्छायां योगिनं निर्दिशति ॥
नातिवृत्त इति ॥ ६८ ॥ आसनस्थानाधिकारिणो निरूप्य एवंभूतः सन् प्राणायामं कुर्यादित्याह ऊरुस्थेति त्रयेण ॥ ऊरुस्थोत्तानौ चरणौ यस्य सः ॥ सव्ये ऊराविति शेषः ॥ उत्तानमूर्ध्वीकृताङ्गुलम् उत्तानं
किंचिदुन्नम्येति वा ॥ विष्टभ्य संयोज्य ॥ ६९ ॥ निमीलिते मुद्रिते अक्षिणीयेन सः ॥ तालुस्था कुक्कुटा अचलजिह्वा यस्य सः ॥ ७० ॥ मध्यमंचोत्तमंचेति चकारा ल्लघुंच ॥ तदुक्तं मार्कंडेयपुराणे ॥
लघुर्द्वादशमात्रस्तु द्विगुणः स तु मध्यमः ॥ त्रिगुणाभिस्तु मात्राभिरुत्तरीय उदाहृत इति ॥ अत्राप्यग्रे वक्ष्यति ॥ ७१ ॥ चल इति ॥ अनिले चले चले सति सर्वशरीरं चंचलं भवति ॥ तत्र तस्मिन्निश्चले नि
श्चलं भवति ॥ ततो वायुनिरोधाद्योगी स्थिरतां प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ७२ ॥ यावद्देह इति ॥ प्राणो वायुः ॥ तत्र तस्मिन् प्राणे ॥ ७३ ॥ यावदिति ॥ मरुत्पवनः ॥ निराश्रयं बाह्यविषयाकारशून्यम् ॥ ७४ ॥
अत्र शिष्टाचारं प्रमाणयति ॥ कालेति ॥ साध्वसतो भयात् ॥ ब्रह्माचतुराननः ॥ उक्तंच ॥ ब्रह्माद्योपि त्रिदशाः पवनाभ्यासयोगतः ॥ तेन सिद्धिं गतास्ते च तस्मात्पवनमभ्यसेदिति ॥ योगिन उद्दालकवीर

हव्यभुशुंडप्रभृतयःसनकादयोवा ॥ ७५ ॥ मध्यममिति यदुक्तं तद्वर्णयति ॥ मंदइति ॥ लघ्वक्षराह्णस्वाक्षराः ॥ ततः पूर्वात् ॥ ७६ ॥ स्वेदमिति ॥ क्रमशो यथासंख्यम् ॥ असौत्रिविधः प्राणा यामः ॥ तदुक्तम् ॥ कनीयसि भवेत्स्वेदः कपो भवति मध्यमे ॥ उत्तिष्ठत्युत्तमप्राणवधे पञ्चासने दृढइति ॥ प्रथमतो यैः प्राणायामैर्यस्वेदादयोजायंते तेरेव शनैस्तेषां जयः कर्तव्य इत्याह प्रथमेनेति पाद त्रयेण ॥ ७७ ॥ अथानंतरं सिद्धः प्राणो योगिनः क्रमात्सन्निरुद्धो निश्चलो भवति अथानंतरं योगिनाक्रमेण सेव्यमानः सिद्धः प्राणो यत्रासौ योगी गंतुमिच्छति तं तत्र नयते प्रापयत्येवेत्यर्थः ॥ ७८ ॥ अयं च प्राणसंरोधः शनैः शनैरनुष्ठेयो नातिद्रागित्याह ॥ हठादिति ॥ निःसरेन्निरगच्छेत् ॥ निःसरन्नितिकचित् ॥ ७९ ॥ तत्तस्मादसौ प्राणः प्रत्याययितव्यो लालयितव्यः क्रमेण संरोध्य इति यावत् ॥ उपलक्षणीकृत्य अरण्यहस्तिवदिति दृष्टान्तं विवृणोति ॥ वन्यइति ॥ गजारिः सिंहः ॥ ८० ॥ मृदुतायां सत्यां यद्भवति तदाह ॥ करोतीति ॥ शास्तायं ताहस्तिपक इत्यर्थः ॥ तस्य निर्देशं शास्त्रनिर्देशं तदाज्ञामित्यर्थः ॥ तं निर्देशं शास्तरं वा ॥ परिलंबयेदाक्रमयेत् ॥ दार्ष्टिकमाह ॥ तथेति ॥ ८१ ॥ वायोः प्राणनामनिर्वक्ति ॥ षडिति ॥ हंसो वायुर्वहिः प्रयाणं कुरुते अतएव सव्यापसव्य मार्गेण हठापि गलनाडीभ्यां बहिः प्रयाणाद्भवनात् प्राण उच्यते कथ्यते ॥ शरीराद्बहिः प्रयाणावधिं दर्शयन् हंसं विशिनष्टि ॥ षट्त्रिंशदंगुलः षड्भिरधिकास्त्रिंशदंगुलाः शरीराद्बहिर्गम्य प्रदेशाय स्यसः ॥ तत्रे

मंदोद्वादशमात्रस्तु मात्रालघ्वक्षरामता ॥ मध्यमो द्विगुणः पूर्वादुत्तमस्त्रिगुणस्ततः ॥ ७६ ॥ स्वेदं कं पां विषादं च जनयेत्क्रमशस्त्वसौ ॥ प्रथमेन जयेत्स्वेदं द्वितीयेन तु वेपथुम् ॥ ७७ ॥ विषादं हितृतीयेन सिद्धः प्राणो योगिनः ॥ भवेत्क्रमात्सन्निरुद्धः सिद्धः प्राणो योगिना ॥ क्रमेण सेव्यमानो सौ नयते यत्र चेच्छति ॥ ७८ ॥ हठात्निरुद्धप्राणो यं रोमकूपेषु निःसरेत् ॥ देहं विदारयत्येष कुष्ठादिजनयत्यपि ॥ ७९ ॥ तत्प्रत्याययितव्यो सौ क्रमेण अरण्यहस्तिवत् ॥ वन्यो गजो गजारिर्वाक्रमेण मृदुतामियात् ॥ ८० ॥ करोति शास्त्रनिर्देशं न च तं परिलंबयेत् ॥ तथा प्राणो हृदि स्थो यं योगिनाक्रमयोगतः ॥ गृहीतः सेव्यमानस्तु विश्रंभमुपगच्छति ॥ ८१ ॥ षट्त्रिंशदंगुलो हंसः प्रयाणं कुरुते बहिः ॥ सव्यापसव्यमार्गेण प्रयाणात् प्राण उच्यते ॥ ८२ ॥ शुद्धिमेति यदा सर्वनाडी चक्रमनाकुलम् ॥ तदैव जायते योगीक्षमः प्राणनिरोधने ॥ ८३ ॥

चक्रपूरककुंभकानां प्रत्येकं द्वादशांगुलपर्यंतं बहिर्व्यापनात् षट्त्रिंशदंगुलत्वं प्राणस्य ज्ञातव्यम् ॥ तदुक्तं वासिष्ठे ॥ द्वादशांगुलपर्यंतं बाह्यमाक्रमणं ततः ॥ प्राणानामंगसंस्पर्शोयः स पूरक उच्यते ॥ द्वादशांगुलपर्यंतं नासाग्रसमसंमुखे ॥ व्योम्नि नित्यमपानस्य तं विदुः कुंभकं बुधाः ॥ यत्तदंतर्मुखत्वं स्यादपानस्योदयं विना ॥ तं बाह्ये च कं विद्याच्चिंत्यमानं विमुक्तिदमिति ॥ ८२ ॥ अधिकारार्थं भूतशुद्धिं सूचयति ॥ शुद्धिमेतीति ॥ सायथा ॥ वामनासापुटे यमिति वायुबीजं धृत्प्रवर्णं ध्यात्वा यं बीजोत्थवायुना समस्तं शरीरं यं बीजस्यैव षोडशवारजपेन प्रपूर्यते नैव वायुना समस्तं शरीरं संशोध्य दक्षिणनासापुटे नयं बीजस्यैव द्वात्रिंशद्वारजपेन बहिर्व्यापयेत् ॥ ततो दक्षिणनासापुटे निलीनमारुतं रमिति वद्विबीजं रक्तवर्णं विचिंत्य दक्षिणनासापुटे न रमित्यस्यैव द्विबीजस्य षोडशवारजपेन वायुं पूरयित्वा रं बीजोत्थवद्विना समस्तं शरीरं द्वात्रिंशद्वारजपेन वामनासापुटे न भस्मना सह बहिर्व्यापयेत् ॥ ततो वामनासापुटे यमिति शुक्लवर्णं चंद्रबीजं संस्मृत्य वमित्यस्य षोडशवारजपेन बीजरूपं चंद्रं ललाटचंद्रं नयेत् ॥ तस्मात् ललाटचंद्राद्वामित्यस्य चतुःषष्टिवारजपेन कुंभकयोगेनामृतवृष्टिमकारादिक्षकारांतमयीमुत्पाद्यते नामृतेन समस्तं शरीरं पुनरुत्पन्नं विचिंत्य तेनैवांभसा संश्राव्य लमिति पृथ्वीबीजेन पीतवर्णेन समस्तं शरीरं दृढं चिंतयेदिति ॥ ८३ ॥

प्राणायामं दर्शयति ॥ दृढेति ॥ चंद्रेण चंद्रदैवतेनेदं राख्येन मार्गेण पूरयेत् पूरकार्ख्यं प्राणायामं कुर्यात् ॥ रेचयेत् रेचकार्ख्यं प्राणायामं कुर्यात् ॥ सूर्येण सूर्यदैवतेन पिंगलाख्येन मार्गेण प्राणायामो रेचक पूरकार्ख्यद्विविधो यमनंतरोक्त उच्यते कथ्यते ॥ वामायाम इति पाठेशो भन प्राणायाम इत्यर्थः ॥ ८४ ॥ कुंभकार्ख्यं प्राणायाममाह ॥ स्रवदिति ॥ योगीन्द्रः प्राणायामेन कुंभकार्ख्येन तत्क्षणात् सुखं प्राप्नोति ॥ किं कुर्वन् ॥ स्रवतीनां पीयूषधाराणामो घं चित्तयन् ॥ कथं भूतम् ॥ चंद्रसमन्वितं चंद्रेण वद्रीजेन वा उकारेण लकारेण वा संयुक्तम् ॥ वामायामेनेति क्वचित्पाठः ॥ ८५ ॥ पूर्वरेचकसूरककुंभक्रमेण प्राणायामा उक्ताः ॥ इदानीं पूरककुंभकरेचकक्रमेण मार्गवैपरीत्येनैव तानाहरविणेत्येति श्लोकेन ॥ ८६ ॥ ध्येयं दर्शयन् ध्यानमेतन्निविधप्राणायामस्य च फलं दर्शयति ॥ ज्वलदिति ॥ प्रदीप्तवद्विरागि स दशसुष्मगुं सूर्याधिष्ठानं श्रीविश्वेश्वरं श्रीनारायणं वा ॥ हृदि दिश्याण्यसुव्योमं वायुरग्निजलमही ॥ सूर्यश्चंद्रस्तपश्चैव स्थानान्येकादशैव ते ॥ ध्येयः सदा सवितुर्मंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसि जातन सान्निविष्टः ॥ केयूरान्मकरकुंडलवान्किरीटीहारी हरिणमयवपुर्धृतशंखचक्र इति वचनात् ॥ हृदि स्थे सूर्यमंडले शीलयांश्च तयन् योगीन्द्रो नेनानंतरोक्तेन यम्यंत इति याभ्याः प्राणास्तेषां वामायामेनेत्यर्थः ॥ शर्मभागवत्तानंदभागवदेतित्यर्थः ॥ ८७ ॥ इत्थमिति ॥ इत्थं भूतशुद्धिपूर्वकं पूर्वोक्तप्रकारेण मासत्रयं व्याप्याभ्यासो यस्मिंस्तस्मादुभयायामसेवनात् दृढासनो यथाशक्तीत्यादिनोक्तद्विविधप्राणायामसे

दृढासनो यथाशक्ति प्राणं चंद्रेण पूरयेत् ॥ रेचयेदथ सूर्येण प्राणायामो यमुच्यते ॥ ८४ ॥ स्रवत्पीयूषधारौ घंध्यायंश्चंद्रसमन्वितम् ॥ प्राणायामेन योगीन्द्रः सुखमाप्नोति तत्क्षणात् ॥ ८५ ॥ रविणा प्राणमाकृष्य पूरयेदौर्दरीदरीम् ॥ कुंभयित्वाशनैः पश्चाद्योगी चंद्रेण रेचयेत् ॥ ८६ ॥ ज्वलज्ज्वलनपुंजाभंशीलयन्नुष्मगुंहदि ॥ अनेन याभ्यायामेन योगीन्द्रः शर्मभागभवेत् ॥ ८७ ॥ इत्थं मासत्रयाभ्यासादुभयायामसेवनात् ॥ शुद्धनाडी गणो योगी सिद्धप्राणोभिधीयते ॥ ८८ ॥ यथेष्टं धारणं वायोरनलस्य प्रदीपनम् ॥ नादाभिव्यक्तिरोग्यं भवेन्नाडी विशोधनात् ॥ ८९ ॥ प्राणो देहगतो वायुरायामस्तन्निबन्धनम् ॥ एकश्वासमयी मात्रा प्राणायामो निरुच्यते ॥ ९० ॥ प्राणायामेऽधमे चर्मः कपो भवति मध्यमे ॥ उत्तिष्ठेदुत्तमे देहो बद्धपद्मासनो मुहुः ॥ ९१ ॥ प्राणायामे देहोषान्प्रत्याहारेण पातकम् ॥ मनो धैर्यधारणया ध्यानेनेश्वरदर्शनम् ॥ ९२ ॥ समाधिना लभेन्मोक्षं त्यक्त्वा धर्मशुभाशुभम् ॥ आसनेन वपुर्दाह्यं षडंगमिति कीर्तितम् ॥ ९३ ॥ प्राणायामद्विषट्केन प्रत्याहार उदाहृतः ॥ प्रत्याहारैर्द्वादशभिर्धारणापरि कीर्तिता ॥ ९४ ॥

वनाच्छुद्धनाडी समूहो योगी सिद्धप्राणो वशीकृतवायुरभिधीयते कथ्यते इत्यर्थः ॥ सिद्धनाडीति क्वचित् ॥ तत्रापि स एवार्थः ॥ ८८ ॥ नाडी विशोधनस्य फलमाह ॥ यथेष्टमिति ॥ नाडीनां विशोधनाद्वायुयथेष्टं धारणं स्वेच्छया धारणम् अनलस्य जाठरस्य प्रदीपनं नादाभिव्यक्तिरधारचक्रस्थायाः पराख्यायाः वाचःश्रवणम् ॥ तथा च श्रुतिः चत्वारिंशदपरिमिता पदानि त्यादिः ॥ आरोग्यं रोगाभावश्च भवेदित्यर्थः ॥ पाठांतरे डल्योरेकत्वमित्युच्येयम् ॥ ८९ ॥ प्रकारान्तरेण प्राणायामनामनिर्वक्ति ॥ प्राण इति ॥ तन्निबन्धनं प्राणघटितं प्राणनियंत्रणं वा ॥ तदेवाह ॥ एकश्वासमयी मात्रा इति ॥ मात्रा ह्रस्वाक्षरोच्चार्यमाणः कालः ॥ ९० ॥ प्राणायाम इति ॥ उत्तिष्ठेदुत्तमं परित्यज्यांतरिक्षं गच्छेदित्यर्थः ॥ तथा चोक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ कनीयसि भवेत्स्वेदः कपो भवति मध्यमे ॥ उत्तिष्ठत्युत्तमे प्राणरोधे पद्मासने दृढ इति ॥ ९१ ॥ फलसहितं षडंगं दर्शयति प्राणायामैरिति द्वयेन ॥ ९२ ॥ धर्मशुभाशुभम् ॥ धर्मेत्यधर्मस्योपलक्षणम् ॥ धर्माधर्मपुण्यपापेशु भाशुभेतज्जन्यशुभाशुभादृष्टेत्यक्त्वैत्यर्थः ॥ कर्मेति पाठे स्पष्ट एवार्थः ॥ षडंगमिति जातावेकवचनम् ॥ ९३ ॥ प्रत्याहारादीनां पारिभाषिकीः संज्ञा दर्शयति प्राणायामेति द्वाभ्याम् ॥ द्विषट्केन द्वादशभिः ॥ प्रत्याहारैर्द्वादशभिश्च

तुश्चत्वारिंशदधिकशतप्राणायामैरित्यर्थः ॥ ९४ ॥ ईश्वरसंगत्यैब्रह्माप्त्यैद्वादशधारणमष्टाविंशत्यधिकसप्तशतोत्तरसहस्रप्राणायामायस्मिंस्तद्विधानं भवेत् ॥ ध्यानद्वादशकेन षट्त्रिंशदधिकसप्तशतोत्तरविंशतिसहस्रेण प्राणायामात्मकेन ॥ ९५ ॥ षडंगयोगप्राप्यं दर्शयति ॥ समाधेरिति ॥ ज्योतिःस्फुरद्रूपं ब्रह्म अनन्तं मृत्युरहितं देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यं वा ॥ स्वप्रकाशकं स्वयमेव भासमानम् ॥ अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति श्रुतेः ॥ पुरुषार्थतामाह ॥ तस्मिन्निति ॥ क्रियाकाण्डं तत्प्रतिपाद्यं कर्म ॥ यातायातं यातं स्वर्गादिगमनमायातं मनुष्यादावागमनम् ॥ यद्वा यातं मरणं आयातं जन्मतश्च निवर्तते ॥ ९६ ॥ पवनेति ॥ पवने प्राणवायौ व्योम ब्रह्मरन्ध्रं संप्राप्ते सति घंटादीनां प्रकृष्टवाद्यानां महान् ध्वनिरुत्पद्यते ततो ध्वनेरनन्तरमदूरतो निकट एव सिद्धिर्योगफलमित्यर्थः ॥ ९७ ॥ प्राणायामेनेति ॥ युक्तेन यथावदनुष्ठितेन ॥ अयुक्ताभ्यासयोगेनासम्यगनुष्ठितेनाप्रोष्ठितेन प्रयोगेण व्युत्क्रमाभ्यासेन योगेन वेति वा ॥ तदुक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ प्राणायामेन युक्तेन सर्वपापपरिक्षयः ॥ अयुक्ताभ्यासयोगेन सर्वरोगसमुद्भव इति ॥ ९८ ॥ उक्तं विवृणोति ॥ हिक्वेति ॥ हिक्का उत्काशिका ॥ व्यतिक्रमादयुक्ताभ्यासात् ॥ ९९ ॥ तर्हि कीदृशं योगमभ्यस्यन्सिध्यति तमाह ॥ युक्तं युक्तमिति ॥ युक्तं युक्तं परिमितं परिमितमित्यर्थः ॥ वध्नीयात्स्थिरीकुर्यात्कुंभयेदित्यर्थः ॥ तथा च हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ पादत्रयं यथाश्लोकमेव ॥ एवं सिद्धिं मवाप्नुयादिति ॥ १०० ॥ प्रत्याहारादीनां पारिभाषिकीः संज्ञाः

भवेदीश्वरसंगत्यै ध्यानं द्वादशधारणम् ॥ ध्यानद्वादशकेनैव समाधिरभिधीयते ॥ ९५ ॥ समाधेः परतो ज्योतिरनन्तं स्वप्रकाशकम् ॥ तस्मिन् दृष्टे क्रियाकाण्डं यातायातं निवर्तते ॥ ९६ ॥ पवने व्योम संप्राप्ते ध्वनिरुत्पद्यते महान् ॥ घंटादीनां प्रवाद्यानां ततः सिद्धिरदूरतः ॥ ९७ ॥ प्राणायामेन युक्तेन सर्वव्याधिक्षयो भवेत् ॥ अयुक्ताभ्यासयोगेन सर्वव्याधिसमुद्भवः ॥ ९८ ॥ हिक्का श्वासश्चकासश्च शिरःकर्णाक्षिवेदनाः ॥ भवंति विविधा दोषाः पवनस्य व्यतिक्रमात् ॥ ९९ ॥ युक्तं युक्तं त्यजेद्वायुं युक्तं युक्तं च पूरयेत् ॥ युक्तं युक्तं च वध्नीयादित्थं सिध्यति योगवित् ॥ १०० ॥ इंद्रियाणां हि चरतां विषयेषु यदृच्छया ॥ यत्प्रत्याहरणं युक्त्या प्रत्याहारः स उच्यते ॥ १ ॥ प्रत्याहरति यः स्वानि कूर्मो गानीव सर्वतः ॥ प्रत्याहृतिविधानेन सस्याद्विगतकल्मषः ॥ २ ॥ नाभिदेशे वसेद्भानुस्तालुदेशे च चंद्रमाः ॥ वर्षत्यधो मुखं श्चंद्रो ग्रसेदूर्ध्वं मुखो रविः ॥ ३ ॥ करणं तच्च कर्तव्यं येन सा प्राप्यते सुधा ॥ ऊर्ध्वनाभिरधस्तालुर्ध्वं भानुरधः शशी ॥ करणं विपरीतारुख्यमभ्यासादेव जायते ॥ ४ ॥ काकचंचुवदास्येन शीतलं शीतलं पिबेत् ॥ प्राणं प्राणविधानज्ञो योगी भवति निर्जरः ॥ ५ ॥

प्रदर्शयित्वा इदानीं सान्वयाः संज्ञां दर्शयति ॥ इंद्रियाणामिति ॥ प्रत्याहरणं व्यावर्तनं नयनम् ॥ युक्त्या विषयदोषदर्शनेन ॥ १ ॥ प्रत्याहारस्य फलमाह ॥ प्रत्याहरतीति ॥ प्रत्याहृतिविधानेन विषयेषु दोषाद्यनुसन्धानेन ॥ २ ॥ महामुद्रादीनां दशमुद्राणां मध्ये विपरीतारुख्यां करणीमुद्रां वक्तुं प्रस्तावयति ॥ नाभीति तदुक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ महामुद्रामहाबन्धो महावेधश्च खेचरी ॥ उद्द्वीयानं मूलबन्धो बन्धो जालंधराभिधः ॥ करणीविपरीतारुखावत्रोली शक्तिचालनम् ॥ एतद्धिमुद्रादशकं जरामरणवर्जितमिति ॥ वर्षति सुधामिति शेषः ॥ एवं ग्रसेदित्यत्रापि ॥ तदुक्तं तस्यामेव ॥ यत्किञ्चित्स्रवते चन्द्रादमृतां दिव्यरूपिच ॥ तत्सर्वं ग्रसते सूर्यस्तेन तस्य विनाशितेति ॥ ३ ॥ तद्योगशास्त्रे प्रसिद्धं करणं विपरीतारुख्यम् ॥ तदुक्तं तस्यामेव ॥ तत्रास्तिकरणं दिव्यं सूर्यस्य मुखबन्धनम् ॥ गुरुपदेशतो ज्ञेयं तु शास्त्रस्य कोटिभिरिति ॥ यथावत्स्थितस्य नाभ्यादेव विपरीत्येनावस्थानं विपरीतारुख्यं करणमित्यर्थः ॥ एतदपि तस्यामुक्तम् ॥ पादद्वयं यथाश्लोकमेव ॥ करणीविपरीतारुखा गुरुवाक्येन लभ्यत इति ॥ ४ ॥ विपरीतारुख्यं तत्करणविशेषमेव तत्फलसाहितं दर्शयति काकेत्यारभ्यासेनेत्यतः प्राक्तेन ग्रन्थेन ॥ काकचंचुवदास्येन काकत्रोटितुल्येन मुखेन ॥ शीतलं शीतलमत्यन्तशीतलमित्यर्थः ॥ प्राणविधानज्ञः

प्राणायामानुष्ठानज्ञानवात् ॥ ९ ॥ धयन्पिबन् ॥ लिहन्नितिकचित् ॥ ६ ॥ ७ ॥ संपीडयेति ॥ राजदीप्तिमत् ॥ अंतर्विलंजिह्वायामूलभागस्थंछिद्रम् ॥ ८ ॥ अमृतेति ॥ अणिमादिगुणानामुदयो
यस्मात्तद्वैतस्तथा ॥ अणिमादिगुणोदयंयथास्यादितिक्रियाविशेषणं ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ धारणायाः पारिभाषिकलक्षणांतरमाह हृदयइत्येकेन ॥ १२ ॥ तामेवधारणां दर्शयति
हरितालेतिपंचभिः ॥ सलकारांपृथ्वीबीजेनलकारेणसाहिताम् ॥ सर्वेधसम्ब्रह्मदैवताम् ॥ १३ ॥ कण्ठइति ॥ अम्बुतत्त्वंजलपदार्थम् ॥ वकारोबीजंयस्यतत्तथाअंबुजयेज्जलतत्त्वविलक्षणमात्मानंभा
वयेदेवमपि ॥ यद्वा जलादिष्वप्रतिहतगतित्वंक्लेदाद्यभावंचाप्नुयादित्यर्थः ॥ १४ ॥ तालुस्थमिति ॥ इंद्रगोपाभंवर्षर्तौहृदयमानरक्तवर्णकीटविशेषाभम् ॥ रेफेणसंयुतंवह्निबीजेनसाहितम् ॥ १५ ॥ १६ ॥

रसनांतालुविवरेनिधायोर्ध्वमुखोऽमृतम् ॥ धयन्निर्जरांगच्छेदापण्मासान्नसंशयः ॥ ६ ॥ ऊर्ध्वजिह्वःस्थिरोभूत्वासोमपानंकरोति यः ॥ मासाधेननसं
देहोमृत्युंजयतियोगवित् ॥ ७ ॥ संपीड्यरसनाग्रेणराजदंतर्विलंभहत् ॥ ध्यात्वासुधामयींदेवींषण्मासेनकविर्भवेत् ॥ ८ ॥ अमृतापूर्णदेहस्ययोगिनो
द्वित्रिवत्सरात् ॥ ऊर्ध्वप्रवर्ततेरेतोह्यणिमादिगुणोदयम् ॥ ९ ॥ नित्यंसोमकलापूर्णशरीरंयस्ययोगिनः ॥ तक्षकेणापिदष्टस्यविपंतस्यनसर्पति ॥ ११० ॥
आसनेनसमायुक्तःप्राणायामेनसंयुतः ॥ प्रत्याहारेणसंपन्नोधारणामथचाभ्यसेत् ॥ ११ ॥ हृदयेपंचभूतानांधारणांयःपृथक्पृथक् ॥ मनसोनिश्चलत्वे
नधारणासाभिधीयते ॥ १२ ॥ हरितालनिभांभूमिसलकारांसर्वेधसम् ॥ चतुष्कोणांहृदिध्यायेदेषास्यात्क्षितिधारणा ॥ १३ ॥ कंठेऽंबुतत्त्वमर्धेदु
निभंविष्णुसमन्वितम् ॥ वकारबीजंकुंदाभंध्यायन्बुजयेदिति ॥ १४ ॥ तालुस्थमिंद्रगोपाभंत्रिकोणंरेफसंयुतम् ॥ रुद्रेणाधिष्ठितंतेजोध्यात्वावाह्निंजये
दिति ॥ १५ ॥ वायुतत्त्वंभ्रुवोर्मध्येवृत्तमंजनसन्निभम् ॥ यंबीजमीशदैवत्यंध्यायन्वायुंजयेदिति ॥ १६ ॥ आकाशंचमरीचिवारिसदृशंयद्ब्रह्मरंध्रस्थितं
यन्नाथेनसदाशिवेनसाहितंशांतंहकाराक्षरम् ॥ प्राणंतत्रविनीयपंचघटिकंचिंतान्वितंधारयेदेषामोक्षकपाटपाटनपटुःप्रोक्तानभोधारणा ॥ १७ ॥
स्तंभनीप्लावनीचैवदहनीभ्रामणीतथा ॥ शमनीचभवंत्येताभूतानांपंचधारणाः ॥ १८ ॥ ध्यैचिंतायांस्मृतोधातुश्चिंतातत्त्वेसुनिश्चला ॥ एतद्वचान
मिहप्रोक्तंसगुणंनिर्गुणंद्विधा ॥ १९ ॥

आकाशंचेति ॥ एषानभोधारणाप्रोक्तेत्यन्वयः ॥ कासेत्याकांक्षायामाह ॥ आकाशंयद्वर्ततेतत्रप्राणंविनीयविशेषेणनीत्वाधारयेदिति ॥ यत्कीदृशम् ॥ मरीचिवारिसदृशंसूर्यसदृशंसदाशिवेनेश्वरेण
साहितंशान्तंनिरुपद्रवंबीजत्वेनहकारमक्षरंयत्रतत्तथा ॥ तत्राकाशतत्त्वेपंचघटिकंकालंयथास्यादभिव्याप्योतिवा ॥ यद्वा पंचघटिकंपंचात्मकंचिंतान्वितमनःसाहितम् ॥ चिंतान्वितमितिपाठेआत्मानुसं
न्धानसाहितमित्यर्थः ॥ कीदृशीधारणा ॥ मोक्षकपाटपाटनपटुःमोक्षद्वारेपिहितंयत्कपाटंतस्यपाटनमुद्धाटनंतत्रपटुर्दक्षा ॥ १७ ॥ उक्तानांधारणानांनानाविशेषानाह स्तंभनीत्येकेन ॥ १८ ॥
ध्यानस्वरूपमाह ॥ ध्याइति ॥ ध्यैधातुश्चिंतायांस्मृतः कथितः ॥ तथाचपठन्तिध्यैचिंतायामिति ॥ चिंतातत्त्वेपदार्थेसुनिश्चलाएकाग्रतारूपा ॥ एतद्वचानमपिरूपारूपभेदेनसमंत्रामन्त्रभेदेनवाद्विविध

मित्याह एतद्विधानमिति सार्धेन ॥ १९ ॥ वर्णभेदेन रूपभेदेन ॥ केवलरूपादिरहितम् ॥ १२० ॥ ध्यानमुद्रामाहांतश्चेतइति ॥ सुखासनं शरीरस्य समत्वं चावस्थाप्य चेत्तं ज्ञानीयते चक्षुश्च बहिः क्रियते इति यदेवाऽतिसिद्धिदा ध्यानमुद्वेत्यर्थः ॥ २१ ॥ ध्यानफलमाह नाश्वमेधेन तत्पुण्यं न च वैराजमुयतः ॥ तथा चोक्तम् ॥ सर्वपापप्रसक्तोऽपि ध्यायन्निमिषमच्युतम् ॥ यतिस्तपस्वी भवति पंक्तिपावनपावनइति ॥ २२ ॥ ध्यानसमाधयोर्विभागमाह ॥ शब्दादीनां चेति ॥ तन्मात्रासूक्ष्मावस्था ॥ अतः परं तन्मात्रोपलब्धेः परम् ॥ २३ ॥ धारणा ध्यानसमाधीनां कालकृतविभागमप्याह ॥ धारणेति ॥ पंचनाडयः पंचदशलघूनि अवच्छेदककालो यस्य साधारणा पंचनाडिका ॥ नवतश्चेत्यनेन कम् ॥ षष्टिर्नाडयोऽवच्छेदककालो यस्मिंस्तद्विधानं तथा ॥ इह योगमार्गेशास्त्रे वा ॥ २४ ॥ एवं प्रसंगागतं कालकृतं धारणादीनां विभागमभिधाय स्यात्समाधिरतः परमित्यत्रोक्तं समाधिं दर्शयति जलसैधवयोरिति त्रिभिः ॥ सिंधौ भवः सैधवो लवणखंडः ॥ जलसैधवयोर्यथा योगतो मे लनात्साम्यमैक्यं भवति तथात्ममनसो रैक्यं साम्यं बहिर्विषयं परित्यज्यात्मन्येवल्लघ्नं सन्मनस्तिष्ठतीति यत्तत्समाधिरिह भण्यते ॥ अथवाऽत्मा परोमनो मनोऽपाधिर्जीवस्तयो रैक्यमिति ॥ २५ ॥ यदेति ॥ मानसं मनः ॥ समरसत्वमेकरसं परमानंदत्वमर्थाद्यो

सगुणं वर्णभेदेन निर्गुणं केवलं मतम् ॥ समं त्रंसगुणं विद्धि निर्गुणं त्रयवर्जितम् ॥ १२० ॥ अंतश्चेतो बहिश्चक्षुरवस्थाप्य सुखासनम् ॥ समत्वं च शरीरस्य ध्यानमुद्रातिसिद्धिदा ॥ २१ ॥ नाश्वमेधेन तत्पुण्यं न च वैराजमुयतः ॥ यत्पुण्यमेकध्यानेन लभेद्योगी स्थिरासनः ॥ २२ ॥ शब्दादीनां च तन्मात्राया वत्कर्णादिषु स्थिता ॥ तावदेव स्मृतं ध्यानं स्यात्समाधिरतः परम् ॥ २३ ॥ धारणा पंचनाडीका ध्यानं स्यात् षष्टिनाडिकम् ॥ दिनद्राशकेन स्यात्समाधिरिह भण्यते ॥ २४ ॥ जलसैधवयोः साम्यं यथा भवति योगतः ॥ तथात्ममनसो रैक्यं समाधिरिह भण्यते ॥ २५ ॥ यदा संक्षीयते प्राणो मानसं च प्रलीयते ॥ तदा समरसत्वं यत्समाधिरिहोच्यते ॥ २६ ॥ यत्समत्वं द्वयोरत्र जीवात्मपरमात्मनोः ॥ स नष्टसर्वसंकल्पः समाधिरभिधीयते ॥ २७ ॥ नात्मानं न परं वेत्ति न शीतं नोष्णमेव च ॥ समाधियुक्तो योगीन्द्रो न सुखं न सुखेतरत् ॥ २८ ॥ काल्यते नैव कालेन लिप्यते नैव कर्मणा ॥ भिद्यते न च शस्त्रास्त्रैर्योगी युक्तः समाधिना ॥ २९ ॥ युक्ताहारविहारश्च युक्तचेष्टेऽहिकर्मसु ॥ युक्तनिद्रावबोधश्च योगी तत्त्वं प्रपश्यति ॥ १३० ॥ तत्त्वं विज्ञानमानंदं ब्रह्म ब्रह्मविदो विदुः ॥ हेतुदृष्टांतरहितं वाङ्मनोभ्यामगोचरम् ॥ ३१ ॥

गिनः ॥ रसो वैसः ॥ रसः ह्येवायं लब्ध्वा नंदी भवतीति श्रुतेः ॥ २६ ॥ तत्र प्रथमं श्लोकेन सत्त्वाधनयोस्तत्त्वं पदार्थयोरैक्यमुक्तं द्वितीयेन निषेधमुखेन तृतीयेन विधिमुखेनेति द्रष्टव्यम् ॥ २७ ॥ समाधिफलमाह नात्मानमिति द्वाभ्याम् ॥ आत्मानं स्वदेहम् ॥ सुखं विषयजम् ॥ सुखेतरदुःखम् ॥ २८ ॥ काल्यते नीयते चाल्यत इत्यर्थः ॥ कं पतइति पाठे कालेन हेतुना न कं पते भीतो न भवतीत्यर्थः ॥ २९ ॥ योगिनो भोजनविहारीदिनियमं दर्शयन् योगफलं दर्शयति युक्ताहारेत्येकेन ॥ युक्तशब्दोऽत्र परिमितवाची ॥ तदुक्तं भगवता ॥ युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु ॥ युक्तस्वप्नावबोधस्य योगो भवति दुःखहेति ॥ १३० ॥ तत्त्वशब्दार्थमाह ॥ तत्त्वमिति ॥ विज्ञानं विशिष्टज्ञानं स्वप्रकाशं चैतन्यमित्यर्थः ॥ प्रपंचितमिति शेषः ॥ प्रपंचितमेतद्बालबोधिनीटीकायामस्माभिः ॥ आनंदं सुखं ब्रह्म ब्रह्मदेशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यं हेतुकारणं दृष्टांतो निदर्शनं तद्विहितम् ॥ वाङ्मनोभ्यामगोचरं तयो रविषयम् एतादृशं वस्तु तत्त्वं तत्त्वशब्दाच्च ब्रह्म ब्रह्मविदो विदुः रित्यर्थः ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्म ॥ यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सहेत्यादि

श्रुतेः ॥ उभयोरपि दृष्टोत्तरं वनयोस्तत्त्वदर्शिभिरिति स्मृतेश्च ॥ ३१ ॥ तत्रेति ॥ निरातं केनिर्भये ॥ ३२ ॥ यथेति ॥ तत्र ब्रह्मणि ॥ ३३ ॥ अनसंजातपानीयैः न संजातपानीयं येषु विभूत्यादिषु तैर्द्रव्यैः शरीरमर्दनं विदध्यात् ॥ नकारश्रवणमार्षम् ॥ यद्वा न संजातानि असंजातानि नासंजातानि अनसंजातानि प्राणायामश्रमोत्पन्नानीत्यर्थः ॥ यानि पानीयानि तैरंगमर्दनं विदध्यादिति ॥ श्रमसंजातपानीयैरिति क्वचित् ॥ कदुष्णमीषदुष्णम् ॥ यद्वा कदुष्णं कुत्सितोष्णमत्युष्णमत्यल्पमुष्णमित्यर्थः ॥ क्षीरभोजीपायसभोजीदुग्धभोजीति वा ॥ ३४ ॥ योगिमात्रस्य लक्षणमाह ॥ ब्रह्मचारीति ॥ अष्टविधमैथुनपरित्यागी ॥ तदुक्तम् ॥ दर्शनं स्पर्शनं केलिः प्रेक्षणं गुह्यभाषणम् ॥ संकल्पो ध्यवसायश्च क्रियानिर्वृत्तिरेव च ॥ एतन्मैथुनमष्टांगं प्रवदंति मनीषिणः ॥ विपरीतं ब्रह्मचर्यमेतदेवात्र कीर्तितमिति ॥ विमत्सरीपरगुणासहिष्णुत्वहीनः ॥ ३५ ॥ सिद्धिभाजो योगिनः स्वरूपमाह ॥ महामुद्रामिति ॥ एतासां पंचानां लक्षणं स्वयमेवानंतरं वक्ष्यति ॥ महामुद्रां खेचरीमुद्राम् ॥ ३६ ॥ तत्र महामुद्राया लक्षणमाह ॥

तत्र योगी निरालंबे निरातं के निरामये ॥ षडंगयोगविधिना परे ब्रह्मणिलीयते ॥ ३२ ॥ यथा घृते घृतं क्षितं घृतमेव हितं द्रवेत् ॥ क्षीरे क्षीरं तथा योगी तत्र तन्मयतां व्रजेत् ॥ ३३ ॥ अनसंजातपानीयैर्विदध्यादंगमर्दनम् ॥ त्यजेत् कदुष्णं लवणं क्षीरभोजी सदा भवेत् ॥ ३४ ॥ ब्रह्मचारी जितक्रोधो जितलोभो विमत्सरः ॥ अब्दमित्थं सदाभ्यासात्स योगीति निगद्यते ॥ ३५ ॥ महामुद्रां न भोमुद्रामुद्धीयानं जलंधरम् ॥ मूलबंधंतु यो वेत्ति स योगी योगसिद्धिभाक् ॥ ३६ ॥ शोधनं नाडीजालस्य घटनं चंद्रमूर्ययोः ॥ रसानां शोषणं सम्यग् महामुद्राभिधीयते ॥ ३७ ॥ योनिं वामांघ्रिणाऽऽपीड्य कृत्वा वक्षस्थले हनुम् ॥ हस्ताभ्यां प्रसृतं पादंधारयेद्दक्षिणं चिरम् ॥ ३८ ॥ प्राणेन कुक्षिमापूर्य चिरं संरेचयेच्छनैः ॥ एषा प्रोक्ता महामुद्रा महावौवविनाशिनी ॥ ३९ ॥ चंद्रांगेतु समभ्यस्य सूर्यांगे पुनरभ्यसेत् ॥ यावत्तुल्या भवेत् संख्याततो मुद्रां विसर्जयेत् ॥ १४० ॥ नहि पथ्यमपथ्यं वारसाः सर्वेपि नीरसाः ॥ अपि घोरं विषं पीतं पीयूषमिव जीर्यति ॥ ४१ ॥ क्षयकुष्ठगुदावर्तगुल्माजीर्णपुरोगमाः ॥ तस्य दोषाः क्षयं यांति महामुद्रां च योभ्यसेत् ॥ ४२ ॥

शोधनमिति ॥ नाडीजालस्य पूरककुंभकरेचकैः शोधनम् ॥ घटनं योजनम् ॥ प्राणापानाभ्यां सह ॥ रसानां विकारहेतूनाम् ॥ ३७ ॥ लक्षणांतरमाह योनिमिति द्वाभ्याम् ॥ वामांघ्रिणा वामपादेन योनिं शिश्मपापीड्य घृत्वा वक्षस्थले हृदये हनुं चिबुकं कृत्वा हस्ताभ्यां प्रसृतं प्रसारितं दक्षिणं पादं चिरंधारयेत् ॥ ३८ ॥ प्राणेन वायुना कुक्षिमुद्रमापूर्य पश्चाच्छनैः संरेचयेदित्येव श्रौतमाह महामुद्रा प्रोक्ता ॥ कथं भूता ॥ सर्वपापप्रणाशिनी ॥ ३९ ॥ मुद्रायास्त्यागावधिमाह ॥ चंद्रांगमिति ॥ एवं प्रथमतश्चंद्रांगेऽङ्गुलीयां समभ्यस्य पश्चात्सूर्यांगेऽङ्गुलीयां पुनरभ्यसेत् ॥ यावत्संख्यामात्रा तुल्या ॥ यस्य प्राणस्य यावती मात्रा संख्या विहिता भवेत् तावती वा स्यात् ॥ पूरककुंभकरेचकाणां तुल्या मात्रा संख्या यावत्स्यात् तावत्पर्यंतमित्यर्थः ॥ ततो मुद्रां विसर्जयेत्येव जेतुं ॥ १४० ॥ महामुद्राभ्यासस्य फलमाह नहीति द्वाभ्याम् ॥ एतां मुद्राभ्यसतः पथ्यमपथ्यं वानास्ति ॥ यार्त्तिकचिद्रुज्येत तत्सर्वपथ्यमित्यर्थः ॥ विकारहेतवो ये रसास्ते सर्वेपि नीरसा इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ क्षयेति ॥ गुदावर्तोऽर्शः ॥ तदुक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥

पादमूलेनवामेनयोर्निसंपीडयदक्षिणम् ॥ पादंप्रसारितंकृत्वाकराभ्यांपूरयेन्मुखम् ॥ कैटरंध्रंसमारोप्यधारयेद्वायुमूर्ध्वतः ॥ यथादण्डहतःसर्पोदण्डाकारःप्रजायते ॥ ऋज्वीभूतातथाशक्तिःकुण्डलीसहस्राभवेत् ॥ तथासौमरणावस्थांहरतेद्विपुटाश्रयाम् ॥ नहिपथ्यमपथ्यवारसाःसर्वेपिनीरसाः ॥ अपिभुक्तंविषंघोरंपीयूषमिवजीर्यते ॥ चन्द्रांगेतुसमभ्यस्यसूर्यांगेतुसमभ्यसेत् ॥ क्षयःकुष्ठोगुदावर्तोगुल्माजीर्णपुरोगमाः ॥ तस्यदोषाःक्षयंयान्तिमहामुद्रांतुयोभ्यसेत् ॥ कथितेयंमहामुद्राजगामृत्युविनाशिनी ॥ गोपनीयाप्रयत्नेननदेयायस्यकस्यचिदिति ॥ ४२ ॥ नभोमुद्रायाःस्वरूपमाह ॥ कपालेति ॥ कपालकुहरेकपालस्याभ्यन्तरेछिद्रेविपरीतगाविपर्यस्ताविपरीतंगतासतीप्रविष्टाजिह्वादृष्टिश्रुबोरन्तर्गतायदातदाखेचरीमुद्राभवति ॥ तथाचोक्तंहठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ कपालकुहरेत्यादियथाश्लोकमेव ॥ ४३ ॥ एतन्मुद्राज्ञानस्यफलमाह ॥ नपीडयतइति ॥ एतदपिस्फुटंतस्यामेव ॥ पीडयतेनेत्यादियथाश्लोकमेव ॥ ४४ ॥ नभोमुद्रायाएवखेचरीनामनिर्वक्ति ॥ चित्तंचरतीति ॥ एतदपितस्यामेवोक्तम् ॥ चित्तमित्यादियथाश्लोकमेव ॥ तेनस्मृतेतिविशेषः ॥ ४५ ॥ परंपराखेचरीमुद्रायामरणाभावहेतुतामाह ॥ यावद्विंदुरिति ॥ विंदुश्चरमोधातुः ॥ ४६ ॥ उड्डीयानंबंधंयत्कुमादौतन्नामनिर्वक्ति ॥ उड्डीनामिति ॥ महाखगोमहाप्राणः ॥ महत्त्वदैर्घ्याधारकत्वम् ॥ ४७ ॥ तत्रउड्डीयानंबंधमेवाह ॥ जठरइति ॥ पश्चिमतानंहस्ताग्रभ्यांमध्येधृत्वाप्रसारितस्यपादद्वयस्यमध्यंयथाभवतितथाजठरेनाभेरूर्ध्वचधारयेदित्य

कपालकुहरेजिह्वाप्रविष्टाविपरीतगा ॥ भुवोरन्तर्गतादृष्टिर्मुद्राभवतिखेचरी ॥ ४३ ॥ नपीडयतेशरौघेणनचलिष्येतकर्मणा ॥ बाध्यतेनसकालेनयोमुद्रावेत्तिखेचरीम् ॥ ४४ ॥ चित्तंचरतिखेयस्माजिह्वाचरतिखेगता ॥ तेनैषाखेचरीनाममुद्रासिद्धैर्निषेविता ॥ ४५ ॥ यावद्विंदुःस्थितोदेहेतावन्मृत्युभयंकुतः ॥ यावद्वान्नभोमुद्रातावद्विंदुर्नगच्छति ॥ ४६ ॥ उड्डीनंकुरुतेयस्मादहोरात्रंमहाखगः ॥ उड्डीयानंततःप्रोक्तंतत्रबंधोविधीयते ॥ ४७ ॥ जठरेपश्चिमतानंनाभेरूर्ध्वचधारयेत् ॥ उड्डीयानोह्ययंबंधोमृत्योरपिभयंत्यजेत् ॥ ४८ ॥ बध्नातिहिशिराजालमधोगामिनभोजलम् ॥ एषजालंधरोबंधःकंठेदुःखौघनाशनः ॥ ४९ ॥ जालंधरेकृतेबंधेकंठसंकोचलक्षणे ॥ नपीयूषंपतत्यग्नौनचवायुःप्रधावति ॥ १५० ॥ पार्ष्णिभागेनसंपीडययोनिमाकुंचयेद्ब्रुदम् ॥ अपानमूर्ध्वमाकृष्यमूलबंधोविधीयते ॥ ५१ ॥ अपानप्राणयोरैक्येक्षयोमूत्रपुरीषयोः ॥ युवाभवतिवृद्धोपिसततंमूलबंधनात् ॥ ५२ ॥

देषउड्डीयानबंधः ॥ अस्माद्विद्वान्मृत्योरपिभयंत्यजेत् ॥ तदेतदुक्तंहठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ बद्धेयेनसुषुम्नायांप्राणस्तूड्डीयतेयतः ॥ तस्मादुड्डीयनाख्योययोगिभिःसमुदाहृतः ॥ उड्डीनंकुरुतेयस्माद्विश्रांतंमहाखगः ॥ उड्डीयानंतदेवस्यात्तत्रबंधोविधीयते ॥ उदरेपश्चिमतानंनाभेरूर्ध्वचधारयेत् ॥ उड्डीयानोह्ययंबंधोमृत्युमातंगकेसरीति ॥ ४८ ॥ निर्वचनपूर्वकंजालंधरबंधमाह ॥ बध्नातीति ॥ बध्नातिधारयति ॥ शिराजालंनडीसमूहम् ॥ नभोजलंशरीरांतर्गतच्छिद्रजलम् ॥ ४९ ॥ अस्यबंधस्यफलांतरमाह ॥ जालंधरइति ॥ कंठसंकोचलक्षणेकंठमाकुंचयेद्ब्रुदमिच्छया ॥ बंधोजालंधराख्योयममृताख्योपकारकः ॥ बध्नातिहिशिराजालमधोगामिनभोजले ॥ तबोजालंधरोबंधःकंठेदुःखौघनाशनः ॥ जालंधरेकृतेबंधेकंठसंकोचलक्षणे ॥ नपीयूषंपतत्यग्नौनचवायुःप्रकुप्यतीति ॥ १५० ॥ मूलबंधस्वरूपमाह ॥ पार्ष्णिभागेनेति ॥ पार्ष्णिभागेनपादमूलभागेन ॥ आकुंचयेत्संकोचयेत् ॥ ५१ ॥ अस्यबंधस्यफलमाहापानेति ॥ सततंसर्वदामूलबंधनाद्धेतोरपानप्राणयोरैक्यादापोभवतीत्यर्थः ॥ अपानप्राणयोरैक्येइतिकचित् ॥ तदेतदुक्तंहठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ पार्ष्णिभागेनसंपीडययोनिमाकुंचयेद्ब्रुदम् ॥ अपानमूर्ध्वमाकृष्यमूलबंधोयमुच्यते ॥ अधोगतमपानंनैवूर्ध्वगंकुरुतेहठात् ॥ आकुंचनेनतंप्रादुर्भूतबंधंतुयोगिनः ॥ गुदंपार्ष्ण्यानुसं

पीडचवायुमाकुंचयेद्भलात् ॥ वारंवारं तथा चोर्ध्वं समायातिसमोरणः ॥ प्राणापानौ नादविदू मूलबंधेन चैकताम् ॥ गत्वा योगस्य संसिद्धिं गच्छतो नात्र संशयः ॥ अपानप्राणयोरैक्यं क्षयो मृत्रपुरीषयोः ॥ युवाभव
ति बुद्धोपसततमूलबंधनादिति ॥ ५२ ॥ नन्वात्मनः कूटस्थत्वादिकाराभावाद्योगेन किं क्रियते तत्राह ॥ प्राणापानेति ॥ प्राणापानवशस्तदायत्तस्तदुपाधिरित्यर्थः ॥ वामदक्षिणमार्गेण इडापिंगलानाडी
द्वयेन ॥ अतएव चंचलः सन् स्थितिं न लभेन्न भजेत् ॥ अयमेव वा पाठः ॥ ५३ ॥ सहृष्टांत्माह ॥ गुणबद्ध इति ॥ गुणेन रज्ज्वा गुणकार्यया वारज्ज्वा बद्ध इत्यर्थः ॥ गुणैः सत्त्वरजस्तमोभिस्तत्कार्यैर्वा कार्य
कारणसंघातैः ॥ ५४ ॥ अतो योगविजीवस्य निश्चलतयाऽवस्थानार्थं प्राणापानयोरैक्यं करोतीत्याह ॥ अपान इति ॥ ५५ ॥ हकारेणेति ॥ हकारेणाकाशबीजेन बहिर्गच्छतीति ॥ यद्वा हकारेण पुरुष
बीजेन सकारेण प्रकृतिबीजेन पुनर्विशेत् ॥ पुं प्रकृत्यात्मकौ हं साविति शारदातिलकवचनात् ॥ अतो हेतोर्हं स हं सेति मंत्रं जीवः सर्वदा जपति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ हंस हं सेति सदायः सर्वदेहेषु व्याप्तो वर्तते यथा ह्यग्निः
काष्ठेषु तिलेषु तैलमिव विदित्वानमृत्युमेतीति ॥ लैंगे च ब्रह्मणो वचनम् ॥ एवं व्याहृत्य विश्वात्मा स्वरूपमकरोत्तदा ॥ वाराहमहमप्याशु हंसत्वं प्राप्तवान् सुराः ॥ तदा प्रभृति मामाहुर्हंसो हंसो विराडिति ॥ हंस हं से

प्राणापानवशो जीव ऊर्ध्वाधः परिधावति ॥ वामदक्षिणमार्गेण चंचलो न स्थितिं लभेत् ॥ ५३ ॥ गुणबद्धो यथापक्षी गतोप्याकृष्यते पुनः ॥ गुणैर्बद्धस्तथा जी
वः प्राणायामेन कृष्यते ॥ ५४ ॥ अपानः कर्षति प्राणं प्राणोपानं च कर्षति ॥ ऊर्ध्वाधः संस्थिता वेतौ संयोजयति योगवित् ॥ ५५ ॥ हकारेण बहिर्यातिसका
रेण विशेत् पुनः ॥ हंस हं सेत्यतो मंत्रं जीवो जपति सर्वदा ॥ ५६ ॥ षट्शतानि दिवारात्रौ सहस्राण्येकविंशतिः ॥ एतत्संख्यान्वितं मंत्रं जीवो जपति सर्वदा ॥
॥ ५७ ॥ अजपानामगायत्री योगिनां मोक्षदायिनी ॥ अस्याः संकल्पमात्रेण नरः पापैः प्रमुच्यते ॥ ५८ ॥ अंतरायामवंती हयोगिनो योगहानिदाः ॥
श्रूयते दूरगावार्ता दूरस्थं दृश्यते पुरः ॥ ५९ ॥ योजनानां शतं यातुं शक्तिः स्यान्निमिषार्धतः ॥ अचिंतितानि शास्त्राणि कंठपाठी भवन्ति हि ॥ १६० ॥ धारणाश
क्तिरत्युग्रामहा भारोलघुर्भवेत् ॥ क्षणं कृशः क्षणं स्थूलः क्षणमल्पः क्षणमहान् ॥ ६१ ॥ परकायं प्रविशति तिरश्चांवेत्ति भाषितम् ॥ दिव्यगंधतनौ धत्ते दिव्यां
वार्णां प्रवक्ति च ॥ ६२ ॥ प्रार्थ्यते दिव्यकन्याभिर्दिव्यंधारयते वपुः ॥ इत्यादयोऽन्तरायाः स्युर्योगसंसिद्धिसूचकाः ॥ ६३ ॥

तियो ब्रूयान्मां हंसः स भविष्यतीति ॥ भागवते च ॥ हंसस्वरूप्यवदच्युतमात्मयोगमिति ॥ अस्य मंत्रस्य चक्रप्यादयः श्रुता वेवोक्ताः ॥ तथा हि ॥ अस्य हंसस्य ऋषिरव्यक्तं छंदः परमहंसो देवता भवतीति ॥ ५६ ॥
रात्रिदिनमध्ये कियद्द्वारं जपतीति पृच्छायामाह ॥ षट्शतानीति ॥ सर्वदा दिवारात्रौ षट्शतान्येकविंशतिसहस्राणि च या संख्या भवति एतत्संख्यान्वितं षट्शताधिकैकविंशतिसहस्रसंख्यान्वितं मंत्रं हं
स हं सेति स्वरूपं जीवो जपतीत्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ षट्संख्या होरात्रयोरेकविंशतिसहस्राणि षट्शताधिकानि भवन्तीति ॥ अस्यायमर्थः ॥ मन्त्रजपसंख्यामाह ॥ षट्संख्या षष्टिघटिकात्मको हि
दिवसः षोढाभिन्नः षट्संख्यातस्मिन् संवत्सरा होरात्राणां प्रतिघटिकं गणनया संख्या षट्संख्या घटिका दशके त्रिसहस्रं षट्शताधिकं भवतीत्यर्थः ॥ किं बहुना अहोरात्रयोः अहनिरात्रौ च एकविंशतिसहस्राणि ष
ट्शतान्यधिकानि स्पष्टम् ॥ अतो न श्रुतिविरोधः ॥ ५७ ॥ अस्य मन्त्रस्य नाम कथयति ॥ अजपेति ॥ ५८ ॥ योगं युंजतो योगिनो विघ्नरूपाः सिद्धय आयांति ता उपेक्ष्य ब्रह्मण्येव मनो धेयमित्याहांतराया
इत्यारभ्य यत्प्राप्येत्यतः प्राक्तनेन ग्रन्थेन ॥ अन्तरायानेव संक्षेपतो दर्शयति ॥ श्रूयत इति चतुर्थिः ॥ पुरोऽग्रतः ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ तिरश्चां पश्वादीनाम् ॥ ६२ ॥ दिव्यकन्याभिरप्सरोभिः ॥ ६३ ॥

क्षिप्यतेक्षोभ्यते ॥ अस्ययोगिनः ॥ इहभोगभूमौ ॥ तद्ब्रह्म ॥ तदेवमुमुक्षुभिः पद्यतेज्ञायतइतिपदम् ॥ ६४ ॥ तदेवपदंदर्शयन्योगफलमुपसंहरति ॥ यत्प्राप्येति ॥ ६५ ॥ ६६ ॥
 ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ दयावार्धिः कृपासमुद्रः ॥ ६९ ॥ १७० ॥ काश्यामिति ॥ सदासर्वदा ॥ इहसंसारे ॥ सइतिपृथक्पदंवा ॥ अंतिमकालीनइत्यर्थः ॥ समोव्यावर्त्यमाह ॥ मुच्यतेनेहेति ॥
 ॥ ७१ ॥ ननुयोगेनान्तेतनुंत्यजेत् ॥ योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः ॥ शुचौदेशेप्रतिष्ठाप्यस्थिरमासनमात्मनइत्यादिवचनाद्योगादेवकैवल्यंमन्यंतेतत्कथंकाश्यादेहत्यागमात्रेणमुक्तिरित्याशंकायांतुष्यतुदुर्जन

यद्येभिरंतरायैर्नक्षिप्यतेऽस्येहमानसम् ॥ तदग्रेतत्समाप्नोतिपदंब्रह्मादिदुर्लभम् ॥ ६४ ॥ यत्प्राप्यननिवर्तेतयत्प्राप्यनचशोचति ॥ तल्लभ्यतेषडंगेनयो
 गेनकलशोद्भव ॥ ६५ ॥ एकेनजन्मनायोगः कथमित्थंप्रसिध्यति ॥ ऋतेचयोगसंसिद्धेः कथंमुक्तिरिहाप्यते ॥ ६६ ॥ उभेएवहिनिर्वाणवर्त्मनीकिलकुं
 भज ॥ किंवाकाश्यांतनुत्यागः किंवायोगोयमीदृशः ॥ ६७ ॥ चंचलेंद्रियवृत्तित्वात्कलिकल्मषजृम्भणात् ॥ अल्पायुषांतथानृणांक्रेहयोगमहोदयः ॥ ६८ ॥
 अतएवहिजंतूनामहोदयपदप्रदः ॥ सदैवसदयावार्धिः काश्यांविश्वेश्वरःस्थितः ॥ ६९ ॥ काश्यांसुखेनकैवल्यंयथालभ्येतजंतुभिः ॥ योगयुक्तयाद्युपायै
 श्वनतथान्यत्रकुत्रचित् ॥ १७० ॥ काश्यांस्वदेहसंयोगः सम्यग्योगउदाहृतः ॥ मुच्यतेनेहयोगेनक्षिप्रमन्येनकेनचित् ॥ ७१ ॥ विश्वेश्वरोविशालाक्षी
 द्युनदीकालभैरवः ॥ श्रीमान्दुर्द्धिर्दंडपाणिः षडंगोयोगएषवै ॥ ७२ ॥ एतत्षडंगंयोगोनिर्वाणवर्त्मनीकिलकुंभज ॥ संप्राप्ययोगनिद्रांसदीर्घाममृतमश्नुते
 ॥ ७३ ॥ ओंकारः कृत्तिवासाश्चकेदारश्चत्रिविष्टपः ॥ वीरेश्वरोथविश्वेशः षडंगोयमिहापरः ॥ ७४ ॥ पादोदकासिसंभेदज्ञानोदमणिकर्णिकाः ॥ षडंगोयं
 महायोगोब्रह्मधर्महृदावपि ॥ ७५ ॥ षडंगसेवनादस्माद्वाराणस्यानरोत्तम ॥ नजातुजायतेजंतुर्जननीजठरेपुनः ॥ ७६ ॥ गंगास्नानंमहामुद्रामहा
 पातकनाशनी ॥ एतन्मुद्राकृताभ्यासोप्यमृतत्वमवाप्नुयात् ॥ ७७ ॥ काशीवीथिषुसंचारोमुद्राभवतिखेचरी ॥ खेचरोजायतेनूनंखेचर्यामुद्रयानया ॥ ७८ ॥

इतिन्यायेनसुखसाध्यमन्यमेवषडंगयोगंदर्शयति ॥ विश्वेश्वरइति ॥ ७२ ॥ योगः समाधिस्तद्रूपांनिद्रांवर्हिर्वृत्त्यभावसाम्यात्ताम् ॥ ७३ ॥ द्वितीयंषडंगंदर्शयति ॥ ओंकारइति ॥ त्रिविष्टपस्त्रिलो
 चनः ॥ ७४ ॥ तृतीयषडंगमाह ॥ पादोदकोति ॥ पादोदकंवरणा ॥ संभेदः संगमः ॥ ज्ञानोदंज्ञानवापी ॥ ब्रह्मधर्महृदोब्रह्महृदोब्रह्मनालंब्रह्मेश्वरसमीपेब्रह्मकुण्डं धर्महृदः पांचनदेधृतपा
 पाशापेनधर्मस्यैवहृदत्वात् ॥ ब्रह्मावर्तेतिपाठेआवर्तोपिहृदविशेषोज्ञातव्यः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ तथासुखसाध्याः अन्याएवमुद्रादर्शयति ॥ गंगास्नानमिति ॥ ७७ ॥ काशीवीथिषुकाश्यामार्गेषु ॥ खेचरह

णिचरतीतिखेचरोब्रह्मनिष्ठः ॥ कम्ब्रह्मखं ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ १८० ॥ ८१ ॥ द्विविधयोगमुपसंहरति ॥ इतियोगइति ॥ समुद्रोमुद्रासहितः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ उत्तमयोगंजीवब्रह्मणोरैक्यलक्ष
 णम् ॥ ८४ ॥ कालंमरणकालम् ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ आतिथ्येनेहसिअतिथिसमर्चनवेलायाम् ॥ कालंमरणसमयम् ॥ आयान्तमागच्छन्तम् ॥ ८७ ॥ त्रिकण्टकं कण्टकवत्कण्टकं संसारानर्थदा
 यीत्यर्थः ॥ ८८ ॥ १८९ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायामेकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ द्विचत्वारिंशोऽध्यायेकाशीमाहात्म्यमिश्रिताः ॥ कालस्यवं
 उड्डीयसर्वतोदेशाद्यानं वाराणसीं प्रति ॥ उड्डीयानोमहाबंधेषमुत्तयै प्रकल्पते ॥ ७९ ॥ जलस्यधारणं मूर्ध्नि विश्वेशस्नानजन्मनः ॥ एषजालंधरोबंधः
 समस्तसुरदुर्लभः ॥ १८० ॥ वृतो विघ्नशतेनापियन्नकाशीं त्यजेत्सुधीः ॥ मूलबंधः स्मृतो ह्येष दुःखमूलनिकृंतनः ॥ ८१ ॥ इतियोगः समाख्यातो मया ते
 द्विविधो मुने ॥ सषडंगः समुद्रश्च मुक्तये शंभुभाषितः ॥ ८२ ॥ यावन्नैद्रियवैकल्यं यावद्वाधिर्न बाधते ॥ यावत्कालविलंबोस्ति तावद्योगरतो भवेत् ॥ ८३ ॥
 उभयोर्योगयोर्मध्ये काशीयोगो यमुत्तमः ॥ काशीयोगं समभ्यस्य प्राप्नुयाद्योगमुत्तमम् ॥ ८४ ॥ आधिव्याधिसहायिन्या जरयामृत्युलिंगया ॥ कालं
 निकटतो ज्ञात्वा काशीनाथं समाश्रयेत् ॥ ८५ ॥ काशीनाथं समाश्रित्य कुतः कालभयं नृणाम् ॥ क्रुद्धोऽपि जीवहृत्कालस्तच्च काश्यां सुमंगलम् ॥ ८६ ॥
 आतिथ्येनेहसि यथाप्रतीक्षेतातिथिं कृती ॥ काश्यां कालं तथा यातं भाग्यवानसंप्रतीक्षते ॥ ८७ ॥ कलिः कालः कृतं कर्म त्रिकंटकमितीरितम् ॥ एतत्रयं
 न प्रभवेदानंदवनवासिनाम् ॥ ८८ ॥ अन्यत्रातर्कितः कालः कलियुष्यत्यसंशयम् ॥ कालादभयमिच्छेच्चैततः काशीं समाश्रयेत् ॥ १८९ ॥ इति श्रीस्कांदे
 महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वाद्धे योगारूपायानं नामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ कथं निकटतः
 कालो ज्ञायते हरनंदन ॥ तानि चिह्नानि कतिचिद्ब्रूहि मे परिपृच्छतः ॥ १ ॥ ॥ कुमार उवाच ॥ ॥ वदामि कालचिह्नानि जायंते यानि देहिनाम् ॥
 मृत्यौ निकटमापन्ने मुने तानि निशामय ॥ २ ॥ याम्यनासापुटे यस्य वायुर्वाति दिवा निशम् ॥ अखंडमेव तस्यायुः क्षयत्यब्दत्रयेण हि ॥ ३ ॥ ब्रह्महोरात्रं
 ब्रह्महोरात्रं विवर्हति संततम् ॥ अब्दमेकं च तस्येह जीवनावधिरुच्यते ॥ ४ ॥ बहेन्नासापुटयुगे दशाहानि निरंतरम् ॥ वातश्चेत्सहस्रं क्रांतिस्तया जीवेद्दि
 नत्रयम् ॥ ५ ॥ नासावर्तमद्वयं हित्वा मातारिश्वा मुखाद्बहेत् ॥ शंसेद्दिनद्वयादवाक्प्रयाणं तस्य चाध्वनि ॥ ६ ॥ अकस्मादेव यत्काले मृत्युः सन्निहितो
 भवेत् ॥ चिंतनीयः प्रयत्नेन सकालो मृत्युभीरुणा ॥ ७ ॥ सूर्ये सतमराशिस्थे जन्मर्क्षस्थे निशाकरे ॥ पौष्णः सकालो द्रष्टव्यो यदा याम्ये रविर्वहेत् ॥ ८ ॥
 चनोपाया उच्यन्ते तिसुखप्रदाः ॥ १ ॥ कालं निकटतो ज्ञात्वा काशीनाथं समाश्रयेदित्युक्तं तत्र पृच्छति ॥ कथमिति ॥ कतिचित्किं वंति ॥ १ ॥ २ ॥ याम्यनासापुटे दक्षिणनासाच्छिदे ॥
 अखण्डं निश्छिद्रम् ॥ ३ ॥ रविर्दक्षिणनाडी ॥ तस्यां वायुर्वहतीत्यर्थः ॥ ४ ॥ कथं भूतो वातः ॥ सहस्रं क्रांतिः सम्यक् क्रांतिः संक्रातिरुत्क्रांतिरित्यर्थः ॥ तया सह वर्तमानः ॥ तया संक्रांत्या ॥ तदे
 ति वापाठः ॥ ५ ॥ नासेति ॥ मुखान्मुखद्वारा ॥ अध्वनियममार्गे ॥ ६ ॥ एतदेव स्पष्टयति ॥ अकस्मादिति ॥ ७ ॥ सूर्य इति इलोकद्वयं वाक्यम् ॥ पौष्णः सूर्यदेवताकः ॥ याम्ये दक्षिणनासापुटे ॥

रविर्वायुः ॥ ८ ॥ तस्मिन्नेवपौष्णकालएव ॥ अरूपरुपांतरमुक्तम् ॥ ९ ॥ यस्येति ॥ बीजंशुक्रम् ॥ मलंपुरीषम् ॥ मूत्रमेतन्नितयंवा ॥ इहसंसारे ॥ सहेतिपाठेअत्यव्यवहितसमयइत्यर्थः ॥ १० ॥
इंद्रेति॥प्रमृमरमितस्तोगमनशीलम् ॥ ११ ॥ व्यभेदइति ॥ फूत्कृत्यफूत्कारशब्दंकृत्वेतिपूर्वेणान्वयः ॥ फूत्कृत्येतिपाठेपिसएवार्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ अरुंधतीमितिश्लोकंस्वयमेवव्याचष्टे ॥
अरुंधतीभवोदिति ॥ १४ ॥ वेत्तीति ॥ अकस्माच्चक्षुर्दोषज्वरादिकंविनेत्यर्थः ॥ १५ ॥ षण्मासेति ॥ षण्मासान्मृत्युर्यस्यतस्यमर्त्यस्यकंठश्चओष्ठश्चरसनाजिह्वाचरदादन्ताश्चतालुपंचमाए

अकस्माद्वीक्षतेयस्तुपुरुषंकृष्णपिंगलम् ॥ तस्मिन्नेवक्षणेऽरूपंसजीवेद्वत्सरद्वयम् ॥ ९ ॥ यस्यबीजंमलंमूत्रंशुतंमूत्रंमलंतुवा ॥ इहैकदापतेद्यस्यअब्दं
तस्यायुरिष्यते ॥ १० ॥ इंद्रनीलनिभंव्योमिनागवृंदयईक्षते ॥ इतस्ततःप्रमृमरंषण्मासेनसजीवति ॥ ११ ॥ व्यभेद्विवारिपूर्णस्यःपृष्ठीकृत्यदिवाकरम् ॥
फूत्कृत्याश्चिद्रुचापनपश्येत्षण्मासजीवितः ॥ १२ ॥ अरुंधतीध्रुवंचैवविष्णोस्त्रीणिपदानिच ॥ आसन्नमृत्युर्नोपश्येच्चतुर्थमातृमंडलम् ॥ १३ ॥ अरुंधती
भवेजिह्वाध्रुवोनासाग्रमुच्यते ॥ विष्णोःपदानिभ्रूमध्येनेत्रयोर्मातृमंडलम् ॥ १४ ॥ वेत्तिनीलादिवर्णस्यकटभ्लादिरसस्यहि ॥ अकस्मादन्यथाभावं
षण्मासेनसमृत्युभाक् ॥ १५ ॥ षण्मासमृत्योर्मर्त्यस्यकंठोष्ठरसनारदाः ॥ शुष्यंतिसततंतद्विच्छायास्तालुपंचमाः ॥ १६ ॥ रेतःकरजनेत्रांतानीलिमानं
भजंतिचेत् ॥ तर्हिकीनाशनगरीषष्ठेमासित्रजेन्नरः ॥ १७ ॥ संप्रवृत्तेनिधुवनेमध्यैतैश्चैतिचेन्नरः ॥ निश्चितंपंचमेमासिधर्मराजातिथिर्भवेत् ॥ १८ ॥
द्रुतमारुह्यशरठस्त्रिवर्णोयस्यमस्तके ॥ प्रयातियातितस्यायुःषण्मासेनपरिक्षयम् ॥ १९ ॥ सुस्नातस्यापियस्याशुहृदयंपरिशुष्यति ॥ चरणौचकरौ
वापित्रिमासंतस्यजीवितम् ॥ २० ॥ प्रतिबिंबंभवेद्यस्यपदखंडपदाकृति ॥ पांसौवाकर्दमेवापिपंचमासान्सजीवति ॥ २१ ॥ छायाप्रकंपतेयस्यदेहबंधे
पिनिश्चले ॥ कृतांतदूतावध्रंतिचतुर्थेमासितंनरम् ॥ २२ ॥ निजस्यप्रतिबिंबस्यनीराज्यमुकुरादिषु ॥ उत्तमांगंनयःपश्येत्समासेनविनश्यति ॥ २३ ॥
मतिर्भश्येत्स्खलेद्राणीधनुरैर्द्रनिरीक्षते ॥ रात्रौचंद्रद्वयंचापिदिवाद्रौचदिवाकरौ ॥ २४ ॥ दिवाचतारकाचक्रंरात्रौव्योमवितारकम् ॥ युगपच्चचतुर्दि
क्षुशाकंकोदंडमंडलम् ॥ २५ ॥

तेशुष्यंतितद्वत्तथाविच्छायाश्चभवन्तीत्यर्थः ॥ १६ ॥ रेतइति ॥ कीनाशोऽत्रयमः ॥ १७ ॥ संप्रवृत्तइति ॥ निधुवनेमैथुने ॥ क्षौतिक्षुतंकरोति ॥ १८ ॥ द्रुतमिति ॥ शरः
कृकलासः ॥ त्रयोनीलरक्तपीतवर्णस्यसत्रिवर्णः ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रतिबिम्बमिति ॥ खण्डपदाकृतिअर्द्धादिचरणाकारम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ निजस्येति ॥ नीराज्यमुकुरादिषु
दृष्टिप्रतिबन्धकरहितजलघृतदर्पणादिषु ॥ २३ ॥ मतिरितिश्लोकत्रयंवाक्यम् ॥ २४ ॥ तारकमित्यनेनएकस्यद्वयोर्वादर्शनेनास्तिदोषइतिध्वनितम् ॥ शाकमिन्द्रसम्बन्धिकोदंडमंडलं

वनुःसमूहः ॥ २५ ॥ गंधर्वनगरालयमाकाशेऽस्माद्दृश्यमानंनगराकारमाश्रयम् ॥ पंचत्वहेतवोमृत्युहेतवः ॥ हेतवेइतिकचित् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रोह्यतइतिश्लोकद्वयं
वाक्यम् ॥ प्रोह्यतेपृष्ठादौस्थापयित्वानीयते ॥ गोमायुःशृगालः ॥ ३० ॥ करभैरुष्टैः ॥ कीशैर्वानरैः ॥ श्येनैःशीचानइतिप्रसिद्धैःपक्षिविशेषैः ॥ अश्वतरैर्गर्दभैः ॥ ३१ ॥ गंधेति ॥ शोणै
रक्तवर्णैः ॥ अनितिजीवतीत्यर्थः ॥ अहोइत्यगस्त्यसंबोधनम् ॥ ३२ ॥ पांस्विति ॥ बल्मीकंवामलूरम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ स्वमौलाविति ॥ स्वप्रगःस्वप्रभूमिष्ठः ॥ स्वप्रतइतिपाठेस्वप्रइत्यर्थः ॥
॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कालीति ॥ बघ्नीयादालिंगेत् ॥ शमनोषितायमेनाधिष्ठिताम् ॥ ३७ ॥ नरइति ॥ स्वपन्स्वप्रपश्यन्सन् ॥ ३८ ॥ कृपणइति ॥ वदान्यउदारोदातेतियावत् ॥ प्रकृतेर्विकृतिः
भूरुहेभूधराग्रेचगंधर्वनगरालयम् ॥ दिवापिशाचनृत्यंचएतेपंचत्वहेतवः ॥ २६ ॥ सर्वेष्वेतेषुचिह्नेषुयद्येकमपिवीक्षते ॥ तदामासावर्धिमृत्युःप्रतीक्षेतनचा
धिकम् ॥ २७ ॥ करावरुद्धश्रवणःशृणोतिनयदाध्वनिम् ॥ स्थूलःकृशःकृशःस्थूलस्तदामासान्निवर्तते ॥ २८ ॥ यःपश्येदात्मनश्चायांदक्षिणाशासमा
श्रिताम् ॥ दिनानिपंचजीवित्वापंचत्वमुपयातिसः ॥ २९ ॥ प्रोह्यतेभक्ष्यतेवापिपिशाचासुरवायसैः ॥ भूतैःप्रेतैःश्वभिर्गृध्रैर्गोमायुखरसूकरैः ॥ ३० ॥
रासभैःकरभैःकीशैःश्येनैरश्वतरैर्वकैः ॥ स्वप्नेसजीवितंत्यक्त्वावर्षातियममीक्षते ॥ ३१ ॥ गंधपुष्पांशुकैःशोणैःस्वांतनुंभूषितांनरः ॥ यःपश्येत्स्वप्नसमये
सोऽष्टौमासाननित्यहो ॥ ३२ ॥ पांसुराशिंचवल्मीकंयूपदंडमथापिवा ॥ योधिरोहतिवैस्वप्नेसषष्ठेमासिनश्यति ॥ ३३ ॥ रासभारूढमात्मानंतै
लाभ्यक्तंचमुंडितम् ॥ नीयमानंयमाशांयःस्वप्नेपश्येत्स्वपूर्वजान् ॥ ३४ ॥ स्वमौलौस्वतनौवापियःपश्येत्स्वप्नगोनरः ॥ तृणानिशुष्ककाष्ठानिषष्ठेमा
सिनतिष्ठति ॥ ३५ ॥ लोहदंडधरंकृष्णंपुरुषंकृष्णवाससम् ॥ स्वयंयोग्रेस्थितंपश्येत्सत्रीन्मासान्नलंघयेत् ॥ ३६ ॥ कालीकुमारीयंस्वप्नेबघ्नीयाद्वाहु
पाशकैः ॥ समासेनसमीक्षेतनगरींशमनोषिताम् ॥ ३७ ॥ नरोयोवानरारूढोयायात्प्राचींदिशंस्वपन् ॥ दिनैःसपंचभिरेवपश्येत्संयमिनींपुरीम् ॥ ३८ ॥
कृपणोपिवदान्यःस्याद्द्वदान्यःकृपणोयदि ॥ प्रकृतेर्विकृतिश्चेत्स्यात्तदापंचत्वमृच्छति ॥ ३९ ॥ एतानिकालचिह्नानिसंत्यन्यानिबहून्यपि ॥ ज्ञात्वाभ्यसे
न्नोयोगमथवाकाशिकांश्रयेत् ॥ ४० ॥ नकालवंचनोपायंमुनेन्यमवयाम्यहम् ॥ विनामृत्युंजयंकाशीनाथंगर्भावरोधकम् ॥ ४१ ॥ तावद्गर्जतिपापा
नितावद्गर्जेद्यमोनृपः ॥ यावद्विश्वेशशरणंनरोननिरतोव्रजेत् ॥ ४२ ॥ प्राप्तविश्वेश्वरावासःपीतोत्तरवहापयाः ॥ स्पृष्टविश्वेशसल्लिङ्गःकश्चयातिनवं
द्यताम् ॥ ४३ ॥ करिष्येत्कुपितःकालःकिंकाशीवासिनानृणाम् ॥ कालेशिवःस्वयंकर्णेयत्रमंत्रोपदेशकः ॥ ४४ ॥

स्वभावस्यत्यागइत्यर्थः ॥ ३९ ॥ कालचिह्नान्युपसंहरन्कालवंचनोपायेद्देवगीआह ॥ एतानीति ॥ ४० ॥ तत्राप्यंतिमगतेऽश्रेष्ठत्वमाह ॥ नकालेति ॥ ४१ ॥ श्रेष्ठत्वमेवदर्शयति ॥ ताव
दिति ॥ विश्वेशमेवशरणंरक्षितारंविश्वेशस्यशरणमावासमविमुक्तमितियावदितिवा ॥ निरतोनिरतरांस्तः ॥ नियतइतिवापाठः ॥ ४२ ॥ प्राप्तेति ॥ पीतमुत्तरवहायागंगायाःपयोयेनसपीतोत्तरवहा
पयाः ॥ वंध्यतांद्वादीनामितिशेषः ॥ कस्येतिपाठेकस्यदेवादेर्वंध्यतांनायातिअपितुसर्वस्येत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ननुस्वाधिकारोऽलंघनेनकालोऽरिष्टंकरिष्यतिनेत्याह ॥ करिष्येदिति ॥ यद्वा ननुकाल

एवमजनीयोमारकत्वात्तत्राह ॥ करिष्येदिति ॥ करिष्येत्करिष्यति ॥ कालेमरणाव्यवहितसमये ॥ ४४ ॥ सानुभवंप्रकृतसारमुपसंहरति यथेतिद्वाभ्याम् ॥ ४५ ॥ सर्वपुत्रकलत्रादि ॥ फलगुरूप
मनिर्वचनीयरूपतुच्छरूपा ॥ ४६ ॥ अहोभाग्यंलोकानामित्यनुक्रोशति ॥ अन्यानीति ॥ लक्ष्माणिचिह्नानि ॥ लक्ष्माणीतिवापाठः ॥ एवमप्रेपि ॥ ४७ ॥ जराकृतान्दोषानाह पराभूतइति
त्रिभिः ॥ हन्तारुण्यमेवमाणिक्यंयस्यसः ॥ ४८ ॥ रहःसंवत्सुदूरेप्रेमापिमुंचतीत्यर्थः ॥ ४९ ॥ एतदेवसोत्प्रेक्षंपंचयति ॥ आश्लिष्टमिति ॥ ५० ॥ जरानिंदासुपसंहरति ॥ नजरेति ॥ ५१ ॥
ननुतर्ह्यन्यत्रस्थित्वैककालजयःकर्तव्यस्तत्राह ॥ नजीयतइति ॥ चिरेणदेहत्यागपर्यतेन ॥ अचिरेणेतिपदच्छेदेकाशीवासान्मरणपर्यतादित्यर्थः ॥ ५२ ॥ ननुतर्हिंसर्वोपिलोकःकिमितिवार्धकेकाश्यां

यथाप्रयातिशिशुताकौमारंचयथागतम् ॥ सत्वरंगत्वरंतद्वयौवनंचापिवार्धकम् ॥ ४५ ॥ यावन्नहिजराक्रांतिर्यावन्नेद्रियवैकृत्वम् ॥ तावत्सर्वफलगुरूपं
हित्वाकाशींश्रयेत्सुधीः ॥ ४६ ॥ अन्यानिकाललक्ष्माणितिष्ठंतुकलशोद्भव ॥ जरैवप्रथमंलक्ष्मचित्रंतत्रापिभीर्नहि ॥ ४७ ॥ पराभूतोहिजरयासर्वैश्चप
रिभूयते ॥ हततारुण्यमाणिक्योधनहीनःपुमानिव ॥ ४८ ॥ सुतावाक्यंनकुर्वतिपत्नीप्रेमापिमुंचति ॥ बांधवानैवमन्यंतेजरसाश्लेषितंनरम् ॥ ४९ ॥
आश्लिष्टंजरयादृष्टापरयोषिद्विशंकिता ॥ भवेत्पराङ्मुखीनित्यंप्रणयिन्यपिकामिनी ॥ ५० ॥ नजरासदृशोव्याधिर्नदुःखंजरयासमम् ॥ कारयित्र्यपमा
नस्यजरैवमरणंनृणाम् ॥ ५१ ॥ नजीयतेतथाकालस्तपसायोगयुक्तिभिः ॥ यथाचिरेणकालेनकाशीवासाद्विजीयते ॥ ५२ ॥ विनायज्ञैर्विनादानैर्वि
नाब्रतजपादिभिः ॥ विनातिपुण्यसंभारैःकःकाशींप्राप्तुमीहते ॥ ५३ ॥ काशीप्राप्तिरयंयोगःकाशीप्राप्तिरिदंतपः ॥ काशीप्राप्तिरिदंदानंकाशीप्राप्तिःशि
वैकता ॥ ५४ ॥ कःकलिःकोथवाकालःकाजराकिंचदुष्कृतम् ॥ कारुजःकेंतरायावाश्रितावाराणसीयदि ॥ ५५ ॥ कलिस्तानेवबाधेतकालस्तांश्च
जिघांसति ॥ ५६ ॥ एनांसितांश्चबाधंतेयेनकाशींसमाश्रिताः ॥ काशीसमाश्रितायैश्चयैश्चविश्वेश्वरोर्चितः ॥ तारकंज्ञानमासाद्यतेमुक्ताःकर्मपाशतः ॥
॥ ५७ ॥ धनिनोनतथासौख्यंप्राप्नुवंतिनराःक्वचित् ॥ यथानिधनतःकाश्यांलभंतेसुखमव्ययम् ॥ ५८ ॥ वरंकाशीसमावासीनासीनोद्युसदांपदम् ॥
दुःखांतंलभतेपूर्वःसुखांतंलभतेपरः ॥ ५९ ॥

नायातितत्राह ॥ विनायज्ञैरिति ॥ ५३ ॥ अतोमहताप्रयत्नेनकाश्यांमरणमेवसंपादनीयमित्याह ॥ काशीप्राप्तिरिति ॥ योगादीनांयत्फलंतदातृत्वात्काशीप्राप्तेःकाश्यांमरणमेवयोगादिरित्यर्थः ॥
॥ ५४ ॥ ननुकाश्यामाश्रितायामपिकलिसंभृतयोविघ्नान्करिष्यंतिनेत्याह ॥ कःकलिरिति ॥ यदिवाराणसीश्रितामरणावध्याश्रितातदाकालादयःकेवराकाइत्यर्थः ॥ ५५ ॥ एतदेवाह ॥
कलिस्तानिति ॥ ५६ ॥ नकेवलंकाश्याश्रितानांकलिकालादीनांबाधाद्यभावमात्रंकिंतुमोक्षोपितेषांमुलभयेत्याह ॥ काशीति ॥ ५७ ॥ इतोपिहेतोःकाशीसमाश्रयणीयेत्याह धनिनइतिद्वा
भ्याम् ॥ ५८ ॥ वरमिति ॥ काश्यांसम्यग्यथाशास्त्रमावासःस्थितिर्यस्यास्तिसनरश्रेष्ठः ॥ वरमित्यंश्रेष्ठवाची ॥ द्युसदांदेवानांपदंस्वर्गमासीनआश्रितोयःसनरोनवरमित्यर्थः ॥ तत्रहेतुमाह ॥

पूर्वःकाशीसमावासीयःसदुःखांतमोक्षलभते॥परोदुसदांपदमासीनोयःसंमुखस्यांतनाश्लभते ॥ ५९ ॥ विश्वनाथस्यापिकौशीपरमानंदजनिकाकिमुतान्येषामित्याह ॥ स्थितोपीति ॥ ६० ॥ ॥
इति श्रीरामानंद०का०द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ त्रिचत्वारिंशोऽध्यायेनानाश्रयसुधालये ॥ दिवोदासस्यभूजानेःप्रतापस्तावदुच्यते ॥ १ ॥ स्थितोपिभगवानीशोमंदरंचारुकंदरम् ॥ काशीं
विनारतिनापदिवोदासनृपोषितामित्यनंतरश्लोकेमंदरेत्यभावादिबोदासनृपतिच्यवयित्वाभगवान्काश्यामगादित्यर्थादुक्तंतत्रपृच्छति ॥ दिवोदासमिति ॥ सार्धश्लोकंवाक्यम् ॥ भगोहेपूज्य ॥ १ ॥
तत्रप्रथमतोभगवतोमंदरगमनेकारणमाहमंदरमिति श्लोकेन ॥ तस्यशाकद्वीपस्थस्य ॥ २ ॥ नकेवलंभगवानेवगतवानपितुसर्वेदेवाइत्याह ॥ गतइति ॥ गिरिसुंदरंपर्वतेषुमध्येमनोहरम् ॥ चारुकंदर
मितिकचित् ॥ ३ ॥ एतदेवप्रपंचयति क्षेत्राणीतित्रिभिः ॥ इहकाश्यांकाशीतोऽन्यत्रक्षितेरपिक्षेत्राणि ॥ सर्वत्रात्रक्षितिशब्दोजंबूद्वीपविषयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ सूरःसूर्यः ॥ अरमत्यर्थम् ॥ निर्जरादेवाः ॥

स्थितोपिभगवानीशोमंदरंचारुकंदरम् ॥ काशींविनारतिनाऽऽपदिवोदासनृपोषिताम् ॥ ६० ॥ इति श्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायां
चतुर्थेकाशीखंडेपूर्वाद्धे कालवंचनोपायोनामद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ दिवोदासनरपतिकथंदेवस्त्रिलोचनः ॥ कशींसं
त्याजयामासकथमागाच्चमंदरात् ॥ एतदाख्यानमाख्याहिश्रोतृणांप्रमुदेभगोः ॥ १ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ मंदरंगतवान्देवोब्रह्मणोवाक्यगौरवात् ॥
तपसातस्यसंतुष्टोमंदरस्थैवभूतः ॥ २ ॥ गतेविश्वेश्वरेदेवेमंदरंगिरिसुंदरम् ॥ गिरिशेनसमंजगुरपिसर्वेदिवौकसः ॥ ३ ॥ क्षेत्राणिवैष्णवानीहत्यक्त्वा
विष्णुरपिक्षितेः ॥ प्रयातोमंदरंयत्रदेवदेवउमाधवः ॥ ४ ॥ स्थानानिगाणपत्यानिगणेशोपिततोब्रजत् ॥ हित्वाहमपिविप्रेन्द्रगतवान्मंदरंप्रति ॥ ५ ॥
सूरःसौराणिसंत्यज्यगतश्चायतनादरम् ॥ स्वस्वस्थानंक्षितौत्यक्त्वाययुरन्येपिनिर्जराः ॥ ६ ॥ गतेषुदेवसंघेषुपृथिव्याःपृथिवीपतिः ॥ चकारराज्यंनिर्द्ध्रं
दिवोदासःप्रतापवान् ॥ ७ ॥ विधायराजधानींसवाराणस्यांसुनिश्चलाम् ॥ एधांचक्रेमहाबुद्धिःप्रजाधर्मेणपालयन् ॥ ८ ॥ सूर्यवत्सप्रतपितादुर्द्धदांह
दिनेत्रयोः ॥ सोमवत्सुहृदामासीन्मानसेषुस्वकेष्वपि ॥ ९ ॥ अखंडमाखंडलवत्कोदंडंकलयत्रणे ॥ पलायमानैरालोकिशत्रुसैन्यबलाहकैः ॥ १० ॥
सधर्मराजवजातोधर्माधर्मविवेचकः ॥ अदंज्यान्मण्डयत्राजादंज्यांश्चपरिदंडयन् ॥ ११ ॥ धनंजयइवाधाक्षीत्परारण्यान्यनेकशः ॥ पाशीवपश्यां
चक्रेवैरिचक्रंविदूरगः ॥ १२ ॥

आयतनात्स्वस्थानात् ॥ परमितिपाठेपरमंदरंविश्वेश्वरंवा ॥ ६ ॥ ततश्चगतेष्विति ॥ ७ ॥ सुनिश्चलांसुस्थिराम् ॥ सुनिश्चलमितिपाठेक्रियाविशेषणम् ॥ धर्मेणपालयन्प्रजाःएधांचक्रेवर्धयामास ॥ ८ ॥
सूर्यादीनांदशलोकपालानांसाधर्म्यमाह सूर्यवदितिषड्भिः ॥ प्रतपिताप्रकृष्टतापकर्ता॥ततापसूर्यइवसइतिकचित्पाठः ॥ ९ ॥ अखंडमिति ॥ सराजाशत्रुसैन्यान्वेवबलाहकामेवाःवृष्टिवच्छरप्रक्षेपकास्तै
रालोकिहृष्टः ॥ कथंभूतैः ॥ पलायमानैःपलायनंकुर्वद्भिः ॥ किंकुर्वन्हृष्टः ॥ अखंडंसमग्रमवैकल्यंवायथास्यात् लीलयेत्येतत् ॥ तथाकोदंडंधनुःकलयंत्रंकारयन्विस्फूर्जयन्नित्यर्थः ॥ कीदृशंधनुः ॥
आखंडलवत्तद्वदधनुरित्यर्थः ॥ १० ॥ सइति ॥ सराजाधर्मराजवजातइत्यन्वयः ॥ ११ ॥ धनंजयोऽग्निः॥अधाक्षीद्दाह ॥ परेशचवएवारण्यानिपरारण्यानि ॥ पाशीवरुणः॥पाश्यांचक्रेवबंध॥विदूरगे

ऽतिदूरस्थोपि ॥ १२ ॥ पुण्यजनाधार्मिकाजनास्तेषामधीशः श्रेष्ठः ॥ पक्षांतरेपुण्यजनाराक्षसास्तेषामधीशो निर्ऋतिः ॥ रिपवोराक्षसास्तेषां वर्धनश्छेदकः ॥ वृधुच्छेदनइतिधातुः ॥ पक्षांतरेऽरिप्विति
 वाछेदः ॥ तेषां वर्धनो वृद्धिकारकः ॥ श्लेषालंकारो यस्य ॥ जगत्प्राणो वायुस्तत्समानः ॥ तत्र हेतुर्जगत्प्राणनतत्परइति ॥ वायुरपि तथा ॥ १३ ॥ राजराजः कुबेरः ॥ प्रैक्षिष्टदृष्टः ॥ १४ ॥ १५ ॥ अन्येभ्यो देवेभ्य
 आधिक्यमाह ॥ असाध्योऽजेयः ॥ साध्यानां देवानाम् ॥ वसुभ्यो देवेभ्यः ॥ वसुना धनेन ॥ विग्रहधरः संग्रामकर्ता ॥ अनिष्टकरणे निवारकइत्यर्थः ॥ शरीरधरइति वा ॥ दसतोऽश्वनीकुमाराभ्याम् ॥ अजस
 रूपभाक् अधिकरूपभागित्यर्थः ॥ दसयोश्च स्वरूपभागिति पाठे स्पष्टवार्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ निजगीतिभिः स्वकीयैर्गीतैः ॥ स्वर्गसोदरं स्वर्गसमानम् ॥ १८ ॥ नागबलीयसोगजेभ्यः सर्पेभ्यो वा बलि
 ष्टस्य ॥ दनुजादनोः पुत्रादानवा इत्यर्थः ॥ १९ ॥ गुह्यचरारहस्यकार्येषु चराः ॥ गुह्यतरा इति पाठेऽपि स्पष्टवार्थः ॥ गुह्यकादेव यो निविशेषाः ॥ समिति ॥ हेराजन्वयमसुराः स्वैर्भवैस्त्वांसंसेविष्यामइति यं प्रो
 सोभूत्पुण्यजनाधीशोरिपुराक्षसवर्धनः ॥ जगत्प्राणसमानश्च जगत्प्राणनतत्परः ॥ १३ ॥ राजराजः स एवाभूत्सर्वेषां धनदः सताम् ॥ स एव रुद्रमूर्तिश्च प्रैक्षिष्ट
 रिपुभीरणे ॥ १४ ॥ विश्वेषां सहिदेवानां तपसारूपधृग्यतः ॥ विश्वे देवास्ततस्तंतुस्तुवंति च भजंति च ॥ १५ ॥ असाध्यः सहिसाध्यानां वसुभ्यो वसुना
 धिकः ॥ ग्रहाणां विग्रहधरो दसतोऽजसरूपभाक् ॥ १६ ॥ मरुद्गणानगणयंस्तु पितांस्तोषयन्गुणैः ॥ सर्वविद्याधरो यस्तु सर्वविद्याधरेष्वपि ॥ १७ ॥
 अगर्वानेव गंधर्वान्यश्च के निजगीतिभिः ॥ रक्षुर्यक्षरक्षांसितदुर्गस्वर्गसोदरम् ॥ १८ ॥ नागानागांसि च कुश्वतस्य नागबलीयसः ॥ दनुजामनुजाकारं
 कृत्वा तंच सिपेविरे ॥ १९ ॥ जाता गुह्यचरा यस्य गुह्यकाः परितो नृषु ॥ संसेविष्यामहेराजन्नसुरास्त्वांसवैभवैः ॥ २० ॥ वयं यतस्त्वद्विषये सुरावासोऽ
 पि दुर्लभः ॥ अशिक्षयत्क्षितिपतेरिह यस्य तुरंगमान् ॥ आशुगश्चाशुगामित्वं पावमाने पथि स्थितः ॥ २१ ॥ अगजान्यस्य तु गजात्रगवर्ष्मसुवर्ष्मणः ॥
 अजसदानिनो हृष्टा भवन्नन्येऽपि दानिनः ॥ २२ ॥ सदोजिरे च बोद्धारो योद्धारश्च रणाजिरे ॥ नयस्य शास्त्रैर्विजितान शस्त्रैः केनचित्कचित् ॥ २३ ॥
 ननेत्रविषये जाता विषये यस्य भूभृतः ॥ सदानष्टपदाद्रेष्यास्तदाऽनष्टपदाः प्रजाः ॥ २४ ॥ कलावानेक एवास्ति त्रिदिवेऽपि दिवौकसाम् ॥ तस्य क्षोणिभृतः
 क्षोण्यां जनाः सर्वे कलालयाः ॥ २५ ॥

चुगिति शेषः ॥ २० ॥ स्वर्गविहायात्र स्थित्वा किमिति मांसं विष्यतत्राह ॥ यतइति ॥ यतस्त्वद्रेषु सुराणामप्यावासः स्थितिर्दुर्लभा कुतस्तत्रास्माकमिति भावः ॥ आशुगो वायुः पावमाने पथि अश्वग
 ति शिक्षारूपे शास्त्रे पावमाने वायुमार्गे स्थितोऽपीति वा ॥ २१ ॥ अगजान् पर्वतजान् ॥ न विद्यन्ते प्रतिपक्षभूता गजा ये पांता निति वा ॥ नगवर्ष्मसुवर्ष्मणः पर्वतदेहेभ्योऽपि शोभनदेहान् स्थूलदेहानित्यर्थः ॥
 अजसदानिनोऽनन्तरमदस्त्राविणः ॥ २२ ॥ बोद्धारो विचारकाः ॥ यस्य सदोजिरे सभागणेरणां गणे च बोद्धारो योद्धारश्च शास्त्रैः शस्त्रैश्च यथासंख्यं न केनचित्कुत्रापि निविजिता इत्यर्थः ॥ २३ ॥
 ननेत्रेति ॥ यस्य भूभृतो विषये राज्ये सदा सर्वदानष्टपदानश्च श्रयानष्टपदानावकेन चिद्रेष्याश्च प्रजाश्च शुर्गोचरे न जाताः किन्तु तदा तस्मिन् राजनि अनष्टपदाद्रेष्या एव प्रजा जाताः ॥ २४ ॥ कलावांश्चन्द्रः ॥

१ वर्ष्मदेहप्रमाणयोरित्यमरः । पर्वतोपमस्थूलदेहानित्यर्थः ।

कलालयाश्चतुःषष्टिकलाश्रयाः ॥ २५ ॥ सांगोपांगाः अंगानि मुख्यावयवाः उपांगानि च तदवयवास्तत्सहिताः ॥ पक्षांतरे सांगोपांगाः समग्राः ॥ २६ ॥ उपवर्ततेऽस्मिन्नित्युपवर्तनं राज्यं तस्मिन् ॥ २७ ॥
आकर्णितः ॥ दृष्टस्य कावर्तेति भावः ॥ २८ ॥ अनवग्रहाः वृष्टिप्रतिघातशून्याः ॥ २९ ॥ ३० ॥ सदंशुकाः संतोऽश्वः कांतयो येषां ते तथा ॥ प्रतिदिनं सर्वदा ॥ प्रतिगृहमिति वा पाठः ॥ ३१ ॥
यथा स्वर्भूः सदप्सराः सत्योप्सरा सोयस्यां सा तथा तपुरी अपि किं सदप्सराः अपितुताभ्योप्यधिक सदप्सरोभिर्मंडितेत्यर्थः ॥ पद्माकरालक्ष्म्यालयाः ॥ पक्षांतरे पद्माकरास्तडागाः ॥ ३२ ॥ न विद्यंते ई
तयोऽतिवृष्ट्या वृष्टिशलभसूषकशुकस्वचक्रप्रतिकूलराजलक्षणायैषु ते ग्रामास्तथा ॥ धनदा धनदातारः ॥ नाके स्वर्गे ॥ अलकापतिः कुबेरः ॥ सर्वत्रायं शब्दश्चेत्पालंकारः ॥ ३३ ॥ प्रस्तुतमाह ॥

एक एव हि का मोस्ति स्वर्गे सोप्यंगवर्जितः ॥ सांगोपांगाश्च सर्वेषां सर्वे कामाहितद्रुवि ॥ २६ ॥ तस्योपवर्तनेन्येको न श्रुतोगोत्रभित्कचित् ॥ स्वर्गे स्वर्गसदामी
शोगोत्रभित्परिकीर्तितः ॥ २७ ॥ क्षयी च तस्य विषये कोप्याकर्णितकेनचित् ॥ त्रिविष्टपेक्षपानाथः पक्षे पक्षे क्षयीष्यते ॥ २८ ॥ नाके नवग्रहाः संति देशा
स्तस्याऽनवग्रहाः ॥ २९ ॥ हिरण्यगर्भः स्वर्लोकेऽप्येक एव प्रकाशते ॥ हिरण्यगर्भाः सर्वेषां तत्पौराणामिहालयाः ॥ ३० ॥ सप्ताश्व एकः स्वर्लोके नितरां
भासतेऽंशुमान् ॥ सदंशुकाः प्रतिदिनं बह्वश्वास्तत्पुरौकसः ॥ ३१ ॥ सदप्सरा यथा स्वर्भूस्तत्पुर्यपि सदप्सराः ॥ एकैव पद्मावैकुण्ठे तस्य पद्माकराः शतम् ॥
॥ ३२ ॥ अनीतयश्च तद्ग्रामाना राजपुरुषाः क्वचित् ॥ गृहे गृहे त्रयधनदानाक एकोऽलकापतिः ॥ ३३ ॥ दिवोदासस्य तस्यैवं काश्यां राज्यं प्रशासतः ॥ गतं वर्ष
दिनप्रायं शरदामयुताष्टकम् ॥ ३४ ॥ गीर्वाणा विप्रतीकारमथ तस्य चिकीर्षवः ॥ गुरुणामंत्रयांचक्रुर्धर्मवर्तमानुयायिनः ॥ ३५ ॥ भवादृशामिव मुने प्रायशो
धर्मचारिणाम् ॥ विबुधा विदधत्येवमहतीरापदांती ॥ ३६ ॥ यद्यप्यसौ धराधीशो व्याधिनो दुर्धराध्वरैः ॥ तानध्वरभुजोऽत्यंतं तथापि सुहृदो न ते ॥ ३७ ॥
स्वभाव एव द्युसदां परोत्कर्षासहिष्णुता ॥ बलिबाणदधीच्याद्यैरपराद्धं किमत्र तैः ॥ ३८ ॥ अंतराया भवंत्येव धर्मस्यापि पदे पदे ॥ तथापि न निजोधर्मो धर्मधी
भिर्विमुच्यते ॥ ३९ ॥ अधर्मिणः समेधं ते धनधान्यसमृद्धिभिः ॥ अधर्मादेव च परं समूलं यांत्यधोगतिम् ॥ ४० ॥ प्रजाः पालयतस्तस्य पुत्रानि वानि जौ
रसान् ॥ रिपुंजयस्य नालपोपि बभूवा धर्मसंग्रहः ॥ ४१ ॥ षाड्गुण्यवेदिनस्तस्य त्रिशत्तयुर्जितचेतसः ॥ चतुरोपायवित्तस्य नरं भ्रंवि विदुः सुराः ॥ ४२ ॥

दिवोदासस्येति ॥ तस्य पूर्वोक्तगुणवतः शरदामयुताष्टकमशीतिसहस्रं वर्षं दिनप्रायं दिनमात्रप्रायं गतमेव ॥ एकदिनप्रायमिति क्वचित् ॥ ३४ ॥ विप्रतीकारमपकारम् ॥ गुरुणा बृहस्पतिना सह ॥
॥ ३५ ॥ प्रत्यक्षसिद्धदृष्टांतमाह ॥ भवादृशामिवेति ॥ ततीः परंपराः ॥ ३६ ॥ व्याधिनोत् आराधितवान् पूजितवानित्यर्थः ॥ सुहृदो न तस्येति शेषः ॥ ३७ ॥ पूजकेऽसुहृद्भावो हेतुमाह ॥ स्वभाव इति ॥
हेतुमेव तर्केण साधयति ॥ बलीति ॥ अत्र तेषु देवेषु ॥ ३८ ॥ तर्हि विघ्नशंका धर्मस्त्याज्य एव नेत्याह ॥ अंतराया इति ॥ श्रेयांसि बहुविघ्नानीति न्यायादित्यर्थः ॥ ३९ ॥ विपक्षे बाधकमाह ॥
अधर्मिण इति ॥ परं केवलं पश्चादिति वा ॥ ४० ॥ ४१ ॥ षाड्गुण्यवेदिन इति ॥ संविग्रहयानासनैर्द्वधीभावसंश्रयाः षड्गुणास्तेषां भावः षाड्गुण्यं तद्देदिनः ॥ बुद्धिबलतेजोरूपास्तिस्रः शक्तयस्ताभिरू

जितं महत्तरं चेतो यस्य तस्य ॥ चतुर्णां धर्मार्थकाममोक्षाणामुपायेषु वित्तं ज्ञानं यस्य तस्य ॥ वेदनं वित्तम् ॥ भवे निष्ठा ॥ उकारस्थाने ओकारश्रवणमार्गम् ॥ चतुराणां निपुणानामुपायानां वित्तं यस्येति वा ॥ ४२ ॥
विप्रतीकर्तुमपकर्तुम् ॥ तदीशितुः काशीपतेर्दिवोदासस्येत्येतत् ॥ सचासौ ईशिता च तत्तदेति वा ॥ ४३ ॥ पुनरपि तद्वाङ्गुणाननुवर्णयति एकपत्नीत्यारभ्य इत्थमित्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ एकस्यां
पत्न्यां पाणिगृहीतार्याव्रतं संकल्पो येषां ते तथा ॥ परस्त्रीषु विमुखा इत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ वनवृत्तिः कृतादराः वनवृत्तावरण्यवर्तने कृतआदरो यैस्ते ॥ ४९ ॥ ५० ॥
अनुलोमजन्मानः मूर्धावसिक्तावष्टकरणाः ॥ प्रतिलोममवाः सूतमागधवैदेहाः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ चाटाश्चंचलाः ॥ वाचाटावहुभाषिणः ॥ भंडाभंडकाः ॥ शौंडिकामद्यविक्रेतारः ॥ ५३ ॥

बुद्धिमंतोऽपि विबुधा विप्रतीकर्तुमुद्यताः ॥ मनागपि न संशोकुरपकर्तुं तदीशितुः ॥ ४३ ॥ एकपत्नीव्रताः सर्वेषु मांसस्तस्य मंडले ॥ नारीषु काचिन्नैवासीदप
तिव्रतधर्मिणी ॥ ४४ ॥ अनर्घी तोन विप्रो भूदशूरो नैव बाहुजः ॥ वैश्यो न भिन्नो नैवासीदर्थोपार्जनकर्मसु ॥ ४५ ॥ अनन्यवृत्तयः शूद्राद्विजशुश्रूषणं प्रति ॥
तस्य ग्राष्ट्रे समभवन् दिवोदासस्य भूपतेः ॥ ४६ ॥ अविप्लुतब्रह्मचर्यास्तद्वाष्ट्रे ब्रह्मचारिणः ॥ नित्यंगुरुकुलार्थिना वेदग्रहणतत्पराः ॥ ४७ ॥ आतिथ्यधर्म
प्रवणा धर्मशास्त्रविचक्षणाः ॥ नित्यं साधुसमाचारा गृहस्थास्तस्य सर्वतः ॥ ४८ ॥ तृतीयाश्रमिणो यस्मिन्वनवृत्तिः कृतादराः ॥ निःस्पृहा ग्रामवार्तासु वे
दवर्त्मानुसारिणः ॥ ४९ ॥ सर्वसंगविनिर्मुक्तानिर्मुक्तानिष्परिग्रहाः ॥ वाङ्मनः कर्मदंडाद्व्यायतयो यत्र निःस्पृहाः ॥ ५० ॥ अन्येऽनुलोमजन्मानः प्रतिलो
ममवा अपि ॥ स्वपारंपर्यतो दृष्टं मनाग्वर्त्तनतत्पराः ॥ ५१ ॥ अनपत्यानतद्वाष्ट्रे धनहीनोऽपि कोऽपि न ॥ अगृह्यसेवीनोऽपि कश्चिदकांडमृतिभाक् च न ॥ ५२ ॥
न चाटानैव वाचाटावंचकानो न हिंसकाः ॥ न पाषंडानवैभंडानरंडानच शौंडिकाः ॥ ५३ ॥ श्रुतिवोपो हि सर्वत्र शास्त्रवादः पदे पदे ॥ सर्वत्र संभगालापासु दामं
गलगीतयः ॥ ५४ ॥ वीणावेणुप्रवादाश्च मृदंगामधुरस्वनाः ॥ सोमपानं विनान्यत्र पानगोष्ठी न कर्णगा ॥ ५५ ॥ मांसाशिनः पुरोडाशे नैवान्यत्र कदाचन ॥
न दुरोदरिणो यत्र नाधमर्णानतस्कराः ॥ ५६ ॥ पुत्रस्य पित्रोः पदयोः पूजनं देवपूजनम् ॥ उपवासो व्रतं तीर्थदेवताराधनं परम् ॥ ५७ ॥ नारीणां भर्तृपद
योरर्चनं तद्वचः श्रुतिः ॥ समर्चयंति सततं मनुजानि जमग्रजम् ॥ ५८ ॥ सपर्ययंति मुदिताभृत्याः स्वामिपदां बुजम् ॥ हीनवर्णैरग्रवर्णोऽवर्ण्यते गुणगौरवैः ॥
॥ ५९ ॥ वरिवस्यंति भूयोऽपि त्रिकालं काशिदेवताः ॥ सर्वत्र सर्वे विद्वांसः समर्चयंते मनोरथैः ॥ ६० ॥

श्रुतिवोपो वेदवोषः ॥ पदे पदे क्षणे क्षणे ॥ ५४ ॥ सोमेति ॥ सोमपानं विनान्यत्र पानगोष्ठी मद्यादिपानवार्तानकर्णगा श्रोत्रे द्विपयं न प्राप्तेत्यर्थः ॥ कर्मगा इति पाठे कर्मणि क्रियमाणेन जायत इत्यर्थः ॥ ५५ ॥
यज्ञस्य प्रथमसमये पुरोडाशेऽग्निपक्वे मांसं खंडे हूयमाने मांसाशिनः ॥ अन्यत्र पुरोडाशं विहाय नैवेत्यर्थः ॥ दुरोदरिणोऽनृतकराः ॥ अधमर्गः ऋगप्रहीता ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ अग्रजं ज्येष्ठभ्रातरम् ॥ ५८ ॥
सपर्ययंति पूजयंति ॥ ५९ ॥ वरिवस्यंति तस्येतस्यापि स एवार्थः ॥ काशिदेवताः काशीतद्देवताश्चेत्यर्थः ॥ भूमिदेवता इति पाठे ब्राह्मणानित्यर्थः ॥ समर्चयंति पूजयंति साधारणेर्जनेः ॥ अस्याः क्रियाया

अग्रेपिसंबंधः ॥ ६० ॥ शिवयोगिनःशिवैकशरणाः ॥ पाशुपताइतिकेचित् ॥ ६१ ॥ वाडवानांब्राह्मणानाम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ मृगयुसौनिकान्मृगयवोलुब्धकाःसौनिकाःपशुवातकाश्चतान् ॥ ६४ ॥
 इत्यमिति ॥ इत्थंतस्यसमनंतरवर्णितगुणवतोदिवोदासस्यमहीजानेर्महीजायार्भार्यास्यसतथातस्यसर्वत्रशुचिरूपेणप्रवर्तमानस्य ॥ अनिमिषानिमेपरहितादेवाउन्मिषंतोपिउच्चैर्मिषंतोप्युन्मेषपूर्वकं
 विचारयंतोपीत्यर्थः ॥ ईषदप्यवकाशंछिद्रंनलेभिरेइति ॥ ६५ ॥ अथेति ॥ अपचिकीर्षुकानपकारंकर्तुमिच्छुकान् ॥ मंत्रवेदिषुमध्येवरिष्ठे ॥ ६६ ॥ संधिविश्वविग्रहश्रयानंचआस्तिरासनंचसं
 श्रयंचेतपंचानामेकवद्भावः ॥ ६७ ॥ चतुर्षुसामदानभेददंडेषुमध्ये ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ समाकर्ण्येतिसार्धंवाक्यंवृहस्पतीरितंवाक्यंसमाकर्ण्यतेदेवास्तस्मादेववाक्पातस्यवाक्य
 विद्वद्भिश्चतपोनिष्ठास्तपोनिष्ठैर्जितेन्द्रियाः ॥ जितेन्द्रियैर्ज्ञाननिष्ठाज्ञानिभिःशिवयोगिनः ॥ ६९ ॥ मंत्रपूतंमहार्हचविधियुक्तंसुसंस्कृतम् ॥ वाडवानां
 मुखाग्रौचहूयतेऽहर्निशंहविः ॥ ६२ ॥ वापीकूपतडागानामारामाणांपदेपदे ॥ शुचिभिर्द्रव्यसंभारैःकर्तारोयत्रभूरिशः ॥ ६३ ॥ यद्वाष्ट्रेहृष्टपुष्टाश्चदृश्यं
 तेसर्वजातयः ॥ अनिद्यसेवासंपन्नाविनामृगयुसौनिकान् ॥ ६४ ॥ इत्थंतस्यमहीजानेःसर्वत्रशुचिवर्तिनः ॥ उन्मिषंतोप्यनिमिषामनाकिच्छिद्रंनले
 भिरे ॥ ६५ ॥ अथोवाचामरगुरुर्देवानपचिकीर्षुकान् ॥ तस्मिन्राजनिधर्मिष्ठेवरिष्ठेमंत्रवेदिषु ॥ ६६ ॥ ॥ गुरुहवाच ॥ ॥ संधिविश्वविग्रहयानास्ति
 श्रयंद्वैधभावनम् ॥ यथासराजासंवेत्तिनतथात्रापेक्षचन ॥ ६७ ॥ उपायोप्येकएवास्तिचतुर्ष्विहदिवौकसः ॥ भेदोनामसचेत्सिध्येत्तपोबलिनित
 त्रहि ॥ ६८ ॥ तेनयद्यपिभूभर्त्राभूमेर्देवाविवासिताः ॥ तथापिभूरिशस्तत्रसंत्यस्मत्पक्षपातिनः ॥ ६९ ॥ कालोनिमिषमात्रोपियान्विनानसुखंरजोत् ॥
 अस्माकमपितस्यापिसंतितेत्तत्रमानिताः ॥ ७० ॥ अंतर्बहिश्चरानित्यंसर्वविश्रंभभूमयः ॥ समागतेषुतेष्वत्रसर्वनःसेत्स्यतिप्रियम् ॥ ७१ ॥ समा
 कर्ण्यचतेसर्वेन्द्रिशागीष्पतीरितम् ॥ निर्णीतवंतस्तस्यार्थतस्मादंतर्बहिश्चरान् ॥ अभिनंद्याथतंसर्वेप्रोचुरित्थंभवेदिति ॥ ७२ ॥ ततःशक्रःसमाहूयवी
 तिहोत्रपुरःस्थितम् ॥ ऊचेमधुरयावाचाबहुमानपुरःसरम् ॥ ७३ ॥ हव्यवाहनयामूर्तिस्तवतत्रप्रतिष्ठिता ॥ तामुपासंहरक्षिप्रंविषयात्तस्यभूपतेः ॥
 ॥ ७४ ॥ समागतायांतन्मूर्तौसर्वानष्टाग्रयःप्रजाः ॥ हव्यकव्यक्रियाशून्याविरजिष्पंतिराजनि ॥ ७५ ॥ प्रजासुचविरक्तासुराज्यकामदुवासुवै ॥
 कृच्छ्रेणोपार्जितोऽपार्थोराजशब्दोभविष्यति ॥ ७६ ॥ प्रजानांरंजनाद्राजायेयंरूढिरुपार्जिता ॥ तस्यांरूढ्यांप्रनष्टायांराज्यमेवविनक्ष्यति ॥ ७७ ॥
 प्रजाविरहितोराजाकोऽदुर्गबलादिभिः ॥ समृद्धोप्यचिरात्रश्येत्कूलसंस्थइवद्रुमः ॥ ७८ ॥ त्रिवर्गसाधनाहेतुःप्राक्प्रजैवमहीपतेः ॥ क्षीणवृत्त्यां
 प्रजायांवैत्रिवर्गःक्षीयतेस्वयम् ॥ ७९ ॥

स्यार्थनिर्णीतवंतः ॥ अर्थमेवाह ॥ अंतर्बहिश्चरानिति ॥ अथानंतरमभिनंद्यइत्थंभवेदितिप्रोचुः ॥ यदाहंतंरितिपाठेदेत्यर्थात् ॥ ७२ ॥ वीतिहोत्रमग्निम् ॥ ७३ ॥ हव्येति ॥ तत्रपृथिव्याम् ॥
 तामत्तइतिपाठेमत्तोमन्निमित्तान्मद्रौरवादित्यर्थः ॥ ७४ ॥ ततःकिंतदाह ॥ समागतायामिति ॥ ७५ ॥ ततोपिर्कितत्राह ॥ प्रजास्विति ॥ अपार्थोऽपगतोऽर्थोऽस्येत्यपार्थोऽर्थशून्यइत्यर्थः ॥
 ॥ ७६ ॥ अस्तुतथातावताकिंस्यात्तत्राह ॥ प्रजानामिति ॥ ७७ ॥ मास्तुप्रजानामनुरागस्तावताकिम् ॥ यद्वा राज्यनाशोपिर्कितत्राह ॥ प्रजेति ॥ ७८ ॥ किंच त्रिवर्गेति ॥ साधनाइति

क्षीत्वमार्पम् ॥ त्रिवर्गसाधनेआहेतुःसम्यग्घेतुरितिवा ॥ त्रिवर्गसाधयतीतित्रिवर्गसाधनाऽतएवहेतुरितिवा ॥ साधनइतिपाठेस्पष्टएवार्थः ॥ ७९ ॥ प्रवट्टकार्यमुपसंहरति क्षीणइत्यर्थेन ॥ ८० ॥
 अद्वायशीघ्रम् ॥ तथेतिस्वीकृत्येतिवा ॥ अव्ययोर्यशब्दःपूर्वतैजसीम् ॥ ८१ ॥ त्रेतामाहवनीयगार्हपत्यदक्षिणाग्निरूपाभित्यर्थः ॥ निजशक्तिःपाकार्हाणामन्नादीनांदाहिकाशक्तिस्तत्समन्वितम् ॥
 ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ महानसेऽधिकृतिरधिकारोवर्ततेयेषांतेतथापाकशालाधिकारिणइत्यर्थः ॥ क्षुधार्तमपितस्मिन्समयेविज्ञापनानर्हमपीत्यर्थः ॥ अतएवाप्यकांडइतिवक्ष्यति ॥ व्यजिज्ञपन्विज्ञापया
 मासुः ॥ ८४ ॥ अत्येतिश्लोकद्वयंवाक्यम् ॥ अत्यतिक्रान्तमहस्करस्यसूर्यस्यतेजोयेनतत्संबोधनहेअत्यहस्करतेजस्क ॥ अकांडेऽनवसरेपि ॥ ८५ ॥ विश्राणयेत्प्रयच्छेत् ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ कुसृत्याथक
 क्षीणेत्रिवर्गसंक्षीणागतिलोकद्वयात्मिका ॥ ८० ॥ इतींद्रवचनाद्वाह्निरह्वायक्षोणिमंडलात् ॥ आचकर्षनिजांमूर्तियोगमायाबलान्वितः ॥ ८१ ॥ निन्ये
 नकेवलंत्रेतांजाठराग्निमपिप्रभुः ॥ वज्रिणोवचसावह्निर्निजशक्तिसमन्वितम् ॥ ८२ ॥ बह्वौस्वलोकमापन्नेजातेमध्यंदिनेनृपः ॥ कृतमाध्याह्निकस्तूर्ण
 प्राविशद्भोज्यमंडपम् ॥ ८३ ॥ महानसाधिकृतयोवेपमानास्ततोमुहुः ॥ क्षुधार्तमपिभूपालमिदंमंदंव्याजिज्ञपन् ॥ ८४ ॥ सूपकाराऊचुः ॥ अत्यहस्क
 रतेजस्कप्रतापविजितानल ॥ किंचिद्विज्ञप्तुकामाःस्मोप्यकांडेरणपंडित ॥ ८५ ॥ यदिविश्राणयेद्राजन्भवानभयदक्षिणाम् ॥ तदाविज्ञापयिष्यामः
 प्रबद्धकरसंपुटाः ॥ ८६ ॥ भूसंज्ञयाकृतादेशाःप्रशस्तास्येनभूभुजा ॥ मृदुविज्ञापयांचक्रुःपाकशालाधिकारिणः ॥ ८७ ॥ नजानीमोवयंनानाथत्वत्प्रता
 पभयार्दितः ॥ कुसृत्याथकयाविद्वान्नष्टोवैश्वानरःपुरात् ॥ ८८ ॥ कृशानौकृशतांप्राप्तेकथंपाकक्रियाभवेत् ॥ तथापिसूर्यपाकेनसिद्धापक्तिर्हिकाचन
 ॥ ८९ ॥ प्रभोरादेशमासाद्यतामिहैवानयामहे ॥ मन्यामहेचभूजानेपक्तिरद्यतनीशुभा ॥ ९० ॥ श्रुत्वांधसिकवाक्यंसमहासत्त्वोमहामतिः ॥ नृप
 तिश्चितयामासदेवानांवैकृतंत्विदम् ॥ ९१ ॥ क्षणंसंशीलयंस्तत्रददर्शतपसोबलात् ॥ नकेवलंजहौगेहंदुतभुक्चौदरीर्दरीः ॥ ९२ ॥ अप्यहासीदितोलो
 काज्जगामचसुरालयम् ॥ भवत्विहहिकाहानिरस्माकंज्वलनेगते ॥ ९३ ॥ तेषामेवविचाराच्चहानिरेषासुपर्वणाम् ॥ तद्वलेनचकिंराज्यंमयेदमुररीकृतम्
 ॥ ९४ ॥ पितामहेनमहतोगौरवात्प्रतिपादितम् ॥ इतिचिंतयतस्तस्यमध्यलोकशतक्रतोः ॥ ९५ ॥ पौराःसमागताद्वारिसहजानपदैर्नरैः ॥ द्वास्थे
 नचाज्ञयाराज्ञस्ततस्तैःप्रवेशिताः ॥ ९६ ॥

याकयापिकुसृत्येत्यर्थः ॥ अविद्वान्मूर्खःतवमहिमानमजानन्नितिवा ॥ ८८ ॥ कृशानौबह्वौकृशतांक्षीणतांनशमितिवा ॥ ८९ ॥ मन्यामहइत्यर्थंवाक्यम् ॥ दिनांतरेवह्निपाकेनयापक्तिस्तस्याःसका
 शात्सूर्यपाकेनजाताऽद्यतनीपक्तिःशुभोत्कृष्टेतिवयंमन्यामहइत्यर्थः ॥ ९० ॥ अंधसान्नेनव्यवहरंतित्यांधसिकाःपाककर्तारस्तेषांवाक्यम् ॥ विरुद्धाकृतिर्विकृतिस्तस्याजातवैकृतमिदंगेहादग्नेर्गमनम् ॥
 वैदतिपृथक्पदम् ॥ कृतंकर्म ॥ ९१ ॥ क्षणमितिसार्धश्लोकंवाक्यम् ॥ संशीलयन्ध्यायन् ॥ गेहंपाकादिगृहम् ॥ औदरीरुदरसंबन्धिनीर्दरीर्गुहाश्चेतिचकारस्यान्वयः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ विचाराद्यज्ञाद्यकरणे
 नतेषामेवक्षतेः ॥ सुपर्वणादेवानाम् ॥ तद्वलेनदेवानांबलेन ॥ उररीकृतंस्वीकृतम् ॥ ९४ ॥ महतासर्वोत्तमेन ॥ महत्इतिपाठेगौरवविशेषणम् ॥ मध्यलोकशतक्रतोःधरातलेंद्रस्य ॥ ९५ ॥ पौराःपुर

संवन्धिनः ॥ जानपदैर्देशस्थैः ॥ ९६ ॥ उपसमीपेदीयत इत्युपदमुपदौकनम् ॥ उपदामिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ आदरस्य सोदरया समानगर्भया दरसोदरया शंखध्वनितुल्यपयेति वा ॥ ९७ ॥ समुदाहर्षसहितया ॥ विसर्जितेति श्लोकद्वयं वाक्यम् ॥ ९८ ॥ तेषां जानपदाभोजिरेधिष्ठिता आसनानीत्यर्थः ॥ विसर्जितासना इति पूर्वमुक्तत्वात् ॥ कुत्र अजिरे प्रांगणे ॥ अजिरं विशिनाष्टि रत्नाचिरितिसपादेन श्लोकेन ॥ सुरानोकहसौरभैः सुरद्रुमामोदैः कृत्वा विजितामोदसंदोहेति रस्कृता न्यगंधसमूहे ॥ यद्वा ते अन्तःप्रवेशिता इत्युक्तं तदेवान्तःपुरं विशिनाष्टि ॥ रत्नाचिरिति ॥ शेषसमानम् ॥ अभेजिरे इति वापदच्छेदः ॥ न विद्यते भादीर्ष्येस्मात्तस्मिन्नत्युज्ज्वले इत्यर्थः ॥ भेजिरे भेजिरे इति पाठो यद्यप्यपाठस्तथापि व्याख्यायते ॥ भेजिरे शिरसा भिवन्दनात् ॥ अभेजिरे इति च्छेदः ॥ अशब्दो निषेधे ॥ न भेजिरे साक्षादनधिष्ठितत्वात् ॥ ९९ ॥ विशामिति ॥ विशांपतिः राजा तदभिप्रायं तेषां पौरादीनामभिप्रायं ज्ञात्वोवाच ॥ अभिप्रायज्ञाने हेतुगर्भविशेषणमाह ॥ तन्मुखच्छाययेरितं तेषां मुखकांत्या सूचि

दत्त्वोपदं यथा हते प्रणेमुः क्षोणिवज्रिणम् ॥ केचित्संभाषिताराज्ञा दरसोदरया गिरा ॥ ९७ ॥ केचिच्च समुदाहृष्ट्या केचिच्च करसंज्ञया ॥ विसर्जितासनाराज्ञा बहुमानपुरःसरम् ॥ ९८ ॥ तेजिरे भेजिरे सवैरत्नार्चिः पारिसेविते ॥ विजितामोदसंदोहे सुरानोकहसौरभैः ॥ राज्ञः शतशलाकस्य च्छत्रस्य च्छायया शुभे ॥ ९९ ॥ विशांपतिरथोवाच तन्मुखच्छाययेरितम् ॥ विज्ञायतदभिप्रायमलंभीत्या पुरौकसः ॥ १०० ॥ विकारकारिभिल्लैस्त्रैर्विदिनीतोऽनलो भुवः ॥ एतावतैर्वा किंसिद्ध्येन्मयितेषां पराभवः ॥ १ ॥ चिकीर्षुरहमेवासंपौराः कार्यमिदं पुरा ॥ परं ह्युपेक्षितप्रायं दिष्ट्या तैः स्मारितं चिरात् ॥ २ ॥ गतोऽनलोऽभवद्भृङ्गजगत्प्राणोऽपियात्त्वितः ॥ वरुणः पुष्पवंताभ्यामविलंबं प्रयात्त्वितः ॥ ३ ॥ अहमेव हि पर्जन्यो भविष्यामि तपो बलात् ॥ मुदे जनपदानां च सर्वसस्य समृद्धिदः ॥ ४ ॥ तपो योगबलेनाहमात्मानं पारिकल्प्य च ॥ त्रिधा वह्निस्वरूपेण पत्नीष्टिव्युष्टिकृत्तमः ॥ ५ ॥ अंतर्बहिश्च यो द्वेधा न भस्वत्पदवीं दधत् ॥ सर्वेषामेव वेत्स्यामि त्वंतःकरणचेष्टितम् ॥ ६ ॥ विधाय चांभसीं मूर्तिं सर्वजीवैकजीवनीम् ॥ प्रजाः संजीविष्यामि किं जडैर्विषये मम ॥ ७ ॥ यदा खेतमसा पौराग्रस्येतेशिभास्करो ॥ तदानां किं विनाताभ्यां जीवामः क्षितिमंडले ॥ ८ ॥ श्रियं चांद्रमसीं प्राप्य ह्लादयिष्याम्यहं प्रजाः ॥ निशाचरेण किमिह क्षयिणा च कलंकिना ॥ ९ ॥

तम् ॥ किमुवाच तदाह ॥ अलम्भीत्येति ॥ १०० ॥ विकारकारिभिरपकारकारिभिल्लैस्त्रैर्वैः ॥ तेषां पराभवस्तैः कृतो भिभव इत्यर्थः ॥ १ ॥ स्मारितं ननु तदिति वा पाठः ॥ २ ॥ जगत्प्राणो वायुः ॥ पुष्पवंताभ्यां चन्द्रसूर्याभ्यां सह ॥ ३ ॥ पर्जन्य इन्द्रः ॥ ४ ॥ पत्नीष्टिव्युष्टिकृत्तमः पाकयज्ञदाहकृत्तमः ॥ तत्र पाको महानसादौ यज्ञोऽग्निहोत्रादिरूपः दाहः शीतापनयनादौ ॥ ५ ॥ अन्तरिति ॥ अन्तर्बहिश्च यो द्वेधा वर्तते तस्य न भस्वतो वायोः पदवीं दधत् सन्नित्यर्थः ॥ अन्तर्बहिश्च इति पाठे अन्तर्बहिश्च यो द्वेधा भूत्वा न भस्वतो वायोः पदवीं दधत् सन्नित्यर्थः ॥ ६ ॥ आम्भसीं जलाधिष्ठात्रां वारुणीमित्यर्थः ॥ जडैर्जाड्यगुणयुक्तैर्जलैरित्यर्थः ॥ जडैर्जलैरिति वाडलयेरेकत्वात् ॥ ७ ॥ यदेति ॥ खे आकाशे ॥ अग्र इति पाठे अग्रसंमुखे प्रत्यक्षमित्यर्थः ॥ तमसाराहुणानैहारादिरूपेणां धकारेण वा ॥ पौरा इति प्राधान्यात् केषांचित्सम्बोधनम् ॥ ८ ॥ निशाचरेण चन्द्रेण ॥ शब्दच्छलेन राक्षससाहस्यं ध्वनितम् ॥ किंच क्षयिणा दक्षशापात् क्षयरोगवत् ॥ कलंकिना गुर्वर्गनागमनकलंकव

ताच ॥ ९ ॥ एवं सामान्यतः कोपावेशेन सर्वेषां मेव स्वाविषयाद्भ्रमनमनुज्ञायपश्चाद्विमृश्य कस्याचिदन्यथयाति ॥ अस्मदिति ॥ ११० ॥ ननु तथाभूतोपिसयद्यनिष्टकारीतर्हि कथं स्थापनीयस्तत्राह ॥ स एक इति ॥ सर्वेषां मात्मात्वाद्विशेषात्कुलदैवतत्वाच्च सोऽपकर्तुं जानात्येव ॥ किंच तस्येदमपकारकरणाज्ञानमुत्तमं व्रतं परमः संकल्पः ॥ ११ ॥ इतीति ॥ पौरवर्ग इत्युपलक्षणम् ॥ आधिमुक्ताच्चित्तोमानस्याव्यथारहितांतःकरणः ॥ १२ ॥ क्षितिपतिरिति ॥ तदग्न्यादिकर्म ॥ तथा पूर्ववत् ॥ अतिवह्न्यर्कवह्न्यर्कौ अतिक्रम्य वर्तत इत्यतिवह्न्यर्कम् ॥ द्युसदां देवानाम् ॥ शल्यं कीलकं हृदीति शेषः ॥ ११३ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ चतुर्धिरधिके चत्वारिंशेऽध्याय उत्तमे ॥ विश्वेशविरहां तस्यं काशीवर्णनमुच्यते ॥ १ ॥ कथमागाच्च मंदरादिति प्रश्नस्योत्तरं वक्ष्यन्नागमनकारणं काशीवियोगजातमानन्दाभावमीश्वरस्य दर्शयति ॥ अथोति ॥ श्लोकद्वयं वाक्यम् ॥ अथ बहुकालस्थित्यनन्तरं शंकरः शर्मसुखं न लभते स्मनालभत् ॥ किं कुर्वन् ॥ निवसन्निवासं कुर्वन् ॥ क मन्दरस्य पर्वतस्य कन्दरोदरे उल्लसंति उच्चरंति स्फुरन्तीति यावत् ॥ असमद्युतीनिन विद्यते समानाद्युतिः कांतिर्येषां तानिरत्नानि र्यास्मिस्तन्मंदरकंदरोदरोल्ल

अस्मत्कुले मूलभूतो भास्करो मान्य एव नः ॥ सतिष्ठतु सुखेनात्र यातायातं करोतु च ॥ ११० ॥ स एको जगतामात्मा विशेषात्कुलदेवता ॥ सोपकर्तुं न वेत्त्येव तस्येदं व्रतमुत्तमम् ॥ ११ ॥ इति नरपतिवाक्सुधारसौवश्रुतिपुटकैः परिपीय पौरवर्गः ॥ विकसितवदनांबुजोजगाम निजनिजमालयमाधिमुक्ताचित्तः ॥ १२ ॥ क्षितिपतिरपितत्तथाविधाय तपसोसाध्यामिहास्ति किं त्रिलोक्याम् ॥ अतिवह्न्यर्कमसौ दधच्च तेजो द्युसदां शल्यमिवोच्चकैर्बभूव ॥ १३ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वाद्धे दिवोदासप्रतापवर्णनं नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ अथ मंदरकंदरोदरोल्लसदसमद्युतिरत्नमंदिरे ॥ परितः समधिष्ठिता मरे निजशिखरैर्वसनीकृतांबरे ॥ १ ॥ निवसन्नगदीश्वरो हरः कृशरजनीशकलामनोहरः ॥ लभते स्म न शर्म शंकरः प्रसरत्काशिवियोगजज्वरः ॥ २ ॥ विरहानलशांतयेतदा समलेपि त्रिपुरारिणापियः ॥ मलयोद्भवपंकपसप्रतिपेदे ह्यधुना पिपांसुताम् ॥ ३ ॥ परितापहराणि पद्मिनीनां मृदुलान्यपि कंकणीकृतानि ॥ गदितानि यदीश्वरेण सर्पास्तदभूत्सत्यमहो महेश्वरेच्छा ॥ ४ ॥ यदुदुग्धनिधिनिमथ्य देवैर्मृदुसारः समकर्षिपूर्णचंद्रः ॥ सबभूव कृशो वियोगतप्तेश्वरमूर्धोष्मपरिक्षरच्छरीरः ॥ ५ ॥

सदसमद्युतिरत्नं तच्च तन्मंदिरं चेति तस्मिन् ॥ परितः सर्वतः सम्यगधिष्ठिता अमरायास्मिन् ॥ वसनीकृतं वस्त्रीकृतं मंवरं यस्मिन् अत्युच्चै इत्यर्थः ॥ १ ॥ जगदीश्वरस्य प्रलयकाले सर्वहरस्य बाबालचन्द्रकलया मनोहरस्यापि ॥ शर्मालभने हेतुमाह ॥ प्रसरदिति ॥ प्रसरन्नुद्गच्छन् काशीवियोगजो ज्वरो यस्य सः ॥ २ ॥ भगवद्वात्र संलग्नां सुमुत्प्रेक्षमाणः काशीविरहज्वरस्य तीव्रतामाह ॥ विरहेति ॥ तदा त्रिपुरहरेण विरहाग्निशान्त्यर्थं सचन्द्रनरसः स्वगात्रे सम्यक् अलोपिलिप्तः स एवाधुना पिपांसुतां धूलितां भस्मतां वा प्रतिपेदे प्रापेत्यर्थः ॥ ३ ॥ भगवद्वात्र स्थिताः सर्पा उत्प्रेक्ष्यन्ते ॥ परितापेति ॥ कंकणीकृतानि यानि पद्मिनीनां मृणालानि इति शेषः ॥ कथं भूतानि ॥ परितापहराणि मृदुलानि कोमलान्यपि तानि यद्यस्मात् सर्पा इति ईश्वरेण गदितानि तत्समात्कारणात् सत्यं यथा स्यात् तथा तान्येव सर्पाः अभूवन्नित्यर्थः ॥ ईश्वरेण सर्पा इति गदितानि यत्तत्तद्गदनमेव सत्यमभूदिति वा ॥ अहोखेदे आश्चर्ये वा ॥ तत्र हेतुमाह ॥ महेश्वरेच्छेति ॥ तदुक्तं विषमप्यमृतं कचिद्भवेदमृतं वा विषमीश्वरेच्छयेति ॥ ४ ॥ यदुदुग्धनिधिमिति ॥ यतः उविस्मये

देवैर्दुग्धनिधिनिमथ्यमृदुसारः शीतलः पूर्णचन्द्रः समकर्षि आकृष्ट उद्धृत इति यावत् ॥ सकृशः कलामात्रावशिष्टो बभूव ॥ तत्र हेतुगर्भविशेषणमाह ॥ काशीवियोगतप्तस्य ईश्वरस्य मस्तके तापेन क्षीणशरीरः ॥ ५ ॥ यददीधरदिति ॥ यद्यत एष हरः काशीवियोगाज्जात तापः संस्तदानीं परितापहरां धुनर्दीमौलिजटा एव निकुञ्जस्तस्य कोणे विस्तीर्णे दधारत त एव हेतोरधुना पिता नोज्जहीते न त्यजति ॥ यत्तया मि
ति वा ॥ ६ ॥ महत इति ॥ तस्य महतो विरहस्य शंकरो वश्यपिवशंगतः स न सभास्थैरपि सुरैर्न विविदेन ज्ञातः ॥ तत्र हेतुगर्भविशेषणमाह ॥ संवीतसुतापवेष्टितः अप्रकटात्यन्ततापव्याप्तः ॥ काशीविरहजन्यत्वमेव तापस्य शोभनत्वम् ॥ ७ ॥ अतिचित्रमिति ॥ इदमतिचित्रम् ॥ किं तत् ॥ जगत्रये श्वरोपि शुचिः पवित्रोपि ॥ यद्वा प्रलयकाले सर्वसन्तापकोपि संकर्षणमुखानलोत्थकालाग्नि
रुद्ररूपत्वात् परिताप्येतेति यावत् ॥ परितप्येतेति क्वचित् ॥ केन ॥ कृपीटयोनिना वह्निना ॥ कथं भूतेन ॥ आत्मना स्वस्यैव मूर्त्या ॥ अष्टमूर्तित्वान्महेश्वरस्य ॥ पुनः कथं भूतेन ॥ काशीवियोगादु
त्थितेन ॥ ८ ॥ निजभालतलमिति ॥ यस्य कलानिधेः चन्द्रस्य कलया रेखया य ईश्वरो निजभालतलमलंकरोति सकलानिधिः तदीश्वरमपि स चासीश्वरश्चेति तदीश्वरस्तमप्यतापयत्संतप्तं चकार अत एक एव वि
यददीधरदेष जात तापः पृथुले मौलिजटानि कुंजकोणे ॥ परितापहरां हरस्तदानीं धुनर्दीतामधुना पिनोज्जहीते ॥ ६ ॥ महतो विरहस्य शंकरः प्रसभंतस्य वशी
वशंगतः ॥ विविदेन सुरैः सदोगतैरपि संवीतसुतापवेष्टितः ॥ ७ ॥ अतिचित्रमिदं यदात्मना शुचिरप्येष कृपीटयोनिना ॥ स्वपुरीविरहोद्भवेन वै परिताप्ये
तजगत्रये श्वरः ॥ ८ ॥ निजभालतलं कलानिधेः कलयानित्यमलंकरोति यः ॥ स तदीश्वरमप्यतापयद्विधुरेको विपरीत एव तु ॥ ९ ॥ गरलंगलनालि
कातले विलसेदस्य न तेन तापितः ॥ अमृतां शुतुषारदीधितिप्रचयैरेव तु तापितोऽद्भुतम् ॥ १० ॥ विलसद्भारिचंदनोदकच्छट्या तद्विरहापनुत्तये ॥ हृदया
हितयाप्यदूयत प्रसरद्भोगिफटा भवैर्न तु ॥ ११ ॥ सकलं भ्रममेव नाशयेत्स गहित्वाद्यपदेशजं हरः ॥ इदमद्भुतमस्य यद्भ्रमः स्फुटमालयेपि महाहिसंभवः ॥ १२ ॥
स्मृतिमात्रपथंगतोपि यस्त्रिविधं तापमपाकरोत्यलम् ॥ सहिकाशिवियोगतापितः स्वगतं किंचिदजल्पदित्यजः ॥ १३ ॥ अपिकाशिसमागतोऽनिलोय
दिगात्राणि परिष्वजेन्मम ॥ दवधुः परिशांतिमेतितन्न हिमानी परिगाहनैरपि ॥ १४ ॥

धुर्विपरीतः ॥ त्वित्याश्चर्यं ॥ कलानिधिरिति पाठे तस्यैव स्थानं ॥ ९ ॥ गरलमिति ॥ एतदद्भुतम् ॥ किं तत् ॥ अस्य गलनालिकातले कण्ठे गरलं कालकूटं विलसेत्स्फुरेत्तेनायं न तापितस्तापं न प्रा
पितः ॥ अमृतां शुतुषारदीधितिप्रचयैश्चन्द्रशीतलरश्मिसमूहैस्त्वेषतापित इति ॥ १० ॥ अन्यच्चाद्भुतं शृण्वित्याह ॥ विलसदिति ॥ तद्विरहापनुत्तये काश्याविरहनाशाय हृदयाहितयावक्षः स्थलार्पितया
विलसद्भारिचंदनोदकच्छट्याप्येषोऽदूयततापमनुभूतवान् ॥ प्रसरद्भोगिफटा भवैः प्रस्फुरत्सर्पफणाजातैर्विषैरिति शेषः ॥ न दूयत इति ॥ ११ ॥ सकलभ्रममिति ॥ एष विश्वेश्वरः सकलभ्रमं जगदभ्र
मनाशयेत् ॥ कथं भूतम् ॥ स गहित्वाद्यपदेशजं सकृत्सर्पत्वातिदृष्टांतसिद्धम् ॥ तथाच प्रयोगः ॥ जगदभ्रमरूपं दृश्यत्वात् सकृत्सर्पादिवादिति ॥ आदिपदेन शुक्तिरजतस्थाणुपुरुषादयो गृह्यन्ते ॥
एतादृशस्यास्य स्फुटमालये स्पष्टमालायामपि महाहैः संभवरूपो भ्रम इति यदिदमद्भुतमिति ॥ १२ ॥ स्मृतिमात्रपथमिति ॥ स्मृतिमात्रपथं स्मरणैकविषयंगतोपि यस्त्रिविधमाध्यात्मिकाधिदैविका
धिभौतिकातापमपाकरोति नाशयति सहिस एव काशीवियोगात्तप्तः स न किंचिद्वक्ष्यमाणलक्षणमजल्पदित्यलम् ॥ अजोजन्मादिषड्भावविकारशून्य इत्यर्थः ॥ १३ ॥ विलापमेवाहापीति षड्भिः ॥

१ विधुरेदुःखेक एव विपरीतः अविरुद्धः अर्थात् दुःखे तु सर्व एव विरुद्धो भवतीति वा ।

काशीस्पर्शनन्तावदूरेतिष्ठतुकाशीतःसमागतोऽनिलोपियदिममगात्राणिपरिष्वजेदालिंगेत्तदामेदवर्धुर्विहकंपःशांतिमेति॥अन्यथाहिमानीहिमसंहतिस्तस्याःपरिगाहनैःसंस्पर्शैरपिशान्तिनैतीत्यर्थः॥१४॥
अगमिष्यदिति॥अहोइतिखेदे॥ममदक्षांगजयासत्यादक्षरोषात्त्यक्तदेहयायस्तापएधितोवर्धितःसतापोयदिज्ञातिहिमाद्रिजापार्वतीहिनिश्चितनाभविष्यन्नजाताचस्यात्तदाकथमगमिष्यत्कथंगतःस्यान्नक
थंचिदित्यर्थः॥कथंभूतादक्षांगजापार्वतीवा॥ममजीवातुलताजीवनौषधिरूपालता॥१५॥किंतुनतथेति॥दक्षोद्भवयामममनस्तथानादुनोदुपतप्तमभूत्॥कथंभूतया॥उज्झितदेहयात्यक्तशरीरया॥अवि
मुक्तस्यवियोगेनजन्मस्यतेनमहोष्मणामहाविरहाग्निनायथापरिदूयेतपरितप्येत॥हुतभुग्युतदेहयाययेतिपाठेतयेत्यर्थात्॥हुतभुजिहुतो देहोययासातथातया॥१६॥१७॥अमृतांशुश्चंद्रस्तत्कलातो
मृदुद्रवैःशीतलामृतैः॥१८॥तर्ह्यधुनापिकाशीवियोगजतापशांत्यर्थमन्यदेवोपायांतरंचित्यतांतत्राहागमदिति॥हिमवत्सुतैवौषधेनसतीवियोगजःकंपोमेऽगमत्पाक्अधुनायदिकाशींनपश्यामितर्हिंका
शीविरहानलस्यशांतिनैवेयानंप्राप्नोमीत्यर्थः॥१९॥मनसेति॥तदाजगदंबिकयाजगतांमात्रापार्वत्याधियांसमष्टिव्यष्टिबुद्धीनांजनन्यासाक्षिण्यापरदेवतयाकथमपिकेनापिपदार्थेनएषोहंवियुक्तो

अगमिष्यदहोकथंसतापोननुदक्षांगजयायएधितः॥ममजीवातुलताज्ञादित्यलंभविष्यन्नहिमाद्रिजायदि॥१५॥नतथोज्झितदेहयातयाममदक्षो
द्भवयामनोऽदुनोत्॥अविमुक्तवियोगजन्मनापरिदूयेतयथामहोष्मणा॥१६॥अयिकाशिमुदाकदापुनस्तवलप्स्येसुखमंगसंगजम्॥अतिशीत
लितानियेनमेऽद्भुतगात्राणिभवंतितत्क्षणात्॥१७॥अयिकाशिविनाशिताघसंघेतवविश्लेषजआशुशुक्षणिः॥अमृतांशुकलामृदुद्रवैरितिचित्रंहविषे
ववर्धते॥१८॥अगमन्ममदक्षजावियोगजोदवधुःप्राग्धिमवत्सुतौषधेन॥अधुनावलुनैवशांतिमीयांयदिकाशींनविलोकयेहमाशु॥१९॥मनसेति
गृणंस्तदाशिवःसुतरांसंवृततापवैकृतः॥जगदंबिकयाधियांजनन्याकथमप्येषवियुक्तइत्यमानि॥२०॥प्रिययावपुषोर्ध्यानयाप्यपारिज्ञातवियो
गकारणः॥वचनैरुपचर्यतेस्मसप्रणतप्राणिनिदाघदारणः॥२१॥॥श्रीपार्वत्युवाच॥॥तवसर्वगसर्वमस्तिहस्तेविलसद्योगवियोगएवकस्ते॥
तवभूतिरहोविभूतिदात्रीसकलापत्कलिकापिभूतधात्री॥२२॥त्वदनीक्षणतःक्षणाद्विभोप्रलयंयांतिजगंतिशोच्यवत्॥च्यवतेभवतःकृपालवादितरो
पीशनयस्त्वय्योक्तः॥२३॥

विरहितइत्यमानिअलक्षितज्ञातइत्यर्थः॥कीदृशः॥मनसेतिगृणन्पूर्वोक्तं विलपन्॥शिवःसुखस्वरूपः॥सुतरामतिशयेनसंवृतोऽस्पृश्यस्तापस्तेनवैकृतःविकृतिनीतइत्यर्थः॥विमुक्तइतिपाठेपिसएवार्थः
॥२०॥एवंसामान्यविरहकारणज्ञानानंतरंयत्कृतं तदाह॥प्रिययेति॥अनयाप्रिययावपुषोर्धरूपयापिनपरिज्ञातंविशेषतोवियोगस्यकारणंयस्यसतथा॥प्रणतस्यप्राणिमात्रस्यनिदाघदारणःसंतापनाशनः॥
एतादृशःसशिवस्तथैवप्रिययाउपचर्यतेस्मसेवितइत्यर्थः॥२१॥तदेवपरिचरणमाह तवेतिचतुर्भिः॥हेसर्वगहेविलसद्योगविलसन्नयोगोयस्यतत्संबोधनंतथा॥तवहस्तेसर्वमस्त्येवत्वदधीनमेवसर्वमित्यर्थः॥
अतस्तेतवकोवियोगोविरहः॥विलसद्योगेनकृत्वावियोगस्तेकइतिवान्वयः॥अहोआश्चर्यं॥तवभूतिर्विभूतिर्ब्रह्मादीनांविभूतिदात्री॥भूतधात्रीप्राणिमात्रस्यधारिकासर्वापत्कलिकासर्वासामापदांनाशिकापी
त्यर्थः॥२२॥त्वदिति॥हेविभोत्वदनीक्षणतस्तवकरुणादृष्ट्यभावात्क्षणादेवजगंतिप्रलयंयांति॥हेईशकृपालवात्कृपालेशेनयस्त्वयानोक्तःसेवकत्वेननस्वीकृतःसभवतइतरोपित्वत्प्रतियोगीब्रह्मा

दिरपिच्यवतेभ्रम्यतेसंसरतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ तापहेत्वभावादपितवत्तापोनसंभवतीत्याह ॥ भवतइति ॥ हेत्रिनेत्रइंद्रादयस्तवपरितापहेतवोनभवन्ति यतस्तेऽमीतवनयनानिप्रणयिनीप्रियाचगंगाभौलौमस्तकेऽस्ति ॥ कथंभूता ॥ लसज्जलालसत्कमनीयं ब्रह्मजलयस्याः सा तथा ॥ तथाचोक्तम् ॥ योसावित्यादि ॥ शोभनजलावा ॥ २४ ॥ भुजगाइति ॥ तेप्रसिद्धाअमीभुजगाः शेषादयस्तेभुजगाहस्ताः अंगदादिरूपेणास्थितत्वात् ॥ अतस्तेषांविषंनसंक्रमतेत्यनप्रभवति ॥ नीलकंठेति संबोधनस्यायंभावः ॥ कालकूटभक्षणेपितवशोभिवजातानकाचिद्धानिरतोवराकाणामेषांविषैस्तवकिमिति ॥ हेवामदेवतववामं वपुरवामशरीरमहमस्मि ॥ कथंभूता ॥ वामाशोभना ॥ रामेतिपाठेसुंदरीत्यर्थः ॥ चित्तयुक्ताचित्तानुसारिणी ॥ २५ ॥ इतिसंसृतिसंबीजजनन्यासंसृतेःसम्यग्बीजमूलकारणमज्ञानंमहत्तत्त्वंवातजननीअभक्तानांतदुत्पादयित्रीतया ॥ इत्थंपूर्वोक्तप्रकारंयथास्यात्तथाहितेभिहितेसतिगिरिशोऽथानंतरंगिरंवक्तुमादेउपक्रमंकृतवान् ॥ कथंभूतेहिते ॥ गिरानिगुंफेगिरिवचसानितरामतिशयेनगुंफोगुंफनं ग्रयनंयत्रतस्मिन् ॥ वक्तुमपीत्यत्रगद्गदामितिक्वचित्पाठः ॥ २६ ॥ तामेवगिरंदर्शयति ॥ अयीति ॥ अयिहेकाशित्वयाकाश्याहरोऽहंहतोवियोगद्वारासंतापितइतिशिवयापार्वत्याऽज्ञायिज्ञातः ॥ कीदृशोहरोऽष्टमूर्तिःपंचभूतचंद्रसूर्यात्मानोमूर्तयोयस्यसः ॥ भवत्यस्मादितिभवः ॥ भाव्यंतेजायंतेपदार्थाएभिरितिभावाःप्रमाणानिभावाश्चतेऽष्टौचप्रत्यक्षानुमानोपमानशब्दार्थापत्त्यैतिह्यानुपलब्धिसं

भवतःपरितापहेतवोनभवतींदुदिवाकराग्रयः ॥ नयनानियतस्त्रिनेत्रतेऽमीप्रणयिन्यस्तिलसज्जलाचमौलौ ॥ २४ ॥ भुजगाभुजगाःसदैवतेऽमीनविषं संक्रमतेचनीलकंठ ॥ अहमस्मिचवामदेववामातववामं वपुरत्रचित्तयुक्ता ॥ २५ ॥ इतिसंसृतिसंबीजजनन्याभिहितेहिते ॥ गिरानिगुंफेगिरिशोवक्तुमप्या ददेगिरम् ॥ २६ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ अयिकाशीत्यष्टमूर्तिर्भवोभावाष्टकोभवत् ॥ सत्वरंशिवयाज्ञायिध्रुवंकाश्याहृतोहरः ॥ २७ ॥ अथबालसखी भूततत्तत्काननवीरुधम् ॥ शिवाप्रस्तावयांचक्रेविमुक्तांमुक्तिदांपुरीम् ॥ २८ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ गगनतलमिलितसलिलेप्रलयेपिभवत्रिशूलपरि विधृताम् ॥ कृतपुंडरीकशोभांस्मरहरकाशींपुरीयावः ॥ २९ ॥ धराधरेंद्रस्यधरातिमुंदरानमांतथास्यापिधिनोतिधूर्जटे ॥ धरागतापीहनयाध्रुवंधरापुरीधुरीणातवकाशिकायथा ॥ ३० ॥ नयत्रकाश्यांकलिकालजंभयंनयत्रकाश्यांमरणात्पुनर्भवः ॥ नयत्रकाश्यांकलुषोद्धवंभयंकथंविभोसानयनातिथिर्भवेत् ॥ ३१ ॥

भावाइतिभावाष्टौतत्स्वरूपोभावाष्टकः ॥ तथाचोक्तंब्रह्मविद्भिः ॥ वृत्त्यारूढःप्रमाणमिति ॥ भवत्सद्रूपेतादृशोपीत्यर्थः ॥ २७ ॥ काश्याहृतोहरइतिभगवन्मुखादेवाकर्ण्यपार्वतीभवस्याग्रे काशींप्रस्तावितवतीत्याह ॥ अथेति ॥ अथानंतरंबालकालेसखीभूतास्तत्तत्काननसंबन्धिन्योवीरुधोलतायस्यांताम् ॥ २८ ॥ प्रस्तावनमेवाह गगनतलमित्यारभ्यप्रमथाधिपेत्यतः प्राक्तनेनग्रंथेन ॥ हेस्मरहरआवांकाशींपुरीयावोगच्छावइत्यन्वयः ॥ कथंभूताम् ॥ कृतपुंडरीकशोभामुत्पादितपद्मशोभाम् ॥ गगनतलेमिलितंसलिलंयस्मिस्तस्मिन्दैनंदिनप्रलयेत्रिशूलस्योपरिविशेषेणधृताम् ॥ उकारलोपशब्दांसः ॥ त्रिशूलेनपरिसर्वतोविधृतामितिवा ॥ अपिशब्दात्प्राकृतप्रलयादावपि ॥ २९ ॥ धरेति ॥ पूर्वोपिशब्दोभिन्नक्रमे ॥ अस्यधराधरेंद्रस्यापिधरामत्पितुरपिधरानधरातथामानधिनीत्युपतापयतितवपुरीकाशिकाधुरीणाश्रेष्ठायथाधिनीति ॥ कीदृशी ॥ धरागतापियाध्रुवंनिश्चितंधरानभवति त्रिशूलाग्रेस्थितत्वात् ॥ यद्वा धरागताधरारूपतांप्राप्तापिया धरानभवति किंतुध्रुवंब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ ३० ॥ नयत्रेति ॥ हेविभो कथंसाकाशीनयनातिथिर्नयत्रविषयः स्यात् ॥ कीदृशी ॥ यस्यांकलिकालजंभयंनस्ति कलेरत्राप्रवेशात् ॥ प्रवेशेवातस्याकिंचित्कर

त्वात् ॥ यत्त्विदानीं कलिधर्मादृश्यन्ते तेषां रुद्ररूपाणां काश्येकनिवासानां प्रारब्धत्वात् ॥ नयत्र काश्यां मरणात्पुनर्भवः ॥ जन्ममरणाव्यवहितसमये तत्त्वज्ञानेन कैवल्यप्राप्तेः ॥ नयत्र काश्यां कलुषोद्भवभयं पाप
स्यात्र फलानुत्पादकत्वात् ॥ तथा च श्रूयते ॥ ऊपरः पुण्यपापानां धन्यावाराणसीपुरीति ॥ लेंगेच ॥ नाविमुक्तनरः कश्चिन्नरं याति कलिषी ॥ ईश्वरानुग्रहादेव सर्वे यान्ति परांगतिमिति ॥ नच कालभैर
वयातनाशास्त्रविरोधस्तस्याः पश्चाद्भावित्वात् ॥ तथा च ब्रह्मवैवर्ते काशीविश्वेश्वरयोर्वक्तव्यानि ॥ प्रतिज्ञाममदेवेशस्थावराजंगमाजनाः ॥ तारणीयाः सर्वतो मे सागच्छतिकलौ शुभा ॥ तत्रापि मनुजादेव धर्मा
धर्माधिकारिणः ॥ नचान्ये त्रिविधाजीवाः पूर्वकर्मोपजीविनः ॥ परदारताः केचित् केचिद्व्यपरायणाः ॥ परापवादपैशुन्यपरद्रोहरताः खलाः ॥ केचिद्रोवधकर्तारः केचिन्मद्यपरायणाः ॥ केचित्पाखण्डकुशलवं
चकाः सूचकाः परे ॥ तीर्थद्रोहकरालिगविष्णुब्राह्मणविद्वजाम् ॥ द्रोहिणो निवसन्त्येव द्वापरान्ते कलौ तथा ॥ अन्यान्यपि च पापानि बहूनि सुमहान्त्यपि ॥ कुर्वन्त्येव नराः सर्वे मय्येव च विशेषतः ॥ अद्य यावत्तारितास्ते प्र
तिज्ञारक्षणाय मे ॥ अतः परं त्वच्छरणंगतास्मि शिवशंकर ॥ विश्वेश्वरवाक्यम् ॥ पुण्यं कृत्वा काशिये काशिकां त्वां प्राप्ताः प्राप्तास्ते तु तद्वस्तु नित्यम् ॥ पापं कृत्वा क्षेत्रमध्ये मृता ये तेषां मुक्तिर्यातनान्ते भवेद्भि ॥
धर्मः काश्यां शुद्धिहेतुः प्रदिष्टः पापं पुनर्दुःखमालादिमूलम् ॥ तस्मात्प्रतिज्ञातवसिद्रूपमुक्तिर्भवत्येवमलावसाने इत्यादि ॥ यद्रोभयत्र मोक्षप्रतिबन्धनिमित्तं भयमिति वार्थः ॥ ३१ ॥ किमत्रेति ॥ पदेपदे

किमत्र नो संति पुरःसहस्रशः पदेपदे सर्वसमृद्धिभूमयः ॥ परं न काशीसदृशीदृशोः पदं कचिद्गतामे भवता शपेशिव ॥ ३२ ॥ त्रिविष्टपे संति न किं पुरःशतं
समस्तकौतूहलजन्मभूमयः ॥ तृणी भवन्तीह चताः पुरःपुरः पदं पुरारे भवतो भवद्विषः ॥ ३३ ॥ न केवलं काशिवियोगजो ज्वरः प्रबाधते त्वां तु तथा यथा त्रमाम् ॥
उपाय एषो त्रनिदाघशांतये पुरीतुसावाममजन्मभूरथ ॥ ३४ ॥ मयानमेनेममजन्मभूमिका वियोगजन्मा परिदाघ ईशितः ॥ अवाप्य काशीं परितः
प्रशांतिदांसमस्तसंतापविघातहेतुकाम् ॥ ३५ ॥ नमोक्षलक्ष्म्योत्रसमक्षमीक्षितास्तनूभृता केन चिदेव कुत्रचित् ॥ अवैम्य हं शर्मदसर्वशर्मदासरूपिणी
मुक्तिरसौ हिकाशिका ॥ ३६ ॥

स्थाने स्थाने त्रपृथिव्यां सहस्रशोऽसंख्याताः पुरः किञ्च सन्त्यपि तु सन्त्येव ॥ कथं भूताः ॥ सर्वसमृद्धिभूमयः सर्वैश्वर्यस्थानानि ॥ परं केवलं किंतु वा काशीसदृशीदृशी पुरीमेदृशोर्नेत्रयोः पदं विषयं न गतानयाता ॥
हेशिवास्मिन्नर्थे भवता शपे ॥ एतच्चेदहं मिथ्यावदेत्तदा भवतः शपथं करोमीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ननु तर्हि स्वर्गे एतादृक्पूःस्थास्यति तत्राह ॥ त्रिविष्टप इति ॥ त्रिविष्टपे स्वर्गे शतं पुरः अनेकाः पुर्यः किं न सन्त्यपि
तु सन्त्येव ॥ कथं भूताः ॥ समस्तेति ॥ समस्ताश्चर्योत्पत्तिस्थानानि ॥ किंतु हे पुरारे भवद्विषः संसारद्वेषु भवत इह पुरः काश्याः पदमेकमपि प्रदेशमासाद्येति शेषः ॥ ताः पुरस्तृणी भवन्ति चकारान्नश्यंति च ॥
पुरःपुरः पुर इति पाठे भवतः पुरःपुर्याः पुरःपुरस्तात् ॥ शेषं पूर्ववत् ॥ ३३ ॥ न केवलमिति ॥ न केवलं काशिवियोगजो ज्वरस्त्वामेव प्रबाधते किं त्वत्र मन्दरे यथा त्वां प्रबाधते तथा मामपीति योजना ॥ किंतु
निदाघशान्तये काशीवियोगजज्वरनाशायात्र जगत्त्रयेऽप्युपायः कोसौ ॥ पुरीतुसावा अथ अथवाममजन्मभूरिति ॥ ३४ ॥ किंचां मयेति ॥ हे ईशितः हे नियन्तः मयानि जन्मभूमिकायाः वियोगाज्जन्मयस्य सप
रिदाघस्तापो न मेनेन ज्ञातो नानुभूत इति यावत् ॥ तत्र हे तु माहावाप्येति ॥ परितः सर्वतः प्रशांतिदामिह लोके जीवन्मुक्तिदां परलोके विदेहमुक्तिदामित्यर्थः ॥ अतएव समस्तानामाध्यात्मिकाधिदैविकाधिभौ
तिकानां मन्तापानां विघातेनाशहेतुकां कारणभूताम् ॥ ३५ ॥ नमोक्षेति ॥ हे शर्मदानंदं केन चिदपि तनुभृता कुत्रचिदपि मोक्षलक्ष्म्योऽत्र जगति समक्षं प्रत्यक्षं यथास्यात्तथानेक्षितानदृष्टानानुभूता इत्यर्थः ॥

किन्तु सर्वेषां शर्मदासरूपिणीमूर्तिमतीकाशिकाहिनिश्चितमसौ प्रत्यक्षा मुक्तिरित्यहमवैमिजानामीति योजना ॥ ३६ ॥ नमुक्तिरिति ॥ यथा काश्यां विग्रहं शरीरं परिहाय मुक्तिरस्ति न तथा इह जगति समाध्यादिना मुक्तिरिति योजना ॥ कथम्भूतेन ॥ समाध्यादिना अस्थिरं द्रियत्वेन च अलौकिकद्रियवृत्त्या उज्झितस्त्यक्तस्तत्समाधिर्ब्रह्मसमाधानं यस्मिन्स्तेन समाधिना समाध्यभावेनेत्यर्थः ॥ क्रतुक्रियाभिर्न ज्ञाद्यनुष्ठानैः ॥ वेदविद्यया उपासनादिरूपया ॥ ३७ ॥ ननाकेति ॥ काश्यां तनुमात्रधारिणि देहभृन्मात्रेयादहमुखं तादहमुखं नाकलोके स्वलोके नास्ति ॥ अतोति सुन्दरे पि पातालतले ॥ स्वलोकादपि रम्याणि पातालानीति नारदः प्राह ॥ स्वर्गसदामध्ये पातालेभ्यो गतो दिव्यादिदर्शनात् ॥ कुतस्तादहमुखम् ॥ यदा स्वर्गे पाताले च तादहमुखं नास्ति तदा मर्त्ये मनुष्यलोके सुखसंश्रयावार्तापि क्वा ॥ वाशब्दः कदाक्षे ॥ नकापीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ क्षेत्रेति ॥ हे त्रिशूलिन् भवतोऽविमुक्ते क्षेत्रे तत्रान्यत्र वा स्थितो यो मनोपियुक्ते मनोवृत्तिमात्रमपि प्रयच्छति स सदैव षडंगयोगं युंक्ते युनक्ति ॥ मनःसंयोजने हेतुः प्राणिवरोऽतीव पुण्यकृदित्यर्थः ॥ अविमुक्तनामनिर्वृत्तिः ॥ विमुक्तिलक्ष्म्येति ॥ ३९ ॥ किंच ॥ षडंगेति ॥ हे शिवनृभिर्नैस्तादृशी शरीरेण सिद्धिः षडङ्गयोगसिद्धिर्निश्चितमत्र लोके न लभ्यते ॥ काशीं समवाप्य त्वयि क्षणदृशौ नेत्रे स्थिरीकृत्य सुखेन यादृशी लभ्यत इति ॥ ४० ॥ वरमिति ॥ हिनिश्चितम् ॥ अपीति वा ॥ तिर्यक्त्वं पशुत्वमपि वरं श्रेष्ठम् ॥ कीदृशम् ॥ न विद्यते बुद्धेर्भवं मात्मानात्म

नमुक्तिरस्तीह तथा समाधिना स्थिरं द्रियत्वो ज्झितस्तत्समाधिना ॥ क्रतुक्रियाभिर्न न वेदविद्यया यथा हि काश्यां परिहाय विग्रहम् ॥ ३७ ॥ ननाकलोके सुखमस्ति तादृशं कुतस्तु पातालतलेऽति सुन्दरे ॥ वार्तापि मर्त्ये सुखसंश्रया क्वा काश्यां हियादहमुखं तनुमात्रधारिणि ॥ ३८ ॥ क्षेत्रे त्रिशूलिन् भवतोऽविमुक्ते विमुक्ति लक्ष्म्या न कदापि मुक्ते ॥ मनोपियः प्राणिवरः प्रयुंक्ते षडंगयोगं स सदैव युंक्ते ॥ ३९ ॥ षडंगयोगाद्ब्रहितादृशी नृभिः शरीरसिद्धिः सहसा त्रलभ्यते ॥ सुखे न काशीं समवाप्य यादृशी दृशौ स्थिरीकृत्य शिवत्वयि क्षणम् ॥ ४० ॥ वरं हितिर्यक्त्वमबुद्धिर्न भवं मानवत्वं बहुबुद्धिभाजनम् ॥ अकाशिसंदर्शननिष्फलोदयं समंततः पुष्करबुद्धोपमम् ॥ ४१ ॥ दृशौ कृतार्थं कृतकाशिदर्शने तनुः कृतार्था शिवकाशिवासिनी ॥ मनःकृतार्थधृतकाशिसंश्रयं सुखं कृतार्थं कृतकाशिसंमुखम् ॥ ४२ ॥ वरं हित्काशिरजोतिपावनं रजस्तमोर्ध्वं शिशिप्रभोज्ज्वलम् ॥ कृतप्रणामैर्मणिकर्णिकाभुवे ललाटगंयद्बहुमन्यते सुरैः ॥ ४३ ॥

विवेकविस्तारो यस्मिन्स्तत् ॥ बहूनां बुद्धीनां भाजनं योग्यमपि मानवत्वं मनुष्यत्वं न वरम् ॥ तत्र हेतुर्गर्भविशेषणमाह ॥ अकाशिसंदर्शननिष्फलोदयं काशीदर्शनाभावेन फलोदयशून्यम् ॥ ननु काशीसंदर्शनं विनापि यत्र कुत्रापि सुखेन स्थातव्यं ततः समयांतरे दर्शनादिकं विधेयं तत्राह ॥ पुष्करबुद्धिर्न दोषं पुष्करशब्देनात्र पद्मपत्रं लक्ष्यते ॥ बुद्धिदशब्देन जललवः ॥ तथा चोक्तमाचार्यैः ॥ नलिनीदलगतजललवतरलं तद्बुद्धिजीवनमतिशयचपलमिति ॥ पुष्करञ्जलमिति वा ॥ ४१ ॥ अदृशं कृतार्थतामुक्त्वा दर्शने कृतार्थतामाह ॥ दृशाविति ॥ कृतं काश्यादर्शनं याभ्यां ते दृशौ नेत्रे कृतार्थं कृतार्थः पुरुषार्थो याभ्यान्ते तथा ॥ शिवाचासौ काशी च शिवकाशी तस्यां वस्तुंशीलं यस्याः सा तनुः शरीरं कृतार्था ॥ शिवेति संबोधनं वा ॥ यत्र कुत्रापि गमनं परित्यज्य धृतः काश्येव संश्रय आश्रयो येन तन्मनः कृतार्थम् ॥ कृताकाशी संमुखा येन तन्मुखं कृतार्थमिति ॥ ४२ ॥ वरमिति ॥ तत्काश्या रजोधूलिर्वरं श्रेष्ठम् ॥ श्रेष्ठत्वे हेतवः ॥ हियस्मादतिपावनं रजस्तमोर्ध्वं वस्तुंशीलं यस्य तत्तथा ॥ शिशिप्रभोज्ज्वलं चन्द्रेतेजोवच्छुक्लम् अतएव मणिकर्णिकाभुवे कृतप्रणामैः सुरैः स्वं कीयललाटगंयद्बहुमन्यते तत्सर्वोत्कृष्टं मन्यते ॥ यद्वा कृताये प्रणामास्तैः कृत्वा काशीस्थानां ललाटगम् ॥ यद्वा पष्ठचर्ये तृतीया ॥

मणिकर्णिकाभुवेकृतप्रणामानांललाटगंसुरैर्यद्बहुमन्यतइति ॥ ४३ ॥ नदेवेति ॥ देवलोकादिर्मणिकर्णिकायास्तुलांसाम्यंनत्रजेन्नगच्छेत् ॥ कुतः ॥ यत्रयस्यांमणिकर्णिकायांमहाप्रयाणकृच्छ्र
तिर्मरणकृतांश्रवणेंद्रियंब्रह्मैवरसायनंरसरूपआश्रयस्तदास्पदंतदाश्रयम् ॥ यद्वा अयतेज्ञायतेब्रह्मरसोनेनेत्ययनंप्रणवःषडक्षरराममन्त्रराजोवा ॥ ब्रह्मरसायनस्यप्रणवस्यराममन्त्रराजस्यवाऽऽस्पदमा
श्रयोभवतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ महेति ॥ मणिकर्णिकास्थलीमहामहोभूःपरिपूर्णतेजःस्थानम् ॥ कुतः ॥ यत्रयस्यांमणिकर्णिकास्थल्यांसातमस्ततिरंधकारपरम्पराआवरकत्वसाम्यादज्ञानपरंपरेत्यर्थः ॥
संक्षयंसमेति ॥ समुपसर्गाभ्यामत्यन्तंनाशंप्राप्नोतीतिसूचितम् ॥ साका ॥ यापरःशतैःशतात्परैरसंख्यातैर्जन्मभिरेधितावर्द्धिताघनभूतेत्यर्थः ॥ साधनान्तरैर्विनाशतामाह ॥ दिवाकरोति ॥
अनिग्रहाऽविनाशा ॥ यस्यांजीवितानामेवाज्ञानसन्ततिर्नश्यतिकिंपुनर्मृतानांश्रीरुद्रोपदेशेनेतिभावः ॥ ४५ ॥ किम्विति ॥ किंप्रश्नेउचितकं ॥ उत्प्रेक्षायांवाकिमुशब्दः ॥ निर्वाणंकैवल्यमेवपदंस्था
नयस्यतस्यपरमेश्वरस्य अथवानिर्वाणस्यकैवल्यचक्रवर्तिनःपदस्यपादस्यभद्रपीठसिंहासनंकिमुमणिकर्णिकास्थलीतिसर्वत्रान्वेति ॥ अथोअथवानुनिश्चितम् ॥ मोक्षलक्ष्म्यामृदुलंतल्पकोमलाश्रया ॥

नदेवलोकोनचसत्यलोकोननागलोकोमणिकर्णिकायाः ॥ तुलांनत्रजेयत्रमहाप्रयाणकृच्छ्रतिर्भवेद्ब्रह्मरसायनास्पदम् ॥ ४४ ॥ महामहोभूर्मणिकर्णिकास्थ
लीतमस्ततिर्यत्रसमेतिसंक्षयम् ॥ परःशतैर्जन्मभिरेधितापियादिवाकरार्ग्रींदुकरैरनिग्रहा ॥ ४५ ॥ किमुनिर्वाणपदस्यभद्रपीठमृदुलंतल्पमथोनुमो
क्षलक्ष्म्याः ॥ अथवामणिकर्णिकास्थलीपरमानंदसुकंदजन्मभूमिः ॥ ४६ ॥ समतीतविमुक्तजंतुसंख्याक्रियतेयत्रजनैःसुखोपविष्टैः ॥ विलसद्द्युति
सूक्ष्मशर्कराभिःस्ववपुःपातमहोत्सवाभिलाषैः ॥ ४७ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अपर्णापरिवर्ण्येतिपुरींवाराणसीमुने ॥ पुनर्विज्ञापयामासकाशीप्राप्त्यैपि
नाकिनम् ॥ ४८ ॥ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ ॥ प्रमथाधिपसर्वेशानित्यस्वाधीनवर्तन ॥ यथानंदवनंयायांतथाकुरुवरप्रद ॥ ४९ ॥ स्कन्द उवाच ॥ ॥
जितपीयूषमाधुर्याकाशीस्तवनसुंदरीम् ॥ अथाकर्ण्यहमुदितोगिरिशोगिरिजांगिरम् ॥ ५० ॥ श्रीदेवदेवउवाच ॥ ॥ अयिप्रियतमेगौरित्वद्वा
गमृतसीकरैः ॥ आप्यायितोस्मिनितरांकाशीप्राप्त्यैयतेधुना ॥ ५१ ॥

अथवापरमानन्दएवसुकन्दःशोभनंमूलंकारणम् ॥ परमानन्दस्यवासुकन्दःशोभनंमूलंकारणंतारकोपदेशस्तस्यजन्मनोभूःस्थानमिति ॥ ४६ ॥ समतीतेति ॥ यत्रयस्यांमणिकर्णिकास्थल्यांसु
खोपविष्टैर्जनैःसमतीतायेविमुक्तजंतवस्तेषांसंख्यागणनाक्रियते ॥ कथम्भूतैः ॥ स्ववपुःपातएवमहोत्सवस्तत्रैवाभिलाषोयेषान्तैः ॥ तथाचत्रैवोक्तम् ॥ यत्रसर्वप्रतीक्षन्तेमृत्युंप्रियमिवातिथिमिति ॥
कैः ॥ विलसन्तीद्युतिर्यासांताविलसद्द्युतयश्चताःसूक्ष्मशर्कराश्चभुद्रपाषाणास्ताभिः ॥ ४७ ॥ अपर्णेति ॥ अपर्णेत्यनेनशुद्धसत्त्वायास्तस्याःकाशीगुणवर्णनेऽधिकारोस्तीतिध्वन्यते ॥ पार्वतीतिक्वचित्
॥ ४८ ॥ प्रमथाधिपेत्यादिसम्बोधनचतुष्टयेनतवकिमप्यशक्यंनास्तीतिसूचयति ॥ ४९ ॥ जितेति ॥ गिरिशएवंभूतांपूर्वोक्तांगिरमाकर्ण्यमुदितःसन्नथानन्तरंगिरिजांप्राहेत्यन्वयः ॥ कथम्भू
ताम् ॥ जितपीयूषस्यामृतस्यमाधुर्यययासातथाताम् ॥ तत्रहेतुर्गर्भविशेषणमाह ॥ काशीस्तवनेसुन्दरीशोभनाम् ॥ ५० ॥ अयतीतिसम्बोधने ॥ त्वद्वागमृतसीकरैस्तववचनपीयूषकणैः ॥ यते

यत्नं करोमि ॥ ५१ ॥ त्वमिति ॥ उपाशनामिभुञ्जेसेव इत्यर्थः ॥ ५२ ॥ तर्हि काश्या अन्यैराधिपत्येनानाश्रितत्वात्सिद्धं नः समीहितं नेत्याह ॥ पितामहस्येति ॥ ५३ ॥ तर्हि बलान्निःसारणीयस्तत्राह ॥ कथमिति ॥ ५४ ॥ तर्हि विघ्नमुत्पाद्योत्कृष्टव्योनेत्याह ॥ अयमेति ॥ तस्मात्तर्हेर्दोषेन केनापि प्रकारेण यस्तं काश्या वियोजयेत्तं कं प्रेषयामीति योजना ॥ ५५ ॥ नतु विघ्नमुत्पाद्यनिःसरणे को दोषस्तत्राह ॥ धर्मेति ॥ ५६ ॥ तर्हि चिद्धं विनैव बाहिर्नेतव्योनेत्याह ॥ विनेति ॥ तत्र हेतुर्मयैवेति ॥ धर्मरूपां धुरं भारं धरन्तीति धर्मधुरन्धराः ॥ ५७ ॥ किंच ॥ नजरेति ॥ धर्मवर्त्मधर्ममार्गविभर्तीति धर्मवर्त्मभृत् ॥ अत्र कर्मभूमौ ॥ तथा च मनुः ॥ आलस्यादन्नदोषाच्च मृत्युर्विप्रान् जिघांसतीति ॥ ५८ ॥ इति पूर्वोक्तम् ॥ योगिनीनां चक्रं समूहम् ॥ अतिमहाप्रौढमतिशयेन दक्ष

त्वं जानासि महादेवि मयत्तन्महद्व्रतम् ॥ अभुक्तपूर्वमन्येन वस्तूपाश्रामिनेतरत् ॥ ५२ ॥ पितामहस्य वचनादिवोदासेमहीपतौ ॥ धर्मेण शासति पुरीं कउपायो विधीयताम् ॥ ५३ ॥ कथं सराजा धर्मिष्ठः प्रजापालनतत्परः ॥ वियोज्यते पुरः काश्यादिवोदासो महीपतिः ॥ ५४ ॥ अधर्मवर्तिनो यस्माद्विघ्नः स्यान्नतरस्य तु ॥ तस्मात्कं प्रेषयामीशेयस्तं काश्या वियोजयेत् ॥ ५५ ॥ धर्मवर्त्मानुसरतां यो विघ्नं समुपाचरेत् ॥ तस्यैव जायते विघ्नः प्रत्युत प्रेमवर्धिनि ॥ ५६ ॥ विनाच्छिद्रेण तं भूपं नोत्सादयितुमुत्सहे ॥ मयैव हियतोरक्ष्याः प्रिये धर्मधुरंधराः ॥ ५७ ॥ नजरातमतिक्रामेन्न तं मृत्युर्जिघांसति ॥ व्याधयस्तं न बाधंते धर्मवर्त्मभृदत्रयः ॥ ५८ ॥ इति संचिंतयन् देवो योगिनीचक्रमग्रतः ॥ ददर्शातिमहाप्रौढं गाढकार्यस्य साधनम् ॥ ५९ ॥ अथ देव्या समालोच्य व्योमकेशो महामुने ॥ योगिनीवृंदमाहूय जगौ वाक्यमिदं हरः ॥ ६० ॥ सत्वरं यात योगिन्यो मम वाराणसीपुरीम् ॥ यत्र राजादिवोदासो राज्यं धर्मेण शास्त्यलम् ॥ ६१ ॥ स्वधर्मविच्युतः काशीं यथातूर्णं त्यजेन्नृपः ॥ तथोपचरत प्राज्ञा योगमाया बलान्विताः ॥ ६२ ॥ यथा पुनर्नवीकृत्य पुरीं वाराणसीमहम् ॥ इतः प्रयामि योगिन्यस्तथा क्षिप्रं विधीयताम् ॥ ६३ ॥ इति प्रसादमासाद्य शासनं शिरसा वहन् ॥ कृतप्रणामो निर्यातो योगिनीनां गणस्ततः ॥ ६४ ॥ ययुराकाशमाविश्य मनसोऽप्यतिरंहसा ॥ परस्परं भाषमाणा योगिन्यस्तामुदान्विताः ॥ ६५ ॥ अद्य धन्यतराः स्मो वै देवदेवेन यत्स्वयम् ॥ कृतप्रसादाः प्रहिताः श्रीमदानंदकाननम् ॥ ६६ ॥

मत एव गाढकार्यस्य दृढक्रियायाः साधनकारणम् ॥ ५९ ॥ अथ देव्या समालोच्येत्यस्यायं भावः ॥ यद्यप्यन्यद्वारा स्वधर्मच्यावनमप्यन्यायं तथापि सर्वः स्वार्थसमीहते स्वकार्यमुद्धरेत्प्राज्ञ इत्यादिन्यायात्काशीप्राप्त्यन्यथानुपपत्त्या च स्वधर्मो दान्यद्वारा व्युत्थाप्य काशीत्याजयित्वा सहगणेनावाभ्यान्तत्र गन्तव्यमिति देव्या सहपर्यालोचनं कृत्वेति ॥ जगौ उवाच ॥ इदं वक्ष्यमाणम् ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ उपचरत समाचरत ॥ तस्माद्विभीम इति चेत्तत्राह ॥ योगेति ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ततो मन्दरात् आज्ञानन्तरं वा ॥ ६४ ॥ अतिरंहसातिशयितवेगेन ॥ ६५ ॥ परस्परं भाषणमेवाह अद्ये

तिद्वाभ्याम् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इतीति ॥ इतीत्यं परस्परं संकथयन् ॥ तु संभ्रमे ॥ अथानन्तरं सयोगिनीनां निकुरं बः समूहस्तां पुरीं नयनातिथ्यं नेत्रगोचरमलं भयत् प्रापयदित्यन्वयः ॥ मुदितं मनो यस्य सः ॥ मन्दराद्रिव कुञ्जः तस्मिन्वायः कुञ्जस्तस्मात् ॥ ६८ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ चत्वारिंशोऽथ पञ्चोर्ध्वेऽध्यायेतीव सुशोभने ॥ योगिनीनां समूहस्यागमनं वर्णयते स्फुटम् ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायांते योगिनीनां निकुरं बः स्तां पुरीं नयनातिथ्यमलं भयदित्युक्तं तदनन्तरं किंवृत्तमित्यपेक्षायामाह ॥ अथेति ॥ अथ पुन्यैर्नैत्रविषयप्राप्त्यनन्तरं तद्योगिनीनां वृन्दं दूरदेवदृष्टिं प्रसार्य स्वचक्षुषोर्द्वैर्धर्मनिर्माणं फलान्वितं प्रशशंसेत्यन्वयः ॥ १ ॥ दिव्यप्रासादमालानां पताकाश्च प्रशशंसेत्यनुषजते ॥ कथम्भूताश्चलाश्च पलाः पल्लवा अग्राणि यासां तास्तथा ॥ ता उत्प्रेक्षन्ते ॥ सादरमिति ॥ सादरं यथा स्यात्तथा दूरमार्गस्थान्पांथान्पाथिकानां ह्यतिरिक्तं यतीरिवेति ॥ २ ॥ चञ्चदिति ॥ सुनीलं तालश्यामलमपि व्योमाकाशं सुनिर्मलं शुक्लमास्वस्वन्तेजो

अद्यसद्यो महालाभावभूतानोति दुर्लभौ ॥ त्रिनेत्रराजसंमानस्तथा काशीविलोकनम् ॥ ६७ ॥ इति मुदितमनाः सयोगिनीनां निकुरं बः स्त्वथ मन्दराद्रिकुंजात् ॥ नभसिलघुकृतप्रयाणवेगो नयनातिथ्यमलं भयत्पुरींताम् ॥ ६८ ॥ इति श्रीस्कन्दि महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वाद्धे काशीवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ स्कन्द उवाच ॥ ॥ अथ तद्योगिनी वृन्दं दूरदृष्टिं प्रसार्य च ॥ स्वनेत्रद्वैर्धर्मनिर्माणं प्रशशंसं फलान्वितम् ॥ १ ॥ दिव्यप्रासादमालानां पताकाश्चलपल्लवाः ॥ सादरं दूरमार्गस्थान्पांथानां ह्यतीरिव ॥ २ ॥ चञ्चत्प्रासादमणिष्वयैर्विजृम्भितमरीचिभिः ॥ सुनीलमपि च व्योमवीक्ष्यमाणं सुनिर्मलम् ॥ ३ ॥ देवत्वं मायया च्छाद्य वेषं कार्पटिकोचितम् ॥ विधाय काशीमविशद्योगिनीचक्रमक्रमम् ॥ ४ ॥ काचिच्च योगिनीभूता काचिज्जाता तपस्विनी ॥ काचिद्भूवसैरन्ध्रीकाचिन्मासोपवासिनी ॥ ५ ॥ मालाकारवधूः काचित्काचित्रापितसुन्दरी ॥ सूतिकर्मविचारज्ञाऽपराभैषज्यकोविदा ॥ ६ ॥ वैश्याचकाचिदभवत्क्रयविक्रयचंचुरा ॥ व्यालग्राहिण्यभूत्काचिद्दासी धात्री चकाचन ॥ ७ ॥ एकाचनृत्यकुशला त्वन्यागानविशारदा ॥ अपरावेणुवादज्ञा परावीणाधराभवत् ॥ ८ ॥ मृदंगवादनज्ञान्या काचित्तालकलावती ॥ काचित्कर्मणतत्त्वज्ञा काचिन्मौक्तिकगुणिका ॥ ९ ॥ गन्धभागविधिज्ञान्या काचिदक्षकलालया ॥ आलापोल्लासकुशला काचिच्चत्वरचारिणी ॥ १० ॥

भास्वरं वा वीक्ष्यमाणं दृश्यमानं प्रशशंसेति पूर्वक्रिययैव संबन्धः ॥ कैः ॥ चञ्चत्तः स्फुरन्तो ये प्रासादास्तत्र स्थैर्माणिक्यैः कृत्वा विजृम्भिता देदीप्यमाना ये मरीचयस्तैरित्यर्थः ॥ ३ ॥ देवत्वमिति ॥ रक्तवस्त्रादिधारिणस्तपस्विविशेषाः कार्पटिकास्तेषां विधायाऽक्रमं यथा स्यात्तथा योगिनीचक्रं काशीमविशदित्यन्वयः ॥ ४ ॥ एवं प्रथमतः प्रविश्य पञ्चान्नारूपं कृतवदित्याह काचित्यादिना ॥ योगिनी अष्टांगयोगयुक्ता कापालिकीवा ॥ तपस्विनी चान्द्रायणादित्रयपरा ॥ सैरन्ध्री परवेश्मस्था ॥ ५ ॥ भैषज्यकोविदा वैद्यकर्मणि निपुणा ॥ ६ ॥ क्रयविक्रयविषये चंचुरा दक्षा ॥ व्यालः सर्पस्तद्ग्राहिणी ॥ धात्री उपमाता ॥ ७ ॥ वीणाधनेति पाठे वीणैव धनं धनसाधनं यस्याः सा तथा वीणावादनपरेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ताल एव कलाविद्या तद्वती ॥ कर्मणतत्त्वज्ञा वशीकरणकर्मतत्त्वज्ञेत्यर्थः ॥ मौक्तिकगुणिका मुक्तामालाग्रथिका ॥ ९ ॥ गन्धभागविधिज्ञा गन्धविभागप्रकारज्ञा ॥ अक्षकलालया द्यूतविद्याश्रयभूता ॥ आलापस्योल्लासे विलासे चातुर्यं इति यावत् ॥ कुशला ॥ चत्वर

चारिणीभिक्षुकोरूपेणप्रांगणचारिणी ॥ १० ॥ वंशस्यऊर्ध्वीकृत्यधृतस्योपर्यधिरुहणेदक्षा ॥ इतराउभयपार्श्वेऊर्ध्वीकृत्यवद्वायारज्ज्वामार्गेणतदुपरिगमनेइतरादक्षेतरपदयोःपरस्परमुभयत्रान्वयः ॥ पथिचीवरवेष्टनापथिपतितंयच्चीवरंवस्त्रखंडंतत्परिधानेत्यर्थः ॥ ११ ॥ परान्येत्युभयत्रसंबध्यते ॥ लक्षणानिसामुद्रिकोक्तानि ॥ चिकेतिजानातिकथयतिवैत्यर्थः ॥ किञ्ज्ञानइतिकिवातोरूपमिदम् ॥ १२ ॥ नैपुण्याद्वाक्ष्यात् ॥ १३ ॥ पुरुषस्यस्त्रियास्त्रियावापुरुषेणरहःसंबंधेजायमानेययावीर्यनक्षरतिसागुटिका ॥ गुटिकातत्सिद्धिदाकाचित् ॥ चक्षुषोरंजनस्पर्शमात्रेणाभीष्टदेशप्राप्त्यादर्शनादिसिद्धिरंजनसिद्धिस्तद्वाकाचित् ॥ धातुवादिसुवर्णादिसिद्धिकथनेन्याविदग्धानिपुणा ॥ पादुकायाःपादस्पर्शमात्रेणभीष्टदेशप्राप्तिःपादुकासिद्धिस्तद्वापरा ॥ १४ ॥ अग्निस्तंभादिषुत्रिषुपरेत्यनुषज्जते ॥ खेचरीत्वमाकाशगामित्वम् ॥ अदृश्यत्वंचक्षुष्मतःसंमुखेपिदर्शनानर्हत्वम् ॥ १५ ॥ आकर्षणीसिद्धिर्नामइच्छयास्त्रियाःपुरुषस्यवलादानयनम् ॥ उच्चाटनंमुस्थस्यापिदौस्थयापाद

वंशाधिरुहणेदक्षारज्जुमार्गेणचेतरा ॥ काचिद्रातुलचेष्टाभूत्पथिचीवरवेष्टना ॥ ११ ॥ अपत्यदाऽनपत्यानांपरातत्रपुरेऽवसत् ॥ काचित्करांघ्रिरेखाणां लक्षणानिचिकेतिच ॥ १२ ॥ चित्रलेखननैपुण्यात्काचिज्जनमनोहरा ॥ वशीकरणमंत्रज्ञाकाचित्तत्रचचारह ॥ १३ ॥ गुटिकासिद्धिदाकाचित्काचिदंजनसिद्धिदा ॥ धातुवादविदग्धान्यापादुकासिद्धिदापरा ॥ १४ ॥ अग्निस्तंभंजलस्तंभंवाक्स्तंभंचाप्यशिक्षयत् ॥ खेचरीत्वंददौकाचिददृश्यत्वं पराददौ ॥ १५ ॥ काचिदाकर्षणीसिद्धिददुच्चाटनंपरा ॥ काचित्रिजांगसौंदर्ययुवाचितविमोहिनी ॥ १६ ॥ चिंतितार्थप्रदाकाचित्काचिज्ज्योतिः कलावती ॥ इत्यादिवेषभाषाभिरनुकृत्यसमंततः ॥ १७ ॥ प्रत्यंगणंप्रतिगृहंप्राविशयोगिनीगणः ॥ इत्थमब्दचरंत्यस्तायोगिन्योऽहर्निशंपुरि ॥ १८ ॥ नच्छिद्रंलेभिरेकापिनृपविघ्नचिकीर्षवः ॥ ततःसमेत्यताःसर्वायोगिन्योवंध्यवांछिताः ॥ तस्थुःसमंन्यतत्रैव नगतामंदरंपुनः ॥ १९ ॥ प्रभुकार्यमनिष्पाद्यसदःसंभावनैधितः ॥ कःपुरःशक्रुयात्स्थातुंस्वामिनोक्षतविग्रहः ॥ २० ॥ अन्यच्चचिंतितंताभिर्योगिनीभिरिदंमुने ॥ प्रभुंविनापिजीवामोनतुकाशीं विनापुनः ॥ २१ ॥ प्रभूरुष्टोपिसद्भृत्येजीविकामात्रहारकः ॥ काशीहरेत्कराद्भृष्टापुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ २२ ॥ नाद्यापिकाशींसंत्यज्यतदारभ्यमहामुने ॥ योगिन्योन्यत्रतिष्ठंतिचरंत्योपिजगत्रयम् ॥ २३ ॥

नम् ॥ निजांगस्यसौंदर्येणलावण्येनयूनांचित्तस्यविमोहिनीक्षोभकर्त्री ॥ १६ ॥ चिंतितार्थप्रदाऽभीष्टार्थप्रदा ॥ ज्योतिःकलाज्योतिर्विद्यातद्गती ॥ उपसंहरति ॥ इत्यादीति ॥ अनुकृत्यात्मानंरचयित्वेत्यर्थः ॥ १७ ॥ गणःसमूहः ॥ जनइतिकचित् ॥ १८ ॥ वंध्यव्यर्थवांछितंयासांतास्तथा ॥ १९ ॥ प्रभवति ॥ प्रभोःकार्यमनिष्पाद्याकृत्वासदःसंभावनैधितःसदसिसभायांसंभावनयाकार्यकरणेदक्षतया एधितोवर्धितोऽक्षतविग्रहःसन्जीवन्सन्नित्यर्थः ॥ स्वामिनोऽग्रेकःस्थातुंशक्तुयान्नकोपीत्यर्थः ॥ २० ॥ किंचान्यच्चेति ॥ इदंशब्दार्थमेवाह प्रभुंविनापीति सार्धेन ॥ २१ ॥ सद्भृत्यत्वंनामयथा शक्तिकार्यकारित्वम् ॥ २२ ॥ नाद्यापीतिस्कंदोक्तिः ॥ हेमहामुनेतदारभ्यतंकालमारभ्यजगत्रयचरंत्योपियोगिन्योऽद्यापिकाशींविहायान्यत्रनैवतिष्ठति ॥ यत्रकुत्रापिगत्वाकाश्यामेवागत्यतिष्ठती

त्वर्थः ॥ २३ ॥ पुनरपितासामेवचितितमाह प्राप्यार्पातिपंचभिः ॥ तितिक्षतित्यक्तुमिच्छति ॥ किंपुनर्यस्त्यजतित्यक्तवान्वा यइति ॥ २४ ॥ मोक्षरूपस्य निक्षेपस्य कलशीमाश्रयमित्यर्थः ॥ २५ ॥
 विमुखोपीश्वरोयदास्माकंसंमुखोभवितातदावयंकृतकृत्याः स्मेत्यन्वयः ॥ कथंभूतईश्वरः ॥ पुण्यं पुण्यहेतुः पुण्यस्वरूपोवा ॥ २६ ॥ २७ ॥ कुतो नरमतेतत्राह ॥ शंभोरिति ॥ २८ ॥ २९ ॥ इत्थमिति श्लोक
 द्वयेन प्रश्नचतुष्टयम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सर्वेषां प्रश्नानां प्रत्युत्तरं प्रत्यभिज्ञापयति भगवान्व्यासः ॥ श्रुत्वेति ॥ ३२ ॥ फलसहितं प्रथमप्रश्नप्रत्युत्तरं प्रतिजानातिस्कंदः ॥ नामधेयानीति ॥ क्षयंति नश्यंति ॥ ३३ ॥
 नामान्याह गजाननेत्यष्टभिः ॥ तत्र प्रचण्डाचण्डविक्रमेति विशेषणमेकं नाम ॥ तापनीशोषणीदृष्टिरीतिनामद्वयम् ॥ तापनीदृष्टिः शोषणीदृष्टिरिति वा ॥ तापनीशोषण्यौदृष्टीयस्याः सा तापनी
 प्राप्यापिश्रीमतीं काशीं यस्ति तितिक्षति दुर्मतिः ॥ स एव प्रत्युत्तयत्तो धर्मकामार्थमुक्तिभिः ॥ २४ ॥ कः काशीं प्राप्य दुर्बुद्धिरपरत्रयियासति ॥ मोक्षनिक्षेपकलशीं
 तुच्छश्रीकृतमानसः ॥ २५ ॥ विमुखोपीश्वरोस्माकं काशीसेवनपुण्यतः ॥ संमुखोभवितापुण्यंकृतकृत्याः स्मेतद्वयम् ॥ २६ ॥ दिनैः कतिपयैरेव सर्वज्ञो
 पिसमेप्यति ॥ विनाकाशीं नरमतेयतोऽन्यत्र त्रिलोचनः ॥ २७ ॥ शंभोः शक्तिरियं काशीकाचित्सर्वैरगोचरा ॥ शंभुरेव हि जानीयादेतस्याः परमं सुखम् ॥
 ॥ २८ ॥ इति निश्चित्य मनसि शंभोरानंदकानने ॥ अतिष्ठ योगिनी वृंदं कयाचिन्मायया वृतम् ॥ २९ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ इत्थं समाकर्ण्य मुनिः पुनः
 पप्रच्छ पण्डितम् ॥ कानि कानि च नामानि तासां तानि वदेश्वर ॥ ३० ॥ भजनाद्योमिनीनां च काश्यां किं जायते फलम् ॥ कस्मिन्पर्वणिताः पूज्याः कथं
 पूज्याश्च तद्दद ॥ ३१ ॥ श्रुत्वेति प्रश्नमोमेयो योगिनीसंश्रयंततः ॥ प्रत्युवाच मुनेव चिमृणोत्ववहितो भवान् ॥ ३२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ नामधेया
 निवक्ष्यामि योगिनीनां घटोद्भव ॥ आकर्ण्य आनिपापानि क्षयंति भविनां क्षणात् ॥ ३३ ॥ गजाननासिंहमुखी गृध्रास्याकाकतुंडिका ॥ उष्ट्रीवाहयग्रीवावाराही
 शरभानना ॥ ३४ ॥ उलूकिकाशिवावामयूरी विकटानना ॥ अष्टवक्राकोटराक्षी कुब्जाविकटलोचना ॥ ३५ ॥ शुष्कोदरी ललजिह्वाश्वदंष्ट्रावानरानना ॥
 ऋक्षाक्षी केकराक्षी च बृहतुंडासुराप्रिया ॥ ३६ ॥ कपालहस्तारक्ताक्षी शुकीशेनी कपोतिक ॥ पाशहस्तादंडहस्ताप्रचंडाचंडाविक्रमा ॥ ३७ ॥ शिशुग्री
 पापहंती च कालीरुधिरपायिनी ॥ वसाधया गर्भभक्षा शवहस्तात्रमालिनी ॥ ३८ ॥ स्थूलकेशी बृहत्कुक्षिः सर्पास्याप्रेतवाहना ॥ दंदशूककराकौची मृगशी
 र्पावृषानना ॥ ३९ ॥ व्यात्तास्याधूमनिःश्वासाव्योमैकचरणोर्ध्वदृक् ॥ तापनीशोषणीदृष्टिः कोटरीस्थूलनासिका ॥ ४० ॥ विद्युत्प्रभावला
 कास्यामार्जरीकटपूतना ॥ अट्टाट्टहासाकामाक्षी मृगाक्षी मृगलोचना ॥ ४१ ॥ नामानीमानियोमर्त्यश्चतुःषष्टिदिनेदिने ॥ जपेत्रिसंध्यंतस्येह दुष्टबाधाम्
 शाम्यति ॥ ४२ ॥ नडाकिन्यो नशाकिन्यो नकूष्माण्डानराक्षसाः ॥ तस्य पीडां प्रकुर्वन्ति नामानीमानियः पठेत् ॥ ४३ ॥

शोषणीदृष्टिरिति चैकं नाम ॥ तदा प्रचण्डाचण्डविक्रमेति नामद्वयम् ॥ पूर्वस्मिन्पक्षे प्रतिश्लोकमष्टावष्टौ नामानि ॥ अपरस्मिन्पक्षे चतुर्थश्लोकेन वनामानि ॥ सप्तमश्लोके सप्तैति विशेषः ॥ ३४ ॥ अष्टौ
 अवयवावक्रायास्याः सा तथा ॥ अष्टवक्त्रैति कचित् ॥ कोटरेवाक्षिणीयस्याः सा तथा ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ वसाधया वसान्वयति पिवती तिवसाधयामेदः पायिनीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ दंदशूकक
 रासर्पहस्ता सर्पाकारहस्तेति वा ॥ ३९ ॥ कोटरीकोटरवद्भीरास्थूलोदरेत्यर्थः ॥ पुरुषोत्तमदेशे प्रसिद्धा देव्यामूर्तिविशेषरूपावा ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ डाकिन्यः शाकिन्यश्च दुष्टग्रहविशेषाः

कूष्माण्डागणविशेषाः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ भूतायांचतुर्दश्याम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ लघुकोलिप्रमाणतः सूक्ष्मवदरीफलप्रमाणेन ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ पटचत्वारिंशकेऽध्याये सर्वपापैकनाशने ॥ लोलार्कमहिमातावद्वर्ण्यतेऽतिमनोहरः ॥ १ ॥ काशीस्थानद्वा

शिशूनां शांतिकारीणि गर्भशांतिकराणि च ॥ रणे राजकुले वापि विवादे जयदान्यपि ॥ ४४ ॥ लभेदभीप्सितां सिद्धिं योगिनीपीठसेवकः ॥ मंत्रांतराण्यपि जपंस्तत्पीठे सिद्धिभाग्भवेत् ॥ ४५ ॥ बलिपूजोपहारैश्च धूपदीपसमर्पणैः ॥ क्षिप्रं सन्नायोगिन्यः प्रयच्छेयुर्मनोरथान् ॥ ४६ ॥ शरत्काले महापूजां तत्र कृत्वा विधानतः ॥ हवींषि हुत्वा मंत्रज्ञो महतीं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ४७ ॥ आरभ्याश्च युजः शुक्लांतिथिं प्रतिपदं शुभम् ॥ पूजयेन्नवमीयावन्नरश्चिंति तमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥ कृष्णपक्षस्य भूतायामुपवासीनोत्तमः ॥ तत्र जागरणं कृत्वा महतीं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ४९ ॥ प्रणवादिचतुर्थ्यैर्नामभिर्भक्तिमात्ररः ॥ प्रत्येकं हवनं कृत्वा शतमष्टोत्तरं निशि ॥ ५० ॥ स सर्पिषा गुग्गुलुना लघुकोलिप्रमाणतः ॥ यांयां सिद्धिमभीप्से ततांतां प्राप्नोति मानवः ॥ ५१ ॥ चैत्रकृष्णप्रतिपदितत्रयात्राप्रयत्नतः ॥ क्षेत्रविघ्नप्रशांत्यर्थं कर्तव्या पुण्यकृज्जनैः ॥ ५२ ॥ यात्रांच सांवत्सरिकीं योनिकुर्यादवज्ञया ॥ तस्य विघ्नं प्रयच्छं तियोगिन्यः काशिवासिनः ॥ ५३ ॥ अग्रे कृत्वा स्थिताः सर्वास्ताः काश्यां मणिकर्णिकाम् ॥ तत्र मस्कारमात्रेण नरो विघ्नैर्न बाध्यते ॥ ५४ ॥ इति श्रीस्कां देमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वाद्धे चतुःषष्टियोगिन्यागमनं नाम पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ गतेथ योगिनी वृंदे देवदेवो घटोद्भव ॥ काशीप्रवृत्तिं जिज्ञासुः प्राहिणोदं शुमालिनम् ॥ १ ॥ देवदेव उवाच ॥ ॥ सप्ताश्वत्वारि तोयाहिपुरीं वाराणसीं शुभम् ॥ यत्रास्ति सदिवोदासो धर्ममूर्तिर्महीपतिः ॥ २ ॥ तस्य धर्मविरोधेन यथा तत्क्षेत्रमुद्रसेत् ॥ तथा कुरुष्व भो क्षिप्रं मावमंस्थाश्च तं नृपम् ॥ ३ ॥ धर्ममार्गं प्रवृत्तस्य क्रियते यावमानना ॥ सा भवेदात्मनो नूनं महदेन च जायते ॥ ४ ॥ तव बुद्धिविकासेन च्यवते चेत्स धर्मतः ॥ तदा सानगरी भानोत्व यो द्वास्याऽसहैः करैः ॥ ५ ॥ कामक्रोधौ लोभमोहौ मत्सराहं कृती अपि ॥ ते तत्र न भवेतां यत्तत्कालोपिन तं जयेत् ॥ ६ ॥ यावद्भर्मे स्थिरा बुद्धिर्यावद्भर्मे स्थिरं मनः ॥ तावद्भिन्नोदयः कास्ति विपद्यपि रवेनृषु ॥ ७ ॥

दशादित्यान्वक्तुं प्रस्तावयति ॥ गतेऽप्येति ॥ अंशुमालिनसूर्यम् ॥ १ ॥ २ ॥ उद्वेगोऽदुःखं भवेत् ॥ ३ ॥ एनः पापम् ॥ ४ ॥ असहैर्दुःसहैः करैश्चिभिः ॥ पक्षान्तरे मूर्तिभेदेन करैर्हस्तैः ॥ ५ ॥ कामक्रोधाविति ॥ यद्यस्मात्तत्र राजनिते प्रसिद्धे मत्सराहं कृती तौ कामक्रोधौ लोभमोहौ च न भवेतां संभवत इत्यर्थः ॥ तत्तस्मात्कालोपिन तं जयेदित्यन्वयः ॥ ६ ॥ विपद्यपि आपत्कालेपि ॥ ७ ॥

ब्रह्मेसूर्ययस्मात्सर्वेषां चेष्टितं वेत्स्यत एवजगच्चक्षुर्जगत्प्रकाशकोधर्माधर्मबोधक इति वा कार्यसिद्धये त्रज ॥ ८ ॥ देवस्याज्ञां रविरादाय न भो ध्वनमाकाशमार्गं च्छतीति न भो ध्वगामन्यां मूर्तिं प्रकल्प्या होरात्रं दिननक्तमभिव्याप्य काशीमभिमुखोऽभवत् काशीं प्राप्तुं प्रवृत्त इत्यर्थः ॥ ९ ॥ त्वरया काश्यभिमुखत्वे हेतुमाह ॥ मनसेति ॥ लोलः क्षुब्ध आकुल इति यावत् ॥ आनंदित इति वा ॥ नैकपादतां बहुपादतामित्यर्थः ॥ १० ॥ हंसत्वमिति ॥ तस्य सदा सर्वदानभो ध्वनी न स्य न भो मार्गा गामिनः सूर्यस्य हंसत्वं हीति गच्छतीति हंसस्तस्य भावो हंसत्वं सफलतामगात् फलवज्जातमित्यर्थः ॥ तत्र हेतुगर्भविशेषणमाह ॥ काशीं प्रति यियासतोगंतुमिच्छतः ॥ ११ ॥ अथेत्यान्तर्धर्मंगलेवा ॥ धर्मध्वस्ति धर्मलोपम् ॥ १२ ॥ विभावसुः सूर्यः ॥ अवसरं छिद्रम् ॥ स्वधर्मिणि स्वधर्मनिष्ठे ॥ सुधर्मणीति क्वचित् ॥ १३ ॥ नानारूपमेव दर्शयति कदाचिदित्यादिना ॥ १४ ॥ दीनतां दरिद्रताम् ॥ १५ ॥ वेदबाह्यां पापं डात्मिकाम् ॥ दृष्टः प्रत्ययो ज्ञानं यस्य तद्दृष्टप्रत्ययं प्रत्यक्षज्ञानविषयमैहिकमेव वस्तु जातम् ॥ चार्वा

सर्वेषामिह जंतूनां त्वं वेत्सि ब्रह्म चेष्टितम् ॥ अत एव जगच्चक्षुर्जगत्वं कार्यसिद्धये ॥ ८ ॥ रविरादाय देवाज्ञां मूर्तिमन्यां प्रकल्प्य च ॥ न भो ध्वगामहोरात्रं काशीमभिमुखोऽभवत् ॥ ९ ॥ मनसा तीव्रलो लोऽभूत् काशीदर्शनलालसः ॥ सहस्रचरणोऽप्यैच्छत्तदाखेनैकपादताम् ॥ १० ॥ हंसत्वं तस्य सूर्यस्य तदा सफलतामगात् ॥ सदानभो ध्वनी न स्य काशीं प्रति यियासतः ॥ ११ ॥ अथ काशीं समासाद्य रविरंतर्वा हिश्चरन् ॥ मनागपि न तद्रूपे धर्मध्वस्ति मवैक्षत ॥ १२ ॥ विभावसुर्वसन्काश्यां नानारूपेण वत्सरम् ॥ क्वचिन्नावसरं प्रापत् तत्राज्ञिसुधर्मिणि ॥ १३ ॥ कदाचिदतिथिर्भूतो दुर्लभं प्रार्थयन् रविः ॥ न तस्य राज्ञो विषये दुर्लभं किंचिदैक्षत ॥ १४ ॥ कदाचिद्याचको जातो बहुदोषिकदाप्यभूत् ॥ कदाचिद्दीनतां प्राप्तः कदाचिद्गणकोऽप्यभूत् ॥ १५ ॥ वेदबाह्यां क्रियां चापिकदाचित्प्रत्यपादयत् ॥ कदाचित्स्थापयामास दृष्टप्रत्ययमैहिकम् ॥ १६ ॥ कदाचिज्जटिलो जातः कदाचिच्चदिगंबरः ॥ सकदाचिज्जांगुलिको विषविद्याविशारदः ॥ १७ ॥ सर्वपापं डधर्मज्ञः कदाचिद्ब्रह्मवाद्यभूत् ॥ ऐंद्रजालिक आसीच्च कदाचिद्भ्रामयजनान् ॥ १८ ॥ नानाव्रतोपदेशैश्च कदाचित्सपतिव्रताः ॥ क्षोभयामास बहुशः सदृष्टांतकथानकैः ॥ १९ ॥ कापालिकव्रतधरः कदाचिच्चाभवद्विजः ॥ कदाचिदपि विज्ञानी धातुवादी कदाचन ॥ २० ॥ क्वचिद्विप्रः क्वचिद्राजपुत्रो वैश्योऽप्यजः क्वचित् ॥ ब्रह्मचारी क्वचिद्भूद्ब्रह्मचरः क्वचित् ॥ २१ ॥ यतिः कदाचिदितिसरूपैरभ्रामयजनान् ॥ सर्वविद्यासुकुशलः सर्वज्ञश्चाभवत्क्वचित् ॥ २२ ॥

काणां मतं स्थापयामासेत्यर्थः ॥ तथाच श्रूयते ॥ प्रत्यक्षमेकं चार्वाका इति ॥ १६ ॥ जटिलः पाशुपतो जटामात्रधारी वा ॥ जांगुलिको वैद्यविशेषः ॥ एतस्यैवार्थमाह ॥ विषविद्याविशारद इति ॥ १७ ॥ सर्वः श्रीरुद्रस्तेन निर्मितः पापं डधर्मो वेदविरुद्धशैवागमोक्तधर्मस्तं जानातीति सर्वपापं डधर्मज्ञः ॥ तथाच पाद्रे ॥ स्वागमैः कल्पितैस्त्वं च जनान्मद्विमुखान्कुर्विति भगवद्वचनम् ॥ ब्रह्मवादी वेदवादी ॥ इंद्रजालं कुहं कतेन व्यवहरतीत्येन्द्रजालिकः ॥ १८ ॥ सदृष्टांतकथानकैर्दृष्टांतसहिताभिः कथाभिः ॥ १९ ॥ कापालिकः शैवविशेषो लोके योगीति प्रासिद्धस्तद्व्रतधरः ॥ द्विजः पक्षी ॥ द्विजो ब्राह्मणः सत्कापालिकव्रतधर इति वा ॥ विज्ञानी ब्रह्मज्ञानी ॥ धातुवादी स्वर्णादिसिद्धिवादी ॥ २० ॥ अथवा कदाचिद्भवद्विज इत्येतत्प्रपंचयति क्वचिद्विप्र इति सार्धपादेन ॥ २१ ॥ अभ्रामयद्भ्रामयामास ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ चित्तवार्तःपीडितः ॥ २४ ॥ चित्तमेवाह मंदरमितिचतुर्भिः ॥ तत्तदा ॥ २५ ॥ उररीकृत्यस्वीकृत्य ॥ तस्यविश्वेश्वरस्यपुरःकथंतिष्ठेस्थास्यामि ॥ २६ ॥ ओंकृत्यस्वीकृत्य ॥ अवहेलमवज्ञाम् ॥ चण्वार्थे ॥ यामिचेतिसंबध्यते ॥ २७ ॥ पतंगतांशलभताम् ॥ २८ ॥ यस्मादेवंतत्तस्मादत्रैवस्थास्यामीति ॥ एवकारार्थमेवाह ॥ नत्यक्ष्यामीति ॥ २९ ॥ तर्हिकार्यानिवेदने पापस्यान्नेत्याह ॥ पुरइति ॥ कार्यरूपमर्थकार्यार्थमगोचरयित्वा इहकाश्यांतिष्ठतोमेयत्पापंभाविभविष्यतितस्यपापस्यकाशीनिष्कृतिः प्रायश्चित्तम् ॥ काशीवासइतिकचित्पाठः ॥ ३० ॥ नकेवलमेतस्यैवपापस्यकाशीनिष्कृतिः कित्वन्येषामपीत्याह ॥ अन्यान्यपीति ॥ सतामितिनप्रविशतांविशेषणंकिंतुकाशीप्रविष्टानांतथात्वात्तथोक्तम् ॥ ३१ ॥ किंच बुद्धीति ॥ आशासिशासितोहंकिंचमोहिरक्ष्यता

इतिनानाविधैरूपैश्चरन्काश्यांग्रहेश्वरः ॥ नकदापिजनेकापिच्छिद्रंप्रापकदाचन ॥ २३ ॥ ततोनिनिंदचात्मानंचित्तार्तःकश्यपात्मजः ॥ धिक्परप्रेष्यतां यस्यांयशोलभ्येतनक्कचित् ॥ २४ ॥ ॥ मार्तडउवाच ॥ ॥ मंदरंयदियाम्यद्यसद्यस्तत्क्रुद्धयतीश्वरः ॥ अनिष्पादितकार्यार्थेमयिसामान्यभृत्यवत् ॥ २५ ॥ कोपमप्युररीकृत्ययदियायांकथंचन ॥ कथंतिष्ठेपुरस्तस्यतर्हिवैमूढभृत्यवत् ॥ २६ ॥ अथोंकृत्यावहेलंवायामिचेन्नकथंचन ॥ क्रोधान्निरीक्षेत्यक्षोमांविषंपेयंतदामया ॥ २७ ॥ हरकोपानलेनूनंयदियातःपतंगताम् ॥ पितामहोपिमांत्रातुंतदाशक्ष्यतिनस्फुटम् ॥ २८ ॥ स्थास्याम्यत्रैवतन्नित्यं नत्यक्ष्यामिकदाचन ॥ क्षेत्रसंन्यासविधिनावाराणस्यांकृताश्रमः ॥ २९ ॥ पुरःपुरारेःकार्यार्थमनिवेद्येहतिष्ठतः ॥ यत्पापंभाविमेतस्यकाशीपापस्यनिष्कृतिः ॥ ३० ॥ अन्यान्यपिचपापानिमहांत्यल्पानियानिच ॥ क्षयंतितानिसर्वाणिकार्शांप्रविशतांसताम् ॥ ३१ ॥ बुद्धिपूर्वमयाचैतन्नपापंसमुपार्जितम् ॥ पुरारिणैवहिपुराऽऽशासिधर्मोहिरक्ष्यताम् ॥ ३२ ॥ धर्मोहिरक्षितोयेनदेहेसत्वरगत्वरे ॥ त्रैलोक्यंरक्षितंतेनकिंकामार्थैःसुरक्षितैः ॥ ३३ ॥ रक्षणीयोयदिभवेत्कामःकामारिणाकथम् ॥ क्षणादनंगतांनीतोबहूनांसुखकार्यपि ॥ ३४ ॥ अर्थश्चेत्सर्वथारक्ष्यइतिकैश्चिदुदाहृतम् ॥ तत्कथंनहरिश्चंद्रोऽरक्षत्कुशिकनंदने ॥ ३५ ॥ धर्मस्तुरक्षितःसर्वैरपिदेहव्ययेनच ॥ शिबिप्रभृतिभूपालैर्दधीचिप्रमुखैर्द्विजैः ॥ ३६ ॥ अयमेवहिर्वैधर्मःकाशीसेवनसंभवः ॥ रुषितादपिरुद्रान्मांरक्षिष्यतिनसंशयः ॥ ३७ ॥ अवाप्यकार्शांदिुष्प्रापांकोजहातिसचेतनः ॥ रत्नंकरस्थमुत्सृज्यकःकाचंसंजिघृक्षति ॥ ३८ ॥

मिति ॥ रक्षतेतिपाठेधर्मरक्षतात्रिपुरारिणाधर्मोऽशासिरक्षितव्यइत्युक्तमित्यर्थः ॥ ३२ ॥ धर्मरक्षणेनापिकितत्राह ॥ धर्मोहीति ॥ सुरक्षितैःशोभनप्रकारेणरक्षितैरपिकामार्थैःकिं नकिमपीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ कामार्थयोरक्षणाभावंतर्केणोपपादयति रक्षणीयइतिद्वयेन ॥ ३४ ॥ अरक्षदर्थमितिशेषः ॥ कुशिकनंदनेविश्वामित्रे ॥ ३५ ॥ एवंकामार्थयोरक्षणंतर्केणोपपाद्यधर्मस्यरक्षणंसाधयति ॥ धर्मस्त्विति ॥ शिबिर्हिंशरणागतकपोतत्राणायस्वमांसंददावितिभारतेप्रसिद्धम् ॥ दधीचिस्तुयाचकेभ्योदेवेभ्यःस्वास्थीन्यददादितिचभागवते ॥ प्रभृतिप्रमुखशब्दाभ्यांकर्णजीमूतवाहनादयोगृह्यन्ते ॥ तथाचश्रूयते ॥ त्वचंकर्णःशिबिर्मांसंजीवंजीमूतवाहनः ॥ ददौदधीचिरस्थीनिकिनंदयंमहात्मनामिति ॥ ३६ ॥ नन्वेवमपिरुद्रस्यरोषादनिष्टंभविष्यतितत्रा॥अयमिति ॥ ३७ ॥ ननुतथाप्येता

वतानिर्वेधेनालमित्याशंक्यकाशीमाहात्म्यं वर्णयन्काशीं प्राप्यप्राणिमात्रस्य गमनाभावं द्रष्टुं अवाप्येति चतुर्भिः ॥ संजिघृक्षति प्रहीतुमिच्छति ॥ ३८ ॥ धियासति गन्तुमिच्छति ॥ किंपु
नयो गत इति भावः ॥ निधानं निधिम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अनिष्टं स्वीकृत्यापि गमनाभावमाह कुपित इति द्वाभ्याम् ॥ स्वात्मावबोधजं स्वस्य आत्मना आत्मत्वेनेति यावत् ॥ योऽवबोधो ज्ञानं तस्मा
जातम् ॥ स्वस्यात्मनो योऽवबोधो नित्यशुद्धमुक्तस्वरूपत्वेन ज्ञानं तस्माज्जातमिति वा ॥ ४२ ॥ खद्योताभानिरात्रौ प्रकाशमानः शुद्धकीटविशेषः खद्योतो जुनीति गौडे प्रसिद्धस्तत्सदृशानि ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

वाराणसीसमुत्सृज्य यस्त्वन्यत्र गच्छति ॥ हत्वानिधानं पादेन सोऽर्थमिच्छति भिक्षया ॥ ३९ ॥ पुत्रमित्रकलत्राणि क्षेत्राणि च धनानि च ॥ प्रतिजन्मे
हलभ्यं ते काश्येकानैवलभ्यते ॥ ४० ॥ येन लब्धापुरीकाशी त्रैलोक्योद्धरणक्षमा ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यदुष्प्रापं तेन लब्धं महासुखम् ॥ ४१ ॥ कुपितोऽपि हि मे
रुद्रस्तेजोहानिं विधास्यति ॥ काश्यां चलप्स्ये तत्तेजो यद्वै स्वात्मावबोधजम् ॥ ४२ ॥ इतराणीह ते जांसि भासंते तावदेव हि ॥ खद्योताभानियावन्नो जृम्भते
काशिजं महः ॥ ४३ ॥ इति काशीप्रभावज्ञो जगच्चक्षुस्तमो नुदः ॥ कृत्वा द्वादशधात्मानं काशीपुर्यां व्यवस्थितः ॥ ४४ ॥ लोलार्क उत्तरार्कश्च सांवादि
त्यस्तथैव च ॥ चतुर्थोऽदुपदादित्यो मयूखादित्य एव च ॥ ४५ ॥ खखोलकश्चारुणादित्यो वृद्धकेशवसंज्ञकौ ॥ दशमो विमलादित्यो गंगादित्यस्तथैव च ॥
॥ ४६ ॥ द्वादशश्च यमादित्यः काशिपुर्यां घटोद्भव ॥ तमोऽधिकेभ्योऽदुष्टेभ्यः क्षेत्रं क्षंत्यमी सदा ॥ ४७ ॥ तस्यार्कस्य मनो लोलं यदासीत् काशिदर्शने ॥
अतोलोलार्क इत्याख्या काश्यां जाता विवस्वतः ॥ ४८ ॥ लोलार्कस्त्वसि संभेदे दक्षिणस्यां दिशि स्थितः ॥ योगक्षेमं सदा कुर्यात् काशीवासि जनस्य च ॥
॥ ४९ ॥ मार्गशीर्षस्य सप्तम्यां षष्ठ्यां वारविवासरे ॥ विधाय वार्षिकीयात्रां नरः पापैः प्रमुच्यते ॥ ५० ॥ कृतानियानि पापानि नरैः संवत्सरावधि ॥ नश्यं
ति क्षणतस्तानि षष्ठ्यर्के लोलदर्शनात् ॥ ५१ ॥ नरः स्नात्वा सि संभेदे संतर्प्य पितृदेवताः ॥ श्राद्धं विधाय विधिना पित्रा नृण्यमवाप्नुयात् ॥ ५२ ॥ लोलार्कसं
गमे स्नात्वा दानं होमं सुरार्चनम् ॥ यत्किंचित्क्रियते कर्म तदानं त्यागकल्पते ॥ ५३ ॥ सूर्योपरागे लोलार्के स्नानदानादिकाः क्रियाः ॥ कुरुक्षेत्रादशगुणाभवं
तीह न संशयः ॥ ५४ ॥ लोलार्के रथसप्तम्यां स्नात्वा गंगासि संगमे ॥ सप्तजन्मकृतैः पापैर्मुक्तो भवति तत्क्षणात् ॥ ५५ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तमोऽधिकेभ्य आत्यन्तिकतामसेभ्यः ॥ ४७ ॥ लोलार्कनाम निर्वक्ति ॥ तस्यार्कस्योति ॥ लोलमानन्दितम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ षष्ठ्यर्के षष्ठ्यायुक्तेऽर्कदिने ॥
॥ ५१ ॥ ५२ ॥ लोलार्कसङ्गमे लोलार्कसमीपे सङ्गमो लोलार्केण वा सङ्गमः लोलार्कसंगमस्तस्मिन् ॥ लोलार्कसम्भव इति पाठे लोलार्कस्य सम्भवो यस्मिन् संगमे तस्मिन्नित्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ रथसप्तम्यां

माघशुक्लसप्तम्याम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ पामाविचर्चिकयोरवान्तरभेदः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ आप्येत आप्यते ॥ ६१ ॥ नन्वादित्यो वैयूषोयजमानः प्रस्तरइत्यादिवदर्थ
वादो भविष्यति नेत्याह ॥ नार्थवादोयमिति ॥ यथाऽयमर्थवादो न भवति तथा पूर्वमेव व्याख्यातमिति ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ अर्थवादवक्तृणां दोषं स्वयमेवाह ॥ उदाहरतीति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥
॥ ६६ ॥ किंच तस्यांदिशि दुष्टानां प्रवेशोप्यत्र नास्तीत्याह ॥ लोलाकैति ॥ लोलार्कस्य करैरश्मिभिर्निष्ठादग्धा असिर्नदी तस्याधारया प्रवाहेण विखण्डिता गतिवैकल्यमप्रापिताः महामला अपिका

प्रत्यर्कवारं लोलार्कयः पश्यति शुचिव्रतः ॥ न तस्य दुःखं लोके स्मिन्कदाचित्संभविष्यति ॥ ५६ ॥ न तस्य दुःखं नोपामानदद्गुर्न विचर्चिका ॥ लोलार्कमर्कयः
पश्येत्तत्पादोदकसेवकः ॥ ५७ ॥ वाराणस्यामुषित्वापियो लोलार्कं न सेवते ॥ सेवंते तं न रं नूनं केशाः क्षुद्रयाधिसंभवाः ॥ ५८ ॥ सर्वेषां काशितीर्थानां लो
लार्कः प्रथमं शिरः ॥ ततोऽगान्यन्यतीर्थानि तज्जलप्लवितानि हि ॥ ५९ ॥ तीर्थांतराणि सर्वाणि भूमीवलयगान्यपि ॥ असिसंभेदतीर्थस्य कलानां ह
तिषोडशीम् ॥ ६० ॥ सर्वेषामेव तीर्थानां स्नानाद्यलभ्यते फलम् ॥ तत्फलं सम्यगाप्येत न रैर्गंगासिसंगमे ॥ ६१ ॥ नार्थवादोयमुदितः स्तुतिवादो न वै
मुने ॥ सत्यं यथार्थवादोयं श्रद्धेयः सद्भिरादरात् ॥ ६२ ॥ यत्र विश्वेश्वरः साक्षाद्यत्र स्वर्गतरंगिणी ॥ मिथ्यातत्रानुमन्यंते तार्किकाश्चानुसूयकाः ॥ ६३ ॥
उदाहरतिये मूढाः कुतर्कबलदर्पिताः ॥ काश्यां सर्वेयं वादोयं ते विद्वद्कीटायुगे युगे ॥ ६४ ॥ कस्यचित्काशितीर्थस्य महिम्नो महत्स्तुलाम् ॥ नाधिरोहेन्मुने
नूनमपि त्रैलोक्यमंडपः ॥ ६५ ॥ नास्तिकावेदवाद्याश्च शिश्रोदरपरायणाः ॥ अंत्यजाताश्च ये तेषां पुरः काशी न वर्यताम् ॥ ६६ ॥ लोलार्ककरानि
ष्टमा असिधारविखण्डिताः ॥ काश्यां दक्षिणदिग्भागेन विशेष्युर्महामलाः ॥ ६७ ॥ महिमानमिमं श्रुत्वा लोलार्कस्य नरोत्तमः ॥ न दुःखी जायते कापि संसारे दुः
खसागरे ॥ ६८ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वाद्धे लोलार्कवर्णनं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥
स्कंद उवाच ॥ ॥ अथोत्तरस्यामाशायां कुंडमर्काख्यमुत्तमम् ॥ तत्र नामोत्तरार्केण रश्मिमाली व्यवस्थितः ॥ १ ॥

श्रीस्थे द्वे पिणो वानविशेयुर्न प्रविशन्तीति पक्षांतरे लोलार्काणां तत्सदृशानां तेजस्विनां शूराणां करैर्हस्तैर्निष्ठा नितरान्ताडितास्तेषामेवासिधारया खड्गधारया विखण्डिता विशेषेण खण्डिताः खड्गच्छेदं प्रापिता य
थानविशन्तीति शब्दश्लेषालङ्कारोयम् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दविरचितायां काशीखण्डटीकायां षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ चत्वारिंशेयमोर्ध्वेऽध्याये परमपावने ॥
उत्तरार्कस्य माहात्म्यं वर्णयतेऽतिमनोहरम् ॥ १ ॥ लोलार्क उत्तरार्कश्चेत्यादिना द्वादशादित्या उपक्षिप्तास्तत्र लोलार्कस्य सम्भवमाहात्म्यं चोक्तवोत्तरार्कस्यापिते आह ॥ अथेति ॥ रश्मिमाली सूर्यः ॥ १ ॥

तस्यकृत्यमाह ॥ तापयन्निति ॥ २ ॥ ३ ॥ शुभव्रतानाम्ना ॥ ४ ॥ सुलक्षणां नाम्ना ॥ ५ ॥ मूलर्क्षस्यमूलनक्षत्रस्यप्रथमेपादेतथावृहस्पतौकेन्द्रेलग्नचतुर्थदशमसप्तमान्यतमस्मिन्
राशौस्थितेति ॥ ६ ॥ ७ ॥ समैधिष्टअवर्धत ॥ ८ ॥ ९ ॥ कस्मैदत्तासतीयंमुखंलभेत् ॥ दत्त्वामुखंलभतिक्वचित् ॥ १० ॥ ११ ॥ तन्मूलर्क्षविपाकेनकन्यायामूलनक्षत्रफलेन ॥ तत्तदे

तापयन्दुःखसंघातंसाधूनाप्याययन्निविः ॥ उत्तरार्कमहातेजाःकाशीरक्षतिसर्वदा ॥ २ ॥ तत्रेतिहासोयोवृत्तस्तंनिशामयसुव्रत ॥ विप्रःप्रियव्रतोनामक
श्विदात्रेयवंशजः ॥ ३ ॥ आसीत्काश्यांशुभाचारःसदातिथिजनप्रियः ॥ भार्याशुभव्रतातस्यवभूवातिमनोहरा ॥ ४ ॥ भर्तृशुश्रूषणरतागृहकर्मसुपे
शला ॥ तस्यांसजनयामासकन्यामेकांमुलक्षणाम् ॥ ५ ॥ मूलर्क्षप्रथमेपादेतथाकेन्द्रेवृहस्पतौ ॥ ववृधेसागृहेपित्रोःशुक्लेपक्षेयथाशशी ॥ ६ ॥ सुहृपा
विनयाचारापित्रोश्चप्रियकारिणी ॥ अतीवनिपुणाजातागृहोपस्करमार्जने ॥ ७ ॥ यथायथासमैधिष्टसाकन्यापितृमंदिरे ॥ तथातथापितुस्तस्याश्चितासं
ववृधेतराम् ॥ ८ ॥ कस्मैदेयावराकन्यासुरभ्येयंमुलक्षणा ॥ अस्याअनुगुणोलभ्यःक्रमयावरउत्तमः ॥ ९ ॥ कुलेनवयसाचापिशीलेनापिश्रुतेनच ॥
रूपेणार्थेनसंयुक्तःकस्मैदत्तामुखंलभेत् ॥ १० ॥ इतिचिंतयतस्तस्यज्वरोभूदतिदारुणः ॥ यश्चिताख्योज्वरःपुंसामौषधैर्नापिशाम्यति ॥ ११ ॥
तन्मूलर्क्षविपाकेनचिताख्येनज्वरेणच ॥ सविप्रःपंचतांप्राप्तस्त्यक्तासर्वगृहादिकम् ॥ १२ ॥ पितर्युपरतेतस्याःकन्यायाःसाजनन्यपि ॥ शुभव्रतापरि
त्यज्यतांकन्यांपतिमन्वगात् ॥ १३ ॥ धर्मोयंसहचारिण्याजीवताजीवतापिवा ॥ पत्यासहैवस्थातव्यंपतिव्रतयुजासदा ॥ १४ ॥ नापत्यंपातिनोमातान
पितानैववांधवाः ॥ पत्युश्चरणशुश्रूषापायाद्वैकेवलंस्त्रियम् ॥ १५ ॥ सुलक्षणापिदुःखार्तापित्रोःपंचत्वमाप्तयोः ॥ और्ध्वदैहिकमापाद्यदशाहंविनिवर्त्यच ॥
॥ १६ ॥ चितामवापमहतीमनाथादन्यमागता ॥ कथमेकाकिनीपित्रामात्राहीनाभवांबुधेः ॥ १७ ॥ दुस्तरंपारमाप्स्यामिस्त्रीत्वंसर्वाभिभावियत् ॥
नकस्मैचिद्वरायाहंपितृभ्यांप्रतिपादिता ॥ १८ ॥ तद्दत्ताकथंस्वैरमहमन्यंवरंवृणे ॥ वृतोपिनकुलीनश्चेद्गुणवान्नचशीलवान् ॥ १९ ॥ स्वाधीनोपि
नतत्तेनवृतेनापिहिकिंभवेत् ॥ इतिसंचिंतयंतीसारूपौदार्यगुणान्विता ॥ २० ॥ युवभिर्बहुभिर्नित्यंप्रार्थितापिमुहुर्मुहुः ॥ नकस्यापिददौबालाप्रवेशं
निजमानसे ॥ २१ ॥ पित्रोरुपरतिंदृष्ट्वावात्सल्यंचतथाविधम् ॥ निनिंदबहुधात्मानंसंसारंचनिनिंदह ॥ २२ ॥ याभ्यामुत्पादिताचाहंयाभ्यांचपरिपा
लिता ॥ पितरौकुत्रतौयातौदेहिनोधिगनित्यताम् ॥ २३ ॥

तिवा ॥ पंचतांमरणम् ॥ १२ ॥ पतिमन्वगादत्तांप्रतिदेहमनुस्वयमग्नौविवेशेत्यर्थः ॥ १३ ॥ अनुगमनेहेतुमाह ॥ धर्मोयमिति ॥ १४ ॥ पत्यासहैवस्थातव्यमित्यत्रापिहेतुमाह ॥ नापत्य
मिति ॥ १५ ॥ और्ध्वदैहिकम् ॥ द्वादशाहंपिडादि ॥ १६ ॥ १७ ॥ सर्वैरभिभविर्तुंशीलंयस्यतत्सर्वाभिभावि ॥ १८ ॥ गुणवान्नचेदित्यनुषज्जते ॥ १९ ॥ तत्तदा ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ देहिनोधिगनित्यतां

देहिनो जीवस्यानित्यतां प्रतिधिगस्तित्यर्थः ॥ २३ ॥ अहो इति ॥ अहो खेदे ॥ खेदातिशयार्थावीप्सा ॥ यथाममपुरोऽग्रतः पित्रोरंगत्वं प्रत्ययोऽत्राविशक्षितः ॥ अंगमित्यर्थः ॥ तथाममापि देहो वि
 नाशित्यर्थः ॥ अयं देहोऽप्यहो गंतं तेति पाठे स्पष्ट एवार्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ पंचपासुपंचमुषट्सुवासमासु संवत्सरेषु ॥ २८ ॥ २९ ॥ करुणा आत्मनियस्यास्तया दयास्वरूपयेति वा ॥
 या देवी सर्वश्रेष्ठेष्टुदयारूपेण संस्थितेत्युक्तेः ॥ करुणायुक्तात्मनेति व्यधिकरणं वा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मुखपीयूषवर्षिणीमास्यामृतसाविणीम् ॥ उदमीलयत व्यकासयत् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
 अहो देहोऽप्यहो गत्वं यथा पित्रोः पुरोमम ॥ इति निश्चित्य सा बाला विजितेन्द्रियमानसा ॥ २४ ॥ ब्रह्मचर्यदृढं कृत्वा तप उग्रं च चारह ॥ उत्तरार्कस्य देवस्य समी
 पे स्थिरमानसा ॥ २५ ॥ तस्यांतपस्यमाना यामेकाच्छागीलवीयसी ॥ तत्र प्रत्यहमागत्य तिष्ठेत्तत्पुरतोऽचला ॥ २६ ॥ तृणपर्णादिकं किंचित्सायमभ्यवह
 त्यसा ॥ तत्कुण्डपीतपानीयास्वस्वामिसदनं व्रजेत् ॥ २७ ॥ तत इत्थं व्यतीता सुपंचपासुसमासु च ॥ लीलया विचरन् देवस्तत्र देव्या सहागतः ॥ २८ ॥
 सन्निधावुत्तरार्कस्य तपस्यंतीं सुलक्षणाम् ॥ स्थाणुवन्निश्चलां स्थाणुरद्राक्षीत्तपसा कृशाम् ॥ २९ ॥ ततो गिरिजया शंभुर्विज्ञप्तः करुणात्मना ॥ वरेणानुगृहाणे
 मां बंधुहीनां सुमध्यमाम् ॥ ३० ॥ शर्वाणी गिरिमाकर्ण्य ततः शर्वः कृपानिधिः ॥ समाधिमीलिताक्षीं तामुवाच वरदो हरः ॥ ३१ ॥ सुलक्षणे प्रसन्नोऽस्मि वरं
 वरय सुव्रते ॥ चिरं खिन्नासितपसा कस्तेऽस्तीह मनोरथः ॥ ३२ ॥ सापिशंभोर्गिरंश्चुत्वा मुखपीयूषवर्षिणीम् ॥ महासंतापशमनीं लोचने उदमीलयत् ॥ ३३ ॥
 त्र्यक्षं प्रत्यक्षमावीक्ष्य वरदानेन्मुखं पुरः ॥ देवीं च वामभागस्थां प्रणनाम कृतां जलिः ॥ ३४ ॥ किंवृणोयावदित्थं सा चिंतयेच्चारुमध्यमा ॥ तावत्तयानिरै
 क्षिष्टवराकीर्बकरीपुरः ॥ ३५ ॥ आत्मा र्थजीवलोकेऽस्मिन्कोन जीवति मानवः ॥ परंपरोपकारार्थं योजीवति स जीवति ॥ ३६ ॥ अनयामत्तपोवृत्तिसा
 क्षिण्या बह्वनेह सम् ॥ असेव्यहंत देतस्यै वरयामि जगत्पतिम् ॥ ३७ ॥ परामृश्य मनस्येतत्प्राह त्र्यक्षं सुलक्षणा ॥ कृपानिधेमहादेव यदि देयो वरो मम ॥
 ॥ ३८ ॥ अजशावी वराक्येषां तर्हि प्रागनुगृह्यताम् ॥ वक्तुं पशुत्वात्त्रोवेत्ति किंचिन्मद्भक्तिपेशला ॥ ३९ ॥ इति वाचं निशम्येशः परोपकृतिशालिनीम् ॥
 सुलक्षणायां नितरां तु तोषप्रणतार्तिहा ॥ ४० ॥ देवदेवस्ततः प्राह देवि पश्य गिरीन्द्रजे ॥ साधूनामीदृशी बुद्धिः परोपकरणोर्जिता ॥ ४१ ॥ ते धन्याः सर्वलो
 केषु सर्वधर्माश्रयाश्च ते ॥ यतं ते सर्वभावेन परोपकरणाय ये ॥ ४२ ॥ संचयाः सर्ववस्तूनां चिरं तिष्ठन्ति नोक्वचित् ॥ सुचिरं तिष्ठते चैकं परोपकरणं प्रिये ॥ ४३ ॥
 धन्या सुलक्षणा चैषा योग्याऽनुग्रहकर्मणि ॥ ब्रूहि देवि वरो देयः कोऽस्यैच्छाग्यै चकः प्रिये ॥ ४४ ॥ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ ॥ सर्वसृष्टिकृतां कर्तः सर्वज्ञप्रणता
 र्तिहन् ॥ सुलक्षणा शुभाचारा सखी मेस्तु शुभोद्यमा ॥ ४५ ॥ यथा जयाच विजया यथा चैव जयंतिका ॥ शुभानंदासु नंदाच कौमुदी च यथोर्मिला ॥ ४६ ॥
 निरीक्ष्य दृष्ट्वा ॥ वराकीर्तुच्छा ॥ बर्करीच्छागी ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ बह्वनेह संवदु कालम् ॥ असेविसेविता ॥ अहं सुलक्षणा ॥ तत्तस्मात् ॥ एतस्यै एतदर्थम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अजशावीच्छाग
 सुता ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अनुग्रहकर्मणि अनुकूलकार्ययोग्या ॥ अस्यै सुलक्षणा यै ॥ ४४ ॥ शुभायोद्यमोऽस्याः सा शुभोद्यमा ॥ ४५ ॥ जयतिसर्वोत्कर्षेण तिष्ठतीति जया ॥

विशेषेण जयति विजया ॥ अन्यासामपि यथा यथं नामनिर्वचनं ज्ञेयम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ समयामां मत्समीपे ॥ चंचच्चा मरधारिणी स्फुरद्दालव्यजनहस्ता ॥ ५२ ॥ एषापि बर्करी
तिसंबंधः ॥ इह काश्याम् ॥ अत्रैव काश्यामेवेति शब्देनैश्वरीच्छया भगवत् ईश्वरस्य वरदानाच्च काश्यां मृताया अपि बर्करी देहसंबन्ध इति द्योत्यते ॥ न ह्यवदितघटनापटीयस्यास्तस्याः कर्तुं मकर्तुं मन्यथा कर्तुं
समर्थस्य तस्य च न किमप्यशक्यमिति भावः ॥ केन चित्रमिति न क्षेत्राद्बहिर्निःसृत्य मृतासत्यत्रोत्पन्नेति वा ज्ञेयम् ॥ ५३ ॥ अशुब्धाचित्तया स्थिरांतःकरणया ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ बर्करीकुंडमिति ॥ तु शब्देन

यथाचंपकमालाचयथामलयवासिनी ॥ कर्पूरलतिकायद्वंद्वंधारायथाशुभा ॥ ४७ ॥ अशोकाचविशोकाचयथामलयगंधिनी ॥ यथाचंदननिः
श्वासायथामृगमदोत्तमा ॥ ४८ ॥ यथाचकोकिलालापायथामधुरभाषिणी ॥ गद्यपद्यनिधिर्यद्वदनुक्तज्ञायथाचसा ॥ ४९ ॥ दृगंचलें गितज्ञाचय
थाकृतमनोरथा ॥ गानचित्तहरायद्वत्तथास्त्वेषासुलक्षणा ॥ ५० ॥ अतिप्रियाभवित्रीमेयद्वालब्रह्मचारिणी ॥ अनेनैव शरीरेण दिव्यावयवभूषणा ॥
॥ ५१ ॥ दिव्यांबरादिव्यगंधादिव्यज्ञानसमन्विता ॥ समयामांसदैवास्तांचंचच्चा मरधारिणी ॥ ५२ ॥ एषापिकाशिराजस्य कुमार्यस्ति वहवर्करी ॥
अत्रैव भोगान्संप्राप्य मुक्तिं प्राप्स्यत्यनुत्तमाम् ॥ ५३ ॥ अनया त्वर्ककुंडे स्मिन्पुण्ये मासि रवेर्दिने ॥ स्नातं त्वनुदिते सूर्ये शीतादशुब्धचित्तया ॥ ५४ ॥
राजपुत्रीततः पुण्यादस्त्वेषाशुभलोचना ॥ वरदानप्रभावेण तव विश्वेश्वरप्रभो ॥ ५५ ॥ बर्करीकुंडमित्याख्या त्वर्ककुंडस्य जायताम् ॥ एतस्याः प्रतिमापू
ज्या भविष्यत्यत्र मानवैः ॥ ५६ ॥ उत्तरार्कस्य देवस्य पुण्ये मासि रवेर्दिने ॥ कार्यासांवत्सरीयात्रानतैः काशीफलेप्सुभिः ॥ ५७ ॥ मृडान्याभिहितं सर्वकृत्यै
तद्विश्वगोविभुः ॥ विश्वनाथो विवेशाथ प्रासादं स्वमर्कितः ॥ ५८ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ लोलार्कस्य च माहात्म्यमुत्तरार्कस्य च द्विज ॥ कथितं ते
महाभाग सांवा दित्यं निशामय ॥ ५९ ॥ श्रुत्वैतत्पुण्यमाख्यानं शुभं लोलोत्तरार्कयोः ॥ व्याधिभिर्नाभिभूयेत न दारिद्र्येण बाध्यते ॥ ६० ॥ इति श्रीस्कां
दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे उत्तरार्कवर्णनं नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृणुष्व मे त्राव
रुणे द्वारवत्यां यदूहः ॥ दानवानां वधार्थाय भुवोभारापनुत्तये ॥ १ ॥

कुंडांतरादस्य कुंडस्याधिक्यं द्योत्यते ॥ एतस्याः बर्करीयाः ॥ ५६ ॥ नैतैर्नैर्भैर्भैरिति यावत् ॥ नैरिति वा पाठः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ श्रुत्वेति ॥ एतदध्यायद्वयेनोक्तम् ॥ लोलार्कस्यात्र कथनं
श्रवणफलख्यापनाय ॥ ६० ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ६१ ॥ अष्टाधिके चत्वारिंशोऽध्याये मनोरमे ॥ सांवादित्यस्य माहिमावर्ण्यं
तेति स्फुटः शुभः ॥ १ ॥ सांवादित्योत्पत्तिवक्तुं श्रोतृनभिमुखीकुर्वन्नुपोद्घातं रचयति ॥ शृणुष्वेति ॥ आत्मनेपदमार्घ्यम् ॥ श्लोकचतुष्टयं वाक्यम् ॥ द्वारवत्यां स्वयंकृष्णः सदानंदरूपो देवक्यां वसुदेवतः

सकाशाद्वासुदेवनामाजगद्धामजगतामाश्रयआविरासीत्तस्यसाशीतिलक्ष्मशीत्यासहलक्षंसाशीतिलक्षंकुमाराआसन्नित्यन्वयः ॥ एकषष्टिसहस्रं चान्यद्बोद्धव्यम् ॥ किमर्थमाविरासीत्तदाह ॥ दानवाना
मिति ॥ १ ॥ २ ॥ कुमारान्विशिनाष्टे स्वर्गेपीतिसार्धेन ॥ ३ ॥ ४ ॥ यस्यांद्वारकायामाविरासीत्तांद्वारकांद्रष्टुंनारदआजगामेतितुर्थेनान्वयः ॥ तानितिपाठेतान्वालकान्द्रष्टुमित्यर्थः ॥
नारदंविशिनाष्टे मानसःपुत्रोब्रह्मणइत्यादिना ॥ तपसांनिधिराश्रयः ॥ कृतंवलकलेनकौपीनयेनसः ॥ कृतंकृष्णाजिनमेवांवरयेनसः ॥ ५ ॥ गृहीतोब्रह्मदंडोब्रह्मचारिणोऽयोदंडोयेनसः ॥ त्रिवृत्रि
गुणितामौर्जीमुंजनिर्मितामेखलायस्यसः ॥ उरस्थलेउरस्थलेनवालसंतीयातुलसीमालातयासमलंकृतः ॥ उरस्थलस्थेतिकचित्पाठः ॥ लसज्जलस्थेतिपाठेलसंतीयाजलस्थाऽऽर्द्रातुलसीमालातयेत्यर्थः
॥ ६ ॥ गोपीचंदननिर्यासेनरसेनगोपीचंदननिर्यासएववालसदंगविलेपनयस्यसः ॥ मूर्तश्चासावुत्कृष्टोज्ज्वलनश्चेतिमूर्तोऽज्ज्वलनस्तद्वत् ॥ मूर्तोऽज्ज्वलनवदितिपाठेतिद्वितीयोपसर्जनस्यापिज्वलनस्यमूर्तइति
आविरासीत्स्वयंकृष्णःकृष्णवर्त्मप्रतापवान् ॥ वासुदेवोजगद्धामदेवक्यांवसुदेवतः ॥ २ ॥ साशीतिलक्षंतस्यासन्कुमाराअर्कवर्चसः ॥ स्वर्गेपितादृशाबालाः
सुशीलानहिकुंभज ॥ ३ ॥ अतीवरूपसंपन्नाअतीवसुमहाबलाः ॥ अतीवशस्त्रशास्त्रज्ञाअतीवशुभलक्षणाः ॥ ४ ॥ तांद्रष्टुमानसःपुत्रोब्रह्मणस्तपसां
निधिः ॥ कृतवलकलकौपीनोधृतकृष्णाजिनावरः ॥ ५ ॥ गृहीतब्रह्मदंडश्चत्रिवृन्मौर्जीसुमेखलः ॥ उरस्थलस्थतुलसीमालयासमलंकृतः ॥ ६ ॥ गोपी
चंदननिर्यासलसदंगविलेपनः ॥ तपसाकृशसर्वांगोमूर्तोऽज्ज्वलनवज्ज्वलन् ॥ ७ ॥ आजगामांवरचरोनारदोद्वारकांपुरीम् ॥ विश्वकर्मविनिर्माणांजितस्वर्ग
पुरीश्रियम् ॥ ८ ॥ तंहृद्धानारदंसर्वेविनम्रतरकंधराः ॥ प्रबद्धमूर्धांजलयःप्रणेमुर्वृष्णिनंदनाः ॥ ९ ॥ सांबःस्वरूपसौंदर्यगर्वसर्वस्वमोहितः ॥ नननामसु
नितत्रहसंस्तद्वृत्तसंपदम् ॥ १० ॥ सांबस्यतमभिप्रायंविज्ञायसमहामुनिः ॥ विवेशसुमहारम्यंनारदःकृष्णमंदिरम् ॥ ११ ॥ कृष्णोथदृष्ट्वाऽऽगच्छंतं
प्रत्युद्गम्यचनारदम् ॥ मधुपर्केणसंपूज्यस्वासनेचोपवेशयत् ॥ १२ ॥ कृत्वाकथाविचित्रार्थास्ततएकांतवर्तिनः ॥ कृष्णस्यकर्णेऽकथयन्नारदःसांबचे
ष्टितम् ॥ १३ ॥ अवश्यंकिंचिदत्राऽस्तिशोदानंदवर्धन ॥ प्रायशस्तत्रवदतेऽसंभाव्यंनाथवास्त्रियाम् ॥ १४ ॥ यूनांत्रिभुवनस्थानांसांबोऽतीवसु
रूपवान् ॥ स्वभावचंचलाक्षीणांचेतोवृत्तिःसुचंचला ॥ १५ ॥ अपेक्षतेनमुग्धाक्ष्यःकुलंशीलंश्रुतंधनम् ॥ रूपमेवसमीक्षंतेविषमेषुविमोहिताः ॥ १६ ॥
अथवाविदितंनोतेबल्लवीनांविचेष्टितम् ॥ विनाष्टौनायिकाःकृष्णकामयंतोऽबलाह्यमुम् ॥ १७ ॥ वामभ्रुवांस्वभावाच्चनारदस्यचवाक्यतः ॥ विज्ञाता
ऽखिलवृत्तांतस्तथ्यंकृष्णोप्यमन्यत ॥ १८ ॥

विशेषणंलंडंसम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ उपवेशयदुपावेशयत् ॥ अडभावआर्षः ॥ १२ ॥ १३ ॥ अवश्यमिति ॥ हेयशोदानंदवर्धनअत्रांतःपुरेकिंचिदस्तिकिंतुप्रायशस्तत्रवदते ॥
अथवास्त्रियामसंभाव्यंनापितुसर्वसंभाव्यमित्यर्थः ॥ १४ ॥ किंचिच्छब्दोक्तमेवदर्शयति यूनामित्येन ॥ इवैवार्थे ॥ शोभनरूपवानेवेत्यर्थः ॥ सरूपवानितिपाठेसांबः ॥ १५ ॥ विषमेषुः
कामस्तेनमोहिताः ॥ १६ ॥ एवंसामान्येनोक्तंविशेषतोभिनयेनदर्शयति ॥ बल्लव्योत्रनार्यः ॥ अतएवगोपालस्तवराजेबल्लवीनंदनमित्यत्रबल्लभामित्यपिकेचनपठंति ॥ अथवागोपवेषधारित्वाद्वल्लवः
श्रीकृष्णस्तत्पत्न्योबल्लव्यस्तासांतवभार्याणामित्यर्थः ॥ अष्टौरुक्मिणीसत्यानाशजितोसुनंदामित्रविंदासुदक्षिणाजांबवतीसुशीलानायिकाःपट्टमहिषीः ॥ अमुंसांबम् ॥ १७ ॥ वामभ्रुवामितिकंद

वाक्यम् ॥ १८ ॥ तावदिति श्लोकत्रयं वाक्यम् ॥ विजनस्थो यावदर्थी प्रार्थको न भवेत्तावदेवैर्ये चेतो विवेकिता च ॥ विवेक्तेऽर्थे नि सति तद्व्यंन किं त्वन्यथा अर्थे म विवेकि त्वं चे
 त्यर्थः ॥ १९ ॥ विवेचयंश्चितयन् ॥ क्रोध एव न दीत स्यारये वेगं विवेक एव सेतु बंधस्तेनाऽऽस्तभ्यनिवार्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ चिंतामेवाह कथमिति सार्धं श्रुतुर्भिः ॥
 स्त्रीणां समूहः स्त्रैणं स एव सखायस्य तम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ क्रोडित उपहासितः ॥ २६ ॥ अत्याहितं महाभीतिः तच्च तदा गोद्वयं चापराधद्वयं तदर्शनात् ॥ २७ ॥ दावदग्धवद्वनाग्निदग्ध इव ॥ २८ ॥
 इतीति ॥ इति क्षणं ध्यात्वा सांबः पितुरंतः पुरं विशत् ॥ ततो मध्ये स्त्रैण सभं स्त्रैण सभामध्ये कृष्णं यावद्विज्ञप्तिं चकार तावन्नारदस्तं सां वमन्व गच्छदिति द्वयोरन्वयः ॥ स्त्रैण सखमिति कचित् ॥ २९ ॥
 तावद्वैर्यं च लाक्षीणां तावच्चेतो विवेकिता ॥ यावन्नार्थी विवेकिस्थो विवेक्ते र्थि नि नान्यथा ॥ १९ ॥ इत्थं विवेचयंश्चित्ते कृष्णः क्रोधनदीरयम् ॥ विवेकसेतुना
 ऽऽस्तभ्यनारदं प्राहिणोत्सुधीः ॥ २० ॥ सांबस्य वैकृतं किंचित्कचित्कृष्णो न वैक्षत ॥ गते देवमुनौ तस्मिन्वीक्षमाणोऽप्यहर्निशम् ॥ २१ ॥ कियत्यपि गते काले
 पुनरप्याययौ मुनिः ॥ मध्ये लीलावतीनां च ज्ञात्वा कृष्णमवस्थितम् ॥ २२ ॥ बहिः क्रीडंत माहूय सां वमित्याह नारदः ॥ याहि कृष्णां तिकंतूर्ण कथयागमनं
 मम ॥ २३ ॥ सांबोऽपि यामिनो यामिक्षणमित्थमचितयत् ॥ कथं रहःस्थं पितरं यामि स्त्रैण सखं प्रति ॥ २४ ॥ नयामि च कथं वाक्यादस्याहं ब्रह्मचारिणः ॥
 ज्वलदंगारसंकाशस्फुरत्सर्वांगतेजसः ॥ २५ ॥ प्रणमत्सुकुमारेषु व्रीडितोऽयं मयैकदा ॥ इदानीमपिनो यायामस्य वाक्यान् महा मुनेः ॥ २६ ॥ अत्याहितं
 तदस्तीह तदा गोद्वयदर्शनात् ॥ पितुः कोपोऽपि सुश्लाघ्यो मयिनो ब्राह्मणस्य तु ॥ २७ ॥ ब्रह्मकोपाग्निनिर्दग्धाः प्ररोहंति न जातु चित् ॥ अपराग्निविनिर्दग्धारो
 हंते दावदग्धवत् ॥ २८ ॥ इति ध्यात्वा क्षणं सांबोऽविशदंतः पुरं पितुः ॥ मध्ये स्त्रैण सभं कृष्णं यावज्जांबवती सुतः ॥ २९ ॥ दूरात्प्रणम्य विज्ञप्तिं सचकार सशं
 कितः ॥ तावत्तमन्व गच्छन्न नारदः कार्यसिद्धये ॥ ३० ॥ ससंभ्रमोऽथ कृष्णोऽपि दृष्ट्वा सां वचनारदम् ॥ समुत्तस्थौ परिदधत्पीतकौशेयमंबरम् ॥ ३१ ॥
 उत्थिते देवकीसूनौ ताः सर्वा अपि गोपिकाः ॥ विलज्जिताः समुत्तस्थुर्गृहंत्यः स्वस्वमंबरम् ॥ ३२ ॥ महार्हशयनीयेतं हस्ते धृत्वा महामुनिम् ॥ समुपावे
 शयत्कृष्णः सां वश्च क्रीडितुं ययौ ॥ ३३ ॥ तासां स्वलितमालोकयतिष्ठंतीनां पुरो मुनिः ॥ कृष्णलीलाद्रवीभूतवरांगानां जगौ हरिम् ॥ ३४ ॥ पश्य
 पश्य महाबुद्धे दृष्ट्वा जांबवती सुतम् ॥ इमाः स्वलितमापन्नास्तद्रूपक्षुब्धचेतसः ॥ ३५ ॥ कृष्णोऽपि सां वमाहूय सहसैवाशपत्सुतम् ॥ सर्वा जांबवती तुल्याः
 पश्यंतमपि दुर्विधेः ॥ ३६ ॥ यस्मात्त्वद्रूपमालोक्य गोपाल्यः स्वलिता इमाः ॥ तस्मात्कुष्ठी भवक्षिप्रमकांडागमनेन च ॥ ३७ ॥

सशंकितः शंकया युक्तः ॥ कार्यसिद्धये सां वस्य शपदानाय ॥ ३० ॥ ३१ ॥ गोपिका इति ॥ गा इन्द्रियाणि पांतीति गोपा देवास्तदीया भोग्याः स्त्रियोगोपिकाः ॥ अष्टावक्रस्य वरदानेन रुक्मिण्याद्यष्टमाहिषी
 व्यतिरिक्तोऽडशसहस्रैकशताप्सरसां भार्यात्वात् ॥ प्रसिद्धं चेत्तद्विष्णुपुराणादिषु ॥ द्वारकायां गोपस्त्रीणां कृष्णसंगत्यभावाच्च गोपिकाशब्दस्य यथोक्त एवार्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तासां मिति ॥ तासां
 स्वलितं वीर्यं च्युतिमालोकय नारदः कृष्णं जगावित्यन्वयः ॥ तासां स्वलितं नेहेतुर्गर्भविशेषणमाह ॥ कृष्णलीलेति ॥ कृष्णेऽसहलीलया क्रीडया द्रवीभूतानि आर्द्राणि जातानि वरांगानि योनयो यासां
 तासाम् ॥ ३४ ॥ किमुक्तं वास्तदाह ॥ पश्य पश्येति ॥ ३५ ॥ दुर्विधेर्दृष्ट्वा देतोः ॥ ३६ ॥ गोपाल्य इत्यस्य पूर्ववदेवार्थः ॥ यद्वा गोपालरूपस्य भगवतः पत्न्य इति तु बल्लवीनामित्यत्रैव व्याख्यात

मिति ॥ अकांडागमनेनानवसरागमनेन ॥ चःसमुच्चये ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ प्राकृतेभ्यःप्रकृतिकार्येभ्यः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तत्त्वेरितंसत्यत्वेनकथितम् ॥ त्वरितमिति
कचित् ॥ शापाभिभित्तात्रिवृतिःसुखम् ॥ शापनिष्कृतिरितिकचित् ॥ ४४ ॥ ततइति ॥ ततःकृष्णमनुज्ञाप्यनारदोव्योममाणेययौ ॥ कीदृशः ॥ कृतंकृत्यंयेनतयाविधःसन्नित्यर्थः ॥

वेपमानोमहाव्याधिभयात्सांबोपिदारुणात् ॥ कृष्णंप्रसादयामासबहुशःपापशांतये ॥ ३८ ॥ कृष्णोप्यनेनसंजानन्सांबंस्वसुतमौरसम् ॥ अब्रवीत्कुष्ठमो
क्षायव्रजवैश्वेश्वरीपुरीम् ॥ ३९ ॥ तत्रब्रध्नंसमाराध्यप्रकृतिंस्वामवाप्स्यसि ॥ महैनसांक्षयोन्यत्रनास्तिवाराणसींविना ॥ ४० ॥ यत्रविश्वेश्वरःसाक्षाद्य
त्रस्वर्गापगाचसा ॥ येषांमहैनसांष्टामुनिभिर्नैवनिष्कृतिः ॥ तेषांविशुद्धिरस्त्येवप्राप्यवाराणसींपुरीम् ॥ ४१ ॥ नकेवलंहिपापेभ्योवाराणस्यांवि
मुच्यते ॥ प्राकृतेभ्योपिपापेभ्योमुच्यतेशंकराज्ञया ॥ ४२ ॥ पुरापुरारिणासृष्टमविमुक्तंविमुक्तये ॥ सर्वेषामेवजंतूनांकृपयातितनुत्यजाम् ॥ ४३ ॥
तत्रानंदवनेशंभोस्तवशापनिराकृतिः ॥ सांबतत्त्वेरितंयाहिनान्यथाशापनिर्वृतिः ॥ ४४ ॥ ततःकृष्णंसमापृच्छयकर्मनिर्मुक्तचेष्टितः ॥ नारदःकृतकृत्यः
सन्ययावाकाशवर्त्मना ॥ ४५ ॥ सांबोवाराणसींप्राप्यसमाराध्यांशुमालिनम् ॥ कुंडंतत्पृष्ठतःकृत्वानिजांप्रकृतिमाप्तवान् ॥ ४६ ॥ सांबादित्यस्तदार
भ्यःसर्वव्याधिहरोरविः ॥ ददाति सर्वभक्तेभ्योऽनामयाःसर्वसंपदः ॥ ४७ ॥ सांबकुंडेनरःस्नात्वारविवारेऽरुणोदये ॥ सांबादित्यंचसंपूज्यव्याधिभिर्ना
भिभूयते ॥ ४८ ॥ नस्त्रीवैधव्यमाप्नोतिसांबादित्यस्यसेवनात् ॥ बंध्यापुत्रंप्रसूयेतशुद्धरूपसमन्वितम् ॥ ४९ ॥ शुक्लायांद्विजसप्तम्यांमाघेमासिरवे
र्दिने ॥ महापर्वसमारुयातंरविपर्वसमंशुभम् ॥ ५० ॥ महारोगात्प्रमुच्येततत्रस्नात्वारुणोदये ॥ सांबादित्यंप्रपूज्यापिधर्ममक्षयमाप्नुयात् ॥ ५१ ॥
सन्निहत्यांकुरुक्षेत्रेयत्पुण्यंराहुदर्शने ॥ तत्पुण्यंरविसप्तम्यांमाघेकाश्यांसंशयः ॥ ५२ ॥ मघौमासिरवेर्वारियात्रासांवत्सरीभवेत् ॥ अशोकैस्तत्रसं
पूज्यकुंडेस्नात्वाविधानतः ॥ ५३ ॥ सांबादित्यंनरोजातुनशोकैरभिभूयते ॥ संवत्सरकृतात्पापाद्बहिर्भवतितक्षणात् ॥ ५४ ॥ विश्वेशात्पश्चिमाशा
यांसंविनात्रमहात्मना ॥ सम्यगाराधितामूर्तिरादित्यस्यशुभप्रदा ॥ ५५ ॥

ननुपरानिष्करणेननारदस्यप्रत्यवायोभवेत्तत्राह ॥ कर्मनिर्मुक्तचेष्टितइति ॥ कर्मणाशुभाशुभादृष्टेननिर्मुक्तानिचेष्टितानियस्य सः ॥ तस्यजीवन्मुक्तत्वादितिभावः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥
सेवनात्पूजनात् ॥ अयमेववापाठः ॥ ४९ ॥ सूर्यपर्वसमंसूर्यग्रहणसमम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ मघौचैत्रे ॥ माघेमासीतिवापाठः ॥ अशोकैरशोकपुष्पैः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

अष्टौप्रदक्षिणाश्चकृत्वा ॥ प्रदक्षिणमिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ ५६ ॥ हेमहामते बृहद्बुद्धे ॥ महामुने इति कचित् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामष्टचत्वारिंशो
ध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ एकेनेनेथपंचाशेऽध्याये परमपावने ॥ द्रौपदादित्यमायूखादित्ययोर्वर्ण्यते कथा ॥ १ ॥ अनंतराध्यायावसाने इदानीं द्रौपदादित्यं कथयिष्यामीत्युक्तं तत्र
द्रौपद्याभविष्यत्वात्तदानीं तयाराधनस्यासंभवादाक्षिपति ॥ पाराशर्येति ॥ १ ॥ पुराणेषु कालत्रयसंबन्धिनोऽर्थस्य कथनाच्चायं दोष इति परिहरति ॥ पुराणेति ॥ पुराणसंहितापुराणरूपधर्मशास्त्र

इयं भविष्यातन्मूर्तिरगस्ते त्वत्पुरोऽकथि ॥ तामभ्यर्च्य नमस्कृत्य कृत्वाष्टौ च प्रदक्षिणाः ॥ नरो भवति निष्पापः काशीवासफलं लभेत् ॥ ५६ ॥ सांवा
दित्यस्य माहात्म्यं कथितं ते महामते ॥ यच्छ्रुत्वापि नरो जातु यमलोकं न पश्यति ॥ ५७ ॥ इदानीं द्रौपदादित्यं कथयिष्यामि तेन च ॥ तथा द्रौपद आदित्यः
संसेव्यो भक्तसिद्धिदः ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे सांवादित्यमाहात्म्यकथनं नामाष्टचत्वा
रिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ पाराशर्यमुने व्यासकुमारः कुंभजन्मने ॥ यदावदत्कथामेतां तदा कद्रुपदात्मजा ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥
पुराणसंहितां सूत ब्रूते त्रैकालिकीं कथाम् ॥ संदेहो नात्र कर्तव्यो यतस्तद्गोचरो खिलम् ॥ २ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ आकर्ण्य मुने पूर्वपंचवक्त्रो हरः स्वयम् ॥
पृथिव्यां पंचधा भूत्वा प्रादुरासीजगद्धितः ॥ ३ ॥ उमापि च जगद्धात्री द्रुपदस्य महीभुजः ॥ यजतो वह्निं कुंडाच्च प्रादुश्चक्रे तिसुंदरी ॥ ४ ॥ पंचापि पांडुतनयाः
साक्षाद्द्रुपदपुर्धराः ॥ अवतरेरुहस्वर्गाद्दुष्टसंहारकारकाः ॥ ५ ॥ नारायणोऽपि कृष्णत्वं प्राप्य तत्साहचर्यं कृत् ॥ उद्धृतवृत्तशमनः सद्रुतस्थितिकारकः ॥
॥ ६ ॥ प्रतपंतः पृथिव्यां ते पार्थाश्चेरुः पृथक् पृथक् ॥ उदयानुदयौ तस्मिन् संपदां विपदामपि ॥ ७ ॥ कदाचित् ते महावीरा भ्रातृव्यप्रतिपादिताम् ॥ विप
त्तिमाप्यमहतीं बभूवुः काननौकसः ॥ ८ ॥ पांचाल्यपि च तत्पत्नीपतिव्यसनतापिता ॥ धर्मज्ञा प्राप्य तन्वंगी ब्रध्नमाराधयद्भृशम् ॥ ९ ॥

मित्यर्थः ॥ त्रैकालिकी भूत भविष्यद्वर्तमानकालसंबन्धिनीम् ॥ तद्गोचरस्तस्याः पुराणसंहिताया विषयः ॥ तद्गोचरे इति कचित् ॥ २ ॥ ३ ॥ प्रादुश्चक्रे प्रादुर्भावं चकार प्रादुरभूदित्यर्थः ॥ ४ ॥
दुष्टानां संहारकारकाः ॥ संहारकारिण इति कचित् ॥ ५ ॥ तस्मिन् समये इति शेषः ॥ ६ ॥ उदयानुदयौ चेरुः प्रापुरित्यन्वयः ॥ ७ ॥ भ्रातृव्यप्रतिपादितां शत्रुभिः संपादिताम् ॥ ८ ॥ तापिता ताप

युता ॥ कश्चित्कचित् ॥ प्राप्यकाशीमिति शेषः ॥ ९ ॥ चालनाद्यर्थपात्रविशेषोद्वीतित्सहितांस्थालीपाकपात्रविशेषम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥
 अन्यदेशादागतानामपिकाश्यांस्थितत्वात्काशीस्थितानामित्युक्तम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ नव्याधिजमिति ॥ हेद्रौपदीधर्मप्रियेहेअनघेकाश्यांतवेक्षणतोदर्शनात्कापिव्याधिजंभयंक्षुत्तृपावेव
 दोषस्तत्संभवंचभयनेत्यन्वयः ॥ २२ ॥ इतीति ॥ इतिपूर्वोक्तान् ॥ एवमितिपाठेएवंभूतानवरान् ॥ धर्मयुधिष्ठिरम् ॥ २३ ॥ एनःपापम् ॥ २४ ॥ उक्तानुवादपूर्वकंमयूखादित्यस्यमाहात्म्यं
 आराधितोथसवितातयाद्रुपदकन्यया ॥ सद्वीसपिधानांचस्थालिकामक्षयांददौ ॥ १० ॥ उवाचचप्रसन्नात्माभास्करोद्रुपदात्मजाम् ॥ आराधयंतीं
 भावेनसर्वत्रशुचिमानसाम् ॥ ११ ॥ स्थाल्यैतयामहाभागेयावंतोऽन्नार्थिनोजनाः ॥ तावंतस्तृप्तिमाप्स्यंतियावच्चत्वंनभोक्ष्यसे ॥ १२ ॥ भुक्तायांत्व
 यिरिक्तैषापूर्णभक्ताभविष्यति ॥ रसवद्भ्यंजननिधिरिच्छाभक्ष्यप्रदायिनी ॥ १३ ॥ इत्थंवरस्तयालब्धःकाश्यामादित्यतोमुने ॥ अपरश्चवरोदत्तस्तस्यै
 देवेनभास्वता ॥ १४ ॥ ॥ रविरुवाच ॥ ॥ विश्वेशादक्षिणेभागेयोमांत्वत्पुरतःस्थितम् ॥ आराधयिष्यतिनरःक्षुद्धाघातस्यनश्यति ॥ १५ ॥
 अन्यश्चमेवरोदत्तोविश्वेशेनपतिव्रते ॥ तपसापरितुष्टेनतंनिशामयवच्चित्ते ॥ १६ ॥ प्राग्नेत्वांसमाराध्ययोमांद्रक्ष्यतिमानवः ॥ तस्यत्वंदुःखति
 मिरमपानुदनिजैःकरैः ॥ १७ ॥ अतोधर्मप्रियेनित्यंप्राप्यविश्वेश्वराद्वरम् ॥ काशीस्थितानांजंतूनांनाशयाम्यघसंचयम् ॥ १८ ॥ येमामत्रभजिष्यंति
 मानवाःश्रद्धयान्विताः ॥ त्वद्गरोद्यतपाणिंचतेषांदास्यामिचितितम् ॥ १९ ॥ भवतींमत्समीपस्थांयुधिष्ठिरपतिव्रताम् ॥ विश्वेशादक्षिणेभागेदंडपाणेः
 समीपतः ॥ २० ॥ येर्चयिष्यंतिभावेनपुरुषावास्त्रियोपिवा ॥ तेषांकदाचिन्नोभाविभयंप्रियवियोगजम् ॥ २१ ॥ नव्याधिजंभयंकापिनक्षुत्तृद्रुपदोषसं
 भवम् ॥ द्रौपदीक्षणतःकाश्यांतवधर्मप्रियेनघे ॥ २२ ॥ इतिदत्त्वावरान्देवआदित्यःसर्वदःसताम् ॥ शंभुमाराधयामासधर्मद्रौपद्युपाययौ ॥ २३ ॥
 आदित्यस्यकथामेतांद्रौपद्याराधितस्यवै ॥ यःश्रोष्यतिनरोभक्त्यातस्यैनःक्षयमेष्यति ॥ २४ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ द्रौपदादित्यमाहात्म्यंसंक्षेपात्कथितं
 मया ॥ मयूखादित्यमाहात्म्यंशृण्विदानींघटोद्भव ॥ २५ ॥ पुरांपंचनदेतीर्थेत्रिषुलोकेषुविश्रुते ॥ सहस्ररश्मिर्भगवांस्तपस्तेपेसुदारुणम् ॥ २६ ॥ प्रति
 ष्ठाप्यमहालिंगंभस्तीश्वरसंज्ञितम् ॥ गौरींचमंगलानांभक्तमंगलदांसदा ॥ २७ ॥ दिव्यंवर्षसहस्रंतुशतेनगुणितंमुने ॥ आराधयज्जिह्वंसोमंसोमार्ध
 कृतशेखरम् ॥ २८ ॥ स्वरूपतस्तुतपनस्त्रिलोकीतापनक्षमः ॥ ततोतितीव्रतपसाज्ज्वालनितरांमुने ॥ २९ ॥ मयूखैस्तत्रसवितुस्त्रैलोक्यदहनक्षमैः ॥
 ततंसमस्तंतत्कालेद्यावाभूम्योर्यदंतरम् ॥ ३० ॥ वैमानिकैर्विष्णुपदेतत्यजेचगतागतम् ॥ तीव्रेपतंगमहसिपतंगत्वभयादिव ॥ ३१ ॥

श्रावयति ॥ द्रौपदेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ मंगलानांभक्तमंगलदाह्वयम् ॥ मंगलवतीमितिपाठेभक्तेभ्योदेयंमंगलमस्याअस्तीतिमंगलवती ॥ एतदेवाह ॥ भक्तमंगलदामिति ॥ २७ ॥ शतेन
 गुणितंग्रथितंसंवद्धमित्यर्थः ॥ दिव्यलक्षवर्षमितिसमुदायार्थः ॥ सोममुमयासहितम् ॥ सोमार्धेनार्धचंद्रेणकृतःशेखरःशिरोभूषणयेन ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ वैमानिकैरिति ॥ वैमानिकैर्देवै

विष्णुपदेध्रुवलोकगतागमनागमनंतत्यजेत्यक्तम् ॥ किमिति ॥ तीव्रतीक्ष्णेपतंगमहसिसूर्यतेजसिपतंगत्वभयादिवपतंगनिमित्तत्वभयादिवेत्यर्थः ॥ तथाचायमर्थः ॥ यथापतंगानामग्नौपातान्नाशएवमस्माकंचनाशोभविष्यतीतिभयादिवेति ॥ ३१ ॥ मयूखाइति ॥ मयूखारश्मयः ॥ कीदृशस्यादित्यस्य ॥ नीपुष्पस्यकदंबकुसुमस्येवस्थितिर्यस्यतस्य ॥ समासांतर्निविष्टस्यापीवशब्दस्यवाहिर्निर्देशश्छांदसः ॥ यथाकदंबकुसुमस्ययाकर्णिकासानदृश्यतेकिंतुकलिकाएवतद्वदितिभावः ॥ ३२ ॥ तस्येति ॥ तपोर्चिषांतपोज्वालानांसाध्वसाद्भयाच्चकंपेसंचचाल ॥ ३३ ॥ कंपनहेतुप्रतिपादकं लोकानाभेवहिवाक्यमाह ॥ सूर्यइति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ योसावादित्येपुरुषःसोसावहमिति ॥ चेद्यदि ॥ ३४ ॥ अन्यएवकश्चित्राताश्रयणीयोनेत्याह जगच्चक्षुरितित्रयेण ॥ जगदात्मत्वेहेतुमाह ॥ जगद्यइति ॥ यद्यस्मात् ॥ ३५ ॥ तमएवांधकूपस्तत्रपतितम् ॥ उद्यन्उद्गच्छन् ॥ एषसूर्यः ॥ प्रसार्यविस्तार्य ॥ परितःसर्वतः ॥ पाणीनरश्मीन् ॥ प्राणिजातंजीवसमूहंसमुद्धरेत् ॥

मयूखाएवदृश्यंतेतिर्यगूर्ध्वमधोपिच ॥ आदित्यस्यनचादित्योनीपपुष्पस्थितोरिव ॥ ३२ ॥ तस्यवैमहसारांशेस्तपोराशेस्तपोर्चिषाम् ॥ चकंपेसाध्वसात्तीव्रात्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ ३३ ॥ सूर्यआत्मास्यजगतोवेदेषुपरिपठ्यते ॥ सएवचेज्ज्वालयिताकोनस्त्राताभवेदिह ॥ ३४ ॥ जगच्चक्षुरसौसूर्योजगदात्मैषभास्करः ॥ जगद्योयन्मृतप्रायंप्रातःप्रातःप्रबोधयेत् ॥ ३५ ॥ तमोंधकूपपतितमुद्यन्नेषदिनेदिने ॥ प्रसार्यपरितःपाणीन्प्राणिजातंसमुद्धरेत् ॥ ३६ ॥ उदितेऽत्रोदिमोनित्यमस्तंयात्यस्तमाप्नुमः ॥ उदयेऽनुदयेतस्मादस्माकंकारणंरविः ॥ ३७ ॥ इतिव्याकुलितंविश्वंपश्यन्विश्वेश्वरःस्वयम् ॥ विश्वत्रातावरंदातुंसंजग्मेतिग्मरश्मये ॥ ३८ ॥ मयूखमालिनंशंभुगलोक्यातिसुनिश्चलम् ॥ समाधिविस्मृतात्मानंविसिस्मायतपःप्रति ॥ ३९ ॥ उवाचचप्रसन्नात्माश्रीकंठःप्रणतार्तिहृत् ॥ अलंतस्वावरंब्रह्मिद्युमणेमहसानिधे ॥ ४० ॥ निरुद्धेन्द्रियवृत्तित्वाद्ब्रह्मोध्यानसमाधिना ॥ नजग्राहवचःशंभोर्द्वित्रिरुक्तोप्यकर्णवत् ॥ ४१ ॥ काष्ठीभूतंतुतंज्ञात्वाशिवःस्पर्शपाणिना ॥ महातपःसमुद्भूतसंतापामृतवर्षिणा ॥ ४२ ॥ ततउन्मीलयांचक्रेलोचनेविश्वलोचनः ॥ तस्योदयमिवप्राप्यप्रगेपंकजिनीवनी ॥ ४३ ॥ परिव्यपेतसंतापस्तपनःस्पर्शनाद्भिभोः ॥ अवग्रहितसस्यश्रीरुह्यलासयथांबुदात् ॥ ४४ ॥

॥ ३६ ॥ अत्रास्मिन्सूर्येअत्रजगतीतिवा ॥ उदितेयांसूर्यइति ॥ वयंनित्यमुदिमउदयंप्राप्नुमः ॥ अस्तंयातिसत्यस्तंप्राप्नुमः ॥ उपसंहरति ॥ उदयइति ॥ ३७ ॥ इत्येवंप्रकारेण ॥ अतिव्याकुलितमितिकचित् ॥ संजग्मेसंजगाम ॥ ३८ ॥ विसिस्मायविस्मयंचक्रे ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अकर्णवद्ब्रह्मिवत् ॥ अकर्णयदितिपाठेनकेवलंसकृदुक्तःसन्वचोनजग्राहद्वित्रिरुक्तोपिनाकर्णयदित्यर्थः ॥ ४१ ॥ पाणिना कथंभूतेन ॥ महातपसःसकाशात्समुद्भूतायःसंतापस्तत्रामृतवर्षिणा तन्निर्वर्तकामृतवर्षिणेत्यर्थः ॥ ४२ ॥ विकासनमात्रेदृष्टांतस्तस्येति ॥ तस्यसूर्यस्यप्रगेप्रातःकाले उदयंप्राप्यपंकजिनीवनीजलस्थपद्मिनीयथेति ॥ वनशब्दस्यजलवाचकत्वात् ॥ पंकजिनीवनीपद्मिनीनांवनमितिवा ॥ ४३ ॥ परीति ॥ अवग्रहोवृष्टिप्रतिबंधोयस्यास्तीत्यवग्रहितंसस्यंतस्यश्रीर्यथांबुदान्मेघादुल्लसिततथाविभोःस्पर्शात्तपनउल्लासउज्जृम्भितवानित्यर्थः ॥ ४४ ॥

मित्रः सूर्यः ॥ प्रत्यक्षं स्मृतिमंतम् ॥ उच्चैस्तुष्टाव ॥ चः समुच्चये ॥ ४५ ॥ स्तुतिमेवाह देवदेवत्यष्टभिः ॥ इतः परमन्यच्छ्रेयोनास्तीति बहुधा संबोधयति ॥ देवानां देवहेजगतां पतेहेविभोहे
भर्गहेभीमहेभवहेचंद्रभूषणहेभूतनाथहेभवभीतिहारकहेनतवांछितप्रदत्वांतोस्मीति ॥ ४६ ॥ हेचंद्रचूडहेमृडहेधूर्जटेहेहरहेत्र्यक्षहेदक्षशततंतुशातनदक्षयज्ञविध्वंसनहेशांतहेशाश्वतनित्यहेशिवापतेहे
शिवहेनतवांछितप्रदत्वांतोस्मीति ॥ ४७ ॥ हेनीललोहितहसमीहितार्थद्व्येकलोचनत्रिनेत्रहेविरूपलोचनहव्योमकेशहेपशुपाशनाशनजीवानांसंसारनाशनहेनतवांछितप्रदत्वांतोस्मीति ॥
॥ ४८ ॥ हेवामदेवशितिकंठशूलभृच्चंद्रशेखरहेफणींद्रभूषणहेकामकृत्कामच्छेदकहेपशुपतेहेमहेश्वरहेनतवांछितप्रदत्वांतोस्मीति ॥ ४९ ॥ हेत्र्यम्बकहेत्रिपुरसूदनहेईश्वरहेत्राणकृत्
हेत्रिनयनहेत्रयीमयहेकालकूटदलनहेअन्तकान्तकहेनतवांछितप्रदत्वांतोस्मीति ॥ ५० ॥ हेशर्वरीरहितमायाविनिर्मुक्तहेशर्वहेसर्वगहेस्वर्गमार्गसूर्यात्मनहेमुखदस्वर्गमार्गमुखदेतिवा ॥ हेअप

मित्रोनेत्रातिथीकृत्यत्र्यक्षंप्रत्यक्षमग्रतः ॥ दंडवत्प्रणनामोच्चैस्तुष्टावचपिनाकिनम् ॥ ४५ ॥ ॥ रविरुवाच ॥ ॥ देवदेवजगतांपतेविभोभर्गभीमभवचं
द्रभूषण ॥ भूतनाथभवभीतिहारकत्वांतोस्मिनतवांछितप्रद ॥ ४६ ॥ चंद्रचूडमृडधूर्जटेहरत्र्यक्षदक्षशततंतुशातन ॥ शांतशाश्वतशिवापतेशिवत्वांतो
स्मिनतवांछितप्रद ॥ ४७ ॥ नीललोहितसमीहितार्थद्व्येकलोचनविरूपलोचन ॥ व्योमकेशपशुपाशनाशनत्वांतोस्मिनतवांछितप्रद ॥ ४८ ॥
वामदेवशितिकंठशूलभृच्चंद्रशेखरफणींद्रभूषण ॥ कामकृत्पशुपतेमहेश्वरत्वांतोस्मिनतवांछितप्रद ॥ ४९ ॥ त्र्यम्बकत्रिपुरसूदनेश्वरत्राणकृत्त्रिनयनत्रयीमय ॥
कालकूटदलनांतकांतकत्वांतोस्मिनतवांछितप्रद ॥ ५० ॥ शर्वरीरहितशर्वसर्वगस्वर्गमार्गमुखदापवर्गद ॥ अंधकासुररिपोकपर्दभृत्त्वांतोस्मिनतवां
छितप्रद ॥ ५१ ॥ शंकरोग्रगिरिजापतेपतेविश्वनाथविधिविष्णुसंस्तुत ॥ वेदवेद्यविदिताऽखिलेंगितत्वांतोस्मिनतवांछितप्रद ॥ ५२ ॥ विश्वरूपपररूपव
र्जितब्रह्माजिह्वरहितामृतप्रद ॥ वाङ्मनोविषयदूरदूरगत्वांतोस्मिनतवांछितप्रद ॥ ५३ ॥ इत्थंपरीत्यमार्तडोमृडदेवंमृडानिकाम् ॥ अथतुष्टावप्रीतात्मा
शिववामार्धहारिणीम् ॥ ५४ ॥ रविरुवाच ॥ ॥ देवित्वदीयचरणांबुजरेणुगौरींभालस्थलींवहतियःप्रणतिप्रवीणः ॥ जन्मांतरेपिरजनीकरचारु
लेखातांगौरयत्यतितरांकिलतस्यपुंसः ॥ ५५ ॥

वर्गदेअन्धकासुररिपोहेकपर्दभृत्हेनतवांछितप्रदत्वांतोस्मीति ॥ ५१ ॥ हेशंकरहेउग्रहेगिरिजापतेहेपतेस्वामिनहेविश्वनाथहेविधिविष्णुसंस्तुतहेवेदवेद्यहेविदिताऽखिलेंगितहेनतवांछितप्रदत्वांतो
स्मीति ॥ ५२ ॥ हेविश्वरूपहेपरहेरूपवर्जितहेब्रह्मस्वरूपहेजिह्वरहितनिर्मायहेअमृतप्रदहेवाङ्मनोऽविषयहेदूरवाङ्मनोविषयदूरेतिवा हेदूरगहेनतवांछितप्रदत्वांतोस्मीति ॥ नतवांछितप्रदत्येतस्या
वृत्तिर्भक्तानांप्राधान्यरूपापनाय ॥ ५३ ॥ इत्थमिति ॥ परीत्यप्रदक्षिणपूर्वकंस्तुत्वेत्यर्थः ॥ परीडयेतिवापाठः ॥ अथानन्तरंमृडानिकांतुष्टावास्तौत् ॥ स्तुतौहेतुः ॥ शिववामार्धहारिणीमिति
॥ ५४ ॥ स्तुतिमेवाह देवित्यष्टभिः ॥ हेदेविविस्वप्रकाशेद्योतमानेइतिवा ॥ यस्त्वदीयचरणाम्बुजरेणुभिर्गौरींगौरवर्णाभालस्थलींललाटस्थलींवहतिधारयिततस्यपुनस्तांभालस्थलींजन्मांतरेर
जनीकरचारुलेखानितरांगौरयतिशोभयत्यन्वयः ॥ वहनेप्रकारंदर्शयंस्तंविशिनाष्टि ॥ प्रणतौदण्डवत्प्रणिपातेप्रवीणोदक्षइति ॥ अपिशब्दादिहजन्मानिच ॥ वाणांधकादीनांतथादर्शनात् ॥ ५५ ॥

भक्तयुक्तेकाद्रुधासम्बोधयति ॥ हे श्रीमंगले श्रीयुक्तमूर्तिमन्मंगले ॥ हे सकलमंगलजन्मभूमे ॥ श्रियो लक्ष्म्याः मंगलयस्यास्तत्सम्बोधनं हे श्रीमंगले ॥ हे सकलकलमपतूलवद्दे श्रयंत्येनां योगिन इति श्रीब्रह्मविद्यातस्यामंगलयस्यास्तत्सम्बोधनं हे श्रीमंगले ॥ श्रीमंगले इत्यस्यावृत्तिर्मंगलनाम्नः प्राधान्यख्यापनाय ॥ हे सकलदानवदर्पहं त्रि श्रयन्त्येतामविवेकिन इति श्रीरविद्यातस्याः मंगलं सौभाग्यं यस्यास्तत्सम्बोधनं हे श्रीमंगले अखिलमिदं विश्वं परिपाहि परिपालय ॥ परिपासीति क्वचित् ॥ ५६ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेश्वररूपेण स्तौति ॥ हे विश्वेश्वरिसर्वनियन्त्रिविश्वजनस्य त्वं कर्षसि तथा त्वं पालयिष्यसि शक्तिशक्तिमतोरभेदात् ॥ अपिः समुच्चये ॥ त्वन्नामकीर्तने मेव त्वन्नामसंकीर्तने नवासमुल्लसन्तीया अच्छपुण्या स्रोतस्विनी ॥ स्रोतस्वतीति क्वचित्पाठः ॥ सा पातकान्येव कूलस्थवृक्षास्ता नहरतीति ॥ ५७ ॥ हे मातर्भवानि हे भवती प्रदुःखसंभारहारिणि संसारदुःखौघनाशिनि इह जगति भवत्येव शरण्यं शरण्यमस्ति नान्या येषु तव शुभः करुणा कटाक्षः स्फुरेदुल्लसेत् भुवनेषु मध्येत एव धन्या स्त एव मान्या इति ॥ ५८ ॥ ये जनास्त्वांसततस्मरन्ति तान् स्मरहरः स्मरेदित्यन्वयः ॥ कथं भूताम् ॥ सहजप्रकाशां स्वप्रकाशामित्यर्थः ॥ काशीपुर्यां स्थितिमतीकृतनिवासाभित्यर्थः ॥ नतानां मोक्षल

श्रीमंगले सकलमंगलजन्मभूमे श्रीमंगले सकलकलमपतूलवद्दे ॥ श्रीमंगले सकलदानवदर्पहं त्रि श्रीमंगलेऽखिलमिदं परिपाहि विश्वम् ॥ ५६ ॥ विश्वेश्वरित्वमसि विश्वजनस्य कर्त्री त्वं पालयिष्यसि तथा प्रलये पिहं त्री ॥ त्वन्नामकीर्तनसमुल्लसदच्छपुण्या स्रोतस्विनी हरति पातककूलवृक्षान् ॥ ५७ ॥ मातर्भवानि भवती भवती प्रदुःखसंभारहारिणि शरण्यमिहास्ति नान्या ॥ धन्यास्त एव भुवनेषु त एव मान्या येषु स्फुरेत् तव शुभः करुणा कटाक्षः ॥ ५८ ॥ ये त्वां स्मरन्ति सततं सहजप्रकाशां काशीपुरीस्थितिमतीं नतमोक्षलक्ष्मीम् ॥ तान् संस्मरेत् स्मरहरो धृतशुद्धबुद्धीर्निर्वाणरक्षणविचक्षणपात्रभूतान् ॥ ५९ ॥ मातस्तवां प्रियुगलं विमलं हृदि स्थंयस्यास्ति तस्य भुवनं सकलं करस्थम् ॥ यो नाम ते जपति मंगलगौरि नित्यं सिद्धयष्टकं न परिमुंचति तस्य गेहम् ॥ ६० ॥ त्वं देवि वेदजननी प्रणवस्वरूपा गायत्र्यसित्वमसि वै द्विजकामधेनुः ॥ त्वं व्याहृतित्रयमिहाऽखिलकर्मसिद्धयै स्वाहा स्वधासि सुमनः पितृवृत्तिहेतुः ॥ ६१ ॥ गौरित्वमेव शशि मौलि निवेद्यसि त्वं सा विद्यसि त्वमसि चक्रिणि चारुलक्ष्मीः ॥ काश्यां त्वमस्य मलरूपिणि मोक्षलक्ष्मीस्त्वं मे शरण्यमिह मंगलगौरि मातः ॥ ६२ ॥

क्ष्मीर्यस्यास्तां मोक्षलक्ष्मीस्वरूपाभितिवा ॥ तान् कीदृशान् ॥ धृतासम्पादिता शुद्धाबुद्धिर्यैस्तान् निर्वाणरक्षणे कैवल्यधारणायामित्यर्थः ॥ विचक्षणपात्रभूतान् निपुणाधिकारिण इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ हे मातस्तवां प्रियुगलं यस्य हृदि स्थमस्ति सकलं भुवनं तस्य करस्थमेव स्वाधीनमेव स तु सर्वज्ञ इति वा ॥ हे मंगलगौरि हस्वत्वं छांदसम् ॥ मंगलयुक्ता गौरी मंगलगौरि तिवा ॥ यस्तेनामनित्यं जपति तस्य गेहं सिद्धयष्टकं पद्माद्यष्टनिधिरूपमणिमाद्यष्टसिद्धिरूपं वानविमुंचतीति ॥ ६० ॥ हे देवि त्वं वेदजननी प्रणवस्वरूपा ओंकारस्वरूपा च ॥ प्रणवस्वरूपा वेदजननी गायत्री वासि ॥ कथं भूता ॥ द्विजकामधेनुर्द्विजातीनां कामदोग्धी ॥ त्वं व्याहृतित्रयं भूर्भुवःस्वरितिरूपम् ॥ इह जगति अखिलकर्मसिद्धयै सुमनः पितृवृत्तिहेतुस्त्वं स्वाहा स्वधासि सुमनसां देवानां वृत्तिहेतुः स्वाहासि पितॄणां वृत्तिहेतुः स्वधासीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ हे मातर्हे मंगलगौरि त्वं मे इह शरण्यं शरणम् ॥ शशि मौलिनि महादेव्या त्वमेव गौरी ॥ वेद्यसि ब्रह्मणि सा विद्यसि ॥ चक्रिणि विष्णौ चारुलक्ष्मीरसि ॥ हे अमलरूपिणि शुद्धस्वरूपे

काश्यां त्वं मोक्षलक्ष्मीरसीति ॥ ६२ ॥ स्तुवेति ॥ स्मरहरार्धशरीरस्य शोभाय स्यास्तां शोभारूपां वा ॥ श्रीमंगलाष्टकं च तन्महास्तवनं च महास्तोत्रं तेन परितः प्रणम्य प्रदक्षिणीकृत्य नत्वा ॥ ६३ ॥
॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ एतच्चतुःषष्ट्यात्मकं मंगलाष्टकं च स्तोत्रं वरं स्तवश्रेष्ठम् ॥ स्तोत्रद्वयमिति क्वचित् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ एष चराचररूपः प्रपञ्च आव

स्तुवेति तां स्मरहरार्धशरीरशोभां श्रीमंगलाष्टकमहास्तवनेन भानुः ॥ देवीं च देवमसकृत्परितः प्रणम्य तूष्णीं बभूव सविता शिवयोः पुरस्तात् ॥ ६३ ॥ ॥
देवदेव उवाच ॥ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते प्रसन्नोऽस्मि महामते ॥ मित्रमन्नेत्रगोनित्यं प्रपश्येत्तच्चराचरम् ॥ ६४ ॥ मम मूर्तिर्भवान्सूर्यसर्वज्ञो भव सर्वगः ॥
सर्वेषां महाराशिः सर्वेषां सर्वकर्मवित् ॥ ६५ ॥ सर्वेषां सर्वदुःखानि भक्तानां त्वं निराकुरु ॥ त्वयानाम्नां चतुःषष्ट्या यदष्टकमुदीरितम् ॥ ६६ ॥ अनेन मां प
रिष्टुत्य नरो मे द्रक्तिमाप्स्यति ॥ अष्टकं मंगलागौर्यामंगलाष्टकसंज्ञकम् ॥ ६७ ॥ अनेन मंगलागौरीं स्तुत्वामंगलमाप्स्यति ॥ चतुःषष्ट्यष्टकं स्तोत्रं मं
गलाष्टकमेव च ॥ ६८ ॥ एतत्स्तोत्रं वरं पुण्यं सर्वपातकनाशनम् ॥ दूरदेशांतरस्थोऽपि जपन्नित्यं नरोत्तमः ॥ ६९ ॥ त्रिसंध्यं परिशुद्धात्मा कार्शीं प्राप्स्यति दुर्ल
भम् ॥ अनेन स्तोत्रयुग्मेन जप्तेन प्रत्यहं नृभिः ॥ ७० ॥ ध्रुवं दैनं दिनं पापं क्षालितं नात्र संशयः ॥ न तस्य देहिनो देहे जातु चित्किल्बिषस्थितिः ॥ ७१ ॥ त्रिका
लं योजयेत्त्रित्यमेतत्स्तोत्रद्वयं शुभम् ॥ किं जपेत्तद्विदुभिः स्तोत्रैश्च च लश्रीप्रदैर्नृणाम् ॥ ७२ ॥ एतत्स्तोत्रद्वयं दद्यात्काश्यां नैः श्रेयसीं श्रियम् ॥ तस्मात्सर्व
प्रयत्नेन मानवैर्मोक्षकांक्षिभिः ॥ ७३ ॥ एतत्स्तोत्रद्वयं जप्यं त्यक्त्वा स्तोत्राण्यनेकशः ॥ प्रपञ्च आवयोरेव सर्वेष्वचराचरः ॥ ७४ ॥ तदा वयोः स्तवाद्दस्मा
न्निप्रपञ्चो जनो भवेत् ॥ समृद्धिमाप्य महतीं पुत्रपौत्रवतीमिह ॥ ७५ ॥ अन्ते निर्वाणमाप्नोति जपन् स्तोत्रमिदं नरः ॥ अन्यच्च शृणु सप्ताश्वग्रहराजदिवाकरा ॥
॥ ७६ ॥ त्वया प्रतिष्ठितं लिंगं भस्तीश्वरसंज्ञितम् ॥ सेवितं भक्तिभावेन सर्वसिद्धिसमर्पकम् ॥ ७७ ॥ त्वया गभस्तिमालाभिश्चापेयां बुजकांतिभिः ॥
यदार्चित्वैश्वरं लिंगं सर्वभावेन भास्कर ॥ ७८ ॥ गभस्तीश्वर इत्याख्यातं तोलिंगमवाप्स्यति ॥ अर्चयित्वा गभस्तीशं स्नात्वा पञ्चनदेनरः ॥ ७९ ॥
न जातु जायते मातुर्जठरे धूतकल्मषः ॥ इमां च मंगलागौरीं नारीवापुरुषोऽपि वा ॥ ८० ॥ चैत्रशुक्लतृतीयाया मुपोषणपरायणः ॥ महोपचारैः संपूज्य दु
कूलाभरणादिभिः ॥ ८१ ॥ रात्रौ जागरणं कृत्वा गीतनृत्यकथादिभिः ॥ प्रातः कुमारिः संपूज्य द्वादशाच्छादनादिभिः ॥ ८२ ॥ संभोज्य परमात्राद्यैर्द
त्त्वान्येभ्योऽपि दक्षिणाम् ॥ होमं कृत्वा विधानेन जातवेदस इत्यृचा ॥ ८३ ॥

योरावाभ्यां विरचितः ॥ ७४ ॥ तत्तस्मात् ॥ आवयोरेव स्तवादित्यन्वयः ॥ ७५ ॥ नरोऽप्युपमात्रः ॥ ७६ ॥ गभस्तीश्वरनामनिर्वक्ति ॥ त्वयेति ॥ ७७ ॥ चापेयश्च पङ्कः अंबुज
पद्मं तद्वत्कांतिभिः ॥ तुशब्देन श्रेष्ठं चोच्यते ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ धूतकल्मषो विगतपापः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ जातवेदस इत्यृचा कंडिकया ॥ जातवेदसे मुनवामसो ममराती यतो निदहाति

वेदः ॥ सनः पर्षदतिदुर्गाणि विश्वानावेव सिंधुं दुरितात्यग्निरिति मंत्रशेषः ॥ ८३ ॥ प्रगे प्रातः काले ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ जातुचित्कदाचिदित्यर्थः ॥ नापुरुषः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥
 ॥ ८९ ॥ ९० ॥ तस्यांतिथौ शुक्ल तृतीयायाम् ॥ ९१ ॥ मयूखादित्यनाम निर्वक्ति अपरमितिसार्धेन ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ भूतो भूतवान् ॥ जात इति वा पाठः ॥ ९५ ॥ अध्याय
 श्रवणफलमाह ॥ श्रुत्वा ख्यानामिति ॥ ९६ ॥ ॥ इति श्री रामानन्दकृता यांकाशी खण्डटीकायामेकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ अध्यायेत्वथ पञ्चाशेनानाश्रयमनोहरे ॥ खखोलकादित्यता

अष्टोत्तरशताभिश्च तिलाज्याहुतिभिः प्रगे ॥ एकंगो मिथुनं दत्त्वा ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ ८४ ॥ श्रद्धया समलंकृत्य भूषणैर्द्विजदंपती ॥ भोजयित्वा महार्हात्रैः
 प्रीयेतां मंगलेश्वरौ ॥ ८५ ॥ इति मंत्रं समुच्चार्य प्रातः कृत्वाथ पारणम् ॥ न दुर्भगत्वमाप्नोति न दारिद्र्यं कदाचन ॥ ८६ ॥ न वै संतानविच्छिन्ति भोगोच्छि
 त्तिन जातु चित् ॥ स्त्रीवैधव्यं न चाप्नोति न नायोपि द्वियोगभाक् ॥ ८७ ॥ पापानि विलयं यांति पुण्यराशिश्च लभ्यते ॥ अपि वंध्या प्रसूयेत कृत्वेतन्मंगलाव्र
 तम् ॥ ८८ ॥ एतद्व्रतस्य करणात् कुहूपत्वं न जातु चित् ॥ कुमारी विंदते त्यंतं गुणरूपयुतं पतिम् ॥ ८९ ॥ कुमारोऽपि व्रतं कृत्वा विंदति स्त्रियमुत्तमाम् ॥ संति
 व्रतानि बहुशोधनकामप्रदानि च ॥ ९० ॥ नाप्युर्जातु चित्तानि मंगलाव्रततुल्यताम् ॥ कर्तव्या चाब्दिकी यात्रा मघौ तस्यांतिथौ नरैः ॥ ९१ ॥ सर्वविघ्नप्रशां
 त्यर्थं सदा काशीनिवासिभिः ॥ अपरं ह्युमणे वच्मि तव चाव्रतपस्यतः ॥ ९२ ॥ मयूखा एव खेदघ्नान च दृष्टं कलेवरम् ॥ मयूखादित्य इत्याख्यात तस्ते दि
 तिनंदन ॥ ९३ ॥ त्वदर्चना नृणां कश्चिन्न व्याधिः प्रभविष्यति ॥ भविष्यति न दारिद्र्यं रविवारे त्वदीक्षणात् ॥ ९४ ॥ इत्थं मयूखादित्यस्य शिवोदत्त्वा
 बहून्वराः ॥ तत्रैवांतर्हितो भूतो रविस्तत्रैव तस्थिवान् ॥ ९५ ॥ श्रुत्वा ख्यानामिदं पुण्यं मयूखादित्यसंश्रयम् ॥ द्वौ पदादित्यसहितं नरो न निरयं व्रजेत् ॥ ९६ ॥
 इति श्री स्कान्दे महापुराण एकशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वाद्धे द्वौ पदादित्यमयूखादित्ययोर्वर्णनं नामैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥
 ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ वाराणस्यां तथा दित्याये चान्ये तान् वदाम्यतः ॥ कलशोद्धवते प्रीत्या सर्वे सर्वाघनाशनाः ॥ १ ॥ खखोलको नाम भगवानादित्यः प
 रि कीर्तितः ॥ त्रिविष्टपोत्तरे भागे सर्वव्याधिविघातकृत् ॥ २ ॥ यथा खखोलक इत्याख्यात स्यादित्यस्य तच्छृणु ॥ पुरा कद्रुश्च विनता दक्षस्य तनये शुभे ॥
 ॥ ३ ॥ कश्यपस्य च ते पत्न्यौ मारीचेः प्राक् प्रजापतेः ॥ क्रीडन्त्यावेकदान्यो न्यमुने ते ऊचतुस्त्विति ॥ ४ ॥ ॥ कद्रु उवाच ॥ ॥ विनते त्वं विजानासि य
 दितद्रूहि मे प्रतः ॥ अखंडिता गतिस्ते स्ति यतो गगनमंडले ॥ ५ ॥ यो सावुच्चैः श्रवावाजी श्रूयते सवितूरथे ॥ किं रूपः सोऽस्ति शबलो धवलो वा वदा शुभे ॥ ६ ॥

ध्वंशकथा प्रस्तूयतेऽद्भुता ॥ १ ॥ अवशिष्टानां दित्यान्वक्तुं प्रतिजानीते ॥ वाराणस्यामि त ॥ कथनफलमाह ॥ सर्व इति ॥ सर्वेषामघानां सर्वेषां यदघं तस्य वानाशनाः ॥ १ ॥ खखोलक इति ॥ मध्ये
 मूर्धन्यपकारवानपि कचिद्दृश्यते ॥ त्रिविष्टपं त्रिलोचनस्थानं तस्योत्तरे उत्तरप्रदेशे ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ विजानासि विशेषेण जानासि ॥ नुजानासीति कचित् ॥ ५ ॥ सवितूरथे प्रतिमासं पृथगधिका

रिवेनसूर्यभावापन्नस्येद्रस्यरथेइत्यर्थः ॥ शबलः कर्बुरः ॥ ६ ॥ पणंजयानन्तरंज्ञेयम् ॥ नयातुमागच्छतु ॥ नयातीतिक्वचित् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ क्रुधः क्रोधस्य ॥ खेलस्यक्रीडायाः पणेपणानि
मिच्छे ॥ १० ॥ पवनाशिनिहेसर्पिणि ॥ सर्पाकारत्वात्कट्टाः ॥ ११ ॥ १२ ॥ पतत्रिणीपक्षिणी पक्ष्याकारत्वाद्दिनतायाः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कल्माषयतकल्मषवर्णमिवकुरुत ॥
॥ १७ ॥ बालधिलंगूलम् ॥ कृष्णकुन्तलतांकृष्णकेशताम् ॥ तथातदंगलोमान्यध्यास्यविधत्त कर्बुरतामितिशेषः ॥ कैर्विषसीत्कृतैर्विषसहितैस्सत्कृतैर्विषोद्धारध्वनिभिरित्यर्थः ॥ विषसीत्कृतैर्विष

पणंचकुरुकल्याणितुभ्यंयोरोचतेनघे ॥ एवमेवनयात्येषकालः क्रीडनकंविना ॥ ७ ॥ ॥ विनतोवाच ॥ ॥ किंपणेनभगिन्यत्रकथयाम्येवमेवहि ॥
त्वज्येकाचमेप्रीतिर्मज्येकिंनुतेसुखम् ॥ ८ ॥ ज्ञात्वापणोनकर्तव्योमिथः स्नेहमभीप्सता ॥ ध्रुवमेकस्यविजयेक्रोधोन्यस्येहजायते ॥ ९ ॥ कद्रूवाच ॥
क्रीडेयंनात्रभगिनिकारणंकिमपिक्रुधः ॥ खेलस्यव्यवहारोयंपणेयत्किंचिदुच्यते ॥ १० ॥ ॥ विनतोवाच ॥ ॥ तथाकुरुयथाप्रीतिस्तवा
स्तिपवनाशिनि ॥ अथतां विनतामाहकद्रूःकुटिलमानसा ॥ ११ ॥ तस्यास्तुसाभवेदासीपराजीयेतयायया ॥ अस्मिन्पणेइमाः सर्वाः सख्यः सा
क्षिण्यएवनौ ॥ १२ ॥ इत्यन्योन्यंपणीकृत्यसर्पिण्यपिपतत्रिणी ॥ उवाचकर्बुरंकद्रूश्चेश्वेतंगरुत्मती ॥ १३ ॥ कदागंतव्यमितिचचक्रातेतेगमाव
धिम् ॥ जग्मतुश्चविरम्याथक्रीडनात्स्वंस्वमालयम् ॥ १४ ॥ विनतायांगतायांतुकद्रूराहूयचांगजान् ॥ उवाचयातवैपुत्राद्रुतंवचनतोमम ॥ १५ ॥
तुरंगमुच्चैः श्रवसं प्रोज्झतंक्षीरनीरधेः ॥ सुरासुरैर्मथ्यमानान्मंदराघातसाध्वसात् ॥ १६ ॥ कार्यकारणरूपस्यसादृश्यमधिगच्छति ॥ अतस्तंक्षीरवर्णा
भंकल्माषयतपुत्रकाः ॥ १७ ॥ तस्यबालधिमध्यास्यकृष्णकुन्तलतांगताः ॥ तथातदंगलोमानिविधत्तविषसीत्कृतैः ॥ १८ ॥ इतिश्रुत्वावचोमातुः
काद्रूवेयाः परस्परम् ॥ संमंथ्यमातरंप्रोचुः कद्रूंकद्रूपमागताः ॥ १९ ॥ ॥ नागाञ्जुः ॥ ॥ मातर्वयंत्वदाह्वानाद्विहायक्रीडनं बलात् ॥ प्राप्ताः प्रह
ष्टमृष्टात्रंदास्यत्यद्यप्रसूरिति ॥ २० ॥ मृष्टंतिष्ठतुतदूरंविषादप्यधिकंकटु ॥ तत्त्वयावादियन्मंत्रैरौषधैर्नोपशाम्यति ॥ २१ ॥ वयंनयामोयद्वाव्यं
तदस्माकंभवत्विह ॥ इतिप्रोक्तंविषास्यैस्तैस्तदाकुटिलगामिभिः ॥ २२ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अन्येपियेकुटिलगाः पररंध्रनिषेविणः ॥ अकर्णाः
क्रूरहृदयाः पितरौव्रीडयंतिते ॥ २३ ॥ पित्रोर्गिरंनिराकृत्ययेतिष्ठेयुः सुदुर्मदाः ॥ अत्याहितमिहप्राप्यगच्छेयुस्तेऽचिराल्लयम् ॥ २४ ॥

कृतैरितिवा ॥ यद्वा विषसीत्कृतैरिति विशेषणेतृतीया ॥ विषोद्धारविशिष्टान्यंगलोमानिविधत्तेत्यर्थः ॥ १८ ॥ कद्रूपंकुत्सितंरूपम् ॥ १९ ॥ २० ॥ अवादिउक्तम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ अकर्णाः कर्णरहिताः ॥
पित्रोर्वाक्यंशृण्वंतोप्यशृण्वंतइत्यर्थः ॥ व्रीडयंतितुपहंसंतितिरस्कुर्वन्तिअवज्ञयंतीतियावत् ॥ चाटयंतीतिपाठेसएवार्थः ॥ २३ ॥ अत्याहितंमहाभीतिम् ॥ अचिराल्लयंशीघ्रंमरणम् ॥ २४ ॥

उरगीकद्रूः ॥ आगःसमागतान्अपराधंमासान् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ पुच्छमौञ्चैःश्रवसमुच्चैःश्रवसःपुच्छमित्यर्थः ॥ पुच्छगोच्चैरिति पाठे विसर्गलोपेपिसंधिरार्धः ॥ सुनीलचिकुराभासमतिकृष्णकेश
सदृशम् ॥ २८ ॥ तत्क्ष्वेडानलधूमौघैस्तेषां सर्पाणां विषाग्निधूमसमूहैः ॥ फूत्कारभरनिःसृतैः फूत्कारसमूहनिर्गतैः ॥ ननु सूर्यनैकट्यात्किमितितद्रश्मिभस्तेन दग्धास्तत्राह ॥ मात्रिति ॥ २९ ॥
॥ ३० ॥ विस्रब्धं विनम्रं यथा स्यादधोभूयेत्यर्थः ॥ विस्रब्धं कृतविश्वासं यथा स्यादिति वा ॥ ३१ ॥ उष्णगोः सूर्यस्य ॥ उष्णगोभिस्तीक्ष्णरश्मिभिः ॥ विस्रब्धानिरपेक्षा ॥ ३२ ॥ सापेक्षत्वमे

तेषां वचनमाकर्ण्य नयाम इति सोरगी ॥ शशापतान्कुधा विष्टानागांश्चागःसमागतान् ॥ २५ ॥ ताक्ष्यस्य भक्ष्या भवतयूयं मद्राक्यलंघनात् ॥ जातमात्रां
श्च सर्पिण्यो भक्षयंतु स्ववालकान् ॥ २६ ॥ इति शापानलाद्गीतैः कैश्चित्पातालमाश्रितम् ॥ जिजीविषुभिरन्यैश्च द्वित्रैश्चक्रे प्रसूवचः ॥ २७ ॥ ते पुच्छमौ
च्चैः श्रवसमधिगम्य महाधियः ॥ सुनीलचिकुराभासंचकुरंगंच कर्बुरम् ॥ २८ ॥ तत्क्ष्वेडानलधूमौघैः फूत्कारभरनिःसृतैः ॥ मातृवाकृतिजाद्धर्मान्न दग्धा
भानुभानुभिः ॥ २९ ॥ विनतापृष्ठमारुह्य कद्रूः स्नेहवशात्ततः ॥ वियन्मार्गमलंकृत्य ददर्शोष्णां शुभंडलम् ॥ ३० ॥ तिग्मरश्मिप्रभावेण व्याकुली
भूतमानसा ॥ कद्रूस्ततः खर्गी प्राह विस्रब्धं विनते व्रज ॥ ३१ ॥ उष्णगोरुष्णगोभिर्मैताप्यते नितरांतनुः ॥ विस्रब्धाहं स्वभावेन त्वं सापेक्षा हि सर्वतः ॥
॥ ३२ ॥ स्वरूपेण पतंगी त्वंपतंगोसौ सहस्रगुः ॥ अतएव न ते वाधा गगने तापसंभवा ॥ ३३ ॥ वियत्सरसि हंसोयं भवतीहंसगामिनी ॥ चंडरश्मिप्रतापा
ग्रिस्त्वामतो नेह बाधते ॥ ३४ ॥ खर्गी मुद्गीयमानां खेपुनरूचे विलेशया ॥ त्राहि त्राहि भगिन्यत्र यावोन्यत्र वियत्पथः ॥ ३५ ॥ विनते विनतां मां त्वं किं नाव
सि पतत्रिणी ॥ तव दासी भविष्यामि त्वदुच्छिष्टानि पेविणी ॥ ३६ ॥ यावज्जीवमहं भूयां त्वत्पादोदकपायिनी ॥ खखोलकानि पते देषाभृशंगद्गदभाषिणी ॥
॥ ३७ ॥ मूर्च्छांगतव तीपक्षपुटौ धृत्वा विडोरगी ॥ खखोलकानि पते देषावक्तव्ये त्वितिसंभ्रमात् ॥ ३८ ॥ खखोलकेति यदुक्ता गीः कद्रासंभ्रांतचेतसा ॥
तदा खखोलकनामार्कः स्तुतो विनतया बहु ॥ ३९ ॥ मना गतिग्मतां प्राप्ते खे प्रयाति विवस्वति ॥ ताभ्यां तुरंगमो दर्शिकिंचित्किमीरवान् रथे ॥ ४० ॥

वदर्शयति स्वरूपेणेति द्वयेन ॥ पतंगी पक्षिणी ॥ पतंगशब्देन सूर्योप्युच्यते ॥ शब्दश्लेषेण सापेक्षत्वं तत्रोन्नेयम् ॥ ३३ ॥ वियदेव सरस्तस्मिन् ॥ ३४ ॥ ऊचे उक्तवती ॥ विलेशया सर्पिणी ॥
॥ ३५ ॥ अवसिरक्षसि ॥ ३६ ॥ खखोलकनामत्वे अर्कस्य हेतुमाह खखोलकेति द्वयेन ॥ ३७ ॥ विडोरगी विलसर्पिणी ॥ डलयोरैकया त्रविलाश्रयत्वात् सूर्यस्यातपसोऽदुमक्षमेति विडपदस्य ता
त्पर्यम् ॥ पूर्वार्धे विवृण्वन् हेतुमेव स्पष्टयति ॥ सखीति ॥ तु शब्दोत्रभिन्नक्रमे ॥ इति तु वक्तव्ये संभ्रमादित्यन्वयः ॥ ३८ ॥ यद्यदा ॥ गीर्वाणी ॥ ३९ ॥ किमीरवान् कर्बुरवर्णवान् ॥ किमीरित

इतिपाठेकिमीरः कूर्वरवर्णोयस्यसंजातः ॥ इतच्प्रत्ययः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विनताधाराविनम्रतायाआधारभूता ॥ विनताचारेतिकचित् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥
दूनासिउपतप्तासि ॥ कृतसाध्वसेकृतभये ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ येषांमातायन्माता ॥ चकारात्तत्पुत्रानपि ॥ ५० ॥ ५१ ॥ सकूरचेतसइतिपाठेकूरचित्तयुक्तायाइत्यर्थः ॥ ५२ ॥

उक्ताविनतयैवैषातापोपहतलोचना ॥ कूरासरीसृपीसत्यवादिन्याविश्वमान्यया ॥ ४१ ॥ कद्रुत्वयाजितंभद्रेयतउच्चैःश्रवाहयः ॥ चंद्रशिमप्रभोप्ये
पकल्माषइवभासते ॥ ४२ ॥ विधिर्वलीयान्भुजगिचित्रंजयपराजये ॥ क्रूरोपिविजयीकापित्वक्रूरोपिपराजयी ॥ ४३ ॥ विनताविनताधारावदंतीति
यथागतम् ॥ कद्रुनिवेशनंप्राप्तातस्यादास्यमचीकरत् ॥ ४४ ॥ कदाचिद्विनतादर्शिसुपर्णेनाश्रुलोचना ॥ विच्छायामलिनादीनादीर्घनिःश्वासवत्यपि ॥
॥ ४५ ॥ सुपर्णउवाच ॥ ॥ प्रातःप्रातरहोमातःकयासित्वंदिनेदिने ॥ सायमायासिचकुतोविच्छायादीनमानसा ॥ ४६ ॥ कुतोनिःश्वासिसिप्रोच्चै
रश्रुपूर्णविलोचना ॥ यथाक्रीबसुतायोषिद्यथापतितिरस्कृता ॥ ४७ ॥ ब्रूहिमातर्शटित्यद्यकुतोदूनासिपत्रिणि ॥ मयिजीवतितेबालेकालेपिकृतसाध्वसे ॥
॥ ४८ ॥ अश्रुनिर्माणकरणेकारणंकिंतपस्विनि ॥ सुचारित्रासुनारीषुनामंगलमिहेष्यते ॥ ४९ ॥ धित्तांश्चपुत्रान्यन्मातातेषुजीवत्सुदुःखभाक् ॥ वरंव
ध्यैवसायस्याःसुतावंध्यमनोरथाः ॥ ५० ॥ इत्यूर्जस्वलमाकर्ण्यवचःसूनोर्गर्भतमः ॥ विनताप्राहतंपुत्रंमातृभक्तिसमन्वितम् ॥ ५१ ॥ अहंदास्यस्मिरे
बालकद्राश्चक्रूरचेतसः ॥ पृष्ठेवहामितांनित्यंतत्पुत्रानपिपुत्रक ॥ ५२ ॥ कदाचिन्मंदरंयामिकदाचिन्मलयाचलम् ॥ कदाचिदंतरीपेषुचरेयंतदुदन्वताम् ॥
॥ ५३ ॥ यत्रयत्रनयेयुस्तेकाद्रवेयाःसुदुर्मदाः ॥ ब्रजेयंतत्रतत्राहंतदधीनायतःसुत ॥ ५४ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ दासीत्वकारणंमातःकिंतेजातंसुलक्षणे ॥
दक्षप्रजापतेःपुत्रिकश्यपस्यप्रियेऽनघे ॥ ५५ ॥ विनतोवाचगरुडंपुरावृत्तमशेषतः ॥ दासीत्वकारणंयद्रदादित्याश्वविलोकनम् ॥ ५६ ॥ श्रुत्वेतिगरुडः
प्राहमातरंसत्वरंब्रज ॥ पृच्छाद्यमातस्तान्दुष्टान्काद्रवेयानिदंवचः ॥ ५७ ॥ यद्गुर्लभंहिभवतांयत्रात्यंतरुचिश्चवः ॥ मदासीत्वविमोक्षायतद्याचध्वंदाभ्यहम् ॥
॥ ५८ ॥ तथाकरोच्चविनतातेपिश्रुत्वातदीरितम् ॥ सर्पाःसंमंयतांप्रोचुर्विनतांहृष्टमानसाः ॥ ५९ ॥ मातृशापविमोक्षाययदिदास्यतिनःसुधाम् ॥
तदासमीहितंतेस्तुनदास्यत्यथदास्यसि ॥ ६० ॥

अन्तरीपेषुमध्यवर्तिजलगर्भितद्दीपेषु ॥ केषां तदुदन्वतान्तेषांप्रसिद्धानालवणादीनांसमुद्राणाम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ संमंयमात्रासार्धमितिशेषः ॥ ५९ ॥
मातृशापविमोक्षायतार्क्ष्यस्यभक्ष्याभवतेतिमात्राकद्रादत्तस्यशापस्यनाशाय ॥ अमृतेपीतेऽमरत्वेनगरुडभक्ष्यत्वाभावादित्यभिप्रायः ॥ यद्वा गरुडोमातुर्विनतायाःशापविमोक्षार्थमितिवा ॥ दास्य

तीत्युभयत्रगरुडएवभवतीतिवा ॥ दास्यसीतिवापाठः ॥ नदास्यतिमुधामित्यनुपजते ॥ अथचेदास्यसिदासीभवसि ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ निषादाश्चाण्डालाः ॥ वेलातटनिवा
साःसमुद्रजलतीरवासिनःसमुद्रतीरोच्चप्रदेशनिवासाइतिवा ॥ वेलाकूलनिवासाइतिपाठेपिसएवार्थः ॥ ६४ ॥ शासनीयाःमारणीयाः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ मत्स्यादीनामत्स्यभक्षका
णाम् ॥ मत्स्याशिनामितिकचित् ॥ आत्यकथय ॥ लकारव्यत्ययइच्छान्दसः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ नीवीपरिधानवस्त्रम् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ लक्ष्मचिह्नम् ॥ ७२ ॥ प्रसूहेमातः ॥ ७३ ॥ खदिरांगारव

इत्याकृत्यसमापृच्छयकद्रुतगतिःखगी ॥ गरुमंतंसमाचष्टदृष्टासंहृष्टमानसम् ॥ ६१ ॥ नागांतकस्ततःप्राहमातरांचितयातुराम् ॥ आनीतंविद्धिपी
यूपमातर्मेदेहिभोजनम् ॥ ६२ ॥ विनताप्राहतंपुत्रंसंप्रहृष्टतनूराहा ॥ भोःसुपर्णार्णवंतूर्णयाहिमंगलमस्तुते ॥ ६३ ॥ संतितत्रापिबहुशोनिषादामत्स्यवा
तिनः ॥ वेलातटनिवासाश्चतान्भक्षयदुरात्मनः ॥ ६४ ॥ परप्राणैर्निजप्राणान्येषुण्णतीहदुर्धियः ॥ शासनीयाःप्रयत्नेनश्रेयस्तच्छासनंपरम् ॥ ६५ ॥
बहुहिंसाकृतांहिंसाभवेत्स्वर्गस्यसाधनम् ॥ विहिंसितेषुदुष्टेषुरक्ष्यंतेभूरिशोयतः ॥ ६६ ॥ निषादेष्वपिचेद्विप्रःकश्चिद्रवतिपुत्रक ॥ सरक्षणीयोयत्नेनभक्षणी
योनर्हिचित् ॥ ६७ ॥ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ मत्स्यादीनांवसन्मध्येकथंज्ञेयोद्विजोमया ॥ अभक्ष्योयस्त्वयाप्रोक्तस्तच्चिह्नंकिंचनात्यमे ॥ ६८ ॥ ॥
विनतोवाच ॥ ॥ यज्ञसूत्रंगलेयस्यसोत्तरीयंसुनिर्मलम् ॥ नित्यधौतानिवासांसिभालंतिलकलांछितम् ॥ ६९ ॥ सपवित्रौकरौयस्ययत्रीवीकुशगर्भिणी॥
यन्मौलिःसशिखाग्रंथिःसज्ञेयोब्राह्मणस्त्वया ॥ ७० ॥ उच्चरेद्दृग्यजुःसाम्नामृचमेकामपीहयः ॥ गायत्रीमात्रमंत्रोपिसविज्ञेयोद्विजस्त्वया ॥ ७१ ॥
गरुडउवाच ॥ मध्येसदानिषादानांयोवसेजननिद्विजः ॥ तस्यैतेष्वेकमप्येवनमन्येलक्ष्मबोधकम् ॥ ७२ ॥ लक्ष्मांतरंसमाचक्ष्वद्विजबोधकरंप्रसूः ॥
येनविज्ञायतंप्रप्रत्यजेयमपिकंठगम् ॥ ७३ ॥ तच्छ्रुत्वाविनताप्राहयस्तेकंठगतोऽगज ॥ खदिरांगारवद्व्यात्तमपाकुरुदूरतः ॥ ७४ ॥ द्विजमात्रे
पियांहिंसासाहिंसाकुशलायन ॥ देशवंशंश्रियंस्वंचनिर्मूलयतिकालतः ॥ ७५ ॥ निशम्यकाश्यपिरितिप्रसूपादौप्रणम्यच ॥ गृहीताशीर्ययौशीघ्रंस्वमार्गे
णरवगेश्वरः ॥ ७६ ॥ दूरादालोकयांचक्रेनिषादान्मत्स्यजीविनः ॥ पक्षौविधूयपक्षींद्वोरजसापूर्यरोदसी ॥ ७७ ॥ अंधीकृत्यदिशोभागानब्धिरोधस्युपा
विशत् ॥ व्यादायवदनंघोरंमहाकंदरसन्निभम् ॥ ७८ ॥ कांदिशीकानिषादास्तुविविशुस्तत्रचस्वयम् ॥ मन्वानेष्वथपंथानंतेषुकंठविशत्स्वपि ॥ ७९ ॥
जज्वालेंगलसंस्पर्शोद्विजस्तत्कंठकंदलीम् ॥ प्राक्प्रविष्टानथोताक्षर्योनिषादानौदरीदरीम् ॥ ८० ॥

त्वदिरकाष्ठस्यज्वलदंगारवादित्यर्थः ॥ ७४ ॥ द्विजमात्रेपिब्राह्मणमात्रेयाहिंसाहिंसामात्रंप्राणनाशोवासकुशलायहितायनकिंतुदेशमिति ॥ स्वंधनम् ॥ कालतःकालक्रमेण ॥ ७५ ॥ ७६ ॥
विधूयप्रकप्य ॥ रोदसीद्यावाभूमी ॥ ७७ ॥ अब्धिरोधसिसमुद्रतीरे ॥ कंदरसन्निभंदरीतुल्यम् ॥ ७८ ॥ कांदिशीकामयदुताः ॥ ७९ ॥ इंगलसंस्पर्शोवह्निस्तुल्यसंपर्कः ॥ कण्ठएवकंदलीकन्द

री ॥ रलयोरैकत्वात् ॥ कण्ठकंदलमितिपाठेपिस एवार्थः ॥ वंदत्वमार्पम् ॥ यद्वाकन्दलीगुल्मविशेषः ॥ कलध्वनौकंदलीतुमृगगुल्मप्रभेदयोरितिमेदिनीकारः ॥ ८० ॥ उदगिरदुद्गीर्णवान्मुखात्रि
ष्काशितवानित्यर्थः ॥ ८१ ॥ निगदकथय ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ प्रेष्यप्रस्थापयित्वा ॥ ८४ ॥ विभ्युर्भयंप्रापुः ॥ ८५ ॥ वर्मभृतःकवचधारिणः ॥ ८६ ॥ तिर्यग्गतीतिश्लोकत्रयंवाक्यम् ॥ रविर्नायं
यतस्तिर्यग्गतिः ॥ नायमग्निर्यतःसोऽग्निर्धूमवान् ॥ क्षणप्रभाविद्युदसौनै तस्याअस्थिरत्वात् ॥ अस्यचस्थिरप्रभावत्वादित्यर्थः ॥ ८७ ॥ आकृतिराकारः ॥ ८८ ॥ दुधावअकंपयत् ॥ ८९ ॥
पार्णतार्णवत्पणैस्तृणैश्चानिर्मिताःपुरुषप्रतिकृतयोयथावायुनानीयंततद्वत् ॥ स्वार्थेवातद्धितः ॥ तृणपर्णवदित्यर्थः ॥ ९० ॥ प्रणष्टेष्वदर्शनंगतेषु ॥ ९१ ॥ आधूयउत्सार्यदूरीकृत्येतियावत् ॥

प्रवेश्यकंठतालुस्थंतंविज्ञायद्विजंस्फुटम् ॥ भयादुदगिरत्तूर्णमातृवाक्येनयंत्रितः ॥ ८१ ॥ तमुद्गीर्णनरंदृष्ट्वापक्षिराट्समभाषत ॥ कस्त्वंजात्यासिनि
गदममकंठविदाहकृत् ॥ ८२ ॥ सतदाहेतिविप्रोहंपृष्टःसन्गरुडाग्रतः ॥ वसाम्येषुनिषादेषुजातिमात्रोपजीवकः ॥ ८३ ॥ तंप्रेष्यगरुडोदूरंभक्षयि
त्वाथभूरिशः ॥ नभोविक्षोभयांचक्रेप्रलयानिलसन्निभः ॥ ८४ ॥ तंदृष्ट्वातिग्मतेजस्कंज्वालाततदिगंतरम् ॥ ज्वलद्वावानलंशैलमिवविभ्युर्दिवौकसः ॥
॥ ८५ ॥ तेसन्नह्यंतयुद्धायसज्जकृतबलायुधाः ॥ अध्यास्यवाहनान्याशुसर्व्वर्मभृतःसुराः ॥ ८६ ॥ तिर्यग्गतीरविर्नायंनायमग्निःसधूमवान् ॥
क्षणप्रभाप्यसौनैवकोनःसम्मुखएत्यसौ ॥ ८७ ॥ नदैत्येषुप्रभेद्वस्यान्नाकृतिर्दानवेष्वियम् ॥ महासाध्वसदःकोयमस्माकंहृत्प्रकंपनः ॥ ८८ ॥ यावत्सं
भावयंतीतिनीतिज्ञाअपिनिर्जराः ॥ तावदुधावस्वौपक्षौपक्षिराजोमहाबलः ॥ ८९ ॥ निपेतुःपक्षवातेनसायुधाश्चसवाहनाः ॥ नज्ञायंतेकसंप्राप्तावात्य
यापार्णतार्णवत् ॥ ९० ॥ अथतेषुप्रणष्टेषुबुद्ध्याविज्ञायपक्षिराट् ॥ कोशागारंसुधायाःसतत्रापश्यच्चरक्षिणः ॥ ९१ ॥ शस्त्रास्त्रोद्यतपाणीस्तान्सुराना
धूयसर्वशः ॥ ददर्शकर्तरीयंत्रममृतोपरिसंस्थितम् ॥ ९२ ॥ मनःपवनवेगेनभ्रममाणंमहारयम् ॥ अपिस्पृशंतंमशकंयत्खंडयतिकोटिशः ॥ ९३ ॥
उपोपविश्यपक्षींद्रस्तस्ययंत्रस्यनिर्भयः ॥ क्षणंविचारयामासकिमत्रकरवाण्यहो ॥ ९४ ॥

कर्तरीयंत्रकर्तनशीलयंत्रम् ॥ कर्तनंकर्तस्तरातुंशीलयस्येतिव्युत्पत्तेः ॥ यकारागमाभावोदैर्घ्यंचार्पम् ॥ यद्वा कर्तःकर्तनंछेदनंकर्तस्यछेदनस्यरादानंविद्यतेयस्मिन् ॥ ब्रीह्यादिभ्यश्चेत्यनकारांतादिनिः ॥
स्त्रीत्वमार्पम् ॥ यद्वा कर्तनंरायतेकारणत्वेनगच्छतीतिकर्तरी ॥ रीड्गतावितिधातुः ॥ कर्तरीकेशादिच्छेद्रीशस्त्रविशेषस्तदाकारयंत्रमिति ॥ तद्वच्छेदकंयंत्रमितिकेचित् ॥ ९२ ॥ यत्कर्तरीयंत्रम् ॥
खंडयतिखंडंक्रोतिच्छिनत्तीतियावत् ॥ ९३ ॥ उपोपविश्यतस्यकर्तरीयंत्रस्यसमीपेउपविश्य ॥ क्वचिदुपसर्गस्यापिद्विवचनम् ॥ तथाचश्रूयते ॥ प्रप्रपूज्यमहादेवंसंयम्यमनःसदा ॥ उपोपहाय

संसर्गनिर्निर्गतः सतापस इति ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ देहं चेति श्लोकद्वयं वाक्यम् ॥ पूर्वार्धमेव विवृणोति परमाण्वित्यर्थेन ॥ २ ॥ देहस्य लाघवाद्वायुत्वात्कर्तरीयंत्रमधः प्रविश्य ॥ किं कुर्वन् ॥ तद्यंत्रतस्तस्माद्यंत्रात् ॥ विभ्यद्भयं प्राप्नुवन् ॥ देहं च यन्ति रश्मीनो भूत्वा तस्माद्रक्षयन् ॥ कथं भूताद्यंत्रात् ॥ वायुखंडनाद्वायोरपि गतिवैकल्यकर्तुरित्यर्थः ॥ ३ ॥ मूलमुत्पाद्य यस्मिंस्तदमृतभाजनं स्थापितं तदुत्पाद्यमृतभाजनं गृहीत्वा स्वर्गसन्नसुदेवेषु कोशसु सत्सु अमृतं हरतीत्यार्तस्वरंकुर्वाणेषु सत्सु पावने मार्गे आवहप्रवहादिवायुमार्गे निर्ययाविति ॥

स्पृष्टं न लभ्यते चैतद्वात्यानप्रभवेदिह ॥ कउपायोत्रकर्तव्यो वृथा जातो ममोद्यमः ॥ ९५ ॥ न बलं प्रभवेदत्र किंचिदपि पौरुषम् ॥ अहो प्रयत्नो देवानामे तत्पीयूषरक्षणे ॥ ९६ ॥ यदि मे शंकरे भक्तिर्निर्द्वंद्वाती वनिश्चला ॥ तदा स देवदेवो मां वियुनक्तु महाधिया ॥ ९७ ॥ यद्यहं मातृभक्तोऽस्मि स्वामिनः शंकरादपि ॥ तदामे बुद्धिरत्रास्तु पीयूषहरणक्षमा ॥ ९८ ॥ आत्मार्थनोद्यमश्चायं हृत्स्थो वेत्तीति विश्वगः ॥ मातुर्दास्यविमोक्षाय यतेह ममृतं प्रति ॥ ९९ ॥ जरितौ पितरौ यस्य बालापत्यश्च यः पुमान् ॥ साध्वी भार्या च तत्पुष्ट्यै दोषोऽकृत्येऽपि तस्य न ॥ १०० ॥ इति चिंतयतस्तस्य बुद्धिरासीन्महात्मनः ॥ १ ॥ देहं चकार सोऽत्यंतमणीयां समणोरपि ॥ परमाणुसहस्रांशं कृत्वा रूपं महाद्रुतम् ॥ २ ॥ प्रविश्य कर्तरीयंत्रमधो देहस्य लाघवात् ॥ विभ्यत्तद्यंत्रतो देहं च यन्वायुखंडनात् ॥ मूलमुत्पाद्य तस्मात् गृहीत्वाऽमृतभाजनम् ॥ ३ ॥ निर्ययौ पावने मार्गे कोशसु स्वर्गसन्नसु ॥ ४ ॥ तथा वैकुण्ठनाथं ते गत्वा प्रोचुः सुधाभुजः ॥ निर्जित्यनीयते च किं सुधानो जीवितं परम् ॥ ५ ॥ इत्याकर्ण्य हरिस्तेभ्योऽभयं दत्त्वा त्वरायुतः ॥ कृत्वा युद्धं च सुमहाद्विशार्कघटिकाद्वयम् ॥ ६ ॥ शुभदेव्योर्यथासूतगरुडस्तत्र चाधिकः ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्महायुद्धेन सर्वदः ॥ ७ ॥ गत्वा गरुडमाहेदं प्रसन्नोऽस्मि खगेश्वर ॥ वरं वृणीहि भद्रं ते जितवृंदारवृंदक ॥ ८ ॥ हसित्वा गरुडः प्राह विश्वरूपं जनार्दनम् ॥ अहमेव प्रसन्नोऽस्मि त्वं प्रार्थय वरद्वयम् ॥ ९ ॥ ततः कैटभजिः प्राह वै न ते यं मुदान्वितः ॥ वृतं वृतं महोदारदेहि देहि वरद्वयम् ॥ ११० ॥ इति विष्णुदितं श्रुत्वा प्रहसन्नाह पक्षिराट् ॥ किं विलंबेन तद्रूहिदत्तं दत्तं वरद्वयम् ॥ ११ ॥ अलब्धलाभे संजाते द्यूतादिविजयोदये ॥ दातव्यं सुधिया पात्रे सदा लाभजयौक्त्वा ॥ १२ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ बलवानसिपक्षी द्रुतन्मेवाहनतां व्रज ॥ एको वरोऽयं वरद्वितीयं शृणु काश्यप ॥ १३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ विंशार्कघटिकाद्वयं विंशो विंशतिः अर्को द्वादशविंशार्कौ च ताघटिकाश्च तासां द्वयं चतुःषष्टिदंडाः ॥ दंडचतुष्टयाधिका होरात्रमित्यर्थः ॥ ६ ॥ तत्र विष्णुगरुडयोर्मध्ये ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ वृतं वृतं मिति हर्षेन्द्रिरुक्तिः ॥ ११० ॥ दत्तं दत्तमित्यौत्सुक्ये ॥ ११ ॥ औत्सुक्येन रिपवे वरद्वयदाने स्वयमेवेतुमाह ॥ अलब्धलाभ इति ॥ १२ ॥ द्वयं प्रार्थयति बलवानिति सार्धद्वयाभ्याम् ॥ १३ ॥

द्विजिह्वेभ्यः इति भाविस्वरूपं जानता भगवतोक्तम् ॥ द्वाग्ज्ञादिति ॥ १४ ॥ दिवः स्वर्गात् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ इव शब्दो भिन्नक्रमे देवेभ्योऽर्थात्तेषां जीवितमिति वेति ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ उक्तन्यायमन्यत्राप्यतिदिशति ॥ अन्ये इति ॥ बुभुक्षंति भोक्तुमिच्छंति ॥ अन्यायलब्धान्नमिति वा पाठः ॥ परिणतिपरिपाकम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ एवमु

दर्शयित्वा मृतं प्राज्ञमातृदास्यविमोक्षकम् ॥ द्विजिह्वेभ्यः कुरुतथा द्वागश्रंतिनतेयथा ॥ १४ ॥ देया सुधा सुधाभुग्भ्यो द्वितीयोस्तु वरो मम ॥ तथेति सप्रतिज्ञायनिर्ययौ पक्षिराड्दिवः ॥ १५ ॥ समातरं विनिर्मोच्य दास्यात्काश्यपनंदनः ॥ नागानां पुरतो धृत्वामहामृतकमंडलुम् ॥ १६ ॥ अमृतं पातु कामांस्तानित्याचष्टमहामतिः ॥ नागाः शुचित्वमासाद्य भोक्तव्येषां सुधाशुभा ॥ १७ ॥ नो चेदशुचिभिः स्पृष्टा स्नानादिपरिवर्जितैः ॥ यास्यत्यदृश्यतामेव पासुधाऽनिमिषरक्षिता ॥ १८ ॥ सामान्यमपि यद्द्रव्यं स्पृश्यतेऽशुचिभिः क्वचित् ॥ हरंति तद्रसं देवास्तच्च तिष्ठति नीरसम् ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वा सहितो मात्रावैनतेयो विनिर्ययौ ॥ कुशासने च तैरुक्तो धृत्वा पीयूषभाजनम् ॥ २० ॥ यावत्स्नातुंगताः सर्पास्तावत्पीयूषभाजनम् ॥ आदाय विष्णुना दत्तं देवेभ्य इव जीवितम् ॥ २१ ॥ आगत्य भुजगाः स्नात्वा नदद्वामृतभाजनम् ॥ अहो प्रतारितानीतममृतं चेति चुकुशुः ॥ २२ ॥ ततः पर्यलिहन् दर्भान् पीयूषस्पर्शकांक्षिणः ॥ आस्तां तावत्सुधादूरं जिह्वास्तेषां द्विधा भवत् ॥ २३ ॥ अन्येऽप्यन्यायलब्धार्थे बुभुक्षंति केवलम् ॥ तन्नो परिणतिं गच्छेद्भोक्तुं वा तैर्न लभ्यते ॥ २४ ॥ न्यायाध्वस्थेन ताक्ष्येण सुधाप्राप्तातिदुर्लभा ॥ लब्धाप्यन्यायतो नागैर्दृष्टमात्राक्षणाद्गता ॥ २५ ॥ अथ दास्याद्विनिर्मुक्ता विनतो वाचखेचरम् ॥ पुत्रकाशीं प्रयास्यामि दास्य पापापनुत्तये ॥ २६ ॥ तावत्पापानि जृम्भंते नानाजन्मार्जितान्यपि ॥ यावत्काशीं न हत्संस्थापुनर्भवविधातिनी ॥ २७ ॥ काशीं स्मरणमात्रेण किंचिन्नयदवब्रजेत् ॥ गर्भवासोऽपि नश्येत् विश्वेशानुग्रहात्परात् ॥ २८ ॥ यत्र विश्वेश्वरः साक्षात्तारापतिविभूषणः ॥ तारयेत्तारकद्रोण्यादुस्तराद्भवसागरात् ॥ २९ ॥ विश्वेशानुगृहीतानां विच्छिन्नाखिलकर्मणाम् ॥ भवेत्काशीं प्रतिमतिर्नेतरेषां कदाचन ॥ ३० ॥ काशीं प्रतिमनोयेषां निःशेषक्षालितैर्नसाम् ॥ त एव मानवा लोके सत्यं नृपशत्रोः परे ॥ ३१ ॥ तैरेव कालो विजितस्त एव हि गतैर्नसः ॥ अपुनर्गर्भवासस्ते प्राप्ता वाराणसीहयैः ॥ ३२ ॥ श्रेयसां भाजनं चैतन्नृजन्मनमुधानयेत् ॥ देवानामपि दुष्प्राप्यं काशीं संदर्शनादते ॥ ३३ ॥ कः कलिः कोथवाकालः किं वा कर्माण्यनेकधा ॥ परानंदप्रदं क्षेत्रमविमुक्तं यदीक्षितम् ॥ ३४ ॥ तेन गर्भवासेतिष्ठंति पुनस्ते गर्भवासिनः ॥ येन गर्भवनच्छेत्रीं सेवंते वरणामसिम् ॥ ३५ ॥

पोद्घातमारचय्य प्रस्तुतं वक्तुमाह अथेत्यत आरभ्य उभावपीयतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तारापतिविभूषणश्चंद्रलालनः ॥ तारकद्रोण्या तारकः प्रणवः षडक्षरराममंत्रराजो वा स एव द्रोणीनौका विशेषस्तथेत्यर्थः ॥ द्रोणीकाष्ठां बुवाहिनीत्यमरः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ गर्भे एव नतच्छेत्रीम् ॥ गर्भवासच्छेत्रीमिति पाठे छंदोभंगार्थः ॥ ३५ ॥

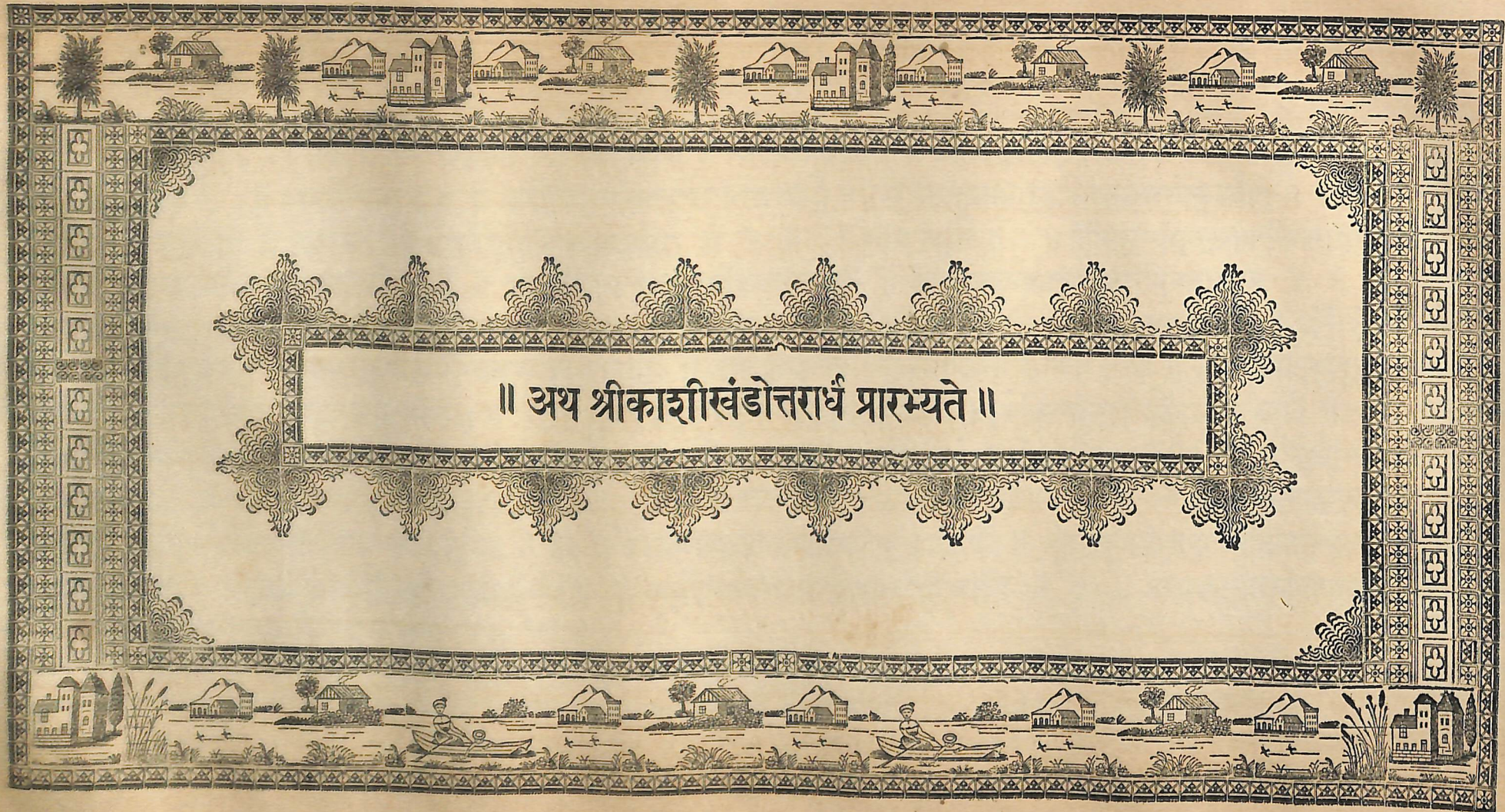
॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ भेदह्मभेदज्ञानम् ॥ चकारणवार्थे ॥ मास्वेवेत्यर्थः ॥ नौआवयोः ॥ ४४ ॥ पततिगच्छतीतिपत्रयानम् ॥ सत्पत्रतांसद्राहना

निशम्येतिवचःप्राहताक्ष्योनत्वाथमातरम् ॥ अहमप्यागमिष्यामिकाशीन्द्रष्टुंशिवाचिताम् ॥ ३६ ॥ मातुराज्ञामथप्राप्यजनन्यासहपक्षिराट् ॥ क्षणाद्वारा
णसीप्रापमोक्षनक्षेपभूमिकाम् ॥ ३७ ॥ उभावपिचतेपातेतपउग्रमहामती ॥ संस्थाप्यशांभवंलिंगपतत्राद्रोऽचलेंद्रियः ॥ ३८ ॥ नाम्नाखखोलकमा
दित्यंसंस्थाप्यविनताशुभम् ॥ अचिरेणैवकालेनमहतस्तपसस्तयोः ॥ ३९ ॥ काश्यांप्रसन्नौसंजातौदेवौशंकरभास्करौ ॥ गरुडस्थापिताल्लिंगादाविरासी
दुमापतिः ॥ १४० ॥ गरुडायवरान्प्रादात्सुबहूनतिदुर्लभान् ॥ खगेंद्रममभक्तोसितवज्ञानंभविष्यति ॥ ४१ ॥ वेत्स्यसित्वंरहस्यमेयन्नज्ञातंसुरैरपि ॥
त्वयैतत्स्थापितंलिंगंरुडेश्वरसंज्ञितम् ॥ ४२ ॥ परमज्ञानदंपुंसांष्टुष्टुसमर्चितम् ॥ अन्यच्चशृणुपक्षीन्द्रहितंतेवचिमसांप्रतम् ॥ ४३ ॥ असावहंसवै
विष्णुर्मास्तुतेभेदह्मचनौ ॥ एवंतस्यैवपक्षीन्द्रदैत्येंद्रबलहारिणः ॥ ४४ ॥ प्राप्यसत्पत्रतांपत्रिंस्त्वमप्यच्योभविष्यसि ॥ इतिदत्त्वावरंशंभुःस्वभक्तायग
रुत्मते ॥ ४५ ॥ तत्रैवांतर्हितोजातोगरुडोपिहरियौ ॥ हरेरथत्वंसंप्राप्यसोपिपूज्योऽभवद्भुवि ॥ ४६ ॥ तपस्यंतीमथालोक्यकदाचिद्विनतांप्रभुः ॥
शिवस्यैवपरामूर्तिःखखोलकोनामभास्करः ॥ ४७ ॥ दत्त्वावरंचपापघ्नंशिवज्ञानसमन्वितम् ॥ काशीवासिजनानेकभवपापक्षयंकरः ॥ ४८ ॥ विनता
दित्यइत्याख्यःखखोलकस्तत्रसंस्थितः ॥ इत्थंखखोलकआदित्यःकाशीविघ्नतमोहरः ॥ ४९ ॥ तस्यदर्शनमात्रेणसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ काश्यांपैशं
गिलेतीर्थेखखोलकस्यविलोकनात् ॥ नरश्चितितमाप्नोतिनीरोगोजायतेक्षणात् ॥ १५० ॥ नरःश्रुत्वैतदाख्यानंखखोलकादित्यसंभवम् ॥ गरुडेशेनस
हितंसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ १५१ ॥ इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखण्डेपूर्वार्द्धेखखोलकादित्यगरुडेशयोर्वर्णनंनामपं
चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ इतिकाशीखंडपूर्वार्धसमाप्तम् ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

मित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ पैशंगिलेपिलिपिलातीर्थे ॥ १५० ॥ १५१ ॥ ॥ इतिश्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यभगवत्पूज्यपादशिष्यश्रीरामेंद्रवनशिष्येण
रामानंदेनकृतायांकाशीखंडपूर्वार्धटीकायांपंचाशत्तमोऽध्यायःसमाप्तः ॥ ५० ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

इदं पुस्तकं खेमराजश्रीकृष्णदासश्रेष्ठिना मुंबय्यां स्वकीये “श्रीवेङ्कटेश्वर” स्टीम्-मुद्रणालये
मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । शके १८३० संवत् १९६५.

॥ इति श्रीकाशीखंडपूर्वार्द्धं समाप्तम् ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ रामंनमामिपरमात्मसुखप्रकाशंविश्वरयजननपालनभंगमेकम् ॥ स्वेच्छावतारमतसीकुसुमावभासंश्रीजानकीसमुपलालितपादपद्मम् ॥ १ ॥ यत्कृपातरणिंप्राप्य
निस्तीर्णोहंभवार्षवम् ॥ सदयंतंगुरुवंदेश्रीरामेद्रवनाभिधम् ॥ २ ॥ गुणरत्नोदधिःसर्वदोषकारणघस्मरः ॥ जयतात्सच्चिदानन्दःसदाशिवकृतीश्वरः ॥ ३ ॥ अरुणवृद्धेकेशादित्याविमलगंगायमा
दित्याश्च ॥ वर्ण्यन्तेत्रयडनुक्रमदेकपञ्चाशत्तमेध्याये ॥ ४ ॥ अतीतिध्यायेकद्राःकाद्रवेयानांचश्रुतिविनतायादास्यमघटमानमन्वानःपृच्छति पार्वतीत्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ पुत्रशापाहासीत्प्रप्राप्त
वतीतिवक्तुंतदुक्तमनूद्यतदारव्यानम्प्रतिजानीते ॥ हंजिकात्वमिति ॥ हंजिकात्वंदासीत्वम् ॥ यदाहामरः ॥ हंडेहंजेहलाह्वनेनीचांचेटींसखिप्रतीति ॥ हंतदास्यमितिकचित् ॥ दासिक्यंत्वितिचा
न्यत्र ॥ ३ ॥ उलूकःपेचकः ॥ ४ ॥ कौशिकोपिसएवतैःपक्षिभिः सकौशिकइत्यन्वयः ॥ स्वराज्यादितिवापठः ॥ अवरोपितोनिराकृतः ॥ ५ ॥ निराकरणेहेतुमाह क्रूराक्षोयमित्यक्षरद्वय

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ पार्वतीहृदयानंदसर्वज्ञांगभवप्रभो ॥ किंचित्प्रष्टुमनाःस्वामिंस्तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ १ ॥ दक्षप्रजापतेः
पुत्रीकश्यपस्यपरिग्रहः ॥ गरुत्मतःप्रसूःसाध्वीकुतोदास्यमवापसा ॥ २ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ हंजिकात्वंयथाप्राप्ताविनतासातपस्विनी ॥
तदप्यहंसमारुह्यामिनिशामयमहामते ॥ ३ ॥ कद्रूजीजनत्पुत्राञ्शतंकश्यपतःपुरा ॥ उलूकमरुणंताक्षर्यमसूतविनतात्रयम् ॥ ४ ॥ कौशिको
राज्यमाप्यापिश्रेष्ठत्वात्पक्षिणांमुने ॥ निर्गुणत्वाच्चतैःसर्वैःसराज्यादवरोपितः ॥ ५ ॥ क्रूराक्षोयंदिवांघोयंसदावक्रनखस्त्वसौ ॥ अतीवोद्वेगजनकंसर्वे
षामस्यभाषणम् ॥ ६ ॥ इत्थंतस्यगुणग्रामान्विकथ्यबहुशःखगाः ॥ नाद्यापिवृष्वतेराज्येकमपिस्वैरचारिणः ॥ ७ ॥ कौशिकेथतथावृत्तेपुत्रवीक्षणला
लसा ॥ अंडंप्रस्फोटयामासमध्यमंविनतातदा ॥ ८ ॥ पूर्णवर्षसहस्रेतुप्रस्फोटयघटसंभव ॥ तदभेदितयौत्सुक्यादंडमष्टमकेशते ॥ ९ ॥ तावत्सर्वा
णिगात्राणितस्यातिमहसःशिशोः ॥ ऊर्वोरुपरिसिद्धानितदंडांतर्निवासिनः ॥ १० ॥ अंडान्निर्गतमात्रेणक्रोधारुणमुखश्रिया ॥ अर्धनिष्पन्नदेहेनशिशु
नाशापिताप्रसूः ॥ ११ ॥ जनयित्रित्वयाहृद्वाकाद्रवेयान्स्वलीलया ॥ खेलतोमातुरुत्संगेयदंडंव्याधितद्विधा ॥ १२ ॥ तदनिष्पन्नसर्वांगःशपामित्वां
विहंगमे ॥ तेषामेवैधिदासीत्वंसपत्न्यंगभुवामिह ॥ १३ ॥ वेपमानाथतच्छापादिदंप्रोवाचपक्षिणी ॥ अनूरोब्रूहिमेशापावसानंमातुरंगज ॥ १४ ॥
॥ अनूरुवाच ॥ अंडंतृतीयंमाभिंधिह्यनिष्पन्नममेवहि ॥ अस्मिन्नंडेभविष्योयःसतेदास्यंहरिष्यति ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वासोरुणोगच्छदुद्धीयानंदकान
नम् ॥ यत्रविश्वेश्वरोदद्यादपिपंगोःशुभांगतिम् ॥ १६ ॥

न्यूनेनसाधेन ॥ ६ ॥ विकथ्यकथयित्वा ॥ विकर्ण्येतिपाठेआलोच्येत्यर्थः ॥ व्यकथ्यन्नितिपाठेव्यकथयन्नितिवंतइत्यर्थः ॥ अतएवाद्यापिस्वैरचारिणस्तेखगाअन्यंवानिर्गुणंकमापिराजत्वेनवृष्वत
इतिपूर्वेणैवान्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ यद्यस्मात् ॥ व्याधिव्याधि ॥ अडभावआर्षः ॥ अभेदीत्यर्थः ॥ बाधितंद्विधेतिक्वचित्पाठः ॥ स्फोटितंत्वितिचान्यत्र
॥ १२ ॥ तत्तस्मात् ॥ एधिभव ॥ एहीतिपाठेआसमन्ताद्रच्छेत्यर्थः ॥ सपत्न्यंगभुवांकद्रूद्रजातानाम् ॥ सपत्नीचतदंगभुवश्चतेषामितिवा ॥ सपत्न्यंगभुवासहेतिपाठेसपत्न्याःकद्रूय
दंगंशरीरंतद्वापुत्रेणसहेतिव्याख्येयम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ यस्मिन्कृत्वाप्रस्तुतानेवषडादित्यानाह ॥ इत्युक्तेति ॥ पंगोःश्रोणस्य ॥ यदाहामरः ॥ श्रोणःपंगाविति ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ अनूरुणइतिनामद्वयंनिर्वक्ति ॥ अनूरुत्वादिति ॥ यःअनूरुत्वाज्जान्वोरुपरिभागरहितत्वादनूरुः ॥ यतोयस्मात्क्रोधेनअरुणर्षष्ठोहितवर्णइतिकृत्वारुणश्चकथ्यते ॥
तेनवाराणस्यांतपस्तस्वासूर्यआराधितइत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ अरुणायससूर्यायसूर्यसाहिताय ॥ अरुणोदयसूर्यायेतिकचित्पाठः ॥ २५ ॥

एतत्तेपृच्छतःख्यातंविनतादास्यकारणम् ॥ मुनेप्रसंगतोवच्चिमरुणादित्यसंभवम् ॥ १७ ॥ अनूरुत्वादनूरुर्योरुणःक्रोधारुणोयतः ॥ वाराणस्यांतप
स्तस्वातेनाराधिदिवाकरः ॥ १८ ॥ सोपिप्रसन्नोदत्त्वाथवरांस्तस्माअनूरवे ॥ आदित्यस्तस्यनाम्नाभूदरुणादित्यइत्यपि ॥ १९ ॥ ॥ अर्कउवाच ॥
तिष्ठानूरोममरथेसदैवविनतात्मज ॥ जगतांचहितार्थायध्वांतंविध्वंसयन्पुरः ॥ २० ॥ अत्रत्वत्स्थापितांमूर्तियेभजिष्यंतिमानवाः ॥ वाराणस्यांमहा
देवोत्तरेतेषांकुतोभयम् ॥ २१ ॥ येर्चायिष्यंतिसततमरुणादित्यसंज्ञकम् ॥ मामत्रतेषांनोदुःखंनदारिद्र्यंनपातकम् ॥ २२ ॥ व्याधिभिर्नाभिभूयंतेनो
पसर्गेश्चकैश्चन ॥ शोकाग्निनानदह्यंतेह्यरुणादित्यसेवनात् ॥ २३ ॥ अथस्यंदनमारोप्यनीतवानरुणंरविः ॥ अद्यापिसरथेसौरेप्रातरेवसमुद्यति ॥ २४ ॥
यःकुर्यात्प्रातरुत्थायनमस्कारंदिनेदिने ॥ अरुणायससूर्यायतस्यदुःखभयंकुतः ॥ २५ ॥ अरुणादित्यमाहात्म्यंयःश्रोष्यतिनरोत्तमः ॥ नतस्य
दुष्कृतंकिंचिद्भविष्यतिकदाचन ॥ २६ ॥ स्कंदउवाच ॥ वृद्धादित्यस्यमाहात्म्यंशृणुतेकथयाम्यहम् ॥ यस्यश्रवणमात्रेणनरोनोदुष्कृतंभजेत् ॥ २७ ॥
पुरात्रवृद्धहारीतोवाराणस्यांमहातपाः ॥ महातपःसमृद्धयर्थसमाराधितवानरविम् ॥ २८ ॥ मूर्तिसंस्थाप्यशुभदांभास्वतःशुभलक्षणाम् ॥ दक्षिणेनवि
शालाक्ष्यादृढभक्तिसमन्वितः ॥ २९ ॥ तुष्टस्तस्मैवरंप्रादाद्ब्रध्नोवृद्धतपस्विने ॥ अलं विलंब्ययाचस्वकस्तेदेयोवरोमया ॥ ३० ॥ सोथप्रसन्नादच्युमणे
खृणीतवरंमुनिः ॥ यदिप्रसन्नोभगवान्युवत्वंदेहिमेपुनः ॥ ३१ ॥ तपःकरणसामर्थ्यस्थविरस्यनमेयतः ॥ पुनस्तारुण्यमाप्नोहंचरिष्याम्युत्तमतपः ॥ ३२ ॥
तपएवपरोधर्मस्तपएवपरंवसु ॥ तपएवपरःकामोनिर्वाणंतपएवहि ॥ ३३ ॥ ऋतेनतपसःक्वापिलभ्याऐश्वर्यसंपदः ॥ पदंभ्रुवादिभिःप्रापिकेवलंतपसो
बलात् ॥ ३४ ॥ ततस्तपश्चरिष्यामिलोकद्वयमहत्त्वदम् ॥ प्राप्यत्वद्भरदानेनयौवनंसर्वसंमतम् ॥ ३५ ॥ धिग्जरांप्राणिनामत्रययासर्वोविरज्यति ॥
जरातुरेन्द्रियग्रामेस्त्रियोपिनयतःस्वसात् ॥ ३६ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ वृद्धश्चासौनाम्नागोत्रतोवाहारीतश्चवृद्धहारीतः ॥ २८ ॥ भास्वतःसूर्यस्य ॥ दक्षिणेनविशालाक्ष्याः ॥ विशालाक्ष्यादक्षिणेइत्यर्थः ॥ २९ ॥ ब्रध्नःसूर्यः ॥ ३० ॥
च्युमणेःसूर्यात् ॥ युवत्वंतारुण्यम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ वसुधनम् ॥ निर्वाणंमोक्षः ॥ ३३ ॥ ऋतेविना ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ जरयाआतुरेन्द्रियग्रामोयस्यतस्मिन् ॥ जरातुरेन्द्रियग्रामा

नितिकचित् ॥ स्वसात् आत्मसात् स्वाधीना इत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ धियं ज्ञानम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ उपाविशदुपसमीपे विवेश ॥ किमर्थं
माविशदित्याकांक्षायामाह ॥ निःशब्द इति ॥ स्वस्थो निरुद्धिग्रः ॥ ४६ ॥ अवसरमवकाशम् ॥ ४७ ॥ स्वाभ्याशे स्वसमीपे ॥ आसयामास उपवेशयामास ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

वरं मरणमेवास्तु मा जरास्त्वतिशोच्यकृत् ॥ क्षणंदुःखं च मरणं जरादुःखं क्षणे क्षणे ॥ ३७ ॥ कांक्षंति दीर्घतपसे चिरमायुर्जितेन्द्रियाः ॥ धनं दानाय पुत्राय कलत्रं
मुक्तये धियम् ॥ ३८ ॥ वृद्धस्य वार्धकं ब्रध्नस्तत्क्षणादपहृत्य वै ॥ ददौ च चारुताहेतुं तारुण्यं पुण्यसाधनम् ॥ ३९ ॥ एवं स वृद्धहारी तो वाराणस्यां महामुनिः ॥
संप्राप्य यौवनं ब्रध्नात्तप उग्रं च चारुह ॥ ४० ॥ वृद्धे नाराधितो यं स्माद्धारी तेन तपस्विना ॥ आदित्यो वार्धकहरो वृद्धादित्यस्ततः स्मृतः ॥ ४१ ॥ वृद्धादित्यं
समाराध्य वाराणस्यां घटोद्भव ॥ जरादुर्गतिरोगघ्नं बहवः सिद्धिमागताः ॥ ४२ ॥ वृद्धादित्यं नमस्कृत्य वाराणस्यां रवौ नरः ॥ लभेदभीप्सितां सिद्धिं न क
चिद्दुर्गतिं लभेत् ॥ ४३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अतः परं शृणु मुने केशवादित्यमुत्तमम् ॥ यथा तु केशवं प्राप्य स विता ज्ञानमाप्तवान् ॥ ४४ ॥ व्योम्नि सं
चरमाणेन सप्ताश्वेनादिकेशवः ॥ एकदा दर्शभावेन पूजयं ह्निगमैश्वरम् ॥ ४५ ॥ कौतुकादिव उत्तीर्य हरे रवि रूपा विशत् ॥ निःशब्दो निश्चलः स्वस्थो
महाश्चर्यसमन्वितः ॥ ४६ ॥ प्रतीक्षमाणो वसं किंचित्प्रष्टुमना हरिम् ॥ हरिं विसर्जितार्चं च प्रणनाम कृतांजलिः ॥ ४७ ॥ स्वागतं ते हरिः प्राह बहुमान
पुरःसरम् ॥ स्वाभ्याश आसयामास भास्वंतं नतकंधरम् ॥ ४८ ॥ अथावसरमालोक्य लोकचक्षुरधोक्षजम् ॥ नत्वा विज्ञापयामास कृतानुज्ञोऽसुरारिणा
॥ ४९ ॥ ॥ रविरुवाच ॥ ॥ अंतरात्मा सिजगतां विश्वं भरजगत्पते ॥ तवापि पूज्यः कोप्यस्ति जगत्पूज्यात्रमाधव ॥ ५० ॥ त्वत्तश्चाविर्भवेदेतत्त्व
यि सर्वप्रलीयते ॥ त्वमेव पाता सर्वस्य जगतो जगतां निधे ॥ ५१ ॥ इत्याश्चर्यसमालोक्य प्राप्तोऽस्म्यत्र तवांतिकम् ॥ किमिदं पूज्यते नाथ भवता भव
तापहृत् ॥ ५२ ॥ इति श्रुत्वा हृषीकेशः सहस्रांशो रुदीरितम् ॥ उच्चैर्मांशं सप्ताश्वं वारयन्करसंज्ञया ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ देवदेवो
महादेवो नीलकण्ठ उमापतिः ॥ एक एव हि पूज्योऽत्र सर्वकारणकारणम् ॥ ५४ ॥ अत्र त्रिलोचनादन्यं समर्चयति यो लपधीः ॥ सलोचनोऽपि विज्ञेयो लोचना
भ्यां विवर्जितः ॥ ५५ ॥ एको मृत्युंजयः पूज्यो जन्ममृत्युजराहरः ॥ मृत्युंजयं किलाभ्यर्च्य श्वेतो मृत्युंजयो भवत् ॥ ५६ ॥ कालकालं समाराध्य भृंगीकालं
जिगाय वै ॥ शैलादिमपित्याज मृत्युमृत्युंजयार्चकम् ॥ ५७ ॥ विजिग्ये त्रिपुरं यस्तु हेलयैकेषु मोक्षणात् ॥ तं समभ्यर्च्य भूतेशं कोन पूज्यत मो भवेत् ॥ ५८ ॥

भवतापहृत्संसारदुःखनाशकः ॥ ५२ ॥ करसंज्ञया हस्तचालनेन उच्चैर्यथा स्यात्तथामांशं सेतिसप्ताश्वं वारयन् ॥ श्रीविष्णुरुवाचेत्यन्वयः ॥ ५३ ॥ महादेव इति ॥ महत्त्वं त्रिविधपरिच्छेदशून्यत्वम् ॥
देवत्वं स्वप्रकाशत्वम् ॥ सर्वेषां प्रकृत्यादीनां कारणानामपि कारणं सर्वकारणकारणम् ॥ सर्वेषां सर्वकारणमितिकचित् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ विजिग्ये जितवान् ॥ जिगायेतिक

चित् ॥ ५८ ॥ त्रिजगदिति ॥ त्रिजगज्जयशीलस्यहेतोः कारणस्यत्र्यक्षस्याराधनं परं परमपुरुषार्थप्राप्तिसाधनमित्यर्थः ॥ अतः सारस्यविशेषस्य ॥ स्मरस्येति कचित्पाठः संचित्यः ॥ स्मरविद्विषः
कामज्ञोः कोनागधयति आराधनं न करोति अपितु सर्वं एव करोतीत्यर्थः ॥ कर्मणि वाच्यौ ॥ हेतुरिति प्रथमांतपाठे त्रिजगज्जयिनो मम अन्यस्य वायस्य कस्यचित्त्रिलोचनस्य श्रेष्ठमाराधनमेव जयहेतुरित्यर्थः ॥

त्रिजगज्जयिनो हेतोर्यक्षस्याराधनं परम् ॥ कोनागधयति ब्रध्नसारस्य स्मरविद्विषः ॥ ५९ ॥ यस्याक्षिपक्ष्मसंकोचाज्जगत्संकोचमेत्यदः ॥ विकस्वरं
विकासाच्च कस्य पूज्यतमो न सः ॥ ६० ॥ शंभोर्लिंगं समभ्यर्च्य पुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ प्राप्नोत्यत्र पुमान्सद्यो नात्र कार्या विचारणा ॥ ६१ ॥ समर्च्य शांभवं
लिंगमपि जन्मशतार्जितम् ॥ पापपुंजं जहात्येव पुमानत्र क्षणाद्भुवम् ॥ ६२ ॥ किं किं न संभवेदत्र शिवलिंगं समर्चनात् ॥ पुत्राः कलत्रक्षेत्राणि स्वर्गो मोक्षो
प्यसंशयम् ॥ ६३ ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यसंपत्तिर्मया प्राप्ता सहस्रगो ॥ शिवलिंगार्चना देकात्सत्यं सत्यं पुनः पुनः ॥ ६४ ॥ अयमेव परो योगस्त्विदमेव परंतपः ॥
इदमेव परं ज्ञानं स्थाणुलिंगं दर्च्यते ॥ ६५ ॥ यैर्लिंगं सकृदप्यत्र पूजितं पार्वतीपते ॥ कुतो दुःखं भयं तेषां संसारे दुःखभाजने ॥ ६६ ॥ सर्वपरित्यज्य रवेयो
लिंगं शरणं गतः ॥ न तं पापानि बाधन्ते महान्त्यपि दिवाकर ॥ ६७ ॥ लिंगार्चने भवेद्बुद्धिस्तेषामेवात्र भास्कर ॥ येषां पुनर्भवच्छेदं चिकीर्षति महेश्वरः ॥ ६८ ॥
न लिंगाराधनात् पुण्यं त्रिषु लोकेषु चापरम् ॥ सर्वतीर्थाभिषेकः स्याल्लिंगस्नानां बुभुसे वनात् ॥ ६९ ॥ तस्माल्लिंगं त्वमप्यर्कं समर्चय महेशितुः ॥ संप्राप्तुं
परमालक्ष्मीं महातेजोभिर्जृम्भीष ॥ ७० ॥ इति श्रुत्वा हरेर्वाक्यं तदारभ्य सहस्रगुः ॥ विधाय स्फाटिकं लिंगं मुने द्यापि समर्चयेत् ॥ ७१ ॥ गुरुत्वे
न तदा कल्यविवस्वानादिकेशवम् ॥ तत्रोपतिष्ठते द्यापि उत्तरेणादिकेशवात् ॥ ७२ ॥ अतः सकेशवादित्यः काश्यां भक्ततमो नुदः ॥ समर्चितः सदा देयान्म
नसो वाञ्छितं फलम् ॥ ७३ ॥ केशवादित्यमाराध्य वाराणस्यां नरोत्तमः ॥ परमं ज्ञानमाप्नोति येन निर्वाणभाग्भवेत् ॥ ७४ ॥ तत्र पादोदके तीर्थे कृतसर्वो
दकक्रियः ॥ विलोक्य केशवादित्यं मुच्यते जन्मपातकैः ॥ ७५ ॥ अगस्तेरथ सप्तम्यां रविवारो यदाप्यते ॥ तदा पादोदके तीर्थे आदिकेशवसन्निधौ ॥ ७६ ॥
स्नात्वा षसिनरो मौनी केशवादित्यपूजनात् ॥ सप्तजन्मार्जितात् पापान्मुक्तो भवति तत्क्षणात् ॥ ७७ ॥ यद्यजन्मकृतं पापं मया सप्तसु जन्मसु ॥ तन्मे रोगं च शो
कं च माकरोहंतु सप्तमी ॥ ७८ ॥

तथा च वक्ष्यति ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यसंपत्तिर्मया प्राप्ता सहस्रगो ॥ शिवलिंगार्चना देकादिति ॥ शेषं पूर्ववत् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ एकात् मुख्यात् केवलाद्वा ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥
॥ ६८ ॥ ६९ ॥ महेशितुर्महेश्वरस्य ॥ ७० ॥ ७१ ॥ उत्तरेण उत्तरस्याम् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ पादोदके गंगातटपादयोः संभेदे ॥ ७५ ॥ रथसप्तमी अचलासप्तमी ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ तत्र स्नानस्य पूर्वा

गमंत्रत्रयमाह ॥ यद्यदित्यादि ॥ जन्मसुकृतं जन्मकृतं जन्मभयत्पापं कृतमित्यर्थः ॥ माकरीमकरसंबोधिनीमाघीत्यर्थः ॥ ७८ ॥ मनोवाक्कायजादीनि पापानि भाविष्यज्जन्माविषयाण्यपीति ज्ञातव्यानि ॥ ७९ ॥ सप्तसप्तयोऽश्वाः यस्याः सा सप्तसप्तिका सौरीशक्तिरित्यर्थः तस्याः संबोधनं हे सप्तसप्तिके ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ उच्चदेशे पर्वतदेशे तन्नाम्नीति वा ॥ बाहुजः क्षत्रियः ॥ बाहूराजः कृतइति श्रुतेः ॥ ८४ ॥

एतज्जन्मकृतं पापं यच्च जन्मांतरार्जितम् ॥ मनोवाक्कायजं यच्च ज्ञाताज्ञाते च ये पुनः ॥ ७९ ॥ इति सप्तविधं पापं स्नानान्मे सप्तसप्तिके ॥ सप्तव्याधिसमायुक्तं हरमाकरिसप्तमि ॥ ८० ॥ एतन्मंत्रत्रयं जप्त्वा स्नात्वा पापदोदके नरः ॥ केशवादित्यमालोक्य क्षणान्निष्कलुषो भवेत् ॥ ८१ ॥ केशवादित्यमाहात्म्यं शृण्वञ्छ्रद्धासमन्वितः ॥ नरो न लिप्यते पापैः शिवभक्तिं च विंदति ॥ ८२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अतः परं शृणु मुने विमलादित्यमुत्तमम् ॥ हरिकेशवने रम्ये वाराणस्यां व्यवस्थितम् ॥ ८३ ॥ उच्चदेशे भवत्पूर्वविमलो नाम बाहुजः ॥ स प्राक्तनात्कर्मयोगाद्विमले पथ्यपि स्थितः ॥ ८४ ॥ कुष्ठरोगमवाप्यो च्चेत्यक्ता दारान् गृहं वसु ॥ वाराणसीं समासाद्य ब्रध्ममाराधयत्सुधीः ॥ ८५ ॥ करवीरैर्जपाभिश्च गंधकैः किंशुकैः शुभैः ॥ रक्तोत्पलैरशोकैश्च स समानर्च भास्करम् ॥ ८६ ॥ विचित्ररचनैर्माल्यैः पाटलाचंपकोद्भवैः ॥ कुंकुमागुरुकर्पूरमिश्रितैः शोणचंदनैः ॥ ८७ ॥ देवमोहनधूपैश्च बहामोदततांबरैः ॥ कर्पूरवर्तिदीपैश्च नैवेद्यैर्घृतपायसैः ॥ ८८ ॥ अर्घदानैश्च विधिवत्सौरेः स्तोत्रजपैरपि ॥ एवं समाराधयतस्तस्याको वरदो भवत् ॥ ८९ ॥ उवाच च वरं ब्रूहि विमलामलचेष्टित ॥ कुष्ठश्च ते प्रयात्वे प्रार्थयान्यवरं पुनः ॥ ९० ॥ आकर्ण्य विमलश्चेत्थमालापरं शिममालिनः ॥ प्रणतोदंडवद्भूमौ संप्रहृष्टतनूरुहः ॥ ९१ ॥ शनैर्विज्ञापयां चक्र एकचक्रं रथं विम् ॥ जगच्चक्षुरमेयात्मन्महाध्वांतविधूनन ॥ ९२ ॥ यदि प्रसन्नो भगवन् यदि देयो वरो मम ॥ तदा त्वद्भक्तिं निष्ठाये कुष्ठं मास्तु तदन्वये ॥ ९३ ॥ अन्येऽपि रोगा मासंतु मास्तु तेषां दरिद्रता ॥ मास्तु कश्चन संतापस्त्वद्भक्तानां सहस्रगो ॥ ९४ ॥

॥ ८५ ॥ गंधकैर्गंधयुक्तैरितिसर्वेषां विशेषणम् ॥ वंधूकैरिति वा पाठः ॥ ८६ ॥ शोणचंदनैरक्तचंदनैः ॥ ८७ ॥ बहामोदततांबरैः बहुलगंधानेकवस्त्रैः ॥ बहुना आमोदेन ततं व्याप्तमंबरमाकाशं ये स्तैर्देवमोहनधूपैरिति वा ॥ बहुभिर्देवतापरैरितिकचित्पाठः ॥ तदा देवतैर्कोदेशेन संप्रहृष्ट इत्यर्थः ॥ घृतपायसैर्घृतमालोहितपायसाजैः ॥ घृतसाधितैरितिकचित्पाठः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥

॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रत्यष्टात्स्थापितवान् ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥
 अभिलष्यन्त्याकांक्षति ॥ कितदाह ॥ भौमइति ॥ मंगलवासरेभरण्यांभरणीनक्षत्रयुक्तायांचतुर्दश्याम् ॥ भरण्यांभूतायामितिव्यधिकरणेवासप्तम्यौ ॥ काश्यांयमतीर्थेस्नात्वानो

॥ श्रीसूर्यउवाच ॥ ॥ तथास्त्वितिमहाप्राज्ञशृण्वन्यंवरमुत्तमम् ॥ त्वयेयंपूजितामूर्तिरेवंकाश्यांमहामते ॥ ९५ ॥ अस्याःसान्निध्यमत्राहंनत्यक्ष्या
 मिकदावन ॥ प्रथितातवनाम्नाचप्रतिमैषाभविष्यति ॥ ९६ ॥ विमलादित्यइत्याख्याभक्तानांवरदासदा ॥ सर्वव्याधिनिहंत्रीचसर्वपापक्षयंकरी ॥ ९७ ॥
 इतिदत्त्वावरान्सूर्यस्तत्रैवांतरधीयत ॥ विमलोनिर्मलतनुःसोपिस्वभवनंययौ ॥ ९८ ॥ इत्थंसविमलादित्योवाराणस्यांशुभप्रदः ॥ तस्यदर्शनमात्रेणकु
 ष्ठरोगःप्रणश्यति ॥ ९९ ॥ यश्चैतांविमलादित्यकथां वैशृणुयात्त्ररः ॥ प्राप्नोतिनिर्मलांशुद्धित्यज्यतेचमनोमलैः ॥ १०० ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ गंगादित्यो
 स्तितत्रान्योविश्वेशादक्षिणेनवै ॥ तस्यदर्शनमात्रेणनरःशुद्धिमियादिह ॥ १ ॥ यदागंगासमायाताभगीरथपुरस्कृता ॥ तदागंगांपरिष्टोतुरविस्तत्रैवसं
 स्थितः ॥ २ ॥ अद्याप्यहर्निशंगंगां संमुखीकृत्यभास्करः ॥ परिष्टौतिप्रसन्नात्मागंगाभक्तवरप्रदः ॥ ३ ॥ गंगादित्यंसमाराध्यवाराणस्यांनरोत्तमः ॥
 दुर्गतिं जातु न कापिलभतेनचरोगभाक् ॥ ४ ॥ स्कंदउवाच ॥ अन्यच्छृणुमहाभागयमादित्यस्यसंभवम् ॥ यच्छुत्वापिनरोजातुयमलोकंनपश्यति
 ॥ ५ ॥ यमेशात्पश्चिमेभागेवीरेशात्पूर्वतोमुने ॥ यमादित्यंनरोदृष्ट्वायमलोकंनपश्यति ॥ ६ ॥ यमतीर्थेनरःस्नात्वाभूतायांभौमवासरे ॥ यमेश्वरंवि
 लोक्याशुसर्वैःपापैः प्रमुच्यते ॥ ७ ॥ यमतीर्थेयमःपूर्वतत्त्वासुविमलंतपः ॥ यमेशंचयमादित्यंप्रत्यष्टाद्रक्तसिद्धिदम् ॥ ८ ॥ यमेनस्थापितोयस्मा
 दादित्यस्तत्रकुंभज ॥ अतःसहियमादित्योयामीहरतियातनाम् ॥ ९ ॥ यमेशंचयमादित्यंयमेनस्थापितंनमन् ॥ यमतीर्थेकृतस्नानोयमलोकंन
 पश्यति ॥ ११० ॥ यमतीर्थेचतुर्दश्यांभरण्यांभौमवासरे ॥ तर्पणंपिंडदानंचकृत्वापित्रनृणीभवेत् ॥ ११ ॥ अभिलष्यंतिसततंपितरोनरकौकसः ॥
 भौमेभरण्यांभूतायांयदियोगोयमुत्तमम् ॥ १२ ॥

स्माकमुक्तयेयःकश्चिदपिसतिलंतर्पणमपिकिंकुर्यात्करिष्यतीत्यग्निमेणान्वयः ॥ ननुतर्पणमात्रेणकथंनरकान्मुक्तिःस्यात्तत्राह ॥ यदियोगोयमिति ॥ यदीतिनिश्चये ॥ योगस्त्रयाणांमे

लनम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ ११८ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायामेकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ द्विपञ्चाशत्तमेयानं विधेर्मदरगो
त्रतः ॥ काश्यां दशाश्वमेधस्य माहात्म्यं चोपवर्ण्यते ॥ १॥१॥ तिग्मास्तीक्ष्णागावोरश्मयोयस्य सतिग्मगुः ॥ २ ॥ योगिन्यस्तिग्मगुश्चानन्दवनं प्राप्य काशीवृत्तान्तं निवेदयितुं नायां त्येतन्नचित्रमित्याह
॥ किमत्रेति ॥ ३ ॥ अपिशब्दार्थं विवृण्वन् पूर्वोक्तमेव स्फुटयति ॥ अधाक्षिपमिति ॥ अधाक्षिपं दग्धवानस्मि ॥ त्रिजगज्जित्वरं त्रिजगज्जयशीलम् ॥ दशानेत्रेण ॥ काश्यभिलाषाख्यः काम इति शेषः ॥

काश्यां कश्चिद्यमेतीर्थे कृत्वा स्नानं महामतिः ॥ अपियस्तर्पणं कुर्यात्सतिलं नो विमुक्तये ॥ १३ ॥ किं गयागमनैः पुंसां किं श्राद्धैर्भूरिदक्षिणैः ॥ यदिकाश्यां
यमेतीर्थे योगे स्मिन् श्राद्धमाप्यते ॥ १४ ॥ श्राद्धं कृत्वा यमेतीर्थे पूजयित्वा यमेश्वरम् ॥ यमादित्यं नमस्कृत्य पितॄणामनृणो भवेत् ॥ १५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥
॥ इति ते द्वादशादित्याः कथिताः पापनाशनाः ॥ यत्संभवं समाकर्ण्य नरो न निरयी भवेत् ॥ १६ ॥ अन्येऽपि सति घटजरविभक्तैरनेकशः ॥ काश्यां संस्था
पिताः सूर्या गुह्यकार्कादयः किल ॥ १७ ॥ श्रुत्वा ध्यायानि मान् पुण्यान् द्वादशादित्यसूचकान् ॥ श्रावयित्वापि नो मर्त्यो दुर्गतिं याति कुत्रचित् ॥ ११८ ॥
इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायामुत्तरार्द्धे चतुर्थे काशीखण्डे अरुणवृद्धकेशविमलगंगायमादित्यवर्णनं नामैकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥
॥ ५१ ॥ ॥ ६१ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ गभस्तिमालिनिगते काशीं त्रैलोक्यमोहिनीम् ॥ पुनश्चितामवापोच्चैर्मदरस्थो मुने हरः ॥ १ ॥ नाद्याप्यायां
तियोगिन्यो नाद्याप्यायाति तिग्मगुः ॥ प्रवृत्तिरपि मेकाश्याश्चित्रमत्यंतदुर्लभा ॥ २ ॥ किमत्र चित्रं यत्काशीमदीयमपि मानसम् ॥ निश्चलं चंचलयति गण
नाकेतरे सुरे ॥ ३ ॥ अधाक्षिपमहं कामं त्रिजगज्जित्वरं दृशा ॥ अहो काश्यभिलाषो त्रमामेव दुनुयात्तराम् ॥ ४ ॥ काशीप्रवृत्तिमन्वेष्टुं कंवा प्रहिणुयामितः ॥
ज्ञातुं कण्वनिपुणो यतः स चतुराननः ॥ ५ ॥ इत्याहूय विधातारं बहुमानपुरःसरम् ॥ तत्रोपवेश्य श्रीकंठः प्रोवाच चतुराननम् ॥ ६ ॥ योगिन्यः प्रेषिताः पूर्व
प्रेषितोऽथ सहस्रगुः ॥ नाद्यापि ते निवर्तते काश्याः कलशसंभव ॥ ७ ॥

दुनुयात्तरामतिशयेन तापयति ॥ दहते तरामिति कचित् ॥ ४ ॥ काशीति ॥ काश्यावृत्तान्तमन्वेष्टुं कञ्जनं वावितर्के प्रहिणुयां प्रस्थापयामि ॥ यद्वा वानिश्चये कंब्रह्माणमेव प्रहिणुयामिति ॥ तत्र हेतुः ॥ ज्ञातुमिति ॥
ज्ञातुं काशीप्रवृत्तिमित्यनुषज्जते ॥ ब्रह्मैव दक्षः ॥ तत्र हेतुर्थतः स चतुरानन इति ॥ ५ ॥ तत्र पार्श्वे ॥ उपोपवेश्येति वा पाठः ॥ ६ ॥ कलशसंभवेति अगस्त्यं प्रातिगुहस्य संबोधनम् ॥ कमलसंभवेति पाठे ब्रह्म

णः संवोधनम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ अतौ दृष्टान्तः ॥ अनच्छेति ॥ अल्पपल्लवे अल्पे सरसि ॥ ९ ॥ नाबाधिष्टनबाधितवान् ॥ १० ॥ ११ ॥ ईहिते चेष्टिते कार्ये इति यावत् ॥ १२ ॥ तद्वत्सीति ॥ तदा
 क्यगौरवं मन्दरमदाने च तच्छब्दार्थः ॥ मन्दो मूर्खः ॥ १३ ॥ तर्हीश्वरयतवगमनप्रतिबन्धकाभावात्स्वयमेव किमिति न गम्यते तत्राह ॥ अद्यैवेति ॥ स्वमायया स्वशक्त्या पार्वत्या सेहत्यर्थः ॥ १४ ॥
 विधे इति ॥ हे विधे हे विधातर्यतः सर्वकार्याणित्वमेव विदधासि करोष्यतोऽखिलमिति चेति चेत्स्वयमेव कर्तव्यमिति यद्वक्तव्यं त्वय्यपार्थमपगतार्थव्यर्थमित्यर्थः ॥ त्वया पार्थमिति पाठः सुगमः ॥ कर्तव्यं त्वयी
 ति पाठे अपार्थमव्यर्थमिति काक्काव्याख्येयमिति ॥ १५ ॥ रिष्टं शुभाभावः अरिष्टं तदभावः शुभं यथा स्यात्तथा गच्छ ॥ रिष्टं शुभे शुभाभावे पुंसि खड्गे च फेनिल इति मेदिनीकारः ॥ शुभोदकः शुभोत्तरफलः
 सासमुत्सुकयेत्काशीलोकेशमममानसम् ॥ प्राकृतस्य जनस्येव चंचलाक्षीवकाचन ॥ ८ ॥ मंदरे त्ररतिर्मेन भृशं सुंदरकंदरे ॥ अनच्छतुच्छपानीयेन क
 स्येवालपल्लवे ॥ ९ ॥ नाबाधिष्टतथामां सतापो हलाहलोद्भवः ॥ काशीविरहजन्मा त्रयथामामतिबाधते ॥ १० ॥ शीतरश्मिः शिरःस्थोऽपि वर्षन्पीयू
 र्सीकरैः ॥ काशीविश्लेषजं तापनाहोगमयितुं प्रभुः ॥ ११ ॥ विधे विधे हि मे कार्यमार्यधुर्यमहामते ॥ याहिकाशीमितस्तूर्णयतस्वचममेहिते ॥ १२ ॥
 ब्रह्मस्त्वमेव तद्वत्सिकाशीत्यजनकारणम् ॥ मंदोऽपि न त्यजेत्काशीं किमु यो वेत्ति किंचन ॥ १३ ॥ अद्यैव किं न गच्छेयं काशीं ब्रह्मन्स्वमायया ॥ दिवोदासं स्व
 धर्मस्थं न तूच्छं धितुमुत्सहे ॥ १४ ॥ विधे सर्वविधेयानित्वमेव विदधासियत् ॥ इति चेति च वक्तव्यं त्वय्यपार्थमतोऽखिलम् ॥ १५ ॥ अरिष्टं गच्छ पंथास्ते शुभो
 दको भवत्वलम् ॥ आदायाज्ञां विधिर्धूम्रियौ वाराणसीमुदा ॥ १६ ॥ सितहंसरथस्तूर्णप्राप्य वाराणसीपुरीम् ॥ कृतकृत्यमिवात्मानममन्यत तदात्मभूः ॥
 ॥ १७ ॥ हंसयानफलं मेद्यजातं काशीसमागमे ॥ काशीप्राप्तौ यतः प्रोक्ता अंतरायाः पदे पदे ॥ १८ ॥ दृशिधातुरभूदद्यमदृशौ प्राप्य सान्वयः ॥ स्पष्टं दृष्टिपथं
 प्राप्ताय देषाऽऽनंदवाटिका ॥ १९ ॥ स्वयं संचितियामद्भिः स्वाभिः स्वर्गत रंगिणी ॥ यत्रानंदमया वृक्षाय त्रानंदमया जनाः ॥ २० ॥ निर्विशंतिसदा काश्यां
 फलान्यानंदवंत्यपि ॥ सदैवानंदभूः काशीसदैवानंददः शिवः ॥ २१ ॥ आनंदरूपा जायंते तेन काश्यां हि जंतवः ॥ चरणौ चरितुं वितस्तावेव कृतिनामिह ॥
 ॥ २२ ॥ चरणौ विचरेतां यौ विश्वभर्तृपुरीभुवि ॥ तावेव श्रवणौ श्रोतुं संविदाते बहुश्रुतौ ॥ २३ ॥ इह श्रुतिमतां पुंसां याभ्यां काशीश्रुता सकृत् ॥ तदेव मनु
 ते सर्वमनस्त्विह मनस्विनाम् ॥ २४ ॥ येनानुमन्यते चैषा काशी सर्वप्रमाणभूः ॥ बुद्धिर्बुध्यतिसा सर्वमिह बुद्धिमतां सताम् ॥ यथैतद्भूर्जटेर्धामध्रुवं स्व
 विषयीकृतम् ॥ २५ ॥ वरंतृणानि धान्यानि तानि वात्याहतान्यपि ॥ काश्यां यान्यापतंती हनजनाः काश्यदर्शनाः ॥ २६ ॥
 ॥ १६ ॥ सिताः शुभ्राः हंसायस्मिन्सरथो यस्य सः ॥ १७ ॥ १८ ॥ दृशिरिति ॥ दृशिरप्रेक्षणे इति दृशिधातुः ॥ दृश्यतेऽनयेति दृक्चक्षुः ॥ मद्दृशौ मच्चक्षुषी ॥ सान्वयः सार्थकः ॥ यद्यस्मात् ॥ १९ ॥
 आनन्दवाटिकां विशिनाष्टि ॥ स्वयमिति ॥ स्वाभिः स्वकीयाभिः ॥ ताभिरिति पाठे प्रसिद्धाभिरित्यर्थः ॥ २० ॥ वृक्षाणामानंदमयत्वं कैमुत्यन्यायेन दर्शयति ॥ निर्विशन्तीति ॥ अन्यत्र स्थितान्य
 पि फलानि काश्यां निर्विशंतिसंति आनन्दवंति भवन्तीति ॥ काशीस्थितानां वृक्षाणामानन्दमयत्वं किं वक्तव्यमिति भावः ॥ यत्रानन्दमया जना इत्यत्र कारणमाह ॥ सदैवेति ॥ २१ ॥ वित्तोजानीतः ॥
 ॥ २२ ॥ संविदाते विजानीतः ॥ २३ ॥ मनुते ध्यायति ॥ २४ ॥ बुध्यति निश्चिनोति ॥ २५ ॥ वात्याहतानि वातचक्रेणादोलितानि ॥ काशीं न पश्यन्ति काश्याः न दर्शनं येषामिति

वाकाश्यदर्शनाः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ बृहत्तरैःफलैरित्यन्वयः ॥ २९ ॥ व्यधायिकाकारि ॥ विश्वेशस्यनिर्मितिर्निर्माणयस्याःसाविश्वेशनिर्मितिः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
 शतेभ्यःपरेपरःशताअसंख्याताराजानोमयादृष्टाः ॥ परंकेवलतेष्वेपु राजसुमध्येतवसद्गुणाद्वित्राःपवित्रायेतेप्रायशोममदृशनगताइतिपंचमेनान्वयः ॥ यायजूकाइज्याशीलाः ॥ ३५ ॥ विनिष्कृतारि
 षड्वर्गानिर्जितशत्रुभूतषडिन्द्रियवर्गाः ॥ श्रुतस्यपारदृशानःअध्ययनस्यपारगामिनः ॥ राजनीतिविचक्षणाःसंधिविग्रहयानासनद्वैधाश्रयेषुनिपुणाः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ स्योवेगः ॥ ३८ ॥

अद्यमेसफलंचायुःपरार्धद्वयसंमितम् ॥ यस्मिन्सतिमयाप्रापिदुष्प्रापाकाशिकापुरी ॥ २७ ॥ अहोमेधर्मसंपत्तिरहोमेभाग्यगौरवम् ॥ यदद्राक्षिषमद्याहं
 काशींसुचिरचिंतिताम् ॥ २८ ॥ अद्यमेस्वतपोवृक्षोमनोरथफलैरलम् ॥ शिवभक्त्यंबुनासिक्तःफलितोतिबृहत्तरैः ॥ २९ ॥ मयाव्यधायिबहुधासृष्टिःसृ
 ष्टिवितन्वता ॥ परमन्यादृशीकाशीस्वयंविश्वेशनिर्मितिः ॥ ३० ॥ इतिहृष्टमनावेधादृष्टावाराणसींपुरीम् ॥ बृद्धब्राह्मणरूपेणराजानंचददर्शह ॥ ३१ ॥
 जलाद्राक्षतपाणिश्चस्वस्त्युक्तापृथिवीभुजे ॥ कृतप्रणामोराज्ञाथभेजेतदत्तमासनम् ॥ ३२ ॥ कृतमानोनृपतिनासोभ्युत्थानासनादिभिः ॥ विप्रोव्यजिज्ञप
 द्भूपंपृष्टागमनकारणम् ॥ ३३ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ भूपालबहुकालीनोस्म्यहमत्रचिरंतनः ॥ त्वंतुमानैवजानासिजानेत्वांहिरिपुंजयम् ॥
 ॥ ३४ ॥ परःशतामयादृष्टाराजानोभूरिदक्षिणाः ॥ विजितानेकसंग्रामायायजूकाजितेन्द्रियाः ॥ ३५ ॥ विनिष्कृतारिषड्वर्गाःसुशीलाःसत्त्वशालिनः ॥
 श्रुतस्यपारदृशानोराजनीतिविचक्षणाः ॥ ३६ ॥ दयादाक्षिण्यानिपुणाःसत्यव्रतपरायणाः ॥ क्षमयाक्षमयातुल्यागांभीर्यजितसागराः ॥ ३७ ॥ जितरो
 परयाःशूराःसौम्यसौंदर्यभूमयः ॥ इत्यादिगुणसंपन्नाःसुसंचितयशोधनाः ॥ ३८ ॥ परंद्वित्राःपवित्रायेराजर्षेतवसद्गुणाः ॥ तेष्वेपु राजसुममप्रायशोनदृशं
 गताः ॥ ३९ ॥ प्रजानिजकुटुंबस्त्वंतुभूदेवदैवतः ॥ महातपःसहायस्त्वयथानान्येतथानृपाः ॥ ४० ॥ धन्योमान्योसिचसतांपूजनीयोसिसद्गुणैः ॥
 देवाअपिदिवोदासत्वत्रासान्रविमर्गगाः ॥ ४१ ॥ किंनःस्तुत्यातवनृपद्विजानामस्पृहावताम् ॥ किंकुर्मस्त्वद्गुणग्रामाःस्तावकान्नःप्रकुर्वते ॥ ४२ ॥ गोष्ठी
 तिष्ठत्वयंतावत्प्रस्तुतंस्तौमिसांप्रतम् ॥ यष्टुकामोस्म्यहंराजंस्त्वांसहायमतोवृणे ॥ ४३ ॥ त्वयाराजन्वतीचैषाऽवनिःसर्वर्धिभाजनम् ॥ अहंचास्तिधनो
 राजत्रयायोपात्तमहाधनः ॥ ४४ ॥ इयंचराजधानीतेकर्मभूमावनुत्तमा ॥ यस्यांकृतानांकार्याणांसंवर्तेपिनसंक्षयः ॥ ४५ ॥ संचितयद्धनंपुंभिर्नयसन्मार्ग
 गामिभिः ॥ तत्काश्यांविनियुज्येतक्लेशायेतरथाभवेत् ॥ ४६ ॥ महिमानंपरंकाश्याःकोपिवेदनभूपते ॥ ऋतेत्रिनयनाच्छंभोःसर्वज्ञानप्रदायिनः ॥ ४७ ॥

दृशनैत्रंज्ञानंवा ॥ ३९ ॥ सद्गुणत्वमेवाह ॥ प्रजेति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अस्पृहावतांस्पृहारहितानाम् ॥ निरीहस्यतृणंनृपाइतिन्यायादित्यर्थः ॥ स्तावकान्स्तुतिंकुर्वाणान् ॥ ४२ ॥ गोष्ठीवार्ता ॥
 स्तौमिकथयामि ॥ ४३ ॥ अहंचास्तिधनइति ॥ अस्तिशब्दःसुवंतप्रसिद्धः ॥ ४४ ॥ अहंचास्तिधनइति ॥ अस्तिशब्दःसुवंतप्रसिद्धः ॥ ४५ ॥ अहंचास्तिधनइति ॥ अस्तिशब्दःसुवंतप्रसिद्धः ॥ ४६ ॥ अहंचास्तिधनइति ॥ अस्तिशब्दःसुवंतप्रसिद्धः ॥ ४७ ॥

॥४८॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ जोषंतूष्णीम् ॥ ५४ ॥ यियक्षमाणस्ययज्ञं करिष्यतः ॥ ५५ ॥ सप्तांगेस्वाम्यमात्यमुहकोशराष्ट्रदुर्गवलरूपे ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ पूर्वः प्रजा
संतापजः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ एकोभिलाषः ॥ तदर्शयति ॥ मार्गण इति ॥ मार्गणोयाचकः ॥ स्वतनोः स्वशरीरस्य ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ यज्ञान्विपुलदक्षिणान्यजकुरु ॥

मन्येधन्यतरोसित्वंबहुजन्मशतार्जितैः ॥ सुकृतैः पासित्काशीं विश्वभर्तुः परांतनुम् ॥ ४८ ॥ काशीत्रिजगतीसारस्त्रिवेदीसारएवै ॥ त्रिवर्गोत्तरसारश्च
निर्णीतेतिमहर्षिभिः ॥ ४९ ॥ विश्वेशानुग्रहेणैवत्वयैषापाल्यतेपुरी ॥ एकस्याप्यवनात्काश्यांत्रिलोक्यमवितं भवेत् ॥ ५० ॥ अन्यच्च ते हितं वचमिदितेरो
चतेऽनघ ॥ प्रीणनीयः सदैवैको विश्वेशः सर्वकर्मभिः ॥ ५१ ॥ अन्यदेवधियाराजन्विश्वेशं पश्यमाकचित् ॥ ब्रह्मविष्णिं वद्रचंद्रार्काक्रीडेयंतस्य धूर्जटेः ॥
॥ ५२ ॥ विप्रैरुदर्कमिच्छद्भिः शिक्षणीयाय तो नृपाः ॥ अतस्तव हितं ख्यातं किं वामे चिंतयानया ॥ ५३ ॥ इति जोषं स्थितं विप्रं प्रत्युवाच नृपोत्तमः ॥ सर्व
मया हृदि धृतं यत्त्वयोक्तं द्विजोत्तम ॥ ५४ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ अहं यियक्षमाणस्य तव साहाय्यकर्मणि ॥ दासोऽस्मि यज्ञसंभारान्नयमेकोशतोऽ
खिलान् ॥ ५५ ॥ यदस्ति मे खिलं तत्र सप्तांगेऽपि भवान्प्रभुः ॥ यजस्वैकमना ब्रह्मन्सिद्धं मन्यस्व वांछितम् ॥ ५६ ॥ राज्यं करोमि यद्ब्रह्मन्स्वार्थं तन्न मनाग
पि ॥ पुत्रैः कलत्रैर्देहेन परोपकृतयेयते ॥ ५७ ॥ राज्ञां क्रतुक्रियाभ्योपि तीर्थेभ्योपि समंततः ॥ प्रजापालनमेवैको धर्मः प्रोक्तो मनीषिभिः ॥ ५८ ॥ प्रजासं
तापजो बह्विर्वज्राग्रेरपिदारुणः ॥ द्वित्रान्दहतिवज्राग्निः पूर्वो राज्यं कुलंतनुम् ॥ ५९ ॥ यदावभृथसिन्नासुर्भवेयं द्विजसत्तम ॥ तदा विप्रपदांभोभिरभिषे
कं करोम्यहम् ॥ ६० ॥ हवनं ब्राह्मणमुखेयत्करोमि द्विजोत्तम ॥ मन्ये क्रतुक्रियाभ्योपि तद्विशिष्टं महामते ॥ ६१ ॥ अभिलाषेषु सर्वेषु जागर्त्येको हृदीहमे ॥
अद्यापि मार्गणः कोपि द्रष्टव्यः स्वतनोरपि ॥ ६२ ॥ अहो अहो भिर्बहुभिः फलितो मे मनोरथः ॥ यत्त्वं मे दृग्गृहे प्रातः किंचित्प्रार्थयितुं द्विज ॥ ६३ ॥
एकाग्रमानसो विप्रयज्ञान्विपुलदक्षिणान् ॥ बहून्यजकृतं विद्विसाहाय्यं सर्ववस्तुषु ॥ ६४ ॥ इति राज्ञो महाबुद्धेर्धर्मशीलस्य भाषितम् ॥ श्रुत्वा तुष्टमनाः
स्रष्टा क्रतुसंभारमाहरत् ॥ ६५ ॥ साहाय्यं प्राप्य राजर्षेर्दिवोदासस्य पद्मभूः ॥ इयाजदशभिः काश्यामश्वमेधैर्महामखैः ॥ ६६ ॥ अद्यापि होमधूमौघैर्य
ज्ञातंगगनांतरम् ॥ तदा प्रभृतिनव्यो मनीलिमानं जहात्यदः ॥ ६७ ॥

अयमेवापाठः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ अद्येति ॥ यद्यदा प्रभृतिनव्यो मनीलिमानं जहात्यदः ॥ अद्यापि निलिमानं तमालश्यामलत्वमदोनभोनजहातीत्यन्वयः ॥ ६७ ॥

तत्रयज्ञवाटे ॥ तस्येतिपाठेतस्यब्रह्मणःसंबन्धिततीर्थमितिपूर्वेणैवान्वयः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ प्रभावमाह ॥ परातनुरिति ॥ अस्याःपुरःपुर्याइत्यन्वयः ॥
॥ ७४ ॥ कःप्राप्येति ॥ सूर्वोपिकाशीप्राप्यपुनस्त्यक्तुंकर्हेतेकश्चेतेनकोपीत्येतत् ॥ स्थानेयुक्तमित्यन्वयः ॥ ७५ ॥ तत्रहेतुमाह ॥ विश्वसंतापेति ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ईशस्यायमैशस्तस्मात् ॥

तीर्थदशाश्वमेधारूपप्रथितंजगतीतले ॥ तदाप्रभृतितत्रासीद्वाराणस्यांशुभप्रदम् ॥ ६८ ॥ पुरारुद्रसरोनामततीर्थकलशोद्भव ॥ दशाश्वमेधिकंपश्चाज्जातं
विधिपरिग्रहात् ॥ ६९ ॥ स्वर्धुन्यथततःप्राप्ताभगीरथसमागमात् ॥ अतीवपुण्यवजातमतस्ततीर्थमुत्तमम् ॥ ७० ॥ विधिर्दशाश्वमेधेशंलिंगंसंस्थाप्य
तत्रैव ॥ स्थितवान्नगतोद्यापिक्रापिकाशींविहायतु ॥ ७१ ॥ राज्ञोधर्मरतेस्तस्यच्छिद्रंनावपकिंचन ॥ अतःपुरोरेःपुरतोव्रजित्वाकिंवदेद्विधिः ॥ ७२ ॥
क्षेत्रप्रभावंविज्ञायध्यायन्विश्वेश्वरंशिवम् ॥ ब्रह्मेश्वरंचसंस्थाप्यविधिस्तत्रैवसंस्थितः ॥ ७३ ॥ परातनुरियंकाशीविश्वेशस्येतिनिश्चितम् ॥ अस्याः
संसेवनाच्छर्भुर्नकुप्यतिपुरोमयि ॥ ७४ ॥ कःप्राप्यकाशींदुर्मेधाःपुनस्त्यक्तुमिहेहेते ॥ अनेकजन्मजनितकर्मनिर्मूलनक्षमाम् ॥ ७५ ॥ विश्वसंतापसं
हर्तुःस्थानेविश्वपतेस्तनुः ॥ संताप्यतेतरांकाश्याविश्लेषजमहाग्निना ॥ ७६ ॥ प्राप्यकाशींत्यजेद्यस्तुसमस्ताघौघनाशिनीम् ॥ नृपशुःसपरिज्ञेयोमहासौ
ख्यपराङ्मुखः ॥ ७७ ॥ निर्वाणलक्ष्मीयःकांक्षेत्यक्कासंसारदुर्गतिम् ॥ तेनकाशीनसंत्याज्यायद्यातैशादनुग्रहात् ॥ ७८ ॥ यःकाशींसंपरित्यज्यगच्छे
दन्यत्रदुर्मतिः ॥ तस्यहस्ततलाद्गच्छेच्चतुर्वर्गफलोदयः ॥ ७९ ॥ निवर्हणीमघौघस्यसुपुण्यपरिवृंहिणीम् ॥ कःप्राप्यकाशींदुर्मेधास्त्यजेन्मोक्षसु
खप्रदाम् ॥ ८० ॥ सत्यलोकेकृतसौख्यंक्रसौख्यंवैष्णवेपदे ॥ यत्सौख्यंलभ्यतेकाश्यानिमेषार्धनिषेवणात् ॥ ८१ ॥ वाराणसीगुणगणान्निर्णीयद्बु
हिणस्त्विति ॥ व्यावृत्त्यमंदरगिरिर्नपुनःप्रत्यगान्मुने ॥ ८२ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ मित्रावरुणयोःपुत्रमहिमानंब्रवीमि ते ॥ काश्यांदशाश्वमेधस्यसर्व
तीर्थशिरोमणेः ॥ ८३ ॥ दशाश्वमेधिकंप्राप्यसर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ॥ यत्किंचित्क्रियतेकर्मतदक्षयमिहेरितम् ॥ ८४ ॥ स्नानंदानंजपोहोमःस्वाध्यायोदे
वतार्चनम् ॥ संध्योपास्तिस्तर्पणंचश्राद्धंपितृसमर्चनम् ॥ ८५ ॥ दशाश्वमेधिकेतीर्थसंकृत्स्नात्वानरोत्तमः ॥ दृष्ट्वादशाश्वमेधेशंसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ८६ ॥
ज्येष्ठेमासिसितेपक्षेप्राप्यप्रतिपदंतिथिम् ॥ दशाश्वमेधिकेस्नात्वामुच्यतेजन्मपातकैः ॥ ८७ ॥ ज्येष्ठेशुक्लद्वितीयायांस्नात्वारुद्रसरोवरे ॥ जन्मद्वय
कृतंपापंतत्क्षणादेवनश्यति ॥ ८८ ॥

त्यक्कासंत्यज्य ॥ भुंजन्नितिकचित् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ निर्णीयन्नितिकचित् ॥ निर्गायन्नितिकचित् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ पितृसमर्चनमितिश्राद्धविशेषणम् ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥

एवमिति ॥ क्रमस्त्रयीतिथिवृद्ध्यास्त्रयीतिप्रतिजन्माद्यं दशम्यां दशजन्माद्यमितिक्रमेणेत्यर्थः ॥ ८९ ॥ यार्मीयमसंबंधिनीम् ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ पक्षंपक्षमात्रम् ॥
स्नात्वेतिशेषः ॥ स्नात्वेतिकचित्पाठः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ब्रह्मेश्वरं ब्रह्मणा स्वनाम्ना स्थापितं लिंगम् ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ब्रह्मशालां वेदमण्डपम् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥
॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ त्रिपञ्चाशत्तमेऽध्याये काश्यां प्रेषणमुच्यते ॥ शंकुर्गर्णमुखानां च काश्याश्च महिमा तथा ॥

एवं सर्वासु तिथिषु क्रमस्नायीनरोत्तमः ॥ आशुक्रपक्षदशमिप्रतिजन्माद्यमुत्सृजेत् ॥ ८९ ॥ तिथिं दशहरां प्राप्य दशजन्माद्यहारिणीम् ॥ दशाश्वमेधि
केस्नातो यार्मीपश्येन्नयातनाम् ॥ ९० ॥ लिंगं दशाश्वमेधेशं दृष्ट्वा दशहरातिथौ ॥ दशजन्मार्जितैः पापैस्त्यज्यते नात्र संशयः ॥ ९१ ॥ स्नातो दशहरायां यः
पूजयेद्लिंगमुत्तमम् ॥ भक्त्या दशाश्वमेधेशं तं गर्भं दशास्पृशेत् ॥ ९२ ॥ ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे पक्षं रुद्रसरे नरः ॥ कुर्वन्वैवार्षिकीं यात्रां न विघ्नैरभिभूयते ॥ ९३ ॥
दशाश्वमेधावभूयैर्यत्फलं सम्यगाप्यते ॥ दशाश्वमेधेतन्नूनं स्नात्वा दशहरातिथौ ॥ ९४ ॥ स्वर्धुन्याः पश्चिमे तरे नत्वा दशहरेश्वरम् ॥ न दुर्दशामवाप्नोति
पुमान् पुण्यतमः क्वचित् ॥ ९५ ॥ यत्काश्यां दक्षिणद्वारमंतर्गेहस्य कीर्त्यते ॥ तत्र ब्रह्मेश्वरं दृष्ट्वा ब्रह्मलोके महीयते ॥ ९६ ॥ इति ब्राह्मणवेपेण वाराणस्यां महा
धिया ॥ द्रुहिणेन स्थितं तावद्यावद्विश्वेश्वरागमः ॥ ९७ ॥ दिवो दासोऽपिराजेंद्रो वृद्धब्राह्मणरूपिणे ॥ ब्रह्मणे कृतयज्ञाय ब्रह्मशालामकल्पयत् ॥ ९८ ॥ ब्रह्मे
श्वरसमीपे तु ब्रह्मशालामनोहरा ॥ ब्रह्मा तत्रावसद्यो मब्रह्मचोषैर्निनादयन् ॥ ९९ ॥ इति ते कथितो ब्रह्मन्महिमातिमहत्तरः ॥ दशाश्वमेधतीर्थस्य सर्वाघौघ
विनाशनः ॥ १०० ॥ श्रुत्वा ध्यायमिमं पुण्यं श्रावयित्वा तथैव च ॥ ब्रह्मलोकमवाप्नोति श्रद्धयामानवोत्तमः ॥ १०१ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण
एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायामुत्तरार्द्धे चतुर्थे काशीखण्डे दशाश्वमेधवर्णनं नाम द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ अपू
र्वेयं कथाख्याता ब्रह्मणो ब्रह्मवित्तम ॥ किंचकार पुनः शंभुस्तत्र ब्रह्मण्यपि स्थिते ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ शृण्वगस्त्य महाभाग काश्यां ब्रह्मण्यपि स्थिते ॥
गिरिं शश्वितयामास भृशमुद्विग्नमानसः ॥ २ ॥ पुरीसाया दृशी काशीवशीकरणभूमिका ॥ न तादृशी दृशी हासी त्वकिञ्चिन्मे प्रायशो ध्रुवम् ॥ ३ ॥ यो यो
याति पुरीं तां तु स स तत्रैव तिष्ठति ॥ अभूवन्ननुयोगिन्योऽयोगिन्यः काशिसंगताः ॥ ४ ॥ अकिञ्चित्करतां प्रातः स सहस्रकरोप्यरम् ॥ विधिर्विधानदक्षो
पिनमे स विधो भवत् ॥ ५ ॥

॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ दृशि दृग्विषये ॥ ३ ॥ अयोगिन्यो योगरहिताः त्यक्तयोगादरा इत्यर्थः ॥ यद्वा अयोगिन्युपायरहिताः ॥ अकाराप्रश्लेषे काश्याख्येन मुख्ययोगेन युक्ता इत्यर्थः ॥ भोगिन्येति क
चित्पाठः ॥ ४ ॥ अकिञ्चित्करतां किञ्चिदपि कर्तुं मक्षमताम् ॥ अपि निष्करतामिति पाठे सरविः सहस्रकरोप्यन्तरश्चिन्मरपि निष्करतां तेजो रहिततामपि किंप्राप्त इत्यर्थः ॥ अरमत्यर्थम् ॥ सविधः सवि

धानोमत्कार्यविधानक्षमोनाभवदित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ वित्तजानीत ॥ ७ ॥ एवंप्रथमतःसामान्येनोक्तापश्चात्नामग्रहणपूर्वकमाहेत्याह नामग्राहमित्यादिना ॥ ८ ॥ ९ ॥ दमिचण्डेत्येकनाम ॥ दमिचण्डेतिकचित्पाठः ॥ १० ॥ ११ ॥ स्वकार्यकर्तुतान्प्रोत्साहयति ॥ भवतइति ॥ १२ ॥ १३ ॥ तत्तस्मात् ॥ भवत्सुमध्येद्वौअंभूशंकुकर्णमहाकालौयातंगच्छतमित्यन्वयः ॥ यद्वा भवत्सु ममांतरंगेषुविद्यमानेषुममसमीपेतिष्ठत्सुकाशीप्रवृत्तिराज्ञश्चप्रवृत्तिनजानांभीत्ययुक्तमितिशेषः ॥ तत्तस्मात् हेशंकुकर्णमहाकालौयुवांद्वावेवयातम् ॥ तद्वैइतिकचित्पाठः ॥ १४ ॥ आयातमागच्छतम् ॥

चित्तयन्नितिदेवेशोगणानाहूयभूरिशः ॥ प्रेषयामासभोयातक्षिप्रंवाराणसींपुरीम् ॥ ६ ॥ किंकुर्वतितुयोगिन्यःकिंकरोतिसभानुमान् ॥ गत्वावित्तत्वरायुक्ता विविश्वविदधातिकिम् ॥ ७ ॥ नामग्राहंततःऽप्रेषीद्बहुमानपुरःसरम् ॥ शंकुकर्णमहाकालघंटाकर्णमहोदर ॥ ८ ॥ सोमनंदिन्नंदिषेणकालपिंगलकुक्कुट ॥ कुंडोदरमयूराक्षबाणगोकर्णतारक ॥ ९ ॥ तिलपर्णस्थूलकर्णदमिचंडप्रभामय ॥ सुकेशविंदतेछागकपर्दिन्पिंगलाक्षक ॥ १० ॥ वीरभद्रकिराताख्यचतुर्मुखनिकुंभक ॥ पंचाक्षभारभूताख्यत्र्यक्षक्षेमकलांगलिन् ॥ ११ ॥ विराधसुमुखाषाढेभवंतोमममूनवः ॥ यथेमौस्कंदहेरंबोनैगमेयोयथात्वयम् ॥ १२ ॥ यथाशाखविशाखौचयथेमौनंदिभृंगिणौ ॥ भवत्सुविद्यमानेषुमहाविक्रमशालिषु ॥ १३ ॥ काशीप्रवृत्तिनोजानेदिवोदासतृपस्यच ॥ योगिन्यर्कविधीनांचतद्वौयातंभवत्स्वम् ॥ १४ ॥ शंकुकर्णमहाकालौकालस्यापिप्रकंपनौ ॥ ज्ञातुंवाराणसीवार्तामायातंचत्वरान्वितौ ॥ १५ ॥ कृतप्रतिज्ञौतौतूर्णप्राप्यवाराणसींपुरीम् ॥ शंकुकर्णमहाकालौविस्मृत्यशांभवींगिरम् ॥ १६ ॥ यथैद्रजालिकींदृष्ट्वामायामिहविचक्षणः ॥ क्षणेनमोहमायातिकाशींवीक्ष्यतथैवतौ ॥ १७ ॥ अहोमोहस्यमाहात्म्यमहोभाग्यविपर्ययः ॥ निर्वाणराशियत्काशींप्राप्ययांत्यन्यतोऽबुधाः ॥ १८ ॥ तत्तज्जयैरियंकाशीमहाशीर्वादभूमिका ॥ तेषांकरतलान्मुक्तिःप्राप्तापिपरितोगता ॥ १९ ॥ यत्रसर्वावभूथतःस्नानमात्रंविशिष्यते ॥ अप्युष्णीकृतपानीयैस्तांकाशींकःपरित्यजेत् ॥ २० ॥

॥ १५ ॥ विस्मृत्येति॥भगवद्वाक्यंविस्मृत्यतत्रैवतस्यतुरितिशेषः ॥ विस्मृतावितिपाठेविस्मृतवंतावित्यर्थः ॥ १६ ॥ विस्मरणेदृष्टांतमाह ॥ यथेति ॥ दृष्टांतगतमर्थदार्ष्टीतिकेयोजयति॥काशीमिति॥ मोहं प्राप्तावितिशेषः॥ यद्वा काशींवीक्ष्यशांभवींगिरंविस्मृत्यतथैवतौमोहमायातावित्यन्वयः॥ १७ ॥ अहोमोहस्येत्यादीनांतावित्यंपरिनिश्चित्यतत्रैवसंस्थितिंप्राप्तावितिनवमश्लोकगतेनान्वयः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

दशसौवर्णिकं दशसुवर्णदानजन्यम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ विश्वेशाद्राद्युदिग्भागइति ॥ विश्वानितदीशांश्चात्तीति विश्वेशात् यमः ॥ वायोर्दिग्यस्मात्
सवायुदिकवरुणस्तयोर्भागैर्मध्येनैर्ऋत्यांदिशीत्यर्थः ॥ अथवा विश्वेशाद्विश्वनाथाद्यावायोर्दिकृतस्याभागे समानसूत्रप्रदेशइत्यर्थः ॥ अथवा विश्वेशात्सकाशाद्वैप्रसिद्धे उदिग्भागे ॥ उशब्दस्याव्ययत्वम् ॥
नैर्ऋतादिग्भागइत्यर्थः ॥ यथाश्रुतव्याख्याने पूर्वापरविरोधापत्तेः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ज्ञात्वेति ॥ अस्मत्कार्यमनिष्पाद्यक्षेत्रमाहात्म्यं ज्ञात्वा तत्रैव तौ तस्थतुरिति ज्ञात्वेत्यर्थः ॥ तज्ज्ञाने कारणमाह ॥

यत्रैकपुष्पदानेन शिवलिंगस्य मूर्धनि ॥ दशसौवर्णिकं पुण्यं कस्तां कार्शीं परित्यजेत् ॥ २१ ॥ यत्र दंडप्रणामेन अप्येकेन शिवाग्रतः ॥ तुच्छमैंद्रपदं प्राहु
स्तां कार्शीं कोविमुंचति ॥ २२ ॥ यत्रैकद्विजमात्रं भोजयित्वा यथेच्छया ॥ वाजपेयाधिकं पुण्यं तां कार्शीं कोविमुंचति ॥ २३ ॥ एकां गायत्रदत्त्वा वै वि
धिवद्वाह्मणाय वै ॥ लभेद्युतगोपुण्यं कस्तां कार्शीं त्यजेत्सुधीः ॥ २४ ॥ एकलिंगं प्रतिष्ठाप्य यत्र संस्थापितं भवेत् ॥ अपित्रैलोक्यमखिलं तां कार्शीं कः
समुज्जति ॥ २५ ॥ परिनिश्चित्य तावित्थं लिंगे संस्थाप्य पुण्यदे ॥ तत्रैव संस्थितिं प्राप्तौ कार्शीं नाद्यापि मुंचतः ॥ २६ ॥ शंकुकर्णेश्वरं लिंगं शंकुकर्णग
णार्चितम् ॥ दृष्ट्वान जायते जंतुर्जातुमातुर्महोदरे ॥ २७ ॥ विश्वेशाद्राद्युदिग्भागेशंकुकर्णेश्वरं नरः ॥ संपूज्य न विशेदत्र घोरं संसारसागरे ॥ २८ ॥
महाकालेश्वरं लिंगं महाकालगणार्चितम् ॥ अर्चयित्वा च नत्वा च स्तुत्वा कालभयंकुतः ॥ २९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शंकुकर्णेश्वरं महाकाले चिरंतनविलं
बिते ॥ ज्ञात्वा सर्वज्ञनाथोत्प्राहैषीदपरो गणौ ॥ ३० ॥ घंटाकर्णत्वमागच्छ महोदर महामते ॥ कार्शीयांतं युवांतूर्णं ज्ञातुं तत्रत्यचेष्टितम् ॥ ३१ ॥ इत्यगस्ते
गणौ तौ तु गत्वा कार्शीं महापुरीम् ॥ व्यावृत्त्याद्यापि नो यातौ कापितत्रैव संस्थितौ ॥ ३२ ॥ घंटाकर्णेश्वरं लिंगं घंटाकर्णगणोत्तमः ॥ काश्यां संस्थाप्य वि
धिवत्स्वयंतत्रैव निर्वृतः ॥ ३३ ॥ कुंडंतत्रैव संस्थाप्य लिंगं स्नपनकर्मणे ॥ नाद्यापि संत्यजेत् कार्शीं ध्यायं लिंगं तथैव हि ॥ ३४ ॥ महोदरोऽपि तत्प्राच्यां
शिवध्यानपरायणः ॥ महोदरेऽश्वरं लिंगं ध्यायेदद्यापि कुंभज ॥ ३५ ॥ महोदरेऽश्वरं दृष्ट्वा वाराणस्यां द्विजोत्तम ॥ कदाचिदपि वै मातुः प्रविशेन्नौदरीं दरीम् ॥
॥ ३६ ॥ घंटाकर्णद्वंद्वे स्नात्वा दृष्ट्वा व्यासेऽश्वरं विभुम् ॥ यत्र कुत्र विपन्नोऽपि वाराणस्यां मृतो भवेत् ॥ ३७ ॥ घंटाकर्णे महातीर्थे श्राद्धं कृत्वा विधानतः ॥ अपि दुर्ग
तिमापन्नानुद्धरेत्सप्तपूर्वजान् ॥ ३८ ॥ निमज्ज्याद्यापित कुंडे क्षणं यो वहितो भवेत् ॥ विश्वेश्वरमहापूजाघंटारावाञ्शृणोतिसः ॥ ३९ ॥ वदंति पितरः काश्यां
घंटाकर्णे मले जले ॥ दाता तिलोदकस्यापि वंशेन कोपि जायते ॥ ४० ॥ यद्वंश्यामुनयः काश्यां घंटाकर्णे महाद्वंद्वे ॥ कृतोदकक्रियाः प्राप्ताः परांसिद्धिं घटोद्भव ॥ ४१ ॥

सर्वज्ञनाथइति ॥ प्राहैषीत्प्रेषयामास ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ निर्वृतः सुखितः सुस्थितइत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ औदरीमुदरमवाम् ॥ दर्शगुहाम् ॥ ३६ ॥ व्यासेऽश्वरमित्यत्र विश्वेश्वरमितिक्वचि
त्पाठः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अवहितो ध्यानस्थः ॥ ३९ ॥ वदंतीति ॥ नोऽस्माकं वंशे तिलोदकस्यापि दाता कः कश्चिदपि किं जायते जनिष्यतीति पितरो वदंतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ ननु तथासति किं स्यात्

किमर्थवातेवदंतीत्याकांक्षायामाह ॥ यद्वंश्याइति ॥ यस्यघंटाकर्णहदेतिलोदकदातुर्वंश्यायद्वंश्याः ॥ घंटाकर्णेमहाहंहेकृताउदकक्रियायेभ्योवंशेभ्यस्तेतथापुनयःसंतःपरांसिद्धिप्राप्ताःतथावयमपि प्राप्स्यामइत्यभिप्रायेणवदंतीति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तुपुनःइयंकाशीमहामोहनभूरितिपुनर्नजानंतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ यावान्परिच्छदःपरिकरस्तावंतंप्रेषयिष्यामीत्यर्थः ॥ सर्वांश्चेन्मोहयिष्यामिर्किंप्रेषणेनतत्राह ॥ नोद्यमादिति ॥ ४६ ॥ एतद्विबुणोति ॥ नोद्यमादिति ॥ पुरुषकारस्यफलमाह ॥ प्रतिकूलइति ॥ प्रतिपक्षभूतोपिविधिर्देवतेषांविचक्षणानांसततोद्यमात्खद्ये तनिर्वधंष्टद्वासोऽनुकूलोभवेदित्यर्थः॥४७॥ प्रतिबंधेपिउद्यमाभावाभावेदृष्टांतमाह॥ शीतेति ॥ शीतोष्णभानवोरश्मयोयस्तौचंद्रसूर्यौस्वर्भानुनाराहुणाग्रस्तावप्यद्यारभ्यापिगतिंनत्यजतोनुच्चतः ॥

॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ घंटाकर्णेगणयेयातेप्रयातेचमहोदरे ॥ विसिस्मायस्मरद्रेष्टामौलिमांदोलयन्मुहुः ॥४२॥ उवाचचमनस्येवहरःस्मित्वापुनःपुनः ॥ महामोहनविद्यासिकाशित्वांपर्यवैम्यहम् ॥ ४३ ॥ पुराविदःप्रशंसंतित्वांमहामोहहारिणीम् ॥ कार्शींत्वितिनजानंतिमहामोहनभूरियम् ॥ ४४ ॥ प्रेषयिष्याम्यहंसर्वान्भवतीमोहयिष्यति ॥ इतिसम्यग्विजानामिकाशित्वांमोहनौषधिम् ॥ ४५ ॥ तथापिप्रेषयिष्यामियावान्मेस्तिपरिच्छदः ॥ नोद्यमाद्विरमंतीहज्ञानिनःसाध्यकर्मणि ॥ ४६ ॥ नोद्यमाद्विरतिःकार्याकापिकार्येविचक्षणैः ॥ प्रतिकूलोपिखद्येतविधिस्तत्सततोद्यमात् ॥ ४७ ॥ शीतोष्णभानूस्वर्भानुग्रस्तावपिनभोगणे ॥ गतिंनत्यजतोद्यापिप्रक्रांतव्यकृतोद्यमौ ॥ ४८ ॥ एकत्रहंतिकार्याणिप्रातिकूलयाद्विधिर्मुहुः ॥ एकत्रकरणीयानिसेत्स्यं त्यत्रभृशोद्यमात् ॥ ४९ ॥ दैवंपूर्वकृतंकर्मकथ्यतेनेतरत्पुनः ॥ तन्निराकरणेयत्नःस्वयंकार्योविपश्चिता ॥ ५० ॥ भाजनोपस्थितंदैवाद्भोज्यंनस्यंस्वयं विशेषत् ॥ हस्तवक्त्रोद्यमात्तच्चप्रविशेदौर्दरीदरीम् ॥ ५१ ॥ इत्युद्यमंसमर्थ्येशोनिश्चितंदैवजित्वरम् ॥ पुनश्चप्रेषयांचक्रेगणान्पंचमहारयान् ॥ ५२ ॥ सोमनंदीनंदिषेणःकालपिंगलकुक्कुटाः ॥ तेद्यापिननिवर्ततेकाश्यांजीवामृतायथा ॥५३॥ तोपिस्वनाभ्रालिंगानिशंभुसंतुष्टिकाम्यया॥ प्रतिष्ठाप्यस्थिताः काश्यांविश्वनिर्वाणजन्मनि ॥ ५४ ॥ सोमनंदीश्वरंष्टद्वालिंगंनंदवनेपरम् ॥ सोमलोकेपरानंदंप्राप्नुयाद्भक्तिमात्ररः ॥ ५५ ॥ तदुत्तरेविलोकयाथनंदिषे णेश्वरंनरः ॥ आनंदसेनांसंप्राप्यजयेन्मृत्युमपिक्षणात् ॥ ५६ ॥ कालेश्वरंमहालिंगंगंगायाःपश्चिमोत्तरे ॥ प्रणम्यकालपाशेननोबध्येतकदाचन ॥ ५७ ॥ पिंगलेश्वरमभ्यर्च्यकालेशार्त्तिकचिदुत्तरे ॥ लभतेपिंगलज्ञानंयेनतन्मयतांब्रजेत् ॥ ५८ ॥

किमिति ॥ प्रक्रांतव्येगमनेकृतउद्यमोयाभ्यांतौ ॥ ४८ ॥ तर्हि कुत्रापिकार्यप्रतिबंधेनस्यादित्याशंक्यविभागमाह ॥ एकत्रेति ॥ मुहुःप्रातिकूलयादित्यन्वयः ॥ अत्रजगति ॥ अंतइतिपाठे अंतंततोबहूद्यमानन्तरमित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ननु ललाटेलिखितंयन्नुषष्टीजागरवासरे ॥ नोहरिःशंकरोब्रह्मान्यथातत्कर्तुमर्हतीत्यादिदर्शनात्कथंदेवमन्यथयितव्यमित्याशंक्याह ॥ दैवमिति ॥ कर्मणाक र्मनिर्हारसंभवात् ॥ निषेधवचनस्यत्वनुद्यमवत्पुरुषविषयत्वादितिभावः ॥ ५० ॥ उद्यमंविनादैवमर्कचित्करमित्याह ॥ भाजनेति ॥ ५१ ॥ प्रयत्नसमर्थनमुपसंहरंस्तस्यफलमाह ॥ इत्युद्यम मिति ॥ समर्थ्यसंसाध्य ॥ उद्यमंविशिनाष्टि ॥ निश्चितंयुक्तयादृढीकृतम् ॥ दैवजित्वरमदृष्टजयनशीलम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६॥५७॥ पिंगलज्ञानंपिंगलेश्वरस्वरूपज्ञानम् ॥५८॥

कुकुटांडस्येवाकृतिराकारो यस्य सकुक्कुटाण्डाकृतिस्तस्य ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ मायावीर्यमहत्सुमायावीर्याभ्यामहत्तरेषु ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ स्नापयित्वेति ॥ यत्स्वप्राज्ञाशिवनिर्माल्यपत्रं पुष्पफलं जलमित्यादिनिषेधवचनं तत्स्वज्ञानपूर्वकं काश्यतिरिक्तस्थानविषयं त्रेष्णुपादोदकासंसर्गविषयं वा ॥ शालग्राम
 कुकुटेश्वरालिंगस्य ये त्रभक्तिवितन्वते ॥ कुकुटांडाकृतेस्तस्य न ते गर्भमवाप्नुयुः ॥ ५९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ सोमनंदिप्रभृतिषु मुनेषु च गणेष्वपि ॥
 आनंदकाननं प्राप्य स्थितेषु स्थानुरब्रवीत् ॥ ६० ॥ कार्यमस्माकमेवैतद्यदिसम्यग्विमृश्यते ॥ अनेनोपाधिनाप्येते तत्र तिष्ठंतु मामकाः ॥ ६१ ॥ प्रमथे
 पुप्रविष्टेषु मायावीर्यमहत्स्वपि ॥ अहमेव प्रविष्टोऽस्मि वाराणस्यां न संशयः ॥ ६२ ॥ क्रमेण प्रेषयिष्यामि योऽस्ति मे स्वपरिच्छदः ॥ तत्र सर्वेषु यातेषु ततो
 यास्याम्यहंपुनः ॥ ६३ ॥ संप्रधार्येति हृदये देवदेवेन शूलिना ॥ प्रैषिष्टप्रमथानां तु ततो गणचतुष्टयम् ॥ ६४ ॥ कुंडोदरो मयूराख्यो बाणो गोकर्ण एव च ॥
 मायाबलं समाश्रित्य कार्श्यां प्रविविशुर्गणाः ॥ ६५ ॥ कृत्वोपायशतं तैस्तु दिवोदासस्य संभ्रमे ॥ यदैकोपि समर्थो न तदा तत्रैव संस्थितम् ॥ ६६ ॥ अपराधशते
 ष्वीशः केन तुष्यति कर्मणा ॥ संप्रधार्येति ते च कुर्लिंगाराधनमुत्तमम् ॥ ६७ ॥ एकस्मिंश्चां भवेत्लिंगे विधिना त्रिसमर्चिते ॥ क्षमेत्यक्षोपराधानां शतं मोक्षं
 च यच्छति ॥ ६८ ॥ न तुष्यति तथा शंभुर्यज्ञदानतपोव्रतैः ॥ यथा तुष्येत्स कर्लिंगे विधिनाभ्यर्चिते सति ॥ ६९ ॥ लिंगार्चनविधानज्ञो लिंगार्चनरतः सदा ॥
 त्र्यक्ष एव स विज्ञेयः साक्षाद्भक्षोऽपि मानवः ॥ ७० ॥ नगो शतप्रदानेन न स्वर्णशतदानतः ॥ तत्फलं लभ्यते पुंभिर्यत्स कर्लिंगपूजनात् ॥ ७१ ॥ अश्वमेधा
 दिभिर्यागैर्न तत्फलमवाप्यते ॥ यत्फलं लभ्यते मय्यैर्नित्यं लिंगप्रपूजनात् ॥ ७२ ॥ स्नापयित्वा विधानेन यो लिंगं स्नपनोदकम् ॥ त्रिःपिबेत्त्रिविधं पापं
 तस्येहाशुप्रणश्यति ॥ ७३ ॥ लिंगं स्नपनवाभिर्यः कुर्यान्मूर्ध्न्यभिषेचनम् ॥ गंगास्नानफलं तस्य जायते त्रविपाप्मनः ॥ ७४ ॥ लिंगं समर्चितं दृष्ट्वा यः कुर्यात्
 त्रप्रणतिसकृत् ॥ संदेहो जायते तस्य पुनर्देहनिबन्धने ॥ ७५ ॥ लिंगं यः स्थापयेद्भक्त्या स तजन्मकृतादघात् ॥ मुच्यते नात्र संदेहो विशुद्धः स्वर्गभागभवेत् ॥
 ॥ ७६ ॥ विचार्येति गणैः कार्श्यां स्वामिद्रोहोपशान्तये ॥ प्रतिष्ठितानि लिंगानि महापातकारिभ्यः ॥ ७७ ॥ कुंडोदरेश्वरं लिंगं दृष्ट्वा लोलाकं सन्निधौ ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते ॥ ७८ ॥ कुंडोदरेश्वरालिंगात्प्रतीच्यामसिरोधसि ॥ मयूरेश्वरमभ्यर्च्य न गर्भं प्रतिपद्यते ॥ ७९ ॥ मयूरेशप्रतीच्यांचलिं
 गं बाणेश्वरं महत् ॥ तस्य दर्शनमात्रेण सर्वैः पापैः प्रमुच्यते ॥ ८० ॥ गोकर्णेशं महालिंगं तर्गेहस्य पश्चिमे ॥ द्वारे समर्च्य वै कार्श्यां न विघ्नैरभिभूयते ॥ ८१ ॥
 शिलातोयात्सर्वयातिपवित्रतामिदमुक्तेः ॥ शिवाऽभक्तविषयं वा ॥ शिवविष्णोर्भेददर्शिशुद्धविषयं वेतिदिक् ॥ वस्तुतस्तु बाणलिंगादिव्यतिरिक्तविषयमेव तदिति पूर्वोक्तं न प्रसर्तव्यम् ॥ ७३ ॥
 ॥ ७४ ॥ देहएव नितरां बन्धनं देहबन्धनं तस्मिन् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ महापातकानि भिदन्तीति महापातकारिभ्यः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ असिरोधसि अस्यानद्यास्तीरे ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥

पंचत्वसमयेमरणावसरे ॥ तर्हि किं काश्यामेवनेत्याह ॥ कचिदपीति ॥ यत्र कुत्राप्यंतं मृत्युमृच्छतः माप्नुवतो ज्ञानभ्रंशो न जायत इत्यर्थः ॥ ८२ ॥ गणेश्वर इत्यत्र महेश्वर इति कचित्पाठः ॥
 ॥ ८३ ॥ मोहकत्वमात्रेण माययैकत्वाभिधानं न तु तत्कार्यकर्त्तृत्वेन ॥ ८४ ॥ तदेवाह ॥ अपास्येति ॥ ८५ ॥ ननु स्वामिर्न विहाय तिष्ठतः कुतस्तेन विभ्युस्तत्राह ॥ मरणादिति ॥ ८६ ॥ कुत्रक ॥
 केनेति वा पाठः ॥ ८७ ॥ निर्वाणकैवल्यमेव मणीसुंदरी निर्वाणरमणी ॥ प्रकर्षेणांते देहत्यागावसरे भवतीति प्रांत्यस्तारकोपदेशस्तदेव भूषणं यस्य स तथा तम् ॥ यद्वा प्रांते भवं प्रांत्यं मरणं तदेव भूषणं मंगलं
 गोकर्णे श्वरभक्तस्य पंचत्वसमये सति ॥ ज्ञानभ्रंशो न जायेत कचिदप्यंतं मृच्छतः ॥ ८२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ चिरयत्सु गणेष्वेषु चतुर्ष्वपि गणेश्वरः ॥
 महिमानं महत्त्वं तु तत्काश्याः पर्यवर्णयत् ॥ ८३ ॥ वैष्णव्यामायया विश्वं भ्राम्येतात्र यया खिलम् ॥ ध्रुवं मूर्तिमती सैषा काशी विश्वैकमोहिनी ॥ ८४ ॥
 अपास्य सोदरान् दारान् पुत्रं क्षेत्रं गृहं वसु ॥ अप्यंगीकृत्य निधनं सर्वं काशीमुपासते ॥ ८५ ॥ मरणादपि नो काश्यां भयं यत्र मना गपि ॥ गणास्तत्र तु तिष्ठंतः कुतो
 मत्तोऽपि विभ्यति ॥ ८६ ॥ मरणं मंगलं यत्र विभूतिर्यत्र भूषणम् ॥ कौपीनं यत्र कौशेयं काशी कुत्रोपमीयते ॥ ८७ ॥ निर्वाणरमणी यत्र रंकं वाऽरंकमेव वा ॥
 ब्राह्मणं वा श्वपाकं वा वृणीते प्रांत्यभूषणम् ॥ ८८ ॥ मृतानां यत्र जंतूनां निर्वाणपदमृच्छताम् ॥ कोट्यंशेनापि न समापिशकादयः सुराः ॥ ८९ ॥
 यत्र काश्यां मृतो जंतुर्ब्रह्म नारायणादिभिः ॥ प्रबद्धमूर्धाजलिभिर्नमस्येताति यत्नतः ॥ ९० ॥ यत्र काश्यां शवत्वेऽपि जंतुर्नाशुचितं त्रजेत् ॥ अतस्तत्कर्णसं
 स्पर्शकरोम्यहमपि स्वयम् ॥ ९१ ॥ यस्तु काशीतिकाशीतिद्विस्त्रिजपतिपुण्यवान् ॥ अपि सर्वपवित्रेभ्यः सपवित्रतरो महान् ॥ ९२ ॥ येन काशीहृदि
 ध्याता येन काशीहंसेविता ॥ तेनाहं हृदिसंध्यातस्तेनाहंसेवितः सदा ॥ ९३ ॥ काशीयः सेवते जंतुर्निर्विकल्पेन चेतसा ॥ तमहं हृदये नित्यं धारयामि
 प्रयत्नतः ॥ ९४ ॥ स्वयं वस्तुमशक्तोऽपि वासयेतीर्थवासीनम् ॥ अप्येकमपि मूलेन स वस्तुः फलभागध्रुवम् ॥ ९५ ॥ काश्यां वसंतिये धीरा अपंचत्वविनि
 श्रयाः ॥ जीवन्मुक्तास्तु ते ज्ञेया वंध्याः पूज्यास्त एव हि ॥ ९६ ॥ इत्थं विमृश्य बहूशः स्थाणुर्वाराणसीगुणान् ॥ गणानन्यान् समाहूय प्राहिणोत्प्रीतिपूर्वकम् ॥
 ॥ ९७ ॥ तारकत्वं समागच्छ गच्छाति स्वच्छमानस ॥ दिवो दासो वृषा वा सोयामर्धाष्टे वरां पुरीम् ॥ ९८ ॥ तिलपर्णस्थूलकर्णदृमिचंडप्रभामय ॥ सुकेशविंदते
 छागकपर्दिन्पिगलाक्षक ॥ ९९ ॥ वीरभद्रकिराताख्य चतुर्मुखनिकुंभक ॥ पंचाक्षभारभूताख्य त्र्यक्षक्षेमकलांगलिन् ॥ १०० ॥ विराधसुमुखा पाठेयां तु सर्वे
 पृथक् पृथक् ॥ एते गणामहाभागाः स्वामिभक्ता हृदयव्रताः ॥ १०१ ॥ कृत्वामाया बहुविधा बहुरूपा विचक्षणाः ॥ अनिमेषेक्षणास्तस्थुः क्षोणी शच्छिद्रकांक्षिणः ॥ १०२ ॥
 यस्य तम् ॥ मरणं मंगलं यत्रेत्युक्तं ॥ यत्र काश्यां शवत्वेऽपि जंतुर्नाशुचितं त्रजेदित्युक्तत्वात् ॥ शार्वांगलोके येदित्यादि मनुवचनं तु काश्यातिरिक्तविषयं द्रष्टव्यम् ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ निमेषरहितानीक्षणा नित्ये प्रांतेऽनिमेषेक्षणाः ॥ अत्यंतसावधाना

इत्यर्थः ॥ २ ॥ नपरिज्ञाततस्यराज्ञश्छिद्रंयैस्तेऽपरिज्ञाततच्छिद्राः ॥ विद्रावितंदूरीकृतंयशोऽक्षंधनंयेषांतेविद्रावितयशोधनाः ॥ आःकोधे ॥ अहोखेदे ॥ ३ ॥ एकंमनुष्यमात्रमपियःकाश्चिदेको
मनुष्योवापिनवशीकृतम् ॥ तस्यनरेन्द्रस्यवशीकरणंतुदूरतएवनिस्तमित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ स्वामिकार्यासावधानानांकिमितिनरकप्राप्तिस्तत्रादुरकृतेति ॥ ७ ॥ भंगुरानाशशीलाः ॥ ८ ॥ ९ ॥
अपरिज्ञाततच्छिद्राविद्रावितयशोधनाः ॥ आःकिमेतदहोजातंनिर्निदुःस्वमितीहते ॥ ३ ॥ गणाऊचुः ॥ ॥ धिगस्मान्स्वामिनानित्यंकृतसंभावनान्मुहुः ॥
मनुष्यमात्रमप्यत्रयैरेकंनवशीकृतम् ॥ ४ ॥ बहुमानेनदानेनसौहार्देनमहीयसा ॥ कृतप्रसादांरुयक्षेणधिङ्नस्तत्कार्यवंचकान् ॥ ५ ॥ कागतिर्नोभवित्री
हस्वामिकृत्यप्रमादिनाम् ॥ अंभंतमोमयेलोकेध्रुवंवासोभविष्यति ॥ ६ ॥ अकृतस्वामिकार्याणामहोजीवितधारिणाम् ॥ अक्षतैर्द्रियवृत्तीनांदुर्गतिश्चपदे
पदे ॥ ७ ॥ लब्धसंभावनानांचन्यकृतस्वामिकर्मणाम् ॥ भृत्यानांभूरिभाजांचभंगुराःस्युर्मनोरथाः ॥ ८ ॥ अनिष्पादितकार्यार्थायेमुखंप्रेक्षयंत्यहो ॥
अपत्रपाःपुरोभर्तुस्तैर्भूभारवतीत्वियम् ॥ ९ ॥ नाद्रीणांसमुद्राणांनदुमाणांमहीयसाम् ॥ भूतधात्र्यास्तथाभारोयथास्वामिदुहांमहान् ॥ १० ॥ अहोपौरा
णिकीगाथास्मृतास्माभिरनिदिता ॥ तदर्थमवलंब्येहस्थास्यामःकृतनिश्चयाः ॥ ११ ॥ अनाकलितपुण्यानांपरिक्षीणधनायुषाम् ॥ सर्वोपायविहीनानां
गतिर्वाराणसीपुरी ॥ १२ ॥ अपुण्यभारस्त्रिन्नानांपश्चात्तापमुपेयुषाम् ॥ विष्वगूर्ध्वगतीनांचगतिर्वाराणसीपुरी ॥ १३ ॥ स्वामिदुहःकृतत्राश्चयेचविश्रं
भघातकाः ॥ तेषांकापिगतिर्नास्तिमुक्तावाराणसीपुरीम् ॥ १४ ॥ इत्थंनिश्चित्यगाथार्थंप्रमथाव्रतस्थिरे ॥ अविज्ञातस्वरूपाश्चदिवोदासेनभूभुजा ॥
॥ १५ ॥ नबुबोधसभूपालोनितरांबुद्धिमानपि ॥ विबुधान्विविधाकारैःस्थितानीशप्रभावतः ॥ १६ ॥ चित्रंनचित्रगुप्तोपिवेत्तिवाराणसीस्थितान् ॥
जंतून्कागणनान्येषांमर्त्यलोकनिवासिनाम् ॥ १७ ॥ अविच्छिन्नप्रभावाणामपरिच्छिन्नतेजसाम् ॥ कृतलिंगप्रतिष्ठानानांतंप्राप्नोतिधर्मराट् ॥ १८ ॥
इतितेप्रमथाःसर्वेघटोद्भवमहामुने ॥ कृतलिंगार्चनाःकाशीनाद्याप्युज्झांतिशर्मदाम् ॥ १९ ॥ तारकेशंमहालिंगंतारकाख्योगणोत्तमः ॥ तारकज्ञानदंपुं
सांसुनेऽद्यापिसमर्चयेत् ॥ २० ॥ तारकेश्वरलिंगस्यकृत्वाभक्तिंसुनिश्चलाम् ॥ सुखेनतारकज्ञानंलभ्यतेतैर्नरोत्तमैः ॥ २१ ॥ तिलपर्णेश्वरंलिंगंतिलपर्ण
प्रतिष्ठितम् ॥ तिलप्रमाणमप्यत्रदृष्ट्वापापंनसंभवेत् ॥ २२ ॥ स्थूलकर्णेश्वरंलिंगंपरिपूज्यनरोत्तमः ॥ नदुर्गतिमवाप्नोतिपुण्यमाप्नोतिचोत्तमम् ॥
॥ २३ ॥ दृमिचंडेश्वरंलिंगंतथालिंगंप्रभामयम् ॥ आराध्यतत्प्रतीच्यांचनपापैर्भिभूयते ॥ २४ ॥ प्रभामयेश्वरंलिंगंदृष्ट्वान्यत्रापिसंस्थितः ॥ प्रभामये
नयानेनशिवलोकेब्रजेत्सुधीः ॥ २५ ॥ सुकेशेश्वरमभ्यर्च्यहरिकेशवनेनरः ॥ पादकौशिकमयंदेहंधारयेन्नपुनःपुनः ॥ २६ ॥
महीयसांमहरत्तराणाम् ॥ महीजुषामितिपाठेमहीसेवमानानांतदुत्पन्नानामित्यर्थः ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ विष्वक्सर्वतःऊर्ध्वचगतिर्येषांतेविष्वगूर्ध्वगतयःतेषांविष्वगूर्ध्वगतीनांसर्वत्रोद्भ्रान्ताना
मित्यर्थः ॥ विष्वगुदगतीनामितिकचित्पाठः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ त्वङ्मांसरुधिरस्नायवस्थिमज्जाइतिषट्कोशास्तैर्निर्मितं

द्वौशिकम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ६४ ॥ कपर्दीशस्यलिंगस्यमाहात्म्याख्यानपूर्वकम् ॥ चतुष्पञ्चाशकेऽध्यायेऽपैशाचाख्यानमुच्यते ॥ १ ॥ १ ॥ गणपोगणमुख्यः ॥ गणकइतिपाठेस्वार्थेकः ॥ २ ॥ ३ ॥ तज्जलस्पर्शमात्रेणैवमल्यंभवतीत्यत्रेतिहासमाह ॥ इतीति ॥ ४ ॥ ५ ॥ इदानीं तस्यपाशुपतयोगावस्थानमाह ॥ एकदेति ॥ मार्गेमार्गशीर्षे ॥ ६ ॥ लिंगस्यदक्षिणेभागेइत्यादीनांसंक्षेपं सरस्तीरे उपविष्टः सनुराक्षसमद्राक्षीदितिषष्ठश्लोकगतेनान्वयः ॥ ७ ॥ न्यस्तमस्तकपांसु रिति ॥ पुनःशिरसिभस्मधारणध्यानांगत्वायसम्यक्कंध्यांसंध्यांजीवब्रह्मणोरेक्यानुसन्धानरूपताम् ॥ कथंभूताम् ॥ आध्यात्मिकीमात्मानंकार्यकारणसंघातमधिकृत्यजाताम् ॥ माध्याह्निकीमितिपा ठेस्पष्टएवार्थः ॥ पञ्चाक्षरीविद्यांनमःशिवायेतिमन्त्रात्मिकाम् ॥ पञ्चात्मिकीमितिपाठेईशानतत्पुरुषाघोरवामदेवसद्योजातात्मिकामित्यर्थः ॥ ८ ॥ संहारमार्गेणवामावर्तेन ॥ तदुक्तम् ॥ अपसव्यं

विंदतीशंनरोभ्यर्च्यभीमचंडीसमीपतः ॥ त्यक्त्वाप्रचंडमप्येनोमोक्षंविंदतिशाश्वतम् ॥ २७ ॥ छागलेशंमहालिंगंपित्रीश्वरसमीपगम् ॥ विलोक्यपशुव त्कोपिनपापंप्राकृतंस्पृशेत् ॥ २८ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखण्डेउत्तरार्द्धेवाराणसीवर्णनगणप्रेषणं नाम त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ कुंभसंभववक्ष्यामिशृणोत्ववहितोभवान् ॥ कपर्दीशस्यलिंगस्यमहामाहात्म्यमुत्तमम् ॥ १ ॥ कपर्दीनामगणपःशंभोरत्यंतवल्लभः ॥ पित्रीशादुत्तरेभागेलिंगंस्थाप्यशांभवम् ॥ २ ॥ कुंडं च खानतस्याग्रे विमलोदकसंज्ञकम् ॥ यस्य तोयस्य संस्पृशी द्विमलोजायते नरः ॥ ३ ॥ इतिहासं प्रवक्ष्यामि तत्र त्रेतायुगेपुरा ॥ यथावृत्तं कुंभयोने श्रवणात्पातकापहम् ॥ ४ ॥ एकः पाशुपतश्रेष्ठो वाल्मीकिरिति सं ज्ञितः ॥ तपश्चचारसमुनिः कपर्दीशं समर्चयन् ॥ ५ ॥ एकदा सहिहेमं ते मार्गे मासितपोधनः ॥ स्नात्वा तत्र महातीर्थं मध्याह्ने विमलोदके ॥ ६ ॥ चकार भ स्मना स्नानमापादतलमस्तकम् ॥ लिंगस्य दक्षिणे भागे कृतमाध्याह्निकक्रियः ॥ ७ ॥ न्यस्तमस्तकपांसुश्च संध्यामाध्यात्मिकीं स्मरन् ॥ जपन् पञ्चाक्षरीं विद्यां ध्यायन् देवं कपर्दिनम् ॥ ८ ॥ कृत्वा संहारमार्गेण सप्रमाणं प्रदक्षिणम् ॥ हुडुंकृत्य हुडुंकृत्य हुडुंकृत्य त्रिरुच्चकैः ॥ ९ ॥

यतीनांतुसव्यंतुब्रह्मचारिणाम् ॥ सव्यासव्यंगृहस्थस्यशंभोर्नित्यंप्रदक्षिणमिति ॥ पाशुपतविशेषस्यनिर्वाणदीक्षयादीक्षितत्वाद्यतिसमानधर्मत्वंद्रष्टव्यम् ॥ यत्त्विदानींविश्वेश्वरादौसृष्टिक्रमेणयतिभिः प्रदक्षिणंक्रियतेतत्तुविष्णुसन्निधानात् ॥ तदप्युक्तम् ॥ सोमसूत्रद्वयंयत्रयत्रवाविष्णुमंदिरम् ॥ अपसव्यंनकुर्वीतकुर्यादेवप्रदक्षिणमिति ॥ स्वयंभुलिंगत्वाद्वा ॥ यत्तु वृषं चंडं वृषं चैव सोमसूत्रं पुनर्वृषम् ॥ चंडं च सोमसूत्रं च पुनश्चंडं पुनर्वृषमित्युक्तम् ॥ तत्तु शनिप्रदोषप्रकरणे पठितत्वात्तद्दिने सर्वलिंगेषु तथैव विधेयम् ॥ अत्रयः कश्चित्तानि वारसंबंधी प्रदोषः ॥ अतएवाष्टस्यांवृषं चंडमित्युक्तप्रकारेण विश्वेश्वरे व्यासेन प्रदक्षिणा कृता इति सनत्कुमारसंहितायां दृश्यते ॥ सोमसूत्रप्रमाणं चान्यत्रोक्तम् ॥ तथाहि ॥ प्रासादविस्तारसमानसूत्रं सोमस्य सूत्रं दिशि सोमसूत्रम् ॥ सूत्राद्बहिर्लघनतो न दोषः सदोषमभ्यं तरलघनेति ॥ सप्रमाणं शास्त्रीयप्रमाणसहितं यथा स्यात् ॥ पाठांतरं स्पष्टम् ॥ एवं प्रसंगात्तमुक्त्वा पुनः पाशुपतयोगमेवानुक्रामति ॥ हुडुंकृत्येति ॥ हुडुंकारं विधाय ॥ हुडुंकृत्येति कचित् ॥ उच्चैर्य

थास्यात्तथाधौहुहुहुडमितिप्रणवपुरःसरंवारत्रयमुच्चायत्यथः ॥ ९ ॥ षड्जादीत्यादिपदेननिषादादयोऽग्राह्ये ॥ हस्तकान्वितंकरचालनयुक्तम् ॥ १० ॥ अंगानांहारैर्विहारैर्विशेषैर्मनोहृतुंशीलं
यस्यतन्मनोहारि ॥ चारीनृत्यचरणशीलः ॥ पाशुपतविशेषणमंडलसंयुतमंडलाकारेणसंबद्धम् ॥ अंगहारैर्मनोहारिमंडलसंबद्धंचयथास्यात्तथागीतंविधायसरस्तीरउपविष्टइत्यर्थः ॥ तथाचोक्तं
पाशुपतयोगविधौश्रीमहादेवेन ॥ भस्मनात्रिषवणंस्त्रायीत भस्मनिशयीत अनुस्नानंनिर्माल्यलिंगधारी आयतनवासी सहितगीतनृत्यहुडुंकारनमस्कारजप्योपहारेणोपतिष्ठेतमहादेवस्यदक्षिणामूर्ति
मिति ॥ व्याख्यातंचैतत्सूत्रजातंपंचाध्याय्याम् ॥ नेहोच्यतेग्रंथगौरवमयादिति ॥ ११ ॥ कथंभूतराक्षसंधोरम् ॥ तत्रहेतुमाह ॥ अतीवविकृताकृतिमिति ॥ विकृताकारत्वमाह शुष्के
तिदशभिः ॥ शुष्कौशंखौललाटप्रांतौकपोलौतदधोभागौचयस्मिस्तदास्यंमुखंयस्यतम् ॥ निमग्रेऽधःप्रविष्टेऽर्पिगेऽपिषत्पीतवर्णेलोचनेयस्यतम् ॥ १२ ॥ रुक्षाणिशुष्काणिस्फुटितानिविदीणानिके
शानामग्राण्यग्रभागायस्यतम् ॥ महतीस्थूलालंबायमानादीर्घाशिरोधराग्रीवायस्यतम् ॥ अतीवचिपिटंनिमग्राणंनसायस्यतम् ॥ शुष्कौओष्ठौयस्यतम् ॥ दंतुरान्अतिदंतुरस्तंमहादंतुरमित्यर्थः ॥
॥ १३ ॥ महतीदीर्घाविशालाविस्तृतामौलिर्मस्तकंयस्यतम् ॥ प्रकर्षेणऊर्ध्वीभूताउद्रताःशिरोरुहाःकेशायस्यतम् ॥ प्रलंबकर्णपालीकंलंबायमानश्रोत्रोपरिभागम् ॥ पिंगलानिपिंगलवर्णानिनयानिश्म

प्रणवंपुरतःकृत्वाषड्जादिस्वरभेदतः ॥ गीतंविधायसानंदंसनृत्यंहस्तकान्वितम् ॥ १० ॥ अंगहारैर्मनोहारिचारीमंडलसंयुतम् ॥ क्षणंतत्रसरस्तीरे
उपविष्टोमहातपाः ॥ ११ ॥ अद्राक्षीद्राक्षसंधोरमतीवविकृताकृतिम् ॥ शुष्कशंखकपोलास्यंनिमग्रापिंगलोचनम् ॥ १२ ॥ रुक्षस्फुटितकेशाग्रमहालंब
शिरोधरम् ॥ अतीवचिपिटग्राणंशुष्कौष्ठमतिदंतुरम् ॥ १३ ॥ महाविशालमौलिंचप्रोर्ध्वीभूतशिरोरुहम् ॥ प्रलंबकर्णपालीकंपिंगलश्मश्रुभीषणम् ॥
॥ १४ ॥ प्रलंबितललजिह्वमत्युत्कटकृकाटिकम् ॥ स्थूलास्थिजत्रुसंस्थानंदीर्घस्कंधद्वयोत्कटम् ॥ १५ ॥ निमग्नकक्षाकुहरंशुष्कद्वस्वभुजद्वयम् ॥
विरलांगुलिहस्ताग्रंनतपीननखावलिम् ॥ १६ ॥ विशुष्कपांसुलोत्क्रोडंपृष्ठलग्नोदरत्वचम् ॥ कटीतटेनविकटंनिर्मांसत्रिकबंधनम् ॥ १७ ॥ प्रलंब
स्फिग्गुगयुतंशुष्कमुष्काल्पमेहनम् ॥ दीर्घनिर्मांसलोरूकंस्थूलजान्वास्थिपंजरम् ॥ १८ ॥ अस्थिचर्मवशेषंचशिराजालितविग्रहम् ॥ शिरालंदी
र्घजंघचस्थूलगुल्फास्थिभीषणम् ॥ १९ ॥

श्रूणितैर्भीषणम् ॥ १४ ॥ प्रलंबितादीर्घालंतीचलंतीजिह्वायस्यतम् ॥ अत्युत्कटाऽतिविकृताकृकाटिकावटुर्घटिकायावहिर्भागोयस्यतम् ॥ स्थूलेअस्थिनीययोस्तथाभूतेजत्रुसंस्थानेकंठाधोभागौ
यस्यतम् ॥ दीर्घयत्स्कंधद्वयंतेनोत्कटमुन्नतम् ॥ १५ ॥ निमग्रेकक्षाकुहरेबाहुमूलविवरेयस्यतम् ॥ विमग्रेतिकच्चित् ॥ शुष्कंरूक्षंस्वंस्वर्बभुजद्वयंयस्यतम् ॥ विरलाःपरस्परासंलग्नाअंगुलयोययो
स्तेहस्तग्रेयस्यतम् ॥ नताऽधोमुखपांनस्थूलाचनखावलिर्नखपंक्तिर्यस्यतम् ॥ १६ ॥ विशेषेणशुष्कोरूक्षःपांसुलोद्धूलिधूसरउत्तुन्नद्धःक्रोडोयस्यतम् ॥ पृष्ठलग्नोदरसंबंधिनीत्वग्यस्यतम् ॥
कटीतटेनश्रोण्युपरिभागेनविकटंभयानकम् ॥ निर्मांसमांसरहितंत्रिकरूपबंधनंगुल्फजानुकूर्परलक्षणंयस्यतम् ॥ यद्वा त्रिकबंधनंतिहडाइतिलोकेप्रसिद्धंतन्निर्मांसंयस्यतम् ॥ १७ ॥ प्रलंबलंबाय
मानयत्स्फिग्गुगंकाटियुगंतेनान्वितम् ॥ शुष्कोरूक्षोमुष्कोडकोशोयस्य अल्पमेहनंशिश्नोयस्यसचसचतम् ॥ अनेनविवस्त्रत्वंसूचितम् ॥ दीर्घोनिर्मांसलोमांसरहितोचऊरुसक्थिनीयस्यतम् ॥
स्वार्थकः ॥ स्थूलेजानुनीयस्य ॥ अस्थिनांपंजरमिवास्थिपंजरः ॥ पाठांतरेऽस्थिभिरेववध्यतइत्यस्थिबंधनःसचसचतम् ॥ १८ ॥ अस्थिचर्मणोरवशेषोयस्यतम् ॥ शिराजालितविग्र

हनाडीसमृहयुक्तदेहम् ॥ शिरालंशिराभिरलंपर्याप्तव्याप्तमित्यर्थः ॥ यद्वा शिरालंयथास्यात्तथादीर्घजघेयस्यतम् ॥ स्थूलानियानिगुल्फास्थानिघुटिकीकसानितैर्भीषणम् ॥ १९ ॥
 अतिविस्तृतौपादौचरणौयस्यतम् ॥ दीर्घावक्राङ्गुल्योयस्यतम् ॥ अस्थिचर्मणोरवशेषेणकृत्वाशिराभिस्ताडितःप्रहारितइवविग्रहोयस्यतम् ॥ २० ॥ विकटंकुत्सितम् ॥ भीषणाकार
 भयजनकाकारम् ॥ विटंकमितिकचित् ॥ तत्रापिसएवार्थः ॥ क्षुत्क्षामंमुमुक्षयाकृशम् ॥ अतिलोमशंनिविडलोमवंतम् ॥ दावदग्धुमाकारंवनान्निभस्मकृतवृक्षसदृशम् ॥ अतिचञ्चलेलोचने

अतिविस्तृतपादंचदीर्घवक्रकृशाङ्गुलिम् ॥ अस्थिचर्मावशेषेणशिराताडितविग्रहम् ॥ २० ॥ विकटंभीषणाकारंक्षुत्क्षाममतिलोमशम् ॥ दावदग्धु
 माकारमतिचंचललोचनम् ॥ २१ ॥ मूर्तभयानकमिवसर्वप्राणिभयप्रदम् ॥ हृदयाकंपनंदृष्टातंप्रेतंवृद्धतापसः ॥ अतिदीनाननंकस्त्वामितिधैर्येणपृष्ट
 वान् ॥ २२ ॥ कुतस्त्वमिहसंप्रातःकस्मात्तेगतिरीदृशी ॥ अनुक्रोशधियारक्षःपृच्छामिवदनिर्भयम् ॥ २३ ॥ अस्माकंतापसानांचनभयंत्वद्विधान्म
 नाक् ॥ शिवनामसहस्राणांविभूतिकृतवर्मणाम् ॥ २४ ॥ तापसोदीरितमितितद्रक्षःप्रीतिपूर्वकम् ॥ निशम्यप्रांजलिःप्राहतंकृपालुंतपोधनम् ॥ २५ ॥
 ॥ राक्षसउवाच ॥ अनुक्रोशोस्तियदितेभगवंस्तापसोत्तम ॥ स्ववृत्तांतंतदावचिमृणुष्वावहितःक्षणम् ॥ २६ ॥ प्रतिष्ठानाभिधानोस्तिदेशोगोदावरी
 तटे ॥ तीर्थप्रतिग्रहरुचिस्तत्रासंब्राह्मणस्त्वहम् ॥ २७ ॥ तेनकर्मविपाकेनप्राप्तोस्मिगतिमीदृशीम् ॥ मरुस्थलेमहाचोरेतरुतोयविवर्जिते ॥ २८ ॥
 गतोबहुतरःकालस्तत्रमेवसतोमुने ॥ क्षुधितस्यतृपार्तस्यशीततापसहस्यच ॥ २९ ॥ वर्षत्यपिमहामेघेधारासारैर्दिवानिशम् ॥ प्रावृट्कालेऽनिलेवाति
 किंचित्प्रावरणंनमे ॥ ३० ॥ पर्वण्यदत्तदानायेकृततीर्थप्रतिग्रहाः ॥ तइमांयोनिमृच्छंतिमहादुःखनिबंधनीम् ॥ ३१ ॥ गतेबहुतिथेकालेमरुभूमौमुने
 मया ॥ दृष्टोब्राह्मणदायादएकदाकश्चिदागतः ॥ ३२ ॥ सूर्योदयमनुप्राप्यसंध्याविधिविवर्जितः ॥ कृत्वामूत्रपुरीषेतुशौचाचमनवर्जितः ॥ ३३ ॥
 मुक्तकच्छमशौचंचसंध्याकर्मविवर्जितम् ॥ तंदृष्टातच्छरीरेहंसंक्रांतोभोगलिप्सया ॥ ३४ ॥ सद्विजोमंदभाग्यान्मेकेनचिद्वणिजासह ॥ अर्थलोभेनसं
 प्रातःपुरीषुण्यामिमांमुने ॥ ३५ ॥ अंतःपुरिप्रविष्टोभूत्सद्विजोमुनिसत्तम ॥ तच्छरीराद्विर्भूतस्त्वहंपापैःसमंक्षणात् ॥ ३६ ॥ प्रवेशोनास्तिचास्माकंप्रेतानां
 तपसांनिधे ॥ महतांपातकानांचवाराणस्यांशिवाज्ञया ॥ ३७ ॥ अद्यापितानिपापानितद्वहिर्निर्गमेच्छया ॥ बहिरेवहितिष्ठंतिसीन्निप्रमथसाध्वसात् ॥ ३८ ॥

यस्यतम् ॥ २१ ॥ किंवहुना मूर्तमूर्तिमद्भयानकमभयमिव ॥ अतएवप्राणिमात्रस्यभयप्रदम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ गोदावरीतीरइतिप्रयागव्यावृत्त्यर्थमुक्तम् ॥ २७ ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥ वातिसति ॥ प्रावरणमाच्छादनम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अद्यापीति ॥ सीन्निसीमानि ॥ सीमा

प्रमयेतिपाटेअदन्तोपिसीमाशब्दोद्गम्यः ॥ अत्रेदन्तात्पर्यम् ॥ तच्छरीरप्रवेशमात्राशयाकेवलंतस्यवाहिर्गमनेच्छयासीमिपापानितिष्ठतिनतुप्रवेशोस्तिवाराणस्यांप्रविष्टस्यपुनस्तेषांप्रवेशासंभवात् ॥ यद्वा
यस्तुजितेन्द्रियोभूत्वायथाविधिकार्यामायातितस्यैवसर्वाणिपापानिनश्यन्ति ॥ तदुक्तम् ॥ यस्यहस्तौचपादौचमनश्चापिसुसंयतम् ॥ विद्यातपश्चकीर्तिश्चसतीर्थफलमश्नुतइति ॥ अयंचस्वतएवपापीअविधि
नाप्रयमंवर्त्मनिपापमाचरन्नेवार्थलोभेनागतः ॥ यद्वा विभीषिकेयंकाश्यांप्रविष्टैर्बाहिरंगंतव्यमिति ॥ वाराणस्यांप्रविष्टोवहिरंगच्छेदित्यादिविधेरर्थवादोयंसोऽरोदीदित्यादिवादिति ॥ अतएवएतदपिष्ठो

अद्यश्चोवापरश्चोवासबहिर्निर्गमिष्यति ॥ इत्याशयास्थिताःस्मोवैयावदद्यतपोधन ॥ ३९ ॥ नाद्यापिसबहिर्गच्छेन्नाद्याप्याशाप्रयातिनः ॥ इत्यास्महे
निराधाराआशापाशनियंत्रिताः ॥ ४० ॥ चित्रमद्यतनंवच्चिमितपस्विस्तन्निशामय ॥ अतीवभाविकल्याणमितिमन्येऽधुनैवहि ॥ ४१ ॥ आप्रयागंप्र
तिदिनंप्रयामःक्षुधितावयम् ॥ आहारकाम्ययाक्वापिपरंनोकिंचिदामुमः ॥ ४२ ॥ संतिसर्वत्रफलिनःपादपाःप्रतिकाननम् ॥ जलाशयाश्चस्वच्छापाः
संतिभूम्यांपदेपदे ॥ ४३ ॥ अन्यान्यपिचभक्ष्याणिसर्वेषांसुलभान्यहो ॥ पानान्यपिविचित्राणिसंतिभूयांसिसर्वतः ॥ ४४ ॥ परंनोदृग्गतान्येवदूरे
दूरेव्रजंत्यहो ॥ देवादद्यैकमायांतदृष्ट्वाकार्पाटिकमुने ॥ ४५ ॥ तस्यांतिकमहंप्रातःक्षुधयापरिपीडितः ॥ प्रसह्यभक्ष्याम्येनामितिमत्वात्वरान्वितः ॥ ४६ ॥
यावत्तंतुजिघृक्षामितावत्तद्वदनांबुजात् ॥ शिवनामपवित्रावाङ्निर्गाद्विग्रहारिणी ॥ ४७ ॥ शिवनामस्मरणतोमदीयमपिपातकम् ॥ मंदीभूतंततस्तेन
प्रवेशंलब्धवानहम् ॥ ४८ ॥ सीमस्थैःप्रमथेनहंसद्योदृग्गोचरीकृतः ॥ शिवनामश्रुतौयेषांतान्नपश्येद्यमोपियत् ॥ ४९ ॥ अंतर्गेहस्यसीमानंप्रातस्ते
नसहाधुना ॥ सतुकार्पाटिकोमध्यंप्रविष्टोहमिहस्थितः ॥ ५० ॥ आत्मानंबहुमन्येहंत्वांविलोक्याधुनामुने ॥ मामुद्धरकृपालोत्वंयोनैरस्मात्सुदारुणात्
॥ ५१ ॥ इतिप्रेतवचःश्रुत्वासकृपालुस्तपोधनः ॥ मनसाचिंतयामासधिङ्निजार्थोद्यमान्नरान् ॥ ५२ ॥ स्वोदरंभरयःसर्वेषुपक्षिमृगादयः ॥
सएवधन्यःसंसारेयःपराथोद्यतःसदा ॥ ५३ ॥ तपसाद्यनिजेनाहंप्रेतमेतमघातुरम् ॥ मामेवशरणंप्राप्तमुद्धरिष्याम्यसंशयम् ॥ ५४ ॥ विमृश्येतिस्वैचित्ते
पिशाचंप्राहसत्तमः ॥ विमलोदेसरस्यस्मिन्स्नाहिरेपापनुत्तये ॥ ५५ ॥

कथयंकालभैरवोक्तंस्वलपनारदीयस्थम् ॥ सीमायांतिष्ठतेदेवब्रह्महत्यासुदारुणा ॥ वस्तुमिच्छाम्यहंक्षेत्रेवचक्रगदाधर ॥ सत्वांयाचेजगन्नाथदेहिक्षेत्रंसदैवमे ॥ ममनिर्गमनेहत्यापुनरेवप्रवर्ततेइत्यनयैवादि
शानेयमितिसर्वमनवद्यम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ तर्हित्वंकथमत्रकाश्यांप्रविष्टोसीत्यतआह ॥ चित्रमिति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ दृग्गतानिसंतीत्यन्वयः ॥ पानानिप्रपानकादीनि ॥ पाकान्यपीति
काचित्पाठः ॥ तत्रपक्वानित्येव ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ नेत्रविषयीकरणैकमुक्तिकहेतुमाह ॥ शिवेति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ सत्तमःसतांमध्येऽष्टः ॥ तापस

इतिकचित् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ यतोरक्षेयुः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ विभूतिधारणमेवपाशुपतास्त्रम् ॥ ६२ ॥ दूरगमनमात्रेष्टांतः ॥ अस्थीति ॥ अस्थिध्वजांकितं
 शवकंकालाद्युपलक्षितम् ॥ ६३ ॥ शिवमंत्रैर्नमःशिवायेत्यादिभिः ॥ ६४ ॥ भालेवक्षसिदोर्मूलेशिरस्यपिवोद्धव्यम् ॥ शिरोललाटवक्षःस्कन्धेष्विति श्रुतेः ॥ ६५ ॥ अग्निहोत्रादिदग्धस्यकरी
 पिशाचतेपिशाचत्वंतीर्थस्यास्यप्रभावतः ॥ कपर्दीशेक्षणादद्यक्षणात्क्षीणंविनश्यति ॥ ६६ ॥ श्रुत्वेतिसमुनेर्वाक्यंप्रेतःप्राहप्रणम्यतम् ॥ प्रीतात्माप्री
 तमनसंप्रबद्धकरसंपुटः ॥ ६७ ॥ पानीयंपातुमपिनोलभेयमुनिसत्तम ॥ स्नानस्यकाकथानाथरक्षेयुर्जलदेवताः ॥ ६८ ॥ पानस्याप्यत्रकावार्ताजलस्पशो
 पिदुर्लभः ॥ इतिप्रेतोक्तमाकर्ण्यसभृशंप्रीतिमानभूत् ॥ ६९ ॥ उवाचचतपस्वीतंजगदुद्धरणक्षमः ॥ गृहाणेमांविभूतित्वंललाटफलकेकुरु ॥ ६० ॥
 अस्माद्विभूतिमाहात्म्यात्प्रेतकोपिनकुत्रचित् ॥ बाधांकरोतिकस्यापिमहापातकिनोप्यहो ॥ ६१ ॥ भालंविभूतिधवलंविलोक्ययमर्किकराः ॥ पापिनो
 पिपलायंतेभीताःपाशुपतास्त्रतः ॥ ६२ ॥ अस्थिध्वजांकितंदृष्ट्वायथापांथाजलाशयम् ॥ दूरयंतितथाभस्मभालांकंयमर्किकराः ॥ ६३ ॥ कृतभूति
 तनुत्राणंशिवमंत्रैर्नरोत्तमम् ॥ नोपसर्पतिनियतमपिहिंसाःसमंततः ॥ ६४ ॥ भक्त्याविभर्तियोभस्मशिवमंत्रपवित्रितम् ॥ भालेवक्षसिदोर्मूलेनतंहिसंति
 हिंसकाः ॥ ६५ ॥ सर्वेभ्योदुष्टसत्त्वेभ्योयतोरक्षेदहर्निशम् ॥ रक्षत्येषाततःप्रोक्ताविभूतिर्भूतिकृद्यतः ॥ ६६ ॥ भासनाद्भर्त्सनाद्भस्मपांसुःपांसुत्वदा
 यतः ॥ पापानांक्षारणात्क्षारोबुधैरेवंनिरुच्यते ॥ ६७ ॥ गृहीत्वाधारमध्यात्सभस्मप्रेतकरेऽर्पयत् ॥ सोप्यादरात्समादायभालदेशेन्यवेशयत् ॥ ६८ ॥
 विभूतिधारणंवीक्ष्यपिशाचंजलदेवताः ॥ जलावगाहनपरंवारयांचक्रिरेनतम् ॥ ६९ ॥ स्नात्वापीत्वासनिर्गच्छेद्यावत्तस्माज्जलाशयात् ॥ तावत्पै
 शाच्यमगमदिव्यदेहमवापच ॥ ७० ॥ दिव्यमालांबरधरोदिव्यगंधानुलेपनः ॥ दिव्ययानंसमारुह्यवर्त्मप्राप्तोथपावनम् ॥ ७१ ॥ गच्छतातेनगगने
 सतपस्वीनमस्कृतः ॥ प्रोच्चैःप्रोवाचभगवन्मोचितोस्मित्वयानघ ॥ ७२ ॥ तस्मात्कदर्ययोनित्वादतीवपरिनिदितात् ॥ अस्यतीर्थस्यमाहात्म्यादिव्यंदे
 हमवाप्तवान् ॥ ७३ ॥ पिशाचमोचनंतीर्थमधारभ्यसमाख्यया ॥ अन्येषामपिपैशाच्यमिदंस्नानाद्धरिष्यति ॥ ७४ ॥ अस्मिंस्तीर्थमहापुण्येयेस्नास्यंती
 हमानवाः ॥ पिंडांश्चनिर्वपिष्यंतिसंध्यातर्पणपूर्वकम् ॥ ७५ ॥ दैवात्पैशाच्यमापन्नास्तेषांपितृपितामहाः ॥ तेपिपैशाच्यमुत्सृज्ययास्यंतितपरमांग
 तिम् ॥ ७६ ॥ अद्यशुक्लचतुर्दश्यामार्गेमासितपोनिधे ॥ अत्रस्नानादिकंकार्यपैशाच्यपरिमोचनम् ॥ ७७ ॥ इमांसांवत्सरीयात्रायेकरिष्यंतिमानवाः ॥
 तीर्थप्रतिग्रहात्पापान्निःसारिष्यंतितेनराः ॥ ७८ ॥

पादेनामपंचकंनिर्वक्ति सर्वेभ्यइतिद्वयेन ॥ ६६ ॥ भासनाज्जगत्प्रकाशनात् ॥ भर्त्सनाद्विद्यातत्कार्ययोस्तिरस्करणात् ॥ पांसुत्वदायतःपांसुत्वंपापत्वंद्यातिखण्डयति निपातनात्साधुत्वम् ॥
 ॥ ६७ ॥ गृहीत्वेत्यस्यपूर्वमितिशब्दोज्ञातव्यः ॥ इतिष्वनिर्वचनंकृत्वा ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

नरोत्तराः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ बालग्रहाभिभूतानां बालग्रहाः पूतनाद्यास्तदभिभूतास्तदाक्रांतास्तेषां बालानाम् ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशी
खण्डटीकायां चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ४४ ॥ अध्याये पञ्चपञ्चाशो महिमानन्दकाननः ॥ पिंगलाद्यैर्गणेशैश्चालिंगाराधनमुच्यते ॥ १ ॥ १ ॥ उद्गुत्तरस्याम् ॥ २ ॥ ३ ॥
पिशाचमोचने स्नात्वा कपर्दीशं समर्च्य च ॥ कृत्वा तत्रात्रदानं च नरोन्यत्रापि निर्भयाः ॥ ७९ ॥ मार्गशुक्लचतुर्दश्यां कपर्दीश्वरसंनिधौ ॥ स्नात्वा न्यत्रापि
मरणात्त्रपैशाच्यमवाप्नुयुः ॥ ८० ॥ इत्युक्त्वा दिव्यपुरुषोभूयोभूयो नमस्यतम् ॥ तपोधनं महाभागो दिव्यांगतिमवाप्तवान् ॥ ८१ ॥ तपोधनोऽपि तद्दृष्ट्वा महा
श्रयं वटोद्भव ॥ कपर्दीश्वरमाराध्य कालान्निर्वाणमाप्तवान् ॥ ८२ ॥ पिशाचमोचनं तीर्थतदारभ्य महामुने ॥ वाराणस्यां परां ख्यातिमगमत्सर्वपापहृत् ॥
॥ ८३ ॥ पैशाचमोचने तीर्थे संभोज्य शिवयोगिनम् ॥ कोटिभोज्यफलं सम्यगेकैकपरि संख्यया ॥ ८४ ॥ श्रुत्वा ध्यायामिमं पुण्यं नरोनियतमानसः ॥
भूतैः प्रेतैः पिशाचैश्च कदाचिन्नाभिभूयते ॥ ८५ ॥ बालग्रहाभिभूतानां बालानां शांतिकारकम् ॥ पठनीयं प्रयत्नेन महारुख्यानमिदं परम् ॥ ८६ ॥ इदमा
ख्यानमाकर्ण्य गच्छन् देशान्तरं नरः ॥ चोरव्याघ्रपिशाचाद्यैर्नाभिभूयेत कुत्रचित् ॥ ८७ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे
काशीखण्डे उत्तरार्द्धे पिशाचमोचनमहिमाकथनं नाम चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ अन्येऽपि योगेणास्तत्र काश्यां लिंगानि च क्विरे ॥
तांश्च ते कथयिष्यामि कुंभयोने निशामय ॥ १ ॥ गणेन पिंगलाख्येन पिंगलाख्येशं संज्ञितम् ॥ लिंगं प्रतिष्ठितं शंभोः कपर्दीशादुदग्दिशि ॥ २ ॥ तस्य दर्श
नमात्रेण पापानां जायते क्षयः ॥ वीरभद्रो महाप्रीतो देवदेवस्य शूलिनः ॥ ३ ॥ वीरभद्रे श्वरं लिंगं ध्यायेदद्यापि निश्चलः ॥ तस्य दर्शनमात्रेण वीरसिद्धिः
प्रजायते ॥ ४ ॥ अविमुक्तेश्वरात्पश्चाद्दीरभद्रे श्वरं नरः ॥ समर्च्य नरणे भगं कदाचिदपि चाप्नुयात् ॥ ५ ॥ वीरभद्रः स्वयं साक्षाद्दीरमूर्तिधरो मुने ॥ संहरे
द्विग्रसं चातमविमुक्तनिवासिनाम् ॥ ६ ॥ भद्रया भद्रकाल्या च भार्यया शुभया युतम् ॥ वीरभद्रं नरोभ्यर्च्य काशीवासफलं लभेत् ॥ ७ ॥ किरातेन किरातेशं
लिंगं काश्यां प्रतिष्ठितम् ॥ केदारादक्षिणे भागे भक्तानामभयप्रदम् ॥ ८ ॥ चतुर्मुखो गणः श्रीमान् वृद्धकालेशसन्निधौ ॥ चतुर्मुखेश्वरं लिंगं ध्यायेदद्यापि
निश्चलः ॥ ९ ॥ भक्ताश्चतुर्मुखेशस्य चतुराननवदिवि ॥ पूज्यं ते सुरसंघातैः सर्वभोगसमन्विताः ॥ १० ॥ निकुंभेश्वरमालोक्य निकुंभगणपूजितम् ॥ पूज
यित्वा ब्रजन् ग्रामं कार्यसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ कुबेरेशसमीपे तु शिवलोके महीयते ॥ ११ ॥ पञ्चाक्षेशं महालिंगं महादेवस्य दाक्षिण ॥ समभ्यर्च्य नरः काश्यां
जातिस्मृतिमवाप्नुयात् ॥ १२ ॥ भारभूते श्वरं लिंगं भारभूतगणार्चितम् ॥ अंतर्गृहोत्तरद्वारे ध्यात्वा शिवपुरे वसेत् ॥ १३ ॥ भारभूते श्वरं लिंगं यैः काश्यां
न विलोकितम् ॥ भारभूताः पृथिव्यास्तेऽवकोशिन इव द्रुमाः ॥ १४ ॥
॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ शुभया शुभकारिण्या ॥ ७ ॥ ८ ॥ वृद्धकालेशसन्निधौ दक्षिणभाग इत्यनुपजते ॥ ९ ॥ १० ॥ तथा कुबेरेशसमीप इति ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अवकोशिनोऽफलाः ॥ १४ ॥

शीलयेतध्यायेत् ॥ शीलयेतितिकचित् ॥ तत्रयाभावच्छादसः ॥ १५ ॥ १६ ॥ क्षेमकइति ॥ त्रिलोचनपुरोभागे ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ दृष्ट्वाषाढ्यापंचद

गणेनत्र्यक्षसंज्ञेनलिंगंत्र्यक्षेश्वरं परम् ॥ त्रिलोचनपुरोभागेशीलयेताद्यापिकुंभज ॥ १५ ॥ तस्यलिंगस्ययेभक्तास्तेतुदेहावसानतः ॥ त्र्यक्षाएवप्रजायंते
नात्रकार्याविचारणा ॥ १६ ॥ क्षेमकोनामगणपःकाश्यामूर्तिधरःस्वयम् ॥ विश्वेश्वरंसर्वगतंध्यायेदद्यापिनिश्चलः ॥ १७ ॥ क्षेमकंपूजयेद्यस्तुवाराणस्यां
महागणम् ॥ विघ्नास्तस्यप्रलीयंतेक्षेमस्याच्चपदेपदे ॥ १८ ॥ देशांतरंगतोयस्तुतस्यागमनकाम्यया ॥ क्षेमकःपूजनीयोत्रक्षेमेणाशुसआव्रजेत् ॥ १९ ॥
लांगलीश्वरमालोक्यलिंगंलांगलिनार्चितम् ॥ विश्वेशादुत्तरेभागेननरोगभागभवेत् ॥ २० ॥ लांगलीशंसकृत्पूज्यपंचलांगलदानजम् ॥ फलंप्राप्नोत्य
विकलंसर्वसंपत्करं परम् ॥ २१ ॥ विराधेश्वरमाराध्यविराधगणपूजितम् ॥ सर्वापराधयुक्तोपिनापराध्यतिकुत्रचित् ॥ २२ ॥ दिनेदिनेपराधोयःक्रियते
काशिवासिभिः ॥ सयातिसंक्षयंक्षिप्रंविराधेशसमर्चनात् ॥ २३ ॥ नैर्ऋतेदंडपाणस्तुविराधेशंप्रयत्नतः ॥ नत्वासर्वापराधेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ २४ ॥
सुमुखेशंमहालिंगंसुमुखार्यगणार्चितम् ॥ पश्चिमाभिमुखंलिंगंदृष्ट्वापापैःप्रमुच्यते ॥ २५ ॥ स्नात्वापिलिपिलातीर्थं सुमुखेशं विलोक्य च ॥ सदै
वसुमुखंपश्येद्धर्मराजनंदुर्मुखम् ॥ २६ ॥ आषाढिनार्चितंलिंगमाषाढीश्वरसंज्ञकम् ॥ दृष्ट्वाषाढ्यांनरोभक्त्यासर्वैःपापैःप्रमुच्यते ॥ २७ ॥ उदी
च्यांभारभूतेशादाषाढीशंसमर्चयन् ॥ आषाढ्यापंचदश्यांवैनपापैःपरितप्यते ॥ २८ ॥ शुचिशुक्लचतुर्दश्यापंचदश्यामथापिवा ॥ कृत्वासांवत्सरीं
यात्रामनेनाजायतेनरः ॥ २९ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ मुनेगणेषुचैतेषुवाराणस्यांस्थितेष्विति ॥ स्वनाम्नास्थाप्यलिंगानिविश्वेशपरितुष्टये ॥
॥ ३० ॥ विश्वेशश्चितयांचक्रेपुनःकाशीप्रवृत्तये ॥ कंवाहितंप्रदित्याद्यनिर्वृतिपरमांभजे ॥ ३१ ॥ योगिन्यस्तिग्मगुर्वेधाःशंकुकर्णमुखागणाः ॥
व्यावृत्त्यनागताःकाश्याःसिंधुगाइवासिंधवः ॥ ३२ ॥ ध्रुवंकाश्यांप्रविष्टायैतेप्रविष्टाममोदरे ॥ तेषांविनिर्गमोनास्तिदीप्तेगौहविषामिव ॥ ३३ ॥
येषांहिसंस्थितिःकाश्यांलिंगार्चनरतात्मनाम् ॥ तएवममलिंगानिजंगमानिनसंशयः ॥ ३४ ॥ स्थावराजंगमाःकाश्यामचेतनसचेतनाः ॥ सर्वेममैव
लिंगानितेभ्योद्भूयंत्यतिदुर्धियः ॥ ३५ ॥ वाचिवाराणसीयेषांश्रुतौवैश्वेश्वरीकथा ॥ तएवकाशीलिंगानिवराण्यर्च्यान्यहंयथा ॥ ३६ ॥ वाराणसीतिकाशी
तिरुद्रावासइतिस्फुटम् ॥ मुखाद्रिनिर्गतंयेषांतेषांनप्रभवेद्यमः ॥ ३७ ॥

व्यामित्यग्रिममनुवंजनीयम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ अनेनाःनिष्पापः ॥ २९ ॥ ३० ॥ प्रदित्यप्रस्थाप्य ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ वराणिश्रेष्ठानि ॥ चराणीतिकचित् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सलक्ष्मीनिलयांलक्ष्म्याभयसहिताम् ॥ सलक्ष्मीतिकचित् ॥ सुलक्ष्मीतिचान्यत्र ॥ कुतःकस्याः ॥ धियःबुद्धेः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अविच्छिन्नप्रमाणा
अपरिमितप्रमाणासमृद्धिर्यस्याःसाअविच्छिन्नप्रमाणार्धिः ॥ षष्ठ्यन्तपाठमेत्यस्यविशेषणम् ॥ ४४ ॥ विश्रामभूमिकाविश्रामस्थानम् ॥ विश्रामभूरिवेतिकचित् ॥ ४५ ॥ फलितःसंजातफलः ॥

आनंदकाननंप्राप्ययेनिरानंदभूमिकाम् ॥ अन्यांहृदापिवाञ्छन्तिनिरानंदाःसदात्रते ॥ ३८ ॥ अद्यैववास्तुमरणंबहुकालांतरेपिवा ॥ कलिकालभियापुंसां
काशीत्याज्यानकर्हिचित् ॥ ३९ ॥ अवश्यंभाविनोभावाभविष्यन्तिपदेपदे ॥ सलक्ष्मीनिलयांकाशींतेत्यजंतिकुतोधियः ॥ ४० ॥ वरंविघ्नसहस्राणिसो
ढ्यानिपदेपदे ॥ काश्यांनान्यत्रनिर्विघ्नंवाञ्छेद्राज्यमपिकचित् ॥ ४१ ॥ कियन्निमेषसंभोग्याःसंतिलक्ष्म्याःपदेपदे ॥ परंनिरंतरसुखाऽमुत्राप्यत्रापिका
शिका ॥ ४२ ॥ विश्वनाथोह्यहंनाथःकाशिकामुक्तिकाशिका ॥ सुधातरंगास्वर्गगात्रय्येषाकित्रयच्छति ॥ ४३ ॥ पंचक्रोश्यापारिमितातनुरेषापुरी
मम ॥ अविच्छिन्नप्रमाणार्धिर्भक्तनिर्वाणकारणम् ॥ ४४ ॥ संसारभारखिन्नानांयातायातकृतांसदा ॥ एकैवमेपुरीकाशीध्रुवंविश्रामभूमिका ॥ ४५ ॥
मंडपःकल्पवल्लीनांमनोरथफलैरलम् ॥ फलितःकाशिकाख्योयंसंसाराध्वजुषांसदा ॥ ४६ ॥ चक्रवर्तेरियञ्छत्रंविचित्रंसर्वतापहत् ॥ काशीनिर्वाणराज
स्यममशूलोच्चदंडवत् ॥ ४७ ॥ निर्वाणलक्ष्मीयेपुण्याःपरिवाञ्छन्तिलीलया ॥ निरंतरसुखप्राप्त्यैकाशीत्याज्यानतैर्नृभिः ॥ ४८ ॥ ममानंदवनेयेवैनिरं
तरवनौकसः ॥ मोक्षलक्ष्मीफलान्यत्रसुस्वादूनिलभंतिते ॥ ४९ ॥ निर्ममंचापिनिर्मोहंयामामपिविमोहयेत् ॥ कैर्नसंस्मरणीयासाकाशीविश्वविमोहिनी ॥
॥ ५० ॥ नामापिमधुरंयस्याःपरानंदप्रकाशकम् ॥ काश्याःकाशीतिकाशीतिसाकैःपुण्यैर्नजप्यते ॥ ५१ ॥ काशीनामसुधापानंयेकुर्वन्तिनिरंतरम् ॥
तेषांवर्त्मभवत्येवसुधामवसुधामयम् ॥ ५२ ॥ ममतारहितस्यापिममसर्वात्मनोध्रुवम् ॥ तएवमामकालोकेयेकाशीनामजापकाः ॥ ५३ ॥ रहस्यमिति
विज्ञायवाराणस्यागणेश्वरैः ॥ सब्रह्मयोगिनीब्रह्मैःस्थितंतत्रैवनान्यथा ॥ ५४ ॥ अन्यथाताश्चयोगिन्यःसरविःसपितामहः ॥ तेगणामांपरित्यज्यकथं
तिष्ठेयुरन्यतः ॥ ५५ ॥ अतीवभद्रंसंजातंकाश्यांतिष्ठत्सुतेषुहि ॥ एकोपिभेदेप्रभवेद्राज्येराज्यांतरंविना ॥ ५६ ॥

॥ ४६ ॥ निर्वाणराजस्यचक्रवर्तेरितिसंबन्धः ॥ चक्रवर्तेरित्यार्षम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ राज्येपरराष्ट्रे ॥ राज्यान्तरंविनाराज्यांतरमप्राप्य

प्राज्योपीत्यर्थः ॥ राज्यांतरस्यनेतिपाठेनापुरुषोराज्यांतरस्यभेदेप्रभवोदित्यन्वयः ॥ राज्यांतरेष्वपीत्यन्यत्र ॥ ५६ ॥ यतोयस्मात् ॥ ततइतिकचित् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥
इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायांपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ षडुत्तरेपंचाशोऽध्यायेत्यन्तपावने ॥ हुंडेर्मायाप्रपंचश्चवर्ण्यतेतिमुखप्रदः ॥ १ ॥ अथेतिमंगलार्थः ॥ १ ॥
आशुस्यंदनगःशीघ्रगामिस्थगः ॥ आखितिकचित् ॥ वाडवींमूर्तिब्राह्मणमूर्तिम् ॥ वाडवंकरणेस्त्रीणांघोटकौघेनपुंसकम् ॥ पातालेनस्त्रियांपुंसिब्राह्मणेवडवानलइतिमेदिनीकारः ॥ शकुनैर्यात्रिकै

लब्धप्रवेशास्तावंतस्तेसर्वेमत्स्वरूपिणः ॥ यतिष्यंतियतोवश्यंमदागमनहेतवे ॥ ५७ ॥ अन्यानपिप्रेषयामिमत्पार्श्वपरिवर्तिनः ॥ येतेतत्रस्थिताःश्रेष्ठाअ
पिगंतास्म्यहंततः ॥ ५८ ॥ विचार्येतिमहादेवःसमाहूयगजाननम् ॥ ग्राहिणोत्कथयित्वेतिगच्छकाशीमितःसुत ॥ ५९ ॥ तत्रस्थितोपिसंसिद्धये
यतस्वसहितोगणैः ॥ निर्विघ्नंकुरुचास्माकंनृपेविघ्नंसमाचर ॥ ६० ॥ आधायशासनंमृद्धिगणाधीशोथधूर्जटेः ॥ प्रतस्थेत्वरितःकाशीस्थितिज्ञःस्थ
तिहेतवे ॥ ६१ ॥ इतिश्रीस्कांदेमहापुराणकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्द्धेकाशीवर्णनगणेशप्रेषणंनामपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥
॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अथेशाज्ञांसमादायगजवक्रःप्रतस्थिवान् ॥ शंभोःकाश्यागमोपायंचितयन्मंदराद्रितः ॥ १ ॥ प्राप्यवाराणसींतूर्णमाशुस्यंदनगो
विभुः ॥ वाडवींमूर्तिमालंब्यप्राविशच्छकुनैःस्तुतः ॥ २ ॥ नक्षत्रपाठकोभूत्वावृद्धःप्रत्यवरोधगः ॥ चचारमध्येनगरंपौराणांप्रीतिमावहन् ॥ ३ ॥ स्वयमेव
निशाभागेस्वप्नसंदर्शयन्नृणाम् ॥ प्रातस्तेषांगृहान्गत्वातेषांवक्तिबलाबलम् ॥ ४ ॥ भवद्विरद्यरात्रौयदृष्टंस्वप्नविचेष्टितम् ॥ भवत्कौतूहलोत्पत्त्यैतदे
वकथयाम्यहम् ॥ ५ ॥ स्वपताभवतारात्रौतुर्येयामेमहाह्वदः ॥ अदर्शितत्रचभवान्मज्जन्मज्जंस्तटंगतः ॥ ६ ॥ तदंबुपिच्छिलेपंकेमग्नोन्मग्नोसिभू
रिशः ॥ दुःस्वप्नस्यास्यचमहान्विपाकोतिभयप्रदः ॥ ७ ॥ काषायवसनोमुंडःप्रेक्ष्यहोभवतापियः ॥ परितापमहानेषजनयिष्यतिदारुणम् ॥ ८ ॥
रात्रौसूर्यग्रहोदृष्टोमहानिष्टकरोध्रुवम् ॥ ऐंद्रधनुर्द्वयंरात्रौयदलोकिनतच्छुभम् ॥ ९ ॥ प्रतीच्यांरविरागत्यप्रोद्यंतंव्योमिश्रीतगुम् ॥ पातयामासभूपृष्ठेतद्वा
ज्यभयसूचकम् ॥ १० ॥ युगपत्केतुयुगलंयुध्यमानंपरस्परम् ॥ यददर्शिनतद्भद्रंराष्ट्रभंगायकेवलम् ॥ ११ ॥ विशीर्यत्केशदशनंनीयमानंचदक्षिणे ॥
आत्मानंयत्समद्राक्षीःकुटुंबस्यापिभीषणम् ॥ १२ ॥ प्रासादध्वजभंगोयस्त्वयैक्षतनिशाक्षये ॥ राज्यक्षयकरंविद्धिमहोत्पातायनिश्चितम् ॥ १३ ॥

मंगलिकैःसवत्सधेनुप्रमुखैरितियावत् ॥ स्तुतःस्तुतोर्विषयीकृतः ॥ सध्वीर्चानेलग्रेकाइयांप्रविष्टइत्यर्थः ॥ २ ॥ नक्षत्रपाठकोज्योतिर्वित् ॥ प्रत्यवरोधगःप्रत्यन्तःपुरगःप्रतिवेशमगइत्यर्थः ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मयश्चासौउन्मग्नश्चेतिमग्नोन्मग्नः ॥ मयोमग्नइतिजिह्वा ॥ निशाकःकलसः ॥ ११ ॥ १२ ॥ ऐक्षतदृष्टः ॥ त्वयैवैक्षीतिकचित् ॥ यत्त्वयावीक्षितः

पतचित्तिचान्यत्र ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ महिलास्त्री ॥ १६ ॥ १७ ॥ मृगाःकुक्कुरास्तत्साधारणावातेषाम् ॥ यूथैःसमूहैः ॥ १८ ॥ आतायिश्चिलः यूकोयूकस्तत्प्रतिपक्षभूतोवकोवा ॥
 यूकोतिवापाठः ॥ ग्रन्थेक्षाक्षयः ॥ एतेआद्यायेषांतैः ॥ आतायिषूकग्रौघैरितिकचित्पाठः ॥ अत्याहितमहाभीतिः ॥ १९ ॥ २० ॥ ग्रहचारग्रहगतिम् ॥ ग्रहचारमेवाह ॥ एकराशीति ॥
 सौरिःशनिः ॥ सितःशुक्रः ॥ २१ ॥ सप्तसिद्धः ॥ यइतिवापाठः ॥ ध्रुमग्रहःकेतुः ॥ २२ ॥ अतिचारगतोराशिमुलंध्यगतः ॥ मंदःशनिः ॥ पापग्रहाराहुकेतुभौमास्तैःसमायुक्तः ॥ २३ ॥

नगरीष्ठावितास्वप्रेतरंगैःक्षीरनीरधेः ॥ पक्षैस्त्रिचतुरैःशंकेमंहाशकांपुरौकसाम् ॥ १४ ॥ स्वप्रेवानरयानेनयत्त्वमूढोसिदक्षिणाम् ॥ अतस्तद्वचनोपायः
 पुरत्यागोमहामते ॥ १५ ॥ रुदतीयात्वयादृष्टामहिलैकानिशात्यये ॥ मुक्तकेशीविवसनासानारीश्रीरिवोद्भूता ॥ १६ ॥ देवालयस्यकलशोयत्त्वयावी
 क्षितःपतन् ॥ दिनैःकतिपर्यैरेवराज्यभंगोभविष्यति ॥ १७ ॥ पुरीपरिवृतास्वप्रेमृगयूथैःसमंततः ॥ रोहूयमाणैरत्यर्थमासेनैवोद्वसीभवेत् ॥ १८ ॥
 आतायियूकग्रन्थैःपुरीमुपरिचारिभिः ॥ सूच्यतेत्याहितंकिंचिद्ध्रुवमत्रनिवासिनाम् ॥ १९ ॥ स्वप्नोत्पातानितिबहुशंसंशंसन्नितस्ततः ॥ बहूनुच्चाट्यां
 चक्रेसविशेषःपुरौकसः ॥ २० ॥ केषांचित्पुरतोवादीद्ग्रहचारंप्रदर्शयन् ॥ एकराशिस्थिताःसौरिसितभौमानशोभनाः ॥ २१ ॥ सोयंधूमग्रहोव्योम्नि
 भित्त्वासप्तर्षिमंडलम् ॥ प्रयातःपश्चिमामाशांसनाशायविशांपतेः ॥ २२ ॥ अतिचारगतोमंदःपुनर्वकाध्वसंस्थितः ॥ पापग्रहसमायुक्तोनयुक्तोयमिहे
 ष्यते ॥ २३ ॥ व्यतीतेवासरेयोयंधूकंपःसमपद्यत ॥ कंपंजनयतेऽतीवहृदोमेपिपुरौकसः ॥ २४ ॥ उदीच्यादक्षिणाशायंयेयमुल्काप्रधाविता ॥
 विलीनाचवियत्येवसनिर्घातंनसाशुभा ॥ २५ ॥ उन्मूलितोमहामूलोमहानिलरयेणयः ॥ चत्वरेचैत्यवृक्षोयमहोत्पातंप्रशंसति ॥ २६ ॥ सूर्योदयम
 नुप्राप्यप्राच्यांशुष्कतरूपारि ॥ करटोरारटीत्येषकटूत्कटभयप्रदः ॥ २७ ॥ मध्येविपणियत्तूर्णकौचिच्चारण्यचारिणौ ॥ मृगौमृगयतांयातौपौराणांपुरतो
 ऽहितौ ॥ २८ ॥ रसालशालमुकुलंवीक्ष्यतेयच्छरदः ॥ महाकालभयमन्येष्यकालेपिपुरौकसाम् ॥ २९ ॥ साध्वसंजनयित्वेतिकेचिदुच्चाटिताःपुरः ॥
 तेनविघ्नकृतापौराःकपटद्विजरूपिणा ॥ ३० ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ चत्वरेचतुष्पथे ॥ चैत्यवृक्षःपूज्यतरुः ॥ २६ ॥ करटःकाकः ॥ रारटीतिअतिशयेनभाषते ॥ कटुयथास्यात् ॥ २७ ॥ पण्यवीथिकामध्येमध्येविपणि ॥ मृगयतामन्वेषणं
 कुर्वताम् ॥ अनादरेषणी ॥ मृगयतोनाहत्य ॥ यद्यस्माद्यातौइतिवातूर्णयातौमृगौतावयतोऽहितौअहितशंसकावित्यर्थः ॥ २८ ॥ रसालाआम्राःशालाःसर्जास्तेषांमुकुलंकुडमलम् ॥ २९ ॥ पुरःपुर्यः ॥ ३० ॥

अवरोधमन्तःपुरम् ॥ ३१ ॥ बाह्याल्यांवाहिःसेतौ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अलंकृतिरलंकारः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ गुणानिति ॥ तस्येतिशेषः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥
कलाःशैवतंत्रोक्ताश्चतुःषष्टिलक्षणास्तासां कलापःसमूहस्तत्रकुशलः ॥ ४१ ॥ भोक्ताधर्माविरोधेनभोगवान् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विन्यवेदयद्विशेषेण ज्ञापितवती ॥ ४४ ॥ गुणैर्वृद्धोमहत्तरः ॥ ब्रह्मनिधि

अथमध्येवरोधंसप्रविश्यनिजमायया ॥ दृष्टार्थमेवकथयन्स्त्रीणां विसंभूरभूत् ॥ ३१ ॥ तवपुत्रशतंजज्ञेसप्तो नंशुभलक्षणे ॥ तेष्वेकस्तुरगारूढोबाह्याल्यां
पतितोमृतः ॥ ३२ ॥ अंतर्वतीत्वयंकन्यांजनयिष्यतिशोभनाम् ॥ एषाहिदुर्भगापूर्वसांप्रतंसुभगाऽभवत् ॥ ३३ ॥ असौहिराज्ञोराज्ञीनामत्यंत
मिहवह्मभा ॥ मुक्तालंकृतिरेतस्यैराज्ञादत्तानिजोरसः ॥ ३४ ॥ पंचसप्तदिनान्येवजातानीतीहतकथ्यते ॥ अस्यैराज्ञाप्रसादेनग्रामौदातुमुदीरितौ ॥ ३५ ॥
इतिदृष्टार्थकथनैराज्ञीमान्योभवद्विजः ॥ वर्णयंतिचताराज्ञःपरोक्षेपिगुणान्वहून् ॥ ३६ ॥ अहोयादृगसौविप्रःसर्वत्रातिविचक्षणः ॥ सुशीलश्चसुरूपश्च
सत्यवाङ्मितभाषणः ॥ ३७ ॥ अलोलुपउदारश्चसदाचारोजितेंद्रियः ॥ अपिस्वल्पेनसंतुष्टःप्रतिग्रहपराङ्मुखः ॥ ३८ ॥ जितक्रोधःप्रसन्नास्य
स्त्वनसूयुरवंचकः ॥ कृतज्ञःप्रीतिसुमुखःपरिवादपराङ्मुखः ॥ ३९ ॥ पुण्योपदेष्टापुण्यात्मासर्वत्रतपरायणः ॥ शुचिःशुचिचरित्रश्चश्रुतिस्मृतिविशारदः ॥
॥ ४० ॥ धीरःपुण्येतिहासज्ञःसर्वदृक्सर्वसंमतः ॥ कलाकलापकुशलोज्योतिःशस्त्रविदुत्तमः ॥ ४१ ॥ क्षमीकुलीनोऽकृपणोभोक्तानिर्मलमानसः ॥
इत्यादिगुणसंपन्नःकोपिकापिनदृग्गतः ॥ ४२ ॥ इत्थंतास्तद्गुणग्रामंवर्णयंत्यःपदेपदे ॥ कालंविनोदयंतिस्मअंतःपुरचराःस्त्रियः ॥ ४३ ॥ एकदावसरं
प्राप्यदिवोदासस्यभूभुजः ॥ राज्ञीलिलावतीनामराज्ञेतंविन्यवेदयत् ॥ ४४ ॥ राजन्वृद्धोगुणैर्वृद्धोब्राह्मणःसुविचक्षणः ॥ एकोस्ति सतुद्रष्टव्योमूर्तो
ब्रह्मनिधिःपरः ॥ ४५ ॥ राज्ञीराज्ञाकृतानुज्ञासर्वीप्रेष्यविचक्षणाम् ॥ आनिनायचतंविप्रं ब्राह्मंतेजश्वांगवत् ॥ ४६ ॥ राजापिदूरादायांतंतं विलोक्यमही
सुरम् ॥ यत्राकृतिर्गुणास्तत्रजहर्षेतिवदन्हृदि ॥ ४७ ॥ पदैर्द्वित्रैर्नृपतिनाकृताभ्युत्थानसत्कृतिः ॥ चतुर्निगमजाभिःसतमाशीर्भिरनंदयत् ॥ ४८ ॥
कृतप्रणामोराज्ञाससादरंदत्तमासनम् ॥ भेजेथकुशलंपृष्टःसराज्ञातेनभूपतिः ॥ ४९ ॥

वेदसमुद्रः ॥ ४५ ॥ अंगवत्शरीरवत् ॥ ४६ ॥ महीसुरभूदेवंब्राह्मणमिति यावत् ॥ यत्राकृतिःसम्यगाकारस्तत्रगुणा इतिहृदि वदन् हर्षप्राप्तवानित्यन्वयः ॥ ४७ ॥ पदैरिति ॥ द्वित्रैःपंचाभिःपदैर्गत्वा
ज्ञाकृताभ्युत्थानपूर्विकासत्कृतिर्यस्यसः ॥ कृताभ्युत्थानगौरवइतिकचित् ॥ तंराजानंचतुर्वेदोक्ताशीर्भिःसप्तोपयदित्यर्थः ॥ ४८ ॥ अथासनोपवेशनानन्तरंब्राह्मणोराज्ञाकुशलंपृष्टस्तेनब्राह्मणेन

चराजाकुशलपृष्ठव्ययः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ शंसिस्तौविकथयसीतिवा ॥ ५३ ॥ एषप्रष्टव्यइत्यन्वयः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ दुकूलंपट्टवस्त्रम् ॥ ५६ ॥ एकोमुख्यःकेवलोवेतिप्र
तिभातीत्यत्रप्रतिभातीत्यस्योपरिष्ठादिशब्दोद्वष्टव्यः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ यावद्भूतिऐश्वर्यमनतिक्रम्य ॥ ५९ ॥ ६० ॥ अपरिक्थ्येनकयनानर्हेणममर्किकिंचित् ॥ मयेतिकंचित् ॥ यदाहभागवते

परस्परंकुशलिनौकुशलौचकथागमे ॥ प्रश्नोत्तराभ्यांसंतुष्टौद्विजवर्यक्षमाभृतौ ॥ ५० ॥ कथावसानेराज्ञाथगेहं विसृजेद्विजः ॥ लब्धमानमहापूजः
सस्वमाश्रममाविशत् ॥ ५१ ॥ गतेऽथस्वाश्रमंविप्रेदिवोदासोनरेश्वरः ॥ लीलावत्याःपुरोविप्रं वर्णयामासभूरिशः ॥ ५२ ॥ महादेविमहाप्राज्ञेलीलाव
तिगुणप्रिये ॥ यथाशंसितथाविप्रस्ततोपिगुणवत्तरः ॥ ५३ ॥ अतीतंवेत्तिसकलं वर्तमानमवैतिच ॥ प्रष्टव्यःप्रातराहूयभविष्यंकिंचिदेषवै ॥ ५४ ॥ महा
विभवसंभारैर्महाभोगैरनेकधा ॥ व्युष्टायांसनृपोरात्र्यांप्रातराहूतवाद्विजम् ॥ ५५ ॥ सत्कृत्यतंन्द्रिजंभक्त्यादुकूलादिप्रदानतः ॥ एकांतितंद्विजंराजापप्र
च्छनिजहत्स्थितम् ॥ ५६ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ द्विजवर्योभवानेकःप्रतिभातीतिनिश्चितम् ॥ यथातत्त्ववतीतेर्धीर्नितथान्यस्यमेमतिः ॥ ५७ ॥ दृष्ट्वात्वां
तुमहाप्राज्ञंशांतंदांतंतपोनिधिम् ॥ किंचित्प्रष्टुमनाविप्रतदारुयाहियथार्थवत् ॥ ५८ ॥ शांसितेयंमयापृथ्वीनतथान्यैस्तुपार्थिवैः ॥ यावद्भूतिमयाभुक्ता
दिव्याभोगाअनेकधा ॥ ५९ ॥ निजौरसेभ्योप्यधिकंरात्रिदिवमतंद्रितम् ॥ विनिर्जित्यहठादुष्टान्प्रजेयंपरिपालिता ॥ ६० ॥ द्विजपादार्चनात्किंचित्सुकृतं
वेद्मिनापरम् ॥ अनेनापरिक्थ्येनकथितेनेहकिंमम ॥ ६१ ॥ निर्विस्ममिवमेचेतःसांप्रतंसर्वकर्मसु ॥ विचार्यार्यशुभोदकंमतआख्याहिसत्तम ॥ ६२ ॥
॥ द्विजउवाच ॥ ॥ अपिस्वलपतरंकृत्यंयद्रवेद्भुजामिह ॥ एकांतितत्तुष्टुपृष्टेनवक्तव्यंसुधियासदा ॥ ६३ ॥ अमात्येनाप्यपृष्टेननवक्तव्यंनृपाग्रतः ॥
महापमानभीतेनस्तोकमप्यत्रकिंचन ॥ ६४ ॥ पृष्टश्चेत्कथयामीहमातत्रकुरुसंशयम् ॥ तत्कृतेतवगंतावैमनोनिर्वेदकारणम् ॥ ६५ ॥ शृणुराजन्महाबुद्धे
नायथार्थब्रवीम्यहम् ॥ विक्रांतोस्यतिशूरोसिभाग्यवानसिसर्वदा ॥ ६६ ॥ पुण्येनयशसाबुद्ध्यासंपन्नोस्तिभवान्यथा ॥ मन्येतथामरावत्यांत्रिदशेशो
पिनैवहि ॥ ६७ ॥ सुधियात्वांगुरुमन्येप्रसादेनसुधाकरम् ॥ तेजसास्तिभवानर्कःप्रतापेनाशुशुक्षणिः ॥ ६८ ॥ प्रभंजनोबलेनासिश्रीदोसिश्रीसमर्पणैः ॥
शासनेनभवान्द्रोनिर्ऋतिस्त्वंरणांगणे ॥ ६९ ॥ दुष्टपाशयितापाशीयमोनियमनेऽसताम् ॥ इंदनात्वंमहेंद्रोसिक्षमयात्वमसिक्षमा ॥ ७० ॥ मर्या
दयाभवानब्धिर्महत्त्वोहिमवानसि ॥ भार्गवोराजनीत्यासिराज्येनमनुनासमः ॥ ७१ ॥

भगवान् ॥ कृतस्यापरिक्तीर्तनमिति ॥ ६१ ॥ निर्विस्मंविस्तृतम् ॥ ६२ ॥ तुपुनः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ तत्कृतेयन्मयाउच्यतेतस्मिन्कृतेसतीति ॥ त्वत्कृतइतिपाठेपूर्वेणैवान्वयः ॥ गंतागमिष्यति ॥ ६५ ॥
॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ निर्ऋतिर्यमोमृत्युर्वा ॥ ६९ ॥ पाशविरुणः ॥ असतामितिछेदः ॥ इंदनात्परमैश्वर्यात् ॥ इदिपरमैश्वर्येइतिधातुः ॥ ७० ॥ भार्गवःशुक्रः ॥ राज्येनराजकर्मणा ॥ ७१ ॥

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ अमृतमेवेतिसंबन्धः ॥ इवार्थेणवशब्दः ॥ ७४ ॥ किंवहुना तत्किमिति ॥ यत्किंचित्सारंस्तुजातं तत्सर्वं त्वयि भूजानौ पृथिवीपतौ त्वयि ॥ तत्र हेतुः ॥ यतः सर्वदेवमयो ह्यसि ॥ सर्वदेवमये त्रन इति पाठे रूप एवार्थः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ स्वयमागत्येति गणेशस्तुतिप्रसंगाद्गुद्रागमनं भाव्यपि दर्शयति ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥

संतापहर्ता बुद्धवत्पवित्रो गांगनामवत् ॥ सर्वेषामेव जंतूनां काशीव सुगतिप्रदः ॥ ७२ ॥ रुद्रः संहाररूपेण पालनेन चतुर्भुजः ॥ विधिवत्त्वं विधाता सिभारतीति
मुखां बुजे ॥ ७३ ॥ त्वत्पाणिपद्मे कमलात्क्रोधेऽस्ति हलाहलः ॥ अमृतं तव वागे वत्सुद्रजावश्विनीसुतौ ॥ ७४ ॥ तत्किं यत्त्वयि भूजानौ सर्वदेवमयो
ह्यसि ॥ तस्मात्तव शुभोदको मया ज्ञातोऽस्ति तत्त्वतः ॥ ७५ ॥ आरभ्याद्यादिनाऽद्रूपब्राह्मणोऽष्टादशेहनि ॥ उदीच्यः कश्चिदागत्य ध्रुवं त्वामुपदेक्ष्यति ॥ ७६ ॥
तस्य वाक्यं त्वयाराजन्कर्तव्यमविचारितम् ॥ ततस्ते हस्तिस्थितं सर्वं सेत्स्यत्येव महामते ॥ ७७ ॥ इत्युक्त्वा पृच्छ्य राजानं लब्धानुज्ञोद्विजोत्तमः ॥ विवे
शस्वाश्रमंतुष्टो नृपोऽप्याश्चर्यवानभूत् ॥ ७८ ॥ इत्थं विघ्नजिता सर्वा पुरी स्वात्मवशीकृता ॥ स पौरासावरोधाच स नृपानिजमायया ॥ ७९ ॥ कृतकृत्य
मिवात्मानं ततो मत्वास विघ्नजित् ॥ विधाय बहुधात्मानं काश्यां स्थितिं मवाप च ॥ ८० ॥ यदा स नदिवोदासः प्रागासीत्कुंभसंभव ॥ तदा तनं निजं स्थानम
लं चक्रे गणाधिपः ॥ ८१ ॥ दिवोदासेन रपतौ विष्णुनोच्चाटिते सति ॥ पुनर्नवीकृतायां च नगर्यां विश्वकर्मणा ॥ ८२ ॥ स्वयमागत्य देवेन मंदरात्सुंदरां
पुरीम् ॥ वाराणसीं प्रथमतस्तुष्टुवेगणनायकम् ॥ ८३ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ कथंस्तुतो भगवता देवदेवेन विघ्नजित् ॥ कथंच बहुधात्मानं
सचकार विनायकः ॥ ८४ ॥ केन केन सवैनाम्ना काशिपुर्यां व्यवस्थितः ॥ इति सर्वं समासेन कथयस्व षडानन ॥ ८५ ॥ इत्युदीरितमाकर्ण्य कुंभयोनेः
षडाननः ॥ यथावत्कथयामास गणराज कथां शुभाम् ॥ ८६ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे उत्तरार्द्धे गणेशमाया
प्रपंचो नाम षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ विश्वेशो विश्वया सार्धं मया च मुनिसत्तम ॥ महाशाख विशाखाभ्यां नंदिभृगिपुरो
गमः ॥ १ ॥ नैगमेयेन सहितो रुद्रैः सर्वत्र संवृतः ॥ देवर्षिभिः समायुक्तः स नकाद्यैरभिष्टुतः ॥ २ ॥ समस्ताय तनाधीशौ दिक्पालैरभिनंदितः ॥ तीर्थैर्द
र्शित तीर्थश्च गंधर्वैर्गीतमंगलः ॥ ३ ॥ कृतपूजोप्सरोभिश्च नृत्यहस्तकपल्लवैः ॥ वियत्यनाहतैर्वाद्यैः समंतादनुमोदितः ॥ ४ ॥ ऋषीणां ब्रह्मनिर्घोषैर्बधिरी
कृतदिङ्मुखः ॥ कृतस्तुतिश्चारणौघैर्विमानैरभितो वृतः ॥ ५ ॥

॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ अध्याये सप्तपंचाशे मंदरादेत्यंकरः ॥ अस्तौद्रजाननन्तस्य प्रादुर्भावश्च कीर्त्यते ॥ १ ॥ विश्वे
शो विश्वया पार्वत्या सह वाराणसीपुरीं प्रविवेशेति दशमोऽध्यायः ॥ १ ॥ २ ॥ तीर्थैर्मूर्तिमाद्विः ॥ दर्शित तीर्थः प्रापिता तमीयजलः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ब्रह्मवेदः ॥ बधिरीकृतं दिङ्मुखं दिशां

समूहोयस्मैः ॥ यदुष्टयद्व्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ नीराजनाविधिः आरातिकविधानम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ विभवः सामर्थ्यम् ॥ १४ ॥ करस्थितं संतम् ॥ १५ ॥
त्रयाणां स्वर्णरूप्यलोहमयानां समाहारस्त्रिपुरीतस्याहर्ता ॥ पाठांतरे कर्मणिषष्टी ॥ आनन्दवनसंप्राप्त्या हर्षनिर्भरमानसः ॥ चतुर्विंशतिभिः पद्मैस्तौ च्छंभुर्गजाननम् ॥ १६ ॥ जयउत्कर्षमाविष्कुरु
सर्वोत्कर्षेण वर्तस्व ॥ आद्यकारण ॥ भक्तनिर्विघ्नकारकेत्यत्र हेतुमाह ॥ विघ्नेति ॥ अविघ्नादेः पदत्रयस्य क्रमेण विपर्ययेण वा हेतुहेतुमद्भावः ॥ १७ ॥ गणनातीताः संतो गुणाय स्यतस्मबोधनं तथा ॥
तृतीयान्तःकचित्पाठः ॥ १८ ॥ सर्वबुद्धयेकशेषे सर्वबुद्धितद्दृष्टीनां मुख्याश्रय ॥ केवलप्रवर्तकेति वा ॥ हेसर्वेति पृथक्पदं वा ॥ १९ ॥ मांगल्यमंगलस्वरूप ॥ स्वार्थेऽप्यञ् ॥ मंगलानां च मंगल

त्रिविष्टपवधूमृष्टिप्रष्टैर्लाजैरितस्ततः ॥ अभिवृष्टो महादेवः संप्रहृष्टतनूरुहः ॥ ६ ॥ दत्तमाल्योपहारश्च बहुविद्याधरीगणैः ॥ यक्षगुह्यकसिद्धैश्च स्वचरैरभिनं
दितः ॥ ७ ॥ कृतप्रवेशशकुनो मृगैः शकुनिभिः पुरः ॥ किंनरीभिः प्रहृष्टास्यैः किंनरैरुपवर्णितः ॥ ८ ॥ विष्णुना च महालक्ष्म्या ब्रह्मणा विश्वकर्मणा ॥
नंदिनाथगणेशेन आविष्कृतमहोत्सवः ॥ ९ ॥ नागांगनाभिः परितः कृतनीराजनाविधिः ॥ प्रविवेश महादेवः पुरीं वाराणसीं शुभाम् ॥ १० ॥ पश्यतां सर्व
देवानामवरुह्य वृषेन्द्रतः ॥ परिष्वज्य गणाधीशं प्रोवाच वृषभध्वजः ॥ ११ ॥ यदहं प्राप्तवानस्मि पुरीं वाराणसीं शुभाम् ॥ मयाप्यतीव दुष्प्राप्यां संप्रसादो
स्य वै शिशोः ॥ १२ ॥ यदुष्प्राप्यं हि पितुरपि त्रिजगतीतले ॥ तत्सूनुना सुसाध्यं स्यादत्र दृष्टांतमायि ॥ १३ ॥ अनेन गजवक्त्रेण स्वबुद्धिविभवैरिह ॥
काशीं प्राप्तिर्यथा मे स्यात्तथा किंचिदनुष्ठितम् ॥ १४ ॥ पुत्रवानहमेवास्मि यच्च मे चिरंचितितम् ॥ स्वपौरुषेण कृतवानभिलाषं करस्थितम् ॥ १५ ॥ इत्यु
क्त्वा त्रिपुरीहर्ता पुरुहूतादिभिः स्तुतः ॥ परितुष्टावसंहृष्टः स्पृष्टगीर्भिर्गजाननम् ॥ १६ ॥ ॥ श्रीकंठ उवाच ॥ ॥ जयविघ्नकृतामाद्यभक्तनिर्विघ्नकारक ॥
अविघ्नविघ्नशमनमहाविघ्नैकविघ्नकृत् ॥ १७ ॥ जयसर्वगणाधीश जयसर्वगणाग्रणीः ॥ गणप्रणतपादाब्जगणनातीतसद्गुण ॥ १८ ॥ जयसर्वगसर्व
शसर्वबुद्धयेकशेषे ॥ सर्वमायाप्रपंचज्ञसर्वकर्मप्रपूजित ॥ १९ ॥ सर्वमंगलमांगल्यजयत्वं सर्वमंगल ॥ अमंगलोपशमनमहामंगलहेतुक ॥ २० ॥
जयमृष्टिकृतां वंद्य जयस्थितिकृतानत ॥ जयसंहतिकृत्स्तुत्यजयसत्कर्मसिद्धिद ॥ २१ ॥ सिद्धवंधपदांभोजजयसिद्धिविधायक ॥ सर्वसिद्धयेक
निलयमहासिद्धयुद्धिसूचक ॥ २२ ॥ अशेषगुणनिर्माणगुणातीतगुणाग्रणीः ॥ परिपूर्णचरित्रार्थजयत्वं गुणवर्णित ॥ २३ ॥ जयसर्वबलाधीश बलाराति
बलप्रद ॥ बलाकोज्ज्वलदंताग्रबालाबालपराक्रम ॥ २४ ॥

मिति स्मृतः ॥ मंगल्येति पाठे मंगलायाहृत ॥ महामंगलं कैवल्यम् ॥ २० ॥ सृष्टिकृतां ब्रह्मादीनाम् ॥ सृष्टिकृतेति कचित् ॥ स्थितिकृता विष्णुनानतनमस्कृत ॥ पाठान्तरे स्थितौ कृतमाननं मुखं
दृष्टयेन तत्सम्बोधनम् ॥ तथा संहतिकृत्संहारकर्तः ॥ सत्यं अविनाश ॥ स्तुत्येति कचित्पाठः ॥ २१ ॥ महासिद्धीनामणिमादीनामृद्धिः समृद्धिरुत्कर्ष इति यावत् ॥ तस्य सूचकतत्प्रदेत्यर्थः ॥ सिद्धार्थेति क
चित् ॥ २२ ॥ अर्थार्थस्वरूपपरमार्थस्वरूपेति वा ॥ २३ ॥ बलाकावद्भक्त्युत्पन्नज्ज्वलानिदन्ताग्राण्यस्य तस्य संबोधनं बलाकोज्ज्वलदन्ताग्र ॥ बालकेति पाठे बाले पुरोमविवरेषु काब्रह्माणो यस्य तत्सम्बो

धनंतथा ॥ २४ ॥ धराधरःक्रौंचः ॥ एतत्तुकार्तिकेयेनसहैक्यविवक्षयागमयितव्यम् ॥ यद्वा गजाननोपिकदाचित्क्रौंचपर्वतंविदारितवानितिज्ञातव्यम् ॥ प्रलयसमयेदंताग्रप्रोताप्रथितादिङ्नागादि
गजायेनतत्सम्बोधनंतथा ॥ २५ ॥ येत्वामिति ॥ हेकरुणामयहेदिव्यमूर्तेयेत्वांनमंतितेसर्वेनसांभुवआश्रयभूताअपिमुक्तिभाजोभवंतिपापान्मोक्षंलभन्तइत्यर्थः ॥ नकेवलमेतावेदेवार्कित्विहसंसारे
तेषामुपसर्गानाध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकदोषानुहरसि ॥ स्वर्गापवर्गमपिसकामनिष्कामत्वेनतेभ्यःप्रददासि ॥ स्वर्गश्चापवर्गश्चस्वर्गापवर्गम् ॥ समाहारत्वादेकवद्भावः ॥ २६ ॥
कटाक्षयतिकरुणाकटाक्षेणपश्यतीत्यर्थः ॥ सदाश्रयतीतिकचित्पाठः ॥ २७ ॥ प्रथिताविख्याताः ॥ २८ ॥ २९ ॥ हेपरमकारण ॥ अत्रहेतुस्त्वंकारणंकारणानांप्रकृतिपुरुषमहदादीनाम् ॥
तर्हिकार्यकारणयोःसत्त्वेद्वैतापत्तिरित्यतआह ॥ त्वमेकइति ॥ सजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यइत्यर्थः ॥ तत्रप्रमाणमाह ॥ सततंवेदविदुषांवेद्यइति ॥ तर्हिवेदांतिनांज्ञियत्वेप्रत्यग्रहणो

अनंतमहिमाधारधराधरविदारण ॥ दंताग्रप्रोतदिङ्नागजयनागविभूषण ॥ २५ ॥ येत्वांनमंतिकरुणामयदिव्यमूर्तेसर्वेनसामपिभुवोभुविमुक्तिभाजः ॥
तेषांसदैवहरसीहमहोपसर्गान्स्वर्गापवर्गमपिसंप्रददासितेभ्यः ॥ २६ ॥ येविघ्नराजभवताकरुणाकटाक्षैःसंप्रेक्षिताःक्षितितलेक्षणमात्रमत्र ॥ तेषांक्षयं
तिसकलान्यपिकित्त्विषाणिलक्ष्मीःकटाक्षयतितान्पुरुषोत्तमान्हि ॥ २७ ॥ येत्वांस्तुवंतिनतविघ्नविघातदक्षदाक्षायणीहृदयपंकजतिग्मरश्मे ॥ श्रूयं
तएवतइहप्रथितानचित्रंचित्रंतदत्रगणपायदहोतएव ॥ २८ ॥ येशीलयंतिसततंभवतोऽग्नियुग्मेतेपुत्रपौत्रधनधान्यसमृद्धिभाजः ॥ संशीलितांघ्रिकमलाव
हुभृत्यवर्गेर्भूपालभोग्यकमलांविमलांलभंते ॥ २९ ॥ त्वंकारणंपरमकारणकारणानांवेद्योसिवेदविदुषांसततंत्वमेकः ॥ त्वंमार्गणीयमसिर्किंचनमूलवाचां
वाचामगोचरचराचरदिव्यमूर्ते ॥ ३० ॥ वेदाविदंतिनयथार्थतयाभवंतंब्रह्मादयोपिनचराचरसूत्रधार ॥ त्वंहंसिपासिविदधासिसमस्तमेकःकस्तेस्तुतिव्य
तिकरोमनसाप्यगम्य ॥ ३१ ॥ त्वदुष्टदृष्टिविशिखैर्निहताब्रिहन्मिदैत्यान्पुगांधकजलंधरमुख्यकांश्च ॥ कस्यास्तिशक्तिरिहयस्त्वदृतेपितुच्छंवांछेद्विधातु
मिहसिद्धिदकार्यजातम् ॥ ३२ ॥ अन्वेषणेदुर्दिरयंप्रथितोस्तिधातुःसर्वार्थदुंदिततयातवदुंदिनाम ॥ काशीप्रवेशमपिकोलभतेत्रदेहीतोषांविनातव
विनायकदुंदिराज ॥ ३३ ॥

ऽनात्मत्वजडत्वेप्रसज्येयातामित्यत्राह ॥ त्वंमार्गणीयमसिर्किंचनेति ॥ किंचनकिमपियन्मार्गणीयंनिषेधावधित्वेनान्वेषणीयंवृत्तिव्याप्यत्वेनवाबोधनीयंयद्ब्रह्मतत्त्वमित्यर्थः ॥ तत्रहेतुमाह ॥
हेवाचामगोचरेति ॥ कथंभूतानांवाचाम् ॥ मूलवाचांमूलस्वकारणंशास्त्रयोनिब्रह्मचकितमभिदधताम् ॥ अगोचरअविषय ॥ माययाहेचराचरजंगमस्थावरस्वरूप ॥ परमार्थतोदिव्यमूर्ते
लौकिकस्वरूप ॥ ३० ॥ उक्तमेवविवृणोति ॥ वेदाइति ॥ चराचरसूत्रधारस्थावरजंगमात्मकस्थूलप्रपंचधारकोयःसूत्रात्माहिरण्यगर्भोवाय्वात्मातंधारयतीतितथातत्संबोधनम् ॥ चराचरसूत्रधार ॥
एकःसाधनांतरनिरपेक्ष ॥ कस्तेतवस्तुतिव्यतिकरःस्त्वन्नरूपोव्यवहारःकथनमितियावत् ॥ नकोपीत्यर्थः ॥ अत्रहेतुमाह ॥ मनसाप्यगम्येति ॥ यतोवाचोनिवर्तते अप्राप्यमनसासहेतिश्रुतेः ॥
॥ ३१ ॥ त्वदुष्टदृष्टिविशिखैस्त्वक्कोषदर्शनवाणैः ॥ दैत्यांन्विशिनाष्टि ॥ पुरेति ॥ पुत्रिपुरम् ॥ लक्षणयातत्स्यादैत्यालक्ष्यंते ॥ पुरापूर्वमितिवा ॥ अपितुच्छंतुच्छमपीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ दुंदिनामनिर्वक्ति ॥

अन्वेषणेदुदिरिति ॥ अयंदुदिरितिधातुःक्रियाप्रतिपादकोलोकेअन्वेषणेप्रथितःप्रसिद्धोस्ति ॥ अतोभक्तानांसर्वार्थदुंदिततयासर्वस्यार्थस्यदुंदिततुंदनयस्मात्ससर्वार्थदुंदितः ॥ यद्वा सर्वस्यार्थस्यदुंदनदुंदःससंजातोऽस्येतिसर्वार्थदुंदितः ॥ तारकादित्वादितच् ॥ तस्यभावःसर्वार्थदुंदिततातयासर्वार्थलोचकतयाधर्मार्थकाममोक्षान्वेष्टयेत्यर्थः ॥ यद्वा साधारण्येनसर्वेषांसर्वार्थलोचकतयातवदुंदिनाम ॥ इदुवंधत्वाद्युमागमः ॥ दुंदिरितिसंज्ञेत्यर्थः ॥ हेविनायकहेअभक्तविघ्नहेतोहेदुंदिराजदुंदिश्चासौराजतइतिराजाचदुंदिराजस्तत्संबोधनहेदुंदिराज अत्रजगतितवतोषविनाकाशीप्रवेशमपिकोदेहीलभते ॥ काशीवासस्यकावार्तेत्यपिशब्दार्थः ॥ ३३ ॥ एवंब्रह्मत्वेनस्तुत्वावरदानेनानुगृह्णाति ॥ दुंदइति॥पुराअंतिमावस्थायांप्राणनिर्गमात्पूर्वमेव ॥ भवस्यभावोभवतासंसारतेत्यर्थः ॥ ३४ ॥

दुंदेप्रणम्यपुरतस्तवपादपद्मयोमांनमस्यतिपुमानिहकाशिवासी ॥ तत्कर्णमूलमधिगम्यपुरादिशामितत्किंचिदत्रनपुनर्भवतास्ति येन ॥ ३४ ॥ स्नात्वानरःप्रथमतोमणिकर्णिकायामुद्धूलितांघ्रियुगलस्तुसचैलमाशु ॥ देवर्षिमानवपितृनपितर्पयित्वाज्ञानोदतीर्थमभिलभ्यभजेत्ततस्त्वाम् ॥ ३५ ॥ सामोदमोदकभरैर्वरधूपदीपैर्माल्यैःसुगंधबहुलैरनुलेपनैश्च ॥ संप्रीण्यकाशिनगरीफलदानदक्षंप्रोक्त्वाथमांकइहसिध्यतिनैवदुंदे ॥ ३६ ॥ तीर्थांतराणिचततःक्रमवर्जितोपिसंसाधयन्निहभवत्करुणाकटाक्षैः ॥ दूरीकृतस्वहितचात्युपसर्गवर्गोदुंदेलभेदविकलंफलमत्रकाश्याम् ॥ ३७ ॥ यःप्रत्यहंनमतिदुंदिविनायकंत्वांकाश्यांप्रगेप्रतिहताखिलविघ्नसंघः ॥ नोतस्यजातुजगतीतलवर्तिवस्तुदुष्प्रापमत्रचपरत्रचकिंचनापि ॥ ३८ ॥ योनामतेजपतिदुंदिविनायकस्यतंवैजपंत्यनुदिनंहृदिसिद्धयोष्टौ ॥ भोगान्विभुज्यविविधान्विबुधोपभोग्यान्निर्वाणयाकमलयात्रियतेसचांते ॥ ३९ ॥ दूरेस्थितोप्यहरहस्तवपादपीठयःसंस्मरेत्सकलसिद्धिदुंदिराज ॥ काशीस्थितेरविकलंसफलंलभेतनैवान्यथानवितथाममवाक्कदाचित् ॥ ४० ॥ जानेविघ्नानसंख्यातान्विनिहंतुमनेकधा ॥ क्षेत्रस्यास्यमहाभागनानारूपैरिहस्थितः ॥ ४१ ॥

उद्धूलितंघ्रिलिखूसरितमंघ्रियुगलयस्यसउद्धूलितांघ्रियुगलः ॥ अनेनमणिकर्ण्यास्नात्वाविश्वेश्वरेयानादिनानगंतव्यमितिसूचितम् ॥ ३५ ॥ भरैःसमृहैर्भारैरितिवा ॥ प्रोक्तास्तुत्वा ॥ मामाम् ॥ प्राक्कायमामितिवापाठः ॥ ३६ ॥ क्रमवर्जितःउल्लंघितक्रमः ॥ ३७ ॥ प्रगेप्रातःसमये ॥ ३८ ॥ सिद्धयोणिमाद्याः ॥ भुज्यंतइतिभोगाविषयास्तान्विभुज्यविष्वग्भुज्यभोजयित्वेत्यर्थः ॥ विभोग्येतिपाठांतरंचित्यम् ॥ निर्वाणयामोक्षस्वरूपया ॥ ३९ ॥ पादपीठंचरणाधारसिंहासनम् ॥ ४० ॥ नानारूपैस्त्वमिहस्थितइत्यहंजानेइत्यन्वयः ॥ स्थितौहेतुमाह ॥ विघ्नानिति ॥ ४१ ॥

१ पुनर्जन्मतेत्यर्थः ' भवःक्षेमेशसत्तायांसंसारप्राप्तिजन्मनोः ' इतिमेदिनी !

तानितत्रेत्युभयत्रवीप्साबोद्धव्या ॥ ४२ ॥ आहुंढचान्विष्य ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ वैदिकोगणानां त्वेत्यादिः ॥ अवैदिकोगमित्यादिः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

यानियानिचरूपाणियत्रयत्रचतेनच ॥ तानितत्रप्रवक्ष्यामिशृण्वंत्वेतेदिवौकसः ॥ ४२ ॥ प्रथमं दुंदिराजोसिममदक्षिणतोमनाक् ॥ आहुंढ्यसर्वभक्तेभ्यः
सर्वार्थान्संप्रयच्छसि ॥ ४३ ॥ अंगारवासरवतीमिहयैश्चतुर्थीसंप्राप्यमोदकभरैःपरिमोदवद्भिः ॥ पूजाव्यधायिविविधातवगंधमाल्यैस्तानत्रपुत्रविदधा
मिगणान्गणेश ॥ ४४ ॥ येत्वामिहप्रतिचतुर्थिसमर्चयंति दुंदेविगाढमतयः कृतिनस्तएव ॥ सर्वापदांशिरसिवामपदंनिधायसम्यग्गजाननगजाननतां
लभंते ॥ ४५ ॥ माघशुक्लचतुर्थ्यातुनक्तव्रतपरायणाः ॥ येत्वां दुंदेर्चयिष्यंतितेऽर्च्याः स्युरसुरदुहाम् ॥ ४६ ॥ विधायवार्षिकीयात्रांचतुर्थीप्राप्यतापसीम् ॥
शुक्लांशुक्लतिलैर्बद्धाप्राश्रीयाल्लडुकान्व्रती ॥ ४७ ॥ कार्यायात्राप्रयत्नेनक्षेत्रसिद्धिमभीप्सुभिः ॥ तस्यांचतुर्थ्यात्त्वत्प्रीत्यै दुंदेसर्वोपसर्गहृत् ॥ ४८ ॥
तांयात्रांनात्रयः कुर्यान्नैवेद्यंतिललडुकैः ॥ उपसर्गसहस्रैस्तुसहंतव्योममाज्ञया ॥ ४९ ॥ होमंतिलाज्यद्रव्येणयः करिष्यतिभक्तितः ॥ तस्यांचतुर्थ्यामं
त्रज्ञस्तस्यमंत्रः प्रसेत्स्यति ॥ ५० ॥ वैदिकोऽवैदिकोवापियोमंत्रस्तेगजानन ॥ जप्तस्त्वत्संनिधौ दुंदेसिद्धिंदास्यतिवांछिताम् ॥ ५१ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥
इमांस्तुतिममकृतियः पठिष्यतिसन्मतिः ॥ नजातुतंतुविघ्नौघाः पीडयिष्यंतितिनिश्चितम् ॥ ५२ ॥ ढौंढींस्तुतिमिमांषुण्यांयः पठेद्दुंदिसंनिधौ ॥ सान्निध्यं
तस्यसततंभजेयुः सर्वसिद्धयः ॥ ५३ ॥ इमांस्तुतिनरोजध्वापरंनियतमानसः ॥ मानसैरपिपापैस्तैर्नाभिभूयेतकर्हिचित् ॥ ५४ ॥ पुत्रान्कलत्रंक्षेत्राणिवरा
श्वान्वरमंदिरम् ॥ प्राप्नुयाच्चधनंधान्यं दुंदिस्तोत्रंजपन्नरः ॥ ५५ ॥ सर्वसंपत्करं नामस्तोत्रमेतन्मयेरितम् ॥ प्रजप्तव्यंप्रयत्नेनमुक्तिकामेनसर्वदा ॥ ५६ ॥
जप्त्वास्तोत्रमिदंपुण्यंकापिकार्येगमिष्यतः ॥ पुंसः पुरःसमेष्यंतिनियतंसर्वसिद्धयः ॥ ५७ ॥ अन्यच्चकथयाम्यत्रशृण्वंत्वेतेदिवौकसः ॥ दुंदिनाक्षेत्ररक्षार्थं
यत्रयत्रस्थितिः कृता ॥ ५८ ॥ काश्यांगंगासिंभेदेनामतोर्कविनायकः ॥ दृष्टोर्कवासरेपुंभिः सर्वतापप्रशांतये ॥ ५९ ॥ दुर्गोनामगणाध्यक्षः सर्वदुर्ग
तिनाशनः ॥ क्षेत्रस्यदक्षिणेभागेपूजनीयः प्रयत्नतः ॥ ६० ॥ भीमचंडीसमीपेतुभीमचंडविनायकः ॥ क्षेत्रनैर्ऋतदेशस्थोदृष्टोहंतिमहाभयम् ॥ ६१ ॥
क्षेत्रस्यपश्चिमेभागेसदेहलिंविनायकः ॥ सर्वान्निवारयेद्विघ्नान्भक्तानांनात्रसंशयः ॥ ६२ ॥ क्षेत्रवायव्यदिग्भागेउहंडारुयोगजाननः ॥ उहंडानपिविघ्नौ
घान्भक्तानांदंडयेत्सदा ॥ ६३ ॥ काश्याः सदोत्तराशायां पाशपाणिर्विनायकः ॥ विनायकान्पाशयतिभक्त्याकाशींनिवासिनाम् ॥ ६४ ॥ गंगावरणयोः
संगेरम्यः खर्वविनायकः ॥ अखर्वानपिविघ्नौघान्भक्तानांखर्वयेत्सताम् ॥ ६५ ॥

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अर्कदुर्गभीमचण्डदेहल्युहण्डपाशपाणिखर्वसिद्धयोवाह्यावरणेगणपाः स्थिताः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ उहण्डान्वहून् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

सिद्धोनादिः ॥ यमतीर्थस्य गंगास्थस्य ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ लंबोदरकूटदन्तशालकटंकटकूशमांडमुण्डविकटद्विजराजपुत्रप्रणवादितीयावरणस्थाः ॥ ६८ ॥ उत्तरेर्काविनायकादि
 तिमध्यवत्यावरणामिमांशम् ॥ वस्तुतोलंबोदरोवायव्यादिगभागवास्ति ॥ ६९ ॥ ७० ॥ क्षेत्ररक्षतीतिक्षेत्रक्षोविशेषणमेतत् ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ मुंडनामनिर्वक्तुमाह ॥ पाताल
 इति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ वक्तुण्डैकदन्तत्रिमुखपंचास्यहेरंबविघ्नराजवरदमोदकप्रियास्तृतीयावरणगाः ॥ ७९ ॥ उदग्गवायाउत्तरवाहिन्यारोधासितीरेयोलंबोदरस्तस्मा
 प्राच्यांतुक्षेत्रक्षार्थसिद्धः सिद्धिविनायकः ॥ पश्चिमेयमतीर्थस्यसाधकक्षिप्रसिद्धिदः ॥ ६६ ॥ बाह्यावरणगाश्चैतेकाश्यामष्टौविनायकाः ॥ उच्चाटयं
 त्यभक्ताश्चभक्तानांसर्वसिद्धिदाः ॥ ६७ ॥ द्वितीयावरणेचैवयेरक्षंतिविनायकाः ॥ अविमुक्तमिदंक्षेत्रंतानहंकथयाम्यतः ॥ ६८ ॥ स्वर्धुन्याःपश्चिमे
 कूलेउत्तरेर्काविनायकात् ॥ लंबोदरोगणाध्यक्षःशालयेद्विघ्नकर्दमम् ॥ ६९ ॥ तत्पश्चिमेकूटदंतउदग्दुर्गविनायकात् ॥ दुर्गोपसर्गसंहर्तारक्षेत्रक्षेत्रमिदंसदा ॥
 ॥ ७० ॥ भीमचंडगणाध्यक्षात्किंचिदीशानदिग्गतः ॥ क्षेत्ररक्षोगणाध्यक्षःपूज्यःशालकटंकटः ॥ ७१ ॥ प्राच्यांदेहलिविघ्नेशात्कूशमांडाख्योविनाय
 कः ॥ पूजनीयःसदाभक्तैर्महोत्पातप्रशांतये ॥ ७२ ॥ उदंडाख्याद्गणपतेराशुशुक्षणिदिविस्थितः ॥ महाप्रसिद्धःसंपूज्योभक्तैर्मुंडविनायकः ॥ ७३ ॥
 पातालेतस्यदेहोस्तिमुंडकाश्यांव्यवस्थितम् ॥ अतःसंगीयतेकाश्यांदेवोमुंडविनायकः ॥ ७४ ॥ पाशपाणेर्गणेशानादक्षिणेविकटद्विजम् ॥ पूजायि
 त्वागणपतिंगाणपत्यपदंलभेत् ॥ ७५ ॥ खर्वाख्यात्रैर्ऋतेभागेराजपुत्रोविनायकः ॥ भ्रष्टराज्यंचराजानंराजानंकुरुतेऽर्चितः ॥ ७६ ॥ गंगायाःपश्चिमे
 कूलेप्रणवाख्योगणाधिपः ॥ अवाच्यांराजपुत्राच्चप्रणतःप्रणयेद्विवम् ॥ ७७ ॥ द्वितीयावरणेकाश्यामष्टावेतेविनायकाः ॥ उत्सादयेयुर्विघ्नौचान्काशी
 स्थितिनिवासिनाम् ॥ ७८ ॥ क्षेत्रेतृतीयावरणेक्षेत्रक्षाकृतःसदा ॥ येविघ्नराजाःसंतीहतेवक्तव्यामयाधुना ॥ ७९ ॥ उदग्गवायाःस्वर्धुन्यारम्येरोधसि
 विघ्नराट् ॥ लंबोदरादुदीच्यांतुवक्तुंडोवसंचहत् ॥ ८० ॥ कूटदंताद्गणपतेरुदीच्यामेकदंतकः ॥ सदोपसर्गसंसर्गात्पायादानंदकाननम् ॥ ८१ ॥
 काशीभयहरोनित्यमैश्यांशालकटंकटात् ॥ त्रिमुखोनामविघ्नेशःकपिसिंहद्विपाननः ॥ ८२ ॥ कूशमांडात्पूर्वदिग्भागेपंचास्योनामविघ्नराट् ॥ पंचास्यस्यं
 दनवरःपातिवाराणसीपुरीम् ॥ ८३ ॥ हेरंबाख्यःसदाग्रेय्यांपूज्योमुंडविनायकात् ॥ अंबावत्पूरयेत्कामान्सर्वेषांकाशिवासिनाम् ॥ ८४ ॥ अवाच्या
 मर्चयेद्धीमान्सिद्धयेविकटदंततः ॥ विघ्नराजंगणपतिंसर्वविघ्नविनाशनम् ॥ ८५ ॥ विनायकाद्राजपुत्रात्किंचिद्रक्षोदिशिस्थितः ॥ वरदाख्यो
 गणाध्यक्षःपूज्योभक्तवरप्रदः ॥ ८६ ॥

दुदीच्यामुत्तरस्यामितिपूर्ववद्वाख्येयम् ॥ दिशीतिशेषः ॥ एवमुत्तरत्रापि ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ऐश्यामैशान्याम् ॥ कपिसिंहद्विपाइवतेषामाननानांविनायस्यसकपिसिंहद्विपाननः ॥ ८२ ॥
 पंचास्यानियस्यसःपंचास्यःसएवस्यंदनवरः ॥ पंचास्ययुक्तंवास्यंदनवरस्यसपंचास्यस्यंदनवरः ॥ ८३ ॥ मुंडविनायकादाग्रेय्याम् ॥ ८४ ॥ विघ्नराजमितिविशेष्यम् ॥ ८५ ॥ रक्षोदिशिर्नैर्ऋ

त्यांदिशि ॥ ८६ ॥ याम्यामित्युत्तरवहामिप्रायेण ॥ वस्तुतस्तुप्रणवात्प्रतीच्यांमोदकप्रियः ॥ ८७ ॥ अभयर्दसिहतुंडकूणिताक्षक्षिप्रप्रसादनाः ॥ चिंतामणिदंतहस्तपिचिंडिलोदंडाश्चतुर्था
वरणगाः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ सिंहतुंडःश्रेष्ठमुखः ॥ उपसर्गगजभयानकास्यइत्यर्थः ॥ सिंहशार्दूलनागाद्याःपुंसिश्रेष्ठस्यवाचकाइतिवचनात् ॥ ९० ॥ कूणितेसंकुचितेअक्षिणीयस्य ॥ ९१ ॥

याम्यांप्रणवविघ्नेशोद्गणेशोमोदकप्रियः ॥ पूज्यःपिशंगिलातीर्थेदेवनद्यास्तदेशुभे ॥ ८७ ॥ चतुर्थावरणेकाश्यांभक्तविघ्नविनाशकाः ॥ द्रष्टव्याहृष्टचेतो
भिःस्पष्टमष्टौविनायकाः ॥ ८८ ॥ वक्रतुंडादुदग्दिक्स्थःस्वःसिंधोरोधसिस्थितः ॥ विनायकोस्त्यभयदःसर्वेषांभयनाशनः ॥ ८९ ॥ कौबेर्यामेकद
शान्तिसिहतुंडोविनायकः ॥ उपसर्गगजान्हंतिवाराणसिनिवासिनाम् ॥ ९० ॥ कूणिताक्षोगणाध्यक्षस्त्रितुंडादीशदिविस्थितः ॥ महाश्मशानंसततंपाया
दुष्टकुद्वष्टितः ॥ ९१ ॥ प्राच्यांपंचास्यतःपायात्पुरीक्षिप्रप्रसादनः ॥ क्षिप्रप्रसादनार्चातः क्षिप्रसिध्यंतिसिद्धयः ॥ ९२ ॥ हेरंबाद्रहिदिग्भागेचिंतामणिं
विनायकः ॥ भक्तचिंतामणिःसाक्षाच्चितितार्थसमर्पकः ॥ ९३ ॥ विघ्नराजादवाच्यांतुदंतहस्तोगणेश्वरः ॥ लिखेद्विघ्नसहस्राणिनृणांवाराणसीद्रुहाम् ॥
॥ ९४ ॥ वरदाद्यातुधान्यांचयातुधानगणावृतः ॥ देवःपिचिंडिलोनामपुरीक्षेदहर्निशम् ॥ ९५ ॥ दृष्टःपिलिपिलातीर्थेदक्षिणेमोदकप्रियात् ॥ उदंडमुं
डोहेरंबोभक्तेभ्यःकिंनयच्छति ॥ ९६ ॥ प्राकारेपंचमेकाश्यांद्विचतुष्कविनायकाः ॥ कुर्वतिरक्षाक्षेत्रस्ययेतानत्रब्रवीम्यहम् ॥ ९७ ॥ तीरेस्वर्गतंरंगि
ण्याउत्तरेचाभयप्रदात् ॥ स्थूलदंतोगणेशानःस्थूलाःसिद्धीर्दिशेत्सताम् ॥ ९८ ॥ सिंहतुंडादुदग्भागेकलिप्रियविनायकः ॥ कलहंकारयेन्नित्यमन्योन्यं
तैर्थिकद्रुहाम् ॥ ९९ ॥ कूणिताक्षान्तथैशान्यांचतुर्दंतोविनायकः ॥ तस्यदर्शनमात्रेणविघ्नसंघःक्षयेत्स्वयम् ॥ १०० ॥ क्षिप्रप्रसादनादैर्द्र्यांद्वितुंडोगण
नायकः ॥ अग्रतःपृष्ठतश्चापिबिभर्तिसदृशींश्रियम् ॥ १ ॥ तस्यसंदर्शनात्पुंसांभवेच्छ्रीःसर्वतोमुखी ॥ ज्येष्ठोनामगणाध्यक्षोज्येष्ठोमेपुत्रसंपदि ॥ २ ॥
ज्येष्ठशुक्रचतुर्दश्यांसंपूज्योज्येष्ठताप्तये ॥ स्थितोवह्निदिशोभागेचिंतामणिविनायकात् ॥ ३ ॥ दंतहस्ताद्यमाशायांपूज्योगजविनायकः ॥ तस्यसंपूजना
द्भक्त्यागजांताश्रीरवाप्यते ॥ ४ ॥ पिचिण्डिलाद्रूपतेर्याम्यांकालविनायकः ॥ भयंनकालकलितंतस्यसंसेवनानृणाम् ॥ ५ ॥ उदंडमुंडाद्रूपपात्की
नाशदिशिसंस्थितम् ॥ नागेशंगणपदंघृष्टानागलोकेमहीयते ॥ ६ ॥

॥ ९२ ॥ ९३ ॥ दंतहस्तोहस्तगृहीतदंतइत्यर्थः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ प्रावारेआवरणे ॥ स्थूलदंतकलिप्रियकौतौचतुर्दशनद्वितुंडौ ॥ ज्येष्ठगजकालनागेशःपंचमावरणगणेशः ॥ ९७ ॥
॥ ९८ ॥ तैर्थिकद्रुहांतीर्थसेविप्राणिर्हिसकानाम् ॥ ९९ ॥ क्षयेन्नाशंगच्छेत् ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ उदंडोमहान्मुंडोयस्यसतथातस्मात् ॥ उदंडमुंडादितिकचित्पाठःसंचित्यः ॥

पूर्वत्र तथा पाठकल्पनप्रमाणाभावात् ॥ प्राच्यादीनां दिशां प्रतियोगित्वेन स्थूलदंतादयो यथासंख्येन बोद्धव्याः ॥ ६ ॥ ७ ॥ मणिकर्णाशाविनायकसृष्टिविनायकयक्षविघ्नेशाः ॥ गजकर्णचित्रघंटस्थूलजंघमित्राः षष्ठावृत्तिगाः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ शमयेच्छमिनामघमिति ॥ शमिनां शांतानाम् अघमित्तिरोगाद्युपलक्षणं शमयेच्छमयति ॥ शमयेदघमस्तिथिति मिति पाठे अघमस्तिथिति मघमतां स्थानम् ॥ ११ ॥ यमतीर्थादुदीच्यांचित्याद्यर्धपद्यं त्वनाकरम् ॥ अष्टाधिकापत्तेः ॥ षट्पंचाशद्गजमुखानेतान्यः संस्मरिष्यतीत्युपसंहारविरोधाच्च ॥ यदि बहुपुस्तकानुरोधेनायं पाठः कक्षीकार्यस्तदा षडधिकापञ्चाशदेषु तान्सप्तपञ्चाशद्गजाननानित्यर्थः ॥ दशधर्मायकायैदोर्द्विषट्त्रिणवदत्तवानित्यत्र द्विगुणाः षड्यामुत्र योदशेति वदति ॥ यद्वा एकस्यसिंहतुण्डत्वादन्येषां गजमुखत्वात् षट्पञ्चाशद्गजमुखानित्यु

अथ षष्ठावरणगाः प्रोच्यन्ते विघ्ननायकाः ॥ तेषां नाम श्रवादेव पुंसां सिद्धिः प्रजायते ॥ ७ ॥ मणिकर्णो गणपतिः प्राच्यां विघ्नविघातकृत् ॥ आशाविनायको वह्न्यां भक्ताशां पूरयन् स्थितः ॥ ८ ॥ याम्यां सृष्टिगणेशश्च सृष्टिसंहारसूचकः ॥ नैर्ऋत्यां यक्षविघ्नेशः सर्वविघ्नहरः परः ॥ ९ ॥ प्रतीच्यां गजकर्णश्च सर्वेषां क्षेमकारकः ॥ चित्रघंटो गणपतिर्वायव्यां पालयेत्पुरीम् ॥ ११० ॥ स्थूलजंघउदीच्यां च शमयेच्छमिनामघम् ॥ ऐश्यामैशीं पुरीं पायात् समंगलविनायकः ॥ ११ ॥ यमतीर्थादुदीच्यां च पूज्यो मित्रविनायकः ॥ सप्तमावरणे च तांश्चक्ष्ये विनायकान् ॥ १२ ॥ मोदाद्याः पंचविघ्नेशाः षष्ठो ज्ञानविनायकः ॥ सप्तमो द्वारविघ्नेशो महाद्वारपुरश्चरः ॥ १३ ॥ अष्टमः सर्वकष्टौघानविमुक्तविनायकः ॥ अविमुक्ते मम क्षेत्रे हरेत् प्रणतचेतसाम् ॥ १४ ॥ षट्पंचाशद्गजमुखानेतान्यः संस्मरिष्यति ॥ दूरदेशांतरस्थोऽपि समृतो ज्ञानमाप्नुयात् ॥ १५ ॥ दुर्दिस्तुतिं महापुण्यां षट्पंचाशद्गजाननाम् ॥ यः पठिष्यति पुण्यात्मा तस्य सिद्धिः पदे पदे ॥ १६ ॥ इमे गणेश्वराः सर्वे स्मर्तव्या यत्र कुत्रचित् ॥ महाविपत्समुद्रांतः पतंतं पांतिमानवम् ॥ १७ ॥ इति स्तुतिं महापुण्यां श्रुत्वा चैतान् विनायकान् ॥ जातु विघ्नैर्न बाध्येत पापेभ्योऽपि प्रहीयते ॥ १८ ॥ इत्युक्त्वा देवदेवोऽपि महोत्सवितमानसः ॥ कृताभिषेको ब्रह्माद्यैस्तेभ्यो दत्त्वाभिवांछितम् ॥ १९ ॥ संप्रसादयथायोगं सर्वानुचितचंचुरः ॥ अविशद्वाजसदनं विश्वकर्मविनिर्मितम् ॥ १२० ॥ स्कंद उवाच ॥ एवं स्तुतो भगवता देवदेवेन विघ्नजित् ॥ इत्थंच बहुधात्मानं सचकार विनायकः ॥ २१ ॥

क्तम् ॥ ननु तस्य स्मरणप्रभावाभिप्रायेणेति ॥ यद्वा समकक्षत्वाच्च नमस्य मित्रविनायकस्य प्रसंगादुक्तिरत्र ॥ ऐश्यामित्यत्र इमामिति पाठे स्थूलजंघ इत्याद्येकः श्लोको वाक्यम् ॥ तथाचायमर्थः ॥ सप्तसिद्धो मंगलविनायकः इमामैशीं पुरीं पायादित्यन्वयः ॥ कथं भूतः ॥ स्थूलजंघेयस्य सः ॥ यद्वा मंगलो मंगलरूप इति मित्रविनायकविशेषणम् ॥ तेनापियमंतीर्थात् पूर्वदिक्स्थितादुदीच्यामैशान्यामिति सर्वमनवद्यम् ॥ १२ ॥ मोदाद्याः पंचविघ्नेशास्तथा ज्ञानविनायकः ॥ तद्द्वारा विमुक्ताख्यौ सप्तमावृत्तिगास्त्वमी ॥ १३ ॥ सचाविमुक्त इति सर्वोपलक्षणार्थः ॥ सर्वकष्टौघानहरेद्वरति ॥ कष्टमुक्तविनायक इति क्वचित्पाठः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ महद्वारमुत्सवितमुत्सवयुक्तं चेतो यस्य समहोत्सवितमानसः ॥ १९ ॥ उचितचंचुरः यथायोग्यव्यवहारेक्षः ॥ १२० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ अध्यायेचाष्टपञ्चाशो विष्णोर्गमनमुच्यते ॥ मन्द
रादविमुक्ते च दिवोदासस्य निर्वृतिः ॥ १ ॥ कृतकृत्यमिवात्मानं ततो मत्वा स विप्रजित् ॥ विधाय बहुधात्मानं काश्यां स्थितिं मवाप चेत् युक्तं तत्र पृच्छति ॥ किंच कारेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

एतानि तस्य नामानि दुंदिराजस्य कुंभज ॥ जपित्वा यानि मनुजोलप्स्यते निजवांछितम् ॥ २२ ॥ अन्येऽपि तत्र वैभेदास्तस्य दुंदेर्गणेशितुः ॥ भक्तैः सम
र्चिता भक्त्या ह्यसंख्याताः सहस्रशः ॥ २३ ॥ भगीरथगणाध्यक्षो हरिश्चंद्रविनायकः ॥ कपर्दाख्योगणपतिस्तथा बिंदुविनायकः ॥ २४ ॥ इत्याद्यास्तत्र
विघ्नेशः प्रतिभक्तप्रतिष्ठिताः ॥ तेषामप्यर्चनात्पुंसां जायंते सर्वसंपदः ॥ २५ ॥ श्रुत्वा ध्यायमिमं पुण्यं नरः श्रद्धासमन्वितः ॥ सर्वविघ्नान्समुत्सृज्य लभते
वांछितं पदम् ॥ १२६ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे उत्तरार्द्धे दुंदिविनायकप्रादुर्भावो नाम सप्तपञ्चाशत्तमो
ऽध्यायः ॥ ५७ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ किंच कार हरः स्कंदं मंदराद्विगतस्तदा ॥ विलंबमालंबयति तस्मिन्नापि गजानने ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥
शृण्वगस्त्य कथां पुण्यां कथ्यमानां मया धुना ॥ वाराणस्येकविषयामशेषाघौघनाशिनीम् ॥ २ ॥ करिंद्रवदने तत्र क्षेत्रवर्गेऽविमुक्तके ॥ विलंबभाजि त्र्यक्षेण प्रै
क्षिषि प्रमधोक्षजः ॥ ३ ॥ प्रोक्तो बहुशश्चेति बहुमानपुरःसरम् ॥ तथा त्वमपि माकार्षीर्यथा प्राक्प्रस्थितैः कृतम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥
उद्यमः प्राणिभिः कार्यो यथा बुद्धिबलाबलम् ॥ परं फलं तिकर्माणि त्वदधीनानि शंकर ॥ ५ ॥ अचेतनानि कर्माणि स्वतंत्राः प्राणिनोऽपि ॥ त्वंच तत्कर्मणां
साक्षी त्वंच प्राणिप्रवर्तकः ॥ ६ ॥ किंतु त्वत्पादभक्तानां तादृशी जायते मतिः ॥ यया त्वमेव कथयेः साध्वनेन त्वनुष्ठितम् ॥ ७ ॥ यत्किंचिदिह वैकर्मस्तो
कं वाऽस्तोकमेव वा ॥ तत्सिद्धयत्येव गिरिश त्वत्पादस्मृत्यनुष्ठितम् ॥ ८ ॥ सुसिद्धमपि वै कार्यं सुबुद्ध्याऽपि स्वनुष्ठितम् ॥ अत्त्वत्पदस्मृति कृतं विनश्यत्ये
व तत्क्षणात् ॥ ९ ॥ शंभुना प्रेषितेनाद्यमुद्यमः क्रियते मया ॥ त्वद्भक्तिसंपत्तिमतां संपन्नप्राय एव नः ॥ १० ॥ अतीव यदसाध्यं स्यात्स्वबुद्धिबलपौरुषैः ॥
तत्कार्यं हि सुसिद्धं स्यात्त्वदनुष्ठानतः शिव ॥ ११ ॥ यांति प्रदक्षिणीकृत्य ये भवंतं भवं विभो ॥ भवंति तेषां कार्याणि पुरोभूतानि तेभयात् ॥ १२ ॥ जातं वि
द्धि महादेव कार्यमेतत्सुनिश्चितम् ॥ काशीप्रावेशिकश्चित्य शुभलग्नोदयः परम् ॥ १३ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ नोस्माकमुद्यमः संपन्नप्रायः सिद्धप्राय इति योगिन्याद्यानंतर्भाव्याह ॥ हीति पाठे निश्चितमित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ प्रावेशिकः प्रवेशयोग्यः काल इति शेषः ॥

शुभलग्नोदयोवाविशेष्यते ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ दत्तपादोदपानीयदेवादिभ्योयेनतम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ पादोदकस्यतीर्थस्याद्भिःशंखेनस्नापितस्ये
त्यन्वयः ॥ २४ ॥ २५ ॥ सभियामित्यत्रसन्निभामितिकचित्पाठः ॥ २६ ॥ कृतानित्यक्रियाःसंध्यादिरूपायेनसतथा ॥ काश्यपिर्गरुडः ॥ उपसंहृत्यतांमूर्तिमितिश्लोकद्वयंवाक्यम् ॥ २७ ॥

अथवाकाशिसंप्राप्तौनचित्यंहिशुभाशुभम् ॥ तदैवहिशुभःकालोयदैवाप्येतकाशिका ॥ १४ ॥ शंभुंप्रदक्षिणीकृत्यप्रणम्यचपुनःपुनः ॥ प्रतस्थेऽ
थसलक्ष्मीकोमंदराद्वरुडध्वजः ॥ १५ ॥ दृशोरतिथितानीत्वाविष्णुर्वाराणसीततः ॥ पुंडरीकाक्षइत्याख्यांसफलीकृतवान्मुदा ॥ १६ ॥ गंगावरणयो
र्विष्णुःसंभेदेस्वच्छमानसः ॥ प्रक्षाल्यपाणिचरणंसचैलःस्नातवानथ ॥ १७ ॥ तदाप्रभृतितत्तीर्थपादोदकमितीरितम् ॥ पादौयदादौशुभदौक्षालितौपीतवा
ससा ॥ १८ ॥ तत्रपादोदकेतीर्थेयैस्नास्यंतीहमानवाः ॥ तेषांविनश्यतिक्षिप्रंपापंसप्तभवारजितम् ॥ १९ ॥ तत्रश्राद्धंनरःकृत्वादत्त्वाचैवतिलोदकम् ॥
सप्तसप्ततथासप्तस्ववंश्यांस्तारयिष्यति ॥ २० ॥ गयायांयादृशीतृप्तिर्लभ्यतेप्रपितामहैः ॥ तीर्थेपादोदकेकाश्यांतादृशीलभ्यतेध्रुवम् ॥ २१ ॥ कृतपादो
दकस्नानंपीतपादोदकोदकम् ॥ दत्तपादोदपानीयंनरंनिरयःस्पृशेत् ॥ २२ ॥ विष्णुपादोदकेतीर्थेप्राश्यपादोदकंसकृत् ॥ जातुचिज्जननीस्तन्यंनपिवे
दितिनिश्चितम् ॥ २३ ॥ सचक्रशालग्रामस्यशंखेनस्नापितस्यच ॥ अद्भिःपादोदकस्यांबुपिबन्नमृततां व्रजेत् ॥ २४ ॥ विष्णुपादोदकेतीर्थेविष्णुपादो
दकंपिबेत् ॥ यदितत्सुधयाकिंनुबहुकालीनयातया ॥ २५ ॥ काश्यांपादोदकेतीर्थेयैःकृतानोदकक्रियाः ॥ जन्मैवविफलंतेषांजलबुद्बुदसश्रियाम् ॥ २६ ॥
कृतानित्यक्रियोविष्णुःसलक्ष्मीकःसकाश्यपिः ॥ उपसंहृत्यतांमूर्तिंत्रैलोक्यव्यापिनींतथा ॥ २७ ॥ विधायदार्पदीमूर्तिंस्वहस्तेनादिकेशवः ॥ स्वयंसं
पूजयामाससर्वसिद्धिसमृद्धिदाम् ॥ २८ ॥ आदिकेशवनाम्रीतांश्रीमूर्तिंपारमेश्वरीम् ॥ संपूज्यमर्त्योवैकुण्ठमन्यतेस्वगृहांगणम् ॥ २९ ॥ श्वेतद्वीपइ
तिख्यातंतत्स्थानंकाशिमीमनि ॥ श्वेतद्वीपेवसंत्येवनरास्तन्मूर्तिसेवकाः ॥ ३० ॥ क्षीराब्धिसंज्ञंतत्रान्यत्तीर्थकेशवतोग्रतः ॥ कृतोदकक्रियस्तत्रवसे
त्क्षीराब्धिरोधसि ॥ ३१ ॥ तत्रश्राद्धंनरःकृत्वागां दत्त्वाचपयस्विनीम् ॥ यथोक्तसर्वाभरणांक्षीरोदेवासयेत्पितृन् ॥ ३२ ॥ एकोत्तरशतंवंश्यान्नयेत्पायसं
कर्ममम् ॥ क्षीरोदरोधःपुण्यात्माभक्त्यातत्रैकधेनुदः ॥ ३३ ॥ बह्वीश्वनैचिकीर्दत्त्वाश्रद्धयात्रसदक्षिणाः ॥ शय्योत्तरांश्चप्रत्येकंपितृंस्तत्रमुवासयेत् ॥ ३४ ॥
क्षीरोदादक्षिणेतत्रशंखतीर्थमनुत्तमम् ॥ तत्रापिसंतर्प्यपितृन्विष्णुलोकेमहीयते ॥ ३५ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ यथोक्तस्वर्णशृंगैरौप्यरुवाद्याभरणंयस्याःसातथाताम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ नैचिकीरुत्तमाधेनूः ॥ शय्याभोगसाधनमुत्तरमुदर्कफलंयेषांतान्पितृन् ॥
तत्रक्षीरोदे ॥ यद्वा शय्यायाउत्तरेडपरिसुखमुमान् ॥ शय्योत्तरांश्चेत्यत्रशतोत्तरांश्चेतिकचित्पाठः ॥ ३४ ॥ गृहीतमूर्तिभिःशंखचक्रादिभिरधिष्ठितानितीर्थानिंशंखादितीर्थानि ॥ ३५ ॥

॥३६॥३७॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ नभस्यबहुलाष्टम्यांभाद्रकृष्णाष्टम्याम् ॥ ४३ ॥ ४४॥ प्राप्तवान्केशवादिद्वितीयेनान्वयः ॥ यथाश्रुतयोजनिकायामग्रेनारदकेशवइतिसंक्षिप्तं

तद्याम्यांचक्रतीर्थचपितृणामपिदुर्लभम् ॥ तत्रापिविहितश्राद्धोमुच्यतेपैतृकादृणात् ॥३६॥ तत्सन्निधौगदातीर्थविष्वगाधिनिर्बर्हणम् ॥ तारणंचपितृणां
वैकारणंचैनसांक्षये ॥ ३७ ॥ पद्मतीर्थतदग्रेतुतत्रस्नात्वानरोत्तमः ॥ पितृन्संतर्प्यविधिनापद्मयानैवहीयते ॥ ३८ ॥ तत्रैवचमहालक्ष्म्यास्तीर्थत्रैलोक्य
विश्रुतम् ॥ स्वयंयत्रमहालक्ष्मीःस्नातात्रैलोक्यहर्षदा ॥३९॥ तत्रतीर्थेकृतस्नानोदत्त्वारत्नानिकांचनम् ॥ पट्टांबराणिविप्रेभ्योनलक्ष्म्यापरिहीयते ॥४०॥
यत्रयत्रहिजायेततत्रतत्रसमृद्धिमान् ॥ पितरोपिहिसत्रीकास्तस्यस्युस्तीर्थगौरवात् ॥४१॥ तत्रास्तिहिमहालक्ष्म्यामूर्तिस्त्रैलोक्यवंदिता ॥ तांप्रणम्यनरो
भक्त्यानरोगीजायतेक्वचित् ॥ ४२ ॥ नभस्यबहुलाष्टम्यांकृत्वाजागरणंनिशि ॥ समभ्यर्च्यमहालक्ष्मींव्रतीव्रतफलंलभेत् ॥ ४३ ॥ ताक्ष्यतीर्थंहितत्रा
स्तितार्क्ष्यकेशवसन्निधौ ॥ तत्रस्नात्वानरोभक्त्यासंसाराहिनपश्यति ॥ ४४ ॥ तदग्रेनारदतीर्थमहापातकनाशनम् ॥ ब्रह्मविद्योपदेशंचप्राप्तवान्यत्रनारदः
॥४५॥ तत्रस्नातो नरःसम्यग्ब्रह्मविद्यामवाप्नुयात् ॥ केशवात्तेनतत्रोक्तःकाश्यांनारदकेशवः ॥४६॥ अर्चयित्वानरोभक्त्यादेवंनारदकेशवम् ॥ जनन्याज
ठरंपीठमभ्यास्तेनकदाचन ॥ ४७ ॥ प्रहादतीर्थतस्याग्रेयत्रप्रहादकेशवः ॥ तत्रश्राद्धादिकंकृत्वाविष्णुलोकेमहीयते ॥ ४८ ॥ आंबरीषमहातीर्थ
मघघ्नंतस्यसन्निधौ ॥ तत्रौदकींक्रियांकुर्वन्निष्कालुष्यंलभेन्नरः ॥४९॥ आदित्यकेशवःपूज्यआदिकेशवपूर्वतः ॥ तस्यसंदर्शनादेवमुच्यतेचोच्चपातकैः ॥
॥ ५० ॥ दत्तात्रेयेश्वरंतीर्थतत्रैवादिगदाधरः ॥ पितृन्संतर्प्य तत्रैवज्ञानयोगमवाप्नुयात् ॥५१॥ भृगुकेशवपूर्वेणतीर्थवैभार्गवंपरम् ॥ तत्रस्नातो नरःप्राज्ञो
भवेद्भार्गववत्सुधीः ॥ ५२ ॥ तत्रवामनतीर्थचप्राच्यांवामनकेशवात् ॥ पूजयित्वाचतंविष्णुं वसेद्दामनसन्निधौ ॥ ५३ ॥ नरनारायणंतीर्थनरनाराय
णात्पुरः ॥ तत्रतीर्थेकृतस्नानोनरोनारायणोभवेत् ॥ ५४ ॥ यज्ञवाराहतीर्थचतदग्रेपापनाशनम् ॥ प्रतिमज्जनतस्तत्रराजसूयकतोःफलम् ॥ ५५ ॥
विदारनारसिंहाख्यंतत्रतीर्थमुनिर्मलम् ॥ स्नातोविदारयेत्तत्रपापंजन्मशतार्जितम् ॥ ५६ ॥ गोपिगोविंदतीर्थचगोपिगोविंदपूर्वतः ॥ स्नात्वातत्र
समभ्यर्च्यविष्णुंविष्णुप्रियोभवेत् ॥ ५७ ॥ तीर्थलक्ष्मीनृसिंहाख्यंगोपिगोविंददक्षिणे ॥ नलक्ष्म्यात्यज्यतेक्वापितत्तीर्थपरिमज्जनात् ॥ ५८ ॥
तदग्रेशेषतीर्थचशेषमाधवसन्निधौ ॥ तर्पितानापितृणांचयत्रतृप्तिर्नाशिष्यते ॥ ५९ ॥ शंखमाधवतीर्थचतदवाच्यांसुनिर्मलम् ॥ कृतोदकोनरस्त
त्रभवेत्पापोपिनिर्मलः ॥ ६० ॥

नस्यात् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ मुच्यतेचेतिचकाराद्रोगैश्च ॥ ५० ॥ ५१ ॥ भार्गवमौजनसम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

॥६१॥६२॥प्रसंगतइति ॥ एतानि पूर्वोक्तानि कानिचिन्नतुसाकल्येन ॥ तत्र हेतुर्यद्यस्मात्तत्र काश्यां भूमौ तिलांतरायां तिलमध्यप्रमाणाया मनेकशः सल्लिगानि तीर्थानि संति ॥६३॥ विशेषतः केषांचिन्निर्देश
फलमाह ॥ उद्दिष्टानामिति ॥ ६४ ॥ प्रसंगागतं परिसमाप्य प्रस्तुतमावेदयति ॥ इदानीमिति ॥६५॥ समावेश्य सप्रयगावेश्य प्रवेश्य ॥ व्यापिर्नितुमिति शेषः ॥ ननु क्रियानामव्यापारः कथं साविष्णो
व्यापकस्येत्यत आह ॥ अंशः अंतर्यामीत्यंशः पुरुषस्तस्यांशश्चतुर्भुजस्तेन ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ प्रतितस्थे स्थापिता ॥ ७० ॥ किंचिदिति ॥ किंचिद्गुंयथास्याद्धर्मक्षेत्रंधर्मेशइतिलोक

तदग्रे च हयग्रीवं तीर्थं परमपावनम् ॥ तत्र स्नात्वा हयग्रीवं केशवं परिपूज्य च ॥ ६१ ॥ पिंडं च तत्र निर्वाप्य हयग्रीवस्य सन्निधौ ॥ हायग्रीवीं श्रियं प्राप्य समुच्ये
तस्य पूर्वजः ॥ ६२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ प्रसंगतो मयैतानि तीर्थानि कथितानि ते ॥ भूमौ तिलांतरायां यत्तत्र तीर्थान्यनेकशः ॥ ६३ ॥ उद्दिष्टानां
तु तीर्थानामेतेषां कलशोद्भव ॥ नाममात्रमपिश्रुत्वानिष्पापो जायते नरः ॥ ६४ ॥ इदानीं प्रस्तुतं विप्रशृणु वक्ष्यामि ते प्रतः ॥ वैकुण्ठनाथो यच्च केशं वचक्रगदा
धरः ॥ ६५ ॥ तस्यां मूर्तौ समावेश्य केशव्यामथ केशवः ॥ शंभोः कार्ये कृतमना अंशांशांशेन निर्गतः ॥ ६६ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ अंशांशां
शेन निश्चक्रे कुतो भोश्चक्रपाणिना ॥ कनिर्गतं च हरिणा प्राप्य कार्श्याषडानन ॥ ६७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ सामस्त्येन यदर्थं निर्गतं विष्णुना मुने ॥
ब्रुवेत्तत्कारणमिति क्षणमात्रं निशामय ॥ ६८ ॥ संप्राप्य पुण्यसंभारैः प्राज्ञो वाराणसीं पुरीम् ॥ नत्यजेत्सर्वभावेन महालाभैरपीरितः ॥ ६९ ॥ अतः प्रतिकृ
तिः स्वीया तत्र काश्यां मुरारिणा ॥ प्रतितस्थे कलशजस्तोकांशेन च निर्गतम् ॥ ७० ॥ किंचित्काश्या उदीच्यां च गत्वा देवेन च क्रिणा ॥ स्वस्थित्यैकलिपतं
स्थानं धर्मक्षेत्रमिति रितम् ॥ ७१ ॥ ततस्तु सौगतं रूपं शिश्राय श्रीपतिः स्वयम् ॥ अतीव सुंदरतरं त्रैलोक्यस्यापि मोहनम् ॥ ७२ ॥ श्रीः परिव्राजिका जाता
नितरां सुभगा कृतिः ॥ यामालोक्य जगत्सर्वं चित्रन्यस्तमिवास्थितम् ॥ ७३ ॥ विश्वयोनिं जगद्धार्त्रिं न्यस्तहस्ताग्रपुस्तकाम् ॥ गरुत्मानपितच्छिष्यो
जातो लोकोत्तरा कृतिः ॥ ७४ ॥ अत्यद्भुतमहाप्राज्ञो निःस्पृहः सर्ववस्तुषु ॥ गुरुशुश्रूषणपरो न्यस्तहस्ताग्रपुस्तकः ॥ ७५ ॥ अपृच्छत्परमं धर्मसंसारवि
निमोचकम् ॥ आचार्यवर्यसौम्यास्यं प्रसन्नात्मानमुत्तमम् ॥ ७६ ॥ धर्मार्थशास्त्रकुशलं ज्ञानविज्ञानशालिनम् ॥ सुस्वरंसुपदव्यक्तिसुस्निग्धमृदुभा
षिणम् ॥ ७७ ॥ स्तंभनोच्चाटना कृष्टिवशीकर्मादिको विदम् ॥ व्याख्यानसमया कृष्टपक्षिरोमांचकारिणम् ॥ ७८ ॥

प्रसिद्धम् ॥ ७१ ॥ सुगतो बुद्धस्तत्संबन्धिसौगतम् ॥ शिश्राय श्रितवान् ॥ ७२ ॥ परिव्राजिका बौद्धांगना ॥ विष्णोर्देहानुरूपां वैकरोत्येषा तमस्तनुमिति पराशरोक्तेः ॥ चित्रन्यस्तं चित्रलिखितम् ॥
मोहितम् ॥ तत्क्षणादिहेतिकचित्पाठः ॥ ७३ ॥ लोकोत्तरा कृतिः सर्वोत्कृष्टमूर्तिः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ संसारविनिमोचकमिति तन्मतमवलंब्योक्तम् ॥ प्रसन्नात्मानं सुस्थमनसम् ॥ ७६ ॥
ज्ञानशास्त्रीयं विज्ञानमनुभवस्ताभ्यां शालतइति ज्ञानविज्ञानशालिनम् ॥ ७७ ॥ आकृष्टिराकर्षणम् ॥ व्याख्यानसमये व्याख्यानश्रोतुमायांत्यतो व्याख्यानसमयेनाकृष्टा आहूताः पक्षिणस्ते पांरोमांचो

दयकारिणम् ॥ ७८ ॥ महामोदभराक्रान्तेनघनतरप्रमोदभराक्रमणेनवातस्यचांचल्यहर्तुंशीलंयस्यतम् ॥ ७९ ॥ पुण्यापुण्यजनिकाकीर्तिर्यस्यसपुण्यकीर्तिः ॥ ८० ॥ विनयेनकीर्तिर्यस्य
 तम् ॥ तत्रहेतुगर्भविशेषणमाह ॥ महाविनयभूषणमिति ॥ ८१ ॥ अनुवादपूर्वकंवक्तुंप्रतिजानीते ॥ त्वयेति ॥ सनातनःप्रवाहरूपेणनित्यः ॥ ८२ ॥ स्वभाववादमादायनिरीश्वरेश्वरवादौनिरस्य
 ति ॥ अनादिसिद्धइति ॥ ८३ ॥ देहद्वयोपाधिजगदनुद्यसर्वदेहेष्वात्माभेदप्रतिजानीते ॥ ब्रह्मादीति ॥ ब्रह्मादिस्तम्बपर्यंतहिरण्यगर्भमारभ्यगुल्मावसानंजगदितिशेषः ॥ निबध्यतेऽनेनेतिनिबंध
 नम् ॥ देहद्वयस्थूलसूक्ष्मलक्षणनिबन्धनंयत्तज्जगत् ॥ तथाआत्मैवैकेति ॥ तत्रजगतिआत्मैवैकःस्वतन्त्रस्तदीशितातन्त्रियामकर्इश्वरइत्यर्थः ॥ यद्वा वेदांतिमतदूषयितुमवलम्ब्याह ॥ आत्मैवैकेति ॥
 सजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यइत्यर्थः ॥ तदीशितेत्यत्रतच्छब्दोजगद्विषयः ॥ ८४ ॥ ननुब्रह्मविष्णुहराजगन्त्रियन्तारःसंतितत्राह ॥ ब्रह्मेति ॥ देहिनामस्मदादीनांयथापुण्यकीर्त्यादिराख्योच्य
 पीततद्दीतपीयूषमृगपूगैरुपासितम् ॥ महामोदभराक्रांतवातचांचल्यहारिणम् ॥ ७९ ॥ वृक्षैरपिपतत्पुष्पच्छलैःकृतसमर्चनम् ॥ ततःप्रोवाचपुण्यात्मा
 पुण्यकीर्तिःससौगतः ॥ ८० ॥ शिष्यंविनयकीर्तितंमहाविनयभूषणम् ॥ ८१ ॥ ॥ पुण्यकीर्तिरुवाच ॥ ॥ त्वयाविनयकीर्तियोधर्मःपृष्टःसनातनः ॥
 वक्ष्याम्यहमशेषेणशृणुष्वत्वंमहामते ॥ ८२ ॥ अनादिसिद्धःसंसारःकर्तृकर्मविवर्जितः ॥ स्वयंप्रादुर्भवेदेषस्वयमेवविलीयते ॥ ८३ ॥ ब्रह्मादिस्तंबपर्यं
 तंयावद्देहनिबंधनम् ॥ आत्मैवैकेश्वरस्तत्रनद्वितीयस्तदीशिता ॥ ८४ ॥ यद्ब्रह्मविष्णुरुद्राद्यास्तथाख्यादेहिनामिमाः ॥ आख्यायथास्मदादीनांपुण्यकी
 र्त्यादिरुच्यते ॥ ८५ ॥ देहोयथास्मदादीनांस्वकालेनविलीयते ॥ ब्रह्मादिमशकांतानांस्वकालाल्लीयतेतथा ॥ ८६ ॥ विचार्यमाणेदेहेस्मिन्नकिंचिदधिकंक्व
 चित् ॥ आहारोमैथुनंनिद्राभयंसर्वत्रयत्समम् ॥ ८७ ॥ निजाहारपरीमाणंप्राप्यसर्वोपिदेहभृत् ॥ सदृशीमेवसंतुर्तिप्राप्नुयान्नाधिकेतराम् ॥ ८८ ॥ यथा
 वितृषिताःस्यामपीत्वापेयमुदावयम् ॥ तृषितास्तुतथान्येपिनविशेषोल्पकोधिकः ॥ ८९ ॥ संतुनार्यःसहस्राणिरूपलावण्यभूमयः ॥ परंनिधुवनेकालेह्ये
 कैवेहोपयुज्यते ॥ ९० ॥ अश्वाःपरःशताःसंतुसंतवनेकेप्यनेकपाः ॥ अधिरोहेतथाप्येकोनद्वितीयस्तथात्मनः ॥ ९१ ॥ पर्यंकशायिनांस्वापेसुखंयदुप
 पद्यते ॥ तदेवसौख्यंनिद्रायामिहभूशायिनामपि ॥ ९२ ॥ यथैवमरणाद्भीतिरस्मदादिवपुष्मताम् ॥ ब्रह्मादिकीटकांतानांतथामरणतोभयम् ॥ ९३ ॥
 सर्वेतेनुभूतस्तुल्यायदिबुद्ध्याविचार्यते ॥ इदंनिश्चित्यकेनापिनोर्हिस्यःकोपिकुत्रचित् ॥ ९४ ॥ धर्मोजीवद्यातुल्योनक्वापिजगतीतले ॥ तस्मात्सर्व
 प्रयत्नेनकार्याचीवदयानृभिः ॥ ९५ ॥

तेतथाब्रह्मादीनांचतुर्मुखचतुर्भुजपञ्चवक्त्राद्याउच्यते कल्प्यतइत्यर्थः ॥ वाचारांभणंविकारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यमितिश्रुतेः ॥ कल्पनिकोनियम्यनियंतृभावोनवास्तवः स्वप्नेयथेत्यर्थः ॥ ८५ ॥
 ब्रह्मादिमशकांतानांदेहिनांसाम्यमाह ब्रह्मादिपदविरक्त्यै देहइत्यारभ्यइदंनिश्चित्येत्यतःप्राक्तनेनग्रथेन ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ अधिकेतरामधिक्यामहइतरान्यूनानधिकेतरातामतिरिक्तां
 न्यूनांचेत्यर्थः ॥ ८८ ॥ तत्रस्वानुभवंप्रमाणयति ॥ यथेति ॥ ८९ ॥ साधनभूयस्त्वाभूयस्त्वाभ्यांसुखस्याधिक्यन्यूनांनिराकरोति ॥ संतुनार्यइति ॥ विधुवनेमैथुने ॥ परंतुमैथुनइतिकचित्पाठः ॥
 ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ साम्यमुपसंहरति ॥ सर्वइति ॥ साम्यज्ञानफलमाह ॥ इदमिति ॥ ९४ ॥ एवमात्मभेदंसुखतारतम्यंचप्रत्याख्यायपृष्टमनूदितपरमंधर्ममाह ॥ धर्मइति ॥ ९५ ॥

तद्वद्वेदित्यर्थः ॥ कलितमाह ॥ तस्मादिति ॥ ९६ ॥ जीवदयातुल्यो धर्मो नास्तीत्यत्र वेदातिनां संमतिमाह ॥ अहिंसेति ॥ नहिंस्यात्सर्वाभूतानीति श्रुतेः ॥ यद्वा पूर्वसूरिभिः प्राक्तनैर्बौद्धाचार्यैरित्यर्थः ॥ अहिंसापरमोधर्मइत्युक्तेः ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ तर्हि किं भूताभयप्रदानादन्यो धर्मो नास्त्येव तत्राह ॥ इह च त्वारीति ॥ १०० ॥ तान्येव दर्शयति ॥ भीतेभ्य इति ॥ १ ॥ देहात्मवादमाह अविचित्येति द्वाभ्याम् ॥ मणयश्चर्मत्राश्च ओषधयश्च तेषां यद्बलम् ॥ कथं भूतम् ॥ अविचित्यप्रभावं चित्तुमशक्यः प्रभावो यस्य तत्तथा तत् ॥ नानार्थोपार्जनाय अनेकविधधनसंपादनार्थमभ्यस्यम् ॥ २ ॥ तेनाभ्यासेन बहून्र्थानुपाज्य ॥ परितः समंततः सर्वैः प्रकारैरित्यर्थः ॥ द्वादशायतनानि कर्मेन्द्रियज्ञानेन्द्रियमनोबुद्धिलक्षणानि परिपूज्यानि निरंतरं सर्वदा पूज्यानि ॥ : अन्यैरिन्द्रादिभिः पूजितैः किं न किमपीत्यर्थः ॥ ३ ॥ द्वादशायतनानि स्वयमेव व्याचष्टे ॥ पंचेति ॥ ४ ॥ नन्वेवैवा भजनेन रक्षा तद्गोप्याद्भजने च स्वर्गप्राप्तेः कथं नान्ये पूजनीया इत्याशंक्याह ॥ इहैव स्वर्गेति ॥

एकस्मिन् रक्षिते जीवैर्लोक्यं रक्षितं भवेत् ॥ घातिते घातितं तद्वत्तस्माद्रक्षेत्रं घातयेत् ॥ ९६ ॥ अहिंसापरमोधर्मइहोक्तः पूर्वसूरिभिः ॥ तस्मान्नाहिंसाकर्तव्यानरैर्नरकभीरुभिः ॥ ९७ ॥ नहिंसा सदृशं पापत्रैलोक्ये स चराचरे ॥ हिंसको नरकं गच्छेत्स्वर्गं गच्छेदहिंसकः ॥ ९८ ॥ संतिदानान्यनेकानि किंतैस्तुच्छफलप्रदैः ॥ अभीतिदानसदृशं परमेकमपीह न ॥ ९९ ॥ इह च त्वारिदानानि प्रोक्तानि परमर्षिभिः ॥ विचार्य नानाशास्त्राणि शर्मणेन परत्र च ॥ १०० ॥ भीतेभ्यश्चाभयं देयं व्याधितेभ्यस्तथौषधम् ॥ देया विद्यार्थिनां विद्यादेयमन्नं शुधातुरे ॥ १ ॥ अविचित्यप्रभावं हिमणिमंत्रौषधीबलम् ॥ तदभ्यस्य प्रयत्नेन नानार्थोपार्जनाय वै ॥ २ ॥ अर्थानुपाज्य बहुशो द्वादशायतनानि वै ॥ परितः परिपूज्यानि किमन्यैरिह पूजितैः ॥ ३ ॥ पंचकर्मेन्द्रियाण्येव पंचबुद्धीन्द्रियाणि च ॥ मनोबुद्धिरिह प्रोक्तं द्वादशायतनं शुभम् ॥ ४ ॥ इहैव स्वर्गं नरकौ प्राणिनां नान्यतः क्वचित् ॥ सुखं स्वर्गः समाख्यातो दुःखं नरक एव हि ॥ ५ ॥ सुखे पुभुज्यमानेषु यत्स्याद्देहविसर्जनम् ॥ अयमेव परोमोक्षो न मोक्षोऽन्यः क्वचित्पुनः ॥ ६ ॥ वासनासहितक्लेशसमुच्छेदे सति ध्रुवम् ॥ विज्ञानोपरमोमोक्षो विज्ञेयस्तत्त्वचित्कैः ॥ ७ ॥ प्रामाणिकी श्रुतिरियं प्रोच्यते वेदवादिभिः ॥ नहिंस्यात्सर्वभूतानि नान्याहिंसाप्रवर्तिका ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ ननु स्वर्गं नरकयोः पारलौकिकयोरभावोपमोक्षस्य सद्भावात्तदर्थं श्रवणाद्यनुष्ठानं विधेयमेवेत्याशंक्याह ॥ सुखेऽपि ॥ ६ ॥ प्रामाणिकसंमत्या उक्तं द्रव्यति ॥ वासनासहितक्लेशेति ॥ वासयतिसंसारे प्रवर्तयतीति वासनासंवृतिरविद्येति यावत् तत्सहिताः क्लेशा अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः ॥ तत्रानित्याशुचिदुःखानात्ममुनित्यशुचिसुखात्मख्यातिरविद्या ॥ आत्मानात्मनोस्तप्तायः पिंडवत्संश्लेषइवावभासोऽस्मिता ॥ सुखतत्साधनलोभोरागः ॥ दुःखतत्साधनजिहासाद्वेषः ॥ सर्वस्य आत्माशीर्मानभूवंभूयासमितिसोऽभिनिवेश इति ॥ तेषां समुच्छेदे सति विज्ञानोपरमः विज्ञायत इति विज्ञानं संवृतिरित्यतः कार्यतस्योपरमोमोक्षः ॥ कैवल्यं तत्त्वचित्कैस्तत्त्वविद्विज्ञेयइष्टइति ध्रुवं निश्चितमित्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ द्विविधो हि परः पुरुषार्थः ॥ आनंदावाप्तिः सर्वानर्थोच्छित्तिश्च ॥ तत्रोपभुज्यमानसुखसमये एव देहद्वयस्य नाशेनानायासेनैव तदुभयस्य सिद्धत्वाच्छ्रवणादिकं व्यर्थमिति ॥ ९ ॥ अहिंसापरमोधर्मइत्युक्तं तच्छ्रुतिसंवादेन द्रव्यति ॥ प्रामाणिकीति ॥ ननु हिंसा निवर्तकश्रुतिरिति वादिसा

प्रवर्तिकापिकाचिच्छुतिर्भविष्यतिनेत्याह ॥ नान्येति ॥ श्रुतिरिति शेषः ॥ ८ ॥ नन्वग्रीषोमीयं पशुमालभेत वायव्यं श्वेतमालभेत त्यादिकादृश्यंत इति चेत्तत्राह ॥ अग्रीषोमीयमिति ॥ भ्रामिकाभ्रमजनिका
असतामिति च्छेदः ॥ अग्रीषोमीयमिति वायव्यं श्वेतमालभेत त्यादेरुपलक्षणम् ॥ पश्चालं भनं देवतोद्देशेन पशुहननम् ॥ ९ ॥ श्रुतेरप्रामाण्यं युक्त्या साधयति ॥ वृक्षानिति ॥ वृक्षानश्वत्थादीन्समिदा
हरणार्थं छित्त्वा ॥ चित्रमाश्रयम् ॥ अत्रैवं प्रयोगः ॥ क्रत्वन्तर्वतिवृक्षादिच्छेदनादिनस्वर्गसाधनं वृक्षादिच्छेदनादिवात् क्रतुवाह्यवृक्षादिच्छेदनादिवदिति ॥ नचनिषिद्धत्वमुपाधिस्तस्यानिरूप्यत्वा
दिति भावः ॥ ११० ॥ १११ ॥ समाकृष्टाः आकर्षण्याविद्यया स्वसमीपं प्रापिता इत्यर्थः ॥ विज्ञानकौमुदीति ॥ बौद्धाभिमतमालयादिरूपमाकर्षणवशीकरणादिरूपं च ज्ञानं विज्ञानं तस्य कौमुदीव कौमुदीप्रका
शिकत्तया विज्ञानकौमुद्या ॥ १२ ॥ १३ ॥ सर्वप्रकारेण सुखसाधनीयमिति वक्ष्यंती प्रथमं श्रुत्यवष्टभेन सुखसाधयति ॥ आनंदा मात ॥ पण्डत्वमार्षम् ॥ आनंदं ब्रह्मणोरुपंतच्च मोक्षे प्रतिष्ठितम् ॥ आनंदो

अग्रीषोमीयमितिया भ्रामिकासाऽसतामिह ॥ नसाप्रमाणं ज्ञातृणां पश्चालं भनकारिका ॥ ९ ॥ वृक्षां छित्त्वा पशून् हत्वा कृत्वा रुधिरकर्दमम् ॥ दग्ध्वा वह्नौ
तिलाज्यादिचित्रं स्वर्गोऽभिलष्यते ॥ ११० ॥ इत्येवं धर्मजिज्ञासां पुण्यकीर्तौ प्रकुर्वति ॥ पारंपर्येण तच्छ्रुत्वा पौराणानां प्रचक्रिरे ॥ १११ ॥ परिव्राजिकयाप्ये
वं समाकृष्टाः पुरांगनाः ॥ तया विज्ञानकौमुद्या सर्वविद्याविदग्धया ॥ १२ ॥ ततस्तासां पुरस्तात्सा बौद्धधर्मान्धीवदत् ॥ दृष्टार्थप्रत्ययकरान्देहसौख्यैकसा
धनान् ॥ १३ ॥ ॥ विज्ञानकौमुद्युवाच ॥ ॥ आनंदं ब्रह्मणोरुपंतच्च श्रुत्यैवं यन्निगद्यते ॥ तत्तथैवेह मंतव्यमिथ्यानानात्वकल्पना ॥ १४ ॥ यावत्स्वस्थ
मिदं वर्ष्मयावन्नैन्द्रियविक्रवः ॥ यावज्जराचदूरे स्तितावत्सौख्यं प्रसाधयेत् ॥ १५ ॥ अस्वास्थ्येन्द्रियैकल्येवार्धकेतुकुतः सुखम् ॥ शरीरमपि दातव्यमर्थिभ्यो
तः सुखेप्सुभिः ॥ १६ ॥ याचमानमनोवृत्तिप्रीणनेयस्य नोजनिः ॥ तेन भूर्भारवत्येषा समुद्रागद्गुमैर्नहि ॥ १७ ॥ सत्त्वरो गत्त्वरो देहः संचयाः सपरिक्षयाः ॥
इति विज्ञाय विज्ञाता देहसौख्यं प्रसाधयेत् ॥ १८ ॥ श्वायसकृमीणां च प्राप्ते भोज्यमिदं वपुः ॥ भस्मांतं तच्छरीरं च वेदे सत्यं प्रपद्यते ॥ १९ ॥ मुधा जा
तिविकल्पोऽयं लोकेषु परिकल्प्यते ॥ मानुष्ये सति सामान्ये को धमः को थचोत्तमः ॥ १२० ॥ ब्रह्मादिमृष्टिरेषेति प्रोच्यते वृद्धपूरुषैः ॥ तस्य स्रष्टुः
सुतौ दक्षमरीचीचेति विश्रुतौ ॥ २१ ॥

ब्रह्मेति व्यजानात् ॥ स एष परमानंद इत्यादि श्रुत्या यत्सुखं निगद्यते तत्तथैव मंतव्यं ज्ञातव्यमिति ॥ ननु सुखस्य जन्मनाशदर्शनात्तारतम्यश्रवणात्कथं सुखरूपत्वं ब्रह्मणस्तत्राह ॥ मिथ्यानानात्वेति ॥ औपाधि
कमेव जन्मनाशतारतम्यादिकमित्यर्थः ॥ १४ ॥ तच्च सौख्यमस्मिन्नेव शरीरे संपादनीयमिति बौद्धमतमवलंब्याह ॥ यावत्स्वस्थमिति ॥ १५ ॥ अस्वास्थ्यं चेन्द्रियैकल्यं च तस्मिन् ॥ अथास्येन्द्रियैकल्य
इति क्वचित्पाठः ॥ यतो वाद्वैके सुखं नास्त्यतः सुखार्थिभिः शरीरमपि दातव्यं जरातः पूर्वमित्यर्थः ॥ १६ ॥ अगाः पर्वताः ॥ १७ ॥ १८ ॥ भस्मांतमिति ॥ तथाच श्रुतिः ॥ वायुरनिलममृतमथेदं
भस्मांतं शरीरमित्याद्या ॥ १९ ॥ ननु शरीरदानेऽपि सजातीयेभ्य एव दातव्यं नाधमेभ्यस्तत्राह ॥ मुधोति ॥ मृषात्वमेव दर्शयति ॥ मानुष्यइति ॥ १२० ॥ कारणैक्यादपि गम्यागम्यकल्पनावृथे

त्याह ब्रह्मादिस्थितिरित्यादिना ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ वर्णावर्णभेदोपिनघटतइत्याह मुखेतिसार्धद्वयेन ॥ २४ ॥ २५ ॥ उपसंहरति ॥ अतइति ॥ २६ ॥ शरीराभेदकथनफलमाह ॥ विज्ञानेति ॥ २७ ॥ सफलीचक्रविद्यामित्यनुपज्जते ॥ सफलमितिपाठेइन्द्रियचक्रमितिशेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ व्यधादकरोत् ॥ तिलकेऔषधंतिलकौषधम् ॥ तिलकरूपमौषधंतिलकौषधमितिवा ॥ ३१ ॥ दीक्षिताबौद्धधर्मेप्रवेशंकारिताइत्यर्थः ॥ यंत्राणिताम्रादिपीठेषुनिर्मितानीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ प्रोल्लासप्रकर्षेणववृधे ॥ वृषोर्धर्मस्तदितरोऽधर्मोवृषेतरः ॥ ३३ ॥ अकृष्टपच्यत्वं

मारीचिनाकश्यपेनदक्षकन्याःसुलोचनाः ॥ धर्म्येणकिलमार्गेणपरिणीतास्त्रयोदश ॥ २२ ॥ अपीदानींतनैर्मर्त्यैरल्पबुद्धिपराक्रमैः ॥ अयंगम्यस्त्वगम्यो यंविचारःक्रियतेमुधा ॥ २३ ॥ मुखबाहूरुपजातंचातुर्वर्ण्यमिहोदितम् ॥ कल्पनेयंकृतापूर्वेर्नघटेतविचारतः ॥ २४ ॥ एकस्यांचतनौजाताएकस्माद्य दिवाकचित् ॥ चत्वारस्तनयास्तत्किंभिन्नवर्णत्वमाप्नुयुः ॥ २५ ॥ वर्णावर्णविवेकोयंतस्मान्नप्रतिभासते ॥ अतोभेदोनमतव्योमानुष्येकेनचित्कचित् ॥ २६ ॥ विज्ञानकौमुदीवाणीमित्याकर्ण्यपुरांगनाः ॥ भर्तृशुश्रूषणवतींविजहुर्मतिमुत्तमाम् ॥ २७ ॥ अभ्यस्याकर्षणींविद्यांवशीकृतिमतीमपि ॥ पुरुषाःसफलीचक्रुःपरदारेषुमोहिताः ॥ २८ ॥ अंतःपुरचरानार्थस्तथाराजकुमारकाः ॥ पौराःपुरांगनांश्चापिसर्वेताभ्यांविमोहिताः ॥ २९ ॥ वंध्यानां चापिवंध्यात्वंसापरिव्राजिकाहरत् ॥ तैस्तैश्चकार्मणोपायैरसौभाग्यवतीःस्त्रियः ॥ १३० ॥ सौभाग्यभाग्यसंपन्नाव्यधाद्विज्ञानकौमुदी ॥ कस्यैचिदं जनंदत्तंकस्यैचित्तिलकौषधम् ॥ ३१ ॥ वशीकरणमंत्रैश्चतथाबह्व्योपिदीक्षिताः ॥ मंत्राञ्जपेयुःकाश्चिच्चयंत्राण्यन्यालिखंतिच ॥ ३२ ॥ काश्चिज्जुह्व तिकुंडाग्रैरानानाद्रव्याणिनिश्चलाः ॥ एवंसर्वेषुपौरेषुनिजधर्मेषुसर्वथा ॥ पराङ्मुखेषुजातेषुप्रोल्लासवृषेतरः ॥ ३३ ॥ सिद्धयोक्कृष्टपच्याद्यानष्टाएनः प्रवेशनात् ॥ आसीत्कुंठितसामर्थ्योन्नृपोपिसमनाङ्मनाक् ॥ ३४ ॥ दूरस्थितोपिविघ्नेशोनृपंनिर्विण्णमानसम् ॥ चकारराज्यकरणेदुंठिराजोरिपुं जयम् ॥ ३५ ॥ अजीगणदिवोदासोप्यष्टादशदिनावधिम् ॥ कदागंतासवैविप्रोयोमांसमुपदेक्ष्यति ॥ ३६ ॥ इत्थमष्टादशेप्राप्तेदिवसेदिवसेश्वरे ॥ प्राप्तेमध्यंनभोभागंद्वारंप्राप्तोद्विजोत्तमः ॥ ३७ ॥ सएवपुण्यकीर्त्याख्योधर्मक्षेत्रादधोक्षजः ॥ द्विजवेषंसमालंब्यसमायातोन्नृपांतिकम् ॥ ३८ ॥ द्वित्रैः पवित्रैर्बहुधाजयजीवेतिवादिभिः ॥ समेतःसइतोविप्रोमूर्तिमानिवपावकः ॥ ३९ ॥ विलोक्यतंसमायांतंदूरादुत्कंठितोन्नृपः ॥ मेनेभवेद्भूरुरयंयुक्तोमदु पदेशने ॥ १४० ॥ अभिगम्यचतंराजाप्रणम्यचपुनःपुनः ॥ गृहीतस्वस्तिवचनोनिनायांतःपुरंद्विजम् ॥ ४१ ॥

कर्षणांविनैवसस्यादिसंपन्नत्वम् ॥ आद्यशब्देनपुटकादौमध्वादिसंपत्तिर्गृह्यते ॥ सिद्धयोष्टावणीमाद्याइतिकचित्पाठः ॥ तत्रदीर्घश्छांदसः ॥ मनाङ्मनाकुशनैःशनैः ॥ ३४ ॥ निर्विण्णमानसंविरेक्त चित्तम् ॥ ३५ ॥ अजीगणद्वयमास ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ समायातआगतः ॥ ३८ ॥ इतःआगतः ॥ ३९ ॥ उत्कंठितस्तदर्शनोत्सुकः ॥ १४० ॥ स्वस्तिवचनान्याशीर्वादाः ॥ ४१ ॥

मधुपर्केणविधिनादधिमधुघृतानांसमाहारोमधुपर्कःसएवविधिःप्रकारस्तेनविधिना शास्त्रोक्तप्रकारेणमधुपर्केणचोतवैयधिकरण्यंवा ॥ ४२ ॥ खाद्यवस्तूनिभक्ष्यद्रव्याणि ॥ कृतःकृत्यक्रियाविधिः
कर्तव्यानुष्ठानप्रकारोयस्मैसतथातम् ॥ ४३ ॥ खिन्नःपीडितः ॥ ४४ ॥ पक्षद्रव्येवयातेति ॥ पक्षद्रव्येवमासमात्रमेवेत्यर्थः ॥ पक्षद्रव्येवयातेतिपाठेपक्षद्रव्येआत्मानात्मवस्तुनोर्मध्येऽवयाताप्राप्तामतिरितिशेषः ॥

मधुपर्केणविधिनातंसंपूज्यजनाधिपः ॥ व्यपेताध्वश्रमंस्वस्थंप्रोहृत्सन्मुखपंकजम् ॥ ४२ ॥ निवेद्यखाद्यवस्तूनि कृतकृत्यक्रियाविधिम् ॥ परितृप्तं
सुखासीनंप्रच्छब्राह्मणंनृपः ॥ ४३ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ खिन्नोस्मि विप्रवर्याहंराज्यभारंसमुद्रहन् ॥ खेदोनास्त्येवहिपरंवैराग्यमिवजायते ॥ ४४ ॥
किंकरोमिक्कगच्छामिकथंमेनिर्वृतिर्भवेत् ॥ पक्षद्रव्येवयातेतिममर्चितयतोद्विज ॥ ४५ ॥ असीमंसुखसंतानंभुक्तंराज्यमयाद्विज ॥ परिक्षीणविपक्षंचत्र्यक्षै
श्वर्यमिवस्फुटम् ॥ ४६ ॥ स्वसामर्थ्यादहंजातःपर्जन्याग्न्यनिलात्मकः ॥ प्रजाश्चपालिताःसम्यक्पुत्राइवनिजौरसाः ॥ ४७ ॥ तर्पिताश्चापिभूदेवावसु
भिश्चदिनेदिने ॥ एकमेवापराद्धंचमयाराज्यंप्रशासता ॥ ४८ ॥ देवास्तृणीकृताःसर्वेस्वतपोबलदर्पतः ॥ तच्चप्रजोपकारार्थंनस्वार्थंभवताशपे ॥ ४९ ॥
अधुनागुरोरेधित्वंममभाग्योदयागतः ॥ राज्यंतुप्रकरोम्येवंन्यकृतांतकसाध्वसम् ॥ ५० ॥ अकालकालकलनंममराज्येनकुत्रचित् ॥ जराव्याधिद
रिद्रेभ्योममराज्येपिनोभयम् ॥ ५१ ॥ कोपिधर्मेतरांवृत्तिंनश्रयेन्मयिशासति ॥ धर्मोदयाजनाःसर्वेसर्वेसंतिसुखोदयाः ॥ ५२ ॥ सद्विद्याव्यसनाः
सर्वेसर्वेसन्मार्गचंचुराः ॥ अथवायदिकल्पांतंतिष्ठेदायुस्ततोपिकिम् ॥ ५३ ॥ सर्वेभोग्यास्तथाभांतियथाचर्वितचर्वणम् ॥ किंपिष्टपेषणेनात्रराज्येन
द्विजपुंगव ॥ ५४ ॥ किमप्युपदिशप्राज्ञगर्भवासोपशांतये ॥ अथवात्वांप्रपन्नस्यममर्चितनैरिमैः ॥ ५५ ॥ यदेवकथयस्यद्यत्तत्करिष्याम्यसंशयम् ॥
त्वद्विलोकनमात्रेणसर्वएवमनोरथाः ॥ ५६ ॥ अन्येषामपिजायंतेजातप्रायाममैवतु ॥ जानेदेवविरोधेनकेकेनप्रलयंगताः ॥ ५७ ॥ अवंतोपिप्रजाः
स्वीयानिजधर्ममनुव्रताः ॥ पुरातेत्रिपुराःशूराःशिवभक्तिपराअपि ॥ ५८ ॥ धरामयंरथंकृत्वाधनुःकृत्वाहिमाचलम् ॥ वेदांश्चवाजिनःकृत्वागुणं
कृत्वाचवासुकिम् ॥ ५९ ॥ विरिंचिसारथिकृत्वाकृत्वाविष्णुंचपत्रिणम् ॥ रथचक्रेपुष्पवंतौप्रतोदंप्रणवात्मकम् ॥ ६० ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ एधिभव ॥ न्यक्कृतांतकसाध्वसंतिरस्कृतयमभयम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ एवंस्वसामर्थ्यादिकंदर्शयित्वावैराग्यंप्रकटयति ॥ अथवेति ॥ ५३ ॥
॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ पुरातइति ॥ त्रिपुरास्त्रिपुरस्थादैत्याएकवाणपातेनहरेणभस्मसात्कृतादग्धाइतिपंचमेनान्वयः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ पुष्पवंतौसूर्याचन्द्रौ ॥ द्वितीयांतानांपदानांकृत्वे

तिसम्बन्धः ॥ १६० ॥ कीलान्वशंकुः ॥ वरुथंरथशुक्तिम् ॥ ६१ ॥ चक्षुःश्रवसःसर्पान् ॥ कालाग्निरुद्रोनामप्रलयकारकःसंकर्षणमुखानलः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ सुत्राम्णाइन्द्रेण ॥ ६४ ॥
दधीचिरिति ॥ दधीचिर्दध्यङ्गाथर्वणोऽथर्ववेदविप्रेन्द्रोपिश्रेष्ठब्राह्मणोप्यरिथकृतेऽस्थितिनिमित्तमात्रं कृत्वाहरेः पूर्ववैरमनुस्मृत्यहतः ॥ पूर्ववैरं दर्शयन् विष्णुं विशिनष्टि ॥ जयार्थं युध्यतस्तेनैव दधीचिना
ऽऽजौ त्रामे विजितस्योति ॥ एतदाख्यानं द्वाविंशदध्यायोलिखितम् ॥ ६५ ॥ शिवभक्तस्येति ॥ यद्यपि श्रीकृष्णेन वाणभुजनिर्कृतं तन्तत्कालोपेक्षयापश्चाद्भावितथाप्यतीतश्रीकृष्णावतारोपेक्षयैवमुक्तमिति

ताराग्रहमयान्कीलान्वरुथंगगनात्मकम् ॥ ध्वजदंडसुमेरुचप्रांशुकल्पतरुध्वजम् ॥ ६१ ॥ योवन्नाणिचक्षुःश्रवसश्छन्दांस्यंगानिरक्षकान् ॥ भल्लंकाला
ग्निरुद्राख्यं पुंस्वीकृत्य प्रभंजनम् ॥ ६२ ॥ हरेणैकेषु पातेन लीलया भस्मसात्कृताः ॥ बलिर्यज्ञकृतां श्रेष्ठः कृत्वा कपटखर्वताम् ॥ ६३ ॥ पातालंगमितः
पूर्वहरिणा विक्रमैस्त्रिभिः ॥ वृत्तवानपि वैवृत्रः सुत्राम्णा विनिसूदितः ॥ ६४ ॥ दधीचिरपि विप्रेन्द्रो देवैरस्थिकृते हतः ॥ पूर्ववैरमनुस्मृत्य जयार्थं युध्यतो हरेः ॥
कुशास्त्रैर्विजितस्याजौ तेनैव च दधीचिना ॥ ६५ ॥ शिवभक्तस्य वाणस्य दोः सहस्रपुराहरिः ॥ चिच्छेद संख्ये किं तेनापराद्धं साधुवर्तिना ॥ ६६ ॥ तस्मा
द्विरोधो भद्राय न भवेद्दैवतैः सह ॥ देवेभ्यो मद्भयं नास्ति सत्पथी न स्य वै मनाक् ॥ ६७ ॥ यज्ञैर्देवत्वमापन्ना गीर्वाणा वासवादयः ॥ यज्ञैर्दानैस्तपोभिश्च तेभ्यो
प्याधिक्यमस्ति मे ॥ ६८ ॥ अस्तु न्यूनत्वमाधिक्यं किमनेनाधुना मम ॥ इन्द्रियोपरमः प्राप्तः सुखदस्तव दर्शनात् ॥ ६९ ॥ इदानीं दिशमेतात कर्म निर्मू
लनक्षमम् ॥ उपायं त्वमुपायज्ञयेन निर्वृतिमाप्नुयाम् ॥ १७० ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ गणेशावेशवशंतोराज्ञेति यदुदीरितम् ॥ तदाकर्ण्य हृषीकेशः
प्राह ब्राह्मणवेषभृत् ॥ ७१ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ साधुसाधु महाप्राज्ञ नृप चूडामणेऽनघ ॥ मया यदुपदेष्टव्यं तत्त्वयैव निरूपितम् ॥ ७२ ॥ त्वमा
दावेव निर्वृत्तः परं मे मानदो ह्यसि ॥ क्षालितेन्द्रियपंकश्च सुतपःस्वच्छवारिभिः ॥ ७३ ॥ यदुक्तं भवता भूपतस्सर्वतथ्यमेव हि ॥ तव शक्तिं च जानामि विर
क्तिं च महामते ॥ ७४ ॥ न भवत्सदृशो राजा भुवि भूतो भविष्यति ॥ राज्यं भोक्तुं त्वया ज्ञायि युक्तं यत्तु मुमुक्षसि ॥ ७५ ॥ विरोधेऽपि हि देवानां त्वयानापकृतं क
चित् ॥ धर्मेतरप्रवेशश्च तव राष्ट्रेऽपि नो भवत् ॥ ७६ ॥ प्रवर्तिताभिर्भवता प्रजाभिर्यदनुष्ठितम् ॥ धर्मे धर्मस्वधर्मज्ञतेन तृप्ता दिवौकसः ॥ ७७ ॥ एक एव
हिते दोषो हृदि मे प्रतिभासते ॥ काश्या विश्वेश्वरो दूरं यत्कृतो भवता किल ॥ ७८ ॥

ज्ञेयम् ॥ तथा चोक्तं वासिष्ठेऽमुशुण्डेन ॥ वसुदेवगृहे विष्णोर्भुवोभारनिवृत्तये ॥ अधुना षोडशं जन्म भविष्यति मुनीश्वरोति ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ १७० ॥ आवेशः प्रवेशः ॥
॥ ७१ ॥ ७२ ॥ स्वच्छानि निर्मलानि ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ मुमुक्षसित्युक्तमिच्छसि ॥ ७५ ॥ धर्मेतरोऽधर्मः ॥ ७६ ॥ धर्मे प्रवर्तिताभिरित्यन्वयः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

भूर्जायायेषांतेभूजानयस्तेषांमध्येसत्तमश्चेष्टभूजानिसत्तम ॥ वच्मिकथयामि ॥ ७९ ॥ १८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ त्वदभ्याशात्त्वत्सन्निधानात् ॥ ८७ ॥
 स्मायंस्मायमिति ॥ पुनःपुनरीषद्वास्यंकृत्वेत्यर्थः ॥ ८८ ॥ यद्यस्मादखिलैर्ध्वेयइतिसंबंधः ॥ ८९ ॥ उदर्कउत्तरकालीनफलम् ॥ दवीयोऽल्पंनदवीयोदवीयोमहत्तरम् ॥ अदवीयोनिकटमितिवा ॥
 महांतमपराधंतेजानेभूजानिसत्तम ॥ इमंतत्पापशांत्यैचवचम्युपायंमहत्तरम् ॥ ७९ ॥ संख्यास्तियावतीदेहेदेहिनोरोमसंभवा ॥ तावंतोप्यपराधावैयां
 तिलिंगप्रतिष्ठया ॥ १८० ॥ एकंप्रतिष्ठितंयेनलिंगमत्रेशभक्तिः ॥ तेनात्मनासमंविश्वंजगदेतत्प्रतिष्ठितम् ॥ ८१ ॥ रत्नाकरेरत्नसंख्यासंख्याविद्भिरपी
 प्यते ॥ लिंगप्रतिष्ठापुण्यस्यनतुसंख्येतिलिख्यते ॥ ८२ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकुरुलिंगंप्रतिष्ठितम् ॥ तयालिंगप्रतिष्ठित्याकृतकृत्योभविष्यसि ॥ ८३ ॥
 इत्युक्त्वाब्राह्मणोदध्यौक्षणंनिश्चलमानसः ॥ उवाचचप्रहृष्टास्योराजानंपाणिनास्पृशन् ॥ ८४ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ अन्यच्चकिंचित्पश्यामिभूपा
 लज्ञानचक्षुषा ॥ शृणुष्ववहितोभूत्वातदपिप्राज्ञसत्तम ॥ ८५ ॥ धन्योसि कृतकृत्योसिमान्योसिमहतामपि ॥ जप्यंचतवनामेहप्रातःशुभफलेप्सुना ॥
 ॥ ८६ ॥ दिवोदासत्वदभ्याशादपिधन्यतरावयम् ॥ तेपिधन्यतरामर्त्येयेत्वदाख्यांप्रचक्षते ॥ ८७ ॥ स्मायंस्मायंजगौविप्रोमौलिमांदोलयन्मुहुः ॥ हृद्ये
 वबहुशोहृष्टःसंप्रहृष्टतनूरुहः ॥ ८८ ॥ अहोभाग्योदयश्चास्यअहोनैर्मल्यमस्यवै ॥ यदेनमनिशंध्यायेद्धचेयोविश्वेश्वरोऽखिलैः ॥ ८९ ॥ अहोउदर्क
 एतस्यनकैश्चित्प्रतिपद्यते ॥ अस्माकमपियदूरमदवीयस्तदस्ययत् ॥ १९० ॥ हृद्यालोच्येतिविप्रोथवर्णयित्वाक्षितीश्वरम् ॥ आविश्वकारतत्सर्वयत्स
 माधावलोकयत् ॥ ९१ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ राजंस्तवाद्यफलितोमनोरथमहाद्रुमः ॥ अनेनैवशरीरेणत्वंगंतासिपरंपदम् ॥ ९२ ॥ यथाविश्वे
 श्वरोनित्यंत्वामेवहृदिशीलयेत् ॥ तथास्मदादीनपिनद्विजांस्तत्पादलोचनान् ॥ ९३ ॥ कृतलिंगप्रतिष्ठंत्वांसप्तमेह्यद्यवासरात् ॥ दिव्यंविमानमागत्यने
 तुमेप्यतिशंभवम् ॥ ९४ ॥ राजंस्त्वंवेत्सिकस्यायंविपाकःसुकृतस्यते ॥ वाराणस्याःपुरःसम्यक्सेवनादित्यवैम्यहम् ॥ ९५ ॥ एकमप्यत्रयःपायाद्वारा
 णस्यांस्थितंजनम् ॥ तस्याप्येवंविपाकोस्तिदेहांतेराजसत्तम ॥ ९६ ॥ इतिश्रुत्वासराजर्षिर्दिवोदासःप्रतापवान् ॥ ब्राह्मणायसशिष्यायप्रादात्प्रीतोभिवां
 छितम् ॥ ९७ ॥ अथसंप्रीणितंविप्रंप्रणम्यचमुहुर्मुहुः ॥ प्रोवाचराजासंहृष्टस्तारितोस्मिभवार्णवात् ॥ ९८ ॥ ब्राह्मणोपिप्रहृष्टात्मापरिपूर्णमनोरथः ॥ समापृ
 च्छयमहीनाथंस्वेष्टदेशंजगामह ॥ ९९ ॥ विलोक्यकाशींपरितोमायाद्विजवपुर्हरिः ॥ भूयोभूयोविचार्यापिकिमत्रातीवपावनम् ॥ २०० ॥ स्थानंयच्चाहमध्यास्य
 निजभक्तानशेषतः ॥ नेष्यामिपरमंधामविश्वेशानुग्रहात्परात् ॥ १ ॥ संप्रधार्येतिभगवान्हृष्टपांचनदंद्वादम् ॥ तत्रकृत्वाविधिस्नानंततस्तत्रैवसंस्थितः ॥ २ ॥
 पदमितिशेषः ॥ उदर्कइतिवाविशेष्यते ॥ यद्यस्मात् ॥ १९० ॥ वर्णयित्वास्तुत्वा ॥ ९१ ॥ तच्छब्दार्थमेवदर्शयति ॥ राजन्निति ॥ गंतासिगमिष्यसीत्यर्थः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ विपाकः
 फलम् ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ संप्रीणितंसंतोषितम् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ भूयइति ॥ भूयोभूयोवक्ष्यमाणंविचार्यपश्चादितिसंप्रधार्यतत्रैवसंस्थितइतिसार्धद्वयस्यान्वयः ॥ २०० ॥ १ ॥ २ ॥

मंक्षुद्रुतम् ॥ यदाहमरः ॥ सद्योद्राड्मंक्षुसपादिद्रुतमिति ॥ ३ ॥ प्रकृतीर्मंत्रिणः ॥ ४ ॥ अध्यक्षांश्चिनिष्टि ॥ कोशेति ॥ देशितानादिष्टानियोजितानित्यर्थः ॥ सर्वान्प्रोवाचेत्यतः प्राक्तनानां द्वितीयां तानां पदानामाहूयेत्यनेन सस्वन्धः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पुनः काशीमगादिति विष्णुवाक्यात् कार्शित्यक्तात् पूर्वदिग्भागे गोमतीतीरे सपरिवारो गतस्तत्र पुत्रं राज्ये अभिषिच्य लिंगस्थापनद्वारा रुद्रं प्रसा

प्रतीक्षमाणो लक्ष्मीशो मंक्षुत्र्यक्षसमागमम् ॥ तार्क्ष्यं प्रस्थापयां च केराजवृत्तांतवेदिनम् ॥ ३ ॥ दिवोदासोऽपिराजेंद्रो विप्रेंद्रं परिवर्णयन् ॥ आहूय प्रकृतीः सर्वाः सामात्यान्मंडलेश्वरान् ॥ ४ ॥ अध्यक्षानपि सर्वांश्च कोशाश्वेभादिदेशितान् ॥ पुत्रान्पंचशतं प्राग्र्यं सुतंच समरं जयम् ॥ ५ ॥ पुरोहितं प्रतीहारम् त्विजोगणकान् द्विजान् ॥ सामंतान् राजपुत्रांश्च सूपकारांश्च कित्सकान् ॥ ६ ॥ वैदेशिकानपि बहुत्रानाकार्यसमागतान् ॥ सांतःपुरांच महिषीं वृद्धगोपालबालकान् ॥ ७ ॥ सर्वान्प्रोवाच हृष्टात्मा प्रबद्धकरसंगुटः ॥ यथासब्राह्मणः प्राह दिनसप्तावधिस्थितिम् ॥ ८ ॥ आश्चर्यतेषु शृण्वत्सु विष्णवदनेषु च ॥ स्वयं राजगृहं नीत्वा कुमारं समरं जयम् ॥ ९ ॥ अभिषिच्य महाबुद्धिः पौराज्जानपदानपि ॥ प्रसादीकृत्य पुण्यात्मा पुनः काशीमगाव्रुपः ॥ २१० ॥ आगत्य कार्शिमिधावीसभूपालोरिपुंजयः ॥ प्रासादं कारयामास स्वर्धुन्याः पश्चिमे तटे ॥ ११ ॥ रिपून् प्रमथ्य समरे यावती श्रीरुपाजिता ॥ तावत्यासहिभूपालः शिवालयमचीकृपत् ॥ १२ ॥ भूपाललक्ष्मीरखिलायत्तत्र विनियोजिता ॥ भूपालश्रीरिति ख्याता ततः साभूरभूच्छुभा ॥ १३ ॥ दिवोदासेश्वरं लिंगं प्रतिष्ठाप्य रिपुंजयः ॥ कृतकृत्यमिवात्मानममन्यत नरेश्वरः ॥ १४ ॥ अथैकस्मिन् दिने राजा तल्लिंगं विधिपूर्वकम् ॥ समभ्यर्च्य नमस्कृत्य यावत्तुष्टावत्तुष्टिदम् ॥ १५ ॥ तावन्नभोग्गणादाशु दिव्यं यानमवातरत् ॥ पार्षदैः परितः कीर्णशूलखट्वांगपाणिभिः ॥ १६ ॥ अत्यादित्याग्नितेजोभिर्भालनेत्रैः कपर्दिभिः ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशैरंगैर्दीप्तनभोगणैः ॥ १७ ॥ विभूषाहिफणारत्नज्योतिःपूजितविग्रहैः ॥ नित्यप्रकाशसंस्तुततमः श्रितशिरोधरैः ॥ १८ ॥

दयितुमागतः ॥ तथा चोक्तं हरिवंशे ॥ विषयांते पुरिर्म्यांगो मत्यांसन्यवेशयादिति ॥ २१० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ यानं विशिनष्टि ॥ पार्षदैरिति ॥ पार्षदान् विशिनष्टि ॥ शूलेत्यादिसार्धद्वयेन ॥ खट्वांगमायुधविशेषः ॥ १६ ॥ अतिअतिक्रान्तमादित्याग्नितेजोयैस्ते तथा तैरत्यादित्याग्नितेजोभिः ॥ १७ ॥ नित्येति ॥ नित्यप्रकाशेन स्वप्रकाशेन संस्तुतस्तमोभिराश्रितैः

ताशिरोधराश्रीवायेपातेतथातैर्नीलकण्ठैरित्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २२० ॥ २१ ॥ दिव्यकैलासम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २२९ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्द
कृतायां काशीखण्डटीकायामष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ एकोनषष्टिकेऽध्याये श्रीमदानन्दकानने ॥ पञ्चानां सरितां पुण्यः प्रादुर्भावो निरूप्यते ॥ १ ॥ अग्रिमं प्रष्टुं स्कन्दं प्रोत्साह

चामरव्यग्रहस्ताग्ररुद्रकन्याशतावृतम् ॥ अथ पारिषदैराजादिव्यसगनुलेपनैः ॥ १९ ॥ दिव्यैर्दुकूलनेपथ्यैरलंचक्रेमुदान्वितैः ॥ त्रिनेत्रीकृतसद्भालंश्यामी
कृतशिरोधरम् ॥ २२० ॥ सुगौरीकृतसर्वाङ्गकपर्दीकृतमौलिजम् ॥ चतुर्भुजीकृततनुंभूषणीकृतपत्रगम् ॥ २१ ॥ चंद्रार्धीकृतमूर्धानं निन्युस्तं पार्षदा
दिवम् ॥ २२ ॥ तदाप्रभृतितत्तीर्थभूपालश्रीरिति श्रुतम् ॥ तत्र श्राद्धादिकं कृत्वा दानं दत्त्वा स्वशक्तितः ॥ २३ ॥ दिवोदासे श्वरं दृष्ट्वा समभ्यर्च्य च भक्तितः ॥
राज्ञश्चाख्यायिकां श्रुत्वा नरोगर्भमाविशेत् ॥ २४ ॥ आख्यानमेतन्नृपतेर्दिवोदासस्य पावनम् ॥ पठित्वा पाठयित्वा पिनरः पापैः प्रमुच्यते ॥ २५ ॥
दिवोदासशुभाख्यानं श्रुत्वायः समं विशेत् ॥ न जातु जायते तस्य भयं वैरकृतं क्वचित् ॥ २६ ॥ दिवोदासकथापुण्यामहोत्पातनिर्कृतनी ॥ पठनीया प्रयत्ने
न सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ २७ ॥ नावृष्टिर्जायते तत्र नाकालमरणाद्भयम् ॥ दैवोदासीकथायत्र सर्वपातकनाशिनी ॥ २८ ॥ अस्याख्यानस्य पठनाद्विष्णो
रिव मनोरथाः ॥ संपूर्णतां गमिष्यंति शंभोश्चित्तकारिणः ॥ २२९ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्ड उत्तरार्द्धे दिवो
दासनिर्वाणप्राप्तिर्नामाष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ सर्वज्ञहृदयानंदगौरीचुंबितमूर्धज ॥ तारकांतकपङ्कतारिणे भद्रकारिणे ॥
॥ १ ॥ सर्वज्ञाननिधेतुभ्यं नमः सर्वज्ञसूनवे ॥ सर्वथाजितमाराय कुमाराय महात्मने ॥ २ ॥ कामारिमर्धनारीशं वीक्ष्य कामकृतं किल ॥ योजि गाय कुमारो
पिमरंतस्मै नमोस्तुते ॥ ३ ॥ यदुक्तं भवता स्कंदमायाद्विजवर्धरिः ॥ काश्यां पंचनदं तीर्थमध्यासात्तीव पावनम् ॥ ४ ॥ भूर्भुवःस्वः प्रदेशेषु काशी परम
पावनम् ॥ तत्रापि हरिणा ज्ञायितीर्थं पंचनदं परम् ॥ ५ ॥ कुतः पंचनदं नाम तस्य तीर्थस्य षण्मुख ॥ कुतश्च सर्वतीर्थेभ्यस्तदासीत्पावनं परम् ॥ ६ ॥ कथं
च भगवान्विष्णुरंतरात्मा जगत्पतिः ॥ सर्वेषां जगतां पाताकर्ता हर्ता च लीलया ॥ ७ ॥ अरूपो रूपमापन्नो ह्यव्यक्तो व्यक्ततांगतः ॥ निराकारोऽपि साकारो
निष्प्रपञ्चः प्रपञ्चभाक् ॥ ८ ॥ अजन्मानेकजन्मा च त्वनामा स्फुटनामभृत् ॥ निरालंबोऽखिला लंबो निर्गुणोऽपि गुणास्पदम् ॥ ९ ॥ अहृषीको हृषीकेशो
प्यनंघ्रिरपि सर्वगः ॥ उपसंहृत्य रूपं सर्वं व्यापी जनार्दनः ॥ १० ॥

यन्तौति ॥ सर्वज्ञेति ॥ तारितुं शीलमस्यास्तीति तारीतस्मै ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अध्यासं अधिअधिष्ठाय आसं स्थितवानित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ आपन्न इत्यत्र विसंधिरार्षः ॥ ८ ॥ ९ ॥ अहृषीक इन्द्रियरहितो

यच्चहृषिकेशांद्रियाणांप्रवर्तकः ॥ अपाणिपादोजवनोग्रहीतापश्यत्यचक्षुःसशृणोत्यकर्णइत्यादिश्रुतेः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ऊर्जेकार्तिके ॥
॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ रूपसौंदर्यलावण्यमंगसौष्ठवंतच्छालिनी ॥ २० ॥ परःश्रीकृष्णःसपितृत्वेनवर्ततेयस्यसपरीकामस्तेनधुब्धुभितंमुनेर्मनोवभूवेतिशेषः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
मुनीनांमननशीलानांमानसंयत्तपद्मादपिमृदुकोमलमित्यन्वयः ॥ प्रायोग्रहणंदुर्वासःप्रभृतीनांव्यावृत्त्यर्थम् ॥ स्वभावात्क्षमिणांसृदुशतिकचित्पाठः ॥ स्वरूपेणैवस्वभावेनैव ॥ तथाचोर्वशीवचनम् ॥

स्थितःसर्वात्मभावेनतीर्थेपंचनदेपरे ॥ एतदाख्याहिषड्वक्त्रपंचवक्त्राद्यथाश्रुतम् ॥ ११ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ कथयामिकथामेतांनमस्कृत्यमहेश्वरम् ॥
सर्वाद्यौचप्रशमनीसर्वश्रेयोविधायिनीम् ॥ १२ ॥ यथापंचनदंतीर्थकाश्यांप्रथितिमागतम् ॥ यन्नामग्रहणादेवपापंयातिसहस्रधा ॥ १३ ॥ प्रयागो
पिचतीर्थेशोयत्रसाक्षात्स्वयंस्थितः ॥ पापिनांपापसंघातंप्रसह्यनिजतेजसा ॥ १४ ॥ हरंतिसर्वतीर्थानिप्रयागस्यबलेनहि ॥ तानिसर्वाणितीर्थानिमाघे
मकरगेरवौ ॥ १५ ॥ प्रत्यब्दंनिर्मलानिस्युस्तीर्थराजसमागमात् ॥ प्रयागश्चापितीर्थेन्द्रःसर्वतीर्थार्पितंमलम् ॥ १६ ॥ महाविनांमहाघंचहरेत्पांचनदाद्र
लात् ॥ यंसंचयतिपापौघमावर्षतीर्थनायकः ॥ तमेकमज्जनादूर्जेत्यजेत्पंचनदेध्रुवम् ॥ १७ ॥ यथापंचनदोत्पत्तिस्तथाचकथयाम्यहम् ॥ निशामयम
हाभागमित्रावरुणनंदन ॥ १८ ॥ पुरावेदशिरानाममुनिरासीन्महातपाः ॥ भृगुवंशसमुत्पन्नोमूर्तोवेदइवापरः ॥ १९ ॥ तपस्यतस्तस्यमुनेःपुरोदग्गो
चरंगता ॥ शुचिरप्सरसांश्रेष्ठारूपलावण्यशालिनी ॥ २० ॥ तस्यादर्शनमात्रेणपरिक्षुब्धंमुनेर्मनः ॥ चस्कंदसमुनिस्तूर्णसाथभीतावराप्सराः ॥ २१ ॥
दूरादेवनमस्कृत्यतमृषिसाभ्यभाषत ॥ अतीववेपमानांगीशुचिस्तच्छापभीतितः ॥ २२ ॥ नापराधोभ्यहंकिंचिन्महोग्रतपसांनिधे ॥ क्षंतव्यमेक्षमाधार
क्षमारूपास्तपस्विनः ॥ २३ ॥ मुनीनांमानसंप्रायोयत्पद्मादपितन्मृदु ॥ स्त्रियःकठोरहृदयाःस्वरूपेणैवसत्तम ॥ २४ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्याःशुचे
रप्सरसोमुनिः ॥ विवेकसेतुनास्तंभीन्महारोषनदीरयम् ॥ २५ ॥ उवाचचप्रसन्नात्माशुचेःशुचिरसिधुवम् ॥ नमेऽल्पोपिहिदोषोत्रनतेदोषोस्तिमुंदरि ॥
॥ २६ ॥ वह्निस्वरूपाललनानवनीतसमःपुमान् ॥ अनभिज्ञावदंतीतिविचारान्महदंतरम् ॥ २७ ॥ स्निह्येदुद्धृतसारोपिवह्नेःसंस्पर्शमाप्यवै ॥ चित्रं
ख्याख्यासमादानात्पुमान्स्निह्यतिदूरतः ॥ २८ ॥ अतःशुचेनभेतव्यंत्वयाशुचिमनोगते ॥ अतर्कितोपस्थितयात्वयाचस्खलितंमया ॥ २९ ॥

कापिसख्यंनवैस्त्रीणांवृकाणांहृदयंयथेत्यादि ॥ २४ ॥ विवेकसेतुनाआत्मानात्मविवेकधृत्यामहान्योरोषणवनदीतस्यारयवेगमस्तंभीत्स्तंभितवानित्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ नवनीतसमःप्रथमो
द्धृतवृत्ततुल्यः ॥ इतिउदाहरणमितिशेषः ॥ अनभिज्ञत्वेहेतुमाह ॥ विचारादिति ॥ अंतरमसाम्यं दृष्टांतदार्ष्टांतिकयोरितिशेषः ॥ २७ ॥ साम्याभावमेवाह ॥ स्निह्येदिति ॥ उद्धृतश्चासौसारश्रोति
उद्धृतसारोद्धृतम् ॥ स्त्रीइतिआख्यायस्यपदार्थस्यसव्याख्यस्तस्यासमादानादसंस्पर्शादित्यर्थः ॥ स्त्रीनामग्रहणादितिवा ॥ २८ ॥ शुचिःपवित्रामनोगतिरंतरःकरणवृत्तिर्यस्याःसातथातस्याः

संवोधनेहेतुचिमनोगते ॥ रुचिमनोगतेइतिकचित् ॥ तत्रापिसण्वार्थः ॥ नभेतव्यमित्यत्रहेतुवदनशुचिमनोगतत्वमेवाह ॥ अतर्कितोपस्थितयात्वयाचस्खलितंमयेति ॥ अतर्कितोपस्थितत्वं
नाममदृशनादस्यक्षोभोजायतामित्यननुसंधायागतत्वम् ॥ यच्चस्खलेइतिकचित्पाठः ॥ यद्यस्माच्चस्खलेस्खलितंक्षरितमितियावत् ॥ रेतइतिशेषः ॥ २९ ॥ कोपरयएवारिस्तस्मात्कोपरयादरेः ॥
कथंभूतात् ॥ क्षणेनांधीकरोतीतिक्षणांधीकरणस्तस्मात् ॥ ३० ॥ सुकृच्छृतःसुकृष्टात् ॥ पुष्पवंतयोश्चंद्रसूर्ययोः ॥ ३१ ॥ अर्थानांपुरुषार्थानांपरिजृम्भणंपरिस्फुरणंप्राप्तिरित्यर्थः ॥ उत्सेधोवर्ध
नम् ॥ ३२ ॥ ननुक्रोधाद्वर्मादीनामभावेपिष्यादिविषयःकामोभविष्यतितत्राह ॥ अमर्षेइति ॥ अमर्षेक्रोधे ॥ मनःकर्मभूतम् ॥ मनोभूःकामः ॥ उच्चैःसर्वप्राप्ते ॥ ३३ ॥ शान्तितरोःशान्तिवृक्षस्या

स्खलनात्रतथाहानिरकामात्तपसोमुनेः ॥ यथाक्षणांधीकरणाद्धानिःकोपरयादरेः ॥ ३० ॥ कोपात्तपःक्षयंयातिसंचितंयत्सुकृच्छृतः ॥ यथाभ्रपटलं
प्राप्यप्रकाशःपुष्पवंतयोः ॥ ३१ ॥ अनर्थकारिणःक्रोधात्कार्थानांपरिजृम्भणम् ॥ क्वाखलजनोत्सेधात्साधूनांपरिवर्धनम् ॥ ३२ ॥ अमर्षेकर्मभूतमनो
मनोभूसंभवःकुतः ॥ विधुंतुदेतुइत्युच्चैर्विधुंकुत्रास्ति कौमुदी ॥ ३३ ॥ ज्वलतोरोषदावाग्नेःक्वाशांतितरोःस्थितिः ॥ दृष्टाकेनापिकिंकापिसिंहात्कलभसु
स्थता ॥ ३४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनप्रतीपःप्रतिघातुकः ॥ चतुर्वर्गस्यदेहस्यपरिहेयोविपश्चिता ॥ ३५ ॥ इदानींशृणुकल्याणिकर्तव्यंयत्त्वयाशुचे ॥
अमोघबीजाहिवयंतद्रीजमुरीकुरु ॥ ३६ ॥ एतस्मिन्प्रक्षितेवीर्येपरिस्फुरेत्त्वदीक्षणात् ॥ त्वयातवभवित्रेकंकन्यारत्नंमहाशुचि ॥ ३७ ॥ इत्युक्ताते
नमुनिनापुनर्जातेवसाप्सराः ॥ महाप्रसादइत्युक्तामुनेःशुकमजीगिलत् ॥ ३८ ॥ अथकालेनदिव्यस्त्रीकन्यारत्नमजीजनत् ॥ अतीवनयनानंदिनिधानं
रूपसंपदाम् ॥ ३९ ॥ तस्यैववेदशिरसआश्रमेतांनिधायसा ॥ शुचिरप्सरसांश्रेष्ठाजगामचयथेप्सितम् ॥ ४० ॥ तांचवेदशिराःकन्यांस्नेहेनसमवर्धयत् ॥
क्षीरेणस्वाश्रमस्थायाहरिण्याहरिणीक्षणाम् ॥ ४१ ॥ मुनिर्नामददौतस्यैधूतपापेतिचार्थवत् ॥ यन्नामोच्चारणेनापिकंपतेपातकावली ॥ ४२ ॥ सर्वलक्षणशो
भाढ्यांसर्वावयवसुंदरीम् ॥ मुनिस्तत्याजनोत्संगात्क्षणमात्रमपिकचित् ॥ ४३ ॥ दिनेदिनेवर्धमानांतांपश्यन्मुमुदेभृशम् ॥ क्षीरनीरधिवद्रम्यानिशिचां
द्रमसीकलाम् ॥ ४४ ॥ अथाष्टवार्षिकीदृष्ट्वातांकन्यांसमुनीश्वरः ॥ कस्मैदेयेतिसंचित्यतामेवसमपृच्छत् ॥ ४५ ॥ ॥ वेदशिराउवाच ॥ ॥ अयिपुत्रि
महाभागेधूतपापेशुभेक्षणे ॥ कस्मैदद्यांरायत्वांत्वमेवाख्याहितंवरम् ॥ ४६ ॥ अतिस्रेहार्द्रचित्तस्यजनेतुश्चेतिभाषितम् ॥ निशम्यधूतपापासाप्रोवाच
विनतानना ॥ ४७ ॥ ॥ धूतपापोवाच ॥ ॥ जनेतर्यग्रहंदेयासुंदरायवरायते ॥ तदातस्मैप्रयच्छत्वंयमहंकथयामिते ॥ ४८ ॥ तुभ्यंचरोचतेतातशृणो
त्ववहितोभवान् ॥ सर्वेभ्योतिपवित्रोयोयःसर्वेषांनमस्कृतः ॥ ४९ ॥

कलभोहस्तिशावकः ॥ अत्यंतास्वास्थ्यप्रतिपादनायकलभशब्दप्रयोगः ॥ ३४ ॥ प्रतीपःप्रतिकूलः ॥ प्रतिघटतिपाठेपिसण्वार्थः ॥ प्रतिघातुकःप्रतिनाशकः ॥ चतुर्वर्गस्यदेहस्यचतुर्वर्गशरीरस्ये
त्यर्थः ॥ चत्वारोवर्गाधर्मादयोयस्मात्तस्यदेहस्येतिवा ॥ परिहेयःक्रोधइतिशेषः ॥ ३५ ॥ उररीकुरुस्वीकुरुजठरेधारयेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ भवितुमविष्यति ॥ ३७ ॥ अजीगिलद्विलितवती ॥ ३८ ॥
॥ ३९ ॥ यथेप्सितंयथारुचिजगाम ॥ त्रिदशालयमितिकचित् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ नात्रोर्थवत्त्वमेवदर्शयति ॥ यन्नामेति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

॥५०॥५१॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ गरिम्णागरिष्ठत्वेन ॥५६॥५७॥५८॥५९॥ पण्यतेव्यवहियतेऽनेनेतिपणंद्विषिणंतेनसकयःकेतव्यः प्राप्यइत्यर्थः ॥ सुतीर्थमेवविपाणिःपण्यवीथिकात
स्याम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ क्षेत्रेऽविमुक्ते ॥ परमपावनइतिविशेषणात् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ धाराअविच्छिन्नेनपतमानाआसाराःसीकरायामुतास्तथातासु ॥ ६७ ॥ आसारशीकरैर

सर्वेयमभिलष्यंतियस्मात्सर्वसुखोदयः ॥ कदाचिद्योननश्येतयःसदैवानुवर्तते ॥ ५० ॥ इहामुत्रापियोरक्षेन्महापदुदयाद्धुवम् ॥ सर्वेदनोरथायस्मात्प
रिपूर्णाभवन्तिहि ॥ ५१ ॥ दिनेदिनेचसौभाग्यंवर्धतेयस्यसन्निधौ ॥ नैरंतर्येणयत्सेवांकुर्वतो नभयंकचिद् ॥ ५२ ॥ यन्नामग्रहणादेवकेपिबाधानंकुर्वते ॥
यदाधारेणतिष्ठन्तिभुवनानिचतुर्दश ॥ ५३ ॥ एवमाद्यागुणायस्यवरस्यवरचोष्टितम् ॥ तस्मैप्रपच्छमांतातममतेपीहशर्मणे ॥ ५४ ॥ एतच्छ्रुत्वापि
तातस्याभृशंमुदमवापह ॥ धन्योस्मिधन्यामेपूर्वेणामेषासुतान्वये ॥ ५५ ॥ ध्रुवाहिधूतपापासौयस्याईदृग्विधामतिः ॥ ईदृग्विधैर्गुणगणैर्गरिम्णाको
त्रवैभवेत् ॥ ५६ ॥ अथवासकथंलभ्योविनापुण्यभरोदयम् ॥ इतिक्षणंसमाधायमनःसमुनिपुंगवः ॥ ५७ ॥ ज्ञानेनतंसमालोच्यवरमीदृग्गुणोदयम् ॥
धन्यांकन्यांबभाषेथशृणुवत्सेशुभैषिणि ॥ ५८ ॥ ॥ पितोवाच ॥ ॥ वरस्ययेत्वयाप्रोक्तागुणाएतेविचक्षणे ॥ एषांगुणानामाधारोवरोस्तीतिविनि
श्चितम् ॥ ५९ ॥ परंसुखलभ्योननितरांसुभगाकृतिः ॥ तपःपणेनसकयःसुतीर्थविपणौकचिद् ॥ ६० ॥ नार्थभारैःससुलभोनकौलीन्येनकन्यके ॥
नवेदशास्त्राभ्यसनैर्नचैश्वर्यबलेनवै ॥ ६१ ॥ नसौदर्येणवपुषानबुद्धयानपराक्रमैः ॥ एकयैवमनःशुद्ध्याकरणानांजयेनच ॥ ६२ ॥ महातपः
सहायेनदमदानदयायुजा ॥ लभ्यतेसमहाप्राज्ञोनान्यथासदृशःपतिः ॥ ६३ ॥ इतिश्रुत्वाथसाकन्यापितरंप्रणिपत्यच ॥ अनुज्ञांप्रार्थयामासतपसेकृत
निश्चया ॥ ६४ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ कृतानुज्ञाजनेत्रासाक्षेत्रेपरमपावने ॥ तपस्तपापरमंयदसाध्यंतपस्विभिः ॥ ६५ ॥ कसाबालातिमृदंगी
कचतत्तादृशंतपः ॥ कठोरवर्ष्मसंसाध्यमहोसञ्चेतसोधृतिः ॥ ६६ ॥ धारासारासुवर्षासुमहावातवतीष्वलम् ॥ शिलासुसावकाशासुसावह्वीरनय
त्रिशाः ॥ ६७ ॥ श्रुत्वागर्जरवंघोरंहृष्टाविद्युच्चमत्कृतीः ॥ आसारसीकरैःक्लिन्नानचकंपेमनाक्वसा ॥ ६८ ॥ तडित्सफुरंतीत्वसकृत्तमिसासुतपोवने ॥
यातायातंकरोतिवद्रष्टुंतपसःस्थितिम् ॥ ६९ ॥ तपतुरेवसाक्षाच्चकुमारीकैतवात्किल ॥ पंचाग्नीन्परिधायात्रतपस्यतितपोवने ॥ ७० ॥ जलाभिलाषिणीबा
लानमनागपिसापिबत् ॥ कुशाग्रतोयपृषतंपंचाग्निपरितापिता ॥ ७१ ॥ रोमांचकंचुकवतीवेपमानतनुच्छदा ॥ पर्यक्षिपत्क्षपाःक्षामातपसाहैमनीश्चसा ॥ ७२ ॥

विच्छिन्नपतमानांबुकणैः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ तपतुर्यीष्मक्रतुः ॥ कैतवंव्याजम् ॥ ७० ॥ मनागपिईषदपिकदाचिदपीत्यर्थः ॥ तपोवतीतिवापाठः ॥ पृषतंविदुम् ॥ ७१ ॥ रोमांचेति ॥
साधूतपापाहैमनीहैमन्तक्रतुसम्बाधिनीर्विशाःपर्यक्षिपत्सर्वतोभावेनक्षपयामास ॥ कथंभूता ॥ रोमांचएवकंचुकःस्तनपट्टिकातद्वती ॥ वेपमानंकंपमानंतनुच्छदंत्वर्गिद्वियंयस्याःसातथा ॥ तपसाक्षामा

कृशा ॥ ७२ ॥ निशीथिनीष्विति ॥ साधूतपापासारसैः पुष्करैर्यकेयंपद्मिनीसमुदपद्यतेति मेन इत्यन्वयः ॥ किंकुर्वती ॥ शिशिरे शिशिरतौ निशीथिनीषुरात्रिषु सारसं संसारभूतं सम्यग्रसंतपो विषयं
 धर्मविषयं वा ॥ सारसानामयं सारसस्तरं संवाश्रयंती आश्रयंती सेवमानेति यावत् ॥ पुष्कराद्वा हि शिशिरतौ रजन्यां शिशिरभवं संसेवंते इति हि प्रसिद्धम् ॥ ७३ ॥ मनस्विनामिति ॥ मनस्विनां प्रशस्तमनसां
 मुनीनामपि मनोमधौवसेतरागतामनुरागतां सृजते सृजति गृह्णातीत्यर्थः ॥ तदित्यव्ययं षष्ठ्यर्थे ॥ तत्तस्याः धूतपापायामनोगतोरगोष्ठपल्लवादोष्ठपल्लवद्वारावहिर्निर्गतो माकन्दपल्लवैराभ्रपल्लवैर्जह्नेहतो
 गृहीतः ॥ एतेनांतर्बहीरागाभावेन मुनिभ्योऽप्यधिका तस्यास्तपश्चर्येति ध्वनितम् ॥ ७४ ॥ वसन्त इति ॥ सावाला धूतपापावसंते मधौवने निवसंती कोकिलाका कलीरवंपिकायामधुरध्वनिं श्रुत्वा पितपसित
 पोविषये मनश्चेकृतवतीत्यर्थः ॥ ७५ ॥ बंधुजीवे बन्धुके ॥ कलहं सैकादं वै ॥ कलागतीर्विलासरूपागतीः ॥ ७६ ॥ अपास्तेति ॥ विरुद्धालंकारोऽयम् ॥ क्षुद्रो धनिरासायभोगिनां सर्पाणां वृत्तिमा
 निशीथिनीषु शिशिरे श्रयंती सारसं सम ॥ मेने सासारसैः केयमुद्यताद्येति पद्मिनी ॥ ७३ ॥ मनस्विनामपि मनोरागतां सृजते मधौ ॥ तदोष्ठपल्लवाद्वा गो
 जह्ने माकंदपल्लवैः ॥ ७४ ॥ वसंते निवसंती सावने बालाचलं मनः ॥ चक्रेतपस्यपिश्रुत्वा कोकिलाका कलीरवम् ॥ ७५ ॥ बंधुजीवेऽधररुचिकलहं सै
 कलागतीः ॥ निक्षेपमिव साक्षित्वा शरद्यासीत्तपोरता ॥ ७६ ॥ अपास्तभोगसंपर्काभोगिनां वृत्तिमाश्रिता ॥ क्षुद्रो धनिरो धाय धूतपापातपस्विनी ॥
 ॥ ७७ ॥ शाणेन मणिवल्लीढा कृशाप्यायादनर्घताम् ॥ तथा पितपसाक्षामादि दीपेत तनुस्तराम् ॥ ७८ ॥ निरीक्ष्यतां तपस्यंतीं विधिः संशुद्धमानसाम् ॥
 उपेत्योवाच सुप्रज्ञे प्रसन्नोऽस्मि वरं वृणु ॥ ७९ ॥ सा चतुर्वक्त्रमालोक्य हंसयानोपरि स्थितम् ॥ प्रणम्य प्रांजलिः प्रीता प्रोवाचाथ प्रजापतिम् ॥ ८० ॥ ॥
 धूतपापोवाच ॥ ॥ पितामहवरो मह्यं यदि देयो वरप्रद ॥ सर्वेभ्यः पावनेभ्योऽपि कुरु मामतिपावनीम् ॥ ८१ ॥ स्रष्टादिष्टमाकर्ण्य नितरां तुष्टमानसः ॥
 प्रत्युवाचाथ तां बालां विमलां विमलैषिणीम् ॥ ८२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ धूतपापेऽपि वित्राणियानि संत्यज सर्वतः ॥ तेभ्यः पवित्रमतुलं त्वमेधिवरतो
 मम ॥ ८३ ॥ तिस्रः कोटयोऽर्धकोटी च संति तीर्थानि कन्यके ॥ दिवि भुव्यं तरिक्षे च पावनान्युत्तरोत्तरम् ॥ ८४ ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि त्वत्तनौ प्र
 तिलोमवै ॥ वसंतु मम वाक्येन भव सर्वातिपावनी ॥ ८५ ॥ इत्युक्त्वा तर्दधे वेधाः सापि निर्यूतकल्मषा ॥ धूतपापोऽजं प्राप्ताथो वेदशिरसः पितुः ॥ ८६ ॥
 स्थिता आसीदिति पूर्वक्रियाया अनुषंगः ॥ ७७ ॥ शाणेन शणसूत्रमयेन वस्त्रेण लीढा आच्छन्ना कृशा तन्वी शाणेन लीढा पीत्येवं वा न्वयः ॥ अनर्घताममूल्यतामायादागतवती मणिवत् ॥ यथा उक्तं कृष्टो
 मणिः कुत्सितवस्त्रादिना छन्नोऽति सूक्ष्मो मलिनवस्त्रादिना छन्नोऽपि वाऽनर्घतामायातित इति व्यर्थः ॥ तथेति वाक्यान्तरे ॥ तस्यास्तनुः शरीरं दिदीपेतरामतिशयेन दीप्तिं चकारेत्यर्थः ॥ अथवा शाणेन मणिघर्ष
 णपाषाणेन लीढा धर्षिता अतएव कृशापि मणिव्यक्तिर्यथाऽनर्घतामत्यन्तप्रकाशतामायातितया तपसाक्षामापित तनुस्तस्यास्तनुर्दिदीपेतरामतिशयेन दीप्तिं चकारेत्यर्थः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥
 विमलं निर्मलमेष्टुंशीलं स्याः सा विमलैषिणीताम् ॥ ८२ ॥ एधिभव ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ अथो नन्तरं पितुरुजं पर्णशालालक्ष्मीनृसिंहसमीपस्थां प्राप्तेत्यर्थः ॥ ८६ ॥

१ सरस इदं सारसं, २ संजलम्—अर्थात् सरोवरजलं श्रयंती सेवमानां सतीत्यर्थः ।

उत्तज्जिरेपर्णशालागणे ॥ आकृष्टाकर्षितोवशीकृतइतियावत् ॥ ८७ ॥ रहोग्राम्यधर्मम् ॥ रतिमितिवापाठः ॥ ८८ ॥ नज्ञातं नामयस्यतेनधर्मेणइत्येवंप्रकारेणासकृत्प्रार्थिता ॥ असकृत्प्रार्थनेहेतुमाह ॥ यतोग्रहःआग्रहःकामावेशइत्यर्थः ॥ ८९ ॥ पितुःकन्यादातृत्वेश्रुतिप्रमाणयति ॥ पित्रिति ॥ यद्यस्मात् ॥ ९० ॥ गौरवाद्गुरुत्वाद्वलवत्तरत्वा कदाचित्तांसमालोक्यखेलंतीमुत्तज्जिरे ॥ धर्मस्तत्तपसाकृष्टःप्रार्थयामासकन्यकाम् ॥ ८७ ॥ ॥ धर्मउवाच ॥ ॥ पृथुश्रोणिविशालाक्षिक्षामोदरि शुभानने ॥ क्रीतःस्वरूपसंपत्त्यात्वयाहं देहिमेरुहः ॥ ८८ ॥ नितरांबाधतेकामस्त्वत्कृतेमांसुलोचने ॥ अज्ञातनाम्नासातेनप्रार्थितेत्यसकृद्ग्रहः ॥ ८९ ॥ उवाचसापितादातातं प्रार्थयसुदुर्मते ॥ पितृप्रदेयायत्कन्याश्रुतिरेषासनातनी ॥ ९० ॥ निशम्येतिवचोधर्मोभाविनोर्थस्यगौरवात् ॥ पुनर्निर्बधयांचक्रेऽपधृतिधृतिशालिनीम् ॥ ९१ ॥ ॥ धर्मउवाच ॥ ॥ नप्रार्थयेहंसुभगेपितरंतवसुंदरि ॥ गांधर्वेणविवाहेनकुरुमेत्वंसमीहितम् ॥ ९२ ॥ इतिनिर्बधवद्वाक्यंसानिशम्यकुमारिका ॥ पितुःकन्याफलं दित्सुःपुनराहेतितंद्रिजम् ॥ ९३ ॥ अरेजडमतेमात्वंपुनर्ब्रूहीतियाह्यतः ॥ इत्युक्तोपिकुमार्या सनातिष्ठन्मदनातुरः ॥ ९४ ॥ ततःशशापतंबालाप्रबलातपसोबलात् ॥ जडोसिनितरांयस्माज्जलाधारो नदोभव ॥ ९५ ॥ इतिशतस्तयासोथतां शशापकुधान्वितः ॥ कठोरहृदयेत्वंतुशिलाभवसुदुर्मते ॥ ९६ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ इत्यन्योन्यस्यशापेनमुनेधर्मो नदोऽभवत् ॥ अविमुक्तेमहाक्षे त्रेख्यातो धर्मनदो महान् ॥ ९७ ॥ साप्याहपितरंत्रस्तास्वशिलात्वस्यकारणम् ॥ ध्यानेनधर्मविज्ञायमुनिःकन्यामथाब्रवीत् ॥ ९८ ॥ माभैःपुत्रिकरिष्या मितवसर्वशुभोदयम् ॥ तच्छापोनान्यथाभूयाच्चंद्रकांतशिलाभव ॥ ९९ ॥ चंद्रोदयमनुप्राप्यद्रवीभूततनुस्ततः ॥ धुनीभवसुतेसाध्विधूतपापेतिवि श्रुता ॥ १०० ॥ सचधर्मनदःकन्येतवभर्तासुशोभनः ॥ तैर्गुणैःपरिपूर्णांगोयेगुणाःप्रार्थितास्त्वया ॥ १ ॥ अन्यच्चशृणुसद्बुद्धेममापितपसोबलात् ॥ द्वैरूप्यंभवतोर्भाविप्राकृतंचद्रवंचवै ॥ २ ॥ इत्याश्वास्यपिताकन्यांधूतपापांपरंतप ॥ चंद्रकांतशिलाभूतामनुजग्राहबुद्धिमान् ॥ ३ ॥ तदारभ्यमुनेकाश्यां ख्यातो धर्मनदो हृदः ॥ धर्मोद्वस्वरूपेणमहापातकनाशनः ॥ ४ ॥ धुनीचधूतपापासासर्वतीर्थमयीशुभा ॥ हरेन्महाघसंघातान्कूलजानिवपादपान् ॥ ५ ॥ तत्रधर्मनदेतीर्थेधूतपापासमन्विते ॥ यदानस्वर्धुनीतत्रतदाब्रधस्तपोव्यधात् ॥ ६ ॥ गभस्तिमालीभगवान्गभस्तीश्वरसन्निधौ ॥ शील्यन्मं गलांगौरीतपउग्रंचचारह ॥ ७ ॥ नाम्नामयूखादित्यस्यतीर्थेतत्रतपस्यतः ॥ किरणेभ्यःप्रववृतेमहास्वेदोतिखेदतः ॥ ८ ॥ किरणेभ्यःप्रवृत्तायामहास्वे दस्यसंततिः ॥ ततःसाकिरणानामजातापुण्यातरंगिणी ॥ ९ ॥ महापापांधतमसंकिरणाख्यातरंगिणी ॥ ध्वंसयेत्स्नानमात्रेणमिलिताधूतपापया ॥ ११० ॥ दित्यर्थः ॥ अपधृतिरपगतधैर्यः ॥ ९१ ॥ गांधर्वेणकन्यावरयोर्मित्यःसमयरूपेण ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ॥ माभैर्माभैषीः ॥ ९९ ॥ धुनीनदी ॥ १०० ॥ १ ॥ प्राकृतं पूर्वरूपम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ शील्यन्ध्यायन् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥

सर्वतीर्थीकृतआत्माययासातथातयासर्वतीर्थीकृतात्मना ॥ ११ ॥ एधितावर्धितासंपादितेत्येतत् ॥ अंधतांस्वकार्याक्षमताम् ॥ १२ ॥ किरणोति ॥ किरणाधूतपापेनद्यौतेतस्मिन्धर्मनदेतस्थतुरि
 तिशेषः ॥ १३ ॥ दैलीपिनाभगीरथेन ॥ १४ ॥ अत्राविमुक्ते ॥ प्रकीर्तिताइतिकचित्पाठः ॥ १५ ॥ नापुरुषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ कोट्यंशेनापीत्यन्वयः ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥
 आदौधर्मनदःपुण्योमिश्रितोधूतपापया ॥ ययाधूतानिपापानिसर्वतीर्थीकृतात्मना ॥ ११ ॥ ततोपिमिलितागत्यकिरणारविणैधिता ॥ यत्रामस्मरणा
 देवमहामोहोन्धतां व्रजेत् ॥ १२ ॥ किरणाधूतपापेचतस्मिन्धर्मनदेशुभे ॥ स्रवंत्यौपापसंहर्त्र्यौवाराणस्यांशुभद्रवे ॥ १३ ॥ ततोभागीरथीप्राप्तातेनदैली
 पिनासह ॥ भागीरथीसमायातायमुनाचसरस्वती ॥ १४ ॥ किरणाधूतपापाचपुण्यतोयासरस्वती ॥ गंगाचयमुनाचैवपंचनद्योत्रकीर्तिताः ॥ १५ ॥
 अतःपंचनदं नामतीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ तत्राप्लुतो नगृह्णीयाद्देहनापांचभौतिकम् ॥ १६ ॥ अस्मिन्पंचनदीनांचसंभेदेद्यौघभेदिनि ॥ स्नानमात्रात्प्र
 यात्येवभित्त्वाब्रह्मांडमंडपम् ॥ १७ ॥ तीर्थानिसंतिभूयांसिकाश्यामत्रपदेपदे ॥ नपंचनदतीर्थस्यकोट्यंशेनसमान्यपि ॥ १८ ॥ प्रयागेमाघमासे
 तुसम्यक्सनातस्ययत्फलम् ॥ तत्फलंस्याद्दिनैकेनकाश्यांपंचनदेश्रुवम् ॥ १९ ॥ स्नात्वापंचनदेतीर्थैकृत्वाचपितृतर्पणम् ॥ बिंदुमाधवमभ्यर्च्यनभूयो
 जन्मभागभवेत् ॥ १२० ॥ यावत्संख्यास्तिलादत्ताःपितृभ्योजलतर्पणे ॥ पुण्येपंचनदेतीर्थैतृप्तिःस्यात्तावदाब्दिकी ॥ २१ ॥ श्रद्धयायैःकृतंश्राद्धंती
 र्थेपंचनदेशुभे ॥ तेषापितामहामुक्तानानायोनिगता अपि ॥ २२ ॥ यमलोकेपितृगणैर्गाथेयंपरिगीयते ॥ महिमानंपांचनदं दृष्ट्वाश्राद्धविधानतः ॥ २३ ॥
 अस्माकमपि वंशोत्रकश्चिच्छ्राद्धंकरिष्यति ॥ काश्यांपंचनदंप्राप्ययेनमुच्यामहेवयम् ॥ २४ ॥ इयंगाथाप्रतिदिनंश्राद्धदेवस्यसन्निधौ ॥ पितृभिःपरिगी
 येतकाश्यांपंचनदंप्रति ॥ २५ ॥ तत्रपंचनदेतीर्थेयत्किंचिदीयतेवसु ॥ कल्पक्षयेपिनभवेत्तस्यपुण्यस्यसंक्षयः ॥ २६ ॥ वंध्यापि वर्षपर्यंतंस्नात्वापंचनदे
 ह्रदे ॥ समर्च्यमंगलांगौरींपुत्रंजनयतिश्रुवम् ॥ २७ ॥ जलैःपांचनदैःपुण्यैर्वाससापरिशोधितैः ॥ महाफलमवाप्नोतिस्नपयित्वेष्टदेवताम् ॥ २८ ॥
 पंचामृतानांकलशैरष्टोत्तरशतोन्मितैः ॥ तुलितोधिकतायातोबिंदुःपंचनदांभसः ॥ २९ ॥ पंचकूर्चेनपीतेनयात्रशुद्धिरुदाहता ॥ साशुद्धिःश्रद्धयाप्राश्य
 बिंदुंपांचनदांभसः ॥ १३० ॥ भवेदवभृथस्नानाद्राजसूयाश्वमेधयोः ॥ यत्फलंतच्छतगुणंस्नानात्पांचनदांभसा ॥ ३१ ॥ राजसूयाश्वमेधौचभवेतांस्वर्ग
 साधनम् ॥ आब्रह्मवटिकाद्वंद्वमुत्तयेपांचनदाप्लुतिः ॥ ३२ ॥ स्वर्गराज्याभिषेकोपिनतथासंमतःसताम् ॥ अभिषेकःपांचनदोयथानल्पसुखप्रदः ॥ ३३ ॥
 वरंवाराणसींप्राप्यभृत्यःपंचनदोक्षिणाम् ॥ नान्यत्रसेवकीभूतभूपकोटिर्नरेश्वरः ॥ ३४ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ पंचकूर्चेनपंचगव्येन ॥ १३० ॥ ३१ ॥ आब्रह्मवटिकाद्वंद्वं ब्रह्ममुहूर्तद्वयमभिव्याप्यसीमानंकृत्वेतिवा ॥ पंचनदाशु
 तिस्तत्स्नानंमुक्तये ॥ आब्रह्मवटिकाद्वंद्वमित्यस्यपूर्वेणवासंबंधः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ पंचनदोक्षिणांपांचनदजलसेकवताम् ॥ पंचनदोक्षिणामितिपाठेतत्पश्यताम् ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ इष्टानियंतर्वेद्यादीयमानानिदानानिपूर्तानिवाधकूपतडागादिनिर्माणानितेषुकृतेष्वन्यत्रयत्फलं स्यात्तद्धर्मनदाप्रवात्स्यादित्यन्वयः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ कृष्णलोन्मितं रक्तिकापरिमाणम् ॥ १४० ॥ १४१ ॥ ४२ ॥ कोपिब्रह्मापि यः कश्चिदिति वा ॥ ४३ ॥ १४४ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामेकोनपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ अथ पष्ठितमेध्यायेऽविमुक्ते मो
यैर्नपंचनदेस्नातं कार्तिके पापहारिणि ॥ तेऽद्यापि गभंतिष्ठंति पुनस्ते गर्भवासिनः ॥ ३५ ॥ कृते धर्मनदं नाम त्रेतायां धूतपापकम् ॥ द्वापरे बिंदुतीर्थं च कलौ
पंचनदं स्मृतम् ॥ ३६ ॥ शतं समास्तपस्तप्त्वा कृते यत्प्राप्यते फलम् ॥ तत्कार्तिके पंचनदे सकृत्स्नानेन लभ्यते ॥ ३७ ॥ इष्टापूर्तेषु धर्मेषु यावज्जन्म कृते
बुधत् ॥ अन्यत्र स्यात्फलं तत्स्याद्दूर्जे धर्मनदाप्त्वात् ॥ ३८ ॥ न धूतपापसदृशं तीर्थं कापि महीतले ॥ यदेकस्नानतो न श्येदध्वं जन्मत्रयार्जितम् ॥ ३९ ॥
बिंदुतीर्थे नरोदत्त्वा कांचनं कृष्णलोन्मितम् ॥ नदरिद्रो भवेत्कापि न स्वर्गे न वियुज्यते ॥ १४० ॥ गोभूतिलहिरण्याश्ववासोन्नस्रग्विभूषणम् ॥ यत्किंचि
द्विंदुतीर्थं त्रदत्त्वा क्षयमवाप्नुयात् ॥ ४१ ॥ एकामप्याहुर्तिदत्त्वासमिद्वेग्नौ विधानतः ॥ पुण्ये धर्मनदे तीर्थे कोटिहोमफलं लभेत् ॥ ४२ ॥ न पंचनदतीर्थं
स्य महिमानमनंतकम् ॥ कोपि वर्णयितुं शक्तश्चतुर्वर्गशुभौकसः ॥ ४३ ॥ श्रुत्वा ख्यानमिदं पुण्यं श्रावयित्वापि भक्तितः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा विष्णुलो
के महीयते ॥ ४४ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे पंचनदाविर्भावो नामैकोनपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥
स्कंद उवाच ॥ ॥ उक्ता पंचनदोत्पत्तिर्मित्रावरुणनंदन ॥ इदानीं कथयिष्यामि माधवा विष्कृतिं पराम् ॥ १ ॥ यां श्रुत्वा श्रद्धया धीमान्पापेभ्यो मुच्यते
क्षणात् ॥ न च श्रिया वियुज्येत संयुज्येत वृषेण च ॥ २ ॥ आगत्य मंदराद्रेरुपेन्द्रश्चंद्रशेखरम् ॥ आपृच्छयताक्षर्य रथगः क्षणाद्वाराणसीपुरीम् ॥ ३ ॥ दिवो
दासं महीपालं समुच्चाद्य स्वमायया ॥ स्थित्वा पादोदके तीर्थे केशाख्यस्वरूपतः ॥ ४ ॥ महिमानं परं काश्यां विचार्य सुविचार्य च ॥ दृष्ट्वा पंचनदं तीर्थं परां
मुदमवाप ह ॥ ५ ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा पुण्डरीकविलोचनः ॥ अगण्या अपि वैकुण्ठगुणा विगणिता मया ॥ ६ ॥ कक्षीरनीरधौ संतितावंतो निर्मला गुणाः ॥
यावंतो विजयंते त्रकाश्यां पंचनदे ह्वये ॥ ७ ॥ श्वेतद्वीपे पिसामग्रीक गुणानां गरीयसी ॥ ईदृशीयादृशी काश्यां धूतपापे स्तिपावनी ॥ ८ ॥ मुदे कौमोदकी
स्पर्शस्तथानमम जायते ॥ धूतपापांबुसंपर्को यथा भवति सर्वथा ॥ ९ ॥ नक्षीरनीरधिजया सुखं मे श्लिष्टगात्रया ॥ तथा भवेद्यथा त्रस्यात्स्पृष्टया धूतपापया
॥ १० ॥ इत्थं पंचनदे तीर्थे क्षीरनीरधिजायवः ॥ संप्रेष्यताक्षर्यं त्र्यक्षाग्रे वृत्तांतं विनिवेदितुम् ॥ ११ ॥ आनंदकाननं भवं दिवोदासक्षमापतेः ॥ संवर्ण
यन्गुणग्रामं पुण्यं पांचनदोद्भवम् ॥ १२ ॥ सुखोपविष्टः संहृष्टः सुदृष्टिर्विष्टरश्रवाः ॥ दृष्ट्वांस्तपसा जुष्टमपुष्टांगं तपोधनम् ॥ १३ ॥

क्षधामानि ॥ माधवा विष्कृतिः पुण्यावर्ण्यतेति मनोहरा ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ धूतपापे तीर्थे ॥ ८ ॥ मुदे हर्षाय ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ विष्टं व्याप्तिराति कीर्त

यतीतिविष्टरायाज्ञवल्क्यादयस्तेभ्यः श्रूयते विष्टरशब्दप्रपञ्चमयेवेदश्रूयतइतिवाविष्टरश्रवाः ॥ विष्टरस्वच्छेश्रवसीश्रवणेयस्येतिमधुमाधव्याममरटीकायाम् ॥ १३ ॥ उपोपविष्टकमलमितिउपसर्ग
स्यद्विर्वचनम् ॥ तथाचश्रूयते ॥ प्रप्रपूज्यमहादेवंसंसंयम्यमनःसदा ॥ उपोपहायसंसर्गमुदुद्रतःसतापसइत्यादि ॥ उपविष्टकमलंयनसतथातम् ॥ यद्वा उपसर्गपेउपविष्टकमलालक्ष्मीर्यस्यतम् ॥
॥ १४ ॥ चंचच्छब्दः स्फुरणार्थः ॥ १५ ॥ सुपाटलरदच्छदंशोभनपाटलपुष्पवदोष्ठम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वेदाःकर्मोपासनविषयाउपनिषदोदितंविद्यैकसमधिगम्यनैवविदुः ॥ २१ ॥ २२ ॥
अध्यस्तविस्तीर्णशिलमाश्रितवृहत्पाषाणम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ पद्यैरैकोनविंशत्याभक्त्यापरमयामुदा ॥ अस्तौषीन्माधवंदेवमग्निविन्दुर्दिजोत्तमः ॥ बाह्यांतरिति ॥ तथाचोक्तम् ॥ अपवित्रःपवि

सत्रहपिस्तंसमभ्येत्यपुंडरीकाक्षमच्युतम् ॥ उपोपविष्टकमलंवनमालाविराजितम् ॥ १४ ॥ शंखपद्मगदाचक्रचंचत्करचतुष्टयम् ॥ कौस्तुभोद्भासितो
रस्कंपीतकौशेयवाससम् ॥ १५ ॥ सुनीलेंदीवररुचिसुस्निग्धमधुराकृतिम् ॥ नाभीहृदलसत्पद्मं सुपाटलरदच्छदम् ॥ १६ ॥ दाडिमीबीजदशनंकिरी
टद्योतितांबरम् ॥ देवेन्द्रवदितपदंसनकादिपरिष्कृतम् ॥ १७ ॥ दिव्यर्षिभिर्नारदाद्यैःपरिगीतमहोदयम् ॥ प्रह्लादाद्यैर्भागवतैःपरिनंदितमानसम् ॥ १८ ॥
धृतशार्ङ्गधनुर्दंडं दंडिताखिलदानवम् ॥ मधुकैटभहंतारकंसविध्वंसमूचकम् ॥ १९ ॥ कैवल्यंयत्परंब्रह्मनिराकारमगोचरम् ॥ तंपुंमृत्यापरिणतंभक्तानां
भक्तिहेतुतः ॥ २० ॥ वेदाविदुर्यदाकारंनैवोपनिषदोदितम् ॥ ब्रह्माद्यानचर्गीर्वाणाश्चक्रेनेत्रातिथिसतम् ॥ २१ ॥ प्रणनाममुदायुक्तःक्षितिर्विन्यस्तमस्तकः ॥
सत्रहपिस्तंहर्षिकेशमग्निर्विंदुर्महातपाः ॥ २२ ॥ तुष्टावपरयाभक्त्यामौलिबद्धकरांजलिः ॥ अध्यस्तविस्तीर्णशिलंबलिध्वंसिनमच्युतम् ॥ २३ ॥ तत्रपं
चनदाभ्याशेमार्कंडेयादिसेविते ॥ गोविंदमग्निर्विंदुःसस्तुतवांस्तुष्टमानसः ॥ २४ ॥ ॥ अग्निर्विंदुरुवाच ॥ ॥ ओंनमःपुंडरीकाक्षबाह्यांतःशौचदा
यिने ॥ सहस्रशीर्षांपुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपात् ॥ २५ ॥ नमामितेपदद्वंद्वं सर्वद्वंद्वनिवारकम् ॥ निर्द्वंद्वयाधियाविष्णोजिष्णवादिसुरवंदित ॥ २६ ॥
यंस्तोतुंनाधिगच्छंतिवाचोवाचस्पतेरपि ॥ तमीष्टेकइहस्तोतुंभक्तिरत्रबलीयसी ॥ २७ ॥ अपियोभगवानीशोमनःप्राचामगोचरः ॥ समादृशैरल्पधी
भिःकथंस्तुत्योवचःपरः ॥ २८ ॥ यंवाचोनविशंतीशंमनतीहमनोनयम् ॥ मनोगिरामतीतंतंकःस्तोतुंशक्तिमान्भवेत् ॥ २९ ॥ यस्यनिःश्वसितंवेदाः
सषडंगपदक्रमाः ॥ तस्यदेवस्यमहिमामहान्कैरवगम्यते ॥ ३० ॥

गोवासर्वावस्थांगतोपिवा ॥ यःस्मरेत्पुंडरीकाक्षंसवाह्याभ्यन्तरःशुचिरिति ॥ पुरुषसूक्ताधृचोर्ध्वेनस्तौति ॥ सहस्रेति ॥ सहस्रशीर्षादिकंचसर्वात्मकत्वाज्ज्ञातव्यम् ॥ गीतोक्तविश्वरूपशरीरग्रहणाद्वा ॥
क्षीराब्धिश्चायिश्चीनारायणचिद्वनलीलाशरीरपरिग्रहणाद्वा ॥ २५ ॥ द्वंद्वशब्देनात्राध्यात्मिकादितापत्रितयंगृह्यते ॥ निर्द्वंद्वयाऽप्रतिबद्धयाऽकुंठितयेतियावत् ॥ २६ ॥ २७ ॥ मनसःप्राचांब्रह्मादी
नाम् ॥ मनोवाचामितिकचित् ॥ २८ ॥ यंवाचइति ॥ यतोवाचोनिवर्ततेअप्राप्यमनसासहेतिश्रुतेः ॥ २९ ॥ यस्येति ॥ शिक्षाकल्पव्याकरणनिरुक्तछंदोज्योतींष्यंगानिपदक्रमाश्चतस्रसहितावेद

यस्य महतो भूतस्य निःश्वसितं निःश्वसवदप्रयत्नेनाविर्भूता इत्यर्थः ॥ अस्य महतो भूतस्य निःश्वसितमेतद्यद्देवोयजुर्वेद इत्यादि श्रुतेः ॥ ३० ॥ अतद्रितत्वमुठितत्वम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ तमिति ॥
तत्त्वांकोवेत्तीत्यन्वयः ॥ तत्र नित्यमित्युक्ते प्रध्वंसाभावे गच्छति तद्वारणा योक्तं नित्यमिति ॥ मायया चराचर ॥ वस्तुतश्चराचरभिन्न ॥ ३३ ॥
मखो ब्रह्मयज्ञः ॥ महत इति तद्विशेषणम् ॥ अश्वमेधविषयो वामहच्छब्दः ॥ महिमानमतो नरस्येति कचित्पाठः ॥ तत्र महि मरूपं फलमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ विरजेति संघिरार्थः ॥ ३५ ॥ येत्वामिति ॥

अतद्रितमनो बुद्धीन्द्रियायं सनकादयः ॥ ध्यायंतोऽपि हृदा काशेन विंदंतियथार्थतः ॥ ३१ ॥ नारदाद्यैर्मुनिवरैरावाल ब्रह्मचारिभिः ॥ गीयमानचरित्रो
पिनसम्यग्योधिगम्यते ॥ ३२ ॥ तं सूक्ष्मरूपमजमव्ययमेकमाद्यं ब्रह्माद्यगोचरमजेयमनंतशक्तिम् ॥ नित्यं निरामयममूर्तमचिंत्यमूर्तिकस्त्वांचराचरच
राचरभिन्नवेत्ति ॥ ३३ ॥ एकैकमेव तव नाम हरेन्मुरारेजन्मार्जिताघमाधिनांच महापदाढ्यम् ॥ दद्यात्फलंच महितं महतो मखस्य जतं मुकुंदमधुसूदनमाध
वेति ॥ ३४ ॥ नारायणेति नरकार्णवतारणेति दामोदरेति मधुहेति चतुर्भुजेति ॥ विश्वं भरेति विरजेति जनार्दनेति कास्तीह जन्मजपतां कृतांतभीतिः
॥ ३५ ॥ येत्वां त्रिविक्रमसदाहृदि शालयंतिकादंबिनीरुचिररोचिषमंबुजाक्षम् ॥ सौदामनीविलसितांशुकवीतमूर्तेतेपि स्पृशंतितवकांतिमचिंत्यरूपाम्
॥ ३६ ॥ श्रीवत्सलांछनहरेच्युतकैटभा रेगोविंदताक्षर्यकेशवचक्रपाणे ॥ लक्ष्मीपतेदनुजसूदनशार्ङ्गपाणे त्वद्भक्तिभाजिनभयंकचिदस्तिपुंसि ॥ ३७ ॥
ये रचितोसि भगवंस्तुलसीप्रसूनैर्दूरीकृतैणमदसौरभदिव्यगंधैः ॥ तानर्चयंति दिवि देवगणाः समस्तामंदारदामभिरलं विमलस्वभावान् ॥ ३८ ॥ यद्वा
चिनामतव कामदमब्जनेत्रयच्छ्रोत्रयोस्तव कथामधुराक्षराणि ॥ यच्चित्तभित्तिलिखितं भवतोस्तिरूपं नीरूपभूषणपद्मवीनहितैर्दुरापा ॥ ३९ ॥ येत्वां भजं
तिसततं भुवि शेषशायिं स्ताञ्छ्रीपतेपितृपतीं द्रकुबेरमुख्याः ॥ वृंदारकादिविसदैवसभाजयंति स्वर्गापवर्गसुखसंततिदानदक्ष ॥ ४० ॥ येत्वांस्तु वंतिसततं
दिवितान्स्तु वंतिसिद्धाप्सरोमरगणालसदब्जपाणे ॥ विश्राणयत्यखिलसिद्धिदकोविनात्वां निर्वाणचारुकमलांकमलायताक्ष ॥ ४१ ॥ त्वंहंसिपासिसृज
सि क्षणतः स्वलीलालीलावपुर्धरविर्गिचि नतां त्रियुगम् ॥ विश्वं त्वमेव परविश्वपतिस्त्वमेव विश्वस्य बीजमसितप्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ ४२ ॥

कादंबिनीमेघमाला ॥ निर्गुणोपासकास्ते तव कांतिं स्वप्रकाशांशोभां स्पृशंत्येव ये तूक्तविधाः सगुणोपासकास्तेपि प्राप्नुवंतीत्यपिशब्दार्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ दूरीकृत एणमदसौरभो मृगमदपरिमलः
कस्तूरीगंधो येन तादृशो दिव्यगंधो येन तैस्तुलसीप्रसूनैरिति ॥ ३८ ॥ निर्गतरूपं यत्र तन्निरूपं ब्रह्म तदेव भूषणपद्मवीनहितैः दुरापा ॥ ३९ ॥ ४० ॥ विश्राणयति प्रयच्छति ॥ ४१ ॥ क्षणतः कालतः ॥

परहेपर ॥ तत्तस्मात् ॥ ४२ ॥ कृणुहिविषिपनाशयेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तिष्ठासुःस्थातुमिच्छुः ॥ समभ्यर्थिसम्यगभ्यर्थितः ॥
अतःस्थास्यामीति ॥ ५३ ॥ सुदुर्मेधाःप्राकृतबुद्धिः ॥ अथचयदिज्ञानवान्काशीसर्वोत्कृष्टाकदापिनत्याज्येतिज्ञानवानित्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अमृतकैवल्यम् ॥ नैर्जरमित्युपलक्षणं षड्भाव

स्तोतात्वमेवदनुजेंद्ररिपोस्तुतिस्त्वंस्तुत्यस्त्वमेवसकलंहिभवानिहैकः ॥ त्वत्तो न किंचिदपिभिन्नमवैमिविष्णोतृष्णांसदाकृणुहिमेभवजांभवारे ॥ ४३ ॥
इतिस्तुत्वाहृषीकेशमग्निर्विंदुर्महातपाः ॥ तस्थौतृष्णांतोविष्णुरुवाचवरदोमुनिम् ॥ ४४ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ अग्निर्विंदोमहाप्राज्ञमहतांतपसां
निधे ॥ वरंवरयसुप्रीतस्तवादेयंन किंचन ॥ ४५ ॥ अग्निर्विंदुरुवाच ॥ ॥ यदिप्रीतोसिभगवन्वैकुण्ठेशजगत्पते ॥ कमलाकांततदेहियदिहप्रार्थयाम्यहम् ॥
॥ ४६ ॥ कृतानुज्ञोथहरिणाभ्रभंगेनसतापसः ॥ कृतप्रणामोहृष्टात्मावरयामासकेशवम् ॥ ४७ ॥ भगवन्सर्वगोपीहतिष्ठपंचनदेद्वदे ॥ हितायसर्वजं
तूनांसुमुख्यंविशेषतः ॥ ४८ ॥ लक्ष्मीशेनवरोमह्यमेषदेयोऽविचारतः ॥ नान्यंवरं समीहेहंभक्तिचत्वपदांबुजे ॥ ४९ ॥ इतिश्रुत्वावरंतस्याग्निर्विंदोर्म
धुमूदनः ॥ प्रीतःपरोपकारार्थतथेत्याहाब्धिजापतिः ॥ ५० ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ अग्निर्विंदोमुनिश्रेष्ठस्थास्याम्यहमिहध्रुवम् ॥ काशीभक्तिमतां
पुंसांसुक्तिमार्गसमादिशन् ॥ ५१ ॥ मुनेपुनःप्रसन्नोस्मि वरं ब्रूहिददामिते ॥ अतीवममभक्तोसिभक्तिस्तेस्तुहृदामयि ॥ ५२ ॥ आदावेवहितिष्ठासुरहम
त्रतपोनिधे ॥ ततस्त्वयासमभ्यर्थिस्थास्याम्यत्रसदैवहि ॥ ५३ ॥ प्राप्यकाशींसुदुर्मेधाःकस्त्यजेज्ज्ञानवान्यदि ॥ अनर्घ्यप्राप्यमाणिक्यंहित्वाकाचं
कईहते ॥ ५४ ॥ अल्पीयसाश्रमेणेहवपुषोव्ययमात्रतः ॥ अवश्यंगत्वरस्याशुयथामुक्तिस्तथाक्वहि ॥ ५५ ॥ विनिमय्यजराजीर्णदेहंपार्थिवमत्रवै ॥
प्राज्ञाःकिमुनगृहीयुरमृतंनैर्जरंवपुः ॥ ५६ ॥ नतपोभिर्नवादानैर्नयज्ञैर्बहुदक्षिणैः ॥ अन्यत्रलभ्यतेमोक्षोयथाकाश्यांतनुव्ययात् ॥ ५७ ॥ अपियोगंहि
युंजानायोगिनोयतमानसाः ॥ नैकेनजन्मनामुक्ताःकाश्यामुक्तावपुर्व्ययात् ॥ ५८ ॥ इदमेवमहादानमिदमेवमहत्तपः ॥ इदमेवव्रतंश्रेष्ठंयत्काश्यांप्रियते
तनुः ॥ ५९ ॥ सएवविद्वान्जगतिसएवविजितेंद्रियः ॥ सएवपुण्यवान्धन्योलब्ध्वाकाशींनयस्त्यजेत् ॥ ६० ॥ तावत्स्थास्याम्यहंचात्रयावत्काशीमुने
त्विह ॥ प्रलयेपिननाशोस्थाःशिवशूलाग्रसुस्थितेः ॥ ६१ ॥ इत्याकर्ण्यगिरंविष्णोरग्निर्विंदुर्महामुनिः ॥ प्रहृष्टोमाप्रोवाचपुनरन्यंवरंवृणे ॥ ६२ ॥
मापतेममनाप्रात्रतीर्थेपंचनदेशुभे ॥ अभक्तेभ्योपिभक्तेभ्यःस्थितोमुक्तिसदादिश ॥ ६३ ॥ येत्रपंचनदेस्नात्वागत्वादेशांतरेष्वपि ॥ नराःपंचत्वमापन्नामु
क्तिभ्योपिवैदिश ॥ ६४ ॥ येतुपंचनदेस्नात्वात्वांभजिष्यंतिमानवाः ॥ चलाचलापिद्वैरूपामात्याक्षीच्छ्रीश्चतान्नरान् ॥ ६५ ॥

विकारहितमित्यर्थः ॥ वपुःस्वरूपम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ श्रीकृष्णमुखा ॥ द्वैरूपमेवाह ॥ चलाचलोति ॥ चलाविष्णवतरेषु तस्मिन्

चला यद्वा चलासंपत् अचलानिर्वाणरूपा ॥ ६५ ॥ मयासहमालक्ष्मीस्तयासहमाधवइति ॥ ६६ ॥ एतदेवदर्शयति ॥ बिंदुमाधवइति ॥ ६७ ॥ सपर्ययिष्यन्ति पूजयिष्यन्ति ॥ ६८ ॥ वास्वति ॥
येषांपंचनदेस्थितानांसदाऽहंदिर्वते ॥ पंचनदेसदा अहंतिष्ठामीतिवाहादियेषाम् ॥ वसुस्वरूपिणीलक्ष्मीर्धनादिसंपन्निराणसंज्ञिकालक्ष्मीर्मोक्षलक्ष्मीश्चतत्पार्श्वगातेषां वशवर्तिनीत्यर्थः ॥ ६९ ॥ ७० ॥

॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ एवमस्त्वग्निर्विंदोत्रभवतायद्वृतं मुने ॥ त्वन्नाम्नोऽर्धेन मेनाममयासहभविष्यति ॥ ६६ ॥ बिंदुमाधवइत्याख्याममत्रैलोक्यविश्रुता ॥
काश्यां भविष्यति मुने महापापौघघातिनी ॥ ६७ ॥ ये मामन्ननराः पुण्याः पुण्ये पंचनदे द्वे ॥ सदा सपर्ययिष्यन्ति तेषां संसारभीः कुतः ॥ ६८ ॥ वसुस्वरूपिणी लक्ष्मीर्लक्ष्मीर्निर्वाणसंज्ञिका ॥ तत्पार्श्वगासदायेषां हृदि पंचनदे ह्यहम् ॥ ६९ ॥ यैर्न पंचनदं प्राप्य वसुभिः प्रीणिता द्विजाः ॥ आशुलभ्यविपत्तीनां
तेषां तद्गुरोदिति ॥ ७० ॥ त एव धन्यालोके स्मिन्कृतकृत्यास्त एव हि ॥ प्राप्य यैर्ममसांनिध्यं वसवो मम सात्कृताः ॥ ७१ ॥ बिंदुतीर्थमिदं नाम तव नाम्ना भविष्यति ॥ अग्निर्विंदो मुनिश्चेष्टसर्वपातकनाशनम् ॥ ७२ ॥ कार्तिके बिंदुतीर्थे यो ब्रह्मचर्यपरायणः ॥ स्नास्यत्यनुदिते भानौ भानुजातस्य भीः कुतः ॥ ७३ ॥
अपि पापसहस्राणि कृत्वामोहेन मानवः ॥ ऊर्जे धर्मनदे स्नातो निष्पापो जायते क्षणात् ॥ ७४ ॥ यावत्स्वस्थोऽस्ति देहो यं यावन्नैद्रियविक्रवः ॥ तावद्भूता
निकुर्वीत यतो देहफलं व्रतम् ॥ ७५ ॥ एकभक्तेन न क्तेन तथैवायाचितेन च ॥ उपवासेन देहो यं संशोध्यो शुचिभाजनम् ॥ ७६ ॥ कृच्छ्रचांद्रायणादीनि
कर्तव्यानि प्रयत्नतः ॥ अशुचिः शुचितामेति कायो यद्व्रतधारणात् ॥ ७७ ॥ व्रतैः संशोधिते देहे धर्मो वसति निश्चलः ॥ अर्थकामौ स निर्वाणौ तत्र यत्र वृष
स्थितिः ॥ ७८ ॥ तस्माद्भूतानि सततं चरितव्यानि मानवैः ॥ धर्मसांनिध्यकर्तृणि चतुर्वर्गफलेष्ुभिः ॥ ७९ ॥ सदा कर्तुं न शक्नोति व्रतानियदिमानवः ॥
चातुर्मास्यमनुप्राप्य तदा कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ ८० ॥ भूशय्या ब्रह्मचर्यं च किंचिद्भक्ष्यनिषेधनम् ॥ एकभक्तादिनियमो नित्यदानं स्वशक्तिः ॥ ८१ ॥
पुराणश्रवणं चैव तदर्थचरणं पुनः ॥ अखंडदीपो द्रोघश्च महापूजेष्टदेवते ॥ ८२ ॥ प्रभृतां कुर्वाजाब्दे देशे चापि गतागतम् ॥ यत्नेन वर्जयेद्दीमान्महाधर्मवि
वृद्धये ॥ ८३ ॥ असंभाष्यानसंभाष्याश्चातुर्मास्यव्रतस्थितैः ॥ मौनं चापि सदा कार्यं तथ्यं वक्तव्यमेव वा ॥ ८४ ॥ निष्पावांश्च मसूरांश्च कोद्रवान्वर्जयेद्भूती ॥
सदा शुचिभिरास्थेयं स्पृष्टव्यो नाव्रती जनः ॥ ८५ ॥ दंतकेशांबरादीनि नित्यं शोध्यानियत्नतः ॥ अनिष्टचिंतानो कार्याव्रतिना ह्यपि क्वचित् ॥ ८६ ॥
द्वादशस्वपिमासेषु व्रतिनो यत्फलं भवेत् ॥ चातुर्मास्यव्रतभृतां तत्फलं स्यादखंडितम् ॥ ८७ ॥

वसवइतिपुंस्त्वमार्घम् ॥ विषयाइतिवापाठः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ यापितानीता ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ अभ्यंगाद्यतइति ॥ अभ्यंगा
चतुर्ष्वपिचमासेषुनसामर्थ्यव्रतेयदि ॥ तदोर्जेव्रतिनाभाव्यमप्यब्दफलमिच्छता ॥ ८८ ॥ अव्रतःकार्तिकोयेषांगतोमूढधियामिह ॥ तेषांपुण्यस्यलेशो
पिनभवेत्सूकरात्मनाम् ॥ ८९ ॥ कृच्छ्रवाचातिकृच्छ्रवाप्राजापत्यमथापिवा ॥ संप्राप्तेकार्तिकेमासिकुर्याच्छ्रुत्यातिपुण्यवान् ॥ ९० ॥ एकांतरव्रतं
कुर्याच्चित्राव्रतमेववा ॥ पंचरात्रं सतरात्रं संप्राप्तेकार्तिकेव्रती ॥ ९१ ॥ पक्षव्रतं वा कुर्वीत मासोपोषणमेववा ॥ नोर्जो वंध्यो विधातव्यो व्रतिना केनचित्क
चित् ॥ ९२ ॥ शाकाहारं पयोहारं फलाहारमथापिवा ॥ चरेद्यवा न्नहारं वा संप्राप्तेकार्तिकेव्रती ॥ ९३ ॥ नित्यं नैमित्तिकं स्नानं कुर्याद्दूर्जेव्रतीनरः ॥ ब्रह्मचर्यं
चरेद्दूर्जे महाव्रतफलार्थवान् ॥ ९४ ॥ बाहुलं ब्रह्मचर्येणयः क्षिपेच्छुचिमानसः ॥ समस्तं हायनं तेन ब्रह्मचर्यकृतं भवेत् ॥ ९५ ॥ यस्तु कार्तिके मासमुपवासैः
समापयेत् ॥ अप्यब्दमपितेनेह भवेत्सम्यगुपोषितम् ॥ ९६ ॥ शाकाहारपयोहारैर्हजोयैरतिवाहितः ॥ अखंडिताशरत्तेन तदाहारेण यापिता ॥ ९७ ॥
पत्रभोजी भवेद्दूर्जे कांस्यं त्याज्यं प्रयत्नतः ॥ योव्रती कांस्यभोजी स्यान्न तद्व्रतफलं लभेत् ॥ ९८ ॥ कांस्यस्य नियमे दद्यात्कांस्यं सर्पिः प्रपूरितम् ॥ ऊर्जेन भक्षये
त्क्षौद्रमतिक्षुद्रगतिप्रदम् ॥ ९९ ॥ मधुत्यागे घृतं दद्यात्पायसं च सशर्करम् ॥ अभ्यंगेऽभ्यवहारे च तैलमूर्जे विवर्जयेत् ॥ १०० ॥ भूयात्स नारकी देही तत्राभ्यं
गाद्यतो न घ ॥ तैलत्यागे तिलान्दद्याद्गोणमात्रान्सकांचनान् ॥ १ ॥ कार्तिके मत्स्यभोजीयः स तैर्मीया निमृच्छति ॥ बाहुले मांसभोजीयः सकृमिः पूयशो
णिते ॥ २ ॥ मांसाशिनोऽपि ये भूपास्त्यजेयुस्तेऽपि कार्तिके ॥ मत्स्यमांसानि संत्यज्य कार्तिके व्रततत्परः ॥ ३ ॥ मत्स्यमांसादनाद्दोषाद्देहिर्भवति नि
श्चितम् ॥ नियमे मत्स्यमांसानां दद्यात्कार्तिके व्रती ॥ कूशमांडानि समापाणि दशस्वर्णयुतान्यपि ॥ ४ ॥ कार्तिके मौनभोजीयः सोश्रात्यमृतमेव हि ॥
सुवृंटांसतिलां मौनी स हि रण्यां प्रदापयेत् ॥ ५ ॥ कार्तिके लवणं त्यक्तं येन व्रतभृता सता ॥ त्यक्ताः सर्वे रसास्तेन तत्त्यागी गां प्रदापयेत् ॥ ६ ॥ भूशय्यां का
र्तिके कुर्वन्न भुवं संस्पृशेद्भृती ॥ पर्यंकं भूशयो दद्यात्स तूलं सोपधानकम् ॥ ७ ॥ दीपं यः कार्तिके दद्यादखंडं घृतवर्तिकम् ॥ मोहांधतमं संप्राप्य स न गच्छति दुर्ग
तिम् ॥ ८ ॥ यः कुर्यात्कार्तिके मासे रजन्यां दीपकौमुदीम् ॥ तामिस्रं चांधतामिस्रं न स पश्येत्कदाचन ॥ ९ ॥ पापांधकारसंक्रुद्धः कार्तिके दीपदानतः ॥ क्रोधां
धकारितमुखं भास्करिं स न वीक्षते ॥ ११० ॥

दुर्वर्तनात् ॥ आद्यतः आद्यात् अभ्यवहाराच्चेत्यर्थः ॥ अभ्यंगाद्यतइति वापदच्छेदः ॥ तत्राभ्यंगादित्यभ्यवहारोपलक्षणम् ॥ १ ॥ तैर्मीति मिर्मत्स्यस्तदीयां योनिम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पापांधकारसंक्रुद्धः पापमेवांधकारस्तस्मै संक्रुद्धः ॥ ११० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रबोधकरणीमुत्थानैकादशीम् ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

सउदयोतमयंपश्येत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ प्रबोधयेन्ममाग्रेयोदीपंसोज्ज्वलवर्तिकम् ॥ ११ ॥ पंचामृतानांकलशैरुर्जैर्मांस्नापयेन्नरः ॥ क्षीराब्धितट
मासाद्यवसेत्कल्पसंपुण्यवान् ॥ १२ ॥ प्रतिक्षपंकार्तिकिकेकुर्वज्ज्योत्स्नांप्रदीपजाम् ॥ ममाग्रेभक्तिसंयुक्तो गर्भध्वांतंनसंविशेत् ॥ १३ ॥ आज्यव
र्तिकमूर्जयोदीपमेग्रेप्रबोधयेत् ॥ बुद्धिभ्रंशंनचाप्नोतिमहामृत्युभयेसति ॥ १४ ॥ कार्तिकेमासिमेयात्रायैः कृताभक्तितत्परैः ॥ बिंदुतीर्थकृतस्नानैस्तेषांमु
क्तिर्नदूरतः ॥ १५ ॥ व्रतिनः कार्तिकेमासिस्नातस्यविधिवन्मम ॥ दामोदरगृहाणार्घ्यं दनुर्जेंद्रनिषूदन ॥ १६ ॥ स्नानेनैमिंतिकेकृष्णकार्तिकेपापशो
षणे ॥ गृह्णात्वर्घ्यमयादत्तराधयासाहितोभवान् ॥ १७ ॥ इमौमंत्रौसमुच्चार्ययोर्घ्यमह्यंप्रयच्छति ॥ सुवर्णरत्नपुष्पांबुयुजाशंखेनपुण्यवान् ॥ १८ ॥
सुवर्णपूर्णपृथिवीसंकल्पोदकपूर्वकम् ॥ तेनदत्ताभवेत्सम्यक्सुपात्रायसुपर्वणि ॥ १९ ॥ एकादशीसमासाद्यप्रबोधकरणीमम ॥ बिंदुतीर्थकृतस्नानोरात्रौ
जागरणान्वितः ॥ १२० ॥ दीपान्प्रबोध्यबहुशोममालंकृत्यशक्तितः ॥ तौर्यत्रिकविनोदेनपुराणश्रवणादिभिः ॥ २१ ॥ महामहोत्सवंकृत्वायावत्पूर्णा
तिथिर्भवेत् ॥ तत्रात्रदानंबहुशःकृत्वा मत्प्रतियेनरः ॥ २२ ॥ महापातकयुक्तोपिनिविशेत्प्रमदोदरम् ॥ बिंदुमाधवनामानंयमामत्रसमर्चयेत् ॥ २३ ॥
बिंदुतीर्थकृतस्नानोनिर्वाणंसहिविंदति ॥ आदिमाधवनामाहंपूज्यः सत्ययुगेमुने ॥ २४ ॥ अनंतमाधवोज्ञेयस्त्रेतायांसर्वसिद्धिदः ॥ श्रीदमाधवसंज्ञोहं
द्वापरेपरमार्थकृत् ॥ २५ ॥ कलौकलिमलध्वंसीज्ञेयोहंबिंदुमाधवः ॥ कलौकलमपसंपन्नानमांविंदंतिमानवाः ॥ २६ ॥ ममैवमाययामूढाभेदवादपरायणाः ॥
ममभक्तिं प्रकुर्वाणायैविश्वेशंद्रिषंतिवै ॥ २७ ॥ विद्विषोममतेज्ञेयाः पिशाचपदगामिनः ॥ पैशाचीयोनिमाप्यापिकालभैरवशासनात् ॥ २८ ॥ त्रिंशद्वर्ष
सहस्राणिउषित्वादुःखसागरे ॥ विश्वेशानुग्रहादेवततोमोक्षमवाप्नुयुः ॥ २९ ॥ तस्माद्वेषोनकर्तव्योविश्वेशेपरमात्मानि ॥ विश्वेशद्वेषिणांपुंसांप्रायश्चित्तं
यतो न हि ॥ १३० ॥ मनसापिहिविश्वेशंविद्विषंतीहयेऽधमाः ॥ अध्यासतेंधतामिसंमृतास्तेन्यत्रसंततम् ॥ ३१ ॥ शिवनिंदापरायेचयेपाशुपतनिंदकाः ॥
विद्विषोममतेज्ञेयाः पतंतोनरकेऽशुचौ ॥ ३२ ॥ अष्टाविंशतिकोटीषुनरकेषुक्रमेणहि ॥ कल्पंकल्पंवसेयुस्तेयेविश्वेश्वरनिंदकाः ॥ ३३ ॥ विश्वेशानुग्रहं
प्राप्यमुनेहमपिमुक्तिदः ॥ मद्रक्तैस्तद्विशेषेणसेव्योविश्वेश्वरोऽनिशम् ॥ ३४ ॥ इयंवाराणसीज्ञेयामुनेपाशुपतस्थली ॥ तस्मात्पशुपतिःसेव्यःकाश्यां
निःश्रेयसार्थिभिः ॥ ३५ ॥ अत्रपंचनदेतीर्थेस्नातिविश्वेश्वरःस्वयम् ॥ ऊर्जैसदैवसगणःसस्कंदःसपरिच्छदः ॥ ३६ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

धूतपापकइतितपऔदार्यरूपापनायोक्तम् ॥ धूतपापकोपलक्षितेधर्मनदइत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ १४५ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखंडटी
कायां षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ एकषष्ठितमेऽध्याये महामाहात्म्यसूचकम् ॥ वैष्णवानां च तीर्थानां माहात्म्यं हरिणाऽकथि ॥ १ ॥ अतीताध्याये भगवन्नित्यादिना

ब्रह्मासवेदः समखो ब्रह्मण्याद्याश्च मातरः ॥ सप्ताब्धयः ससरितः स्नात्यूजैर्धूतपापके ॥ ३७ ॥ सचेतनाहियावंतस्त्रैलोक्ये देहधारिणः ॥ तावंतः स्नातुमायांतिका
र्तिके धूतपापके ॥ ३८ ॥ यैर्न पंचनदे स्नातं प्राप्य कार्तिकिकं शुभम् ॥ जलबुद्बुदवत्तेषां वृथा जन्मशरीरिणाम् ॥ ३९ ॥ आनंदकाननं पुण्यं पुण्यं पांचनदंततः ॥
ततोऽपि मम सात्रिभ्यः प्रविंदो महामुने ॥ १४० ॥ अनेनैवानुमानेन विद्धि पंचनदस्य वै ॥ महिमानं महाप्राज्ञ सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ॥ ४१ ॥ श्रुत्वापि यं
महाप्राज्ञो महापापैः प्रमुच्यते ॥ विष्णोर्मुखादिति श्रुत्वा सोऽग्निर्विंदुर्महामुनिः ॥ ४२ ॥ पुनः प्रणम्य प्रच्छब्दिं दुमाधवमच्युतम् ॥ ४३ ॥ अग्निर्विंदुरुवाच ॥
भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि बिंदुमाधवतद्ब्रह्म ॥ कतिधा तव रूपाणि काश्यां संति जनार्दन ॥ ४४ ॥ भविष्याण्यपि कानीह तानि मे कथयाच्युत ॥ यानि संपूज्यते
भक्ताः प्राप्स्यंति कृतकृत्यताम् ॥ १४५ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे बिंदुमाधवाविर्भावो नाम ष
ष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ षडास्य माधवाख्यानं श्रुतं मे पापनाशनम् ॥ महिमापि श्रुतः श्रेयान्सम्यक् पंचनदस्य वै ॥ १ ॥
यदग्निर्विंदुना पृच्छि माधवो दैत्यसूदनः ॥ तस्योत्तरं समाख्याहियथाख्यातं मधुद्विषा ॥ २ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृण्वगस्त्यमहर्षे त्वंकथ्यमानं
मया धुना ॥ माधवेन यथाचक्षिमुनये चाग्निर्विंदवे ॥ ३ ॥ ॥ बिंदुमाधव उवाच ॥ आदौ पादोदके तीर्थे विद्धि मामादिकेशवम् ॥ अग्निर्विंदो महाप्राज्ञ भक्तानां
मुक्तिदायकम् ॥ ४ ॥ अविमुक्तेऽमृते क्षेत्रे ये रचयन्त्यादिकेशवम् ॥ तेऽमृतत्वं भजन्त्येव सर्वदुःखविर्वर्जिताः ॥ ५ ॥ संगमेशं महालिङ्गं प्रतिष्ठाप्यादिकेशवः ॥
दर्शनादघहं नृणां मुक्तिं मुक्तिं दिशेत्सदा ॥ ६ ॥ याम्यां पादोदकाच्छ्रेतद्वीपतीर्थं महत्तरम् ॥ तत्राहं ज्ञानदोनृणां ज्ञानकेशवसंज्ञकः ॥ ७ ॥ श्वेतद्वीपे नरः
स्नात्वा ज्ञानकेशवसन्निधौ ॥ न ज्ञानाद्भश्यते कापि ज्ञानकेशवपूजनात् ॥ ८ ॥ ताक्ष्यकेशवनामाहं ताक्ष्यतीर्थे नरोत्तमैः ॥ पूजनीयः सदा भक्त्या ताक्ष्य
वत्ते प्रियामम ॥ ९ ॥ तत्रैव नारदे तीर्थे स्म्यहं नारदकेशवः ॥ ब्रह्मविद्योपदेष्टा च तत्तीर्थं प्लुतवर्षणम् ॥ १० ॥ प्रह्लादतीर्थं तत्रैव नाम्ना प्रह्लादकेशवः ॥ भक्तैः
समर्चनीयोऽहं महाभक्तिसमृद्धये ॥ ११ ॥ तीर्थेऽवरीषे तत्राहं नाम्नेवादित्यकेशवः ॥ पातकध्वांतनिचयं ध्वंसयामी क्षणादपि ॥ १२ ॥

अग्निर्विंदुना पृष्ठस्य प्रत्युत्तरमुक्तानुवादपूर्वकं पृच्छति ॥ षडास्येति ॥ १ ॥ २ ॥ आचक्षि अकथि ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ गोपीगोविंदतीर्थगोपीयुक्तश्रीकृष्णतीर्थम् ॥ १९ ॥ २० ॥ विशेषानुत्कृष्टाभिलषितपदार्थान् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ भक्तियुक्तितः भक्तियोगेन ॥ २४ ॥
 दत्तात्रेयेश्वराद्याम्यामहमादिगदाधरः ॥ हरामितत्रभक्तानांसंसारगदसंचयम् ॥ १३ ॥ तत्रैवभार्गवेतीर्थेभृगुकेशवनामतः ॥ काशीनिवासिनः पुंसो
 विभर्मिचमनोरथैः ॥ १४ ॥ वामनारुख्येमहातीर्थमनःप्रार्थितदेशुभे ॥ पूज्योहंशुभमिच्छद्विर्नाम्रावामनकेशवः ॥ १५ ॥ नरनारायणेतीर्थेनरनाराय
 णात्मकम् ॥ भक्ताः समर्च्यमांस्युर्वै नरनारायणात्मकाः ॥ १६ ॥ तीर्थेयज्ञवराहारुख्येयज्ञवाराहसंज्ञकः ॥ नरैः समर्चनीयोहंसर्वयज्ञफलेप्सुभिः ॥ १७ ॥
 विदारनरसिंहोहंकाशीविघ्नविदारणः ॥ तत्राभितीर्थेसंसेव्यस्तीर्थोपद्रवशांतये ॥ १८ ॥ गोपीगोविंदतीर्थेतुगोपीगोविंदसंज्ञकम् ॥ समर्च्यमानरोभक्त्या
 प्रममायानसंस्पृशेत् ॥ १९ ॥ मुनेलक्ष्मीनृसिंहोस्मितीर्थेतत्राभिपावने ॥ दिशामिभक्तियुक्तेभ्यः सदानैः श्रेयसीश्रियम् ॥ २० ॥ शेषमाधवनामाहंशेषती
 र्थेऽवहारिणि ॥ विश्राणयाम्यशेषांश्चविशेषान्भक्तचितितान् ॥ २१ ॥ शंखमाधवतीर्थेचस्नात्वामांशंखमाधवम् ॥ शंखोदकेनसंस्नाप्यभवेच्छंखनिधेः
 पतिः ॥ २२ ॥ हयग्रीवेमहातीर्थेमाहयग्रीवकेशवम् ॥ प्रणम्यप्राप्तुयान्नूनंतद्विष्णोः परमंपदम् ॥ २३ ॥ भीष्मकेशवनामाहंवृद्धकालेशपश्चिमे ॥ उपसर्गा
 न्हरेभीष्मान्सेवितोभक्तियुक्तितः ॥ २४ ॥ निर्वाणकेशवश्चाहंभक्तनिर्वाणसूचकः ॥ लोलार्कादुत्तरेभागेलोलत्वंचेतसोहरे ॥ २५ ॥ वंद्यस्त्रिलोकसुं
 दर्ग्याम्यांयोमांसमर्चयेत् ॥ काश्यांरूपातंत्रिभुवनकेशवंनसगर्भभाक् ॥ २६ ॥ ज्ञानवाप्याः पुरोभागेविद्धिमांज्ञानमाधवम् ॥ तत्रमांभक्तितोभ्यर्च्य
 ज्ञानंप्राप्नोतिशाश्वतम् ॥ २७ ॥ श्वेतमाधवसंज्ञोहंविशालाक्ष्याः समीपतः ॥ श्वेतद्वीपेश्वरंरूपंकुर्यांभक्त्यासमर्चितः ॥ २८ ॥ उदग्दशाश्वमेधान्मां
 प्रयागरूयंचमाधवम् ॥ प्रयागतीर्थेसुस्नातोदृष्ट्वापापैः प्रमुच्यते ॥ २९ ॥ प्रयागगमनेपुंसांयत्फलंतपसिश्नुतम् ॥ तत्फलंस्यादशगुणमत्रस्नात्वाममा
 प्रतः ॥ ३० ॥ गंगायमुनयोः संगेयत्पुण्यंस्नानकारिणाम् ॥ काश्यांमत्सत्रिधावत्रतत्पुण्यंस्यादशोत्तरम् ॥ ३१ ॥ दानानिराहुग्रस्तेर्केददतांयत्फलं
 भवेत् ॥ कुरुक्षेत्रेहितत्काश्यामत्रैवस्यादशाधिकम् ॥ ३२ ॥ गंगोत्तरवहायत्रयमुनापूर्ववाहिनी ॥ तत्संभेदंनरः प्राप्यमुच्यतेब्रह्महत्याया ॥ ३३ ॥ वपनं
 तत्रकर्तव्यंपिंडदानंचभावतः ॥ देयानितत्रदानानिमहाफलमभीप्सुना ॥ ३४ ॥ गुणाः प्रजापतिक्षेत्रेयसर्वेसमुदीरिताः ॥ अविमुक्तेमहाक्षेत्रेऽसं
 ख्याताश्चभवन्तिहि ॥ ३५ ॥ प्रयागेशंमहालिङ्गंतत्रतिष्ठतिकामदम् ॥ तत्सान्निध्याच्चतत्तीर्थकामदंपरिकीर्तितम् ॥ ३६ ॥
 ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ उदगुत्तरे ॥ २९ ॥ तपसिमाघे ॥ ३० ॥ मत्सत्रिधौप्रयागमाधवनिकटे ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ प्रयागेशंशूलटंकेश्वरम् ॥ ३६ ॥

१ प्रयागे तु गंगा नोत्तरवहा परं दक्षिणवाहिनीति विचारणीयमेतद्व्याख्यम् । न चैतत्काशीस्थप्रयागविषयं तत्र संभेदाभावादिति । २ शूलटंकेश्वरोभिन्नः प्रयागेशादिति स्फुटम् । टीकाकारमतं नेह याथार्थ्येनावगम्यते ।

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ऊर्जेकार्तिके ॥ ४३ ॥ मामनुमांलक्षीकृत्यमत्सर्मापेचेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ प्रहंत्येवप्रमृत्त्येवेत्यर्थः ॥ दहंतीतिवापाठः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ मणिकर्णिकायाःसमीपमुपमणिकर्णिकंमणिकर्णिकायामित्यर्थः ॥ ५३ ॥ वैकुंठादिति ॥ आगत्यमणिकर्णिकांसमासाद्येतिशेषः ॥ ५४ ॥ सकृदिति ॥ सकृ

काश्यामाघःप्रयागेयैर्नस्नातोमकरार्कगः ॥ अरुणोदयमासाद्यतेषांनिःश्रेयसंकुतः ॥ ३७ ॥ काश्युद्रवेप्रयागेयेतपसिस्नातिसंयताः ॥ दशाश्वमेधज
नितंफलंतेषांभवेद्भुवम् ॥ ३८ ॥ प्रयागमाधवंभक्त्याप्रयागेशंचकामदम् ॥ प्रयागेतपसिस्नात्वायेर्चयंत्यन्वहंसदा ॥ ३९ ॥ धनधान्यसुतर्द्धीस्तेलब्ध्वाभो
गान्मनोरमान् ॥ भुक्तेहपरमानंदंपरमोक्षमवाप्नुयुः ॥ ४० ॥ माघेसर्वाणितीर्थानिप्रयागमाधियांतिहि ॥ प्राच्युदीचीप्रतीचीतोदक्षिणाधस्तथोर्ध्वतः ॥
॥ ४१ ॥ काशीस्थितानितीर्थानिमुनेयांतिनकुत्रचित् ॥ यदियांति तदायांतितीर्थत्रयमनुत्तमम् ॥ ४२ ॥ आयांत्यूर्जेपंचनदेप्रातःप्रातर्ममांतिकम् ॥
महाघौघप्रशमनेमहाश्रेयोविधायिनि ॥ ४३ ॥ प्राप्यमाघमघार्चिंचप्रयागेशसमीपतः ॥ प्रातःप्रयागेसंस्नातिसर्वतीर्थानिमामनु ॥ ४४ ॥ समासाद्यच
मध्याह्नमभियांतिचनित्यशः ॥ संस्नातुंसर्वतीर्थानिमुक्तिदामणिकर्णिकाम् ॥ ४५ ॥ काश्यांरहस्यंपरममेतत्तेकथितंमुने ॥ यथातीर्थत्रयीश्रेष्ठास्व
स्वकालेविशेषतः ॥ ४६ ॥ अन्यद्रहस्यंवक्ष्यामिनवाच्यंयत्रकुत्रचित् ॥ अभक्तेषुसदागोप्यंनगोप्यंभक्तिमज्जने ॥ ४७ ॥ काश्यांसर्वाणितीर्थानिणैकै
कादुत्तरोत्तरम् ॥ महैनांसिप्रहंत्येवप्रसह्यनिजतेजसा ॥ ४८ ॥ एतदेवरहस्यंतेवाराणस्याउदीर्यते ॥ उत्क्षिप्यैकांगुलितथ्यंश्रेष्ठैकामणिकर्णिका ॥ ४९ ॥
गर्जतिसर्वतीर्थानिस्वस्वधिष्ण्यगतान्यहो ॥ केवलंबलमासाद्यसुमहन्मामणिकर्णिकम् ॥ ५० ॥ पापानिपापिनांहत्वामहांत्यपिवहून्यपि ॥ काशीतीर्था
निमध्याह्नेप्रायश्चित्तचिकीर्षया ॥ ५१ ॥ पर्वस्वपर्वस्वपिवानित्यंनियमवंत्यहो ॥ निर्मलानिभवंत्येवविगाह्यमणिकर्णिकाम् ॥ ५२ ॥ विश्वेशोवि
श्वयासार्धसदोपमणिकर्णिकम् ॥ मध्यंदिनंसमासाद्यसंस्नातिप्रतिवासरम् ॥ ५३ ॥ वैकुंठादप्यहंनित्यंमध्याह्नेमणिकर्णिकाम् ॥ विगाहेपद्मयासार्धं
मुदापरमयासुने ॥ ५४ ॥ सकृन्ममाख्यांगृणतांनिर्हरन्त्यदधान्यहम् ॥ हरिनामसमापन्नस्तद्वलान्मामणिकर्णिकात् ॥ ५५ ॥ सत्यलोकात्प्रतिदिनंहं
सयानःपितामहः ॥ माध्याह्निकविधानायसमायान्मणिकर्णिकाम् ॥ ५६ ॥ इंद्राद्यालोकपालाश्चमरीच्याद्यामहर्षयः ॥ माध्याह्निकीक्रियांकर्तुंसमीयुर्म
णिकर्णिकाम् ॥ ५७ ॥ शेषवासुकिमुख्याश्चनागावैनागलोकतः ॥ समायांतीहमध्याह्नेसंस्नातुंमणिकर्णिकाम् ॥ ५८ ॥

त्कदाचिन्ममाख्याम् ॥ गृणतामुच्चरतांयदहमर्धंनिर्हरन्निःशेषेणपापंहरामिनाशयामितन्मामणिकर्णिकाद्वलात् मणिकर्णिकावगाहनादिजन्यसामर्थ्यादित्यर्थः ॥ निर्हरेदितिपाठेनिर्हरामीत्येव ॥
अतएवाहंहरिनामसमापन्नःभक्तानांसांणिपापानिहरतीतिहरिः हरिरितिनामसमापन्नयेनसोहंतथा ॥ ५९ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

॥५९॥६०॥६१॥६२॥६३॥६४॥६५॥६६॥६७॥६८॥६९॥७०॥७१॥ ७२ ॥ ७३ ॥ तत्रसूक्ष्मपरिमाणं वक्तुं प्रसंगात्स्थूलमणिकर्णिकायामवांतरतीर्थान्याह हरिश्चंद्रेत्यारभ्यचक्रपुष्करणी
चराचरेषु सर्वेषु यावन्तश्च सचेतनाः ॥ तावन्तः स्नाति मध्याह्ने मणिकर्णीजले मले ॥ ५९ ॥ केमणिकर्णिकेयानां गुणानां सुगरीयसाम् ॥ शक्तावर्णयितुं विप्रा
ऽसंख्येयानां मदादिभिः ॥ ६० ॥ चीर्णान्युग्राण्यरण्येषु तैस्तपांसितपोधनैः ॥ यैरियं हि समासादिमुक्तिभूर्मणिकर्णिका ॥ ६१ ॥ विश्राणितमहादाना
स्तएव नरपुंगवाः ॥ चरमेव यसि प्राप्ता यैरेषामणिकर्णिका ॥ ६२ ॥ चीर्णसर्वत्र तास्ते तु यथोक्तविधिना ध्रुवम् ॥ यैः स्वतल्पीकृता मणिकर्णिकेयी स्थली
मृदुः ॥ ६३ ॥ तएव धन्या मर्त्येस्मिन् सर्वकृतुषु दीक्षिताः ॥ त्यक्त्वा पुण्यार्जितां लक्ष्मीं मैक्षियैर्मणिकर्णिका ॥ ६४ ॥ कृतानानाविधाधर्मा इष्टापूर्तास्तु तैर्नृभिः ॥
वार्धक्यं समनुप्राप्य प्रापियैर्मणिकर्णिका ॥ ६५ ॥ रत्नानि सदुकूलानि कांचनं गजवाजिनः ॥ देयाः प्राज्ञेन यत्नेन सदोपमणिकर्णिकम् ॥ ६६ ॥ पुण्येनो
पार्जितं द्रव्यमत्यल्पमपियैर्नरैः ॥ दत्तं तदक्षयं नित्यं मुने धिमणिकर्णिकम् ॥ ६७ ॥ कुर्याद्यथोक्तमप्येकं प्राणायामं नरोत्तमः ॥ यस्तेन विहितो नूनं पडंगो
योग उत्तमः ॥ ६८ ॥ जप्त्वैकामपि गायत्रीं संप्राप्य मणिकर्णिकाम् ॥ लभेद्युतगायत्रीजपनस्य फलं स्फुटम् ॥ ६९ ॥ एकामप्याहुतिं प्राज्ञो दत्त्वोपम
णिकर्णिकम् ॥ यावज्जीवाग्निहोत्रस्य लभेदविकलं फलम् ॥ ७० ॥ इति श्रुत्वा हरेर्वाक्यमग्निबिंदुर्महातपाः ॥ प्रणिपत्य महाभक्त्या पुनः प्रच्छमाधवम् ॥
॥ ७१ ॥ ॥ अग्निबिंदुरुवाच ॥ विष्णो कियत्परीमाणा पुण्येषामणिकर्णिका ॥ ब्रूहि मे पुंडरीकाक्षन त्वत्तत्त्ववित्परः ॥ ७२ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥
आगंगा केशवादा च हरिश्चंद्रस्य मंडपात् ॥ आमध्यादेव सारितः स्वर्द्धारान्मणिकर्णिका ॥ ७३ ॥ स्थूलमेतत्परीमाणं सूक्ष्मं च प्रवदामि ते ॥ हरिश्चंद्रस्य ती
र्थाग्रे हरिश्चंद्रविनायकः ॥ ७४ ॥ सीमाविनायकश्चात्र मणिकर्णीद्वयोत्तरे ॥ सीमाविनायकं भक्त्या पूजयित्वा नरोत्तमः ॥ ७५ ॥ मोदकैः सोपचारै
श्च प्राप्नुयान्मणिकर्णिकाम् ॥ हरिश्चंद्रे महातीर्थे तर्पयेयुः पितामहान् ॥ ७६ ॥ शतं समाः सुतृप्ताः स्युः प्रयच्छन्ति च वां च्छितम् ॥ हरिश्चंद्रे महातीर्थे स्नात्वा श्रद्धा
न्वितो नरः ॥ ७७ ॥ हरिश्चंद्रेश्वरं न त्वान सत्यात्परिहीयते ॥ ततः पर्वततीर्थं च पर्वतेश्वरसंनिधौ ॥ ७८ ॥ अधिष्ठानं महामेरोर्महापातकनाशनम् ॥
तत्र स्नात्वा र्चयित्वे शं किंचिद्त्वास्वशक्तितः ॥ ७९ ॥ अध्यास्य मेरुशिखरं दिव्यान्भोगान्समश्रुते ॥ कंबलाश्वतरं तीर्थं पर्वतेश्वरदक्षिणे ॥ ८० ॥ कंबला
श्वतरे शंच तत्तीर्थात्पश्चिमेशुभम् ॥ तस्मिन् स्तीर्थे कृतस्नानस्तद्धि गंगः समर्चयेत् ॥ ८१ ॥ अपितस्य कुले जाता गीतज्ञाः स्युः श्रियान्विताः ॥ चक्रपुष्क
रिणी तत्र यो निचक्रनिवारिणी ॥ ८२ ॥

यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ सुतृप्ताः स्युः तस्य ते पिता महाइति शेषः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ तत्तीर्थात्पर्वतेश्वरतीर्थात् ॥ तस्मिन् स्तीर्थे कंबलाश्वतरं तीर्थं ॥ ८१ ॥ चक्रेति ॥ तत्र कम्बलाश्वतरे श्वर

तीर्थे ॥ चक्रपुष्करणीसूक्ष्मेतिशेषः ॥ हरिश्चन्द्रादीनिकम्बलाश्वतरांतानितीर्थानितत्रेत्यभिलष्यन्तइतिकेचित् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ इंदीवरवर्तीनीलोत्पलवतीम् ॥
 ॥ ८९ ॥ मातुलुंगफलंरुचकफलम् ॥ यदाहामरः ॥ रुचकोमातुलुंगकइति ॥ ९० ॥ ९१ ॥ प्रत्यग्रेति ॥ प्रत्यग्रंविकसितंनूतनंवायस्केतकीपुष्पंतेनलसन्धम्मिलःसंयताःकचार्यस्मिस्तथाभूतंमस्त
 कंयस्याःसातथा ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ मंत्रमंत्रद्वयम् ॥ ९४ ॥ तत्रएकोमन्त्रःपञ्चदशाक्षरोद्वितीयश्चतुर्दशाक्षरस्तयोराद्यमुद्धरति वाग्भवेतिश्लोकेन ॥ बीजाधिकात्फलाधिक्यंझटितिफलप्रदत्वंच ॥
 वाग्भवबीजंसरस्वतीबीजम् ऐं मायाबीजंभुवनेश्वरीबीजं ह्रीं लक्ष्मीबीजं श्रीम् मदनबीजंकामबीजंक्लीं प्रणवओंकारः एतानपूर्ववेदेत्प्रथमंपठेत् ॥ अंतर्भवोऽंत्योभस्यांत्योभांत्योमकारस्तम् ॥ भांतमिति
 वापाठः॥ कथंभूतम् ॥ विंदूपेतम् ॥ मणिपदंमणीतिपदंमणिपदम् ॥ पूर्वपूर्वमित्युक्तत्वात्पश्चाद्वदत् ॥ अथानन्तरंसहत्तहदाहन्मंत्रेणनमसासहकर्णिकेकर्णिकेनमइतिवदेत् ॥ अनन्तरंप्रणवपुटःप्रणवा
 संसारचक्रेगहनेयत्रस्नातोविशेत्रना ॥ चक्रपुष्करिणीतीर्थममाधिष्ठानमुत्तमम् ॥ ८३ ॥ समाःपरार्धसंख्यातास्तत्रतप्तंमहातपः ॥ तत्रप्रत्यक्षतांयातो
 ममविश्वेश्वरःपरः ॥ ८४ ॥ तत्रलब्धंमयैश्वर्यमविनाशिमहत्तरम् ॥ चक्रपुष्करिणीचैवख्याताभून्मणिकर्णिका ॥ ८५ ॥ द्रवरूपंपरित्यज्यललनारूपधा
 रिणी ॥ प्रत्यक्षरूपिणीतत्रमयैक्षिमणिकर्णिका ॥ ८६ ॥ तस्यारूपंप्रवक्ष्यामिभक्तानांशुभदंपरम् ॥ यद्रूपध्यानतःपुंभिराषण्मासंत्रिसंध्यतः ॥ ८७ ॥
 प्रत्यक्षरूपिणीदेवीदृश्यतेमणिकर्णिका ॥ चतुर्भुजाविशालाक्षस्फुरद्भालविलोचना ॥ ८८ ॥ पश्चिमाभिमुखीनित्यंप्रवद्धकरसंपुटा ॥ इंदीवरवर्तीमालां
 दधतीदक्षिणेकरे ॥ ८९ ॥ वरोद्यतेकरेसव्येमातुलुंगफलंशुभम् ॥ कुमारीरूपिणीनित्यंनित्यंद्वादशवार्षिकी ॥ ९० ॥ शुद्धस्फटिकांतिश्चसुनील
 स्निग्धमूर्द्धजा ॥ जितप्रवालमाणिक्यरमणीयरदच्छदा ॥ ९१ ॥ प्रत्यग्रकेतकीपुष्पलसद्भम्मिल्लमस्तका ॥ सर्वांगमुक्ताभरणाचंद्रकांत्यंशुकावृता ॥
 ॥ ९२ ॥ पुंडरीकमयीमालांसंश्रीकांबिभ्रतीहृदि ॥ ध्यातव्यानेनरूपेणमुमुक्षुभिरहर्निशम् ॥ ९३ ॥ निर्वाणलक्ष्मीभवनंश्रीमतीमणिकर्णिका ॥
 मंत्रंतस्याश्चवक्ष्यामिभक्तकल्पद्रुमाभिधम् ॥ यस्यावर्तनतःसिद्धयेदपिसिद्धयष्टकंनृणाम् ॥ ९४ ॥ वाग्भवमायालक्ष्मीमदनप्रणवान्वदेत्पूर्वम् ॥ भांत्यं
 विंदूपेतंमणिपदमथकर्णिकेसहत्प्रणवपुटः ॥ ९५ ॥ मंत्रःसुरद्रुमसमःसमस्तसुखसंततिप्रदोजप्यः ॥ तिथिभिःपरिमितवर्णःपरमपदंदिशतिनिशित
 धियाम् ॥ ९६ ॥ तारस्तारतृतीयोविद्वंतोमणिपदंततःकर्णिके ॥ प्रणवात्मिपदंकेनमइतिमनुसंख्यवर्णमनुः ॥ ९७ ॥

भ्यांपुटःपुटितः आद्यन्तयोःप्रणवपुटितोमन्त्रःपठितव्यइत्यर्थः ॥ तथाचैतादृशोमंत्रोभवति ॥ ओंऐंह्रींश्रींक्लीं ओंमंमणिकर्णिकेनमओमिति ॥ अत्रमन्त्राद्वाहिस्तुभ्यमित्यध्याहर्तव्यम् ॥
 चतुर्थ्यर्थेवाप्रथमा ॥ एवमुत्तरत्रापि ॥ ९५ ॥ मंत्रस्यादेयत्वंदर्शयन्वर्णपरिमितिदर्शयति ॥ मंत्रइति ॥ निशितधियांशुद्धसत्त्वानामित्यर्थः ॥ ९६ ॥ द्वितीयमन्त्रमुद्धरति तारइतिपादत्रयेण ॥
 तारःप्रणवःतारस्याऽकारोकारमकारात्मकस्यतृतीयस्तारतृतीयोमकारः ॥ कथंभूतः ॥ विद्वंतोऽनुस्वारांतः ॥ मणिपदंमणीतिपदंततस्तदनन्तरंकर्णिकेइतिपदंप्रणवात्मिकेपदम् ॥ सच्चिदा
 त्मिकेपदमितिक्वचित् ॥ केनमइतिचपदम् ॥ तथाचैतादृशंमनुर्भवति ॥ ओंमंमणिकर्णिकेप्रणवात्मिकेनमइति ॥ मंत्राक्षरपरिमितिदर्शयति ॥ मन्विति ॥ मनुश्चतुर्दशतत्संख्यकावर्णाय

स्मिन्सचासौमनुर्मत्रश्चेतिमनुसंख्यवर्णमनुः ॥ अत्रयथाश्रुतस्यग्राह्यत्वाद्दृष्ट्यादिनियमोनावेक्ष्यः ॥ ९७ ॥ पुंभिरिति विशेषणात्स्त्रीणां जपो निवारितः ॥ स्त्रीभिरिति पाठो मृतो देशान्तरेष्विति दर्शनादनादेयः ॥ ९८ ॥ पुण्डरीकैः पञ्चैः ॥ सक्षौद्रेण समधुना ॥ ९९ ॥ १०० ॥ नवरत्नसमन्विता नृत्तनैरत्नैरलंकृतेत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ समर्च्यो मणिकर्णिकेश्वर इत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ आत्मानः पशवः प्रोक्ताः सर्वे संसारवर्तिनः ॥ तेषां पतिरहं देवः स्मृतः पशुपतिर्बुधैरिति ॥ विधिर्ब्रह्मा ॥ पशूनां पशुतुल्यानां जीवानां पाशहृद्ज्ञानहृत्पशुपाशहृत् ॥ अयं मंत्रोऽनिशं जप्यः पुंभिर्मुक्तिमभीप्सुभिः ॥ होमोदशांशकः कार्यः श्रद्धाबद्धादरैर्नृभिः ॥ ९८ ॥ परिप्लुतैः पुण्डरीकैर्गव्येन हविषा स्फुटैः ॥ सशर्करेण मेधावी सक्षौद्रेण सदा शुचिः ॥ ९९ ॥ त्रिलक्षमंत्रजप्येन मृतो देशान्तरेष्वपि ॥ अवश्यं मुक्तिमाप्नोति मंत्रस्यास्य प्रभावतः ॥ १०० ॥ सौवर्णी प्रतिमा कार्या नवरत्नसमन्विता ॥ पूर्वोक्तरूपसंपन्ना संपूज्या सा प्रयत्नतः ॥ १ ॥ संपूज्या वा सदा गेहे नरैर्मोक्षैककांक्षिभिः ॥ मणिकर्ण्यमथाक्षेप्या समभ्यर्च्य प्रयत्नतः ॥ २ ॥ संसारभीरुभिः पुंभिः श्रद्धाबद्धादरैरिह ॥ उपायः समनुष्ठेयो ह्यपि दूरनिवासिभिः ॥ ३ ॥ मणिकर्ण्यकृतस्नानो मणिकर्णी शिवीक्षणात् ॥ जननी जठरावासे वसति न लभेन्नरः ॥ ४ ॥ मणिकर्णी श्वरं लिंगपुरा संस्थापितं मया ॥ प्राग्द्वारं तर्हस्यात्र समर्च्यो मोक्षकांक्षिभिः ॥ ५ ॥ ततः पाशुपतं तीर्थमवाच्यां मणिकर्णितः ॥ कृतोदकक्रियस्तत्र पश्येत्पशुपतीश्वरम् ॥ ६ ॥ यत्र पाशुपतो योग उपदिष्टः पिनाकिना ॥ ममापि विधिमुख्यानां सुराणां पशुपाशहृत् ॥ ७ ॥ अतः पशुपतिर्यत्र लिंगरूपधरः स्वयम् ॥ पशुपाशविमोक्षाय नित्यं काश्यां प्रकाशते ॥ ८ ॥ तत्र चैत्रचतुर्दश्यां शुक्लायां शुचिमानसैः ॥ कार्या यात्रा प्रयत्नेन रात्रौ जागरणं तथा ॥ ९ ॥ पूजयित्वा पशुपतिमुपोषणपरायणाः ॥ पशुपाशैर्न बध्यन्ते दर्शे विहितपारणाः ॥ ११० ॥ रुद्रावासस्ततस्तीर्थतीर्थात्पाशुपतात्पुरः ॥ तत्र स्नात्वा नरैरर्च्यो रुद्रावासे श्वरोहरः ॥ ११ ॥ मणिकर्णी श्वराद्याभ्यां रुद्रावासे श्वरं नरः ॥ समाराध्य वसेल्लोके रुद्रावासे न संशयः ॥ १२ ॥ विश्वतीर्थं ततो याम्यां विश्वैस्तीर्थैर्गधिष्ठितम् ॥ तत्र स्नात्वा नरो भक्त्या विश्वनाथं विलोकयेत् ॥ १३ ॥ विश्वांगौरीं च तदनु पूजयित्वा तिभक्तितः ॥ विश्वस्य पूज्यो भवति ततो विश्वमयो भवेत् ॥ १४ ॥ मुक्तितीर्थं च तदनु तत्रापि कृतमज्जनः ॥ मोक्षेश्वरं ततो भ्यर्च्य मोक्षमाप्नोत्यसंशयम् ॥ १५ ॥ अविमुक्तेश्वरात्पश्चान्मोक्षेशं वीक्ष्य मानवः ॥ न पुनर्मानवलोके यातायातं करोत्यहो ॥ १६ ॥ अविमुक्तेश्वरं तीर्थमुक्तितीर्थान्मनाक् परे ॥ तत्राप्लुत्या विमुक्तेशमर्चयित्वा विमुच्यते ॥ १७ ॥

पाश्यते अनेनेति पाशमज्ञानं बंधो वा पाशः ॥ पाशहृद्बद्धहृत् ॥ तदुक्तम् ॥ बंधको भवपाशेन भवपाशाच्च मोचकः ॥ कैवल्यदः परं ब्रह्मा विष्णु रेवसना तन इति ॥ चतुर्विंशतितत्त्वमायाकर्मगुणक्लेशावापाशाः ॥ तदुक्तमीश्वरगीतायां कूर्मपुराणे ॥ चतुर्विंशतितत्त्वानि मायाकर्मगुणा इति ॥ एते पाशाः पशुपतेः क्लेशाश्च पशुबंधना इति ॥ तस्य हृदि ॥ ७ ॥ ८ ॥ तत्र शुक्लचतुर्दश्यामिति पद्यं सांवत्सरयात्राविषयम् ॥ पूजयित्वेति तु पद्यं प्रतिमासकृष्णचतुर्दशीविषयमिति भेदः ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ त्वद्मांसं रुधिरमिति मातृतः स्नायवस्थिमज्जा इति पितृत इति षट्कोशास्तत्प्रभावां षाट्कौशिकीम् ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ससमुद्रासमुद्रैः सहिता ॥ २७ ॥ तुष्टितत्परै
रित्यत्र तुष्टीतिक्रियाविशेषणम् ॥ भक्तितत्परैरिति वापाठः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ मातर्भवानीति ॥ हेमातर्भवानितवपादरजोऽहंभवानितवचरणधूलिरहंस्याम् ॥
हेमातर्भवानितवदासतरस्तवदासानां मध्ये प्रकृष्टः सेवकोऽहंभवानि ॥ हेमातर्हंभवानियथाऽस्मिन्भवे संसारेऽहंभवानि न भवेयं न भविष्यामीत्यर्थः ॥ तथाऽनुदिनं प्रतिदिनं त्वद्भाक्त्वां भजत इति त्वद्भाक्तादृशो
तत्परे तारकं तीर्थं यत्र विश्वेश्वरः स्वयम् ॥ आचष्टे तारकं ब्रह्म मृतकर्णे मृतात्मकम् ॥ १८ ॥ सुस्नातस्तारके तीर्थे तारके श्वरदर्शनात् ॥ संसारसागरं तीर्त्वा
तारयेत्स्वपितृनपि ॥ १९ ॥ तत्राभ्याशेस्कंदतीर्थं तत्राप्नुत्य नरोत्तमः ॥ दृष्ट्वा षडाननं चैव जह्यात्पाट्कौशिकीं तनुम् ॥ १२० ॥ तारके श्वरपूर्वेण दृष्ट्वा देवं
षडाननम् ॥ वसेत् षडानने लोके कौमारं वपुरुद्वहन् ॥ २१ ॥ दुंदितीर्थं ततः पुण्यं नरस्तत्र कृतोदकः ॥ दुंदिगणपतिं स्तुत्वा न विघ्नैरभिभूयते ॥ २२ ॥
भवानीतीर्थं मत्तुलं दुंदितीर्थस्य दक्षिणे ॥ तत्र स्नात्वा विधानेन भवानीं परिपूज्य च ॥ २३ ॥ दुकूलैरत्ननेपथ्यैर्नैवेद्यैर्बहुविस्तरैः ॥ पुष्पैर्धूपैः प्रदीपैश्च भवानी
शौ प्रपूज्य च ॥ २४ ॥ समस्तमर्चितं तेन त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ भवानीशं करौकाश्यामर्चितौ श्रद्धया तु यैः ॥ २५ ॥ चैत्राष्टम्यां महायात्रां भवान्याः कारये
त्सुधीः ॥ अष्टाधिकाः प्रकर्तव्याः शतकृत्वः प्रदक्षिणाः ॥ २६ ॥ प्रदक्षिणीकृता तेन सप्तद्वीपवती मही ॥ सशैलाससमुद्रा च साश्रमा च सकानना ॥ २७ ॥
अष्टौ प्रदक्षिणा देयाः प्रत्यहं तुष्टितत्परैः ॥ नमनीयौ प्रयत्नेन भवानीशं करौ सदा ॥ २८ ॥ भक्तानां कामदानित्यं भवानीवासंसां प्रदा ॥ अतो भवानी संपूज्या
काश्यां तीर्थं निवासिभिः ॥ २९ ॥ योगक्षेमं सदा कुर्याद्भवानी काशिवासिनाम् ॥ तस्माद्भवानी संसेव्या सततं काशिवासिभिः ॥ १३० ॥ भिक्षणीया सदा
भिक्षाभिक्षुणामोक्षकांक्षिणा ॥ यतो भिक्षाप्रदा काश्यां विश्वेशस्य कुटुंबिनी ॥ ३१ ॥ गृहमध्ये यत्र विश्वेशो भवानी तत्कुटुंबिनी ॥ सर्वेभ्यः काशिसंस्थेभ्यो मो
क्षभिक्षां प्रयच्छति ॥ ३२ ॥ दुष्प्रापमपि यत्किंचित्काशीक्षेत्रं निवासिनाम् ॥ तत्सुप्राप्यं करोत्येव भवानी पूजितानृभिः ॥ ३३ ॥ कुर्याज्जागरणं रात्रौ महा
ष्टम्यां त्रतीनरः ॥ प्रातर्भवानीमभ्यर्च्य प्राप्नुयाद्वाञ्छितं फलम् ॥ ३४ ॥ शुक्रेशात्पश्चिमाशायां भवानी योऽभिवीक्षते ॥ सर्वे मनोरथास्तस्य सिद्धयंतीह न सं
शयः ॥ ३५ ॥ काश्यां सदैव वस्तव्यं स्नातव्योत्तरवाहिनी ॥ भवानीशं करौ सेव्यौ प्राप्तव्ये भुक्तिमुक्तिके ॥ ३६ ॥ मातर्भवानितवपादरजोभवानि मातर्भ
वानितवदासतरोभवानि ॥ मातर्भवानि न भवानियथा भवेस्मिंस्त्वद्भाग्भवान्यनुदिनं न पुनर्भवानि ॥ ३७ ॥

भवानि ॥ तर्हि किं प्रतिजन्ममद्भक्तो भूत्वा कल्पति मोक्षं वा छिन्नेत्याह ॥ न पुनर्भवानीति ॥ यद्वा ननु तर्हि ब्रह्मणः प्रतिदिनं जन्मलब्ध्वा मद्भक्तः सन् भोगान् भुंक्ष्व ब्रह्मणो मुक्तिं समये मोक्षं दास्यामीति चेन्न
त्याह ॥ अनुदिनं ब्रह्मणः प्रतिदिनं न पुनर्भवानीति ॥ वर्तमानजन्मनि त्वद्भक्तो भूत्वा एतज्जन्मानंतरमेव मुक्तः स्यामित्यर्थः ॥ यद्वा अस्मिन्भवे यथाहं न भवानि विधिनिषेधकिकरोन स्यां तथा त्वद्भाग्भवानि

शरीरपातानंतरंतु पुनर्भवानि ॥ यद्वा तथाहमनुदिनं त्वद्वाग्भवानियथाऽस्मिन्भवे पुनर्भवानि भवानि ॥ अपुनर्भवस्यादरार्थावीप्सेत्यलमतिविस्तरेण ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥
 शैलादिर्नदी ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ कीकसमात्रकमस्थिमात्रम् ॥ ५६ ॥
 तिष्ठतागच्छतावापि स्वपताजाप्रतापिवा ॥ अयं मंत्रः सदा जप्यः सुखात्यैकाशिवासिना ॥ ३८ ॥ ईशानतीर्थतत्रैव भवानीतीर्थसन्निधौ ॥ तत्र स्नातो यई
 शानमर्चयेत्तत्र सजन्मभाक् ॥ ३९ ॥ ज्ञानतीर्थं च तत्रैव ज्ञानदं सर्वदानृणाम् ॥ कृताभिषेकस्ततीर्थे दृष्ट्वा ज्ञानेश्वरं शिवम् ॥ १४० ॥ ज्ञानवापी समीपस्थो
 ज्ञानेशो यैः समर्चितः ॥ ज्ञानभ्रंशो न तेषां स्यादपि पंचत्वमृच्छताम् ॥ ४१ ॥ शैलादितीर्थतत्रैव परमर्द्धिप्रकाशकम् ॥ तत्र श्राद्धादिकं कृत्वा दत्त्वादानं स्वश
 क्तितः ॥ ४२ ॥ शैलादीश्वरमालोक्य ज्ञानवाप्या उदग्दिशि ॥ लभेद्गुणत्वपदवीनात्र कार्या विचारणा ॥ ४३ ॥ नंदितीर्थादवाच्यां तु विष्णुतीर्थं परमम् ॥
 तत्र पिंडान्विनिर्वाप्य पितृणामनृणो भवेत् ॥ ४४ ॥ विष्णुतीर्थे कृतस्नानो यो मां विष्णुं विलोकयेत् ॥ विश्वेशादक्षिणे पार्श्वे विष्णुलोकं सगच्छति ॥ ४५ ॥
 यः प्रत्येकादशीं प्राप्य शयनीं बोधिनीं तथा ॥ कुर्याज्जागरणं रात्रौ मम मूर्तिसमीपतः ॥ ४६ ॥ प्रातः समर्च्य मां भक्त्या भोजयित्वा द्विजानपि ॥ दत्त्वा गाः कां
 च नंभूमि न भूयो भूमिभाग भवेत् ॥ ४७ ॥ कृत्वा तत्र ब्रतोत्सर्गं वित्तशास्त्रविवाजितः ॥ सम्यग्रतः फलं धीमान् प्राप्नोत्येवममाज्ञया ॥ ४८ ॥ मम तीर्थादवाच्यां तु ती
 र्थपैतामहं शुभम् ॥ तत्र श्राद्धविधानेन तर्पयित्वा पितामहान् ॥ ४९ ॥ पितामहेश्वरं लिंगं ब्रह्मनालोपरि स्थितम् ॥ पूजयित्वा नरो भक्त्या ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥
 ॥ १५० ॥ ब्रह्मस्रोतः समीपे तु कृतं कर्म शुभाशुभम् ॥ परामक्षयतामेति शुभमेव ततश्चरेत् ॥ ५१ ॥ अत्यल्पमपि यत्कर्म कृतमत्र शुभाशुभम् ॥ प्रलयेपि
 न तस्यास्ति प्रलयो मुनिसत्तम ॥ ५२ ॥ नाभितीर्थं मिदं प्रोक्तं नाभिभूतं यतः क्षितेः ॥ अपि ब्रह्मांडगोलस्य नाभिरेषा शुभोदया ॥ ५३ ॥ सामागिकर्णिकेयी
 यं नाभिर्गाभीर्यभूमिका ॥ ब्रह्मांडगोलकं सर्वयस्यामेतिलयोदयम् ॥ ५४ ॥ ब्रह्मनालं परं तीर्थं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ तत्संगमे नरः स्नात्वा कोटिजन्ममलं
 हरेत् ॥ ५५ ॥ ब्रह्मनाले पतेद्येषामपि कीकसमात्रकम् ॥ ब्रह्मांडमंडपांस्तस्तेन विशांतिकदाचन ॥ ५६ ॥ ततो भागीरथे स्तीर्थं ब्रह्मनालाच्च दक्षिणे ॥
 तत्र स्नात्वा नरः सम्यङ्मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ ५७ ॥ भागीरथीश्वरं लिंगं स्वर्गद्वारस्य सन्निधौ ॥ दर्शनाद्ब्रह्महत्यायाः पुरश्चरणमुच्यते ॥ ५८ ॥ अशुभांग
 तिमापन्नायस्य पूर्वे पितामहाः ॥ तेन भागीरथी तीर्थं तर्पणीयाः प्रयत्नतः ॥ ५९ ॥ तत्र भागीरथे तीर्थे श्राद्धं कृत्वा विधानतः ॥ ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु ब्रह्मलो
 केन ये त्पितृन् ॥ १६० ॥ तद्दक्षिणे महातीर्थं खुरकर्तारि संज्ञितम् ॥ गोलोकादागताभिश्च गोभिर्यत्खुरकोटिभिः ॥ ६१ ॥ स्थपुटीकृतभूभागं ततस्तत्खुर
 कर्तारि ॥ तस्मिंस्तीर्थे कृतस्नानः कृतपिंडोदकक्रियः ॥ ६२ ॥

भागीरथेः भागीरथ्याः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ स्थपुटीकृतभूभागं श्लोकीकृतभूप्रदेशमाच्छादितभूभागं वा ॥ संपुटीति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ ६२ ॥

सुरकर्तरीशंलिंगं दृष्ट्वा गोलोकमाप्नुयात् ॥ गोधनैर्न विमुच्येत तल्लिङ्गस्य समर्चनात् ॥ ६३ ॥ दक्षिणे सुरकर्तर्यामार्कडं तीर्थमुत्तमम् ॥ कृतश्राद्धविधानश्च तस्मिन् स्तीर्थे ऽवहारिणि ॥ ६४ ॥ मार्कडेयेश्वरं लिंगं दृष्ट्वा युर्दीर्घमाप्नुयात् ॥ ब्रह्मतेजो भिवृद्धिचकीर्तिचपरमां भुवि ॥ ६५ ॥ वसिष्ठतीर्थं परमं महापातकनाशनम् ॥ तर्पयित्वा पितृन्स्तत्र वसिष्ठेशं विलोक्य च ॥ ६६ ॥ नरो न लिप्यते पापैर्जन्मत्रयसमर्जितैः ॥ वसिष्ठलोके वसति ब्रह्मतेजः समन्वितः ॥ ६७ ॥ तत्रैवारुंधती तीर्थं स्त्रीणां सौभाग्यवर्धनम् ॥ पतिव्रताभिस्तत्तीर्थं गाहनीयं विशेषतः ॥ ६८ ॥ पौंश्चल्यजनितो दोषस्तत्तीर्थं परिमज्जनात् ॥ क्षणाद्विनाशमागच्छेदरुंधत्याः प्रभावतः ॥ ६९ ॥ मार्कडेयेश्वरात्प्राच्यां वसिष्ठेश्वरपूजनात् ॥ निष्पापो जायते मर्त्यो महत्पुण्यमवाप्नुयात् ॥ १७० ॥ मूर्तीं वसिष्ठारुंधत्योस्तत्र पूज्यं प्रयत्नतः ॥ न स्त्री वैधव्यमाप्नोति न पुमान् स्त्रीवियोगिताम् ॥ ७१ ॥ वसिष्ठतीर्थं तोयाम्यां नर्मदा तीर्थमुत्तमम् ॥ विधाय श्राद्धं मेधावी नर्मदेशं विलोक्य च ॥ ७२ ॥ तत्र दत्त्वा महादानं पद्मयानं विमुच्यते ॥ ततस्त्रिसंध्यं वै तीर्थं त्रिसंध्येश्वरपूर्वतः ॥ ७३ ॥ तत्र तीर्थे नरः स्नात्वा कृत्वा संध्यां विधानतः ॥ संध्याकालं विलोपोत्थपातकैर्नाभिभूयते ॥ ७४ ॥ त्रिसंध्येश्वरमालोक्य कृतसंध्यास्रिकालतः ॥ त्रिवेदावर्तजं पुण्यं प्राप्नुयाच्छ्रद्धया द्विजः ॥ ७५ ॥ ततोऽनुयोगिनी तीर्थं नरस्तत्र कृताप्लवः ॥ दृष्ट्वा तु योगिनी पीठं योगसिद्धिमाप्नुयात् ॥ ७६ ॥ अगस्ति तीर्थं तत्रास्ति महाघौघविघातकृत् ॥ तत्र स्नात्वा प्रयत्नेन दृष्ट्वा गस्तीं श्वरं विभुम् ॥ ७७ ॥ अगस्ति कुण्डे च ततः संतर्प्य चापितामहान् ॥ अगस्तिना समेतां च लोपामुद्रां प्रणम्य च ॥ ७८ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वकेशविवर्जितः ॥ गच्छेत्स पूर्वजैः सार्धं शिवलोकं नरोत्तमः ॥ ७९ ॥ दक्षिणेऽगस्त्य तीर्थाच्च तीर्थं मस्त्यतिपावनम् ॥ गंगाकेशवसंज्ञं च सर्वपातकनाशनम् ॥ १८० ॥ तत्र मेशुभदां मूर्तिमुने तत्तीर्थं संज्ञिकाम् ॥ संपूज्य श्रद्धया धीमान्ममलोके महीयते ॥ ८१ ॥ तत्र पिंडान् विनिर्वाप्य दत्त्वा दानं स्वशक्तितः ॥ शतसां वत्सरीं तृप्तिपितृणां स समर्पयेत् ॥ ८२ ॥ मणिकर्णीपरीमाणमेतत्ते कीर्तितं महत् ॥ सीमाविनायकाद्याभ्यां सर्वविघ्नविघातनात् ॥ ८३ ॥ वैरोचने श्वरात्प्राच्यां महवैकुण्ठमाधवः ॥ तत्र मां भक्तितोभ्यर्च्य वैकुण्ठार्चामवाप्नुयात् ॥ ८४ ॥

CC-0 Shri Krishna Museum Kurukshetra. Digitized by eGangotri

॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ १९० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ मममेविष्णोः ॥ ९५ ॥ कंब्रह्माणंकालयतीतिकंकालः सचासौभैरवश्चेतिकंकालभैरवः ॥

वीरमाधवसंज्ञोहंवीरेशात्पश्चिमेमुने ॥ तत्रव्रतीसमभ्यर्च्यनयामीयातनांलभेत् ॥ ८५ ॥ कालमाधवनामाहंकालभैरवसन्निधौ ॥ कलिःकालोनकलये
 न्मद्रक्तमितिनिश्चितम् ॥ ८६ ॥ मार्गशीर्षस्यशुक्लायामेकादश्यामुपोषितः ॥ तत्रजागरणंकृत्वायमनालोकयेत्कचित् ॥ ८७ ॥ निर्वाणनरसिंहोहंपुलस्ती
 श्वरदक्षिणे ॥ भक्तोनिर्वाणमाप्नोतितन्मूर्तिनमनादपि ॥ ८८ ॥ महाबलनृसिंहोहंमोकारात्पूर्वतोमुने ॥ दूतान्महाबलान्याम्यान्नपश्येत्तुतदर्चकः ॥ ८९ ॥
 प्रचंडनरसिंहोहंचंडभैरवपूर्वतः ॥ प्रचंडमप्यचंकृत्वानिष्पाप्मास्यात्तदर्चनात् ॥ १९० ॥ अहंगिरिनृसिंहोस्मितदेहलिविनायकात् ॥ प्राच्यांप्रबलपापौ
 वगजानांप्रविदारणः ॥ ११ ॥ महाभयहरश्चाहंनरसिंहोमहामुने ॥ पितामहेश्वरात्पश्चाद्भक्तसाध्वससाध्वसः ॥ १२ ॥ अत्युग्रनरसिंहोहंकलशेश्वरप
 श्चिमे ॥ अत्युग्रमपिपापौघंहरामिश्रद्वयार्चितः ॥ १३ ॥ ज्वालामालीनृसिंहोऽहंज्वालामुख्याःसमीपतः ॥ संज्वालयामिपापौघतृणानिपरिपूजितः ॥
 ॥ १४ ॥ कोलाहलनृसिंहोस्मिदैत्यदानवमर्दनः ॥ ममनामसमुच्चारादवकोलाहलोयतः ॥ १५ ॥ कंकालभैरवोयत्रकाशीरक्षणदक्षधीः ॥ तत्रमांभ
 क्तितोभ्यर्च्यनोपसर्गैर्निरुध्यते ॥ १६ ॥ विटंकनरसिंहोस्मिन्लिकंठेश्वरादनु ॥ तत्रमांश्रद्धयापूज्यनरोभवतिनिर्भयः ॥ १७ ॥ अनंतवामनश्चाहमनं
 तेश्वरसन्निधौ ॥ अनंतान्यपिभक्तस्यकलुषाणिहरेऽर्चितः ॥ १८ ॥ दधिवामनसंज्ञोहंभक्तानांदधिभक्तदः ॥ यन्नामस्मरणादेवनदरिद्रोनरोभवेत् ॥ १९ ॥
 त्रिविक्रमोऽस्म्यहंकाश्यामुदीच्यांचत्रिलोचनात् ॥ ददामिपूजितोलक्ष्मींहरामिवृजिनान्यपि ॥ २० ॥ बलिवामननामाहंबलिनापरिपूजितः ॥ बलिभद्रे
 श्वरात्प्राच्यांभक्तानांबलवर्धनः ॥ १ ॥ दक्षिणेभवतीर्थाच्चताम्रद्वीपादिहागतः ॥ नाम्नाताम्रवराहोस्मिभक्तानांचितितार्थदः ॥ २ ॥ मुनेधरणिवाराहः
 प्रयागेऽश्वरसन्निधौ ॥ स्नात्वावाराहतीर्थेत्रदृष्ट्वामांकिटिरूपिणम् ॥ ३ ॥ संपूज्यबहुभावेनविशेषोऽनिसंकटम् ॥ तत्राल्पमपिदत्त्वान्नधरादानफलंलभेत् ॥
 ॥ ४ ॥ महाकलुषगंभीरसागरेनिपतञ्जनः ॥ ममभक्त्युदुपंप्राप्यप्रलयेपिनमज्जति ॥ ५ ॥ अहंकोकावराहोस्मिकिटीश्वरसमीपतः ॥ तत्रमांपूज
 यन्मर्त्योऽलभतेचितितंफलम् ॥ ६ ॥ नारायणाःशतंपंचशतंचजलशायिनः ॥ त्रिंशत्कमठरूपाणिमत्स्यरूपाणिविंशतिः ॥ ७ ॥ गोपालाश्चशतंसाष्टं
 बुद्धाःसंतिसहस्रशः ॥ त्रिंशत्परशुरामाश्चरामाणकोत्तरंशतम् ॥ ८ ॥

मांकोलाहलनृसिंहम् ॥ १६ ॥ विटंकभयंकरःअलंकृतोवा ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ १ ॥ २ ॥ किटिरूपिणंसूकररूपिणम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ २१० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अग्निर्विदोऽति ॥ कथयामिस्वमूर्तिभेदानितिशेषः ॥ सृष्टिक्रमात्प्रदक्षिणक्रमात् ॥ १५ ॥ तत्राद्यदक्षिणकराद्यवामकरा
द्यवामकराऽद्योदक्षिणकरक्रमेणशंखचक्रगदापद्मैःकेशवमधुहसंकर्षणदामोदरवामनप्रद्युम्नपट्टकं विष्णुमाधवानिरुद्धपुरुषोत्तमाधोक्षजनार्दनपट्टकं गोविंदत्रिविक्रमश्रीधरहर्षकेशनृसिंहाच्युतपट्टकं
वासुदेवनारायणपद्मनाभोपेन्द्रहरिकृष्णपट्टकं मूर्तयोभवंति ॥ तत्रकेशवादिषण्मूर्तिषुआद्यदक्षिणकरेशंखएवआद्यवामकरेचक्रपद्मपद्मगदाचक्रगदाःअधोवामकरे गदाचक्रचक्रपद्मपद्मानिअधोदक्षिणकरे

विष्णुरुपोऽस्म्यहंचैकोमुक्तिमंडपमध्यतः ॥ मुनेकृतप्रसादेनविश्वेशेनश्रितःस्वयम् ॥ ९ ॥ नारायणस्वरूपेणगणाश्चक्रगदोद्यताः ॥ कुर्वतिरक्षांक्षेत्रस्यप
रितोनियुतानिपट् ॥ २१० ॥ सोऽग्निर्विदुरितिश्रुत्वासंप्रहृष्टतनूरुहः ॥ पुनःपप्रच्छमेधावीमूर्तिभेदान्वदप्रभो ॥ ११ ॥ हितायनिजभक्तानांममसंदेहशां
तये ॥ कतितेमूर्तयोऽनंतकथंज्ञेयास्तथावद ॥ १२ ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तस्याग्निर्विदोस्तपसांनिधेः ॥ उवाचभगवान्विष्णुर्मूर्तिभेदाननुक्रमात् ॥ १३ ॥
याञ्छ्रुत्वापिहिनोमर्त्योयमगोचरतां व्रजेत् ॥ केशवार्दाश्चतुर्विंशद्रेदानाहप्रजापतिः ॥ १४ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ अग्निर्विदोमहाप्राज्ञशृणुते
कथयाम्यहम् ॥ आद्यदक्षिणहस्ताच्चविद्विसृष्टिक्रमान्मुने ॥ १५ ॥ शंखचक्रगदापद्मैर्मूर्तिजानीहिकैशवीम् ॥ पूजितायानृणांकुर्याच्चितितार्थमसंशयम् ॥
॥ १६ ॥ मधुहापरिचेतव्यःशंखपद्मगदारिभिः ॥ वैरिणेनाशमायांतितन्मूर्तिपरिसेवनात् ॥ १७ ॥ संकर्षणःसमर्च्योत्रशंखाब्जारिगदायुधः ॥ तन्मू
र्तिपूजनाज्जातुजंतुर्नस्यात्पुनर्भवी ॥ १८ ॥ शंखकौमोदकीचक्रपद्मैर्दामोदरोर्च्यते ॥ ददातिवित्तंपुत्रांश्चगोधनंधान्यमेवहि ॥ १९ ॥ वामनःशंखच
क्राब्जगदाभिरुपलक्षितः ॥ लक्ष्मीवंतंजनंकुर्याद्ब्रह्मेपिपरिधारितः ॥ २० ॥ पांचजन्यंगदापद्मंचित्रमूर्तिसुदर्शनम् ॥ प्रद्युम्नःपूज्यतेमर्त्यैर्वहुद्युम्नप्रय
च्छति ॥ २१ ॥ ऊर्ध्ववामकरात्सृष्ट्याविष्णवाद्यंषट्कमुच्यते ॥ यस्यस्मरणमात्रेणविलीयंतेचराशयः ॥ २२ ॥ शंखारिभ्यांगदाब्जाभ्यांपूज्योविष्णुः
श्रियेनरैः ॥ शंखपद्मगदाचक्रैर्माधवःपरमर्द्धिदः ॥ २३ ॥ ध्येयोऽनिरुद्धःसंसिद्धयैशंखाब्जारिगदोद्यतः ॥ शंखेनगदयाचक्रांबुजाभ्यांपुरुषोत्तमः ॥
॥ २४ ॥ अधोक्षजोजनिहरःशंखार्यब्जगदोमुने ॥ शंखकौमोदकीपद्मचक्रैर्ध्यैयोजनार्दनः ॥ २५ ॥ अधोवामकरात्सृष्ट्याषड्गोविंदादिमूर्तयः ॥
शंखचक्रंगदापद्मंगोविंदोविभृयात्सदा ॥ २६ ॥

पद्मचक्रगदापद्मगदाचक्राणि विष्णवादिषण्मूर्तिषुआद्यवामकरेशंखएव गोविंदादिषण्मूर्तिषुअधोवामकरेशंखएववासुदेवादिषण्मूर्तिषुअधोदक्षिणकरेशंखएव ॥ अन्यत्सर्वप्रादक्षिण्येनपूर्ववदेव ॥ तत्रके
शवःस्वर्णवर्णः ॥ १६ ॥ मधुहार्जुनवर्णः ॥ १७ ॥ संकर्षणःस्वर्णवर्णः ॥ १८ ॥ दामोदरःक्षीरवर्णः ॥ १९ ॥ वामनोरक्तवर्णः ॥ २० ॥ पांचजन्यमिति ॥ चित्राविचित्रामूर्तिर्यस्यसुदर्श
नस्यतत्तथा ॥ एतच्चतुष्टयविभ्राणइतिशेषः ॥ प्रद्युम्नोववर्णः ॥ २१ ॥ २२ ॥ विष्णुरलक्तवर्णः ॥ माधवोजपावर्णः ॥ २३ ॥ अनिरुद्धःकृष्णवर्णः ॥ २४ ॥ २५ ॥ गोविंदोमनःशिला

वर्णः ॥ २६ ॥ त्रिविक्रमोनीलपाषाणवर्णः ॥ श्रीधरः कुमुदवर्णः ॥ २७ ॥ हृषीकेशः काश्मीरवर्णः ॥ २८ ॥ २९ ॥ वासुदेवः स्फटिकवर्णः ॥ नारायणः क्षीरवर्णः ॥ २३० ॥ पद्मनाभोजन
वर्णः ॥ तथा चोक्तम् ॥ शंखचक्रगदापद्मैः केशवः कनकप्रभः ॥ चक्रशंखगदापद्मैर्जुनो मधुसूदनः ॥ अर्जुनो धवलः ॥ संकर्षणो दराब्जारिगदाभिः कनकप्रभः ॥ दामोदरः शंखगदाचक्राब्जैः क्षीरसन्निभः ॥
रक्तचक्रगदापद्मैर्दौर्वात्मन उच्यते ॥ शंखीगदी साब्जचक्रः प्रद्युम्नो वज्रसन्निभः ॥ वज्रं हरीकम् ॥ सपद्मशंखारिगदो विष्णुश्चालकसप्रभः ॥ माधवश्चक्रशंखाब्जगदाहस्तोजपानिभः ॥ गदी शंखी साब्जचक्रस्त्वानि
रुद्रोऽसितप्रभः ॥ मनःशिलाभोगोर्विंदो गदापद्मदरादिभिः ॥ मनःशिलाधातुविशेषः ॥ सचक्रशंखाब्जगदो नीलाश्माभस्त्रिविक्रमः ॥ शंखचक्रगदापद्मैः श्रीधरः कुमुदप्रभः ॥ काश्मीराभो हृषीकेशः सच
क्राब्जदरोगदी ॥ काश्मीरकुंकुमम् ॥ स्फटिकाभो वासुदेवः शंखार्यब्जगदाधरः ॥ क्षीराभोब्जगदापद्मचक्रैर्नारायणः स्मृतः ॥ पद्मचक्रगदाशंखैः पद्मनाभोजनद्युतिरिति ॥ अन्येषामपि रूपाणि आग

शंखपद्मगदाचक्रैरर्च्यो लक्ष्म्यैः त्रिविक्रमः ॥ शंखाब्जचक्रं विभ्राणो गदावाञ्छ्रीधरः श्रिये ॥ २७ ॥ हृषीकेशश्च शंखेन गदाचक्रांबुजैर्मतः ॥ नृसिंहः शंखच
क्राभ्यां पद्मेन गदयो ह्यते ॥ २८ ॥ अच्युतः शंखभृन्नित्यंगदापद्मरथांगवान् ॥ दक्षिणाधः करादूह्या वासुदेवादयश्च पद ॥ २९ ॥ वासुदेवश्च शंखारिगदाजलजभृ
त्सदा ॥ शंखांबुजगदाचक्रीध्ये यो नारायणो नृभिः ॥ २३० ॥ शंखीपद्मी पद्मनाभोज्ञेयश्च क्रीगदीमुने ॥ उपेन्द्रः शंखवान्नित्यंगदारिकमलायुधः ॥ ३१ ॥ हरि
र्हरेदं शंखीचक्रीपद्मीगदीनृणाम् ॥ शंखेन गदया पद्मचक्राभ्यां कृष्ण उच्यते ॥ ३२ ॥ एते भेदा मया ख्याताः स्वमूर्तीनां महामुने ॥ यान्विज्ञाय ध्रुवं मर्त्यो भु
क्तिमुक्तिं च विंदति ॥ ३३ ॥ एवं वदति गोविंदे मुने चाग्निविंदवे ॥ पक्षिद्रिः पक्षविक्षितविपक्षोऽक्षिपथंगतः ॥ ३४ ॥ प्राह च प्रणिपत्या शुश्रूक्ष स्यागमनं
मुदा ॥ संभ्रमेण हृषीकेशः केश इत्यवदत्ततः ॥ ३५ ॥ ॥ गरुड उवाच ॥ ॥ प्रत्यक्षः क्रियतामेष महावृषभकेतनः ॥ यस्य ध्वजस्य रत्नार्चिः पूरयेद्रोदसी
मिमाम् ॥ ३६ ॥ लोकलोचननिर्माणसफलीकरणक्षमम् ॥ कोटि मार्तण्डविद्योतप्रद्योतितदिगाननम् ॥ ३७ ॥ निरीक्ष्य पुंडरीकाक्षरुयक्षस्य वृषभध्व
जम् ॥ विमानि नां विमानौ वैः परीतगगनांगणम् ॥ ३८ ॥ महावाद्यनिनादौ वैः प्रतिस्वानितकंदरम् ॥ विद्याधरीपरिक्षितपुष्पांजलिसुगंधितम् ॥ ३९ ॥
प्रणम्य दूरादपि च संप्रहृष्टतनू रुहः ॥ अभ्युत्थातुं मनश्चक्रेशंखचक्रगदाधरः ॥ २४० ॥ अग्निविंदुमथ प्राह मुक्तिदस्तु मुदा निधिः ॥ इदं सुदर्शनं
चक्रं स्पृशा सव्येन पाणिना ॥ ४१ ॥

मपुराणादिषु द्रष्टव्यानि ॥ आयुधधारणभेदाश्चतुर्विंशतिषोडशमूर्तावुपासनभेदाभिप्रायेण द्रष्टव्याः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ पक्षेति ॥ पक्षाभ्यां विक्षितानि रस्ताविपक्षयेन सः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
रोदसीद्यावापृथिव्योरन्तरालम् ॥ ३६ ॥ लोकेति ॥ पुण्डरीकाक्षरुयक्षस्य लोकेत्यादि विशेषणविशिष्टवृषभध्वजं वृषभरूपो ध्वजो वृषभध्वजः वृषभो वृषो ध्वजो यस्मिन् रथ इति वातं निरीक्ष्य दूरादपि च दूरा
देव ॥ चकारः संभ्रमे ॥ अभ्युत्थातुं अभ्युत्थानेन गन्तुं मनश्चक्रेशं दूरादेव निरीक्ष्येति वान्वयः ॥ पंचभिर्विशेषणैरर्थं विशिनष्टि ॥ लोकलोचनेति ॥ कोटि मार्तण्डानामिव यः प्रद्योतः प्रकृष्टाद्युतिस्तेन प्रद्योतितं दिशा
मानं मुखं येन स तथातम् ॥ ३७ ॥ विमानि नां विमानौ वैः रथसमूहैः पटितं जंभासंज्ञात्वात् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ॥ २४० ॥ असव्येन दक्षिणेनेत्यर्थः ॥ सव्येनेति पाठेऽपि स एवार्थः ॥

सव्यंदक्षिणवामयोरिति वचनात् ॥ ४१ ॥ शोभनदर्शनं ज्ञानं यस्य स मुदर्शनः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ २५० ॥ २५१ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां
काशीखंडटीकायामेकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ द्वियुक्षष्टितमेध्याये सर्वावौघविदारणः ॥ प्रादुर्भावोतिरम्योयं वर्ण्यते वर्षभध्वजः ॥ १ ॥ प्रविवेश महदेवः पुरीं वाराणसीं

अग्निविंदुरिति प्रोक्तः स्पृशेद्यावत्सुदर्शनम् ॥ तावत्सुदर्शनो जातः परमानुग्रहाद्धरेः ॥ ४२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ ज्योतीरूपोऽथ स मुनिः कौस्तुभेज्यो
तिषांतनौ ॥ एकीभूतः कलशजविंदुमाधवसेवनात् ॥ ४३ ॥ विंदुमाधवपादाब्जभ्रमरीकृतमानसाः ॥ अग्निविंदूपमांयांतिकलशोद्भवनिश्चितम् ॥ ४४ ॥
काश्यांसदैववस्तव्यं द्रष्टव्यो विंदुमाधवः ॥ श्रोतव्यमिदमाख्यानं जेतव्या जगतांगतिः ॥ ४५ ॥ पुण्यापंचनदोत्पत्तिः पुण्यामाधवसंकथा ॥ पुण्यो वाराणसी
वासः संभवेत्पुण्यजन्मनाम् ॥ ४६ ॥ अग्निविंदोः स्तुतियोत्रमाधवाग्रे पठिष्यति ॥ समृद्धसर्वकामः समोक्षलक्ष्मीपतिर्भवेत् ॥ ४७ ॥ श्राद्धकाले सदा जप्य
मिदमाख्यानमुत्तमम् ॥ द्विजानां भुंजमानानां पुरस्तात्पठ्यते ॥ ४८ ॥ जप्तव्यमिदमाख्यानं पर्वकाले विशेषतः ॥ पुण्ये पंचनदाभ्यां पुण्यलक्ष्मीवि
वृद्धये ॥ ४९ ॥ पठितव्यः प्रयत्नेन विंदुमाधवसंभवः ॥ श्रोतव्यः परयाभक्त्या भुक्तिमुक्तिसमृद्धये ॥ २५० ॥ संप्राप्ते वासरे विष्णोरात्रौ जागरणान्वितः ॥
श्रुत्वा ख्यानमिदं पुण्यं वैकुण्ठे वसति लभेत् ॥ २५१ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्द्धे विंदुमाधवाविर्भा
वोमाधवाग्निविंदुसंवादवैष्णवतीर्थमाहात्म्यवर्णनं नामैकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ श्रुत्वा स्कंदन तृप्तोऽस्मि तव
क्रेरितां कथाम् ॥ अत्याश्चर्यकरं प्रोक्तमाख्यानं वैंदुमाधवम् ॥ १ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि देवदेव समागमम् ॥ ताक्ष्यां त्रयक्षः समाकर्ण्य दिवोदासस्य चे
ष्टितम् ॥ २ ॥ विष्णुमायाप्रपंचं च किमाह गरुडध्वजम् ॥ केकेच शंभुना सार्धं समीयुर्मदराद्विरेः ॥ ३ ॥ ब्रह्मणेशः कथं दृष्टस्त्रपाकुलितचक्षुषा ॥ किमाह दे
वब्रह्माणं किमुक्तं भास्वतापि च ॥ ४ ॥ योगिनीभिः किमाख्यायि गणाह्वीणाः किमब्रुवन् ॥ एतदाख्याहि मे स्कंद महत्कौतूहलं मयि ॥ ५ ॥ इमं प्रश्नं निशम्यै
शिर्मुनेः कलशजन्मनः ॥ प्रत्युवाच नमस्कृत्य शिवो प्रणतसिद्धिदौ ॥ ६ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ मुने शृणु कथामेतां सर्वपातकनाशिनीम् ॥ अशेषविघ्नशमनीं
महाश्रेयोभिर्वर्धिनीम् ॥ ७ ॥ अथ देवोऽसुरारिपुः श्रुत्वा शंभुसमागमम् ॥ द्विजराजाय समुदासमदात्पारितोषिकम् ॥ ८ ॥ आयानं शंसते शंभोरुपवाराण
सिप्रियम् ॥ ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा ततश्चाभ्युद्यौ हरिः ॥ ९ ॥ विवस्वता समेतश्चैतैर्गणैः परितो वृतः ॥ योगिनीभिरनूद्यातोगणेशमुपसंस्थितः ॥ १० ॥

गुणमिति सप्तपञ्चाशत्तमेध्याये श्रुतं विश्वेश्वरकाशीप्रवेशं विस्तरेण श्रोतुं कथाश्रवणजनितं स्वात्मानन्दं दर्शयन् वृत्तानुवादपूर्वकं तमेव पृच्छति श्रुत्वेत्यादिपंचभिः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥
इममिति व्यासवाक्यम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ सविष्णुः ॥ द्विजराजाय गरुडाय ॥ शंभोरायानमागमनं शंसते कथयते ॥ मुदा पारितोषिकं परितोषे जाते देयं समदादित्यन्वयः ॥ ८ ॥ ९ ॥ अनूयातः अनुग

स्यमानइत्यर्थः ॥ परिवृतइतिकचित् ॥ गणेशमुपसंस्थितः गणेशेनसार्धपरस्परंगृहीतहस्तइत्यर्थः ॥ गणेशेनचसंवृतइत्यापिकचित् ॥ १० ॥ मंथुदुतम् ॥ ११ ॥ प्रणतेननम्रेण ॥ प्रणम्यैनमिति
 कचित्पाठः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ उपसिंहासनंसिंहासनस्यसमीपे ॥ १७ ॥ संभाविताःसंमानिताः ॥ १८ ॥ १९ ॥ शतधृतिर्ब्रह्मा ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्वरूपतः
 अथनेत्रातिथीकृत्यदेवदेववृषध्वजम् ॥ मंथुताक्ष्यादवारुह्यप्रणनामश्रियःपतिः ॥ ११ ॥ पितामहोपिस्थविरोभृशंनम्रशिरोधरः ॥ प्रणतेनमृडेनैवप्रणम
 न्विनिवारितः ॥ १२ ॥ स्वस्त्वभ्युदितपाणिश्चरुद्रमूक्तैरमंत्रयत् ॥ अक्षतान्यथसार्द्राणिदर्शयन्सफलान्यजः ॥ १३ ॥ मौलिंपादाब्जयोःकृत्वागणेशः
 सत्वरोनतः ॥ मूर्ध्नुपाजिघ्रयांचकेहरोहर्षाद्भुजाननम् ॥ १४ ॥ अभ्युपावेशयच्चापिपरिष्वज्यनिजासने ॥ सोमनंदिप्रभृतयःप्रणमुर्द्ववद्गणाः ॥ १५ ॥
 योगिन्योपिप्रणम्येशंचकुर्मगलगायनम् ॥ तरणिःप्रणनामाथप्रमथाधिपतिंहरम् ॥ १६ ॥ खंडेंदुशेखरश्चाथउपसिंहासनंहारिम् ॥ समुपावेशयद्वा
 मपार्श्वेमानपुरःसरम् ॥ १७ ॥ ब्रह्माणंदक्षिणेभागेपरिविश्राणितासनम् ॥ दृष्ट्वासंभाविताःसर्वेशैर्वेणप्रणतागणाः ॥ १८ ॥ मौलिचालनमात्रेणयोगिन्यो
 पिप्रसादिताः ॥ संतोषितोरविश्वापिविशोतिकरसंज्ञया ॥ १९ ॥ अथशंभुंशतधृतिःप्रबद्धकरसंपुटः ॥ परिविज्ञापयांचकेप्रसन्नवदनांबुजम् ॥ २० ॥ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ ॥ भगवन्देवदेवेशक्षंतव्यंगिरिजापते ॥ वाराणसीसमासाद्ययदहंनागतःपुनः ॥ २१ ॥ प्रसंगतोपिकःकाशींप्राप्यचंद्रविभूषण ॥ किंचिद्वि
 धातुंशक्तोपित्यजेत्स्थविरतांदधत् ॥ २२ ॥ स्वरूपतोब्राह्मणत्वादपाकर्तुंनशक्यते ॥ अथशक्तोव्यपाकर्तुकःपुण्येसंचिकीर्षति ॥ २३ ॥ विभोरपिसमाज्ञे
 यंधर्मवर्तमानुसारिणि ॥ नकिंचिदपकर्तव्यंजानताकेनचित्कचित् ॥ २४ ॥ कस्तादृशिमहीजानौपुण्यवर्त्मन्यतंद्रिते ॥ काशीपालेदिवोदासेमनागपि
 विरुद्धधीः ॥ २५ ॥ निशम्येतिवचस्तुष्टुःश्रीकंठोतिविशुद्धधीः ॥ हसन्प्रोवाचधातारंब्रह्मन्सर्वमवैम्यहम् ॥ २६ ॥ ॥ देवदेवउवाच ॥ ॥ आदौतावददो
 षंहिब्रह्मत्वंब्राह्मणस्यते ॥ वाजिमेधाध्वराणांचततोपिदशकंकृतम् ॥ २७ ॥ ततोपिविहितंब्रह्मन्भवतापरमंहितम् ॥ अपराधसहस्राणियल्लिंगंस्थापितं
 मम ॥ २८ ॥ येनैकमपिमेल्लिंगंस्थापितंयत्रकुत्रचित् ॥ तस्यापराधलेशोपिनास्तिसर्वापराधिनः ॥ २९ ॥ अपराधसहस्रेपिब्राह्मणंयोपराधुयात् ॥ दिनैः
 कतिपयैरेवतस्यैश्वर्यंविनश्यति ॥ ३० ॥ इतिब्रुवतिदेवेशेप्यंतरुच्छसितंगणैः ॥ समातृभिःसमंताच्चविलोक्यास्यंपरस्परम् ॥ ३१ ॥ अर्कोप्यवसरं
 ज्ञात्वानत्वाशंभुंव्यजिज्ञपत् ॥ प्रसन्नास्यमुमाकांतंदृष्ट्वादृष्टचराचरः ॥ ३२ ॥ ॥ अर्कउवाच ॥ ॥ नाथकाशीमितोगत्वायथाशाक्तिकृतोपधिः ॥
 अकिंचित्करतांप्राप्तःसहस्रकरवानपि ॥ ३३ ॥

स्वभावतः ॥ अपाकर्तुमपकारंकर्तुम् ॥ सृष्टिकर्तुस्तवकिमशक्यमित्याशंक्याह ॥ अयेति ॥ २३ ॥ ममाज्ञयाकरणान्नदोषइतिचेत्तत्राह ॥ विभोरपीति ॥ २४ ॥ तथाप्यस्मत्कार्यगौरवेणराजाविर
 द्वेनभाव्यमितिचेत्तत्राह ॥ कइति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अपराधसहस्राणिकृत्वापीतिशेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ उच्छसितमपराधजंभयंत्यक्तमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इतस्त्वत्सकाशात् ॥

कृतउपविच्छलरूपउपायोयेनसः ॥ अकिंचिदितिविरुद्धालंकारः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सूरसूर्यम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ भर्गस्येश्वरस्य ॥
 गर्भस्येतिपाठेगर्भस्यमहादेववाहस्येतिपाठः ॥ तदूधांसितासांक्षीराशयाःपयोधराश्चस्तनाः ऊर्धांसीतिपंचमर्थेवा ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ सहदःपयःपयोधिरिवक्षीराब्धिरिवप्रैक्षिदृष्टः ॥ ४६ ॥
 स्वधर्मपालकेतस्मिन्दिवोदासेधरापतौ ॥ निश्चितागमनंज्ञात्वादेवस्याहमिहस्थितः ॥ ३४ ॥ प्रतीक्षमाणोदेवेशत्वदागमनमुत्तमम् ॥ विभज्यबहुधात्मानं
 त्वदाराधनतत्परः ॥ ३५ ॥ मनोरथद्रुमश्चाद्यफलितःश्रीमदीक्षणात् ॥ किंचिद्रक्तिलवांभोभिःसिक्तोऽध्यानेनपुष्पितः ॥ ३६ ॥ इत्युदीरितमाकर्ण्यरेवैर
 विलोचनः ॥ प्रोवाचदेवदेवेशोनापराध्यसिभास्कर ॥ ३७ ॥ ममैवकार्यविहितंत्वंयदत्रव्यवस्थितः ॥ यस्यांसुरप्रवेशोनतस्मिन्राजनिशासति ॥ ३८ ॥
 इतिसूरसमाश्वस्यदेवदेवःकृपानिधिः ॥ गणानाश्वासयामासव्रीडानम्रशिरोधरान् ॥ ३९ ॥ योगिन्योपिसुहृद्वाथशंभुनासंप्रसादिताः ॥ त्रपाभरसमाक्रां
 तकंधराइवसंगताः ॥ ४० ॥ ततोव्यापारयांचक्रेऽन्यक्षोनेत्राणिचक्रिणि ॥ हरिर्नकिंचिदप्युचेसर्वज्ञाग्रेमहामनाः ॥ ४१ ॥ ईशोपिश्रुतवृत्तांतस्ताक्षर्या
 द्रुणपशाङ्गिणोः ॥ मनसैवप्रसन्नोभूत्रकिंचित्पर्यभाषत ॥ ४२ ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राप्तागोलोकात्पंचधेनवः ॥ सुनंदासुमनाश्चापिसुशीलासुरभिस्तथा ॥
 ॥ ४३ ॥ पंचमीकपिलाचापिसर्वाघौघविवाहिनी ॥ वात्सल्यदृष्ट्याभर्गस्यतासामूधांसिसुसुबुः ॥ ४४ ॥ ववर्षुःपयसांपूरैस्तदूधांसिपयोधराः ॥ धारासा
 रैरविच्छिन्नैस्तावद्यावद्धदोऽभवत् ॥ ४५ ॥ पयःपयोधिरिवसद्वितीयःप्रैक्षिपार्षदैः ॥ देवेशसमधिष्ठानात्तत्तीर्थमभवत्परम् ॥ ४६ ॥ कपिलाहृदइत्याख्यां
 चक्रेतस्यमहेश्वरः ॥ ततोदेवाज्ञयासर्वेस्नातास्तत्रदिवौकसः ॥ ४७ ॥ आविरासुस्ततस्तीर्थादथदिव्यपितामहाः ॥ तान्हृष्टातेसुराःसर्वेतर्पयांचक्रि
 रेमुदा ॥ ४८ ॥ अग्निष्वात्ताबर्हिषदआज्यपाःसोमपास्तथा ॥ इत्याद्यादिव्यपितरस्तृताःशंभुंयजिज्ञपन् ॥ ४९ ॥ देवदेवजगन्नाथभक्तानामभयप्रद ॥
 अस्मिंस्तीर्थेत्वदभ्याशाज्जातानस्तृप्तिरक्षया ॥ ५० ॥ तस्माच्छंभोवरंदेहिप्रसन्नेनांतरात्मना ॥ इतिदिव्यपितृणांसश्रुत्वावाक्यंवृषध्वजः ॥ ५१ ॥
 शृण्वतांसर्वदेवानामिदं वचनमब्रवीत् ॥ शर्वःसर्वपितृणांवैपरतृप्तिकरं परम् ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीदेवदेवउवाच ॥ ॥ शृणुविष्णोमहाबाहोशृणुत्वंचपि
 तामह ॥ एतस्मिन्कापिलेतीर्थेकापिलेयपयोभृते ॥ ५३ ॥ योपिंडान्निर्वपिष्यंतिश्रद्धयाश्राद्धदानतः ॥ तेषापितृणांसंतृप्तिर्भविष्यतिममाज्ञया ॥ ५४ ॥
 अन्यंविशेषंवक्ष्यामिमहातृप्तिकरं परम् ॥ कुहूसोमसमायोगेदत्तंश्राद्धमिहाक्षयम् ॥ ५५ ॥ संवर्तकालेसंप्राप्तेजलराशिर्जलान्यपि ॥ क्षीयंतेनक्षयत्यत्रश्राद्धं
 सोमकुहूकृतम् ॥ ५६ ॥ अमासोमसमायोगेश्राद्धंयद्यत्रलभ्यते ॥ तीर्थेकापिलधारेस्मिन्गययापुष्करेणकिम् ॥ ५७ ॥ गदाधरभवान्यत्रयत्रत्वंच
 पितामह ॥ वृषध्वजोऽस्म्यहंयत्रफल्गुस्तत्रनसंशयः ॥ ५८ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अमाअमावस्या ॥ ५७ ॥ गयापुष्कराभ्यांकृत्याभावेहेतुमाह ॥ गदाधरोति ॥ फल्गुर्नदी ॥ ५८ ॥

॥२९॥६०॥६१॥ कृतकृत्यकार्यमात्रययासाकृतकृत्या ॥ कृतकृत्यत्रघृतकुल्योतिक्वाचित् घृतकुल्यानिवापतइत्यग्नेदर्शनात् ॥६२॥ ६३ ॥ ६४ ॥६५॥६६॥ रोधसितीरे ॥६७॥६८॥ ६९ ॥
 दिव्यांतरिक्षभौमानियानितीर्थानिसर्वतः ॥ तान्यत्रनिवसिष्यन्तिदर्शंसोमदिनान्विते ॥ ६९ ॥ कुरुक्षेत्रेनैमिषेचगंगासागरसंगमे ॥ ग्रहणेऽश्राद्धतो
 यत्स्यात्ततीर्थेवार्षभध्वजे ॥ ६० ॥ अस्यतीर्थस्यनामानियानिदिव्यपितामहाः ॥ तान्यहंकथयिष्यामिभवतांतृप्तिदान्यलम् ॥६१॥ मधुस्रवेतिप्रथम
 मेषाणुष्कारिणीस्मृता ॥ कृतकृत्याततोज्ञेयाततोऽसौक्षीरनीरधिः ॥ ६२ ॥ वृषभध्वजतीर्थचतीर्थपैतामहततः ॥ ततोऽगदाधराख्यंचपितृतीर्थततःपरम् ॥
 ॥ ६३ ॥ ततःकापिलधारंवैसुधाखानिरियंपुनः ॥ ततःशिवगयाख्यंचज्ञेयंतीर्थमिदंशुभम् ॥६४॥ एतानिदशनामानितीर्थस्यास्यपितामहाः ॥ भवतां
 तृप्तिकारीणिविनापिश्राद्धतर्पणैः ॥ ६५ ॥ सूर्येदुसंगमेयत्रपितृणांतृप्तिकामुकाः ॥ ब्राह्मणान्भोजयिष्यन्तितेषांश्राद्धमनंतकम् ॥ ६६ ॥ श्राद्धेपितृणां
 संतृप्त्यैदास्यंतिकपिलांशुभाम् ॥ यत्रतेषांपितृगणोवसेत्क्षीरोदरोधासि ॥ ६७ ॥ वृषोत्सर्गःकृतोयैस्तुतीर्थेस्मिन्वार्षभध्वजे ॥ अश्वमेधपुरोडाशैः
 पितरस्तेनतर्पिताः ॥ ६८ ॥ गयातोष्टगुणंपुण्यमस्मिंस्तीर्थेपितामहाः ॥ अमायांसोमयुक्तायांश्राद्धैःकापिलधारिके ॥ ६९ ॥ येषांगर्भेऽभवत्स्त्रावोयेऽ
 दंतजननामृताः ॥ तेषांतृप्तिर्भवेन्नन्तीर्थेकापिलधारिके ॥ ७० ॥ अदत्तमौजीदानायेयेचादारपरिग्रहाः ॥ तेभ्योनिर्वापितंपिंडमिहह्यक्षयतां व्रजेत् ॥
 ॥ ७१ ॥ अग्निदाहमृतायेवैनाग्निदाहश्चयेषुवै ॥ तेसर्वतृप्तिमायांतितीर्थेकापिलधारिके ॥ ७२ ॥ और्द्धदैहिकहीनायेषोडशश्राद्धवर्जिताः ॥ तेतृप्तिम
 धिगच्छन्तिघृतकुल्यानिवापतः ॥ ७३ ॥ अपुत्राश्चमृतायेवैयेषांनास्त्युदकप्रदः ॥ तेपितृप्तिंपरांयांतिमधुस्रवासितर्पिताः ॥ ७४ ॥ अपमृत्युमृतायेवैचो
 रविद्युज्जलादिभिः ॥ तेषामिहकृतंश्राद्धंजायतेसुगतिप्रदम् ॥ ७५ ॥ आत्मघातेननिधनयेषामिहविकर्मणाम् ॥ तेपितृप्तिंलभन्तेत्रपिडैःशिवगयाकृतैः॥
 ॥ ७६ ॥ पितृगोत्रेमृतायेवैमातृपक्षेचयेमृताः ॥ तेषामत्रकृतःपिंडोभवेदक्षयतृप्तिदः ॥ ७७ ॥ पत्नीवर्गेमृतायेवैमित्रवर्गेचयेमृताः ॥ तेसर्वतृप्तिमायां
 तितर्पितावार्षभध्वजे ॥ ७८ ॥ ब्रह्मक्षत्रविशांवंशेशूद्रवंशेऽत्यजेषुच ॥ येषांनामगृहीत्वात्रदीयतेतेसमुद्धृताः ॥ ७९ ॥ तिर्यग्योनिमृतायेवैयेपिशाच
 त्वमागताः ॥ तेप्यूर्ध्वगतिमायांतिमृताःकापिलधारिके ॥ ८० ॥ येतुमानुषलोकेस्मिन्पितरोमर्त्ययोनयः ॥ तेदिव्ययोनयःसूर्यैर्मधुस्रवासितर्पिताः ॥
 ॥ ८१ ॥ येदिव्यलोकेपितरःपुण्यैर्देवत्वमागताः ॥ तेब्रह्मलोकेगच्छन्तिमृतास्तीर्थेवृषध्वजे ॥ ८२ ॥ कृतेक्षीरमयंतीर्थत्रेतायांमधुमत्पुनः ॥ द्वापरस
 पिषापूर्णकलौजलमयंभवेत् ॥ ८३ ॥ सीमाबहिर्गतमपिज्ञेयंतीर्थमिदंशुभम् ॥ मध्येवाराणसिश्रेष्ठंममसान्निध्यतोन्नयैः ॥ ८४ ॥
 ॥७०॥७१ ॥ ७२ ॥ घृतकुल्यामिति ॥ घृतकुल्यायामित्यर्थः ॥ निवापतःप्रदानात्पिंडानामितिशेषः ॥७३॥७४॥७५॥७६॥७७॥७८॥७९॥८०॥८१॥८२॥८३॥ वाराणस्यामध्येमध्येवा

राणसि ॥ दीर्घातपाठेवाराणस्यांश्रेष्ठमित्यर्थः ॥ मध्यइत्यर्थात्तस्याएव ॥ नरैर्यतोऽदर्शित्यन्वयः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ इतीतिकुमारवाक्यम् ॥ ८७ ॥ कंठीरवांसिंहाः ॥ तेचात्रप्रकृत्याद्याः ॥ उक्षणावलीवर्दानामष्टकम् ॥ तच्चधातुतत्त्वंतुमांसरुधिरस्नायुमेदोमज्जास्थिशुक्राणीतिधात्वष्टकम् ॥ ८८ ॥ इभादिग्गजाः हयाइत्यत्रचित्ताहंकारबुद्धिपञ्चज्ञानेन्द्रियाणि ॥ यद्वा अन्तःकरणच तुष्टयमुपवेदचतुष्टयंचविवक्षितम् ॥ कशाअश्वप्रचोदिनीमनोवृत्तिःसापाणौयस्यतन्मनस्तथा ॥ विवेक्यविवेकिभेदान्मनसोरपौनरुक्त्यंसमष्टिव्यष्टिभेदाद्वा ॥ ८९ ॥ गंगायमुनयोरीषेगंगायमुनेरथस्य देहेइत्यर्थः ॥ चक्रेप्रतिचक्रंपवनदेवताऽधिष्ठात्रीदेवतेत्यर्थः ॥ चक्रयोःस्वरूपमाह ॥ सायमिति ॥ ९० ॥ अहीनांकुलेजाताआहेयाः ॥ उपनायकारथबन्धनानीत्यर्थः ॥ रथगुप्तयोवरूपाः ॥

काशीस्थितैर्यतोदर्शिध्वजोमेवृषलाञ्छनः ॥ वृषध्वजेननाम्नातःस्थास्याम्यत्रपितामहाः ॥ ८५ ॥ पितामहेनसहितोगदाधरसमन्वितः ॥ रविणापार्षदैः सार्धतुष्टयेवःपितामहाः ॥ ८६ ॥ इतियावद्वरंदत्तेपितृभ्योवृषभध्वजः ॥ तावन्नंदीसमागत्यप्रणम्येशंव्यजिज्ञपत् ॥ ८७ ॥ ॥ नंदिकेश्वरउवाच ॥ ॥ विहितःस्यंदनःसजस्ततोस्तुविजयोदयः ॥ अष्टौकंठीरवायत्रयत्रोक्ष्णामष्टकंशुभम् ॥ ८८ ॥ यत्रेभाःपरिभांत्यष्टौयत्राष्टौजविनोहयाः ॥ मनःसंयमनं यत्रकशापाणिव्यवस्थितम् ॥ ८९ ॥ गंगायमुनयोरीषेचक्रेपवनदेवता ॥ सायंप्रातर्मयेचक्रेछत्रंद्यौर्मंडलंशुचि ॥ ९० ॥ तारावलीमयाःकीलाआहेयाउप नायकाः ॥ श्रुतयोमार्गदर्शिन्यःस्मृतयोरथगुप्तयः ॥ ९१ ॥ दक्षिणाधूर्दढायत्रमखायत्राभिरक्षकाः ॥ आसनंप्रणवोयत्रगायत्रीपादपीठभूः ॥ ९२ ॥ सांगाव्याहृतयोयत्रशुभाःसोपानवीथिकाः ॥ सूर्याचंद्रमसौयत्रसततंद्वाररक्षकौ ॥ ९३ ॥ अग्निर्मकरतुंडश्चरथभूःकौमुदीमयी ॥ ध्वजदंडोमहामेरुःपताकाह स्करप्रभा ॥ ९४ ॥ स्वयंवाग्देवतायत्रचंचच्चाभरधारिणी ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ शैलादिनेतिविज्ञतोदेवदेवउमापतिः ॥ ९५ ॥ कृतनीराजनवि धिरष्टभिर्देवमातृभिः ॥ पिनाकपाणिरुत्तस्थौदत्तहस्तोथशार्ङ्गिणा ॥ ९६ ॥ निनादोदिव्यवाद्यानारोदसीपर्यपूरयत् ॥ गीतमंगलगीर्भिश्चचारणैरनुव र्धितः ॥ ९७ ॥ तेनदिव्यनिनादेनवधिरीकृतदिङ्मुखाः ॥ आहूताइवआजग्मुर्विष्वग्भुवनवासिनः ॥ ९८ ॥

॥ ९१ ॥ धूर्यानंमुखम् ॥ ९२ ॥ अंगानिशिक्षादीनि ॥ ९३ ॥ मकरतुण्डोमकराकारतुण्डः ॥ ९४ ॥ शैलादिनेतिस्कन्दोक्तिः ॥ ९५ ॥ तदेवमातृभिर्ब्रह्माणीत्यादिभिः ॥ तथाचवक्ष्यति ॥ ब्रह्माणीवैष्णवीरौद्रीवाराहीनारसिंहिका ॥ कौमारीअपिमोहंद्रीचामुण्डाचैवचंडिकेति ॥ जयेत्यादिभिर्वा ॥ तथाचवासिष्ठे ॥ जयाचविजयाचैवजयंतीचापराजिता ॥ सिद्धारक्तालम्बुषाचउत्पलाचेति देवतेति ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥

कोट्ययुतद्वयविंशतिसहस्रकोट्यइत्यर्थः ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ नियुतानिलक्षाणि ॥ ४ ॥ शोभनानिपर्णानियेषांतेसुपर्णागरुडवंशीयावापक्षिणइत्यर्थः ॥ ५ ॥
नानारत्नोपदप्रदाःस्तनान्येवउपदीयन्तइत्युपदान्युपदौकनानितत्प्रदाः ॥ पंचायुतानिपञ्चाशत्सहस्राणि ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ मुदामुदः परमार्थानन्दास्तासामित्यर्थः ॥ त्रिविष्टपसमुत्कटांस्वर्गां

देवाःकोट्यस्रयस्त्रिंशद्गणाःकोट्ययुतद्वयम् ॥ नवकोट्यस्तुचांमुंडाभैरव्यःकोटिसंमिताः ॥ ९९ ॥ षडाननाःकुमाराश्चमयूरवरवाहनाः ॥ ममानुगाः
समायाताःकोटयोष्टौमहाबलाः ॥ १०० ॥ आययुःकोटयःसप्तस्फुरत्परशुपाणयः ॥ पिचंडिलामहावेगाविघ्नविघ्नागजाननाः ॥ १ ॥ षडशीतिसहस्रा
णिमुनयोब्रह्मवादिनः ॥ तावंतोपिसमाजग्मुस्तत्रान्येगृहमेधिनः ॥ २ ॥ नागानांकोट्यस्तिस्रःपातालतलवासिनाम् ॥ दानवानांचदैत्यानांद्विद्वेकोटी
शिवात्मनाम् ॥ ३ ॥ गंधर्वानियुतान्यष्टौकोट्यर्धयक्षरक्षसाम् ॥ विद्याधराणामयुतंनियुतद्वयसंयुतम् ॥ ४ ॥ तथाषष्टिसहस्राणिदिव्याश्चाप्सरसः
शुभाः ॥ गोमातरोऽष्टौलक्षाणिसुपर्णान्ययुतानिषट् ॥ ५ ॥ सागराःसप्तसंप्राप्तानानारत्नोपदप्रदाः ॥ सरितांचसहस्राणित्रीणिपंचायुतानिच ॥ ६ ॥
गिरयोऽष्टौसहस्राणिवनस्पतिशतत्रयम् ॥ आजग्मुर्दिग्गजाअष्टौयत्रदेवःपिनाकधृक् ॥ ७ ॥ एतैःसमेतःसंतुष्टःपरिष्टुतइतस्ततः ॥ श्रीकंठोरथमारुह्यकाशीं
प्राविशदुत्तमाम् ॥ ८ ॥ सगिरींद्रसुतरुयक्षोमुदांधाममुदांखनिः ॥ काशींप्रैक्षिष्टसंहृष्टस्त्रिविष्टपसमुत्कटाम् ॥ ९ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ श्रुत्वाख्यानमिदं
गुण्यंकोटिजन्माघनाशनम् ॥ पठित्वापाठयित्वाचशिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ११० ॥ श्राद्धकालेविशेषेणपठनीयंप्रयत्नतः ॥ अक्षयंतद्भवेच्छ्राद्धंपितृतु
ष्टिकरंपरम् ॥ ११ ॥ वृषभध्वजमाहात्म्यंपठित्वाशिवसन्निधौ ॥ प्रत्यहंवर्षमात्रंतुह्यपुत्रःपुत्रवान्भवेत् ॥ १२ ॥ विश्वेशितुःसंप्रवेशोयःकाश्यां
समुदाहृतः ॥ परमानंदकंदस्यबीजमेतत्सुनिश्चितम् ॥ १३ ॥ पठित्वैतन्मुदाख्यानंप्रविशेद्योनवंगृहम् ॥ ससर्वसौख्यनिलयोभवेदेवनसंशयः ॥ १४ ॥
त्रैलोक्यानंदजनकमेतदाख्यानमुत्तमम् ॥ अस्यश्रवणमात्रेणविश्वेशःसंप्रसीदति ॥ १५ ॥ अलभ्यलाभोदेवस्यजातोत्रहियतःपरः ॥ ततःकाशी
प्रवेशाख्यंजप्यमाख्यानमुत्तमम् ॥ ११६ ॥ ॥ इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्द्धेवृषभध्वजप्रादुर्भा
वोनामद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥

दप्युत्कटाम् ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ११६ ॥ ॥ इतिश्रीरामानन्दकृतायांकाशीखण्डटीकायांद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ॥

अथत्रियुक्षष्टितमेऽध्यायेपरमपावनी ॥ ज्येष्ठेजैगीषव्यादिकथाप्रस्तूयतेऽद्भुता ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ निरीक्षितोज्ञातः ॥ ३ ॥ अनेहसंकालम् ॥ ययौयये ॥ परस्मैपदमार्षम् ॥ ४ ॥ ५ ॥
 अगस्त्यउवाच ॥ ॥ दृष्ट्वाकाशींदिगानंदांतरकारेपुरारिणा ॥ किमकारिसमाचक्ष्वप्राप्तांबहुमनोरथैः ॥ १ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ पतिव्रतापते
 ऽगस्त्यशृणुवक्ष्याम्यशेषतः ॥ मृगांकलक्ष्मणोत्कंठंकाशीनेत्रातिथीकृता ॥ २ ॥ अथसर्वज्ञनाथेनभक्तवत्सलचेतसा ॥ जैगीषव्योमुनिश्रेष्ठोगुहां
 तस्थोनिरीक्षितः ॥ ३ ॥ यमनेहसमारभ्यमंदराद्रिविनिर्ययौ ॥ अर्द्धाद्रिसुतयासार्धरुद्रेणोक्षेद्रगामिना ॥ ४ ॥ तंवासरंपुरस्कृत्यजग्राहनियमंदृढम् ॥
 जैगीषव्योमहामेधाःकुंभयोनेमहाकृती ॥ ५ ॥ विषमेक्षणपादाब्जंस्मीक्षिष्येयदापुनः ॥ तदांबुविप्रुषमपिभक्षयिष्यामिचेत्यहो ॥ ६ ॥ कुतश्चिद्धारणायो
 गादथवाशंभ्वनुग्रहात् ॥ अनश्नन्नपिबन्योगीजैगीषव्यःस्थितोमुने ॥ ७ ॥ तंशंभुरेवजानातिनान्योजानातिकश्चन ॥ अतएवततःप्राप्तःप्रथमंप्रमथा
 धिपः ॥ ८ ॥ ज्येष्ठशुकुचतुर्दश्यांसोमवारानुराधयोः ॥ तत्पर्वणिमहायात्राकर्तव्यातत्रमानवैः ॥ ९ ॥ ज्येष्ठस्थानंततःकाश्यांतदाभूदपिपुण्यदम् ॥
 तत्रलिंगंसमभवत्स्वयंज्येष्ठेश्वराभिधम् ॥ १० ॥ तल्लिंगदर्शनात्पुंसांपापंजन्मशतार्जितम् ॥ तमोर्कोदयमाप्येवतत्क्षणादेवनश्यति ॥ ११ ॥ ज्येष्ठवाप्यां
 नरःस्नात्वातर्पयित्वापितामहान् ॥ ज्येष्ठेश्वरंसमालोक्यनभूयोजायतेभुवि ॥ १२ ॥ आविरासीत्स्वयंतत्रज्येष्ठेश्वरसमीपतः ॥ सर्वसिद्धिप्रदागौरीज्ये
 ष्ठाश्रेष्ठासमंततः ॥ १३ ॥ ज्येष्ठेमासिसिताष्टम्यांतत्रकार्योमहोत्सवः ॥ रात्रौजागरणंकार्यंसर्वसंपत्समृद्धये ॥ १४ ॥ ज्येष्ठांगौरीनमस्कृत्यज्येष्ठवापीप
 रिप्लुता ॥ सौभाग्यभाजनंभूयाद्योपासौभाग्यभागपि ॥ १५ ॥ निवासंकृतवाञ्छंभुस्तस्मिन्स्थानेयतःस्वयम् ॥ निवासेशइतिख्यातंलिंगंतत्रपरंततः ॥
 ॥ १६ ॥ निवासेश्वरलिंगस्यसेवनात्सर्वसंपदः ॥ निवसंतिगृहेनित्यंनित्यंप्रातिपदंपुनः ॥ १७ ॥ कृत्वाश्राद्धंविधानेनज्येष्ठस्थानेनरोत्तमः ॥ ज्येष्ठांत
 सिंददात्येवपितृभ्योमधुसर्पिषा ॥ १८ ॥ ज्येष्ठतीर्थेनरःकाश्यांदत्त्वादानानिशाक्तितः ॥ ज्येष्ठान्स्वर्गानवाप्नोतिनरोमोक्षं चगच्छति ॥ १९ ॥ ज्येष्ठेश्वरो
 र्च्यःप्रथमंकाश्यांश्रेयोर्थिभिर्नरैः ॥ ज्येष्ठागौरीततोभ्यर्च्यसर्वज्येष्ठमभीप्सुभिः ॥ २० ॥ अथनंदिनमाहूयधूर्जटिःसकृपानिधिः ॥ शृण्वतांसर्वदेवाना
 मिदंवचनमब्रवीत् ॥ २१ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ शैलादेप्रविशाशुत्वंगुहास्त्यत्रमनोहरा ॥ तदंतरेस्तिमेभक्तोजैगीषव्यस्तपोधनः ॥ २२ ॥ महा
 नियमवात्रादिस्त्वगस्थिस्नायुशोषितः ॥ तमिहानयमद्रक्तंमदर्शनदृढव्रतम् ॥ २३ ॥ यदाप्रभृत्यगांकाश्यामंदरंसर्वसुंदरम् ॥ महानियमवानेषतदारभ्यो
 जिज्ञताशनः ॥ २४ ॥ गृहाणलीलाकमलमिदंपीयूषपोषणम् ॥ अनेनतस्यगात्राणिस्पृशसद्यःसुबुंहिणा ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ शालूरोभेकः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ पद्यैः सार्धचतुर्दशैः सोमसोमकलाधरम् ॥ अस्तौन्मुनिरुदारतामासगुणागुणभेदतः ॥ १ ॥ शिवाय
सुखरूपाय ॥ शुभात्मनेमंगलस्वरूपाय ॥ शुभः आत्मायस्मात्तस्मादितिवा ॥ जगदानन्दकन्दायजगतांयानन्दः सुखंतस्यकन्दायमूलायकारणायेत्येतत् ॥ स एषपरमआनन्दएतस्यैवानन्दस्यान्या
निभूतानिमात्रामुपजीवन्तीतिश्रुतेः ॥ ३२ ॥ विधयेचतुराननायभाग्यस्वरूपायेतिवा ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ त्रैलोक्यकाम्यायत्रैलोक्यानांकाम्यायस्मात्तैर्वाकाम्यतइतितथातस्मै ॥ शेषांगदायअनन्तवल

ततो नंदीसमादायतल्लीलाकमलंविभोः ॥ प्रणम्यदेवदेवेशमाविशद्द्वारांगुहाम् ॥ २६ ॥ नंदीदृष्ट्वाथतंतत्रधारणादृढमानसम् ॥ तपोग्निपरिशुष्कांगंकमले
नसमस्पृशत् ॥ २७ ॥ तपातिवृष्टिसंयोगाच्छालूरइवकोटरे ॥ उल्लाससयोगीन्द्रःस्पर्शमात्रात्तदब्जजात् ॥ २८ ॥ अथनंदीसमादायसत्वरंमुनिपुं
गवम् ॥ देवदेवस्यपादाग्नेनमस्कृत्यन्यपातयत् ॥ २९ ॥ जैगीषव्योथसंभ्रांतःपुरतोवीक्ष्यशंकरम् ॥ वामांगसन्निविष्टाद्रितनयंप्रणनामह ॥ ३० ॥
प्रणम्यदंडवद्धूमौपरिलुंठयसमंततः ॥ तुष्टावपरयाभक्त्यासमुनिश्चंद्रशेखरम् ॥ ३१ ॥ ॥ जैगीषव्यउवाच ॥ ॥ नमःशिवायशांतायसर्वज्ञायशुभात्मने ॥
जगदानंदकन्दायपरमानंदहेतवे ॥ ३२ ॥ अरूपायसरूपायनानारूपधरायच ॥ विरूपाक्षायविधयेविधिविष्णुस्तुतायच ॥ ३३ ॥ स्थावरायनमस्तुभ्यं
जंगमायनमोस्तुते ॥ सर्वात्मनेनमस्तुभ्यंनमस्तेपरमात्मने ॥ ३४ ॥ नमस्त्रैलोक्यकाम्यायकामांगदहनायच ॥ नमोशेषविशेषायनमःशेषांगदायते ॥
॥ ३५ ॥ श्रीकंठायनमस्तुभ्यंविषकंठायतेनमः ॥ वैकुण्ठवन्द्यपादायनमोऽकुण्ठितशक्तये ॥ ३६ ॥ नमःशक्त्यर्धदेहायविदेहायमुदेहिने ॥ सकृत्प्रणाममात्रे
णदेहिदेहनिवारिणे ॥ ३७ ॥ कालायकालकालायकालकूटविषादिने ॥ व्यालयज्ञोपवीतायव्यालभूषणधारिणे ॥ ३८ ॥ नमस्तेखंडपरशोनमःखंडे
दुधारिणे ॥ खंडिताशेषदुःखायखड्गखेटकधारिणे ॥ ३९ ॥ गीर्वाणगीतनाथायगंगाकल्लोलमालिने ॥ गौरीशायगिरीशायगिरिशायगुहारणे ॥
॥ ४० ॥ चंद्रार्धशुद्धभूषायचंद्रसूर्याग्निचक्षुषे ॥ नमस्तेचर्मवसननमोदिग्वसनायते ॥ ४१ ॥ जगदीशायजीर्णायजराजन्महरायते ॥ जीवायतेनमस्तु
भ्यंजंजपूकादिहारिणे ॥ ४२ ॥

याय ॥ शेषांगदायिनेहीतपाठेअनन्तबाहुवलयमायितुंप्राभुंशील्यस्यसतथातस्मै ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ कालकालायकालस्यापिमारकायेत्यर्थः ॥ सकालकालइतिश्रुतेः ॥ कालमूषकभक्षकइतिस्मृतेश्च
॥ ३८ ॥ नारायणगात्रेखंडितःकुण्ठितःपरशुःकुठारोयस्यसतथातस्मैवोधनंहेखंडपरशो ॥ खेटकंचर्म ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ जीवयतीतिजीवईश्वरस्तस्मैक्षेत्रज्ञायेतिवा ॥ तेतुभ्यम् ॥ जीवातवइ

१ गुहस्यस्कन्दरूपाग्नेराणिरूपादकः काष्ठविशेषस्तत्सम्बुद्धौ-हेगुहारणे ।

तिपाठेजीवनौषधाय ॥ जंजपूकंपापंतदादिहारिणे ॥ आदिशब्देनाज्ञानं गृह्यते ॥ जंजपूकौघहारिण इति वा पाठः ॥ जंजपूकाघेति पाठे जंजपूको जपनशीलः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥
॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ परादव्यक्तात्परायतत्प्रवर्तकाय ॥ पारयतीति पारस्तस्मै प्रलयावधिभूतायेति वा ॥ परापराभ्यां कार्यकारणाभ्यां परायभिन्नाय ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

नमोऽमरुहस्ताय धनुर्हस्ताय तेनमः ॥ त्रिनेत्राय नमस्तुभ्यं जगन्नेत्राय तेनमः ॥ ४३ ॥ त्रिशूलव्यग्रहस्ताय नमस्त्रिपथगाधर ॥ त्रिविष्टपाधिनाथाय त्रिवे
दीपठिताय च ॥ ४४ ॥ त्रयीमयाय तुष्टाय भक्ततुष्टिप्रदाय च ॥ दीक्षिताय नमस्तुभ्यं देवदेवाय तेनमः ॥ ४५ ॥ दारिताशेषपापाय नमस्ते दीर्घदर्शिने ॥
दूराय दुरवाप्याय दोषनिर्दलनाय च ॥ ४६ ॥ दोषाकरकलाधारत्यक्तदोषागमाय च ॥ नमो धूर्जट्येतुभ्यं धत्तूरकुसुमप्रिय ॥ ४७ ॥ नमो धीराय धर्माय धर्म
पालाय तेनमः ॥ नीलग्रीवनमस्तुभ्यं नमस्ते नीललोहित ॥ ४८ ॥ नाममात्रस्मृतिकृतां त्रैलोक्यैश्वर्यपूरक ॥ नमः प्रमथनाथाय पिनाकोद्यतपाणये ॥
॥ ४९ ॥ पशुपाशविमोक्षाय पशूनां पतये नमः ॥ नामोच्चारणमात्रेण महापातकहारिणे ॥ ५० ॥ परात्पराय पराय परापरपराय च ॥ नमोऽपारच
रित्राय सुपवित्रकथाय च ॥ ५१ ॥ वामदेवाय वामार्धधारिणे वृषगामिने ॥ नमो भर्गाय भीमाय नतभीतिहराय च ॥ ५२ ॥ भवाय भवनाशाय भूतानां पतये
नमः ॥ महादेवनमस्तुभ्यं महेश महसांपते ॥ ५३ ॥ नमो मृडानीपतये नमो मृत्युंजयाय ते ॥ यज्ञारये नमस्तुभ्यं यक्षराजप्रियाय च ॥ ५४ ॥ याय
जूकाय यज्ञाय यज्ञानां फलदायिने ॥ रुद्राय रुद्रपतये कद्रुद्राय रमाय च ॥ ५५ ॥ शूलिने शश्वतेशाय श्मशानावाने चारिणे ॥ शिवाप्रियाय शर्वाय सर्वज्ञा
य नमोस्तुते ॥ ५६ ॥ हराय क्षांतिरूपाय क्षेत्रज्ञाय क्षमाकर ॥ क्षमाय क्षितिहर्त्रे च क्षीरगौराय तेनमः ॥ ५७ ॥ अंधकारे नमस्तुभ्यमाद्यंतरहिताय च ॥
इडाधाराय ईशाय उर्पेद्रं द्रस्तुताय च ॥ ५८ ॥ उमाकांताय उग्राय नमस्ते ऊर्ध्वरेतसे ॥ एकरूपाय चैकाय महदैश्वर्यरूपिणे ॥ ५९ ॥ अनंतकारिणे तुभ्यं
विकापतये नमः ॥ त्वमोंकारो वषट्कारो भूर्भुवः स्वस्त्वमेव हि ॥ ६० ॥ दृश्यादृश्यं दद्रास्ति तत्सर्वं त्वमुमाधव ॥ स्तुतिं कर्तुं न जानामि स्तुतिकर्ता त्वमेव हि ॥
॥ ६१ ॥ वाच्यस्त्वं वाचकस्त्वं हि वाक् च त्वं प्रणतोऽस्मि ते ॥ नान्यं वेद्मि महादेवनान्यं स्तौमि महेश्वर ॥ ६२ ॥

यज्ञारये दक्षयज्ञहन्त्रे ॥ दक्षयज्ञरक्षां कर्तुं भृगुरुपं धृत्वा तत्रैव पलायतो विष्णोर्वाचमोक्षदामिह ॥ यज्ञारयेति पाठे यज्ञराजोऽश्वमेधः ॥ ५४ ॥ यायजूकाय याज्ञिकाय ॥
कत्कुत्सितं रुद्रोदनं द्रावयतीति कद्रुद्रस्तस्मै ॥ रमयतीति रमस्तस्मै ॥ रमाप्रदेति वा पाठः ॥ ५५ ॥ शाश्वतेशाश्वत ॥ शाश्वतेशायेत्येकं पदं वा ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इडापृथ्वी ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ पंगुःखंजः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ उवाचचेतिचकारेणादरःसूचितः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

नान्यंनमामिगौरीशानान्याख्यामाददेशिव ॥ मूकोन्यनामग्रहणेबधिरोन्यकथाश्रुतौ ॥ ६३ ॥ पंगुरन्याभिगमनेऽस्म्यंधोऽन्यपरिवीक्षणे ॥ एकएवभवानी
 शएकःकर्तात्वमेवहि ॥ ६४ ॥ पाताहर्तात्वमेवैकोनानात्वंमूढकल्पना ॥ अतस्त्वमेवशरणंभूयोभूयःपुनःपुनः ॥ ६५ ॥ संसारसागरेमग्नंमामुद्धरमहेश्वर ॥
 इतिस्तुत्वामहेशानंजैगीषव्योमहामुनिः ॥ ६६ ॥ वाचंयमोभवत्स्थाणोःपुरतःस्थाणुसन्निभः ॥ इतिस्तुतिसमाकर्ण्यमुनेश्चंद्रविभूषणः ॥ उवाचच
 प्रसन्नात्मावरंब्रूहीतितंमुनिम् ॥ ६७ ॥ ॥ जैगीषव्यउवाच ॥ ॥ यदिप्रसन्नोदेवेशततस्तवपदांबुजात् ॥ माभवानिभवानीशदूरंदूरपदप्रद ॥ ६८ ॥
 अपरश्चवरोनाथदेयोयमविचारतः ॥ यन्मयास्थापितंलिंगं तत्रसात्रिध्यमस्तुते ॥ ६९ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ जैगीषव्यमहाभागयदुक्तंभवतानघ ॥
 तदस्तुसर्वतेभीष्टंवरमन्यंददामिच ॥ ७० ॥ योगशास्त्रंमयादत्तंतवनिर्वाणसाधकम् ॥ सर्वेषांयोगिनामध्येयोगाचार्योऽस्तुवैभवान् ॥ ७१ ॥ रहस्यं
 योगविद्यायायथावत्त्वंतपोधन ॥ संवेत्स्यसेप्रसादान्मेयेननिर्वाणमाप्स्यसि ॥ ७२ ॥ यथानंदीयथाभृंगीसोमनंदीयथातथा ॥ त्वंभविष्यसिभक्तोमे
 जरामरणवर्जितः ॥ ७३ ॥ संतिव्रतानिभूयांसिनियमाःसंत्यजेकथा ॥ तपांसिनानासंत्यत्रसंतिदानान्यनेकशः ॥ ७४ ॥ श्रेयसांसाधनान्यत्रपापघ्नान्य
 पिसर्वथा ॥ परंहिपरमश्चैषनियमोयस्त्वयाकृतः ॥ ७५ ॥ परोहिनियमश्चैषमांवलोक्ययदृश्यते ॥ मामनालोक्ययद्रुक्तंतद्रुक्तंकेवलंत्वघम् ॥ ७६ ॥
 असमर्च्यचयोभुङ्क्तेपत्रपुष्पफलैरपि ॥ रेतोभक्षीभवेन्मूढःसजन्मान्येकविंशतिम् ॥ ७७ ॥ महतोनियमस्यास्यभवतानुष्ठितस्यैव ॥ नार्हतिषोडशीं
 मात्रामप्यन्येनियमायमाः ॥ ७८ ॥ अतोमच्चरणाभ्याशेत्वंनिवत्स्यसिसर्वथा ॥ अतो नैःश्रेयसींलक्ष्मीं तत्रैवप्राप्स्यसिध्रुवम् ॥ ७९ ॥ जैगीषव्येश्वरं
 नामलिंगंकाश्यांसुदुर्लभम् ॥ त्रीणिवर्षाणिसंसेव्यलभेद्योगंनसंशयः ॥ ८० ॥ जैगीषव्यगुहांप्राप्ययोगाभ्यसनतत्परः ॥ षण्मासेनलभेत्सिद्धिंवा
 ञ्छितामदनुग्रहात् ॥ ८१ ॥ तवलिंगमिदंभक्तैःपूजनीयंप्रयत्नतः ॥ विलोक्याचगुहारम्यापरांसिद्धिमभीप्सुभिः ॥ ८२ ॥ अत्रज्येष्ठेश्वरक्षेत्रेत्वल्लिंगं
 सर्वसिद्धिदम् ॥ नाशयेद्वसंधानिदृष्टंस्पृष्टंसमर्चितम् ॥ ८३ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

शिवयोगिनः शिवविष्णोरभेददर्शिनः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ७६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ उपसर्गाध्यात्मिकाद्युपद्रवाः ॥ ९१ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां
काशीखण्डटीकायां त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ चतुःषष्टितमेध्यायेकादश्याः क्षेत्रनिवासिनाम् ॥ पुरतः कथयामास हस्यान्याद्रिजाधवः ॥ १ ॥ ददर्श ब्राह्मणांस्तत्र समे
तान् क्षेत्रवासिन इत्युक्तं ज्येष्ठेशादिलिंगानि प्रादुर्भूतानीति चोक्तं तत्र तान् दृष्ट्वा भगवता किमपृच्छि अन्यानि च कानि लिङ्गानि तत्राभवन्निति पृच्छति ॥ दृष्ट्वेति ॥ भूदेवताः ब्राह्मणाः ॥ १ ॥ २ ॥

अस्मिञ्ज्येष्ठेश्वरक्षेत्रसंभोज्यशिवयोगिनः ॥ कोटिभोज्यफलसंभोगेकैकपरिसंख्यया ॥ ८४ ॥ जैगीषव्येश्वरलिंगगोपनीयप्रयत्नतः ॥ कलौकलुषबुद्धी
नांपुस्तश्चविशेषतः ॥ ८५ ॥ करिष्याम्यत्रसांनिध्यमस्मिंल्लिंगे तपोधन ॥ योगसिद्धिप्रदानायसाधकेभ्यःसदैवहि ॥ ८६ ॥ ददृशुमहाभागजैगीषव्याप
रंवरम् ॥ त्वयेदंयत्कृतंस्तोत्रंयोगसिद्धिकरं परम् ॥ ८७ ॥ महापापौघशमनंमहापुण्यप्रवर्धनम् ॥ महाभीतिप्रशमनंमहाभक्तिविवर्धनम् ॥ ८८ ॥
एतत्स्तोत्रजपात्पुंसामसाध्यंनैवकिंचन ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनजपनीयंसुसाधकैः ॥ ८९ ॥ इतिदत्तावरं तस्मैस्मरारिःस्मेरलोचनः ॥ ददर्शब्राह्मणां
स्तत्रसमेतान्क्षेत्रवासिनः ॥ ९० ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ निशम्याख्यानमतुलमेतत्प्राज्ञःप्रयत्नतः ॥ निष्पापोजायतेमर्त्यो नोपसर्गैःप्रबाध्यते ॥ ९१ ॥
इतिश्रीस्कंदिमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडोत्तरार्धे ज्येष्ठेशाख्यानं नाम त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥
दृष्ट्वाभूदेवताःशंभुंकिमाचख्युःषडानन ॥ कानिकानिचलिंगानितत्रतान्यपिचक्ष्वमे ॥ १ ॥ ज्येष्ठस्थानेमहापुण्येदेवदेवस्यवल्लभे ॥ आश्चर्यकिमभूत्
त्रतदाचक्ष्वषडानन ॥ २ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ शृण्वगस्त्ययथापृच्छिभवतातद्वीम्यहम् ॥ मंदराद्रियदादेवोगतवान्ब्रह्मगौरवात् ॥ ३ ॥ तदानि
राश्रयाविप्राःक्षेत्रसंन्यासिनोनवाः ॥ उपाकृताश्चाविरतंमहाक्षेत्रप्रतिग्रहात् ॥ ४ ॥ स्वातंस्वातंचदंडाग्रैर्भूमिकंदादिवृत्तयः ॥ चक्रुःपुष्करिणीरम्यांदं
डखाताभिर्धामुने ॥ ५ ॥ तत्तीर्थपरितःस्थाप्यमहालिंगान्यनेकशः ॥ महेशाराधनपरास्तपश्चक्रुःप्रयत्नतः ॥ ६ ॥ विभूतिधारिणो नित्यं नित्यं रुद्राक्षधा
रिणः ॥ लिंगपूजार्तानित्यंशतरुद्रियजापिनः ॥ ७ ॥ तेश्रुत्वादेवदेवस्यपुनरागमनंमुने ॥ तपःकृशातितरामासुरानंदमेदुराः ॥ ८ ॥ द्विजाःपं
चसहस्राणिचरंतोविपुलंतपः ॥ दंडखातान्महातीर्थादाजमुर्देवदर्शने ॥ ९ ॥ तीर्थान्मंदाकिनीनाम्नोद्विजाःपाशुपतव्रताः ॥ शिवैकाराधनपराः
समेताअयुतोन्मिताः ॥ १० ॥

॥ ३ ॥ उपाकृताउपरताः ॥ उपारताइतिकचित्पाठः ॥ अविरतंसन्ततम् ॥ ४ ॥ खातंखातंखात्वाखात्वेत्यर्थः ॥ खात्वाखात्वेतिचक्वचित्पाठः ॥ ५ ॥ स्थाप्यस्थापयित्वा ॥
॥ ६ ॥ शतरुद्रियजापिनःनमस्तेरुद्रमन्यवइत्यादिस्तेत्रजापिनः ॥ ७ ॥ आतंरानन्दमदुगाइतिकचित् ॥ ८ ॥ ९ ॥ अयुतोन्मिताःदशसह

स्त्राणि ॥ १० ॥ एकादशशताधिकंशतंदिशताधिकसहस्रमित्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ अयुतार्धकंपंचसहस्राणि ॥ १३ ॥ आयासिपुरागतवंतः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ नवतिःसशतत्रयानवत्य
चिकाशतत्रयीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ साग्रंशतंकिंचिदधिकंशतमित्यर्थः ॥ सपादशतंवा ॥ दिशतीसशतत्रयापंचशतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सार्देति ॥

हंसतीर्थात्परिप्राप्ताअयुतंत्रिशतोत्तरम् ॥ शतंदुर्वाससस्तीर्थादेकादशशताधिकम् ॥ ११ ॥ मत्स्योदर्याःपरापेतुःसहस्राणिषडेवहि ॥ कपालमोचंना
त्सप्तशतान्यभ्यागताद्विजाः ॥ १२ ॥ ऋणमोचनतस्तीर्थात्सहस्रंदिशताधिकम् ॥ वैतरण्याअपिमुनेद्विजानामयुतार्धकम् ॥ १३ ॥ ततःपृथूदकात्कुंडा
त्पृथुनापरिखानितात् ॥ अयासिषुर्द्विजानांचशतान्येवत्रयोदश ॥ १४ ॥ तथैवाप्सरसःकुंडान्मेनकाख्याच्छतद्वयम् ॥ उर्वशीकुंडतःप्राप्ताःसहस्रंदिशता
धिकम् ॥ १५ ॥ तथैरावतकुंडाच्चब्राह्मणास्त्रिशतानिच ॥ गंधर्वाप्सरसःसप्तशतानिदिशतानिच ॥ १६ ॥ वृषेशतीर्थादाजग्मुर्नवतिःसशतत्रया ॥
यक्षिणीकुंडतःप्राप्ताःसहस्रंत्रिशतोत्तरम् ॥ १७ ॥ लक्ष्मीतीर्थात्परंजग्मुःषोडशशतानिच ॥ पिशाचमोचनात्सप्तसहस्राणिद्विजोत्तमाः ॥ १८ ॥
पितृकुंडाच्छतंसाग्रंध्रुवतीर्थाच्छतानिषट् ॥ मानसाख्याच्चसरसोद्विशतीसशतत्रया ॥ १९ ॥ ब्राह्मणावासुकिद्विदात्सहस्राणिदशैवतु ॥ तथैवाष्टशतंद्रष्टुं
जानकीकुंडतोद्विजाः ॥ २० ॥ काशीनाथमनुप्राप्ताःपरमानंददायिनम् ॥ तथागौतमकुंडाच्चशतानिनवचागताः ॥ २१ ॥ तीर्थाद्गुर्गतिसंहर्तुर्ब्राह्मणाःप्र
तिपेदिरे ॥ एकादशशतान्येवद्रष्टुंदेवमुमापतिम् ॥ २२ ॥ असीसंभेदमारभ्यगंगतीरस्थिताद्विजाः ॥ आसंगमेश्वरात्तत्रपरिप्राप्ताघटोद्भव ॥ २३ ॥
अष्टादशसहस्राणितथापंचशतान्यपि ॥ ब्राह्मणाःपंचपंचाशदंगतीरात्समागताः ॥ २४ ॥ सार्द्धदूर्वाक्षतकरैःसपुष्पफलपाणिभिः ॥ सुगंधमाल्यहस्तै
श्चब्राह्मणैर्जयवादिभिः ॥ २५ ॥ स्तुतोमंगलसूक्तैश्चप्रणतश्चपुनःपुनः ॥ तेभ्योदत्ताभयःशंभुःप्रच्छकुशलंमुदा ॥ २६ ॥ ततस्तेब्राह्मणाःप्रोचुः
प्रबद्धकरसंपुटाः ॥ क्षेत्रेनिवसतांनाथसदानःकुशलोदयः ॥ २७ ॥ विशेषतःकृतोऽस्माभिःसाक्षान्नयनगोचरः ॥ त्वंयत्स्वरूपंश्रुतयोनविदुःपरमार्थतः
॥ २८ ॥ सदैवाकुशलंतेषांयेत्वत्क्षेत्रपराङ्मुखाः ॥ चतुर्दशापिवैलोकास्तेषांनित्यंपराङ्मुखाः ॥ २९ ॥ येषांहृदिसदैवास्तेकाशीत्वाशीविषांगद ॥
संसाराशीविषविषंनतेषांप्रभवेत्कचित् ॥ ३० ॥ गर्भरक्षामणिर्मंत्रःकाशीवर्णद्वयात्मकः ॥ यस्यकंठेसदातिष्ठेत्स्यात्कुशलताकुतः ॥ ३१ ॥

ब्राह्मणैर्मंगलसूक्तैःपुनःपुनःस्तुतःप्रणतस्तेभ्योदत्ताभयःशंभुःकुशलंप्रच्छेतिद्वितीयेनान्वयः ॥ चतुर्भिर्विशेषणैर्ब्राह्मणान्विशिनष्टिसार्देत्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ नन्वक्षिसन्निकृष्टंस्तुनय
नगोचरंभवत्येवकिमाश्चर्यतत्राहुः ॥ यत्स्वरूपंश्रुतयोनविदुरिति ॥ परमार्थतोमुख्ययावृत्त्येत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ आशीविषांगदंसर्वाहुवलयम् ॥ ३० ॥ गर्भरक्षामणिर्गर्भनाशकोमणि

रित्यर्थः ॥ मंत्रश्च ॥ यद्वाकाशीतिवर्णद्वयात्मको यो मंत्रः स गर्भरक्षामणिरित्यर्थः ॥ ३१ ॥ निर्नितरांजरायस्यांसातथानिर्जैवैर्नैर्जरी ॥ नैर्जरीत्युपलक्षणम् ॥ षड्भावविकाररहितामित्यर्थः ॥
 सुधैवामृतावस्थैवमोक्षावस्थैवेतियावत् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ बीजाक्षरयुगंतत्रककारः कामबीजं शकारः श्रीबीजमिति विवेक्तव्यम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ क्षेत्रभक्तिविबुधितं क्षेत्रभक्त्या
 विशेषेण वर्द्धितं तत्प्रतिपादकमित्यर्थः ॥ ४० ॥ न केवलं तु तोषप्रोवाचवेति चकारार्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विरोधितः विरोधं प्रापितः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ निवसन्तीति भिन्नं भिन्नं वाक्यम् ॥

सुधां पिबतियो नित्यं काशीवर्णद्वयात्मिकाम् ॥ स नैर्जरीं दशां हित्वा सुधैव परिजायते ॥ ३२ ॥ श्रुतं कर्णामृतं येन काशीत्यक्षरयुगमकम् ॥ न समाकर्णयत्ये
 व स पुनर्गर्भजां कथाम् ॥ ३३ ॥ काशीरजोपियन्मूर्ध्नि पतेदप्यनिलाहतम् ॥ चंद्रशेखरतन्मूर्धा भवेच्चंद्रकलांकितः ॥ ३४ ॥ प्रसंगतोपियन्नेत्रपथमानं
 दकाननम् ॥ यातं ते त्रन जायंते नैर्जरी नित्यं काननम् ॥ ३५ ॥ गच्छतातिष्ठतावापि स्वपताजाग्रताथवा ॥ काशीत्येष महामंत्रो येन जतः स निर्भयः ॥ ३६ ॥
 येन बीजाक्षरयुगं काशीतिहृदि धारितम् ॥ अबीजानि भवंत्येव कर्म बीजानि तस्य वै ॥ ३७ ॥ काशीकाशीतिकाशीतिजपतो यस्य संस्थितिः ॥ अन्यत्रा
 पिसतस्तस्य पुरोमुक्तिः प्रकाशते ॥ ३८ ॥ क्षेममूर्तिरियं काशीक्षेममूर्तिर्भवान्भव ॥ क्षेममूर्तिस्त्रिपथगानान्यत्क्षेमत्रयं क्वचित् ॥ ३९ ॥ ब्राह्मणानामिति
 वचः क्षेत्रभक्तिविबुधितम् ॥ निशम्य गिरिजाकांतस्तुतोषनितरां हरः ॥ ४० ॥ प्रोवाच च प्रसन्नात्मा धन्या यूयं द्विजर्षभाः ॥ येषामिहेदृशी भक्तिर्मम क्षेत्रे
 ति पावने ॥ ४१ ॥ जाने सत्त्वमया जाताः क्षेत्रस्यास्य निषेवणात् ॥ नीरजस्का वितमसः संसारार्णवपारगाः ॥ ४२ ॥ वाराणस्यास्तु ये भक्तास्ते भक्ता मम
 निश्चितम् ॥ जीवन्मुक्ता हिते नूनं मोक्षलक्ष्म्या कटाक्षिताः ॥ ४३ ॥ यैश्च काशीस्थितो जंतुरल्पकोपि विरोधितः ॥ तैर्वै विश्वं भरा सर्वामया सह विरोधिता ॥
 ॥ ४४ ॥ वाराणस्याः स्तुतिमपियो निशम्यानुमोदते ॥ अपि ब्रह्मांडमखिलं ध्रुवं ते नानुमोदितम् ॥ ४५ ॥ निवसंति हि ये मर्त्या अस्मिन्नानंदकानने ॥ ममां
 तः करणे ते वै निवसेयुरकल्मषाः ॥ ४६ ॥ निवसंति मम क्षेत्रे मम भक्तिं प्रकुर्वते ॥ मम लिंगधरा ये तु तानेवोपदिशाम्य हम् ॥ ४७ ॥ निवसंति मम क्षेत्रे मम भ
 क्तिं न कुर्वते ॥ मम लिंगधरा ये नो न तानुपदिशाम्य हम् ॥ ४८ ॥ काशीनिर्वाणनगरीयेषां चित्ते प्रकाशते ॥ ते मत्पुरः प्रकाशं ते नैः श्रेयस्याश्रियावृताः ॥ ४९ ॥
 मोक्षलक्ष्मीरियं काशीनयेभ्यः परिरोचते ॥ स्वर्लक्ष्मीं कांक्षमाणेभ्यः पतितास्ते न संशयः ॥ ५० ॥ काशीं संकांक्षमाणानां पुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ पुरः किं करव
 तिष्ठेन्ममानुग्रहतो द्विजाः ॥ ५१ ॥ आनंदकानने ह्यत्र ज्वलद्वावानलोऽस्म्यहम् ॥ कर्मबीजानि जंतूनां ज्वालयेन प्ररोहये ॥ ५२ ॥

॥ ४६ ॥ मम लिंगधरा वैदिकत्रिपुण्ड्रादिधारिणः ॥ ४७ ॥ उक्तमर्थं व्यतिरेकेण दर्शयति ॥ निवसन्तीति ॥ न निवसन्तीत्यग्निमोनकारोऽनुषजते ॥ एकवाक्यत्वेऽभक्तैर्भ्योपि भक्तैर्भ्यः स्थितो मु
 क्तिसमादिशोति विष्णुप्रार्थनानन्तरं भक्तानामप्यभक्तानां पुण्यपापकृतामपि ॥ मुक्तिदास्यामि सर्वेषां भक्तानामेव सान्निध्यादिविश्वेशवचनव्याकोपात् ॥ कीटाद्यमुक्तिप्रसंगाच्च ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
 मोक्षलक्ष्मीरिति ॥ येभ्यः स्वर्लक्ष्मीं कांक्षमाणेभ्य इत्युभयत्र च चित्तुयौगीयं चतुष्टयं ॥ पतिताः संसारसागरइति शेषः ॥ यद्वा पतिताः संसारजा इत्यर्थः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

॥ ५३ ॥ प्राप्येति ॥ भक्त्यभावेकाशीत्यागप्रसक्तेर्पुत्तरप्यभावइत्यर्थः ॥ ५४ ॥ धन्याइति ॥ यदितियेषांयुष्माकंचेतसोवृत्तेरंतःकरणज्ञानादहंनदूरेकाशिकाचदूरेइत्यर्थः ॥ वृत्तेरिति
क्वचित् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ भवतापहृदितिकाशीविशेषणविश्वेश्वरसंबोधनंवा ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ प्रतिनिधिःप्रतिरूपम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ दमोदानंदये
त्यत्रकर्तव्यमितिसामान्यनिर्देशः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अन्यत्रपुण्यक्षेत्रे ॥ तदुक्तम् ॥ यत्रकुत्रकृतंपापंगंगातीरेविनश्यति॥गंगातीरेकृतंपापंगंगायांचप्रणश्यति॥ गंगायांचकृतंपापं
पुण्यक्षेत्रेविनश्यति॥पुण्यक्षेत्रेकृतंपापंवाराणस्यांप्रणश्यति ॥ अन्यत्समानम् ॥ ६८ ॥ पिशाचेति ॥ यदिपैशाच्यनरकावहंपापंवहिरंतर्गेहाद्बहिःकाश्यांकृतंभवेत्तेनपोपेनपैशाचनरकप्राप्तिरन्तर्गेहे

वस्तव्यंसततंकाश्यांयष्टव्योहंप्रयत्नतः ॥ जेतव्यौकलिकालौचरंतव्यामुक्तिरंगना ॥ ५३ ॥ प्राप्यापिकाशींदुर्बुद्धिर्योनमांपरिसेवते ॥ तस्यहस्तगताप्याशुकै
वलयश्रीःप्रणश्यति ॥ ५४ ॥ धन्यामद्रक्तिलक्ष्माणोब्राह्मणाःकाशिवासिनः ॥ यूयंयच्चेतसोवृत्तेर्नदूरेहंनकाशिका ॥ ५५ ॥ दातव्योवोवरःकोत्रव्रियतांमे
यथारुचि ॥ प्रेयांसोमेयतोयूयंक्षेत्रसंन्यासकारिणः ॥ ५६ ॥ इतिपीत्वामहेशानमुखक्षीराब्धिजांसुधाम् ॥ परितृताद्विजाःसर्वेववृर्वरमनुत्तमम् ॥ ५७ ॥
ब्राह्मणाऊचुः ॥ ॥ उमापतेमहेशानसर्वज्ञवरणः ॥ काशीकदापिनत्याज्याभवताभवतापहृत् ॥ ५८ ॥ वचनाद्ब्राह्मणानांतुशापोमाप्रभवत्विह ॥
कदाचिदपिकेषांचित्काश्यामोक्षांतरायकः ॥ ५९ ॥ तवपादांबुजद्वंद्रेनिर्द्वद्राभक्तिरस्तुनः ॥ आकलेवरपातंचकाशीवासोस्तुनोनिशम् ॥ ६० ॥ किमन्ये
नवरेणेशदेयएषवरोहिनः ॥ अवधेह्यंधकध्वंसिन्वरमन्यंवृणीमहे ॥ ६१ ॥ तवप्रतिनिधीकृत्यास्माभिस्त्वद्रक्तिभावितैः ॥ प्रतिष्ठितेषुलिंगेषुसान्निध्यं
भवतोऽस्त्वह ॥ ६२ ॥ श्रुत्वेतितेषांवाक्यानितथास्त्वितिपिनाकिना ॥ प्रोचेऽन्योपिवरोदत्तोज्ञानंवश्वभविष्यति ॥ ६३ ॥ पुनःप्रोवाचदेवेशोनिशामयतभो
द्विजाः ॥ हितंवःकथयाम्यत्रतदनुष्ठीयतांश्रुवम् ॥ ६४ ॥ सेव्योत्तरवहानित्यंलिंगमर्च्यंप्रयत्नतः ॥ दमोदानंदयानित्यंकर्तव्यंमुक्तिकांक्षिभिः ॥ ६५ ॥
इदमेवरहस्यंचकथितक्षेत्रवासिनाम् ॥ मतिःपरहिताकार्यावाच्यंनोद्वेगकृद्रवः ॥ ६६ ॥ मनसापिनकर्तव्यमेनोत्रविजिगीषुणा ॥ अत्रत्यमक्षयंयस्मात्सुकृतं
सुकृतेतरम् ॥ ६७ ॥ अन्यत्रयत्कृतंपापंतत्काश्यांपरिणश्यति ॥ वाराणस्यांकृतंपापमंतर्गेहेप्रणश्यति ॥ ६८ ॥ अंतर्गेहेकृतंपापंपैशाच्यनरकावहम् ॥
पिशाचनरकप्राप्तिर्गच्छत्येवबहिर्यदि ॥ ६९ ॥ नकल्पकोटिभिःकाश्यांकृतंकर्मप्रमृज्यते ॥ किंतुरुद्रपिशाचत्वंजायतेऽत्रायुतत्रयम् ॥ ७० ॥

गच्छत्येवभवत्येवेत्यर्थः ॥ एतेनोपपातकमेवकाश्यांकृतमंतर्गेहेनश्यतिनमहापातकमितिनिरस्तम् ॥ यद्वा पिशाचनरकप्राप्तिःपुरुषःवहिःकाश्यावहिर्गच्छत्येवपुनर्नायातीत्यर्थः ॥ तदाकाश्यां
कृतंयत्पापंकल्पकोटिभिरपितत्पापंतेनभुज्यतेनसमाप्यतेतावताकालेनापितत्पापंनश्यतीत्यर्थः ॥ तद्बहिर्मृतविषयम् ॥ यद्वा अंतर्गेहेकृतपापोयदिवहिर्गच्छतितदातस्यपिशाचनरकप्राप्तिर्भवत्येव ॥
किंयत्कालंभवतितत्राह ॥ नकल्पेति ॥ ६९ ॥ तर्ह्यत्रास्थितस्यकागतिस्तत्राह ॥ किंत्विति ॥ काश्यामंतर्गेहे ॥ तर्हि किमंतर्गेहेकृतपापानामिहान्यत्रतनुत्यजांपैशाच्यनरकप्राप्त्योःसाम्यमे

वनेत्याह ॥ अत्रेति ॥ अत्रकाश्यामृतानामितिशेषः ॥ अयुतत्रयं त्रिशसहस्रदिव्यवर्षाणि ॥ ७० ॥ ७१ ॥ अथरुद्रपिशाचभोगानंतरम् ॥ तेनज्ञानेन ॥ संप्रांतेसम्यग्भोगांते ॥ तेनज्ञाने
 ५थसंप्राप्तइतिकचित्पाठः ॥ ७२ ॥ एवंकाश्यामृतानांपापिनांगतिमभिधायान्यत्रमृतानांतेषांगतिमाह ॥ दुष्कृतानीत्यारभ्यतस्मादित्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ अनूपप्रायां

वाराणस्यांस्थितोयोवैपातकेषुरतःसदा ॥ योनिंप्राप्यापिपैशार्चीवर्षाणामयुतत्रयम् ॥ ७१ ॥ पुनरत्रैवनिवसञ्ज्ञानंप्राप्स्यत्यनुत्तमम् ॥ तेनज्ञानेथसं
 प्रांतेमोक्षमाप्स्यत्यनुत्तमम् ॥ ७२ ॥ दुष्कृतानिविधायेहबहिःपंचत्वमागताः ॥ तेषांगतिंप्रवक्ष्यामिशृणुतद्विजसत्तमाः ॥ ७३ ॥ यामाख्यामेगणाः
 संतिघोराविकृतमूर्त्तयः ॥ मूषायांतेधमंत्यादौक्षेत्रदुष्कृतकारिणः ॥ ७४ ॥ नयंत्यनूपप्रायांचततःप्राचींदुरासदाम् ॥ वर्षाकालेदुराचारान्पातयंतिमहा
 जले ॥ ७५ ॥ जलौकाभिःसपक्षाभिर्ददशूकैर्जलोद्भवैः ॥ दुर्निवारैश्चमशकैर्दश्यंतेतेदिवानिशम् ॥ ७६ ॥ ततोयामैर्हिमतौतेनीयंतेऽद्रौहिमालये ॥
 अशनावरणैर्हीनाःक्लेश्यंतेतेदिवानिशम् ॥ ७७ ॥ मरुस्थलेततोग्रीष्मेवारिवृक्षविवर्जिते ॥ दिवाकरकरैस्तीव्रैस्ताप्यंतेतेपिपासिताः ॥ ७८ ॥ क्लेशितास्ते
 गणैरुग्रैर्यातनाभिःसमंततः ॥ इत्थंकालमसंख्यातमानीयंतेततस्त्वह ॥ ७९ ॥ निवेदयंतितेयामाःकालराजांतिकेततः ॥ कालराजोपितान्दृष्ट्वाकर्मसं
 स्मार्यदुष्कृतम् ॥ ८० ॥ विवस्त्रान्क्षुत्तृपातार्थंश्रुत्पृष्टोदरत्वचः ॥ अन्यैरुद्रपिशाचैश्चसहसंयोजयत्यपि ॥ ८१ ॥ ततोरुद्रपिशाचास्तेभैरवानुचराः
 सदा ॥ सहंतेक्लममत्यर्थक्षुत्तृष्णोग्रत्वसंभवम् ॥ ८२ ॥ आहारंरुधिरोन्मिश्रंतेलभंतेकदाचन ॥ एवंत्र्ययुतसंख्याकंकालंतत्रातिदुःखिताः ॥ ८३ ॥
 श्मशानस्तंभमभितोनीयंतेकंठपाशिताः ॥ पिपासिताअपिनर्तेऽबुस्पर्शमपिचाप्नुयुः ॥ ८४ ॥ अथसंक्षीणपापास्तेकालभैरवदर्शनात् ॥ इहैवदेहिनो
 भूत्वामुच्यंतेतेममाज्ञया ॥ ८५ ॥ तस्मान्नकामयेतात्रवाङ्मनःकर्मणाप्यवहम् ॥ शुचौपथिसदास्थेयंमहालाभमभीप्सुभिः ॥ ८६ ॥ नावि
 मुक्तेमृतःकश्चिन्नरकंयातिकिल्बिषी ॥ ममानुग्रहमासाद्यगच्छत्येवपरांगतिम् ॥ ८७ ॥ अनाशनंयःकुरुतेमद्भक्तइहसुव्रतः ॥ नतस्यपुनरावृत्तिः
 कल्पकोटिशतैरपि ॥ ८८ ॥

जलप्रायाम् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ यस्मादेवंतस्मादित्युपसंहारः ॥ ८६ ॥ नाविमुक्तइति ॥ अविमुक्तेमृतःकि
 ल्विपीयत्रकुत्रापीतिशेषः ॥ नरकंनयाति ॥ नरइतिपाठेमरणपर्यंतंनिवसन्नितिशेषः ॥ तत्रहेतुमाह ॥ ममेति ॥ गच्छत्येवपरांगतिमित्युक्तक्रमेणेत्यर्थः ॥ ८७ ॥ अशनमेवआशनंनआशन

मनाशनम् ॥ अनाशकमिति कचित्पाठः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ न्यायजैर्न्याय

अशाश्वतमिदं ज्ञात्वामानुष्यं बहुकिल्बिषम् ॥ अविमुक्तं सदासेव्यं संसारभयमोचकम् ॥ ८९ ॥ नान्यत्पश्यामि जंतूनां मुक्तावाराणसीं पुरीम् ॥ सर्वपाप
प्रशमनीं प्रायश्चित्तं कलौ युगे ॥ ९० ॥ जन्मांतरसहस्रेषु यत्पापं समुपार्जितम् ॥ अविमुक्तं प्रविष्टस्य तत्सर्वं व्रजति क्षयम् ॥ ९१ ॥ जन्मांतरसहस्रेषु यज्जन्मो
गीयदाप्नुयात् ॥ तदिहैव परोमोक्षो मरणादधिगम्यते ॥ ९२ ॥ तिर्यग्योनिगताः सत्त्वाये विमुक्तकृता लयाः ॥ कालेन निधनं प्राप्तास्तेऽपि यांति परांगतिम्
॥ ९३ ॥ अविमुक्तं न सेवंते ये मूढास्तमसा वृताः ॥ विष्णुव्रते तसामध्ये ते वसन्ति पुनः पुनः ॥ ९४ ॥ अविमुक्तं समासाद्य यो लिंगं स्थापयेत्सुधीः ॥ कल्पको
टिशितैर्वापि नास्ति तस्य पुनर्भवः ॥ ९५ ॥ ग्रहनक्षत्राणां कालेन पतनं ध्रुवम् ॥ अविमुक्ते मृतानां तु पतनं नैव विद्यते ॥ ९६ ॥ ब्रह्महत्यां नरः कृत्वा पश्चात्सं
यतमानसः ॥ प्राणांस्त्यजति यः काश्यां समुक्तो नात्र संशयः ॥ ९७ ॥ स्त्रियः पतिव्रतायाश्च मम भक्तिसमाहिताः ॥ अविमुक्ते मृता विप्रायांतिताः परमांग
तिम् ॥ ९८ ॥ अत्रोत्क्रमणकाले हं स्वयमेवाद्विजोत्तमाः ॥ दिशामितारकं ब्रह्म देही स्याद्येन तन्मयः ॥ ९९ ॥ मन्मना मम भक्तश्च मयि सर्वापि तक्रियः ॥
यथामोक्षमिहाप्नोति न तथान्यत्र कुत्रचित् ॥ १०० ॥ मरणं निश्चितं ज्ञात्वा गतिं चासुखरूपिणीम् ॥ चलमांगंतुकं सर्वततः काशीं समाश्रयेत् ॥ १ ॥
काशीं समाश्रिता यैस्तु मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ तानत्र निर्मलधियो निर्वाणश्रीः समाश्रयेत् ॥ २ ॥ काशीं स्थितैकमपि यः प्रीणयेन्न्यायजैर्धनैः ॥ तेन त्रैलो
क्यमखिलं प्रीणितं तु मया सह ॥ ३ ॥ यः प्रीणयति पुण्यात्मानिर्वाणनगरीनरम् ॥ पुमर्थेन स्थिते नित्यं ब्राह्मणाः प्रीणयामितम् ॥ ४ ॥ दिवोदासो
पिराजर्षिः काशीं धर्मेण पालयन् ॥ स देहो मत्पदं प्राप्तो यतो न पुनरागतिः ॥ ५ ॥ अत्र योगस्तथा ज्ञानं मुक्तिरेकेन जन्मना ॥ अतो विमुक्तमासाद्य नान्यद्गच्छे
त्तपोवनम् ॥ ६ ॥ मोक्षं सुदुर्लभं ज्ञात्वा संसारं चातिभीषणम् ॥ अश्मना चरणौ हत्वा कालमत्र प्रतीक्षयेत् ॥ ७ ॥ अविमुक्तं परित्यज्य यदायास्यंति दुर्धियः ॥
हसिष्यंति तदा भूतान्यन्योन्यं करताडनैः ॥ ८ ॥ प्राप्य वाराणसीं पुण्यां सिद्धिक्षेत्रमनुत्तमम् ॥ परिनिष्क्रान्तुमन्यत्र कस्य जंतोर्मतिर्भवेत् ॥ ९ ॥
महादानेन चान्यत्र यत्फलं लभ्यते नरैः ॥ अविमुक्ते तु काकिण्यां दत्तायां तदवाप्यते ॥ ११० ॥

मार्गाज्जातैः ॥ पाठांतरेऽप्ययमेवार्थः ॥ ३ ॥ पुमर्थेन स्थिते हेतोः पुरुषार्थचतुष्टयेन स्थितेर्वसते निर्मित्त्वात् ॥ ब्राह्मणा हे ब्राह्मणाः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अश्मना पाषाणेन ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ काकिण्यां वि

शतिवरादिकायाम् ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ वाडवाब्राह्मणाः ॥ १२० ॥ समर्चिषुःसम्यगर्चयामासुः ॥ २१ ॥ १२२ ॥
 ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ पराशरेश्वरादीनां कंदुकेशादिसंयुजाम् ॥ पंचषष्टितमेऽध्याये महिमावर्ण्यते द्रुतः ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥
 एकंसमर्चयेल्लिंगं तपस्तप्येत चापरः ॥ तयोर्मध्ये तु स श्रेष्ठो यो लिंगं पूजयेदिह ॥ ११ ॥ तीर्थांतरे गवां कोटिं विधिवद्यः प्रयच्छति ॥ एकाहं यो वसेत्काश्यां काशी
 वासी तयोर्वरः ॥ १२ ॥ अन्यत्र ब्राह्मणानां तु कोटिं संभोज्य यत्फलम् ॥ वाराणस्यां तु चैकेन भोजितेन तदाप्यते ॥ १३ ॥ सन्निहत्यां कुरुक्षेत्रे राहुग्रस्ते दिवा
 करे ॥ तुला पुरुषदानेन काशीभिक्षा समाभवेत् ॥ १४ ॥ ममेह परमं ज्योतिरापातालाद्रयवस्थितम् ॥ अतीत्य सप्तलोकादीनं तं लिंगरूपधृक् ॥ १५ ॥
 पृथिव्यंते पियेलिंगमविमुक्तं स्मरंति मे ॥ कलुषैस्ते विमुच्यंते महद्भिरिति निश्चितम् ॥ १६ ॥ अस्मिन् क्षेत्रे तु येनाहं दृष्टः स्पृष्टः समर्चितः ॥ संप्राप्य तार
 कं ज्ञानं न स भूयो भिजायते ॥ १७ ॥ यो मां महसमभ्यर्च्य प्रियतेन्यत्र कुत्रचित् ॥ जन्मांतरे पि मां प्राप्य स विमुक्तो भविष्यति ॥ १८ ॥ इत्युक्त्वा क्षेत्रमाहात्म्यं
 द्विजानामग्रतो हरः ॥ पश्यतामेव ते पातु तत्रैवांतर्हितो भवेत् ॥ १९ ॥ तेपि साक्षाद्रूपक्षेत्रं प्रत्यक्षीकृत्य वाडवाः ॥ प्रहृष्टमनसोऽत्यंतं प्रययुः स्वस्वमाश्रयम्
 ॥ १२० ॥ शंभोर्वाक्यं विनिश्चित्य सर्वज्ञस्य कृपानिधेः ॥ त्यक्त्वा कार्यांतरं विप्रालिंगान्येव समर्चिषुः ॥ २१ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ पठित्वा पाठयित्वा च
 रहस्याख्यानमुत्तमम् ॥ श्रद्धालुः पातकैर्मुक्तः शिवलोके महीयते ॥ १२२ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराणे काशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे उत्त
 राद्धे क्षेत्रहस्यकथनं नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ ज्येष्ठेश्वरस्य परितो यानि लिंगानि कुंभज ॥ तानि पंचसहस्राणि मुनीनां सि
 द्विदान्यलम् ॥ १ ॥ पराशरेश्वरं लिंगं ज्येष्ठेशादुत्तरे महत् ॥ तस्य दर्शनमात्रेण निर्मलं ज्ञानमाप्यते ॥ २ ॥ तत्रैव सिद्धिर्दलिंगं मांडव्येश्वरसंज्ञितम् ॥
 न तस्य दर्शनाज्जातु दुर्बुद्धिं प्राप्नुयात्तरः ॥ ३ ॥ लिंगं च शंकरेशाख्यं तत्रैव शुभदं सदा ॥ भृगुनारायणस्तत्र भक्तानां सर्वसिद्धिदः ॥ ४ ॥ जाबालीश्वरसंज्ञं
 चालिंगं तत्राति सिद्धिदम् ॥ तस्य संदर्शनाज्जातु न जंतुर्दुर्गतिं व्रजेत् ॥ ५ ॥ सुमंतुमुनिना श्रेष्ठस्तत्रादित्यः प्रतिष्ठितः ॥ तस्य संदर्शनादेव कुष्ठव्याधिः
 प्रशाम्यति ॥ ६ ॥ भैरवीभीषणानाम तत्र भीषणरूपिणी ॥ क्षेत्रस्य भीषणं सर्वनाशयेद्भावतोर्चिता ॥ ७ ॥ तत्रोपजंघने लिंगं कर्मबंधविमोक्षणम् ॥ नृभिः
 संसेवितं भक्त्या पणमासात् सिद्धिदं परम् ॥ ८ ॥ भारद्वाजेश्वरं लिंगं लिंगं माद्रीश्वरं वरम् ॥ एकत्र संस्थिते द्वे तु द्रष्टव्ये सुकृतात्मना ॥ ९ ॥ अरुणिस्थापितं लिंगं तत्रै
 व कलशोद्भव ॥ तस्य लिंगस्य सेवातः सर्वामृद्धिमाप्नुयात् ॥ १० ॥ लिंगं वाजसनेयाख्यं तत्रास्त्यतिमनोहरम् ॥ तस्य संदर्शनात् पुंसां वाजपेयफलं भवेत् ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ लिंगं माद्रीश्वरमिति ॥ द्वितीश्वरमिति क्वचित् ॥ आद्रीश्वरमिति चान्यत्र ॥ १९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥१२॥१३॥१४रूपितस्थापितम् ॥१५॥१६॥१७॥१८॥१९॥ स्मरणादित्यादीनांपंचम्यंतानामेतेषांशुभलिङ्गानामितिद्वितीयेनान्वयः ॥२०॥२१॥२२॥ स्वैरमिति॥महेशितुःशिवाशक्तिरूपापार्व
तीत्यर्थः॥कंदुकलीलयागंदुकक्रीडया॥चिक्रीडविहृतवतीत्यर्थः॥२३॥ किंकुर्वती ॥ उदूर्ध्वमंचंतिगच्छंतीत्युदंचंतिअधोऽंचंतीतिन्यंचंतिउदंचंतिचतानिन्यंचंतिचेत्युदंचन्न्यंचंतिचतानिअंगानिचेतिउदं
चन्न्यंचंदंगानितेषांलाघवंलघुत्वंलघिमानंपरितन्वतीपरितोविस्तारयंती॥मृडानीविदलोत्पलाभ्यांदानवाभ्यांददृशेतिपंचमेनान्वयः॥मृडानीविशिनाष्टि निःश्वासेतित्रयेण॥ निःश्वासामोदेनमिलितैर्भ्रमै

कण्वेश्वरंशुभलिङ्गलिङ्गकात्यायनेश्वरम् ॥ वामदेवेश्वरंलिङ्गमौत्थ्येश्वरमेवच ॥ १२ ॥ हारीतेश्वरसंज्ञंचलिङ्गवैगालवेश्वरम् ॥ कुंभेलिङ्गमहापुण्यंतथावै
कौसुमेश्वरम् ॥ १३ ॥ अग्निवर्णेश्वरंचैवनेध्रुवेश्वरमेवच ॥ वत्सेश्वरंमहालिङ्गंपर्णादेश्वरमेवच ॥ १४ ॥ सक्तुप्रस्थेश्वरंलिङ्गंकणादेशंतथैवच ॥
अन्यत्तत्रमहालिङ्गमांडूकायनिरूपितम् ॥ १५ ॥ बाभ्रवेयेश्वरंलिङ्गंशिलावृत्तीश्वरंतथा ॥ च्यवनेश्वरंलिङ्गंचशालंकायनकेश्वरम् ॥ १६ ॥ कलिंदमे
श्वरंलिङ्गंलिङ्गमक्रोधनेश्वरम् ॥ लिङ्गंकपोतवृत्तीशंकेशंकुंतलेश्वरम् ॥ १७ ॥ कंठेश्वरंकहोलेशंलिङ्गंतुंबुरुपूजितम् ॥ मतंगेशंमरुत्तेशंमगधेयेश्वरं
तथा ॥ १८ ॥ जातूकर्णेश्वरंलिङ्गंजंबुकेश्वरमेवच ॥ जारुधीशंजलेशंचजालमेशंजालकेश्वरम् ॥ १९ ॥ एवमादीनिलिङ्गानिअयुतार्थानिकुंभज ॥
स्मरणादर्शनात्स्पर्शादर्चनात्प्रमनात्स्तुतेः ॥ २० ॥ नजातुजायतेजंतोःकलुषस्यसमुद्भवः ॥ एतेषांशुभलिङ्गानांज्येष्ठस्थानेतिपावने ॥ २१ ॥
॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ एकदातत्रयदृत्तंज्येष्ठस्थानेमहामुने ॥ तदहंतंप्रवक्ष्यामिशृणुष्वघविनाशनम् ॥ २२ ॥ स्वैरंविहरतस्तत्रज्येष्ठस्थानेमहेशितुः ॥
कौतुकेनैवचिक्रीडशिवाकंदुकलीलया ॥ २३ ॥ उदंचन्न्यंचंदंगानांलाघवंपरितन्वती ॥ निःश्वासामोदमुदितभ्रमराकुलितेक्षणा ॥ २४ ॥ भ्रश्यद्भ
म्मिल्लसन्माल्यस्थपुटीकृतभूमिका ॥ स्विद्यत्कपोलपत्रालीसवदंबुकणोज्ज्वला ॥ २५ ॥ स्फुटच्चोलांशुकपथनिर्यदंगप्रभावृता ॥ उल्लसत्कंदुकास्फाला
तिशोणितकरांबुजा ॥ २६ ॥ कंदुकानुगसदृष्टिनर्तितभ्रूलतांचला ॥ मृडानीकिलखेलंतीददृशेजगदंबिका ॥ २७ ॥ अंतरिक्षचराभ्यांचदितिजाभ्यां
मनोहरा ॥ कटाक्षिताभ्यामिवैसमुपस्थितमृत्युना ॥ २८ ॥ विदलोत्पलसंज्ञाभ्यांहृताभ्यांवरतोविधेः ॥ तृणीकृतत्रिजगतीपुरुषाभ्यांस्वदोर्बलात्
॥ २९ ॥ देवींपरिजिहीर्षूतौविषमेषुप्रपीडितौ ॥ दिवोवतेरतुःक्षिप्रंमायांस्वीकृत्यशांवरीम् ॥ ३० ॥

राकुलितेईक्षणेयस्याःसा ॥२४॥ भ्रश्यद्भिर्धम्मिल्लसन्माल्यैःस्थपुटीकृताआच्छादिताभूमिर्ययासातथा ॥ स्विद्यद्भ्यांस्वेदमुद्गिरद्भ्यांकपोलाभ्यांपत्राल्यासवद्विरंबुकणैरुज्ज्वलादेदीप्यमाना ॥२५॥
स्फुटतोःसंचलतोश्चोलांशुकयोःकंचुकपरिधानवस्त्रयोरत्यंतसूक्ष्मयोःपंथानश्छिद्राणितेषुनिर्यत्योनिर्गच्छंत्योयाअंगप्रभास्ताभिरावृताव्याप्ता ॥ उल्लसत्ऊर्ध्वगच्छतःकंदुकस्ययआस्फालःस्फालनंकरेपत
नंतैनातिशोणितकरांबुजंयस्याःसातथा ॥२६॥ कंदुकानुगायासतीदृष्टिस्तथानर्तितभ्रूलतायाअंचलंप्रांतभागोययासा ॥२७॥२८॥२९॥ विषमेषुःकामः ॥३०॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ वृतात्प्रसवबंधनात् ॥ फलेतालफले ॥ दंभोलिनावज्रेण ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ दुंदुभेरिवनिर्द्वादः
धृत्वापारषदीमूर्तिमायातावंबिकांतिकम् ॥ तावत्यंतं सुदुर्वृत्तावतिचंचलमानसौ ॥ ३१ ॥ सर्वज्ञेन परिज्ञातौ चांचल्याल्लोचनोद्भवात् ॥ कटाक्षिताथदेवे
न दुर्गा दुर्गारिवातिनी ॥ ३२ ॥ विज्ञायनेत्रसंज्ञांतु सर्वज्ञार्थशरीरिणी ॥ तेनैव कंदुकेनाथयुगपन्निजघानतौ ॥ ३३ ॥ महाबलौ महादेव्या कंदुकेन समाहतौ ॥
परिभ्रम्य परिभ्रम्यतौ दुष्टौ विनिपेततुः ॥ ३४ ॥ वृतादिव फले पक्वे तालादनिललोलिते ॥ दंभोलिना परिहते शृंगे इव महागिरेः ॥ ३५ ॥ तौ निपात्य महा
दैत्यावकार्य करणोद्यतौ ॥ ततः परिणतियातौ लिंगरूपेण कंदुकः ॥ ३६ ॥ कंदुकेश्वरसंज्ञं च तल्लिंगमभवत्तदा ॥ ज्येष्ठेश्वरसमीपे तु सर्वदुष्टनिवारणम् ॥ ३७ ॥
कंदुकेशसमुत्पत्तियः श्रोष्यति मुदान्वितः ॥ पूजयिष्यति यो भक्तस्तस्य दुःखभयंकुतः ॥ ३८ ॥ कंदुकेश्वरभक्तानां मानवानां निरेनसाम् ॥ योगक्षेमं
सदा कुर्याद्भवानीभयनाशिनी ॥ ३९ ॥ मृडानी तस्यालिंगस्य पूजां कुर्यात्सदैव हि ॥ तत्रैव देव्याः सान्निध्यं पार्वत्या भक्तसिद्धिदम् ॥ ४० ॥ कंदुकेशं महा
लिंगं काश्यायै न समर्चितम् ॥ कथं तेषां भवानी शौ स्यातां सर्वेप्सितप्रदौ ॥ ४१ ॥ द्रष्टव्यं च प्रयत्नेन तल्लिंगं कंदुकेश्वरम् ॥ सर्वोपसर्गसंघातविघातकरणं
परम् ॥ ४२ ॥ कंदुकेश्वरनामापिश्रुत्वा वृजिन संततिः ॥ क्षिप्रं क्षयमवाप्नोति तमः प्राप्योष्णगुंथथा ॥ ४३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ संशृणुष्व महाभाग
ज्येष्ठेश्वरसमीपतः ॥ यद्दृत्तांतमभूद्विप्रपरमाश्चर्यकृद्भुवम् ॥ ४४ ॥ दंडखाते महातीर्थे देवर्षिपितृवृत्तिदे ॥ तप्यमानेषु विप्रेषु निष्कामं परमंतपः ॥ ४५ ॥
दैत्यो दुंदुभिनिर्द्वादो दुष्टः प्रह्लादमातुलः ॥ देवाः कथं मुजेयाः स्युरित्युपायमर्चितयत् ॥ ४६ ॥ किंबलाश्च किमाहाराः किमाधारा हि देवताः ॥ विचार्य
बहुशो दैत्यस्तत्त्वं विज्ञाय निश्चितम् ॥ ४७ ॥ अवश्यमग्रजन्मानो हेतवोत्र विचारतः ॥ ब्राह्मणान्हंतुमसकृत्कृतवानुद्यमततः ॥ ४८ ॥ यतः क्रतुभुजो देवाः
क्रतवो वेदसंभवाः ॥ ते वेदा ब्राह्मणाधीनास्ततो देवबलं द्विजाः ॥ ४९ ॥ निश्चितं ब्राह्मणाधाराः सर्वे वेदाः सवासवाः ॥ गीर्वाणा ब्राह्मणबलानात्र कार्या विचा
रणा ॥ ५० ॥ ब्राह्मणाय दिनष्टाः स्युर्वेदानष्टास्ततः स्वयम् ॥ आम्नायेषु प्रणष्टेषु विनष्टाः शततंतवः ॥ ५१ ॥ यज्ञेषु नाशं गच्छत्सु हताहारास्ततः सुराः ॥
निर्वलाः सुखजेयाः स्युर्जितेषु त्रिदशेष्वथ ॥ ५२ ॥ अहमेव भविष्यामिमान्यस्त्रिजगतीपतिः ॥ आहरिष्यामि देवानामक्षयाः सर्वसंपदः ॥ ५३ ॥ निर्वे
क्ष्यामि सुखान्येव राज्ये निहतकंटके ॥ इति निश्चित्य दुर्बुद्धिः पुनश्चितितवान्मुने ॥ ५४ ॥ द्विजाः क्रसंति भूयांसो ब्रह्मतेजोतिर्बहिताः ॥ श्रुत्य ध्ययनसं
पन्नास्तपोबलसमन्विताः ॥ ५५ ॥ भूयसां ब्राह्मणानां तु स्थानं वाराणसी भवेत् ॥ तानादावुपसंहृत्य यामितीर्थांतरंततः ॥ ५६ ॥ यत्र यत्र हितीर्थेषु यत्र य
त्राश्रमेषु च ॥ संति सर्वेऽग्रजन्मानस्ते मयाद्याः समंततः ॥ ५७ ॥

शन्दोयस्य स दुन्दुभिनिर्द्वाद एतन्नामा ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ शततंतवो यागाः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अद्यामक्षयाः ॥ ५७ ॥

इतीति ॥ काशीप्राप्य सर्वभूतरक्षैवोचिताऽयंतुकाशीप्राप्यापिद्विजानवधीदित्यपिशब्दार्थः ॥ तत्रहेतुद्वयमाह ॥ मर्तिकृत्वाकुलोचितांदुर्वृत्तइतिच ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ यादोरूपीकुंभीरादिरूपी ॥ ६० ॥
॥ ६१ ॥ प्रवेशनिर्गमचस्वात्मनः ॥ उदजानांचेतिचकारेणमठादयोगृह्यते ॥ ६२ ॥ कीकसमस्थि ॥ ६३ ॥ एकोमुख्यः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ कृतोऽस्त्रमन्त्रेणअस्त्रायफट्टइतिमन्त्रेणअस्त्ररूपेणमन्त्रेणान्यासोयेनतंकृतास्त्रमन्त्रविन्यासम् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ आदित्सतिआदातुमिच्छतिभक्तमितिशेषः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ पंचास्थंव्याघ्रंमुखवत्करचरणाअप्यस्यनरतुरगादि

इतिदुंदुभिनिर्द्वादोमर्तिकृत्वाकुलोचिताम् ॥ प्राप्यापिकाशींदुर्वृत्तोमायावीन्यवधीद्विजान् ॥ ५८ ॥ समित्कुशान्समादातुंयत्रयांतिद्विजोत्तमाः ॥
अरण्येतत्रतान्सर्वान्सभक्षयतिदुर्मतिः ॥ ५९ ॥ यथाकोपिनवेत्येवतथाच्छत्रोऽभवत्पुनः ॥ वनेवनेचरोभूत्वायादोरूपीजलाशये ॥ ६० ॥ अदृश्यरूपी
मायावीदेवानामप्यगोचरः ॥ दिवाध्यानपरस्तिष्ठेन्मुनिवन्मुनिमध्यगः ॥ ६१ ॥ प्रवेशमुदजानांचनिर्गमचविलोकयन् ॥ यामिन्यांव्याघ्ररूपेणब्राह्म
णान्भक्षयेद्बहून् ॥ ६२ ॥ निःशब्दमेवनयतिनत्यजेदपिकीकसम् ॥ इत्थंनिपातिताविप्रास्तेनदुष्टेनभूरिशः ॥ ६३ ॥ एकदाशिवरात्रौतुभक्तस्त्वेको
निजोटजे ॥ सपर्यादेवदेवस्यकृत्वाध्यानस्थितोभवत् ॥ ६४ ॥ सचदुंदुभिनिर्द्वादोदैत्यैर्द्रोबलदर्पितः ॥ व्याघ्ररूपंसमास्थायतमादातुंमर्तिदधे ॥ ६५ ॥
तंभक्तंध्यानमापन्नंहृदचित्तंशिवेक्षणे ॥ कृतास्त्रमन्त्रविन्यासंतंक्रांतुमशक्नसः ॥ ६६ ॥ अथसर्वगतःशंभुर्ज्ञात्वातस्याशयहंरः ॥ दैत्यस्यदुष्टरूपस्यवधाय
विदधेधियम् ॥ ६७ ॥ यावदादित्सतिव्याघ्रस्तावदाविरभूद्धरः ॥ जगद्रक्षामणिर्यक्षोभक्तरक्षणदक्षधीः ॥ ६८ ॥ रुद्रमायांतमालोक्यतद्रक्तार्चित
लिंगतः ॥ दैत्यस्तेनैवरूपेणववृधेभूधरोपमः ॥ ६९ ॥ सावज्ञमथसर्वज्ञंयावत्पश्यतिदानवः ॥ तावदायांतमादायकक्षायंत्रेन्यपीडयत् ॥ ७० ॥
पंचास्यस्त्वथपंचास्यंमुष्ट्यामूर्धन्यताडयत् ॥ सचतेनैवरूपेणकक्षानिष्पेषणेनच ॥ ७१ ॥ अत्यार्तमरटद्वयाघ्रोरोदसीपरिपूरयन् ॥ तेननादेनसहसासं
प्रवेपितमानसाः ॥ ७२ ॥ तपोधनाःसमाजग्मुर्निशिशब्दानुसारतः ॥ तत्रेश्वरंसमालोक्यकक्षीकृतमृगेश्वरम् ॥ ७३ ॥ तुष्टुवुःप्रणताःसर्वेशर्वजयजयाक्षरैः ॥
परित्राताजगत्रातःप्रत्यूहादारुणादितः ॥ ७४ ॥ अनुग्रहंकुरुष्वेशतिष्ठात्रैवजगद्गुरो ॥ अनेनैवहिरूपेणव्याघ्रेशइतिनामतः ॥ ७५ ॥ कुरुरक्षांमहादेव
ज्येष्ठस्थानस्यसर्वदा ॥ अन्येभ्योप्युपसर्गेभ्योरक्षनस्तीर्थवासिनः ॥ ७६ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तेषांदेवश्चंद्रविभूषणः ॥ तथेत्युक्त्वापुनःप्राहशृणुध्वंद्विजपुं
गवाः ॥ ७७ ॥ योमामनेनरूपेणद्रक्षयतिश्रद्धयात्रवै ॥ तस्योपसर्गसंघातंघातयिष्याम्यसंशयम् ॥ ७८ ॥

विदारणसमर्थाइतितैःसहपंचास्यइतिव्युत्पत्तेः ॥ सचतेनैवरूपेणव्याघ्ररूपेणअत्यार्तयथास्यात्तथाअरटच्छब्दंकृतवान् इत्यन्वयः ॥ सतेनमुष्टिघातेनेतिकचित् ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ प्रत्यूहान्मृत्योः ॥
॥ ७४ ॥ नोऽस्मान् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ किंकरायमदूताः ॥ यामादेवविशेषागणावा ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥
पट्टभिः षष्ठितमेध्याये सर्वाश्चर्यमनोहरे ॥ शैलेश्वरादिलिङ्गानां निर्णीतिर्वर्ण्यते स्फुटा ॥ १ ॥ ज्येष्ठेश्वरस्य परितो यानि लिङ्गानि त्र्युक्तं तत्रातीते अध्याये कानिचिदुक्ता अवशिष्टानि वक्तुं प्रक्रमते ॥ ज्येष्ठे

एतल्लिङ्गं समभ्यर्च्योयाति पथि मानवः ॥ चौरव्याघ्रादिसंभूतं भयंतस्य कुतो भवेत् ॥ ७९ ॥ मच्चरित्रमिदं श्रुत्वा स्मृत्वा लिङ्गमिदं हृदि ॥ संग्रामे प्रविशन्म
त्यो जयमाप्नोति नान्यथा ॥ ८० ॥ इत्युक्ता देवदेवशस्तस्मिंल्लिङ्गे लयं ययौ ॥ सविस्मयास्ततो विप्राः प्रातर्यातायथागतम् ॥ ८१ ॥ ॥ स्कन्द उवाच ॥ ॥
तदा प्रभृतिकुंभोत्थलिङ्गं व्याघ्रेश्वराभिधम् ॥ ज्येष्ठेशादुत्तरे भागे दृष्टं स्पृष्टं भयापहम् ॥ ८२ ॥ व्याघ्रेश्वरस्य ये भक्तास्तेभ्यो विभ्यति किंकराः ॥ यामा अपि
महाक्रूरा जयजीवेति वादिनः ॥ ८३ ॥ पराशरेश्वरादीनां लिङ्गानां मिह संभवम् ॥ श्रुत्वानरो न लिप्येत महापातककर्मैः ॥ ८४ ॥ कंदुकेशसमुत्पत्तिव्याघ्रे
शा विर्भवतथा ॥ समाकर्ण्य नरो जातु नोपसर्गैः प्रदूयते ॥ ८५ ॥ उटजेश्वरलिङ्गं तु व्याघ्रेशात्पश्चिमे स्थितम् ॥ भक्तरक्षार्थमुद्भूतं स्यात्समभ्यर्च्य निर्भयः
॥ ८६ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्ड उत्तरार्धे पराशरेश्वरादिलिङ्गसंभवो नाम पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥
॥ स्कन्द उवाच ॥ ॥ ज्येष्ठेश्वरस्य परितो लिङ्गान्यन्यानि यानि तु ॥ तानिते कथयिष्यामि शृणुवाता पितापन ॥ १ ॥ ज्येष्ठेशादक्षिणे भागे लिङ्गमप्सरसां
शुभम् ॥ तत्रैवाप्सरसः कूपः सौभाग्योदकसंज्ञकः ॥ २ ॥ तत्कूपजलमुन्नातो विलोक्याप्सरसेश्वरम् ॥ नदौर्भाग्यमवाप्नोति नारी वा पुरुषोऽथवा ॥ ३ ॥
तत्रैव कुकुटेशाख्यं लिङ्गं वापीसमीपगम् ॥ तस्य पूजनतः पुंसां कुटुंबं परिवर्धते ॥ ४ ॥ पितामहेश्वरं लिङ्गं ज्येष्ठवापी तटेशुभम् ॥ तत्र श्राद्धं नरः कृत्वा पितॄणां
मुदमर्पयेत् ॥ ५ ॥ पितामहेशात्रैर्ऋत्यां पूजनीयं प्रयत्नतः ॥ गदाधरेश्वरं लिङ्गं पितॄणां परितृप्तिदम् ॥ ६ ॥ दिशि पुण्यजनाख्यायां लिङ्गाज्येष्ठेश्वरान्मुने ॥
वासुकीश्वरं संज्ञं च लिङ्गमर्च्यं समंततः ॥ ७ ॥ तत्र वासुकिं कुण्डे च स्नानदानादिकाः क्रियाः ॥ सर्पभीतिहराः पुंसां वासुकीशप्रभावतः ॥ ८ ॥ यः स्नातो
नागपंचम्यां कुण्डे वासुकिं संज्ञिते ॥ न तस्य विषसंसर्गो भवेत्सर्पसमुद्भवः ॥ ९ ॥ कर्तव्यानां पञ्चम्यां यात्रा वर्षासु तत्र वै ॥ नागाः प्रसन्ना जायंते कुले तस्या
पि सर्वदा ॥ १० ॥ तत्कुण्डात्पश्चिमे भागे लिङ्गं वैतक्षकेश्वरम् ॥ पूजनीयं प्रयत्नेन भक्तानां सर्वसिद्धिदम् ॥ ११ ॥ मुने तस्योत्तरे भागे कुण्डं तक्षकसंज्ञितम् ॥
कृतोदकक्रियस्तत्र न सर्पैर्भूयते ॥ १२ ॥ तत्कुण्डादुत्तरे भागे क्षेत्रक्षेमकरः सदा ॥ भक्तानां साध्वसध्वंसी कपालीनामभैरवः ॥ १३ ॥ भैरवस्य महाक्षेत्रं तद्वै साध
कसिद्धिदम् ॥ तत्र संसाधिता विद्याः षण्मासात्सिद्धिमाप्नुयुः ॥ १४ ॥ तत्र चण्डी महामुण्डा भक्तविघ्नोपशान्तिदा ॥ बलिपूजोपहारद्यैः पूज्यास्वाभीष्टसिद्धये ॥ १५ ॥

भरस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ अप्सरसेश्वरमित्यदन्तत्त्वमार्पम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ महन्मुण्डं स्याः सा ॥ महातुण्डेति कचित् ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पुरुरवेश्वरमितिसलोपआर्षः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ पूज्येष्टसिद्धयेपूज्यापूजितासती
इष्टसिद्धयेभवतीत्यर्थः ॥ ३० ॥ हुंडनेत्यत्रकुंडनेतिकचित्र ॥ विधत्तःकुरुतइत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ शैलेशोत्पत्तिकथयिष्यन्नगस्तितावधानयति ॥ इत्यलोति ॥ ३३ ॥ अर्द्धाद्रिहिमवंतम् ॥

तस्यायात्रांतुयःकुर्यान्महाष्टम्यांनरोत्तमः ॥ यशस्वीपुत्रपौत्राढ्योलक्ष्मीवांश्चापिजायते ॥ १६ ॥ महामुण्डाप्रतीच्यांतुचतुःसागरवापिका ॥ तस्यां
स्नातोभवेत्स्नातःसागरेषुचतुर्ष्वपि ॥ १७ ॥ महाप्रसिद्धतत्स्थानंचतुःसागरसंज्ञितम् ॥ चत्वारितत्रलिंगानिसागरेःस्थापितानिच ॥ १८ ॥ तस्यावाप्या
श्वतुर्दिक्षुपूजितानिदहंत्यघम् ॥ तदुत्तरेमहालिंगंवृषभेश्वरसंज्ञितम् ॥ १९ ॥ हरस्यवृषभेणैवस्थापितंतत्स्वभक्तितः ॥ तस्यदर्शनतःपुंसांपण्मासान्मु
क्तिरुद्भवेत् ॥ २० ॥ वृषेश्वरादुदीच्यांतुगंधर्वेश्वरसंज्ञितम् ॥ गंधर्वकुण्डंतत्प्राच्यांतत्रस्नात्वानरोत्तमः ॥ २१ ॥ गंधर्वेश्वरमभ्यर्च्यदत्त्वादानानिश
क्तितः ॥ सन्तर्प्यपितृदेवांश्चगंधर्वैःसहमोदते ॥ २२ ॥ कर्कोटनामानागोस्तिगन्धर्वेश्वरपूर्वतः ॥ तत्रकर्कोटवापीचलिंगंकर्कोटकेश्वरम् ॥ २३ ॥
तस्यावाप्यांनरःस्नात्वाकर्कोटेशंसमर्च्यच ॥ कर्कोटनागमाराध्यनागलोकेमहीयते ॥ २४ ॥ कर्कोटनागोयैर्दृष्टस्तद्राप्यांविहितोदकैः ॥ क्रमतेनविषंतेषां
देहेस्थावरजंगमम् ॥ २५ ॥ कर्कोटेशात्प्रतीच्यांतुधुंधुमारीश्वराभिधम् ॥ तल्लिंगाभ्यर्चनात्पुंसांनभवेद्वैरिजंभयम् ॥ २६ ॥ पुरुरवेश्वरंलिंगंतदुदीच्यां
व्यवस्थितम् ॥ द्रष्टव्यंतत्प्रयत्नेनचतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ २७ ॥ दिग्गजेनार्चितंलिंगंमुप्रतीकेनतत्पुरः ॥ सुप्रतीकेश्वरंनाम्नायशोबलविवर्धनम् ॥ २८ ॥
सरश्चसुप्रतीकारव्यंतत्पुरोभासतेमहत् ॥ तत्रस्नात्वाचतल्लिंगंदृष्ट्वादिकपतितांलभेत् ॥ २९ ॥ तत्रास्त्येकामहागौरीनाम्नाविजयभैरवी ॥ रक्षार्थमुत्तरद्वा
रिस्थितापूज्येष्टसिद्धये ॥ ३० ॥ वरणायास्तदेरम्येगणौहुंडनमुंडनौ ॥ क्षेत्ररक्षांविधत्तस्तौविघ्नस्तंभनकारकौ ॥ ३१ ॥ तौद्रष्टव्यौप्रयत्नेनक्षेत्रनिर्विघ्न
हेतवे ॥ हुंडनेशंमुंडनेशंतत्रदृष्ट्वासुखीभवेत् ॥ ३२ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ इत्यलारेकथामेकांशृणुष्वावहितोभव ॥ वरणायास्तदेरम्येयदृत्तंपूर्वमुत्तमम्
॥ ३३ ॥ एकदाद्रिद्रिमा लोक्यमेनासंहृष्टमानसम् ॥ उमांसंस्मृत्यनिःश्वस्यप्रोवाचेतिपतिव्रता ॥ ३४ ॥ ॥ मेनोवाच ॥ ॥ आर्यपुत्रनजानामिप्रवृ
त्तिमपिकांचन ॥ विवाहसमयाद्ध्वं तस्यागौर्यागिरीश्वर ॥ ३५ ॥ सवृषेद्रगतिर्देवोभस्मोरगविभूषणः ॥ महापितृवनावासोदिग्वासाःक्वास्तिसंप्रति
॥ ३६ ॥ अष्टौयामातरोदृष्टाब्राह्मीप्रभृतयःप्रिय ॥ स्वस्वरूपास्तामन्येऽहंबालिकाःकष्टहेतवः ॥ ३७ ॥

मेनापितृणांमानसीकन्याहिमवतोभार्या ॥ तथाचहरिवंशे ॥ सनातनलोकस्थान्पितृगणानुपक्रम्य एतेषांमानसीकन्यामेनानाममहागिरेः ॥ पत्नीहिमवतःश्रेष्ठायस्यांमैनाकउच्यतेइति ॥ ३४ ॥
॥ ३५ ॥ ३६ ॥ गौरीविरहसंतापेनाह ॥ अष्टौयाइति ॥ हेप्रियस्वामिन्अष्टौयाब्राह्मीप्रभृतयोब्राह्मीप्रमुखामातरोदृष्टाः ॥ ताश्चवक्ष्यति ॥ ब्रह्माणीवैष्णवीरौद्रिवाराहीनारसिंहिका ॥ कौमारीचापिमाह

द्रीचामुंडाचैवर्चोदिकेति ॥ स्वस्वरूपाःस्वःसुखंस्वरूपंयासांताः ॥ सुखस्वरूपिण्यइत्यर्थः ॥ इत्यहंमन्ये ॥ अन्वावालिकाःकन्यकास्ताःपित्रादीनांदुःखहेतवोदुःखदाइत्यर्थः ॥ तथाचप्राकृतं वाक्यम् ॥ जातेतिकन्याप्रथमेऽतिशोकःकस्मैददामीतिमहान्वितर्कः ॥ दत्तायदातद्रमनेतिकष्टंकन्यापितृणांखलुदुःखहेतुरिति ॥ यद्वा अष्टौयामातरोमयादृष्टास्तावालिकायागौर्याःकष्टहेतवइत्यहं मन्ये ॥ तत्रहेतुः ॥ सुस्वरूपाःअतीवरूपवत्यः ॥ तद्रूपधर्षितःशंकरउमांनाद्वियेतेतिशंकार्थः ॥ दुराधर्षादितिक्वचित्पाठः ॥ ३७ ॥ प्रकृतायाउमायादुःखहेतुत्वंप्रकटयंतीअर्थाज्जगदीश्वरंस्तौत्यर्थेन ॥ तस्यशूलिनःकोप्यन्योनास्तीत्यन्वयः ॥ अनेनसजातीयभेदाभावोध्वनितः ॥ एकस्येतिविजातीयभेदाभावः ॥ अद्वितीयस्येतिस्वगतभेदाभावश्च ॥ तथाचश्रुतिः ॥ एकमेवाद्वितीयंब्रह्मेति ॥ पक्षांतरेऽन्यो नास्तीत्यत्रहेतुमाह ॥ एकस्येति ॥ अस्मिन्ग्रामेएकएवपुरुषइतिवदेकशब्दस्यमुख्यार्थत्वमित्याशंकायामाह ॥ अद्वितीयस्येति ॥ तदुदंतप्रवृत्त्यैतस्यशूलिनोजामातुर्ज्ञानाय ॥ जामातुर्वृत्तांतज्ञानेकन्यकाया अपिवृत्तांतोज्ञातएवेत्याशयः ॥ ३८ ॥ सास्त्रमस्त्रसहितंयथाभवतितथासाक्रंदमित्येतत् ॥ उमावात्सल्यसन्नगीःउमायावात्सल्येनस्त्रेहेनसन्नावरुद्धागद्वदागिरोयस्यसतथा ॥ ३९ ॥ प्रेमस्नेहोवाधतेमा मितिशेषः ॥ कथंभूतंमां ॥ तददृष्ट्यग्निदूषितंतस्याउमायाअदृष्टिदर्शनसैवाग्निस्तेनदूषितंसंतापितम् ॥ ४० ॥ पद्मसद्मालक्ष्मीः ॥ सद्यःपद्मेतिक्वचित्पाठः ॥ सद्यःपद्मापिनिर्ययावितिपाठेअपिशब्दाद्दृह

तस्यैकस्यनकोप्यन्योस्त्यद्वितीयस्यशूलिनः ॥ तदुदंतप्रवृत्त्यैचक्रियतामुद्यमोविभो ॥ ३८ ॥ तस्याःप्रियायावाक्येनतदपत्यप्रियोगिरिः ॥ उवाचव चनंसास्त्रमुमावात्सल्यसन्नगीः ॥ ३९ ॥ ॥ गिरिराजउवाच ॥ ॥ अहमेवगमिष्यामितस्यामेनेगवेषणे ॥ नितरांबाधतेप्रेमतददृष्ट्यग्निदूषितम् ॥ ४० ॥ यदाप्रभृतिसागौरीनिर्गताममसन्नतः ॥ मन्येमेनेतदारभ्यपद्मसद्माविनिर्ययौ ॥ ४१ ॥ तदालापामृतधयौनमेशब्दग्रहौप्रिये ॥ प्राणेश्वरितदारभ्यस्यातां शब्दांतरग्रहौ ॥ ४२ ॥ जैवातृकीयतोहःस्यादूरीभूतादृशोर्मम ॥ अहोजैवातृकीज्योत्स्नाततोहोतिदुनोतिमाम् ॥ ४३ ॥ इत्युक्तादायरत्नानिवासांसि विविधानिच ॥ धराधरेन्द्रोनिर्यातःशुभलग्नबलोदये ॥ ४४ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ कानिकानिचरत्नानिकियंत्यपिचषण्मुख ॥ यान्यादायप्रतस्थेस तानिमेवहिपृच्छतः ॥ ४५ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ तुलामुक्ताफलानांतुकोटिद्वयपरीमिताः ॥ तथावारितराणांचहीरकाणांतुलाशतम् ॥ ४६ ॥

सौख्यमपिगतमित्यर्थः ॥ ४१ ॥ तदिति ॥ हेप्रियेहेप्राणेश्वरितदारभ्यतस्याउमायागमनमारभ्यममेशब्दग्रहौश्रोत्रेन्द्रियेशब्दांतरग्रहौनेत्यन्वयः ॥ कथंभूतौ ॥ तदालापामृतधयौउमावाक्यमुधांपिबंतौ ॥ अर्थभावः ॥ यथापीतामृतस्यान्यपानेनेच्छोदेतितथापीततद्वाक्यामृतस्यममेशब्दांतरेनेच्छोल्लसतीत्यर्थः ॥ ४२ ॥ जैवेति ॥ अहोइतिखेदे ॥ यतोऽहोयस्मादिवसादारभ्यजैवातृकश्चंद्रस्तस्येयंजै वातृकीचंद्रज्योत्स्नाततुल्यागौरीममदृशोर्नैत्रयोर्दूरीभूतास्यादभवत्ततोहस्तस्मादिनादारभ्यजैवातृकीज्योत्स्नाचांद्रमसीकौमुदीमामतिदुनोत्युपतापयतीत्यर्थः ॥ सुखदापिचंद्रिकाउमाविश्लेषान्ममदुः खदाभातीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ शुभलग्नबलोदयेशुभलग्नबलस्योदयेसतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ इत्युक्तादायरत्नानीत्युक्तंतत्रपृच्छति ॥ कानिकानिचेति ॥ कानिकानीतिसंख्येयजातिविषयेप्रश्नः ॥ कियंतीतिसं ख्यानविषये ॥ ४५ ॥ तदुभयंदर्शयति ॥ तुलेति ॥ तुलापलशतम् ॥ यदाहामरः ॥ तुलास्त्रियांपलशतमिति ॥ मुक्ताफलानांमौक्तिकफलानाम् ॥ यदाहामरः ॥ अथमौक्तिकम् ॥ मुक्तेति ॥ हीरकाणां वज्राणांहिराइटिलोकेप्रसिद्धानाम् ॥ कथंभूतानाम् ॥ वारितराणांवापुंसतःप्राप्तेरःप्रकाशोयैस्तेवारितरास्तेषां जलोद्भवत्वेनअतिशुभ्राणांश्वेतानामित्यर्थः ॥ यद्वावारिषुतरंतिप्रवृत्तीतिवारितराः ॥ ४६ ॥

नवलक्षाधिकंतुलाशतमित्यन्वयः ॥ षडस्राणां षड्कोणानाम् ॥ सुतेजसामिति षडस्राणां विशेषणम् ॥ विदूराणां विशेषणं च विमलवर्चसामिति ॥ ४७ ॥ पद्मरागाणां शोणरत्नानाम् ॥ यदाहामरः ॥ शोणरत्नलो
हितकंपद्मरागइति ॥ पुष्परागतुलालक्ष्मरत्नविशेषाणां पलशतसहस्रम् ॥ ४८ ॥ गोमेदरत्नानां पीतवर्णरत्नानामित्यर्थः ॥ ४९ ॥ गरुडोद्गाररत्नानां गारुत्मतानां हरिन्मणीनामितियावत् ॥ यदाहामरः ॥ गारुत्मतं
मरकतमम्भगभोहरिन्मणिरिति ॥ शुद्धविदुमरत्नानां निर्मलप्रवालरत्नानामित्यर्थः ॥ ५० ॥ अष्टांगाभरणानां शिरोललाटघ्राणश्रोत्रग्रीवाहस्तकटिचरणदेयानाम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ काशीविशिनाष्टि ॥
अनेकेति त्रिभिः ॥ खचित्ताखिलभूमिकां व्याप्ताखिलस्थानकाम् ॥ नानेति ॥ अनेकप्रासादमाणि क्यज्योतिर्भिस्ततं व्याप्तं तं विभुम्भरमाकाशं यथाताम् ॥ ५४ ॥ सौधानामग्रे उपरिविविधाये स्वर्णकल

नवलक्षाधिकं विप्रषडस्राणां सुतेजसाम् ॥ लक्षद्वयं विदूराणां तुलविमलवर्चसाम् ॥ ४७ ॥ कोटयः पद्मरागाणां पंचावैहितुलामुने ॥ पुष्परागतुलालक्षं गु
णितं नवसंख्यया ॥ ४८ ॥ तथा गोमेदरत्नानां तुलालक्षमितामुने ॥ इन्द्रनीलमणीनां चतुलाः कोट्यर्धसंमिताः ॥ ४९ ॥ गरुडोद्गाररत्नानां तुलाः प्रयुतसं
मिताः ॥ शुद्धविदुमरत्नानां तुलाश्च नवकोटयः ॥ ५० ॥ अष्टांगाभरणानां च संख्या कर्तुं न शक्यते ॥ वाससां च विचित्राणां कोमलानां तथा मुने ॥ ५१ ॥
चामराणि च भूयांसि द्रव्याण्यामोदवन्ति च ॥ सुवर्णदासदास्यादीन्यसंख्यातानि वै मुने ॥ ५२ ॥ सर्वाण्यपि समादाय प्रतस्थे भूधरेश्वरः ॥ आगत्य वरणाती
रंदूरात्काशीमलोकयत् ॥ ५३ ॥ अनेकरत्ननिचयैः खचित्ताखिलभूमिकाम् ॥ नानाप्रासादमाणि क्यज्योतिस्ततततांबराम् ॥ ५४ ॥ सौधाग्रविवि
धस्वर्णकलशोज्ज्वलदिङ्मुखाम् ॥ जयन्तीवैजयन्तीनां निरैस्त्रिदिवस्थलीम् ॥ ५५ ॥ महासिद्धयष्टकस्यापि क्रीडाभवनमद्भुतम् ॥ जितकल्पद्रुमवनां
वनैः सर्वफलावनैः ॥ ५६ ॥ इति काशीसमृद्धिसविलोक्या भूद्विलजितः ॥ उवाच च मनस्येव भूधरेंद्र इदं वचः ॥ ५७ ॥ प्रासादेषु प्रतोलीषु प्राकारेषु गृहे
षु च ॥ गोपुरेषु विचित्रेषु कपाटेषु तटेष्वपि ॥ ५८ ॥ मणिमाणि क्यरत्नानामुच्छलच्चारुरोचिषाम् ॥ ज्योतिर्जालैर्जटिलितं यथेदमवलोकयते ॥ ५९ ॥
द्यावाभूम्योरंतरालं तथेति समवैम्यहम् ॥ ईदृक्संपत्तिसंभारः कुबेरस्यापि नो गृहे ॥ ६० ॥ अपि वै कुण्डभुवनेनेतरस्येह काकथा ॥ इति यावद्विरींद्रो सौसं
भावयति चे तसि ॥ ६१ ॥ तावत्कार्पटिकः कश्चित्तल्लोचनपथंगतः ॥ आहूय बहुमानं तमपृच्छच्चालेश्वरः ॥ ६२ ॥ ॥ हिमवानुवाच ॥ ॥ हंहो
कार्पटिकश्चेष्टाध्यास्वैतदिहासनम् ॥ स्वपुरोदंतमाख्याहिकिमपूर्वमिहाध्वग ॥ ६३ ॥

शास्तेरुज्ज्वलमतिप्रकाशमानं दिशां मुखं यस्यांताम् ॥ जयन्तीवैजयन्तीनां तत्तन्नामपताकाविशेषाणां निरैः कृत्वा त्रिदिवस्थलीमिधेति तु तोपमा ॥ ५५ ॥ महासिद्धयष्टकमणिमादिपद्मादिवा ॥ सर्वफलानाम
वनपालनं येषु ते वनैः सर्वफलसमृद्धैरित्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तटेषु च प्रदेशेषु गंगातिरेकेष्वतिवा ॥ ५८ ॥ उच्छलत्प्रस्फुरच्चारुसुंदरचरोचिर्दीप्तिर्येषां तेषाम् ॥ जटिलितं संवलितम् ॥ ५९ ॥ ६० ॥
अपि वै कुण्डभुवने तत्रापि न इतरस्य भवने काकथा ॥ तादृक्समृद्धिर्नास्तीति किं नक्तव्यमित्यर्थः ॥ ६१ ॥ कार्पटिकः काषायवस्त्रधारि सच्छूद्रावेशः ॥ ६२ ॥ हंहो इत्यव्ययसंबोधने ॥ अध्यास्व अ

यितिष्ठस्वपुरोदन्तस्वसंबंधिपुरमविमुक्ततस्योदंतवृत्तान्तमाख्याहिकथय ॥ इहस्वपुरेअपूर्वचकिंतदप्याख्याहीत्यर्थः ॥ किमपूर्वमितिस्वपुरेत्यस्यविशेषणंवा ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ समुपचक्रमेउपक्रांतवान् ॥ ६५ ॥ अहानीति ॥ मंदराजगन्नाथेविश्वनाथेसमायातेसतिपंचषाणिपंचषाषड्वाऽहानिदिनान्येद्वयतिक्रांतानिव्यतीतानीतिद्वयोरन्वयः ॥ ६६ ॥ ननुब्रह्मणोवरदानादिवोदासेधर्मेणराज्यंशासतिसति कथंकाश्यांविश्वेशागमनंतत्राह ॥ दिवोदासेगतेदिवीति ॥ ६७ ॥ यत्पृष्टंकोत्रसंप्रत्यधिष्ठातेतितत्रोत्तरमाह ॥ योवाइति ॥ वैशब्दःप्रसिद्धिद्योतनार्थः ॥ अत्रकाश्याम् ॥ ननुपरिच्छिन्नस्यकथंजगदधिष्ठातृत्वंतत्राह ॥ सर्वगइति ॥ व्यापकइत्यर्थः ॥ सर्वगितिपृथग्वाक्यम् ॥ अतःसर्वगइत्यनेननपौनरुक्त्यम् ॥ सर्वइतिपाठेसर्वस्वरूपइत्यर्थः ॥ ब्रह्मैवेदंसर्वमित्यादिश्रुतेः ॥ ६८ ॥ दृष्टस्वरूपः

कोत्रसंप्रत्यधिष्ठाताकिमधिष्ठातृचेष्टितम् ॥ यदिजानासितत्सर्वमिहाचक्ष्वममाग्रतः ॥ ६४ ॥ सोपिकार्पटिकस्तस्यगिरिराजस्यभाषितम् ॥ समाकर्ण्य समाचष्टुमुनेसमुपचक्रमे ॥ ६५ ॥ ॥ कार्पटिकउवाच ॥ ॥ आचक्षेऽशृणुराजेंद्रयत्पृष्टोस्मित्वयाखिलम् ॥ अहानिपंचषाण्येवव्यतिक्रांतानिमानद ॥ ६६ ॥ समायातेजगन्नाथेपर्वतेंद्रसुतापतौ ॥ सुंदरान्मंदरादद्रेर्दिवोदासेगतेदिवि ॥ ६७ ॥ योवैजगदधिष्ठातासोधिष्ठातात्रसर्वगः ॥ सर्वदृक्सर्वदःशर्वःकथंनज्ञायते विभो ॥ ६८ ॥ मन्येदृष्टस्वरूपोसिदृषदोपिकठोरधीः ॥ यतोविश्वेश्वरंकाश्यांनवेत्सिगिरिजापतिम् ॥ ६९ ॥ स्वभावकठिनात्मापिसवरंहिमवान्गिरिः ॥ प्राणाधिकसुतादानाद्योधिनाद्विश्वनायकम् ॥ ७० ॥ बिभ्रत्सहजकाठिन्यंजातोमौरीगुरुर्गुरुः ॥ शंभुंप्रपूज्यसुतयास्रजाविश्वगुरोरपि ॥ ७१ ॥ चेष्टितं तस्यकोवेदवेदवेद्यस्यचेशितुः ॥ मनागितिचजानेहंतचेष्टितमिदंजगत् ॥ ७२ ॥ अधिष्ठातामयाख्यातस्तथाधिष्ठातृचेष्टितम् ॥ अपूर्वयत्त्वयापृष्टंतदाख्या मिचतच्छृणु ॥ ७३ ॥ शुभेज्येष्ठेश्वरस्थानेसांप्रतंसउमापतिः ॥ कार्शींप्राप्यमुदातिष्ठेद्विरिराजांगजासखः ॥ ७४ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ यदायदासगिरिजामृदुनामाक्षरामृतम् ॥ आविष्करोतिपथिकोऽर्द्धाद्रोहृष्येतदातदा ॥ ७५ ॥ उमानामामृतंपीतंयेनेहजगतीतले ॥ नजातुजननीस्तन्यंसपिवेत्कुंभ संभव ॥ ७६ ॥ उमेतिद्व्यक्षरंमंत्रंयोऽहर्निशमनुस्मरेत् ॥ नस्मरेच्चित्रगुतस्तंकृतपापमपिद्विज ॥ ७७ ॥ पुनःशुश्रावहिमवान्दृष्टःकार्पटिकोदितम् ॥ ॥ कार्पटिकउवाच ॥ ॥ राजन्विश्वेश्वरार्थेयःप्रासादोविश्वकर्मणा ॥ ७८ ॥ निर्मीयतेसुनिर्माणोजन्मनिर्वाणदायिनः ॥ तदपूर्वनकर्णा भ्यामप्याकर्णितवानहम् ॥ ७९ ॥

पाषाणतुल्यःदृष्टदुपमापितवन्यूनेत्याह ॥ दृष्टोपीति ॥ तत्रहेतुमाह ॥ यतइति ॥ ६९ ॥ एतद्विवृणोति स्वभावकठिनात्मेतिद्वाभ्याम् ॥ अधिनोतअप्रीयततोषयामासेत्यर्थः ॥ ७० ॥ विश्वेश प्रीणनफलमाह ॥ बिभ्रदिति ॥ स्रजाशिरोधार्यया ॥ विश्वगुरोर्ब्रह्मणः ॥ ७१ ॥ यत्पृष्टंकिमधिष्ठातृचेष्टितमितितत्रोत्तरमाह ॥ चेष्टितमिति ॥ चएवार्थे ॥ वेदवेद्यस्यवेदांतैकवेद्यस्येत्यर्थः ॥ ७२ ॥ यत्पृष्टंकिमपूर्वमिहाध्वगेतितस्योत्तरंपूर्वोक्तानुवादपूर्वकमाह ॥ अधिष्ठातेति ॥ ७३ ॥ तिष्ठेत्तिष्ठति ॥ गिरिराजांगजापार्वतीसखीजायासखासहायोवायस्यतथा ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ हर्षहेतुमाह ॥ उपमाना मृतमितिद्वाभ्याम् ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ राजन्निति ॥ विश्वेश्वरस्यार्थेयःप्रासादोविश्वकर्मणानिर्मीयतेतदन्यदपूर्वमितिद्वितीयेनान्वयः ॥ ७८ ॥ किंभूतःप्रासादः ॥ सुशोभनंनिर्माणंस्य ॥ कथंभूत

स्यविश्वेश्वरस्य ॥ जन्मनिर्वाणदायिनः प्राणिमात्रस्यमोक्षदायिनः ॥ समासनिविष्टस्यापिविशेषणं छांदसम् ॥ अपूर्वत्वे हेतुमाह ॥ नकर्णाभ्यामिति ॥ ७९ ॥ प्रासादं विशिनाष्टि यत्रेत्यादिकथं
तत्त्वमित्यतः प्राक्तनेन ग्रथेन ॥ यत्र प्रासाद इत्यन्वयः ॥ मित्रं सूर्यमतिक्रान्तिनितेजांसि यासां शलाकानां ताभिरतिमित्रतेजोभिः ॥ ८० ॥ अष्टाष्टाविति पृथक्पदे ॥ वलोपच्छांदसः ॥ ८१ ॥ विष्टपेषु
सुवनेषु ॥ विमाने प्रासादे ॥ ८२ ॥ स्तंभिता आक्रान्ताः ॥ तत्प्रभाभरास्तेषां चित्ररत्नमयस्त्वभानां प्रभाविभ्रतीति तथा ॥ तत्प्रभांतरा इति कचित् ॥ ८३ ॥ शालीनाः शोभनाः शालभंजिकाः पुत्त

यत्रातिमित्रतेजोभिः शलाकाभिः समंततः ॥ मणिमाणिक्यरत्नानां प्रासादे भित्तयः कृताः ॥ ८० ॥ यत्र संतिशतं स्तंभाभास्वंतो द्वादशोत्तराः ॥ एकैकं भुवनं
धर्तुमष्टाष्टावितिकल्पिताः ॥ ८१ ॥ चतुर्दशसुयाशोभाविष्टपेषु समंततः ॥ तस्मिन्विमाने सास्तीह शतकोटिगुणोत्तरा ॥ ८२ ॥ चंद्रकांतमणीनां च स्तं
भाधारशिलाश्चयाः ॥ चित्ररत्नमयैः स्तंभैः स्तंभितास्तत्प्रभाभराः ॥ ८३ ॥ पद्मरागेंद्रनीलानां शालीनाः शालभंजिकाः ॥ नीराजयंत्यहोरात्रं यत्र रत्नप्रदी
पकैः ॥ ८४ ॥ स्फुरत्स्फटिकनिर्माणश्लक्ष्णपद्मशिलातले ॥ अनेकरत्नरूपाणि विचित्राणि समंततः ॥ ८५ ॥ आरक्तपीतमंजिष्ठनीलकिर्मीरवर्णकैः ॥
विन्यस्तानीव भासंते चित्रे चित्रकृता यतः ॥ ८६ ॥ दृक्पिच्छला विलोक्यंते माणिक्यस्तंभराजयः ॥ यतोऽविमुक्ते स्वक्षेत्रे मोक्षलक्ष्म्यंकुरा इव ॥ ८७ ॥
रत्नाकरेभ्यः सर्वेभ्यो गणारत्नोच्चयान्बहून् ॥ राशींश्चक्रुः समानीय यत्राद्रिशिखरोपमान् ॥ ८८ ॥ यत्र पातालतलतो नागानां कोशवेशमतः ॥ गणैर्मणिगणाः
सर्वे समाहृत्य गिरीकृताः ॥ ८९ ॥ शिवभक्तः स्वयं यत्र पौलस्त्यः स्वद्रिकूटतः ॥ कोटिहाटककूटानि आनयामास राक्षसैः ॥ ९० ॥ प्रासादनिर्मितिं श्रुत्वा
भक्ताद्रीपांतरस्थिताः ॥ माणिक्यानि समाजद्वयथा संख्यान्यहो नृप ॥ ९१ ॥ चिंतामणिः स्वयं यत्र कर्मणे विश्वकर्मणे ॥ विश्राणयेदहोरात्रं विचित्रांश्चि
तितान्मणीन् ॥ ९२ ॥ नानावर्णपताकाश्च यत्र कल्पमहीरुहः ॥ अनल्पाः कल्पयंत्येव नित्यं भक्तिसमन्विताः ॥ ९३ ॥ अब्धयो यत्र सततं दधिक्षिरेक्षु सर्पि
षाम् ॥ पंचामृतानां कलशैः स्रपयंति दिने दिने ॥ ९४ ॥ यत्र कामदुघानित्यं स्रपयेन्मधुधारया ॥ स्वदुग्धया स्वयं भक्त्या विश्वेशं लिंगरूपिणम् ॥ ९५ ॥
गंधसाररसैर्यच्च सेवते मलयाचलः ॥ कर्पूरं भाकर्पूरं पूरैर्भक्त्या निषेवते ॥ ९६ ॥

लिकाः ॥ नीराजयंति नीराजनां कुर्वन्ति ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ किर्मीरः कल्माषः ॥ चित्रकृता चित्रकारेण ॥ ८६ ॥ दृक्पिच्छलानेत्रदृष्टिप्रतिबंधकाः ॥ यतो यत्र प्रासादे ॥ यत्राविमुक्ते इति पाठे पूर्व
यतो यत्र प्रासाद इति व्याख्येयम् ॥ ८७ ॥ रत्नोच्चयान् रत्नसमूहान् ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ पौलस्त्यः कुबेरः स्वद्रिकूटतः ॥ शोभनाद्रि शृंगेभ्यः चित्रकूट इति कचित् ॥ कोटिहाटककूटानि असंख्यातस्वर्ण
राशीन् आनयामास ॥ कारयामासेति कचित् ॥ ९० ॥ यथा संख्यानि समानानि ॥ यद्वा यथा यथावदसंख्यातानीत्यर्थः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ कामदुघा कामधेनुः ॥ ९५ ॥ गंधसाररसैश्चंदनरसैः ॥

कर्पूररंभाकर्पूरोत्पादिकाकदली ॥ पूरैःसमूहैः ॥९६॥९७॥ त्रपयालजया ॥ ९८ ॥ पारितोषिकंपरितोषेणदेयम् ॥९९॥१००॥१॥ प्राभृतकउपस्कारः ॥ २ ॥ वृद्धोक्षमात्रसंपत्तिर्जर्जरवृषमात्र
संभारः ॥३॥ अन्वयोवंशः ॥ उद्यतेप्राप्यतेज्ञायतइत्यर्थः ॥४॥५॥६॥७॥८॥९॥ अपश्यंज्ञातवान् ॥११०॥ यतःईश्वरात् ॥ वित्तोजानीतः नियतंयथास्यात् ॥११॥परापरःकार्यकारणस्वरूपः ॥

इत्याद्यपूर्वयत्रास्तिप्रत्यहंशंकरालये ॥ कथंतंत्वमुमाकांतंनवेत्सिकाठिनाशय ॥ ९७ ॥ इतितस्यसमृद्धितांष्ट्रजामातुरद्रिगद् ॥ त्रपयापरिभूतोभूत्रितरां
कुंभसंभव ॥ ९८ ॥ तस्मैकार्पटिकायाथसदत्त्वापारितोषिकम् ॥ पुनश्चितापरोजातोऽद्रिगद्कार्पटिकेगते ॥ ९९ ॥ उवाचेतिमनस्येवविस्मयोत्फुल्ललो
चनः ॥ अहोभद्रमिदंजातंयत्त्वयाश्राविशर्मभाक् ॥ १०० ॥ यावत्संपत्तिसंभारःश्रूयतेदृश्यतेत्रैव ॥ जामातुरत्रसदनेलीलात्रिजगतीपतेः ॥ १ ॥ ततः
प्राभृतकस्तुच्छोनितरांप्रतिभातिमे ॥ कन्यार्थयोमयानीतोजामातुःपरितोषकृत् ॥ २ ॥ अहंमन्येतथैवासौयथादर्शिमयापुरा ॥ वृद्धोक्षमात्रसंपत्तिःसर्व
कर्मपराङ्मुखः ॥ ३ ॥ नैनंकोपिविजानीयान्नान्वयोस्यकदाचन ॥ नामापियस्यनैकंचकिंदेशीयश्चनोद्यते ॥ ४ ॥ किंवृत्तश्चकिमाचारोनाममात्रेणचे
श्वरः ॥ ऐश्वर्यमूचकंवस्तुयस्यकिंचित्रलक्ष्यते ॥ ५ ॥ सोसौनिर्वाणसंपत्तिरंकायापिददात्यहो ॥ सुमुखःसर्वकर्माणिफलवंतिकरोतिसः ॥ ६ ॥ वेदवे
द्योहिसर्वज्ञोयत्संतानोऽखिलंजगत् ॥ यंनकोपिहिवेदादौवेदवेद्यःसएषवै ॥ ७ ॥ योनभिज्ञःसदाज्ञातःससर्वज्ञोयमेवहि ॥ यस्यैकमपिनोनामपुंसाज्ञेयं
नकेनचित् ॥८॥ सर्वेषांसर्वनामानियस्यनामानिनिश्चितम् ॥ सोसौहिसर्वदेशीयःसर्वेभ्यःसर्वसिद्धिदः ॥९॥ यस्यदेशोनविदितोयस्तुवृत्तिपराङ्मुखः॥
आचारहीनमिवयंपुराऽपश्यंकठोरधीः ॥ ११० ॥ श्रुतिस्मृतीयतःसर्वमाचारंवित्तएवहि ॥ नाममात्रेणनियतंयमज्ञासिषमीश्वरम् ॥ ११ ॥ साक्षादी
श्वरएवैषसोन्येष्वैश्वर्यमूचकः ॥ अपिसर्वगुणाधारोगुणातीतःपरापरः ॥ १२ ॥ अर्वाचीनइहाप्येषपराचीनःपरात्परः ॥ भूधराणामहंनाथोविश्वनाथउमा
पतिः ॥१३॥ अहंप्रमितसंपत्तिरप्रमेयधनोह्यसौ ॥ तुच्छप्राभृतकस्तस्मान्नेदानीमस्यदर्शनम् ॥ १४ ॥ करिष्येथकरिष्यामिव्यावृत्त्यागत्यकर्हिचित् ॥
संप्रधार्येतिमनसिसायंसचगिरीश्वरः ॥ १५ ॥ आहूयसर्वाननुगान्पार्वतीयान्महाबलान् ॥ आदिष्टवानिदंवाक्यंसर्वयूयंबलाधिकाः ॥ १६ ॥ कुर्वत्वेकं
ममादेशंयावन्नोद्यतिभानुमान् ॥ तावच्छिवालयंचैकंविदधत्वत्रसत्वरम् ॥ १७ ॥ यस्मिन्कृतेकृतार्थःस्यामिहलोकेपरत्रच ॥ समागत्येहकाश्यायःकुर्या
देकंशिवालयम् ॥ १८ ॥ तेनत्रैलोक्यमखिलंसालयंकृतमेवहि ॥ तेनदत्तानिदानानिमहांतिविधिपूर्वकम् ॥ १९ ॥ सुपर्वणिसुपात्रायसुताथश्रद्धया
धिकम् ॥ येनस्ववित्तमानेनधर्मोपार्जितवित्ततः ॥ १२० ॥ कृतंशंभोर्महासन्नतंपद्मात्यजेत्कचित् ॥ तपांसितेनतप्तानिशीर्णपर्णाशनान्यपि ॥ २१ ॥

महेश्वरइतिक्रचित्पाठः ॥ १२ ॥ परादव्याकृतात् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सुपर्वणिरविग्रहे ॥ १२० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ व्युष्टाप्रभाता ॥ २४ ॥ प्रशस्तिप्रासादकर्तृसूचिकां पत्राम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ राशिं रत्नानामिति शेषः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ नाक्षिणदृष्टः प्रगे प्रातः काले ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
आलुलोके ददर्श ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शातननाशकम् ॥ ३७ ॥ जिज्ञासति जिज्ञासते विचारयतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ करामलकवत्सर्वदंशित्वादिवशब्दः ॥ वाचयित्वैवेति वा पाठः ॥ मनोजहत्कामनाशकृत् ॥ दिष्ट्या

वाराणसीसमासाद्य येनाकारि शिवालयः ॥ अशेषाः सुविशेषा व्याघ्रास्तेन महामखाः ॥ २२ ॥ आनन्दकानने येन देवदेवालयः कृतः ॥ इति तस्य समादेशं
समाकर्ण्य अनुगास्ततः ॥ २३ ॥ चक्रुर्देवालयं श्रेष्ठं यावद्व्युष्टानयामिनी ॥ तावच्छैलेश्वरं लिंगं शैलेशेन प्रतिष्ठितम् ॥ चन्द्रकांतमणेश्च चत्कांतिश्चेति तमं
उपम् ॥ २४ ॥ अलेखयत्प्रशस्तिं च प्रशस्ताक्षरमालिनीम् ॥ व्याचक्षाणां निजां सर्वगोत्रेभ्योऽप्याधिकोन्नतिम् ॥ २५ ॥ ततोऽरुणोदये जाते स्नात्वा पंचनदे
द्वदे ॥ शैलराजः कालराजं नमस्कृत्य समर्च्य च ॥ २६ ॥ तत्र राशिं समुत्सृज्य परितस्त्वरितो ययौ ॥ पार्वतीयैरनुगतः सर्वैरपि निजालयम् ॥ २७ ॥ ततः
प्रातः समालोक्य गणौ हुंडनमुंडनौ ॥ हृष्टौ देवालयं स्मरं वरणायास्तटे शुभे ॥ २८ ॥ अदृष्टपूर्वं देवाय निवेदयितुमागतौ ॥ तौ तु दृष्ट्वा महादेवमुमादर्शितदर्प
णम् ॥ २९ ॥ प्रणम्य दंडवद्भूमौ कृतांजलिपुटौ गणौ ॥ कृताभ्यनुज्ञौ भूक्षेपाद्विज्ञप्तिमथ चक्रतुः ॥ १३० ॥ देवदेवनजानीवः केन चिद्दृढभक्तिना ॥ अती
वरम्यः प्रासादो निर्मितो वरणातटे ॥ ३१ ॥ आसाय नैक्षिचावाभ्यां दृष्टौ द्वैव प्रगे विभो ॥ गणोदितमितीशानो निशम्या ह गिरिं द्रुजाम् ॥ ३२ ॥ विज्ञातसर्व
वृत्तांतः सर्वज्ञोऽप्यनभिज्ञवत् ॥ अचलेंद्रांगजे यावस्तत्प्रासादविलोकने ॥ ३३ ॥ इत्युक्ते शः स गिरिजो निरगात्स गणो मुने ॥ महास्यंदनमारुह्य प्रासादं द्रष्टुमु
त्सुकः ॥ ३४ ॥ अथा लुलोके गिरिशः प्रासादं वरणातटे ॥ अतीवरम्यरचनं यामिनीमात्रनिर्मितम् ॥ ३५ ॥ स्यंदनादवरुह्याथ गर्भागारमवीविशत् ॥
ददर्श च महालिंगं चन्द्रकांतशिलामयम् ॥ ३६ ॥ देदीप्यमानं महसामोक्षलक्ष्म्यंकुराकृतिम् ॥ दृष्टिप्रसादजननं पुनर्जननशातनम् ॥ ३७ ॥ केनेदं स्थापितं
लिंगं यावज्जिज्ञासतीश्वरः ॥ तावद्दर्शपुरतः प्रशस्तिकर्तृसूचिकाम् ॥ ३८ ॥ वाचयित्वेव च मनाद्भूमनस्येव मनोजहत् ॥ उवाच देवां दिष्ट्येति प्रेक्षस्वात्म
पितुः कृतिम् ॥ ३९ ॥ उमाश्रुत्वेति संहृष्टा कदंबकुसुमश्रियम् ॥ आनंदांकुरलक्ष्मीवदंगेषु परिब्रवीत् ॥ १४० ॥ ततोऽव्यजिज्ञपदेवं देवीपादौ प्रणम्य च ॥
अस्मिं लिंगवरेनाथत्वया स्थेयमहर्निशम् ॥ ४१ ॥ अस्य लिंगस्य ये भक्ताः शैलेशस्य महेशितुः ॥ तेभ्यस्त्वं महती मृद्धिं दास्यसीह परत्र च ॥ ४२ ॥ तथे
ति देव उक्ता तां पार्वती पुनरब्रवीत् ॥ वरणायां कृतस्नानैः शैलेशो यैः समर्चितः ॥ ४३ ॥ पितृन् संतर्प्य च मुदा दत्त्वा दानानि शक्तितः ॥ न तेषां पुनरावृत्तिरत्र सं
सारवर्त्मनि ॥ ४४ ॥ शैलेश्वरे महालिंगे नित्यं स्थास्याम्य हं शुभे ॥ प्रदास्यामि परां मुक्तिमेतल्लिंगार्चके जने ॥ ४५ ॥

भद्रम् ॥ पोषकादि व्यावृत्त्यर्थमात्मपदम् ॥ ३९ ॥ उमेति ॥ कदम्बकुसुमश्रियं विभ्रती उमा ततस्तदनंतरं देवं व्यजिज्ञपद्विज्ञापितवतीति द्वितीयेनान्वयः ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

सुरोधसि शोभनेतिरे ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ पापकंचुकं पापमेव कंचुकं निर्मोकम् ॥ १४९ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखंडटीकायां षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥
सप्तषष्टितमेऽध्याये रत्नेशस्य महेशितुः ॥ प्रशंसावर्ण्यते तावत्सर्वपापप्रणाशिनी ॥ १ ॥ इदानीं कथयिष्यामि रत्नेश्वरसमुद्भवमित्युक्तं तत्र प्रश्नं करोति ॥ रत्नेश्वरेति ॥ १ ॥ पुनः प्रश्नद्वयमाह ॥ कोस्येति ॥
एतमेतत् ॥ यत्सर्वपृष्टमित्यर्थः ॥ एतं महिमानमिति वा ॥ २ ॥ त्रयाणां पृष्टत्वेऽप्यनादिसिद्धत्वेन प्रतिष्ठितत्वाभावात्तं विहाय द्वयोरनुवादमाह ॥ रत्नेश्वरस्येति ॥ ३ ॥ ब्रुवेस्पष्टं कथयामि ॥ ब्रवीमि ते इति
शैलेश्वरं येदृश्यंति वरणायाः सुरोधसि ॥ तेषां काश्यानि वसतांदुःखं नाभिभविष्यति ॥ ४६ ॥ उमयापि वरोदत्तस्तत्र लिंगे चटोद्भव ॥ शैलेश्वरस्य ये भक्ता
स्ते मे पुत्रानसंशयः ॥ ४७ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इति शैलेश्वरं लिंगं कथितं ते महामुने ॥ इदानीं कथयिष्यामि रत्नेश्वरसमुद्भवम् ॥ ४८ ॥ श्रुत्वा शैले
शमाहात्म्यं श्रद्धया परयानरः ॥ पापकंचुकमुत्सृज्य शिवलोकमवाप्नुयात् ॥ १४९ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे
काशीखंड उत्तरार्धे शैलेशादिलिंगनिर्णयो नाम षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ रत्नेश्वरसमुत्पत्तिकथयस्व षडानन ॥
रत्नभूतं महालिंगं यत्काश्यां परिवर्ण्यते ॥ १ ॥ कोस्यलिंगस्य महिमा केनैतच्च प्रतिष्ठितम् ॥ एतं विस्तरतो ब्रूहि गौरीहृदयनंदन ॥ २ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥
रत्नेश्वरस्य माहात्म्यं कथयिष्यामि ते मुने ॥ यथा च तस्य लिंगस्य प्रादुर्भावोऽभवद्भुवि ॥ ३ ॥ श्रुतं नामापि लिंगस्य यस्य जन्म त्रयार्जितम् ॥ वृजिनं नाशये
त्तस्य प्रादुर्भावं ब्रुवे मुने ॥ ४ ॥ शैलराजेन रत्नानि यानि पुंजीकृतान्यहो ॥ उत्तरे कालराजस्य तानि तस्य गिरेर्वृषात् ॥ ५ ॥ सर्वरत्नमयं लिंगं जातं
तत्सुकृतात्मनः ॥ शक्रचापसमच्छादयं सर्वरत्नद्युतिप्रभम् ॥ ६ ॥ ताल्लिंगदर्शनादेव ज्ञानरत्नमवाप्यते ॥ शैलेश्वरं समालोक्य शिवो तत्र समागतौ ॥ ७ ॥
यत्र रत्नमयं लिंगमाविर्भूतं स्वयं मुने ॥ तस्य स्फुरत्प्रभाजलैस्ततमं वरमंडलम् ॥ ८ ॥ तत्र दृष्ट्वा शुभं लिंगं सर्वरत्नसमुद्भवम् ॥ भवान्यदृष्टपूर्वा हि प
रिपप्रच्छ शंकरम् ॥ ९ ॥ देवदेव जगन्नाथ सर्वभक्ताभयप्रद ॥ कुतस्त्यमेतल्लिंगं हि सप्तपातालमूलवत् ॥ १० ॥ ज्वालाजटिलिताकाशं प्रभाभासित
दिङ्मुखम् ॥ किमाख्यं किं स्वरूपं च किं प्रभावं भवांतक ॥ ११ ॥ यस्य संवीक्षणादेव मनो मेतीव दृष्टवत् ॥ इहैव रमते नाथ कथयैतत्प्रसादतः ॥ १२ ॥
॥ देवदेव उवाच ॥ ॥ शृण्वपि गेसमाख्यामियत्त्वया पृच्छिष्येति ॥ स्वरूपमेतल्लिंगस्य सर्वतेजोनिधेः परम् ॥ १३ ॥ तव पित्रा हि मवता गिरिराजेन भा
मिनि ॥ त्वामुद्दिश्य महारत्नसंभारो त्राप्य नायिहि ॥ १४ ॥

कचित् ॥ ४ ॥ कालराजस्य कालभैरवस्य ॥ वृषाद्धर्मात् ॥ ५ ॥ तत्प्रसिद्धम् ॥ हीति क्वचित् ॥ सुकृतं पुण्यमात्मनियस्य स सुकृतात्मा तस्य ॥ शक्रचापसमच्छादयमिदं धनुः सदृशं कांति ॥ ६ ॥ ७ ॥
तत्तव्याप्तम् ॥ ८ ॥ सर्वरत्नानां समुद्भवो यस्मात्सर्वरत्नैः समुद्भवो वा यस्य तत्सर्वरत्नसमुद्भवं तत् ॥ अदृष्टपूर्वानदृष्टपूर्वमर्थाल्लिंगं यया सा तथा ॥ ९ ॥ सप्तपातालमूलवत् सप्तपातालपर्यंतं मूलं यस्य
स्ति तत्तथा ॥ १० ॥ ज्वालाजटिलिताकाशं ज्वालाभिर्जटिलितं जटाव्याप्तमिव कृतमाकाशयेन तत्तथा ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ महारत्नसंभारः तद्रूपः पारिवर्हः महारत्नानां समूह इति वा ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ उमहेभवानि ॥ भवेदितिकचित् ॥ १७ ॥ १८ ॥ विधापयकारय ॥ १९ ॥ ननुप्रासादकरणेकिंफलमितिपृच्छायामाह ॥ लिंगप्रासादेति ॥ २० ॥ व्यापारितानियुक्ताः ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ कामवर्जितानिष्कामाः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ किंतदृतं तदाह ॥ इतिहासमिति ॥ ३३ ॥ नाट्यार्थकोविदानृत्यकरणे
 अत्रतानिचरत्नानिराशीकृत्यहिमाद्रिणा ॥ सुकृतोपार्जितान्येवययौस्वसदनंपुनः ॥ १५ ॥ तवार्थवाममार्थवाश्रद्धयायत्समर्प्यते ॥ काश्यांतस्यपरी
 पाकोभवेदीदृग्विधोऽनघे ॥ १६ ॥ लिंगरत्नेश्वराख्यवैमत्स्वरूपंहिकेवलम् ॥ अस्यप्रभावोहिमहान्वाराणस्यामुमेध्रुवम् ॥ १७ ॥ सर्वेषामिहलिंगानां
 रत्नभूतमिदंपरम् ॥ अतो रत्नेश्वरं नामपरं निर्वाणरत्नदम् ॥ १८ ॥ अनेनैवसुवर्णेनपित्राराशीकृतेनच ॥ प्रासादमस्यलिंगस्यविधापयमहेश्वरि ॥ १९ ॥
 लिंगप्रासादकरणात्स्वंडस्फुटितसंस्कृतेः ॥ लिंगस्थापनजंपुण्यंहेलयैवेहलभ्यते ॥ २० ॥ तथेतिभगवत्योक्तागणाःप्रासादनिर्मितौ ॥ सोमनंदिप्रभृतयो
 ऽसंख्याव्यापारितामुने ॥ २१ ॥ गणेश्चकांचनमयोनानाकौतुकचित्रितः ॥ निर्ममेयाममात्रेणप्रासादोमेरुशृंगवत् ॥ २२ ॥ देवीप्रहृष्टवदनाद्व्याप्रासाद
 निर्मितिम् ॥ गणेश्चोव्यतरद्वूरिसंमानं पारितोषिकम् ॥ २३ ॥ पुनश्चदेवीपप्रच्छप्रणिपातपुरःसरम् ॥ महिमानंमहादेवंलिंगस्यास्यमहामुने ॥ २४ ॥
 देवदेवउवाच ॥ ॥ लिंगंत्वनादिसंसिद्धमेतदेविशुभप्रदम् ॥ आविर्भूतमिदानींचत्वात्पितुःपुण्यगौरवात् ॥ २५ ॥ गुह्यानांपरमंगुह्यंक्षेत्रेऽस्मिंश्चिति
 तप्रदम् ॥ कलौकलुषबुद्धीनांगोपनीयंप्रयत्नतः ॥ २६ ॥ यथारत्नगृहेगुप्तंनकैश्चिज्ज्ञायतेपरैः ॥ अविमुक्तेतथालिंगंरत्नभूतंगृहेमम ॥ २७ ॥ यानिब्रह्मां
 डमध्येत्रसंतिलिंगानिपार्वति ॥ तैरर्चितानिसर्वाणि रत्नेशोयैःसमर्चितः ॥ २८ ॥ प्रमादेनापियैर्गौरिलिंगंरत्नेशमर्चितम् ॥ तेभवंत्येवनियतंसप्तद्वीपेश्वरानृपाः
 ॥ २९ ॥ त्रैलोक्येयानिवस्तूनि रत्नभूतानितानितु ॥ रत्नेश्वरंसमभ्यर्च्यसकृत्प्राप्नोतिमानवः ॥ ३० ॥ पूजयिष्यंतियेलिंगंरत्नेशंकामवर्जिताः ॥ तेसर्वे
 मद्गुणाभूत्वाप्रतिद्रक्ष्यंतिमामिह ॥ ३१ ॥ रुद्राणांकोटिजप्येनयत्फलंपरिर्कीर्तितम् ॥ तत्फलंलभ्यतेदेविरत्नेशस्यसमर्चनात् ॥ ३२ ॥ लिंगेचानादिसं
 सिद्धेयद्वृत्तंतद्वीमिति ॥ इतिहासंमहाश्वर्यसर्वपापनिर्कृतनम् ॥ ३३ ॥ पुरेहनर्तकीकाचिदासीन्नाट्यार्थकोविदा ॥ सैकदाफाल्गुनेमासिशिवरात्र्यां
 कलावती ॥ ३४ ॥ ननर्तजागरंप्राप्यजगौगीतंचपेशलम् ॥ स्वयंचवाद्यामासनानावाद्यानिवाद्यवित् ॥ ३५ ॥ तेनतौर्यत्रिकेणापिप्रीणयित्वाथसानटी ॥
 रत्नेश्वरंमहालिंगंदेशमिष्टंजगामह ॥ ३६ ॥ कालधर्मवशंयातातत्रसावरनर्तकी ॥ सुतागंधर्वराजस्यवसुभूतेर्बभूवह ॥ ३७ ॥ संगीतस्यसवाद्यस्यतस्यला
 स्यस्यपुण्यतः ॥ तत्रेशाग्रेकृतस्येहजागरोशिवरात्रिजे ॥ ३८ ॥

पंडिताः ॥ ३४ ॥ पेशलंमनोहरम् ॥ ३५ ॥ तौर्यत्रिकेणनृत्यवाद्यगीतेन ॥ यदाहामरः ॥ तौर्यत्रिकंनृत्यगीतवाद्यमिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ लास्यस्यनृत्यस्य ॥ यदाहामरः ॥ लास्यंनृत्यंचनर्त

नमिति ॥ ३८ ॥ कलानांचतुःषष्टीनांकलापःसमूहस्तत्रकुशलाः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ मुनेइत्यगस्त्यसंबोधनंकार्तिकेयकृतम् ॥ ४१ ॥ वाग्देवीसरस्वती ॥ तिसृभिस्ताभिःसहितयारत्नावल्येत्यर्थः ॥
 ॥ ४२ ॥ नियमंत्रतम् ॥ ४३ ॥ वचोवक्ष्यामिवचनं वदिष्यामि ॥ अपिशब्देनभोजनादिकंसंगृह्यते ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ समानर्चपूजयामास ॥ चःसमुच्चये ॥ गीतमालयागीतसमूहेन ॥ ४६ ॥
 अभवंजातः ॥ ४७ ॥ तवनामसनामाख्योरत्नचूडइत्यर्थः ॥ ४८ ॥ आनंदसंदोहमंथरासुखसमूहेनव्याप्तास्तब्धेतिवा ॥ ४९ ॥ निजोदंतंस्ववृत्तांतरत्नेशेनोक्तंयस्त्वयेत्यादिरूपम् ॥ निजोदेश

रम्यारत्नावलीनामरूपलावण्यशालिनी ॥ कलाकलापकुशलामधुरालापवादिनी ॥ ३९ ॥ पितुरानंदकृन्नित्यं वसुभूतेर्घटोद्भव ॥ सर्वगांधर्वकुशलागुण
 रत्नमहाखनिः ॥ ४० ॥ मुनेसखीत्रयंतस्याश्चारुचातुर्यभाजनम् ॥ शशिलेखानंगलेखाचित्रलेखेतिनामतः ॥ ४१ ॥ तिसृभिस्ताभिरेकत्रवाग्देवीप
 रिशीलिता ॥ ताभ्यःसर्वाःकलाःप्रादात्परिप्रीतासरस्वती ॥ ४२ ॥ प्राप्यरत्नावलीगौरिसाजन्मांतरवासनाम् ॥ रत्नेश्वरस्यलिंगस्यजग्राहनियमंशुभम्
 ॥ ४३ ॥ रत्नभूतस्यलिंगस्यकाश्यांरत्नेश्वरस्यैव ॥ नित्यंसंदर्शनंप्राप्यवक्ष्याम्यापि वचोमुखे ॥ ४४ ॥ इत्थंनियमवत्यासीत्सागंधर्वसुतोत्तमा ॥ ताभिः
 सखीभिःसहितानित्यंलिंगंचपश्यति ॥ ४५ ॥ एकदाराध्यरत्नेशंममैतल्लिंगमुत्तमम् ॥ समानर्चचसाबालारम्ययागीतमालया ॥ ४६ ॥ सख्यःप्रदक्षिणी
 कर्तुंलिंगंतिस्रोऽप्युमेगताः ॥ तस्यागीतेनतुष्टोहंलिंगस्थोवरदोभवम् ॥ ४७ ॥ यस्त्वयारंस्त्यतेरात्रावद्यगंधर्वकन्यके ॥ तवनामसमानाख्यःसतेभर्ताभ
 विष्यति ॥ ४८ ॥ इतिर्लिंगांबुधेर्जातांपरिपीयवचःसुधाम् ॥ बभूवानंदसंदोहमंथरातीवह्रीमती ॥ ४९ ॥ गताथव्योममार्गेणसखीभिःस्वपितुर्गृहम् ॥
 कथयंतीनिजोदंतंमालीनांपुरोमुदा ॥ ५० ॥ ताभिर्दिष्टयेतिदिष्टयेतिसखीभिःपरिनंदिता ॥ अद्यतेवांछितंभावि रत्नेशस्यसमर्चनात् ॥ ५१ ॥
 यद्यायातिसतेरात्रावद्यकौमारहारकः ॥ चोरोबाहुलतापाशैःपाशितव्योतियत्नतः ॥ ५२ ॥ गोचरीक्रियतेस्माभिर्यथाससुकृतैकभूः ॥ प्रातरेवतवप्रेयात्रत्ने
 शादिष्टइष्टकृत ॥ ५३ ॥ यातास्वस्मासुहृष्टासुभवतीपुण्यगौरवात् ॥ अहोरत्नेश्वरंलिंगंप्रत्यक्षीकृतवत्यसि ॥ ५४ ॥ अहोभाग्योदयो नृणामहोपुण्यसमु
 च्छ्रयः ॥ एकस्यैवभवेत्सिद्धिर्यदेकत्रापितिष्ठताम् ॥ ५५ ॥

मितिपाठेपिसएवार्थः ॥ आलीनांसखीनाम् ॥ यदाहामरः ॥ आलिःसखीवयस्याचेति ॥ ५० ॥ परिनंदिताहर्षिता ॥ भाविभवितृ ॥ ५१ ॥ बाहुलतापाशैःबाहूणवलतारूपाःपाशास्तै
 पाशितव्योवद्व्यः ॥ ५२ ॥ सुकृतैकभूःपुण्यैकस्थानम् ॥ प्रातरिति ॥ भवत्याःपुण्यस्यगौरवादुरोर्भावोर्गौरवंतस्मादस्मासुहृष्टासुयातासुसतीषुअस्माकमग्रेभावविहर्षनिमित्तंरत्नेशेनादिष्टस्तवप्रेयान्
 प्रियतमोभर्ताप्रातःकालेएवइष्टकृद्भविष्यतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ तस्याभाग्यमभिनंदन्ति अहोइतिसार्धेन अहोइत्याश्रयेहर्षेवा ॥ ५४ ॥ उच्छ्रयउद्रेकः ॥ ५५ ॥

तच्चदेवमेवकेवलंकारणमितिदेवप्राधान्यवादिनामनुवादपूर्वकमुदाहरति ॥ सत्यंवदंतीति ॥ ५६ ॥ तदेववाक्यंस्वस्मिन्योजयति ॥ भवत्याभपीति ॥ दैवमदृष्टम् ॥ फलतिफलनिष्पत्तिकरोति ॥
 ॥ ५७ ॥ ननुतर्हिभवतीनामांप्रतीष्याजाताःत्याहुः ॥ लोकानामिति ॥ आलिहेसखि ॥ ५८ ॥ अतितुच्छवदत्यल्पवत् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ निर्वर्त्यसमाप्य ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ संवेशमंदिरं
 निद्रायुहम् ॥ शयनमंदिरमितिकचित् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ तंद्रीतंद्राआलस्यमितियावत् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ दोहस्तः ॥ कंकणेनबाहुवलयेनकणितंशब्दितम् ॥ उत्कटमुद्रटंमहदितियावत् ॥ तेनसिंजि
 तेनकणितेन ॥ ६८ ॥ सुखेति ॥ सुखसंतानःसुखविस्तारएवपीयूषद्वदस्तस्मिन्परिनिमज्ज्यमंक्ताक्षणेनक्षणमात्रेणतद्वियोगाग्निकीलासुतद्विरहाग्निज्वालासुपतितास्मि ॥ यदाहामरः ॥ वहेद्द्वयो
 सत्यंवदंतिनासत्यंदैवप्राधान्यवादिनः ॥ दैवमेवफलेदेकंनोद्यमोनापरंबलम् ॥ ६६ ॥ भवत्याअपिचास्माकमेकएवहिचोद्यमः ॥ परंदैवंफलत्येकंयथा
 तवननःपुरः ॥ ६७ ॥ लोकानांव्यवहारोयमालिप्रोक्तःप्रसंगतः ॥ परंमनोरथावाप्तिस्तवयासैवनःस्फुटम् ॥ ६८ ॥ इतिसंव्याहरंतीनामनंतोध्वाऽतितुच्छ
 वत् ॥ क्षणात्तासांव्यतिक्रांतःप्राप्ताश्चस्वंस्वमालयम् ॥ ६९ ॥ अथप्रातःसमुत्थायपुनरेकत्रसंगताः ॥ साचमौनवतीताभिःपरिभुक्तेवलक्षिता ॥
 ॥ ६० ॥ तूष्णींप्राप्याथकाशींसास्नात्वामंदाकिनीजले ॥ सखीभिःसहितापश्यल्लिंगरत्नेश्वरंमम ॥ ६१ ॥ निर्वर्त्यनियमंसाथलज्जामुकुलितेक्षणा ॥
 निर्वर्धेनवयस्याभिःपरिपृष्टाजगादह ॥ ६२ ॥ ॥ रत्नावल्युवाच ॥ ॥ अथरत्नेशयात्रायाःप्रयातासुस्वमंदिरम् ॥ भवतीषुस्मरंत्येवतद्रत्नेशवचोऽ
 मृतम् ॥ ६३ ॥ सविशेषांगसंस्काराऽविशंसंवेशमंदिरम् ॥ निद्रादरिद्रनयनातद्विलोकनलालसा ॥ ६४ ॥ बलात्स्वप्रदशांप्राप्ताभाविनोर्थस्यगौरवात् ॥
 आत्मविस्मरणेहेतूततोभेदोबभूवतुः ॥ ६५ ॥ तंद्रीतदंयसंस्पर्शोममबोधापहारकौ ॥ तंद्रयापरवशाचासंततस्तत्स्पर्शनेनच ॥ ६६ ॥ नजानेत्वथ
 किंवृत्तंकाहंकाहंसचाथकः ॥ तंनिर्जिगमिषुंसख्योयावद्धर्तुप्रसारितः ॥ ६७ ॥ दोःकंकणेनरिपुणाकणितंतावदुत्कटम् ॥ महतांसिंजितेनाहंतेनारूपंपरिबो
 धिता ॥ ६८ ॥ सुखसंतानपीयूषद्वदेपरिनिमज्ज्यवै ॥ क्षणेनतद्वियोगाग्निकीलासुपतिताबलात् ॥ ६९ ॥ किंकुलीयःसनोवेद्विकिदेशीयःकिमाख्यकः ॥
 दुनोतिनितरांसख्यस्तद्विश्लेषानलोमहान् ॥ ७० ॥ अनल्पोत्कलितंचेतःपुनस्तत्संगमाशया ॥ प्राणानांमेयियासूनामेकमेवमहौषधम् ॥ ७१ ॥
 वयस्यानिशिभुक्तस्यतस्यैवपुनरीक्षणम् ॥ भवतीनामधीनंचतत्पुनर्दर्शनंमम ॥ ७२ ॥ काऽलीकमालयोवक्तिस्निग्धमुग्धेसखीजने ॥ तद्दर्शनेनस्थास्यं
 तिप्राणायाम्यतिचान्यथा ॥ ७३ ॥

ज्वालकीलाविति ॥ वतेतिखेदे ॥ अबलेतिकचित्पाठः ॥ ६९ ॥ किंकुलीयःकस्मिन्कुलेभवः ॥ नोनिषेधे ॥ किमाख्यकःकाआख्यायस्यसतथा ॥ दुनोतिउपतापयति ॥ ७० ॥ अनल्पोत्क
 लितंमहदुत्कटितम् ॥ अनल्पोत्कलितमितिपाठेपिषएवार्थः ॥ अनल्पोत्कलितमितिचान्यत्र ॥ यियासूनांगंतुमिच्छूनाम् ॥ ७१ ॥ वयस्याहेसख्यः ॥ तर्हितस्यपुनर्दर्शनंकथंस्यात्तत्राह ॥
 भवतीनामिति ॥ ७२ ॥ अलीकंपटम् ॥ आलयोहेसख्यः ॥ स्निग्धश्चासौमुग्धःसुंदरश्चेतितथातस्मिन्सखीजनेकावक्तिनकापीत्यर्थः ॥ किंतन्निष्कपटंवाक्यंतदाह ॥ तद्दर्शनेनेति ॥ ७३ ॥

कुतइत्याकांक्षायामाह ॥ दशमीति ॥ दशम्यवस्थामरणावस्थेत्यर्थः ॥ सन्नह्येत्यवर्तेत ॥ दूनायाउपतापितायाः ॥ ताःसख्यः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ नोस्माभिः ॥ ७६ ॥ इतीति ॥ इत्येवंप्रकारांत
द्विरंतासांवाचंश्रुत्वाहेवयस्यामेममतदवाप्तौतस्यस्वप्नदृष्ट्यप्राणनाथस्यावाप्तिनिमित्तंयूयंकुंठिताइत्यर्थोक्तेनसावालासुमूर्छमोहंप्राप्तवती ॥ हेतिपादपूरणेप्रसिद्धार्थेवा ॥ ७७ ॥ इत्यद्वैक्तिनेत्यस्यार्थ
स्पष्टयति ॥ कुंठितशक्त्यइति ॥ यूयंकुंठितशक्त्यइतियत्तयावक्तव्यंतुपुनःतद्यूयंकुंठीतिभाषितमित्यर्थः ॥ ७८ ॥ व्यधुश्चक्रुः ॥ ७९ ॥ उपचारतःप्रयोगतः ॥ ८० ॥ उक्षणात्सेचनात् ॥ ८१ ॥
प्रसंगात्स्नपनोदकमाहात्म्यमाह श्रद्धेत्यादिचतुर्भिः ॥ उपसर्गेपीडायांव्याधावितियावत् ॥ स्नपनोदकमेवपादद्वारेणनिःसृतत्वाच्चरणोदकमित्युच्यते ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥

दशम्यवस्थासन्नह्येद्राधितुमाधुनाभृशम् ॥ इतितस्यागिरःश्रुत्वादूनायानितरांचताः ॥ ७४ ॥ प्रवेपमानहृदयाःप्रोचुर्वीक्ष्यपरस्परम् ॥ ७५ ॥
॥ सख्यउचुः ॥ ॥ यस्यग्रामोननोनामनान्वयोनापिबुध्यते ॥ सकथंप्राप्यतेभद्रेकउपायोविधीयताम् ॥ ७६ ॥ इतिरत्नावलीश्रुत्वाससंदेहांचत
द्विरम् ॥ वयस्यास्तदवाप्तौमेयूयंकुंठिसुमूर्छह ॥ ७७ ॥ इत्यर्थोक्तेनसावालायूयंकुंठितशक्त्यः ॥ यद्वक्तव्यंत्वितितयायूयंकुंठीतिभाषितम् ॥ ७८ ॥
ततस्तास्त्वरिताःसख्यःपरितापोपहारकान् ॥ बहुशःशीतलोपायान्वयधुर्मोहप्रशांतये ॥ ७९ ॥ व्यपैतिनयदामूर्छातत्तच्छीतोपचारतः ॥ तस्यास्तदै
कयानीतंरतेशस्नपनोदकम् ॥ ८० ॥ तदुक्षणात्क्षणादेवतन्मूर्छाविररामह ॥ सुप्तोत्थितेवसावादीन्मुहुःशिवशिवेतिच ॥ ८१ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥
श्रद्धावतांस्वभक्तानामुपसर्गेमहत्यपि ॥ नोपायांतरमस्त्येवविनेशचरणोदकम् ॥ ८२ ॥ येव्याधयोपिदुःसाध्याबहिरंतःशरीरगाः ॥ श्रद्धयेशोदकस्पर्शा
त्तेनशयंत्येवनान्यथा ॥ ८३ ॥ सेवितंयेनसततंभगवच्चरणोदकम् ॥ तंवाह्याभ्यंतरशुचिनोपसर्पतिदुर्गतिः ॥ ८४ ॥ आधिभौतिकतापंचतापंवाप्या
धिदैविकम् ॥ आध्यात्मिकंतथातापंहरेच्छीचरणोदकम् ॥ ८५ ॥ व्यपेतसंज्वराचाथगंधर्वतनयासुने ॥ उचितज्ञेतिहोवाचताःसखीःस्निग्धधोःधीः
॥ ८६ ॥ ॥ रत्नावल्युवाच ॥ ॥ शशिलेखेनंगलेखेचित्रलेखेमदीहिते ॥ यूयंकुंठितसामर्थ्याःकुतोवस्ताःकलाःक्वा ॥ ८७ ॥ मत्प्रियप्राप्तयेसम्यगुपायो
ऽस्तिमयेक्षितः ॥ रत्नेश्वरानुग्रहतोऽनुतिष्ठतहितंहिताः ॥ ८८ ॥ शशिलेखेभिलषितप्राप्त्यैलेखांस्त्वमालिख ॥ संलिखानंगलेखेत्वंयूनःसर्पवनी
चरान् ॥ ८९ ॥ चित्रगेचित्रलेखेत्वंपातालतलशायिनः ॥ किंचिदाविर्भवच्चारुतारुण्यालंकृतील्लिख ॥ ९० ॥

उचितंजानातीतिउचितज्ञा ॥ इतिवक्ष्यमाणंवचनम् ॥ हेतिप्रसिद्धौपादपूरणेवा ॥ स्निग्धधीरधीःस्निग्धाकोमलाधीराअर्थोपायविवेचनेसमर्थाधीर्बुद्धिर्यासांताः ॥ अत्रेयडभावर्यः ॥ कर्तृविशेषणेतुमुसंगतमेव
॥ ८६ ॥ कुतःकस्मात् ॥ वीयुष्माकंताः ॥ कलावाकेत्यन्वयः ॥ ८७ ॥ भवथयूयंयथातथाकिंतुरनेशानुग्रहान्ममकांतलब्धयेमयासम्यगुपायोदृष्टस्तंसध्रीचीनमुपायमनुतिष्ठतकुत ॥ हियस्मा
यूयंममहिताःहितकारिण्यइति ॥ ८८ ॥ लेखानदेवान् ॥ यदाहामरः ॥ आदितेयादिविषदोलेखाआदितिनंदनाइति ॥ यूनस्तरुणान् ॥ ८९ ॥ पातालतलशायिनोनागादीन् ॥ कथंभूतान् ॥ आविर्भ

वदुच्चरद्रस्यैतारुण्यमेवअलंकृतिरलंकरणेषांतेतथातान् ॥ ९० ॥ प्रवर्ण्यप्रशस्य ॥ यौवनशेवधीन्यौवनमेवशेवधियेषांतान्तरुण्यैकधनानित्यर्थः ॥ ९१ ॥ निर्यत्कौमारलक्ष्मीकान्निर्निःशेषेणयं
तौगच्छंतीकौमारलक्ष्मीःकौमारसंपद्येषांतान् ॥ शेषाद्विभाषेतिकप्प्रत्ययः ॥ पुंवच्चश्रीसमावृतान्पुंवत्वश्रीःपुंस्त्वशोभातयासमावृतानलंकृतान् ॥ ९२ ॥ निकायान्समूहान् ॥ व्यलोकतापश्यत् ॥
॥ ९३ ॥ प्रेमनिर्भरास्नेहपरिपूर्णा ॥ ९४ ॥ कर्णाभ्यर्णविलोचनाकर्णयोरभ्यर्णनिकटंव्याप्यविशिष्टेलोचनेयस्याःसातथा ॥ बलिसद्मयुवसुसुतलस्थतरुणेषु ॥ ९५ ॥ मान्मथैःकामसंबंधिभिः ॥

अथाकर्ण्येतिताःसख्यस्तच्चातुर्यप्रवर्ण्यच ॥ लिलिखुःक्रमशःसख्योयूनोयौवनशेवधीन् ॥ ९१ ॥ निर्यत्कौमारलक्ष्मीकान्पुंवत्वश्रीसमावृतान् ॥
प्रातःसंध्येवगंधर्वीनृपाद्यांस्तानवैक्षत ॥ ९२ ॥ सर्वान्सुरनिकायान्साव्यलोकतशुभेक्षणा ॥ नचांचल्यंजहावक्ष्णोस्तेषुस्वर्लोकवासिषु ॥ ९३ ॥
ततोमध्यमलोकस्थान्मुनिराजकुमारकान् ॥ विलोक्यापिनसाप्रीतिकाप्यापप्रेमनिर्भरा ॥ ९४ ॥ अथरत्नावलीबालाकर्णाभ्यर्णविलोचना ॥ दृशौ
व्यापारयामासबलिसद्मयुवस्वपि ॥ ९५ ॥ दितिजान्दनुजान्वीक्ष्यसागंधर्वीकुमारकान् ॥ रतिबंधनकापितापितामान्मथैःशरैः ॥ ९६ ॥ सुधाक
रकरस्पृष्टाप्यतिदूनांगयष्टिका ॥ पश्यंतीनागयूनःसार्किचिदुच्छसिताऽभवत् ॥ ९७ ॥ भोगिनस्तान्विलोक्यापिचित्रंचित्रगतानथ ॥ मनाक्सं
भुक्तभोगेवक्षणमासीत्कुमारिका ॥ ९८ ॥ यूनःप्रत्येकमद्राक्षीदशेषाञ्छेषवंशजान् ॥ तक्षकान्वयगांस्तद्वदथवासुकिगोत्रजान् ॥ ९९ ॥ पुलीकानं
तककोटभद्रसंतानगानपि ॥ दृष्ट्वानागकुमारांस्ताञ्छंखचूडमथैक्षत ॥ १०० ॥ शंखचूडेक्षणादेवपरांलज्जांबभारसा ॥ उद्भिन्नपुलकाप्यासीदंगप्रत्यं
गसंधिषु ॥ १ ॥ तत्रपाभरतोऽज्ञायितत्कौमारहरोवरः ॥ तयावैदग्ध्यवरयाक्षणतश्चित्रलेखया ॥ २ ॥ अथचित्रपटीचित्रलेखाचित्रपटांचलम् ॥
परिक्षिप्यावृणोत्तूर्णपरिहासैकपेशला ॥ ३ ॥ रत्नावलीचित्रलेखांद्वियामौनावलंबिनी ॥ दृशाकुटिलयाद्राक्षीत्प्रस्फुरदशनांबरा ॥ ४ ॥
कटाक्षितानंगलेखातयाथशशिलेखया ॥ चित्रलेखापरिक्षिप्तपटांचलमपाकरोत् ॥ ५ ॥ वसुभूतिसुतासाथकन्यारत्नावलीशुभा ॥ शंखचूडान्व
वायेतैरत्नचूडमवैक्षत ॥ ६ ॥

॥ ९६ ॥ अतिदूनांगयष्टिकाऽतिव्यथितशरीरयष्टिका ॥ उच्छसिताउलसिता ॥ ९७ ॥ भोगिनोनागान् ॥ ९८ ॥ शेषोऽनंतः ॥ ९९ ॥ पुलीकानंतेति ॥ अनंतनामाकश्चिदपरः ॥ संतानोवंशः ॥
॥ १०० ॥ वभारधृतवती ॥ अंगप्रत्यंगसंधिषुअंगेषुसर्वांगसंधिषुचेत्यर्थः ॥ १ ॥ वरोभर्ता ॥ २ ॥ चित्रपटांचलंचित्रवस्त्राग्रभागम् ॥ पेशलाकुशला ॥ ३ ॥ हियालज्जया ॥ कुटिलयावक्रया ॥
प्रस्फुरच्चदृशनेनदंतेनांवखंयस्याःसातथा ॥ प्रस्फुरदशनांबरमोष्ठोयस्याःसेतिवा ॥ ४ ॥ कटाक्षिताकटाक्षेणप्रेरिता ॥ अपाकरोदूरीचकार ॥ ५ ॥ रत्नारत्नावली ॥ भामासत्यभामाभीमो

भीमसेनइतिवत् ॥ आवनीशुभाभासमंततःअवनौपृथिव्यांशोभतेराजतइतितथा॥अवनीशुभेत्येवमेववा॥रत्नावलीतिवापाठः ॥६॥ तदीक्षणक्षणात्तस्यरत्नचूडस्यईक्षणेनजातोयःक्षणोऽवसरउत्सवो वा ॥
क्षणउद्भवउत्सवइत्यमरः ॥ तस्मादिति॥स्वेदोदकणिकांचितावर्माबुक्कणव्याता ॥७॥ धृतंरोमांचरूपंकंचुकंययासातथा॥तस्तंभस्थितवती॥८॥ औत्सुक्यमौत्कंठचंमात्रजमागच्छ ॥ सौत्सुक्यमितिपाठे
सात्वमित्यर्थः ॥ कुतइत्यतआह ॥ सिद्धइति ॥ ९ ॥ सिद्धिरेवकुतस्तत्राह ॥ एतस्येति ॥ एतावताकथंमुलभत्वमित्याशंकायामाह ॥ माविषीदेति ॥ एषमुलभोयतोरत्नेश्वरेणार्पितः ॥ ११० ॥
सदृग्वरावाप्त्यासदृशभर्तुप्राप्त्या ॥११॥१२॥ हरिःसिंहः ॥ विकटदंष्ट्रास्यइत्युभयोर्विशेषणम् ॥१३॥ वेपथुभूमयःकंपस्थानानि ॥१४॥ तन्माविधेहिमाकुरु ॥ कितदाह ॥ यदेतदिति ॥ हाविधेहि

तदीक्षणक्षणादृष्टिरानंदाश्रुभिरावृता ॥ कपोलभित्तिरभवत्स्वेदोदकणिकांचिता ॥ ७ ॥ चकंपेगात्रलतिकाधृतरोमांचकंचुका ॥ चित्रन्यस्तेऽतस्तं
भक्षणंमुकुलितानना ॥ ८ ॥ ततःसाचित्रलेखातामेत्याश्वासयदातुराम् ॥ मौत्सुक्यंत्रजगंधर्विसिद्धस्तेद्यमनोरथः ॥९॥ एतस्यावगतंसर्वदेशनामान्वया
दिकम् ॥ माविषीदालिमुलभस्त्वेपरत्नेश्वरार्पितः ॥११०॥ अहोसदृग्वरावाप्त्यारत्नेशेनासितोषिता ॥ उत्तिष्ठयामःसदनंरत्नेशःसर्वदोहिनः ॥ ११ ॥
अथदैवशाब्दांत्यस्तादृष्टागगनाध्वगाः ॥ सुबाहुनादानवेनपातालतलवासिना ॥ १२ ॥ गृहीत्वाताश्चतस्रोपिनिर्गादानवोगृहम् ॥ हरिर्विकटदंष्ट्रास्यः
प्रांतरेहरिणीरिव ॥ १३ ॥ तास्तंविलोक्यगंधर्वोदंष्ट्राविकटिताननम् ॥ रुधिरारुणनेत्रंचजातावेपथुभूमयः ॥ १४ ॥ हामातर्हापितस्त्राहिहाविधेमावि
धेहितम् ॥ यदेतत्कर्तुमारब्धमनाथास्वतिनिष्ठुरम् ॥ १५ ॥ हादैवमंदभाग्याभिःकिमस्माभिरनुष्ठितम् ॥ सुकृतेतरवार्तापिनोचितेव्याहताक्
चित् ॥ १६ ॥ शिशुक्रीडनकंहित्वाहित्वारत्नेश्वरार्चनम् ॥ पित्रोःस्वाधीनसञ्चेष्टाइष्टंविज्ञोनकिंचन ॥१७॥ अधोभुवनगादीनाहीनानाथेनकोत्रनः ॥
त्रातित्राणार्थिनीर्वालाःशंभोरत्नेशसर्वग ॥ १८ ॥ इत्थंगंधर्वतनयाविलपंतीःकृपातुरम् ॥ शुश्रावनागराजोसौरत्नचूडोमहामनाः ॥ १९ ॥ कोसौ
मत्स्वामिनोनामरत्नेशस्यमहेशितुः ॥ लिंगराजस्यगृह्णातिकर्मबंधनभेदिनः ॥ १२० ॥ पुनरप्यार्तरावंसश्रुत्वाबालामुखेरितम् ॥ रत्नेशरक्षरक्षेतिगृही
तास्त्रोविनिर्ययौ ॥ २१ ॥ तंवसारसपानेनमहामांसनिषेवणात् ॥ अत्यंतोन्मत्तदुश्चेष्टंरत्नचूडोनिरेक्षत ॥ २२ ॥ अध्याक्षिपच्चरेदुष्टशिष्टकन्यापहारक ॥
मदृष्टिगोचरंयातःक्रयास्यस्यद्यरेऽधम ॥ २३ ॥ ममबाणहतप्राणःप्रयाणंकुरुदुर्मते ॥ आर्तत्राणोद्यतमतेवैवैस्वतपुरंप्रति ॥ २४ ॥ रत्नेश्वरस्यैर्ना
मप्रलयापद्यपिस्फुटम् ॥ गृहीतंनभवादृग्भ्यस्तेषुभीतिर्भयात्मसु ॥ २५ ॥

तिपाठेऽकारप्रक्षेपेणव्याख्येयम् ॥१५॥ सुकृतेतरवार्तापापवार्ता ॥१६॥ स्वर्वाङ्गाःसञ्चेष्टाःस्वायत्तोत्तमक्रियाश्चहित्वाकिंचनान्यदिष्टंविज्ञइत्यर्थः ॥ दुष्टमितिकचित्पाठः ॥१७॥१८॥१९॥१२०॥
रत्नेश्वररक्षरक्षेत्यार्तरावंश्रुत्वेत्यन्वयः ॥ २१ ॥ वसाहन्मेदःसएवरसस्तस्यपानेन ॥ वसासवपानेनेतिपाठेवसैवासवोमद्यंवसाचासवश्चेतिवातस्यपानेनेतिव्याख्यातव्यम् ॥ निरेक्षतदृष्टवान् ॥ २२ ॥
अध्याक्षिपदाक्षितवान् ॥ चःसमुच्चये ॥ २३ ॥ २४ ॥ रत्नेश्वरस्येति ॥ रत्नेश्वरस्यनामयैर्गृहीतंतेषुभवादृशेभ्यःस्फुटंनिश्चितप्रलयापद्यपिभीतिर्नेत्यन्वयः ॥ भयात्मसुभयंभीतिरात्मस्वंतःकरणेषु

भययुक्ताआत्मानोवायेषतितथातेषु ॥ २५ ॥ २६ ॥ तन्मुखेत्यत्रतच्छब्दोरत्नचूडविषयः ॥ व्याघ्रघ्राताव्याघ्रेणगृहीताः ॥ २७ ॥ कोदंडंधनुः ॥ २८ ॥ सोपीत्यत्रषष्ठाक्षरस्यलघुत्वंछांदसम् ॥ परिघंसलम् ॥ २९ ॥ रत्नचूडंप्रतिशंकमानंसूतंप्रत्याह ॥ हृदीति ॥ अमेणकीडार्थज्वलत्तृणादिनिर्मितोदंडोऽलातदंडः ॥ १३० ॥ अंतर्मध्ये ॥ ३१ ॥ कालानलसमंप्रलयानलसदृशम् ॥ प्रगवेष्यसम्यगन्विष्य ॥ ३२ ॥ अस्यसुबाहोः ॥ विनिर्यात्यनिःसार्यबहिःकृत्वेतियावत् ॥ तूणमिषुधिम ॥ दूरमितिवापाठः ॥ तच्छरीरंलक्ष्यंभित्वादूरमगादित्यर्थः ॥ तत्रोत्प्रेक्षामाह ॥ हृदिस्थमिति ॥ ३३ ॥ नागाशुगोरत्नचूडशरः ॥ ३४ ॥ अधर्मोपार्जितवित्तानामनर्थकरत्वंकैमुत्पन्न्यायेनाह ॥ अन्यायेति ॥ यांत्येवतस्येत्यर्थः ॥ यदितिपाठेयत्सुखंतानितत्सुखसंबंधीनीतियत्त

रत्नेश्वरमहानामकृतत्राणास्तुयेनराः ॥ तेषांजन्मजराव्याधिकलिकालभयंकुतः ॥ २६ ॥ इत्युक्ताताभयत्रस्तास्तन्मुखप्रहितेक्षणाः ॥ व्याघ्रघ्राताइवमृगीर्माभेषिष्टेत्युवाचसः ॥ २७ ॥ इत्याश्वास्याथगंधर्वीःसवैभुजगराजजः ॥ आकर्णपूर्णमाकृष्यकोदंडंप्राहिणोच्छरम् ॥ २८ ॥ सोपिकुद्धोदनुजराट्पदास्पृष्टभुजंगवत् ॥ आविद्धयकालदंडाभंपरिघंव्यसृजन्महत ॥ २९ ॥ हृदिरत्नेश्वरंलिंगंयस्यसम्यग्विजृम्भते ॥ अलातदंडवत्तस्मिन्कालदंडोपिजायते ॥ १३० ॥ अंतरेवसचिच्छेदपरिघंस्वमहेषुभिः ॥ दुर्वृत्तस्ययथेहायुर्विच्छिद्येतांतरेवहि ॥ ३१ ॥ ततोस्यबाणंचिक्षेपकालानलसमप्रभम् ॥ सबाणस्तस्यहृदयंप्रविश्यप्रगवेष्यच ॥ ३२ ॥ प्राणानस्यविनिर्यात्यस्वयंतूणमगात्पुनः ॥ हृदिस्थंतस्यदौरात्सर्वविज्ञायतत्त्वतः ॥ ३३ ॥ दिगंगनापुरःख्यातुमिवनागाशुगोगतः ॥ ३४ ॥ अन्यायोपार्जितैर्द्रव्यैर्यःसुखंभोक्तुमिच्छति ॥ तानिद्रव्याणियांत्येवसप्राणानिकुतःसुखम् ॥ ३५ ॥ इतितंदानवं हत्वानागराजोमहाबली ॥ प्रत्युवाचाथताःकन्याःकायूयंकस्यचात्मजाः ॥ ३६ ॥ दुरात्मनाकुतोनेनसंगतादनुजन्मना ॥ क्ववारत्नेश्वरंलिंगंभवतीभिर्विलोकितम् ॥ ३७ ॥ यस्यनामाक्षरोच्चारद्व्यपेतपरमापदः ॥ यूयमाशुतदाख्यातयेनजानामितत्त्वतः ॥ ३८ ॥ इतिश्रुत्वागिरस्तस्यनितरांप्रेमनिर्भराः ॥ परस्परंमुखंवीक्ष्यकोसौस्यादृष्टपूर्ववत् ॥ ३९ ॥ अकारणसखाकोसौप्रांतरेसमुपस्थितः ॥ निजप्राणान्पणीकृत्ययेनत्राताःस्मबालिकाः ॥ १४० ॥ अस्यसंदर्शनादेवस्वभावचपलान्यपि ॥ मंथराणींद्रियाणिस्युःपरिपीयसुधामिव ॥ ४१ ॥ यातुमन्यत्रनोनेत्रेप्रेत्सहेतयथातथा ॥ अन्यद्वस्त्वंतरंप्रेक्ष्यरमणीयतरंत्वपि ॥ ४२ ॥ वचःपीयूषमाधुर्यनितरांप्राप्यनःश्रुती ॥ शब्दांतरग्रहापेक्षांनकुर्वातेस्वजन्मनः ॥ ४३ ॥

च्छब्दार्थावुच्चेयाविति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ आख्यातकथयत ॥ ३८ ॥ इतिश्रुत्वागिरस्तस्येत्यादीनामितिब्रुवंत्यइत्यग्रेमेणान्वयः ॥ प्रेमनिर्भराःस्नेहगर्भाः ॥ दृष्टपूर्ववत्पूर्वंदृष्टइव ॥ ३९ ॥ प्रांतरेमध्यमार्गे ॥ पणीकृत्यग्लहंकृत्वा ॥ स्मेतिविस्मये ॥ १४० ॥ मंथराणिस्तब्धानि ॥ ४१ ॥ इंद्रियाणांस्तब्धतामेवाहुर्वातुमित्यादिना ॥ यथातथायाथातथ्येन ॥ नेत्रेचक्षुषी ॥ ४२ ॥ श्रुतीश्रवणोद्वेगे ॥ स्वजन्मनःआकाशस्य ॥ ४३ ॥

आप्नुतः प्राप्नुतः ॥ नोस्माकम् ॥ सन्मनएवमणिस्तस्यचोरंतस्करम् ॥ ४४ ॥ अनुल्वणमनुद्दं सुकुमारांगमित्यर्थः ॥ ४५ ॥ अज्ञानेकारणमाह ॥ अतीवेति ॥ नाज्ञासिपुर्नज्ञातवत्यः ॥ ४६ ॥
॥ ४७ ॥ अवधेहिस्थीकुरु ॥ ४८ ॥ वयस्याः सख्यः ॥ ४९ ॥ १५० ॥ हरिष्यतीति शब्दस्य भविष्यतीत्यनेन सम्बन्धः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ कलाकौशल्यतः विद्यानेपुण्यात् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

आप्नुतः पंगुतामेतौ पादौ नश्चंचलावपि ॥ अमुं युवानमालोक्य चोरं नः सन्मनोमणेः ॥ ४४ ॥ इति ब्रुवंत्यस्ता बालाः परस्परमनुल्वणम् ॥ दृष्ट्वापि चित्रमध्यस्थं विविदुस्तत्र बालिकाः ॥ ४५ ॥ अतीव भीषणाकारदनुजस्यातिसाध्वसात् ॥ अंधीभूते क्षणास्तं नाज्ञासिपुर्हरिणीक्षणाः ॥ ४६ ॥ ऊचुश्च तं युवानं तानि जजीवितरक्षणम् ॥ यदंगभवता पृष्ठं स्नेहनिर्भरचेतसा ॥ ४७ ॥ तदा चक्षामहे सर्वमवधेहि क्षणं मनः ॥ इयं गंधर्वराजस्य वसुभूतेस्तनूद्भवा ॥ ४८ ॥ कन्यारत्नावलीनामगुणरत्नमहाखनिः ॥ वयं वयस्या एतस्याश्चायेवानुगताः सदा ॥ ४९ ॥ आरभ्य बाल्यमप्येषालिङ्गं रत्नेश्वराभिधम् ॥ याति पित्राप्यनुज्ञाता काश्यामर्चयितुं सदा ॥ १५० ॥ करोपि दत्तस्तेनास्यै प्रसन्नेनाथशंभुना ॥ हरिष्यतीति यः स्वप्ने कौमारं ते कुमारिके ॥ ५१ ॥ तव नाम समानाख्यः स ते भर्ता भविष्यति ॥ युवानं स्वप्नभोक्ता रंप्राप्याप्येषा सुदुःखिता ॥ ५२ ॥ पुनस्तद्विरहोत्थेन वह्निना तीव्रतापिता ॥ कलाकौशल्यतोऽस्माभिः सोपि चित्रे प्रदर्शितः ॥ ५३ ॥ यस्य न ग्रामनामापि नान्वयोप्यवबुध्यते ॥ तं दृष्ट्वा चित्रलिखितमप्येषा जीविता पुनः ॥ ५४ ॥ ततो रत्नेश्वरं नत्वा स्वगृहायो त्सुकाभवत् ॥ यांतीस्ततोऽनया सार्धं प्रांतरे गगनाध्वनि ॥ ५५ ॥ अतर्किता गमश्चास्मान् धृत्वा पातालमाविशत् ॥ अनंतरं भवानेव तं वेत्ति दनुजाधमम् ॥ ५६ ॥ अंग इत्येव वृत्तांतो निजोऽस्माभिरुदीरितः ॥ प्रसादं कुरु चास्माकं पुरः कोसिकृपानिधे ॥ ५७ ॥ यदा प्रभृतिचास्माभिः सदृष्टो दुष्टदानवः ॥ तदा प्रभृतिनो नेत्रे विद्युतेव हतप्रभे ॥ ५८ ॥ कांदिशीकाभयत्रातर्न विघ्नः किंचिदेव हि ॥ क्वयं क्वयं कस्त्वं किं जातं किं भविष्यति ॥ ५९ ॥ निशम्येति स पुण्यात्मा नागराजकुमारकः ॥ आश्वास्यताभयत्रस्ताः प्रोवाचेदं च पुण्यधीः ॥ १६० ॥ मया सह समायात रत्नेशं दर्शयामिवः ॥ इत्याहूय स तानि न्येक्रीडावापीं सुखोदकाम् ॥ ६१ ॥ विचित्रमणिसोपानां हिंसको ककृतारवाम् ॥ कवीनां वासितव्या जात्स्वागतं कुर्वती मिव ॥ ६२ ॥ तत्र तेनाभ्यनुज्ञाताः क्रीडावाप्यानि मज्ज्यताः ॥ सचैलपुष्पाभरणाः प्रोन्ममज्जुस्ततः पुनः ॥ ६३ ॥ बहिर्निर्गत्य गंधर्व्यः पश्यंत्यः स्थगिता इव ॥ रत्नेशालयमालोक्य कालराजसमीपतः ॥ ६४ ॥ परस्प रंततः प्रोचुर्गंधर्व्यो विस्मिता इव ॥ स्वप्रोयं किं नु वासत्यं खेलो रत्नेश्वरस्य वा ॥ ६५ ॥

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ पुरोगतः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कांदिशीकाभयदृताः ॥ किंचिदित्यस्य विवरणं केति ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ विचित्रमणिसोपानां नानामणिसंबद्धवद्वा मित्यर्थः ॥ कवीनां वासितव्या जाज्जपक्षिणां शब्दच्छलात् ॥ ६२ ॥ निमज्ज्य जलाशयं गत्वा प्रोन्ममज्जुः शिरोभिः सम्यङ्मज्जनं चक्रुः ॥ ६३ ॥ स्थगिता इव जृम्भिता इव ॥ ६४ ॥ खलः क्रीडा ॥ ६५ ॥

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ कालरूपः सर्पः कालसर्पस्तस्मात्कालश्च सर्पश्च ताभ्यां वाजातं कालसर्पजम् ॥ ६९ ॥ १७० ॥ आशापुरीनामनिर्वक्ति ॥
याद्यापीति ॥ ७२ ॥ सपर्यातः पूजातः ॥ सिद्धचष्टकमणिमादिकंपद्मादिकंवा ॥ विरजोदकमित्यत्रसंधिरार्घः ॥ ७३ ॥ सिद्धचष्टकं भवेदित्युक्तं तत्किंमूर्तिमदमूर्तिमद्वेति पृच्छायामाह ॥ मूर्त्यो मू
तिमित्यद्वयः ॥ ७४ ॥ विनायकाविघ्नाः ॥ ७५ ॥ अतः असौ अत्रेति वापाठः ॥ चः समुच्चये ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ मध्यमविष्टपे भूलोके ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ प्रतिदर्शप्रत्यमावा
वयमेव हिवाभ्रांता गंधर्व्यो न वयं किमु ॥ किमेतत्रैव जानीमहे द्रजालिकखेलवत् ॥ ६६ ॥ एषोत्तरवहा गंगास्फुटमेव भवेदिह ॥ शंखचूडस्य वाप्येषां
खचूडालयस्त्वसौ ॥ ६७ ॥ एतत्पंचनदं तीर्थमेषवर्गाश्चरालयः ॥ यस्य संदर्शनादेव वाग्विभूतिर्विजृम्भते ॥ ६८ ॥ शंखचूडेश्वरश्चैष शंखचूडप्रतिष्ठितः ॥
यस्य संदर्शनात्पुंसां न भयं कालसर्पजम् ॥ ६९ ॥ एषामंदाकिनीनामदीर्घिका पुण्यतोयभूः ॥ यस्यांकृतोदकामर्त्यामर्त्यलोके विशंतिन ॥ १७० ॥
असावाशापुरीदेवीयास्तुता त्रिपुरारिणा ॥ त्रिपुरं जेतु कामेन मंदाकिन्यास्तटेशुभे ॥ ७१ ॥ याद्यापि पूजिता मर्त्यैराशां पूरयते र्थिनाम् ॥ मंदाकिन्याः
प्रतीच्यां तु एष सिद्धचष्टकेश्वरः ॥ ७२ ॥ भवेद्यस्य सपर्यातो गृहे सिद्धचष्टकं स्फुटम् ॥ कुंडं सिद्धचष्टकालं च तत्रैव विरजोदकम् ॥ ७३ ॥ यत्र स्नात्वा
कृतश्राद्धो विरजस्को दिवं व्रजेत् ॥ मूर्त्यस्ताः सिद्धयश्चाष्टौ याः काश्यां सर्वसिद्धिदाः ॥ ७४ ॥ सर्वसिद्धिप्रदश्चासौ महाराज विनायकः ॥ विनायकाः प्रणश्यं
तियस्मै प्रणमतां नृणाम् ॥ ७५ ॥ असौ सिद्धेश्वरस्योच्चैः प्रासादः कांचनोज्ज्वलः ॥ रत्नध्वजपताकाश्च सिद्धिः स्याद्बद्रिलोकनात् ॥ ७६ ॥ क्षेत्रस्य मध्यमे
भागे मध्यमेश्वर एष वै ॥ मध्याधोलोकयोर्मध्ये न वसेद्यस्य वीक्षणात् ॥ ७७ ॥ मध्यमेशं समभ्यर्च्य नरो मध्यमविष्टपे ॥ आसमुद्रक्षितींद्रः स्यात्ततो मोक्षं
च विदति ॥ ७८ ॥ ऐरावतेश्वरं लिङ्गं तत्प्राच्यामिष्टसिद्धिकृत् ॥ दृश्यते यत्पताकायां रम्य ऐरावतोगजः ॥ ७९ ॥ बृद्धकालेश्वरस्यैष प्रासादो रत्ननिर्मितः ॥
प्रतिदर्शवसेद्यत्र रात्रौ चंद्रः स तारकः ॥ १८० ॥ यस्य संदर्शनात्पुंसां न कालः प्रभवेद्भवे ॥ न कलिः प्रभवेत्सत्यं न च कल्मषराशयः ॥ ८१ ॥ इति यावत्कथां
चक्रुः संभ्रांता इव बालिकाः ॥ तावद्भुविभूतिः स गंधर्वस्त्वरयाययौ ॥ ८२ ॥ नारदाच्छ्रुतवृत्तांतः सुबाहुर्दनुजन्मनः ॥ रत्नावलीसुता प्रीता स सखीकायथा हता
॥ ८३ ॥ रत्नेश्वरात्समायांती शून्ये गगनवर्त्मनि ॥ यथानयन्नपातालं यथा युद्धमभूत्पुनः ॥ ८४ ॥ यथारत्ने शभक्ते न रत्नचूडेन घातितः ॥ स सुबाहुर्दनुज
नुर्महेष्वासेन चेषुणा ॥ ८५ ॥ यथा च पृष्ठवृत्तांतो वार्पामार्गेण चानयत् ॥ शंखचूडस्य वार्पीतां पातालेषु प्रवर्तिनीम् ॥ ८६ ॥ यथा च प्राप्य निर्याताः काशीं
दृष्ट्वा पि बालिकाः ॥ भृशं संभ्रांतिमापन्नाः पश्यन्त्योपि समुत्सुकाः ॥ ८७ ॥

स्यायाम् ॥ १८० ॥ भवे संसारे ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ सुबाहुर्दनुजन्मनः दनोर्दनुर्दुहितुः कश्यपपत्न्या जन्म यस्य स दनुजन्मा सुबाहुश्चासौ दनुजन्मा चेति तथा तस्य ॥ वृत्तांतमेव संक्षेपतो दर्शयति ॥
प्रीतारत्नेश्वरदानेन प्रीतास्त्रिगुणेति वा ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ दनुजनुर्दनुजन्मा ॥ महदिष्वासंघनुर्यस्य स तथा तेन ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

त्रासादनम्लानाम्लाना ॥ द्वौनजौप्रकृतार्थगमयतइतिन्यायात् ॥ मुखपंकजेसुशोभनाश्रीःकांतिर्यस्याःसातथाताम् ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ दनुजापहतेर्दानवापहरणस्य ॥ १९० ॥ ९१ ॥ कृतीविद्वान् ॥
 ॥ ९२ ॥ एवरत्नावल्यावृत्तांतमुक्कारत्नचूडवृत्तान्तम्प्रस्तावयति ॥ आकर्णयेति ॥ विशेषेणवर्धयतिछेदयतीतिविवर्धनस्तत्संबोधनंतथा ॥ वृधुच्छेदनइतिधातुः ॥ निर्वर्हणेतिक्वचित्पाठः ॥ ९३ ॥
 दृष्ट्वागंधर्वराजस्तांपुनर्जातामिवात्मजाम् ॥ सवयस्यामनम्लानमुखपंकजसुश्रियम् ॥ ८८ ॥ परिष्वज्यसमाग्रायललाटफलकंमुहुः ॥ अंकमारोप्यपप्र
 च्छसर्ववृत्तांतमादरात् ॥ ८९ ॥ अथसाकथयामासदनुजापहतेःकथाम् ॥ रत्नेश्वरंवरावाप्तिस्वप्रावस्थांविहायच ॥ १९० ॥ रत्नावलीमनोवृत्तिंविज्ञायाथमुखं
 गितैः ॥ शशिलेखासमाचष्टृषष्टवर्णैःसविस्तरम् ॥ ९१ ॥ तुतोषनितरांसोथगंधर्वाधिपतिःकृती ॥ प्रभावंवर्णयामासमुदारत्नेश्वरस्यच ॥ ९२ ॥
 स्कंदउवाच ॥ ॥ आकर्णयमुनिश्रेष्ठर्विध्यवृद्धिविवर्धन ॥ प्रत्यहंरत्नचूडोपिवापीमार्गेणसंयमी ॥ ९३ ॥ नागलोकात्समागत्यस्नात्वामंदाकिनीजले ॥
 रत्नेश्वरंसमभ्यर्च्यरत्नांजल्यष्टकेनवै ॥ ९४ ॥ सुवर्णपंकजान्यष्टौसमर्पयतिहृष्टवत् ॥ एकदास्वप्नसमयेरत्नेशोलिंगरूपधृक् ॥ ९५ ॥ रत्नचूडमुवाचे
 दंनिजभक्तंदृढव्रतम् ॥ दानवेनहृतांकन्यामोचयिष्यतियांभवान् ॥ ९६ ॥ तंदानवरंणेजित्वासातेपत्नीभविष्यति ॥ इतिस्मरन्वरंसोथनागराजो
 महामनाः ॥ ९७ ॥ तांकन्यांदानवंहत्वाविमोच्यनिजवीर्यतः ॥ वापीमार्गेणपातालादानिनायपुनर्महीम् ॥ ९८ ॥ स्वयंचसाधयांचक्रेप्रत्यहंनियमंसुधीः ॥
 लिंगंसमर्चयित्वाथकृत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ ९९ ॥ यावद्बहिःसमागच्छेद्रम्याद्रत्नेशमंडपात् ॥ तावद्गंधर्वराजायताभिःसवसुभूतये ॥ २०० ॥ सोयं
 सोयंयुवाधन्यस्तर्जन्यग्रेणदर्शितः ॥ गंधर्वराजस्तंदृष्ट्वानागराजकुमारकम् ॥ १ ॥ अतीवस्मेरनयनःसंप्रहृष्टतनूरुहः ॥ मनस्येनंचसंवर्ण्यतद्रूपंसवयो
 न्वयम् ॥ २ ॥ धन्योस्म्यनुगृहीतोस्मिरत्नेशेनवरार्पणात् ॥ कन्याधन्यतराचेयमनुरूपोस्तियत्पतिः ॥ ३ ॥ संप्रधार्येतिहृद्येनंसमाकार्यचसुंदरम् ॥
 पृष्ठातत्रामगोत्रंचगणयित्वाबलाबलम् ॥ ४ ॥ रत्नेश्वरस्यपुरतस्तस्मैकन्यांददौमुदा ॥ नीत्वागंधर्वलोकंचकृतकौतुकमंगलम् ॥ ५ ॥ मधुपर्केणसं
 पूज्यपाणिमग्राहयत्ततः ॥ वैवाहिकेनविधिनाददौरत्नान्यनेकशः ॥ ६ ॥ शशिलेखानंगलेखाचित्रलेखापिकुंभज ॥ विज्ञाप्यस्वजनेतारंवरयामासतंप
 तिम् ॥ ७ ॥ उपयम्यचतस्रोपिसगंधर्वसुताःशुभाः ॥ रत्नचूडोजगामाथताभिःस्वपितृमंदिरम् ॥ ८ ॥ यथाचतसृभिःसार्धंश्रुतिभिःप्रणवःशिवम् ॥
 स्वपित्रोश्चरणौनत्वानवोढाभिःसनागराद् ॥ ९ ॥

॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ नियमंरत्नांजल्यष्टकेनपूजनंसुवर्णपंकजाष्टकसमर्पणरूपव्रतम् ॥ ९९ ॥ २०० ॥ १ ॥ सवयोन्ययंन्याभ्यांसहितंद्रूपंच ॥ २ ॥ वरार्पणात्जामात्रप
 णात् ॥ यद्यस्याःयस्मादितिवा ॥ ३ ॥ समाकार्यआकारयित्वा ॥ अवधार्यचेतिक्वचित्पाठः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ उपयम्यविवाह ॥ ८ ॥ प्रणवओंकारःशिवंविश्वेश्वरंयथागच्छतितद्वदित्यर्थः ॥

नवोदाभिः सूर्याभिर्वृतनविवाहिताभिरिति यावत् ॥ ९ ॥ २१० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २२५ ॥
इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ अष्टषष्ठितमेध्यायेवर्ण्यते तिसुपेशलम् ॥ गजासुरवधाख्यानं महाश्वर्यप्रदं नृणाम् ॥ १ ॥ कृत्तिवासेश्वरो

विनिवेदितवृत्तांतोरत्नेशानुग्रहस्य च ॥ उवासताभिः समुखं पितृभ्यामभिनंदितः ॥ २१० ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ रत्नेश्वरस्य लिंगस्य मम स्थावररू-
पिणः ॥ सर्वेषां सर्वदस्यास्य प्रभावो गिरिजेऽतुलः ॥ ११ ॥ अस्मिंल्लिंगे परां सिद्धिं प्राप्ताः सिद्धाः सहस्रशः ॥ गुतमासीदंल्लिंगमद्य यावत्सुमध्यमे ॥
॥ १२ ॥ तव पित्रा हि मवताममभक्तेन सर्वथा ॥ पुण्यार्जितैर्महारत्ने रत्नेशः प्रकटीकृतः ॥ १३ ॥ अस्मिंल्लिंगे मम प्रीतिर्नितरामद्रिराजजे ॥ वाराणस्या-
मिदंल्लिंगं पूजनीयं प्रयत्नतः ॥ १४ ॥ नानारत्नानिलभ्यं ते रत्नेशानुग्रहादुमे ॥ स्त्रीरत्नपुत्ररत्नादिस्वर्गमोक्षावपि प्रिये ॥ १५ ॥ योऽत्र रत्नेश्वरं न त्वामृतो-
द्देशांतरेष्वपि ॥ न स स्वर्गादिहा गच्छेत्कल्पकोटिशतैरपि ॥ १६ ॥ असितायां चतुर्दश्यामुपोध्य निशि जागरात् ॥ रत्नेश सन्निधौ देवि मम सान्निध्यमाप्नुयात् ॥
॥ १७ ॥ अस्य लिंगस्य पूर्वेण त्वया जन्मांतरे प्रिये ॥ दाक्षायणीश्वरं लिंगं मद्भक्त्या त्रप्रतिष्ठितम् ॥ १८ ॥ तस्य संदर्शनादेव न नरो याति दुर्गतिम् ॥
अंबिकानामगौरीत्वं तत्राहं चांबिकेश्वरः ॥ १९ ॥ मूर्तः षडाननस्तत्र तव पुत्रः सुमध्यमे ॥ एतत्र यं नरो दृष्ट्वा न गर्भं प्रविशेदुमे ॥ २२० ॥ रत्नेश्वरस्य माहा-
त्म्यं मया ते समुदीरितम् ॥ गोपनीयं प्रयत्नेन कलिकल्मषचेतसाम् ॥ २१ ॥ इदं रत्नेश्वराख्यानं यः पठिष्यति सर्वदा ॥ स पुत्रपौत्रपशुभिर्न वियुज्येत क-
हिंचित् ॥ २२ ॥ श्रुत्वा रत्नेश्वरोत्पत्तिं सेतिहासां नरोत्तमः ॥ अनूढोलभते सत्यं कन्यारत्नं कुलोचितम् ॥ २३ ॥ कन्यापीमं समाकर्ण्य त्वितिहासं
मनोरमम् ॥ श्रद्धया सत्पतिं प्राप्य भविष्यति पतिव्रता ॥ २४ ॥ इतिहासमिमं श्रुत्वा नारी वा पुरुषोऽपि वा ॥ न जातिवृष्टिवियोगाग्नितापेन परितप्यते ॥ २२५ ॥
इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्ड उत्तरार्धे रत्नेश्वरप्रशंसनं नाम सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥
अन्यच्च शृणु विप्रेन्द्र वृत्तांतं तत्र संभवम् ॥ महाश्वर्यप्रजननं महापातकहारि च ॥ १ ॥ इत्थं कथां प्रकुर्वाण रत्नेश्वरस्य महेश्वरे ॥ कोलाहलो महानासीत्रातत्राते
तिसर्वतः ॥ २ ॥ महिषासुरपुत्रोऽसौ सभायातिगजासुरः ॥ प्रमथन् प्रमथान्सर्वात्रिजवीर्यमदोद्धतः ॥ ३ ॥

तर्पितकथयितुं गजासुराख्यानं प्रस्तावयति ॥ अन्यच्चेति ॥ सम्यग्भवतीति सुभ्रुवम् ॥ १ ॥ कोलाहलः कलकलः बहुभिः कृतोऽज्यक्तशब्द इत्यर्थः ॥ यदाहामरः ॥ कोलाहलः कलकल इति ॥ २ ॥ ३ ॥

प्रमिणोतिप्रक्षिपति ॥ अचलाप्युल्लोलायांचक्रेआंदोलयांचक्रइत्यर्थः ॥ ४ ॥ शिखरैःसहशिलोच्चयाःपर्वताश्चूर्णाःस्युरित्यन्वयः ॥ ५ ॥ मौलिजसंघर्षात्केशसंमर्दनात् ॥ ६ ॥ निःश्वाससंभारैःश्वाससमूहैः ॥ उत्तरंगाउच्चोर्मयः तिमिभिर्जलचरैः ॥ ७ ॥ ८ ॥ पिंगलिमापिंगलता ॥ तरलिमातरलता ॥ नोज्झ्यते नत्यज्यते ॥ ९ ॥ समीभवेदुच्चनीचादिकंपरित्यज्यसमाभवे दित्यर्थः ॥ १० ॥ ब्रह्मलब्धवरस्वरूपमेवाह ॥ अवध्योहमिति ॥ ११ ॥ त्रिशूलहेतिरस्त्रंयस्यसतथा ॥ १२ ॥ प्रोतोग्रथितः ॥ ततइतिकचिद् ॥ जगौउक्तवान् ॥ १३ ॥ पुरांतक त्रिपुरांतक

यत्रयत्रधरायांसचरणंप्रमिणोतिहि ॥ अचलोल्लोलायांचक्रेतत्रत्रास्यभारतः ॥ ४ ॥ ऊरुवेगेनतरवःपतंतिशिखरैःसह ॥ यस्यदोर्दंडघातेनचूर्णाः स्युश्चशिलोच्चयाः ॥ ५ ॥ यस्यमौलिजसंघर्षाद्वनाव्योमत्यजंत्यपि ॥ नीलिमानंनचाद्यापिजह्युस्तत्केशसंगजम् ॥ ६ ॥ यस्यनिःश्वाससंभारैरुत्तरं गामहाब्धयः ॥ नद्योप्यमंदकल्लोलाभवंतितिमिभिःसह ॥ ७ ॥ योजनानांसहस्राणिनवयस्यसमुच्छ्रयः ॥ तावानेवहिविस्तारस्तनोर्मायाविनोस्यहि ॥ ८ ॥ यत्रेत्रयोःपिंगलिमातथातरलिमापुनः ॥ विद्युतानोज्झ्यतेऽद्यापिसोयमायातिसत्वरः ॥ ९ ॥ यांयांदिशंसमभ्येतिसोयदुःसहदानवः ॥ सासा समीभवेदस्यसाध्वसादिवदिग्ध्रुवम् ॥ १० ॥ ब्रह्मलब्धवरश्चायंतृणीकृतजगत्रयः ॥ अवध्योहंभवामीतिस्त्रीपुंसैःकामनिर्जितैः ॥ ११ ॥ ततस्त्रिशूलहे तिस्तमायांतदैत्यपुंगवम् ॥ विज्ञायावध्यमन्येनशूलेनाभिजघानतम् ॥ १२ ॥ प्रोतस्तेनत्रिशूलेनसचदैत्योगजासुरः ॥ छत्रीकृतमिवात्मानंमन्यमानो जगौहरम् ॥ १३ ॥ ॥ गजासुरउवाच ॥ ॥ त्रिशूलपाणेदैवेशजानेत्वांस्मरहारिणम् ॥ तवहस्तेममवधःश्रेयानेवपुरांतक ॥ १४ ॥ किंचिद्विज्ञप्तु मिच्छामिअवधेहिममेरितम् ॥ सत्यंब्रवीमिनासत्यंमृत्युंजयविचारय ॥ १५ ॥ त्वमेकोजगतांवद्योविश्वस्योपरिसंस्थितः ॥ अहंत्वदुपरिष्ठाच्चस्थितोस्मी तिजितंमया ॥ १६ ॥ धन्योस्म्यनुगृहीतोस्मित्वत्रिशूलाप्रसंस्थितः ॥ कालेनसर्वैर्मर्तव्यंश्रेयसेमृत्युरीदृशः ॥ १७ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वादेवदेवःकृपा निधिः ॥ प्रोवाचप्रहसञ्छंभुर्वटोद्भवगजासुरम् ॥ १८ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ गजासुरप्रसन्नोस्मिमहापौरुषशेवधे ॥ स्वानुकूलंवरंब्रूहिददामिसुमते ऽसुर ॥ १९ ॥ इत्याकर्ण्यसदैत्येन्द्रःप्रत्युवाचमहेश्वरम् ॥ ॥ गजासुरउवाच ॥ ॥ यदिप्रसन्नोदिग्वासस्तदानित्यंवसानमे ॥ २० ॥ इमांकृत्तिं विरूपाक्षत्वत्रिशूलाग्निपाविताम् ॥ स्वप्रमाणांसुखस्पर्शारणांगणपणीकृताम् ॥ २१ ॥ इष्टगंधिःसदैवास्तुसदैवास्त्वतिकोमला ॥ सदैवनिर्मलाचास्तु सदैवास्त्वतिमंडनम् ॥ २२ ॥ महातपोऽनलज्वालाःप्राप्यापिसुचिरंविभो ॥ नदग्धाकृत्तिरेषामेपुण्यगंधनिधिस्ततः ॥ २३ ॥

॥ १४ ॥ अवधेहिशृणु ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ महापौरुषशेवधेमहापुरुषकाराश्रय ॥ १९ ॥ दिग्वासःहेदिग्वसन वसानआच्छादयपरिधेहीत्यर्थः ॥ २० ॥ कृत्तिचर्म ॥ यदाहामरः ॥ अजिनंचर्मकृत्तिस्त्रीति ॥ दिगंबरस्यवस्त्रपरिग्रहस्यैवानुचितत्वान्मदीयंचर्मगृहाणेत्यर्थः ॥ स्वप्रमाणांस्वपरिमिताम् ॥ सुप्रमाणांमितिपाठेसएवार्थः ॥ रणांगणपणीकृतारणभूमौगलहनवे नदत्तामित्यर्थः ॥ २१ ॥ वरांतरंप्रार्थयते ॥ इष्टगंधिरिति ॥ इष्टोभिप्रेतोगंधोयस्याःसाइष्टगंधिः ॥ अतिमंडनमतिशयविभूषणम् ॥ २२ ॥ महातपएवअनलज्वालाः ॥ यद्वा महातपश्चतदुत्थोऽ

मिलेक्ष्यते ॥ अनलश्च अनलनेत्रत्वादीश्वरस्य तथोर्ज्वालाः प्राप्यापियत एषा त्वक् भस्मसाम्राजता ततस्तस्मात्पुण्यगंधानिधिः पुण्यगंधयोराश्रयोस्त्वित्यर्थः ॥ पाठांतरे अदंतत्वमार्षम् ॥ २३ ॥ पुण्यनिधित्वमेव तर्केणोपपादयति ॥ यदीति ॥ २४ ॥ तृतीयं वरं प्रार्थयति ॥ अन्यच्चेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ उत्तमांगवच्छिरोवत् ॥ ३० ॥ सपरिग्रहः उमागजाननादिसहितः ॥ ३१ ॥

यदि पुण्यवती नैषाममकृत्तिर्दिगंबर ॥ तदा त्वदंगसंगोस्याः कथं जातोरणांगणे ॥ २४ ॥ अन्यंच मे वरं देहियदितुष्टोसि शंकर ॥ नामास्तुकृत्तिवासास्ते प्रारभ्याद्यतनं दिनम् ॥ २५ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा तथेत्युक्त्वा च शंकरः ॥ पुनः प्रोवाच तदैत्यं भक्तिनिर्मलमानसम् ॥ २६ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ शृणु पुण्यनिधे दैत्यवरमन्यं सुदुर्लभम् ॥ अविमुक्ते महाक्षेत्रेण त्यक्तकलेवर ॥ २७ ॥ इदं पुण्यशरीरं ते क्षेत्रे स्मिन्मुक्तिसाधने ॥ मम लिंगं भवत्वत्र सर्वेषां मुक्तिदायकम् ॥ २८ ॥ कृत्तिवासे श्वरं नाम महापातकनाशनम् ॥ सर्वेषामेव लिंगानां शिरोभूतमिदं वरम् ॥ २९ ॥ यावन्ति संतिलिङ्गानि वाराणस्यां महांत्यपि ॥ उत्तमं तावता मे तदुत्तमांगवदुत्तमम् ॥ ३० ॥ मानवानां हितायात्रास्थस्येहं सपरिग्रहः ॥ दृष्टेनानेन लिंगेन पूजितेन स्तुतेन च ॥ कृतकृत्यो भवेन्मर्त्यः संसारं न विशेत् पुनः ॥ ३१ ॥ रुद्राः पाशुपताः सिद्धाः ऋषयस्तत्त्वार्चिताः ॥ शांता दांता जितक्रोधानिर्द्रुद्रानिष्परिग्रहाः ॥ ३२ ॥ अविमुक्ते स्थिता ये तु मम भक्त्या मुमुक्षवः ॥ मानापमानयोस्तुल्याः समलोष्टाश्मकांचनाः ॥ ३३ ॥ कृत्तिवासे श्वरे लिंगे स्थास्येहं तदनुग्रहे ॥ दशकोटि सहस्राणि तीर्थानि प्रतिवासरम् ॥ ३४ ॥ त्रिकालमागमिष्यंति कृत्तिवासेन संशयः ॥ कलिद्रापरसंभूतानराः कल्मषबुद्धयः ॥ ३५ ॥ सदाचारविनिर्मुक्ताः सत्यशौचपराङ्मुखाः ॥ मायया दंभलोभाभ्यां मोहाहं कृतिसंयुताः ॥ ३६ ॥ शूद्रात्रसे विनो विप्राजिह्वाला अतिलालसाः ॥ संध्यास्नानजपेज्या सुदूरीकृतमनोधियः ॥ ३७ ॥ कृत्तिवासे श्वरं प्राप्य सर्वपापविर्वर्जिताः ॥ सुखेन मोक्षमेष्यंति यथा मुकृतिनस्तथा ॥ ३८ ॥ कृत्तिवासे श्वरं लिंगं सेव्यं काश्यांतोनरैः ॥ जन्मांतरसहस्रेषु मोक्षो न्यत्र सुदुर्लभः ॥ ३९ ॥ कृत्तिवासे श्वरे लिंगे लभ्यस्त्वेकेन जन्मना ॥ पूर्वजन्मकृतं पापं तपोदानादिभिः शनैः ॥ नश्येत्सद्यो विनश्येत् कृत्तिवासे श्वरे क्षणात् ॥ ४० ॥ कृत्तिवासे श्वरं लिंगं ये च यिष्यंति मानवाः ॥ प्रविष्टास्ते शरीरे मेतेषां नास्ति पुनर्भवः ॥ ४१ ॥ अविमुक्तेऽत्र वस्तव्यं जतव्यं शतरुद्रियम् ॥ कृत्तिवासे श्वरो देवो द्रष्टव्यश्च पुनः पुनः ॥ ४२ ॥ सप्तकोटि महारुद्रैः सुजप्तैर्यत्फलं भवेत् ॥ तत्फलं लभ्यते काश्यां पूजनात् कृत्तिवाससः ॥ ४३ ॥ माघकृष्णचतुर्दश्यामुपोष्य निशि जागृयात् ॥ कृत्तिवासे शमभ्यर्च्य यः स यायात् परांगतिम् ॥ ४४ ॥

रुद्रा इत्यादीनां तदनुग्रह इत्यनेनान्वयः ॥ येषु ते रुद्रा दयस्तेषामनुग्रहे निमित्ते कृत्तिवासे श्वरे स्थास्यामीत्यर्थः ॥ तदनुग्रहादिति वा पाठः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ जिह्वालाः लोलुपाः ॥ जिह्वालौल्यातिलालसा इति कचित्पाठः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अविमुक्ते अत्रेति व्यधिकरणसप्तम्यौ ॥ अत्र कृत्तिवाससः समीपे ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ जागृयाज्जागरणं कुर्यात् ॥

जागरादितिकचित् ॥ ४४ ॥ पंचदश्यांपौर्णमास्याम् ॥ कर्ताकरिष्यति ॥ प्रवेक्ष्यतेप्रवेक्ष्यतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ प्रावृणोत्पर्यधात् ॥ हरिदंबरोदिगंबरः ॥ सदिगंबरइतिपाठेसप्रसिद्धः ॥ ४६ ॥
 कृत्तिवासत्वंकृत्तिवासस्त्वमित्यर्थः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ एतस्यकुंडस्यहंसतीर्थनामेतिवक्तुमाख्यायिकामवतारयति ॥ तस्मिन्निति ॥ ५० ॥ चैत्र्यांपौर्णमास्यामितिशेषः ॥
 उपहारसमुद्भवलिभिःसमुपजातम् ॥ ५१ ॥ बहुदेवलकैरनेकैर्देवपूजकैः ॥ तमन्नाशिम् ॥ अमिलन्मलिताभवूः ॥ ५२ ॥ बलिपुष्टैःकाकैः ॥ कटुतीक्ष्णयास्यात्तथारटंतःशब्दंकुर्वतः ॥ करटाः

शुक्लायांपंचदश्यांयश्चैत्र्यांकर्तामहोत्सवम् ॥ कृत्तिवासेश्वरेलिंगेनसगर्भप्रवेक्ष्यते ॥ ४५ ॥ कथयित्वेतिदेवेशस्तत्कृत्तिपरिगृह्यच ॥ गजासुरस्यमहतीं
 प्रावृणोद्धरिदंबरः ॥ ४६ ॥ महामहोत्सवोजातस्तस्मिन्नहनिंकुंभज ॥ कृत्तिवासत्वमापेदेयस्मिन्देवोदिगंबरः ॥ ४७ ॥ यत्रच्छत्रीकृतोदैत्यःशूलमारो
 प्यभूतले ॥ तच्छूलोत्पाटनजातंतत्रकुंडमहत्तरम् ॥ ४८ ॥ तस्मिन्कुंडेनरःस्नात्वाकृत्वाचपितृतर्पणम् ॥ कृत्तिवासेश्वरंहृष्टाकृतकृत्योनरोभवेत् ॥ ४९ ॥
 स्कंदउवाच ॥ तस्मिंस्तीर्थेतुयद्वृत्तंतदगस्तेनिशामय ॥ काकाहंसत्वमापन्नास्तत्तीर्थस्यप्रभावतः ॥ ५० ॥ एकदाकृत्तिवासेतुचैत्र्यांयात्राऽभवत्पुरा ॥
 अन्नंराशीकृतंतत्रह्युपहारसमुद्भवम् ॥ ५१ ॥ बहुदेवलकैर्विप्रतंहृष्टापक्षिणोमिलन् ॥ परस्परंतदन्नार्थयुध्यंतोव्योमवर्त्मनि ॥ ५२ ॥ बलिपुष्टैरपुष्टां
 गारटंतःकरटाःकटु ॥ बलिभिश्चातिपुष्टांगैरबलाश्चंचुभिर्हताः ॥ ५३ ॥ तेहन्यमानान्यपतंतस्तस्मिन्कुंडेनभोग्णात् ॥ आयुःशेषेणसंत्राताहंसी
 भूतास्तुवायसाः ॥ ५४ ॥ आश्चर्यवंतस्तत्रत्यायात्रायांमलिताजनाः ॥ ऊचुरंगुलिनिर्देशैरहोपश्यतपश्यत ॥ ५५ ॥ अस्मासुवीक्षमाणेषुकाकाः
 कुंडेत्रयेपतन् ॥ धार्तराष्ट्रास्तुतेजातास्तीर्थस्यास्यप्रभावतः ॥ ५६ ॥ हंसतीर्थतदारभ्यकृत्तिवाससमीपतः ॥ नाम्नाख्यातमभूल्लोकेतत्कुंडंकलशोद्भव ॥
 ॥ ५७ ॥ अतीवमलिनात्मानोमहामलिनकर्मभिः ॥ क्षणात्रिर्मलतांयांतिहंसतीर्थकृतोदकाः ॥ ५८ ॥ काश्यांसदैववस्तव्यंस्नातव्यंहंसतीर्थके ॥
 द्रष्टव्यःकृत्तिवासेशःप्राप्तव्यंपरमंपदम् ॥ ५९ ॥ काश्यांलिंगान्यनेकानिमुनेसंतिपदेपदे ॥ कृत्तिवासेश्वरंलिंगंसर्वलिंगशिरःस्मृतम् ॥ ६० ॥

काकाः॥यदाहामरः॥काकेतुकरटारिष्टबलिपुष्टसकृत्प्रजाइति ॥बलिभिःसमर्थैः ॥ अबलाःदुर्बलाः ॥ बलिभिश्चंचुभिरितिपाठेचंचुविशेषणम् ॥ उपहारैःपुष्टांगैश्चंचुभिस्तुष्टैः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥
 धार्तराष्ट्राः कृष्णचंचुचरणैरुपलक्षिताहंसाः ॥ यदाहामरः ॥ धार्तराष्ट्राःसितेतरैरिति ॥ ५६ ॥ कृत्तिवाससमीपतइत्यत्रविसर्गलोपार्णः ॥ कृत्तिवासेत्यकारांतोवात्रपाठः ॥ एवमुत्तरत्रापि ॥
 ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

कृत्तिवासंकृत्तिवाससम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ सपर्ययित्वापूजयित्वा ॥ ६८ ॥ रुद्रदिक्स्थितमैशान्यादिशिस्थितम् ॥ रुद्रदेशितमि
तिपाठेप्ययमेवार्थः ॥ ६९ ॥ वरिवस्यातःपूजातः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ कृत्तिवासात्कृत्तिवाससः ॥ ७२ ॥ वेतालोभूतविशेषः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ तदुत्तरइति ॥ हेमुने
तस्यगणस्योत्तरेरुद्रोऽस्तीत्यन्वयः ॥ कीदृशः ॥ वृषाकारोधर्मरूपोमन्त्रोक्तयज्ञरूपपरमेश्वरइत्यर्थः ॥ चत्वारोवेदाःशृंगाणियस्यसः ॥ वारवादीन्भीषयतीतिभीषणः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ भीषास्माद्वातः

कृत्तिवासंसमाराध्यभक्तियुक्तेनचेतसा ॥ सर्वालिंगाराधनजंफलंकाश्यामवाप्यते ॥ ६१ ॥ जपोदानंतपोहोमस्तर्पणंदेवतार्चनम् ॥ समीपेकृत्तिवास
स्यकृतंसर्वमनंतकम् ॥ ६२ ॥ तीर्थत्वनादिसंसिद्धमेतत्कलशसंभव ॥ पुनर्देवस्यसान्निध्यादाविरासीन्महेशितुः ॥ ६३ ॥ एतानिसिद्धलिंगानिच्छन्ना
निस्युर्युगेयुगे ॥ अवाप्यशंभुसान्निध्यं पुनराविर्भवन्तिहि ॥ ६४ ॥ हंसतीर्थस्यपरितोलिंगानामयुतमुने ॥ प्रतिष्ठितंमुनिवरैरत्रास्तिद्विशतोत्तरम् ॥ ६५ ॥
एकैकंसिद्धिदंनृणामविमुक्तनिवासिनाम् ॥ लिंगकात्यायनेशादिच्यवनेशांतमेवहि ॥ ६६ ॥ लोमशेशंमहालिंगंलोमशेनप्रतिष्ठितम् ॥ कृत्तिवासःप्रती
च्यांतुतद्वृक्षाकांतकाद्रयम् ॥ ६७ ॥ मालतीशंशुभंलिंगंकृत्तिवासोत्तरेमहत् ॥ सपर्ययित्वातल्लिंगंराजागजपतिर्भवेत् ॥ ६८ ॥ अंतकेश्वरसंज्ञंच
लिंगंतद्रुद्रदिक्स्थितम् ॥ अतिपापोपिनिष्पापोजायतेतद्विलोकनात् ॥ ६९ ॥ जनकेशंमहालिंगंतत्पार्श्वेज्ञानदंपरम् ॥ तल्लिंगवरिवस्यातोब्रह्मज्ञानमवाप्यते
॥ ७० ॥ तदुत्तरेमहामूर्तिरसितांगोस्तिभैरवः ॥ तस्यदर्शनतःपुंसांनभवेद्यमदर्शनम् ॥ ७१ ॥ शुष्कोदरीचतत्रास्तिदेवीविकटलोचना ॥ कृत्तिवासादुदी
च्यांतुकाशीप्रत्यहभक्षिणी ॥ ७२ ॥ अग्निजिह्वोस्तिवेतालस्तस्यादेव्यास्तुनैर्ऋते ॥ ददातिवांछितांसिद्धिसोर्चितोभौमवासरे ॥ ७३ ॥ वेतालकुंडंतत्रा
स्ति सर्वव्याधिविघातकृत् ॥ तत्कुंडोदकसंस्पर्शाद्रणविस्फोटरुग्ब्रजेत् ॥ ७४ ॥ वेतालकुंडेसुस्नातोवेतालंप्रणिपत्यच ॥ लभेतवांछितांसिद्धिंदुर्ल
भांसर्वदेहिभिः ॥ ७५ ॥ गणोस्ति तत्रद्विभुजश्चतुष्पात्पंचशीर्षकः ॥ तस्यसंवीक्षणादेवपापंयातिसहस्रधा ॥ ७६ ॥ तदुत्तरेमुनेरुद्रश्चतुःशृंगोस्तिभी
षणः ॥ त्रिपादस्तुद्विशीर्षाचहस्ताःस्युःसप्तएवहि ॥ ७७ ॥

पवतेभीषोदेतिसूर्यः ॥ भीषास्मादग्निश्चंद्रश्चमृत्युर्धावतिपंचमइति ॥ त्रीणिसवनानिपादायस्यसः ॥ प्रायणीयोदयनीयेद्वेशीर्षणीमस्तकेयस्यसः ॥ यस्यसप्तच्छंदांसिहस्ताःस्युः ॥ सःरोरुयतेपुनः
पुनरत्यर्थवारैतीत्यर्थः ॥ रोरवणंसवनक्रमेणऋग्भिर्यजुर्भिःसामभिः ॥ यदेनमृग्भिःशंसंतियजुर्भिर्यजंतिसामभिःस्तुवंतीति ॥ त्रिधावद्दोमन्त्रब्राह्मणकल्पैर्वद्भइत्यर्थः ॥ तथाचमन्त्रः ॥ चत्वारिशृंगा

त्रयोऽस्यपादादेशीर्षसहस्तासोऽस्य ॥ त्रिधाबद्धोवृषभोरवीतिमहोदेवोमर्त्याऽआविवेशेति ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥
इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामष्टाष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ एकोनसप्ततितमेऽध्यायेगर्भनिवासहत् ॥ अष्टषष्टेऽष्टाष्टिनां वर्ण्यते तत्र समागमः ॥ १ ॥ अष्टषष्ट्यायत

रोहयतेवृषाकारस्त्रिधाबद्धःसकुंभज ॥ काशीविघ्नकरायेचयेकाश्यां पापबुद्धयः ॥ ७८ ॥ तेषांचसंछिदांकर्तुमहंधृतकुठारकः ॥ येकाश्यांविघ्नहर्तारये
काश्यांधर्मबुद्धयः ॥ ७९ ॥ सुधाघटकरश्चाहंतदंशपरिषेककृत् ॥ तद्वद्वावृषरुद्रवैपूजयित्वातुभक्तिः ॥ ८० ॥ महामहोपचारैश्चनविघ्नैरभिभूयते ॥
मणिप्रदीपोनागोऽस्तितस्माद्गुद्रादुदग्दिशि ॥ ८१ ॥ मणिकुंडंतदग्रेतुविषय्याधिहरंपरम् ॥ तस्मिन्कुंडेकृतस्नानस्तं नागं परिब्रीक्ष्यच ॥ ८२ ॥ मणिमा
णिक्यसंपूर्णगजाश्वरथसंकुलम् ॥ स्त्रीरत्नपुत्ररत्नैश्चसमृद्धंराज्यमाप्नुयात् ॥ ८३ ॥ कृत्तिवासेश्वरंलिंगंकाश्यायैर्नविलोकितम् ॥ तेमर्त्यलोकेभारायभुवो
भूतानसंशयः ॥ ८४ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ कृत्तिवासःसमुत्पत्तियेश्रोष्यंतीहमानवाः ॥ तल्लिगदर्शनाच्छ्रेयो लप्स्यंतेनात्रसंशयः ॥ ८५ ॥ ॥
इति श्रीस्कांदमहापुराणकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेकृत्तिवासःसमुद्रवोनामाष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥
शृण्वगस्त्यतपोराशेकाश्यांलिंगानियानिवै ॥ सेवितानिनृणांमुक्त्यैभवेयुर्भावितात्मनाम् ॥ १ ॥ कृत्तिप्रावरणंयत्रकृतंदेवेनलीलया ॥ रुद्राव न इति
ख्यातंतत्स्थानंसर्वसिद्धिदम् ॥ २ ॥ स्थितेतत्रोमयासार्धस्वेच्छयाकृत्तिवाससि ॥ आगत्यनंदीविज्ञप्तिचक्रेप्रणतिपूर्वकम् ॥ ३ ॥ देवदेवेश विश्वे
शप्रासादाःसुमनोहराः ॥ सर्वरत्नमयारम्याःसाष्टाषष्टिरभूदिह ॥ ४ ॥ भूभुवःस्वस्तलेयानिशुभान्यायतनानिहि ॥ मुक्तिदान्यपितानीहमयानीता
निसर्वतः ॥ ५ ॥ यतोयच्चसमानीतंयत्रयच्चकृतास्पदम् ॥ कथयिष्याम्यहंनाथक्षणंतदवधार्यताम् ॥ ६ ॥ स्थाणुर्नाममहालिंगं देवदेवस्यमोक्षदम् ॥
कुरुक्षेत्रादिहोद्धृतंकलाशेषोस्तितत्रवै ॥ ७ ॥ तदग्रेसत्रिहत्याख्यामहापुष्करिणीशुभा ॥ लोलार्कपश्चिमेभागेकुरुक्षेत्रस्थलीतुसा ॥ ८ ॥ तत्रस्नातंहृतं
जप्तंतदंतंशुभार्थिभिः ॥ कुरुक्षेत्राद्भवेत्सत्यंकोटिकोटिगुणाधिकम् ॥ ९ ॥ नैमिषाद्देवदेवोत्रब्रह्मावर्तेनसंयुतः ॥ तत्रांशमात्रंसंस्थाप्यकाश्याम विरभू
द्रिभो ॥ १० ॥ दुंदिराजोत्तरेभागेसिद्धिदंसाधकस्यवै ॥ लिंगंवैदेवदेवाख्यंतदग्रेकूपउत्तमः ॥ ११ ॥

नानांकाश्यामागमनं वक्तुं तेषां महत्त्वख्यापनपूर्वकं श्रोतारमभिमुखीकरोति शृण्वगस्त्येति ॥ १ ॥ कृत्तिवासःपीठस्यरुद्रेणावास्यत्वादुद्रावासइतिनामवृत्तमित्याह ॥ कृत्तीति ॥ २ ॥ स्थितस्तत्रेतिपाठे
कृत्तिवाससीतिपीठविशेषणम् ॥ ३ ॥ साष्टाष्टभिःसहवर्तमाना ॥ साष्टषष्टिरितिपाठः ॥ ४ ॥ ५ ॥ अत्रार्थानांश्रूयताम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ब्रह्मावर्तेनतन्नाम्नाकूपेन ॥ १० ॥ ११ ॥

नृणांप्राणिमात्राणाम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ एनःपापम् ॥ कथंभूतम् ॥ महाबलंमहापातकमपीत्यर्थः ॥ १४ ॥ विद्रातिविशेषेणद्रातिगच्छतीत्यर्थः ॥ दूरतःदूरे ॥ १५ ॥ निर्वाणनगरं
कैवल्यस्थानं च ॥ १६ ॥ १७ ॥ उज्जयिन्याःअवन्त्याः ॥ १८ ॥ कलिकालतःकलिकालाभ्यामित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अट्टहासात्क्षेत्रविशेषात् ॥ २२ ॥ मरुत्कोटात् ॥ आयतन

ब्रह्मावर्तइतिख्यातः पुनरावृत्तिहवृणाम् ॥ तत्कूपाद्भिःकृतस्नानोदेवदेवंसमर्च्यच ॥ १२ ॥ तत्पुण्यंनैमिषारण्यात्कोटिकोटिगुणंस्मृतम् ॥ गोकर्णायत
नादत्रस्वयमाविरभून्महत् ॥ १३ ॥ लिंगमहाबलंनामसांबादित्यसमीपतः ॥ दर्शनात्स्पर्शनाद्यस्यक्षणादेनोमहाबलम् ॥ १४ ॥ वाताहतस्तूलराशि
रिवविद्रातिदूरतः ॥ कपालमोचनपुरोदृष्टालिंगमहाबलम् ॥ १५ ॥ महाबलमवाप्नोतिनिर्वाणनगरंत्रजेत् ॥ ऋणमोचनतःप्राच्यांप्रभासात्क्षेत्रसत्तमात्
॥ १६ ॥ शाशिभूषणसंज्ञंतुलिंगमत्रप्रतिष्ठितम् ॥ तल्लिंगसेवनान्मर्त्यःशाशिभूषणतांत्रजेत् ॥ १७ ॥ प्रभासक्षेत्रयात्रायाःपुण्यंप्राप्नोतेकोटिकृतम् ॥ उज्ज
यिन्यामहाकालःस्वयमत्रागतोविभुः ॥ १८ ॥ यत्रामस्मरणादेवनभयंकलिकालतः ॥ प्रणवाख्यान्महालिंगात्प्राच्यांकल्मषनाशनम् ॥ १९ ॥ महा
कालाभिधंलिंगदर्शनान्मोक्षदंपरम् ॥ अयोगंधेश्वरंलिंगंपुष्करार्तीर्थसत्तमात् ॥ २० ॥ आविरासीदिहमहत्पुष्करेणसहैवतु ॥ मत्स्योदर्युत्तरेभागेदृष्ट्वा
ऽयोगंधमीश्वरम् ॥ २१ ॥ स्नात्वाऽयोगंधकुंडेतुभवात्तारयतेपितृन् ॥ महानादेश्वरंलिंगमट्टहासादिहागतम् ॥ २२ ॥ त्रिलोचनादुदीच्यांतुतदृष्टमुक्त
येमतम् ॥ महोत्कटेश्वरंलिंगमरुत्कोटादिहागतम् ॥ कामेश्वरोत्तरेभागेदृष्टंविमलसिद्धिदम् ॥ २३ ॥ विश्वस्थानादिहायातंलिंगंवैविमलेश्वरम् ॥
स्वर्लीनात्पश्चिमेभागेदृष्टंविमलसिद्धिदम् ॥ २४ ॥ महाव्रतंमहालिंगमहेंद्रादिहसंस्थितम् ॥ स्कंदेश्वरसमीपेतुमहाव्रतफलप्रदम् ॥ २५ ॥ वृंदारकर्षि
वृंदानांस्तुवतांप्रथमेयुगे ॥ उत्पन्नंयन्महालिंगंभूमिभित्त्वासुदुर्भिदाम् ॥ २६ ॥ महादेवेतितैरुक्तंयन्मनोरथपूरणात् ॥ वाराणस्यांमहादेवस्तदारभ्या
भवच्चयत् ॥ २७ ॥ मुक्तिक्षेत्रंकृतंयेनमहालिंगेनकाशिका ॥ अविमुक्तेमहादेवंयोद्रक्ष्यत्यत्रमानवः ॥ २८ ॥ शंभुलोकेगमस्तस्ययत्रतत्रमृतस्यहि ॥
अविमुक्तेप्रयत्नेनतत्संसेव्यंमुमुक्षुभिः ॥ २९ ॥ कल्पांतरेपिनत्यक्तंकदाप्यानंदकाननम् ॥ येनलिंगस्वरूपेणमहादेवेनसर्वथा ॥ ३० ॥ तत्प्रासादो
यमतुलःसर्वरत्नमयःशुभः ॥ हिरण्यगर्भतीर्थाच्चप्रतीच्यांक्षेत्ररक्षकम् ॥ ३१ ॥ वाराणस्यामधिष्ठात्रीदेवतासाभिलाषदा ॥ महादेवेतिसंज्ञावैसर्वलिंगस्व
रूपिणी ॥ ३२ ॥ वाराणस्यांमहादेवोदृष्टोयैलिंगरूपधृक् ॥ तेनत्रैलोक्यलिंगानिदृष्टानीहनसंशयः ॥ ३३ ॥

विशेषात् ॥ २३ ॥ विश्वस्थानात्स्थलविशेषात् ॥ २४ ॥ महेंद्रादिरेः ॥ २५ ॥ महाव्रतस्यनामांतरमाह ॥ वृंदारकेति ॥ देवर्षिसमूहानामित्यर्थः ॥ प्रथमेयुगेआदौकृतयुगे ॥ २६ ॥
यन्मनोरथपूरणाद्येषामनोरथसंपादनात् ॥ २७ ॥ महादेवनाम्निकारणांतरमाह ॥ मुक्तिक्षेत्रमिति ॥ २८ ॥ शंभुलोकेगमोगमनंभवतीतिशेषः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

आभूतसंप्लवंप्रलयम् ॥ ३४ ॥ पवित्रपर्वणिशुक्लचतुर्दश्याम् ॥ पवित्रसूत्रम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ अयुतंशतंशलक्षमित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ महेश्वरःशूलटंकएव ॥ ३९ ॥ ४० ॥ महेश्वरःसएव ॥ ४१ ॥ महेश्वरंतमेव ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ज्वालाजटिलिताकाशोदीह्यावृतगगनः ॥ ४५ ॥ धामस्थानम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

वाराणस्यांमहादेवंसमभ्यर्च्यसकृन्नरः ॥ आभूतसंप्लवंयावच्छिवलोकेवसेन्मुदा ॥ ३४ ॥ पवित्रपर्वणिसदाश्रावणेमासियत्नतः ॥ लिंगेपवित्रमारोप्यमहा
देवेनगर्भभाक् ॥ ३५ ॥ पितामहेश्वरंलिंगंयातीर्थादिहागतम् ॥ फल्गुप्रभृतिभिस्तीर्थैःसार्धकोट्यष्टसंमितैः ॥ ३६ ॥ धर्मेणयत्रैतंतंयुगानामयुतंशतम् ॥
साक्षीकृत्यमहालिंगंश्रीमद्धर्मेश्वराभिधम् ॥ ३७ ॥ पितामहेश्वरंलिंगंतत्राभ्यर्च्यनरोमुदा ॥ त्रिःसप्तकुलसंयुक्तोमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ ३८ ॥ प्रयागात्ती
र्थराजाच्चशूलटंकोमहेश्वरः ॥ तीर्थराजेनसहितःस्थितआगत्यवैस्वयम् ॥ ३९ ॥ निर्वाणमंडपाद्रम्यादवाच्यामतिनिर्मलः ॥ प्रासादोमेरुणायस्यस्पर्ध
तेकांचनोज्ज्वलः ॥ ४० ॥ देवेनैववरोदतोयत्रपूर्वयुगांतरे ॥ पूज्योमहेश्वरःकाश्यांप्रथमंकलुषापहः ॥ ४१ ॥ यःप्रयागइहस्नातो नमस्यतिमहेश्वरम् ॥
समभ्यर्च्यविधानेनमहासंभारविस्तारैः ॥ ४२ ॥ प्रयागस्नानजात्पुण्याच्छूलटंकविलोकनात् ॥ सप्राप्नुयान्नसंदेहःपुण्यंकोटिगुणोत्तरम् ॥ ४३ ॥
शंकुकर्णान्महाक्षेत्रान्महातेजइतीरितम् ॥ लिंगमाविरभूदत्रमहातेजोविवृद्धिदम् ॥ ४४ ॥ महातेजोनिधिस्तस्यप्रासादोतीवनिर्मलः ॥ ज्वालाजटि
लिताकाशोमाणिक्यैरेवनिर्मितः ॥ ४५ ॥ तल्लिङ्गदर्शनात्स्पर्शात्स्त्वनाच्चसमर्चनात् ॥ प्राप्यतेतत्परंधामयत्रगत्वानशोचते ॥ ४६ ॥ विनायके
श्वरात्पूर्वमहातेजःसमर्चनात् ॥ तेजोमयेनयानेनयातिमाहेश्वरंपदम् ॥ ४७ ॥ रुद्रकोटिसमाख्यातात्तीर्थात्परमपावनात् ॥ महायोगीश्वरंलिंगमावि
श्वकेस्वयंपरम् ॥ ४८ ॥ पार्वतीश्वरंलिंगस्यसमीपेसर्वसिद्धिकृत् ॥ तल्लिङ्गदर्शनात्पुंसांकोटिलिङ्गफलंभवेत् ॥ ४९ ॥ तत्प्रासादस्यपरितोरुद्राणांको
टिसंमिताः ॥ प्रासादारम्यसंस्थानानिर्मितारुद्रमूर्तिभिः ॥ ५० ॥ काश्यांरुद्रस्थलीसातुपठ्यतेवेदवादिभिः ॥ रुद्रस्थल्यांमृतायेवैकृमिकीटपतंगकाः ॥
॥ ५१ ॥ पशुपक्षिमृगामर्त्याम्लेच्छावाप्यथदीक्षिताः ॥ तेषांतुरुद्रीभूतानांपुनरावृत्तिरत्र ॥ ५२ ॥ जन्मांतरसहस्रेषुयत्पापंसमुपार्जितम् ॥
रुद्रस्थलींप्रविष्टस्यतत्सर्वव्रजतिक्षयम् ॥ ५३ ॥ अकामोवासकामोवातिर्यग्योनिगतोपिवा ॥ रुद्रस्थल्यांत्यजन्प्राणान्परंनिर्वाणमाप्नुयात् ॥ ५४ ॥
स्वयमेकांवरालक्षेत्रात्कृत्तिवासाइहागतः ॥ कृत्तिवाससिलिङ्गेत्रस्वयमेवव्यवस्थितः ॥ ५५ ॥ अस्मिन्स्थानेस्वभक्तानांसांवःसर्पिगणोविभुः ॥ स्वयंचो
पदिशेद्रुद्रह्मश्रुतौश्रुतिभिरीडितम् ॥ ५६ ॥ क्षेत्रेत्रसिद्धिदेप्राप्तश्चंडीशोमरुजांगलात् ॥ प्रचंडपापसंघातंखंडयेच्छतधेक्षणात् ॥ ५७ ॥

एकांवरारुद्रवनेश्वरात् ॥ कृत्तिवाससीत्यादिसार्धपद्यंस्कंदोक्तिः ॥ कृत्तिवासाभिधेइतिकचित्पाठः ॥ उभयत्रभवानित्यध्याहारेणनंशुक्तमेववा ॥ ५५ ॥ सांवःअंबयासहितः ॥ ५६ ॥ मरुजांगलात्क्षेत्र

विशेषात् ॥ मत्तजांगलादितिकचित्पाठः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कालंजरात्पर्वतात् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ त्रिदंडायाःपुर्याः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

पाशपाणिगणाध्यक्षसमीपेयःप्रपश्यति ॥ चंडीश्वरंमहालिंगंस्यातिपरमांगतिम् ॥ ५८ ॥ कालंजरात्रीलकंठस्तिष्ठेदत्रस्वयंविभुः ॥ गणेशादंतकू
टाल्यात्समीपेभवनाशनः ॥ ५९ ॥ नीलकंठेश्वरंलिंगंकाश्यायैःपरिपूजितम् ॥ नीलकंठास्तएवस्युस्तएवशशिभूषणाः ॥ ६० ॥ काश्मीरादिहसंप्राप्तं
लिंगंविजयसंज्ञितम् ॥ सदाविजयदंपुंसांप्राच्यांशालकटंकटात् ॥ ६१ ॥ रणेराजकुलेद्युतेविवादेसर्वदैवहि ॥ विजयोजायतेपुंसांविजयेशसमर्चनात् ॥
॥ ६२ ॥ ऊर्ध्वरेतास्त्रिदंडायाः संप्राप्तोत्रस्वयंविभुः ॥ कूश्मांडकंगणाध्यक्षंपुरस्कृत्यव्यवस्थितः ॥ ६३ ॥ ऊर्ध्वांगतिमवाप्नोतिवीक्षणादूर्ध्वरेतसः ॥
ऊर्ध्वरेतसियेभक्तानहितेषामधोगतिः ॥ ६४ ॥ मंडलेश्वरतःक्षेत्राल्लिंगंश्रीकंठसंज्ञितम् ॥ विनायकान्मंडसंज्ञादुत्तरस्यांव्यवस्थितम् ॥ ६५ ॥ श्रीकं
ठस्यचयेभक्ताःश्रीकंठाएवतेनराः ॥ नेहश्रियावियुज्यंतेनपरत्रकदाचन ॥ ६६ ॥ छागलांडान्महातीर्थात्कपर्दीश्वरसंज्ञितः ॥ पिशाचमोचनेतीर्थेस्व
यमाविरभूद्विभुः ॥ ६७ ॥ कपर्दीशंसमभ्यर्च्यनरानिरयंत्रजेत् ॥ नपिशाचत्वमाप्नोतिकृत्वात्राप्यचमुत्तमम् ॥ ६८ ॥ आम्रातकेश्वराक्षेत्राल्लिंगंसूक्ष्मे
शसंज्ञितम् ॥ स्वयमभ्यागतंचात्रक्षेत्रेवैश्रेयसांपदे ॥ ६९ ॥ विकटद्विजसंज्ञस्यगणेशस्यसमीपतः ॥ दृष्ट्वासूक्ष्मेश्वरंलिंगं गतिसूक्ष्मामवाप्नुयात् ॥ ७० ॥
संप्राप्तमिहदेवेशंजयंतंमधुकेश्वरात् ॥ लंबोदराद्वृणपतेःपुरस्तात्तदवस्थितम् ॥ ७१ ॥ जयंतेश्वरमालोक्यस्नात्वागंगाजलेशुभे ॥ प्राप्नुयाद्वांछितांसिद्धिं
सर्वत्रविजयीभवेत् ॥ ७२ ॥ प्रादुश्चकारदेवेशःश्रीशैलात्रिपुरांतकः ॥ शैलीलशिखरंदृष्ट्वायत्फलंसमुदीरितम् ॥ ७३ ॥ त्रिपुरांतकमालोक्यतत्फलंहे
लयाप्यते ॥ विश्वेशात्पश्चिमेभागेत्रिपुरांतकमीश्वरम् ॥ ७४ ॥ संपूज्यपरयाभक्त्याननरोगर्भमाविशेत् ॥ सौम्यस्थानादिहायातोभगवान्कुकुटेश्वरः ॥
॥ ७५ ॥ वक्रतुंडगणाध्यक्षसमीपेसोपतिष्ठते ॥ तदर्शनादर्चनाच्चकरस्थाःसर्वसिद्धयः ॥ ७६ ॥ जालेश्वरात्रिशूलीचस्वयमीशःसमागतः ॥ कूटदंताद्वृण
पतेःपुरस्तात्सर्वसिद्धिदः ॥ ७७ ॥ रामेश्वरान्महाक्षेत्राजटीदेवःसमागतः ॥ एकदंतोत्तरेभागेसोर्चितःसर्वकामदः ॥ ७८ ॥ त्रिसंध्यात्क्षेत्रतोदेवरूपं
कोस्तिसमागतः ॥ त्रिमुखात्पूर्वदिग्भागेपूजितरूपं वक्रत्वकृत् ॥ ७९ ॥

मधुकेश्वराक्षेत्रादितिशेषः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ प्रादुश्चकारआविर्भव ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ सौम्यस्थानाक्षेत्रविशेषः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ जालेश्वराक्षेत्रादितिशेषः ॥ ७७ ॥ रामेश्वरात्सेतुवन्धात् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

॥ ८० ॥ पुरोवायाग्रेकृत्वा ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ स्थलेश्वरात्स्थानेश्वरात्क्षेत्रादितिशेषः ॥ यत्रस्थलेश्वरेक्षेत्रेश्वरंमहालिंगंलिंगांतरंमहालिंगमेव ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ सुवर्णाख्यात्क्षेत्रादिति
शेषः ॥ ८५ ॥ अवाच्यांदक्षिणस्याम् ॥ ८६ ॥ हर्षितात्क्षेत्रादितिशेषः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ रुद्रमहालयात्क्षेत्रादितिशेषः ॥ ८९ ॥ ९० ॥ इवएव ॥ अयमेववापाठः ॥ ९१ ॥ वृषभध्वजात्क्षे

हरेश्वरोहरिश्रद्धाक्षेत्रादत्रसमागतः ॥ हरिश्रद्धेश्वरपुरःपूजितोजयदः सदा ॥ ८० ॥ इहशर्वः समायातःस्थानान्मध्यमकेश्वरात् ॥ चतुर्वेदेश्वरंलिंगंपुरो
धायव्यवस्थितम् ॥ ८१ ॥ शर्वलिंगंमभ्यर्च्यकाश्यांपरमसिद्धिकृत् ॥ नजातुजंतुपदवींप्राप्नुयात्कापिमानवः ॥ ८२ ॥ स्थलेश्वरान्महालिंगंप्रादुर्भू
तंपरंत्विह ॥ यत्रयज्ञेश्वरंलिंगंसर्वलिंगफलप्रदम् ॥ ८३ ॥ महालिंगंमभ्यर्च्यमहाश्रद्धासमन्वितः ॥ महतींश्रियमाप्नोतिलोकेत्रचपरत्रच ॥ ८४ ॥
इहलिंगंसहस्राक्षंसुवर्णाख्यात्समागतम् ॥ यस्यसंदर्शनात्पुंसांज्ञानचक्षुःप्रजायते ॥ ८५ ॥ शैलेश्वरादवाच्यांतुसहस्राक्षेश्वरंविभुम् ॥ दृष्ट्वाजन्मसहस्राणां
शतानांपातकंत्यजेत् ॥ ८६ ॥ हर्षिताद्धर्षितंचात्रप्रादुरासीत्तमोहरम् ॥ लिंगंहर्षप्रदंपुंसांदर्शनात्स्पर्शनादपि ॥ ८७ ॥ मंत्रेश्वरसमीपेतुप्रासादोहर्षिते
शितुः ॥ तद्विलोकनतःपुंसांनित्यंहर्षपरंपरा ॥ ८८ ॥ इहस्वयंसमायातोरुद्रोरुद्रमहालयात् ॥ यस्यदर्शनतोयांतिरुद्रलोकेनराःस्फुटम् ॥ ८९ ॥
यैस्तुरुद्रेश्वरंलिंगंकाश्यामत्रसमर्चितम् ॥ तेरुद्ररूपिणोमर्त्याविज्ञेयानात्रसंशयः ॥ ९० ॥ त्रिपुरेशसमीपेतुदृष्ट्वा रुद्रेश्वरंविभुम् ॥ रुद्रास्तइवविज्ञेयाजी
वंतोपिमृताअपि ॥ ९१ ॥ आगादिहमहादेवोवृषेशोवृषभध्वजात् ॥ बाणेश्वरस्यलिंगस्यसमीपेवृषदःसदा ॥ ९२ ॥ इहागतंतुकेदारादीशानेश्वरसंज्ञितम् ॥
तद्वष्टव्यंप्रतीच्यांचलिंगंप्रहादकेशवात् ॥ ९३ ॥ ईशानेशंसमभ्यर्च्यस्नात्वोत्तरवहांभसि ॥ वसेदीशाननगरेईशानसदृशप्रभः ॥ ९४ ॥ भैरवाद्भैरवीम्
तिरत्रायातामनोहरा ॥ संहारभैरवानामद्रष्टव्यःसप्रयत्नतः ॥ ९५ ॥ पूजनात्सर्वसिद्धयैसप्राच्यांखर्वविनायकात् ॥ संहारभैरवःकाश्यांसंहरेदवसंत
तिम् ॥ ९६ ॥ उग्रःकनखलात्तीर्थादाविगसेहसिद्धिदः ॥ तद्विलोकनतो नृणामुग्रंपापंप्रणश्यति ॥ ९७ ॥ उग्रंलिंगंसदासेव्यंप्राच्यामर्कविनायकात् ॥
अत्युग्राअपिनश्येयुरुपसर्गास्तदर्चनात् ॥ ९८ ॥ वस्त्रापथान्महाक्षेत्राद्भवोनामस्वयंविभुः ॥ भीमचंडीसमीपेतुप्रादुरासीदिहप्रभो ॥ ९९ ॥ भवेश्वरं
समभ्यर्च्यभवेनाविर्भवेन्नरः ॥ प्रभुर्भवतिसर्वेषांराज्ञामाज्ञाकृतामिह ॥ १०० ॥ देवदारुवनादंडीदंडयन्पातकावलीः ॥ वाराणस्यांसमागत्यस्थितो
लिंगाकृतिर्विभुः ॥ ११ ॥ प्राच्यांदंडीश्वरःपूज्यःसदेहलिविनायकात् ॥ तस्यार्चनेनमर्त्यानांनपुनर्भवईक्ष्यते ॥ २ ॥ भद्रकर्णद्वदादत्रभद्रकर्णद्वदान्वितः ॥
शिवःसाक्षादिहायातःसर्वेषांशिवदोर्मर्चितः ॥ ३ ॥

रादितिशेषः ॥ ९२ ॥ केदारात्क्षेत्रादितिशेषः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ उग्रःप्रचण्डः ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ भवेसंसारे ॥ १०० ॥ पातकावलीःपापपंक्तोः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ भद्रकर्णेशपूजनाद्भद्रकर्णेशस्थितर्दशोभद्रकर्णेशस्तस्यपूजनात् ॥ भद्रकर्णेभिरुत्तममितिपाठेकर्णेभिःकर्णैरित्यर्थः ॥ तथाचमन्त्रःभद्रकर्णेभिःशृणुयामदेवा इन्द्रपश्येमाक्षभिर्यजत्राः इत्यादि ॥
अक्षिभिर्नेत्रैः ॥ ५ ॥ त्वत्त्वत्तःहरिश्चन्द्रशिवाद्यात् ॥ तदितिपाठेपिसएवार्थः ॥ जनिर्जन्म ॥ ६ ॥ पश्चिमेनेतिनतृतीयाकिंनुपाश्चिमायांदिशीत्यस्मिन्नर्थेत्तद्वितोयंप्रत्ययोव्ययसंज्ञः ॥ पश्चिमेनपश्चिमायां

उद्गङ्गाख्याद्वणपतेःप्राच्यांतर्तीर्थमुत्तमम् ॥ भद्रकर्णेशदेस्नात्वाभ्यर्च्यलिंगंशिवाह्वयम् ॥ ४ ॥ सर्वत्रशिवमाप्नोतिभद्रकर्णेशपूजनात् ॥ शृणुयात्सर्व
भूतानांभद्रपश्यतिचाक्षिभिः ॥ ५ ॥ शंकरश्चहरिश्चन्द्रात्त्वत्पुरःप्रतिभासते ॥ तत्पूजनाज्जनानांनजननीजठरेजनिः ॥ ६ ॥ यमलिंगान्महातीर्थात्का
ललिंगमिहस्थितम् ॥ कलशेशइतिख्यातंचंद्रेशात्पश्चिमेनच ॥ ७ ॥ यमतीर्थेनरःस्नात्वामित्रावरुणदक्षिणे ॥ काललिंगंसमालोक्यकलिकालभयं
कुतः ॥ ८ ॥ तत्रभौमचतुर्दश्यांस्तुयात्रांकरिष्यति ॥ अपिपातकयुक्तःसयमयात्रांनयास्यति ॥ ९ ॥ नैपालाच्चमहाक्षेत्रादायात्पशुपतिस्त्वह ॥
यत्रपाशुरतोयोगउपदिष्टःपिनाकिना ॥ ११० ॥ भवतादेवदेवेनब्रह्मादिभ्योविमुक्तये ॥ तस्यसंदर्शनदेवपशुपाशैर्वियुज्यते ॥ ११ ॥ करवीरकतीर्था
च्चपालीशइहागतः ॥ कपालमोचनेतीर्थेद्रष्टव्यःसप्रयत्नतः ॥ १२ ॥ तद्विलोकनमात्रेणब्रह्महत्याविलीयते ॥ उमापतिर्देविकायाइहागत्यव्यवस्थितः
॥ १३ ॥ दृष्टःपशुपतिःप्राच्यांहरेत्पापंचिरार्जितम् ॥ लिंगमहेश्वरक्षेत्रादिहदीतेशसंज्ञितम् ॥ १४ ॥ उपोमापतितिष्ठेत्तदीत्यैवेहपरत्रच ॥ भुक्तिमुक्तिप्र
दंलिंगंदीतेशंकाशिमध्यगम् ॥ १५ ॥ कायारोहणतःक्षेत्रादाचार्योऽनकुलीश्वरः ॥ शिष्यैःपरिवृतस्तिष्ठेन्महापाशुपतव्रतैः ॥ १६ ॥ दक्षिणेहिमहादेवाहृष्टो
ज्ञानं प्रयच्छति ॥ अज्ञानंनाशयेत्क्षिप्रंगर्भसंसृतिहेतुकम् ॥ १७ ॥ गंगासागरतश्चायादमरेशइतीरितम् ॥ लिंगंयदर्शनादेवनामरत्वंहिदुर्लभम् ॥ १८ ॥
सप्तगोदावरीतीर्थादेवोभीमेश्वरःप्रभुः ॥ प्रकाशतेलिंगरूपीभुक्त्यैमुक्त्यैनृणामिह ॥ १९ ॥ नकुलीशात्पुरोभागेदृष्ट्वाभीमेश्वरंप्रभुम् ॥ महाभीमानिपापा
निप्रणश्यंतिहितक्षणात् ॥ २० ॥ भूतेश्वराद्रस्मगात्रंप्रादुरासीदिहस्वयम् ॥ भीमेशादक्षिणेभागेतदभ्यर्च्यप्रयत्नतः ॥ २१ ॥ सम्यक्पाशुपताद्यो
गादभ्यस्ताच्चसमाःशतम् ॥ यत्प्राप्यतेफलंतस्याद्रस्मगात्रविलोकनात् ॥ २२ ॥ नकुलीश्वरतोदेवःस्वयंभूरिति विश्रुतः ॥ आत्मनाप्रकटीभूतःकाश्यां
लिंगाकृतिर्हरः ॥ २३ ॥ स्वयंभुलिंगंसंपूज्यस्नात्वासिद्धिद्वन्द्वेनरः ॥ महालक्ष्मीश्वरपुरोऽनभूयोजन्मभागभवेत् ॥ २४ ॥ प्रयागतीर्थनिकषाप्रासादोवि
दुमप्रभः ॥ वाराहस्यमहानेषधरणीनाम्नएवहि ॥ २५ ॥

दिशीत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ देविकायाःपुर्याइतिशेषः ॥ १३ ॥ महेश्वरक्षेत्रात्कैलासात् ॥ १४ ॥ उपोमापतेःसमीपे ॥ १५ ॥ नकुलीत्यलत्रकुलीतिकचित् ॥ नकुली
श्वरस्यदक्षिणेभागइत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रयागतीर्थनिकषाप्रयागतीर्थसमीपे ॥ वाराहस्यसूकराकृतेः वाराणस्यामिति

कचित्पाठः ॥ २५ ॥ मंदरात्समागतं श्रुत्वेत्यन्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ कर्णिकारप्रसूनरुक्द्रुमोत्पलपुष्पकांतिः ॥ २८ ॥ २९ ॥ हेमकूटात्पर्वतात् ॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सयंत्राणि औषधिप्रयुक्तनिक्षि
 प्यमाणशिलाद्यस्त्रविशेषसहितानि ॥ कपाटविकटानिकपाटैर्विषमाणि ॥ सकपाटविकटानि चेति पाठे विटाः पाषाणगुडकाः ॥ ३३ ॥ कोटिकोटिभटानामपरिमितयोधानामाटचमटनं येषु तानि ॥
 तथा ॥ भटादृचानीतिकचित् ॥ कांस्यरीतिकसीसकैः कांस्यानि च प्रसिद्धानिरीतिकाश्च आरकूटाः ॥ स्वार्थकः ॥ पित्तलानीति यावत् ॥ यदाहामरः ॥ रीतिः स्त्रियामारकूटो न स्त्रियामिति ॥
 विंध्यपर्वततः प्राप्नोदेवं श्रुत्वासमागतम् ॥ सगणं सर्षिदेवं च मंदराद्रन्नकंदरात् ॥ २६ ॥ काश्यां धरणि वाराहो द्रष्टव्यः सप्रयत्नतः ॥ आपत्समुद्रसंभ्रममुद्धरे
 च्छरणागतम् ॥ २७ ॥ कर्णिकाराद्रुणाध्यक्षः कर्णिकारप्रसूनरुक् ॥ समर्च्योयंगदाहस्त उपसर्ग सहस्रहत् ॥ २८ ॥ तस्माद्धरणि वाराहात् प्रतीच्यां दिशि सं
 स्थितम् ॥ पूजयित्वा गणाध्यक्षं गणपत्यपदं लभेत् ॥ २९ ॥ हेमकूटाद्विरूपाक्षं लिंगमत्राविरासह ॥ महेश्वरादवाच्यां च दृष्टं संसारतारकम् ॥ १३० ॥
 गंगाद्वाराद्धिमस्थे शंखं हिमसमप्रभम् ॥ ब्रह्मनालात् प्रतीच्यां च द्रष्टव्यमिह सिद्धिदम् ॥ ३१ ॥ गणाधिपश्चैलासाद्रुणा अन्ये महाबलाः ॥ कैलासाद्रेः
 समायाताः सप्तकोटि मिताः प्रभो ॥ ३२ ॥ दुर्गाणितैः कृतानीह सप्तस्वर्गसमानि च ॥ सद्गाराणिसयंत्राणिकपाटविकटानि च ॥ ३३ ॥ कोटिकोटिभटा व्या
 निसर्वाद्धिसहितान्यपि ॥ सुवर्णरूप्यताम्रैश्च कांस्यरीतिकसीसकैः ॥ ३४ ॥ अयस्कांतेन कांतानि दृढान्यभ्रं लिहान्यपि ॥ ततः शैलं महादुर्गतैः काशीप
 रितः कृतम् ॥ ३५ ॥ परिखापिकृतानि भ्रामत्स्योदर्या जलाविला ॥ मत्स्योदरी द्विधा जाता बहिरंतश्चरा पुनः ॥ ३६ ॥ तच्च तीर्थं महत्ख्यातं मिलितं गां
 गवारिभिः ॥ यदा संहारमार्गेण गंगां भः प्रसरेदिह ॥ ३७ ॥ तदामत्स्योदरी तीर्थं लभ्यते पुण्यगौरवात् ॥ सूर्याचंद्रमसोः पर्वतदा कोटिगुणं शतम् ॥ ३८ ॥
 सर्वपर्वणितत्रैव सर्वतीर्थानितत्र वै ॥ तत्रैव सर्वलिंगानि गंगामत्स्योदरीयतः ॥ ३९ ॥ मत्स्योदर्या हिये स्नाता यत्र कुत्रापि मानवाः ॥ कृतपिंडप्रदानास्ते
 नमातुरुदेशयाः ॥ १४० ॥ अविमुक्तमिदं क्षेत्रं मत्स्याकारत्वमाप्नुयात् ॥ परितः स्वर्धुनीवारिसंसारिपरिवीक्ष्यते ॥ ४१ ॥ मत्स्योदर्या कृतस्नानाये
 नरास्तेन रोत्तमाः ॥ कृत्वापि बहुपापानि नेक्षते भास्करेः पुरीम् ॥ ४२ ॥ किं स्नात्वा बहुतीर्थेषु किं तद्वा दुष्करंतपः ॥ यदि मत्स्योदरी स्नाता कुतो गर्भभयंततः ॥
 ॥ ४३ ॥ यत्र यत्र हि लिंगानि नृदेवर्षिकृतान्यपि ॥ तत्र मत्स्योदरीं प्राप्य सुस्नातो मोक्षभाजनम् ॥ ४४ ॥ संतितीर्थान्यनेकानि भूर्भुवः स्वर्गतान्यपि ॥ न समा
 निपरंतानि कोट्यंशेनापि निश्चितम् ॥ ४५ ॥ इत्थं तीर्थकृतं तेन विभो कैलासवासिना ॥ गणाधिपेन सुमहत्सु महोदारकर्मणा ॥ ४६ ॥

सीसकानि नागाः ॥ यदाहामरः ॥ नागसीसकयोगेष्टवप्राणीतैः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ संहारमार्गेण प्रतिलोमवर्त्मना दक्षिणप्रवाहेणेत्यर्थः ॥ इह मत्स्योदर्याम् ॥ ३७ ॥ सूर्याचंद्रमसोः ॥
 देवताद्वेचेति दीर्घत्वम् ॥ एवमित्रावरुणदक्षिणे इत्यादिष्वपि ॥ ३८ ॥ गंगया सह मत्स्योदरी गंगामत्स्योदरी ॥ यतो यदा ॥ ३९ ॥ यत्र कुत्रापि यदा कदापीत्यर्थः ॥ १४० ॥ अविमुक्तमिति ॥
 मत्स्याकारत्वमाप्नुयात् ॥ कदेत्याकांक्षायामाह ॥ परित इति ॥ संसारिसंसरणशीलम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ततस्तदा ॥ ४३ ॥ तत्रेत्यत्र वीप्साज्ञेया ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ गणाधिपेन सप्तकोटिपेन ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ भूर्भुवःस्वर्महःपरेभूरादीनां लोकानामुपरि ॥ ४८ ॥ भोगवत्यापातालंगंगया ॥ ४९ ॥ निर्मायिनिर्मितः ॥ १५० ॥ हाटकमयं स्वर्णमयम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तारकात्तारा
लोकात् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ यावद्विगविलोकनं करोतीति शेषः ॥ तावत्सर्वपापेभ्यो मुच्यते ॥ ५५ ॥ यस्माज्ज्ञानान्मुच्यते तत्तारकं ज्ञानं प्राप्तिर्अंतकाले प्राप्नोति ॥ ५६ ॥ किरातात्तीर्थादिति शेषः ॥
देशाद्वा ॥ कित्तिकिरातंतदाह ॥ किरातरूपज्ञति ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ पौलस्त्यराघवात्पौलस्त्यो विभीषणस्तेन स्थापितो राघवः पौलस्त्यराघवो रामचंद्रस्तस्मादिति ॥ १६० ॥ स्थलात्स्थल

भूर्भुवःसंज्ञकं लिङ्गं पर्वताद्विधमादनात् ॥ स्वयमाविर्भूदत्र तस्मात्प्राच्यांगणाधिपात् ॥ ४७ ॥ विलोक्य भूर्भुवःस्वर्महःपरे ॥ निवसंति जनाः
पुण्याः सुचिरां दिव्यभोगिनः ॥ ४८ ॥ हाटकेशं महालिङ्गं भोगवत्या समायुतम् ॥ सप्तपातालतलतट इहायातं स्वयं विभो ॥ ४९ ॥ शेषवासुकिमुख्यैश्च तत्प्रा
सादो महानिह ॥ मणिमाणिक्यरत्नौघैर्निर्मायिप्रयत्नतः ॥ १५० ॥ तल्लिङ्गं हाटकमयं रत्नमालाभिरर्चितम् ॥ ईशानेश्वरतः प्राच्यां पूजनीयं प्रयत्नतः ॥
॥ ५१ ॥ भक्तितोऽभ्यर्च्य तल्लिङ्गं नरः सर्वसमृद्धिमान् ॥ भुक्त्वा भोगानसंख्यातानं ते निर्वाणमृच्छति ॥ ५२ ॥ आकाशात्तारका लिङ्गं ज्योतीरूपमिहागतम् ॥
ज्ञानवाप्याः पुरोभागे तल्लिङ्गं तारकेश्वरम् ॥ ५३ ॥ तारकं ज्ञानमाप्येत तल्लिङ्गस्य समर्चनात् ॥ ज्ञानवाप्यां नरः स्नात्वा तारकेशं विलोक्य च ॥ ५४ ॥ कृतसं
ध्यादिनियमः परितर्प्य पितामहान् ॥ धृतमौनव्रतो धीमान्यावद्विगविलोकनम् ॥ ५५ ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः पुण्यं प्राप्नोति शाश्वतम् ॥ प्राप्तिं च तारकं ज्ञानं
यस्माज्ज्ञानाद्विमुच्यते ॥ ५६ ॥ किराताञ्च किरातेश इह चाविर्भवह ॥ किरातरूपो भगवान्यत्र देवोऽभवत्पुरा ॥ ५७ ॥ तत्किरातेश्वरं लिङ्गं भारभूते
श्वरादनु ॥ नमस्कृत्य नरो जातु न मातुरुदरेशयः ॥ ५८ ॥ लंकापुर्याः समागच्छन्मरुके श्वरसंज्ञकम् ॥ लिङ्गं दर्शनात्पुंसां नभयं रक्षसां भवेत् ॥ ५९ ॥
नैर्ऋत्यां दिशितल्लिङ्गं नैर्ऋतेश्वरसंज्ञकम् ॥ पौलस्त्यराघवात्पश्चात्पूजितं सर्वदुष्टहृत् ॥ १६० ॥ पुण्यं जलप्रियं लिङ्गं जललिङ्गं स्थलादपि ॥ आयातं
तच्च गङ्गायाजलमध्ये व्यवस्थितम् ॥ ६१ ॥ तत्प्रासादोऽद्भुततरो मध्ये गंगं निरीक्ष्यते ॥ सर्वधातुमयः श्रेष्ठः सर्वरत्नमयः शुभः ॥ ६२ ॥ अद्यापि दृश्यते
कैश्चित्पुण्यसंभारगौरवात् ॥ श्रेष्ठं लिङ्गमिहायातं तीर्थात्कोटीश्वरादपि ॥ ६३ ॥ कोटिलिङ्गेक्षणे पुण्यं तल्लिङ्गस्य निरीक्षणात् ॥ श्रेष्ठं ज्येष्ठेश्वरात्पश्चाच्छ्रेष्ठ
सिद्धिप्रदायकम् ॥ ६४ ॥ वडवास्यात्समुद्भूतं लिङ्गमत्रानलेश्वरम् ॥ नलेश्वरपुरोभागे पूजितं सर्वसिद्धिदम् ॥ ६५ ॥ आगत्य विरजस्तीर्थाद्देवदेवस्रिलो
चनः ॥ लिङ्गे त्वनादिसंसिद्धे ह्यवतस्थोऽत्रि विष्टपे ॥ ६६ ॥ पुण्येऽपि लिपिलातीर्थे सर्वेषां तारकप्रदे ॥ आविश्चक्रे स्वयं देव ओंकारो मरकटकात् ॥ ६७ ॥

लिङ्गात् ॥ ६१ ॥ मध्ये गंगं गङ्गाया मध्ये ॥ ६२ ॥ कोटीश्वरात्स्थानादिति शेषः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ वडवास्याद्वडवानलास्यादित्यर्थः ॥ ६५ ॥ विरजस्तीर्थं जाजपुरस्थानाभिगयास्थं यत्र विरजाख्या
चंडिका तस्मात् ॥ ६६ ॥ अमरकटकात् ॥ मालवदेशांतर्गते रेवातीरस्थात् ॥ ६७ ॥

कितस्वरूपंकदावाप्रादुर्बभूवतदाह ॥ तदाद्यंलिगम् ॥ कथंभूतम् ॥ तारकक्षेत्रंतारकःप्रणवःसएवक्षेत्रमुपलब्धिस्थानंयस्यतत्तथा ॥ ६८ ॥ तदाकृतिप्रणवाकृति ॥ ततस्तदातदाकृती
 तिकचित् ॥ यत्तदाद्यंप्रणवाद्यंतारकक्षेत्रमविमुक्तंतदाकृतिक्षेत्राकृतीतितदाव्याकर्तव्यम् ॥ ६९ ॥ आयतनानिस्थानानिआनिनोयेत्यहमानीतवानित्यर्थः ॥ आगतानीतिकचित्पाठः सचपौ
 नरुक्त्याद्धेयः ॥ तस्मिन्नित्यत्रवीप्साज्ञातव्या ॥ १७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ श्रद्धाप्रसाद्यशैलादिश्रद्धयाप्रसाद्यःश्रद्धाप्रसाद्यःसचासौशैलादिश्वतम् ॥ मुदाप्रसाद्येतिक
 तदाद्यंतारकक्षेत्रंयदांगंगानचागता ॥ यदैवाविरभूत्काशीत्रैलोक्योद्धरणायवै ॥ ६८ ॥ तदाकृतिमहल्लिङ्गंस्वयमाविरभूत्ततः ॥ महिमानंनतस्यान्यःपरिवे
 त्तिविभोर्कृते ॥ ६९ ॥ एतान्यायतनानीशआनिनायमहांतिच ॥ शेषयित्वांशमात्रंचतस्मिन्क्षेत्रेनिजेनिजे ॥ १७० ॥ इहायातानिपुण्यानिसर्वभावे
 ननान्यथा ॥ प्रासादाःसर्वतश्चैषांरम्याअभ्रंलिहाविभो ॥ ७१ ॥ बहुधातुमयाश्चित्राःसर्वरत्नसमुज्ज्वलाः ॥ येषांकलशमात्रस्यदर्शानाम्मुक्तिराप्यते ॥ ७२ ॥
 श्रुत्वापिनामचैतेषांलिंगानांसुरसत्तम ॥ अपिजन्मसहस्रोत्थाःक्षीयंतेपापराशयः ॥ ७३ ॥ इदानींकोनिदेशोत्रमयानुष्ठेयईशितः ॥ प्रसादीक्रियतांसो
 पिसिद्धोमंतव्यएवहि ॥ ७४ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ श्रुत्वेतिनंदिनोवाक्यंदेवदेवेश्वरोहरः ॥ श्रद्धाप्रसाद्यशैलादिमिदंप्रोवाचकुंभज ॥ ७५ ॥ ॥
 श्रीदेवदेवउवाच ॥ ॥ साधूकृतंत्वयानंदिन्सदानंदविधायक ॥ विधेहिमेनिदेशंचंडीर्व्यापारयाधुना ॥ ७६ ॥ नवकोट्यस्तुचासुंढायायत्रनिवसंतिहि ॥
 स्वदेवताभिःसहिताभूतवेतालभैरवैः ॥ ७७ ॥ ताःपुरीरक्षणार्थायसवाहनबलायुधाः ॥ प्रतिदुर्गदुर्गरूपाःपरितःपरिवासय ॥ ७८ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥
 नंदिनंसंनिदेश्येतिमृडान्यासहितोमृडः ॥ ययौत्रैविष्टपंक्षेत्रंमुक्तिबीजप्ररोहणम् ॥ ७९ ॥ शिलादतनयोप्यैशींमूर्धन्याज्ञांविधायच ॥ आहूयसर्वतो
 दुर्गाःप्रतिदुर्गन्यवेशयत् ॥ १८० ॥ निशम्याध्यायमेतंचपुण्यायतनगर्भिणम् ॥ नरःस्वर्गापवर्गौचप्राप्नुयाच्छ्रद्धयाक्रमात् ॥ ८१ ॥ श्रुत्वाष्टपष्टिमेतां
 वैमहायतनसंश्रयाम् ॥ नजातुप्रविशेन्मर्त्योजनन्याजाठरींदरीम् ॥ १८२ ॥ ॥ इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडे
 उत्तरार्धेऽष्टपष्ट्यायतनसमागमोनामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ कात्यायनेयकथयनंदिनाविश्वनंदिना ॥ यथाव्यापा
 रितादेव्योदेवदेवनिदेशतः ॥ १ ॥ अविमुक्तस्यरक्षार्थयत्रयादेवताःस्थिताः ॥ प्रसादंकुरुमेदेवताःसमाचक्ष्वतत्त्वतः ॥ २ ॥ इत्यगस्त्युदितंश्रुत्वामहा
 देवतनूद्भवः ॥ कथयामासयायत्रस्थिताऽऽनंदवनेमुदा ॥ ३ ॥

चित्पाठस्तदास्पष्टवार्थः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ऐशीमिशिसंवांधिनीम् ॥ १८० ॥ ८१ ॥ दर्शिकन्दराम् ॥ १८२ ॥ इतिश्रीरा० काशीखंडटीकायामैको
 नसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७४ ॥ अध्यायेसप्ततितमेमहापापापहेनृणाम् ॥ देवतानामधिष्ठानंवर्यतेतिसुखावहम् ॥ १ ॥ साधूकृतंत्वयानंदिन्नित्यादिनाविश्वेशेनचण्डीःपरिवासये
 त्युक्तमतस्तासांपरिवसतिंश्रोतुंकार्तिकेयमभ्यर्थयति ॥ कात्यायनेयेति ॥ कात्यायनीभवानीतस्याअपत्यंकात्यायनेयस्तत्संबोधनंतथा ॥ १ ॥ २ ॥ अगस्तिशब्दोप्यस्ति ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ समन्वितैः सहितैः ॥ ८ ॥ ९ ॥ वाराणस्यां विशालाक्षी विमला पुरुषोत्तमे ॥ रुक्मिणी द्वारवत्यां तुराधा वृन्दावने वने
 इति ॥ उपहारैर्वलिभिर्नैवेद्यैरित्यर्थः ॥ १० ॥ उल्लोचो वितानं चन्द्रातप इति यावत् ॥ दुकूलैः क्षौमैः ॥ ११ ॥ अप्यल्पमपीत्यत्र पूर्वापिशब्दस्य पूर्वेण सम्बन्धः ॥ १२ ॥ पीठस्थानम् ॥ १३ ॥
 स्कंद उवाच ॥ ॥ वाराणस्यां विशालाक्षी क्षेत्रस्य परमेष्ठदा ॥ विशालतीर्थं गंगायां कृत्वा पृष्ठे व्यवस्थिता ॥ ४ ॥ स्नात्वा विशालतीर्थे वै विशालाक्षीं
 प्रणम्य च ॥ विशालालभते लक्ष्मीं परत्रेह च शर्मदाम् ॥ ५ ॥ भाद्रकृष्णतृतीयायामुपोषणपरैर्नृभिः ॥ कृत्वा जागरणं रात्रौ विशालाक्षी समीपतः ॥ ६ ॥
 प्रातर्भोज्याः प्रयत्नेन चतुर्दश कुमारिकाः ॥ अलंकृता यथाशक्त्या स्रगंबरविभूषणैः ॥ ७ ॥ विधाय पारणं पश्चात्पुत्रभृत्यसमन्वितैः ॥ सम्यग्वाराणसीवासफलं
 लभ्येत कुंभज ॥ ८ ॥ तस्यां तिथौ महायात्रा कार्या क्षेत्रनिवासिभिः ॥ उपसर्गप्रशांत्यर्थं निर्वाणकमलाप्तये ॥ ९ ॥ वाराणस्यां विशालाक्षी पूजनीया प्रय
 त्ततः ॥ धूपैर्दीपैः शुभैर्माल्यैरुपहारैर्मनोहरैः ॥ १० ॥ मणिमुक्ताद्यलंकारैर्विचित्रोल्लोचचामरैः ॥ शुभैरनुपभुक्तैश्च दुकूलैर्गंधवासितैः ॥ ११ ॥ मोक्षलक्ष्मी
 समृद्धयर्थं यत्र कुत्र निवासिभिः ॥ अप्यल्पमपि यद्दत्तं विशालाक्ष्यै नरोत्तमैः ॥ १२ ॥ तदानंत्याय जायेत मुने लोकद्वयेऽपि हि ॥ विशालाक्षी महापीठे दत्तं
 जप्तं हुतं स्तुतम् ॥ १३ ॥ मोक्षस्तस्य परीपाको नात्र कार्या विचारणा ॥ विशालाक्षी समर्चा तोरूपसंपत्तियुक्पतिः ॥ १४ ॥ प्राप्य ते त्रकुमारीभिर्गुणशी
 लाद्यलंकृतः ॥ गुर्विणीभिः सुतनयो वंध्याभिर्गर्भसंभवः ॥ १५ ॥ असौ भाग्यवतीभिश्च सौभाग्यं महदाप्यते ॥ विधवाभिर्न वै धव्यं पुनर्जन्मांतरे क्वचित् ॥
 ॥ १६ ॥ सीमंतिनीभिः पुंभिर्वा परं निर्वाणमिच्छुभिः ॥ श्रुता दृष्टार्चिता काश्यां विशालाक्ष्यभिलाषदा ॥ १७ ॥ ततो न्यल्ललिता तीर्थं गंगा केशवसन्निधौ ॥
 तत्रास्तिललिता देवी क्षेत्ररक्षकरी परा ॥ १८ ॥ सा च पूज्या प्रयत्नेन सर्वसंपत्समृद्धये ॥ ललिता पूजकानां च जातु विघ्नो न जायते ॥ १९ ॥ इषे कृष्णद्विती
 यायां ललितां परिपूज्य वै ॥ नारीवापुरुषोवापि लभते वांछितं पदम् ॥ २० ॥ स्नात्वा च ललिता तीर्थे ललितां प्रणिपत्य वै ॥ लभेत्सर्वत्र लालित्यं यद्वा तद्वा
 अनुलप्य च ॥ २१ ॥ मुने विश्वभुजा गौरी विशालाक्षी पुरःस्थिता ॥ संहरंती महाविघ्नं क्षेत्रभक्तिजुषांसदा ॥ २२ ॥ शारदं न वरात्रं च कार्या यात्रा प्रयत्नतः ॥
 देव्या विश्वभुजाया वै सर्वकामसमृद्धये ॥ २३ ॥ योन विश्वभुजा देवी वाराणस्यां नमोन्नरः ॥ कुतो महोपसर्गं भ्यस्तस्य शांतिर्दुरात्मनः ॥ २४ ॥ यैस्तु विश्वभु
 जा देवी वाराणस्यां स्तुतार्चिता ॥ न हितान्विघ्नसंघातो बाधते सुकृतात्मनः ॥ २५ ॥ अन्यास्तिकाश्यां वाराही क्रतुवाराहसन्निधौ ॥ तां प्रणम्य नरो
 भक्त्या विपदब्धौ नमज्जति ॥ २६ ॥

परीपाकः फलम् ॥ १४ ॥ अत्र काश्याम् ॥ जगतीति वा ॥ शीलमाचारः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इषे आश्विने ॥ २० ॥ लालित्यं सौभाग्यम् ॥ यद्वा तद्वा अनुलप्य च यत्किंचि
 त्स्तुत्येति ॥ यत्र तत्र स्थितोऽपि चेति क्वचित् ॥ २१ ॥ २२ ॥ शारदं शारदमासः ॥ नारी वापुरुषो वापि ॥ लभते वांछितं पदम् ॥ नमोन्नरः ॥ यैस्तु विश्वभुजाय नमोन्नरः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

अरितर्जनीशत्रुभर्त्सनी ॥ २७ ॥ गजराजरथास्थितागजराजऐरावतःसएवथस्तत्रास्थिता ॥ २८ ॥ बर्हियानगामयूररथगा ॥ प्रेक्षणीयाद्रष्टव्या ॥ अर्चनीयेतिकचित् ॥ २९ ॥ महेश्वरादित्यत्रम
 हेशाच्चेतिकचित् ॥ महावृषोमहाधर्मस्तत्समृद्धिदाअनेकगोवृषसमृद्धिदावा ॥ ३० ॥ समुद्यच्चक्रम्यदोःसम्यगुच्चलत्सुदर्शनमनोहरहस्ता ॥ ३१ ॥ गलत्कमण्डलुजलचुलकाताडिताहिताक्षर
 त्कुंडीवारिगंडूषपातितविषका ॥ ३२ ॥ निजतत्त्वब्रह्मात्मतत्त्वम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ भ्राम्यच्चक्रोच्चतर्जनीभ्राम्यच्चक्रयस्याउच्चतर्जनंदुष्टान्प्रतियस्याः साचसाच भ्राम्यच्चक्रेणउच्चातर्जनीतर्जन्याख्या
 शिवदूतीतुतत्रैवद्रष्टव्याऽऽपद्धिनाशिनी ॥ आनंदवनरक्षार्थमुद्यच्छूलारितर्जनी ॥ २७ ॥ वज्रहस्तातथाचैंद्रीगजराजरथास्थिता ॥ इंद्रेशादक्षिणेभागेऽ
 चितासंपत्करीसदा ॥ २८ ॥ स्कंदेश्वरसमीपेतुकौमारीबर्हियानगा ॥ प्रेक्षणीयाप्रयत्नेनमहाफलसमृद्धये ॥ २९ ॥ महेश्वरादक्षिणतोदेवीमाहेश्वरी
 नरैः ॥ वृषयानवतीपूज्यामहावृषसमृद्धिदा ॥ ३० ॥ निर्वाणनरसिंहस्यसमीपेमोक्षकाक्षिभिः ॥ नारसिंहीसमर्च्याचसमुद्यच्चक्रम्यदोः ॥ ३१ ॥
 हंसयानवतीब्राह्मीब्रह्मेशात्पश्चिमेस्थिता ॥ गलत्कमण्डलुजलचुलकाताडिताहिता ॥ ३२ ॥ ब्रह्मविद्याप्रबोधार्थकाश्यांपूज्यादिनेदिने ॥ ब्राह्मणैर्यतिभि
 नित्यंनिजतत्त्वावबोधिभिः ॥ ३३ ॥ शार्ङ्गचापविनिर्मुक्तमहेषुभिरितस्ततः ॥ उत्सादयंतीप्रत्यूहान्काश्यांनारायणींश्रयेत् ॥ ३४ ॥ प्रतीच्यांगोपिगो
 विंदाद्भ्राम्यच्चक्रोच्चतर्जनीम् ॥ नारायणीयःप्रणमेत्तस्यकाश्यामहोदयः ॥ ३५ ॥ ततो गौरींविहूपाक्षींदेवयान्याउदग्दिशि ॥ पूजयित्वानरोभक्त्यावांछितां
 लभतेश्रियम् ॥ ३६ ॥ शैलेश्वरीसमभ्यर्च्याशैलेश्वरसमीपगा ॥ तर्जयंतीचतर्जन्यासंसर्गमुपसर्गजम् ॥ ३७ ॥ चित्रकूपेनरःस्नात्वाविचित्रफलदे
 नृणाम् ॥ चित्रगुप्तेश्वरंवीक्ष्यचित्रघंटांप्रपूज्यच ॥ ३८ ॥ बहुपातकयुक्तोपित्यक्तधर्मपथोपिवा ॥ नचित्रगुप्तलेख्यःस्याच्चित्रघंटार्चकोनरः ॥ ३९ ॥
 योपिद्रापुरुषोवापिचित्रघंटानयोर्चयेत् ॥ काश्यांविघ्नसहस्राणितंसेवंतेपदेपदे ॥ ४० ॥ चैत्रशुक्लतृतीयायांकार्यायात्राप्रयत्नतः ॥ महामहोत्सवःकार्योनि
 शिजागरणंतथा ॥ ४१ ॥ महापूजोपकरणैश्चित्रघंटांसमर्च्यच ॥ शृणोतिनांतकस्येहघंटांमहिषकंठगाम् ॥ ४२ ॥ चित्रांगदेश्वरप्राच्यांचित्रग्रीवां
 प्रणम्यच ॥ नजातुजंतुर्वीक्षेतविचित्रांयमयातनाम् ॥ ४३ ॥ भद्रकार्त्तिकनरोद्वहानाभद्रं पश्यतिकचित् ॥ भद्रनागस्यपुरतोभद्रवाप्यांकृतोदकः ॥ ४४ ॥
 हरसिद्धिप्रयत्नेनपूजयित्वानरोत्तमः ॥ महासिद्धिमवाप्नोतिप्राच्यांसिद्धिविनायकात् ॥ ४५ ॥ विधिसंपूज्यविधिवद्विविधैरुपहारैः ॥ विविधांलभते
 सिद्धिविधीश्वरसमीपगाम् ॥ ४६ ॥ प्रयागतीर्थेसुस्नातोजनोनिगडभंजनीम् ॥ सभाजयित्वानोजातुनिगडैःपरिबाध्यते ॥ ४७ ॥ भौमवारेसदापूज्या
 देवीनिगडभंजनी ॥ कृत्वैकमुक्तंभक्त्यात्रवंदीमोक्षणकाम्यया ॥ ४८ ॥

अंगुलिर्हस्याःसातयेतिवा ॥ ३५ ॥ देवयानीकाव्यमुता ॥ ३६ ॥ संसर्गदोषम् ॥ उपसर्गजमुत्पातजम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ लेख्योलोखनाविषयः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥
 ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ निगडोलोहशृंगखलम् ॥ सभाजयित्वापूजयित्वा ॥ ४७ ॥ एकभक्तमेकभोजनम् ॥ एकभक्तमितिपाठेपकान्नमित्यर्थः ॥ वंदीवद्वस्तस्यमोक्षणकाम्यया ॥ यद्वा वंदीतितस्या

॥२९३॥

नाम ॥ अतएववक्ष्यातिवंदीपदजुषामिति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ काशीसिंदेहहारिणी संदेहः संशयः काशीमरणेन मुक्तिर्भवति न वेत्यादिरूपः ॥ संदंशेति पाठे संदंश इव संदंशो विघ्नस्तद्धारिणी ॥ ५१ ॥
घनटंककामुद्रटंकहस्ता ॥ टंकंटाकीति प्रसिद्धम् ॥ तीर्थराजः प्रयागः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ दक्षिणे वामे हस्ते इति शेषः ॥ अभयदामिति च्छेदः ॥ ५५ ॥ सिद्धलक्ष्मीत्यत्र सिद्धिलक्ष्मीति
॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

का.खं.४.३

स. अ. ५०

संसारबंधविच्छिन्तिमपियच्छितिसार्चिता ॥ गणनाशृंखलादीनांकाचतस्याःसमर्चनात् ॥४९॥ दूरस्थोपिहियोबंधुःसोपिक्षिप्रंसमेव्यति ॥ बंदीपदजुषां
पुसांश्रद्धयानात्रसंशयः ॥ ५० ॥ किंचिन्नियममालंब्ययदिसापरिषेविता ॥ कामान्पूरयतिक्षिप्रंकाशीसंदेहहारिणी ॥ ५१ ॥ घनटंककरादेवीभक्तवं
धनभेदिनी ॥ कंकनपूरयेत्कामंतीर्थराजसमीपगा ॥ ५२ ॥ देवीपशुपतेःपश्चादमृतेश्वरसन्निधौ ॥ स्नात्वाचैवामृतकूपेनमनीयाप्रयत्नतः ॥ ५३ ॥ पूज
यित्वानरोभक्त्यादेवताममृतेश्वरीम् ॥ अमृतत्वंभजेदेवतत्पादांबुजसेवनात् ॥ ५४ ॥ धारयंतीमहामायाममृतस्यकमंडलुम् ॥ दक्षिणेऽभयदांवामे
ध्यात्वाकोनाऽमृतत्वभाक् ॥ ५५ ॥ सिद्धलक्ष्मीजगद्धात्रीप्रतीच्याममृतेश्वरात् ॥ प्रपितामहलिंगस्यपुरतःसिद्धिदार्चिता ॥ ५६ ॥ प्रासादंसिद्धलक्ष्म्याश्च
विलोक्यकमलाकृतिम् ॥ लक्ष्मीविलाससंज्ञंचकोनलक्ष्मीसमाप्नुयात् ॥ ५७ ॥ ततःकुब्जाजगन्मातानलकूबरलिंगतः ॥ पूजनीयापुरोभागेप्रपितामहप
श्चिमे ॥ ५८ ॥ उपसर्गानशेषांश्चकुब्जाहरतिपूजिता ॥ तस्मात्कुब्जाप्रयत्नेनपूज्याकाश्यांशुभार्थिभिः ॥ ५९ ॥ कुब्जांबरेश्वरंलिंगंनलकूबरपश्चिमे ॥
त्रिलोकसुंदरीगौरीतत्रार्च्याभीष्टदायिनी ॥ ६० ॥ त्रिलोकसुंदरीसिद्धिदद्यात्रैलोक्यसुंदरीम् ॥ वैधव्यंनाप्यतेक्वापितस्यादेव्याःसमर्चनात् ॥ ६१ ॥
दीप्तानाममहाशक्तिःसांबादित्यसमीपगा ॥ देदीप्यमानलक्ष्मीकाजायंतेतत्समर्चनात् ॥ ६२ ॥ श्रीकंठसन्निधौदेवीमहालक्ष्मीर्जगज्जनिः ॥ स्नात्वाश्री
कुंडतीर्थेतुसमर्च्यजगदंबिका ॥ ६३ ॥ पितृन्संतर्प्यविधिवत्तीर्थेश्रीकुंडसंज्ञिते ॥ दत्त्वादानानिविधिवत्त्रलक्ष्म्यापरिमुच्यते ॥ ६४ ॥ लक्ष्मीशे
त्रमहापीठंसाधकस्यैवसिद्धिदम् ॥ साधकस्तत्रमंत्रांश्चनरःसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ६५ ॥ संतिपीठान्यनेकानिकाश्यांसिद्धिकराण्यपि ॥ महालक्ष्मीपी
ठसमंनान्यल्लक्ष्मीकरंपरम् ॥ ६६ ॥ महालक्ष्म्यष्टमींप्राप्यतत्रयात्राकृतांनृणाम् ॥ संपूजितेहविधिवत्पद्मासन्नमुंचति ॥ ६७ ॥ उत्तरेतुमहालक्ष्म्या
हयकंठीकुठारधृक् ॥ काशीविघ्नमहावृक्षांश्छिनत्तिप्रतिवासरम् ॥ ६८ ॥ कौर्मीशक्तिर्महालक्ष्मीदक्षिणेपाशपाणिका ॥ बध्नातिविघ्नसंघातंक्षे
त्रस्यास्यप्रतिक्षणम् ॥ ६९ ॥

11293

कचित् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ उपसर्गानुत्पातान् ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ देही पञ्चमस्तुतिपादकाव्यमन्त्रकृतयः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

॥ १७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ पलवान्पत्राणिबुद्धशाखावा ॥ ७४ ॥ महाष्टम्यामाश्विनशुक्लायाम् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ विघ्नसंहतिविघ्नसमूहम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ आका
शोष्ठीमाकाशोष्ठीमित्यर्थः ॥ धराधरापृथ्व्यधरोष्ठीमित्यर्थः ॥ ८० ॥ कर्त्रीक्षुरिका ॥ स्नायुनद्धांस्नायवावसायामांसप्रभवधातुविशेषेणेतियावत् ॥ नद्धां वद्धाम् ॥ दुष्टानां मांसादिभक्षणेन तेन व्या

सापूजितास्तुतामर्त्यैः क्षेत्रसिद्धिप्रयच्छति ॥ वायव्यांचशिखीचंडीक्षेत्ररक्षाकरीपरा ॥ ७० ॥ खादंतीविघ्नसंघातंशिखीशब्दंकरोतिच ॥ तस्याःसंदर्श
नात्पुंसांनश्यंतिव्याधयोखिलाः ॥ ७१ ॥ भीमचंडयुत्तरद्वारंसदारक्षेदतंद्रिता ॥ भीमेश्वरस्यपुरतःपाशमुद्धरधारिणीम् ॥ ७२ ॥ भीमचंडींनरोद्वद्भी
मकुण्डेकृतोदकः ॥ भीमाकृतीत्रवैपश्येद्याम्यान्दूतान्कचित्कृती ॥ ७३ ॥ छागवक्रेश्वरीदेवीदक्षिणेष्वृषभध्वजात् ॥ अहर्निशंभक्षयतिविघ्नौघतरुपल्लवान् ॥
॥ ७४ ॥ तस्यादेव्याःप्रसादेनकाशीवासःप्रलभ्यते ॥ अतश्छागेश्वरींदेवींमहाष्टम्यांप्रपूजयेत् ॥ ७५ ॥ तालजंवेश्वरीदेवीतालवृक्षकृतायुधा ॥ उत्सादय
तिविघ्नौघानानंदवनमध्यगान् ॥ ७६ ॥ संगमेश्वरलिंगस्यदक्षिणेविकटाननाम् ॥ तालजंवेश्वरींनत्वानविघ्नैरभिभूयते ॥ ७७ ॥ उद्दालकेश्वराल्लिंगात्तीर्थ
उद्दालकाभिधे ॥ याम्यांचयमदंष्ट्राख्याचर्वयेद्विघ्नसंहतिम् ॥ ७८ ॥ प्रणतायमदंष्ट्रायैस्तीर्थेचोद्दालकाभिधे ॥ कृत्वापिपापसंघातंनयमाद्विभ्यतीहते ॥
॥ ७९ ॥ दारुकेश्वरतीर्थेतुदारुकेशसमीपतः ॥ पातालतालुवदनामाकाशोष्ठीधराधराम् ॥ ८० ॥ कपालकर्त्रीहस्तांचब्रह्मांडकवलप्रियाम् ॥ शुष्कोदरीं
स्नायुवद्धांचर्ममुंडेतिविश्रुताम् ॥ ८१ ॥ क्षेत्रस्यपूर्वदिग्भागरक्षंतींविघ्नसंघतः ॥ लसत्सहस्रदोर्दंडांज्वलत्केकरवीक्षणाम् ॥ ८२ ॥ पारावारप्रसृमहस्त
न्यस्तारिमोदकाम् ॥ द्वीपिकृत्तिपरीधानांकडुकाट्टाट्टहासिनीम् ॥ ८३ ॥ मृणालनालवत्तीव्रंचर्वतीमस्थिपापिनः ॥ शूलाग्रप्रोतदुर्वृत्तक्षेत्रद्रोहिकले
वराम् ॥ ८४ ॥ कपालमालाभरणामहाभीषणरूपिणीम् ॥ चर्ममुंडांनरोनत्वाक्षेत्रविघ्नैर्नबाध्यते ॥ ८५ ॥ यथैवचर्ममुंडैषामहारुंडापितादृशी ॥ एतावा
नेवभेदोस्यारुंडस्रग्भूषणात्त्वियम् ॥ ८६ ॥ क्षेत्ररक्षांप्रकुरुतउभेदेव्यौमहाबले ॥ हसंत्यौकरतालीभिरन्योन्यंदोःप्रसारणात् ॥ ८७ ॥ हयग्रीवेश्वरेतीर्थेलो
लार्कादुत्तरेसदा ॥ महारुंडाप्रचंडास्यातिष्ठतेभक्तविघ्नहत् ॥ ८८ ॥ चर्ममुंडामहारुंडाकथितेयेतुदेवते ॥ तयोरेतरतस्तिष्ठेच्चासुंडामुंडरूपिणी ॥ ८९ ॥

तामित्यर्थः ॥ ८१ ॥ लसंतःसहस्रमपरिमितादोर्दंडायस्यास्ताम् ॥ ज्वलंतिकेकराणितिर्यग्गतानिवीक्षणानिनेत्राणियस्यास्ताम् ॥ ऐकपद्यपाठेकर्मधारयः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥
मुंडस्रग्भूषणाकवन्धमालाभरणा ॥ यदाहामरः ॥ कवंधोरुंडमस्त्रियाम् ॥ ८६ ॥ दोःप्रसरणाद्वस्तप्रसरणात् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ मुंडैःकृत्वारूपंवर्ततेयस्याःसामुंडरूपिणी ॥ चंडरूपिणीतिकचित् ॥ ८९ ॥

॥ ९० ॥ असुरिमाः ॥ नैःश्रेयसीकैवल्यख्याम् ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥
 ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ अथैकसप्ततितमेऽध्यायेऽत्यन्तमनोरमे ॥ दुर्गनाम्नोऽसुरेन्द्रस्य वर्ण्यतेति पराक्रमः ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायात्ते दुर्गादेवीव्यवस्थितेत्युक्तं तत्र पृच्छति ॥ कथं दुर्गेतीति ॥ १ ॥ २ ॥ यश्चे
 त्यत्रयत इति पाठे प्रथमांतात्तसिद्धिः ॥ ३ ॥ स्वसात्कृता आत्माधीनाः कृताः ॥ स्वभुजसारतः स्वीयहस्तबलेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्वयमीशानेत्यत्र तथानिर्कृतीति कचित् ॥ तपांस्यतीत्यत्र तपांस्यपीति क

एतास्तिष्ठः प्रयत्नेन पूज्याः क्षेत्रनिवासिभिः ॥ धनधान्यप्रदाश्चैताः पुत्रपौत्रप्रदा इमाः ॥ ९० ॥ उपसर्गानमूर्ध्नि तिदद्युनैः श्रेयसीं श्रियम् ॥ स्मृता दृष्टानताः
 स्पृष्टाः पूजिताः श्रद्धयानरैः ॥ ९१ ॥ महारुंडाप्रतीच्यांच देवी स्वप्रेश्वरी शुभा ॥ भविष्यं कथयेत् स्वप्रेभक्तस्याग्रे शुभा शुभम् ॥ ९२ ॥ तत्र स्वप्रेश्वरं लिङ्गं
 देवीं स्वप्नेश्वरीं तथा ॥ स्नात्वा सिसंगमे पुण्येयस्मिन्कस्मिंस्तिथावपि ॥ ९३ ॥ उपोषणपरोधीमान्नारीवापुरुषोपि वा ॥ संपूज्यस्थंडिलशयः स्वप्ने भावि
 विलोकयेत् ॥ ९४ ॥ अद्यापि प्रत्ययस्तत्र कार्येष्वविजानता ॥ भूतभावि भवत्सर्ववदेत् स्वप्नेश्वरीनिशि ॥ ९५ ॥ अष्टम्यांच चतुर्दश्यां नम्यानि शिवादिवा ॥
 प्रयत्नतः समर्च्य साकाश्यां ज्ञानार्थिभिर्नरैः ॥ ९६ ॥ स्वप्नेश्वर्याश्च वारुण्यां दुर्गादेवी व्यवस्थिता ॥ क्षेत्रस्य दक्षिणं भागं सा सदैवाभिरक्षति ॥ ९७ ॥
 इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे देवताधिष्ठानं नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥
 कथं दुर्गेति वैनाम देव्या जातमुमासुत ॥ कथंच काश्यां सा सेव्या समाचक्ष्वेति मामिह ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ कथयामि महाबुद्धे यथा कलशसंभव ॥
 दुर्गानामाभवद्देव्या यथा सेव्या च सा धकैः ॥ २ ॥ दुर्गेनाम महादैत्योरुद्वैत्यांगजो भवत् ॥ यश्च तद्वातपस्तीव्रं पुंभ्योजेयत्वमाप्तवान् ॥ ३ ॥ ततस्तेना
 खिलालोकाभूर्भुवः स्वर्मुखा अपि ॥ स्वसात्कृता विनिर्जित्यरणे स्वभुजसारतः ॥ ४ ॥ स्वयमिन्द्रः स्वयं वायुः स्वयंचंद्रः स्वयं यमः ॥ स्वयमग्निः स्वयं पाशी
 धनदो भूत्स्वयं बली ॥ ५ ॥ स्वयमीशान रुद्रार्कवसूनां पदमाददे ॥ तत्साध्वसाद्विमुक्तानि तपांस्यतितपस्विभिः ॥ ६ ॥ न वेदाध्ययनं च कुर्वाणस्तद्रया
 दिताः ॥ यज्ञवाटा विनिर्ध्वस्तास्तद्भटैरतिदुःसहैः ॥ ७ ॥ विध्वस्ता बहुशः साध्यस्तैर्मार्गकृतास्पदैः ॥ प्रसभंच परस्वानि अपहृत्य दुरासदाः ॥ ८ ॥
 अभोक्षिषुर्दुराचाराः क्रूरकर्मपरिग्रहाः ॥ नद्यो विमार्गगा आसञ्ज्वलंति न तथाग्रयः ॥ ९ ॥ ज्योतींषि न प्रदीप्यंति तद्रयाकुलितान्यहो ॥ दिग्वधूवसनान्यास
 न्विच्छायानि समंततः ॥ १० ॥ धर्मक्रिया विलुप्ताश्च प्रवृत्ताः सुकृतेतराः ॥ त एव जलदीभूय ववृषुर्निजलीलया ॥ ११ ॥

चित् ॥ ६ ॥ यज्ञवाटयज्ञस्थानानि ॥ ७ ॥ अमार्गकृतास्पदैः पाण्डमार्गकृताश्रयैः ॥ अमार्गकृतादैरीति कचित् ॥ प्रसभंच बलात्कारेण ॥ दुरासदादुर्गम्याः ॥ ८ ॥ अभोक्षिषुर्बुभुजुः ॥ अरक्षिषुरि
 ति वा पाठः ॥ क्रूरकर्माणः परिग्रहाभृत्याद्याः क्रूरकर्मणां वा परिग्रहोयेषां ते तथा ॥ ९ ॥ वसनानि वस्त्राणि ॥ वदनानि तिकचिद् ॥ विच्छायानि विगतकांतीनि ॥ १० ॥ सुकृतेतरा अधमाः ॥ ११ ॥

अनुभावापितापि ॥ अवकेशिनो वंध्या अफला अपि ॥ यदाहामरः ॥ वंध्योऽफलो वकेशी चेति ॥ १२ ॥ १३ ॥ विपज्जुषो विपत्तेविनः ॥ १४ ॥ ननु कुलीनत्वात्सदाचारत्वाच्च महांस्तवा देवा अतः
किमिति तान् गृहागतान् भयभीदिता अपि सन्तु तया पिवाचान प्रजितवन्तस्तत्राह ॥ न कौलीन्यमिति ॥ किं तर्हि महत्त्वाय कल्पते तदाह ॥ एकमिति ॥ पदं स्थानं स्वीयमैश्वर्यमित्यर्थः ॥ श्रेयः श्रेयो हेतुर्महत्त्वका
रणमित्यर्थः ॥ लाघवं लघुत्वं महत्त्वकारणमित्यर्थः ॥ १५ ॥ तस्माद्विपद्यपि आपत्काले पि यदैर्न्यप्रेरिता धनैर्मलिनचित्तानां मंगणं प्रांगणं क्वचित् कदाचिदपि येनालभन्ते न प्राप्नुवन्ति ते धन्या इति ॥ १६ ॥
तर्हि मरणमेव प्राप्तं तत्राह ॥ पंचत्वमेवेति ॥ १७ ॥ किंच त एवेति ॥ १८ ॥ किंच तं पद्विपदुद्गमयोः कदाचित् कत्वात्तदुभयं लब्ध्वा स्थिरतां न त्यजेदित्याह ॥ कदाचिदिति ॥ १९ ॥ तत्र दृष्टान्तमाह ॥

सस्यानितद्रयात्सूते त्वनुत्तापिव सुंधरा ॥ सदैव फलिनो जातास्तरवोप्यवकेशिनः ॥ १२ ॥ वंदीकृताः सुरर्षीणां पत्न्यस्तेनातिदर्पिणा ॥ दिवौकसः कृतास्ते
न स मस्ताः काननौकसः ॥ १३ ॥ मर्त्या अमर्त्यान् स्वगृहं प्राप्ता नपि भयार्दिताः ॥ अपि संभाषमात्रेण नार्चयन्ति विपज्जुषः ॥ १४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥
न कौलीन्यं न सद्गुणं महत्त्वाय प्रकल्पते ॥ एकमेव पदं श्रेयः पदं शोहिलाववम् ॥ १५ ॥ विपद्यपि हिते धन्या न ये दैन्यप्रणोदिताः ॥ धनैर्मलिनचित्तानां
मालभन्ते गणं क्वचित् ॥ १६ ॥ पंचत्वमेव हि वरं लोके लाघववर्जितम् ॥ नाम रत्नमपि श्रेयो लाघवेन समन्वितम् ॥ १७ ॥ त एव लोके जीवन्ति पुण्यभाजस्त
एव वै ॥ विपद्यपि न गांभीर्यं चेतोऽब्धिः परित्यजेत् ॥ १८ ॥ कदाचित्संपदुदयः कदाचिद्विपदुद्गमः ॥ देवा द्वयमपि प्राप्य धीरो धैर्यं न हापयेत् ॥ १९ ॥
उदयानुदयो प्राज्ञैर्द्रष्टव्यौ पुष्पवंतयोः ॥ सदैकरूपताऽत्याज्या हर्षा हर्षो ततोऽध्रुवौ ॥ २० ॥ यस्त्वापदं समासाद्य दैन्यप्रस्तो विपद्यते ॥ तस्य लोकद्वयं नष्टं
तस्माद् दैन्यं विवर्जयेत् ॥ २१ ॥ आपद्यपि हिये धीरा इह लोके परत्र च ॥ न तान् पुनः स्पृशेदापत्तद्वैर्येणावधीरिता ॥ २२ ॥ भ्रष्टराज्याश्च विबुधामहेशं शरणं
गताः ॥ सर्वज्ञेन ततो देवी प्रेरिताऽसुरमर्दने ॥ २३ ॥ माहेश्वरी समासाद्य भवान्याज्ञां प्रहृष्टवत् ॥ अमर्त्यायाऽभयं दत्त्वा समरायोपचक्रमे ॥ २४ ॥ कालरात्री
समाहूय कांत्या त्रैलोक्यसुंदरीम् ॥ प्रेषयामास रुद्राणीतमा हातुं सुगद्गुहम् ॥ २५ ॥ कालरात्री समासाद्य तं दैत्यं दुष्टचेष्टितम् ॥ उवाच दैत्याधिपते त्यज त्रैलो
क्यसंपदम् ॥ २६ ॥ त्रिलोकीं लभतामिद्रस्त्वं तु याहिरसा तलम् ॥ प्रवर्ततां क्रियाः सर्वा वेदोक्ता वेदवादिनाम् ॥ २७ ॥ अथ चेद्गर्वलेशोऽस्ति तदा याहि
समाजये ॥ अथवा जीविताकांक्षी तदिंद्रं शरणं व्रज ॥ २८ ॥

उदयानुदयाविति ॥ पुष्पवंतयोश्चन्द्रसूर्ययोः ॥ अतस्तयो रिवैकरूपताऽत्याज्या न त्याज्या ॥ ततो हर्षा हर्षो अध्रुवौ निष्फलावित्यर्थः ॥ २० ॥ आपदि दैन्यान् मरणे दोषमाह ॥ यस्तिवति ॥ उपसंह
रति ॥ तस्मादिति ॥ २१ ॥ किंच आपदीति ॥ तद्वैर्येणेत्यत्र तच्छब्दो धीरविषयः ॥ अवधीरिता त्यक्ता दूरीकृतेत्यर्थः ॥ २२ ॥ प्रासंगिकं परिसमाप्य प्रकृतमनुवर्णयति ॥ भ्रष्टराज्या इति ॥ सर्व
ज्ञेन पुंस्त्वभ्योऽव्ययमिति जानतेत्यर्थः ॥ २३ ॥ माहेश्वरीमाज्ञा मित्यन्वयः ॥ अमर्त्या गृहे वाय ॥ जाता वै क्वचनम् ॥ अमर्त्येभ्य इति कचित्पाठः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ समाजये सम्य

ग्युदाय ॥ रणायवाइतिकचित् ॥ २८ ॥ रूपयेत्यत्र पूरयेतिकचित् ॥ तदुपेक्षया तस्यावचस उपेक्षया ॥ मृत्युस्तेतत्पदाब्जजेति पाठेऽहं विशेषणम् ॥ मृत्युर्मृत्युहेतुरित्यर्थः ॥ तुइति पाठे ते इत्य-
 र्थात् ॥ २९ ॥ जीवग्राहं जीवनग्रहणं यथा भवति तथा जविश्वेश्वर्याः शरणापन्नो भवेत्यर्थः ॥ हितमित्यस्य विशेषणं वा ॥ ३० ॥ महाकाल्याः कालरात्र्याः ॥ ३१ ॥ गौरवैर्महत्त्वैः ॥ वलीलता ॥ ३२ ॥
 गृहं गृहे गृहिणीति वा ॥ शुभोदयात् पुण्योत्कर्षात् ॥ शुभोदयेतिकचित् ॥ ३३ ॥ गौरवात् गौरवंगुरुत्वं तस्मादित्यर्थः ॥ यद्वा गौरवमर्त्तातिगौरवात् ॥ प्रथमांतं यदित्यस्य विशेषणम् ॥ भाग्यस्य गौ-
 रवाधीनत्वमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ सती अलंकृतिर्यस्यास्तथा ॥ ३५ ॥ महामतेरुदारचित्तस्य ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ इति एवं दैत्येन्द्रेणैव सौविदल्लकाः कंचुकिर्नोऽतः पुररक्षका इत्यर्थः ॥ यदाहामरः ॥ सौवि-
 इति वक्तुं महादेव्यामहामंगलरूपया ॥ त्वदंतिके प्रेषिता हं मृत्युस्तेतदुपेक्षया ॥ २९ ॥ अतो यदुचितं कर्तुं तद्विधेहि महासुर ॥ परंहितं चेच्छृणु याजीवग्राहंततो
 व्रज ॥ ३० ॥ इत्याकर्ण्य वचो देव्यामहाकाल्याः सदैत्यराट् ॥ प्रज्ज्वालतदा क्रोधाद्ब्रह्मतां गृह्यतामियम् ॥ ३१ ॥ त्रैलोक्यमोहिनी ह्येषा प्राप्ता मद्भाग्यगौ-
 रवैः ॥ त्रैलोक्यराज्यसंपत्तिवल्लीयाः फलमिदं महत् ॥ ३२ ॥ एतदर्थं हि देवर्षिं नृपाबंदीकृता मया ॥ अनायासेन मे प्राप्ता गृहमेषां शुभोदयात् ॥ ३३ ॥
 अवश्यं यस्य योग्यं यत्तत्तस्येहोपतिष्ठते ॥ अरण्ये वा गृहे वा पियतो भाग्यस्य गौरवात् ॥ ३४ ॥ अंतःपुरचरा एतां नयं त्वंतःपुरं महत् ॥ अनया सदलं
 कृत्याममराष्ट्रमलंकृतम् ॥ ३५ ॥ अहोमहोदयश्चाद्यजातो मम महामतेः ॥ केवलं न ममैकस्य सर्वदैत्यान्वयस्य च ॥ ३६ ॥ नृत्यंतु पितरश्चाद्यमोदंतां बां-
 धवाः सुखम् ॥ मृत्युः कालोऽतको देवाः प्राप्नुवंत्वद्यमेभयम् ॥ ३७ ॥ इति यावत्समायातास्तानेतुं सौविदल्लकाः ॥ तावत्तया कालरात्र्या प्रत्युक्तो दैत्यपुंगवः ॥
 ॥ ३८ ॥ ॥ कालरात्र्युवाच ॥ ॥ दैत्यराज महाप्राज्ञ नैतद्युक्तं भवादृशम् ॥ वयंदूत्यः परवशाराजनीतिविदुत्तम ॥ ३९ ॥ अल्पोपि दूतसंवाधानं वि-
 दध्यात्कदाचन ॥ किंपुनर्ये भवादृशमहान्तो बलिनोऽधिपाः ॥ ४० ॥ दूतीषु को नुरागो यमं हाराज ॥ लिपिकास्विह ॥ अनायासेन च वयमायास्यामस्तदाग-
 मात् ॥ ४१ ॥ विजित्य समरेतां तु स्वामिर्नाममदैत्यप ॥ मादृशीनां सहस्राणि परिभुंक्ष्वयथेच्छया ॥ ४२ ॥ अद्यैव ते महासौख्यं भावितस्या विलोकनात् ॥
 बांधवानां सुखं तेऽद्य भविता सह पूर्वजैः ॥ ४३ ॥ संपत्स्यंतेऽद्य ते कामाः सर्वे ये चिरंचिताः ॥ अबलासाचमुग्धा च तस्यास्त्रातानकश्चन ॥ ४४ ॥ सर्व-
 रूपमयी चैव तां भवान्द्रष्टुमर्हति ॥ अहं हि दर्शयिष्यामि यत्र साऽस्ति जगत्त्वानि ॥ ४५ ॥ धृतायामपि चैकस्यां कस्ते कामो भविष्यति ॥ अहं ते सन्निधिं नै-
 व त्यक्ष्याम्यद्यदि नावधि ॥ ४६ ॥ ततो निवारयेतां नमामादित्सूनसौ विदल्लकान् ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्याः सकामक्रोधमोहितः ॥ ४७ ॥
 दल्लः कंचुकिनः स्थापत्याः सौविदाश्च ते इति ॥ स्वार्थेकः ॥ पुंगवः श्रेष्ठः ॥ ३८ ॥ दूत्यः संचारिकाः ॥ यदाहामरः ॥ दूती संचारिके स मे इति ॥ यद्वा दूत्या दूत्यकर्षकं चर्यः ॥ राजनीतिविदुत्तमराजनीतिविदां
 मध्ये श्रेष्ठः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अल्पोपि जनः ॥ भवादृशमवत्सदृशः ॥ तदागमात् महादेव्यागमात् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अबला बलहीना स्त्रीति शब्दः ॥ वस्तुतस्तस्य विष्णोरिव बलं यस्याः ॥
 न विद्यते बलं यस्याः सर्वातिशयबल इत्यर्थ इति वा ॥ मुग्धा मूढा वस्तुतस्तुमुंदरी ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ आदित्सूनं प्रहंतुं कामान् ॥ सौविदल्लकाः त्रैलोक्यमहतामिदं द्रष्टुं दित्यादि साक्षेपवचनात् क्रोधस्ताभ्यां

मोहितः संक्षुब्धः ॥ ४७ ॥ मृत्युमिति वक्तव्येष्वष्टिद्वितीयार्थे ॥ बह्वमस्तव दुयथा स्यात्तयाऽमन्यत ॥ शुद्धांतरक्षिणोऽतः पुरपाणिनः ॥ यदाहामरः ॥ व्यगारं भूमुजामंतः पुरं स्यादवरोधनम् ॥ शुद्धांतरश्चावरोधश्चेति ॥ अरमलम् ॥ ४८ ॥ वर्षवराः पंढाः छिन्नवृषणा इति यावत् ॥ यदाहामरः ॥ पंडो वर्षवरा इति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ व्ययुतसंमितान् त्रिंशत्सहस्रसंख्याकान् ॥ दृशानेत्रेण कटाक्षेणेति यावत् ॥ तेषां मध्ये केषांचिन्नामानि दर्शयति दुर्धरमिति संपादेन ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ एवमापाततो दृशज्ञाप्यपश्चाद्वचनेनाप्याज्ञापयति बद्धापाशैरिति श्लोकेन ॥ विस्रस्त केशवेशामुन्मुक्तकवराम् ॥ यदाहामरः ॥ कवरीकेशवेशोयेति ॥ केशपाशमिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ वर्षमशरीरम् ॥ शस्त्राणि खड्गादीनि अस्त्राणि क्षेपणीयानि भलादीनि तैरुद्यता

तामेव बह्वमस्तैकां दूतीं मृत्योरिवासुरः ॥ शुद्धांतरक्षिणश्चैतां शुद्धांतं प्रापयन्त्वरम् ॥ ४८ ॥ इति तेन समादिष्टाः सर्वे वर्षवरामुने ॥ तां धर्तुमुद्यमं च कुर्वले न बलवत्तराः ॥ ४९ ॥ सातान् भस्मीचकारा शुहुंकारजनिताग्निना ॥ ततो दैत्यपतिः क्रुद्धो दृष्ट्वा तान् भस्मसात्कृतान् ॥ ५० ॥ क्षणेनैव तया दूत्या दैत्या रुययुतसंमितान् ॥ दृशा व्यापारयामास दुर्धरं दुर्मुखं त्वरम् ॥ ५१ ॥ सीरपाणि पाशपाणि सुरेंद्रदमनं हनुम् ॥ यज्ञारिं खड्गलोमानमुग्रास्यं देवकंपनम् ॥ ५२ ॥ बद्धापाशैरिमां दुष्टामानयन्त्वा शुदानवाः ॥ विध्वस्तकेशवेशां च विस्रस्तां वरभूषणाम् ॥ ५३ ॥ इति दैत्याधिपादेशा दुर्धरप्रमुखास्ततः ॥ पाशा सिमुद्गरवरास्तामादातुं क्रुतोद्यमाः ॥ ५४ ॥ गिरिद्रगुरुवर्माणः शस्त्रास्त्रोद्यतपाणयः ॥ दिगंतं ते परिप्राप्तास्तदुच्छासानिलाहताः ॥ ५५ ॥ तेषु डीनेषु दैत्येषु शतकोटिमितेषु च ॥ निर्जगाम ततः सातु कालरात्रिर्नमो ध्वगा ॥ ५६ ॥ ततस्तां तु विनिर्यातीमनुजगमुर्महासुराः ॥ कोटिकोटिसहस्राणि पूरयित्वा तुरोदसी ॥ ५७ ॥ दुर्गो नाम महादैत्यः शतकोटिरथावृतः ॥ गजानामर्बुदशतद्वयेन परिवारितः ॥ ५८ ॥ कोट्यर्बुदेन सहितो हयानां वातरंहसाम् ॥ पदातिभिरसंख्यातैः पञ्चूर्णितशिलोच्चयैः ॥ ५९ ॥ उदायुधैर्महाभीमैः कृतत्रिजगतीभ्यैः ॥ समेतः समहादैत्यो दुर्गः क्रुद्धो विनिर्ययौ ॥ ६० ॥ अथ दृष्ट्वा महादेवीं विंध्याचलकृतालयाम् ॥ आगत्य कालरात्र्या च निवेदिततदागसम् ॥ ६१ ॥ महाभुजसहस्राढ्यां महातेजोभिर्बुंहिताम् ॥ तत्तद्वोरप्रहरणारणकौतुकसादराम् ॥ ६२ ॥ प्रोद्यच्चंद्रसहस्रां शुनिर्माजितशुभाननाम् ॥ लावण्यवार्धिनिर्गच्छच्चंचच्चंद्रैकचंद्रिकाम् ॥ ६३ ॥

उद्युक्ताः पाणयो येषां ते तथा ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ रोदसीयावाभूः स्योऽन्तरम् ॥ ५७ ॥ दुर्ग इति ॥ दुर्गो नाम यो महादैत्यः सकुद्रः सन् विनिर्ययावितितृतीयेनान्वयः ॥ तंपंचभिर्विशेषणैर्विशिनष्टि शतकोटीत्यादिना ॥ अर्बुदशतद्वयेन दशकोट्येकमर्बुदं तस्य शतद्वयेन खर्वद्वयेनैत्यर्थः ॥ ५८ ॥ कोट्यर्बुदेन परार्धसंख्यामितेन ॥ पञ्चूर्णितशिलोच्चयैः पादपिष्टपर्वतैः ॥ ५९ ॥ उदायुधैरुद्यतशस्त्रास्त्रैः ॥ समहादैत्यः ॥ महादैत्यैस्तद्वर्तमानः ॥ ६० ॥ अयेति ॥ अयानंतरं महादेवीं दृष्ट्वा दैत्यश्रेष्ठो महासेनापतीनां दिष्टवानिति पष्ठेनान्वयः ॥ द्वादशभिर्विशेषणैस्तां विशिनष्टि विंध्याचलेत्यादिना ॥ निवेदितं कथितं तदागः दुर्गापराधो यस्यैताम् ॥ तदागमामिति क्वचित् ॥ ६१ ॥ तत्तदित्यत्र उद्यदिति क्वचित् ॥ ६२ ॥ प्रोद्यदिति ॥ उल्लुतत्पुत्रां वपरिमितकिरणानि मृष्टोत्तमास्याम् ॥

लावण्येति ॥ सौंदर्यसमुद्रनिःसरदुच्छलचंद्रमुख्यज्योत्स्नाम् ॥ ६३ ॥ महेति ॥ अनेकमाणिक्यसमूहरीतिव्याप्तशरीराम् ॥ ६४ ॥ हरोति ॥ महादेवनयनानलभस्मीभूतमदनजीवनौषध
लताम् ॥ वदाहामरः ॥ जीवातुर्जीवनौषधमिति ॥ संभारः समूहः सामग्रीया ॥ महौषधीमहौषधरूपाम् ॥ ६५ ॥ विषमेयुः कामः ॥ ६६ ॥ आज्ञाप्रकारमाह अयिजंभेत्यादेनेत्याकर्ण्येत्यतः
प्राक्तेनेनग्रथेन ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ धृत्यावैर्येणसाम्नेतियावत् ॥ बुद्ध्यादाक्षिण्येनज्ञानेनवा बलेनदंडेन छलेनभेदेन ॥ सामदानदंडभेदेपायचतुष्टयेने

महामाणिक्यनिचयरोचिःखचितविग्रहाम् ॥ त्रैलोक्यरम्यनगरीसुप्रकाशप्रदीपिकाम् ॥ ६४ ॥ हरनेत्राग्निनिर्दग्धकामजीवातुवीरुधम् ॥ लसत्सौंदर्यसं
भारजगन्मोहमहौषधिम् ॥ ६५ ॥ विषमेषुशरैर्भिन्नद्वयोदैत्यपुंगवः ॥ आदिष्टवान्महासैन्यनायकानुग्रशासनः ॥ ६६ ॥ अयिजंभमहाजंभकुजंभ
विकटानन ॥ लंबोदरमहाकायमहादंष्ट्रमहाहनो ॥ ६७ ॥ पिंगाक्षमहिषग्रीवमहोग्रात्युग्रविग्रह ॥ क्रूराक्षकोधनाक्रंदसंक्रंदनमहाभय ॥ ६८ ॥ जितां
तकमहाबाहोमहावक्रमहीधर ॥ दुंदुभेदुंदुभिरवमहादुंदुभिनासिक ॥ ६९ ॥ उग्रास्यदीर्घदशनमेवकेशशृङ्गकानन ॥ सिंहास्यसूकरमुखशिवावमहो
त्कट ॥ ७० ॥ शुकुतुंडप्रचंडास्यभीमाक्षक्षुद्रमानस ॥ उलूकनेत्रकंकास्यकाकतुंडकरालवाक् ॥ ७१ ॥ दीर्घग्रीवमहाजंभकमेलकशिरोधर ॥ रक्तविंदो
जपानेत्रविद्युज्जिह्वाग्नितापन ॥ ७२ ॥ धूम्राक्षधूमनिःश्वासचंडचंडांशुतापन ॥ महाभीषणमुख्याश्चशृण्वंत्वाज्ञांममादरात् ॥ ७३ ॥ भवत्स्वेतेषुचान्ये
पुण्येतांविंध्यवासिनीम् ॥ धृत्यानेष्यतिबुद्ध्यावाबलेनापिच्छलेनवा ॥ ७४ ॥ तस्याहमिदंपदवीमद्यदास्याम्यसंशयम् ॥ दृष्ट्वेतांसुंदरीमद्यमनोमेव्याकुलं
भवेत् ॥ ७५ ॥ यांतुक्षिप्रंनयावन्मेपंचेषुशरपीडितम् ॥ मनोविह्वलतांगच्छेदेतत्प्राप्तेरभावतः ॥ ७६ ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तस्यदुर्गस्यदनुजेशितुः ॥ प्रोचुः
सर्वेतदादैत्याःप्रबद्धकरसंपुटाः ॥ ७७ ॥ अवधेहिमहाराजकिमेतत्कर्मदुष्करम् ॥ अनाथायास्तथैकस्याअबलायाविशेषतः ॥ ७८ ॥ अस्याआनयने
कोयंमहायत्नविधिःप्रभो ॥ कोऽस्मान्प्रलयकालाग्निमहाज्वालावलीसमान् ॥ ७९ ॥ सहेतत्रिपुलोकेषुत्वत्प्रसादात्कृतोद्यमान् ॥ यद्यादेशोभवेदयतदेंद्रं
समरुद्रणम् ॥ ८० ॥ सांतःपुरंसमानीयक्षिप्रमुस्तत्पदाग्रतः ॥ भूर्भुवःस्वरिदंसर्वत्वदाज्ञावशवर्तितम् ॥ ८१ ॥ महर्जनस्तपःसत्यलोकास्त्वदधिका
रिणः ॥ तत्राप्यसाध्यंनस्माकंत्वन्निदेशान्महासुर ॥ ८२ ॥ वैकुण्ठनायकोनित्यंत्वदाज्ञापरिपालकः ॥ यानिरम्यागिरत्नानितानिसंप्रेषयन्मुदा ॥ ८३ ॥

त्यर्थः ॥ धृत्वाकेष्यतीतिक्वचित् ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ अवधेहिशृणु एतत्कर्मदुष्करंकिंकाकादुष्करमेवेतिवास्तवोर्थः ॥ दुष्करत्वमेवाह ॥ अनाथायाः अःविष्णुर्नाथो
यस्यास्तथानविद्यतेनाथोयस्यास्तस्याइतिवास्वतंत्रायाइत्यर्थः ॥ एकस्यामुख्यायाअद्वितीयायावेत्यर्थः ॥ विशेषतःअस्यविष्णोरिवबलंयस्यास्तस्याइति ॥ कृपणायाइतिपाठेकृपणवद्वर्तमानाया
इत्यर्थः ॥ ७८ ॥ कोयंमहायत्नविधिः ॥ अकइतिपदच्छेदेअयमत्यंतप्रयत्नप्रकारःअकःमनोपीत्यर्थः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ वैकुण्ठनायकःविकुण्ठाशुभ्रस्य

पत्नीतस्यामुत्पन्नोवैकुण्ठस्तेननिर्मितोलोकोपिवैकुण्ठस्तस्यायकोविष्णुरित्यर्थः ॥ तदुक्तं भागवते ॥ पत्नीविकुण्ठाशुभ्रस्यवैकुण्ठैः सुरसत्तमैः ॥ तस्यांसकलयाजज्ञैर्वैकुण्ठो भगवान्स्वयम् ॥ वैकुण्ठः कल्पितोयेनलोकोलोकनमस्कृतः ॥ रमयाप्रार्थ्यमानेन देव्या तत्प्रियकाम्ययेति ॥ सः यानि उत्कृष्टानि रत्नानि मुदा संप्रेषयंस्त्वदाज्ञाया अपरिपालकः त्वदाज्ञानं करोतीत्यर्थः ॥ ८३ ॥ यः कैलासेश्वरः शिवः सोऽप्यस्माभिः संत्यक्त उपेक्षितः किम् ॥ स्वयमेव सर्वेषामवध्य इत्यर्थः ॥ यश्च लौकानामतिनिःस्वत्वादतिकार्षण्यादतिकरुणया विषाशी विषभक्षकः भूतः ॥ यो लीलार्थं भस्मचर्मसर्पभूषणः ॥ ८४ ॥ अस्मद्भ्येन तेन एकाऽनुपमास्त्री अर्धांगेन निगूहिता संवृता किम् ॥ अपितु न संवृतेत्यर्थः ॥ तस्य सकलेऽपि ग्रामेऽशेषेऽपि गतिद्वितीयोऽन्यश्चतुष्पदोऽवृषो नास्ति किं त्वेकोऽनुपमोऽजरद्वस्तुरुणो वाहनो गोवृषोऽस्ति सोऽपि

अस्माभिरेव संत्यक्तः कैलासाधिपतिः स वै ॥ विषाशी चातिनिःस्वत्वाद्भस्मकृत्यहिभूषणः ॥ ८४ ॥ अर्धांगेनास्मद्भ्यतो योऽपि देकानिगूहिता ॥ तस्य ग्रामेऽपि सकले द्वितीयो न चतुष्पदः ॥ ८५ ॥ एकोऽजरद्वयः सोऽपि नान्यस्मात्परिजीवति ॥ श्मशानवासिनः सर्वे सर्वे कौपीनवाससः ॥ ८६ ॥ सर्वे विभूतिधवलाः सर्वेऽप्येककर्पाद्भिः ॥ समस्तेन गरेतस्य वसंत्येवं विधागणाः ॥ ८७ ॥ तेषां गणानां किं कुर्मोऽदिरिद्राणां वयं विभो ॥ समुद्रारत्नसंभारं प्रत्यहं प्रेषयंति च ॥ ८८ ॥ नागावराकाश्चास्माकं सायंसायं स्वयं प्रभो ॥ प्रदीपयंति सततं फणारत्नप्रदीपकान् ॥ ८९ ॥ कल्पद्रुमः कामगवी चिंतामणिगणाबहु ॥ तव प्रसादाद्स्माकमपि तिष्ठति वेश्मसु ॥ ९० ॥ वायुर्व्यजनतां यातस्त्वांसेवेतप्रयत्नतः ॥ स्वच्छान्यं ब्रूनिवरुणः प्रत्यहं पूरयत्यहो ॥ ९१ ॥ वासां शिक्षालयेदग्निश्चन्द्रश्चतुरः स्वयम् ॥ सूर्यः प्रकाशयेन्नित्यं क्रीडावाप्यंबुजानि च ॥ ९२ ॥ कस्त्वत्प्रसादं नेक्षेत मर्त्या मर्त्यो रंगेषु च ॥ सर्वे त्वामुपजीवंति सुराऽसुराऽखगादयः ॥ ९३ ॥ पश्य नः पौरुषं राजन्नानयामो बलादि माम् ॥ इत्युक्त्वा युगपत्सर्वे क्षुब्धास्तोयधयो यथा ॥ ९४ ॥ संवर्तकालमासाद्य प्लावितुं जगतीमिमाम् ॥ रणतूर्यनिनादश्च समुत्तस्थौ समंततः ॥ ९५ ॥ रोमांचिता यच्छ्रवणात्कातरा अप्यकातराः ॥ ततो देवाभयत्रस्ताश्च कंपे च वसुंधरा ॥ ९६ ॥ क्षुब्धा अंबुधयः सर्वे पेतुर्नक्षत्रमालिकाः ॥ रोदसीमंडलं व्याप्तं तेन तूर्यरेवेण वै ॥ ९७ ॥ ततो भगवती देवी स्वशरीरसमुद्भवाः ॥ शक्तीरुत्पादयामास शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ९८ ॥ ताभिः शक्तिभिरेतेषां बलिनां दिति जन्मनाम् ॥ प्रत्येकं परितो रुद्ध उद्वेलः सैन्यसागरः ॥ ९९ ॥

किमन्यस्मात्परिजीवति अपितु नेत्यर्थ इत्यन्वयः ॥ तस्य गणा अप्यवधीरितभोगार्हेश्वरा एव ते पुत्रयर्मा किंचित्करा एवेत्याहुः इमशानेति द्वयेन ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ अदिरिद्राणामीश्वराणाम् ॥ पक्षांतरे यथा श्रुत एव रूपेण ॥ ८७ ॥ किंतु समुद्रा इति ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ कामगवी कामधेनुः ॥ ९० ॥ पूरयति स्वर्णादिकलशेष्विति शेषः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ क्षुब्धास्तां बलाद्धर्तुं संचलिताः ॥ प्रलयकालं प्राप्य समुद्राय याक्षुब्धा भवन्ति तद्वदित्यर्थः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ नक्षत्रमालिकाः ऋक्षसमूहाः ॥ रोदसीमंडलं व्याप्य भूऽर्यो रंतरम् ॥ ९७ ॥ शक्तीरंशरूपा मूर्तीः ॥ ९८ ॥ रुद्धा वृत्तो निवारित इति

यावत् ॥ उद्वेलं धितमयादः ॥ ९९ ॥ संगरेसंग्रामे ॥ तृणीकृत्यतुच्छीकृत्योज्जितानित्यक्तानिनाशितानीत्यर्थः ॥ अरंशीघ्रम् ॥ १०० ॥ असिः खड्गः भुशुंडी सर्वत्रलोहकंट
कव्याप्ताकमात्थूला च ॥ तदुक्तम् ॥ भुशुंडी सर्वतो लोहकंटकानुक्रमोन्नतेति ॥ मुद्गरोदुधनः ॥ यदाहामरः ॥ दुधने मुद्गरघनाविति ॥ तोमरः शर्वला शेल इति यावत् ॥ यदाहामरः ॥ शर्वला तोमरो
ऽन्नियामिति ॥ १ ॥ भिदिपालैः सृगैः लोहवद्धदंडैरितियावत् ॥ यदाहामरः ॥ भिदिपालः सृगस्तुल्याविति ॥ परिघैः परिघातनैर्हस्तप्रमाणकांडैरितियावत् ॥ यदाहामरः ॥ परिघः परिघातन इति ॥

शस्त्रास्त्राणि महादैत्यैर्यान्युत्सृष्टानि संगरे ॥ ताभिः शक्तिभिरुग्राणितृणीकृत्योज्जितान्यगम् ॥ १०० ॥ ततोतिकोपपूर्णस्तेजंभमुख्याः सुरारयः ॥ असि
चक्रभुशुंडीभिर्गदामुद्गरतोमरैः ॥ १ ॥ भिदिपालैश्च परिघैः कुंतैः शल्यैश्च शक्तिभिः ॥ अर्धचंद्रैः क्षुरप्रैश्च नाराचैश्च शिलीमुखैः ॥ २ ॥ महाभलैः परशुभि
भिदुरैर्मर्मभेदिभिः ॥ वृक्षोपलमहावर्षैर्वृषुर्जलदा इव ॥ ३ ॥ अथ साविध्यनिलयामहामायामहेश्वरी ॥ आदायोदंडकोदंडवायव्यास्त्रेण हेलया ॥ ४ ॥
दैत्यास्त्रशस्त्रजालानि परिचिक्षेपदूरतः ॥ ततो महासुरोदुर्गो वीक्ष्य सैन्यं निरायुधम् ॥ ५ ॥ ज्वलंतीं शक्तिमादाय तां देवीं प्रतिसोऽक्षिपत् ॥ तां तु शक्तिसमायां
तीं महावेगवतीं रणे ॥ ६ ॥ निजचापविनिर्मुक्तैर्बाणैश्चूर्णीचकार सा ॥ भग्नां शक्तिसमालोक्य ततो दुर्गो महासुरः ॥ ७ ॥ चक्रं च प्रेषयामास दैत्यचक्रातिहर्ष
दम् ॥ तच्च देव्या शरशतैरंतरैवाणुवत्कृतम् ॥ ८ ॥ ततः शार्ङ्गसमादाय धनुः शक्रधनुर्यथा ॥ हृदिविव्याध बाणेन तां देवीममरार्दनः ॥ ९ ॥ सच बाणस्तया
देव्या निजबाणैर्महाजवैः ॥ निवारितोपिवेगेन तां देवीमभ्यगान्मुने ॥ ११० ॥ ततः कोदंडदंडेन आशुगेन तमाशुगम् ॥ हत्वानिवारयामास कालदंड
मिवापरम् ॥ ११ ॥ तस्मिन् विमुखतां याते मार्गणे दुर्गमासुरः ॥ क्रुद्धः शूलं समादाय संवर्तानलसुप्रभम् ॥ १२ ॥ महावेगेन चिक्षेप तां देवीमभिदैत्यपः ॥
परापतच्च तच्छूलं निजशूलेन चंडिका ॥ १३ ॥ अंतरैव प्रचिच्छेद सह दैत्यजयाशया ॥ तस्मिन्नापि महाशूले देवीशूलावहेलिते ॥ १४ ॥

कुंतैः प्रासैः ॥ यदाहामरः ॥ प्रासस्तुकुंत इति ॥ शल्यैः शंकुभिः सर्वलीति ख्यातैरित्यर्थः ॥ यदाहामरः ॥ बाणुंसि शल्यं शंकुर्नेति ॥ शक्तिर्लोहकंटकव्याप्ता च तुर्हस्तप्रमाणा शतघ्नी ॥ तदुक्तम् ॥ शतघ्नी
तुचतुर्हस्ता लोहकंटकसंचितेति ॥ नाराचैः प्रक्ष्वेडनैः ॥ यदाहामरः ॥ प्रक्ष्वेडनास्तु नाराचा इति ॥ २ ॥ परशुभिः कुठारैः ॥ यदाहामरः ॥ द्वयोः कुठारैः स्वधितिः परशुश्च परश्वध इति ॥ शेषा अस्त्रविशेषाः ॥
भिदुरैर्भेदनशीलैः उपलः पाषाणः ॥ ३ ॥ उदंडकोदंडमहद्वनुः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ शृंगैर्निर्मितं शार्ङ्गधनुः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ परापतत् आगच्छत् ॥ १३ ॥ अन्तरामध्ये ॥

अवहेलितेऽवज्ञातेछिन्नेइतिवावत् ॥ १४ ॥ १५ ॥ परिपुस्फोटवभंजेत्यर्थः ॥ १६ ॥ गाढ्यथास्यात् ॥ १७ ॥ १८ ॥ संवर्तेप्रलयकाले ॥ ११९ ॥ इतिश्रीरामानन्दकृतायांकाशी
खंडटीकायामेकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ द्वयधिकेसप्ततितमेऽध्यायेतावद्विवर्ण्यते ॥ दुर्गायाविजयोविश्वजनन्याःपरमाद्भुतः ॥ १ ॥ जगज्जनन्याशक्तयःप्रेरिताइत्युक्तं
तत्रपृच्छति ॥ पार्वतीति ॥ १ ॥ २ ॥ तारेत्यत्रआधारेतिपाठेएकंनाम ॥ ३ ॥ जलेशीत्यत्रजलदेतिकचित् ॥ ४ ॥ ५ ॥ हुंकारहेतिःहुंकारास्त्रा ॥ तालेशीतृणराजदंडप्रयोक्त्री ॥ ६ ॥ शराशना

गदामादायदैत्येद्रःसहसाभिपपातह ॥ आजघानचतांदेवींभुजमूलेमहाबलः ॥ १५ ॥ सापिदेवीभुजंप्राप्यगिरींद्रशिखराकृतिः ॥ गदाशुपरिपुस्फो
टशतधाचसहस्रधा ॥ १६ ॥ तदादेव्यासदैत्येद्रोवामपादतलेनहि ॥ आताडितःपपातोर्व्याहृदिगाढंप्रपीडितः ॥ १७ ॥ तत्क्षणादेवदैत्येद्रःपतित्वापुनरु
त्थितः ॥ बभूवसहसादृश्योदीपोवातहतोयथा ॥ १८ ॥ तावज्जगज्जनन्याताःप्रेरितानिजशक्तयः ॥ विचेरुदैत्यसैन्येषुसंवर्तेमृत्युसैन्यवत् ॥ ११९ ॥
इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेदुर्गपराक्रमोनामैकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥
पार्वतीहृदयानंदस्कंदसर्वज्ञनंदन ॥ काःकास्तुशक्तयस्तावैतासांनामानिमेवद ॥ १ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ तासांपरमशक्तीनामुमावयवसंभुवाम् ॥
आख्याम्याख्यांशृणुमुनेकुंभसंभवतत्त्वतः ॥ २ ॥ त्रैलोक्यविजयाताराक्षमात्रैलोक्यसुंदरी ॥ त्रिपुरात्रिजगन्माताभीमात्रिपुरभैरवी ॥ ३ ॥ कामाख्या
कमलाक्षीचधृतिस्त्रिपुरतापनी ॥ जयाजयंतीविजयाजलेशीचापराजिता ॥ ४ ॥ शंखिनीगजवक्राचमहिषघ्नीरणप्रिया ॥ शुभानंदाकोटराक्षीविद्युज्जिह्वा
शिवारवा ॥ ५ ॥ त्रिनेत्राचत्रिवक्राचत्रिपदासर्वमंगला ॥ हुंकारहेतिस्तालेशीसर्पास्यासर्वसुंदरी ॥ ६ ॥ सिद्धिर्बुद्धिःस्वधास्वाहामहानिद्राशराशना ॥
पाशपाणिःखरमुखीवज्रताराषडानना ॥ ७ ॥ मयूरवदनाकाकीशुकीभासीगरुत्मती ॥ पद्मावतीपद्मकेशीपद्मास्यापद्मवासिनी ॥ ८ ॥ अक्षरान्यक्षरातं
तुःप्रणवेशीस्वरात्मिका ॥ त्रिवर्गागर्वरहिताअजपाजपहारिणी ॥ ९ ॥ जपासिद्धिस्तपःसिद्धिर्योगसिद्धिःपरामृता ॥ मैत्रीकृन्मित्रनेत्राचरक्षोघ्नीदैत्य
तापनी ॥ १० ॥ स्तंभनीमोहनीमायाबहुमायाबलोत्कटा ॥ उच्चाटनीमहोल्कास्यादनुजेंद्रक्षयंकरी ॥ ११ ॥ क्षेमंकरीसिद्धिकरीछिन्नमस्ताशुभानना ॥
शाकंभरीमोक्षलक्ष्मीस्त्रिवर्गफलदायिनी ॥ १२ ॥ वार्तालीजंभलीक्लिन्नाअश्वाहृढासुरेश्वरी ॥ ज्वालामुखीप्रभृतयो नवकोट्योमहाबलाः ॥ १३ ॥
बलानिबलिनान्ताभिर्दानवानांस्वलीलया ॥ संक्षिप्तानिजगंतीवप्रलयानलहेतिभिः ॥ १४ ॥

वाणभक्षणा ॥ पाठांतरेशरक्षेपणा ॥ वज्रतारावज्रकनीनिका ॥ ७ ॥ ८ ॥ तंतुःतंतुवत्सूक्ष्मा ॥ ९ ॥ परामृताचेतिनामद्वयंवा ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ वार्तालीति ॥ वार्तानामावलिःपंक्तिर्य
स्यासावार्तालीजंभंतन्नामानमसुरलातियुद्धायादत्तइतिजंभली ॥ ऐंद्रीशक्तिरित्यर्थः ॥ अन्यासामपियथासंभवंयुत्पत्तिरुहनीया ॥ १३ ॥ संक्षिप्तानिनाशितानि ॥ हेतिभिःशिखाभिः ॥ यदाहा

मरः ॥ वहेद्वयोर्ज्वालकीलावर्चिर्हेतिः शिखास्त्रियामिति ॥ १४ ॥ करकावृष्टिर्वर्षपाषाणवृष्टिम् ॥ यदाहामरः ॥ वर्षोपलस्तुकरेति ॥ वात्यावातमंडली ॥ १५ ॥ १६ ॥ पंडवर्षवरं छिन्नांडकोश
मितियावत् ॥ १७ ॥ बाहुसंकर्षकोपतः बाहुस्फालनपूर्वककोपात् ॥ राक्षितिपाठेराहुसंकर्षकोपतः स्वर्भानुसदृशकोपात् ॥ बहुधामर्षेति क्वचित् ॥ १८ ॥ शतकोटिर्वज्रम् ॥ शकलं खंडम् ॥ १९ ॥
॥ २० ॥ जवतः शीघ्रम् ॥ करं गुंडादंडम् ॥ २१ ॥ चीत्कृत्य गजजातिशब्दं कृत्वा ॥ अकिंचित्करतां किंचित्कर्तुमशक्तताम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अकांडेनानवसरेण ॥ २६ ॥ वेषमाकारम् ॥
तावत्सदुर्गोदैत्यैः पयोदांतरतो बली ॥ चकार करकावृष्टिवात्यावेगवर्ती बहु ॥ १५ ॥ ततो भगवती देवी शोषणास्त्रप्रयोगतः ॥ वृष्टिनिवारयामास वर्षोपलमयीं
क्षणात् ॥ १६ ॥ योषिन्मनोरथवती पंडं प्राप्य यथाऽफला ॥ सादैत्यकरकावृष्टिर्देवी प्राप्य तथा भवत् ॥ १७ ॥ अथदैतेयराजेन बाहुसंकर्षकोपतः ॥
उत्पाटय शैलशिखरं परिक्षिप्तं न भोगणात् ॥ १८ ॥ अद्रेः शृंगं सुविस्तीर्णमापतत्परिवीक्ष्य सा ॥ शतकोटिप्रहारेण कोटिशः सकलं व्यधात् ॥ १९ ॥
आंदोल्य मौलिमसकृत्कुंडलाभ्यां विराजितम् ॥ गजीभूयाशुद्रुवावतां देवी समरेऽसुरः ॥ २० ॥ शैलाकारं तमायां तं दृष्ट्वा भगवती गजम् ॥ बद्धापाशेन जवतः
खड्गेन करमच्छिनत् ॥ २१ ॥ ततोत्यंतं सचीत्कृत्य देव्या कृतकरः करी ॥ अकिंचित्करतां प्राप्य माहिषं पुराददे ॥ २२ ॥ अचलां सचलां सर्वां सचक्रे खुर
घाततः ॥ शिलोच्चयांश्च बहुशः शृंगाभ्यां सोक्षिपद्बली ॥ २३ ॥ निःश्वासवातनिहताः पेतुरुर्व्यामहाद्रुमाः ॥ उद्रेलिताः समभवन्सप्तापि जलराशयः ॥ २४ ॥
महामहिषरूपेण तेन त्रैलोक्यमंडपः ॥ आंदोलितो तिबलिना युगांते वात्ययायथा ॥ २५ ॥ ब्रह्मांडमप्यकांडेन तद्रयेन समाकुलम् ॥ दृष्ट्वा भगवती क्रुद्धा
त्रिशूलेन जघान तम् ॥ २६ ॥ त्रिशूलघातविभ्रांतः पतित्वा पुनरुत्थितः ॥ तंत्यक्ता माहिषं वेषमभूद्बाहुसहस्रभृत् ॥ २७ ॥ सदुर्गो नितरां दुर्गो विबभौ
समराजिरे ॥ आयुधानां सहस्राणि विभ्रत्कालांतकोपमः ॥ २८ ॥ अथतूर्णं सदैत्यैर्द्रस्तां देवी रणकोविदाम् ॥ महाबलः प्रगृह्णाशुनीतवान्गगनांगणम् ॥
॥ २९ ॥ ततो न भोगणादूराक्षित्वासजगदंबिकाम् ॥ क्षणात्कलंबजालेन च्छादयामास वेगवान् ॥ ३० ॥ अथांतरिक्षगा देवी तस्य मार्गं मध्यगा ॥
विद्युन्मालेव विबभौ महाभ्रपटलीधृता ॥ ३१ ॥ तं विधूय शरव्रातं निजेषु निकरैरलम् ॥ महेषुणाथ विव्याध सा तं दैत्यजनेश्वरम् ॥ ३२ ॥ हृदिविद्धस्तया दे
व्या सच तेन महेषुणा ॥ व्याघूर्णमान नयनः क्षितिमापाति विह्वलः ॥ ३३ ॥ महारुधिरधाराभिः स्रवंतीं च प्रवर्तयन् ॥ तस्मिन्निपतिते दुर्गे महादुर्गपराक्रमे ॥
॥ ३४ ॥ देवदुंदुभयोने दुःप्रहृष्टानि जगंति च ॥ सूर्याचंद्रमसौ साग्रीते जो निजमवापतुः ॥ ३५ ॥ पुष्पवृष्टिं प्रकुर्वतः प्राप्ता देवामहर्षिभिः ॥ तुष्टुबुधमहा
देवीं महास्तुतिभिरादरात् ॥ ३६ ॥ ॥ देवा उचुः ॥ ॥ नमो देवि जगद्धा त्रिजगत्रयमहारणे ॥ महेश्वरमहाशक्ते दैत्यद्रुमकुठारिके ॥ ३७ ॥
॥ २७ ॥ समराजिरे संग्रामभूमौ ॥ कालश्चांतकश्च तदुपमः ॥ २८ ॥ २९ ॥ कलंबजालेन शरसमूहेन ॥ कलंबीशाकभेदे स्यात् ॥ कदंबशरयोः पुमानिति मेदिनीकारः ॥ वाणौ घजालेनेति
क्वचित् ॥ तत्र जालमानायः ॥ ३० ॥ महाभ्रपटलीधृता महामेघपंक्तौ स्थिता ॥ वृतेति क्वचित् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ स्रवंतीं नदीम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ एकोनत्रिंशतापद्यैर्दुर्गादुर्गविम

दिनीम् ॥ प्रणतास्त्रिदशाःसर्वेष्टुर्जगदंबिकाम् ॥ १ ॥ तत्रप्रथमतोब्रह्मविष्णुमहेश्वरशक्तिरूपेणप्रणमंति नमइतित्रयेण ॥ हेदेविनमस्तुभ्यमितिशेषः ॥ नमस्कारेहेतुः ॥ जगद्धात्रिहेविश्व
पोष्टि ॥ अनेनविष्णोःसत्त्वप्रधानास्थितिशक्तिरुक्ता ॥ जगत्रयमहारणेहेजगत्रितयमहोत्पत्तिस्थानरूपे ॥ अनेनब्रह्मणोरजःप्रधानासृष्टिशक्तिरुक्ता ॥ महेश्वरमहाशक्तेहेविश्वनाथमहाशक्ते ॥
अनेनकालाग्निरुद्रात्मनोविश्वेश्वरस्यसर्वसंहारपटीयसीतमःप्रधानाशक्तिरुक्ता ॥ अतएवदैत्यद्रुमकुठारिकेहेदानवरूपवृक्षपरश्वधेच्छेत्रीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ विष्णुशक्तिदर्शयंतोनमंति ॥ त्रैलोक्येति ॥
धरीधात्रिधरेइतिकचित् ॥ स्वशार्ङ्गैत्यत्रसुशार्ङ्गैतिकचित् ॥ ३८ ॥ ब्रह्मशक्तिकथयंतोनमस्यंति ॥ हंसयानइति ॥ प्राचांप्राचीनानामनादिसिद्धानाम् ॥ ३९ ॥ सर्वस्वरूपत्वंदर्शयंतःपरमात्मत्वे
नस्तुवंति त्वमैद्रीत्यादि मातस्त्वयेत्यंतेन ॥ तत्राष्टलोकपालचंद्रसवितृशक्तित्वेनस्तुवंतिसार्धेन ॥ कौवेरीत्यत्रकौमारीतिपाठःसंचित्यः ॥ अंबुपावारुणीशक्तिः ॥ ४० ॥ सौरीसूर्यप्रभाशक्तिरिति सर्व
त्रसंबध्यते ॥ किंचबहुनेत्याहुः ॥ सर्वदेवेति ॥ ४१ ॥ सर्वदेवशक्तिस्त्वमेवसंक्षेपेणदर्शयंति त्वमित्यर्थेन ॥ चतुर्विंशतितत्त्वरूपेणस्तुवंति ॥ प्रकृतिस्त्वमितिसार्धेन ॥ प्रकृतिःप्रधानम् ॥ मतिर्महत्तत्त्वं

त्रैलोक्यव्यापिनिशिवेशंखचक्रगदाधारि ॥ स्वशार्ङ्गव्यग्रहस्ताग्रेनमोविष्णुस्वरूपिणि ॥ ३८ ॥ हंसयानेनमस्तुभ्यंसर्वसृष्टिविधायिनि ॥ प्राचांवाचां
जन्मभूमेचतुराननरूपिणि ॥ ३९ ॥ त्वमैद्रीत्वंचकौवेरीवायवीत्वंत्वमंबुपा ॥ त्वयामीनैर्ऋतीत्वंचत्वमैशीत्वंचपावकी ॥ ४० ॥ शशांककौमुदीत्वंचसौ
रीशक्तिस्त्वमेवच ॥ सर्वदेवमयीशक्तिस्त्वमेवपरमेश्वरी ॥ ४१ ॥ त्वंगौरीत्वंचसावित्रीत्वंगायत्रीसरस्वती ॥ प्रकृतिस्त्वंमतिस्त्वंचत्वमहंकृतिरूपिणी ॥
॥ ४२ ॥ चेतःस्वरूपिणीत्वंवैतत्सर्वेन्द्रियरूपिणी ॥ पंचतन्मात्ररूपात्वंमहाभूतात्मिकेविके ॥ ४३ ॥ शब्दादिरूपिणीत्वंवैकरणानुग्रहात्वमु ॥
ब्रह्मांडकर्त्रीत्वंदेविब्रह्मांडांतस्त्वमेवहि ॥ ४४ ॥ त्वंपरासिमहादेवित्वंचदेविपरापरा ॥ परापराणांपरमापरमात्मस्वरूपिणी ॥ ४५ ॥ सर्व
रूपात्वमीशानित्वमरूपासिसर्वगे ॥ त्वंचिच्छक्तिर्महामायेत्वंस्वाहात्वंस्वधामृते ॥ ४६ ॥ वषडौषट्स्वरूपासित्वमेवप्रणवात्मिका ॥ सर्वमंत्रमयीत्वंवै
ब्रह्माद्यास्त्वत्समुद्रवाः ॥ ४७ ॥

हिरण्यगर्भोबुद्धिरितियावत् ॥ ४२ ॥ चेतोतरिन्द्रियम् ॥ सर्वेन्द्रियेत्यत्रसर्वशब्दोज्ञानकर्मविषयः ॥ क्रमोत्रनविवक्षितः ॥ पंचतन्मात्ररूपाअपंचीकृतपंचमहाभूतस्वरूपेत्यर्थः ॥ महाभूतात्मिकेस्थूलपंचम
हाभूतस्वरूपेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ पंचभूतगुणत्वेनइंद्रियाधिष्ठातृदेवतारूपेणचस्तुवंति शब्दादीत्यर्थेन ॥ आदिशब्देनस्पर्शरूपरसगंधागृह्यंते ॥ करणमिन्द्रियमनुगृह्णातीतिकरणानुग्रहाइंद्रियाधिष्ठातृदे
वतारूपेत्यर्थः ॥ सर्वकर्तृत्वेनसर्वरूपत्वेनचस्तुवंति ब्रह्मांडेत्यर्थेन ॥ अंतशब्दोऽत्रस्वरूपवचनः ॥ ४४ ॥ ननुहिरण्यगर्भोब्रह्मांडंसृजतिब्रह्मांडमहदादिकार्यभौतिकमेवकिमत्राहंतत्राहुः ॥
त्वमिति ॥ त्वंपराईश्वरीअसि ॥ हिरण्यगर्भसृष्ट्यातद्गारात्वमेवब्रह्मांडंसृजसीत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ योवैब्रह्माणंविदधातिपूर्वमिति ॥ परमहदादिअपरंतत्कार्यतेपरापरेतद्रूपापराऽपरा ॥ अतस्त्वमे
वब्रह्मांडरूपेत्यर्थः ॥ उपसंहरति ॥ परापराणामिति ॥ ४५ ॥ ननुपरापररूपत्वेकथंपरमात्मस्वरूपत्वंतत्राहुः ॥ माययासर्वरूपात्वमिति ॥ वस्तुतोऽरूपासि ॥ अरूपत्वेहेतुस्त्वंचिच्छक्तिरिति ॥
ज्ञानैकस्वरूपेत्यर्थः ॥ सर्वरूपत्वंसंक्षेपेणदर्शयंति ॥ त्वंस्वाहेति ॥ ४६ ॥ वैदिकमंत्ररूपेणस्तुवंति ॥ वषडिति ॥ किंचकिंबहुनेत्याहुः ॥ सर्वमंत्रेति ॥ सर्वकारणत्वेनस्तुवंति ॥ ब्रह्मेति ॥

सर्वरूपत्वमुपसंहरन्ति ॥ ब्रह्मेतीतिवा ॥ ४७ ॥ चतुर्वर्गात्मकत्वेनतदातुत्वेनचस्तुवंति ॥ चतुर्वर्गेति ॥ चतुर्वर्गफलस्यपुरुषार्थचतुष्टयफलस्योदयोयस्यास्तत्संबोधनंचतुर्वर्गफलोदये ॥ उपसंहरन्ति ॥ त्वत्तः ॥ निमित्तकारणमात्रतांव्यावर्तयन्ति ॥ त्वयीति ॥ प्रलयकालेसर्वजगन्निधीयतेऽस्यामितितत्संबोधनंतथा ॥ जगन्मयेइतिकचित् ॥ ४८ ॥ यदिति ॥ स्थूलसूक्ष्मस्वरूपतःस्थूलसूक्ष्मस्वरूपयद्दृश्यंपृथिव्यादियददृश्यमाकाशादितत्त्वंशक्तिरूपेणवर्तते ॥ तत्तच्छक्तिरूपायांव्यव्यतिचतुस्तुप्रथितमित्यर्थः ॥ अतस्त्वांविनाकिंचिन्नात्रास्तीति ॥ ४९ ॥ ननुब्रह्मादीन्विहायकिमितिमांशरणंप्राप्तास्तत्राहुः ॥ मातरिति ॥ निसर्गविबुधाआजानसिद्धादेवाब्रह्माद्याःपुंभ्योऽजेयत्वात्तेषुअर्पितंदैत्यसैन्येनदुर्गेणतंविनिहत्य ॥ ५० ॥ विश्वंव्याप्येतिशेषः ॥ सुहृक्शोभनदृष्टिः ॥ ५१ ॥

चतुर्वर्गात्मिकात्वंवैचतुर्वर्गफलोदये ॥ त्वत्तःसर्वमिदंविश्वंत्वयिसर्वजगन्निधे ॥ ४८ ॥ यद्दृश्यंयददृश्यंचस्थूलसूक्ष्मस्वरूपतः ॥ तत्त्वंशक्तिरूपेणकिंचित्रत्वदृतेकचित् ॥ ४९ ॥ मातस्त्वयाद्यविनिहत्यमहासुरेद्रंदुर्गानिसर्गविबुधार्पितदैत्यसैन्यम् ॥ त्राताःस्मदेविसततंनमतांशरण्येत्वत्तोऽपरःकइहयंशरणंब्रजामः ॥ ५० ॥ लोकेतएवधनधान्यसमृद्धिभाजस्तेपुत्रपौत्रसुकलत्रसुमित्रवंतः ॥ तेषांयशःप्रसरचंद्रकरावदातंविश्वंभवेद्भवसियेषुसुहृक्कमीशे ॥ ५१ ॥ त्वद्भक्तिचेतसिजनेनविपात्तिलेशःक्लेशःक्लवानुभवतीनतिकृत्सुपुंसु ॥ त्वन्नामसंसृतिजुषांसकलायुषांक्लभूयःपुनर्जनिरिहत्रिपुरारिपति ॥ ५२ ॥ चित्रंयदत्रसमरेसहिदुर्गदैत्यस्त्वद्विष्टपातमाधिगम्यसुधानिधानम् ॥ मृत्योर्वशत्वमगमाद्विदितंभवानिदुष्टोपितेहशिगतःकुगतिंनयाति ॥ ५३ ॥ त्वच्छस्त्रवह्निशलभत्वमिताअपीहदैत्याःपतंगरुचिमाप्यदिवंरजन्ति ॥ संतःखलेष्वपिनदुष्टधियोयतःस्युःसाधुष्विवप्रणयिनःस्वपथंदिशन्ति ॥ ५४ ॥ प्राच्यामृडा निपरिपाहिसदानताब्रोयाम्यामवप्रतिपदंविपदोभवानि ॥ प्रत्याग्दिशित्रिपुरतापनपत्तिरक्षत्वंपाह्युदीचिनिजभक्तजनान्महेशि ॥ ५५ ॥ ब्रह्माणिरक्षसततंनतमौलिदेशंत्ववैष्णविप्रतिकुलंपरिपालयाधः ॥ रुद्राग्निनैऋतिसदागतिदिक्षुपांतुमृत्युंजयात्रिनयनात्रिपुरात्रिशक्तयः ॥ ५६ ॥ पातुत्रिशूलममलेतवमौलिजात्रोभालस्थलंशशिकलामृदुमाभ्रवौच ॥ नेत्रेत्रिलोचनवधूर्गिरिजाचनासामोष्ठंजयाचविजयात्वधरप्रदेशम् ॥ ५७ ॥ श्रोत्रद्वयंश्रुतिरवादशनावलिंश्रीश्चंडीकपोलयुगलंसनांचवाणी ॥ पायात्सदैवचिबुकंजयमंगलानःकात्यायनीवदनमंडलमेवसर्वम् ॥ ५८ ॥ कंठप्रदेशमवतादिहनीलकंठीभूदारशक्तिरनिशंचकृकाटिकायाम् ॥ कौर्म्यसदेशमनिशंभुजदंडमैद्रीपद्माचपाणिफलकंनतिकारिणानः ॥ ५९ ॥

ननुनिश्चितम् ॥ भवतीनतिकृत्सुत्वत्प्रणामकर्तृषु ॥ सकलायुषांसंपूर्णायुषाम् ॥ सफलायुषामितिवापाठः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ शलभत्वंपतंगत्वम् ॥ यदाहामरः ॥ समौपतंगशलभाविति ॥ पतंगरुचिंप्राप्यसूर्यमंडलंनित्वेत्यर्थः ॥ यदाहामरः ॥ पतंगौपक्षिसूर्यौचेति ॥ ५४ ॥ अवरक्ष ॥ प्रतिपदंप्रतिक्षणम् ॥ विपदोविपत्तेः ॥ प्रतिपदमित्यत्रप्रतिकुलमितिपाठेप्रतिभक्तकुलमित्यर्थः ॥ ५५ ॥ त्रिषुसृष्टिस्थितिप्रलयेषुशक्तिःसामर्थ्येयस्याःसात्रिशक्तिः ॥ यथासंख्येमाख्या ॥ कौर्म्यसदेशमनिशंभुजदंडमैद्रीपद्माचपाणिफलकंनतिकारिणानः ॥ ५६ ॥ पातुत्रिशूलममलेतवमौलिजात्रोभालस्थलंशशिकलामृदुमाभ्रवौच ॥ नेत्रेत्रिलोचनवधूर्गिरिजाचनासामोष्ठंजयाचविजयात्वधरप्रदेशम् ॥ ५७ ॥ श्रोत्रद्वयंश्रुतिरवादशनावलिंश्रीश्चंडीकपोलयुगलंसनांचवाणी ॥ पायात्सदैवचिबुकंजयमंगलानःकात्यायनीवदनमंडलमेवसर्वम् ॥ ५८ ॥ कंठप्रदेशमवतादिहनीलकंठीभूदारशक्तिरनिशंचकृकाटिकायाम् ॥ कौर्म्यसदेशमनिशंभुजदंडमैद्रीपद्माचपाणिफलकंनतिकारिणानः ॥ ५९ ॥

कृकाटिकायामवतौ द्वितीयार्थेसप्तमी ॥ श्रीवाशिरःसंधेःपश्चात्पृष्ठवंशोपरिभागेइत्यर्थः ॥ यदाहामरः ॥ वटुर्घाटाकृकाटिकेति ॥ पाणिफलकंहस्तखंडकम् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ उदरदर्शजठर
गुहाम् ॥ कटिंश्रोणिम् ॥ स्फिचौप्रोथौ ॥ यदाहामरः ॥ स्त्रियांस्फिचौकटिप्रोथाविति ॥ गुह्यं गुह्येन्द्रियं शिभ्रमिति यावत् ॥ अपानमपानेन्द्रियं गुह्यमित्यर्थः ॥ ६१ ॥ जानूजानुनीऊरुपर्वणी
इत्यर्थः ॥ यदाहामरः ॥ जानूरुपर्वाष्ठीवदस्त्रियामिति ॥ जंघेप्रसृतेजानुनोरधोभागौ ॥ गुल्फौपादग्रंथी ॥ चांद्रीचंद्रशक्तिःरोहिणीवा ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

हस्तांगुलीःकमलजाविरजानखांश्चकक्षांतरंतरणिमंडलगातमोग्री ॥ वक्षःस्थलंस्थलचरीहृदयंधरित्रीकुक्षिद्रयंतवतुनःक्षणदाचरग्री ॥ ६० ॥ अव्यात्सदो
दरदर्शजगदीश्वरीनोनाभिर्नभोगतिरजात्वथपृष्ठदेशम् ॥ पायात्कटिंचविकटापरमास्फिचौनोगुह्यं गुहारणिरपानमपायहंत्री ॥ ६१ ॥ ऊरुद्वयंचविपुलाल
लिताचजानूजंघेजवाऽवतुकठोरतरात्रगुल्फौ ॥ पादौरसातलचरांगुलिदेशमुग्राचांद्रीनखान्पदतलंतलवासिनीच ॥ ६२ ॥ गृहंरक्षतुनोलक्ष्मीःक्षेत्रंक्षेमकरी
सदा ॥ पातुपुत्रान्प्रियकरीपायादायुःसनातनी ॥ ६३ ॥ यशःपातुमहादेवीधर्मपातुधनुर्वरी ॥ कुलदेवीकुलंपातुसद्गतिंसद्गतिप्रदा ॥ ६४ ॥ रणेरा
जकुलेयूतेसंग्रामेशत्रुसंकटे ॥ गृहेवनेजलादौचशर्वाणीसर्वतोऽवतु ॥ ६५ ॥ इतिस्तुत्वाजगद्धार्त्रीप्रणेमुश्चपुनःपुनः ॥ सर्वेसवासवादेवाःसर्षिगंधर्वचां
रणाः ॥ ६६ ॥ ततस्तुष्टाजगन्मातातानाहसुरसत्तमान् ॥ स्वाधिकारान्सुराःसर्वेशासतुप्राग्यथायथा ॥ ६७ ॥ तुष्टाहमनयास्तुत्यानितरांतुयथार्थया ॥
वरमन्यंप्रदास्यामितच्छृणुध्वंसुरोत्तमाः ॥ ६८ ॥ ॥ दुर्गोवाच ॥ ॥ यःस्तोष्यतितुमांभक्त्यानरःस्तुत्यानयाशुचिः ॥ तस्याहंनशयिष्यामिविपदं
चपदेपदे॥ ६९ ॥ एतत्स्तोत्रस्यकवचंचपरिधास्यतियोनरः ॥ तस्यकचिद्रयंनास्तिवज्रपंजरगस्यहि ॥ ७० ॥ अद्यप्रभृतिमेनामदुर्गेतिख्यातिमेष्यति ॥ दुर्गदै
त्यस्यसमरेपातनादतिदुर्गमात्॥ ७१ ॥ येमांदुर्गांशरणगानतेषांदुर्गतिःक्वचित् ॥ दुर्गास्तुतिरियंपुण्यावज्रपंजरसंज्ञिका ॥ ७२ ॥ अनयाकवचंकृत्वामाविभे
तुयमादपि ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्चशाकिनीडाकिनीगणाः॥ ७३ ॥ झोटिंगाराक्षसाःकूराविषसर्पाग्निदस्यवः ॥ वेतालाश्चापिकंकालग्रहाबालग्रहाअपि॥ ७४ ॥

यथार्थयासान्वयया ॥ यथातथेतिपाठेपिसएवार्थः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ दुर्गेतिदुर्गनामानंदैत्यंहंतीतिदुर्गा ॥ प्रेत्यस्याश्रवणमार्षम् ॥ यद्वा दुर्गमतिदुर्गमंदुर्गदैत्यस्यहननंघातनमस्याअस्तीति
दुर्गा ॥ अर्जआदिभ्योऽच ॥ तदेतदाह ॥ दुर्गदैत्यस्येति ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ माविभेतुभयंमाकरोतु ॥ शाकिनीडाकिन्यौदुष्टग्रहविशेषौ ॥ ७३ ॥ झोटिंगाःपिशाचाः झाटिंगाइतिपाठेपिसएवार्थः ॥ वेताला

भूतविशेषाः॥कंकालाःपिशाचभेदाः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ रक्षामिति ॥ परिपरितःसर्वतोभावेनेत्यर्थः ॥ ८० ॥ तयातस्याइत्यर्थः ॥ तस्याइतिवापाठः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥
नवरात्रमाश्विनशुक्लपक्षीयम् ॥ सुमर्तिज्ञानम् ॥ सद्गतिमितिकचित् ॥ ८३ ॥ महाबलिरित्यत्रबलिशब्देनपक्वानानिगृह्यते ॥ ८४ ॥ शारदंतदेव ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ कालरात्रिमुखाःकालरात्रि

वातपित्तादिजनितास्तथाचविषमज्वराः ॥ दूरादेवपलायंतेश्रुत्वास्तुतिमिमांशुभाम् ॥ ७५ ॥ वज्रपंजरनामैतत्स्तोत्रंदुर्गाप्रशंसनम् ॥ एतत्स्तोत्रकृतत्राणे
वज्रादिपिभयंनहि ॥ ७६ ॥ अष्टजप्तेनचानेनयोभिमंज्यजलंपिबेत् ॥ तस्योदरगतापीडाक्कापिनोसंभविष्यति ॥ ७७ ॥ गर्भपीडातुनोजातुभविष्यत्यभिमं
त्रणात् ॥ बालानांपरमाशांतिरेतत्स्तोत्रांबुपानतः ॥ ७८ ॥ यत्रसात्रिध्यमेतस्यस्तवस्येहभविष्यति ॥ एतास्तुशक्तयःसर्वाःसर्वत्रसहितामया ॥ ७९ ॥
रक्षांपरिकरिष्यंतिमद्भक्तानांममाज्ञया ॥ इतिदत्त्वावरान्देवीदेवेभ्योर्तर्हितातदा ॥ ८० ॥ तेपिस्वर्गोक्तसःसर्वस्वस्वस्वर्गययुर्मुदा ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥
इत्थंदुर्गाभवन्नामतयादेव्यामहामुने ॥ काश्यांसेव्यायथासाचतच्छृणुष्ववदामिते ॥ ८१ ॥ अष्टम्यांचचतुर्दश्यांभौमवारेविशेषतः ॥ संपूज्यासततंकाश्यां
दुर्गादुर्गतिनाशिनी ॥ ८२ ॥ नवरात्रंप्रयत्नेनप्रत्यहंसासमर्चिता ॥ नाशयिष्यतिविघ्नोचान्सुमर्तिचप्रदास्यति ॥ ८३ ॥ महापूजोपहारैश्चमहाबलिनि
वेदनैः ॥ दास्यत्यभीष्टदासिद्धिंदुर्गाकाश्यांनसंशयः ॥ ८४ ॥ प्रतिसंवत्सरंतस्याःकार्यायात्राप्रयत्नतः ॥ शारदंनवरात्रंचसकुटुंबैःशुभार्थिभिः ॥ ८५ ॥
योनसांवत्सरीयात्रांदुर्गायाःकुरुतेकुधीः ॥ काश्यांविघ्नसहस्राणितस्यस्युश्चपदेपदे ॥ ८६ ॥ दुर्गाकुंडेनरःस्नात्वासर्वदुर्गार्तिहारिणीम् ॥ दुर्गासंपूज्यवि
धिवन्नवजन्मावमुत्सृजेत् ॥ ८७ ॥ सादुर्गाशक्तिभिःसार्धंकार्शोरक्षतिसर्वतः ॥ ताःप्रयत्नेनसंपूज्याःकालरात्रिमुखानरैः ॥ ८८ ॥ रक्षंतिक्षेत्रमेतद्वैतथान्यान
वशक्तयः ॥ उपसर्गसहस्रेभ्यस्तावैदिग्देवताःक्रमात् ॥ ८९ ॥ शतनेत्रासहस्रास्यातथायुतभुजापरा ॥ अश्वारूढागजास्याचत्वारिताशववाहिनी ॥ ९० ॥
विश्वासौभाग्यगौरीचमृष्टाःप्राच्यादिमध्यतः ॥ एतायत्नेनसंपूज्याःक्षेत्ररक्षणदेवताः ॥ ९१ ॥ तथैवभैरवाश्चाष्टौदिक्ष्वष्टासुप्रतिष्ठिताः ॥ रक्षंतिसततंकार्शीं
निर्वाणश्रीनिकेतनम् ॥ ९२ ॥ रुद्रश्चंडोसितांगश्चकपालीक्रोधनस्तथा ॥ उन्मत्तभैरवस्तद्वत्क्रमात्संहारभीषणौ ॥ ९३ ॥ चतुःषष्टिस्तुवेतालामहाभी
षणमूर्तयः ॥ रुंडमुंडस्रजःसर्वेकर्त्रीखर्परपाणयः ॥ ९४ ॥ श्वाहनारक्तमुखामहादंष्ट्रामहाभुजाः ॥ नग्राविमुक्तकेशाश्चप्रमत्तारुधिरासवैः ॥ ९५ ॥

प्रधानाः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ त्वरितावेगवत्तरा ॥ ९० ॥ सृष्टानिसृष्टानियुक्ताइतियावत् ॥ देव्याइतिशेषः ॥ सृष्टयेतिपाठेसृष्टिमार्गेणेत्यर्थः ॥ प्राच्यादिमध्यतःप्राच्यादिषुदिक्षुमध्येचेत्यर्थः ॥ ९१ ॥
निर्वाणश्रीनिकेतनंकेवल्यस्परम्यंस्थानंकेवल्यलक्ष्म्यानिकेतनमितिवा ॥ ९२ ॥ क्रमात्प्राच्यादिक्रमात् ॥ ९३ ॥ रुंडमुंडस्रजःऋबंधशिरोमालाः ॥ ९४ ॥ रुधिरासवैःरुधिराण्येवआसवामद्यानितैः ॥ ९५ ॥

कोटिशोरुधिराशनाइतिकचित् ॥ कोटिशोऽपरिमिताः ॥ ९६ ॥ तेषुचतुःषष्ट्यांकांश्चिदेतालान्दर्शयति विद्युज्जिह्वइतित्रयेण ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
 भूतावलीभूतपंक्तिर्भूतसमूहइत्यर्थः ॥ अवतिरक्षति ॥ ५ ॥ पदेपदेक्षणेक्षणे ॥ ६ ॥ दुर्गसंकटम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ सहेति श्रोतारमपिरक्षिष्यंतीत्यर्थः ॥ ९ ॥ ११० ॥ अहंबुद्धिगृहीतानांरक्षणंप्रार्थ
 नानारूपधराःसर्वेनानाशस्त्रास्त्रपाणयः ॥ तदाकारैश्चतुर्भुजैःकोटिशःपरिवारिताः ॥ ९६ ॥ विद्युज्जिह्वोललज्जिह्वःक्रूरास्यःक्रूरलोचनः ॥ उग्रोविकटदं
 दृश्वक्रास्योवक्रनासिकः ॥ ९७ ॥ जंभकोजुंभणमुखोज्वालानेत्रोवृकोदरः ॥ गर्तनेत्रोमहानेत्रस्तुच्छनेत्रोऽत्रमण्डनः ॥ ९८ ॥ ज्वलत्केशःकंबुशिराः
 खर्वग्रीवोमहाहनुः ॥ महानासोलंबकर्णःकर्णप्रावरणोनसः ॥ ९९ ॥ इत्यादयोमुनेक्षेत्रंदुर्वृत्तरुधिरप्रियाः ॥ त्रासयंतोदुराचाराव्रक्षंतिपरितःसदा ॥ १०० ॥
 त्रैलोक्यविजयाद्याश्चज्वालामुख्यंतगाश्रयाः ॥ शक्तयोऽत्रमयाख्यातामुनेकलशसंभव ॥ १ ॥ ताःकाशींपरिरक्षंतिचतुर्दिक्षुद्यतायुधाः ॥ ताःसमर्च्याः
 प्रयत्नेनमहाविघ्नप्रशांतये ॥ २ ॥ भैरवारुरुमुख्याश्चमहाभयनिवारकाः ॥ संपूज्याःसर्वदाकाश्यांसर्वसंपत्तिहेतवः ॥ ३ ॥ विद्युज्जिह्वप्रभृतयोवेतालाउग्ररू
 पिणः ॥ अत्युग्रानपिविघ्नौघान्हरिष्यंत्यर्चिताइह ॥ ४ ॥ तथाभूतावलीचात्रनानाभीषणरूपिणी ॥ उदायुधाऽवतिपुरींशतकोटिमितामुने ॥ ५ ॥
 निर्वाणलक्ष्मीक्षेत्रस्यपालयित्रीपदेपदे ॥ एतावैदेवताःपूज्याःकाश्यांनिर्वाणकांक्षिभिः ॥ ६ ॥ श्रुत्वाध्यायमिमंपुण्यंनरोदुर्गजयाभिधम् ॥ नानाश
 क्तिसमायुक्तंदुर्गमाशुतरिष्यति ॥ ७ ॥ यएतेभैरवाःप्रोक्तायेवेतालाउदाहताः ॥ तेषांनामानिचाकर्ण्यनरोविघ्नैर्नदूयते ॥ ८ ॥ अदृष्टाअपितेभूताएतदा
 ख्यानपाठकम् ॥ रक्षिष्यंतिप्रयत्नेनसहश्रोतृजनेनच ॥ ९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकाशीभक्तिपरैर्नरैः ॥ श्रोतव्यमिदमाख्यानंमहाविघ्ननिवारणम् ॥
 ॥ ११० ॥ गृहेपियस्यलिखितमेतत्स्थास्यतिपूजितम् ॥ तस्यापदांसहस्राणिनाशयिष्यंतिदेवताः ॥ ११ ॥ काश्यांयस्यास्तिवैप्रेमतेनकृत्वाऽऽदरंगु
 रम् ॥ श्रोतव्यमिदमाख्यानंवज्रपंजरसन्निभम् ॥ ११२ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडोत्तरार्धेदुर्गाविजयो
 नामद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ त्रिलोचनं समासाद्य देवदेवः षडाननः ॥ जगदंबिकया युक्तः किंचकाराशुतद्वद ॥ १ ॥ ॥
 स्कन्दउवाच ॥ ॥ मुनेकलशजाख्यामियत्पृष्ठं तन्निशामय ॥ विरजः संज्ञकं पीठं यत्प्रोक्तं सर्वसिद्धिदम् ॥ २ ॥ तत्पीठदर्शनादेव विरजा जायते नरः ॥
 यत्रास्तितन्महालिङ्गं वाराणस्यां त्रिलोचनम् ॥ ३ ॥

यित्वा मम बुद्धिगृहीतानामपितत्प्रार्थयति ॥ गृहेपीति ॥ ११ ॥ गुरुमहांतम् ॥ ११२ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ त्रिसप्ततितमेऽध्याये
 श्रीमदोकारवर्णनम् ॥ क्रियते तीव्रपापघ्नं महाश्रयं प्रदं नृणां ॥ १ ॥ नैदिनं सन्निदेश्येति मृडान्यासहितो मृडः ॥ ययौ त्रैविष्टपंक्षेत्रं मुक्तिबीजप्ररोहणमित्युक्तमतः पृच्छति ॥ त्रिलोचनमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

पिलिपिलेतिलस्म्याएवनामांतरम् ॥ ४ ॥ तीर्थलिंगयोस्त्रिविष्टपनाम् ॥ त्रिविष्टपनामनिरुक्त्यादर्शयति ॥ विष्टपेति ॥ विष्टपत्रितयेभुवनत्रयमध्ये ॥ तत्रेतितीर्थलिंगयोर्निरुक्तिः ॥ यद्यतः ॥
॥ ५ ॥ महत्तरंश्रेष्ठतमंच ॥ पाठांतरंस्पष्टम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ सर्वोपकारार्थमज्ञेवपृच्छति ॥ देवदेवेति नवभिः देवदेवेतिसंबोधनानिभक्तयुदेकख्यापकानि ॥ सर्वदसर्वगेत्यत्रसर्वसमर्चितेति
क्वचित् ॥ ८ ॥ ९ ॥ विष्वक्सर्वव्यापीत्यर्थः ॥ केनब्रह्मणायेनकेनापिवाऽगम्यतेकाकानावगम्यतएवेत्यर्थः ॥ १० ॥ स्वयंभून्वपीत्यत्रस्वभूमिष्ठानीतिपाठेस्वस्थानस्थितानि ॥ स्वयंभुस्थापितानीतिपाठे

तीर्थपिलिपिलाख्यंतद्द्युनद्यंभसिविश्रुतम् ॥ सर्वतीर्थमयंतीर्थतत्काश्यांपरिगीयते ॥ ४ ॥ विष्टपत्रितयांतयेदेवार्षिमनुजोरगाः ॥ ससरित्पर्वतारण्याःसं
तितेतत्रयन्मुने ॥ ५ ॥ तदारभ्यचतुर्तीर्थतच्चलिंगंत्रिलोचनम् ॥ त्रिविष्टपमितिख्यातमतोहेतोर्महत्तरम् ॥ ६ ॥ त्रिविष्टपस्यलिंगस्यमहिमोक्तःपिना
किना ॥ जगज्जनन्याःपुरतोयथावच्चिमत्थामुने ॥ ७ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ देवदेवजगन्नाथशर्वसर्वदसर्वग ॥ सर्वद्वक्सर्वजनकर्किंचित्पृच्छामितद्ब्रह्म ॥
॥ ८ ॥ इदंतवप्रियंक्षेत्रंकर्मबीजमहौषधम् ॥ नैःश्रेयस्याःश्रियोगेहंममापिप्रीतिदंमहत् ॥ ९ ॥ यत्क्षेत्ररजसोप्यग्रेत्रिलोक्यपितृणायते ॥ तस्याखिलस्यम
हिमाविष्वक्केनावगम्यते ॥ १० ॥ यानीहसंतिलिंगानितानिसर्वाण्यसंशयम् ॥ निर्वाणकारणान्येवस्वयंभून्वपितान्यपि ॥ ११ ॥ यद्यप्येवंतथापीश
विशेषंवक्तुमर्हसि ॥ काश्यामनादिसिद्धानिकानिलिंगानिशंकर ॥ १२ ॥ यत्रदेवःसदातिष्ठेत्संवर्तेऽपिसवल्लभः ॥ यैरियंप्रथितिंप्राप्ताकाशीमुक्तिपुरीतिच ॥
॥ १३ ॥ येषांस्मरणतोप्यत्रभवेत्पापस्यसंक्षयः ॥ दर्शनस्पर्शनाभ्यांचस्यातांस्वर्गापवर्गकौ ॥ १४ ॥ येषांसमर्चनादेवमध्येजन्मसकृद्विभो ॥ लिंगा
निपूजितानिस्युःकाश्यांसर्वाणिनिश्चितम् ॥ १५ ॥ विधायमय्यनुक्रोशंकारुण्यामृतसागर ॥ एतदाचक्ष्वमेशंभोपादयोःप्रणतास्म्यहम् ॥ १६ ॥ इत्याकर्ण्य
महेशानस्तस्यादेव्याःसुभाषितम् ॥ कथयामासर्विंध्यारेमहालिंगानिसत्तम ॥ १७ ॥ यत्रामाकर्णनादेवक्षीयतेपापराशयः ॥ प्राप्यतेपुण्यसंभारःकाश्यानि
र्वाणकारणम् ॥ १८ ॥ ॥ देवदेवउवाच ॥ ॥ शृणुदेविपरंगुह्यंक्षेत्रेऽस्मिन्मुक्तिकारणम् ॥ इदंविदंतिनैवापिब्रह्मनारायणादयः ॥ १९ ॥ असंख्याता
निलिंगानिपार्वत्यानंदकानने ॥ स्थूलान्यपिचसूक्ष्माणिनानारत्नमयानिच ॥ २० ॥ नानाधातुमयानीशेदार्षदान्यप्यनेकशः ॥ स्वयंभून्वप्यने
कानिदेवर्षिस्थापितान्यहो ॥ २१ ॥ सिद्धचारणगंधर्वयक्षरक्षोर्चितान्यपि ॥ असुरोरगमर्त्यैश्चदानवैरप्सरोगणैः ॥ २२ ॥ दिग्गजैर्गिरिभिस्तीर्थैर्ऋक्षवानर
किन्नरैः ॥ पतत्रिप्रमुखैर्देविस्वस्वनामांकितानिवै ॥ २३ ॥ प्रतिष्ठितानियानीहमुक्तिहेतूनिनान्यपि ॥ अदृश्यान्यपिदृश्यानिदुरवस्थान्यपिप्रिये ॥ २४ ॥

स्वयंभूनिस्थापितानिचेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ यत्रकाश्याम् ॥ सवल्लभःसशक्तिकः ॥ १३ ॥ १४ ॥ जन्मनोमध्येजन्मसकृत्समर्चनादित्यन्वयः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अगस्त्यस्यविंध्यारित्वंतद्
द्विंविधातक्त्वाज्ज्ञेयम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ असंख्यातानिलिंगानीत्यादीनांपूज्यानीतिषष्ठेनान्वयः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ दुरवस्थानीति ॥ यवनादिभिरतिशयेनदुर्दृष्टावस्थायेषां

तानितथा ॥ २४ ॥ परार्द्धशतसंख्यानिपरार्धब्रह्मणःपंचाशद्वर्षतन्मानेनमानुषदिनसंख्यासंख्याविशेषोवातच्छतसंख्यानिपरार्धशतसंख्यानि ॥ २५ ॥ तिष्येकलौ ॥ २६ ॥ गणनेति ॥ हेगौरिममभक्तजनैरिहकाश्यानिर्लिङ्गानिप्रतिष्ठितानितेषांगणनांतोनास्ति ॥ उपसंहरति ॥ अतस्तेषांसंख्यानविद्यतेइति ॥ गणनादिवसादर्वागिति ॥ यस्मिन्नाविसेमयागणनाकृतातस्माद्वि

भग्नान्यपिचकालेनतानिपूज्यानिमुंदरि ॥ परार्द्धशतसंख्यानिगणितान्येकदामया ॥ २५ ॥ गंगांभस्यपितिष्ठतिषष्टिकोटिमितानिहि ॥ सिद्धलिङ्गा
नितानीशेतिष्येऽदृश्यत्वमाययुः ॥ २६ ॥ गणनादिवसादर्वाङ्ममभक्तजनैःप्रिये ॥ प्रतिष्ठितानियानीहतेषांसंख्यानविद्यते ॥ २७ ॥ त्वयातुयानिपृष्टा
नियैरिदंक्षेत्रमुत्तमम् ॥ तानिर्लिङ्गानिवक्ष्यामिमुक्तिहेतूनिमुंदरि ॥ २८ ॥ कलावतीवगोप्यानिभविष्यतिगिरींद्रजे ॥ परंतेषांप्रभावोयःस्वस्वस्थानं
नहास्यति ॥ २९ ॥ कलिकल्मषपुष्टायेयेदुष्टानास्तिकाःशठाः ॥ एतेषांसिद्धलिङ्गानांज्ञास्यंत्याख्यामपीहन ॥ ३० ॥ नामश्रवणतोपीहयल्लिङ्गानां
शुभानने ॥ वृजिनानिक्षयंतिवर्धतेपुण्यराशयः ॥ ३१ ॥ ओंकारःप्रथमंलिङ्गंद्वितीयंचत्रिलोचनम् ॥ तृतीयश्चमहादेवःकृत्तिवासाश्चतुर्थकम् ॥
॥ ३२ ॥ रत्नेशःपंचमंलिङ्गंपष्ठंचद्वैश्वराभिधम् ॥ केदारःसप्तमंलिङ्गंचमेशश्चाष्टमंप्रिये ॥ ३३ ॥ वीरेश्वरंचनवमंकामेशंदशमंविदुः ॥ विश्वकर्मेश्वरंलिङ्गं
शुभमेकादशंपरम् ॥ ३४ ॥ द्वादशमणिकर्णशिमविमुक्तंत्रयोदशम् ॥ चतुर्दशमहालिङ्गममविश्वेश्वराभिधम् ॥ ३५ ॥ प्रियेचतुर्दशैतानिश्रियोहेतूनिमुं
दरि ॥ एतेषांसमवायोयंसुक्तिक्षेत्रमिहेरितम् ॥ ३६ ॥ देवताःसमधिष्ठात्र्यःक्षेत्रस्यास्यपराइमाः ॥ आराधिताःप्रयच्छंतिनृभ्योनैःश्रेयसींश्रियम् ॥ ३७ ॥
आनंदकाननेमुत्तयैप्रोक्तान्येतानिमुंदरि ॥ प्रियेचतुर्दशैज्यानिमहालिङ्गानिदेहिनाम् ॥ ३८ ॥ प्रतिमासंसमारभ्यतिथिंप्रतिपदंशुभम् ॥ एतेषांलिङ्गमु
ख्यानांकार्यायात्राप्रयत्नतः ॥ ३९ ॥ अनाराध्यमहादेवमेषुलिङ्गेषु कुंभज ॥ कःकाश्यांमोक्षमाप्नोति सत्यंसत्यंपुनःपुनः ॥ ४० ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकाशी
फलमभीप्सुभिः ॥ पूज्यान्येतानिर्लिङ्गानिभक्त्यापरमयामुने ॥ ४१ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ एतान्येवकिमन्यानिमहालिङ्गानिषण्मुख ॥ निर्वा
णकारणानीहयदिसंतितदावद ॥ ४२ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अन्यान्यपिचसंतीहमहालिङ्गानिसुव्रत ॥ कलिप्रभावाद्भूतानिभविष्यंत्येवतानिवै ॥
॥ ४३ ॥ यस्येश्वरेसदाभक्तिर्यःकाशीतत्त्ववित्तमः ॥ सएवैतानिर्लिङ्गानिवेत्स्यत्यन्योनकश्चन ॥ ४४ ॥ येषांनामग्रहेणापिकलिकल्मषसंक्षयः ॥
अमृतेशस्तारकेशोज्ञानेशःकरुणेश्वरः ॥ ४५ ॥

सादर्वाङ्ममभक्तजनैरिहकाश्यानिर्लिङ्गानिप्रतिष्ठितानितेषांगणनांतोनास्ति ॥ २७ ॥ २८ ॥ नहास्यतिनत्यक्षयति ॥ २९ ॥ पुष्टाःस्थूलाव्यातावा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ समवायःसमाहारोमेलेनमितिवावत् ॥
॥ ३६ ॥ नैःश्रेयसीकैवल्यख्याम् ॥ ३७ ॥ देहिनामुत्तयैत्यन्यः ॥ ३८ ॥ प्रतिमासमितिस्कंदोक्तिः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ पार्वत्याईश्वरोक्तान्येवान्यानिचतुर्दश

लिङ्गान्याह ॥ अमृतेशइति ॥ ४५ ॥ लांगलः लांगलीश्वरः ॥ ब्रह्मेशलांगलीशौचेतिकचित् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ काशीकोशोऽविमुक्तशरीरम् ॥ सारइतिकचित् ॥ ५० ॥ ५१ ॥
॥ ५२ ॥ महतीभक्तिर्येषांतेमहाभक्त्यस्तेषांकृपावशात् ॥ महाभक्तेतिपाठेस्पष्टवार्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ निरेनसानिष्पापेन ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अग्रजईश्वरस्यमुखद्वारात्प्रथमतो

मोक्षद्वारेश्वरश्चैवस्वर्गद्वारेश्वरस्तथा ॥ ब्रह्मेशोलांगलश्चैववृद्धकालेश्वरस्तथा ॥ ४६ ॥ वृषेशश्चैवचंडीरोनंदिकेशोमहेश्वरः ॥ ज्योतीरूपेश्वरंलिङ्गंख्यात
मत्रचतुर्दशम् ॥ ४७ ॥ काश्यांचतुर्दशैतानिमहालिङ्गानिसुंदरि ॥ इमानिमुक्तिहेतूनिर्लिङ्गान्यानंदकानने ॥ ४८ ॥ कलिकल्मषबुद्धीनानाख्येया
निकदाचन ॥ एतान्याराधयेद्यस्तुलिङ्गानीहचतुर्दश ॥ ४९ ॥ नतस्यपुनरावृत्तिःसंसारध्वनिकर्हिचित् ॥ काशीकोशोयमतुलोनप्रकाशयतस्ततः ॥
॥ ५० ॥ एतल्लिङ्गाभिधादेविमहापद्यपिदुःखहृत् ॥ रहस्यंपरमंचैतत्क्षेत्रस्यास्यवरानने ॥ ५१ ॥ चतुर्दशापिलिङ्गानिमत्सान्निध्यकराणिहि ॥ अवि
मुक्तस्यहृदयमेतदेवगिरीद्रजे ॥ ५२ ॥ इमानियानिलिङ्गानिसर्वेषांमुक्तिदानिहि ॥ एकैकभुवनस्येहसारमादायसर्वतः ॥ मयैतानिकृतान्येवमहाभ
क्तिकृपावशात् ॥ ५३ ॥ अस्मिन्क्षेत्रेध्रुवंमुक्तिरितियाप्रथितिःप्रिये ॥ कारणंतत्रलिङ्गानिमैतानिचतुर्दश ॥ ५४ ॥ तएवव्रतिनःकांतेतएवचतपस्विनः॥
ध्यातान्येतानियैर्भक्तैर्लिङ्गान्यानंदकानने ॥ ५५ ॥ तएवाभ्यस्तसद्योगादत्तदानास्तएवहि ॥ काश्यामिमानिलिङ्गानियैर्दृष्टान्यपिदूरतः ॥ ५६ ॥ इष्टापूर्ता
श्रयेधर्माःप्रणीतासुनिसत्तमैः ॥ तेसर्वेतेनविहितायावजीवंनिरेनसा ॥ ५७ ॥ येनाविमुक्तमासाद्यमहालिङ्गानिपार्वति ॥ सकृदभ्यर्चितानीहसमुक्तो
नात्रसंशयः ॥ ५८ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अन्यान्यपिचविंध्यारेदेव्यैप्रोक्तानिशंभुना ॥ स्वभक्तानांहितार्थयितान्यथाकर्णयाग्रज ॥ ५९ ॥
शैलेशःसंगमेशश्चस्वर्लीनोमध्यमेश्वरः ॥ हिरण्यगर्भईशानोगोप्रेक्षोवृषभध्वजः ॥ ६० ॥ उपशांतशिवोज्येष्ठोनिवासेश्वरएवच ॥ शुक्रेशोव्याघ्रलिङ्गं
चजंबुकेशंचतुर्दशम् ॥ ६१ ॥ मुनेचतुर्दशैतानिमहांत्यायतनानिवै ॥ एतेषामपिसेवातोनरोमोक्षमवाप्नुयात् ॥ ६२ ॥ चैत्रकृष्णप्रतिपदंसमारभ्यप्रय
त्नतः ॥ आचतुर्दशिपूज्यानिर्लिङ्गान्येतानिसत्तमैः ॥ ६३ ॥ एतेषांवार्षिकीयात्रासुमहोत्सवपूर्वकम् ॥ कार्यामुमुक्षुभिःसम्यक्क्षेत्रसंसिद्धिदायिनी ॥
॥ ६४ ॥ मुनेचतुर्दशैतानिमहालिङ्गानियत्नतः ॥ दृष्ट्वानजायतेजंतुःसंसारेदुःखसागरे ॥ ६५ ॥ क्षेत्रस्यपरमतत्त्वमेतदेवप्रियेध्रुवम् ॥ संसाररोगग्रस्ताना
मिदमेवमहौषधम् ॥ ६६ ॥ क्षेत्रस्योपनिषच्चैषामुक्तिबीजमिदंपरम् ॥ कर्मकाननदावाग्निरेषालिङ्गावालिःप्रिये ॥ ६७ ॥

जातः ॥ द्विजेतिवापाठः ॥ ५९ ॥ महायतनानितृतीयचतुर्दशल्लिङ्गान्याह ॥ शैलेशइति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ उपनिषद्ग्रहस्यम् ॥ लिङ्गावलिल्लिङ्गपंक्तिः

समूहइत्यर्थः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ उक्तानुवादपूर्वकंप्रत्येकं सर्वलिङ्गानां महिमानं पृच्छति ॥ रहस्यमिति ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ आराधिआराधितः पूजितः ॥ ७४ ॥ विधायकृत्वा ॥ ७५ ॥ तपःकरणसमयेपर्णमपिनभक्षितमित्यपर्णा ॥ तदुक्तम् ॥ स्वयंविशीर्णद्रुमपर्णवृत्तितापराहिकाष्ठातपसस्तयापुनः ॥ तदप्यपार्कीर्णमतः प्रियंवदावदंत्यपर्णामिति तां पुराविदइति ॥ तस्याः संबोधनमपर्णेइति ॥ अनेन तवैतत्कथाश्रवणोधिकारोस्तीतिसूचयति ॥ ७६ ॥ परंतपइत्यन्वयः ॥ परं समाधिमिति वा ॥ ७७ ॥ पुरोऽग्रतः ॥ विद्योतितहरिन्मुखंप्रकाशितादिवसमूहम् ॥ यदाहामरः ॥ दिशस्तुकुम्भः काष्ठाआशाश्च हरितश्च ताइति ॥ ७८ ॥ किंतु ज्योतिरित्यत आह ॥ यदंतरिति ॥ अंतरंतःकरणे ॥ आविः प्रकटम् ॥ निर्व्याजिनफलाभिसंधिरहितेन सजातीयविजातीय प्रत्ययशून्येनेति वा ॥ ७९ ॥ नन्वसंप्रज्ञातसमाधिस्थस्य ब्रह्मणो ज्योतिषो बहिः प्राकट्यं दुर्घटमित्याशंक्याह ॥ योभूदिति ॥ स्फुटतो विदारं प्राप्नुवतो भूमिभागाद्यश्चटचटाशब्दोऽभूत्तच्छब्दाद्ब्रह्माक्रमतः

एकैकस्यास्य लिङ्गस्य महिमाद्यंतवर्जितः ॥ मयैव ज्ञायते देविसम्यङ् नान्येन केनचित् ॥ ६८ ॥ इति श्रुत्वा मुने प्राह देवी हृष्टतनू रुहा ॥ प्रणम्य देवमीशानं सर्वज्ञं सर्वदं शिवम् ॥ ६९ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ रहस्यं परमं काश्यां यदेतत्समुदीरितम् ॥ तच्छ्रुत्वोत्सुकतां प्राप्तं मनो मे तीव्रवल्बम् ॥ ७० ॥ यदुक्तं लिङ्गमेकैकं महासारतरंगम् ॥ काश्यां परमनिर्वाणकारणं कारणेश्वर ॥ ७१ ॥ प्रत्येकं महिमानं मे ब्रूह्योपांभुवनेऽश्वर ॥ चतुर्दशानां लिङ्गानां श्रवणादवहारिणाम् ॥ ७२ ॥ ओंकारेशस्य लिङ्गस्य कथमत्र समागमः ॥ अतिपुण्यतमा तस्मात्क्षेत्रादमरकंटकात् ॥ ७३ ॥ किमात्मकोऽयमोंकारो महिमास्य च को हर ॥ केनाराधिपुराचैष ददावाराधितश्चाकिम् ॥ ७४ ॥ मृडानीवाक् सुधामेतां विधाय श्रुतिगोचराम् ॥ कथामकथय देव ओंकारस्य महाद्रुताम् ॥ ७५ ॥ ॥ देवदेव उवाच ॥ ॥ कथामाकर्णया पर्णे वर्णयामितवाग्रतः ॥ यथोंकारस्य लिङ्गस्य प्रादुर्भाव इहा भवत् ॥ ७६ ॥ पुरानंदवने चात्र ब्रह्मणा विव्योनिना ॥ तपस्तप्तं महादेविसमाधिं दधता परम् ॥ ७७ ॥ पूर्णे युगसहस्रेऽथ भित्त्वा पातालसतकम् ॥ उदतिष्ठत् पुरो ज्योतिर्विद्योतित हरिन्मुखम् ॥ ७८ ॥ यदंतरा विरभवन्निर्व्याजेन समाधिना ॥ तदेव परमं धाम बहिरा विरभूद्विधेः ॥ ७९ ॥ योभूच्चटचटाशब्दः स्फुटतो भूमिभागतः ॥ तच्छब्दाद्व्यसृजद्रेधाः समाधिक्रमतो वशी ॥ ८० ॥ स्रष्टा विसृष्टद्वयानो यावदुन्मील्यलोचने ॥ पुरः पश्येद्दृशां ग्रेतावदक्षरमादिमम् ॥ ८१ ॥ अकारं सत्त्वसंपन्नमृक्क्षेत्रं सृष्टिपालकम् ॥ नारायणात्मकं साक्षात्तमः पारे प्रतिष्ठितम् ॥ ८२ ॥ उकारमथ तस्याग्रे जौरूपं यजुर्जनिम् ॥ विधातारं समस्तस्य स्वाकारमिव विवितम् ॥ ८३ ॥

शनैः शनैः समाधित्युक्तवानित्यर्थः ॥ स्फुटितइति पाठेशब्दविशेषणम् ॥ अत्युत्कटइत्यर्थः ॥ ८० ॥ स्रष्टेति ॥ ब्रह्मात्यक्तनिर्गुणब्रह्मध्यानोनेत्रे विकचययावत् पुरः पश्येत्पश्यति तावदादिममादौ भवं प्रणवमक्षरं दर्शेत्यर्थः ॥ तथाच श्रीभागवते ॥ ततो भूत्रिवृदोंकारइति ॥ ८१ ॥ प्रणवस्वरूपं कथयंस्तं विशिनष्टि ॥ अकारमिति सार्धत्रयेण ॥ अकारोकारमकारनाद्विद्वात्मको हि प्रणवस्तत्राकारार्थमाह ॥ अकारमिति ॥ सत्त्वसंपन्नं सत्त्वगुणोपेतम् ॥ ऋक्क्षेत्रं मृदेवाधिष्ठानं तत्कारणमित्यर्थः ॥ तमः पारे ज्ञानपारे स ब्रह्मादर्शेति तृतीयान्वयः ॥ ८२ ॥ उकारार्थमाह ॥ उकारमिति ॥

अथानंतरंतस्याग्रेकाराग्रेजोरूपंरजोगुणव्यासंयजुर्जनिजुवेदोत्पत्तिहेतुंस्वाकारं ब्रह्मशरीरं विवितं प्रति विवितम् ॥ चितितमिति पाठे भावितमित्यर्थः ॥ ८३ ॥ नीरवंनिःशब्दं यद् ध्वांतमंधतमसंतस्य
यत्संकेतसदनसंकेतस्थानंतदाभंतत्तुल्यम् ॥ नीरवदिति पाठे लवणोदधिजलवदित्यर्थः ॥ तथा च हरिवंशे ॥ महतस्तमसः पारइति ॥ तमसस्तमः प्रायश्कारसमुद्रस्येत्यर्थः ॥ मकारार्थमाह ॥ तदग्रतः
उकारस्याग्रेतमोगुणेन रूप्यतइतितमोरूपम् ॥ ८४ ॥ नादार्थमाह ॥ अथेति ॥ तत्पुरतो मकाराग्रतः ॥ ध्याता ध्यानकर्ता ॥ धातेति कचित् ॥ व्यधादकरोत् ॥ स्वनयनातिथिं स्वनेत्रगोचरम् ॥
॥ ८५ ॥ विश्वरूपमयाकारं प्रपंचस्वरूपाकृतिः ॥ विश्वरूपमयोंकारमिति पाठेऽथेत्यर्थांतरे ॥ ओंकारमित्यवयवावयविनोरभेदाभिप्रायेण ॥ अनाख्यनादः परातस्य सदनाश्रयकारणमित्यर्थः ॥
तदुक्तम् ॥ वैखरीशब्दनिष्पत्तिर्मध्यमाश्रुतिगोचरा ॥ उद्यतार्थाचपश्यंती सूक्ष्मावागनपायिनीति ॥ सूक्ष्मापरा ॥ अनपायिन्यनाख्येत्यर्थः ॥ ८६ ॥ शब्दब्रह्मवेदः ॥ विद्वर्थमाह ॥ अथोपरिष्ठा
दिति ॥ उपरिष्ठादुपरि ॥ परात्प्रधानादेः परमुत्कृष्टम् ॥ ८७ ॥ तत्कुतइत्यत आह ॥ कारणमिति ॥ कारणानां प्रधानादीनाम् ॥ अतएव जगद्योनिंतं परम् ॥ विधिब्रह्मा ॥ विलोकयांचक्रे ददर्श ॥

नीरवध्वांतसंकेतसदनाभंतदग्रतः ॥ मकारंसददर्शार्थतमोरूपं विशेषतः ॥ ८४ ॥ सामोयोर्निलये हेतुं साक्षाद्ब्रह्मस्वरूपिणम् ॥ अथ तत्पुरतो ध्याता व्यधा
त्स्वनयनातिथिम् ॥ ८५ ॥ विश्वरूपमयाकारं सगुणं वापि निर्गुणम् ॥ अनाख्यनादसदनं परमानंदविग्रहम् ॥ ८६ ॥ शब्दब्रह्मेति यत्ख्यातं सर्ववाङ्मयका
रणम् ॥ अथोपरिष्ठादस्य बिंदुरूपं परात्परम् ॥ ८७ ॥ कारणं कारणानांच जगद्योनिंच तं परम् ॥ विधिर्विलोकयांचक्रे तपसा गोचरीकृतम् ॥ ८८ ॥
अवनादो मिति ख्यातं सर्वस्यास्य प्रभावतः ॥ भक्तमुन्नयते यस्मात्तदो मिति य ईरितः ॥ ८९ ॥ अरूपोपि सरूपाढ्यः स धात्रानेत्रगीकृतः ॥ तारयेद्यद्भवांभो
धेः स्वजपासक्तमानसम् ॥ ततस्तारइति ख्यातो यस्तं ब्रह्मा व्यलोकयत् ॥ ९० ॥ प्रणूयते यतः सर्वैः परनिर्वाणकामुकैः ॥ सर्वेभ्योभ्यधिकस्तस्मात्प्रणवो
यैः प्रकीर्तितः ॥ ९१ ॥ स्वसेवितारं पुरुषं प्रणयेद्यः परंपदम् ॥ अतस्तं प्रणवं शांतं प्रत्यक्षीकृतवान्विधिः ॥ ९२ ॥ त्रयीमयस्तुरीयो यस्तुर्यातीतो खिला
त्मकः ॥ नादबिंदुस्वरूपो यः स प्रैक्षिद्विजगामिना ॥ ९३ ॥ प्रावर्ततयतो वेदाः सांगाः सर्वस्य योनयः ॥ सवेदादिः पद्मभुवापुरस्तादवलोकितः ॥ ९४ ॥
वृषभोयस्त्रिधा बद्धो रोरवीति महोमयः ॥ सनेत्रविषयीचक्रे परमः परमेष्ठिना ॥ ९५ ॥

जगदासिंचकमिति पाठे जगदासिंचति पालयतीति तथातम् ॥ ८८ ॥ एवमवयवार्थनिरूपणेनैवावयविनमोंकारं निरूप्य ओं नाम द्विधानिर्वक्ति ॥ अवनादितिसार्धेन ॥ ८९ ॥ नेत्रगीकृतश्चक्षुर्विषयीकृतः ॥
तारनामनिर्वक्ति ॥ तारयोदिति ॥ ९० ॥ प्रणवनामद्विधानिर्वक्ति प्रणूयतइति द्वाभ्याम् ॥ प्रणूयते प्रकर्षेण स्तूयते ॥ प्रणयेत्प्रापयेत् ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ त्रयीमयो वेदत्रयात्मको ब्रह्मविष्णुरुद्रात्मको वा ॥
असंगो निर्विकारः ॥ परात्मा तुरीयः ॥ तदुक्तम् ॥ अहंभावानहंभावौ त्यक्त्वा सदसतीति ॥ यदसक्तं समं स्वच्छं स्थितं तत्तुर्यमुच्यते इति ॥ वस्तुतस्तुरीयातीतः ॥ अविद्योपहितविश्वाद्यपेक्षया तुरीय
त्वस्य कल्पितत्वात् ॥ मायया जखिलात्मकः ॥ प्रैक्षि प्रैक्षितो दृष्टइति यावत् ॥ द्विजोऽत्र हंसस्तद्गामिना ब्रह्मणेत्यर्थः ॥ ९३ ॥ सांगाः षड्भिः शिक्षाकल्पव्याकरणनिरुक्तच्छंदोज्योतिर्भिरंगैः सहिताः ॥
॥ ९४ ॥ चत्वारिंशं गात्रयो अस्य पादाद्वैशीर्षे सप्तहस्तासौ अस्य ॥ त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीति महोमयो महेशो ब्रह्मणा दृष्टइत्याह वृषभोयइति द्वयेन ॥ यो वृषभो मंत्रोक्तो यज्ञरूपो

विष्णुरितियावत् ॥ त्रिधाबद्धोमंत्रब्राह्मणकल्पैः संबद्ध इत्यर्थः ॥ रोरवीति पुनः पुनरत्यर्थं वारौतीत्यर्थः ॥ रोरवणं नाम सवनक्रमेण ऋग्भिर्गुभिः सामभिः ॥ यदेनमृग्भिः शंसंति यजुर्भिर्गुंजंति सामभिः स्तुवंतीति ॥ महोमयस्तेजोरूपः ॥ ९५ ॥ शृंगाः शृंगाणि चत्वारि ऋग्यजुः सामाथर्वरूपाणि ॥ हस्तासो हस्ताः ॥ सप्तहस्ताः सप्तछंदांसि ॥ द्वे शीर्षे प्रायणीयोदयनीये ॥ त्रयः पादास्त्रीणि सवनानि ॥ एवं भूतो देवः स ब्रह्मणा ऐक्षतेति द्वयोरन्वयः ॥ ९६ ॥ जगदभिन्नोपादानं ब्रह्म ब्रह्मणा दृष्टमित्याह ॥ यदंतरिति ॥ पुनर्भूयोपिलयादिप्रवाहस्यानादित्वात् ॥ तद्वीजंतस्याऽखिलस्य भूतादेः कारणम् ॥ स्वयंतु बीजरहितम् ॥ ९७ ॥ लिंगनामनिर्वचनपूर्वकं लिंगशब्दाभिधेयं ब्रह्म ब्रह्मणा दृष्टमित्याह ॥ लीनमिति ॥ ९८ ॥ पंचार्थाः अस्ति भाति प्रियं रूपं नाम चेत्येवं रूपाः ॥ अस्थिभाति प्रियं रूपं नाम चेत्यर्थं पंचकमित्युक्तेः ॥ चत्वारो वेदा इतिहासपुराणानि चेति पंच ब्रह्माणि ॥ इतिहासपुराणानि पंचमो वेद उच्यत इत्युक्तेः ॥ रामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्नाजानकी चेत्येवं रूपाणि वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धा रुक्मिणी चेत्येवं रूपाणि वातन्मयंतत्स्वरूपम् ॥ अः आदिर्येषां पंचानामिति तदुणसंविज्ञानो बहुव्रीहिः ॥ अकारोकारमकारार्थमात्राविंदुनादा इति समासार्थः ॥ तन्मयंतत्स्वरूपम् ॥ तथा च श्रुतिः ॥ अकारः प्रथमाक्षरो भवत्युकारो हि द्वितीयाक्षरो भवति मकारस्तृतीयाक्षरो भवत्यर्थमात्रश्चतुर्थ्याक्षरो भवति विंदुः पंचमाक्षरो भवति नादः षष्ठाक्षरो भवतीति ॥ निरैक्षि नितरां दृष्टमित्यर्थः ॥ ९९ ॥ पंचाक्षरं पंचा

शृंगाश्चत्वारि यस्यासन् हस्ताः सप्त एव च ॥ द्वे शीर्षे च त्रयः पादाः स देवो विधिनैक्षत ॥ ९६ ॥ यदंतर्लीनमखिलं भूतं भावि भवत्पुनः ॥ तद्वीजं बीजरहितं दुहिणेन विलोकितम् ॥ ९७ ॥ लीनं मृग्येत यत्रैतदा ब्रह्म स्तं वभाजनम् ॥ अतः सभाज्यते सद्भिर्गुंल्लिंगं तद्विलोकितम् ॥ ९८ ॥ पंचार्था यत्र भासंते पंच ब्रह्म मयं हियत् ॥ आदिपंचस्वरूपं यन्निरैक्षि ब्रह्मणा हितम् ॥ ९९ ॥ तमालोक्य ततो वेधा लिंगरूपिण मीश्वरम् ॥ पंचाक्षरं प्रपंचाच्च भिन्नं तुष्टावशं करम् ॥ १०० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नमो ओंकाररूपाय नमोऽक्षरवपुर्धृते ॥ नमोऽकारादिवर्णानां प्रभाय सदाशिव ॥ १ ॥ अकारस्त्वमुकारस्त्वं मकारस्त्वमनाकृते ॥ ऋग्यजुः सामरूपाय रूपातीताय ते नमः ॥ २ ॥ नमो नादात्मने तु भ्यं नमो बिंदुकलात्मने ॥ अलिङ्गलिङ्गरूपाय सर्वरूपस्वरूपिणे ॥ ३ ॥ नमस्ते धाम निधये निधनादिविवर्जित ॥ नमो भवाय रुद्राय शर्वाय च नमोस्तुते ॥ ४ ॥

क्षरात्मकम् ॥ तदुक्तमत्रैव ॥ अथ उश्चमकारश्च नादो बिंदुश्च पंचमः ॥ पंचात्मकं परं ब्रह्म नित्यं यत्र प्रकाशत इति ॥ १०० ॥ चत्वारिंशत्पञ्चद्वंद्वैरोंकारं जगदीश्वरम् ॥ तुष्टावात्याहतः सम्यग् वेदगर्भो विदां वरः ॥ १ ॥ समाधित्यागानंतरं यादृग्रूपं दृष्टं प्रथमं तदेव नमति ॥ नमो ओंकाररूपायेति ॥ प्रणवरूपत्वेनैव तत्प्रभावाकाराद्यक्षरधारकत्वमाह ॥ नमोऽक्षरेति ॥ अकारादिस्वरूपं कारणत्वेन स्वस्मिन्धारयतीति तथा तस्मै ओंकारप्रभावेदा ओंकारप्रभावाः स्वरा इति स्मृतेः ॥ कूटस्थवपुर्धृत इति वा एतच्चाक्षरस्याप्युपलक्षणम् ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोक्षर उच्यत इति स्मृतेः ॥ अकारादिवपुर्धृत्त्वमेव स्पष्टयन्नमति ॥ नमोऽकारादीति ॥ १ ॥ ओंकाररूपत्वं स्पष्टयन्स्तौति ॥ अकारस्त्वमिति ॥ वस्तुतोऽनाकृते आकाररहित ॥ ऋग्यजुः सामां रूपं स्वरूपं यस्मात्तस्मै ॥ पाठांतरे तत्समुदायात्मकायेत्यर्थः ॥ निःश्वसितमे तद्वेदो यजुर्वेदः सामवेद इति श्रुतेः ॥ वस्तुतोरूपातीताय ॥ २ ॥ नादात्मने परापश्यंती मध्यमा वैखर्याख्यायेत्यर्थः ॥ बिंदुकलात्मने विद्वंशरूपायेत्यर्थः ॥ अखिलात्मकत्वेन स्तौति अलिङ्गे त्यादिना ॥ अलिङ्गलिङ्गरूपाया दृश्यदृश्यरूपाय ॥ अतएव सर्वरूपस्वरूपिणे ॥ पाठांतरे लिङ्गं शिवलिङ्गम् ॥ ३ ॥ धाम तेजः सत्त्वं वातस्य निधये आश्रयाय ॥ निधनादीत्यत्रादिपदेन जायतेऽस्ति वर्धते

विपरिणामतेऽपक्षीयतइतिपंचविकारागृह्यते ॥ ४ ॥ पशूनांजीवानाम् ॥ तारःप्रणवः ॥ उत्कटइतिवा ॥ तदासर्वेभ्यउत्कृष्टायेत्यर्थः ॥ सम्यक्संभवत्यस्मादितिसंभवस्तस्मैसर्वकारणाय
त्यर्थः ॥ शंभवायेतिपाठेशंभवइत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ नमःशंभवायचमयोभवायचनमःशंकरायचमयस्करायचेति ॥ ५ ॥ अमायायशुद्धाय ॥ शिवतरायपरममंगलाय ॥ मंगलानांचमंगल
मितिसंस्तुते ॥ कपर्दिनेजटाजूटधारिणे ॥ शितिकंठनिलग्रीव ॥ ६ ॥ मीढुष्टमायफलसेतूणांमध्येश्रेष्ठाय ॥ शिपिःपशुःतेषुप्रविशतितिष्ठति यज्ञरूपेणेतिशिपिविष्टस्तस्मै ॥ तथाचश्रुतिः ॥
यज्ञोवैविष्णुः पशवःशिपिः यज्ञएवपशुवुप्रतिष्ठतीति ॥ शिपयोरश्मयस्तेषुनिविष्टायेतिवा ॥ शैत्याच्छयनयोगाच्चशीतिवारिप्रचक्षते ॥ तत्पानाद्रक्षणाच्चैवशिपयोरश्मयोमताः ॥ तेषुप्रवेशाद्विश्वेशः
शिपिविष्टइहोच्यतइतिवचनात् ॥ अह्रस्वायदीर्घाय ॥ खर्वायह्रस्वाय ॥ बृहतेस्थूलाय ॥ ७ ॥ कुमारगुरवेस्कंदजनयित्रे ॥ श्वेतायशुक्लाय ॥ कृष्णायनीलाय ॥ पीतायहरिद्राय ॥ अरुणमूर्त
येईषलोहितरूपायेत्यर्थः ॥ अव्यक्तरागवर्णायेतिवा ॥ ८ ॥ धूम्रवर्णायकृष्णलोहितरूपाय ॥ पिंगायकपिलवर्णाय ॥ किमीरवर्चसेकर्तुर्वर्णाय ॥ पाटलवर्णायश्वेतरक्तवर्णाय ॥ शुक्लपीतामि

नमउग्रायभीमायपशूनांपतयेनमः ॥ नमस्तारस्वरूपायसंभवायनमोस्तुते ॥ ५ ॥ अमायायनमस्तुभ्यंनमःशिवतरायते ॥ कपर्दिनेनमस्तुभ्यंशिति
कंठनमोस्तुते ॥ ६ ॥ मीढुष्टमायगिरिशशिपिविष्टायतेनमः ॥ नमोऽह्रस्वायखर्वायबृहतेबृद्धरूपिणे ॥ ७ ॥ कुमारगुरवेतुभ्यंकुमारवपुपेनमः ॥ नमः
श्वेतायकृष्णायपीतायारुणमूर्तये ॥ ८ ॥ धूम्रवर्णायपिंगायनमःकिमीरवर्चसे ॥ नमःपाटलवर्णायनमोहरिततेजसे ॥ ९ ॥ नानावर्णस्वरूपायवर्णा
नांपतयेनमः ॥ नमस्तेस्वरूपायनमोव्यंजनरूपिणे ॥ ११० ॥ उदात्तायानुदात्तायस्वारितायनमोनमः ॥ ह्रस्वदीर्घप्लुतेशायसविसर्गायतेनमः ॥
॥ ११ ॥ अनुस्वारस्वरूपायनमस्तेसानुनासिक ॥ नमोनिरनुनासायदंत्यतालव्यरूपिणे ॥ १२ ॥ ओष्ठयोरस्यस्वरूपायनमऊष्मस्वरूपिणे ॥
अंतस्थायनमस्तुभ्यंपंचमायपिनाकिने ॥ १३ ॥ निषादायनमस्तुभ्यंनिषादपतयेनमः ॥ वीणावेणुमृदंगादिवाद्यरूपायतेनमः ॥ १४ ॥

श्रितवर्णायित्यर्थः ॥ हरिततेजसेपालाशवर्णाय ॥ ९ ॥ नानावर्णस्वरूपायउक्तशुक्लादिवर्णरूपायेत्यर्थः ॥ ब्राह्मणादिवर्णस्वरूपायेतिवा ॥ वर्णानांपतयेतेषामेवनियंत्रे ॥ स्वराअकारादिचतुर्दश ॥
व्यंजनानिकादीनिहकारपर्यंतानि ॥ ११० ॥ ऊर्ध्वमादत्तइत्युदात्तस्तद्विपरीतमादत्तइत्यनुदात्तस्तयोःसमाहारःस्वरितस्तद्रूपाय ॥ ह्रस्वाःअइउऋलृइतिपंच ॥ दीर्घाआईऊऋऌइतिपंच ॥
मुतादूराहानेगानेलोकप्रसिद्धास्तत्रितयेशायह्रस्वादिनियंत्रे ॥ विसर्गेणसहवर्ततइतिसविसर्गोवर्णविशेषस्तद्रूपाय ॥ ११ ॥ अनुस्वारस्वरूपायविद्धात्मकाय ॥ सानुनासिकअनुनासिकैर्जमडणनमैः
सहवर्तमानहेतुरुपेत्यर्थः ॥ निरनुनासायतद्रूपायेत्यर्थः ॥ लवर्णतवर्गलसादंत्याः ॥ इवर्णचवर्गयशास्तालव्यास्तद्रूपिणे ॥ १२ ॥ ओष्ठेभवाओष्ठ्याउवर्णपवर्गोपध्मानीयाःउरसिभवाउरस्यास्तत्तद्वर्ण
रूपायेत्यर्थः ॥ ऊष्माणःशषसहास्तत्स्वरूपिणे ॥ अंतस्थायरलवास्तस्मैतद्रूपायेत्यर्थः ॥ परपुरुषब्रह्मविष्णुचतुष्टयापेक्षयापंचमायश्रीरुद्रायपंचमाख्यस्वरूपायेतिवा ॥ पिनाकिनेआजगवापरपर्या
ययनुधारिणे ॥ १३ ॥ निषादायनिषादाख्यस्वरूपाय ॥ यदाहामरः ॥ निषादर्षमेति ॥ यद्वा निषादायश्वपचाय ॥ तेषांपतयेस्वामिने ॥ श्रृंगवेरपुरनिवासिनेश्रीराममित्रायगुहायेतिवा ॥

१ नैषाव्याख्यामनोरमा, अर्जुनयुद्धेकिरातेश्वरायेतिसमीचीनाचिन्तनीयाचेति ।

मृदंगादीत्यादिशब्देनडमरुप्रभृतयोगृह्यते ॥ १४ ॥ तारायात्युच्चध्वनिरूपाय ॥ यदाहामरस्तारोत्युच्चइति ॥ मंद्रायगंभीरशब्दरूपाय ॥ पापिनांघोरायभयंकराय ॥ तद्विपरितानामघोरायअघा
राख्यमंत्ररूपायेतिवा ॥ तानायअतिलंबस्वरूपाय ॥ तदुक्तम् ॥ तानाएकोनपंचाशदिति ॥ मूर्च्छनापतयेतदालापप्रवर्तयित्रे ॥ तदुक्तम् ॥ मूर्च्छनास्त्वेकविंशतिरिति ॥ १५ ॥ स्थायिसंचारि
भेदेनस्थावरजंगमभेदेन ॥ यद्वा स्थायिसंचारिभेदौसंगीतशास्त्रेप्रसिद्धौतयोर्भेदेनभावस्वरूपिणे पदार्थरूपिणे ॥ तालप्रियायकालक्रियामानप्रियाय ॥ यदाहामरः ॥ तालःकालक्रियामानमिति ॥
करपुटादिक्रियमाणवाद्यप्रियायेतिवा ॥ तालायतत्स्वरूपाय ॥ लास्यतांडवजन्मनेलास्यतांडवयोर्नेतनविशेषयोःकारणाय ॥ १६ ॥ तौर्यत्रिकंनृत्यगीतवाद्यंतत्स्वरूपाय ॥ तदेवतौर्यत्रिकंमहात्प्रियंस्य

नमस्तारायमंद्रायघोरायाघोरमूर्तये ॥ नमस्तानस्वरूपायमूर्च्छनापतयेनमः ॥ १५ ॥ स्थायिसंचारिभेदेननमोभावस्वरूपिणे ॥ तालप्रियायतालाय
लास्यतांडवजन्मने ॥ १६ ॥ तौर्यत्रिकस्वरूपायतौर्यत्रिकमहाप्रिय ॥ तौर्यत्रिककृतांभक्त्यानिर्वाणश्रीप्रदायक ॥ १७ ॥ स्थूलसूक्ष्मस्वरूपायदृश्यादृ
श्यस्वरूपिणे ॥ अर्वाचीनायचनमःपराचीनायतेनमः ॥ १८ ॥ वाक्प्रपंचस्वरूपायवाक्प्रपंचपरायच ॥ एकायानेकभेदायसदसत्पतयेनमः ॥ १९ ॥
शब्दब्रह्मनमस्तुभ्यंपरब्रह्मनमोस्तुते ॥ नमोवेदांतवेद्यायवेदानांपतयेनमः ॥ १२० ॥ नमोवेदस्वरूपायवेदगोचरमूर्तये ॥ पार्वतीशनमस्तुभ्यंजगदी
शनमोस्तुते ॥ २१ ॥ नमस्तेदेवदेवेशदेवदिव्यपदप्रद ॥ शंकरायनमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंमहेश्वर ॥ २२ ॥ नमस्तेजगदानंदनमस्तेशशिशेखर ॥ मृत्युं
जयनमस्तुभ्यंनमस्तेऽयंबकायच ॥ २३ ॥ नमःपिनाकहस्तायत्रिशूलायुधधारिणे ॥ नमस्त्रिपुरहंत्रेचनमोंधकनिषूदन ॥ २४ ॥ कंदर्पदर्पदलननमो
जालंधरारये ॥ कालायकालकालायकालकूटाविषादिने ॥ २५ ॥ विषादहंत्रेभक्तानामभक्तैकविषादद ॥ ज्ञानायज्ञानरूपायसर्वज्ञायनमोऽस्तुते ॥
॥ २६ ॥ योगसिद्धिप्रदोसित्वंयोगिनांयोगसत्तम ॥ तपसांफलदोसित्वंतपस्विभ्यस्तपोधन ॥ २७ ॥

सतथातत्संबोधनंतौर्यत्रिकमहाप्रिय ॥ यदाहामरएतदेवेति ॥ निर्वाणश्रीःकैवल्यलक्ष्मीः ॥ १७ ॥ स्थूलसूक्ष्मेकार्यकारणे ॥ दृश्यंपृथिव्यप्तेजःअदृश्यंवाय्वाकाशंतत्स्वरूपिणेभावाभावरूपिणेइतिवा ॥
अर्वाचीनायइदानींतनाय ॥ पराचीनायप्राक्कालीनाय ॥ १८ ॥ वाक्प्रपंचःशब्दविस्तरः ॥ परायकारणाय ॥ वस्तुतएकाय ॥ माययाऽनेकप्रकाराय ॥ सदसत्पतयेकार्यकारणनियंत्रे ॥ १९ ॥ शब्दब्रह्म
वेदः ॥ वेदांतवेद्यायवेदैकगोचराय ॥ तंवौपनिषदंपुरुषंपृच्छामीतिश्रुतेः ॥ पतयेनियंत्रे ॥ १२० ॥ वेदगोचरमूर्तयेवेदनवेदःस्वप्रकाशश्चिद्वातुस्तद्विषयरूपाय ॥ २१ ॥ २२॥२३॥२४॥ कालंकाल
यतीतिकालकालः ॥ सकालकालःकालाग्रिकालमूषिकभक्षकः॥कालोपिकाल्यतेऽनेनेत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः॥कालकूटाख्यंयद्विधंतद्रक्षिणे ॥ २५ ॥ ज्ञायतेनेनेतिज्ञानंतस्मैसाधनायेत्यर्थः ॥ २६॥२७॥

स्का. म. पु.
॥ ३०३ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ नीरजस्कपदकेवल्यम् ॥ ३२ ॥ पितृवनंश्मशानम् ॥ ३३ ॥ कृतांतकृतांतकोयमस्यापियमइत्यर्थः ॥ कालाग्निरुद्रःसंकर्षणमुखाग्निः ॥
संवर्तःप्रलयः ॥ ३४ ॥ पुंप्रकृतिरूपाभ्यांपुरुषप्रधानरूपाभ्याम् ॥ अक्षिपक्ष्मणोनेत्रावरकस्यसमुत्क्षेपादुन्मेषात् ॥ ३५ ॥ ननुकपालस्रग्विणोमेकिमियमतिस्तुतिःक्रियतेतत्राह ॥ कपालेति ॥ खेलः

त्वमेवमंत्ररूपोसिमंत्राणांफलदोभवान् ॥ महादानफलंत्वंवैमहादानप्रदोभवान् ॥ २८ ॥ महायज्ञस्त्वमेवेशमहायज्ञफलप्रद ॥ त्वंसर्वःसर्वगस्त्वंवैसर्वदः
सर्वदग्भवान् ॥ २९ ॥ सर्वभुक्सर्वकर्तात्वंसर्वसंहारकारक ॥ योगिनांहृदयाकाशकृतालयनमोस्तुते ॥ १३० ॥ त्वमेवविष्णुरूपेणशंखचक्रगदाधर ॥
त्रिलोकीत्रायसेत्रातःसत्त्वमूर्तेनमोस्तुते ॥ ३१ ॥ त्वमेवविदधास्येतद्विधिर्भूत्वाविधानवित् ॥ रजोरूपंसमालंब्यनीरजस्कपदप्रद ॥ ३२ ॥ त्वमेवहि
महारुद्रस्त्वमहोप्रोभुजंगभृत् ॥ त्वमेवहिमहाभीमोमहापितृवनेचर ॥ ३३ ॥ तामसीतनुमाश्रित्यत्वंकृतांतकृतांतक ॥ कालाग्निरुद्रोभूत्वातेत्वंसंवर्त
प्रवर्तकः ॥ ३४ ॥ त्वंपुंप्रकृतिरूपाभ्यामहदाद्यखिलंजगत् ॥ अक्षिपक्ष्मसमुत्क्षेपात्पुनराविःकरोष्यज ॥ ३५ ॥ उन्मेषविनिमेषौतेसर्गासर्गेककारणम् ॥
कपालमालाखेलोयंभवतःस्वैरचारिणः ॥ ३६ ॥ त्वत्कंठेनृकरोटीयंधूर्जटेयाविभासते ॥ सर्वेषामंतदग्धानांसास्फुटंबीजमालिका ॥ ३७ ॥ त्वत्तःसर्व
मिदंशंभोत्वयिसर्वचराचरम् ॥ कस्त्वांस्तोतुंविजानातिपुरावाचामगोचरम् ॥ ३८ ॥ स्तोतात्वंहिस्तुतिस्त्वंहिनित्यंस्तुत्यस्त्वमेवच ॥ वेद्ययोनमः
शिवायेतिनान्यद्वेद्येवार्किंचन ॥ ३९ ॥ त्वमेवहिशरण्यंमेत्वमेवहिगतिःपरा ॥ त्वामेवप्रणमामीशनमस्तुभ्यंनमोनमः ॥ १४० ॥ इत्युदीर्यासकृद्रेधाः
प्रणनाममहेश्वरम् ॥ प्रणवाख्यंमहालिंगरूपिणंदंडवत्क्षितौ ॥ ४१ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ ततोर्गिरिंद्रतनयेश्रुत्वाब्रह्मस्तुतिंपराम् ॥ परमैश्वर्यसंप
त्तिहेतुंतुष्टोहमद्भुतम् ॥ ४२ ॥ अमूर्तोऽहंततोर्लिंगान्मूर्तिमास्थायशांकरीम् ॥ प्रसन्नोस्मिवरंब्रूहीत्युवाचचतुराननम् ॥ ४३ ॥ चतुर्वक्त्रःसमुत्थायप्रत्यक्षं
वीक्ष्यमामथ ॥ पुनर्जयजयेत्युक्ताप्रणनामकृतांजलिः ॥ ४४ ॥ आनंदवाष्पसलिलनेत्रोद्घटनरूहः ॥ गद्गदेनस्वरेणाथप्रोवाचजलजासनः ॥ ४५ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यदिप्रसन्नोदेवेशयदिदेयोवरोमम ॥ तदेतस्मिन्महालिंगेसान्निध्यंतेऽस्तुशंकर ॥ ४६ ॥

क्रीडा ॥ ३६ ॥ नृकरोटीनरशिरोऽस्थि ॥ यदाहामरः ॥ शिरोस्थनिकरोटिःस्त्रीति ॥ अंतःप्रलयः ॥ बीजमज्ञानम् ॥ ३७ ॥ अभिन्ननिमित्तोपादानतामाह ॥ त्वत्तःसर्वमिति ॥ पुरावाचां
प्राचांमूर्तिमतांवेदादीनामनादीनां वाचांवेदानामितिसोमानाधिकरण्यंवा ॥ ३८ ॥ हिशब्दोवेदकारार्थं ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ जलजासनःपद्मासनः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

का. खं. ४. ३.
स. अ. ७३

॥ ३०३ ॥

भक्तैकमुक्तिदं भक्तानामेकां मुख्यां सायुज्यलक्षणां मुक्तिददातीति तथा ॥ ४७ ॥ विध्युक्तं ब्रह्मोक्तम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ सर्वाभ्यायनिधिरखिलवेदाश्रयः ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ पंचायतनं
 चानामकारादीनां तद्वाच्यानां वा ब्रह्मविष्णुरुद्रे श्वरसदाशिवानामायतनमाश्रयभूतमीशानं लिङ्गमित्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ कपिलो विष्णुः ॥ सिद्धानां कपिलश्चास्मीति भगवदुक्तेः ॥
 अयमेव वरो देयो नान्यं वरमहं वृणे ॥ ओंकारेश्वरनामैतदस्तु भक्तैकमुक्तिदम् ॥ ४७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ विध्युक्तमिति विप्रर्षे समाकर्ण्य तदे शिता ॥
 उवाच वचनं चैतत्तथास्तु चतुराननम् ॥ ४८ ॥ वरानन्या नपि विभुः प्रसन्नस्तत्क्षणाद्ददौ ॥ विधये दीर्घतपसे तयास्तुत्या तितोषितः ॥ ४९ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥
 सुरश्रेष्ठ तपःश्रेष्ठ सर्वाभ्यायनिधिर्भव ॥ सृष्टेः करणसामर्थ्यं तवास्तु मदनुग्रहात् ॥ १५० ॥ पितामहस्त्वं सर्वेषां सर्वेषां मान्यभूर्भवान् ॥ त्वत्तपःफलदानार्थं यदेत
 ल्लिङ्गमुत्थितम् ॥ ५१ ॥ परमोंकाररूपं च शब्दब्रह्म मयं विधे ॥ अस्या राधनतः पुंसां न दूरं ब्रह्मणः पदम् ॥ ५२ ॥ अकाराख्यमिदं लिङ्गमुकाराख्यमिदं परम् ॥
 मकाराह्वयमेतच्च नादाख्यं बिंदुसंज्ञकम् ॥ ५३ ॥ पंचायतनमीशानमित्थमेतदुदीरितम् ॥ मोक्षाय सर्वजंतूनामस्मिन्नानंदकानने ॥ ५४ ॥ स्नात्वामत्स्यो
 दरीतीर्थे विलोक्योंकारमीश्वरम् ॥ न जातु जायते जंतुर्जननी जठरे क्वचित् ॥ ५५ ॥ एतन्नादेश्वरं लिङ्गमेतल्लिङ्गं सुदुर्लभम् ॥ रम्ये मत्स्योदरीतीरे दृष्टं स्पृष्टं विमु
 क्तिदम् ॥ ५६ ॥ यदेतत्कापिलं ज्योतिरेतल्लिङ्गे विलोक्यते ॥ अतस्तु कपिलेशाख्यमेतल्लिङ्गं सुदुर्लभम् ॥ ५७ ॥ मत्स्योदरीयदागंगा कपिलेश्वरसन्निधौ ॥
 तदा तत्र नरः स्नात्वा ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ ५८ ॥ वरणोत्सिक्तपानीयेद्युनदीतोयमिश्रिते ॥ स्नात्वानादेश्वरं दृष्ट्वा नरः किमनुशोचति ॥ ५९ ॥ अष्टम्यां
 च चतुर्दश्यां तीर्थानि सहस्रगैः ॥ षष्टिकोटि सहस्राणि मत्स्योदर्या विशंति हि ॥ १६० ॥ प्रणवेशसमीपे तु यदा गंगा समेष्यति ॥ तदा पुण्यतमः कालो देवर्षि
 पितृवल्लभः ॥ ६१ ॥ तत्र स्नानं जपोदानं हवनं देवतार्चनम् ॥ मत्स्योदर्यामक्षयं स्यादोंकारेश्वरसन्निधौ ॥ ६२ ॥ ओंकारदर्शनादेव वाजिमेधफलं लभेत् ॥
 तस्मात्काश्यां प्रयत्नेन दृश्य ओंकार ईश्वरः ॥ ६३ ॥ दुर्लभं मानवं जन्म चतुर्वर्गैकसाधनम् ॥ जलबुद्बुदवत्तत्स्यान्नादेशो येन नेक्षितः ॥ ६४ ॥ निरीक्ष्य क
 पिलेशानं स्नात्वामत्स्योदरीजले ॥ कृत्वा पिंडप्रदानानि पितृणामनृणो भवेत् ॥ ६५ ॥ कृत्वापि मोहात्पापानि भूरीण्येव महांत्यपि ॥ काश्यामोंकारमालो
 क्य कुतस्त्रस्यति वैयमात् ॥ ६६ ॥ ओंकारयात्राभिमुखं न रं वीक्ष्य पितामहाः ॥ परिनृत्यंति मुदिताः स्वसंतानसमुद्भवम् ॥ ६७ ॥ यस्य यस्य च वै
 नामस्मृत्वा स्मृत्वा नमस्यति ॥ तंतमुन्नयते प्राज्ञः पितरं ब्रह्मणः पदम् ॥ ६८ ॥ रुद्राणां नियुतं जप्त्वा यत्फलं सम्यगाप्यते ॥ तत्फलं लभते नूनं भक्त्यो
 कारविलोकनात् ॥ ६९ ॥

तत्सर्वं धिज्योतिः कापिलं ज्योतिः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ जलबुद्बुदं यथा उत्तिष्ठति तद्वत्तस्य जन्मवृत्त्यर्थः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ संतानो वंशः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ नियुतं लक्षम् ॥ ६९ ॥

॥ ७० ॥ ७१ ॥ विपद्यते म्रियते ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ तारतीर्थमोकारतीर्थम् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ नान्यैरत्रावगम्यते किंतु त्वयैव ज्ञायते इत्यर्थः ॥ तत्र हेतुस्त्वत्पुण्येति ॥ त्वत्पुण्योदयत
 स्तव शुभादृष्टस्योदयात् ॥ ७७ ॥ विधेविधेहीति ॥ अत्र वाराणस्यां स्थित्वा चराचरं विधेहीत्युक्तवान् ॥ सृष्टेः पूर्वमपिकाशीस्थितैवातः प्रलयेपिकाश्यानां नाश इति पूर्वमुक्तं न विस्मर्तव्यमिति ॥ ७८ ॥
 सम्यग्भवत्यस्मात्प्रजेति संभूतस्मै संभुवे ॥ ७९ ॥ ब्रह्मस्त्वेन ब्रह्मप्रतिपादकेन स्वकृतेन वा ॥ १८० ॥ ८१ ॥ १८२ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां त्रिसप्ततितमो
 केवलं भूमिभाराय जन्मिनो जन्मतस्य वै ॥ येनानंदवने दृष्टो नोकारः सर्वकामदः ॥ १७० ॥ एकमोकारमालोक्य समस्ते क्षोणिमंडले ॥ लिंगजातानि सर्वा
 णि दृष्टानि स्युर्न संशयः ॥ ७१ ॥ प्रणवेशं प्रणम्याथ यद्यन्यत्र विपद्यते ॥ स्वर्गलोकमवाप्याथ काश्यामुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ७२ ॥ अस्मिं लिंगे सदा ब्रह्म
 न्स्थास्यामीति विनिश्चितम् ॥ दास्यामि च स दामोक्षमेतल्लिंगार्चकाय वै ॥ ७३ ॥ ओंकारं सकृदप्यत्र नरो न त्वाप्रयत्नतः ॥ कृतकृत्यो भवेन्नृनं परमान्मद
 नुग्रहात् ॥ ७४ ॥ ओंकारपश्चिमे भागे तारतीर्थमनुत्तमम् ॥ कृतोदकक्रियस्तत्र नरस्तरति दुर्गतिम् ॥ ७५ ॥ ओंकारेशस्य ये भक्ता ज्ञेयास्तैर्नैव मानवाः ॥
 मनुष्यचर्मणान् द्वास्ते रुद्रामोक्षगामिनः ॥ ७६ ॥ अस्य लिंगस्य महिमानान्यैरत्रावगम्यते ॥ त्वत्पुण्योदयतोयस्माद्विधेत्रा विरभूदिदम् ॥ ७७ ॥
 एतल्लिंगप्रभावाच्च सर्वज्ञास्य सितत्त्वतः ॥ विधेविधेहितस्मात्त्वं सर्वमेतच्चराचरम् ॥ ७८ ॥ इति दत्त्वा वरं तस्मै ब्रह्मणे पद्मसंभुवे ॥ तस्मिन्नेव महालिंगेशं भूर्लीनो
 बभूव ह ॥ ७९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ ब्रह्मापि भजते द्यापि तल्लिंगं कलशोद्भव ॥ स्तुवन् ब्रह्मस्त्वेनैव स्वात्मनाविहितेन हि ॥ १८० ॥ ब्रह्मस्तवं जपन्मर्त्यः
 सर्वैः पापैः प्रमुच्यते ॥ पूर्यते च महापुण्यैर्ज्ञानं प्राप्नोति स तमम् ॥ ८१ ॥ ब्रह्मस्तव मिमंजधा त्रिकालं परिवत्सरम् ॥ अंतकाले भवेज्ज्ञानं येन बंधात् प्रमुच्यते ॥
 ॥ १८२ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे ओंकारमहिमवर्णनं नाम त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥
 ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृणु वातापि संहर्तः काश्यां पातकं तं किनी ॥ पद्मकल्पे तु यावृत्ता दमनस्य द्विजन्मनः ॥ १ ॥ भारद्वाजस्य तनयो दमनो नामनामतः ॥
 कृतमौजीविधिः सोथ विद्याजातं प्रगृह्य च ॥ २ ॥ संसारं दुःखबहुलं जीवितं चापि चंचलम् ॥ विज्ञाय दमनो विद्रात्रिर्जगाम गृहान्निजात् ॥ ३ ॥ कांचिद्दिशं
 समालंब्य निर्वेदं परमंगतः ॥ प्रत्याश्रमं प्रति न गंप्रत्यब्धिप्रतिकाननम् ॥ ४ ॥ प्रतितीर्थं प्रति न दिस बभ्राम तपोयुतः ॥ यावंत्यायत नानीह तिष्ठंति परितो
 भुवम् ॥ ५ ॥ अध्युवाससतावंतिसंयतैर्द्रियमानसः ॥ परं मनसः स्थैर्यं कापि प्रापि च तेन वै ॥ ६ ॥ मनोरथोपदेष्टा च कुत्रचित्कापि नेक्षितः ॥ कदाचिद्देवयो
 गात्स दमनो नाम तापसः ॥ ७ ॥ रेवा तटे निरैक्षिष्ट तीर्थं चामरकंटकम् ॥ महदायतनं पुण्यमोकारस्यापि तत्र वै ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा हृष्टमना आसीच्चैतः स्थैर्यमवाप ह ॥
 अथ पाशुपतांस्तत्र स निरीक्ष्य तपोधनान् ॥ ९ ॥

अध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ अध्याये सप्ततितमे चतुर्भिर्धिकेतथा ॥ पुनरोंकारमाहात्म्यं वर्णयति स विस्तरम् ॥ १ ॥ विस्तरेणोंकारमाहात्म्यं प्रवक्तुमिति हासं प्रस्तावयति ॥ शृण्विति ॥ दमनस्य
 यावृत्ताकथ्येति शेषः ॥ तां शृण्वित्यर्थः ॥ कीदृशी कथ्येत्यत्राह ॥ महापातकस्य तं किनीनाशिनी ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ प्रत्यब्धिप्रतिसमुद्रम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ रेवानर्मदा ॥ ८ ॥ ९ ॥

विहितप्राणयात्रान्प्राणसंधारणार्थकृतभैक्षान्भुक्तभैक्षान्नितियावत् ॥ तथाचमैत्रायणीयश्रुतिः ॥ चतुर्षुवर्णेषुभैक्षंचरेत्पाणिपात्रेणाशनंकुर्यात् ॥ ओषधवत्प्राश्नीयात् ॥ प्राणसंधारणार्थयथामे
दोवृद्धिर्नजायतइत्यादिः ॥ १० ॥ अचलमानसान्स्थिरचित्तान् ॥ आचार्यस्यगर्गनाम्नः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ भगोःहेपूज्य ॥ १५ ॥ दायादःपुत्रः ॥ १६ ॥ अशिश्निय
श्रितवानस्मि ॥ १७ ॥ हवनंहोमः ॥ १८ ॥ बह्वेहसंबहुकालम् ॥ अतिवाहितानीताः ॥ १९ ॥ अध्येषितानिआश्रितानि ॥ २० ॥ रसायनानिधातुप्रयोगाः ॥ सिद्धाध्युषितकंदराः

विभूतिभूषिततनून्कृतलिंगसमर्चनान् ॥ विहितप्राणयात्रांश्चकृतागमविचारणान् ॥ १० ॥ स्वस्थोपविष्टान्स्वगुरोरग्रतोऽचलमानसान् ॥ प्रणम्योपा
विशत्तत्रतदाचार्यस्यसन्निधौ ॥ ११ ॥ प्रबद्धहस्तयुगलःप्रणमत्तरकंधरः ॥ अथपाशुपताचार्योर्गर्गोनाममहामुनिः ॥ १२ ॥ वार्धकेनसमाक्रांतस्तप
साकृशविग्रहः ॥ शंभोराराधनेनिष्ठःश्रेष्ठःसर्वतपस्विषु ॥ १३ ॥ पप्रच्छदमनंचेतिकस्त्वंकस्मादिहागतः ॥ तरुणोपिविरक्तोसिकुतस्तद्वदसत्तम ॥ १४ ॥
इतिप्रणयपूर्वसनिशम्यदमनोऽब्रवीत् ॥ भगोःपाशुपताचार्यसर्वज्ञाराधनप्रिय ॥ १५ ॥ कथयामियथार्थतेनिजचेतोविचेष्टितम् ॥ अहंब्राह्मणदायादो
वेदशास्त्रकृतश्रमः ॥ १६ ॥ संसारासारतांज्ञात्वावानप्रस्थमशिश्रियम् ॥ अनेनैवशरीरेणमहासिद्धिमभीप्सता ॥ १७ ॥ स्नातंबहुषुतीर्थेषुमंत्राजप्तास्तुको
टिशः ॥ देवताःसेविताबह्व्योहवनंचकृतंबहु ॥ १८ ॥ शुश्रूषिताश्चगुरवोबहवोबह्वेहसम् ॥ महाश्मशानेषुनिशाभूयस्योप्यतिवाहिताः ॥ १९ ॥
शिखराणिगिरिंद्राणांमयाचाध्युषितान्यहो ॥ दिव्योषधिसहस्राणिमयासंसाधितान्यपि ॥ २० ॥ रसायनानिबहुशःसेवितानिमयापुनः ॥ महासाहसमालं
व्यसिद्धाध्युषितकंदराः ॥ २१ ॥ मयाप्रविष्टाबहुशःकृतांतवदनोपमाः ॥ तपश्चापिमहत्ततंबहुभिर्नियमैर्यमैः ॥ २२ ॥ परंकिंचित्कचिन्नैक्षिसिद्धयं
कुरमपिप्रभो ॥ इदानींत्वामनुप्राप्यमहींपर्यटतामया ॥ २३ ॥ मनसःस्थैर्यमापन्नामिवसंप्राप्तसिद्धिना ॥ अवश्यंत्वंन्मुखांभोजाद्यद्वचोनिःसारिष्यति ॥
॥ २४ ॥ तेनैवमहतीसिद्धिर्भवित्रीममनान्यथा ॥ तद्ब्रूहिमुपदेशंचकथंसिद्धिर्भवेन्मम ॥ २५ ॥ अनेनैवशरीरेणपार्थिवेनप्रथीयसी ॥ दमनस्यनि
शमनेतिगर्गाचार्योवचस्तदा ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षदृष्टंप्रोवाचमहदाश्चर्यमुत्तमम् ॥ सर्वेषांशृण्वतांतत्रशिष्याणांस्थिरचेतसाम् ॥ मुमुक्षूणांधृतवतांमहापाशुपतं
व्रतम् ॥ २७ ॥ ॥ गर्गउवाच ॥ ॥ अनेनैवहेहदेहेनयदित्वंसिद्धिकामुकः ॥ शृणुष्वावहितोभूत्वातदातेकथयाम्यहम् ॥ २८ ॥ अविमुक्तेमहाक्षेत्रेसर्वासि
द्धिप्रदेसताम् ॥ धर्मार्थकाममोक्षाख्यरत्नानांपरमाकरे ॥ २९ ॥

सिद्धसेवितदर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ सिद्धयंकुरंसिद्धिकारणम् ॥ अपिरेवार्थेनैक्षीत्यनंतरंद्रष्टव्यः ॥ २३ ॥ संप्राप्तासिद्धिर्येनतेन ॥ शुद्धिनेतिकचित् ॥ २४ ॥ यथामनसःस्थैर्यमाप्यतेतथामहतीसिद्धिः
कथंमेवविष्यतितदेतत्सूपदेशंसोपपत्तिकमुपदेशंशोभनंचनंब्राह्मिकथयेत्यर्थः ॥ २५ ॥ प्रथीयसीमहत्तरा ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अविमुक्तइति ॥ अविमुक्तेसाक्षान्नमयद्वृत्तंतत्कथयामीत्यष्टमेनान्वयः ॥

अविमुक्तविशिष्टि महाक्षेत्रे इत्यक्षरचतुष्टयन्यूनैः सार्धसप्तभिः ॥ सतांसमष्टिव्यष्टिप्राणिमात्राणामाकरेजन्मभूमिरूपसागरे ॥ २९ ॥ सर्वकर्माण्येव शलाभाः पतंगास्तेषां प्रदीपाभे प्रदीप्ताग्निसदृशे ॥ अतिप्रसंगवारयन्केषामित्यपेक्षायामाह ॥ समाश्रितानां सर्वेषां जंतूनामिति ॥ तमस्तोममहाद्विषिअज्ञाननिकरमहाशत्रो ॥ तपस्तोममहात्विषीतिकचित् ॥ ३० ॥ कर्माण्येव भूरुहावृक्षास्तेषां दावाग्रौवनवह्नौ ॥ और्वोवडवानलस्तस्य शोचिषिरोचीरूपे ॥ ३१ ॥ दीर्घनिद्रा आत्माज्ञानम् ॥ तदुक्तमद्वैतमकरंदे ॥ आत्माज्ञानं महानिद्राजृम्भितेऽस्मिज्जगन्मये ॥ दीर्घस्वप्ने स्फुरंत्येते स्वर्गमोक्षादिविभ्रमा इति ॥

समाश्रितानां जंतूनां सर्वेषां सर्वकर्मणाम् ॥ शलाभानां प्रदीपाभेतमः स्तोममहाद्विषि ॥ ३० ॥ कर्मभूरुहदावाग्रौ संसाराब्ध्यौर्वशोचिषि ॥ निर्वाणलक्ष्मीक्षीराब्धौ सुखसंकेतसद्गनि ॥ ३१ ॥ दीर्घनिद्रा प्रसुप्तानां परमोद्बोधदायिनि ॥ यातायातश्रमापन्नप्राणिमार्गमहीरुहि ॥ ३२ ॥ अनेकजन्मजनि तमहापापाद्विविचित्रिणि ॥ नामोच्चारकृतांपुंसां महाश्रेयोविधायिनि ॥ ३३ ॥ विश्वेशितुः परेधाग्निसीमिन् स्वर्गापवर्गयोः ॥ स्वर्धुनी लोलकल्लोलनित्यक्षालितभूतले ॥ ३४ ॥ एवंविधेमहाक्षेत्रे सर्वदुःखौघहारिणि ॥ प्रत्यक्षं मम यद्वृत्तं तद्वीमिमहामते ॥ ३५ ॥ यत्र कालभयं नास्ति यत्र नास्त्येन सोभयम् ॥ तत्क्षेत्रमहिमानं कः सम्यग्वर्णयितुं क्षमः ॥ ३६ ॥ तीर्थानियानिलोके स्मिन् जंतूनामवहान्यहो ॥ तानि सर्वाणि शुद्ध्यर्थं काशीमायां तिनित्यशः ॥ ३७ ॥ अपिकाश्यां वसेद्यस्तु सर्वाशी सर्वविक्रयी ॥ सयांगतिलभेन्मर्त्यो यज्ञैर्दानैर्न सान्यतः ॥ ३८ ॥ रागबीजसमुद्भूतः संसारविटपो महान् ॥ दीर्घस्वापकुठारेण च्छिन्नः काश्यां न वर्धते ॥ ३९ ॥ सर्वेषामूषराणां तु काशी परमऊषरः ॥ वपुर्बीजमिदं तस्मिन्नुत्पन्नैव प्ररोहति ॥ ४० ॥ स्मरिष्यंतीह ये काशीमवश्यं तेपि साधवः ॥ तेऽप्यघौघविनिर्मुक्तायास्यंति गतिमुत्तमाम् ॥ ४१ ॥ विभूतिः सर्वलोकानां सत्यादीनां सुभंगुरा ॥ अभंगुरा विमुक्तस्य सा तुलभ्या शिवाज्ञया ॥ ४२ ॥ कृमिकीटपतंगानामविमुक्तेतनुत्यजाम् ॥ विभूतिर्दृश्यते यासां कास्ति ब्रह्मांडमंडले ॥ ४३ ॥ वाराणसीयदा प्राप्ता कदाचित् कालपर्ययात् ॥ स उपायो विधातव्यो येन नो निष्क्रमो बहिः ॥ ४४ ॥ पूर्वतो मणिकर्णी शोब्रह्मेशो दक्षिणे स्थितः ॥ पश्चिमे चैव गोकर्णो भारभूतस्तथोत्तरे ॥ ४५ ॥

महीरुहि महीरुहे ॥ अयमेव वापाठः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ एवंविधेमहाक्षेत्रे इत्यनुवादः ॥ ३५ ॥ एनसः पापस्य ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अन्यतः अन्यत्र ॥ आप्यत इति वापाठः ॥ ३८ ॥ दीर्घस्वापो मरणम् ॥ यद्वा बहिर्वृत्त्यभावसाम्येन दीर्घस्वापो विश्वेशानुशीलनमसंप्रज्ञातसमाधिरितियावत् ॥ काश्यां देहपातनिमित्तो मोक्षो वा ॥ ३९ ॥ वपुः कर्मरूपस्य बीजस्य वपनकर्तुः ॥ वपुरितिकचित् ॥ बीजं कर्मरूपम् ॥ उत्तं निक्षिप्तं कृतमित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ विभूतिः संपात्तैरेवार्थमुक्तिर्वा ॥ ४३ ॥ येन उपायेन निष्क्रमो निर्गमनम् ॥ काशीतद्विशेषः ॥ ४४ ॥ तत्रावांतरविशेषमाह ॥ पूर्वतो मणिकर्णी

शक्तिसार्धेन ॥ ४५ ॥ क्षेत्रमविमुक्तमंतर्गृहंवा ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ रक्षःकाष्ठांनैर्ऋतीदिशम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ आनंदगोपकइतिकचित् ॥
॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ सहुडुत्कारंहुडुत्कारसहितंयथाभवतितथा ॥ ६० ॥ ६१ ॥ भेकीदुर्दुरी ॥ ६२ ॥ निर्माल्यभक्षणादिति ॥ यद्यपिवाणलिंगेस्वयंभूतेप्राणलिंगेहृदिस्थिते ॥ अत्रकोटिगुणं

इत्येतदुत्तमंक्षेत्रमविमुक्तेमहाफलम् ॥ मणिकर्णीद्विदेसात्वाट्टाविश्वेश्वरंविभुम् ॥ ४६ ॥ क्षेत्रप्रदक्षिणीकृत्यराजसूयफलंलभेत् ॥ तत्रश्राद्धप्रदातुश्चमुच्यं
तेप्रपितामहाः ॥ ४७ ॥ अविमुक्तसमंक्षेत्रमपिब्रह्मांडगोलके ॥ नविद्यतेकचित्सत्यंसत्यंसाधकसिद्धिदम् ॥ ४८ ॥ रक्षतिसततंक्षेत्रंयत्रपाशासिपाणयः ॥
महापारिषदाउग्राःकूरेभ्योऽकूरबुद्धयः ॥ ४९ ॥ प्राग्द्वारमदृहासश्चगणकोटिपरीवृतः ॥ रक्षेदहर्निशंक्षेत्रंदुर्वृत्तेभ्योविभीषणः ॥ ५० ॥ तथैवभूतधात्री
शःक्षेत्रदक्षिणरक्षकः ॥ गोकर्णःपश्चिमद्वारंपातिकोटिगणावृतः ॥ ५१ ॥ उदग्द्वारंतथारक्षेद्वंटाकर्णोमहागणः ॥ ऐशंकोणंछागवक्रोभीषणोवह्निदि
ग्दलम् ॥ ५२ ॥ रक्षःकाष्ठांशंकुकर्णोदमिचंडोमरुदिशम् ॥ इत्थंक्षेत्रंसदापांतिगणाएतेऽतिभास्वराः ॥ ५३ ॥ कालाक्षोरणभद्रस्तुकौलेयःकालकंपनः ॥
एतेपूर्वेणरक्षतिगंगापारेस्थितागणाः ॥ ५४ ॥ वीरभद्रोनभश्चैवकर्दमालितविग्रहः ॥ स्थूलकर्णोमहाबाहुरसिपारेव्यवस्थिताः ॥ ५५ ॥ विशालाक्षो
महाभीमःकुंडोदरमहोदरौ ॥ रक्षंतिपश्चिमद्वारंदेहलीदेशसंस्थिताः ॥ ५६ ॥ नंदिसेनश्चपंचालःखरपादःकरंटकः ॥ आनंदगोपकोबभ्रुरक्षतिवरणातटे ॥
॥ ५७ ॥ तस्मिन्क्षेत्रेमहापुण्येलिंगमोकारसंज्ञकम् ॥ तत्रसिद्धिपरांप्राप्तादेहेनानेनसाधकाः ॥ ५८ ॥ कपिलश्चैवसावर्णिःश्रीकंठःपिंगलोऽशुमान् ॥
एतेपाशुपताःसिद्धास्तल्लिंगाराधनेनहि ॥ ५९ ॥ एकदातस्यलिंगस्यकृत्वापंचापिपूजनम् ॥ नृत्यंतःसहुडुत्कारंतस्मिँल्लिंगेलयंययुः ॥ ६० ॥
अन्यच्चतेप्रवक्ष्यामि तत्रयद्वृत्तमद्भुतम् ॥ निशामयमहाबुद्धेदमनद्विजसत्तम ॥ ६१ ॥ एकाभेकीमुनेतत्रचरंतीलिंगसन्निधौ ॥ प्रदक्षिणंसदाकुर्यान्निर्मा
ल्याक्षतभक्षिणी ॥ ६२ ॥ सातत्रमृत्युंनप्रापशिवनिर्माल्यभक्षणात् ॥ क्षेत्रादन्यत्रमरणंजातंतस्यास्तदेनसः ॥ ६३ ॥ वरंविषमपिप्राश्यंशिवस्वंनै
वभक्षयेत् ॥ विषमेकाकिनंहंतिशिवस्वंपुत्रपौत्रकम् ॥ ६४ ॥ शिवस्वपरिपुष्टांगाःस्पर्शनीयानसाधुभिः ॥ तेनकर्मविपाकेनततस्तेरौरवौकसः ॥ ६५ ॥
कश्चित्काकःसमालोक्यमंडकींतामितस्ततः ॥ पोप्लूयमानामादायचंच्चाक्षेत्राद्वहिर्गतः ॥ ६६ ॥

पुण्यंशंभोर्नैवेद्यभक्षणमित्यादिवचनात्स्वयंभूलिंगस्यओंकारस्यनैवेद्यभक्षणादनंतमेवपुण्यंतथाप्यस्यालोभाद्वक्षितत्वान्मनाक्पापमेवसंवृत्तमितिज्ञातव्यम् ॥ तदेनसस्तत्पापात् ॥ ६३ ॥ प्रसंगाद्वाणलिंगा
दिव्यतिरिक्तशिवनिर्माल्यभक्षणदोषमाह वरमितिद्वाभ्याम् ॥ ६४ ॥ ततस्तदन्तरम् ॥ यतइतिकचित् ॥ विपाकेनफलेन ॥ रौरवोनरकविशेषःसओकोयेपांतितथा ॥ ६५ ॥ क्षेत्रादन्यत्रमरणे

कारणमाह ॥ कश्चिदिति ॥ पोष्टयमानामतिशयेन गच्छन्तीम् ॥ चंचातुडेन ॥ ६६ ॥ वर्षाभ्वीभेकी ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ गृध्रोदाक्षाय्यापरपर्यायोमांसाशीपक्षिविशेषस्तन्मुखी ॥ ६९ ॥ सम्यग्गी
तरहस्यज्ञत्वमेवाह ॥ सप्तस्वरा इति ॥ इति गीतोपनिषदाः ॥ प्रकरणेन संगतिरहस्येन गान्धर्ववेदेन वा सामाध्वीनाम्नीसदोकारमर्चयेदिति चतुर्थेनान्वयः ॥ इति शब्दोक्तमेप्रकारत्वमेवाह ॥ सप्तस्वराः
षड्जक्रमभगांधारमध्यमपंचमधैवतनिषादाः ॥ यद्यप्यमरेण निषादभगांधारषड्जमध्यमधैवताः ॥ पंचमश्चेत्यमी सप्ततंत्रीकंठोत्थिताः स्वरा इत्युक्तं तथापि शार्ङ्गदेवविरचितसङ्गीतरत्नाकरा नुसारेणैवं
विलिखितमिति ॥ तदुक्तम् ॥ श्रुतिभ्यः स्युः स्वराः षड्जर्षभगांधारमध्यमाः ॥ पंचमो धैवतश्चाथ निषाद इति सप्तते ॥ तेषां संज्ञा सरिगमपधनति य परामता इति ॥ तेषां स्वरूपं निर्वचनं च तत्रैव द्वाकायां
महिनाथविरचितसङ्गीतरत्नाकरकलानिधौ द्रष्टव्यम् ॥ एवमग्रेषु ॥ त्रयो ग्रामाः षड्जग्राममध्यमग्रामगांधारग्रामाः ॥ तदुक्तम् ॥ तौ द्वौ धरातले तत्र स्यात् षड्जग्रामादिमः ॥ द्वितीयो मध्यम
ग्रामस्तयोर्लक्षणमुच्यते ॥ गांधारग्राममाचष्टदार्थं नारदो मुनिरिति ॥ मूर्च्छनास्त्वेकविंशतिरिति ॥ तत्र षड्जग्रामे उत्तरमंदारजनी उत्तरायता शुद्ध षड्जग्रामत्सरिता अश्वक्रांता अभिरुद्रतेति सप्त ॥
मध्यमग्रामे सौवीरिहारीणा अश्वकालोपनता शुद्ध मध्यमागी पौरवीति सप्त ॥ गांधारग्रामे नंदा विशाला सुमुखी चित्रा चित्रती सुखा आलापेति सप्त ॥ तदुक्तम् ॥ षड्जेतुत्तरमंदारदौ रजनी चो
त्तरायता ॥ शुद्ध षड्जग्रामत्सरिता अश्वक्रांता अभिरुद्रता ॥ मध्यमे स्यात्तु सौवीरिहारीणा अश्वततः परम् ॥ स्यात्कालोपनता शुद्ध मध्यमागी पौरवी ॥ नंदा विशाला सुमुखी चित्रा चित्रती सुखा ॥
आलापाचेति गांधारग्रामे स्युः सप्त मूर्च्छना इति नारदोक्ताः ॥ तदुक्तम् ॥ तासां मन्यानि नामानि नारदो मुनिरब्रवीत् ॥ अश्वक्रांता च सौवीरी हृष्यका चोत्तरायता ॥ रजनीति स माख्याताः
वर्षाभ्वीतेन साक्षिताका केन क्षेत्रबाह्यतः ॥ अथ साकालतोभेकी तत्रैव क्षेत्रसत्तमे ॥ ६७ ॥ प्रदक्षिणीकरणतो लिंगस्य स्पर्शनादपि ॥ पुण्या पुण्यवती जाता
कन्या पुष्पवटोर्गृहे ॥ ६८ ॥ शुभावयवसंस्थाना शुभलक्षणलक्षिता ॥ परं गृध्रमुखी जातानिर्माल्याक्षतभक्षणात् ॥ ६९ ॥ सम्यग्गीतरहस्यज्ञानितरां
मधुरस्वरा ॥ सप्तस्वरास्त्रयो ग्रामामूर्च्छनास्त्वेकविंशतिः ॥ ७० ॥ ताना एकोनपंचाशत्ताला एकोत्तरं शतम् ॥ रागाः षडेव तेषां तु पंचपंचापि चांगनाः ॥ ७१ ॥

पिणा सप्तमूर्च्छनाः ॥ आप्यायनी विश्वकृता चंद्रा हैमा कपर्दिनी ॥ मैत्री चांद्रमसी मित्र्या मध्यमे मूर्च्छना इमाः ॥ गांधारे पूर्वोक्ता एव ॥ शार्ङ्गदेवेन चतुर्दशैवोक्ताः ॥ ७० ॥ ताना एको
नपंचाशदिति ॥ अग्निष्टोमात्यग्निष्टोमवाजपेयषोडशी पुंडरीकाऽश्वमेधराजसूयाः (सर्वस्वदक्षिणदीक्षासोमे) स्वष्टकृद्दुसुवर्णगोसवमहाव्रतविश्वजिह्वयज्ञप्राजापत्याश्वक्रांतरथक्रांतविष्णुक्रां
तसूर्यक्रांतगजक्रांतबलभिन्नागपक्षचातुर्मास्यसंस्थाशस्त्र उक्थसौत्रामणी चित्रा उद्दिता सावित्री अर्घसावित्री सर्वतोभद्रा आदित्यानामयनगवामयनसर्पाणामयन कौंडपायिनामयन अग्निचिद्वा दशाहउपांशुसोम
अश्वप्रतिग्रहवर्हिर्हथोभ्युदय इत्येकोनपंचाशत् ॥ तदुक्तम् ॥ अग्निष्टोमोऽयग्निष्टोमोवाजपेयश्च षोडशी ॥ पुंडरीकोऽश्वमेधश्च राजसूयस्ततः परम् ॥ इति स्युः षड्जहीनानां सप्तनामान्यनुक्रमात् ॥
क्रमादृषमहीनानां तानानामभिधा इमाः ॥ स्वष्टकृद्दुसुवर्णगोसवश्चमहाव्रतः ॥ विश्वजिह्वयज्ञश्च प्राजापत्यास्तु सप्तमः ॥ क्रमादृषमहीनानां तानानामभिधाः स्मृताः ॥ अश्वक्रांतोरथक्रांतो विष्णुक्रां
तस्ततः परम् ॥ सूर्यक्रांतो गजक्रांतो बलभिन्नागपक्षकः ॥ इति मध्यमहीनानां संज्ञाः सप्त क्रमान्मताः ॥ चातुर्मास्योऽयसंस्थारूपः शस्त्रोक्थश्चतुर्थकः ॥ सौत्रामणी तथा चित्रा सप्तमस्तूद्दिता ह्वयः ॥ संज्ञाः
पंचमहीनानां वाडवानामिमाः क्रमात् ॥ सावित्री चार्घसावित्री सर्वतोभद्रा संज्ञकः ॥ आदित्यानामयनं च गवामयनमेव च ॥ सर्पाणामयनः षष्ठः सप्तमः कौंडपायनः ॥ धैवतेन विहीनानां सप्तनामानि मेनिरे ॥
अग्निचिद्वा दशाहश्चोपांशुः सोमाभिवस्ततः ॥ अश्वप्रतिग्रहवर्हिर्हथोभ्युदयसंज्ञकः ॥ संज्ञानिषादहीनानां तानानामिति मन्वते ॥ तानाः स्युर्मूर्च्छनाः शुद्धा इत्युपक्रम्य एते चैकोनपंचाशदिति ॥ ताला
एकोत्तरं शतमिति ॥ ते च ध्रुवशाम्यसन्निपातादयः ॥ तदुक्तम् ॥ ध्रुवं शाम्यस्तथा तालः सन्निपात इतीरिता इत्यादि ॥ रागाः श्रीरागादयः ॥ तदुक्तं ग्रंथांतरे ॥ श्रीरागोऽथ वसंतश्च पंचमो भैरवस्तथा ॥

मेवरागश्चविज्ञेयःषष्ठोजटुलरायणइति ॥ तेषांतुतेषामेवषण्णारागाणांपंचपंचचैर्विंशदंगनाः ॥ अपिःसमुच्चये ॥ तेषारागाणांप्रत्येकंपंचपंचअंगनाःस्त्रियोपीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ एवंमिलित्वाषड्रागा
 द्विशद्रागिण्यइतिषट्त्रिंशद्रागरागिण्यः ॥ इतिरागिमुदावहाः॥इतिशब्देनपूर्वोक्ताःसप्तस्वरादयोगृह्यन्ते ॥ रागिमुदावहाःकामिनांहर्षजनकाः ॥ मतांतरमाह ॥ देशकालविभेदेनेति ॥ कालेत्यत्रकाकुरि
 तिचपाठोदृश्यते ॥ अपरारागाः ॥ तेचमालवश्रीस्तोडीवसंतोधन्वाशीदेशीविंगालोभैरवोवराडीगुर्जरीत्यादिकाः ॥ ७२ ॥ पक्षांतरमाह ॥ यावंतइति ॥ एकोत्तरशतमित्यर्थः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥
 अमंस्तामन्यत ॥ ७५ ॥ हेदमन ॥ महतिब्रह्मणिआत्मायस्यसमहात्मातस्य ॥ ७६ ॥ अतंद्रितमनाअनालस्यचित्ता ॥ ७७ ॥ विघ्नानुमेयप्रकारमाह ॥ निमेषांतरितइति ॥ ७८ ॥ ततः
 साप्रायश्चित्तंकृतवतीत्याह ॥ इतीति ॥ नतत्याजनत्यक्तवती ॥ तत्प्राप्यचोक्ततेरितिपाठेतत्तदाओंकारेश्वरस्यसेवांप्राप्यसामाधवीओंकारेश्वरलिंगनामामृतंपिबेदित्यन्वयः ॥ ७९ ॥ द्रष्टुमिच्छा

षड्विंशद्रागरागिण्यइतिरागिमुदावहाः ॥ देशकालविभेदेनपंचषष्टिस्तथापराः ॥ ७२ ॥ यावंतएवतालाःस्यूरागास्तावंतएवहि ॥ इतिगीतोपनिषदाप्रत्य
 हंसाशुभ्रता ॥ ७३ ॥ माधवीमधुरालापासदोंकारंसमर्चयेत् ॥ प्राप्याप्यनर्घ्यतारुण्यंसातुपुष्पबटोःसुता ॥ ७४ ॥ प्राग्जन्मवासनायोगादोंकारंबह्वमं
 स्तवै ॥ स्वभावचंचलंचेतस्तस्यास्तल्लिंगसेवनात् ॥ ७५ ॥ दमनस्थैर्यमगमद्योगेनेवमहात्मनः ॥ नदिवाबाधयांचक्रेक्षुत्तृष्णिद्राक्षपासुताम् ॥ ७६ ॥
 अतंद्रितमनाआसीत्सातल्लिंगनिरीक्षणे ॥ अक्ष्णोर्निमेषायावंतस्तस्याआसन्दिवानिशम् ॥ ७७ ॥ तावत्कालस्तयासाध्व्यामहान्विघ्नोऽनुमीयते ॥
 निमेषांतरितःकालोयोयोव्यर्थोगतोमम ॥ लिंगानवेक्षणात्तत्रप्रायश्चित्तंकथंभवेत् ॥ ७८ ॥ इतिसंचितयंत्येवसेवांतत्याजनोक्तैः ॥ जलाभिला
 षिणीसातुलिंगनामामृतंपिबेत् ॥ ७९ ॥ नान्यद्दिदक्षिणीतस्याअक्षिणीश्रुतिगेअपि ॥ विहायलिंगमोंकारंहृद्विहायःस्थितंसताम् ॥ ८० ॥ तस्याः
 शब्दग्रहोनान्यशब्दग्रहणतत्परौ ॥ अतीवनिपुणौजातौतत्सन्माल्यकरौकरौ ॥ ८१ ॥ नान्यत्रचरणौतस्याश्वरतःसुखवांछया ॥ त्यक्तोंकाराजिरक्षो
 णीक्षुण्णांनिर्वाणपद्मया ॥ ८२ ॥ ओंकारंप्रणवंसारंपरंब्रह्मप्रकाशकम् ॥ शब्दब्रह्मत्रयीरूपंनादविंदुकलालयम् ॥ ८३ ॥ सदक्षरंचादिरूपंविश्वरूपं
 परावरम् ॥ वरंवरण्यंवरदंशाश्वतंशांतमीश्वरम् ॥ ८४ ॥

दिदृक्षासावर्ततेययोस्तेतथा ॥ श्रुतिगेकर्णगेअतिविशालेइतियावत् ॥ नान्यदित्यनेनाक्षिंसंदिदृक्षाविषयमाह ॥ विहायेति ॥ हृद्विहायःस्थितंहृदयाकाशस्थितम् ॥ ८० ॥ शब्दग्रहौकर्णौ ॥ ८१ ॥
 अजिरक्षोणीप्रांगणभूमिम् ॥ क्षुण्णामधिष्ठितामित्यर्थः ॥ ८२ ॥ ओंकारमोंकारेश्वरंप्रोच्चरत्तस्यामाधव्यावार्गिद्रियंनामांतरंगगृह्णातीतिसप्तमेनान्वयः ॥ तंविशिनाष्टि मध्येन ॥ सर्वैः
 प्रणूयतेस्तूयतेस्वसेवितारंपदंप्रणयेदितिवाप्रणवस्तम् ॥ तथाचोक्तमत्रैवं प्रणूयतइत्यादि ॥ स्वसेवितारमित्यादिचेति ॥ सारंस्थिरंप्रलयेप्यवशिष्यमाणम् ॥ परंसर्वाधिकम् ॥ तदुक्तमत्रैव ॥
 सर्वेभ्योप्यधिकइति ॥ ब्रह्मप्रकाशकंपरमात्मप्रकाशकम् ॥ शब्दब्रह्मरूपायात्रयीवेदस्तस्यरूपंयस्मात्तत्तद्रूपा ॥ नादविंद्व्रात्मकयोःकलयोःआलयमाश्रयम् ॥ ८३ ॥ सदक्षरंसर्वभूतमक्षरकूटस्य
 मव्याकृतमितियावत्तद्रूपम् ॥ पृथक्पदंवा ॥ तदुक्तमगवता ॥ क्षरःसर्वाणभूतानिकूटस्थोक्षरउच्यतइति ॥ आदिरूपमादिकारणमीश्वरमितियावत् ॥ अतएवविश्वंरूप्यतेऽभिव्यज्यतेयेनतद्विश्वरूपम् ॥

सर्वप्रपंचरूपंवा ॥ परावरंकार्यकारणात्मकम् ॥ परेब्रह्मादयोऽवरेयस्मात् उत्कृष्टापकृष्टरूपंवा ॥ वरं सर्वश्रेष्ठम् ॥ वरेण्यं वरणायोग्यम् ॥ वरदं वरदातारम् ॥ ईश्वरं सर्वनियंतारम् ॥ ८४ ॥
 ॥ ८५ ॥ स्वांतमंतःकरणम् ॥ ८६ ॥ निरुपाधिकार्योपाधिरहितम् ॥ ऐक्यपाठैकर्मधारयः ॥ अज्यतेऽनेनेत्यंजनमुपाधिः ॥ निरंजनं कारणोपाधिरहितमिति यावत् ॥ निर्मलं रागादिशून्यम् ॥
 निजोऽसाधारणउदयो यस्य तम् ॥ ८७ ॥ सर्वश्रीरुद्ररूपम् ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ रंगमालाश्चित्रसमूहान् ॥ प्रासादं परितः प्रासादस्य सर्वत इत्यर्थः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ चतुर्दश्यां शुक्लायामि
 सर्वलोकैकजनकं सर्वलोकैकरक्षकम् ॥ सर्वलोकैकसंहर्तुं सर्वलोकैकवन्दितम् ॥ ८५ ॥ आद्यंतरहितं नित्यं शिवं शंकरमव्ययम् ॥ एकं गुणत्रयातीतं
 भक्तस्वांतकृतास्पदम् ॥ ८६ ॥ निरुपाधिनिराकारं निर्विकारं निरंजनम् ॥ निर्मलं निरहंकारं निष्प्रपंचं निजोदयम् ॥ ८७ ॥ स्वात्माराममनंतं च सर्व
 गं सर्वदर्शिनम् ॥ सर्वदं सर्वभोक्तारं सर्वसर्वसुखास्पदम् ॥ ८८ ॥ वागिन्द्रियंतदीयंच प्रोच्चरत्तदहर्निशम् ॥ नामांतरं न गृह्णाति कचिदन्यस्य कस्यचित् ॥ ८९ ॥
 एतन्नामाक्षरसंरसयं तीर्त्वा निशम् ॥ रसनानैव जानाति तस्या अन्यद्रसांतरम् ॥ ९० ॥ संमार्जनं रंगमालाः प्रासादं परितः सदा ॥ विदध्यान्माधवीतत्रत
 थार्चापात्रशोधनम् ॥ ९१ ॥ तत्र पाशुपतायै वै प्रणवेशार्चने रताः ॥ तांश्च शुश्रूषयेन्नित्यं पितृबुद्ध्यातिभक्तितः ॥ ९२ ॥ वैशाखस्य चतुर्दश्यामेकदा सा तु
 माधवी ॥ रात्रौ जागरणं कृत्वा दिवोपवसनान्विता ॥ ९३ ॥ यात्रामिलितभक्तेषु प्रातर्यातेषु सर्वतः ॥ संमार्जनादिकं कृत्वा लिंगमभ्यर्च्य हर्षतः ॥ ९४ ॥
 गायंती मधुरंगी तं नृत्यं तीर्त्वा निजलीलया ॥ ध्यायंती लिंगमोक्तं तत्र लिंगे लयं ययौ ॥ ९५ ॥ अनेनैव शरीरेण पार्थिवेन महामतिः ॥ अस्मदाचार्यमुख्यानां
 पश्यतां च तपस्विनाम् ॥ ९६ ॥ प्रादुर्बभूव यल्लिंगज्योतिर्जटिलितांबरम् ॥ तत्र ज्योतिषिसावाला ज्योतिर्मय्यपि साप्यभूत् ॥ ९७ ॥ राघवश्च कृतुर्द
 श्यामद्यापि क्षेत्रवासिनः ॥ तत्र यात्रां प्रकुर्वन्ति महोत्सवपुरःसराः ॥ ९८ ॥ तत्र जागरणं कृत्वा चतुर्दश्यामुपोषिताः ॥ प्राप्नुवन्ति परं ज्ञानं यत्र कुत्रापि वै
 मृताः ॥ ९९ ॥ ब्रह्मांडोदरमध्ये तु यानि तीर्थानि सर्वतः ॥ तानि वै शाखभूतायामायांत्यो कृतिदर्शने ॥ १०० ॥ लिंगाग्रे श्रीमुखीनाम्नीगुहास्ति परमोत्तमा ॥
 पातालस्य च तद्द्वारं तत्र सिद्धावसंति हि ॥ १ ॥ तिष्ठेयुः पंचरात्रं ये गुहायां तत्र सुव्रताः ॥ तेनागकन्याः पश्यन्ति ब्रूयुस्ताश्च शुभाशुभम् ॥ २ ॥ कंदरोत्तरदि
 ग्भागे तत्र कूपोरसोदकः ॥ आपण्मासंच तत्पीत्वा पिबेद्ब्रह्मरसायनम् ॥ ३ ॥ तत्र नादेश्वरं लिंगं दृष्ट्वा नादनिदानभूः ॥ सर्वनादात्मकं विश्वं तच्छ्रवणो गोचरी
 भवेत् ॥ ४ ॥ तत्र मत्स्योदरीं स्नात्वा स्वर्धुनीं वरुणाप्लुताम् ॥ कृतकृत्यो भवेज्जंतुर्नैव शोचति कुत्रचित् ॥ ५ ॥

तिशेषः ॥ अग्रेतथोक्तेः ॥ उपवसनान्विता उपोषणयुतेत्यर्थः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ अस्माकमाचार्यागुरवो मुख्याः श्रेष्ठायोपांते तथा तेषाम् ॥ ९६ ॥ लयप्रकारमाह ॥ प्रादुरिति ॥ जटिलितां
 वरुणाप्लाकाशम् ॥ ९७ ॥ राघो वैशाखः ॥ यदाहामरः ॥ वैशाखे माधवो राघव इति ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ भूतायां चतुर्दश्यां शुक्लायामित्येव ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ कंदरागुहा ॥ ब्रह्मरसायनं
 ब्रह्मा मृतम् ॥ ३ ॥ नादनिदानभूः नादोत्पत्तिस्थानम् ॥ पाठांतरे निनाद उद्रेकः प्रकटतेति यावत् ॥ सर्वनादात्मकं तच्छ्रवणो गोचरी भवेत् ॥ तल्लिंगम् ॥ द्रष्टुः श्रवणं द्रियस्य विषयः स्यादित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥

पृथिवीभागस्याधिक्यात्पार्थिवेनेत्युक्तम् ॥ वस्तुतः पांचभौतिकेनेत्यर्थः ॥ तथाचव्याससूत्रम् ॥ तेषुवैशेष्यात्तद्वादस्तद्वादइति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ गहनेवने ॥ ९ ॥ आयतना
निदेवतास्थानानि ॥ ततस्तदा ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ शीलितान्श्रिता ॥ १३ ॥ १४ ॥ शिश्रियुःसेवितवंतः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥

असंख्यातागताःसिद्धिमोंकारेश्वरसेवकाः ॥ पार्थिवेनैवदेहेनदिव्यभूतेनतत्क्षणात् ॥ ६ ॥ अविमुक्तंपरंक्षेत्रं ब्रह्मांडादपिसर्वतः ॥ ततोपिपरओंका
रउक्तोमत्स्योदरीतटे ॥ ७ ॥ प्रणवेशोंऽग्नयैःकाश्यान्नतोनापिचार्चितः ॥ किमर्थतेसमुत्पन्नामातृतारुण्यहारिणः ॥ ८ ॥ यदाप्रभृतिविश्वेशोमंदरादा
गतोऽभवत् ॥ तस्मिन्नानंदगहनेतदाप्रभृतिसत्तम ॥ ९ ॥ सर्वाण्यायतनान्याशुसाब्धीनिसगिरीण्यापि ॥ सनदीनिसतीर्थानिसद्दीपानिययुस्ततः ॥
॥ ११० ॥ इदानीममभाग्येनस्मारितोहंत्वयामुने ॥ अहमप्यागमिष्यामियामःकाशींशिनैःशनैः ॥ ११ ॥ एतेपिममशिष्यायेमहापाशुपतव्रताः ॥
काशींयियासवस्तेपियतःसर्वमुमुक्षवः ॥ १२ ॥ अपिवार्धकमासाद्ययैःकाशीनैवशीलिता ॥ मानुषेदुर्लभेनष्टेकुतस्तेषांमहासुखम् ॥ १३ ॥ यावन्नैद्रिय
वैकल्यंयावन्नैवायुषःक्षयः ॥ तावत्सेव्यंप्रयत्नेनशंभोरानंदकाननम् ॥ १४ ॥ यआनंदंवनंशंभोःशिश्रियुःश्रीनिकेतनम् ॥ अचलाश्रीर्नमुंचेत्तान्महासौ
ख्यैकशेवधीन् ॥ १५ ॥ इत्याख्यायकथारम्यांगर्गःपाशुपतोत्तमः ॥ भारद्वाजेनसहितःप्रापवाराणसीपुरीम् ॥ १६ ॥ दमनोपिहिधर्मात्मागर्गा
चार्येणसंयुतः ॥ आराध्यश्रीमदोंकारंतस्मिंल्लिंगेलयंगतः ॥ १७ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ इत्वलोरेपरंस्थानमोंकारमविमुक्तके ॥ तत्रासिद्धिपरां
जग्मुःसाधकाबहुशोमुने ॥ १८ ॥ कलौकलुषचित्तानांपुरोनाख्येयमेवहि ॥ प्रणवेश्वरमाहात्म्यंनास्तिकानांविशेषतः ॥ १९ ॥ येनिंदंतिमहादेवक्षेत्रं
निंदंतियेऽधियः ॥ पुराणयेचनिंदंतितेसंभाष्यानकुत्रचित् ॥ १२० ॥ ओंकारसदृशलिंगंनक्वाचिज्जगतीतले ॥ इतिगौर्यैसामाख्यातंदेवदेवेननि
श्चितम् ॥ १२१ ॥ इममध्यायमाकर्ण्यनरस्तद्व्रतमानसः ॥ विमुक्तःसर्वपापेभ्यःशिवलोकमवाप्नुयात् ॥ १२२ ॥ ॥ इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीति
साहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धओंकारमाहात्म्यंनामचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ श्रुत्वोंकारकथा
मेतांमहापातकनाशिनीम् ॥ नतृप्तोस्मि विशाखाथब्रूहित्रैविष्टपकिंथाम् ॥ १ ॥

इतिश्रीरामानन्दकृतायांकाशीखण्डटीकायांचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ अध्यायेसप्ततितमेषंचोद्ध्वेपरमाद्भुते ॥ त्रिलोचनस्यदेवस्यह्याविर्भावोऽनुवर्ण्यते ॥ १ ॥ त्रिलोचनतीर्थसंबंधिनीं
त्रैविष्टपीत्रिलोचनसंबंधिनींवा ॥ तदुक्तमत्रैव ॥ विष्टपत्रितयांतर्देवर्षिमनुजोरगाः ॥ ससरित्पर्वतारण्याःसंतितेतत्रयन्मुने ॥ तदारभ्यचततीर्थतच्चलिंगंत्रिलोचनम् ॥ त्रिविष्टपमितिरख्यातामिति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ विरजाख्यमित्यत्रसंधिवार्षः ॥ सर्वेसांताअकारांताइतिवा ॥ ४ ॥ अन्वयभेदात्तिस्रइतिपदयोरपौनरुक्त्यम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ महाधाममहातेजोमहाधारांवा ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
 प्रतीच्यांपश्चिमायांदिशि ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सप्तारोब्रह्माणः ॥ १४ ॥ शुद्धबुद्धिभिरिति ॥ नेदमधिकारिविशेषणं किं त्वन्येषामश्रद्धयातत्राप्रवृत्तेरर्थात्तेष्वेवपर्यवसानादनुवादमात्रम् ॥
 कथंचकथितादेवैदेवदेवेनपण्मुख ॥ आविर्भूतिर्महाबुद्धेपुण्यात्रैलोचनीपरा ॥ २ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ आकर्णयमुनेवचिमिकथांश्रमनिवारिणीम् ॥
 यथादेवेनकथितांत्रिविष्टपसमुद्भवाम् ॥ ३ ॥ विरजाख्यंहितत्पीठंतत्रलिंगंत्रिविष्टपम् ॥ तत्पीठदर्शनादेवविरजाजायतेनरः ॥ ४ ॥ तिस्रस्तुसंगता
 स्तत्रस्रोतस्विन्योघटोद्भव ॥ तिस्रःकल्मषहारिण्योदक्षिणेहित्रिलोचनात् ॥ ५ ॥ स्रोतोमूर्तिधराःसाक्षाल्लिंगस्रपनहेतवे ॥ सरस्वत्यथकालिंदीनर्मदाचा
 तिश्मदा ॥ ६ ॥ तिस्रोपिहित्रिसंध्यंताःसारितःकुंभपाणयः ॥ संप्रयतिमहाधामलिंगंत्रैविष्टपमहत् ॥ ७ ॥ लिंगानिपरितस्ताभिःस्वनाम्नास्थापि
 तान्यपि ॥ तेषांसंदर्शनात्पुंसांतासांस्नानफलंभवेत् ॥ ८ ॥ सरस्वतीश्वरलिंगंदक्षिणेनत्रिविष्टपात् ॥ सारस्वतंपदंदद्यादृष्टंस्पृष्टंचजाड्यहृत् ॥ ९ ॥
 यमुनेशंप्रतीच्यांचनरैर्भक्त्यासमर्चितम् ॥ अपिकिल्बिषवद्भिश्चयमलोकनिवारणम् ॥ १० ॥ दृष्टंत्रिलोचनात्प्राच्यांनर्मदेशंसुशर्मदम् ॥ तल्लिंगार्चनतो
 नृणांगर्भवासोनिषिध्यते ॥ ११ ॥ स्नात्वापिलिपिलातीर्थेत्रिविष्टपसमीपतः ॥ दृष्ट्वात्रिलोचनंलिंगंकिंभूयःपरिशोचति ॥ १२ ॥ त्रिविष्टपस्यलिंगस्य
 स्मरणादापिमानवः ॥ त्रिविष्टपपतिर्भूयात्रात्रकार्याविचारणा ॥ १३ ॥ त्रिविष्टपस्यद्रष्टारःस्रष्टारःस्युर्नसंशयः ॥ कृतकृत्यास्तएवात्रतएवात्रमहा
 धियः ॥ १४ ॥ आनंदकाननेलिंगंप्रणतंयैस्त्रिविष्टपम् ॥ त्रिलोचनस्यनामापियैःश्रुतंशुद्धबुद्धिभिः ॥ १५ ॥ सप्तजन्मार्जितात्पापात्तेपूतानात्रसंशयः ॥
 पृथिव्यांयानिलिंगानितेषुदृष्टेषुयत्फलम् ॥ १६ ॥ तत्स्यात्रिविष्टपेदृष्टेकाश्यामन्येततोधिकम् ॥ काश्यांत्रिविष्टपेदृष्टेदृष्टंसर्वत्रिविष्टपम् ॥ १७ ॥
 क्षणात्रिधृतपापोसौनपुनर्गर्भभाग्भवेत् ॥ सस्नातःसर्वतीर्थेषुसर्वावभृथवान्सच ॥ १८ ॥ योवैपिलिपिलातीर्थेस्नात्वोत्तरवहांभसि ॥ सरित्रयंमहापुण्यं
 यत्रसाक्षाद्वसेत्सदा ॥ १९ ॥ तत्रश्राद्धादिकंकृत्वागयायांकिंकरिष्यति ॥ स्नात्वापिलिपिलातीर्थेकृत्वावैपिंडपातनम् ॥ २० ॥ दृष्ट्वात्रिविष्टपंलिंगंको
 टितीर्थफलंलभेत् ॥ यदन्यत्रार्जितंपापंतत्काशीदर्शनाद्ब्रजेत् ॥ २१ ॥ काश्यांतुयत्कृतंपापंतत्पैशाचपदप्रदम् ॥ प्रमादात्पातकंकृत्वाशंभोरानं
 दकानने ॥ २२ ॥ दृष्ट्वात्रिविष्टपंलिंगंतत्पापमपिहास्यति ॥ सर्वस्मिन्नपिभूषष्ट्रेष्ठमानंदकाननम् ॥ २३ ॥ तत्रापिसर्वतीर्थानिततोप्योकारभूमिका ॥
 ओंकारादपिसल्लिङ्गान्मोक्षवर्त्मप्रकाशकात् ॥ २४ ॥ अतिश्रेष्ठतरलिंगंश्रेयोरूपंत्रिलोचनम् ॥ २५ ॥ तेजस्विषुयथाभानुर्दृश्येषुचयथाशशी ॥ तथा
 लिंगेषुसर्वेषुपरंलिंगंत्रिलोचनम् ॥ २६ ॥ त्रिलोचनार्चकानांसापदवीनदवीयसी ॥ परंनिर्वाणपद्मायामहासौख्यैकशेवधेः ॥ २७ ॥
 ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ दृश्येषुदर्शनीयेषु ॥ २६ ॥ महासौख्यैकशेवधेःपरमानंदैकनिधेः ॥ निर्वाणपद्मायाःमोक्षलक्ष्म्याः ॥

सापद्वीत्रिलोचनार्चकानांनदवीयसीनदूरेइत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ निष्कृतिमुक्तिम् ॥ ३८ ॥ मुक्तैकंशिवनिंदकमित्य

सकृत्रिलोचनार्चातोयच्छ्रेयःसमुपाज्यते ॥ नतदाजन्मसंपूज्यलिङ्गान्यन्यानि लभ्यते ॥ २८ ॥ काश्यांत्रिलोचनंलिङ्गयेर्चयंतिमहाधियः ॥ तेर्च्यान्निभुव
नौकोभिर्ममप्रीतिमभीप्सुभिः ॥ २९ ॥ कृत्वापिसर्वसंन्यासंकृत्वापाशुपतव्रतम् ॥ नियमेभ्यःस्खलित्वापिकुतोविभ्यतिमानवाः ॥ ३० ॥ विद्यमाने
महालिङ्गेमहापापौघहारिणि ॥ त्रिविष्टपेपुण्यराशौमोक्षनिक्षेपसद्गानि ॥ ३१ ॥ समभ्यर्च्यमहालिङ्गंसकृदेवत्रिलोचनम् ॥ मुच्यतेकलुषैःसर्वैरपिजन्मशता
जितैः ॥ ३२ ॥ ब्रह्महापिसुरापोवास्तेयीवागुरुतल्पगः ॥ तत्संयोग्यपिवावर्षमहापापीप्रकीर्तितः ॥ ३३ ॥ परदाररतश्चापिपरहिंसारतोपिवा ॥ पराप
वादशीलोपितथाविसंभघातकः ॥ ३४ ॥ कृतघ्नोपिभूणहापिवृषलीपतिरेववा ॥ मातापितृगुरुत्यागीवह्निदोगरदोपिवा ॥ ३५ ॥ गोघ्नःस्त्रीघ्नोपिशूद्रघ्नः
कन्यादूषयितापिच ॥ क्रूरोवापिशुनोवापिनिजधर्मपराङ्मुखः ॥ ३६ ॥ निंदकोनास्तिकोवापिकूटसाक्ष्यप्रवादकः ॥ अभक्ष्यभक्षकोवापितथाऽविक्रेय
विक्रयी ॥ ३७ ॥ इत्यादिपापशीलोपिमुक्तैकंशिवनिंदकम् ॥ पापान्निष्कृतिमाप्नोतिनत्वालिङ्गंत्रिलोचनम् ॥ ३८ ॥ शिवनिंदारतोमूढःशिवशास्त्रवि
निंदकः ॥ तस्यनोनिष्कृतिर्दृष्टाक्रापिशास्त्रेपिकेनचित् ॥ ३९ ॥ आत्मघातीसविज्ञेयःसदात्रैलोक्यघातकः ॥ शिवनिंदांविधत्तेयःसनाभाष्योऽधमा
धमः ॥ ४० ॥ शिवनिंदारतायेचशिवभक्तजनेष्वपि ॥ तेषांतिनरकेघोरेयावच्चंद्रदिवाकरौ ॥ ४१ ॥ शैवाःपूज्याःप्रयत्नेनकाश्यांमोक्षमभीप्सुभिः ॥
तेष्वर्चितेष्वपिशिवःप्रीतोभवत्यसंशयः ॥ ४२ ॥ सर्वेषामिहपापानांप्रायश्चित्तचिकीर्षया ॥ निःशंकैरेववक्तव्यंप्रमाणज्ञैरिदंवचः ॥ ४३ ॥ पुरश्चर
णकामश्चेद्भीतोसियदिपापतः ॥ मन्यसेयदिनःसत्यंवाक्यंशास्त्रप्रमाणतः ॥ ४४ ॥ ततःसर्वपरित्यज्यकृत्वामनसिनिश्चयम् ॥ आनंदकाननंयाहि
यत्रविश्वेश्वरःस्वयम् ॥ ४५ ॥ यत्रक्षेत्रप्रविष्टानांनराणांनिश्चितात्मनाम् ॥ नबाधतेऽघनिचयःप्राप्येतचपरोवृषः ॥ ४६ ॥ तत्राद्यापिमहाती
र्थेत्रिस्रोतस्यतिनिर्मले ॥ पुण्येपिलिलानान्नित्रिसरित्परिसेविते ॥ ४७ ॥ त्रिलोचनाक्षिविक्षेपपरिक्षिप्तमहैनसि ॥ स्नात्वागृह्योक्तविधिनातर्प
णीयान्प्रतर्प्यच ॥ ४८ ॥ दत्त्वादेयंयथाशक्तिवित्तशास्त्रविवर्जितः ॥ दृष्ट्वात्रिविष्टपंलिङ्गंसमभ्यर्च्यतिभक्तितः ॥ ४९ ॥

दुक्तंतत्रानुवादपूर्वकंहेतुमाह शिवनिंदेतित्रिभिः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सर्वेषांपापानांश्रेष्ठंप्रायश्चित्तंवक्तुमाह ॥ सर्वेषामिति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ वृषोघर्मः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

गंधाद्यैरित्यादिवृत्तीयांतानां पदानां समभ्यर्च्येत्यनेनान्वयः ॥ माल्यैर्मालाभिः पुष्पैर्वा ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ निरेनानिष्पापः ॥ ५३ ॥ एवं पापक्षयमुक्ता पुण्यप्राप्तिमाह ॥ तत इत्येकेन ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ प्रदक्षिणा तद्विशेषः ॥ ५७ ॥ भुजगोऽनंतो मेखलाकांचीयस्य तम् ॥ ५८ ॥ रात्रिं दिवं रात्रौ दिवसे च ॥ तत्रापि सर्वदेत्यर्थः ॥ ५९ ॥ प्रकृतिप्रकर्षेण च्छे

गंधाद्यैर्विविधैर्माल्यैः पंचामृतपुरःसरैः ॥ धूपैर्दीपैः सनैर्वैर्वासोभिर्बहुभूषणैः ॥ ५० ॥ पूजोपकरणैर्द्रव्यैर्घटादर्पणचामरैः ॥ चित्रध्वजपताकाभिर्नृत्यवाद्यसुगायनैः ॥ ५१ ॥ जपैः प्रदक्षिणाभिश्च नमस्कारैर्मुदायुतैः ॥ परिचारकसंतोषैः कृत्वेति परिपूजनम् ॥ ५२ ॥ ब्राह्मणान्वाचयेत्पश्चात्त्रिष्पापोहमिति ब्रुवन् ॥ एवं कुर्वन्नरः प्राज्ञो निरेनाजायते क्षणात् ॥ ५३ ॥ ततः पंचनदस्नात्वा मणिकर्णीद्वदेत ततः ॥ ततो विश्वेशमभ्यर्च्य प्राप्नोति सुकृतं महत् ॥ ५४ ॥ प्रायश्चित्तमिदं प्रोक्तं महापापविशोधनम् ॥ नास्तिकेन प्रवक्तव्यं काशीमाहात्म्यनिंदके ॥ ५५ ॥ ददच्च द्रव्यलोभेन प्रायश्चित्तमिदं शुभम् ॥ दातानरकमाप्नोति सत्यं सत्यं घटोद्भव ॥ ५६ ॥ क्षमां प्रदक्षिणीकृत्य यत्फलं सम्यगाप्यते ॥ प्रदोषे तत्फलं काश्यां सतकृत्वस्त्रिलोचने ॥ ५७ ॥ भुजंगमेखलं लिंगं काश्यां दृष्ट्वा त्रिविष्टपम् ॥ जन्मांतरेऽपि मुक्तः स्यादन्यत्र मरणे सति ॥ ५८ ॥ अन्यत्र सर्वलिंगेषु पुण्यकालो विशिष्यते ॥ त्रिविष्टपे पुण्यकालः सदारात्रिदिवं नृणाम् ॥ ५९ ॥ लिंगान्यांकारमुख्यानि सर्वपापप्रकृत्यलम् ॥ परं त्रैलोचनीशक्तिः काचिदन्यैव पार्वति ॥ ६० ॥ यतः सर्वेषु लिंगेषु लिंगमेतदनुत्तमम् ॥ तत्कारणं शृण्वपणैर्कर्णे कुरु वदाम्यहम् ॥ ६१ ॥ पुरामे योगयुक्तस्य लिंगमेतद्ब्रुवस्तलात् ॥ उद्भिद्य सप्तपातालं निरगात्पुरतो महत् ॥ ६२ ॥ अस्मिं लिंगे पुरा गौरिसुगुप्तं तिष्ठतामया ॥ तुभ्यं नेत्रत्रयं दत्तं निरैक्षिष्ठास्तथोत्तमम् ॥ ६३ ॥ तदा प्रभृति देवेशि लिंगमेतद्विलोचनम् ॥ विष्टपत्रितयांतःस्थैर्गीयते ज्ञानदृष्टिदम् ॥ ६४ ॥ त्रिलोचनस्य ये भक्तास्तेऽपि सर्वे त्रिलोचनाः ॥ मम पारिषदास्ते तु जीवन्मुक्तास्त एव हि ॥ ६५ ॥ त्रिलोचनस्य लिंगस्य महिमानं न कश्चन ॥ सम्यग्वेत्ति महेशानि मयैव परिगोपितम् ॥ ६६ ॥ शुक्लराधतृतीयायां स्नात्वा पैलिपिले ह्रदे ॥ उपोषणपराभक्त्यारात्रौ जागरणान्विताः ॥ ६७ ॥ त्रिलोचनं पूजयित्वा प्रातः स्नात्वा पितत्र वै ॥ पुनर्लिंगं समभ्यर्च्य दत्त्वा धर्मघटानपि ॥ ६८ ॥ सान्नां स दक्षिणान् देवि पितृनुद्दिश्य हर्षिताः ॥ विधाय पारणं पश्चाच्छिवभक्तजनैः सह ॥ ६९ ॥ विसृज्य पार्थिवदेहे तेन पुण्येन नोदिताः ॥ भवंति देवि नियतं गणाममपुरोगमाः ॥ ७० ॥ तावद्भ्रमंति संसारे देवामर्त्या महोरगाः ॥ गौरियावन्न पश्यंति काश्यां लिंगं त्रिलोचनम् ॥ ७१ ॥ सकृत्त्रिविष्टपं दृष्ट्वा स्नात्वा पैलिपिले ह्रदे ॥ न जातुः मातुस्तनपो जायते जंतुरत्र हि ॥ ७२ ॥

दकानि ॥ प्रहंतीति पाठोऽपि स एवार्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ भुवस्तलाद्भूमेरधोभागात् ॥ तत्रावधिमाह ॥ उद्भिद्योति ॥ ६२ ॥ त्रिलोचननामनिर्वृत्तिः अस्मिन्निति द्वयेन ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ धर्मघटान् धर्ममुद्दिश्य दीयमानान् कुंभान् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ सकृत्त्रिविष्टपमिति ॥ अग्निहोत्रं जुहोति यवः गूपचर्तृतिवदर्थक्रमोऽत्र द्रष्टव्यो न त्विडोयजतीत्यादिवत्पाठक्रमः ॥

प्रातश्चतुर्थ्यां स्नात्वा यस्तीर्थं पैलिपिलेशुभे ॥ त्रिलोचनं समभ्यर्च्येत्यादिवहुवचनविरोधात् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ शांतनवं शंतनुना स्थापितम् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥
॥ ८१ ॥ ८२ ॥ आख्यायिकां प्रस्तावयति ॥ अन्यच्चेति ॥ ८३ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ षट्सप्ततितमेऽध्याये
प्रभावोति महत्तरः ॥ त्रिलोचनस्य देवस्य वर्ण्यते तिसुखप्रदः ॥ १ ॥ अन्यच्चात्रैव यद्वृत्तं तद्विमीत्युक्तं तमेवेति हासं श्रोतुमनः समाधानप्रार्थना पूर्वकं प्रस्तावयति ॥ शृणुष्वेति ॥ इति हासः पुरावृत्तः

प्रतिमासं सदाष्टम्यां चतुर्दश्यां च भामिनि ॥ आयांति सर्वतीर्थानि द्रष्टुं देवं त्रिविष्टपम् ॥ ७३ ॥ त्रिविष्टपादक्षिणतः स्नातः पैलिपिलेऽभसि ॥ तत्र संध्यामुपास्यै
कां राजमूयफलं लभेत् ॥ ७४ ॥ पादोदकाख्यस्तत्रैव कूपः पापविनाशकः ॥ प्राश्य तस्योदकं मर्त्यो न मर्त्यो जायते पुनः ॥ ७५ ॥ तस्य लिंगस्य पार्श्वे तु संति
लिंगान्यनेकशः ॥ कैवल्यदानितान्यत्र दर्शनात्स्पर्शनादपि ॥ ७६ ॥ तत्र शांतनवं लिंगं गंगातीरे प्रतिष्ठितम् ॥ तद्दृष्ट्वा शांतिमाप्नोति नरः संसारतापितः ॥ ७७ ॥
तदक्षिणे महालिंगं मुने भीष्मेश संज्ञितम् ॥ कलिः कालश्च कामश्च बाधते न तदीक्षणात् ॥ ७८ ॥ तत्प्रतीच्यां महालिंगं द्रोणेश इति कीर्तितम् ॥ यल्लिंगपूज
ना द्रोणो ज्योतीरूपं पुनर्दधौ ॥ ७९ ॥ अश्वत्थामेश्वरं लिंगं तदग्रे चातिपुण्यदम् ॥ यदर्चनं वशाद्द्रौणिर्न विभेत्पि कालतः ॥ ८० ॥ द्रोणेशाद्रायुर्दिग्भागे
वालखिल्येश्वरं परम् ॥ तल्लिंगं श्रद्धया दृष्ट्वा सर्वकृतुफलं लभेत् ॥ ८१ ॥ तद्गामेल्लिंगं मालोक्य वाल्मीकेश्वरं संज्ञितम् ॥ तस्य संदर्शनादेव विशोको जायते
नरः ॥ ८२ ॥ अन्यच्चात्रैव यद्वृत्तं तद्विमीत्युक्तं तमेवेति हासं श्रोतुमनः समाधानप्रार्थना पूर्वकं प्रस्तावयति ॥ ८३ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां
संहितायां चतुर्थे काशीखण्ड उत्तरार्धे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृणुष्व मे त्रावरुणे पुरा कल्पे रथंतरे ॥ इति हास इहासीद्यः
पीठे विरज संज्ञिते ॥ १ ॥ त्रिलोचनस्य प्रासादे मणिमणि क्य निर्मिते ॥ नानाभंगिगवाक्षाढ्ये रत्नसाना विधायते ॥ २ ॥ कदाचिदपि कल्पांते द्योलोके भ्रंश
तिक्षये ॥ प्रोक्तं भनस्तं भवदत्तो विश्वकृता स्वयम् ॥ ३ ॥ मरुत्तरंगिताग्राभिः पताकाभिरितस्ततः ॥ सन्निवारयती वेत्थमघौघान् विशतो मुने ॥ ४ ॥ देदी
प्यमानसौ वर्णकलशेन विराजिते ॥ पार्वणेन शशांकेन खेदादिव समाश्रिते ॥ ५ ॥

संवादः ॥ १ ॥ त्रिलोचनस्य प्रासाद इत्येतस्य पारावतद्वंद्वं कलखयुगलं वसेद्वसतिस्मावसदिति वेति पंचमेनान्वयः ॥ प्रासादं विशिनष्टि मणीत्यादिपादोनचतुर्भिः ॥ नानाभंगिगवाक्षाढ्येनानापरिपाटि
भित्तिच्छिद्रादथे ॥ रत्नसानामैरौ ॥ २ ॥ कल्पांते स्थित्यवसाने ॥ द्योलोके स्वर्गलोके भ्रंशति भ्रश्यति सति ॥ क्षये प्रलये ॥ यातिसंक्षयमिति पाठांतरम् ॥ प्रोक्तं भनस्तं भोधारणस्तं भः ॥ विश्वकृता विश्वेश्वरे
ण वत्सणावाद् तद्वयस्तास्मिन्नित्यर्थः ॥ ३ ॥ इत्यमनेन प्रकारेण ॥ तमेव प्रकारमाह ॥ मरुत्तरंगिताग्राभिः पवनचंचलाग्राभिः सर्वतः पताकाभिरघौघान्सन्निवारयती वयस्तस्मिन्नित्यर्थः ॥ ४ ॥ उभयत्राप्युत्प्रेक्षा ॥

पार्वणेन पूर्णिमासं वधिना ॥ ९ ॥ ६ ॥ ७ ॥ कर्णातिथिः कर्णगोचरः ॥ ८ ॥ चतुर्विधानिकां स्यतालादीनि ॥ कर्णगुहां कर्णशङ्कुलीम् ॥ प्रतिशब्दं प्रतिध्वनिप्रतन्वते प्रजनयन्ति ॥
 ॥ ९ ॥ मंगलाय दारार्तिकं बहुदीपयुक्तं पात्रं तत्सं वंधियज्ज्योतिस्तत्कर्तुं तयोः पक्षिणोर्नेत्रांतर्नेत्रमध्ये निविशत्प्रविशद्भक्तानां चेष्टां पूजादिव्यापारं प्रदर्शयेद्दर्शयतीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्राणयात्रां
 प्राणवृत्तिमाहारमितियावत् ॥ वाञ्छितमभिमतप्रदेशम् ॥ नोयातो न गच्छतः ॥ ११ ॥ प्रासादं परितः देवगृहस्य सर्वत इत्यर्थः ॥ १२ ॥ गंगा सरस्वती यमुना नर्मदाश्च तस्योतस्विन्योन्यस्तासां
 तत्र पारावतद्वंद्वं सेत्स्वैरंकुतालम् ॥ प्रातः सायं च मध्याह्ने कुर्वन्नित्यं प्रदक्षिणम् ॥ ६ ॥ उड्डीयमानं परितः पक्षवातैरितस्ततः ॥ रजः प्रासादसंलग्नं दूरीकुर्व
 दिने दिने ॥ ७ ॥ त्रिलोचने तिस्रस्तनामभक्तैरुदाहृतम् ॥ त्रिविष्टपेति च तथा तयोः कर्णातिथी भवेत् ॥ ८ ॥ चतुर्विधानि वाद्यानि शंभुप्रीतिकराण्यलम् ॥
 तयोः कर्णगुहां प्राप्य प्रतिशब्दं प्रतन्वते ॥ ९ ॥ मंगलार्तिकं ज्योतिस्त्रिसंध्यं पक्षिणोस्तयोः ॥ नेत्रांतर्निविशन्नित्यं भक्तचेष्टां प्रदर्शयेत् ॥ १० ॥ प्राणयात्रां
 विहायापिकदाचित्स्थिरमानसौ ॥ नोड्डीयवाञ्छितं यातः पश्यंतौ कौतुकं खगौ ॥ ११ ॥ तत्र भक्तजनाकीर्णं प्रासादं परितो मुने ॥ तंडुलादिचरंतौ तौ कुर्वाते
 च प्रदक्षिणम् ॥ १२ ॥ देवदक्षिणदिग्भागे चतुःस्रोतस्विनी जलम् ॥ तृषातौ धयतो विप्रस्रातौ जातु चिदंडजौ ॥ १३ ॥ तयोरित्थं विचरतोऽत्रिलोचनसमी
 पतः ॥ अगाद्बहुतिथः कालो द्विजयोः साधुचेष्टयोः ॥ १४ ॥ अथ देवालयस्कंधे गवाक्षांतर्गतौ चतौ ॥ श्येनेन केनचिद्दृष्टौ क्रूरदृष्ट्या सुखस्थितौ ॥ १५ ॥
 तच्च पारावतद्वंद्वं श्येनः परिजिघृक्षुकः ॥ अवतीर्य बरादाशुप्रविष्टो न्यशिवा लये ॥ १६ ॥ ततो विलोकयामास तदा गमविनिर्गमौ ॥ केन मार्गेण विशतो दुर्ग
 मेतौ पतत्रिणौ ॥ १७ ॥ केनाध्वना च निर्यातः काले कुरुतश्च किम् ॥ कथं युगपदेतौ मे ग्राह्यौ स्वैरंभविष्यतः ॥ १८ ॥ मध्ये दुर्गं प्रविष्टौ च मम वश्या विमौ
 नयत् ॥ एकदृष्टिः क्षणं तस्थौ श्येन इत्थं विचिंतयन् ॥ १९ ॥ अहो दुर्गबलं प्राज्ञाः शंसन्त्येवेति हेतुतः ॥ दुर्बलोप्या कलयितुं सहसार्निर्नशक्यते ॥ २० ॥ करि
 णांतु सहस्रेण वराश्वानां नलक्षतः ॥ तत्कर्मसिद्धिर्नृपतेर्दुर्गेणैकेन यद्भवेत् ॥ २१ ॥ दुर्गस्थो नाभिभूयेत विपक्षः केनचित्कचिद् ॥ स्वतंत्रं यदि दुर्गस्यादमर्म
 ज्ञप्रकाशितम् ॥ २२ ॥ इति दुर्गबलं शंसन् श्येनो रोषारुणे क्षणः ॥ असाध्वसौ कलरवौ वीक्ष्य यातो न भोगणम् ॥ २३ ॥ अथ पारावती दक्षा विपक्षं प्रेक्ष्य प
 क्षिणम् ॥ महाबलं दुर्गबलाप्राह पारावतं पतिम् ॥ २४ ॥ ॥ कलरव्युवाच ॥ ॥ प्रिय पारावत प्राज्ञ सर्वकामि सुखारव ॥ तव हृदयं प्राप्नोष्ये नोयं प्रबलो
 रिपुः ॥ २५ ॥ सावज्ञं वाक्यमाकर्ण्य पारावत्याः सतत्पतिः ॥ पारावती मुवाचे दंकारं चितो तितव प्रिये ॥ २६ ॥ ॥ पारावत उवाच ॥ ॥ कतिनाम न संती
 हसुभगे व्योमचारिणः ॥ कति देवा लयेष्वेषु खगानोपविशन्ति हि ॥ २७ ॥

जलययतः पिवतः ॥ धेनुपाने ॥ जातु चित्कदाचित् ॥ १३ ॥ द्विजयोः पक्षिणोः ॥ १४ ॥ देवालयस्कंधे देवालयशृंगादधोभागे ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ ननु दुर्बलयोग्रहणे किमितिकथं
 कारस्तत्राह ॥ मध्ये दुर्गं दुर्गस्य मध्ये ॥ यद्यस्मात् ॥ इत्थं वक्ष्यमाणम् ॥ १९ ॥ १२० ॥ लक्षतः लक्षेण ॥ २१ ॥ २२ ॥ शंसन्स्तु वन् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

तत्तदा ॥ २८ ॥ २९ ॥ पत्युःपादयोरर्पितेईक्षणेनेत्रेययासा ॥ ३० ॥ युक्तंचैतदित्याह ॥ हितेति ॥ जोषंप्रीतिर्यथास्यात्तथास्थेयम् ॥ किमित्यतआह ॥ कार्यमिति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मंडलगत्या
परिभ्रमणगमनेनसश्येनःतद्गतायातौतयोर्गमनागमनमार्गौ ॥ गगनमार्गतःआकाशमार्गेण ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ताण्वगतीर्दर्शयति ॥ प्रडीनेति ॥ व्याडेत्येका ॥ एतासां

कतिचैवनपश्यंतिनौसुखस्थाविहप्रिये ॥ तेभ्योयदीहभेतव्यंकुतो नौतत्सुखंप्रिये ॥ २८ ॥ रमस्वत्वंमयासार्धंत्यजचिंतामिमांशुभे ॥ अस्यश्येनवरा
कस्यगणनापिनमेहृदि ॥ २९ ॥ इत्थंपारावतवचःश्रुत्वापारावतीततः ॥ मौनमालंब्यसंतस्थेपत्युःपादार्पितेक्षणा ॥ ३० ॥ हितवर्त्मोपदिश्यापिप्रिय
प्रियचिकीर्षया ॥ साध्व्याजोषंसमास्थेयंकार्यपत्युर्वचःसदा ॥ ३१ ॥ अन्येद्युरप्यथायातःश्येनोपश्यत्सदंपती ॥ अपरिच्छिन्नयादृष्टयायथामृत्युर्ग
तायुषम् ॥ ३२ ॥ अथमंडलगत्यासप्रासादंपरितोभ्रमन् ॥ निरीक्ष्यतद्गतायातौयातोगगनमार्गतः ॥ ३३ ॥ गतेऽथनभसिश्येनेपुनःपारावतांगना ॥
प्रोवाचप्रेयसीनाथदृष्टोदुष्टस्त्वयाऽहितः ॥ ३४ ॥ तस्यावाक्यंसमाकर्ण्यपुनःकलरवोब्रवीत् ॥ किंकरिष्यत्यसौमुग्धेममव्योमविहारिणः ॥ ३५ ॥ दुर्ग
चस्वर्गतुल्यंमेयत्रनास्त्यरितोभयम् ॥ अयंनतागतीर्वेत्तियावेदाहंनभोगणे ॥ ३६ ॥ प्रडीनोड्डीनसंडीनकांडव्याडकपाटिकाः ॥ संसनीमंडलवती
गतयोष्टाबुदाहताः ॥ ३७ ॥ यथैतास्विहकौशल्यंमयिपारावतिप्रिये ॥ गतिषुक्कापिकस्यापिपक्षिणोनतथांबरे ॥ ३८ ॥ सुखेनतिष्ठकाचिंतामयिजी
वतितेप्रिये ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वासास्थितामूकवत्सती ॥ ३९ ॥ अपरेद्युरपिश्येनस्तत्रभारशिलातले ॥ कियदंतरमासाद्योपविष्टोऽतिप्रहृष्टवत् ॥ ४० ॥
आयामंतत्रसंस्थित्वातत्कुलायंविलोक्यच ॥ पुनर्विनिर्गतःश्येनःसापिभीताब्रवीत्पुनः ॥ ४१ ॥ प्रियस्थानमिदंत्याज्यंदुष्टदृष्टिविदूषितम् ॥ असौक्रूरो
तिनिकटमुपविष्टोऽतिहृष्टवत् ॥ ४२ ॥ सावज्ञंसपुनःप्राहकिंकरिष्यत्यसौप्रिये ॥ मृगाक्षीणांस्वभावोयंप्रायशोभीरुवृत्तयः ॥ ४३ ॥ इतरेद्युरपिप्रातः
सचश्येनोमहाबलः ॥ तयोर्भिमुखंतत्रस्थितोयामद्वयावाधि ॥ ४४ ॥ पुनर्विलोक्यतद्वर्त्मशीघ्रयातोयथागतम् ॥ गतेथशकुनौतस्मिन्साबभाषेविहंगमी ॥
॥ ४५ ॥ नाथस्थानांतरंयावोमृत्युर्नौनिकटोत्रयत् ॥ पुनर्दुष्टेप्रणष्टेस्मिन्नावांस्यावःसुखंप्रिय ॥ ४६ ॥ प्रिययस्यसपक्षस्यगतिःसर्वत्रसिद्धिदा ॥ सकिंस्व
देशरागेणनाशंप्राप्नोतिबुद्धिमान् ॥ ४७ ॥ सोपसर्गनिजदेशंत्यक्तायोन्यत्रनब्रजेत ॥ सपंगुर्नाशमाप्नोतिकूलस्थितइवद्रुमः ॥ ४८ ॥

भेदोयथांतरेद्रष्टव्यः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तत्रमठे ॥ भारशिलातलेभारधारणार्थदत्तायाशिलातस्यास्तलेउपरिभारवच्छिलातलइतिवा ॥ महापाषाणइत्यर्थः ॥ ४० ॥ आयामंप्रहरमार्गं
व्याप्य ॥ कुलायंनीडम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भीरुवृत्तयोभीरुस्वभावाः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ प्रणष्टेऽदर्शनंगते ॥ ४६ ॥ सपक्षस्यसपत्रस्य ॥ ४७ ॥ पंगुःपंगुतुल्यः ॥ ४८ ॥

सरीढंसावज्ञम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ कालोमृत्युरूपः श्येनोयावद्वरेवर्ततेतावद्दूरंविनिर्याहीति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ आत्मादेहः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ मेवचइतिशेषः ॥ ५८ ॥ भविष्यामहामा

प्रियोदितंनिशम्येति सभवित्रीदशार्दितः ॥ सरीढं पुनरप्याहप्रियेमाभैः खगात्ततः ॥ ४९ ॥ अथापरस्मिन्नहानिसश्येनः प्रातरेवहि ॥ तद्द्वारदेशमासाद्यसायं
यावत्स्थितोबलः ॥ ५० ॥ अस्ताचलस्यशिखरंयातेभानौगतेखगे ॥ कुलायाद्वाह्यमागत्योवाचपारावतीपतिम् ॥ ५१ ॥ नाथनिर्गमनस्यायंकालः
कालोऽतिदूरतः ॥ यावत्तावद्विनिर्याहित्यक्कामामपिसन्मते ॥ ५२ ॥ त्वयिजीवतिदुष्प्राप्यंनकिंचिज्जगतीतले ॥ पुनर्दाराः पुनर्मित्रं पुनर्वसुपुनर्गृहम् ॥
॥ ५३ ॥ यद्यात्मारक्षितः पुंसादारैरपिधनैरपि ॥ तदासर्वहारश्चंद्रभूपेनेवेहलभ्यते ॥ ५४ ॥ अयमात्माप्रियोबंधुरयमात्मा महद्भनम् ॥ धर्मार्थकाममो
क्षाणामयमात्मारजकः परः ॥ ५५ ॥ यावदात्मनिवैक्षेमंतावत्क्षेमंजगत्रये ॥ सोपिक्षेमः सुमतिनायशसासहवाञ्छयते ॥ ५६ ॥ यशोहीनंतुयत्क्षेमंतत्क्षेमा
ब्रिधनंवरम् ॥ तद्यशः प्राप्यतेपुंभिर्नीतिमार्गप्रवर्तने ॥ ५७ ॥ अतोनीतिपथंश्रुत्वानाथस्थानादितोव्रज ॥ नगामिष्यसिचेत्प्रातस्ततोमेसंस्मरिष्यसि ॥
॥ ५८ ॥ इत्युक्तोपिसवैपत्न्यापारावत्यासुमेधया ॥ ननिर्ययौप्रतिस्थानाद्भविष्याप्रतिवारितः ॥ ५९ ॥ अथोषसिसमागत्यश्येनेनबलिनातदा ॥
तन्निर्गमाध्वासंरुद्धः किंचिद्भक्ष्यवतामुने ॥ ६० ॥ दिनानिकतिचित्तत्रस्थित्वाश्येनोमहामतिः ॥ पारावतमुवाचेदंधिक्त्वांपौरुषवर्जितम् ॥ ६१ ॥
किंवायुध्यस्वदुर्बुद्धेकिंवानिर्याहिमेगिरा ॥ शुधाक्षीणोमृतः पश्चान्निरयंयास्यसिध्रुवम् ॥ ६२ ॥ द्रौभवंतावहंचैकश्चलौजयपराजयौ ॥ स्थानार्थयुध्यतः
सत्त्वात्स्वर्गोवा दुर्गमेववा ॥ ६३ ॥ पुरुषार्थसमालंब्ययेयतंतंमहाधियः ॥ विधिरेवहिसाहाय्यंकुर्यात्तत्सत्त्वचोदितः ॥ ६४ ॥ इत्थंसश्येनसंप्रोक्तः
पत्न्याप्युत्साहितः खगः ॥ अयुध्यत्तेनश्येनेनस्वदुर्गद्वारमाश्रितः ॥ ६५ ॥ क्षुधितस्तृपितः सोथश्येनेनबलिनाधृतः ॥ चरणेनदृढेनाशुचंच्वासापि
धृताखगी ॥ ६६ ॥ तावादायोद्ध्यांचक्रेश्येनोव्योमनिसत्वरम् ॥ चिंतयद्भक्षणस्थानमन्यपक्षिविवर्जितम् ॥ ६७ ॥ अथपत्न्याकलरवः प्रोक्तस्तत्रसुमे
धया ॥ वचोवमानितं नाथत्वयामेस्त्रीतिबुद्धितः ॥ ६८ ॥ अतोऽवस्थामिमांप्राप्तः किंकुर्यामबलायतः ॥ अधुनापिवचश्चैकंकरोपियदिमेप्रिय ॥ ६९ ॥
तदाहितंतेवक्ष्यामिकुरुचैवाविचारितम् ॥ ममैकवाक्यकरणात्स्त्रीजितोनभविष्यसि ॥ ७० ॥

यया ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ युध्यतोयुद्धं कुर्वाणस्यपुंसः ॥ सत्त्वात्सत्त्वगुणाददृष्टादितिवा ॥ ६३ ॥ तत्सत्त्वचोदितस्तस्ययुध्यमानस्यसत्त्वेनगुणेनादृष्टेन वाप्रेरितः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥
॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

दशचं च्वात्रोटय ॥ ७१ ॥ चीत्कृतवानश्चेनजातिशब्दमकरोत् ॥ ७२ ॥ अपतन्मुक्तः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ नियमंविशिनष्टिनिश्चितमिति ॥
निश्चयेनचित्तंन्याप्तमित्यर्थः ॥ तत्स्वरूपमेवाह ॥ एकपत्नीति ॥ ८० ॥ किमित्येतादृशंनियमंगृहीतवांस्तत्राह ॥ परयोपिदिति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥

यावदास्यगतास्म्यस्ययावत्त्वस्थोनभूमिगः ॥ तावदात्मविमुक्त्यैत्वमरेःपादंदृढंदश ॥ ७१ ॥ इतिपत्नीवचःश्रुत्वातथासकृतवान्खगः ॥ सपीडितोदृढंपा
देश्येनश्चीत्कृतवान्बहु ॥ ७२ ॥ तेनचीत्करणेनाथमुक्तासामुखसंपुटात् ॥ पादांगुलिश्लथत्वेनसोपिपारावतोऽपतत् ॥ ७३ ॥ विपद्यपिचनप्राज्ञैःसंत्या
ज्यःकचिदुद्यमः ॥ कचचंचुपुटस्तस्यकचतत्पादपीडनम् ॥ ७४ ॥ कचद्वयोस्तथाभूतादरेर्मोक्षणमद्भुतम् ॥ दुर्बलेष्युद्यमवतिफलंभाग्यंयतोऽर्पयेत् ॥
॥ ७५ ॥ तस्माद्भाग्यानुसारेणफलत्येवसदोद्यमः ॥ प्रशंसंत्युद्यमंचातोविपद्यपिमनीषिणः ॥ ७६ ॥ अथतौकालयोगेनविपन्नौसरयूतटे ॥ मुक्तिपुर्या
मयोध्यायामेकोविद्याधरोऽभवत् ॥ ७७ ॥ मृतानांयत्रजंतूनांकाशीप्राप्तिर्भवेद्भुवम् ॥ मंदारदामतनयोनाम्नापरिमलालयः ॥ ७८ ॥ अनेकविद्यानि
लयःकलाकौशलभाजनम् ॥ कौमारंवयआसाद्यशिवभक्तिरोभवत् ॥ ७९ ॥ नियमंचातिजग्राहविजितेंद्रियमानसः ॥ एकपत्नीव्रतंनित्यंचरिष्यामी
तिनिश्चितम् ॥ ८० ॥ परयोपित्समासक्तिरायुःकीर्तिबलंसुखम् ॥ हरेत्स्वर्गगतिंचापितस्मात्तांवर्जयेत्सुधीः ॥ ८१ ॥ अपरंचापिनियमंसशुचिष्मा
न्समाददे ॥ गतजन्मांतराभ्यासात्रिलोचनसमाश्रयात् ॥ ८२ ॥ समस्तपुण्यनिलयंसमस्तार्थप्रकाशकम् ॥ समस्तकामजनकंपरानंदैककारणम् ॥
॥ ८३ ॥ यावच्छरीरमरुजंयावन्नैन्द्रियविषुवः ॥ तावत्रिलोचनंकाश्यामनर्च्याश्रामिनावपि ॥ ८४ ॥ इत्थंमंदारदामिःसनित्यंपरिमलालयः ॥ काश्यां
त्रिविष्टपंद्रष्टुंसमागच्छेत्प्रयत्नवान् ॥ ८५ ॥ पारावत्यपिसाजातारत्नदीपस्यमंदिरे ॥ नागराजस्यपातालेनाम्नारत्नावलीतिच ॥ ८६ ॥ समस्तना
गकन्यानांरूपशीलकलागुणैः ॥ एकैवरत्नभूतासीद्रत्नदीपोरगात्मजा ॥ ८७ ॥ तस्याःसखीद्वयंचासीदेकानाम्नाप्रभावती ॥ कलावतीतथान्याचनित्यं
तदनुगेउभे ॥ ८८ ॥ स्वदेहादनपायिन्यौछायाकांतीयथातथा ॥ तेद्वेसख्यावभूतांहिरत्नावल्याचटोद्भव ॥ ८९ ॥ सातुबाल्येव्यतिक्रांतेकिंचिदुद्भिन्नयो
वना ॥ शिवभक्तंस्वपितरंदृष्ट्वानियममग्रहीत् ॥ ९० ॥ पितस्त्रिलोचनंकाश्यामर्चयित्वादिनेदिने ॥ आभ्यांसखीभ्यांसहितामौनंत्यक्ष्यामिनान्यथा ॥
॥ ९१ ॥ एवंनागकुमारीसासखीद्वयसमन्विता ॥ त्रिलोचनंसमभ्यर्च्यगृहानहरहोव्रजेत् ॥ ९२ ॥ दिनेदिनेसाप्रत्यग्रैःकुसुमैरिष्टगंधिभिः ॥ सुवि
चित्राणिमाल्यानिपरिगुंफयार्चयेद्भिभुम् ॥ ९३ ॥ तिस्रोपिगीतंगायंतिलसद्गांधारसुंदरम् ॥ रासमंडलभेदेनलास्यंतिस्रोपिकुर्वते ॥ ९४ ॥

॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ प्रत्यग्रैर्विकसितैः ॥ माल्यानिमालाः ॥ परिगुंफयगुंफित्वासीवित्वेति यावत् ॥ अथप्रेतिकचित् ॥ ९३ ॥ लसद्गांधारसुंदरंशोभ

मानगांधारसंगेणमनोहरम् ॥ रासमंडलभेदेन बहु नर्तकीयुक्तो नृत्यविशेषो रासस्तद्धमणवाहुल्येन ॥ लास्यं नृत्यम् ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ पिलिपेलैवपेलिपिलंतस्मिन् ॥ ९८ ॥
॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ अङ्गमोटनवत्यः शरीरचालनवत्यः ॥ कणिताननाः शब्दितमुखाः ॥ २ ॥ संभ्रमेणादरेणापन्नं व्याप्तमानसंयासांताः संभ्रमापन्नमानसाः ॥ अतर्कितागमोऽसंभावितागमनः ॥

वीणावेणुमृदंगांश्चलयतालविचक्षणाः ॥ वादयन्तिमुदायुक्तास्तिस्रोपीश्वरसन्निधौ ॥ ९५ ॥ इत्थमाराधयन्ती शंतिस्त्रिनागकुमारिकाः ॥ विचित्रगंधमालाभिः
संमार्जनविलेपनैः ॥ ९६ ॥ एकदामाधवेमासितृतीयायामुपोषिताः ॥ रात्रौ जागरणं कृत्वा नृत्यगीतकथादिभिः ॥ ९७ ॥ प्रातश्चतुर्थीं स्नात्वा थतीर्थपैलि
पिलेशुभे ॥ त्रिलोचनं समर्च्यार्थप्रसुप्ता रंगमंडपे ॥ ९८ ॥ सुप्ता सुता सुबाला सुत्रिनेत्रः शशिभूषणः ॥ शुद्धकर्पूरगौरांगोजटामुकुटमंडलः ॥ ९९ ॥
तमालनीलसुग्रीवः स्फुरत्फणिविभूषणः ॥ वामार्धविलसच्छक्तिर्नागयज्ञोपवीतवान् ॥ १०० ॥ तस्मादेव विनिष्क्रम्य लिंगात्पन्नगमेखलात् ॥ उवाच च त
तो बाला विभुरुतिष्ठते तिसः ॥ १ ॥ उत्थाय ता विनिर्मार्ज्यलोचने श्रुतिसंगते ॥ अंगमोटनवत्यश्च जृम्भाभिः कणिताननाः ॥ २ ॥ यावत्पश्यन्ति पुरतः सं
भ्रमापन्नमानसाः ॥ अतर्कितागमस्तावत्ताभिर्दृष्टमिलोचनः ॥ ३ ॥ क्वंदुरथ ता बाला ज्ञात्वा लक्ष्मभिरिश्वरम् ॥ तुष्टुवुश्च प्रहृष्टा स्याः सन्नकंठ्योतिगद्गदम् ॥
॥ ४ ॥ जयशंभोजयेशानजयसर्वगसर्वद ॥ जयत्रिपुरसंहर्तर्जयांधकनिषूदन ॥ ५ ॥ जयजालंधरहरजयकंदर्पदंष्ट्र ॥ जयत्रैलोक्यजनकजयत्रैलो
क्यवर्धन ॥ ६ ॥ जयत्रैलोक्यनिलयजयत्रैलोक्यवन्दित ॥ जयभक्तजनाधीनजयप्रमथनायक ॥ ७ ॥ जयत्रिपथगापाथः प्रक्षालितजटातट ॥ जयचं
द्रकलाज्योतिर्विद्योतितजगत्रय ॥ ८ ॥ जयसर्पफणारत्नप्रभाभासितविग्रह ॥ जयाद्रिराजतनयातपःक्रीतार्धदेहक ॥ ९ ॥ जयश्मशाननिलयजय
वाराणसीप्रिय ॥ जयानंदवनाध्यासिप्राणिनिर्वाणदायक ॥ ११० ॥ जयविश्वपतेशर्वशर्वरीपरिवर्जित ॥ जयनृत्यप्रियेशो जयगीतविशारद ॥ १११ ॥
जयप्रणवसद्वासजयधाममहानिधे ॥ जयशूलिन्विरूपाक्षजयप्रणतसर्वद ॥ ११२ ॥ विधिः सर्वविधिज्ञोपिनत्वांस्तोतुं विचक्षणः ॥ वाचोवाचस्पतेर्ना
थत्वस्तुतौपरिकुठिताः ॥ ११३ ॥

॥ ३ ॥ लक्ष्मभिः शशिभूषणादिचिह्नैः ॥ ४ ॥ तिस्रो नागकुमार्यस्ताः श्रीकण्ठशशिभूषणम् ॥ एकादशमुपयैस्तुष्टुवुः प्रणताः शिवम् ॥ १ ॥ जयसर्वोत्कर्षमाविष्कुरु ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ पाथोजलम् ॥ ८ ॥
॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ प्रणवप्रणवस्वरूप ॥ सद्वाससतांवासआश्रय ॥ सद्वासमेतिपाठेऽपि स एवार्थः ॥ धाममहानिधेतेजसां महाशेवधे महाश्रयेत्यर्थः ॥ विरूपाक्षत्रिनेत्र ॥ ११२ ॥ विधिर्ब्रह्मा ॥ ११३ ॥

नमनतिमननविषयंनकरोतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ नमःशब्दावृत्तिरादशार्थाः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ सचभक्तइत्येकवचनंपरिणमय्यानुपंगः ॥ १९ ॥ निर्मलत्वेहेतुः ॥
भक्तिभावितंभक्त्यायुक्तमित्यर्थः ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ तस्यपरिमलालयस्य ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ नुन्नंप्रतिदूरीकृतमितियावत् ॥ २९ ॥ १३० ॥ चतुर्नंदे

विदंतिवेदाःसर्वज्ञनत्वांनाथयथार्थतः ॥ मनतीहमनोनत्वामनंतंचादिवर्जितम् ॥ १४ ॥ नमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंनमोनमः ॥ त्रिलोचननमस्तुभ्यं
त्रिविष्टपनमोस्तुते ॥ १५ ॥ इत्युक्तादंडवद्भूमौप्रणिपेतुःकुमारिकाः ॥ अथोत्थाप्यकुमारीस्ताःप्रोवाचशशिभूषणः ॥ १६ ॥ सुतोमंदारदाम्नश्चनाम्नापरि
मलालयः ॥ पतिर्विद्याधरवरोभवतीनांभविष्यति ॥ १७ ॥ चिरंविद्याधरेलोकेभोगान्भुक्त्वासमंततः ॥ ततोनिर्वेदमापन्नाःकाशीसिद्धिमवाप्स्यथ ॥
॥ १८ ॥ यूयंतिस्त्रोपिमेभक्ताःसचविद्याधरोयुवा ॥ चत्वारोप्येतएवात्रप्रांतेमोक्षमवाप्स्यथ ॥ १९ ॥ जन्मांतरेपिमेत्सेवाभवतीभिश्चतेनच ॥ विहिताते
नवोजन्मनिर्मलंभक्तिभावितम् ॥ २० ॥ एतच्चभवतीस्तोत्रंयःपठिष्यतिमेपुरः ॥ तस्यकामंप्रदास्यामिभवतीनामिवस्फुटम् ॥ २१ ॥ त्यजेत्क्षपाकृतं
पापंशुचिःप्रातःपठन्नरः ॥ दिवाकृतमलंहंतिसायंपठनतःस्फुटम् ॥ २२ ॥ इत्युक्तवतिदेवेशेताःकन्याहृष्टमानसाः ॥ प्रणम्यप्रोचुरीशानंप्रबद्धकरसंपुटाः ॥
॥ २३ ॥ नागकन्याउचुः ॥ ॥ पृच्छामोब्रूहिनोनाथकरुणाकरशंकर ॥ जन्मांतरेकथंसेवाचतुर्भिर्भवतःकृता ॥ २४ ॥ भवप्राग्भववृत्तांतंतस्यापि
सुकृतात्मनः ॥ अस्माकमपिचाख्याहिकृपांकुरुकृपानिधे ॥ २५ ॥ इतिश्रुत्वाप्रणयतोबालोदीरितमीशिता ॥ प्रोवाचतासांतस्यापिभवांतरविचेष्टितम् ॥
॥ २६ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ शृणुध्वंनागतनयास्तिस्त्रोपिहिसमाहिताः ॥ प्राग्भवंभवतीनांचतस्यापिकथयाम्यहम् ॥ २७ ॥ एषारत्नावली
पूर्वमासीत्पारावतीखगी ॥ सचविद्याधरवरःपतिरस्याःखगोभवत् ॥ २८ ॥ प्रासादेत्रममैताभ्यामुपितंसुचिरंसुखम् ॥ रजःप्रासादसंलग्नंनुन्नंपक्षानिलैः
पुनः ॥ २९ ॥ उपरिष्ठादधस्ताच्चकृताबह्वयःप्रदक्षिणाः ॥ व्योम्नासंचरमाणाभ्यांसंचरद्भ्याममाजिरे ॥ १३० ॥ स्नातंचतुर्नंदेतीर्थेपीतंतत्रांबुचासकृत् ॥
आभ्यांकलरवाभ्यांचकृतःकलरवोमुदे ॥ ३१ ॥ एताभ्यांस्थिरचेतोभ्यामुदिताभ्यामतीवहि ॥ दृष्टानिकौतुकान्यत्रममभक्तैःकृतानिवै ॥ ३२ ॥ अमूभ्यां
बहुशोदृष्टामममंगलदीपिकाः ॥ पीतंश्रुतिपुटाभ्यांचममनामाक्षरामृतम् ॥ ३३ ॥ तिर्यग्योनिप्रभावेननमृतौममसन्निधौ ॥ मृतंपुर्यामयोध्यायांकाशीप्रा
प्तिकृतिश्रुवम् ॥ ३४ ॥ अयोध्यानिधनादेशरत्नदीपसुताभवत् ॥ पतिःपारावतोऽस्याःसजातोविद्याधरांगजः ॥ ३५ ॥ एषाप्रभावतीनागीनागराजस्यप
द्मिनः ॥ इहजन्मनिकन्यासीत्पूर्वजन्मब्रवीमिवः ॥ ३६ ॥ त्रिशिखस्योरगंद्रस्यसुताचेयंकलावती ॥ एतस्याअपिवृत्तांतंनिशामयतवच्चम्यहम् ॥ ३७ ॥

चतसृणांनदीनांसमाहारश्चतुर्नंदंस्मिन् ॥ मुदेदर्पायममेतिशेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ काशीप्राप्तिकरोतीतितथातस्यांकाशीप्राप्तिकृति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥३८॥३९॥ दंदशूकेनसर्पेण ॥१४०॥४१॥ परिणेतविवाहकर्ता ॥ देवसरिदाह्वानादेवनदीनाम्नीम् ॥४२॥ रंभाकदली ॥४३॥ शाखामृग्यौवानर्यौ ॥ ननुमासोपवासादिकृतवत्योस्तयोःकथंशाखा
मृगीत्वंतत्राह ॥ फलेति ॥ विपाकेनफलेन ॥ तर्हिमासोपवासादिनापातिप्रत्यक्षणेनकिकृतंतत्राह ॥ शीलेति ॥४४॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ १५० ॥ ५१ ॥ तदुत्पुत्यादिवानर

भवांतरेतृतीयेऽतःकन्येचारायणस्यह ॥ आस्तामहर्षेःशीलाढ्येप्रेमवत्यौपरस्परम् ॥३८॥ पित्राचारायणेनापिताभ्यांसंप्रेरितेनते ॥ आमुष्यायणपुत्रा
यदत्तेनारायणायहि ॥३९॥ अप्राप्तयौवनःसोथसमिदाहरणायवै ॥ गतोविधिवशादष्टोदंदशूकेनकानने ॥१४०॥ भवानीगौतमीनाम्न्यौतेतुचारायणां
गजे ॥ वैधव्यदुःखमापन्नेदैन्यग्रस्तेबभूवतुः ॥४१॥ अतएवप्रयत्नेनपरिणेतविवाहं ॥ देवतासरिदाह्वानांकन्यांपाणिग्रहेसुधीः ॥४२॥ अथर्षेः
कस्यचिद्देवादाश्रमेपरमाद्रुते ॥ रंभाफलान्यदत्तानिमोहाज्जगृहतुस्तदा ॥४३॥ कृत्वामासोपवासादिब्रतानिब्राह्मणांगजे ॥ अवाप्यनिधनंकालाच्छाखा
मृग्यौबभूवतुः ॥४४॥ फलचौर्यविपाकेनवानरीत्वंतयोरभूत् ॥ शीलरक्षणधर्मेणकाश्यांजनिमवापतुः ॥४५॥ सचनारायणोविप्रःपितृशुश्रूषणव्रतः॥
दष्टोपिदंदशूकेनकाश्यांपारावतोभवत् ॥४६॥ एवंभवांतरेचासीदेतयोःपतिरेषकः ॥ तिसृणांभवतीनांचभावीभर्ताधुनापिहि ॥४७॥ प्रासादस्या
स्यपार्श्वेतुन्यग्रोधस्तुमहानभूत् ॥ तस्मिंश्शाखिनिशाखाद्वयेशाखामृग्यौबभूवतुः ॥४८॥ चतुःस्रोतस्विनीतीर्थेक्रीडयाचममज्जतुः ॥ पपतुश्चापि
पानीयंतस्मिंस्तीर्थेतृषातुरे ॥४९॥ जातिस्वभावचापल्यात्क्रीडंत्यौचप्रदक्षिणम् ॥ चक्रतुर्बहुकृत्वश्चलिंगंददृशतुर्बहु ॥१५०॥ विचरंत्यावितिस्वैरं
तत्रन्यग्रोधसन्निधौ ॥ केनचिद्योगिवेषेणपाशेनचनियंत्रिते ॥५१॥ भिक्षार्थंशिक्षितेतेनतदुत्पुत्यादिनर्तनम् ॥ अथतेक्वापिमर्कटयैःकालधर्मवशंगते॥
॥५२॥ काशीवासजपुण्येनत्रैलोक्यानुसेवया ॥ प्रादक्षिण्यादिहूपिण्याजातेनागसुतेइति ॥५३॥ अधुनातंपतिंप्राप्यविद्याधरकुमारकम् ॥ निर्वि
श्यस्वर्गभोगांश्चकाश्यानिर्वृतिमेप्यथ ॥५४॥ यदल्पमपिवैकाश्यांकृतंकर्मशुभावहम् ॥ तस्यमोक्षःपरीपाकोनिश्चितमदनुग्रहात् ॥५५॥ त्रिलोक्याअ
पिसर्वस्याःश्रेष्ठावाराणसीपुरी ॥ ततोपिलिंगमोंकारंततोप्यत्रत्रिलोचनम् ॥५६॥ तिष्ठमानोत्रलिंगेहंभक्तमुक्तिंदिशाम्यहम् ॥ ततःसर्वप्रयत्नेनकाश्यांपू
ज्यस्त्रिलोचनः ॥५७॥ इत्युक्त्वादेवदेवेशस्तत्प्रासादांतरंविशत् ॥ अवाच्यरूपमासाद्यस्थूलंत्रिभुवनादपि ॥५८॥ ताश्चस्वंस्वंपदंप्राप्यतद्वृत्तांतमशो
षतः ॥ स्वमातृपुरतश्चोक्त्वाकृतकृत्याइवाभवन् ॥५९॥ एकदामाधवेमासिमहायात्रासमागता ॥ विद्याधरास्तथानागामिलिताःसपरिच्छदाः ॥१६०॥

जातेरुत्फालादितत्प्रसिद्धमितिवा ॥ मर्कटयौशाखामृग्यौ ॥५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ अवाच्यंवाङ्मनसयोरगोचरंस्थूलंव्यापकंपरिपूर्णमितिवावत् ॥५८॥ ५९॥ १६०॥

कुलावलीकुलपरंपराम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अतिगौरवमतिमाहात्म्यम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ मध्येर्लिङ्गलिङ्गस्यमध्ये ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ १६९ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां
काशीखंडटीकायां षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ अध्याये सप्ततितमे सप्ताधिक उशत्तमम् ॥ केदारेशस्य माहात्म्यं वर्ण्यते सर्वकामदम् ॥ १ ॥ त्रिसप्ततितमे अध्याये ओंकारादिचतुर्दशलिंगगण

विरजस्के महाक्षेत्रे त्रिलोचनसमीपतः ॥ देवस्य वरदानाच्च पृष्ठान्योन्यंकुलावलीम् ॥ ६१ ॥ विद्याधराय तानागैः कन्यास्तिस्रोऽपि कल्पिताः ॥ मंदारदामासं
तुष्टः प्राप्य तच्च सुपात्रयम् ॥ ६२ ॥ रत्नदीपश्च नागेंद्रः पद्मीच भुजगेश्वरः ॥ त्रिशिखोऽपि फणींद्रश्च हृष्टा एते त्रयोऽपि च ॥ ६३ ॥ जामातरं समासाद्य शुभं प
रिमलालयम् ॥ अन्योन्यं स्वजनास्ते तु मुदा विकसितेक्षणाः ॥ ६४ ॥ विवाहोत्सवमाकल्प्य स्वं स्वं भुवनमाविशन् ॥ त्रिलोचनस्य लिङ्गस्य वर्णयंतो तिगौ
रवम् ॥ ६५ ॥ सच विद्याधरः श्रीमात्रागीभिर्विपुलं सुखम् ॥ भुक्त्वा वाराणसीं प्राप्य संसेव्याथ त्रिलोचनम् ॥ ६६ ॥ गायन्गीतं सुमधुरं नागीभिः सहितः
कृती ॥ आत्मानं चातिसंस्मृत्य मध्येर्लिङ्गं लयंगतः ॥ ६७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ त्रिलोचनस्य महिमा कलौ देवेन गोपिता ॥ अतो लपसत्त्वामनु जानत
ल्लिङ्गमुपासते ॥ ६८ ॥ त्रिलोचनकथामेतां श्रुत्वा पापान्वितोऽप्यहो ॥ विपाप्मा जायते मर्त्यां लभते च परांगतिम् ॥ १६९ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापु
राण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे उत्तरार्धे त्रिलोचनप्रभावो नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ नमस्ते
देव देवेश प्रणमत्करुणानिधे ॥ वद केदारमाहात्म्यं भक्तानामनुकंपया ॥ १ ॥ तस्मिँल्लिङ्गे महाप्रीतिस्तव काश्यामनुत्तमा ॥ तद्भक्ताश्च जनानित्यं देव देव महा
धियः ॥ २ ॥ ॥ देव देव उवाच ॥ ॥ शृण्व पणोभिधास्यामि केदारेश्वरसंकथाम् ॥ समाकर्ण्यापियां पापोप्यपापो जायते क्षणात् ॥ ३ ॥ केदारं यातु
कामस्य पुंसो निश्चितचेतसः ॥ आजन्म संचितं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ॥ ४ ॥ गृहाद्विनिर्गते पुंसि केदारमभिनिश्चितम् ॥ जन्मद्वयार्जितं पापं शरीराद
पि निव्रजेत् ॥ ५ ॥ मध्ये मार्गप्रपन्नस्य त्रिजन्म जनितं त्वधम् ॥ देहगेहाद्विनिःसृत्य निराशं याति निःश्वसत् ॥ ६ ॥ सायं केदारकेदारकेदारेति त्रिरुच्चरन् ॥
गृहेऽपि निवसन्ननयात्रा फलमवाप्नुयात् ॥ ७ ॥ दृष्ट्वा केदारशिखरं पीत्वा तत्रत्यमंबुच ॥ सप्तजन्मकृतात् पापान्मुच्यते नात्र संशयः ॥ ८ ॥ हरपापहृद्देस्नात्वा के
दारेशं प्रपूज्य च ॥ कोटिजन्मार्जितैर्नोभिर्मुच्यते नात्र संशयः ॥ ९ ॥ सकृत्प्रणम्य केदारं हरपापकृतोदकः ॥ स्थाप्य लिङ्गं हृदं भोजे प्राप्ते मोक्षं गमिष्यति ॥ १० ॥

नामध्ये ओंकारादीनां षण्णां प्रादुर्भावमाहात्म्ययोः पूर्वमुक्तत्वात्क्रमप्राप्तं केदारविर्भावमाहात्म्यं प्रणतिपूर्वकं पृच्छति ॥ नमस्त इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ मध्ये मार्गं मार्गस्य मध्ये ॥ ६ ॥ ७ ॥ केदार
शिखरं केदारेश्वरप्रासादाग्रम् ॥ सप्तजन्मकृतात् सप्तजन्मस्वनुष्ठितात् ॥ जन्मजन्मकृतादितिकचिद् ॥ ८ ॥ एनोभिः पापैः ॥ ९ ॥ पापं हरतीति हरपापं हरति पापं यत्तद्वा हरपापम् ॥ उभयथाप्यार्षम् ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ केदारेश्वरदिदक्षुणांमध्येमार्गेमृतानांकैलासेवासोभवत्यस्मिन्नर्थेइतिहासमुत्थापयति ॥ पुरेति ॥ रायंतरेकलेपरयंतरनाम्नि ॥ १२ ॥ १३ ॥ जटाएवमुकुटानितैर्भूषितैरलंकृतैः ॥ १४ ॥
 भूतिभूषितवर्ष्मभिःविभूतिभूषितदेहैः ॥ भिक्षामाधूकरप्राक्प्रणीतायाचितातात्कालिकोपपन्नरूपापंचविधाः ॥ तदुक्तम् ॥ माधूकरमसंस्कृतं प्राक्प्रणीतमयाचितम् ॥ तत्कालिकंचोपपन्नं भैक्षपंच
 हरपापद्वदेश्राद्धं श्रद्धयायः करिष्यति ॥ उद्धृत्य सप्तपुरुषान्समेलोकंगमिष्यति ॥ ११ ॥ पुरारायंतरेकलेपयदभूदत्रतच्छृणु ॥ अपर्णेदत्तकर्णात्वंवर्णया
 मितवाग्रतः ॥ १२ ॥ एकोब्राह्मणदायादउज्जयिन्याइहागतः ॥ कृतोपनयनः पित्राब्रह्मचर्यव्रतोस्थितः ॥ १३ ॥ स्थलीपाशुपतींकार्शींसविलोक्यसमंततः ॥
 द्विजैः पाशुपतैः कीर्णजटामुकुटभूषितैः ॥ १४ ॥ कृतलिंगसमर्चैश्चभूतिभूषितवर्ष्मभिः ॥ भिक्षाहृतान्नसंतुष्टैः पुष्टैर्गंगामृतोदकैः ॥ १५ ॥ बभूवानंदि
 तमनाव्रतं जग्राहचोत्तमम् ॥ हिरण्यगर्भादाचार्यान्महत्पाशुपताभिधम् ॥ १६ ॥ सचशिष्योवशिष्टोभूत्सर्वपाशुपतोत्तमः ॥ स्नात्वाह्रदेहरपापेनित्यंप्रातः
 समुत्थितः ॥ १७ ॥ विभूत्याहरहः स्नातित्रिकालंलिंगमर्चयन् ॥ नांतरंसविजानातिशिवलिंगेगुरौतथा ॥ १८ ॥ सद्वादशाब्ददेशीयोवशिष्टोगुरुणासह ॥
 ययौकेदारयात्रार्थगिरिगौरीगुरोर्गुरुम् ॥ १९ ॥ यत्रगत्वानशोचंति किंचित्संसारिणः क्वचित् ॥ प्राश्योदकंलिंगरूपंलिंगरूपत्वमागताः ॥ २० ॥ असिधारं
 गिरिप्राप्यवशिष्टस्यतपस्विनः ॥ गुरुर्हिरण्यगर्भस्वयः पंचत्वमगमत्तदा ॥ २१ ॥ पश्यतांतापसानांचविमानेसर्वकामिके ॥ आरोप्यतंपारिषदाः
 कैलासमनयन्मुदा ॥ २२ ॥ यस्तुकेदारमुद्दिश्यगेहादर्धपथेप्यहो ॥ अकातरस्त्यजेत्प्राणान्कैलासेसचिरंवसेत् ॥ २३ ॥ तदाश्चर्यसमालोक्यसव
 शिष्टस्तपोधनः ॥ केदारमेवाल्लिंगेषुबह्वमंस्तसुनिश्चितम् ॥ २४ ॥ अथकृत्वासकैदारीयात्रांवाराणसीमगात् ॥ अग्रहीन्नियमंचापियथार्थचाकरोत्पुनः ॥
 ॥ २५ ॥ प्रतिचैत्रंसदाचैत्र्यांयावज्जीवमहंध्रुवम् ॥ विलोकयिष्येकेदारंवसन्वाराणसीपुरीम् ॥ २६ ॥ तेनयात्राः कृताः सम्यक्षष्टिरेकाधिका मुदा ॥
 आनंदकाननेनित्यंवसताब्रह्मचारिणा ॥ २७ ॥ पुनर्यात्रांसवैचक्रेमधौनिकटवर्तिनि ॥ परमोत्साहसंतुष्टः पलिताकलितोप्यलम् ॥ २८ ॥ तपोधनै
 स्तत्रिधनंशंकमानैर्निवारितः ॥ कारुण्यपूर्णहृदयैरन्यैरपिचसंगिभिः ॥ २९ ॥ ततोपिनतदुत्साहभंगोभूद्वृद्धचेतसः ॥ मध्येमार्गमृतस्यापिगुरोरिवग
 तिर्मम ॥ ३० ॥ इतिनिश्चितचेतस्केवशिष्टेतापसेशुचौ ॥ अशूद्राव्रपरीपुष्टेतुष्टोहंचंडिकेऽभवम् ॥ ३१ ॥ स्वप्नेमयासंप्रोक्तोवशिष्टस्तापसोत्तमः ॥
 दृढव्रतप्रसन्नोस्मिकेदारंविद्धिमामिह ॥ ३२ ॥ अभीष्टंचवरंमत्तः प्रार्थयस्वाविचारितम् ॥ इत्युक्तवत्यपिमयिस्वप्नोमिथ्येतिसोब्रवीत् ॥ ३३ ॥ ततोपि
 समयाप्रोक्तः स्वप्नोमिथ्याऽशुचिष्मताम् ॥ भवादृशममिथ्यैवस्वाख्यासदृशवर्तिनाम् ॥ ३४ ॥

विधंस्मृतमिति ॥ असंस्कृतमितिमाधूकरविशेषणम् ॥ ताभिः कृतानियान्यजानितैः संतुष्टैः ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रकृष्टोवशीवशिष्टइतिवावत् ॥ वसिष्ठइतिवापाठः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ गुरोर्महतः हिरण्यगर्भस्यवा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ स्वाख्यासदृशवर्तितुंशीलयेवांतेषाम् ॥ ३४ ॥

सत्त्ववतोऽथैवतः सात्त्विकस्येति वा ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ भेदमसंबन्धिनः ॥ सार्थभूता इत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सर्वशिष्टइत्यारभ्यात्र पूर्ववित्यतः प्राक्तनस्य ग्रंथस्यायं भावः ॥ हरपापं
 तीर्थकेदारख्यलिंगचक्राद्यां पूर्वमप्यस्त्येव ॥ वशिष्ठवरप्रार्थना तु तत्र कलामात्रावशेषेणात्र सर्वात्मनावस्थिति रिति ॥ अतएव काशीस्थस्य वशिष्ठस्य पूर्वम् ॥ स्नात्वा द्वेहरपापेनित्यं प्रातः समुत्थितः ॥
 विभूत्या हरहः स्नाति त्रिकालं लिंगमर्चयन् ॥ इत्याद्युक्तमुपपन्नतरम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तत्र हिमाद्रौ केदारे ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ गौरीकुण्डं यथा तत्रे
 वरं ब्रूहि प्रसन्नोऽस्मि स्वप्रशंकां त्यजद्विज ॥ तव सत्त्ववतः किंचिन्मया देयं न किंचन ॥ ३५ ॥ इत्युक्तं मे समाकर्ण्य वरयामास मामिति ॥ शिष्यो हिरण्यगर्भ
 स्य तपस्विजनसत्तमः ॥ ३६ ॥ यदि प्रसन्नो देवेश तदामे सानुगा इमे ॥ सर्वे शूलिन्नग्राह्या एष एव वरो मम ॥ ३७ ॥ देवितस्येदमाकर्ण्य परोपकृतिशा
 लिनः ॥ वचनं नितरां प्रीतस्तथेति तमुवाच ह ॥ ३८ ॥ पुनः परोपकरणत्तत्तपो द्विगुणीकृतम् ॥ तेन पुण्येन समया पुनः प्रोक्तो वरं वृणु ॥ ३९ ॥ सर्वशिष्टो
 महाप्राज्ञो दृढपाशुपतव्रतः ॥ देवि मे प्रार्थयामास हिमशैलादिह स्थितिम् ॥ ४० ॥ ततस्तत्तपसा कृष्टः कलामात्रेण तत्र हि ॥ हिमशैले ततश्चात्र सर्वभावेन सं
 स्थितः ॥ ४१ ॥ ततः प्रभाते संजाते सर्वेषां पश्यतामहम् ॥ हिमाद्रेः प्रस्थितः प्रातः स्तूयमानः सुरर्षिभिः ॥ ४२ ॥ वशिष्ठं पुरतः कृत्वा सर्वसार्थसमायुतम् ॥
 हरपापद्वेतीर्थे स्थितो हंतदनुग्रहात् ॥ ४३ ॥ मत्परिग्रहतः सर्वे हरपापे कृतोदकाः ॥ आराध्य मामनेनैव वपुषा सिद्धिमागताः ॥ ४४ ॥ तदा प्रभृति लिंगे
 स्मिन् स्थितः साधकसिद्धये ॥ अविमुक्ते परे क्षेत्रे कलिकाले विशेषतः ॥ ४५ ॥ तुषाराद्रिं समारुह्य केदारं वीक्ष्य यत्फलम् ॥ तत्फलं सप्तगुणितं काश्यां केदारद
 र्शने ॥ ४६ ॥ गौरीकुण्डं यथा तत्र हंसतीर्थं च निर्मलम् ॥ यथामधुस्रवा गंगा काश्यां तदखिलं तथा ॥ ४७ ॥ इदं तीर्थं हरपापं सप्तजन्ममाघनाशनम् ॥ गंगायां
 मिलितं पश्चाज्जन्मकोटिकृता च हम् ॥ ४८ ॥ अत्र पूर्वतुका कोलौ युध्यंतौ खान्निपेततुः ॥ पश्यतां तत्र संस्थानां हंसौ भूत्वा विनिर्गतौ ॥ ४९ ॥ गौरित्वया कृतं
 पूर्वस्नानमत्र महाद्वदे ॥ गौरीतीर्थं ततः ख्यातं सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ॥ ५० ॥ अत्रामृतस्रवा गंगामहामोहांधकारहृत् ॥ अनेकजन्मजनितजाड्यध्वंसविधा
 यिनी ॥ ५१ ॥ सरसामानसेनात्र पूर्वतप्तं महातपः ॥ अतस्तुमानसं तीर्थजने ख्यातिमिदं गतम् ॥ ५२ ॥ अत्र पूर्वजनः स्नानमात्रेणैव प्रमुच्यते ॥ पश्चात्प्रसा
 दितश्चाहं त्रिदशैर्मुक्तिदुर्दशैः ॥ ५३ ॥ सर्वे मुक्तिं गमिष्यंति यदि देवहमानवाः ॥ केदारकुण्डे सुस्नातास्तदोच्छ्रित्तिर्भविष्यति ॥ ५४ ॥ सर्वेषामेव वर्णानामा
 श्रमाणां च धर्मिणाम् ॥ तस्मात्तनुविसर्गे त्रिमोक्षं दास्यति नान्यथा ॥ ५५ ॥ ततस्तदुपरोधेन तथेति च मयोदितम् ॥ तदारभ्य महादेवि स्नानात्केदारकुण्डतः ॥
 ५६ ॥ समर्चनाच्च भक्त्या वै मम नाम जपादपि ॥ नैः श्रेयसीं श्रियं दद्यामन्यत्रापि तनुत्यजाम् ॥ ५७ ॥ केदारतीर्थे यः स्नात्वा पिंडान् दास्यति चात्वरः ॥
 एकोत्तरशतं वै श्यास्तस्य तीर्णा भवांबुधिम् ॥ ५८ ॥

त्याद्युक्तं क्रममनादृत्य तददर्शयति ॥ अत्रेति ॥ काकोलौ द्रोणकाकौ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ मानसेन सरसामानससरोधिष्ठात्रा ॥ द्विजेनेति क्वचित् ॥ तत्र तन्नाम्ना ब्राह्मणेनेत्यर्थः ॥ अत्र हरपापे ॥
 मानसमिति ख्यातिं गतम् ॥ इदं हरपापम् ॥ ५२ ॥ मुक्तिदुर्दशैः मनुष्याणां प्राप्यैकैवल्यं द्रष्टुमशक्नुवद्भिः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ तनुविसर्गे तनुत्यागे ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ भवांबुधिं संसारार्णवम् ॥

भवांबुधेरितिचपाठः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ विषादुःखरूपात् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ आख्यायिकथितः ॥
 ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ अष्टाधिकमहाश्रयैश्रोत्रानंदविधायिनि ॥ अध्याये सप्ततितमे धर्मे शमहि
 भौमवारेयदादर्शस्तदायः श्राद्धदोनरः ॥ केदारकुंडमासाद्य गयाश्राद्धेन किंततः ॥ ५९ ॥ केदारंगंतुकामस्य बुद्धिर्देयानरैरियम् ॥ काश्यां स्पृशंस्त्वं केदारं
 कृतकृत्यो भविष्यसि ॥ ६० ॥ चैत्रकृष्णचतुर्दश्यामुपवासं विधाय च ॥ त्रिगंडूषान्पिबन्प्रातर्हल्लिंगमधितिष्ठति ॥ ६१ ॥ केदारोदकपानेन यथात
 त्रफलं भवेत् ॥ तथा त्रजायते पुंसां स्त्रीणां चापि न संशयः ॥ ६२ ॥ केदारभक्तं संपूज्य वा सोन्नद्रविणादिभिः ॥ आजन्म जनि तं पापं त्यक्त्वा याति ममालयम् ॥
 ॥ ६३ ॥ आषण्मासं त्रिकालं यः केदारेशं नमस्यति ॥ तं नमस्यंति स तं लोकपालाय मादयः ॥ ६४ ॥ कलौ केदारमाहात्म्यं योऽपि कोऽपि न वेत्स्यति ॥ यो वे
 त्यति स पुण्यात्मा सर्ववेत्स्यति स ध्रुवम् ॥ ६५ ॥ केदारेशं सकृद्दृष्ट्वा देवि मेऽनुचरो भवेत् ॥ तस्मात्काश्यां प्रयत्नेन केदारेशं विलोकयेत् ॥ ६६ ॥ चित्रांगदेश्वरं
 लिंगं केदारादुत्तरे शुभम् ॥ तस्यार्चनां नरो नित्यं स्वर्गभोगानुपाश्नुते ॥ ६७ ॥ केदारादक्षिणे भागे नीलकंठविलोकनात् ॥ संसारो रगदष्टस्य तस्य नास्ति
 विषाद्वयम् ॥ ६८ ॥ तद्वायव्ये बरीषेशो नरस्तदवलोकनात् ॥ गर्भवासं न चाप्नोति संसारो दुःखसंकुले ॥ ६९ ॥ इंद्रद्युमेश्वरं लिंगं तत्समीपे समर्च्य च ॥ तेजो
 मये नयानेन स स्वर्गं भुवि मोदते ॥ ७० ॥ तदक्षिणे नरो दृष्ट्वा लिंगं कालं जरे श्वरम् ॥ जरां कालं विनिर्जित्य ममलोके वसेच्चिरम् ॥ ७१ ॥ दृष्ट्वा क्षेमेश्वरं लिंगमुद
 किचत्रांगदेश्वरात् ॥ सर्वत्रक्षेममाप्नोति लोकेऽत्र च परत्र च ॥ ७२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ देवदेवेन विध्यारे केदारमहिमामहान् ॥ इत्याख्यायि पुरां बायै
 मया तेऽपि निरूपितः ॥ ७३ ॥ केदारेश्वरं लिंगस्य श्रुत्वा त्पत्तिं कृती नरः ॥ शिवलोकमवाप्नोति निष्पापो जायते क्षणात् ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे
 महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडोत्तरार्धे केदारमहिमाख्यानां नाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ आनं
 दकाननेशं भो यल्लिंगं पुण्यवर्धनम् ॥ यन्नामस्मरणादेव महापातकसंक्षयः ॥ १ ॥ यत्सेव्यं साधकैर्नित्यं यत्र प्रीतिरनुत्तमा ॥ यत्र दत्तं हुतं जप्तं ध्यातं भवति
 चाक्षयम् ॥ २ ॥ यस्य संस्मरणादेव यल्लिंगस्य विलोकनात् ॥ यल्लिंगं प्रणते श्वापियस्य संस्पर्शनादपि ॥ ३ ॥ पंचामृतादिस्नपनपूर्वाद्यस्यार्चनादपि ॥
 तल्लिंगं कथयेशान भवेच्छ्रेयः परंपरा ॥ ४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इति देवीसमुदितं समाकर्ण्य चटोद्भव ॥ सर्वज्ञेन यदाख्यातं तदाख्यास्यामि ते शृणु ॥ ५ ॥
 देवदेव उवाच ॥ ॥ उमे भवत्यायत्पृष्ठं भवबंधविमोक्षकृत् ॥ ततोऽहं कथयिष्यामि लिंगं स्थिरमना भव ॥ ६ ॥

मोच्यते ॥ १ ॥ विशेषं ज्ञातुं पृच्छति ॥ आनंदेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ श्रेयः परंपरानिरंतरं श्रेयः ॥ ४ ॥ समुदितं सम्यक् पृष्ठम् ॥ ५ ॥ उमे इति ॥ उदितं बोध्यत पसेमा इति मात्रा निषिद्धत्वादुमा ॥ तथा च
 हरिवंशे ॥ एका तत्र निराहारातां माता प्रत्यबोधयत् ॥ उमा इति निषेधंती मातृस्नेहेन यंत्रिता ॥ सा तथोक्ता तदामात्रा देवी दुश्चरचारिणी ॥ उमेत्येवाभवत्ख्याता त्रिपुल्लोकेषु विश्रुतेति ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ यत्रेति सप्तम्यन्तानां पदानां तस्य लिङ्गस्येति सप्तमेनान्वयः ॥ सर्वत्र सामीप्ये सप्तमी ॥ यस्य लिङ्गस्य सप्तमीपे इत्यर्थः ॥ स्वयं विश्वमुजाख्या ॥ नन्दनः पुत्र आशाविनायकाख्य इत्यर्थः ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्मपीठं धर्मस्थानम् ॥ तद्धर्मेशाय तनम् ॥ १६ ॥ विवस्वतः सूर्यस्य ॥ १७ ॥ शिशिरे शिशिरऋतौ ॥ अभ्रावकाशकः ॥ मेघमावरणकः ॥ आसारपाडित्यर्थः ॥
 तपतौ त्रीण्यमर्तौ ॥ पंचवह्निस्थः सूर्येण सार्धं चतुर्दिशमग्निस्थः ॥ १८ ॥ बह्वनेह संबहुकालम् ॥ १९ ॥ समीराभ्यवहर्ता वायवाहारः ॥ बहुदिष्टमनेककालम् ॥ दिष्टवान् भागवान् ॥ बहुदानं दत्तवानित्यर्थः ॥
 आनन्दकानने चात्र रहस्यं परमं मम ॥ नमयाकस्य चित्ख्यातं न प्रष्टुं वेत्ति कश्चन ॥ ७ ॥ संतिलिङ्गान्यनेकानि ममानन्दवने प्रिये ॥ परं त्वया यथा पृष्टं यथा वत्तद्वी
 मिते ॥ ८ ॥ यत्र मुक्तिस्वरूपा त्वं स्वयं तिष्ठसि विश्वगे ॥ यत्र तेनन्दनश्चास्ति क्षेत्रविघ्नविघातकृत् ॥ ९ ॥ ममापियेन त्रिपुरसमरे जयकांक्षिणः ॥ जयाशाप्
 रितास्तुत्या बहुमोदकदानतः ॥ १० ॥ यत्रास्ति तीर्थं मवहत्पितृप्रीतिविवर्धनम् ॥ यत्स्नानाद्बृत्रहावृत्रवधपापाद्विमुक्तवान् ॥ ११ ॥ धर्माधिकरणं यत्र
 धर्मराजोप्यवाप्तवान् ॥ सुदुष्करं तपस्तत्त्वापरमेण समाधिना ॥ १२ ॥ पक्षिणोपि हियत्रा पुर्नानं संसारमोचनम् ॥ रम्यो हिरण्मयो यत्र बभूव बहुपाद्मः ॥
 ॥ १३ ॥ यालिङ्गदर्शनादेव दुर्दमो नाम पार्थिवः ॥ उद्वेजकोपिलोकानां क्षणाद्धर्ममतिस्त्वभूत् ॥ १४ ॥ तस्य लिङ्गस्य माहात्म्यमाविर्भावं च सुन्दरि ॥
 निशामयाभिधास्यामि महापातकनाशनम् ॥ १५ ॥ धर्मपीठं तदुद्दिष्टमत्रानन्दवने मम ॥ तत्पीठदर्शनादेव नरः पापैः प्रमुच्यते ॥ १६ ॥ पुरा विवस्वतः
 पुत्रो यमः परमसंयमी ॥ तपस्तपापविपुलं विशालाक्षितवाग्रतः ॥ १७ ॥ शिशिरे जलमध्यस्थो वर्षास्वभ्रावकाशकः ॥ तपतौ पंचवह्निस्थः कदाचिदि
 तिततवान् ॥ १८ ॥ पादाग्रां गुष्ठभूस्पर्शी बहुकालं सतस्थिवान् ॥ एकपादस्थितः सोपि कदाचिद्बह्वनेह सम् ॥ १९ ॥ समीराभ्यवहर्ता सीद्बहुदिष्टं सदि
 ष्टवान् ॥ पपौ सतु पिपासुः सन्कुशाग्रजलविप्रुषः ॥ २० ॥ दिव्यां चतुर्युगीमित्यं सनिनाय तपश्चरन् ॥ चतुर्गुणं दिदृक्षुर्मां परमेण समाधिना ॥ २१ ॥
 ततो हंतस्य तपसा संतुष्टः स्थिरचेतसः ॥ ययौ तस्मै वरान् दातुं शमनाय महात्मने ॥ २२ ॥ वटः कांचनशाखाख्यो यस्तपस्तापसंततिम् ॥ दूरीचकार सुच्छायो
 बहुद्रिजसमाश्रयः ॥ २३ ॥ मंदमंदमरुलोलपल्लवैः करपल्लवैः ॥ यो ध्वगानध्वसंततानाह्वयेदिवता पल्लवः ॥ २४ ॥ स्वानुरागैः सुरभिभिः स्वादुभिश्च पचे
 लिमैः ॥ प्रीणयेदर्थिसार्थयो वृत्तैर्निजफलैरलम् ॥ २५ ॥ तदधस्तात्परं वीक्ष्य तमहंतपनांगजम् ॥ स्थाणुनिश्चलवर्ष्माणं नासाग्रन्यस्तलोचनम् ॥ २६ ॥
 तपस्तेजोभिरुद्यद्भिः परितः परिधीकृतम् ॥ भानुमंतमिवाकाशे सुनीले स्वेन तेजसा ॥ २७ ॥

विप्रुषः कणान् ॥ २० ॥ दिव्यां देवपरिमाणानां चतुर्युगीं सत्यत्रेताद्वापरकल्याख्याम् ॥ चतुर्गुणं यथा स्यात्तथानिनाय ॥ चतुर्गुणमिति वा पाठः ॥ २१ ॥ शमनाय यमाय ॥ २२ ॥ तपस्तापसंततिं तपो
 जन्यतापपरंपराम् ॥ द्विजाः पक्षिणः ॥ २३ ॥ कररूपाः पल्लवाः करपल्लवाः शाखा इत्यर्थः ॥ तैः कथं भूतैः ॥ मंदमंदमरुलोलपल्लवैः ईषदीपत्पवनांदोलितपत्रैः ॥ २४ ॥ स्वानुरागैः स्वीयस्नेहैः ॥
 पचेलिमैः पक्कैः ॥ वृत्तैर्वर्तुलैः वृत्तैरुत्पन्नैरिति वा ॥ २५ ॥ तदधस्तात्तस्य वृक्षस्य मूले परंतपः कर्तुं पुत्रैश्च धर्मराजं वं ब्रूहीत्यहं प्रत्यवोचमिति चतुर्येनान्वयः ॥ २६ ॥ परिधीकृतं परिवेषीकृतं मंडलाकारेण

परिवेष्टितमित्यर्थः ॥ स्वेनतौरेण ॥ २७ ॥ स्वस्वार्थ्यास्वार्थ्याधर्मइत्येवंरूपातयांकितंचिद्विधधर्मेश्वरमित्यर्थः ॥ उपलःपाषाणः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ परिहृष्टानिन्द्रियाणि तेषामीश्वरं मनश्च
यस्य सपरिहृष्टेन्द्रियेश्वरः ॥ निर्व्याजनिष्कपटम् ॥ सधर्मराजः ॥ ३१ ॥ पदैर्दशभिर्लुक्कृतैः प्रजासंयमनोयमः ॥ तुष्टावजगदीशानंशंकरं चंद्रशेखरम् ॥ १ ॥ कारणानां प्रकृत्यादीनाम् ॥ कार्यमयाय
विवेकरूपप्रपञ्चाधिष्ठानाय ॥ ३२ ॥ वस्तुतोऽरूपरूपायमायया समस्तरूपिणे ॥ पराणुरूपाय परमसूक्ष्माय ॥ परापरायकार्यकारणरूपाय ॥ अपारः पारो यस्य स तथा तस्मै परिपूर्णयेत्यर्थः ॥ परा
धिपारप्रदायशत्रुरूपसंसारार्णवनाशायेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ अनीश्वरः अधीश्वरः ॥ कालमतीतिकालात्तथात्वमित्यर्थः ॥ कालात्कालद्वारा प्रकृते कारणेति वा ॥ कालांतकृतइति पाठे कालस्यांतं

स्वार्थ्यांकितं महालिंगं प्रतिष्ठाप्यातिभक्तिः ॥ स्वच्छसूर्योपलमयं तेजः पुंजैरिवार्चितम् ॥ २८ ॥ साक्षीकृत्येव तल्लिंगं तप्यमानं महत्तपः ॥ प्रत्यवोचं धर्म
राजवरं ब्रह्मीति भास्करे ॥ २९ ॥ अलंतत्त्वामहाभाग प्रसन्नोऽस्मि शुभव्रत ॥ निशम्य शमनश्चेति दृष्ट्वा मां प्रणनामह ॥ ३० ॥ चकारस्तवनं चापि परिहृष्टेन्द्रिये
श्वरः ॥ निर्व्याजं स समाधिं च विमृज्य ब्रध्ननंदनः ॥ ३१ ॥ धर्म उवाच ॥ नमो नमः कारणकारणानां नमो नमः कारणवर्जिताय ॥ नमो नमः कार्यमया
य तुभ्यं नमो नमः कार्यविभिन्नरूप ॥ ३२ ॥ अरूपरूपाय समस्तरूपिणे पराणुरूपाय परापराय ॥ अपारपाराय पराधिपारप्रदाय तुभ्यं शशि मौलये नमः ॥
॥ ३३ ॥ अनीश्वरस्त्वं जगदीश्वरस्त्वं गुणात्मकस्त्वं गुणवर्जितस्त्वम् ॥ कालात्परस्त्वं प्रकृतेः परस्त्वं कालाय कालात्प्रकृते नमस्ते ॥ ३४ ॥ त्वमेव निर्वा
णपदप्रदो सित्वमेव निर्वाणमनंतशक्ते ॥ त्वमात्मरूपः परमात्मरूपस्त्वमंतरात्मा सिचराचरस्य ॥ ३५ ॥ त्वत्तो जगत्त्वं जगदेव साक्षाज्जगत्त्वदीयं जगदे
कबंधो ॥ हर्ता विता त्वं प्रथमो विधाता विधातृ विष्णु वीशनमो नमस्ते ॥ ३६ ॥ मृडस्त्वमेव श्रुतिवर्त्मगेषु त्वमेव भीमोऽश्रुतिवर्त्मगेषु ॥ त्वं शंकरः सोमसु
भक्तिभाजा मुग्रो सिरुद्रत्वमभक्तिभाजाम् ॥ ३७ ॥ त्वमेव शूली द्विषतां त्वमेव विनम्रचेतो वचसां शिवोसि ॥ श्रीकंठ एकः स्वपदश्रितानां दुरात्मनां हालहलो
ग्रकंठः ॥ ३८ ॥ नमोस्तु ते शंकरशांतशंभो नमोस्तु ते चंद्रकलावतंस ॥ नमोस्तु तुभ्यं फणिभूषणाय पिनाकपाणेंऽधकवैरिणे नमः ॥ ३९ ॥ स एव धन्यस्तव
भक्तिभाग्यस्तवार्चको यः सुकृती स एव ॥ तवस्तुतिः कुरुते सदैव सस्तूयते दुःश्रयवनादिदेवैः ॥ ४० ॥ कस्त्वामिह स्तोतुमनंतशक्तेश्चक्रोतिमादृग्लघुबुद्धिर्वै
भवः ॥ प्राचां नवाचामिह गोचरो यः स्तुतिस्त्वयीयं नतिरेव यावत् ॥ ४१ ॥

करोतीति कालांतकृतस्मै ॥ ३४ ॥ आत्मरूपो जीवरूपः ॥ अंतरात्मां स्तर्यामी ॥ ३५ ॥ प्रथमो विधाता स्रष्टा तदनंतरं विधाता तोहर्तेत्यर्थः ॥ विधात्रादिस्वरूपमाह ॥ विधातृविष्णुवीशेति ॥
विधाता चतुराननः ॥ ३६ ॥ मृडः सुखरूपः ॥ भीमो दुर्दर्शो दुःखदइत्यर्थः ॥ शंकरः कल्याणकरः ॥ सोम उमया सह वर्तमान ॥ ३७ ॥ शूली त्रिशूली ॥ शिवः कल्याणरूपः ॥ हालहलेन
विषेण उग्रः कंठो यस्य सः ॥ ३८ ॥ अवतंसो भूषणम् ॥ ३९ ॥ दुःश्रयवनः इंद्रः ॥ ४० ॥ लघुबुद्धिरेवैभवं यस्य सः ॥ प्राचां प्राचीनानाम् ॥ तस्मिंस्त्वयि ॥ यावदिति साकल्यार्थे ॥ साकल्येन या इयं

स्तुतिः सानतिरेवेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ इलामिलन्मौलिः पृथिवीस्पृशन्मस्तकः ॥ ४२ ॥ सप्ततुरंगः सूर्यः नामतोपि अपिशब्दादर्थतोपि ॥ ४३ ॥ धर्माधिकृतौ धर्माधिकारे ॥ धर्मेत्युपलक्षणम् ॥
 धर्माधर्माधिकारइत्यर्थः ॥ अद्यदिनादिकृत्यम् अद्यदिनादौ इदं दिनमारभ्य कृत्यं धर्माधर्मादिविचारलक्षणं यस्य सः ॥ ४४ ॥ इतोमर्त्यलोकात् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ अवदातबुद्धिर्निर्मलांतः

स्कंद उवाच ॥ ॥ उदीर्यमूर्यस्य सुतोतिभक्त्यानमः शिवायेति समुच्चरन्सः ॥ इलामिलन्मौलिरतीवहृष्टः सहस्रकृत्वः प्रणनामशंभुम् ॥ ४२ ॥ ततः शिवस्तं
 तपसातिखिन्नं निवार्यताभ्यः प्रणतिभ्य ईश्वरः ॥ वरान्ददौ सप्ततुरंगमूनवेत्वं धर्मराजो भवनामतोपि ॥ ४३ ॥ त्वमेव धर्माधिकृतौ समस्तशरीरिणां स्थावरजं
 गमानाम् ॥ मयानियुक्तोद्यदिनादिकृत्यः प्रशाधिसर्वान्ममशासनेन ॥ ४४ ॥ त्वं दक्षिणायाश्च दिशो धिनाथस्त्वं कर्मसाक्षी भव सर्वजंतोः ॥ त्वदर्शिता ध्वान
 इतो ब्रजंतु स्वकर्मयोग्या गतिमुत्तमा धमाः ॥ ४५ ॥ त्वया यदेतन्मम भक्तिभाजालिंगं समाराधितमत्र धर्म ॥ तद्दर्शनात्स्पर्शनतोऽर्चनाच्च सिद्धिर्भविष्यत्य
 चिरेण पुंसाम् ॥ ४६ ॥ धर्मे श्वरं यः सकृदेव मर्त्यो विलोकयिष्यत्यवदातबुद्धिः ॥ स्नात्वा पुरस्तेऽत्र च धर्मतीर्थेन तस्य दूरे पुरुषार्थसिद्धिः ॥ ४७ ॥ कृत्वाप्य
 घानामिह यः सहस्रं धर्मे श्वरं पश्यति दैवयोगात् ॥ सहेतनो जातु स नारकीं व्यथां कथांतदीयां दिविकुर्वते मराः ॥ ४८ ॥ यो धर्मपीठं प्रतिलभ्य काश्यां स्वश्रेयसे
 नोयततेऽत्र मर्त्यः ॥ कथं स धर्मत्वमिवाति ते जाः करिष्यति स्वं कृतकृत्यमेव ॥ ४९ ॥ त्वया यथाप्ता इह धर्मराज मनोरेथास्ते गुरुभिस्तपोभिः ॥ तथैव धर्मे श्वर भ
 क्तिभाजां कामाः फलिष्यन्ति न संशयोत्र ॥ ५० ॥ कृत्वाप्यघान्येव महान्त्यपीह धर्मे श्वरार्चां सकृदेव कुर्वन् ॥ कुतो विभेति प्रियबंधुरेव तव त्वदीयार्चित
 लिंगभक्तः ॥ ५१ ॥ पत्रेण पुष्पेण जलेन दूर्वया यो धर्मधर्मे श्वरमर्चयिष्यति ॥ समर्चयिष्यंत्यमृतांधसस्तं मंदारमालाभिरतिप्रहृष्टाः ॥ ५२ ॥ त्वत्तो
 विभेष्यंति कृतैर्न सो ये भयं न तेषां भविता कदाचित् ॥ धर्मे श्वरार्चनार्चनां करिष्यतां हरिष्यतां बंधुतयामनस्ते ॥ ५३ ॥ यदत्र दास्यंति हि धर्मपीठेन राद्युनद्यां
 कृतमज्जनाश्च ॥ तदक्षयं भावियुगांतरेपि कृतप्रणामास्तव धर्मलिंगे ॥ ५४ ॥ ये कार्तिकेमासि सिताष्टमीतिथौ यात्रां करिष्यन्ति न राउपोषिताः ॥ रात्रौ च वै
 जागरणं महोत्सवैर्धर्मे श्वरे तेन पुनर्भवाभुवि ॥ ५५ ॥ स्तुतिं च ये वै त्वदुदीरितामिमानराः पठिष्यन्ति तवाग्रतः क्वचित् ॥ निरेन सस्ते मम लोकगामिनः प्राप्स्यं
 तिते वै भवतः सखित्वम् ॥ ५६ ॥

काणः ॥ ४७ ॥ दैवयोगाद्यच्छातः ॥ सहेतप्राप्नुयात् ॥ ४८ ॥ हे धर्म ॥ स्वमात्मानम् ॥ कथं भूतम् ॥ कृतं कृत्यं येन तं कृतार्थमित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ त्वदीयं त्वया स्थापितमर्चितमर्थान्त्वं
 यायल्लिगंतद्रक्तः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ चरिष्यतामिति पाठे ते मनोबुद्धं करिष्यतामित्यर्थः ॥ ५३ ॥ युगांतरेपि अपिशब्दात्कल्पांतरेपि ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ निरेन सो निष्पापाः ॥ ५६ ॥

तेजोनिधेःसूर्यस्य ॥ विधेहिकुरु ॥ ५७ ॥ स्वमनोरथाभिदंस्वमनोरथानभितोददातीतितम् ॥ आनंदसंदोहएवसरस्तस्मिन्मग्नः ॥ ५८ ॥ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायामष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ एकेनराहितेऽशीतितमेऽध्यायेमनोरमे ॥ धर्मेश्वरस्यमहिमावर्ण्यतेऽतिमनोहरः ॥ १ ॥ सौधाभ्याममृतसंसाविभ्याम् ॥ १ ॥ अंकुरयामासरोहयामास ॥ २ ॥ ब्रह्मस्यसूर्यस्यपुत्रोब्राह्मिः ॥ ३ ॥ ४ ॥ वेदपूरुषौब्रह्मविष्णू ॥ ततोपिसाक्षात्कारादेव ॥ तत्तस्मात् ॥ यद्वा ततःसाक्षात्कारादपिचेद्वरयोग्योहंभवामिताहंवरप्रार्थयामीति ॥ ५ ॥ प्रार्थनामेवाह

पुनर्वर्ब्रह्मिहियथेप्सितदं देतेजोनिधेर्नदनधर्मराज ॥ अदेयमत्रास्तिनकिंचिदेवतेविधेहिवागुद्यममात्रमेव ॥ ५७ ॥ प्रसन्नमूर्तिसविलोक्यशंकरंकारुण्यपूर्णं स्वमनोरथाभिदम् ॥ आनंदसंदोहसरोनिमग्नोवक्तुंक्षणंनैवशशाककिंचित् ॥ ५८ ॥ ॥ इतिश्रीस्कांदे महापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थे काशीखंडउत्तरार्धेधर्मेशमहिमाख्यानं नामाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ आनंदवाष्पसलिलरुद्धकंठं विलोक्यतम् ॥ मृडः पस्पर्श पाणिभ्यांसौधाभ्यांतुमुधां बुधिः ॥ १ ॥ अथतत्स्पर्शसौख्येन धर्मराजो महातपाः ॥ पुनरंकुरयामास तपोग्निज्ज्वलितांतनुम् ॥ २ ॥ ततः प्रोवाच स ब्राह्मि देव देवसु मापतिम् ॥ प्रसन्नवदनं शांतं शांतपारिषदावृतम् ॥ ३ ॥ प्रसन्नोसियदीशानसर्वज्ञकरुणानिधे ॥ किमन्येन वरेणात्रयत्वं साक्षात्कृतो मया ॥ ४ ॥ यं न वेदाविदुः सम्यङ्न च तौ वेदपूरुषौ ॥ ततोपि वरयोग्योऽस्मि तत्राथ प्रार्थयाम्यहम् ॥ ५ ॥ श्रीकंठांडजडिभानाममीषां मधुरब्रुवाम् ॥ मत्तपश्चिरसाक्षीणां मत्पुरः प्राप्तजन्मनाम् ॥ ६ ॥ पितृभ्यां परिहीनानामितिहासकथाविदाम् ॥ त्यक्ताहारविहाराणां कीराणां वरदोभव ॥ ७ ॥ एतत्प्रसूतिसमये आमयेन प्रपीडिता ॥ शुकीपंचत्वमापन्नाशुकः श्येनेन भक्षितः ॥ ८ ॥ रक्षितानामनाथानां स दामन्मुखदर्शिनाम् ॥ अनाथनाथ भवता ह्यायुः शेषस्वरूपिणा ॥ ९ ॥ इति धर्मवचः श्रुत्वा परोपकृतिनिर्मलम् ॥ तानाहूय मुनेशं भुवि नया वनताननान् ॥ १० ॥ उवाच धर्मेति प्रीतः शुकशावानिदं वचः ॥ अयि पत्ररथा ब्रूत साधवो धर्मसंगताः ॥ ११ ॥ को वरो भवतां देयो धर्मेश परिचारिणाम् ॥ साधुसंसर्गसंक्षीणजन्मांतरमहैनसाम् ॥ १२ ॥ इति श्रुत्वा महेशस्य वचनं ते पतत्रिणः ॥ प्रोचुः प्रणम्य देवेशं नमस्ते भवनाशन ॥ १३ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ अनाथनाथ सर्वज्ञ को वरो नः समीहितः ॥ इतोऽपि व्यक्षयत्साक्षातिर्यक्त्वेऽपि समीक्षिताः ॥ १४ ॥

श्रीकंठेति चतुर्भिः ॥ अंडजडिभानां पक्षिबालकानां वरदो भवेति द्वितीयेनान्वयः ॥ ६ ॥ ७ ॥ पितृभ्यां परिहीनानामिति स्पष्टयति ॥ एतदिति ॥ आमयेन नरो गेण ॥ सामनस्येति पाठे प्रसवसमयोत्पन्नरो गेणेत्यर्थः ॥ पंचत्वं मरणम् ॥ ८ ॥ तर्हि कथं जीवितास्तत्राह ॥ रक्षितानामिति ॥ भवतारक्षितानामिति संबन्धः ॥ ननु नां काले म्रियते कश्चित् प्राप्ता काले न जीवतीति न्यायेन आयुः शेषेणैव ते रक्षिताननुमयेत्याशंक्यविशिनष्टि ॥ आयुः शेषस्वरूपिणेति ॥ ९ ॥ १० ॥ धर्मेयमे ॥ प्रथमांतपाठे धर्मो धर्मेश्वरः ॥ पत्ररथाः हे पक्षिणः ॥ यूयं साधवः ॥ धर्मेण धर्मराजेन संगताः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तिर्यक्त्वेऽपि पक्षि

त्वोपि ॥ समीक्षिताः भवतेतिशेषः ॥ १४ ॥ भवेर्भवसि ॥ १५ ॥ सपर्यापूजा ॥ अभंगुराअविनाशिकलत्वात् ॥ १६ ॥ एतत्तपस्वीत्यत्रैतच्छब्दोयमपरः ॥ १७ ॥ अनेकजन्म
स्मृतीरेवदर्शयन्ति देवयोनिरितिसार्धसप्तभिः ॥ ईशितः हेईश्वर ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ घातुर्काहिंसाः ॥ २१ ॥ आस्मज्जाताः ॥ २२ ॥ चतुर्षुजरायुजांडजस्वेदजोद्भिजेषु ॥ २३ ॥ २४ ॥
मनागपिमुखलेशः अत्यल्पोप्यानंदलवोस्माभिर्नलब्धइतिशेषः ॥ २५ ॥ तापनेः तपनात्मजस्य ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ नविद्यतेपुनर्भवोस्मिस्तंमृत्युम् ॥ २९ ॥ ननुकाशीमरणेकैवल्यमिति

लाभाः संतूद्यमवतांगिरीशोहपरः शताः ॥ परंपरोयंलाभोत्रयत्वंदृग्गोचरीभवेः ॥ १५ ॥ यदेतदृश्यतेनाथतत्सर्वक्षणभंगुरम् ॥ अभंगुरोभवानेकस्त्वत्स
पर्याप्यभंगुरा ॥ १६ ॥ विचित्रजन्मकोटीनांस्मृतिर्नोत्रपरिस्फुरेत् ॥ एतत्तपस्विरचितलिंगपूजाविलोकनात् ॥ १७ ॥ देवयोनिरपिप्राप्ताचिरमस्मा
भिरीशितः ॥ दिव्यांगनाः सहस्राणितत्रभुक्तास्वलीलया ॥ १८ ॥ आसुरीदानवीनागीनैर्ऋतीचापिकैत्ररी ॥ विद्याधरीचगांधर्वीयोनिरस्माभिरर्जिता ॥
॥ १९ ॥ नरत्वेभूपतित्वंचपरिप्राप्तमनेकशः ॥ जलेजलचरत्वंचस्थलेचस्थलचारिता ॥ २० ॥ वनेवनौकसोजाताग्रामेषुग्रामवासिनः ॥ दातारोया
चितारश्चरक्षितारश्चचातुकाः ॥ २१ ॥ सुखिनोपिवयंजातादुःखिनोवयमास्मच ॥ जेतारश्चवयंजाताः पराजेतारएवच ॥ २२ ॥ अर्धीतिनोपिमूर्खा
श्चस्वामिनः सेवकाअपि ॥ चतुर्षुभूतग्रामेषुउत्तमाधममध्यमाः ॥ २३ ॥ अभूमभूरिशः शंभोनक्वापिस्थैर्यमागताः ॥ इतोयोनेस्ततोयोनौततोयोनेस्ततो
न्यतः ॥ २४ ॥ पिनाकिन्कापिनप्रापिमुखलेशोमनागपि ॥ इदानीं पुण्यसंभारैर्मैश्वर्यविलोकनात् ॥ २५ ॥ तापनेः सुतपोवह्निज्वालाप्रज्वलितैः सः ॥
संवीक्ष्यत्र्यक्षसाक्षात्त्वांकृतकृत्याबभूविम ॥ २६ ॥ तथापिचेद्रोदेयस्तिर्यक्षस्मासुधूर्जटे ॥ कृपणेष्वपिशोच्येषुज्ञानंसर्वज्ञदेहितत् ॥ २७ ॥ येनज्ञाने
नमुक्ताः स्मोऽमुष्मात्संसारबंधनात् ॥ यंत्रिताः प्राकृतैः पाशैरदुर्भेदैश्चमादृशैः ॥ २८ ॥ ऐंद्रपदंनवांछामोनचांद्रनान्यदेवहि ॥ वाञ्छामः केवलंमृत्युंका
श्यांशंभोऽपुनर्भवम् ॥ २९ ॥ त्वत्सात्रिध्याद्विजानीमः सर्वज्ञसकलंवयम् ॥ यथाचंदनसंसर्गात्सर्वेसुरभयोद्भूमाः ॥ ३० ॥ एतदेवपरंज्ञानंसंसारोच्छित्ति
कारणम् ॥ वपुर्विसर्जनंकालेयत्तवानंदकानने ॥ ३१ ॥ निर्मथ्यविष्वग्वागजालंसारभूतमिदंपरम् ॥ ब्रह्मणोदीरितंपूर्वकाश्यामुक्तिस्तनुत्यजाम् ॥ ३२ ॥
यद्वाच्यंवहुभिर्ग्रथैस्तदष्टाभिरिहाक्षरैः ॥ हरिणोक्तंरविपुरःकैवल्यंकाशिसंस्थितौ ॥ ३३ ॥ याज्ञवल्क्योमुनिवरः प्रोक्तवान्मुनिसंसदि ॥ रवेरधीत्यनि
गमान्काश्यामतेपरंपदम् ॥ ३४ ॥ स्वामिनापिजगद्धात्रीपुरतोमंदराचले ॥ इदमेवपुराप्रोक्तंकाशीनिर्वाणजन्मभूः ॥ ३५ ॥

कृतोऽज्ञाचितत्राहुः ॥ त्वदिति ॥ ३० ॥ ननुतथापिज्ञानंदेहीतिमार्थयित्वाकाशीमृत्युमार्थनमकांडतांडवमित्याशंक्याहुः ॥ एतदेवेति ॥ वपुर्विसर्जनमितिलांगलंजीवनमितिवन्
॥ ३१ ॥ काश्यामृतौज्ञानद्वारामुक्तिरित्यत्रेश्वराणांमुनीनांचसंमतिमाहुः ॥ निर्मथ्येति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

तेजोनिधेःसूर्यस्य ॥ विधेहिकुरु ॥५७॥ स्वमनोरथाभिदंस्वमनोरथानभितोददातीतितम् ॥ आनंदसंदोहएवसरस्तस्मिन्मग्नः ॥५८॥ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायामष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ एकेनरहितेऽशीतितमेऽध्यायेमनोरमे ॥ धर्मेऽश्वरस्यमहिमावर्ण्यतेऽतिमनोहरः ॥ १ ॥ सौधाभ्याममृतसंज्ञाविभ्याम् ॥ १ ॥ अंकुरयामासरोहयामास ॥ २ ॥ ब्रह्मस्यसूर्यस्यपुत्रोब्राह्मिः ॥ ३ ॥ ४ ॥ वेदपूरुषौब्रह्मविष्णु ॥ ततोपिसाक्षात्कारादेव ॥ तत्तस्मात् ॥ यद्वा ततःसाक्षात्कारादपिचेद्वरयोग्योहंभवामितिर्हंवरंप्रार्थयामीति ॥ ५ ॥ प्रार्थनामेवाह

पुनरंब्रह्मिथोप्सितंददेतेजोनिधेर्नदनधर्मराज ॥ अदेयमत्रास्तिनर्किंचिदेवतेविधेहिवागुद्यममात्रमेव ॥ ५७ ॥ प्रसन्नमूर्तिसविलोक्यशंकरंकारुण्यपूर्णं स्वमनोरथाभिदम् ॥ आनंदसंदोहसरोनिमग्नोवक्तुंक्षणंनैवशशाकंकिंचित् ॥ ५८ ॥ ॥ इतिश्रीस्कांदे महापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थे काशीखंडउत्तरार्धेधर्मेऽशमहिमाख्यानंनामाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ आनंदवाष्पसलिलरुद्धकंठं विलोक्यतम् ॥ मृडःपस्पर्श पाणिभ्यांसौधाभ्यांतुमुधांबुधिः ॥ १ ॥ अथतत्स्पर्शसौख्येनधर्मराजोमहातपाः ॥ पुनरंकुरयामासतपोग्निज्वलितांतनुम् ॥ २ ॥ ततःप्रोवाचसब्राह्मिर्देव देवमुमापतिम् ॥ प्रसन्नवदनंशांतंशांतपारिषदावृतम् ॥ ३ ॥ प्रसन्नोसियदीशानसर्वज्ञकरुणानिधे ॥ किमन्येनवरेणात्रयत्त्वंसाक्षात्कृतोमया ॥ ४ ॥ यंनवेदाविदुःसम्यङ्नचतौवेदपूरुषौ ॥ ततोपिवरयोग्योस्मितब्राथप्रार्थयाम्यहम् ॥ ५ ॥ श्रीकंठांडजडिभानाममीषांमधुरब्रुवाम् ॥ मत्तपश्चिरसाक्षीणां मत्पुरःप्राप्तजन्मनाम् ॥ ६ ॥ पितृभ्यांपरिहीनानामितिहासकथाविदाम् ॥ त्यक्ताहारविहाराणांकीराणांवरदोभव ॥ ७ ॥ एतत्प्रसूतिसमयेआमयेनप्रपीडिता ॥ शुकीपंचत्वमापन्नाशुकःश्वेनेनभक्षितः ॥ ८ ॥ रक्षितानामनाथानांसदामन्मुखदर्शिनाम् ॥ अनाथनाथभवताह्यायुःशेषस्वरूपिणा ॥ ९ ॥ इतिधर्मवचःश्रुत्वापरोपकृतिनिर्मलम् ॥ तानाह्वयमुनेशंभुर्विनयावनताननान् ॥ १० ॥ उवाचधर्मेतिप्रीतःशुकशावानिदंवचः ॥ अयिपत्ररथाब्रूतसाधवो धर्मसंगताः ॥ ११ ॥ कोवरोभवतांदियोधर्मेऽशपरिचारिणाम् ॥ साधुसंसर्गसंक्षीणजन्मांतरमहैनसाम् ॥ १२ ॥ इतिश्रुत्वामहेशस्यवचनंतेपतत्रिणः ॥ प्रोचुःप्रणम्यदेवेशंनमस्तेभवनाशन ॥ १३ ॥ ॥ पक्षिणऊचुः ॥ ॥ अनाथनाथसर्वज्ञकोवरोनःसमीहितः ॥ इतोपित्र्यक्षयत्साक्षात्तिर्यक्त्वेपिसमीक्षिताः ॥ १४ ॥

श्रीकंठेतिचतुर्भिः ॥ अंडजडिभानांपक्षिबालकानांवरदोभवेतिद्वितीयेनान्वयः ॥ ६ ॥ ७ ॥ पितृभ्यांपरिहीनानामितिस्पष्टयति ॥ एतदिति ॥ आमयेनरोगेण ॥ सामनस्येतिपाठेप्रसवसमयोत्पन्नरो गेणेत्यर्थः ॥ पंचत्वंमरणम् ॥ ८ ॥ तर्हि कथंजीवितास्तत्राह ॥ रक्षितानामिति ॥ भवतारक्षितानामितिसंबंधः ॥ ननुनाकालेऽप्यितेकाश्चित्प्राप्तकालोनजीवतीतिन्यायेनआयुःशेषेणैवतेरक्षिताननुमयेत्यांशंक्यविशिनाष्टि ॥ आयुःशेषस्वरूपिणेति ॥ ९ ॥ १० ॥ धर्मेयमे ॥ प्रथमांतपाठेधर्मोधर्मेऽश्वरः ॥ पत्ररथाऽहंपक्षिणः ॥ यूयंसाधवः ॥ धर्मेणधर्मराजेनसंगताः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तिर्यक्त्वेपिपक्षि

त्वोपि ॥ समीक्षिताः भवतेति शेषः ॥ १४ ॥ भवेर्भवसि ॥ १५ ॥ सपर्यापूजा ॥ अभंगुराभविनाशिकलत्वात् ॥ १६ ॥ एतत्तपस्वीत्यत्रैतच्छब्दोयमपरः ॥ १७ ॥ अनेकजन्म
स्मृतीरेव दर्शयन्ति देवयोनिरितिसार्धसप्तभिः ॥ ईशितः हेईश्वर ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ घातुकार्हिन्नाः ॥ २१ ॥ आस्मजाताः ॥ २२ ॥ चतुर्भुजरायुजांडजस्वेदजोद्भिजेषु ॥ २३ ॥ २४ ॥
मनागपि सुखलेशः अत्यल्पोप्यानंदलवोस्माभिर्नलब्ध इति शेषः ॥ २५ ॥ तापनेः तपनात्मजस्य ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ न विद्यते पुनर्भवोऽस्मिन्स्तंभृत्युम् ॥ २९ ॥ ननु काशीभरणे केवल्यमिति

लाभाः संतुष्टमवतांगिरीशो हपरः शताः ॥ परंपरोयं लाभोत्रयत्वं हंगोचरीभवेः ॥ १५ ॥ यदेतद्वश्यते नाथ तत्सर्वक्षणभंगुरम् ॥ अभंगुरोभवानेकस्त्वत्स
पर्याप्यभंगुरा ॥ १६ ॥ विचित्रजन्मकोटीनां स्मृतिर्नोत्रपरिस्फुरेत् ॥ एतत्तपस्विरचितलिंगपूजाविलोकनात् ॥ १७ ॥ देवयोनिरपि प्राप्ताचिरमस्मा
भिरीशितः ॥ दिव्यांगनाः सहस्राणि तत्र भुक्तास्वलीलया ॥ १८ ॥ आसुरीदानवीनागीनैर्ऋतीचापिकैन्नरी ॥ विद्याधरीचगांधर्वीयोनिरस्माभिरर्जिता ॥
॥ १९ ॥ नरत्वेभूपतित्वंचपरिप्राप्तमनेकशः ॥ जलेजलचरत्वं च स्थले च स्थलचारिता ॥ २० ॥ वनेवनौकसोजाताग्रामेषु ग्रामवासिनः ॥ दातारोया
चितारश्चरक्षितारश्च घातुकाः ॥ २१ ॥ सुखिनोपिवयंजाता दुःखिनोवयमास्मच ॥ जेतारश्च वयंजाताः पराजेतार एव च ॥ २२ ॥ अधीतिनोपिमूर्खा
श्च स्वामिनः सेवका अपि ॥ चतुर्भुजग्रामेषु उत्तमाधममध्यमाः ॥ २३ ॥ अभूमभूरिशः शंभोनकापि स्थैर्यमागताः ॥ इतोयोनेस्ततो योनौ ततो योनेस्ततो
न्यतः ॥ २४ ॥ पिनाकिन्कापि न प्रापि सुखलेशो मनागपि ॥ इदानीं पुण्यसंभारैर्धर्मेश्वरविलोकनात् ॥ २५ ॥ तापनेः सुतपो वह्निज्वालाप्रज्वलितैर्नसः ॥
संवीक्ष्य न्यक्षसाक्षात्त्वांकृतकृत्यावभूविम ॥ २६ ॥ तथापि चेद्गोदेयस्तिर्यक्षस्मासुधूर्जटे ॥ कृपणेष्वपि शोच्येषु ज्ञानं सर्वज्ञदेहितम् ॥ २७ ॥ येन ज्ञाने
न मुक्ताः स्मोऽमुष्मात्संसारबंधनात् ॥ यंत्रिताः प्राकृतैः पाशैरदुर्भेदैश्च मादृशैः ॥ २८ ॥ ऐंद्रं पदं न वांछामो न चांद्रं नान्यदेव हि ॥ वाञ्छामः केवलं मृत्युं का
श्यां शंभोऽपुनर्भवम् ॥ २९ ॥ त्वत्साविध्याद्विजानीमः सर्वज्ञसकलं वयम् ॥ यथाचंदनसंसर्गात्सर्वे सुरभयोद्भवाः ॥ ३० ॥ एतदेव परं ज्ञानं संसारोच्छिन्ति
कारणम् ॥ वपुर्विसर्जनं कालेयतवानंदकानने ॥ ३१ ॥ निर्मथ्य विष्वग्वाग्जालं सारभूतमिदं परम् ॥ ब्रह्मणो दीरितं पूर्वकाश्यामुक्तिस्तनुत्यजाम् ॥ ३२ ॥
यद्राच्यं बहुभिर्ग्रथैस्तदष्टाभिरिहाक्षरैः ॥ हरिणोक्तं रविपुरः केवल्यं काशिसंस्थितौ ॥ ३३ ॥ याज्ञवल्क्यो मुनिवरः प्रोक्तवान्मुनिसंसदि ॥ रवेरधीत्यनि
गमान्काश्यामते परंपदम् ॥ ३४ ॥ स्वामिनापि जगद्धात्रीपुरतोमंदराचले ॥ इदमेव पुरा प्रोक्तं काशीनिर्वाणजन्मभूः ॥ ३५ ॥

कुतोऽज्ञायितत्राहुः ॥ त्वदिति ॥ ३० ॥ ननु तथापि ज्ञानं देहीति प्रार्थयित्वा काशीमृत्युप्रार्थनमकांडतांडवमित्याशंक्याहुः ॥ एतदेवेति ॥ वपुर्विसर्जनमिति लांगलं जीवनमिति वत्सामानाधिकरण्यम् ॥
॥ ३१ ॥ काश्यामृतौ ज्ञानद्वारा मुक्तिरित्यत्रेश्वराणां मुनीनां च संमतिमाहुः ॥ निर्मथ्येति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ननुतिरश्चाभेतादज्ञानं कथमित्याशंक्यत्वसाविध्यादित्यादिनोक्तं सहेतुकं ज्ञानं स्पष्टयन्ति ॥ भूतमिति ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ स्वप्रमाणं स्वानुभवैकगोचरम् ॥ ४३ ॥
पीठगौरवस्थानमाहात्म्यम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ नेत्रातिथीकृताचक्षुर्विषयीकृता ॥ ४९ ॥ कंदस्यमूलस्य ॥ ५० ॥ ५१ ॥ संप्रासादः ॥ सौधोदत्तचूर्णः ॥ प्रासादोदइ

कृष्णद्वैपायनोप्येवंशं भोवक्ष्यति नान्यथा ॥ यत्र विश्वेश्वरः साक्षान्मुक्तिस्तत्र पदे पदे ॥ ३६ ॥ वदंत्यन्येऽपि मुनयस्तीर्थसंन्यासकारिणः ॥ चिरंतनालोमशाद्याः
काशिका मुक्ति काशिका ॥ ३७ ॥ वयमप्येवंजानीमो यत्र स्वर्गतरंगिणी ॥ आनंदकानने शंभो मोक्षस्तत्रैव निश्चितम् ॥ ३८ ॥ भूतं भावि भविष्यं यत्स्वर्गे
मर्त्ये रसातले ॥ तत्सर्वमेवजानीमो धर्मेशानुग्रहात्परात् ॥ ३९ ॥ अतो हि रण्यगर्भोक्तं हरिप्रोक्तं मुनीरितम् ॥ भवतोक्तं च निखिलं शंभोजानीमहे वयम् ॥ ४० ॥
करामलकवत्सर्वमेतद्ब्रह्मांडगोलकम् ॥ अस्मद्भागोचरेऽस्त्येव धर्मपीठनिषेवणात् ॥ ४१ ॥ धर्मराजस्य तपसातिर्यञ्चोपिवयं विभो ॥ जाताः स्मनिर्वि
कल्पं हि सर्वज्ञानस्य भाजनम् ॥ ४२ ॥ मधुरं मृदुलं सत्यं स्वप्रमाणं सुसंस्कृतम् ॥ हितं मितं सदृष्टांतं श्रुत्वा पक्षि सुभाषितम् ॥ ४३ ॥ देवोति विस्मयापन्नो
ऽवर्णयत्पीठगौरवम् ॥ त्रैलोक्यनगरे चात्र काशीराजगृहं मम ॥ ४४ ॥ तत्रापि भोगभवनमनर्घ्यमणिनिर्मितम् ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासाख्यः प्रासादो मेति
शर्मभूः ॥ ४५ ॥ पतत्रिणोऽपि मुच्यन्ते यं कुर्वाणाः प्रदक्षिणम् ॥ स्वेच्छया विचरन्तः खेखेचरा अपि देवताः ॥ ४६ ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासाख्यप्रासादस्य विलो
कनात् ॥ शरीरादूरतो याति ब्रह्महत्यापि नान्यथा ॥ ४७ ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासस्य कलशो यैर्निरीक्षतः ॥ निधानकलशास्तांस्तु न मुंचन्ति पदे पदे ॥ ४८ ॥
दूरतोऽपि पताकापि मम प्रासादमूर्धगा ॥ नेत्रातिथीकृता येऽस्तु नित्यं तेऽतिथयो मम ॥ ४९ ॥ भूमिं भित्त्वा स्वयं जातस्तत्प्रासादमिषेण हि ॥ आनंदाख्यस्य कं
दस्य कोऽप्येष परमो कुरः ॥ ५० ॥ ब्रह्मादिस्थावरां तानियत्र हृत्पाण्यनेकशः ॥ मामेवोपासते नित्यं चित्रं चित्रगतान्यपि ॥ ५१ ॥ ससौधो मेखिले लोके स्थानं
परमनिर्वृते ॥ रतिशालासमेरुम्यासमे विश्वासभूमिका ॥ ५२ ॥ मम सर्वगतस्यापि प्रासादोऽयं परास्पदम् ॥ परं ब्रह्म यदा म्नातं परमोपनिषद्गिरा ॥ अमूर्ततदहं
मूर्तो भूयां भक्तकृपावशात् ॥ ५३ ॥ नैःश्रेयस्याः श्रियो धाम तद्याम्यां मंडपोऽस्ति मे ॥ तत्राहं सततं तिष्ठेत्सदो मंडपं मम ॥ ५४ ॥ निमेषार्धप्रमाणं च कालं
तिष्ठति निश्चलः ॥ तत्र यस्तेन वै योगः समभ्यस्तः समाशतम् ॥ ५५ ॥ निर्वाणमंडपं नाम तत्स्थानं जगतीतले ॥ तत्र च संजपन्ने कालभेत्सर्वश्रुतेः फलम् ॥
॥ ५६ ॥ प्राणायामंतु यः कुर्यादप्येकं मुक्तिमंडपे ॥ तेनाष्टांगः समभ्यस्तो योगोऽन्यत्रायुतं समाः ॥ ५७ ॥

तिपाठेष्वहत्वमार्पम् ॥ ५२ ॥ ननु परिच्छिन्नस्य मूर्तस्यैव प्रासादो घटते तद्विपरीतस्य तव कथं स इत्यत आह ॥ परमिति ॥ ५३ ॥ तद्याम्यांतस्य प्रासादस्य याम्यांदक्षिणस्यां दिशि ॥ सदो मंडपसभास्था
नम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अष्टौ अंगानि यमनियमासनप्राणसंरोधप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधिलक्षणानि यस्य सः ॥ ५७ ॥

पडक्षरम् ॐ नमःशिवायेतिमंत्रम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ब्रह्मयज्ञंतत्त्वज्ञानोपदेशवेदपाठंवा ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ मौनंमौनात् ॥ कृत्वेतिशेषोवा ॥ ६३ ॥ कृष्णलकेनरक्तिकापरिमा
णेन ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ तत्प्रासादपुरोभागइति ॥ सचासौप्रासादश्चेतितत्प्रासादोमोक्षलक्ष्मीविलासारूप्यस्तस्यपुरोभागेऽग्रभागेभैरवप्रदेशेपश्चिमा यां
दिशीत्येतत् ॥ पूर्वदिग्भागेज्ञानमंडपस्योक्तत्वात् ॥ शृंगारमंडपंप्राप्ययच्चकारवदामितत् ॥ प्राङ्मुखस्तूपविश्येशइतिवक्ष्यमाणत्वाच्चशृंगारमंडपोऽलंकारस्थानम् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ नेपथ्यं

निर्वाणमंडपेयस्तुजपेदेकंपडक्षरम् ॥ कोटिरुद्रेणजप्तेनयत्फलंतस्यतद्भवेत् ॥ ५८ ॥ शुचिर्गांगांभसिस्नातोयोजपेच्छतरुद्रियम् ॥ निर्वाणमंडपेज्ञेयःसरुद्रो
द्विजवेषभृत् ॥ ५९ ॥ ब्रह्मयज्ञंसकृत्कृत्वाममदक्षिणमंडपे ॥ ब्रह्मलोकमवाप्याथपरंब्रह्माधिगच्छति ॥ ६० ॥ धर्मशास्त्रपुराणानिसेतिहासानितत्रयः ॥
पठेत्रिरभिलाषुःसन्सवसेन्ममवेश्मनि ॥ ६१ ॥ तिष्ठेदिन्द्रियचापल्यंयोनिवार्यक्षणंकृती ॥ निर्वाणमंडपेन्यत्रतेनतप्तंमहत्तपः ॥ ६२ ॥ वायुभक्षणतो
न्यत्रयत्पुण्यंशरदांशतम् ॥ तत्पुण्यंचटिकाधेनमौनंदक्षिणमंडपे ॥ ६३ ॥ मितंकृष्णलकेनापियोदद्यान्मुक्तिमंडपे ॥ स्वर्णसौवर्णयानेनसतुसंचरते
दिवि ॥ ६४ ॥ तत्रैकंजागरंकुर्याद्यस्मिन्कस्मिन्दिनेपियः ॥ उपोषितोर्चयेल्लिंगंसर्वव्रतपुण्यभाक् ॥ ६५ ॥ तत्रदत्त्वामहादानंतत्रकृत्वामहाव्रतम् ॥
तत्राधीत्याखिलंवेदंच्यवतेननरोदिवः ॥ ६६ ॥ प्रयाणंकुर्वतेयस्यप्राणामेमुक्तिमंडपे ॥ समामनुप्रविष्टोत्रतिष्ठेद्यावदहंखलु ॥ ६७ ॥ जलक्रीडां
सदाकुर्याज्ज्ञानवाप्यांसहोमया ॥ यदंबुपानमात्रेणज्ञानंजायेतनिर्मलम् ॥ ६८ ॥ तज्जलक्रीडनस्थानंममप्रीतिकरंमहत् ॥ अमुष्मिन्राजसदनेजाड्यह
जलपूरितम् ॥ ६९ ॥ तत्प्रासादपुरोभागेममशृंगारमंडपः ॥ श्रीपीठंतद्विज्ञेयनिःश्रीकश्रीसमर्पणम् ॥ ७० ॥ मदर्थतत्रयोदद्यादुकूलानिशुचीन्यहो ॥
माल्यानिमुविचित्राणियक्षकर्मवंतिच ॥ ७१ ॥ नानानेपथ्यवस्तूनिपूजोपकरणाऽन्यपि ॥ सश्रियालंकृतस्तिष्ठेद्यत्रकुत्रापिसत्तमः ॥ ७२ ॥ निर्वाणल
क्ष्मीवृणुतेतंनिर्वाणपदातये ॥ यत्रकुत्रापिनिधनंप्राप्तुयादपिसधुवम् ॥ ७३ ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासारूप्यप्रासादस्योत्तरेमम ॥ ऐश्वर्यमंडपंरम्यंतत्रैश्वर्य
ददाम्यहम् ॥ ७४ ॥ मत्प्रासादैर्द्रदिग्भागेज्ञानमंडपमस्तियत् ॥ ज्ञानंदिशामिसततंतत्रमाध्यायतांसताम् ॥ ७५ ॥ भवानिराजसदनेममास्तिहिमहा
नसम् ॥ यत्तत्रोपहृतंपुण्यंनिर्विशामिमुदैवतत् ॥ ७६ ॥ विशालाक्ष्यामहासौधेममविश्रामभूमिका ॥ तत्रसंसृतिखिन्नानांविश्रामंश्राणयाम्यहम् ॥
॥ ७७ ॥ नियमस्नानतीर्थचक्रपुष्करिणीमम ॥ तत्रस्नानवतांपुंसांतत्रैर्मल्यंदिशाम्यहम् ॥ ७८ ॥

भूषणम् ॥ ७२ ॥ वृणुतेआवृणोति ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ महानसंपाकगृहम् ॥ उपहृतमुपहारत्वेनसमर्पितम् ॥ पुण्यंपुण्यहेतुत्वात् ॥ निर्विशामिनितरांगृह्णामि ॥ भक्तोपहृतंगृहीतुंनिर्विश
मिप्रविशामीतिवा ॥ ७६ ॥ विगतःश्रमोयस्मिंस्तंमोक्षमित्यर्थः ॥ श्राणयामिददामि ॥ ७७ ॥ नियमस्नानतीर्थनियमेनमध्याह्नेस्नानंयस्मिंस्तच्चतत्तीर्थंच तत्प्रसिद्धंब्रह्मलक्षणंवा ॥ ७८ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ विपाशयामिमोचयामि ॥ पाशितान्वद्धान् ॥ पञ्चनेत्रमात्रान् ॥ ८१ ॥ तदेवाह ॥ निर्वाणेति ॥ दानस्थानं मुक्तिदानस्थानम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ सौभाग्यभाग्यभूः ॥ भागो
भगसमुदायस्तस्यशोभनोभावः सौभाग्यं तस्य प्रापकं भाग्यमदृष्टं तद्भूः ॥ भगसमुदायप्रापकादृष्टजन्मस्थानमित्यर्थः ॥ भागभूरिति पाठे सौभाग्यं सौंदर्यं भागो भगसमुदायस्तयोर्भूरिति व्याख्येयम् ॥ ८४ ॥

यदाहुः परमं तत्त्वं यदाहुर्ब्रह्मसत्तमम् ॥ स्वसंवेद्यं यदाहुश्च तत्तत्रातिदिशाम्यहम् ॥ ७९ ॥ यदाहुस्तारकं ज्ञानं यदाहुरतिनिर्मलम् ॥ स्वात्मारामं यदाहुश्च तत्तत्रां
तेदिशाम्यहम् ॥ ८० ॥ जगन्मंगलभूर्यात्र परमामणिकर्णिका ॥ विपाशयामितत्राहं कर्मभिः पाशितान् पशून् ॥ ८१ ॥ निर्वाणश्राणनेयत्रपात्रापात्रं न चिं
तये ॥ आनंदकानने तन्मे दानस्थानां दिवानिशम् ॥ ८२ ॥ भवांबुधौ महागाधे प्राणिनः पारमज्जतः ॥ भूत्वैव कर्णधारो ते यत्र संतारयाम्यहम् ॥ ८३ ॥
सौभाग्यभाग्यभूर्यावै विख्यातामणिकर्णिका ॥ ददामितस्यां सर्वस्वमग्रजायां त्यजायवा ॥ ८४ ॥ महासमाधिसंपन्नैर्वेदांतार्थनिषेविभिः ॥ दुष्प्रापो न्यत्र यो
मोक्षः शोच्यैरपि सलभ्यते ॥ ८५ ॥ दीक्षितो वा दिवा कीर्तिः पांडितो वाप्यपांडितः ॥ तुल्यो मे मोक्षदीक्षायां संप्राप्य मणिकर्णिकाम् ॥ ८६ ॥ यत्त्यागे न्यत्र
कृपणस्तत्प्राप्य मणिकर्णिकाम् ॥ ददामि जंतुमात्राय सर्वस्वां चिरसंचितम् ॥ ८७ ॥ यदि देवादिह प्राप्तास्त्रिसंयोगोऽतिदुर्घटः ॥ अविचारं तदा देयं सर्वस्वं
चिरसंचितम् ॥ ८८ ॥ शरीरमथ संपत्तिरथ सामणिकर्णिका ॥ त्रिसंयोगो यमप्राप्यो देवैरिन्द्रादिकैरपि ॥ ८९ ॥ पुनः पुनर्विचार्येति जंतुमात्रेभ्य एव च ॥
निर्वाणलक्ष्मीयच्छामि सदोपमणिकर्णिकम् ॥ ९० ॥ मुक्तिदानमहीसामे वाराणस्यां महीयसी ॥ तन्महीरजसासाम्यं त्रिलोक्यपिन चोद्वहेत् ॥ ९१ ॥
परं लिगार्चनस्थानमविमुक्तेश्वरेश्वरम् ॥ तत्र पूजां सकृत्कृत्वा कृतकृत्यो नरो भवेत् ॥ ९२ ॥ सायं पाशुपतीं संध्यां कुर्यात्पाशुपतीश्वरे ॥ विभूतिधारणात्
त्रयशुपाशैर्न बध्यते ॥ ९३ ॥ प्रातः संध्यां करोम्येव सदांकारनिकेतने ॥ तत्रैकापिकृता संध्या सर्वापातककृतनी ॥ ९४ ॥ वसामि कृत्तिवासे हं सदा प्रति
चतुर्दशि ॥ अत्र जागरणं कृत्वा चतुर्दश्यां न गर्भभाक् ॥ ९५ ॥ रत्नेश्वरो चितो दद्यान्महारत्नानि भक्तितः ॥ रत्नैः समर्च्य तल्लिङ्गं स्त्रीरत्नादिलभेन्नरः ॥ ९६ ॥
विष्टपत्रितयांतःस्थोऽप्यहं लिङ्गे त्रिविष्टपे ॥ तिष्ठामि सततं भक्तमनोरथ समृद्धये ॥ ९७ ॥

सलभ्यते तस्यां मणिकर्णिकायामित्यनुपजनीयम् ॥ ८५ ॥ दिवा कीर्तिश्चांडालः ॥ ८६ ॥ यत्कैवल्यम् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ त्रिसंयोगोऽतिदुर्घट इत्येतत्स्वयमेव व्याकरोति ॥ शरीरमिति ॥ संप
त्तिर्धनम् ॥ ८९ ॥ उपमणिकर्णिकं मणिकर्णिकाद्वदसमीप इत्यर्थः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ विष्टपत्रितयांतःस्थः सर्वव्यापकोपीत्यर्थः ॥ त्रिविष्टपे त्रिलोचने ॥ ९७ ॥

विरजानिष्पापः ॥ रजोगुणरहितोवा ॥ चतुर्नदपिलिपिलातीर्थे ॥ ९८ ॥ महादेवेतन्नामिलिंगे ॥ ९९ ॥ १०० ॥ श्वेतद्वीपमनिरुद्धमूर्त्यधिष्ठितवैकुण्ठसदृशस्थानविशेषम् ॥ नयेप्रापये ॥
॥ १ ॥ उपपंचनदंपंचनदसमीपे ॥ २ ॥ यत्रउपपंचनदे ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ यदर्थपीठानिनिरूपितानितदाह ॥ अनेकानीति ॥ ७ ॥ आसुर्बभूवुः ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥

विरजस्कंमहापीठं तत्र संसेव्यमानवः ॥ विरजाजायते नूनं चतुर्नदकृतोदकः ॥ ९८ ॥ महादेवमहापीठं मम साधकसिद्धिदम् ॥ तत्पीठदर्शनादेव महापापैः
प्रमुच्यते ॥ ९९ ॥ पितृप्रीतिप्रदं पीठं वृषभध्वजसंज्ञकम् ॥ पितृतर्पणकृत्तत्र पितृस्तारयति क्षणात् ॥ १०० ॥ आदिकेशवपीठेह मादिकेशवरूपधृक् ॥
श्वेतद्वीपं नये भक्तान्वैष्णवानतिवल्लभान् ॥ १ ॥ तत्रैव मंगलापीठे सर्वमंगलदायिनि ॥ उपपंचनदेतीर्थे भक्तान्संतारयाम्यहम् ॥ २ ॥ बिंदुमाधवरूपे
ण यत्राहं वैष्णवाञ्जनान् ॥ नये पंचनदस्नातांस्तद्विष्णोः परमंपदम् ॥ ३ ॥ पंचमुद्रे महापीठे ये वीरेश्वरसेवकाः ॥ तेषां परमनिर्वाणं कालेनारूपेन जायते ॥
॥ ४ ॥ तत्र सिद्धेश्वरीपीठे चंद्रेश्वरसमीपतः ॥ तत्र संनिधिकर्तृणां सिद्धिः षण्मासतो भवेत् ॥ ५ ॥ काश्यांच योगिनीपीठे योगसिद्धिविधायिनि ॥ सिद्धी
रुच्चाटनाद्याश्चैर्न लब्धाः सुसाधकैः ॥ ६ ॥ अनेकानीह पीठानि संतिकाश्यां पदे पदे ॥ परंधर्मे शपीठस्य काचिच्छक्तिरनुत्तमा ॥ ७ ॥ यत्रामी बालकी
राश्च निर्मलज्ञानभाजनम् ॥ आसुः सदुपदेशान्मे त्रातत्रातेति भाषिणः ॥ ८ ॥ एतद्धर्मेश्वरपीठं त्यजाम्यद्यदि नावधि ॥ न कदाचित्तरणिजत्वत्तपोवनमु
त्तमम् ॥ ९ ॥ ममानुग्रहतः कीरानेतान्पश्यस्व सुत ॥ दिव्यं विमानमारुह्य गंतारो मत्पुरं महत् ॥ ११० ॥ तत्र भुक्ताचिरं भोगाञ्ज्ञानं प्राप्य मयोरितम् ॥
इह मुक्तिमवाप्स्यंति त्वत्संस्पर्शातिनिर्मलाः ॥ ११ ॥ इत्युक्तवति देवेशे कैलासशिखरोपमम् ॥ दिव्यं विमानमापन्नं रुद्रकन्यापरिष्कृतम् ॥ १२ ॥ आरुह्य ते
नयानेन दिव्यरूपधराः खगाः ॥ कैलासमभिसंजग्मुर्धर्ममापृच्छयतेऽमलाः ॥ ११३ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे
काशीखंड उत्तरार्धे धर्मेशाख्यानं नामैकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ कुंभोद्भूततदाश्चर्यं विलोक्य जगदंबिका ॥ उवाच शंभुं
प्रणता प्रणतार्तिहरं परम् ॥ १ ॥ ॥ अंबिकोवाच ॥ ॥ अस्य पीठस्य माहात्म्यं महादेव महेश्वर ॥ तिरश्चामपि यज्जातं ज्ञानं संसारमोचनम् ॥ २ ॥ अतः
प्रभावं विज्ञाय धर्मपीठस्य धूर्जटे ॥ धर्मेश्वरसमीपे हंस्थास्याम्यद्यदि नावधि ॥ ३ ॥

॥ १२ ॥ ११३ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामैकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ अथाशीतितमेव्याये धर्मेशाख्यानमध्यगे ॥ श्रीमद्विश्वभुजाशाख्ये गणे
शस्तुतिपूर्वकम् ॥ १ ॥ सर्वकामप्रदं पुंसां स्त्रीणां चैव विशेषतः ॥ मनोरथतृतीयाख्यव्रतं सम्यङ् निरुच्यते ॥ २ ॥ विश्वभुजाशाख्ये वनायकैर्देवतं मनोरथतृतीयाख्यव्रतं कथयितुं प्रस्तावयति ॥ कुंभोद्भूतेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ मनोरथं करोतीति मनोरथकृतस्य मनोरथकृतः ॥ ५ ॥ ६ ॥ पूजाप्रकारमाह विश्वइत्यर्थेन ॥ यद्वा विश्वेत्यादीनि महेशकृतसंबोधनानि ॥ ७ ॥ मनोरथतृतीयाचैत्रशुक्लतृतीयातस्याम् ॥
॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ भवतारिणिसंसारतारिणि ॥ ११ ॥ पुलोमानामदैत्यस्तत्तनयाशची ॥ १२ ॥ सरहस्येन गोप्यसहितेन ॥ कलकंठीकलेन कोकिलायामधुरस्वनतुल्येन मधुरेण सुश्रव्येण ॥

अत्रलिंगेतुयेभक्ताः स्त्रियोवापुरुषास्तुवा ॥ तेषामभीष्टांसंसिद्धिं साधयिष्याम्यहंसदा ॥ ४ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ साधुकृतं त्वया देविकृतवत्याप
रिग्रहम् ॥ अस्थेह धर्मपीठस्य मनोरथकृतः सताम् ॥ ५ ॥ त एव विश्वभोक्तारो विश्वमान्यास्त एव हि ॥ यत्वां विश्वभुजामत्र पूजयिष्यंति मानवाः ॥ ६ ॥
विश्वे विश्वभुजे विश्वस्थित्युत्पत्तिलयप्रदे ॥ नरास्त्वदर्चकाश्चात्र भविष्यंत्यमलात्मकाः ॥ ७ ॥ मनोरथतृतीयायां यस्ते भक्तिं विधास्यति ॥ तन्मनोरथसं
सिद्धिर्भवित्रीमदनुग्रहात् ॥ ८ ॥ नारीवापुरुषोवाथ त्वद्रताचरणात्प्रिये ॥ मनोरथानि ह प्राप्य ज्ञानमन्ते चलप्स्यते ॥ ९ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ मनो
रथतृतीयायां व्रतं कीदृक्कथाकथम् ॥ किं फलं कैः कृतं नाथ कथयैतत्कृपां कुरु ॥ १० ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ शृणु देवियथा पृष्ठं भवत्या भवतारिणि ॥
मनोरथव्रतं चैतद्ब्रह्माद्ब्रह्मतरं परम् ॥ ११ ॥ पुलोमतनया पूर्वतताप परमंतपः ॥ किञ्चिन्मनोरथं प्राप्तुं न चापतपसः फलम् ॥ १२ ॥ अपूपुजत्ततो मां सा भ
क्त्या परमया मुदा ॥ गीतेन सरहस्येन कलकंठीकलेन हि ॥ १३ ॥ तद्दानेनातिसंतुष्टो मृदुना मधुरेण च ॥ सुतालैः सुरंगेण धातुमात्रा कलावता ॥ १४ ॥
प्रोवाच तां वरं ब्रूहि प्रसन्नोऽस्मि पुलोमजे ॥ अनेन च सुगीतेन त्वनया लिंगपूजया ॥ १५ ॥ ॥ पुलोमजोवाच ॥ ॥ यदि प्रसन्नो देवेश तदा यो मे मनोरथः ॥
तं पूरय महादेव महादेवी महाप्रिय ॥ १६ ॥ सर्वदेवेषु यो मान्यः सर्वदेवेषु सुंदरः ॥ यायजूकेषु सर्वेषु यः श्रेष्ठः सोऽस्तु मे पतिः ॥ १७ ॥ यथाभिलषितं रूपं यथा
भिलषितं सुखम् ॥ यथाभिलषितं चायुः प्रसन्नो देहि मे भव ॥ १८ ॥ यदा यदा च पत्या मे संगः स्याद्भुत्सुखेच्छया ॥ तदा तदा च तंदेहं त्यक्त्वा न्यदेहमाप्नुयाम् ॥
॥ १९ ॥ सदा च लिंगपूजायां मम भक्तिरनुत्तमा ॥ भवभूयाद्भवहरजरा मरणहारिणी ॥ २० ॥ भर्तुर्व्ययेपि वैधव्यं क्षणमात्रमपीह न ॥ मम भाविमहादेव पा
तिव्रत्यं च यातु मा ॥ २१ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इमं मनोरथं तस्याः पौलोम्याः पुरसूदनः ॥ समाकर्ण्य क्षणं स्मित्वा प्राहेशो विस्मयान्वितः ॥ २२ ॥
ईश्वर उवाच ॥ ॥ पुलोमकन्येयश्चैष त्वया कारि मनोरथः ॥ लप्स्यसे व्रतचर्या तस्तत्कुरुष्वजितेन्द्रिये ॥ २३ ॥

॥ १३ ॥ सुतालैः शोभनतालयुक्तेन ॥ सुरंगेण शोभनरंगोयस्मात्तेन ॥ धातुमात्रा कलावता तानमानमालावता ॥ सुस्वरादेरुपक्रमार्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ किमात्मिकास्वरूपा ॥ पाठांतरेकिनामाकिनास्त्रीत्यर्थः ॥ २६ ॥ इतिकर्तव्यतानुष्ठानप्रकारः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ तद्वत्
मानसःविश्वभुजागतचित्तः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ घृतपूरान्पक्वान्नविशेषान् ॥ नैवेद्यैर्घृतपूरैः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ राधोवैशाखः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

मनोरथतृतीयायाश्चरणेनभविष्यति ॥ तत्प्राप्तयेव्रतंवक्ष्येतद्विधेहियथोदितम् ॥ २४ ॥ तेनव्रतेनचीर्णेनमहासौभाग्यदेनतु ॥ अवश्यंभविताबालेतवचैवं
मनोरथः ॥ २५ ॥ ॥ पुलोमकन्योवाच ॥ ॥ कारुण्यवारिधेशंभोप्रणतप्राणिसर्वद ॥ किमात्मिकाथकाशक्तिःकापूज्यातत्रदेवता ॥ २६ ॥ कदा
चतद्विधातव्यमितिकर्तव्यताचका ॥ इत्याकर्ण्यशिवोवाक्यंतांतुप्रणिजगादह ॥ २७ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ मनोरथतृतीयायांव्रतंपौलोमितच्छुभम् ॥
पूज्याविश्वभुजागौरीभुजविंशतिशालिनी ॥ २८ ॥ वरदोऽभयहस्तश्चसाक्षसूत्रःसमोदकः ॥ देव्याःपुरस्ताद्वतिनापूज्यआशाविनायकः ॥ २९ ॥ चैत्रशुक्ल
तृतीयायांकृत्वावैदंतधावनम् ॥ सायंतनीचनिर्वर्त्यनातितृत्याभुजिक्रियाम् ॥ ३० ॥ नियमंचेतिगृहीयाजितक्रोधोजितेंद्रियः ॥ संत्यक्तास्पृश्यसंस्पर्शः
शुचिस्तद्वत्मानसः ॥ ३१ ॥ प्रातर्व्रतंचरिष्यामिमातर्विश्वभुजेनघे ॥ विधेहितत्रसानिध्यंमन्मनोरथसिद्धये ॥ ३२ ॥ नियमंचेतिसंगृह्यस्वपेद्रात्रौशुभं
स्मरन् ॥ प्रातरुत्थायमेधावीविधायावश्यकंविधिम् ॥ ३३ ॥ शौचमाचमनंकृत्वादंतकाष्ठंसमाददेत् ॥ अशोकवृक्षस्यशुभंसर्वशोकनिशातनम् ॥ ३४ ॥
नित्यंतनंचनिष्पाद्यविधिंविधिविदांबरः ॥ स्नात्वाशुद्धांबरःसायंगौरीपूजांसमाचरेत् ॥ ३५ ॥ आदौविनायकंपूज्यघृतपूरान्नविवेद्यच ॥ ततोर्चयेद्विश्वभु
जामशोककुसुमैःशुभैः ॥ ३६ ॥ अशोकवर्तिनैवेद्यैर्धूपैश्चागुरुसंभवैः ॥ कुंकुमेनानुलिप्यादावेकभक्तंततश्चरेत् ॥ ३७ ॥ अशोकवर्तिसहितैर्घृतपूरैर्म
नोहैः ॥ एवंचैत्रतृतीयायांव्यतीतायांपुलोमजे ॥ ३८ ॥ राधादिफाल्गुनांतासुतृतीयासुव्रतंचरेत् ॥ क्रमेणदंतकाष्ठानिकथयामितवानघे ॥ ३९ ॥ अनुले
पनवस्तूनि कुसुमानितथैवच ॥ नैवेद्यानिगजास्यस्यदेव्याश्चापिशुभव्रते ॥ ४० ॥ अन्नानिचैकभक्तस्यशृणुतानिफलाप्तये ॥ जंब्वपामार्गखदिरजाती
चूतकदंबकम् ॥ ४१ ॥ पृक्षोदुंबरखजूरीबीजपूरीसदाडिमी ॥ दंतकाष्ठदुष्माणेव्रतिनःसमुदाहृताः ॥ ४२ ॥ सिंदूरागुरुकस्तूरीचंदनंरक्तचंदनम् ॥ गोरोचना
देवदारुपद्माक्षचनिशाद्वयम् ॥ ४३ ॥ प्रीत्यानुलेपनंबालेयक्षकर्मसंभवम् ॥ सर्वेषामप्यलाभेचप्रशस्तोयक्षकर्मः ॥ ४४ ॥ कस्तूरिकायाद्रौभागौद्रौभागौ
कुंकुमस्यच ॥ चंदनस्यत्रयोभागाःशशिनस्त्वेकएवहि ॥ ४५ ॥ यक्षकर्मइत्येषसमस्तसुरवल्लभः ॥ अनुलिप्याथकुसुमैरर्चयेद्रश्मिमतान्यपि ॥ ४६ ॥

॥ ४२ ॥ गोरोचनागोशृंगयोर्मध्येसमुत्पन्नद्रव्यविशेषः ॥ निशाद्वयंरक्तकान्तं ॥ ४३ ॥ यक्षकर्मइत्येषसमस्तसुरवल्लभः ॥ कस्तूरिकायाइति ॥ ४४ ॥ शशिनःकर्पूरस्य ॥ तानि कुसुमानि ॥ ४५ ॥

नद्यावर्तैस्तगैः ॥ ४७ ॥ तच्छदैस्तेषांवृक्षाणांपत्रैः ॥ ४८ ॥ चैत्रमासैर्नैवेद्यस्यपूर्वमुक्तत्वादवशिष्टानामासानानैवेद्यानाह ॥ करंभइति ॥ करंभोदधिमिश्रःसक्तुः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मुष्टिकाः

पाटलामल्लिकापद्मकेतकीकरवीरकैः ॥ उत्पलैराजचंपैश्चनद्यावर्तैश्चजातिभिः ॥ ४७ ॥ कुमारीभिःकर्णिकारैरलाभेतच्छदैःसह ॥ सुगंधिभिःप्रसूनौघैः
सर्वालाभेपिपूजयेत् ॥ ४८ ॥ करंभोदधिभक्तं च स चूतरसमंडकाः ॥ फेणिकावटकाश्चैवपायसंचसशर्करम् ॥ ४९ ॥ समुद्रंसघृतंभक्तंकार्तिकेविनिवे
दयेत् ॥ इंडेरिकाश्चलडूकामाघेलंपसिकाशुभा ॥ ५० ॥ मुष्टिकाःशर्करागर्भाःसर्पिषापारिसाधिताः ॥ निवेद्याःफाल्गुनेदेव्यैसार्धविघ्नजितामुदा ॥ ५१ ॥
निवेदयेद्यद्वह्नि एकभक्तेपितस्मृतम् ॥ अन्यत्रिवेद्यसंमूढोभुंजानोऽन्यत्पतेदधः ॥ ५२ ॥ प्रतिमासंतृतीयायामेवमाराध्यवत्सरम् ॥ व्रतसंपूर्तयेकुर्या
त्स्थंडिलेऽग्निसमर्चनम् ॥ ५३ ॥ जातवेदसमंत्रेणतिलाज्यद्रविणेन च ॥ शतमष्टाधिकंहोमंकारयेद्विघ्नाव्रती ॥ ५४ ॥ सदैवनक्तेपूजोक्तासदानक्तेतुभो
जनम् ॥ नक्तएवहिहोमोऽयंनक्तएवक्षमापनम् ॥ ५५ ॥ गृहाणपूजामिभक्त्यामातर्विघ्नजितासह ॥ नमोस्तुतेविश्वभुजेपूरयाशुमनोरथम् ॥ ५६ ॥ नमो
विघ्नकृतेतुभ्यंनमआशाविनायक ॥ त्वंविश्वभुजयासार्धममदेहिमनोरथम् ॥ ५७ ॥ एतौमंत्रौसमुच्चार्यपूज्यौगौरीविनायकौ ॥ व्रतक्षमापनेदेयःपर्यंकस्तृ
लिकान्वितः ॥ ५८ ॥ उपधान्यासमायुक्तोदीपीदर्पणसंयुतः ॥ आचार्यचसपत्नीकंपर्यंकउपवेश्यच ॥ ५९ ॥ व्रतीसमर्चयेद्रघैःकरकर्णविभूषणैः ॥
सुगंधचंदनैर्माल्यैर्दक्षिणाभिर्मुदान्वितः ॥ ६० ॥ दद्यात्पयस्विनागांचव्रतस्यपरिपूर्तये ॥ तथोपभोगवस्तूनिच्छत्रोपानत्कमंडलुम् ॥ ६१ ॥ मनो
रथतृतीयायाव्रतमेतन्मयाकृतम् ॥ न्यूनातिरिक्तं संपूर्णमेतदस्तुभवद्गिरा ॥ ६२ ॥ इत्याचार्यसमापृच्छयतथेत्युक्तश्चेतेन वै ॥ आसीमांतमनुव्रज्यदत्त्वान्ये
भ्योपिशक्तिः ॥ ६३ ॥ नक्तंसमाचरेत्पोष्यैःसार्धमुप्रीतमानसः ॥ प्रातश्चतुर्थ्यासंभोज्यचतुरश्वकुमारकान् ॥ ६४ ॥ अभ्यर्च्यगंधमालयाद्यैर्द्वादशा
पिकुमारिकाः ॥ एवंसंपूर्णतांयातिव्रतमेतत्सुनिर्मलम् ॥ ६५ ॥ कार्यमनोरथावाप्त्यैसर्वैरेतद्रतंशुभम् ॥ पत्नीमनोरमांकुल्यांमनोवृत्त्यनुसारिणीम् ॥ ६६ ॥
तारिणींदुःखसंसारसागरस्यपतिव्रताम् ॥ कुर्वन्नेतद्रतंवर्षकुमारःप्राप्नुयात्स्फुटम् ॥ ६७ ॥ कुमारीपतिमाप्नोतिस्वाढ्यंसर्वगुणाधिकम् ॥ सुवासिनीलभे
त्युन्नान्पत्युःसौख्यमखंडितम् ॥ ६८ ॥ दुर्भगासुभगास्याच्चधनाढ्यास्यादरिद्रिणी ॥ विधवापिनवैधव्यंपुनराप्नोतिकुत्रचित् ॥ ६९ ॥ गुर्विणीचशुभं
पुत्रंलभतेसुचिरायुषम् ॥ ब्राह्मणोलभतेविद्यांसर्वसौभाग्यदायिनीम् ॥ ७० ॥

पूरिकाः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ दीपीदीपधारिकापुत्तलिका ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ नक्तंनक्तभोजनम् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ क्षिप्रमिति ॥ नत्वानमस्कारमात्रं कृत्वा दूरंगतानपि जनान् ॥ चिंतितैः स्वाभिलाषैः ॥ कृतकृत्यान् कृतार्थान् विधाय कृत्वा आगम
यित्वा तेषामागमनं कारयित्वेत्यर्थः ॥ ७८ ॥ अन्यत्रेति ॥ विश्वे हे विश्वभुजे ॥ कार्येति पाठेऽन्वयभेदादपौ न रुतयम् ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ अंगजोत्तमः पुत्र श्रेष्ठः ॥ ८२ ॥

राज्यभ्रष्टो लभेद्राज्यं वै श्योलाभं च विंदति ॥ चिंतितं लभते शूद्रो व्रतस्यास्य निषेवणात् ॥ ७१ ॥ धर्मार्थी धर्ममाप्नोति धनार्थी धनमाप्नुयात् ॥ कामी कामानवा
प्नोति मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् ॥ ७२ ॥ यो यो मनोरथो यस्य स तं विंदते ध्रुवम् ॥ मनोरथतृतीयाया व्रतस्य चरणाद्व्रती ॥ ७३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥
इत्थं निशम्य शिवतः शिवा संतुष्टमानसा ॥ पुनः पप्रच्छ विश्वेशं प्रवद्धकरसंपुटा ॥ ७४ ॥ अन्यत्र ये व्रतं चैतत् करिष्यंतिसदा शिव ॥ ते कथं पूजयिष्यंति मां
च आशाविनायकम् ॥ ७५ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ साधु पृष्टं त्वया देवि सर्वसंदेहभेदिनि ॥ वाराणस्यां समर्च्या त्वं विश्वे प्रत्यक्षरूपिणी ॥ ७६ ॥ आशा
विघ्नजिता सार्धं सर्वा शांतिं कारिणा ॥ हारिणानंतं विघ्नानां मम क्षेत्रं शुभार्थिना ॥ ७७ ॥ क्षिप्रमागमयित्वा च नत्वा दूरंगतानपि ॥ कृतकृत्यान् विधायार्थं चिं
तितैः सुमनोरथैः ॥ ७८ ॥ अन्यत्र व्रतिभिर्विश्वेकांचनी प्रतिमा तव ॥ पंचकृष्णलकादूर्ध्वकार्या विघ्नहृतोपि च ॥ ७९ ॥ आचार्या व्रती दद्याद् व्रतांति प्रति
माद्वयम् ॥ सकृत्कृते व्रती चास्मिन्कृतकृत्यो व्रती भवेत् ॥ ८० ॥ ततः पुलोमजादे विश्रुत्वैतद् व्रतमुत्तमम् ॥ कृत्वा मनोरथं प्रापयथाभिवांछितं हृदि ॥ ८१ ॥
अरुं धत्वा वसिष्ठोऽपिलब्धोऽत्रिरनसूयया ॥ सुनीत्योत्तानपादाच्च ध्रुवः प्राप्तोऽंगजोत्तमः ॥ ८२ ॥ सुनीतेर्दुर्भगत्वं च पुनरस्माद् व्रताद् व्रतम् ॥ चतुर्भुजः पतिः
प्राप्तः क्षीरनीरधिजन्मना ॥ ८३ ॥ किं बहुक्तेन मुश्रोणि कृतं येन व्रतं त्विदम् ॥ व्रतानितेन सर्वाणि कृतानि व्रतिना ध्रुवम् ॥ ८४ ॥ श्रुत्वा धीमान् कथां पुण्यां
पुनस्तद् व्रतमानसः ॥ शुभबुद्धिर्वाप्नोति पापैरपि विमुच्यते ॥ ८५ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे उत्तरार्धे धर्म
श्वराख्यानं विश्वभुजाशाविनायकप्रशंसने मनोरथतृतीयाव्रताख्यानं नामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ धर्मतीर्थस्य माहात्म्यं
कीदृग्देवेन शंसुना ॥ स्कंददेव्यै समाख्यातं तदा ख्यातिं कृपां कुरु ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ विंध्यो व्रतिहृदा ख्यामि धर्मतीर्थसमुद्भवम् ॥ आकर्ण
य महाप्राज्ञ यथा देवेन भाषितम् ॥ २ ॥

क्षीरनीरधेर्दुग्धाणवाज्जन्मयस्यास्तया लक्ष्म्या ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ एकाशीतितमोऽध्याये
नानाश्चर्यैकमादिरे ॥ दुर्दमाख्यानसंसर्गिधर्मशाख्यानमुच्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

अनुतप्तःप्रतिक्षणं संतप्तः ॥ तथातप्तइतिकचित् ॥ ३ ॥ अपानुनुत्सुरपाकर्तुमिच्छुः ॥ ४ ॥ परांश्रेष्ठाम् ॥ पाठांतरेकेवलमित्यर्थः ॥ ५ ॥ वैधसंब्राह्मम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ महापापजुषामपीत्यपिशब्दा
दुपपापजुषामपि ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ कर्माण्येवबीजानियेषाम् ॥ व्यधिकरणेवापष्ठ्यौ ॥ हरदृष्ट्यातशुष्मणांहरदर्शनप्राप्तदाहानाम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ घातुकांनशिनीम् ॥ १४ ॥

वृत्रनिहत्यवृत्रारिर्ब्रह्महत्यामवाप्तवान् ॥ अनुतप्तोथपप्रच्छप्रायश्चित्तंपुरोहितम् ॥ ३ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ यदित्वंदेवराजेमां ब्रह्महत्यां सुदु-
स्त्यजाम् ॥ अपानुनुत्सुस्तद्याहिकाशीं विश्वेशपालिताम् ॥ ४ ॥ नान्यत्किंचित्कचिद्ब्रह्महत्यामहौषधम् ॥ राजधानीं परित्यज्य शक्रविश्वेशितुः
पराम् ॥ ५ ॥ भैरवस्यापि हस्ताग्रादपतद्वैधसंशिरः ॥ यत्रानंदवने तत्र वृत्रशत्रो ब्रजद्रुतम् ॥ ६ ॥ सीमानमपि संप्राप्य शक्रानंदवनस्य हि ॥ ब्रह्महत्यापलाये
तवेपमानानिराश्रया ॥ ७ ॥ अन्येषामपि पापानां महापापजुषामपि ॥ नाशयित्री पराकाशी विश्वेशसमधिष्ठिता ॥ ८ ॥ महापातकतो मुक्तिः काश्यामे-
व शतक्रतो ॥ महासंसारतो मुक्तिः काश्यामेव न चान्यतः ॥ ९ ॥ निर्वाणनगरी काशी काशी सर्वाघसंघट्टत् ॥ विश्वेशितुः प्रिया काशी द्यौः काशी सदृशी न हि ॥
॥ १० ॥ ब्रह्महत्याभयं यस्य संसारतो भयम् ॥ जातुचित्तेन न त्याज्या काशिका मुक्ति काशिका ॥ ११ ॥ जंतूनां कर्मबीजानां यत्र देहविसर्जने ॥ न जातु
चित्प्ररोहोस्ति हरदृष्ट्या तशुष्मणाम् ॥ १२ ॥ तां काशीं प्राप्य वृत्रारेवृत्रहत्यापनुत्तये ॥ समाराधय विश्वेशं विश्वमुक्तिप्रदायकम् ॥ १३ ॥ बृहस्पतेरिति
वचो निशम्य स सहस्रदृक् ॥ आयादुत तरं काशीं महापातकघातुकाम् ॥ १४ ॥ स्नात्वोत्तरवहायां च धर्मशं परितः स्थितः ॥ आराधयन् महादेवं ब्रह्महत्याप-
नुत्तये ॥ १५ ॥ महारुद्रजपासक्तः सुत्रामाथ त्रिलोचनम् ॥ ददर्शल्लिंगमध्यस्थं स्वभासादीपितांबरम् ॥ १६ ॥ पुनस्तुष्टाववेदोक्तैरुद्रसूक्तैरनेकधा ॥
विनिष्क्रम्य ततोर्लिंगादाविर्भूय भवो वदत् ॥ १७ ॥ शचीपते प्रसन्नोऽस्मि वरं वरय सुव्रत ॥ किंदेयं द्रुतमाख्याहि धर्मपीठकृतास्पद ॥ १८ ॥ श्रुत्वेति देवदे-
वस्य स प्रेमवचनं हरिः ॥ सर्वज्ञ किं तेऽविदितं तमुवाचेति वृत्रहा ॥ १९ ॥ ततस्तत्कृपयानुबोधमपीठनिषेवणात् ॥ निष्पाद्य तीर्थं तत्रेशोऽत्र स्नाहीद्रेति
चाब्रवीत् ॥ २० ॥ तत्रेन्द्रः स्नानमात्रेण दिव्यगंधोऽभवत्क्षणात् ॥ अवाप च रुचिं चारुं प्राक्तनीं शातयाज्ञिकीम् ॥ २१ ॥ तदाश्चर्यमथोदृष्ट्वा मुनयो नारदादयः ॥
परिसस्रुर्मुदायुक्ता धर्मतीर्थेऽवहारिणि ॥ २२ ॥ अतर्पयन्पितृन् दिव्यान्व्यधुःश्राद्धानि श्रद्धया ॥ धर्मशं स्नापयामासुस्तत्तीर्थाम्बुभृतैर्घटैः ॥ २३ ॥
तदा प्रभृतितत्तीर्थधर्माधुरिति विश्रुतम् ॥ ब्रह्महत्यादिपापानामक्लेशं क्षालनं परम् ॥ २४ ॥

॥ १५ ॥ सुत्रामाहं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अथोऽनंतरम् ॥ अदइतिकचित् ॥ २२ ॥ २३ ॥ धर्माधुर्धर्मकूपः ॥ अक्लेशं यथा स्यात्तथा ॥ न विद्यते क्लेशायस्मादिति वा ॥ २४ ॥

तीर्थराजस्यसमुद्रस्यप्रयागस्यवा ॥ २५ ॥ धर्मतीर्थेधर्मेशाधिष्ठितेतीर्थे ॥ २६ ॥ २७ ॥ द्वारिकेसागरेद्वारकासंबंधिनिसागरे ॥ देवकइतिपाठेदेवकपत्तनेप्रभासक्षेत्रेइतियावत् ॥ २८ ॥
सौकरशौरभइतिप्रसिद्धम् ॥ गंगातीरे ॥ गौरीमहाद्वदेकदारे ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ निष्कृतिरावृण्यपिंडदानमितियावत् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ स्वंप्रतिविम्बम् ॥ ३६ ॥

यत्फलंतीर्थराजस्यज्ञानेनपरिकीर्त्यते ॥ सहस्रगुणितंतत्स्याद्धर्माधुस्नानमात्रतः ॥ २५ ॥ गंगाद्वारेकुरुक्षेत्रेगंगासागरसंगमे ॥ यत्फलंलभतेमर्त्यो
धर्मतीर्थेतदामुयात् ॥ २६ ॥ नर्मदायांसरस्वत्यांगौतम्यांसिंहगेगुरौ ॥ स्नात्वायत्फलमाप्येतधर्मकूपेतदामुयात् ॥ २७ ॥ मानसेपुष्करेचैवद्वारिकेसाग
रेतथा ॥ तीर्थेस्नात्वाफलंयत्स्यात्तत्स्याद्धर्मजलाशये ॥ २८ ॥ कार्तिक्यांसूकरक्षेत्रेचैत्र्यांगौरीमहाद्वदे ॥ शंखोद्धारेहरिदिनेयत्फलंतत्फलंत्विह ॥ २९ ॥
तीर्थद्वयंप्रतीक्षतेसिन्नासून्पितरोनरान् ॥ गंगायांधर्मकूपेचपिंडनिर्वपणाशया ॥ ३० ॥ पितामहसमीपेवाधर्मेशस्याग्रतोथवा ॥ फलगौचधर्मकूपेचमाद्यं
तिप्रपितामहाः ॥ ३१ ॥ धर्मकूपेनरःस्नात्वापरितर्प्यपितामहान् ॥ गयांगत्वाकिमधिकंकर्तापितृमुदावहम् ॥ ३२ ॥ यथागयायांतृप्ताःस्युःपिंडदाने
पितामहाः ॥ धर्मतीर्थेतथैवस्युर्नन्यूननैवचाधिकम् ॥ ३३ ॥ तेधन्याःपितृभक्तास्तेप्रीणितास्तैःपितामहाः ॥ पैत्रादृणाद्धर्मतीर्थेनिष्कृतिर्यैःकृतासुतैः ॥
॥ ३४ ॥ तत्तीर्थस्यप्रभावेणनिष्पापोभूत्क्षणेनच ॥ प्रणम्यदेवदेवेशमिन्द्रोऽग्रादमरावतीम् ॥ ३५ ॥ अपारोमहिमातस्यधर्मतीर्थस्यकुंभज ॥ तत्कूपेस्वं
निरीक्ष्यापिश्राद्धदानफलंलभेत् ॥ ३६ ॥ तत्रापिकाकिणीमात्रंयच्छेत्पितृमुदेनरः ॥ अक्षयफलमाप्नोतिधर्मपीठप्रभावतः ॥ ३७ ॥ तत्रयोभोजयेद्वि
प्रान्यतिनोथतपस्विनः ॥ सिक्थेसिक्थेलभेत्सोथवाजपेयफलंस्फुटम् ॥ ३८ ॥ प्राप्यामरावतींशक्रस्ततोदिविषदांपुरः ॥ धर्मपीठस्यमाहात्म्यं
महत्काश्यामवर्णयत् ॥ ३९ ॥ आगत्यपुनरप्यत्रशंभोरानंदकानने ॥ मुनिवृंदारकैःसार्धंलिंगमस्थापयद्भरिः ॥ ४० ॥ तारकेशात्पश्चिमतइंद्रेश्वरमिती
रितम् ॥ तस्यसंदर्शनात्पुंसामैंद्रलोकोनदूरतः ॥ ४१ ॥ तदक्षिणेशचीशश्चस्वयंशच्याप्रतिष्ठितः ॥ शचीशार्चनतःस्त्रीणांसौभाग्यमतुलंभवेत् ॥ ४२ ॥
तत्समीपेस्तिरंभेशोबहुसौख्यसमृद्धिदः ॥ इंद्रेश्वरस्यपरितोलोकपालेश्वरोपरः ॥ ४३ ॥ तदर्चनात्प्रसीदंतिलोकपालाःसमृद्धिदाः ॥ धर्मेशात्प
श्चिमाशायांधरणीशःप्रकीर्तितः ॥ तदर्शनेनधैर्यस्याद्राज्येराजकुलादिषु ॥ ४४ ॥ धर्मेशादक्षिणेपूज्यंतत्त्वेशाख्यंपरंनरैः ॥ तत्त्वज्ञानंप्रवर्तेततल्लिंगस्य
समर्चनात् ॥ ४५ ॥ धर्मेशात्पूर्वदिग्भागेवैराग्येशंसमर्चयेत् ॥ निवृत्तिश्चेतसस्तस्यलिंगस्यस्पर्शनादपि ॥ ४६ ॥ ज्ञानेश्वरंतथैशान्याज्ञानदंसर्वदेहि
नाम् ॥ ऐश्वर्येशमुदीच्यांचलिंगाद्धर्मेश्वराच्छुभात् ॥ ४७ ॥ तदर्शनाद्भवेवृणामैश्वर्यमनसेप्सितम् ॥ पंचवक्त्रस्यरूपाणिर्लिंगान्येतानिकुंभज ॥ ४८ ॥

काकिणीविंशतिवराटिका ॥ ३७ ॥ सिक्थेसिक्थेकणायांकणायाम् ॥ ३८ ॥ दिविषदांदेवानाम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

शाश्वतकैवल्यम् ॥ दुर्दमाख्यानवक्तुं प्रस्तावयति ॥ अन्यदिति ॥ ४९ ॥ पादः कच्छः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ प्रसभं वलात् ॥ पाठांतरे प्रथमं यथा स्यात् ॥ पुरंधीर्युवतीः स्त्रीरित्यर्थः ॥ ५२ ॥ मृगयुर्लब्धकः ॥
॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ धूमकेतुर्भूत्युः ॥ अकांडेऽनवसरे ॥ ५७ ॥ गृष्टिरत्रमृगः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ अवकेशिनो बंध्यफलान् ॥ सुविकासितानि तिकचित् ॥

एतान्यवश्यं संसेव्य नरः प्राप्नोति शाश्वतम् ॥ अन्यत्तत्रैव यद्वृत्तं तदाख्यामिमुने शृणु ॥ ४९ ॥ यच्छ्रुत्वापि न रोधोरे संसाराब्धौ न मज्जति ॥ कदंबशिखरो नाम
विध्यपादो महानिह ॥ ५० ॥ दमस्य पुत्रस्तत्रासीदुर्दमो नाम पार्थिवः ॥ पितर्युपस्ते राज्यं संप्राप्या विजितेन्द्रियः ॥ ५१ ॥ हरेत् पुरंध्रीः प्रसभं पौराणां काममो
हितः ॥ असाधवः प्रियास्तस्य साधवोऽप्रियतां ययुः ॥ ५२ ॥ अदंड्या न दंड्यां च क्रेदं डयेष्वासीत्पराङ्मुखः ॥ सदैव मृगयाशीलः सोऽभून्मृगयुसंगतः ॥
॥ ५३ ॥ विवासिताः स्वविषयात्तेन सन्मतिदायिनः ॥ धर्माधिकारिणः शूद्रा ब्राह्मणाः करदीकृताः ॥ ५४ ॥ परदारेषु संतुष्टः स्वदारेषु पराङ्मुखः ॥ आनर्च
जातु चित्रैव देवौ दुःखांतकारिणौ ॥ ५५ ॥ हारिणौ सर्वपापानां सर्ववांछितदायिनौ ॥ सर्वेषां जगतीसारौ श्रीकंठश्रीपतीपती ॥ ५६ ॥ स्वप्रजास्वेकउदि
तो धूमकेतुरिवापरः ॥ दुर्दमो नाम भूपालः क्षयायाकांड एव हि ॥ ५७ ॥ सकदाचिन्मृगयुभिः पार्थिव्यसनातुरः ॥ सार्धविवेशारण्यानि गृष्टिपृष्ठानुगोहयी ॥
॥ ५८ ॥ एकाकी दैवयोगेन दुर्दमः सोऽवनीपतिः ॥ धन्वीतुरंगमारूढोऽविशदानंदकाननम् ॥ ५९ ॥ सविलोक्याथ सर्वत्र पादपानवकेशिनः ॥ सुच्छा
यांश्च सुविस्तारान्गतश्रम इवाभवत् ॥ ६० ॥ सुगंधेन सुशीतेन सुमंदेन सुवायुना ॥ क्षणं संवीजितो राजापल्लवव्यजनैः कुजैः ॥ ६१ ॥ केवलं मृगयाजा
तस्तत्त्वे दोनव्यपात्रजत् ॥ आजन्म जनितः खेदो निरगात्तद्वने क्षणात् ॥ ६२ ॥ मध्येवनं सचापशयत्रासादं चुंबितां वरम् ॥ महारत्नशलाकानां रम्यमेक
मिवाकरम् ॥ ६३ ॥ अथावरुह्य तुरगात्स भूपालोति विस्मितः ॥ धर्मेशमंडपं प्राप्य स्वात्मानं प्रशशंसह ॥ ६४ ॥ धन्योऽस्म्यहं प्रसन्नोऽस्मि धन्ये मेद्यविलोचने ॥
धन्यमद्यतनं चाहर्षदपश्यमिमांभुवम् ॥ ६५ ॥ पुनर्निनिंद्यात्मानं धर्मपीठप्रभावतः ॥ धिङ्मांदुर्जनसंसर्गत्यक्तसज्जनसंगमम् ॥ ६६ ॥ जंतूद्वेगकरं
मूढं प्रजापीडनपंडितम् ॥ परदारपरद्रव्यापहृत्या सुखमानिनम् ॥ ६७ ॥ अद्य यावन्मम गतं वृथा जन्माल्पमेधसः ॥ धर्मस्थानानीदृशानियद्दृष्टानि न कुत्र
चित् ॥ ६८ ॥ एवं बहुविनिंद्य स्वं न त्वाधर्मेश्वरं विभुम् ॥ आरुह्या श्वं ययौ राजा दुर्दमो विषयं स्वकम् ॥ ६९ ॥ ततो मात्यान्समाहूय क्रमायातांश्चिरंतनान् ॥
नवीनान्परिनिर्वास्य पौरांश्चापि समाहूयत् ॥ ७० ॥ ब्राह्मणांश्च नमस्कृत्य तेभ्यो वृत्तीः प्रदाय च ॥ पुत्रे राज्यं समारोप्य प्रजाधर्मे निवेश्य च ॥ ७१ ॥ परिदं
डय च दंडार्हान्साधूंश्च परितोष्य च ॥ दारानपि परित्यज्य विषयेषु पराङ्मुखः ॥ ७२ ॥

॥ ६० ॥ कुजैर्वृक्षैः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ मध्येवनं वनमध्ये ॥ चुंबितां वरमत्युच्चम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ अपहृत्या अपहारेण ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

॥ ७३ ॥ दमिनामिन्द्रियनिग्रहताम् ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामेकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ अथाशी
तितमेध्यायेद्व्यधिकेऽत्यंतसुंदरे ॥ वीरेश्वरस्यालिंगस्य प्रादुर्भावः प्रतन्यते ॥ १ ॥ वीरेश्वरस्याविर्भावप्रमाणम् ॥ वीरेश्वरस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ तत्राख्यायिकामवतारयति ॥ आसीदिति ॥
राजानं विशिनष्टि षडक्षराधिकसार्द्धषडभिः ॥ ४ ॥ वदान्योदाता ॥ ५ ॥ ६ ॥ शौचनिलयः शौचाश्रयः ॥ शौचनियमइतिकचित् ॥ ७ ॥ संख्यावान्विद्वान् ॥ सदोजिरेसभागणे ॥

समागच्छदथैकाकीकाशीं श्रेयोविकासिनीम् ॥ धर्मेश्वरं समाराध्य कालान्निर्वाणमाप्तवान् ॥ ७३ ॥ धर्मेशदर्शनान्नित्यंतथाभूतः सदुर्दमः ॥ बभूवदमिनां
श्रेष्ठः प्रतिमोक्षंचलब्धवान् ॥ ७४ ॥ इत्थं धर्मेशमाहात्म्यं मया स्वरूपं निरूपितम् ॥ धर्मपीठस्य माहात्म्यं सम्यक्कोवेदकुंभज ॥ ७५ ॥ इदं धर्मेश्वराख्या
नयः श्रोष्यति नरोत्तमः ॥ आजन्मसंचितात्पापात्समुक्तो भवति क्षणात् ॥ ७६ ॥ श्राद्धकाले विशेषेण धर्मेशाख्यानमुत्तमम् ॥ श्रावयेद्ब्राह्मणान् धीमान् पितॄणां
तृप्तिकारणम् ॥ ७७ ॥ धर्माख्यानमिदं शृण्वन्नपि दूरस्थितः सुधीः ॥ सर्वपापैर्विनिर्मुक्तो गंतं तं तेशिवमंदिरम् ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराणे
एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे उत्तरार्धे धर्मेश्वराख्यानं नामैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ वीरेश्वरस्य महेशान
श्रूयते महिमा महान् ॥ परांसिद्धिं परोपतुस्तत्र सिद्धाः परःशताः ॥ १ ॥ कथमाविर्भवस्तस्य काश्यालिंगवरस्य तु ॥ आशुसिद्धिप्रदस्ये ह तन्मे ब्रूहि जगत्पते ॥
॥ २ ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ निशामय महादेवि वीरेशाविर्भवं परम् ॥ यं श्रुत्वा पिनरः पुण्यं प्राप्नोति विपुलं शिवे ॥ ३ ॥ आसीदमित्रजिन्नाम राजा परपु
रंजयः ॥ धार्मिकः सत्त्वसंपन्नः प्रजारंजनतत्परः ॥ ४ ॥ यशोधनो वदान्यश्च सुधीर्ब्राह्मणदैवतः ॥ सदैवावभृथस्नानपरिक्लिन्नशिरोरुहः ॥ ५ ॥ विनी
तो नीतिसंपन्नः कुशलः सर्वकर्मसु ॥ विद्याविविधैः श्लाघ्यः च गुणवान् गुणिवत्सलः ॥ ६ ॥ कृतज्ञो मधुरालापः पापकर्मपराङ्मुखः ॥ सत्यवाक् शौचनिलयः
स्वरूपवाग्बिजितेन्द्रियः ॥ ७ ॥ रणांगणे कृतांताभः संख्यावांश्च सदोजिरे ॥ कामिनीकामकेलिज्ञोऽपि स्थविरप्रियः ॥ ८ ॥ धर्मार्थे धितकोशश्च स
मृद्धबलवाहनः ॥ सुभगश्च सुखश्च सुमेधाः सुप्रजाश्रयः ॥ ९ ॥ स्थैर्यैर्यैः समापन्नो देशकालविचक्षणः ॥ मान्यमानप्रदो नित्यं सर्वदूषणवर्जितः ॥ १० ॥
वासुदेवांश्च त्रियुगले चेतोवृत्तिनिधाय सः ॥ चकार राज्यं निर्द्वंद्वं विष्णोः त्रिवर्जितम् ॥ ११ ॥ अलंघ्यशासनः श्रीमान्विष्णुभक्तिपरायणः ॥ अभुनक्त
चुरान्भोगान्समंताद्विष्णुसात्कृतान् ॥ १२ ॥

ज्ञानवांश्च परात्मनीतिकवित् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ विष्णुसर्वतः ॥ ईतयोऽतिवृष्ट्यादयः ॥ तदुक्तम् ॥ अतिवृष्टिरनावृष्टिः शलभा मूषकाः खगाः ॥ प्रत्यर्थिनश्च राजानः सप्तैता ईतयः स्मृता इति ॥
ताभिः रहितम् ॥ ११ ॥ समंतात्कायवाङ्मनआदिभिर्विष्णुसात्कृतान् विष्णवे समर्पितान् ॥ तदुक्तं भागवते ॥ कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुद्ध्यात्मना वा नुसृतस्वभावात् ॥ करोति यद्यत्सकलं परस्मै

नारायणायेतिसमर्प्येत्तदिति ॥ १२ ॥ हरेरिति ॥ हरेरायतनानिप्रतिपदेपदेस्थानेस्थानेउच्चैरुन्नतंसौधंदेवालयम् ॥ महाभाग्यनिधेस्तस्यराज्येसमभवदित्यन्वयः ॥ विसर्गाभावपाठेदेव्याःसंबो
धनम् ॥ १३ ॥ गोविंद्यादिश्लोकानांमधुद्विषो गोविंदादिनामान्यस्यराज्येयत्रकुत्रापिश्रूयंतइतिनवमेनान्वयः ॥ १४ ॥ कीनाशोमृत्युः ॥ १५ ॥ १६ ॥ जंजपूकाजपशीलास्तेषामधनाशन ॥
भक्तानामितिकचित् ॥ १७ ॥ १८ ॥ दुरंतकदुर्निवार्यमृत्यो ॥ पुरांतकेतिकचित् ॥ दंदशूकेश्वरेशय अनंतशायिन ॥ १९ ॥ विष्टरश्रवःयाज्ञवल्क्यादिषुश्रूयमाण ॥ विराधनामराक्षसारे ॥

हरेरायतनान्युच्चैःप्रतिसौधंपदेपदे ॥ तस्यराज्येसमभवन्महाभाग्यनिधेःशिवे ॥ १३ ॥ गोविंदगोपगोपालगोपीजनमनोहर ॥ गदापाणेगुणातीतगुणाढ्य
गरुडध्वज ॥ १४ ॥ केशिहृत्कैटभारतेकंसारेकमलापते ॥ कृष्णकेशवकंजाक्षकीनाशभयनाशन ॥ १५ ॥ पुरुषोत्तमपापारेपुंडरीकविलोचन ॥
पीतकौशेयवसनपद्मनाभपरात्पर ॥ १६ ॥ जनार्दनजगन्नाथजाह्नवीजलजन्मभूः ॥ जन्मिनांजन्महरणजंजपूकाधनाशन ॥ १७ ॥ श्रीवत्सवक्षःश्रीकां
तश्रीकरश्रेयसानिधे ॥ श्रीरंगशार्ङ्गकोदंडशौरेशीतांशुलोचन ॥ १८ ॥ दैत्यारेदानवारातेदामोदरदुरंतक ॥ देवकीहृदयानंददंदशूकेश्वरेशय ॥ १९ ॥
विष्णोवैकुण्ठानिलयबाणारेविष्टरश्रवः ॥ विष्वक्सेनविराधारेवनमालिन्वनप्रिय ॥ २० ॥ त्रिविक्रमत्रिलोकीशचक्रपाणेचतुर्भुज ॥ इत्यादीनिपवित्रा
णिनामानिप्रतिमंदिरम् ॥ २१ ॥ स्त्रीवृद्धबालगोपालवदनोदीरितानितु ॥ श्रूयंतेयत्रकुत्रापिरम्याणिमधुविद्विषः ॥ २२ ॥ सुरसाकाननान्येवविलोक्यं
तेगृहेगृहे ॥ चरित्राणिविचित्राणिपवित्राण्यब्धिजापतेः ॥ २३ ॥ सौधभित्तिषुदृश्यंतेचित्रकृत्रिमितानितु ॥ ऋतेहरिकथायास्तुनान्यावार्तानिशम्यते ॥
॥ २४ ॥ हरिणानैवविध्यंतेहरिनामांशधारिणः ॥ तस्यराज्ञोभयाद्वाधैररण्यसुखचारिणः ॥ २५ ॥ नमत्स्यानैवकमठानवराहाश्चकेनचित् ॥ हन्यंते
क्रापितद्भीत्यामत्स्यमांसाशिनापिवै ॥ २६ ॥ अप्युत्तानशयास्तस्यराष्ट्रेमित्रजितःकचित् ॥ स्तनपाननंकुर्वतिसंप्राप्यहरिवासरम् ॥ २७ ॥ पशवोपि
तृणाहारंपरित्यज्यहरेर्दिने ॥ उपोषणपराजाताअन्येषांकाकथानृणाम् ॥ २८ ॥ महामहोत्सवःसर्वैःपुरैकोभिर्वितन्यते ॥ तस्मिन्प्रशासतिभुवंसंप्राप्तेह
रिवासरे ॥ २९ ॥ सण्वदंडयोऽभूत्तस्यराज्ञोमित्रजितःक्षितौ ॥ योविष्णुभक्तिरहितःप्राणैरपिधनैरपि ॥ ३० ॥

विधेर्वीरेतिकचित् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सुरसाकाननानितुलसीवनानि ॥ शोभनोरसोरागोभगवतोयस्यामितिष्युत्पत्तेः ॥ यदाहधन्वंतरिः ॥ तुलसीसुरसागौरीभूतव्रीहदुमंजरीति ॥ चरित्राणि
पूतनावधशकटभंजनादीनि ॥ २३ ॥ नकेवलंगृहेगृहेविलोक्यंतेसौधभित्तिषुदृश्यंतेइतिसंयः ॥ २४ ॥ हरिनामस्मरणेनोपशान्तिभागस्तद्धारिणः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

दीक्षिताइवयज्ञादिदीक्षायां दीक्षिताइव ॥ न्यवसन्भुवीतिकचित् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ नभज्येतनसेव्येत ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ दध्नामिश्रितंजलंमधुपर्कः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
अहमगमं प्राप्ताः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ सर्वत्रदेहादौ ॥ कर्तव्यइतिकचित् ॥ ४४ ॥ प्रणिधानेन पूजनेन ध्यानेन वा शीलयित्वा पूजयित्वा ध्यात्वा वा ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

अंत्यजा अपित द्राष्टृशंखचक्रांकधारिणः ॥ संप्राप्य वैष्णवीं दीक्षां दीक्षिता इव संबभूवुः ॥ ३१ ॥ शुभानियानिकर्माणि क्रियन्तेऽनुदिनं जनैः ॥ वासुदेवे समर्प्य
ते तानि तैरफलेप्सुभिः ॥ ३२ ॥ विना मुकुंदं गोविंदं परमानंदमच्युतम् ॥ नान्योजप्येत मन्येत न भज्येत जनैः क्वचित् ॥ ३३ ॥ कृष्ण एव परो देवः कृष्ण ए
व परा गतिः ॥ कृष्ण एव परो बंधुस्तस्यासीदवनीपते ॥ ३४ ॥ एव तस्मिन्महीपाले राज्यं सम्यक् प्रशासति ॥ एकदा नारदः श्रीमांस्तं दिदृक्षुः समाययौ ॥ ३५ ॥
राज्ञा समर्चितः सोऽथ मधुपर्कविधानतः ॥ नारदो वर्णयामास तम मित्रजितं नृपम् ॥ ३६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ धन्योऽसि कृतकृत्योऽसि मान्योऽप्यसि
दिवौकसाम् ॥ सर्वभूतेषु गोविंदं परिपश्यन्विशांपते ॥ ३७ ॥ यो वेद पुरुषो विष्णुर्यो ज्ञः पुरुषो हरिः ॥ यो तं रात्मास्य जगतः कर्ता हर्ता विता विभुः ॥ ३८ ॥
तन्मयं पश्यतो विश्वं तव भूपाल सत्तम ॥ दर्शनं प्राप्य शुभदं शुचित्वमगमं परम् ॥ ३९ ॥ एक एव हि सारो त्रसंसारं रेक्षणं भंगुरे ॥ कमलाकांतपादाब्जभक्तिभावो
ऽखिलप्रदः ॥ ४० ॥ परित्यज्य हियः सर्वं विष्णुमेकं सदा भजेत् ॥ सुमेधसंभजं ते तं पदार्थाः सर्व एव हि ॥ ४१ ॥ हृषीकेशो हृषीकाणियस्य स्थैर्यगता न्यहो ॥
स एव स्थैर्यमाप्नोति ब्रह्मांडेऽतीव चंचले ॥ ४२ ॥ यौवनं धनमायुष्यं पद्मिनीजलं बिदुवत् ॥ अतीव च पलं ज्ञात्वाऽच्युतमेकं समाश्रयेत् ॥ ४३ ॥ वाचिचे
तसि सर्वत्रयस्य देवो जनार्दनः ॥ स एव सर्वदा वंद्यो नररूपी जनार्दनः ॥ ४४ ॥ निर्व्याजप्रणिधानेन शीलयित्वा श्रियः पतिम् ॥ पुरुषोत्तमतां को न प्राप्तवा
निहभूतले ॥ ४५ ॥ अनया विष्णुभक्त्या ते संतुष्टोऽद्वियमानसः ॥ उपकर्तुमना ब्रूयांत त्रिशामय भूपते ॥ ४६ ॥ बालाविद्याधरसुतानाम्नामलयगंधिनी ॥
क्रीडन्ती पितुरा क्रीडेह ताकं कालकेतुना ॥ ४७ ॥ कपालकेतुपुत्रेण दानवेन बलीयसा ॥ आगामिन्यां तृतीयायां तस्याः पाणिग्रहः किल ॥ ४८ ॥ पाताले
चंपकावत्यां नगर्यासां स्तिसांप्रतम् ॥ हाटकेशात्समागच्छंस्तया हंसाश्रुनेत्रया ॥ ४९ ॥ दृष्टः प्रणम्य विज्ञप्तो यथा तच्चानिशामय ॥ ब्रह्मचारिन्मुनिश्चेष्टगं
धमाद न शैलतः ॥ ५० ॥ बालक्रीडनकासक्तां मोहयित्वा निनाय सः ॥ कंकालकेतुर्दुर्वृतो दुर्जयो न्यास्रवाततः ॥ ५१ ॥ स्वस्य त्रिशूलघातेन प्रियते
नान्यथारणे ॥ जगत्पर्याकुलीकृत्य निद्रात्यत्र विनिर्भयः ॥ ५२ ॥

मलयशब्देनात्र मलयजोलक्ष्यते ॥ तद्ब्रह्मो वर्तते यस्याः सामलयगंधिनी ॥ ४७ ॥ पाणिग्रहः देव्यो दिष्ट इति शेषः ॥ ४८ ॥ हाटकेशात्पातालस्थानात् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मोहयित्वा माययामोहं संपाद्य ॥
मां ज्ञात्वा त्रेतिकचित् ॥ ५१ ॥ सस्वेति पाठे अन्वयभेदादपौ न रुतम् ॥ ५२ ॥

1133411

॥ ३२५ ॥

वद्धः ॥ वेदिकिकरः सन्नित्यर्थः ॥ वेदगर्भाञ्जालक्षणसूत्रनियंत्रितइतिवा ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ आस्तुवन् आसमंतात् कायवाङ्मनोभिः ॥ यज्ञवराहस्यजलक्रीडाभिरुचिरस्य ॥ तदुक्तं वनपर्वणि ॥ जलक्रीडाभिरुचिरं वाराहरूपमस्मरदिति ॥ पृथिव्युद्धराय जले प्रविष्टत्वात् तत्स्तवने तेन धराया इव जलप्रवेशाभाधेन स्वयामलयगंधिन्या उद्धारो भविष्यतीति भावः ॥ ६५ ॥ अनयामलयगंधिन्या ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ नेत्रप्राघुणकी चक्षुरतिथिः ॥ ६८ ॥ त्रिजगतीत्यादेरित्यंक्षणं तं निर्धारयितुं त्रैलोक्ये तान्त्रयः ॥ एकिकामख्या एकाकिनीतिवा ॥ ६९ ॥ कुहूमावास्या चराहुश्च तयोर्भयात् ॥ ७० ॥

॥ ७१ ॥ सेति ॥ सातंराजानं विलोक्य हृष्टतनू हासीदिति तृतीयेनान्वयः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ दोलापर्यंकमांदोलनखट्वाम् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥
 कलयन् चालयन् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ सुखसंदोहो वृत्तिरूपस्तेन मेदुरः पूर्णः ॥ परानिर्वृतिं परमानंदम् ॥ तदुक्तम् ॥ आनंदः परएवात्मा भेदसंसर्गव
 योऽपि द्रूपंसमाश्रित्यतिष्ठतेऽत्राकुतोऽभया ॥ इत्थं क्षणं तां निर्वर्ण्य सराजागात्तदंतिकम् ॥ ७१ ॥ सा विलोक्याथ तंबालानितरां मधुराकृतिम् ॥ विशालो
 रस्थलतलं प्रलंबतुलससिजम् ॥ ७२ ॥ शंखचक्रांकसुभगभुजद्वयविराजितम् ॥ हरिनामाक्षरमुधासुधौतरदनावलिम् ॥ ७३ ॥ भवानीभक्तिबीजोत्थं
 भूरुहंपुरुषाकृतिम् ॥ मनोरथफलैः पूर्णमासीद्वृष्टतनू हा ॥ ७४ ॥ दोलापर्यंकमुत्सृज्य ह्रीभगनप्रकंधरा ॥ वेपथुंचपरिष्टभ्यवालाप्रोवाचभूपतिम् ॥ ७५ ॥
 कस्त्वमत्र कृतांतस्य भवनं मधुराकृते ॥ प्रातो मे मंदभाग्यायाश्चेतो वृत्तिं निरुध्यन् ॥ ७६ ॥ यावन्नायाति सुभगसकठोरतराकृतिः ॥ अतिपर्याकुलीकृत्य
 त्रिलोकीं दानवो मुहुः ॥ ७७ ॥ कंकालकेतुर्दुर्वृत्तस्त्ववध्यः परहेतिभिः ॥ तावद्भूतंसमातिष्ठ शस्त्रागारेति गह्वरे ॥ ७८ ॥ न मे कन्याव्रतं भक्तुंसमर्थ उमावरात् ॥
 आगामिन्यां तृतीयायां परश्वः पाणिपीडनम् ॥ ७९ ॥ संचिकीर्षति दुष्टात्मा गतायुर्ममशापतः ॥ मातर्द्रीतिं कुरुयुवंस्तत्कार्यं भविता चिरम् ॥ ८० ॥
 विद्याधर्येति चोक्तः स शस्त्रागारे निगूढवत् ॥ स्थितो वीरो महाबाहुर्दानवागमनेक्षणः ॥ ८१ ॥ अथ सायं समायातो दानवो भीषणाकृतिः ॥ त्रिशूलं कलयन् पाणौ
 मृत्योरपि भयावहम् ॥ ८२ ॥ आगत्य दानवो रौद्रः प्रलयांबुदनिस्वनः ॥ विद्याधरीं जगादेति मदाघूर्णितलोचनः ॥ ८३ ॥ गृहाणेमानिरत्नानि दिव्यानि वरव
 र्णिनि ॥ कन्यात्वं च परश्वस्ते पाणिग्राहादपैष्यति ॥ ८४ ॥ दासीनामयुतं प्रातर्दास्यामितवसुंदरि ॥ आसुरीणां सुरीणां च दानवीनां मनोहरम् ॥ ८५ ॥
 गंधर्वीणां नरीणां च किन्नरीणां शतं शतम् ॥ विद्याधरीणां नागीनां यक्षिणीनां शतानि षट् ॥ ८६ ॥ राक्षसीनां शतान्यष्टौ शतमप्सरसां वरम् ॥ एतास्ते परि
 चारिण्यो भविष्यंत्यमलाशये ॥ ८७ ॥ यावत्संपत्तिं संभारो दिक्पालानां गृहेषु वै ॥ मत्परिग्रहतां प्राप्य तावत्स्त्वमिहेश्वरी ॥ ८८ ॥ दिव्यान्भोगान्मया
 सार्धं भोक्ष्यसे मत्परिग्रहात् ॥ कदा परश्वो भविता यस्मिन् वैवाहिको विधिः ॥ ८९ ॥ त्वदंगसंगसंस्पर्शसुखसंदोहमेदुरः ॥ परानिर्वृतिमाप्स्यामि परश्वो नि
 कटं यदि ॥ ९० ॥ मनोरथाश्चिरं यावद्यमेह दिसमेधिताः ॥ तान्कृतार्थीं करिष्यामि परश्वस्तव संगमात् ॥ ९१ ॥ जित्वा देवान् रणे सर्वानिन्द्रादीन्मृगलो
 चने ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यसंपत्तेस्त्वां करिष्यामि चेश्वरीम् ॥ ९२ ॥ आधायां के त्रिशूलं स्वे सुष्वापेति प्रलप्य सः ॥ नरमांसवसास्वादप्रमत्तो वीतसाध्वसः ॥
 ॥ ९३ ॥ वरं स्मरंती सा गौर्या विद्याधरकुमारिका ॥ विज्ञायतं प्रमत्तं च सुसुप्तं चातिनिर्भयम् ॥ ९४ ॥ आहूय तं नरवरं सर्वांगसुंदरम् ॥ विष्णुभक्तिकृतत्राणं
 प्राणनाथेति जल्प्य च ॥ ९५ ॥ शूलं तदंकादादाय गृहाणे मंजहिद्रुतम् ॥ इति त्रिशूलं बालातो बालार्कसदृशद्युतिः ॥ ९६ ॥
 जितः ॥ स एव सुखरूपेण व्यज्यते पुण्यकर्मभिरिति ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ वसाहन्मेदः ॥ वीतसाध्वसो गतभयः पाठांतरे वरविशेषणम् ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥

॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ कंडूयनक्षमः कंडूयनक्रियायोग्यः ॥ २ ॥ उपढौकितः उपढौकत्वेन उपहारत्वेन प्रस्थापितः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अनुदत्तः अखिद्यत् ॥ ५ ॥ चपेटया प्रसृतांगुलिकरेण ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

समादाय महाबाहुः सतदामित्रजिन्नृपः ॥ जहर्ष च जगादोच्चैर्बालायाश्चाभयं दिशन् ॥ ९७ ॥ वामपादप्रहारेण तमाताडय स निर्भयः ॥ संस्मरंश्च क्रिणां चित्ते
जगद्रक्षामणिहरिम् ॥ ९८ ॥ जर्गादतिष्ठरेदुष्टकन्याधर्षणलालस ॥ युध्यस्वात्रमया सार्धं न सुतं हन्म्यहं रिपुम् ॥ ९९ ॥ इति संश्रुत्य संभ्रांत उत्थाय सदनोः
सुतः ॥ त्रिशूलं देहि मे कांतिप्रोवाचेति मुहुर्मुहुः ॥ १०० ॥ कोयं मृत्युगृहं प्राप्तः कस्य रुष्टोऽद्य चांतकः ॥ क आयुषाद्य संत्यक्तो यः प्राप्तो मम गोचरम् ॥ १ ॥
मम प्रचंडदोर्दंडकंडूयनक्षमः ॥ नालपो नरोयं भविता किं त्रिशूलेन सुंदरि ॥ २ ॥ मा भै मे कौतुकं पश्य भक्ष्योऽयं मम सांप्रतम् ॥ कालेन मत्तो भीतेन स्वयमे
वोपढौकितः ॥ ३ ॥ इत्युक्त्वा मुष्टिघातेन तेनोच्चैर्दनुसूनुना ॥ हृदये निहतो राजा शिलातिकाठिने द्रुतम् ॥ ४ ॥ स च क्रिणा कृतत्राणः पीडामलपीयसीमपि ॥
नो वेद कठिनो रस्कस्तत्करं प्रत्युतानुदत् ॥ ५ ॥ अथ कोपवताराज्ञा हतो वक्त्रे चपेटया ॥ आघूर्णितशिरा भूमौ पतित्वा पुनरुत्थितः ॥ ६ ॥ उवाच च वचो धैर्य
मवष्टभ्य महाबली ॥ ७ ॥ ॥ दानव उवाच ॥ ॥ ज्ञातं न त्वं मनुष्यो सिनरूपेण चतुर्भुजः ॥ आयातश्चिद्रमासाद्य हंतुं मां दानवांतकः ॥ ८ ॥ एकं वि
धेहि मधुभिद्यदित्वं बलवानसि ॥ विहायेत नमहच्छूलं युध्यस्व स्वायुधैर्मया ॥ ९ ॥ त्वया कपटरूपेण बलिनः कैटभादयः ॥ न बलेन हताः संख्ये हता एव च छले
नहि ॥ ११० ॥ बलिं पातालमनयस्त्वं नृवामनतां दधत् ॥ नृमृगत्वेन भवता हिरण्यकशिपुर्हतः ॥ ११ ॥ त्वया जटिलरूपेण लंकेशो विनिपातितः ॥
गोपालवेषमासाद्य कंसाद्याघातितास्त्वया ॥ १२ ॥ स्त्रीरूपेणाहरस्त्वं तु विप्रलाप्या सुरान्मुधाम् ॥ यादोरूपेण भवता शंखाद्यानि हता बहु ॥ १३ ॥ मायावि
नामग्रगण्य सर्वमर्मज्ञसाधक ॥ न त्वत्तोहं बिभेम्यद्यदि शूलं विहास्यसि ॥ १४ ॥ अथ वा दैन्यवचनः किमेभिः कातरोचितैः ॥ न त्यक्ष्यासि त्रिशूलं त्वं
न त्वां जेष्याम्यहंरणे ॥ १५ ॥ अवश्यमेव मर्तव्यमद्य प्रातः शरीरिणा ॥ त्वत्करेण वरं मृत्युर्बलेनापि च्छलेन वा ॥ १६ ॥ इयं विद्या धरी कन्यानमया दूषि
ता सती ॥ साक्षाच्छ्रीरेव मंतव्या तवार्थं रक्षिता मया ॥ १७ ॥

कपटरूपेण हता इत्यन्वयः ॥ ११० ॥ कापट्यमेव कचिदर्शयति ॥ बलिमित्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ त्वत्करेण त्वद्वस्तेन ॥ पाठांतरे शये हस्ते ॥ १६ ॥ परयोषिच्छं

कयाइमानगृहीयादितिमत्वाह ॥ इयमिति ॥ १७॥ १८॥ वक्षःप्रहारमुरसिताडनम् ॥ वक्षइत्यत्रःवाहमिति पाठांतरेवाहंप्राप्तम् ॥ १९॥ १२०॥ २१॥ २२॥ पणीकृतांविक्रीताम् ॥ जीवातोहेजीवनौषध ॥

इत्युक्त्वावामदोर्दंडप्रहारेणातिनिष्ठुरम् ॥ निजघानदनोःसूनुस्तंशिलोच्चयकंपिना ॥ १८ ॥ नृपोवक्षःप्रहारंतंविषह्यरणमूर्धनि ॥ लक्ष्मीचकारतद्वक्षस्त्रिशूलं
तोलयन्करे ॥ १९ ॥ निजघानमहाबाहुःसचप्राणाञ्जहौक्षणात् ॥ इत्थंकंकालकेतुंसनिहत्यसुरकंपनम् ॥ १२० ॥ विद्याधरींप्रपश्यंतींप्राहदृष्टतनू
हाम् ॥ नारदस्यमुनेर्वाक्यात्तवमुश्रोणिवांछितम् ॥ २१ ॥ कृतंमयाकृतज्ञोकिंकरवाण्यधुनावद ॥ श्रुत्वेतितस्यसावाक्यंप्राहगंभीरचेतसः ॥ २२ ॥
मलयगंधिन्युवाच ॥ ॥ अथोदारमतेवीरनिजप्राणैःपणीकृताम् ॥ किंमांपृच्छसिजीवातोकुलकन्यामदूषिताम् ॥ २३ ॥ इतिब्रुवत्यांकन्यायांपुनः
स्वैरचरोमुनिः ॥ अतर्कितागमःप्राप्तोनारदोदेवलोकतः ॥ २४ ॥ ततस्तुतुषतुस्तौतुदृष्ट्वातंमुनिसत्तमम् ॥ कृतप्रणामौमुनिनापरिविश्राणिताशिषौ ॥ २५ ॥
पाणिग्रहेणविधिनाऽभिषिक्तौनारदेनतु ॥ जग्मतुर्नारदादिष्टवर्त्मनाकृतमंगलौ ॥ २६ ॥ तयामलयगंधिन्यायुतःसोऽमित्रजिन्नृपः ॥ पुर्वीवाराणसीं
प्राप्यपौरैर्विहितमंगलाम् ॥ २७ ॥ यद्वीक्षणादपिनरोनारकीनैवजातुचित् ॥ गतिमाप्नोतिमेधावीतांपुरीमविशन्नृपः ॥ २८ ॥ यस्यांपुर्यांप्रवेशंनलभंते
वासवादयः ॥ कैवल्यजनयित्र्यांहितांपुरीमविशन्नृपः ॥ २९ ॥ अपिस्मृत्वापुर्यांवैकाशीत्रैलोक्यकांक्षिताम् ॥ ननरोलिप्यतेपापैस्तांविवेशसभूपतिः ॥
॥ १३० ॥ यस्यांपुर्यांप्रविष्टोनामहद्रिपिपातकैः ॥ नाभिभूयेततांकाशींप्राविशत्सविशांपतिः ॥ ३१ ॥ सापिविद्याधरीकाशीसमृद्धिर्वीक्ष्यदूरतः ॥
निनिदस्वर्गलोकंचपातालनगरीमपि ॥ ३२ ॥ प्राप्यामित्रजितंकांतंथाहृष्टानसावधूः ॥ यथादृष्ट्वाप्यहोकाशींपरमानंदकेतनम् ॥ ३३ ॥ साकृतार्थ
मिवात्मानंमन्यमानामनस्विनी ॥ तेनपत्याचकाश्याचपरांनिर्वृतिमाययौ ॥ ३४ ॥ सोप्यमित्रजिदासाद्यपत्नीमलयगंधिनीम् ॥ धर्मप्रधानंसंसे
व्यकामंप्रापोत्तमंसुखम् ॥ ३५ ॥ सैकदातंपतिंराज्ञीविष्णुभक्तिपरायणम् ॥ रहोविज्ञापयांचक्रेपतिभक्तासुतार्थिनी ॥ ३६ ॥ ॥ राड्युवाच ॥ ॥
भूपाभीष्टतृतीयायाश्चरिष्यामिमहाव्रतम् ॥ यद्यनुज्ञाभवेद्भर्तुःपुत्रकामार्थितप्रदम् ॥ ३७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ देव्यभीष्टतृतीयायांव्रतंकीदृग्भवेद्भद ॥
कादेवतातत्रपूज्याविधानंचापिकिंफलम् ॥ ३८ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पुर्वीवाराणसीमित्यनेनकाश्यांसराजासीदितिज्ञेयम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ १४० ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां द्विचशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ अथाशीतितमेऽध्यायेऽधिके सर्वसुंदरे ॥ वीरेशाविष्कृतिः पुण्यासम्यक्ता
वन्निरूप्यते ॥ १ ॥ अभीष्टतृतीयाव्रतं कथयति ॥ अवधेहीति ॥ १ ॥ पुरोग्रतः ॥ श्रीदपत्न्याः कुबेरकांतायाः क्रुद्धेः ॥ श्रीरेवमुखं मुख्याश्रेष्ठासेव्याश्रियोमुखमिवामुखं यस्याः सा तथा ॥ २ ॥
॥ ३ ॥ विधिनापि विधिनैव ॥ अस्तीति पाठे पूज्या भवतीत्यर्थः ॥ अत्रव्रते ॥ स्तनंधयेन बालापत्येन उन्मुखं यथास्यात्तथापि वता ॥ उन्मुखं क्षरद्गुधमिति स्तनविशेषणं वा ॥ धयता च स्तनं तथेतिकचित् ॥

नारीपत्यननुज्ञातायाव्रतादिसमाचरेत् ॥ जीवन्ती दुःखिनी सा स्यान्मृतानिरयमृच्छति ॥ ३९ ॥ इति राज्ञोदिताराज्ञीप्रवक्तुमुपचक्रमे ॥ इतिकर्तव्यतां
तस्यव्रतस्य सरहस्यकाम् ॥ १४० ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडोत्तरार्धे वीरेश्वराविर्भावेऽमित्रजित्पराक्रमो
नाम द्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ राड्युवाच ॥ ॥ अवधेहि धरानाथ कथयामि यथा तथम् ॥ व्रतस्यास्य विधानं च फलं चाभीष्टदेवताम् ॥ १ ॥
पुरापुरः श्रीदपत्न्याः श्रीमुख्या ब्रह्मसूनुना ॥ नारदेन सुतार्थिन्या व्रतमेतदुदीरितम् ॥ २ ॥ चीर्णचाथतया देव्या पुत्रो भूत्रलकूबरः ॥ अन्याभिरपि बह्वीभिः
पुत्राः प्राप्ताव्रतादितः ॥ ३ ॥ विधिनाप्यत्र संपूज्या गौरी सर्वविधानवित् ॥ स्तनंधयेन सहिता धयता स्तनमुन्मुखम् ॥ ४ ॥ मार्गशीर्षतृतीयायां शुक्लायां
कलशोपरि ॥ ताम्रपात्रं निधायैकं तंडुलैः परिपूरितम् ॥ ५ ॥ अविच्छिन्नं नवीनं च रजनीरागरंजितम् ॥ वासः पात्रोपरि न्यस्य सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरं परम् ॥ ६ ॥
तस्योपरि शुभं पद्मं रविरश्मिविकासितम् ॥ तत्कर्णिकाया उपरि चतुःस्वर्णविनिर्मितम् ॥ ७ ॥ विधिसंपूजयेद्भक्त्यारत्नपट्टांबरादिभिः ॥ पुष्पैर्नानाविधै
रम्यैः फलैर्नारंगमुख्यकैः ॥ ८ ॥ सुगंधैश्चंदनाद्यैश्च कर्पूरमृगनाभिभिः ॥ परमात्रादिनैवेद्यैः पक्वान्नैर्बहुभंगिभिः ॥ ९ ॥ धूपैर्गुरुमुख्यैश्च रम्यैः कुसुममंडपे ॥
रात्रौ जागरणं कार्यं विनिद्रैः परमोत्सवैः ॥ १० ॥ हस्तमात्रमिदं कुण्डे जातवेदस इत्युवाच ॥ घृतेन मधुना पुष्ट्यजुह्वानं त्रविद्विजः ॥ ११ ॥ सहस्रं कमलानां
च स्मेराणां स्वयमेव हि ॥ नवप्रसूतां कपिलां सुशीलां च पयस्विनीम् ॥ १२ ॥ दद्यादाचार्यवर्याय सालं कारां सलक्षणाम् ॥ उपोष्य दंपती भक्त्या नवांबरवि
भूषितौ ॥ १३ ॥ प्रातः स्नात्वा चतुर्थ्यां च संपूज्याचार्यमादृतः ॥ वस्त्रैराभरणैर्माल्यैर्दक्षिणाभिर्मुदान्वितौ ॥ १४ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ रजनीहरिद्रा ॥ ६ ॥ स्वर्णपरिमाणं चाशीतिरक्तिकम् ॥ ७ ॥ विधिब्रह्माणम् ॥ नारंगमुख्यकैर्नारंगाद्यैरित्यर्थः ॥ ८ ॥ मृगनाभिभिः कस्तूरीभिः ॥ बहुभंगिभिः नानाभेदवद्भिः ॥
॥ ९ ॥ विगतानिद्रायेभ्यस्तैः ॥ कुसुममंडपे कुसुमव्याप्तमंडपे ॥ १० ॥ जातवेदस इति ऋचामंत्रेण ॥ आपुष्ट्य आलोडय ॥ द्विज इत्यनेन द्विजातीनामेवास्मिन् व्रतेऽधिकार इति सूचितम् ॥ ११ ॥
॥ १२ ॥ दंपती स्त्रीपुंसौ ॥ १३ ॥ आचार्यं च आदृतः आदरयतः ॥ दंपत्योर्विशेषणं मुदान्विताविति ॥ यद्वादंपती व्रतकर्तारौ आदृतः आदरतः मुदान्वितौ भवेतामिति शेषः ॥ अन्यत्समानम् ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ विदधातीतिविधस्तसंबोधनहेसृष्टिकर्त्रीत्यर्थः ॥ १६ ॥ भुक्तशेषेणावशिष्टेनाच्चेन ॥ १७ ॥ १८ ॥ मुनेव्रतंसमाचीर्णपत्न्यासहेतेशेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
 अरिष्टेसूतिकागृहेसंस्थिता ॥ विज्ञापनमेवाह ॥ देवीति ॥ २४ ॥ २५ ॥ समाकार्यआकारयित्वा ॥ २६ ॥ २७ ॥ मंत्रिविज्ञप्तिनुन्नयामंत्रिवाक्यप्रेरितया ॥ पाठांतरेमंत्रिभिर्विज्ञप्तः
 पितुरनिष्टकृतपुत्रोयस्यास्तया ॥ लास्यशशिप्रभंकमनीयचंद्रप्रभम् ॥ २८ ॥ स्थाप्यनिधाय ॥ न्यस्यपुरोभागेइतिकचित् ॥ न्यस्यसंन्यस्येत्यर्थः ॥ योगिनीश्चतुःषष्टियोगिनीः ॥ २९ ॥
 सोपस्करांचतांमूर्तिमाचार्यायनिवेदयेत् ॥ समुच्चरन्निमंत्रं व्रतकृन्मिथुनमुदा ॥ १५ ॥ नमोविश्वविधानज्ञेविधेविविधकारिणि ॥ सुतवंशकरंदेहि
 तुष्टामुष्माद्रताच्छुभात् ॥ १६ ॥ सहस्रंभोजयित्वाथद्विजानांभक्तिपूर्वकम् ॥ भुक्तशेषेणचात्रेनकुर्याद्वैपारणंततः ॥ १७ ॥ इत्थमेतद्व्रतराजंश्विकीर्षा
 मित्वयासह ॥ कुरुचैतात्प्रियंमह्यमभीष्टफललब्धये ॥ १८ ॥ इतिभूपालवर्येणश्रुत्वासंहृष्टचेतसा ॥ मुनेव्रतंसमाचीर्णसांतर्वत्नीबभूवह ॥ १९ ॥
 तयाथप्रार्थितागौरीगर्भिण्याभक्तितोषिता ॥ पुत्रंदेहिमहामायेसाक्षाद्विष्णवंशसंभवम् ॥ २० ॥ जातमात्रोव्रजेत्स्वर्गपुनरायातिचात्रवै ॥ भक्तःसदाशिवे
 ऽत्यर्थप्रसिद्धःसर्वभूतले ॥ २१ ॥ विनैवस्तन्यपानेनषोडशाब्दाकृतिःक्षणात् ॥ एवंभूतःसुतोगौरियथामेस्यात्तथाकुरु ॥ २२ ॥ मृडान्यापितथेत्युक्ताराज्ञी
 भक्त्यातितुष्टया ॥ अथकालेनतनयंमूलक्षेसाप्यजीजनत् ॥ २३ ॥ हितैरमात्यैरथसाविज्ञतारिष्टसंस्थिता ॥ देविराजार्थिनीचेत्त्वंत्यजदुष्टर्क्षजंसुतम् ॥
 ॥ २४ ॥ सामंत्रिवाक्यमाकर्ण्यकेवलंपतिदेवता ॥ अत्याक्षीतंतथाप्राप्तंतनयंनयकोविदा ॥ २५ ॥ धात्रेयिकासमाकार्यप्राहेदंसानृपांगना ॥ पंचमुद्रे
 महापीठेविकटानाममातृका ॥ २६ ॥ तदग्रेस्थापयित्वासुंभालंधात्रेयिकेवद ॥ गौर्यादत्तःशिशुरसौतवाग्रेविनिवेदितः ॥ २७ ॥ राड्यापत्युःप्रियेपि
 ण्यामंत्रिविज्ञप्तिनुन्नया ॥ सापिराड्युदितंश्रुत्वाशिशुंलास्यशशिप्रभम् ॥ २८ ॥ विकटायाःपुरःस्थाप्यगृहंधात्रेयिकागता ॥ अथसाविकटादेवीसमाहू
 यचयोगिनीः ॥ २९ ॥ उवाचनयतक्षिप्रंशिशुंमातृगणाग्रतः ॥ तासामाज्ञांचकुरुतरक्षतामुंप्रयत्नतः ॥ ३० ॥ योगिन्योविकटावाक्यात्स्वेचर्यस्ताःक्षणे
 नतम् ॥ निन्युर्गनमार्गेणब्राह्म्याद्यायत्रमातरः ॥ ३१ ॥ प्रणम्ययोगिनीवृंदंतंशिशुंसूर्यवर्चसम् ॥ पुरोनिधायमातृणांप्रोवाचविकटोदितम् ॥ ३२ ॥
 ब्रह्माण्विष्णवीरौद्रीवाराहीनारसिंहिका ॥ कौमारीचापिमाहेंद्रीचामुंडाचैवचंडिका ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वातंवालकंरम्यंविकटाप्रेषितंततः ॥ पप्रच्छुर्गुणप
 ङ्क्तिभंकस्तेतातःप्रसूश्रका ॥ ३४ ॥

उवाचनयतक्षिप्रमित्यादिजातमात्रोव्रजेत्स्वर्गमित्यादिदेवीवराभिप्रायेण ॥ मातृगणोवक्ष्यमाणाःब्रह्मण्याद्याःशक्तयः ॥ स्तनपानंचेतिकचित् ॥ कुरुतकारयतेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥ द्विभंशिशुम् ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ पदेपदेस्थानेस्थाने ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मातृगणाशीर्भिर्विशिष्टः ॥ मातृगणाधीनेतिकचित् ॥ पंचमुद्रांकितं पंचमुद्रानाम्नाचिह्नितमित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥
 ॥ ४३ ॥ वाङ्मयवेदयोनिम् ॥ बृहत्परिपूर्णम् ॥ बृहदनुग्रहादित्येकं वापदम् ॥ ४४ ॥ सूक्तैरुद्रसूक्तैः ॥ अतएवरुद्रदैवतैरिति विशेषणम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

मातृभिश्चेति पृष्ठः सयदा किंचिन्नवक्ति च ॥ तदा तद्योगिनीचक्रं प्राह मातृगणस्त्विति ॥ ३५ ॥ राज्ययोग्यो भवत्येष महालक्षणलक्षितः ॥ पुनस्तत्रैव नेतव्यो
 योगिन्यस्त्वविलंबितम् ॥ ३६ ॥ पंचमुद्रामहादेवीति पृष्ठेयत्र कांम्यदा ॥ यस्याः संसेवना नृणां निर्वाणश्रीरदूरतः ॥ ३७ ॥ सर्वत्र शुभजन्मिन्यां काश्यां सु
 क्तिः पदेपदे ॥ तथापि विशेषं हितत्पीठं सर्वसिद्धिकृत् ॥ ३८ ॥ तत्पीठसेवनादस्य षोडशाब्दाकृतेः शिशोः ॥ सिद्धिर्भवित्री परमाविश्वेशानुग्रहात्परात् ॥
 ॥ ३९ ॥ एवं मातृगणाशीर्भिर्योगिनीभिः क्षणेन हि ॥ प्रापितो मातृवाक्येन पंचमुद्रांकितं पुनः ॥ ४० ॥ संप्राप्य तन्महापीठं स्वर्गलोकादिहागतः ॥ आनं
 दकानने दिव्यं ततापविपुलं तपः ॥ ४१ ॥ तपसातीवती त्रेण निश्चलं द्रियचेतसः ॥ तस्य राजकुमारस्य प्रसन्नो भूदुमाधवः ॥ ४२ ॥ आविर्भवपुरतो लिंगरूपे
 ण शंकरः ॥ प्रोवाच च प्रसन्नोऽस्मि वरं ब्रूहि नृपांगज ॥ ४३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ सर्वज्योतिर्मयं लिंगं पुरतो वीक्ष्य वाङ्मयम् ॥ सप्तपातालमुद्रिद्यस्थितं
 बृहदनुग्रहात् ॥ ४४ ॥ प्रणम्य दंडवद्भूमौ परितुष्टावधूर्जटिम् ॥ सूक्तैर्जन्मांतराभ्यस्तैः सुहृष्टोरुद्रदैवतैः ॥ ४५ ॥ ततः प्रसन्नो भगवान् देवदेवो महेश्वरः ॥
 संतुष्टस्तपसा तस्य प्रोवाच वृषभध्वजः ॥ ४६ ॥ ॥ देवदेव उवाच ॥ ॥ वरं वरय संतततपसा क्लेशितं वपुः ॥ त्वये दंबालवपुषा वशीकृतं मनो मम ॥ ४७ ॥
 शिवोक्तं च समाकर्ण्य वरदानं पुनः पुनः ॥ वरं च प्रार्थयां च क्रेपरिहृष्टतनूरुहः ॥ ४८ ॥ ॥ कुमार उवाच ॥ ॥ देवदेव महादेव यदि देयो वरो मम ॥ तदत्र भवतां
 स्थंभं भवतापहता सदा ॥ ४९ ॥ अस्मिंल्लिंगे स्थितः शंभो कुरु भक्तसमीहितम् ॥ विना मुद्रादिकरणं मंत्रेणापि विनाविभो ॥ ५० ॥ दिशसिद्धिं परामत्र दर्श
 नात्स्पर्शनान्नतेः ॥ अस्यालिंगस्य ये भक्ता मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ ५१ ॥ सदैवानुग्रहस्तेषु कर्तव्यो वरणममे ॥ इति तद्वरमाकर्ण्य लिंगरूपो वदत्प्रभुः ॥ ५२ ॥
 एवमस्तु यदुक्तं ते वीरवैष्णवसूनुना ॥ जने तुर्विष्णुभक्ताच्च राज्ञोऽमित्रजितो भवान् ॥ ५३ ॥ विष्णवं शएवमुत्पन्नो मम भक्तिपरांगज ॥ वीरवीरेश्वरं नामालिंग
 मे तत्त्वदाख्यया ॥ ५४ ॥ काश्यां दास्यत्यभीष्टानि भक्तानां चिंतितान्यहो ॥ अस्मिंल्लिंगे सदा वीरस्थास्याम्यद्यदि नावाधि ॥ ५५ ॥ दास्यामि च परांसि
 द्विमाश्रितेभ्यो न संशयः ॥ परं न महिमानं मे कलौ कश्चिच्चेव तस्यति ॥ ५६ ॥ यस्तु वेत्स्यति भाग्येन स परांसिद्धिमाप्स्यति ॥ अत्र जप्तं हुतं दत्तं स्तुतं मर्चितं मे
 वंवा ॥ ५७ ॥ जीर्णोद्धारादिकरणमक्षय्यफलहेतुकम् ॥ त्वं तुराज्यं परंप्राप्य सर्वभूपालदुर्लभम् ॥ ५८ ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ वीरहेवीर ॥ अनेन नामापि विशेषेण कृतमिति हेतुः ॥ ५३ ॥ भक्त्या चेतिकचित् ॥ हेममभक्तिपरांगजपुत्र ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

॥५९॥६०॥६१॥६२॥६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ सूतवधाहोमहर्षणवधात् ॥ ७७ ॥ अंतर्तोऽतकाले ॥७८॥

भुक्ताभोगांश्चविपुलानंतेसिद्धिमवाप्स्यसि ॥ पुरीवाराणसीरम्यासर्वस्मिञ्जगतीतले ॥५९॥ पुण्यस्तत्रापिसंभेदःसरितोरसिगंगयोः ॥ ततोऽपिचहयग्री
वंतीर्थचैवातिपुण्यदम् ॥ ६० ॥ यत्रविष्णुर्हयग्रीवोभक्तचितितमर्पयेत् ॥ हयग्रीवाच्चैतीर्थाद्भजतीर्थंविशिष्यते ॥ ६१ ॥ यत्रवैष्णवमात्रेणगजदानफलं
लभेत् ॥ कोकावराहतीर्थंचपुण्यदंगजतीर्थतः ॥ ६२ ॥ कोकावराहमभ्यर्च्यतत्रनोजन्मभागजनः ॥ अपिकोकावराहाच्चदिलीपेश्वरसन्निधौ ॥ ६३ ॥
दिलीपतीर्थसुश्रेष्ठसद्यःपापहरंपरम् ॥ ततःसगरतीर्थंचसगरेःसमीपतः ॥ ६४ ॥ यत्रमज्जत्ररोमज्जेत्रभूयोदुःखसागरे ॥ सप्तसागरतीर्थंचशुभंसगरती
र्थतः ॥ ६५ ॥ सप्ताब्धिस्नानजंपुण्यंयत्रस्नात्वानरोलभेत् ॥ महोदधीतिविख्यातंतीर्थंसप्ताब्धितीर्थतः ॥ ६६ ॥ सकृद्यत्राप्लुतोधीमान्दहेदधमहोद
धिम् ॥ चौरतीर्थततःपुण्यंकपिलेश्वरसन्निधौ ॥ ६७ ॥ पापंसुवर्णचौर्यादियत्रस्नात्वाक्षयंत्रजेत् ॥ हंसतीर्थततोपीडयंकंदारेश्वरसन्निधौ ॥ ६८ ॥
हंसस्वरूपीयत्राहंनयामिब्रह्मदेहिनः ॥ ६९ ॥ ततस्त्रिभुवनारुख्यस्यकेशवस्यातिपुण्यदम् ॥ तीर्थंयत्राप्लुतामर्त्यामर्त्यलोकंविशंतिन ॥ ७० ॥ गोव्याघ्रे
श्वरतीर्थंचततोप्यधिकमेवाहि ॥ स्वभावैरमुत्सृज्ययत्रोभौसिद्धिमापतुः ॥ ७१ ॥ ततोपिहिरवीरतीर्थमांधातृसंज्ञितम् ॥ चक्रवर्तिपदंयत्रप्राप्तंतेनमही
भुजा ॥ ७२ ॥ ततोपिमुचुकुंदारुख्यंतीर्थंचातीवपुण्यदम् ॥ यत्रस्नातो नरोजातुरिषुभिर्नाभिभूयते ॥७३॥ पृथुतीर्थततोप्युच्चैःश्रेयसांसाधनंपरम् ॥ पृथ्वी
श्वरंयत्रदृष्ट्वानरःपृथ्वीपतिर्भवेत् ॥ ७४ ॥ ततःपरशुरामस्यतीर्थंचातीवसिद्धिदम् ॥ यत्रक्षत्रवधात्पापाज्जामदभ्योविमुक्तवान् ॥ ७५ ॥ अद्यापिक्षत्र
वधजंपापंतत्रप्रणश्यति ॥ एकेनस्नानमात्रेणज्ञानाज्ञानकृतेनच ॥ ७६ ॥ ततोपिश्रेयसांकर्तृतीर्थंकृष्णाग्रजस्यहि ॥ यत्रसूतवधात्पापाद्बलदेवोविमुक्त
वान् ॥ ७७ ॥ दिवोदासस्यवैतीर्थंचतत्राज्ञोऽतिमेधसः ॥ तत्रस्नातो नरोजातुनज्ञानाच्च्यवतेऽततः ॥ ७८ ॥ ततोपिहिमहातीर्थंसर्वपापप्रणाशनम् ॥
यत्रभागीरथीसाक्षान्मूर्तिरूपेणतिष्ठति ॥ ७९ ॥ स्नात्वाभागीरथीतीर्थंकृत्वाश्राद्धंविधानवित् ॥ दत्त्वादानंचपात्रेभ्योनभूयोगर्भभागभवेत् ॥ ८० ॥
हरपापंचभोवीरतीर्थंभागीरथीतटे ॥ तत्रस्नात्वाक्षयंयांतिमहापापकुलान्यपि ॥८१॥ योनिष्पापेश्वरंलिङ्गंतत्रपश्यतिमानवः ॥ निष्पापोजायतेवीरसत
ल्लिङ्गेक्षणात्क्षणात् ॥८२॥ दशाश्वमेधतीर्थंचततोपिप्रवरंमतम् ॥ दशानामश्वमेधानांयत्रस्नात्वाफलंलभेत् ॥८३॥ ततोपिशुभदंवीरबंदीतीर्थंप्रचक्षते ॥
यत्रस्नातो नरोमुच्येदपिसंसारबंधनात् ॥ ८४ ॥ हिरण्याक्षेणदैत्येनबहुशोदेवताःपुरा ॥ बंदीकृतानिगडितास्तुष्टुवुर्जगदंबिकाम् ॥ ८५ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ हरपापंकंदारकुंडम् ॥ तत्रस्नात्वास्थितस्येत्यर्थः ॥ तीर्थांतरंवा ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ बंदीदेवी ॥ ८४ ॥ बंदीनामनिर्वृत्ति हिरण्येतिद्वाभ्याम् ॥ निगडितालोहशृंगल्लै

वर्द्धाश्च ॥ ८५ ॥ यद्यदा ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ब्रह्मतीर्थमिति ॥ पूर्वस्मात्पूर्वस्मात्तीर्थादुत्तरोत्तरस्याधिक्यमात्रमत्राविवक्षितं

ततोविश्वंखलीभूतैर्वदितायज्जगज्जनिः ॥ तदाप्रभृतिबंदीतिगीयतेद्यापिमानवैः ॥ ८६ ॥ बंदीतीर्थतुतत्रैवमहानिगडखंडनम् ॥ तत्रस्नातोविमुच्येतसर्व
स्मात्कर्मपाशतः ॥ ८७ ॥ बंदीतीर्थमहाश्रेष्ठकाशिंपुर्यांविशांपते ॥ तत्रस्नातो नरोयायाद्विमुक्तिं देव्यनुग्रहात् ॥ ८८ ॥ ततोपिहिश्रेष्ठतरंप्रयागमिति
विश्रुतम् ॥ प्रयागमाधवोयत्रसर्वयागफलप्रदः ॥ ८९ ॥ क्षोणीवराहतीर्थंचततोपिशुभदं परम् ॥ तत्रस्नातो नरोजातुतिर्यग्योर्निगच्छति ॥ ९० ॥
ततःकालेश्वरंतीर्थवीरश्रेष्ठतरंपरम् ॥ कलिकालौनवाधेतयत्रस्नातंनरोत्तमम् ॥ ९१ ॥ अशोकतीर्थतत्रैवततोप्यतितरांशुभम् ॥ यत्रस्नातो नरोजातुनापते
च्छोकसागरे ॥ ९२ ॥ ततोतिनिर्मलतरंशुक्रतीर्थनृपांगज ॥ शुक्रद्वारानजायेतयत्रस्नातो नरोत्तमः ॥ ९३ ॥ ततोऽपिपुण्यदंराजन्भवानीतीर्थमुत्तमम् ॥
यत्रस्नात्वाभवानीशौट्ट्वानैवपुनर्भवेत् ॥ ९४ ॥ प्रभासतीर्थविख्यातंततोपिशुभदंनृणाम् ॥ सोमेश्वरस्यपुरतस्तत्रस्नातो नगर्भभाक् ॥ ९५ ॥ ततो
गरुडतीर्थंचसंसारविषनाशनम् ॥ गरुडेशंसमभ्यर्च्यतत्रस्नात्वा नशोचति ॥ ९६ ॥ ब्रह्मतीर्थततःपुण्यंवीरब्रह्मेश्वरात्पुरः ॥ ब्रह्मविद्यामवाप्नोति तत्रस्नाने
नमानवः ॥ ९७ ॥ ततोवृद्धार्कतीर्थंचविधितीर्थततःपरम् ॥ तत्राहुतो नरोयातिरविलोकं सुनिर्मलम् ॥ ९८ ॥ ततो नृसिंहतीर्थंचमहाभयनिवारणम् ॥
कालादपिकुतस्तत्रस्नात्वापरिविभेतिच ॥ ९९ ॥ ततोपिपुण्यदंनृणांतीर्थंचित्रथेश्वरम् ॥ यत्रस्नात्वाचदत्त्वाचचित्रगुप्तंनपश्यति ॥ १०० ॥ धर्मतीर्थं
ततःपुण्यंधर्मेशपुरतःस्थितम् ॥ तत्रश्राद्धादिकंकृत्वापितृणामनृणोभवेत् ॥ १ ॥ विशालतीर्थंविमलंविशालफलदंततः ॥ तत्रस्नात्वाविशालाक्षींदृष्ट्वागर्भं
नजायते ॥ २ ॥ जरासंधेशतीर्थंचजरासंधेशसन्निधौ ॥ संसारज्वरपीडाभिस्तत्रस्नातो नमुह्यति ॥ ३ ॥ ततोऽपिललितातीर्थंमहासौभाग्यवर्धनम् ॥
स्नात्वाचयित्वाललितांनदरिद्रो नदुःखभाक् ॥ ४ ॥ ततो गौतमतीर्थंचसर्वपापविशोधनम् ॥ स्नात्वापिंडान्विनिर्वाप्ययत्रशोचतिनक्वचित् ॥ ५ ॥
गंगाकेशवतीर्थंचतीर्थंचागस्त्यसंज्ञकम् ॥ ततस्तुयोगिनीतीर्थंचिसंध्याख्यंततःपरम् ॥ ६ ॥ ततस्तुनार्मदंतीर्थंततःआरुंधतेयकम् ॥ वासिष्ठंचततस्ती
र्थमार्कंडेयमनुत्तमम् ॥ ७ ॥

ननुक्रमोपि ॥ अतएववक्ष्यति ॥ ज्ञेयान्येतानितीर्थानिपुण्यदान्युत्तरोत्तरमिति ॥ ९७ ॥ वृद्धार्कतीर्थमिति ॥ ब्रह्मार्कतिपाठेब्रह्माब्रह्मणोवृद्धहरीतएवतन्नामार्कोब्रह्मार्कस्ततीर्थमित्यर्थः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥
चित्रगुप्तंनपश्यति ततो न विभेतीत्यर्थः ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ भूतायांचतुर्दश्याम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

ज्ञेयान्येतानितीर्थानिपुण्यदान्युत्तरोत्तरम् ॥ सुरकर्तारिसंज्ञंचततस्तीर्थमनुत्तमम् ॥ ८ ॥ तत्रश्राद्धादिकरणान्नरोमुच्येतकिल्बिषैः ॥ ततोभगीरथंती
र्थराजपेरतिपुण्यदम् ॥ ९ ॥ तत्राल्पमपियच्छेद्यत्कल्पातेप्यक्षयंहितत् ॥ एतेभ्योपिहितार्थेभ्योलिंगकोटित्रयादपि ॥ ११० ॥ वीरवीरेश्वरंलिंगमहाश्रेष्ठंभ
विष्यति ॥ वीरतीर्थनरःस्नात्वावीरेशंपरिपूज्यच ॥ ११ ॥ तीर्थेष्वेतेषुसर्वेषुस्नातोभवतिनान्यथा ॥ यस्तुवीरेश्वरंलिंगंनक्तमभ्यर्चयिष्यति ॥ तेनत्रिको
टिसंख्यानिलिंगानीहार्चितानिवै ॥ १२ ॥ यस्तुकामयतेलक्ष्मीमुक्तिदांभुक्तिदामपि ॥ तेनवीरेश्वरंलिंगंसेव्यमतियत्नतः ॥ १३ ॥ विधायैकंजागरणं
नरोवीरेशमर्चयन् ॥ भूतायानैवगृह्णातिशरीरंपांचभौतिकम् ॥ १४ ॥ इदंलिंगंसदाभ्यर्च्यसिद्धैःसंसिद्धिकामुकैः ॥ ऐहिकामुष्मिकान्यस्मात्सर्वा
न्कामान्समर्थयेत् ॥ १५ ॥ पंचामृतेनस्नपनयःकरिष्यतिमानवः ॥ पलेपलेफलंतस्यवीरेशोघटकोटिजम् ॥ १६ ॥ यदन्यत्रफलंलिंगेकोटिपुष्पप्र
दानतः ॥ तदेकेनैवपुष्पेणवीरेशेनात्रसंशयः ॥ १७ ॥ एकामप्याहुतिंदत्त्वावीरेश्वरसमीपतः ॥ कोटिहोमफलंसम्यङ्नात्रकार्याविचारणा ॥ १८ ॥
सिक्थेसिक्थेचनैवेद्येकोटिसिक्थफलंभवेत् ॥ अत्यल्पमपिवीरेशेकृतमक्षयतां व्रजेत् ॥ १९ ॥ अप्येकंयोमहारुद्रंजपेद्वीरेशसन्निधौ ॥ जापयेद्वाभवे
त्तस्यकोटिरुद्रफलंध्रुवम् ॥ १२० ॥ व्रतोत्सर्गादिवीरेशेयत्कृतं व्रतिभिर्नृभिः ॥ तत्कोटिगुणसंख्याकंभवत्येवनसंशयः ॥ २१ ॥ कृताअष्टौनमस्काराये
नवीरेश्वराग्रतः ॥ अष्टकोटिनमस्कारफलंतस्यनसंशयः ॥ २२ ॥ सर्वासांसंपदांस्थानमिदंलिंगंभविष्यति ॥ वीरेश्वरंनसंदेहोवीरमेवरदानतः ॥ २३ ॥
ज्ञानमुत्पत्स्यतेपुंसांतारकाख्यंममाज्ञया ॥ जीवतामेवतत्सेव्यमेतल्लिंगंशुभार्थिभिः ॥ २४ ॥ एतच्छ्रुत्वापुनःप्राहवीरोमित्राजितःसुतः ॥ प्रणम्यदेवदेवेशंप
रिपूर्णमनोरथः ॥ २५ ॥ तीर्थान्येतानिदेवेशयान्युक्तानिममाग्रतः ॥ कृपयापुनरप्येवतदन्यानिवदप्रभो ॥ २६ ॥ आदिकेशवमारभ्यतत्तीर्थं च भगी
रथात् ॥ येषांश्रवणमात्रेणनिष्पापोजायतेनरः ॥ २७ ॥ इतिश्रुत्वामहेशानोमहीपतनयोदितम् ॥ पुनस्तीर्थानिगंगायां वक्तुंसमुपचक्रमे ॥ १२८ ॥
इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेवीरेश्वराविर्भावोनामत्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥
आकर्णयक्षोणिसुरयथास्थाणुरचीकरत् ॥ गंगावरणयोःपुण्यात्संभेदात्तीर्थभूमिकाम् ॥ १ ॥

॥ २७ ॥ १२८ ॥ इतिश्रीरा० का० त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ अथाशीतितमोऽध्यायेचतुर्भिरविकेशुभे ॥ वीरेश्वरप्रसंगेनतीर्थाख्यानमुदीर्यते ॥ १ ॥ आदिकेशवमारभ्य

भगवति तीर्थपर्यटनानि तीर्थानि कथयति ॥ आकण्ठेति ॥ संभेदात्संगमात् ॥ तीर्थभूमिकां तीर्थस्थानम् ॥ जातो वेकचनम् ॥ १ ॥ निष्णातः नितरां जातः ॥ २ ॥ पादोदकाख्याने कारणमाह ॥

संगमेतन्निष्णातः संगमेशं समर्च्य च ॥ नरो न जातु जननी गर्भसंगमवाप्नुयात् ॥ २ ॥ तत्र पादोदकं तीर्थं यत्र देवेन शार्ङ्गिणा ॥ आदौ पादौ शालितौ तु मं
दराच्चागतेन यत् ॥ ३ ॥ विष्णुपादोदके तीर्थे वारिकार्यं करोति यः ॥ व्यतीपातेन नियतं भूयः सांसारिकी गतिः ॥ ४ ॥ कृतपादोदकस्नानः कृतकेशवपूजनः ॥
वीतसंसारवसतिः काश्यामासीन्नरोत्तमः ॥ ५ ॥ काश्यां सा भूमिरुद्दिष्टा श्वेतद्वीप इति द्विजैः ॥ तत्र पुण्यार्जनं कृत्वा श्वेतद्वीपाधिपो भवेत् ॥ ६ ॥ ततः पादो
दकात्तीर्थात्तीर्थक्षीराब्धिसंज्ञकम् ॥ तत्रार्जितमहापुण्यो वसेत्क्षीराब्धिरोधसि ॥ ७ ॥ क्षीरोदादक्षिणे भागे तीर्थं शंखाख्यमुत्तमम् ॥ तत्र स्नातो भवेन्नूनं
नाशंवादिनिधेः पतिः ॥ ८ ॥ अर्वाक् च शंखतीर्थं द्वैचक्रतीर्थमनुत्तमम् ॥ संसारचक्रेन पतेत्तत्तीर्थजलमज्जनात् ॥ ९ ॥ गदातीर्थं तदग्रे तु संसारगदना
शनम् ॥ तत्र श्राद्धादिकरणात्पश्येद्देवं गदाधरम् ॥ १० ॥ पद्माकृत्यपद्मतीर्थं च तदग्रे पितृवृत्तिकृत् ॥ तत्र स्नानादिकरणात्प्राप्नुयादघसंक्षयम् ॥ ११ ॥
ततस्तीर्थं महालक्ष्म्या महापुण्यफलप्रदम् ॥ तत्राभ्यर्च्य महालक्ष्मीं निर्वाणकमलालभेत् ॥ १२ ॥ ततो गारुत्मतं तीर्थं संसारगरनाशनम् ॥ कृतोदकक्रि
यस्तत्र वैकुण्ठे वसति लभेत् ॥ १३ ॥ ततो नारदतीर्थं च ब्रह्मविद्यैककारणम् ॥ तत्र स्नानेन मुक्तः स्याद्दृष्ट्वानारदकेशवम् ॥ १४ ॥ प्रह्लादतीर्थं तद्याम्ये महाभ
क्तिफलप्रदम् ॥ तत्र वैस्नानमात्रेण विष्णोः प्रियतरो भवेत् ॥ १५ ॥ अंबरीषं ततस्तीर्थं महापातकनाशनम् ॥ तत्र वैशुभकर्माणोजनानो गर्भभाजनम् ॥
॥ १६ ॥ आदित्यकेशवं नाम तदग्रे तीर्थमुत्तमम् ॥ कृताभिषेकस्तत्रापि लभेत्स्वर्गाभिषेचनम् ॥ १७ ॥ दत्तात्रेयस्य तत्रास्ति तीर्थं त्रैलोक्यपावनम् ॥
योगसिद्धिं लभेत्तत्र स्नानमात्रेण भावतः ॥ १८ ॥ तदग्रे भार्गवं तीर्थं महाज्ञानसमर्पकम् ॥ तत्र स्नानविधानेन भवेद्भार्गवलोकभाक् ॥ १९ ॥ ततो
वामनतीर्थं च विष्णुसन्निध्यहेतुकम् ॥ तत्र श्राद्धविधानेन मुच्यते पितृजादृणात् ॥ २० ॥ नरनारायणख्यं हितं तस्तीर्थं शुभप्रदम् ॥ तत्तीर्थमज्जनात्पुं
सांगर्भवासः सुदुर्लभः ॥ २१ ॥

यत्रेति ॥ यद्यतः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ गारुत्मतंगारुडम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ भावतो भक्त्या ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

स्नातस्यस्नातानाम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तत्तीर्थम् ॥ २९ ॥ सांख्ययोगोज्ञानयोगः ॥ प्रसीदतिसम्यग्भवतीत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥

यज्ञवाराहतीर्थचततोदक्षिणतः शुभम् ॥ यत्रस्नातस्यवैपुसांराजसूयफलंध्रुवम् ॥ २२ ॥ विदारनारसिंहाख्यं तीर्थं तत्रास्ति पावनम् ॥ यत्रैकस्नानतो नश्ये
द्वंजन्मशतार्जितम् ॥ २३ ॥ गोपीगोविंदतीर्थचततो वैष्णवलोकदम् ॥ यस्मिन्स्नातो नरो विद्वान्निर्विघ्नाद्भवेदनम् ॥ २४ ॥ लक्ष्मीनृसिंहतीर्थच गोपी
गोविंददक्षिणे ॥ निर्वाणलक्ष्म्या यत्रत्योत्रियते तु नरोत्तमः ॥ २५ ॥ तद्दक्षिणायां काष्ठायां शेषतीर्थमनुत्तमम् ॥ महापापौघशेषोपनि तिष्ठेद्यन्निमज्जनात् ॥
॥ २६ ॥ शंखमाधवतीर्थचतद्याम्यां दिशि चोत्तमम् ॥ तत्तीर्थसेवना नृणां कुतः पापभयं महत् ॥ २७ ॥ ततोपि पावनतरं तीर्थं तत्क्षणसिद्धिदम् ॥ नीलग्री
वाख्यमतुलं तत्स्नानी सर्वदा शुचिः ॥ २८ ॥ तत्रोद्दालकतीर्थच सर्वाघौघविनाशनम् ॥ ददाति महती मूर्द्धि स्नानमात्रेण तनूनाम् ॥ २९ ॥ ततः सांख्या
ख्यतीर्थच सांख्येश्वरसमीपतः ॥ तत्तीर्थसेवनात्पुंसां सांख्ययोगः प्रसीदति ॥ ३० ॥ स्वर्लोकाद्यत्र संलीनः स्वयंदेव उमापतिः ॥ अतः स्वर्लीनतीर्थच स्वर्ली
नेश्वरसन्निधौ ॥ ३१ ॥ तत्रस्नानेन दानेन श्रद्धया द्विजभोजनैः ॥ जपहोमार्चनैः पुंसामक्षयं सर्वमेव हि ॥ ३२ ॥ महिषासुरतीर्थच तत्समीपेति पावनम् ॥
यत्र तत्त्वासदैत्येन्द्रो विजिग्ये सकलान्मुगन् ॥ ३३ ॥ तत्तीर्थसेवकोद्यापि नारिभिः परिभूयते ॥ न पातकैर्महद्भिश्च प्रार्थितं च फलं लभेत् ॥ ३४ ॥ बाणतीर्थ
च तस्या रातत्सहस्रभुजप्रदम् ॥ तत्रस्नातो नरो भक्तिप्राप्त्या च्छांभवीं स्थिराम् ॥ ३५ ॥ गोप्रतारेश्वरं नाम तदग्रे तीर्थमुत्तमम् ॥ अपुत्रोऽपि तरेद्यत्र स्नातो
वैतरणी सुखम् ॥ ३६ ॥ तीर्थहिरण्यगर्भाख्यं तद्याम्ये सर्वपापहृत् ॥ तत्र स्नातो हिरण्येन मुच्यते न कदाचन ॥ ३७ ॥ ततः प्रणवतीर्थच सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ॥
जीवन्मुक्तो भवेत्तत्र स्नानमात्रेण मानवः ॥ ३८ ॥ ततः पिशंगिलातीर्थदर्शनादपि पापहृत् ॥ मुनेममाधिष्ठानं वैतदगस्तेऽति सिद्धिदम् ॥ ३९ ॥ स्नात्वा
पिशंगिलातीर्थे दत्त्वादानं च किंचन ॥ किं शोचति कृतात्पापादन्यत्रापि मृतो यदि ॥ ४० ॥ यो वै पिशंगिलातीर्थे स्नात्वा मामर्चयिष्यति ॥ भविष्यति समे
मित्रं मित्रतेजः समप्रभम् ॥ ४१ ॥ ततस्त्रैविष्टपीठं निर्मलीकृतपुष्कलम् ॥ तीर्थपिलिपिलाख्यं वै मनोमलविनाशनम् ॥ ४२ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ वैतरणीयमद्वारस्थानदीम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ मित्रतेजः समप्रभं सूर्यसदृशतेजस्कम् ॥ ४१ ॥ त्रैविष्टपीठं निर्मली

कृतपुष्कलत्रिलोचनदर्शनशुद्धजातसर्वम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ऊर्जेकार्तिके ॥ नुत्तयेनाशाय ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ मध्येकाशिकाश्यामध्ये ॥

तत्रश्राद्धादिकरणादीनानाथप्रतर्पणात् ॥ महतींश्रियमाप्नोतिमानवोतीवनिश्चलाम् ॥ ४३ ॥ ततोनागेश्वरंतीर्थमहाघपरिशोधनम् ॥ तत्तीर्थमज्जनादे
वभवेत्सर्वाघसंक्षयः ॥ ४४ ॥ तदक्षिणेमहापुण्यकर्णादित्याख्यमुत्तमम् ॥ तीर्थयत्राप्लुतोमर्त्योभास्करांश्रियमावहेत् ॥ ४५ ॥ ततोभैरवतीर्थचमहाघौ
घक्षयप्रदम् ॥ चतुर्थोदयकरं सर्वविघ्ननिवारणम् ॥ ४६ ॥ भौमाष्टम्यांतत्रनरःस्नात्वासंतर्पयेत्पितृन् ॥ दृष्ट्वाचभैरवंकालंकलिकालंचसंजयेत् ॥ ४७ ॥
तीर्थखर्वनृसिंहाख्यंतीर्थाद्भरवतःपुरः ॥ तत्रस्नातस्यवैपुंसःकुतोघजनितंभयम् ॥ ४८ ॥ मृकंडस्यमुनेस्तीर्थतद्याम्यामतिनिर्मलम् ॥ तत्रस्नाने
नमर्त्यानानापायमरणंकचिद् ॥ ४९ ॥ ततःपंचनदाख्यं वैसर्वतीर्थनिषेवितम् ॥ तीर्थयत्रनरःस्नात्वानसंसारीपुनर्भवेत् ॥ ५० ॥ ब्रह्मांडोदरवर्तीनिया
नितीर्थानिसर्वतः ॥ ऊर्जेयत्रसमायांतिस्वाघौघपरिनुत्तये ॥ ५१ ॥ सर्वदायत्रसर्वाणिदशम्यादिदिनत्रयम् ॥ तिष्ठतितीर्थवर्याणिनिजनैर्मल्यहेतवे ॥
॥ ५२ ॥ भारिशःसर्वतीर्थानिमध्येकाशिपदेपदे ॥ परंपांचनदःकैश्चिन्महिमानापिकुत्रचित् ॥ ५३ ॥ अप्येकंकार्तिकस्याहस्तत्रवैसफलीकृतम् ॥
जपहोमार्चनादानैःकृतकृत्यास्तएवहि ॥ ५४ ॥ सर्वाण्यपिचर्तार्थानियुगपत्तुलितान्यपि ॥ नाधिजग्मुःपंचनद्याःकलायाअपितुल्यताम् ॥ ५५ ॥
स्नात्वापांचनदेतीर्थेदृष्ट्वावैविंदुमाधवम् ॥ नजातुजायतेधीमाअननीजठराजिरे ॥ ५६ ॥ ततोज्ञानद्वंदंतीर्थजडानामपिजाडयहत् ॥ तत्रस्नातो नरो
जातुज्ञानभ्रंशंनचाप्नुयात् ॥ ५७ ॥ तत्रज्ञानद्वदेस्नात्वादृष्ट्वाज्ञानेश्वरंनरः ॥ ज्ञानंतदधिगच्छेद्वैयननोबाध्यतेपुनः ॥ ५८ ॥ ततोस्तिमंगलंतीर्थं
सर्वामंगलनाशनम् ॥ तत्रावगाहनंकृत्वाभवेन्मंगलभाजनम् ॥ ५९ ॥ अमंगलानिनश्येयुर्भवेयुर्मंगलानिच ॥ स्नातुर्वैमंगलेतीर्थेनमस्कृतुंश्वमंगलम् ॥
॥ ६० ॥ मयूखमालिनस्तीर्थतदग्रेमलनाशनम् ॥ तत्राप्लुतोगभस्तीशांवलोक्यविमलोभवेत् ॥ ६१ ॥ मखतीर्थतुतत्रैवमखेश्वरसमीपतः ॥ मखजं
पुण्यमाप्नोतितत्रस्नातो नरोत्तमः ॥ ६२ ॥ तत्पार्श्वेविंदुतीर्थचपरमज्ञानकारणम् ॥ तत्रश्राद्धादिकंकृत्वा लभेत्सुकृतमुत्तमम् ॥ ६३ ॥ पिप्पलाद
स्यचमुनेस्तीर्थतद्याम्यदिक्स्थितम् ॥ स्नात्वाशनेर्दिनेतत्रदृष्ट्वावैपिप्पलेश्वरम् ॥ ६४ ॥ पिप्पलंतत्रसेवित्वाअश्वत्थइतिमंत्रतः ॥ शनिपीडांनलभतेदुः
स्वप्नंचापिनाशयेत् ॥ ६५ ॥

कैश्चितीर्थैर्नापिनप्राप्तः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ अश्वत्थइतिमंत्रतइति ॥ अश्वत्थेवोनिपदनंपणे

वोवसतिष्कृता ॥ गोभाजङ्गलसथयत्सनवथपूरुषमित्यादिमंत्रेणेत्यर्थः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ऐक्ष्वाकवमिक्ष्वाकोरिदम् ॥ ७० ॥ अर्च्यअर्चयित्वा ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

ततस्ताम्रवराहार्यंतीर्थचैवातिपावनम् ॥ यत्रस्नानेनदानेननमज्जेदघसागरे ॥ ६६ ॥ तदग्रेकालगंगाचकलिकल्मषनाशिनी ॥ तस्यांस्नात्वानरोधी
मांस्तत्क्षणात्रिरघोभवेत् ॥ ६७ ॥ इन्द्रद्युम्नमहातीर्थमिन्द्रद्युम्नेश्वराग्रतः ॥ तोयकृत्यंतत्रकृत्वा लोकमैद्रमवाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ ततस्तुरामतीर्थचवीररामेश्वराग्रतः ॥
तत्तीर्थस्नानमात्रेणवैष्णवलोकमाप्नुयात् ॥ ६९ ॥ ततऐक्ष्वाकवंतीर्थसर्वाघौघविनाशनम् ॥ तत्रस्नानेनपूतात्माजायतेमनुजोत्तमः ॥ ७० ॥ मरुत्तती
र्थतत्प्रतिमरुत्तेश्वरसन्निधौ ॥ तत्रस्नात्वातमर्च्येशंमहदैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ ७१ ॥ मैत्रावरुणतीर्थचततःपातकनाशनम् ॥ तत्रपिंडप्रदानेनपितृणांभवति
प्रियः ॥ ७२ ॥ ततोऽग्नितीर्थविमलमग्नीशपुरतोमहत् ॥ अग्निलोकमवाप्नोतितत्तीर्थपरिमज्जनात् ॥ ७३ ॥ अंगारतीर्थतत्रैवअंगारेश्वरसन्निधौ ॥ तत्रां
गारचतुर्थ्यातुस्नात्वानिष्पापतामियात् ॥ ७४ ॥ ततोवैकलितीर्थचकलशेश्वरसन्निधौ ॥ स्नात्वातल्लिंगमभ्यर्च्यकलिकालान्नविभ्यति ॥ ७५ ॥ चंद्रती
र्थचतत्रैवचंद्रेश्वरसमीपतः ॥ तत्रस्नात्वाचर्च्यचंद्रेशंचंद्रलोकमवाप्नुयात् ॥ ७६ ॥ तदग्रेवीरतीर्थचवीरेश्वरसमीपतः ॥ यदुक्तंप्राक्तवपुरस्तीर्थानामुत्तमं
परम् ॥ ७७ ॥ विघ्नेशतीर्थचततःसर्वविघ्नविघातकृत् ॥ जातुचित्तत्रसंस्नातो नविघ्नैरभिभूयते ॥ ७८ ॥ हरिश्चंद्रस्यराजर्षेस्ततस्तीर्थमनुत्तमम् ॥ यत्र
स्नातो नरोजातुनसत्याच्यवतेकचित् ॥ ७९ ॥ हरिश्चंद्रस्यतीर्थतुयच्छ्रेयःसमुपार्जितम् ॥ तदक्षयफलंवीरइहलोकेपरत्रच ॥ ८० ॥ ततःपर्वततीर्थचपर्व
तेशसमीपतः ॥ सर्वपर्वफलंतस्यस्नात्वापर्वण्यपर्वणि ॥ ८१ ॥ कंबलाश्वतरंतीर्थतत्रसर्वविषापहम् ॥ तत्रस्नातोभवेन्मर्त्योर्गीतविद्याविशारदः ॥ ८२ ॥
ततःसारस्वतंतीर्थसर्वविद्योपपादकम् ॥ तिष्ठेयुःपितरस्तत्रसहदेवर्षिमानवैः ॥ ८३ ॥ उमातीर्थतुतत्रैवसर्वशक्तिसमन्वितम् ॥ औमेयलोकप्राप्त्यैस्या
त्स्नानमात्रेणनिश्चितम् ॥ ८४ ॥ ततस्त्रिलोकीविख्यातंत्रिलोक्युद्धरणक्षमम् ॥ तीर्थश्रेष्ठतरंवीरयदाख्यामणिकर्णिका ॥ ८५ ॥ चक्रपुष्करिणीती
र्थतदादौविष्णुनाकृतम् ॥ तदाख्याकर्णनादेवसर्वैःपापैःप्रमुच्यते ॥ ८६ ॥ स्वर्गौकसस्त्रिसंध्यंजैपंतिमणिकर्णिकाम् ॥ यन्नामग्रहणंपुंसांश्रेयसेपरमा
यहि ॥ ८७ ॥ यैःश्रुतायैःस्मृतावीर्यैर्दृष्टामणिकर्णिका ॥ तएवकृतिनोलोकेकृतकृत्यास्तएवहि ॥ ८८ ॥ त्रिलोकेयेजपंतीहमानवामणिकर्णिकाम् ॥
जपामितानहंवीरत्रिकालंपुण्यकर्मणः ॥ ८९ ॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ अपर्वणिच ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ यदाख्यायस्याख्यामणिकर्णिकातदित्यर्थः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥

॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ महींपुनरायातीतिशेषः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ आप्याप्यतेयदिदमेवफलमिति ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

इष्टंतेनमहायज्ञैःसहस्रशतदक्षिणैः ॥ पंचाक्षरीमहाविद्यायेनोक्तामणिकर्णिका ॥ ९० ॥ महादानानिदत्तानितेनवैपुण्यकर्मणा ॥ येनाहमर्चितोवीरसं
प्राप्यमणिकर्णिकाम् ॥ ९१ ॥ मणिकर्ण्यबुभियेनतर्पिताःप्रपितामहाः ॥ तेनश्राद्धानिदत्तानिगयायामधुपायसैः ॥ ९२ ॥ मणिकर्णीजलंयेनसंपीतं
शुद्धबुद्धिना ॥ किंतस्यसोमपानैस्तैःपुनरावृत्तिलक्षणैः ॥ ९३ ॥ तेस्नाताःसर्वतीर्थेषुमहापर्वसुभूरिशः ॥ तथाचसर्वावभृथैर्यैःस्नातामणिकर्णिका ॥
॥ ९४ ॥ तैःसुराःपूजिताःसर्वैर्ब्रह्मविष्णुमुखामखैः ॥ यैःस्वर्णकुसुमैरत्रैरर्चितामणिकर्णिका ॥ ९५ ॥ अहंतेनोमयासार्धदीक्षासंप्राप्यशांभवीम् ॥ अर्चितः
प्रत्यहंयेनपूजितामणिकर्णिका ॥ ९६ ॥ तपांसितेनतप्तानिशीर्णपर्णादिनाचिरम् ॥ सेविताश्रद्धयायेनश्रीमतीमणिकर्णिका ॥ ९७ ॥ दत्त्वादानानि
भूरीणिमखानिष्ठातुभूरिशः ॥ चिरंतत्त्वाप्यरण्येषुस्वर्गैश्चर्यान्महींपुनः ॥ ९८ ॥ विपुलेत्रमहीपृष्ठेपंचक्रोश्यामनोहरा ॥ संश्रितामणिकर्णीयैस्तेयाताश्चा
निवर्तकाः ॥ ९९ ॥ दानानांचव्रतानांचक्रतूनांतपसामपि ॥ इदमेवफलंमन्येयदाप्यामणिकर्णिका ॥ १०० ॥ मोक्षलक्ष्मीरियंसाक्षाच्छ्रीमतीमणिक
र्णिका ॥ प्रायोस्यामहिमानंवैनवेद्महमपिस्फुटम् ॥ १ ॥ अवाच्यामणिकर्ण्याश्चतीर्थपाशुपतंपरम् ॥ तीर्थतुरुद्रवासाख्यंविश्वतीर्थमतःपरम् ॥ २ ॥
मुक्तितीर्थततोरम्यमविमुक्तमथोत्तमम् ॥ तीर्थचतारकंस्कांदंडुंटेस्तीर्थततोपिच ॥ ३ ॥ भवानेयमथैशानंज्ञानतीर्थमथोत्तमम् ॥ नंदितीर्थविष्णुतीर्थती
र्थपैतामहततः ॥ ४ ॥ नाभितीर्थमिदंचैवब्रह्मनालमतःपरम् ॥ ततोभागीरथंतीर्थयत्तवाग्रेपुराकथि ॥ ५ ॥ तीर्थान्युत्तरवाहिन्यांस्वर्धुन्यांकाशिसन्निधौ ॥
संत्यनेकानिपुण्यानिमयोक्तान्यल्पशःपुनः ॥ ६ ॥ तत्रापिनितरांश्रेष्ठापंचतीर्थीनृपांगज ॥ यस्यांस्नात्वानरोभूयोगर्भवासंनसंस्मरेत् ॥ ७ ॥ प्रथमंचा
सिसंभेदंतीर्थानांप्रवरंपरम् ॥ ततोदशाश्वमेधाख्यंसर्वतीर्थनिषेवितम् ॥ ८ ॥ ततःपादोदकंतीर्थमादिकेशवसन्निधौ ॥ ततःपंचनदंपुण्यंस्नानमात्रादधौ
वहत् ॥ ९ ॥ एतेषामपितीर्थानांचतुर्णामपिसत्तम ॥ पंचमंमणिकर्ण्याख्यंमनोवयवशुद्धिदम् ॥ ११० ॥ अहंस्नाम्यत्रसततमुमयासहपर्वसु ॥ ब्रह्मणा
विष्णुनासार्धसहेंद्रादिसुरार्पिभिः ॥ ११ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ सद्योजातवामदेवाघोरतत्पुरुषेशानपंचमुखत्वात्पंचास्योविश्वेश्वरः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कामेशंकामेशाख्यानम् ॥ ११७ ॥ ॥ इति श्रीरामा० काशी० टी० चतुरशी
तितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ पंचाशीतितमेऽध्याये दुर्वासोवरपूर्वकम् ॥ श्रीमत्कामेश्वरोत्पत्तिर्वर्ण्यतेति मनोहरा ॥ १ ॥ कामेश्वरोत्पत्तिवक्तुं प्रतिजानीते ॥ जगज्जनन्या इति ॥ १ ॥

अतएवात्रगीयेतगाथेयं श्रुतिसंमता ॥ नागलोककृतावासैः स्वर्गोकोभिश्च संततम् ॥ १२ ॥ सत्यंसत्यंपुनः सत्यंसत्यपूर्वमिदं वचः ॥ मणिकर्णीसमंती
र्थनास्ति ब्रह्मांडगोलके ॥ १३ ॥ पंचतीर्थानरः स्नात्वा न देहं पांचभौतिकम् ॥ गृह्णाति जातु चित्काश्यां पंचास्यो वाथ जायते ॥ १४ ॥ इति दत्त्वा वरान् देवो
वीरस्यांतर्दधे हरः ॥ सच वीरोऽपि वीरेशं प्रार्च्य प्रातः समीहितम् ॥ १५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ तीर्थाध्यायमिमं पुण्यमगस्ते यो निशामयेत् ॥ तस्याघं
संक्षयं यायादपि जन्मशतार्जितम् ॥ १६ ॥ इति वीरेश्वराख्यानं तीर्थाख्यानप्रसंगतः ॥ कथितं ते पुरा गस्ते कामेशं कथयाम्यतः ॥ ११७ ॥ ॥ इति श्रीस्कां
दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे वीरेश्वराख्यानं नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ध्या ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥
जगज्जनन्याः पार्वत्याः पुरोगस्ते पुरारिणा ॥ यथाख्यायिकथा पुण्या तथा ते कथयाम्यहम् ॥ १ ॥ पुरामहीमिमां सर्वासं समुद्राद्रिकाननाम् ॥ ससरित्कां
सार्ष्णवांच सग्रामपुरपत्तनाम् ॥ २ ॥ परिभ्रम्य महातेजामहामर्षो महातपाः ॥ दुर्वासाः संपरिप्रातः शंभोरानंदकाननम् ॥ ३ ॥ विलोक्या क्रीडमखिलं
बहुप्रासादमंडितम् ॥ बहुकुंडतडागंच शंभोस्तोषमुपागमत् ॥ ४ ॥ पदे पदे मुनीनां च जितकालमहाभियाम् ॥ दृष्ट्वा तजानिरम्याणि दुर्वासा विस्मितो भवत् ॥
॥ ५ ॥ सर्वतु कुसुमान्वृक्षान्सुच्छायस्निग्धपल्लवान् ॥ सफलान्सुलतां श्लिष्टान् दृष्ट्वा प्रीतिमगान्मुनिः ॥ ६ ॥ दुर्वासाश्चातिहृष्टो भूदृष्ट्वा पाशुपतोत्तमान् ॥
भूतिभूषितसर्वांगजटाजटितमौलिकान् ॥ ७ ॥ कौपीनमात्रवसनान् स्मरारिध्यानतत्परान् ॥ कक्षीकृतमहालावन्हुडुत्कारजितांबुदान् ॥ ८ ॥ करं
डदंडपानीयपात्रमात्रपरिग्रहान् ॥ क्वचिद्विदंडिनो दृष्ट्वा निःसंगां निष्परिग्रहान् ॥ ९ ॥ कालादपि निरातं कान्विश्वेशशरणंगतान् ॥ क्वचिद्रेदरहस्यज्ञाना
बाल्यब्रह्मचारिणः ॥ १० ॥ नित्यं भागीरथीस्नानपरिपिंगलमूर्धजान् ॥ विलोक्य काश्यां दुर्वासा ब्राह्मणान्मुमुदेतराम् ॥ ११ ॥

॥ २ ॥ महामर्षोऽसहनशीलो महाक्रोध इति वा ॥ ३ ॥ ४ ॥ उटजानिपर्णशालाः ॥ ५ ॥ ६ ॥ जटाजटितमौलिकान् जटाव्याप्तमस्तकान् ॥ ७ ॥ कक्षीति ॥ कक्षीकृताः कक्षेधृता
अलावो विभूतिपात्राणि यैस्तान् ॥ हुडुत्कारजितांबुदान् हुडुत्कारशब्दैर्जितमेव स्वनानित्यर्थः ॥ फुडुदितं क्वचित् ॥ उडुदित्यन्यत्र ॥ ८ ॥ करंडो देवाधारपात्रम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

पशुपुत्रास्येषु गोमहिषादिषु ॥ मृगेष्वाण्येषु हरिणादिषु ॥ तिर्यक्षुपक्षिषु ॥ हृष्टिर्हृष्टता ॥ १२ ॥ व्युष्टिः विशिष्टस्थानम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ शुभायायतिरुत्तरकालीनफलं यस्यसः ॥ १५ ॥ नागभूः
पातालम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अमर्षिणोऽसहिष्णवः ॥ २४ ॥ क्रुधाक्रोधेन ॥ २५ ॥ ननु यद्येवंभूतास्तापसाः दुर्वासः प्रभृतयः कथं तर्हितानन्येतपस्वि

पशुष्वपि च यातुष्टिर्मृगेष्वपि च याद्युतिः ॥ तिर्यक्ष्वपि च यादृष्टिः काश्यां नान्यत्र सा स्फुटम् ॥ १२ ॥ इदं सुश्रेयसो व्युष्टिः कामरेषु त्रिविष्टपे ॥ यत्र त्रयेष्वपि
तिर्यक्षुपरमानंदवर्धिनी ॥ १३ ॥ वरमेतेपि पशव आनंदवनचारिणः ॥ सदानंदाः पुनर्देवाननंदनवनाश्रिताः ॥ १४ ॥ वरं काशीपुरीवासीम्लेच्छोपि हि
शुभायतिः ॥ नान्यत्र तयोदीक्षितोपि सहिमुक्तेरभाजनम् ॥ १५ ॥ वैश्वेश्वरीपुरीचैषायथामेचित्तहारिणी ॥ सर्वापिन तथा क्षोणीनस्वर्गेनैव नागभूः ॥ १६ ॥
स्थैर्यबन्धनकापि भ्रमतो मे मनोगतिः ॥ सर्वस्मिन्नपि भूभागे यथास्थैर्यमगादिह ॥ १७ ॥ रम्यापुरीभवेदेषा ब्रह्मांडादखिलादपि ॥ परिष्टुत्येति दुर्वासाश्च
तो वृत्तिमवापह ॥ १८ ॥ तप्यमानोपि हितपः सुचिरं समहातपाः ॥ यदानापफलं किंचिच्चुकोपचतदाभृशम् ॥ १९ ॥ धिक्चमांतापसंदुष्टं धिक्चमेदुश्चरं
तपः ॥ धिक्चक्षेत्रमिदं शंभोः सर्वेषां च प्रतारकम् ॥ २० ॥ यथानमुक्तिरत्र स्यात्कस्यापि करवै तथा ॥ इति शतं यदोद्युक्तः संजहास तदाशिवः ॥ २१ ॥ तत्र
लिंगमभूदेकं ख्यातं प्रहसितेश्वरम् ॥ तल्लिङ्गदर्शनात्पुंसामानंदः स्यात्पदेपदे ॥ २२ ॥ उवाच विस्मयाविष्टो मनस्येव महेशिता ॥ ईदृशेभ्यस्तपस्विभ्यो नमो
स्त्विति पुनः पुनः ॥ २३ ॥ यत्रैव हितपस्यंति यत्रैव विहिताश्रमाः ॥ लब्धप्रतिष्ठा यत्रैव तत्रैवामर्षिणो द्विजाः ॥ २४ ॥ मना विंचितितमात्रं तु चेच्छभं तेन तापसाः ॥
क्रुधा तदैव जीयंते हारिण्या तपसां श्रियः ॥ २५ ॥ तथापि तापसामान्याः स्वश्रेयोवृद्धिं कांक्षिभिः ॥ अक्रोधनाः क्रोधनावाकाचिता हितपस्विनाम् ॥ २६ ॥
इति यावन्महेशानो मनस्येव विंचितयेत् ॥ तावत्तत्क्रोधजो वह्निर्यनशे व्योममंडलम् ॥ २७ ॥ तत्क्रोधानलधूमौघैर्व्यापितं यन्न भोगणम् ॥ तदधाति नभो
द्यापि नीलिमानं महत्तरम् ॥ २८ ॥ ततो गणाः परिक्षुब्धाः प्रलयार्णवनीरवत् ॥ आकिमेतत्किमेतद्वै भाषमाणाः परस्परम् ॥ २९ ॥ गर्जतस्तर्जयंतश्च प्रो
द्यता युधपाणयः ॥ प्रमथाः परितस्थुस्ते परितो धामशांभवम् ॥ ३० ॥ कोयमः कोथवाकालः कोमृत्युः कस्तथांतकः ॥ कोवाविधाता केलेखाः कुद्वेष्वस्मासु कः
परः ॥ ३१ ॥ अग्निपि वामोजलवच्चूर्णीकुर्मोखिलान्गिरीन् ॥ सप्तापि चार्णवांस्तूर्णकरवाममरुस्थलीम् ॥ ३२ ॥ पातालं चानयामोर्ध्वमधो दधमोथवा
दिवम् ॥ एकमेव हि वाग्रासंगगनं करवामहे ॥ ३३ ॥

नो मन्यंते तत्राह ॥ तथापीति ॥ २६ ॥ व्यानशे व्याप्तवान् ॥ २७ ॥ व्यापितं व्याप्तम् ॥ यद्यस्मात्तत्तस्मात् ॥ २८ ॥ आइतिकोपेपीडायां वा ॥ २९ ॥ परितो धामशांभवं शंभोर्धामिनः आनंदका
नस्य चतुर्दिक्ष्वित्यर्थः ॥ ३० ॥ अंतकः कालाग्निरुद्रः प्रलयानल इति यावत् ॥ विधाता ब्रह्मा ॥ लेखा देवा इन्द्रादयः ॥ परोविष्णुः ॥ ३१ ॥ मरुस्थली निरुदकभूमिम् ॥ ३२ ॥ दधमोधारयेम ॥ ३३ ॥

स्फोटयामः खंडनयामः ॥ आस्फालयामोदूरेप्रक्षेपस्यामः ॥ अन्योन्यं परस्परम् ॥ तालवद्यथैकेन तालेन तालांतरं दूरीक्रियते तेनाप्यन्यत्तद्वदित्यर्थः ॥ ३४ ॥ ग्रसामइति ॥ यद्यपि वाराणसी भुवनमध्ये
न भवति तथापि प्रतीत्यभिप्रायेणैदमुक्तामिति ज्ञेयम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ शकलीकृत्य खंडशः कृत्य ॥ प्रलयानलं दुर्वासः क्रोधवह्निम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ भृंगिरिटिरीदंतत्वमार्पम् ॥ ४१ ॥
॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ प्राभंजनी वायुसंबंधिनीम् ॥ ४६ ॥ दुर्वाससश्चेति चकारोभिन्नक्रमे ॥ क्षुब्धेषु तेषु चेति संबध्यते ॥ ४७ ॥ ननु यदि वायोरपि गतिर्नास्तिकथंचंद्रसूर्यौ

ब्रह्मांडभांडमथवास्फोटयामः क्षणेन हि ॥ आस्फालयामो वान्योन्यं कालं मृत्युं च तालवत् ॥ ३४ ॥ ग्रसामो वाथ भुवनं मुक्तावाराणसी पुरीम् ॥ यत्र मुक्ता भवं
त्येव मृतमात्रेण जंतवः ॥ ३५ ॥ कुतोऽयं धूमसंभारो ज्वालावलयः कुतस्त्वमूः ॥ को वा मृत्युं जयं रुद्रं नो विद्यान्मदमोहितः ॥ ३६ ॥ इति पारिषदाः शंभोर्म
हाभयभयप्रदाः ॥ जल्पंतः कल्पयामासुः प्राकारंगगनस्पृशम् ॥ ३७ ॥ शकलीकृत्य बहुशः शिलावत्प्रलयानलम् ॥ नंदीचनं दिषेणश्च सोमनं दीमहोदरः ॥
॥ ३८ ॥ महाहनुर्महाग्रीवो महाकालोजितांतकः ॥ मृत्युप्रकंपनो भीमो घंटाकर्णो महाबलः ॥ ३९ ॥ क्षोभणो द्रावणोजंभी पंचास्यः पंचलोचनः ॥ द्विशिरा
स्त्रिशिराः सोमः पंचहस्तो दशाननः ॥ ४० ॥ चंडो भृंगिरिटिस्तुंडी प्रचंडस्तांडवप्रियः ॥ पिचिंडिलः स्थूलशिराः स्थूलकेशो गभस्तिमान् ॥ ४१ ॥ क्षेमकः
क्षेमधन्वा चर्वारभद्रोरणप्रियः ॥ चंडपाणिः शूलपाणिः पाशपाणिः क्रुशोदरः ॥ ४२ ॥ दीर्घग्रीवो थपिंगाक्षः पिंगलः पिंगमूर्धजः ॥ बहुनेत्रोलंबकर्णः खर्गः
पर्वतविग्रहः ॥ ४३ ॥ गोकर्णो गजकर्णश्च कोकिलाख्यो गजाननः ॥ अहंवैनैगमेयश्च विकटास्यो दृढहासकः ॥ ४४ ॥ सीरपाणिः शिवारावो वैणिको वेणुवादनः ॥
दुराधर्षो दुःसहश्च गर्जनोरिपुतर्जनः ॥ ४५ ॥ इत्यादयो गणेशानाः शतकोटिदुरासदाः ॥ काश्यानिवारयामासुरपि प्राभंजनी गतिम् ॥ ४६ ॥ क्षुब्धेषु ते
षु वीरेषु च कपे भुवनत्रयम् ॥ दुर्वाससश्च कोपाग्निज्वालाभिर्व्याकुलीकृतम् ॥ ४७ ॥ तदा विविशतुः काश्यां सूर्याचंद्रमसावपि ॥ नगणैरकृतानुज्ञौ ततेजः
शमितप्रभौ ॥ ४८ ॥ निवार्य प्रमथानीकमतिक्षुब्धमुमाधवः ॥ मदंश एव हि मुनीरानसूयेय एष वै ॥ ४९ ॥ अथो दुर्वाससोऽलिंगादा विरासीत्कृपानिधिः ॥
महातेजोमयः शंभुर्मुनिशापात्पुरीमवन् ॥ ५० ॥ माभूच्छापो मुनेः काश्यानिर्वाणप्रतिबंधकः ॥ इत्यनुक्रोशतो देवस्तस्य प्रत्यक्षतांगतः ॥ ५१ ॥ उवाच च प्र
सन्नोऽस्मि महाक्रोधनतापस ॥ वरयस्व वरः कस्ते मया देयो विशंकितः ॥ ५२ ॥ ततो विलज्जितो गस्त्य शापो द्यतकरो मुनिः ॥ अपराद्धं बहु मया क्रोधाधेनेति दु
र्धिया ॥ ५३ ॥ उवाच चेति बहुशो धिङ्मां क्रोधवशंगतम् ॥ त्रैलोक्याभयदां काशीं शतमुद्यतचेतसम् ॥ ५४ ॥

प्रविष्टावित्यत आह ॥ नगणैरिति ॥ न अकृतानुज्ञौ अपितु कृतानुज्ञौ ॥ तत्र हेतुस्तत्तेज इति ॥ स्वतेजसानिष्प्रभौ दृष्ट्वा करुणया कृतानुज्ञावित्यर्थः ॥ ४८ ॥ आनुसूयेयः अनुसूयायाः पुत्र इत्यर्थः ॥
॥ ४९ ॥ अवन् रक्षन् ॥ ५० ॥ अनुक्रोशतो दयातः ॥ ५१ ॥ अविशंकितः विशंकारहितः सन् ॥ पाठांतरे क्रियाविशेषणम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ उवाच चेति चकारस्याग्रिमकर्मणा संबंधः ॥

नकेवलमपराद्धमित्युवाचधिष्णामितिचोवाचेत्यर्थः ॥ बहुशङ्क्यस्योभयत्रसंबन्धः ॥ ५४ ॥ त्रैलोक्याभयदत्वमेवाह दुःखार्णवेत्यादिना ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ लब्धमुल्लव्वहर्षः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ लौकिकानिशोभनोक्तानिवारयति ॥ श्रुतीरितैरिति ॥ ६६ ॥ भाविमविष्यति ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ननुकुद्धानांकुतःश्लाघनीयत्वंतत्राह ॥

दुःखार्णवनिमग्नानांयातायातेतिखेदिनाम् ॥ कर्मपाशितकंठानांकाश्येकामुक्तिसाधनम् ॥ ५५ ॥ सर्वेषांजंतुजातानांजनन्येकैककाशिका ॥ महानृत
स्तन्यदात्रीनेत्रीचपरमंपदम् ॥ ५६ ॥ जनन्यासहनोकाशीलभेदुपमितिक्वचित् ॥ धारयेज्जननीगर्भेकाशीगर्भाद्रिमोचयेत् ॥ ५७ ॥ एवंभूतांतुयःकाशी
मन्योपिहिशापिष्यति ॥ तस्यैवशापोभवितानतुकाश्याःकथंचन ॥ ५८ ॥ इतिदुर्वाससोवाक्यंश्रुत्वादेवस्त्रिलोचनः ॥ अतीवतुषितोजातःकाशीस्तवनल
ब्धमुत् ॥ ५९ ॥ यःकाशींस्तौतिमेधावीयःकाशींद्वादधारयेत् ॥ तेनतप्तंतपस्तीव्रंतेनेष्टंकुकोटिभिः ॥ ६० ॥ जिह्वाग्रेवर्ततेयस्यकाशीत्यक्षरयुग्मकम् ॥
नतस्यगर्भवासःस्यात्कचिदेवमुमेधसः ॥ ६१ ॥ योमंत्रंजपतिप्रातःकाशीवर्णद्वयात्मकम् ॥ सतुलोकद्वयंजित्वालोकातीतंत्रजेत्पदम् ॥ ६२ ॥ आनुसूये
यतेज्ञानंकाशस्तवनपुण्यतः ॥ यथेदानींसमुत्पन्नंतथानतपसःपुरा ॥ ६३ ॥ मुनेनमेप्रियस्तद्वद्दीक्षितोममपूजकः ॥ याद्वकिप्रयतरःसत्यंकाशीस्तवन
लालसः ॥ ६४ ॥ तादृक्तुष्टिर्मेदानैस्तादृक्तुष्टिर्मेमखैः ॥ नतुष्टिस्तपसातादृग्यादृशीकाशिसंस्तवैः ॥ ६५ ॥ आनंदकाननंयेनस्तुतमेतत्सुचेतसा ॥
तेनाहंसंस्तुतःसम्यक्सर्वैःसूक्तैःश्रुतीरितैः ॥ ६६ ॥ तवकामाःसमृद्धाःस्युरातुसूयेयतापस ॥ ज्ञानंतेपरमंभाविमहामोहविनाशनम् ॥ ६७ ॥ अपरंचव
रंब्रह्मकिंदातव्यंतवानघ ॥ त्वादृशाएवमुनयःश्लाघनीयायतःसताम् ॥ ६८ ॥ यस्यास्त्येवाहिसामर्थ्यतपसःकुद्वचतीहसः ॥ कुपितोप्यसमर्थस्तुकिंकर्ता
क्षीणवृत्तिवत् ॥ ६९ ॥ इतिश्रुत्वापरिष्टुत्यदुर्वासाःकृतिवाससम् ॥ वरंचप्रार्थयामासपरिहृष्टतनूरुहः ॥ ७० ॥ ॥ दुर्वासाउवाच ॥ ॥ देवदेवजगन्नाथ
करुणाकरशंकर ॥ महापराधविध्वंसिब्रंधकारेस्मरांतक ॥ ७१ ॥ मृत्युंजयोग्रभूतेशमृडानीशात्रिलोचन ॥ यदिप्रसन्नोमेनाथयदिदेयोवरोमम ॥ ७२ ॥
तदिदंकामदंनामलिंगमस्त्वहधूर्जटे ॥ इदंचपल्वलंमेत्रकामकुंडाख्यमस्तुवै ॥ ७३ ॥ ॥ देवदेवउवाच ॥ ॥ एवमस्तुमहातेजोमुनेपरमकोपन ॥
यत्त्वयास्थापितंलिंगदुर्वासेश्वरसंज्ञितम् ॥ ७४ ॥ तदेवकामकृत्रूणांकामेश्वरमिहास्त्विति ॥ यःप्रदोषेत्रयोदश्यांशनिवासरसंयुजि ॥ ७५ ॥ संस्रास्य
तिनरोधीमान्कामकुण्डेत्वदास्पदे ॥ त्वत्स्थापितंचकामेशंलिंगंद्रक्ष्यतिमानवः ॥ ७६ ॥

यस्यास्तीति ॥ कर्ताकरिष्यतिक्षीणवृत्तिवत् यथादरिद्रःकुद्दोपिकिमपिकर्तुंनशक्नोतितद्वदित्यर्थः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

पाप्मानः पापानि ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखंडटीकायां पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ षडशीतितमेऽध्यायेनानाश्रयप्रदेष्टृणाम् ॥
 विश्वकर्मेश्वरोत्पत्तिर्वर्ण्यते बहुपुण्यदा ॥ १ ॥ विश्वकर्मेश्वरोत्पत्तिपृच्छति ॥ विश्वकर्मेश्वरमिति ॥ १ ॥ २ ॥ निपुणः सर्वकर्मस्वतिसिद्धवत्कृत्योक्तम् ॥ किंचित्कर्तुं जानामीति वक्ष्यमाणविरो
 सवैकामकृतादौ पाद्यामीनाप्स्यतियातनाम् ॥ बहवोपि हि पाप्मानो बहुभिर्जन्मभिः कृताः ॥ ७७ ॥ कामतीर्थबुसंस्नानाद्यास्यंति विलयं क्षणात् ॥ कामाः
 समृद्धिमाप्स्यंतिकामेश्वरनिषेवणात् ॥ ७८ ॥ इति दत्त्वा वराञ्छंभुस्तल्लिंगेलयमाययौ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ तल्लिंगाराधनात् कामाः प्राप्ता दुर्वाससा
 भृशम् ॥ ७९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन काश्यां कामेश्वरः सदा ॥ पूजनीयः प्रयत्नेन महाकामाभिलाषुकैः ॥ ८० ॥ कामकुंडकृतस्नानैर्महापातकशांतये ॥ इदं
 कामेश्वराख्यानं यः पठिष्यति पुण्यवान् ॥ यः श्रोष्यति च मेधावी तौ निष्पापौ भविष्यतः ॥ ८१ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां
 चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे दुर्वाससो वरप्रदानं नाम पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ विश्वकर्मेश्वरं लिंगं यत्काश्यां प्रथितं परम् ॥
 तस्य लिंगस्य कथय देव देव समुद्रवम् ॥ १ ॥ ॥ देवदेव उवाच ॥ ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि कथां पातकनाशिनीम् ॥ विश्वकर्मेश्वरं लिंगस्य प्रादुर्भावं मनो
 हरम् ॥ २ ॥ विश्वकर्मा भवत्पूर्व ब्रह्मणस्त्वपरातनुः ॥ त्वष्टुः प्रजापतेः पुत्रो निपुणः सर्वकर्मसु ॥ ३ ॥ कृतोपनयनः सोमबालो गुरुकुले वसन् ॥ चकार गुरुशुश्रूषां
 भिक्षात्रकृतभोजनः ॥ ४ ॥ एकदा तद्गुरुः प्राह प्रावृट्काले समागते ॥ कुरुटजं मदर्थं त्वं यथा प्रावृण्वन् बाधते ॥ ५ ॥ यत्कदाचिन्नभज्येत न पुरातनतां व्रजेत् ॥
 गुरुपत्न्या त्वभिहितो रेत्वाष्ट्रकुरुकंचुकम् ॥ ६ ॥ ममांगयोग्यं नो गाढं न श्लथं च प्रयत्नतः ॥ विनैव वाससा चारुवाल्कलं च सदोज्ज्वलम् ॥ ७ ॥ गुरुपुत्रेण चाज्ञतो
 ममार्थपादुके कुरु ॥ यदा रूढस्य मे पादौ न पंकः संस्पृशेत् क्वचित् ॥ ८ ॥ चर्मादिवंधानि मुक्ते धावतो मे सुखप्रदे ॥ याभ्यां च संचरे वारिस्थलभूमा विवदुतम् ॥
 ॥ ९ ॥ गुरुकन्यापितं प्राह त्वाष्ट्रमे श्रवणोचिते ॥ भूषणे स्वेन हस्तेन कुरुकांचननिर्मिते ॥ १० ॥ कुमारी क्रीडनीयानि कौतुकानि च देहि मे ॥ दंतिदंतमयान्ये
 वस्वहस्तरचितानि च ॥ ११ ॥ गृहोपकरणं द्रव्यं मुसलोलूखलादिकम् ॥ तथा वटयमेधाविन्यथा व्रुट्यति न क्वचित् ॥ १२ ॥ अक्षालितान्यपि यथानित्यं
 पीठानि सत्तम ॥ उज्ज्वलानि भवन्त्येव स्थालिकाश्च तथा कुरु ॥ १३ ॥ सूपकर्मण्यपि च मां प्रशाधित्वश्च नंदन ॥ यथांगुल्यो न दह्यंते पाकः स्याच्च यथा शुभः ॥
 ॥ १४ ॥ एकस्तंभमयं गेहमेकदारुविनिर्मितम् ॥ तथा कुरु वरं त्वाष्ट्रयत्रेच्छातत्रधारये ॥ १५ ॥ ये सहाध्यायिनोऽप्यस्य वयोज्येष्ठाश्च तोपि हि ॥ सर्वे सर्व
 समीहंते कर्मतत्कृतमेव हि ॥ १६ ॥

यात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ उटजं पर्णशालाम् ॥ ५ ॥ कंचुकं प्रसिद्धम् ॥ ६ ॥ वाल्कलं वल्कलेन निर्मितम् ॥ ७ ॥ पादौ कर्मभूतौ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ क्रीडनीयानि क्रीडासाधनानि ॥ कौतुका
 नि कौतुकजनकानि ॥ ११ ॥ वटयचेष्टयसंपादयेत्यर्थः ॥ १२ ॥ स्थालिकाः पाकपात्राणि ॥ १३ ॥ प्रशाधिशिक्षय ॥ १४ ॥ वरं श्रेष्ठम् ॥ १५ ॥ नन्वन्येपि शिष्याः संति तान्विहाय मेव

किमिति नियुज्यते तत्राह ॥ यज्ञाति ॥ समीहंते वांछन्ति ॥ तत्कृतं त्वाष्ट्रकृतम् ॥ तत्कर्म तेन जानंतीत्यर्थः ॥ १६ ॥ कथमेतत्करिष्यामीति चिन्ता ॥ अकरणे शापाद्भयं नरकाच्च ताभ्यामर्दितः पीडितः ॥ १७ ॥ तत्र हेतुमाह ॥ किञ्चिदिति ॥ १८ ॥ चिन्ताभये विवृणोति ॥ किं करोमीति ॥ मे बुद्धेः साहाय्यमित्यन्वयः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अधो नरकम् ॥ २४ ॥ तद्गीत्यातेषां गुर्वादीनां

तथेति सप्रतिज्ञाय सर्वेषां पुरतो द्विजे ॥ मध्येवनं प्राविशच्च महाचिन्ताभयार्दितः ॥ १७ ॥ किञ्चित्कर्तुं न जानाति प्रतिज्ञातं च तेन वै ॥ सर्वेषां पुरतः सर्वकरिष्यामीति निश्चितम् ॥ १८ ॥ किं करोमि क्व गच्छामि को मे साहाय्यमर्पयेत् ॥ बुद्धेरपि वनस्थस्य शरणं कं व्रजामि च ॥ १९ ॥ अङ्गीकृत्य गुरोर्वाक्यं गुरुपत्न्या गुरोः शिशोः ॥ योननिष्पादयेन्मूढः स भवेन्निरयी नरः ॥ २० ॥ गुरुशुश्रूषणं धर्म एको हि ब्रह्मचारिणाम् ॥ अनिष्पाद्य तु तद्वाक्यं कथं मे निष्कृतिर्भवेत् ॥ २१ ॥ गुरुणा वाक्यकरणात् सर्व एव मनोरथाः ॥ सिद्ध्यन्तीति रथानैव तस्मात्कार्यं हितद्वयः ॥ २२ ॥ कथं तद्वचसः सिद्धिं प्राप्स्याम्यत्र वने स्थितः ॥ कश्च मे त्रसहायी स्याद्विषणा दुर्बलस्य वै ॥ २३ ॥ आस्तां गुरुकथादूरं योऽन्यस्यापिलघोरपि ॥ ओमित्युक्त्वा न कुरुते कार्यसोऽथ व्रजत्यधः ॥ २४ ॥ कथमेतानि कर्माणि करिष्येऽज्ञोऽसहायवान् ॥ अङ्गीकृतानि तद्गीत्यानमस्ते भवितव्यते ॥ २५ ॥ यावदित्यं चिन्तयति सत्त्वाष्ट्रो वनमध्यगः ॥ तावत्तदैव संप्राप्तस्तेनैकोऽदर्शितापसः ॥ २६ ॥ अथ न त्वासतं प्राह वने दृष्टं तपस्विनम् ॥ को भवान्मानसं मे यो नितरां सुखयत्यहो ॥ २७ ॥ त्वदर्शनेन मे गात्रं चिन्तासन्तापतापितम् ॥ हिमानी गहनेनेव शीतलं भवति क्षणम् ॥ २८ ॥ किं त्वं मे प्राक्तनं कर्म प्राप्तं तापसरूपधृक् ॥ अथ वा करुणावाधिरा विभूतः शिवो भवान् ॥ २९ ॥ योसि सोसिनमस्तु भ्यमुपदेशेन युंक्ष्व माम् ॥ गुरुत्वं गुरुपत्न्युक्तं गुर्वपत्योक्तमेव च ॥ ३० ॥ कथं कर्तुं महं शक्तः कर्म तत्र दिशाद्भुतम् ॥ कुरु मे बुद्धि साहाय्यं निर्जने बंधुतांगतः ॥ ३१ ॥ इत्युक्तस्तेन स वने तापसो ब्रह्मचारिणः ॥ कारुण्यपूर्णहृदयो यथोक्तमुपदिष्टवान् ॥ ३२ ॥ य आप्तत्वेन संपृष्टो दुर्बुद्धिः संप्रयच्छति ॥ स याति नरकं घोरं यावदाभूतसंभ्रमम् ॥ ३३ ॥ तापस उवाच ॥ ॥ ब्रह्मचारिश्शृणु ब्रूयां किमद्भुततरं त्विदम् ॥ विश्वेशानुग्रहाद्ब्रह्माप्यभवत्सृष्टिकोविदः ॥ ३४ ॥ यदित्वं त्वाष्ट्रसर्वज्ञं काश्यामाराधयिष्यसि ॥ ततस्ते विश्वकर्मेति नाम सत्यं भविष्यति ॥ ३५ ॥ विश्वेशानुग्रहात्काश्यामभिलाषानदुर्लभाः ॥ सुलभो दुर्लभो वै यद्यत्र मोक्षस्तनुत्यजाम् ॥ ३६ ॥

शापभीत्येत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ हिमानी हिमसंहतिः ॥ २८ ॥ वितर्कयति ॥ किं त्वमिति ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ सत्यं सार्थकम् ॥ ३५ ॥ अनुग्रहात्कृपातः ॥

आराधनादितिकचित् ॥ तत्रहेतुमाह ॥ यद्यस्मात् ॥ वैनिश्चितं प्रसिद्धौवा ॥ दुर्लभोमोक्षोऽत्रकाश्यामुलभः ॥ दुर्लभोप्यत्रेतिपाठेअत्रजगतिदुर्लभोपीत्यर्थः ॥ ३६ ॥ प्रापिप्राप्ता ॥ ३७ ॥
इच्छेरिच्छसि ॥ ३८ ॥ पयोमात्रंकेवलंदुग्धम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ वीथीमार्गः ॥ ४२ ॥ याहियाहीत्यादेरवीप्सा ॥ ४३ ॥ श्रितआश्रितोभवति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ त्रयीस्थितंलोकत्रय

सृष्टेःकरणसामर्थ्यसृष्टिरक्षाप्रवीणता ॥ विधिनाविष्णुनाप्रापिविश्वेशानुग्रहात्परात् ॥ ३७ ॥ याहिवैश्वेश्वरंसन्नपद्मयासमाधिष्ठितम् ॥ निर्वाणसं
ज्ञयावालायदीच्छेःस्वान्मनोरथान् ॥ ३८ ॥ सहिसर्वप्रदःशंभुर्याचितश्चोपमन्युना ॥ पयोमात्रंददौतस्मैसर्वक्षीराब्धिमेवच ॥ ३९ ॥ आनंदकानने
शंभोःकिंकिंकेननलभ्यते ॥ यत्रवासकृतांपुंसांधर्मराशिःपदेपदे ॥ ४० ॥ स्वर्धुनीस्पर्शमात्रेणमहापातकसंततिः ॥ यत्रसंक्षयतिक्षिप्रंतांकाशीकोनसं
श्रयेत् ॥ ४१ ॥ नताद्दुग्धर्मसंभारोलभ्यतेकतुकोटिभिः ॥ याद्दुग्धाराणसीवीथीसंचारेणपदेपदे ॥ ४२ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांयद्यत्रास्तिमनोरथः ॥
तदावाराणसीयाहियाहिरैलोक्यपावनीम् ॥ ४३ ॥ सर्वकामफलप्राप्तिस्तदैवस्याद्भुवंनृणाम् ॥ यदैवसर्वदःसर्वःकाश्यांविश्वेश्वरःश्रितः ॥ ४४ ॥
सतापसोक्तमाकर्ण्यत्वाद्भुत्सुहृष्टवान् ॥ काशीसंप्राप्त्युपायंचतमेवसमपृच्छत् ॥ ४५ ॥ ॥ त्वाद्भुत्वाच ॥ ॥ तदानंदवनंशंभोःकास्तितापससत्तम ॥
यत्रनोदुर्लभंकिंचित्साधकानांत्रयीस्थितम् ॥ ४६ ॥ स्वर्गेवामर्त्यलोकेवावलिसन्ननिवामुने ॥ कतदानंदगहनंयत्रानंदपयोब्धिजा ॥ ४७ ॥ यत्रविश्वे
श्वरोदेवोविश्वेषांकर्णधारकः ॥ व्याचष्टेतारकंज्ञानंयेनतन्मयतांययुः ॥ ४८ ॥ सुलभायत्रनियतमानंदवनचारिणः ॥ अपिनैःश्रेयसीलक्ष्मीःकिमन्येलप
मनोरथाः ॥ ४९ ॥ कस्तांमांप्रापयेच्छंभोःकथंयामितथावद ॥ सतपस्वीतितद्राक्यमाकर्ण्यश्रद्धयान्वितम् ॥ ५० ॥ प्राहागच्छनयामित्वांधियासुरहमप्यहो ॥
दुर्लभंप्राप्यमानुष्यंयदिकाशीनसेविता ॥ ५१ ॥ पुनःकनृत्वंश्रेयोभूःककाशीकर्मबंधहृत् ॥ वृथागतेहिमानुष्येकाशीप्राप्तिविवर्जनात् ॥ ५२ ॥ आयुष्यं
चभविष्यंचसर्वमेववृथागतम् ॥ अतोहंसफलीकर्तुमानुष्यंचातिचंचलम् ॥ ५३ ॥ यास्यामिकाशीमायाहिमायांहित्वात्वमप्यहो ॥ इतितेनसहत्वाष्ट्रोमु
निनातिकृपालुना ॥ ५४ ॥ पुरींवैश्वेश्वरीप्राप्तोमनःस्वास्थ्यमवापच ॥ ततःप्राप्ययतांकाशींतापसःकाप्यतर्कितम् ॥ ५५ ॥ जगामकुंभसंभूतसत्वाष्ट्रो
पीत्यमन्यत ॥ अवश्यंसहिविश्वेशःसर्वेषांचितितप्रदः ॥ ५६ ॥ सत्पथस्थिरवृत्तीनांदूरस्थोपिसमीपगः ॥ यस्मिन्प्रसन्नदृक्त्र्यक्षस्तंदविष्टमपिध्रुवम् ॥ ५७ ॥

स्थितम् ॥ ४६ ॥ लोकत्रयमेवाह ॥ स्वर्गइति ॥ वेदत्रयप्रतिपाद्यंवा ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ वनचारिणइतिषष्ठयेकत्रचनम् ॥ नैःश्रेयसीकैवल्यरूपा ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ श्रेयःकल्याणम् ॥
॥ ५२ ॥ आयुष्यंचआयुषेहितंकारणंसुलक्षणरूपकरचरणरेखादि ॥ भविष्यंचभविष्यत्सूचकंसवयोगग्रहतरादि ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ अतर्किनंयथास्यात् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ दविष्टंदूरस्थम् ॥ सुनेदिष्टम्

तिनिकटम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ स्वस्मिन्निवेद्वरकृपासंभाव्यासंभावयति ॥ नाराधितइत्यादि ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ हेत्वंतरमाह ॥ अथवेति ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ क्षुण्णंक्षोदितं
 सेवितम् ॥ ६६ ॥ समर्थसमर्थयित्वा ॥ समर्थ्येतिपाठेप्राप्येत्यर्थः ॥ ६७ ॥ आर्तवन्मुभयम् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ नेपथ्यमलकरणम् ॥
 सुनेदिष्टं करोत्येवस्वयंवर्त्मोपदेशयन् ॥ काहंतत्रवनेबालश्चिताकुलितमानसः ॥ कृतापसःसयोमवैसूपदिश्येहचानयत् ॥ ५८ ॥ खेलोयमस्यत्र्यक्षस्य
 यस्यभक्तस्यकुत्रचित् ॥ नदुर्लभतरं किंचिदहोकाहंकाशिका ॥ ५९ ॥ नाराधितोमयाशंभुःप्राक्तनेजन्मनिकचित् ॥ शरीरित्वानुमानेनज्ञातमेतदसं
 शयम् ॥ ६० ॥ अस्मिज्जन्मनिबालत्वात्रचैवाराधितःस्फुटम् ॥ प्रत्यक्षमेवमेवैतत्कुतोनुग्रहधीर्मयि ॥ ६१ ॥ आज्ञातंगुरुभक्तिर्मेहेतुःशंभुप्रसादने ॥
 ययेहानुगृहीतोस्मिन्निवेशेनकृपालुना ॥ ६२ ॥ अथवाकारणापेक्षस्यक्षस्त्वितरदेववत् ॥ रंकमप्यनुगृह्णातिकेवलंकारणंकृपा ॥ ६३ ॥ यदनोमय्यनु
 क्रोशःकथंतापससंगतिः ॥ तद्रूपेणस्वयंशंभुरानिनायेहमांघ्रवम् ॥ ६४ ॥ नदानानिनवैयज्ञानतपांसिब्रतानिच ॥ शंभोःप्रसादेहेतूनि कारणंतत्कृपैवहि ॥
 ॥ ६५ ॥ दयामपितदाकुर्यादसौविश्वेश्वरःपराम् ॥ यदाश्रुत्युक्तमध्वानंसद्भिःक्षुण्णंसंत्यजेत् ॥ ६६ ॥ अनुक्रोशंसमर्थ्येति सत्वाष्टूःशांभवंशुचिः ॥
 संस्थाप्यलिंगमीशस्याराधयत्स्वस्थमानसः ॥ ६७ ॥ आनीयपुष्पसंभारमार्तवंकाननाद्रुह ॥ स्नात्वाभ्यर्चयतीशानंकंदमूलफलाशनः ॥ ६८ ॥
 इत्थंत्वष्टृतनूजस्यलिंगाराधनचेतसः ॥ त्रिहायनात्प्रसन्नोभूतस्येशःकरुणानिधिः ॥ ६९ ॥ तस्मादेवहिलिंगाच्चप्रादुर्भूयभवोऽब्रवीत् ॥ वरंवरयरे
 त्वाष्ट्रदृढभक्त्यानयातव ॥ ७० ॥ प्रसन्नोस्मिभृशंबालगुर्वर्थकृतचेतसः ॥ गुरुणागुरुपत्न्याचगुर्वपत्यद्वयेनच ॥ ७१ ॥ यथार्थितंतथाकर्तुंतेसामर्थ्यं
 भविष्यति ॥ ७२ ॥ अन्यानवरांश्चतेदद्यात्वाष्ट्रतुष्टस्त्वदर्चया ॥ ताञ्शृणुष्वमहाभागलिंगस्यास्याद्भुतश्रियः ॥ ७३ ॥ त्वंसुवर्णादिधातूनांदाहूणां
 दृषदामपि ॥ मणीनामपिरत्नानांपुष्पाणामपिवाससाम् ॥ ७४ ॥ कर्पूरादिसुगंधीनांद्रव्याणामप्यपामपि ॥ कंदमूलफलानांचद्रव्याणामपिचित्त्वचाम् ॥
 ॥ ७५ ॥ सर्वेषांस्तुजातानांकर्तुंकर्मप्रवेत्स्यसि ॥ यस्ययस्यरुचिर्यत्रसन्नदेवालयदिषु ॥ ७६ ॥ तस्यतस्येहतुष्ट्यैत्वंतथाकर्तुंप्रवेत्स्यसि ॥ सर्वने
 पथ्यरचनाःसर्वाःसूपस्यसंस्कृतीः ॥ ७७ ॥ सर्वाणिशिल्पिकार्याणितीर्यत्रिकमथापिच ॥ सर्वज्ञास्यसिकर्तुंत्वंद्वितीयइवपद्मभूः ॥ ७८ ॥ नानाविधानियं
 त्राणिनानायुधविधानकम् ॥ जलाशयानारंचनाःसुदुर्गरचनास्तथा ॥ ७९ ॥ तादृक्कर्तुंपुरावेत्सियादृङ्गानान्योऽधियास्यति ॥ कलाजातंहिसर्वत्वम
 वयास्यसिमेवरात् ॥ ८० ॥ सर्वेद्रजालिकीविद्यात्वदर्धीनाभविष्यति ॥ सर्वकर्मसुकौशल्यंसर्वबुद्धिवरिष्ठताम् ॥ ८१ ॥ सर्वेषांचमनोवृत्तित्वंज्ञास्य
 सिवरन्मम ॥ किंबहूक्तेनयत्स्वर्गेयत्पातालेयद्वच ॥ ८२ ॥ अतिलोकोत्तरंकर्मतत्सर्ववैत्स्यासिस्वयम् ॥ ८३ ॥
 ॥ ७७ ॥ तीर्यत्रिकंनृत्यगीतवादित्रम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ वेत्सिज्ञास्यसि ॥ पुराप्रथमतः ॥ यत्राणिवाद्यविशेषाः ॥ कलाजातेशेषोक्तचतुःषष्टिलक्षणम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ अतिलोकोत्तरं

॥ ४३ ॥ प्रतिषेधेकृतेप्यहंस्याभीत्याशयेनाह ॥ कइति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ पंगुवासरःशनेर्दिनम् ॥ ४६ ॥ सप्तदशयोगोव्यतीपातः ॥ धनिष्ठावसुनक्षत्रम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥
 ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ कार्यार्थयात्रानिमित्तम् ॥ ५४ ॥ तदेवाह ॥ नननामेति ॥ अतएव नमस्कारप्रदक्षिणयोरकरणादेव गतासतीपुनरागताने त्यन्वयः
 ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विमानंविशिनाष्टि सपादचतुर्भिः ॥ मनःपवनौचक्रेयस्य ॥ पंचास्यायुतसंयुक्तं सिंहदशसहस्रसंबद्धम् ॥ रत्नसानुःसुमेरुध्वजदंडउच्छ्रितो

पितुर्यज्ञोत्सवोनाथद्रष्टव्योऽत्रमयाध्रुवम् ॥ देहानुज्ञांगमिष्यामिमामेकार्षीर्विचोन्यथा ॥ ४३ ॥ कःप्रतीपयितुंशक्तश्चेतोवाजलमेववा ॥ निम्नायाभ्युद्यतं
 नाथमाद्यमां प्रतिषेधय ॥ ४४ ॥ निशम्येतिपुनःप्राहसर्वज्ञोभूतनायकः ॥ मायाहिदेविमांहित्वागताचनमिलिष्यसि ॥ ४५ ॥ अद्यप्राचींयियासुंत्वां
 वारयेत्पंगुवासरः ॥ नक्षत्रंचतथाज्येष्ठातिथिश्चनवमीप्रिये ॥ ४६ ॥ अद्यसप्तदशयोगोवियोगोद्यतनोऽशुभः ॥ धनिष्ठार्धसमुत्पन्नेतवताराद्यपंचमी ॥
 ॥ ४७ ॥ मागादेविगताद्यत्वंनहिद्रक्ष्यसिमांपुनः ॥ पुनर्देवीवभाषेसायदिनाम्नाप्यहंसती ॥ ४८ ॥ तदातन्वंतरेणापिकरिष्येतवदासताम् ॥ ततोभवः
 पुनःप्राहकोवावारयितुंप्रभुः ॥ ४९ ॥ परिक्षुब्धमनोवृत्तिंस्त्रियंवापुरुषंतुवा ॥ पुनर्नदर्शनंदेविमयासत्यंब्रवीम्यहम् ॥ ५० ॥ परंनदेविगंतव्यंमहामानधने
 च्छुभिः ॥ अनाहूततयाकांतेमातापितृगृहानपि ॥ ५१ ॥ यथासिंधुगतासिंधुर्नपुनःपरिवर्तते ॥ तथाद्यगंन्यानोजातुतवागमनमिष्यते ॥ ५२ ॥ ॥
 देव्युवाच ॥ ॥ अवश्यंयद्यहंरक्तातवपादांबुजद्वये ॥ तथात्वमेवमेनाथोभविष्यसिभवांतरे ॥ ५३ ॥ इत्युक्त्वा निर्ययौदेवीकोपांधीकृतलोचना ॥
 यियासुभिश्चकार्यार्थयत्कर्तव्यंनतत्कृतम् ॥ ५४ ॥ नननाममहादेवंनचचक्रेप्रदक्षिणम् ॥ अतएवहिसादेवीनगतापुनरागता ॥ ५५ ॥ अप्रणम्यमहे
 शानमकृत्वापिप्रदक्षिणम् ॥ अद्यापिननिवर्ततेगताःप्राग्वासराइव ॥ ५६ ॥ तयाचरणचारिण्याराइयात्रिभुवनेशितुः ॥ अपितत्पावनंवर्त्ममेनेतिकठिनं
 बहु ॥ ५७ ॥ देवोपितांसतींयांतींदृष्ट्वाचरणचारिणीम् ॥ अतीवविव्यथेचित्तेगणांश्चाथसमाह्वयत् ॥ ५८ ॥ गणाविमानंनयतमनःपवनचक्रिणम् ॥
 पंचास्यायुतसंयुक्तरत्नसानुध्वजोच्छ्रितम् ॥ ५९ ॥ महावातपताकंचमहाबुद्धयक्षलक्षितम् ॥ नर्मदालकनंदाचयत्रेपादंडतांगते ॥ ६० ॥ छत्रीभूतौ
 चयत्रस्तःसूर्याचंद्रमसावपि ॥ यस्मिन्मकरतुंडंचवाराहीशक्तिरुत्तमा ॥ ६१ ॥ धूःस्वयंचापिगायत्रीरज्जवस्तक्षकादयः ॥ सारथिःप्रणवोयत्रकं
 कारःप्रणवध्वनिः ॥ ६२ ॥ अंगानिरक्षकायत्रवह्थश्छंदसांगणः ॥ इत्याज्ञप्तागणास्तूर्णरथंनिन्युर्हराज्ञया ॥ ६३ ॥

यस्य ॥ क्वचिद्विशेषणस्यापिपूर्वनिपातः ॥ रत्नसानुलक्षणेनध्वजेनउच्छ्रितमुच्चमितिवा ॥ ५९ ॥ महावातःप्रवहःपताकायस्यतत् ॥ समहाबुद्धिर्महत्तत्त्वसैवाक्षोमध्येदीर्घाकारकाष्ठंतेनलक्षितम् ॥
 जलकनंदांगंगा ॥ ईषादंडतांगतेप्राप्ते ॥ ६० ॥ मकराकारंतुंडमकरतुंडम् ॥ ६१ ॥ धूर्यगपुष्पभागः ॥ क्रेकारःगवदः ॥ ६२ ॥ अंगानिशिक्षाकल्पव्याकरणनिरुक्तच्छंदोज्योतीषि ॥ वरूथोरथगतिः ॥

तिनिकटम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ स्वस्मिन्निश्वेद्वरकृपामसंभाव्यासंभावयति ॥ नाराधितइत्यादि ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ हेतुंतरमाहा ॥ अथवेति ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ क्षुण्णंक्षोदितं
 सेवितम् ॥ ६६ ॥ समर्थसमर्थयित्वा ॥ समर्थेतिपाठेप्राप्येत्यर्थः ॥ ६७ ॥ आर्तवन्तुभवम् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ नेपथ्यमलकरणम् ॥
 सुनेदिष्टं करोत्येवस्वयंवर्त्मोपदेशयन् ॥ क्राहंतत्रवनेबालश्चिताकुलितमानसः ॥ कृतापसःसयोमां वैसूपदिश्येहचानयत् ॥ ६८ ॥ खेलोयमस्यत्र्यक्षस्य
 यस्यभक्तस्यकुत्रचित् ॥ नदुर्लभतरं किंचिदहोक्राहंक्राशिका ॥ ६९ ॥ नाराधितोमयाशंभुःप्राक्तनेजन्मनिकचित् ॥ शरीरित्वानुमानेनज्ञातमेतदसं
 शयम् ॥ ६० ॥ अस्मिज्जन्मनिबालत्वान्नचैवाराधितःस्फुटम् ॥ प्रत्यक्षमेवमेवैतत्कुतोनुग्रहधीर्मयि ॥ ६१ ॥ आज्ञातंगुरुभाक्तिर्मेहेतुःशंभुप्रसादने ॥
 ययेहानुगृहीतोस्मिन्निश्वेशेनकृपालुना ॥ ६२ ॥ अथवाकारणापेक्षस्यक्षस्त्वितरदेववत् ॥ रंकमप्यनुगृह्णातिकेवलंकारणंकृपा ॥ ६३ ॥ यदिनोमय्यनु
 क्रोशःकथंतापससंगतिः ॥ तद्रूपेणस्वयंशंभुरानिनायेहमांभुवम् ॥ ६४ ॥ नदानानिनवैयज्ञानतपांसिब्रतानिच ॥ शंभोःप्रसादहेतुनिकारणंतत्कृपैवहि ॥
 ॥ ६५ ॥ दयामपितदाकुर्यादसौविश्वेश्वरःपराम् ॥ यदाश्रुत्युक्तमध्वानंसद्भिःक्षुण्णंनसंत्यजेत् ॥ ६६ ॥ अनुक्रोशंसमर्थेति सत्त्वाष्टुःशांभवंशुचिः ॥
 संस्थाप्यलिंगमीशस्याराधयत्स्वस्थमानसः ॥ ६७ ॥ आनीयपुष्पसंभारमार्तवंकाननाद्बहु ॥ स्नात्वाभ्यर्चयतीशानंकंदमूलफलाशनः ॥ ६८ ॥
 इत्थंत्वष्टृतनूजस्यलिंगाराधनचेतसः ॥ त्रिहायनात्प्रसन्नोभूतस्येशःकरुणानिधिः ॥ ६९ ॥ तस्मादेवहिलिंगाच्चप्रादुर्भूयभवोऽब्रवीत् ॥ वरंवरयरे
 त्वाष्ट्रहृदभक्त्यानयातव ॥ ७० ॥ प्रसन्नोस्मिभृशंबालगुर्वर्थकृतचेतसः ॥ गुरुणागुरुपत्न्याचगुर्वपत्यद्वयेनच ॥ ७१ ॥ यथार्थितं तथाकर्तुंतेसामर्थ्यं
 भविष्यति ॥ ७२ ॥ अन्यानवरांश्चतेदद्यात्वाष्टुष्टुस्त्वदर्चया ॥ तांश्चृणुष्वमहाभागलिंगस्यास्याद्भुतश्रियः ॥ ७३ ॥ त्वंसुवर्णादिधातूनांदाहूणां
 दृषदामपि ॥ मणीनामपिरत्नानांपुष्पाणामपिवाससाम् ॥ ७४ ॥ कर्पूरादिसुगंधीनांद्रव्याणामप्यपामपि ॥ कंदमूलफलानांचद्रव्याणामपिचत्वचाम् ॥
 ॥ ७५ ॥ सर्वेषांस्तुजातानांकर्तुंकर्मप्रवेत्स्यसि ॥ यस्ययस्यरुचिर्यत्रसन्नदेवालयदिषु ॥ ७६ ॥ तस्यतस्येहतुष्टुचैत्वंतथाकर्तुंप्रवेत्स्यसि ॥ सर्वने
 पथ्यरचनाःसर्वाःसूपस्यसंस्कृतीः ॥ ७७ ॥ सर्वाणिशिल्पिकार्याणि तौर्यत्रिकमथापिच ॥ सर्वज्ञास्यसि कर्तुं त्वंद्वितीयइवपद्मभूः ॥ ७८ ॥ नानाविधानियं
 त्राणिनानागुधविधानकम् ॥ जलाशयानांरचनाःसुदुर्गरचनास्तथा ॥ ७९ ॥ तादृक्कर्तुंपुरावेत्तिसयाहृन्नान्योऽधियास्यति ॥ कलाजातंहिसर्वत्वम
 वयास्यसिमेवरात् ॥ ८० ॥ सर्वेद्रजालिकीविद्यात्वदधीनाभविष्यति ॥ सर्वकर्मसुकौशल्यंसर्वबुद्धिवरिष्ठताम् ॥ ८१ ॥ सर्वेषांचमनोवृत्तित्वंज्ञास्य
 सिवरान्मम ॥ किंबहूक्तेनयत्स्वर्गेयत्पातालेयद्वच ॥ ८२ ॥ अतिलोकोत्तरंकर्मतत्सर्ववेत्स्यसिस्वयम् ॥ ८३ ॥
 ॥ ७७ ॥ तौर्यत्रिकंनृत्यगीतवादित्रम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ वेत्सिज्ञास्यसि ॥ पुराप्रथमतः ॥ यंत्राणिवाद्यविशेषान् ॥ कलाजातंशैवतंत्रोक्तचतुःषष्टिलक्षणम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ अतिलोकोत्तरं

छंदसांगणःसप्तछंदांसीत्यर्थः ॥ ६३ ॥ तेजोविजृम्भिणीसूर्यादितेजस्तिरस्कारिणीमित्यर्थः ॥ ६४ ॥ अंगणमजिरम् ॥ ६५ ॥ यज्ञवाटंयज्ञभूमिम् ॥ चकितंशंशंकंयथास्यात्तथारक्षिभिर्वी
क्षितासतीताःप्रस्वादीःसर्वाअसंभाष्यैवदक्षातिकंगतेतिचतुर्थेनान्वयः ॥ ६६ ॥ ससाध्वसाःससंभ्रमाः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ पृष्ठाउक्ता ॥ दृष्टेतिपाठेत्वदागमेभद्रंजातमित्यध्याहृतव्यम् ॥ तुएव ॥ ६९ ॥
हेजनेतस्तात ॥ ७० ॥ अयीतिसानुकंपेसंबोधने ॥ अनन्येसर्वोत्कृष्टेइत्यर्थः ॥ ७१ ॥ यदहमिति ॥ निरीश्वरणासावीश्वरइत्यहंतंयद्यादिसमाज्ञास्यंसम्यगवेदिषंतदात्वांकथमहंतस्मैरुद्रायादास्य

देव्यासनाथंतंकृत्वाविमानंपार्षदादिवि ॥ अनुजग्मुर्महादेवीदिव्यांतेजोविजृम्भिणीम् ॥ ६४ ॥ साक्षणंयक्षरमणीवीक्ष्यदक्षसभांगणम् ॥ नभोऽंगणाद्वि
मानस्थानतोवेगादवातरत् ॥ ६५ ॥ अविशद्यज्ञवाटंचचकितंरक्षिवीक्षिता ॥ कृतमंगलनेपथ्यांप्रसूदृष्ट्वाकिरीटिनीम् ॥ ६६ ॥ सभर्तृकाश्चभगिनीर्न
वालंकृतिशालिनीः ॥ साश्चर्याश्चसगर्वाश्चसानंदाश्चससाध्वसाः ॥ ६७ ॥ अचिंतितात्वनहूताविमानाद्धरवल्लभा ॥ कथमेषापरिप्राप्ताक्षणमित्यंप्रपश्यतीः ॥
॥ ६८ ॥ असंभाष्यापिताःसर्वांगतादक्षातिकंसती ॥ पित्रापृष्ठातुमात्रापिभद्रंजातंवदागमे ॥ ६९ ॥ ॥ सत्युवाच ॥ ॥ यदिभद्रंजनेतर्मेसमा
गमनतोभवेत् ॥ कथंनहंसमाहूतायथैतामेसहोदराः ॥ ७० ॥ ॥ दक्षउवाच ॥ ॥ अधिकन्येमहाधन्येह्यनन्येसर्वमंगले ॥ अयंतेनमनाग्दोषोदो
षपपममैवहि ॥ ७१ ॥ तादृग्विधाययत्पत्येमयादत्ताज्ञबुद्धिना ॥ यदहंतंसमाज्ञास्यमीश्वरोसौनिरीश्वरः ॥ ७२ ॥ तदाकथमदास्यंत्वांतस्मैमायास्वह
पिणे ॥ अहंशिवाख्ययातुष्टोनजानेशिवरूपिणम् ॥ ७३ ॥ पितामहेनबहुधावर्णितोसौममाग्रतः ॥ शंकरोयमयंशंभुरसौपशुपतिःशिवः ॥ ७४ ॥
श्रीकंठोसौमहेशोऽसौसर्वज्ञोसौवृषध्वजः ॥ अस्मैकन्यांप्रयच्छत्वंमहादेवायधन्विने ॥ ७५ ॥ वाक्याच्छतधृतेस्तस्मात्तस्मैदत्तामयानघे ॥ नजानेतं
विरूपाक्षमुक्षगंविषभक्षिणम् ॥ ७६ ॥ पितृकाननसंवासंशूलिनंचकपालिनम् ॥ द्विजिह्वसंगसुभगंजलाधारंकपर्दिनम् ॥ ७७ ॥ कलंकिकृतमौलिंचधू
लिधूसरचर्चितम् ॥ क्वचित्कौपीनवसनंनग्नंवातूलवत्क्वचित् ॥ ७८ ॥ क्वचिच्चर्मवसनंक्वचिद्विक्षाटनप्रियम् ॥ विटंकभूतानुचरंस्थाणुमुग्रंतमोगुणम् ॥
॥ ७९ ॥ रुद्रंगैद्रपरीवारंमहाकालवपुर्धरम् ॥ नृकरोटीपरिकरंजातिगोत्राविवर्जितम् ॥ ८० ॥

मददिषमित्यर्थः ॥ ७२ ॥ अशिवरूपिणमितिच्छेदः ॥ वस्तुतःशिवरूपिणम् ॥ पितामहेनेति ॥ ब्रह्मणाययध्यसौबहुधावर्णितस्तथापितंनजानेइत्याग्रिमेणान्वयइतिवास्तवोर्थः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥
॥ ७५ ॥ तत्रहेतुगर्भाणिविशेषणानि ॥ लीलयाविरूपाक्षम् ॥ उक्षगंवृषवाहनमित्यर्थः ॥ ७६ ॥ जलंजलदआधारोयस्यतंमेववाहनत्वात् ॥ जलस्यगंगारूपस्यवाआधारः ॥ ७७ ॥ कलंकीचंद्रःकृतो
मौलयेनतम् ॥ धूलिधूसरचर्चितंधूलिभिर्धूसरत्वेनचर्चितंलिप्तम् ॥ ७८ ॥ विटंकाविरूपाभूताअनुचरायस्यतम् ॥ ७९ ॥ नृकरोटीमनुष्यास्थिपरिकरःखट्वांगादिकंस्यतम् ॥ ८० ॥

जानानोपिहिरण्यगर्भवचनाद्विद्वानपिप्रतारितस्तन्माययावंचितइतिवास्तवोऽर्थः ॥८१॥ पांसुलोधूलिर्भस्मवासएवपटस्तेनच्छन्नः ॥ महाशंखोमनुष्यास्थि ॥८२॥८३॥ अज्ञानंतत्कार्यंचहरतीतिहरःसर्वे
पांसुक्तिदःक ॥ अमंगलालयःसंसाराश्रयोऽयमध्वरःक्रेतिवास्तवोर्थः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ इहमंगलेमंगलाभासेकर्मणिसपरमेश्वरःशूलधृक्सर्वसंहारकर्ताविषमेषणःचंद्रसूर्याग्निनेत्रःकथमर्होयोग्यः
स्यादितिवास्तवोर्थः ॥ ८६ ॥ यथाश्रुतमादायदूनहृदयत्वंप्रत्युत्तरंच ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ वर्ष्मणःशरीरस्य ॥ ९३ ॥ प्राणितव्यंजीवितव्यम् ॥ विगर्हणायांश्रुतायां

नसम्यग्वेत्तितंकश्चिज्जानानोपिप्रतारितः ॥ किंबहूक्तेनतनयेसमस्तनयशालिनि ॥ ८१ ॥ कृपांसुलपटच्छन्नोमहाशंखविभूषणः ॥ प्रबद्धसर्पकेयूरःप्रलं
वितजटासटः ॥ ८२ ॥ डमडुमरुकव्यग्रहस्ताग्रःखंडचंद्रभृत् ॥ तांडवाडंबररुचिःसर्वामंगलचेष्टितः ॥ ८३ ॥ मृडानिसहरःक्राडयमध्वरोमंगलालयः ॥
अतएवसमाहूतानेहत्वंसर्वमंगले ॥ ८४ ॥ दुकूलान्यनुकूलानिरत्नालंकृतयःशुभाः ॥ प्रागेवधारितास्तेत्रपश्यागत्यगृहाणच ॥ ८५ ॥ इहमंगलवेशेषु
देवैरेषुसशूलधृक् ॥ कथमर्होभवेच्चेतिमंगलेविषमेषणः ॥ ८६ ॥ इत्याकर्ण्यसर्तिसाध्वीजनेतुरुदितंतदा ॥ अत्यंतदूनहृदयावलुंसमुपचक्रमे ॥ ८७ ॥
सत्युवांच ॥ ॥ नाकार्णितमयार्किचित्त्वयिप्रब्रुवतिप्रभो ॥ पदद्वर्यांसमाकर्ण्यतांचतेकथयाम्यहम् ॥ ८८ ॥ नसम्यग्वेत्तितंकश्चिज्जानानोपिप्रतारितः ॥
एतत्सम्यक्त्वयारुघ्यायिकस्तंवेत्तिसदाशिवम् ॥ ८९ ॥ त्वंतुप्रतारितःपूर्वमधुनापिप्रतारितः ॥ कृत्वातेनचसंबंधमसंबद्धप्रलापभाक् ॥ ९० ॥ यादृशंव
क्षितंशंभुंतादृशंयद्यमन्यथाः ॥ कुतोमामददास्तस्मैयंचकश्चनवेदन ॥ ९१ ॥ अथवातेनसंबंधेनहेतुर्भवतोमतिः ॥ तत्रहेतुरभूत्तातममपुण्यैकगौरवम् ॥
॥ ९२ ॥ अथोक्तैर्वबहुतरंत्वजनेतास्यवर्ष्मणः ॥ श्रुतानेनचदेहेनपत्युःपरिविगर्हणा ॥ ९३ ॥ पुरश्चरणमेवैतद्यदस्यैवविसर्जनम् ॥ सुश्लाघ्यजन्मया
तावत्प्राणितव्यंसुयोषिता ॥ यावज्जीवितनाथस्याश्रवणीयाविगर्हणा ॥ ९४ ॥ इत्युक्ताक्रोधदीप्ताग्नौमहादेवस्वरूपिणि ॥ जुहावदेहसमिधंप्राणरोधवि
धानतः ॥ ९५ ॥ ततोविवर्णतांप्राप्ताःसर्वेदेवाःसवासवाः ॥ नाग्निर्ज्वालचतथायथाज्याहुतिभिःपुरा ॥ ९६ ॥ मंत्राःकुंठितसामर्थ्यास्तत्क्षणादेवचा
भवन् ॥ अहोमहानिष्टतरंकिमेतत्समुपस्थितम् ॥ ९७ ॥ केचिदूचुर्द्विजवरामिथःपरियियासवः ॥ महाज्ञंज्ञानिलःप्राप्तःपर्वतांदोलनक्षमः ॥ ९८ ॥ मखमं
डपभूस्तेनक्षणतःस्थपुटीकृता ॥ अकांडंतडिदापातोजातोभूद्रूपकंपनः ॥ ९९ ॥ दिवश्चोल्काःप्रपतिताःपिशाचानृत्यमादधुः ॥ आतापिगृध्रैरुपरिगगने
मंडलायितम् ॥ १०० ॥ रवेरधस्तादशिवंशिवास्तत्राप्यरारिषुः ॥ मेघारुधिरविप्रुडभिस्तत्रवृष्टिंव्यधुःपराम् ॥ १ ॥

शरीरित्युक्तव्यमितिभावः ॥ ९४ ॥ महादेवस्वरूपिणिईश्वरस्याष्टमूर्तिवात् ॥ प्राणरोधविधानतःप्राणरोधप्रकारेण ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ज्ञंज्ञाकठोरः ॥ ९८ ॥ स्थपुटीकृतातृणादिनाच्छादिता
॥ ९९ ॥ १०० ॥ अरारिषुःशब्दंचक्रुः ॥ रुधिरविप्रुडभिःरक्तविंदुभिः ॥ १ ॥

॥ २ ॥ क्रोष्टुभिःसृगालैःश्वभिश्च ॥ चकोराश्चंद्राश्चिमोक्तारःपक्षिविशेषाः ॥ करटाःकाकाः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अशोमिशोभारहितम् ॥ स्थगिताःशंकिताःजृमिताइतिवा ॥ ५ ॥ १०६ ॥ ॥ इतिश्रीरामानंद
कृतायांकाशीखंडटीकायामष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ नवाशीतितमेध्यायेयज्ञध्वंसादिपूर्वकम् ॥ दक्षेश्वरसमुत्पत्तिर्वर्ण्यतेऽतिमनोहरा ॥ १ ॥ २ ॥ वैलक्ष्यमिति ॥ किंचि
द्वैलक्ष्यं नाटयन्पूर्वागमनादीषदन्यथात्वंघटयन् ॥ यद्वा लक्ष्यतइतिलक्ष्यंशरीरविगतंलक्ष्यं वैलक्ष्यम् ॥ स्वार्थेतद्धितः ॥ किंचिद्यथास्यात्तयवैलक्ष्यं सत्यादेहत्यागमाकारेण प्रकटयन्क्षणंजोषंतूष्णीं

निर्घातनिःस्वनोभूमेरुतिथतोहृत्प्रकंपनः ॥ दिव्यायुधानिचमिथोयुध्यंतिस्मातिभीषणम् ॥ २ ॥ हवनीयंमहाद्रव्यंदूषितंक्रोष्टुभिःश्वभिः ॥ चकोराः
करटास्तत्रविचेर्यज्ञमंडपे ॥ ३ ॥ श्मशानवाटवज्जातोयज्ञवाटःसर्वैक्षणात् ॥ यद्यत्रावस्थितं सर्वतत्तत्रैवपरिष्ठितम् ॥ ४ ॥ चित्रन्यस्तमिवासीच्चवस्तुजा
तमशोभिच ॥ स्थगिताइवसंवृतास्तत्रचक्रधरादयः ॥ ५ ॥ दक्षोपिवदनम्लानिमवाप्यसपरिच्छदः ॥ पुनर्यथाकथंचिच्चयज्ञंप्रावर्तयन्दिवाजाः ॥ १०६ ॥
इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडोत्तरार्धेसतीदेहविसर्जनं नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥
पुनःसनादोऽगस्त्यदेव्याःप्राक्समुपागतः ॥ तद्वृत्तांतमशेषंचहरायावेदितुंययौ ॥ १ ॥ दृष्ट्वासनारदःशंभुंनंदिनासहसंकथाम् ॥ कांचित्तर्जनिविन्यासपू
र्वकुर्वतमानमत ॥ २ ॥ उपाविशच्चशैलादिविसृष्टासनमुत्तमम् ॥ वैलक्ष्यं नाटयन्किंचित्क्षणंजोषंसमास्थितः ॥ ३ ॥ आकारेणैवसर्वज्ञस्तद्वृत्तांतंविवेदह ॥
अवादीच्चमुनिशंभुःकुतोमौनावलंबनम् ॥ ४ ॥ शरीरेणांस्थितिरियमुत्पत्तिप्रलयात्मिका ॥ दिव्यान्यपिशरीराणिकालाद्यांत्येवमेवहि ॥ ५ ॥ दृश्यं
विनश्चरंसर्वविशेषाद्यदनीश्वरम् ॥ ततोऽत्रचित्रंकिं ब्रह्मन्कंकालःकालयेन्नवै ॥ ६ ॥ अभाविनोहिभावस्यभावःकापिनसंभवेत् ॥ भाविनोपिहिनाभावस्ततो
मुह्यंतिनोबुधाः ॥ ७ ॥ शंभूदीरितमाकर्ण्यसदृत्थंमुनिपुंगवः ॥ प्रोक्तवान्सत्यमेवैतद्यदेवेनप्रभाषितम् ॥ ८ ॥ अवश्यमेवयद्वाव्यंतद्रूतं नात्रसंशयः ॥
परंमांवाधतेत्यंतंचितैकाचित्तमाथिनी ॥ ९ ॥ नापचीयेततेकिंचिन्नोपचीयेततत्त्वतः ॥ अव्ययत्वाच्चपूर्णत्वाद्भानिवृद्धीकुतस्त्वयि ॥ १० ॥

समास्थितइत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अनीश्वरमस्वतंत्रम् ॥ कालयेच्चाकालेनाशयेदितियावत् ॥ ६ ॥ अभाविनोऽसतःपदार्थस्य ॥ भाविनःसतःपदार्थस्य ॥ तदुक्तमीश्वरेण ॥ नासतो
विद्यतेभावोनाभावोविद्यतेसतः ॥ उभयोरपिदृष्टोतस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिरिति ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ नापचीयेतनहीयेत ॥ नोपचीयेतनवर्धेत ॥ एतदेवहेतुपूर्वकंस्पष्टयति ॥ अव्ययत्वादिति ॥

अव्ययत्वाद्धानिर्नास्ति पूर्णत्वाद्दिनास्तीत्यर्थः ॥ १० ॥ यद्यस्मात् ॥ ११ ॥ रीढितमवज्ञातम् ॥ वीडितमिति पाठोपि स एवार्थः ॥ १२ ॥ हेडनेति डलयेरेकत्वात् ॥ प्रतिष्ठाभाजनं किं काकाने
त्यर्थः ॥ उदितिवितर्कसंबोधनेवा ॥ १३ ॥ अभिमानधनायेन तेलव्धरीढाः प्राप्तावहेलनाः ॥ १४ ॥ वरं श्रेष्ठं यथास्यात्केवलमिति वा ॥ १५ ॥ महाकालः सर्वसंहारक इत्यर्थः ॥ सकालकाल ईश्वरः ॥

अहोवराकः संसारः कृभविष्यत्यनीश्वरः ॥ आरभ्याद्यदि न त्वामर्चयिष्यंतिकेपियत् ॥ ११ ॥ यतः प्रजापतिर्दक्षो न त्वामाहूतवान् क्रतौ ॥ तेनाद्यरीढि
तं दृष्ट्वा देवर्षि मनुजा अपि ॥ १२ ॥ तव रीढां करिष्यंतिकि मैश्वर्येण रीढिनाम् ॥ प्राप्तावहेडनालोके जितकालभया अपि ॥ अथैश्वर्येण संपन्नाः प्रतिष्ठाभाजनं
किमु ॥ १३ ॥ महीयसा युषातेषां वसुभिर्भूरिभिश्च किम् ॥ येऽभिमानधनानेह लब्धरीढाः पदे पदे ॥ १४ ॥ अचेतनाश्च सावज्ञा जीवन्तोऽपि न कीर्तये ॥
अभिमानधनाधन्यावरं योऽपि त्सु सासती ॥ १५ ॥ या त्वद्विनिंदा श्रवणात्तृणीचक्रे स्वजीवितम् ॥ इत्याकर्ण्य महाकालः सम्यग्ज्ञात्वा सती व्ययम् ॥ १६ ॥
सत्त्वमुने सती देवी तृणीचक्रे स्वजीवितम् ॥ जोषं स्थिते मुनौ तत्र तन्महाकालसाध्वसात् ॥ १७ ॥ रुद्रश्चातीवरुद्रो भूद्रहुकोपाग्निदीपितः ॥ ततस्तत्कोपजाद्र
ह्वराविरासीन्महाद्युतिः ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षः प्रतिमाकारः कालमृत्युप्रकंपनः ॥ उवाच च प्रणम्येशं भुशुंडीमहतीं दधत् ॥ १९ ॥ आज्ञां देहि पितः किं ते करवैदास्य
मुत्तमम् ॥ ब्रह्मांडमेककवलं करवाणित्वदाज्ञया ॥ २० ॥ पिबामि चार्णवान्सप्तप्येकेन चुलुकेन वै ॥ रसातलं वा पातालं पातालं वारसातलम् ॥ २१ ॥
त्वदाज्ञया नयामीशविनिमयस्वहेलया ॥ सलोकपालमिदं वाधृत्वा के शौरिहानये ॥ २२ ॥ अपि वै कुंठनाथश्चेत्तत्साहाय्यं करिष्यति ॥ तदा तं कुंठितास्त्रं
च करिष्यामि त्वदाज्ञया ॥ २३ ॥ दनुजादिति जाः के वै वराकारणदुर्बलाः ॥ तेषु चोत्कटतां कोऽपि धत्ते तं प्रणिहन्म्यहम् ॥ २४ ॥ कालंबध्नामि वासं ख्ये मृत्यो
र्वामृत्युमर्थये ॥ स्थावरेषु चरेष्वत्र मयि कुद्धे रणांगणे ॥ २५ ॥ त्वद्वलेन महेशाननकोऽपि स्थैर्यमेष्यति ॥ मम पादतलाघातादेतद्वै क्षोणिमंडलम् ॥ २६ ॥
कदलीदिलवद्वाताद्रेपते सरसातलम् ॥ चूर्णीकरोमिदोर्दंडघाताच्चैतान्कुलाचलान् ॥ २७ ॥ किं बहूक्तेन देह्याज्ञां ममासाध्यं न किंचन ॥ त्वत्पादबलमा
साद्यकृतं विद्वद्यद्यर्चितम् ॥ २८ ॥

कालमृषिकभक्षक इत्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ १६ ॥ सत्यमित्याद्याहेति शेषः ॥ जोषं तूष्णीमिति गृहोक्तिः ॥ १७ ॥ १८ ॥ प्रतिमाकारः पर्वतान्निःसृतपुत्तलिकाकारः ॥ अभूतोपमेयम् ॥ १९ ॥
करवैकरोमि ॥ २० ॥ २१ ॥ विनिमयपरिवर्त्य ॥ स्वहेलया स्वीयलीलया ॥ वाशुदेवो विद्वद्यद्यर्चितम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ तेषु मध्ये ॥ प्रणिहन्मि प्रकर्षेण निहन्मि ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

ब्राह्मवेदाध्ययनजब्राह्मणसंबन्धीतिवा ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रशासतिपालयन्ति ॥ दोषोहस्ताएवदंडास्तैःपालितारक्षिताः ॥ २२ ॥ २३ ॥ सौधंसुधयाधवलितंप्रासादम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ क्रोधरयेण
क्रोधवेगेनांधादृग्नानयस्यसः ॥ २६ ॥ उक्तिमेवाह ॥ अतीवगर्वितोजातइत्यारभ्यसंप्रधार्येत्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन ॥ तत्रेश्वरमधिक्षिपति अतीवेतिसार्धपंचदशभिः ॥ अधिक्षेपेप्रत्युक्तापिदक्षस्य
भारतीश्रीविश्वनाथस्तौति ॥ तत्रईश्वरस्यप्रत्यगात्मनोऽद्वितीयत्वसमर्थनार्थसंबन्ध्यभावंसंबन्धिनिप्रमाणाभावेनाह ॥ कस्यचिदिति ॥ तदुक्तंस्वरूपप्रकरणेभगवत्पादैः ॥ अहमेकोनमेकश्चिन्नाहम
न्यस्यकस्यचित् ॥ नतंपश्यामियस्याहंतंनपश्यामियोममेति ॥ २७ ॥ किंशब्दस्यप्रयोगेसर्वत्रकाकानचर्योज्ञेयः ॥ अविषादीतिच्छेदः ॥ विषादरहितः ॥ सच्चिदानंदस्वरूपत्वात् ॥ वृषवाहनः

धूर्जटिःपरिपृच्छयेतिहृष्टवैकुण्ठनायकम् ॥ ब्रह्माणंचापिप्रच्छब्राह्मंतेजःसमेधते ॥ २० ॥ सत्यमस्खलितंकच्चिदस्तित्रैलोक्यमंडपे ॥ तीर्थाविरोधोनका
पिकेनचित्क्रियतेविधे ॥ २१ ॥ इंद्रादयःसुराःकच्चित्स्वेषुस्वेषुपुरेष्वहो ॥ राज्यंप्रशासतिस्वस्थाःकृष्णदोर्दंडपालिताः ॥ २२ ॥ प्रत्येकंपरिपृच्छयेशः
सर्वानित्थंकृतादरान् ॥ पृष्ठागमनकार्यंचतेपांकृत्वामनोरथान् ॥ २३ ॥ विससर्जाथतान्सर्वान्देवःसौधंसमाविशत् ॥ गतेष्वथचदेवेषुस्वस्वधिष्ण्ये
षुहृष्टवत् ॥ २४ ॥ मध्येमार्गसंचितोभूदक्षःसत्याःपितातदा ॥ अन्यदेवसमानंसमानंप्रापनचाधिकम् ॥ २५ ॥ अतीवक्षुब्धचित्तोभून्मंदराघाततोऽ
ब्धिवत् ॥ उवाचचमनस्येतन्महाक्रोधरयांधृक् ॥ २६ ॥ अतीवगर्वितोजातःसर्तीमेप्राप्यकन्यकाम् ॥ कस्यचिन्नाप्यसौप्रायोनकोस्यापिकचित्पुनः
॥ २७ ॥ किंवश्यस्त्वेषकिंगोत्रःकिंदेशीयःकिमात्मकः ॥ किंवृत्तिःकिंसमाचारोविषादीवृषवाहनः ॥ २८ ॥ नप्रायशस्तपस्व्येषकतपःक्रास्त्रधार
णम् ॥ नगृहस्थेषुगण्योसौश्मशाननिलयोयतः ॥ २९ ॥ असौनब्रह्मचारीस्यात्कृतपाणिग्रहस्थितिः ॥ वानप्रस्थ्यंकुतश्चास्मिन्नैश्वर्यमदमोहिते ॥ ३० ॥
नब्राह्मणोभवत्येषयतोवेदोनवेत्यमुम् ॥ शस्त्रास्त्रधारणात्प्रायःक्षत्रियःस्यान्नसोप्ययम् ॥ ३१ ॥ क्षतात्संत्राणनात्क्षत्रंतत्कास्मिन्प्रलयप्रिये ॥ वैश्यो
पिनभवेदेषसदानिर्धनचेष्टनः ॥ ३२ ॥

वृषभूतोविष्णुर्वाहनयस्यसः ॥ सर्वेश्वरत्वात् ॥ २८ ॥ तदुक्तंभगवतेः ॥ कृतपः निवृत्ताधिकारत्वात् ॥ क्रास्त्रधारणमशरीरत्वादाद्वितीयत्वाच्च ॥ श्मशानवदशिवमज्ञानंतस्यनिलयआश्रयः ॥
॥ २९ ॥ कृतःसत्याजगजजनन्याअघटनघटनापटीयस्याप्रहमायायाःपाणिग्रहःकरग्रहोविवाहइत्यावत् ॥ तेनस्थितिर्यस्यसः ॥ मदयतीतिमदःकामः ॥ ऐश्वर्येणमदोमोहितोविचित्ततानीते
येनसः ॥ स्वतःप्राप्तसर्वकामत्वात् ॥ ३० ॥ अमुंश्रीरुद्रम् ॥ यतोवाचोनिर्वर्ततेअप्राप्यमनसासहेतिश्रुतेः ॥ ३१ ॥ तत्क्षत्रंक्षत्रियजातिः ॥ निर्धनानांचेष्टनंचेष्टायस्यसः ॥ लीलाविग्रहत्वात् ॥

अव्ययत्वाद्धानिर्नास्ति पूर्णत्वाद्द्विर्नास्तीत्यर्थः ॥ १० ॥ यद्यस्मात् ॥ ११ ॥ रीढितमवज्ञातम् ॥ वीढितमिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ १२ ॥ हेडनेति डल्योरेकत्वात् ॥ प्रतिष्ठाभाजनं किं काकाने
त्यर्थः ॥ उदितिवित्तकैः संबोधनेनैव ॥ १३ ॥ अभिमानधनायेन तेलव्यरीढाः प्राप्तावहेलनाः ॥ १४ ॥ वरं श्रेष्ठं यथा स्यात्केवलमिति वा ॥ १५ ॥ महाकालः सर्वसंहारक इत्यर्थः ॥ सकालकाल ईश्वरः ॥

अहोवराकः संसारः कृमविष्यत्यर्नाश्वरः ॥ आरभ्याद्यदि न त्वामर्चयिष्यंतिकेऽपि यत् ॥ ११ ॥ यतः प्रजापतिर्दक्षो न त्वामाहूतवान् क्रतौ ॥ तेनाद्यरीढि
तं दृष्ट्वा देवर्षि मनुजा अपि ॥ १२ ॥ तव रीढां करिष्यंतिकि मे श्वर्येण रीढिनाम् ॥ प्राप्तावहेडनालोके जितकालभया अपि ॥ अथैश्वर्येण संपन्नाः प्रतिष्ठाभाजनं
किमु ॥ १३ ॥ महीयसा युपातेषां वसुभिर्भूरिभिश्च किम् ॥ येऽभिमानधनानेह लब्धरीढाः पदे पदे ॥ १४ ॥ अचेतनाश्च सावज्ञा जीवंतोऽपि न कीर्तये ॥
अभिमानधनाधन्या वरं योऽपि तसु सासती ॥ १५ ॥ या त्वद्विनिंदा श्रवणात्तृणी चक्रे स्वजीवितम् ॥ इत्याकर्ण्य महाकालः सम्यग्ज्ञात्वा सती व्ययम् ॥ १६ ॥
सत्यं मुने सती देवी तृणी चक्रे स्वजीवितम् ॥ जोषं स्थिते मुनौ तत्र तन्महाकालसाध्वसात् ॥ १७ ॥ रुद्रश्चातीवरुद्रो भूद्रुको पाग्निदीपितः ॥ ततस्तत्कोपजाद्र
हेराविरासीन्महाद्युतिः ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षः प्रतिमाकारः कालमृत्युप्रकंपनः ॥ उवाच च प्रणम्येशं भुशुंडीं महतीं दधत् ॥ १९ ॥ आज्ञां देहि पितः किं ते करवैदास्य
मुत्तमम् ॥ ब्रह्मांडमेककवलं करवाणित्वदाज्ञया ॥ २० ॥ पिबामि चार्णवान् सप्ताप्येकेन चुलुकेन वै ॥ रसातलं वा पातालं पातालं वारसातलम् ॥ २१ ॥
त्वदाज्ञया नयामीश विनिमय्य स्वहेलया ॥ सलोकपालमिंद्रं वा धृत्वा के शौरिहानये ॥ २२ ॥ अपि वै कुंठनाथश्चेत्तत्साहाय्यं करिष्यति ॥ तदा तं कुंठितास्त्रं
च करिष्यामि त्वदाज्ञया ॥ २३ ॥ दनुजादिति जाः के वै वरा कारणदुर्बलाः ॥ तेषु चोत्कटतां कोऽपि धत्ते तं प्रणिहन्म्यहम् ॥ २४ ॥ कालं बध्नामि वासं ख्ये मृत्यो
र्वामृत्युमर्थये ॥ स्थावरेषु चरेष्वत्र मयि कुद्वेरांगणे ॥ २५ ॥ त्वद्वलेन महेशाननकोऽपि स्थैर्यमेष्यति ॥ मम पादतलाघातादेतद्वै क्षोणिमंडलम् ॥ २६ ॥
कदलीदलवद्वाताद्रेपते सरसातलम् ॥ चूर्णीकरोमि दोर्दघाताच्चैतान्कुलाचलान् ॥ २७ ॥ किं बहुक्तेन देह्या ज्ञानमसाध्यं न किंचन ॥ त्वत्पादबलमा
साद्यकृतं विद्म्यद्यर्चितम् ॥ २८ ॥

कालमुपिकभक्षक इत्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ १६ ॥ सत्यमित्याद्याहेति शेषः ॥ जोषं तूष्णीमिति गुह्योक्तिः ॥ १७ ॥ १८ ॥ प्रतिमाकारः पर्वतान्निःसृतपुत्तलिकाकारः ॥ अभूतोपमेयम् ॥ १९ ॥
करवैकरोमि ॥ २० ॥ २१ ॥ विनिमयपरिवर्त्य ॥ स्वहेलया स्वीयलीलया ॥ आशुहेलयेति क्वचित् ॥ २२ ॥ २३ ॥ तेषु मध्ये ॥ प्रणिहन्मि प्रकर्षेण निहन्मि ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

मलौकिकलोकत्रयातीतमितियावत् ॥ ८३ ॥ विश्वकर्मनामनिर्वक्ति ॥ विश्वेषामिति ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ विकाशिकंविशिष्टकाशीसंबन्धि ॥ ८६ ॥ समेरूपायदर्पणः ममरूपतत्राविर्भवतीत्यर्थः ॥ ८७ ॥ स्वच्छोनिर्मलःसुकुरोदर्पणः ॥ ममनेत्रत्रयस्येतिसामानाधिकरण्यम् ॥ ८८ ॥ मांहित्वामतोऽभेददर्शनेसत्यपिसर्वथामांहित्वायःकेवलमन्यसूर्यगणेशादिपूजयेत् ॥ ८९ ॥ तत्तस्मात् ॥ तस्मादित्यनेनापेक्षितहेतुमाह ॥ द्रुहिणेति ॥ नसमर्च्यतेयतइतिशेषः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ श्राणितंदत्तम् ॥ ९२ ॥ सद्बुद्धिभाजनं ब्रह्मज्ञानपात्रम् ॥ ९३ ॥ मयाकृत्वाविनिर्मापयिताविशेषेणनिर्माण

विश्वेषांविश्वकर्माणिविश्वेषुभुवनेषुच ॥ यतोज्ञास्यसितन्नामविश्वकर्मेतितेऽनघ ॥ ८४ ॥ अपरःकोवरोदेयस्तवतंप्रार्थयाश्वहो ॥ तवादेयंनमेकिंचि
ल्लिंगार्चनरतस्यहि ॥ ८५ ॥ अन्यत्रापिहियोलिंगंसमर्चयतिसन्मतिः ॥ तस्यापिवांछितंदेयंकिंपुनर्योविकाशिकम् ॥ ८६ ॥ येनकाश्यांसमभ्यर्चिये
नकाश्यांप्रतिष्ठितम् ॥ येनकाश्यांस्तुतल्लिंगंसमेरूपायदर्पणः ॥ ८७ ॥ तत्त्वंस्वच्छोसिमुकुरोममनेत्रत्रयस्यहि ॥ काश्यांलिंगार्चनात्त्वाष्ट्रवरंवरयसुव्रत
॥ ८८ ॥ काश्यांयोरराजधान्यांमेहित्वामामन्यमर्चयेत् ॥ सवराकोल्पधीर्मुष्टोऽल्पतुष्टिर्मुक्तिवर्जितः ॥ ८९ ॥ तदानंदवनेह्यत्रसमर्च्योहंसुमुक्षुभिः ॥
द्रुहिणोपेद्रचंद्रेरिहान्योनसमर्च्यते ॥ ९० ॥ यथानंदवनंप्राप्यत्वंमामर्चितवानासि ॥ तथान्येषुपुण्यकर्माणोममभ्यर्च्यैवमामिताः ॥ ९१ ॥ अनु
ग्राह्योऽसिनितरांततोवरयदुर्लभम् ॥ श्राणितंतदवैहित्वंवदमाचिरयस्वभोः ॥ ९२ ॥ ॥ विश्वकर्मोवाच ॥ ॥ इदंयत्स्थापितंलिंगमयाज्ञेनापिशंकर ॥
तल्लिंगमन्येष्याराध्यसंतुसद्बुद्धिभाजनम् ॥ ९३ ॥ अन्यच्चनाथप्राथ्योसितच्चविश्राणयिष्यसि ॥ मयाविनिर्मापयितास्वंप्रासादंकदाभवान् ॥ ९४ ॥
देवदेवउवाच ॥ ॥ एवमस्तुयदुक्तंतेतवल्लिंगसमर्चकाः ॥ सद्बुद्धिभाजनंवैस्युःस्युश्चनिर्वाणदीक्षिताः ॥ ९५ ॥ यदाचराजाभवितादिवोदासोविधेर्व
रात् ॥ तदाभेवचनात्तातप्रासादंमेविधास्यति ॥ ९६ ॥ नवीकृत्यपुनःकाशीनिर्विष्टातेनभूभुजा ॥ गणेशमाययाराज्यात्परिनिर्विण्णचेतसा ॥ ९७ ॥
विष्णोःसदुपदेशाच्चमामेवशरणंगतः ॥ निर्वाणलक्ष्मीःप्राप्तेहहित्वाराज्यश्रियंचलाम् ॥ ९८ ॥ विश्वकर्मन्ब्रजगुरोःशासनाययतस्वच ॥ गुरुभक्तिकृतो
यस्मान्मद्रक्तानात्रसंशयः ॥ ९९ ॥ येगुरुंचावमन्यंतेतेवमान्यामयाप्यहो ॥ तस्माद्गुरुपदिष्टंहिकुरुशिष्यसमीहितम् ॥ १०० ॥ ततआगत्यमे
पार्श्वयावन्निर्वाणमेप्यसि ॥ तावत्स्थास्यसिशुद्धात्मादेवानांहितमाचरन् ॥ १ ॥ तवात्रलिंगेसततंस्थास्याम्यहमभीष्टदः ॥ अस्यलिंगस्यभक्तानां
निर्वाणश्रीरदूरतः ॥ २ ॥ अंगारेशादुदीच्यायित्वल्लिंगस्यसमर्चकाः ॥ तेषांमनोरथावाप्तिर्भविष्यतिपदेपदे ॥ ३ ॥

कर्ता ॥ अत्राक्षराविक्याच्छंदोभंगश्छांदसत्वाच्चदोषः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ नवाएकेनाक्षरेणान्यच्छंदोभवतिनद्वाभ्यामिति ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ विधास्यतिभवानितिशेषः ॥ अथवाभवद्वारासएव
विधास्यति ॥ ९६ ॥ निर्विष्टानितरांवेशिताप्राप्ता ॥ ९७ ॥ प्राप्तातेनराज्ञेतिशेषः ॥ ९८ ॥ गुरुभक्तिकृतोगुरुभक्तिकर्तारः ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अब्दंनआवासोवासइष्यतेएकत्रेतिशेषः ॥ वार्षिकान्निवसेत्पुनरितिकचित् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ स्वयोगेनाध्यात्मयोगेन ॥ सयोगेनेतिपाठेपिस्वार्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ भूतग्रामोजरायुजांडजस्वेदजोद्भिज्जलक्षणभूतसमुदायः ॥ २१ ॥ त्यक्ताधर्मरतिर्येनसत्यक्तधर्मरतिश्चेत्तर्हि साक्षादत्रस्थितोरुद

इत्युक्तांतर्द्धेदेवस्त्वाष्ट्रोपिगुरुमाप्तवान् ॥ गुरोःसमीहितंभूरिविधायसगृहान्ययौ ॥ ४ ॥ गृहेपिमातापितरौसंतोष्यनिजकर्मणा ॥ तदुक्ताज्ञांसमाधायपुनः
काशीसमाययौ ॥ ५ ॥ स्वर्लिङ्गाराधनासक्तोनाद्यापित्वधनंदनः ॥ काशीत्यजतिमेधावीसर्वदेवाप्रियंचरन् ॥ ६ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ पृष्टा
नियानिलिङ्गानित्वयादेविगिरीद्रजे ॥ काशीमुक्तौसमर्थानितान्युक्तानिमयातव ॥ ७ ॥ लिङ्गमोंकारसंज्ञंचतथादेवंत्रिविष्टपम् ॥ महादेवःकृत्तिवासारत्ने
शश्वद्रसंज्ञकः ॥ ८ ॥ केदारश्चापिधर्मेशस्तथावीरेश्वराभिधः ॥ कामेशविश्वकर्मेशौमणिकर्णीश्वरस्तथा ॥ ९ ॥ ममाचर्यमविमुक्ताख्यंततोदेविममा
ख्यकम् ॥ विश्वनाथेतिविश्वस्मिन्प्राथितांविश्वसौख्यदम् ॥ १० ॥ अविमुक्तंसमासाद्येनविश्वेश्वरोर्चितः ॥ नतस्यास्तिपुनर्जन्मकल्पकोटिशतेष्वपि
॥ ११ ॥ अष्टौमासान्विहारःस्याद्यतीनांसंयतात्मनाम् ॥ एकत्रचतुरोमासानब्दंनवासइष्यते ॥ १२ ॥ अविमुक्तेप्रविष्टानांविहारो नैवयुज्यते ॥ मोक्षो
प्यसंशयश्चात्रतस्मात्त्याज्यानकाशिका ॥ १३ ॥ आनंदकाननंहित्वानान्यद्गच्छेत्तपोवनम् ॥ तपोयोगश्चमोक्षश्चयतोत्रैवमदाश्रयात् ॥ १४ ॥
कृपयासर्वजंतूनांक्षेत्रमेतन्मयाकृतम् ॥ अवश्यमेवसिद्धयंतिक्षेत्रेस्मिन्सिद्धिकांक्षिणः ॥ १५ ॥ अतीतंवर्तमानंचज्ञानतोऽज्ञानतःकृतम् ॥ यदेनस्तल्लयं
यायादानंदवनवीक्षणात् ॥ १६ ॥ अत्युग्रैश्चतपोभिर्यन्महादानैर्महाव्रतैः ॥ नियमैश्चयमैःसम्यक्स्वयोगेनमहामखैः ॥ १७ ॥ वेदांतशास्त्राभ्यसनैः
सर्वोपनिषदाश्रयात् ॥ एभिर्वैयदवाप्येतत्काश्याहेलयाप्यते ॥ १८ ॥ कर्मसूत्रेणबद्धावैभ्राम्यंतेतावदेवहि ॥ यावद्वैश्वेश्वरेधामिमनैवतनुत्यजः ॥ १९ ॥
काश्यांस्वलीलयादेवितिर्यग्योनिजुषामपि ॥ ददामिचांतेतत्स्थानंयत्रयांतिनयाज्ञिकाः ॥ २० ॥ भूतग्रामोऽखिलोप्यत्रमुक्तिक्षेत्रेकृतालयः ॥ काले
ननिधनंयातोयात्येवपरमांगतिम् ॥ २१ ॥ विषयासक्तचित्तोपित्यक्तधर्मरतिस्त्वपि ॥ कालेनोज्झितदेहोऽन्नसंसारंपुनर्विशेत् ॥ २२ ॥ प्रयागे
यत्फलंदेविमाघेचोपसिमज्जनात् ॥ तत्फलंकोटिगुणितंवाराणस्यांक्षणेक्षणे ॥ २३ ॥ अस्यक्षेत्रस्यमहिमाकोपिवाचामगोचरः ॥ उद्देशमात्रमाख्या
यिमयातेप्रीतिकाम्यया ॥ २४ ॥ चतुर्दशानांलिङ्गानांश्रुत्वाख्यानानिसत्तमः ॥ चतुर्दशसुलोकेषुपूजांप्राप्स्यत्यनुत्तमाम् ॥ २५ ॥ इतिश्रीस्कांदे
महापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेविश्वकर्मेशप्रादुर्भावोनामषडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥

पिशाचभोगानंतरमित्यर्थः ॥ चांतिधर्मरतिरितिकचित् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायांपडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ छ. ॥ ॥

सप्ताशीतितमेध्यायेदक्षेऽतोत्पत्तिसिद्धये ॥ सर्वद्विविपुलस्तावदक्षयज्ञोनिरूप्यते ॥ १ ॥ दक्षेशादीनियानिलिङ्गानितन्महिमानंचप्रष्टुमुक्तमनुवदन्प्रीतिमाविष्करोति सर्वज्ञेत्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥
 प्रष्टव्यमर्थमाह ॥ स्कंदेति ॥ हेस्कंदओंकारादीनियानिचतुर्दशलिंगानितान्युक्तानीहइदानींदक्षेश्वरादीनियान्यष्टौलिंगानिअशेषतस्तत्प्रभावंचसमाचक्ष्वेत्यर्थः ॥ यद्वा दक्षेश्वरादीनियान्यष्टौ
 लिंगानियानीहचपूर्वमुक्तानिअमृतेशादीनिचतुर्दशअशेषतःओंकारादिशैलेशादिचतुर्दशद्वयमध्येपियान्यनुक्तानितानितत्प्रभावंचसमाचक्ष्वेति ॥ ४ ॥ संशयमाह ॥ योदक्षइति ॥ ५ ॥

॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ सर्वज्ञसूनोषड्भुक्सर्वार्थकुशलप्रभो ॥ प्रादुर्भावंनिशम्यैपालिङ्गानांमुक्तिदायिनाम् ॥ १ ॥ नितरांपरितृप्तोस्मिसुधांपीत्वेव
 निर्जरः ॥ ओंकारप्रमुखैर्लिङ्गैरिदमानंदकाननम् ॥ २ ॥ आनंदमेवजनयेदपिपापजुषामिह ॥ परानंदमहंप्रातःश्रुत्वैतल्लिङ्गकीर्तनम् ॥ ३ ॥ जीवन्मुक्तइवासं
 हिक्षेत्रतत्त्वश्रुतेरहम् ॥ स्कंददक्षेश्वरादीनिलिङ्गानीहचतुर्दश ॥ यान्युक्तानिसमाचक्ष्वतत्प्रभावमशेषतः ॥ ४ ॥ योदक्षोगर्हयामासमध्येदेवसभंविभुम् ॥
 सकथंलिङ्गमीशस्यप्रत्यस्थापयदद्भुतम् ॥ ५ ॥ इतिश्रुत्वाशिखिरथःकुंभयोनेरुदीरितम् ॥ सूतसंकथयामासदक्षेश्वरसमुद्भवम् ॥ ६ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥
 आकर्णयमुनेवच्चिकथांकलमपहारिणीम् ॥ पुरश्चरणकामोसौदक्षःकाशींसमाययौ ॥ ७ ॥ छागवक्रोविहृपास्योदधीचिपरिधिवकृतः ॥ प्रायश्चित्तवि
 धानार्थमूपदिष्टःस्वयंभुवा ॥ ८ ॥ एकदादेवदेवस्यसेवार्थंशशिर्मौलिनः ॥ कैलासमगमाद्विष्णुःपद्मयोनिपुरस्कृतः ॥ ९ ॥ इंद्रादयो लोकपालाविश्वदे
 वामरुद्राः ॥ आदित्यावसवोरुद्राःसाध्याविद्याधरोरगाः ॥ १० ॥ ऋषयोऽप्सरसोयक्षागंधर्वाःसिद्धचारणाः ॥ तैर्नतोदेवदेवेशःपरिहृतनूरुहैः ॥ ११ ॥
 स्तुतश्चनानास्तुतिभिःशंभुनापिकृतादराः ॥ विविशुश्चासनश्रेण्यांतन्मुखासक्तदृष्टयः ॥ १२ ॥ अथतेषूपविष्टेषुशंभुनाविष्टरश्वाः ॥ कृतहस्तपरिस्पर्श
 मानःपृष्ठोमहादरम् ॥ १३ ॥ श्रीवत्सलांछनहरेदैत्यवंशदवानल ॥ कच्चित्पालयितुंशक्तिस्त्रिलोकीमस्त्यकुंठिता ॥ १४ ॥ दितिजान्दनुजान्दुष्टान्क
 च्चिच्छासिरणांगणे ॥ अपिकुद्धान्महीदेवान्मामिवप्रतिमन्यसे ॥ १५ ॥ बाधयारहितागावःकच्चित्संतिमहीतले ॥ स्त्रियःसंतिहिसुश्रीकाःपतिव्रतप
 रायणाः ॥ १६ ॥ विधियज्ञाःप्रवर्ततेपृथिव्यांबहुदक्षिणाः ॥ निराबाधंतपःकच्चिदस्तिशश्वत्तपास्विनाम् ॥ १७ ॥ निष्प्रत्यूहंपठंत्येवसांगान्वेदान्द्विजो
 त्तमाः ॥ महीपालाःप्रजाःकच्चित्पातित्वमिवकेशव ॥ १८ ॥ स्वेषुस्वेषुचधर्मेषुकच्चिद्वर्णाश्रमास्तथा ॥ निष्ठावंतोदितिष्ठंतिप्रहृष्टेन्द्रियमानसाः ॥ १९ ॥

इतिश्रुत्वैतिव्यासवाक्यम् ॥ ६ ॥ कथायाउपोदघातमाह पुरश्चरणेतिसार्धेन ॥ ७ ॥ ८ ॥ कथामेवाह ॥ एकदेति ॥ ९ ॥ इंद्रादयोप्यगमन् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ कृतोहस्तपरिस्पर्शनेनमानः
 पूजायस्यसः ॥ १३ ॥ कच्चित्किम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

ब्राह्मवेदाध्ययनजब्राह्मणसंबंधीतिवा ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रशासतिपालयति ॥ दोषोहस्ताएवदंडास्तैःपालितारक्षिताः ॥ २२ ॥ २३ ॥ सौधंमुधयाधवलितंप्रासादम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ क्रोधयेण
क्रोधवेगेनांघादगुणानयस्यसः ॥ २६ ॥ उक्तिमेवाह ॥ अतीवगर्वितोजातइत्यारभ्यसंप्रधार्येत्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन ॥ तत्रेश्वरमधिक्षिपति अतीवेतिसार्धपंचदशभिः ॥ अधिक्षेपेप्रत्युक्तापिदक्षस्य
भारतीश्रीविश्वनाथस्तौति ॥ तत्रेश्वरस्यप्रत्यगात्मनोऽद्वितीयत्वसमर्थनार्थसंबंध्यभावंसंबंधिनिप्रमाणाभावेनाह ॥ कस्यचिदिति ॥ तदुक्तंस्वरूपप्रकरणेभगवत्पादैः ॥ अहमेकोनमेकश्चिन्नाहम
न्यस्यकस्यचित् ॥ नतंपश्यामियस्याहंतनपश्यामियोममेति ॥ २७ ॥ किंशब्दस्यप्रयोगेसर्वत्रकाकानवर्थोज्ञेयः ॥ अविषादीतिच्छेदः ॥ विषादरहितः ॥ सच्चिदानंदस्वरूपत्वात् ॥ वृषवाहनः

धूर्जटिःपरिपृच्छयेतिहृष्टवैकुण्ठनायकम् ॥ ब्रह्माणंचापिप्रच्छब्राह्मतेजःसमेधते ॥ २० ॥ सत्यमस्खलितंकच्चिदस्तित्रैलोक्यमंडपे ॥ तीर्थावरोधोनका
पिकेनचित्क्रियतेविधे ॥ २१ ॥ इंद्रादयःसुराःकच्चित्स्वेषुस्वेषुपुरेष्वहो ॥ राज्यंप्रशासतिस्वस्थाःकृष्णदोर्दंडपालिताः ॥ २२ ॥ प्रत्येकंपरिपृच्छयेशः
सर्वानित्थंकृतादरान् ॥ पृष्ठागमनकार्यंचतेषांकृत्वामनोरथान् ॥ २३ ॥ विससर्जार्थतान्सर्वान्देवःसौधंसमाविशत् ॥ गतेष्वथचदेवेषुस्वस्वाधिष्ण्ये
षुहृष्टवत् ॥ २४ ॥ मध्येमार्गसंचितोभूदक्षःसत्याःपितातदा ॥ अन्यदेवसमानंसमानंप्रापनचाधिकम् ॥ २५ ॥ अतीवक्षुब्धचित्तोभून्मंदराघाततोऽ
विवत् ॥ उवाचचमनस्येतन्महाक्रोधरयांधहृक् ॥ २६ ॥ अतीवगर्वितोजातःसर्तीमेप्राप्यकन्यकाम् ॥ कस्यचिन्नाप्यसौप्रायोनकोस्यापिक्वचित्पुनः
॥ २७ ॥ किंवश्यस्त्वेषकिंगोत्रःकिंदेशीयःकिमात्मकः ॥ किंवृत्तिःकिंसमाचारोविषादीवृषवाहनः ॥ २८ ॥ नप्रायशस्तपस्व्येषकृतपःकास्त्रधार
णम् ॥ नमृहस्थेषुगण्योसौशमशाननिलयोयतः ॥ २९ ॥ असौनब्रह्मचारीस्यात्कृतपाणिग्रहस्थितिः ॥ वानप्रस्थ्यंकुतश्चास्मिन्नैश्वर्यमदमोहिते ॥ ३० ॥
नब्राह्मणोभवत्येषयतोवेदोनवेत्यमुम् ॥ शस्त्रास्त्रधारणात्प्रायःक्षत्रियःस्यान्नसोप्ययम् ॥ ३१ ॥ क्षतात्संत्राणनात्क्षत्रंतत्कास्मिन्प्रलयप्रिये ॥ वैश्यो
पिनभवेदेषसदानिर्धनचेष्टनः ॥ ३२ ॥

वृषभूतोविष्णुर्वाहनयस्यसः ॥ सर्वेश्वरत्वात् ॥ २८ ॥ तदुक्तंभगवतेः ॥ कृतपः निवृत्ताधिकारत्वात् ॥ कास्त्रधारणमशरीरत्वात्अद्वितीयत्वाच्च ॥ इमशानवदशिवमज्ञानंतस्यनिलयआश्रयः ॥
॥ २९ ॥ कृतःसत्याजगज्जनन्याअघटनघटनापटीयस्यामहामायायाःपाणिग्रहःकरग्रहोविवाहइतियावत् ॥ तेनस्थितिर्यस्यसः ॥ मद्यतीतिमदःकामः ॥ ऐश्वर्येणमदोमोहितोविचित्तानीते
येनसः ॥ स्वतःप्राप्तसर्वकामत्वात् ॥ ३० ॥ अमुंश्रीरुद्रम् ॥ यतोवाचोनिर्वर्ततेअप्राप्यमनसासहेतिश्रुतेः ॥ ३१ ॥ तत्क्षत्रंक्षत्रियजातिः ॥ निर्धनानांचेष्टनचेष्टायस्यसः ॥ लीलाविग्रहत्वात् ॥

एवमग्रेपियथायोग्यहेतुर्मेतव्यः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तथाचश्रुतिः ॥ अथातआदेशोनेतिनेतितदेतद्ब्रह्मास्थूलमनणुअनामागोत्रमित्यादिः ॥ भागवतेच ॥
सर्वेनदेवासुरमर्त्यतिर्यङ्मन्त्रीनषण्डोनपुमान्नजंतुः ॥ नार्यगुणःकर्मनसन्नचासन्निषेधशेषोजयतादशेषइत्यादि ॥ दशश्लोक्यांच ॥ नवर्णाश्रमाचारधर्माइत्यादि ॥ उपसंहरति ॥ किंवहूक्तेनेति ॥
॥ ३९ ॥ धाष्टर्चमहत्त्वम् ॥ ४० ॥ मातापितृविवर्जिताःतयोरभावेशिक्षाभावात् ॥ निर्गुणाःगुणातीतत्वात् ॥ अकुलीनागोत्ररहितत्वात् ॥ कर्मभ्रष्टानिवृत्ताधिकारत्वात् ॥ निरंकुशाःस्वतंत्राई

शूद्रोपिनभवेत्प्रायोनागयज्ञोपवीतवान् ॥ एवंवर्णाश्रमातीतःकोसौसम्यङ्नकीर्त्यते ॥ ३३ ॥ सर्वःप्रकृत्याज्ञायेतस्थाणुःप्रकृतिवर्जितः ॥ प्रायशः
पुरुषोनासावर्धनरीवपुर्थतः ॥ ३४ ॥ योपापिनभवेदेषयतोसौश्मश्रुलाननः ॥ नपुंसकोपिनभवेल्लिङ्गमस्ययतोर्च्यते ॥ ३५ ॥ बालोपिनभवत्ये
षयतोऽयंबहुवार्षिकः ॥ अनादिवृद्धोलोकेषुगीयतेचोग्रएषयत् ॥ ३६ ॥ अतोयुवत्वंसंभाव्यंनान्ननूतंचिरंतने ॥ वृद्धोऽपिनभवत्येषजरामरणवर्जितः
॥ ३७ ॥ ब्रह्मादीन्संहरेत्प्रतितथापिचनपातकी ॥ पुण्यलेशोपिनास्त्यस्मिन्ब्रह्ममौलिच्छिदिकुधा ॥ ३८ ॥ अस्थिनेपथ्यवतिचक्रशुचित्वंविवाससि ॥
किंवहूक्तेननोकिंचिज्ज्ञायतेऽस्यविचेष्टितम् ॥ ३९ ॥ अहोधाष्टर्चमहद्वृष्टंजटिलस्याद्यचाद्रुतम् ॥ यदासनान्नोत्थितोसौदृष्टामांश्चशुरंगुरुम् ॥ ४० ॥
एवंभूताभवत्येवमातापितृविवर्जिताः ॥ निर्गुणाअकुलीनाश्चकर्मभ्रष्टानिरंकुशाः ॥ ४१ ॥ स्वच्छंदचारिणोऽनाथाःसर्वत्रस्वाभिमानिनः ॥ अकिंचनाअ
पिप्रायस्तथापीश्वरमानिनः ॥ ४२ ॥ जामातृणांस्वभावोयंप्रायशोगर्वभाजनम् ॥ किंचिदैश्वर्यमासाद्यभवत्येवनसंशयः ॥ ४३ ॥ द्विजराजःसगर्वि
ष्टोरोहिणीप्रेमनिर्भरः ॥ कृत्तिकादिषुचास्नेहीमयाशप्तःक्षयीकृतः ॥ ४४ ॥ अस्याहंगर्वसर्वस्वंहरिष्याम्येवशूलिनः ॥ यथावमानितश्चाहमनेनास्यगृहं
गतः ॥ ४५ ॥ तथास्याहंकरिष्यामिमानहानिंचसर्वतः ॥ संप्रधार्येतिबहुशःसतुदक्षःप्रजापतिः ॥ ४६ ॥ प्राप्यस्वभवनंदेवानाजुहावसवासवान् ॥ अहं
यियक्षुर्युयंमेयज्ञसाहाय्यकारिणः ॥ ४७ ॥ भवंतुयज्ञसंभारानानयंतुत्वरान्विताः ॥ श्वेतद्वीपमथोगत्वाचक्रेचक्रिणमच्युतम् ॥ ४८ ॥ महाक्रतूपद्रष्टारं
यज्ञपूरुषमेवच ॥ तस्यर्त्विजोभवन्सर्वऋषयोब्रह्मवादिनः ॥ ४९ ॥ प्रावर्तततस्तस्यदक्षस्यचमहाध्वरः ॥ दृष्ट्वादेवनिकायांश्चतस्मिन्दक्षमहाध्वरे
॥ ५० ॥ अनीश्वरांस्ततोवेधाव्याजंकृत्वागृहंययौ ॥ दधीचिरथसंवीक्ष्यसर्वांस्त्रैलोक्यवासिनः ॥ ५१ ॥

स्वरत्वात् ॥ ४१ ॥ अतएवस्वच्छंदचारिणः ॥ नाथाःसर्वस्वामिनः ॥ पक्षेअनाथाः ॥ स्वाभिमानिनआत्माभिमानिनः ॥ पक्षेऽहंकाराभिमानिनः ॥ अकिंचनानाविद्यतोकिंचनये
भ्यस्ते ॥ ईश्वरमानिनोब्रह्मादिपूजाभाजः ॥ सर्वत्राक्षेपःस्पष्टएव ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ अनीश्वरान्महादेवरहितान् ॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥ शुभोदकं शुभोत्तरफलम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ नेदसिनेदीयसिद्धिदानीं तनेनिकटइतिवा ॥ नास्तिकतुसमोरिपुरिति ॥ तदुक्तम् ॥ अन्नहीनोदहेद्राष्ट्रं मन्त्रहीनस्तुऋत्विजम् ॥ यजमानमदक्षिण्यो
नास्तिकतुसमोरिपुरिति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ यज्ञपुमान्विष्णुः ॥ असावित्यंगुल्यानिर्दिशति ॥ एषभृगुः साक्षाद्भवेतिसंबंधः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ प्रसूतेर्नामांतरं शतरूपा ॥ कल्पभेदेनवा नामभेदः ॥

दक्षयज्ञे समायातान्सतीश्वरविवर्जितान् ॥ प्राप्तसंमानसंभारान्वासोलंकृतिपूर्वकम् ॥ ५२ ॥ दक्षस्य हि शुभोदकमिच्छन् प्रोवाच चेति वै ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥
दक्षप्रजापते दक्षसाक्षाद्वातृस्वरूपधृक् ॥ ५३ ॥ नचास्तितवसामर्थ्यं कापिकस्यापि निश्चितम् ॥ यादृशः क्रतुसंभारस्तव चेहसमीक्ष्यते ॥ ५४ ॥ न तादृ
ङ्नेदसि प्रायः कापि ज्ञातो महामते ॥ क्रतुस्तु नैव कर्तव्यो नास्तिकतुसमोरिपुः ॥ ५५ ॥ कर्तव्यश्चेत्तदा कार्यः स्याच्चेत्संपत्तिरीदृशी ॥ साक्षादग्निः स्वयंकुंडे
साक्षादिन्द्रादिदेवताः ॥ ५६ ॥ साक्षाच्च सर्वे मन्त्रा वै साक्षाद्यज्ञपुमानसौ ॥ आचार्यपदवीमेष देवाचार्यः स्वयंचरेत् ॥ साक्षाद्ब्रह्मा स्वयंचैषभृगुर्वै कर्मकांडवित् ॥
॥ ५७ ॥ अयंपूषा भगस्त्वेष इयं देवी सरस्वती ॥ एते च सर्वदिक्पाला यज्ञरक्षाकृतः स्वयम् ॥ ५८ ॥ त्वंच दीक्षां शुभां प्राप्ते देव्या च शतरूपया ॥ जामाता त्वे
षते धर्मः पत्नीभिर्दशभिः सह ॥ ५९ ॥ स्वयमेव हि कुर्वीत धर्मकार्यं प्रयत्नतः ॥ ओषधीनामयं नाथस्तव जामातृपूतमः ॥ ६० ॥ सप्तविंशतिभिः सार्धं पत्नी
भिस्तव कार्यकृत् ॥ ओषधीः पूरयेत्सर्वा द्विजराजो महासुधीः ॥ ६१ ॥ दीक्षितो राजसूयस्य दत्तत्रैलोक्यदक्षिणः ॥ मारीचः कश्यपश्चासौ प्रजापतिषु सत्तमः ॥
त्रयोदशमिताभिश्च भार्याभिस्तव कार्यकृत् ॥ ६२ ॥ हविः कामदुघासूते कल्पवृक्षः समित्कुशान् ॥ दारुपात्राणि सर्वाणि शकटं मंडपादिकम् ॥ ६३ ॥
विश्वकर्माप्यलंकारान् कुरुते भ्यागतत्विजाम् ॥ वसूनि चाऽपि वासांसि वसवोष्टौ ददत्यपि ॥ ६४ ॥ स्वयं लक्ष्मीरलंकुर्याद्या वै चात्र सुवासिनीः ॥ ६५ ॥
सर्वे सुखाय मे दक्षवीक्षमाणस्य सर्वतः ॥ एकंदुःखाकरोत्येव यत्त्वं विस्मृतवानसि ॥ ६६ ॥ जीवहीनो यथा देहो भूषितोऽपि न शोभते ॥ तथेश्वरं विना यज्ञः
श्मशानमिव लक्ष्यते ॥ ६७ ॥ इत्थं दधीचि वचनं श्रुत्वा दक्षः प्रजापतिः ॥ भृशं जज्वालकोपेन हविषा कृष्णवर्त्मवत् ॥ ६८ ॥ पूर्वस्तुत्यातिसंहृष्टो दृष्टो यो
सौ दधीचिना ॥ स एव चापिकोपाग्निमुद्रमन्वीक्षितो मुखात् ॥ ६९ ॥ प्रत्युवाचाथ तं विप्रं वेपमानां गयष्टिकः ॥ दक्षः प्रजापती रोषाज्जिघांसुरिव तं द्विजम्
॥ ७० ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ ब्राह्मणो सिद्धधीचेत्वं किं करोमि तवात्र वै ॥ दीक्षामहमहो प्राप्तः कर्तुं नायाति किंचन ॥ ७१ ॥ भवान्केन समाहूतो यद
त्रागान्महाजडः ॥ आगतोऽपि हि केन त्वं पृष्ट इत्थं ब्रवीषियत् ॥ ७२ ॥

एवमन्यत्रापि ॥ तेतव ॥ ५९ ॥ कुर्वीत करोति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ अभ्यागताश्च ऋत्विजश्चेतेषाम् ॥ वसूनि धनानि ॥ ६४ ॥ सुवासिनीः कुलवधूः ॥ ६५ ॥ दुःखाकरोति दुः
खंदुःखिनं करोति ॥ ६६ ॥ यद्यस्मात् ॥ अग्निमेणान्वयः ॥ यद्वा यत्श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं विश्वेश्वराख्यं परं ब्रह्मतद्विस्मृतवानसीत्यर्थः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ अमंगलभुवाश्मशानस्थलया ॥ तथाप्रसिद्धया ॥ ७६ ॥ पितृकाननंश्मशानम् ॥ ७७ ॥ मंगलेतरभूमिरपितदेव ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ विष्णुरपिशांभवीशक्तिरितिवे
देपठ्यते ॥ तमेवेदमर्थतःपठति ॥ वामांगमिति ॥ तदितरद्विक्षणांगम् ॥ ८० ॥ दुर्वाससाश्रीशंकरांशेन ॥ तदुक्तवैष्णवे ॥ दुर्वासाःशंकरस्यांशश्चचारपृथिवीमिमामिति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥
श्वेतंश्वेतनामानंपाशयतोवधृतः ॥ ८३ ॥ पार्ष्णिग्राहीपृष्ठरक्षकःसहायइतियावत् ॥ अधार्षीद्वर्षितवानर्हार्षीदितियावत् ॥ ८४ ॥ संविदानाःसम्यग्जानानाअपितथापिप्रावर्तत ॥ ८५ ॥

सर्वमंगलमंगल्योयत्रश्रीमानयंहारिः ॥ स्वयंवैयज्ञपुरुषःसमखःकिंश्मशानवत् ॥ ७३ ॥ यत्रवज्रधरःशक्रःशतयज्ञैकदीक्षितः ॥ त्रयस्त्रिंशतिकोटौ
नाममराणांपतिःस्वयम् ॥ ७४ ॥ तत्त्वंचोपमिमीषेमुंश्मशानेनमहामखम् ॥ धर्मराट्चस्वयंयत्रधर्माधर्मैककोविदः ॥ ७५ ॥ श्रीदोस्तिथत्रश्रीदाता
साक्षाद्यत्राशुशुक्षणिः ॥ तंयज्ञमुपमासित्वममंगलभुवातया ॥ ७६ ॥ देवाचार्यःस्वयंयत्रक्रतोरचार्यतांगतः ॥ अभिमानवशात्तत्त्वमाख्यासिपि
तृकाननम् ॥ ७७ ॥ यत्रार्त्विज्यंभजंतेऽमीवसिष्ठप्रमुखर्षयः ॥ तमध्वरंसमाचक्षेमंगलेतरभूमिवत् ॥ ७८ ॥ निशम्येतिमुनिःप्राहदधीचिर्ज्ञानिनावरः ॥
सर्वमंगलमंगल्योभवेद्यज्ञपुमान्हारिः ॥ ७९ ॥ तथापिशांभवीशक्तिर्वेदेविष्णुःप्रपठ्यते ॥ वामांगंस्त्रपुराद्यस्यहरिस्तदितरद्विधिः ॥ ८० ॥ दीक्षितोयो
श्वमेधानांशतस्यकुलिशायुधः ॥ दुर्वाससाक्षणेनापिनीतोनिःश्रीकृतांहिसः ॥ ८१ ॥ पुनराराध्यभूतेशंप्रापैकाममरावतीम् ॥ यस्त्वयाधर्मराजोत्रक
थितःक्रतुरक्षकः ॥ ८२ ॥ बलंतस्याखिलैर्ज्ञातंश्वेतंपाशयतःपुरा ॥ धनदह्यंबकसखस्तच्चशुश्रावशुशुक्षणिः ॥ ८३ ॥ पार्ष्णिग्राह्यभवद्द्रोदेवाचार्यस्यैव
तदा ॥ यदातारामधार्षीत्सद्विजराजोऽतिसुंदरीम् ॥ ८४ ॥ तंविदंतिवसिष्ठाद्यास्तवार्त्विज्यंभजंतिये ॥ एकोरुद्रोनद्वितीयःसंविदानाअपीतिहि ॥ ८५ ॥
प्रावर्ततर्षयोन्येपिगौरवात्तवतेक्रतौ ॥ यदिमेब्राह्मणस्यैकंशृणोषिवचनंहितम् ॥ ८६ ॥ तदाक्रतुफलाधीशंविश्वेशंत्वंसमाह्वय ॥ विनातेनक्रतुरसौकृतो
प्यकृतएवहि ॥ ८७ ॥ सतितस्मिन्महादेवेविश्वकर्मेकसाक्षिणि ॥ तवापिचैषांसर्वेषांफलिष्यंतिमनोरथाः ॥ ८८ ॥ यथाजडानिबीजानिनफलं
तिस्वयंतथा ॥ जडानिसर्वकर्माणिनफलंतीश्वरंविना ॥ ८९ ॥ अर्थहीनायथावाणीधर्महीनायथातनुः ॥ पतिहीनायथानारीशिवहीनातथाक्रिया ॥
॥ ९० ॥ गंगाहीनायथादेशःपुत्रहीनायथागृहाः ॥ दानहीनायथासंपच्छिवहीनातथाक्रिया ॥ ९१ ॥ मंत्रिहीनयथाराज्यंश्रुतिहीनायथाद्विजाः ॥
योषाहीनयथासौख्यंशिवहीनातथाक्रिया ॥ ९२ ॥ दर्भहीनायथासंध्यातिलहीनंचतर्पणम् ॥ हविर्हीनोयथाहोमःशिवहीनातथाक्रिया ॥ ९३ ॥

कितत्रकारणंतदाह ॥ तवगौरवादिति ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ विश्वकर्मेकसाक्षिणिसर्वव्यापारमुख्यद्रष्टारि ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ अत्तयुदेकादक्षस्यरुच्युत्पादनार्थंवाबहुधादृष्टांतयति अर्थहीनेत्या
दिना ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥

दक्षोपिनिपुणोपिचतुरोपीति यावत् ॥ वचनाग्रहणेहेतुमाह ॥ शंभोरिति ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ महामंगलमूर्तिना सर्वमंगलस्वरूपेणेति वास्तवार्थः ॥ १ ॥
 क्रतुमुख्यानीत्यत्र तदुत्तरमाह ॥ यथार्थेति ॥ २ ॥ विपक्षे बाधकमाह ॥ तदधीनाश्चेति ॥ ३ ॥ ईश्वर इत्यादेरुत्तरमाह ॥ सामान्येति ॥ असंदिग्धः संदेहरहितः ॥ प्रतिभूर्दाता ॥ ४ ॥

इत्थं दधीचिनाख्यातं जग्राह वचनं न तत् ॥ दक्षो दक्षोपितत्रैव शंभोर्मायाविमोहितः ॥ ९४ ॥ प्रोवाच च भृशं क्रुद्धः काचिं तात व मे क्रतोः ॥ क्रतुमुख्यानि सर्वा
 णियानि कर्माणि सर्वतः ॥ ९५ ॥ तानि सिद्धयंति नियतं यथार्थं करणादिह ॥ अयथार्थविधानेन सिद्धयेत्कर्मापि नेशितुः ॥ ९६ ॥ स्वकर्म सिद्धये चाथ
 सर्व एव हि चेऽश्वरः ॥ ईश्वरः कर्मणां साक्षी यत्त्वयापीति भाषितम् ॥ ९७ ॥ तत्तथास्तु परं साक्षी नार्थदयाच्च कुत्रचित् ॥ ९८ ॥ जडानि सर्व कर्माणि न फलंती
 श्वरं विना ॥ यदुक्तं भवता तत्राप्यहो दृष्टांतं याम्यहम् ॥ ९९ ॥ जडान्यपि च बीजानि कालं संप्राप्य चात्मनः ॥ अंकुरयंति कालाच्च पुष्प्यंति च फलंति च
 ॥ १०० ॥ विना पीशं तथा कर्म स्वयं कालात्फलं त्यहो ॥ किमीश्वरेण तेनात्र महामंगलमूर्तिना ॥ १ ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥ ॥ यथार्थं करणात्सि
 द्धमपि कार्यं कदाचन ॥ ईश्वरप्रातिकूल्याच्च सिद्धमेवाशु नश्यति ॥ २ ॥ ईश्वरेच्छाबलात्कर्मकृतमप्यविधानतः ॥ संसिद्धये तदधीनाश्च कथं सर्व इहे
 श्वराः ॥ ३ ॥ सामान्यसाक्षिवत्रेशः सर्वेषां सर्वकर्मणाम् ॥ साक्षी भवेदसंदिग्धः फलस्य प्रतिभूरपि ॥ ४ ॥ भूजलादिस्वरूपेण बीजमाविश्य सर्वकृत् ॥
 स्वयं कालस्वरूपेण विदध्यादं कुरोदयम् ॥ ५ ॥ यत्त्वयोक्तं विना पीशं काले कर्म फले त्वयम् ॥ स एव कालो भगवान्सर्वकर्ता महेशिता ॥ ६ ॥ अन्यच्च भव
 ताप्रोक्तं तदेकं तथ्यमेव तत् ॥ किमीश्वरेण तेनात्र महामंगलमूर्तिना ॥ ७ ॥ येमहांतो भवन्त्येव ये च मंगलमूर्तयः ॥ ईश्वराख्याचयेष्वस्ति किंतैरत्र तवांतिके
 ॥ ८ ॥ उत्तरादुत्तरं चेति प्रत्युत्तरयति द्विजे ॥ दधीचौ चुक्रुधेऽत्यंतं दक्षो गर्वाति सुश्रिया ॥ ९ ॥ आदिदेश समीपस्थानां लोक्य परितस्त्विति ॥ ब्राह्मणा
 पसदं चाभुं परिदूरयताशु वै ॥ ११० ॥ अमुष्मादध्वरश्रेष्ठादवर्णिष्ठमनोगतम् ॥ इत्थं दधीचिराकर्ण्य प्रोवाच प्रहसन्निव ॥ ११ ॥ किं मांदूरयसे मूढ दूरीभूतो
 भवानपि ॥ सर्वेभ्यो मंगलेभ्यश्च सर्वैरेभिः समं श्रुवम् ॥ १२ ॥

जडानीत्यादिना यदृष्टांतं तद्विधत्स्यति ॥ भूजलादीति ॥ ५ ॥ विना पीशमिति यदुक्तं तदनुद्यदूपयति ॥ यत्त्वयोक्तमिति ॥ ६ ॥ किमीश्वरेणेति यदुक्तं तदनुद्यस्वीकरोति ॥ अन्यच्चेति ॥ ७ ॥ ८ ॥
 दक्षस्य उत्तरादुत्तरमनेकमुत्तरं प्रत्युत्तरयति ॥ निराकृतवति ॥ चुक्रुधेऽन्तर्गतवान् ॥ ९ ॥ ब्राह्मणा अपसदा अधमायस्मात्तम् ॥ ११० ॥ नवरिष्ठः श्रेष्ठोयस्मात्तस्मिन् मनोगतं यस्य तम् ॥ ११ ॥ १२ ॥

कृतकृत्ययेनतमिवसंपादितकार्यमिव ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अवासृजत्सृष्टवान् ॥ असीसृजदितिकचित् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ आचूडमूलाःसमग्राइत्यर्थः ॥ विधूताः
कंपिताउत्पाटिताइतिवा ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अचीखनन्खनयामासुः ॥ वैनिश्चितंप्रसिद्धौवा ॥ वितर्दीरितिपाठेपिसएवार्थः ॥ पृषदाधि ॥ ३८ ॥ दध्वंसुध्वंसयामासुः ॥ ३९ ॥ सुचांडुगादीना

इतिप्रतिज्ञांतस्येशःश्रुत्वाकृतममन्यत ॥ कृतकृत्यमिवात्यंतंतमुदाप्रत्युवाचच ॥ २९ ॥ महावीरोसिरेभद्रममसर्वगणेष्विह ॥ वीरभद्राख्ययात्वांहिप्रथि
तिंपरमां व्रज ॥ ३० ॥ कुरुमेसत्वरंकार्यदक्षयज्ञंक्षयंनय ॥ येत्वांतत्रावमन्यंतेतत्साहाय्यविधायिनः ॥ ३१ ॥ तेत्वयाप्यवमंतव्याव्रजपुत्रशुभोदय ॥
इत्याज्ञांमूर्ध्निचाधायसततःपारमेश्वरीम् ॥ ३२ ॥ हरंप्रदक्षिणीकृत्यजग्मिवानतिरंहसा ॥ ततस्तदनुगाज्शंभुःस्वनिःश्वाससमुद्गतान् ॥ ३३ ॥ शतको
टिमितानुग्रान्गणानन्न्यानवासृजत् ॥ तेगणावीरभद्रंतंयांतैकेचित्पुरोगताः ॥ ३४ ॥ केचित्तदनुगाजाताःकेचित्तत्पार्श्वगाययुः ॥ अंबरंतैःसमाक्रांतंते
जोवीजितभास्करोः ॥ ३५ ॥ शृंगाग्राणिगिरीणांचकैश्चिदुत्पाटितानिवै ॥ आचूडमूलाःकौश्चिच्चविधतावैशिलोच्चयाः ॥ ३६ ॥ उत्पाद्यमहतोवृक्षान्के
चित्प्राप्तामखांगणम् ॥ कैश्चिदुत्पाटितायूपाःकेचित्कुंडान्यपूपुरन् ॥ ३७ ॥ मंडपंध्वंसयामासुःकेचित्क्रोधोद्धुरागणाः ॥ अचीखनन्वैवेदीश्चकेचिद्वै
शूलपाणयः ॥ अभक्षयन्हर्वाप्यन्येपृषदाज्यपपुःपरे ॥ ३८ ॥ दध्वंसुरन्नराशीश्चकेचित्पर्वतसन्निभान् ॥ केचिद्वैपायसाहाराःकेचिद्वैक्षीरपायिनः ॥
॥ ३९ ॥ केचित्पक्वात्रपुष्टांगायन्नपात्राण्यचूर्णयन् ॥ अमोटयन्सुचांदंडान्केचिदोर्दंडशालिनः ॥ ४० ॥ व्यभंजञ्चकटान्केचित्पशून्केचिदजीगि
लन् ॥ अग्निनिर्वापयामासुःकेचिदत्यग्नितेजसः ॥ ४१ ॥ स्वयंपरिदधुश्चान्येदुकूलानिमुदायुताः ॥ जगृहुःकेचनपुरारत्नानांपर्वतंकृतम् ॥ ४२ ॥ एके
नचभगोदेवःपश्यश्चक्रेविलोचनः ॥ पूष्णोदंतावलीमन्यःपातयामासकोपितः ॥ ४३ ॥ यज्ञःपलायितोदृष्टःकेनचिन्मृगरूपधृक् ॥ शिरोविरहितश्चकेते
नचक्रेणदूरतः ॥ ४४ ॥ एकःसरस्वतीयांतीदृष्ट्वा निर्नासिकां व्यधात् ॥ अदितेरोष्ठपुटकौष्ठिन्नावन्येनकोपिना ॥ ४५ ॥ अर्यम्णोबाहुयुगलंतथोत्पाटि
तवान्परः ॥ अग्रेरुत्पाटयामासकश्चिज्जिह्वांप्रसह्यच ॥ ४६ ॥ चिच्छेदवायोर्वृषणंपार्षदोन्यःप्रतापवान् ॥ पाशयित्वायमंकश्चित्क्रोधर्मइतिपृष्टवान् ॥ ४७ ॥

मित्यर्थः ॥ सुवादीश्चेतिकचित् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ केनचिद्येनदृष्टस्तेनेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ निर्नासिकांव्यधाद्विगतनासिकामकरोत् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ पाशयित्वाबद्धा ॥ ४७ ॥

आतोल्याकृष्य ॥ ४८ ॥ पादयोः पादौ धृत्वाऽधुनोदकं पयत् ॥ ४९ ॥ वामयामासोदिरयामास च ॥ भक्षिताभक्षकः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ जगौ उवाच ॥ ५५ ॥ अतः कुतो मे हे
श्वरे द्वेष इति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ वात्ययाचक्रवातेन ॥ ६० ॥ नष्टेष्वदर्शनं गतेषु ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ततस्तं रक्षयन्तत इति गर्वाक्तिः ॥ ६५ ॥ किंच युद्धं तदप्रदानं च त्व

यत्र धर्मे महेशो न प्रथमं परिपूज्यते ॥ नैऋतं संगृहीत्वान्यः केशेष्वतो ल्यचासकृत् ॥ ४८ ॥ अनीश्वरं हविर्भुक्तं त्वये त्याताडयत्पदा ॥ कुबेरमपरो धृत्वा पादयो
रधुनोद्वलात् ॥ ४९ ॥ वामयामास बहुशो भक्षिताद्यध्वराहुतीः ॥ एकादशाऽपियेरुद्रालोकपालैकपंक्तयः ॥ ५० ॥ रुद्राख्याधारणवशात्प्रमथैस्तेऽवहे
लिताः ॥ वरुणोदरमापीड्य प्रमथोन्यो बलेन हि ॥ ५१ ॥ बहिरुदिरयामास यदत्तं चेशवर्जितम् ॥ मायूरीतनुमासाद्य सहस्राक्षो महामतिः ॥ ५२ ॥ उड्डी
यगिरिमाश्रित्य च्छत्रः कौतुकमैक्षत ॥ ब्राह्मणान्प्रमथान्त्वायातयातेति चाब्रुवन् ॥ ५३ ॥ प्रमथाः कालयामासुरन्यान्पिचयाचकान् ॥ इत्थं प्रमथिते यागे
प्रमथैः प्रथमागतैः ॥ वीरभद्रः स्वतः प्राप्तः प्रमथानीकिनीवृतः ॥ ५४ ॥ यज्ञवाटं श्मशानाभं दृष्ट्वा तैः प्रमथैः पुरा ॥ अतिशोच्यां दशां नीतं वीरभद्रस्ततो जगौ ॥
॥ ५५ ॥ गणाः पश्यत दुर्वृत्तैः प्रारब्धानां च कर्मणाम् ॥ अनीश्वरैर्वस्थेयं कुतो द्वेषो महेश्वरे ॥ ५६ ॥ ये द्विषन्ति महादेवं सर्वकर्मैकसाक्षिणम् ॥ धर्मकार्ये
प्रवृत्तास्तु ते प्राप्स्यन्तं दिशं दिशाम् ॥ ५७ ॥ कसदक्षोदुराचारः कचयज्ञभुजः सुराः ॥ धृत्वा सर्वानानयतया तद्रुततरंगणाः ॥ ५८ ॥ इत्याज्ञां वीरभद्रस्य प्राप्य
ते प्रमथाद्रुतम् ॥ यावद्यान्त्यग्रतस्तावदृष्टः क्रुद्धो गदाधरः ॥ ५९ ॥ तेन ते प्रमथाः सर्वे महाबलपराक्रमाः ॥ शुष्कपर्णतृणावस्थां प्रापिता वात्ययेव हि ॥ ६० ॥
अथ नष्टेषु सर्वेषु प्रमथेषु हरेर्भयात् ॥ चुकोप वीरभद्रः सप्रलयानलसंनिभः ॥ ६१ ॥ ददर्श शार्ङ्गिणं चाग्रे स्वगणैश्च परिष्ठातम् ॥ चतुर्भुजैरसंख्यातैर्जितदै
त्यमहाबलैः ॥ ६२ ॥ चक्रिभिर्गदिभिर्जुष्टं खड्गिभिश्चापिशार्ङ्गिभिः ॥ वीरभद्रस्ततः प्राह दृष्ट्वा तं दैत्यसूदनम् ॥ ६३ ॥ त्वं तु यज्ञपुमानत्र महायज्ञप्रवर्तकः ॥
रक्षितानि जवीर्येण दक्षस्य ज्यक्षवैरिणः ॥ ६४ ॥ किं वा दक्षं समानीय देहियुध्यस्व वामया ॥ न दास्यासि च चेदक्षं ततस्तं रक्षयन्नतः ॥ ६५ ॥ प्रायशः शंभुभक्ते
षु यतस्त्वं प्रोच्यसेऽग्रणीः ॥ एकोनेऽब्जसहस्रे प्राग्ददौ नेत्रां बुजं भवान् ॥ ६६ ॥ तुष्टेन शंभुना दत्तं तुभ्यं चक्रं सुदर्शनम् ॥ यत्साहाय्यमवाप्याजौ त्वं जयेदं
नुजाधिपान् ॥ ६७ ॥ इत्याकर्ण्य वचस्तस्य वीरभद्रस्य चोर्जितम् ॥ जिज्ञासुस्तद्वलं विष्णुर्वीरभद्रमुवाच ह ॥ ६८ ॥ त्वं शंभोः सुतदेशीययोगणानां प्रवरो
स्य हो ॥ राजा देशमनुप्राप्य ततोऽप्यतिबलो महान् ॥ ६९ ॥

यिनसंभाव्यत इत्याह ॥ प्रायश इति ॥ यद्वा रक्षवद्धास्थापय ॥ तत्र हेतुमाह ॥ प्रायश इति ॥ नेत्ररूपमंबुजं नेत्रां बुजम् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ सुतदेशीयः पुत्रस्थानीयः पुत्रात्किंचिन्न्यून इति वा ॥

राजतइतिराजाविश्वनाथस्तस्यादेशमाज्ञामिति ॥ ६९ ॥ कथंकेनप्रकारेण ॥ स्वयमितिकचित् ॥ तत्रस्वयंवलादित्येव ॥ ७० ॥ दृष्टिभंग्यैवकटाक्षेणैव ॥ ७१ ॥ अथतैरिति ॥ अथेत्यर्थोत्तरम् ॥
 तैःप्रसिद्धैर्नादिभंगिप्रमुखैःप्रमथैःशंभोःपार्षदैर्विष्णोरनुगाभृत्याःमुनंदनंदप्रबलार्हणाद्यास्तिष्ठथमास्मत्तोजीवंतोमोक्षध्वमित्येवंगदिताआक्षिप्ताःसंतोरणेसंप्रामेभयाद्वक्रेणतृणमाददानागृह्णानाः पाशवीं
 पशुसंबंधिनीपशवोयथामुखेनतृणंगृह्णन्तितादृशींदिशामापिताःप्रापिताइत्यर्थः ॥ चक्रेणेतिपाठेगदितागदाभिर्युक्ताः ॥ अस्त्यर्थेइतच्च ॥ चक्रेणोपलक्षिताश्चक्रहस्ताअपीत्यर्थः ॥ शेषंसमानम् ॥

योसिसोस्यहमप्यत्रदक्षरक्षणदक्षधीः ॥ पश्यामितवसामर्थ्यकथंदक्षंहरिष्यसि ॥ ७० ॥ इत्युक्तोवीरभद्रःसतेनवैशार्ङ्गधन्वना ॥ प्रमथान्दृष्टिभंग्यैवप्रे
 रयामाससंगरे ॥ ७१ ॥ अथतैःप्रमथैर्विष्णोरनुगागदितारणे ॥ आददानास्तृणंवक्रेणापिताःपाशवींदशाम् ॥ ७२ ॥ ततस्ताक्षर्यरथःक्रुद्धस्त्वैकैकं
 रणमूर्धनि ॥ सहस्रेणसहस्रेणबाणानांहृद्यताडयत् ॥ ७३ ॥ तेभिन्नवक्षसःसर्वेगणारुधिरवर्षिणः ॥ वासंतीकैशुकीशोभांपरिप्रापूरणाजिरे ॥ ७४ ॥
 क्षरंतइवमातंगाःस्वतंतइवपर्वताः ॥ मदेनधातुरागेणमिश्रैःशुशुभिरेगणाः ॥ ७५ ॥ ततःप्रहस्यगणपोऽब्रवीद्वैकुण्ठनायकम् ॥ हेशार्ङ्गधन्वज्जानेत्वांतंवरणां
 गणपंडितः ॥ ७६ ॥ परंयुध्यसिदैत्यैर्द्रैर्दानवैर्नपार्षदैः ॥ इत्युक्त्वावीरभद्रेणभुशुंडीकलिताकरे ॥ ७७ ॥ गदिनाऽथगदातूर्णदैत्यैर्द्रगिरिरेणुकृत् ॥ ततः
 प्रहतवान्वीरोभुशुंड्यातंगदाधरम् ॥ ७८ ॥ तदंगसंगमासाद्यविद्वेशतधातया ॥ कौमोदकीप्रहारेणवीरभद्रंप्रतापिनम् ॥ ७९ ॥ जघानवासुदेवोपि
 तरसाऽज्ञातवेदनम् ॥ ततःखट्वांगमादायगदाहस्तंगदाधरम् ॥ ८० ॥ आताडयसव्यदोर्दडेगदाभूमावपातयत् ॥ कुपितोयंमधुद्रेपीचक्रेणाताडयच्चाम् ॥
 ॥ ८१ ॥ सचचक्रंसमागच्छद्दृष्ट्वासस्मारशंकरम् ॥ शंकरस्मरणाच्चक्रंमनाग्वक्रत्वमाप्यच ॥ कंठमासाद्यवीरस्यसम्यग्जातंसुदर्शनम् ॥ ८२ ॥ तेनचक्रे
 णशुशुभेनितरांसगणेश्वरः ॥ वीरलक्ष्म्यावृतइवसमरेविजयस्रजा ॥ ८३ ॥ ततःसुदर्शनंदृष्ट्वातत्कंठाभरणंहरिः ॥ मनाक्सचकितंस्मित्वाततो जग्राहनं
 दकम् ॥ ८४ ॥ सनंदकंकरंतस्यप्रोद्यतंमधुविद्रिपः ॥ पश्यतांदिविसिद्धानांस्तंभयामासहुंकृता ॥ ८५ ॥ अभ्यधावच्चवेगेनगृहीत्वाशूलमुज्ज्वलम् ॥
 यावज्जिघांसतिहरितावदाकाशवाचया ॥ ८६ ॥ वारितोगणराजःसमाकार्षीःसाहसंत्विति ॥ ततस्तमपहायाशुवीरभद्रोगणोत्तमः ॥ ८७ ॥

॥ ७२ ॥ एकैकंगणम् ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ मिश्रैर्मदधातुरागरक्तैः द्रवैरितिशेषः ॥ सर्वेइतिपाठेस्पष्टवार्थः ॥ ७५ ॥ गणपोवीरभद्रः ॥ ७६ ॥ कलितागृहीता ॥ भुशुंड्याऽस्त्रविशेषेण ॥ ७७ ॥ ७८ ॥
 तदंगसंगंहरेर्देहसामीप्यम् ॥ विद्वेशेविदीर्णा ॥ तयागदया ॥ विपफालतयातुसेतिकचित् ॥ ७९ ॥ अज्ञातावेदनायेनतम् ॥ मनागापसवेदनामितिकचित् ॥ खट्वांगमस्त्रविशेषम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥
 ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ हुंकृताहुंकारेण ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

बुद्धिपूर्वकं निदति ॥ यस्येति ॥ सहायिनः साहाय्यकारिणः ॥ इत्याकर्ण्येत्यारभ्य प्राप्य दक्षमित्यादेः प्राक्तनस्य ग्रंथस्यायमभिप्रायः ॥ स्वात्मनो विश्वेशस्य यो वै विष्णुः स वै रुद्र इत्याद्युक्तेः ॥ मानो विधेयः ॥ अतएवात्मा भिन्नस्य रुद्रस्याज्ञाकर्तुर्वीरभद्रस्य सामर्थ्यजिज्ञासा पूर्वकं मानो देयः ॥ स्वभक्तस्य शरणापन्नस्य दक्षस्यापि साहाय्यं विधेयम् ॥ अतएतन्नित्यं मनसि विधाय भगवांस्तथा च के ॥ यथा परशुरामरूपेण शरणापन्नाया अंबायाः स्वशिष्यस्य च भीष्मस्य साहाय्यमानदानार्थं युद्धं मोहं पराजयं च स्वीकृतवानिति ॥ अन्यथाऽनीश्वरत्वापत्तेः ॥ तदुक्तं हरिवंशे वैशंपायनेन ॥ नूनमात्मेच्छया ब्रह्मन कृतवान् हरिरीश्वरः ॥ को हि मोहयितुं शक्नोरे नारायणं प्रभुमिति ॥ अतो वैष्णवैर्मनो न खेदनीयमिति ॥ दधीचि शापाद्वैवम् ॥ भविष्यसि हर्षी केशः स्वाश्रितोऽपि पराङ्मुखः ॥ एवमुक्त्वा तु विप्रैर्विरराम तपोनिधिरिति कूर्मोक्तेः ॥ ८८ ॥

प्राप्य दक्षं विनष्टोच्चैर्धिका मीश्वरनिन्दकम् ॥ यस्येदृगस्ति संपत्तिर्यत्र देवाः सहायिनः ॥ सकथं से श्वरं कर्म न कुर्यादक्षतां दधत् ॥ ८८ ॥ येनास्येनापवित्रेण भवतानि दितः शिवः ॥ चूर्णयामित दास्यं ते च पेदाभिः समंततः ॥ ८९ ॥ इत्युक्त्वा तस्य दक्षस्य हरपारुष्यभाषिणः ॥ चिच्छेद वदनं वीरश्च पेद शतघातनैः ॥ ९० ॥ ततस्त्वदिति मुख्यानां मिलितानां महोत्सवे ॥ त्रोटयामास कर्णादीन् यंगप्रत्यंगकानि च ॥ ९१ ॥ वेणीदंडाश्च कासांचित्तेन च्छिन्नामहारुपा ॥ कासांचिच्चकराश्छिन्नाः कासांचित्कर्तिताः स्तनाः ॥ ९२ ॥ नासापुटांस्तथान्यासां पाटयामास पार्षदः ॥ चिच्छेद चांगुलीश्चापितथान्यासां शिवप्रियः ॥ ९३ ॥ ये येनि निदुर्देवेशे ये च शुश्रुवुस्तदा ॥ तेषां जिह्वाश्रुतीः कोपादच्छिन्नञ्चाकरोद्विधा ॥ ९४ ॥ केचिदुलंबिता यूपे पाशयित्वा दृढगले ॥ अधोमुखा यैर्देवेशं विहायात्तं महाहविः ॥ ९५ ॥ द्विजराजश्च धर्मश्च भृगुमारी चिमुख्यकाः ॥ अत्यंतमपमानस्य भाजनं तेन कारिताः ॥ ९६ ॥ एते जामातरस्तस्य यतो दक्षस्य दुर्धियः ॥ हित्वा महेश्वरममूनसोपश्य दधिकाञ्जिवात् ॥ ९७ ॥ तानि कुंडानि ते यूपास्ते स्तंभाः सचमंडपः ॥ तावेव स्तानि पात्राणि ता निहव्यान्यनेकधा ॥ ९८ ॥ ते च वै यज्ञसंभारास्ते ते यज्ञप्रवर्तकाः ॥ ते रक्षपालास्ते मंत्राविने शुर्हेलयाऽखिलाः ॥ ९९ ॥ स्तोकेनैव हि कालेन यथार्धिः परवचनात् ॥ अर्जितान् शयति क्षिप्रं दक्षसंपद्वताऽशिवा ॥ १०० ॥ नीते महाक्रतौ तेन सगणेनेदर्शां दशाम् ॥ विधिर्विधिविलोपाच्च हरं विज्ञाप्य चानयत् ॥ १ ॥ तत्र यत्र मखः सोभूदीदृक्षः शिववर्जितः ॥ आयातेथ महादेव वीरभद्रो तिलजितः ॥ २ ॥ नत्वा न किंचिदवदद्देवः सर्वमवैत्स्वयम् ॥ प्रसाद्य देवदेवेशं सुरज्येष्ठोऽब्रवीत्पुनः ॥ ३ ॥ अपराध्यप्ययं दक्षः संप्रसाद्यः कृपानिधे ॥ यथा पूर्वं पुनरमूनसर्वान् कारयशंकर ॥ ४ ॥ यथा विधिः प्रवर्तेत वैदिकः पुनरेव हि ॥ तथा ज्ञादीयतां शंभो कर्मसिद्धयतिसे श्वरम् ॥ ५ ॥ अनीश्वरासु सर्वासु क्रियासु परमेश्वर ॥ एवमेव भवंत्येव विघ्नजाताः सहस्रशः ॥ ६ ॥

॥ ८९ ॥ ९० ॥ अंगप्रत्यंगकानि अंगाभरणानि ॥ ९१ ॥ कर्तिताश्छिन्नाः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ शुश्रुवुः श्रुतवंतः ॥ सुमुदुरितिकचित् ॥ जिह्वाः अच्छिन्नत् ॥ श्रुतीः कर्णान् द्विधा अकरोदित्यर्थः ॥ ९४ ॥ उलंबिताः भूम्यस्पर्शयथास्यात्तथास्थापिता इत्यर्थः ॥ अधोमुखाश्च केचिदुलंबिता इत्यन्वयः ॥ केते तत्राह ॥ यैर्देवेशमिति ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ हेलया ईश्वरस्य वीरभद्रस्येति शेषः ॥ ९९ ॥ अशिवा अमंगलरूपा ॥ न विद्यते शिव ईश्वरोऽस्य मिति वा ॥ १०० ॥ १ ॥ ईदृक्षः ईदृशः ॥ विष्णुतिरस्कारेण शिवभिया वीरभद्रो लजितः ॥ २ ॥ ३ ॥ संप्रसाद्यः सम्यक् प्रसादं प्राप्यः प्रापणीयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥७॥ ८ ॥ ९ ॥ वीरवीरभद्रम् ॥ प्रकल्पयसंपादय ॥ प्रकल्पयन्नितिकचित् ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ हिमप्रस्थं हिमालयं वानप्रस्थमिति यावत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कांक्षाकांक्षा ॥
 विचारतो वराकोयंदक्षो भक्ततरस्तव ॥ कुर्वन् योऽनीश्वरं कर्म परदृष्टांततांगतः ॥ ७ ॥ अन्योऽपि यो महेशानं हित्वा कर्म करिष्यति ॥ तस्य तत्कर्म संसिद्धिर्द
 क्षस्येव भविष्यति ॥ ८ ॥ अतो न कश्चित्किंचिच्चक्रचित्कर्म विनाशिवम् ॥ विधास्यति निशम्यास्यदक्षस्येदक्षचेष्टितम् ॥ ९ ॥ विधीरितमिति श्रुत्वा स्मित्वा
 देवो महेश्वरः ॥ वीरमाज्ञापयामास यथा पूर्वप्रकल्पय ॥ ११० ॥ वीरभद्रोऽपि तत्सर्वशर्वाज्ञां प्रतिपद्य च ॥ विना दक्षस्य वदनं यथा पूर्वमकल्पयत् ॥ ११ ॥
 ईश्वरं ये विनिंदन्ति ते मूकाः पशवोऽधुवम् ॥ ततो मेऽपि मुखं दक्षवीरभद्रो गणो व्यधात् ॥ १२ ॥ देवो ब्रह्माणमापृच्छ यधर्माद्गार्हस्थ्यतश्च्युतः ॥ सपार्षदो हिमप्रस्थं
 जगाम तपसेततः ॥ १३ ॥ अनाश्रमवता पुंसायतः कालो मनागपि ॥ मुधा कलयितव्यो न तस्माच्छ्रेयः सदाश्रमः ॥ १४ ॥ अतः सर्वतपसां फलदाता महेश्वरः ॥ तपश्चचारसगणो ब्रह्मादक्षं त्वशिक्षयत् ॥ १५ ॥ हरनिंदासमुद्धूतपापपंकं सुदुस्त्यजम् ॥ यदि क्षालयितुं कांक्षातदा वाराणसीं व्रज ॥ १६ ॥ प्राप्य
 वाराणसीं पुण्यां महापापौघहारिणीम् ॥ कुरुलिंगं प्रतिष्ठां त्वं तेन शंभुः स तुष्यति ॥ १७ ॥ तुष्टे महेश्वरे तुष्टं जगदेतच्चराचरम् ॥ नान्यत्र पापं ते गंतुं विना वा
 राणसीं पुरीम् ॥ १८ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां प्रायश्चित्तं मनीषिभिः ॥ प्रोक्तं न हरनिंदायास्तत्र काश्येव केवलम् ॥ १९ ॥ काश्यां लिंगं प्रतिष्ठाप्यैः कृताऽत्र सुकृ
 तात्मभिः ॥ सर्वधर्माः कृतास्तैस्तु त एव पुरुषार्थिनः ॥ १२० ॥ इत्याकर्ण्य विधेर्वर्क्यं दक्षः प्राप्याथ सत्वरम् ॥ अविमुक्तं महाक्षेत्रं तपापरमंतपः ॥ २१ ॥
 संस्थाप्य लिंगं विधिवल्लिङ्गाराधनतत्परः ॥ न वेत्ति लिंगादपरं किंचिज्जगतीतले ॥ २२ ॥ दिवानि शं महेशानं परिष्ठोति समर्चति ॥ नमति ध्यायतीक्षे
 तदक्षो दक्षप्रजापतिः ॥ २३ ॥ एकचित्तस्य दक्षस्य ध्यायतो लिंगमैश्वरम् ॥ समाः सहस्रमगमन्मि तं द्वादशसंख्यया ॥ २४ ॥ मेनां यावत्सती प्राप्य हिमाचलप
 ति व्रताम् ॥ उमारूपाति तपसापतिं प्राप पिनाकिनम् ॥ २५ ॥ तावत्स दक्षस्तपसि निश्चलोल्लिङ्गमार्चयत् ॥ ततः कार्शांसमासाद्य सहभर्त्रा गिरीन्द्रजा ॥ २६ ॥
 दृष्ट्वा तं निश्चलहृदं शिवलिंगार्चने रतम् ॥ हरं व्यजिज्ञपद्देवी क्षीणो यंतपसा विभो ॥ २७ ॥ प्रसादय कृपासिंघो वरेणै नं प्रजापतिम् ॥ इत्युक्तोऽप र्णया शंभुः
 प्राह तं दक्षमीशिता ॥ २८ ॥ वरं ब्रह्मिहा भागदास्यामि मनसेप्सितम् ॥ इतीशो दितमाकर्ण्य प्रणम्य बहुशो हरम् ॥ २९ ॥ स्तुत्वानानाविधैः स्तोत्रैः प्रसन्नं वी
 क्ष्य शंकरम् ॥ प्रोवाचे देवदेवं शयदि देयो वरो मम ॥ १३० ॥ तत्त्वदीयपदद्वन्द्वे निर्द्वद्वा भक्तिरस्तु मे ॥ इदं च ते महालिंगं यन्मयाऽत्र प्रतिष्ठितम् ॥ अस्मिंल्लिं
 गे त्वयानाथ स्थातव्यं सर्वदैवहि ॥ ३१ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्यजिज्ञपद्दिज्ञापितवती ॥ पाठांतरेऽडभावार्पः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ तत्तदा ॥ निर्द्वद्वाऽ

व्यभिचारिणी ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अपराधालयोऽपराधाश्रयः ॥ १३९ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां नवाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ अध्यायेन वत्याख्ये सर्वकामैकदायके ॥ पार्वतीश्वरमाहात्म्यं वर्ण्यते तिमनोहरम् ॥ १ ॥ पार्वतीश्वरोत्पत्तिपृच्छति ॥ पार्वतीति ॥ प्राक्पूर्वम् ॥ १ ॥

मया पराङ्मयदेव तत्क्षंतव्यं कृपानिधे ॥ एत एव वराः संतु किमन्यैरुत्तमैर्वरैः ॥ ३२ ॥ इति श्रुत्वा महादेवः प्रसन्नो तितरांभवः ॥ प्रोवाच च यदुक्तं ते तत्तथास्तु न चान्यथा ॥ ३३ ॥ अन्यच्च ते वरं दद्यात्तच्छृणुष्व प्रजापते ॥ यत्त्वया स्थापितं लिंगमेतदक्षेश्वराभिधम् ॥ ३४ ॥ अस्य संसेवनात्पुंसामपराधसहस्रकम् ॥ क्षमिष्ये हं न संदेहस्तस्मात्पूज्यमिदं जनैः ॥ ३५ ॥ त्वंतुलिंगार्चनादस्मात्सर्वमान्यो भविष्यसि ॥ परार्धद्वितयं प्रातेततो मोक्षमवाप्स्यसि ॥ ३६ ॥ इत्युक्त्वा देवदेवेशस्तस्मिंल्लिंगे लयं ययौ ॥ दक्षोऽपि गतवान्गोहं परिप्राप्तमनोरथः ॥ ३७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इत्यगस्त्यसमाख्यातो दक्षेश्वरसमुद्भवः ॥ यं श्रुत्वा मुच्यते जंतुरपराधशतैरपि ॥ ३८ ॥ श्रुत्वा ख्यानमिदं पुण्यं दक्षेश्वरसमुद्भवम् ॥ नरो न लिप्यते पापैरपराधालयोऽपि हि ॥ १३९ ॥ ॥ इति श्रीस्कां देमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे दक्षेश्वरप्रादुर्भावो नाम नवाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ पार्वती हृदयानंद पार्वतीशसमुद्भवम् ॥ कथयेह यदुद्दिष्टं भवता प्रागघापहम् ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ शृणु वगस्ते यदामेनाहिमाचलपतिव्रता ॥ गिरिं द्रजांसुतामाह पुत्रितेस्य महेशितुः ॥ २ ॥ किं स्थानं वसतिर्वाकाको बंधुर्वेत्सि किंचन ॥ प्रायोगृहं न जामातुरस्य कोऽपि च कुत्रचित् ॥ ३ ॥ निशम्येति वचो मातुरतिद्वीणा गिरिं द्रजा ॥ आसाद्या वसरं शंभुं न त्वागौरी व्यजिज्ञपत् ॥ ४ ॥ मया श्वश्रूगृहं कांतगम्य मद्यविनिश्चितम् ॥ नाथात्र नैव वस्तव्यं नयमांस्वं निकेतनम् ॥ ५ ॥ गिरिं द्रजागिरिं श्रुत्वा गिरिश इति तत्त्ववित् ॥ हित्वा हिमगिरिं प्राप्नोति जमानंदकाननम् ॥ ६ ॥ प्राप्या नंदवनं देवीपरमानंदकारणम् ॥ विस्मृत्य पितृसंवासां जाता चानंदरूपिणी ॥ ७ ॥ अथ विज्ञापयां चक्रे गौरी गिरिशमेकदा ॥ अच्छिन्नानंदसंदोहः कुतः क्षेत्रेऽत्र तद्द्रव ॥ ८ ॥ इति गौरीरितं श्रुत्वा प्रत्युवाच पिनाकधृक् ॥ पंचक्रोशपरीमाणे क्षेत्रेस्मिन्मुक्तिसद्धानि ॥ ९ ॥

सतीमिति पाठे सतीं पतिव्रतां पूर्वजन्मनितन्नाम्नीमिति वा ॥ २ ॥ किं स्थानं को देशः ॥ वसतिर्वाका ॥ गृहं वा किम् ॥ ३ ॥ अतिद्वीणातिशयेन लज्जिता ॥ ४ ॥ ५ ॥ तत्त्ववित् उमाभिप्रायवित् ॥ सर्वज्ञ इति वा ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

एकैकमेकैकस्यालिंगस्य ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ आपिप्राप्ता ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ यच्छेद्यच्छति ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ तदेहावसितिथेन
देहेनपूजाकृतातस्यावसानमित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ एकाधिकथनव

तिलांतरं न देव्यस्ति विनालिंगं हि कुत्रचित् ॥ एकैकं परितो लिंगं क्रोशं क्रोशं च यावनिः ॥ १० ॥ अन्यत्रापि हि सा देवि भवेदानंदकारणम् ॥ अत्रानंदवने दे
वि परमानंदजन्मनि ॥ ११ ॥ परमानंदरूपाणि संतिलिङ्गान्यनेकशः ॥ चतुर्दशसुलोकेषु कृतिनो येव संति हि ॥ १२ ॥ तैः स्वनाम्ने हलिङ्गानि कृत्वाऽऽपि
कृतकृत्यता ॥ अत्र येन महादेवि लिंगं संस्थापितं मम ॥ १३ ॥ वेत्ति तच्छ्रेयसः संख्यां शेषोऽपि न विशेषवित् ॥ १४ ॥ परिच्छेदव्यतीतस्यानंदस्य परका
रणम् ॥ अतस्त्विदं परं क्षेत्रं लिङ्गैर्भूयो भिरद्विजे ॥ १५ ॥ निशम्येति महादेवी पुनः पादौ प्रणम्य च ॥ देहानुज्ञां महादेवलिङ्गं संस्थापनाय मे ॥ १६ ॥ पत्युराज्ञां
समासाद्य यच्छेच्छ्रेयः पतिव्रता ॥ न तस्याः श्रेयसो हानिः संवर्तेऽपि कदाचन ॥ १७ ॥ इति प्रसाद्य देवेशमाज्ञां प्राप्य महेशितुः ॥ लिंगं संस्थापितं गौर्या महा
देवसमीपतः ॥ १८ ॥ ताल्लिङ्गदर्शनात्पुंसां ब्रह्महत्यादिपातकम् ॥ विलीयेत न संदेहो देहबंधोऽपि नो पुनः ॥ १९ ॥ तत्र लिङ्गे वरोदत्तो देवदेवेन यः पुनः ॥
निशामय मुने तंतु भक्तानां हितं काम्यया ॥ २० ॥ लिंगं यः पार्वतीशारूढं काश्यां संपूजयिष्यति ॥ तदेहावसितिं प्राप्य काशीलिंगं भविष्यति ॥ २१ ॥
काशीलिंगत्वमासाद्य मामेवानुप्रवेक्ष्यति ॥ चैत्रशुक्लतृतीयायां पार्वतीशसमर्चनात् ॥ २२ ॥ इह सौभाग्यमाप्नोति परत्र च शुभांगतिम् ॥ पार्वतीश्वरमारा
ध्य योऽपि द्वापुरुषोऽपि वा ॥ २३ ॥ न गर्भमाविशे द्रव्यो भवेत्सौभाग्यभाजनम् ॥ पार्वतीशस्य लिङ्गस्य नामापि परिगृह्यतः ॥ २४ ॥ अपि जन्मसहस्रस्य पापं
क्षयति तत्क्षणात् ॥ पार्वतीशस्य माहात्म्यं यः श्रोष्यति नरोत्तमः ॥ ऐहिकमुष्मिकान्कामान्संप्राप्स्यति महामतिः ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापु
राणे काशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडोत्तरार्धे पार्वतीशवर्णनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ पार्वतीशस्य महिमा क
थितस्ते मया न च ॥ मुने निशामयेदानीं गंगेश्वरसमुद्भवम् ॥ १ ॥ यं श्रुत्वा यत्र कुत्रापि गंगास्नानफलं लभेत् ॥ चक्रपुष्करिणीतीर्थं यदा गंगासमागता ॥
॥ २ ॥ तेन देलीपि नासार्धं मस्मिन्नानंदकानने ॥ क्षेत्रप्रभावमतुलं ज्ञात्वा शंभुपरिग्रहात् ॥ ३ ॥

तितमोऽध्यायेऽति सुंदरे ॥ गंगेश्वरस्य माहात्म्यं वर्णयते पापहृत्परम् ॥ १ ॥ अनुवादपूर्वकं गंगेशोत्पत्तिकथयति ॥ पार्वतीशस्येति ॥ १ ॥ यत्रेत्यस्यानंतरं तत्रेति ज्ञातव्यम् ॥ २ ॥ देलीपि ना

दिलीपस्य पुत्रेण भगीरथेन ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतार्थांकाशीखंडटीकायामैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥
 द्वियुद्धनवतिकेऽध्याये सर्वाधौघविनाशिनि ॥ नर्मदेशस्य माहात्म्यं वर्णयतेति शुभप्रदम् ॥ १ ॥ नर्मदेशोत्पत्तिकथयति ॥ नर्मदेशस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ वृषप्रदाः पुण्यदात्रयः ॥ ३ ॥ पुनर्दीप्तुः ॥

स्मृत्वालिंगप्रतिष्ठायाः काश्यालोकोत्तरं फलम् ॥ गंगया स्थापितं लिंगं विश्वेशात्पूर्वतः शुभम् ॥ ४ ॥ गंगेश्वरस्य लिंगस्य काश्यां दृष्टिः सुदुर्लभा ॥ तिथौ
 दशहरायां च योगेशं समर्चयेत् ॥ ५ ॥ तस्य जन्मसहस्रस्य पापं संक्षीयते क्षणात् ॥ कलौ गंगेश्वरं लिंगं गुप्तप्रायं भविष्यति ॥ ६ ॥ तस्य संदर्शनं पुंसां
 जायते पुण्यहेतवे ॥ दृष्टुं गंगेश्वरं लिंगं येन काश्यां सुदुर्लभम् ॥ ७ ॥ प्रत्यक्षरूपिणी गंगा तेन दृष्टान संशयः ॥ कलौ सुदुर्लभा गंगा सर्वकलमपहारिणी ॥ ८ ॥
 भविष्यति न संदेहो मित्रावरुणनंदन ॥ ततोऽपि तिष्येत्संप्राप्ते काश्यत्यंतं सुदुर्लभा ॥ ९ ॥ ततोऽपि दुर्लभं काश्यां लिंगं गंगेश्वराभिधम् ॥ यस्य संदर्शनं पुंसां भ
 वेत्पापक्षयाय वै ॥ १० ॥ श्रुत्वा गंगेशमाहात्म्यं नरानि रयी भवेत् ॥ लभेच्च पुण्यसंभारं चिंतितं चाधिगच्छति ॥ ११ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशी
 तिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे गंगेश्वरमहिमाख्यानं नामैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ नर्मदेशस्य माहात्म्यं
 कथयामि मुने तव ॥ यस्य स्मरणमात्रेण महापातकसंक्षयः ॥ १ ॥ अस्य वाराहकल्पस्य प्रवेशे मुनिपुंगवैः ॥ आपृच्छि कासरिच्छेष्टावदतां त्वं मृकंडज ॥ २ ॥
 मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ शृणु ध्वं मुनयः सर्वे संति नद्यः परः शतम् ॥ सर्वा अप्यवहारिण्यः सर्वा अपि वृषप्रदाः ॥ ३ ॥ सर्वाभ्योऽपि नदीभ्यश्च श्रेष्ठाः सर्वाः समुद्रगाः ॥
 ततोऽपि हि महाश्रेष्ठाः सरित्सु सरिदुत्तमाः ॥ ४ ॥ गंगा च यमुना चाथ नर्मदा च सरस्वती ॥ चतुष्टयं मिदं पुण्यं धुनीषु मुनिपुंगवाः ॥ ५ ॥ ऋग्वेदमूर्तिर्गंगा स्या
 यमुना च यजुर्ध्रुवम् ॥ नर्मदा साममूर्तिस्तु स्यादथर्वा सरस्वती ॥ ६ ॥ गंगा सर्वसर्वाद्योनिः समुद्रस्यापि पूरणी ॥ गंगायानलभेत्साम्यं काचिदत्र सरिद्वरा ॥
 ॥ ७ ॥ किंतु पूर्वतस्तस्मादरेव यावद्बह्वेह समम् ॥ वरदानोन्मुखो धाता प्रार्थितश्चेति सत्तम ॥ ८ ॥ गंगा साम्यं विधेदेहि प्रसन्नोऽसि यदि प्रभो ॥ ब्रह्मणा यततः
 प्रोक्तान नर्मदास्मितपूर्वकम् ॥ ९ ॥ यदि ज्येष्ठसमत्वं तु लभ्यतेऽन्येन केनचित् ॥ तदा गंगा समत्वं चलभ्यते सरितान्यया ॥ १० ॥ पुरुषोत्तमतुल्यः स्यात्पुरुषो
 न्योऽयदिकचित् ॥ स्रोतस्विनी तदा साम्यं लभते गंगया परा ॥ ११ ॥ यदि गौरी समाना रीकचिदन्या भवेदिह ॥ अन्या धुनी हस्वर्धुन्यास्तदा साम्यमुपै
 ष्यति ॥ १२ ॥ यदिकाशीपुरी तुल्या भवेदन्या क्वचित्पुरी ॥ तदा स्वर्गतं रंगिण्याः साम्यमन्यानदी लभेत् ॥ १३ ॥

प्रजापते इति दक्षस्य सौपहासं संबोधनम् ॥ १३ ॥ भवानगस्त्यः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ मानभुवः पूजाधाराः ॥ १९ ॥ तारेणोच्चेन ॥ १२० ॥ २१ ॥ पिचंडिलाः स्थूलोदराः ॥ २२ ॥ कुल्याः सरितः ॥ द्रप्सः स्येति ॥ द्रवीभूतगुडस्येत्यर्थः ॥ दध्नश्चेति क्वचित् ॥ २३ ॥ २४ ॥ मार्गिता अन्विष्टाः ॥ मार्गणायाचकाः ॥ २५ ॥ व्यानशेव्याप्तवान् ॥

अकण्डिको धजो दंडस्तवमूर्ध्नि पातिष्यति ॥ महेशितुस्त्रिजगती परिशास्तुः प्रजापते ॥ १३ ॥ इत्युक्तानिर्जगामाशुयज्ञवाटात्ततो द्विजः ॥ तस्मिन्निर्याति निर्यातो दुर्वासाश्च्यवनो भवान् ॥ १४ ॥ उत्तंक उपमन्युश्च ऋची को दालकावपि ॥ मांडव्यो वामदेवश्च गालवो गर्गगौतमौ ॥ १५ ॥ शिवतत्त्वविदो न्येपि दक्षयज्ञाद्विनिर्गयुः ॥ गते दधीचौ सानंदं प्रावर्तत महामखः ॥ १६ ॥ ये स्थिता ब्राह्मणास्तत्र तेभ्यो द्विगुणदक्षिणाम् ॥ प्रादात् प्रजापतिर्दक्षस्त्वन्येभ्योऽप्यधिकं वसु ॥ १७ ॥ सर्वे जामातरस्तेन तोषिता भूरिशोधनैः ॥ कन्याश्चालंकृताः सर्वामहाविभवविस्तरैः ॥ १८ ॥ ऋषिपत्न्योऽपि बहुशो देवपत्न्योऽप्यनेकशः ॥ तथा पुराङ्गनाः सर्वास्तेन मानभुवः कृताः ॥ १९ ॥ ब्रह्मघोषेण तारेण व्योमशब्दगुणं स्फुटम् ॥ कारितं तेन दक्षेण विप्राणां हृष्टचेतसाम् ॥ १२० ॥ अग्निर्मदाग्नि रभवत्तस्मिञ्जुह्वति दीक्षिते ॥ हविः परिमलेनैव परितृप्ता दिगंगनाः ॥ २१ ॥ स्वाहाकारैर्वषट्कारैः सुराजाताः पिचंडिलाः ॥ रचिता गिरयस्तेन सद्वानां पदे पदे ॥ २२ ॥ घृतकुल्याः कृतास्तेन मधुकुल्याः सहस्रशः ॥ महासरांसि पयसां द्रप्सस्यापि महाह्लादाः ॥ २३ ॥ राशयश्च दुकूलानां रत्नानां शिखराणि च ॥ यज्ञवाटस्य वसुधा स्वर्णरूप्यमयी कृता ॥ २४ ॥ नलभ्यं ते क्रतौ तस्य मार्गिता अपि मार्गणाः ॥ हृष्टाः पुष्टाः समभवन्नापितत्परिचारकाः ॥ २५ ॥ ध्वनिर्मगलगीतानां व्यानशे गगनाङ्गणम् ॥ जहृषे चाप्सरो बृद्धैर्गर्ध्वैर्मुमुदे तराम् ॥ २६ ॥ विद्याधरैर्न नंदे च वसुधा ववृधे भृशम् ॥ महाविभवसंभारे तस्मिन् दक्षे महाक्रतौ ॥ इत्थं प्रवृत्तेऽथ मुनिः कैलासं नारदो ययौ ॥ १२७ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे दक्षयज्ञप्रादुर्भावो नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ शिवलोकं समासाद्य मुनिना ब्रह्मसूनुना ॥ किंच क्रेब्रूहि षड्वक्त्रकथां कौतुकशालिनीम् ॥ १ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृणु कुंभजवक्ष्यामि नारदेन महात्मना ॥ यत्कृतं तत्र गत्वा शुक्लैलासं शंकरालयम् ॥ २ ॥ मुनिर्गगनमार्गेण प्राप्य तद्दामशांभवम् ॥ दृष्ट्वा शिवौ प्रणम्याथ शिवेन विहितादरः ॥ ३ ॥

जहृषे सहर्षचक्रे ॥ मुमुदे तरामतिशयेन सहर्षचक्रे ॥ २६ ॥ नन्दे समृद्धं चक्रे गगनाङ्गणमित्येव ॥ दक्षे दक्षसंबन्धिनि ॥ १२७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतार्यां काशीखंडटीकायां सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ अष्टाशीतितमेऽध्याये सत्यादेहविसर्जनम् ॥ वर्ण्यते त्यद्भुततरं वैराग्यप्रतिपादकम् ॥ १ ॥ कैलासं नारदो ययावित्युक्तं तत्र प्रच्छति ॥ शिवलोकमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ३४१ ॥

॥ ३४१ ॥

असाभ्यां पाशकाभ्याम् ॥ द्वंद्वभ्यामिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ ४ ॥ क्रीडा लीला तदेवाह ॥ मासा इति ॥ सारिफलकैः सारिफलनिमित्तम् ॥ ५ ॥ मासेयाः शुक्लाः शुक्लतराः कृष्णाश्च द्विपंचदशत्रिंश
तिययस्ताः सारिकाः फलकाः बलानीति प्रसिद्धा इत्यर्थः ॥ अक्षयुग्मपाशकयुगलम् ॥ अयने दक्षिणोत्तरे ॥ ६ ॥ ग्लहौषणौ ॥ ७ ॥ खेलसमयः क्रीडाकालः ॥ उपसंहरति ॥ इत्यमिति ॥ ८ ॥ तथा
पिलीलाविग्रहधारिणोर्युवयोर्व्यवहारगोचरेऽक्षक्रीडायां जयपराजयौ नस्तइत्याह ॥ न देवीति ॥ किंच के इति यत्पृष्टं दाह ॥ किंचिदिति ॥ ९ ॥ अवबुध्यति अवबुध्यते ॥ १० ॥ ननु गुणवान् शरीरकथं माना
पमानयोर्दूरे तिष्ठति तत्राह ॥ लीलात्मेति ॥ यद्यपि मायाख्यया तस्याशक्त्याऽयं लीलाविग्रहोगुणवांश्च तथापि विचाराद्देवं तात्पर्याविधारणादतिनिर्गुणः अतएव सृष्ट्यादिकर्माणि कुर्वन्नपितैः कर्मभिर्न
तदुद्दिष्टासनं भजे पश्यंस्तत्क्रीडनं परम् ॥ क्रीडंतौ तौ तु चाक्षाभ्यां यदान च विरेमतुः ॥ ४ ॥ तदौत्सुक्येन समुनिः प्रेर्यमाण उवाच ह ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥
देवदेव तव क्रीडा खिलं ब्रह्मांडगोलकम् ॥ मासाद्वादशयेनाथ ते सारिफलके गृहाः ॥ ५ ॥ कृष्णाः कृष्णे तराया वैति थयस्ताश्च सारिकाः ॥ द्विपंचदशमासे
यास्त्वक्षयुग्मं तथायने ॥ ६ ॥ सृष्टिप्रलयसंज्ञौ द्वौ ग्लहौ जयपराजयौ ॥ देवी जये भवेत्सृष्टिरसृष्टिर्धूर्जटे र्जये ॥ ७ ॥ भवतोः खेलसमयो यः सास्थिति
रुदाहता ॥ इत्थं क्रीडे व सकलमेतद्ब्रह्मांडमीशयोः ॥ ८ ॥ न देवी जेष्यति पतिने शः शक्तिं विजेष्यति ॥ किंचिद्विज्ञप्तुकामोऽस्मितन्मातरवधार्यताम् ॥ ९ ॥
देवः सर्वज्ञ नाथोऽपि न किंचिदवबुध्यति ॥ मानापमानयोरेस्मादसौ दूरे व्यवस्थितः ॥ १० ॥ लीलात्मा गुणवानेष विचारादतिनिर्गुणः ॥ कुर्वन्नपि हि कर्मा
णि बाध्यते नैव कर्मभिः ॥ ११ ॥ मध्यस्थोऽपि हि सर्वस्य माध्यस्थ्यमवलंबते ॥ सर्वत्रायं महेशानो मित्राऽमित्रसमानदृक् ॥ १२ ॥ त्वं शाक्तिरस्य देवस्य सर्वे
षां मान्यभूः परा ॥ दक्षस्यापित्वयामानो दत्तोऽपत्यनिमित्तकः ॥ १३ ॥ परं त्वंसर्वजगतां जनयित्र्येकिका ध्रुवम् ॥ त्वत्त आ विर्भवत्येवधातृ केशव वासवाः ॥
॥ १४ ॥ त्वमात्मानं न जानासि त्र्यक्षमाया विमोहिता ॥ अतएव हि मेचित्तं दुनो त्यतितरांसति ॥ १५ ॥ अन्या अपि हियाः सत्यः पाति व्रत्य परायणाः ॥
ता भर्तृ चरणौ हित्वा किंचिदन्यत्र मन्यते ॥ १६ ॥ अथ वा स्तामियं वार्ता प्रस्तुतं प्रव्रीम्य हम् ॥ अद्य नीलगिरेस्तस्माद्गरिद्वारसमीपतः ॥ १७ ॥ अपूर्व
मिव संवीक्ष्य परिप्राप्तस्तवांतिकम् ॥ अत्याश्चर्यविषादाभ्यां किंचिद्रूपमिहोत्सुकः ॥ १८ ॥ आश्चर्यहेतुरेवायं यत्पुंजातंत्रयी तले ॥ तद्वृष्टं सकलत्रंचदक्ष
स्याध्वरमंडपे ॥ १९ ॥ सालंकारं समानं चसानंदमुखपंकजम् ॥ विस्मृताखिलकार्यं च दक्षयज्ञप्रवर्तकम् ॥ २० ॥ विषादे कारणं चैतद्यतो जातमिदं ज
गतम् ॥ यस्मिन् प्रवर्तते यत्र लयमेष्यति च ध्रुवम् ॥ २१ ॥ तदेव तत्र नोदृष्टं भवद्वंद्वं भवापहम् ॥ प्रायो विषादजनकं भवतो र्यददर्शनम् ॥ २२ ॥

लिप्यतइति ॥ ११ ॥ तथापिलीलाविग्रहावस्थायां निग्रहानुग्रहौ भवेतामेवनेत्याह ॥ मध्यस्थोऽपि उदासीन एवेत्यर्थः ॥ तत्र हेतुमाह ॥ सर्वत्रेति ॥ १२ ॥ १३ ॥ परं केवलम् ॥ एकिकामुख्या ॥
॥ १४ ॥ त्वंकथंभूता ॥ व्यक्तमायास्वयमेव विमोहिता ॥ ऐक्येऽपि स एवार्थः ॥ दुनोति वयथेति ॥ १५ ॥ कैमुत्यन्यायमाह ॥ अन्या अपीति ॥ मन्वते मन्वते ॥ जानत इति क्वचित् ॥ १६ ॥
नीलगिरेः पुरुषोत्तमात्सकाशात् ॥ समीपतः समीपे ॥ हरिद्वारं मायापुरी ॥ १७ ॥ १८ ॥ पुंजातं पुरुषसमुदायः ॥ पुंमात्रं यत्तु जातमिति च क्वचित् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ भवद्वंद्वं भवश्च भवानी

चतयोर्युगलम् ॥ २२ ॥ तद्भवतोर्दर्शनम् ॥ अन्यत्किं तत्राह ॥ तच्चेति ॥ २३ ॥ दुहिणेन ब्रह्मणा ॥ ययेयातंगतमिति यावत् ॥ धिक्कृतस्तिरस्कृतः ॥ दधीचेन अकारांतोयम् ॥ २४ ॥ २५ ॥

तदेवनाभवत्तत्रसमभूदन्यदेवहि ॥ तच्चवक्तुं न शक्येत तद्रक्तादक्ष एवसः ॥ २३ ॥ तानि वाक्यानि चाकर्ण्य दुहिणेन ययेततः ॥ महर्षिणा दधीचेन धिक्कृतो
नितरां हि सः ॥ २४ ॥ शप्तश्च वीक्षमाणानां देवर्षीणां प्रजापतिः ॥ मया च कर्णोऽपि हितौ श्रुत्वा तद्गर्हणागिरः ॥ २५ ॥ दधीचिनासंमंकेचिदुर्वासः प्रमुखा
द्विजाः ॥ भवन्निदांसमाकर्ण्य कियंतोऽपि विनिर्ययुः ॥ २६ ॥ प्रावर्तत महायागो हृष्टपुष्टमहाजनः ॥ तथा द्रष्टुं न शक्नोति तदागतवानिह ॥ २७ ॥ भगिन्यो
पि च यादेवितवत्तत्रसमभूतकाः ॥ तासां गौरवमालोक्य न किंचिद्वक्तुमुत्सहे ॥ २८ ॥ इति देवीसमाकर्ण्य सती दक्षकुमारिका ॥ करादक्षौ समुत्सृज्य दध्यौ किं
चित्क्षणं हृदि ॥ २९ ॥ उवाच च भवत्वेवं शरणं भव एव मे ॥ संप्रधार्येति मनसि सती दाक्षायणी ततः ॥ ३० ॥ द्रुतमेव समुत्तस्थौ प्रणनाम च शंकरम् ॥ मौला
वंजलिमाधाय देवी देवं व्यजिज्ञपत् ॥ ३१ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ विजयस्वांधकध्वंसि रुयं वक्रिपुरांतक ॥ चरणौ शरणं ते मे देह्यनुज्ञां सदा शिव ॥ ३२ ॥
मानिषे धीः प्रार्थयामि यास्यामि पितुरंतिकम् ॥ उक्तेति मौलिमदधादंधकारिपदां बुजे ॥ ३३ ॥ अथोक्ता शंभुना देवी मृडान्युत्तिष्ठ मामिनि ॥ किमपूर्णं
तवास्त्यत्र वदसौ भाग्यमुंदरि ॥ ३४ ॥ लक्ष्म्या अपि च सौभाग्यं ब्रह्माण्यैकांतिरुत्तमा ॥ शच्यै नित्यं नवीनत्वं भवत्यादत्तमीश्वरि ॥ ३५ ॥ त्वया च श
क्तिमानस्मि महदैश्वर्यरक्षणे ॥ त्वां च शक्तिसमासाद्य स्वलीलारूपधारिणीम् ॥ ३६ ॥ एतत्सृजामि पाम्यन्नित्वल्लीलाप्रेरितो गने ॥ कुतो मां हातुमिच्छेस्त्वं
मम वामार्धधारिणि ॥ ३७ ॥ शिवा शिवोदितं चेति श्रुत्वा प्याह महेश्वरम् ॥ जीवितेश विहाय त्वां न कापि परियाम्यहम् ॥ ३८ ॥ मनो मे चरणद्वंद्वे तव स्थास्य
ति निश्चलम् ॥ क्रतुं द्रष्टुं पितुर्यामि नैक्षियज्ञो मया क्वचित् ॥ ३९ ॥ शंभुः कात्यायनी वाक्यमिति श्रुत्वा तदा ब्रवीत् ॥ क्रतुस्त्वयानेक्षितश्चेदाहरामिततः क्रतुम्
॥ ४० ॥ मच्छक्तिधारिणी त्वं वासृजैवान्यां क्रतुक्रियाम् ॥ अन्यो यज्ञपुमानस्तु संत्वन्ये लोकपालकाः ॥ ४१ ॥ अन्यानां शुविधेहित्वमृषीनां त्विज्यक
र्मणि ॥ पुनर्जगाद देवीति श्रुत्वा शंभोरुदीरितम् ॥ ४२ ॥

भवन्निदामीश्वरतिस्कारम् ॥ भवासूक्ष्ममिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ २६ ॥ प्रावर्तत ॥ प्रावर्तिष्टेति क्वचित् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ प्रतिषेधेकृतेप्यहंस्यामीत्याशयेनाह ॥ कइति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ पंगुवासरःशनेर्दिनम् ॥ ४६ ॥ सप्तदशयोगोव्यतीपातः ॥ धनिष्ठावसुनक्षत्रम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥
 ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ कार्यार्थयात्रानिमित्तम् ॥ ५४ ॥ तदेवाह ॥ नननामेति ॥ अतएव नमस्कारप्रदक्षिणयोरकरणादेव गतासतीपुनरागताने त्यन्वयः
 ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विमानंविशिनाष्टि सपादचतुर्भिः ॥ मनःपवनौचक्रेयस्य ॥ पंचास्यायुतसंयुक्तंसिंहदशसहस्रसंबद्धम् ॥ रत्नसानुःसुमेरुध्वजदंडउच्छ्रितो

पितुर्यज्ञोत्सवोनाथद्रष्टव्योऽत्रमयाध्रुवम् ॥ देहानुज्ञांगमिष्यामिमामेकार्षीर्वचोन्यथा ॥ ४३ ॥ कःप्रतीपयितुंशक्तश्चेतोवाजलमेववा ॥ निम्नायाभ्युद्यतं
 नाथमाद्यमांप्रतिषेधय ॥ ४४ ॥ निशम्येतिपुनःप्राहसर्वज्ञोभूतनायकः ॥ मायाहिदेविमांहित्वागताचनमिलिष्यसि ॥ ४५ ॥ अद्यप्राचींयियासुंत्वां
 वारयेत्पंगुवासरः ॥ नक्षत्रंचतथाज्येष्ठातिथिश्चनवमीप्रिये ॥ ४६ ॥ अद्यसप्तदशयोगोवियोगोद्यतनोऽशुभः ॥ धनिष्ठार्धसमुत्पन्नेतवताराद्यपंचमी ॥
 ॥ ४७ ॥ मागादेविगताद्यत्वंनहिद्रक्ष्यसिमांपुनः ॥ पुनर्देवीवभाषेसायदिनाम्नाप्यहंसती ॥ ४८ ॥ तदातन्वंतरेणापिकरिष्येतवदासताम् ॥ ततोभवः
 पुनःप्राहकोवावारयितुंप्रभुः ॥ ४९ ॥ परिक्षुब्धमनोवृत्तिंस्त्रियंवापुरुषंतुवा ॥ पुनर्नदर्शनंदेविमयासत्यंब्रवीम्यहम् ॥ ५० ॥ परंनदेविगंतव्यंमहामानधने
 च्छुभिः ॥ अनाहूततयाकांतेमातापितृगृहानपि ॥ ५१ ॥ यथासिंधुगतासिंधुर्नपुनःपरिवर्तते ॥ तथाद्यगंन्यानोजातुतवागमनमिष्यते ॥ ५२ ॥ ॥
 देव्युवाच ॥ ॥ अवश्यंयद्यहंरक्तातवपादांबुजद्वये ॥ तथात्वमेवमेनाथोभविष्यसिभवांतरे ॥ ५३ ॥ इत्युक्त्वा निर्ययौदेवीकोपांधीकृतलोचना ॥
 यियासुभिश्चकार्यार्थयत्कर्तव्यंनतत्कृतम् ॥ ५४ ॥ नननाममहादेवंनचचक्रेप्रदक्षिणम् ॥ अतएवहिसादेवीनगतापुनरागता ॥ ५५ ॥ अप्रणम्यमहे
 शानमकृत्वापिप्रदक्षिणम् ॥ अद्यापिननिवर्ततेगताःप्राग्वासराइव ॥ ५६ ॥ तथाचरणचारिण्याराइयात्रिभुवनेशितुः ॥ अपितत्पावनंवर्त्ममेनेतिकठिनं
 बहु ॥ ५७ ॥ देवोपितांसतीयांतींदृष्ट्वाचरणचारिणीम् ॥ अतीवविव्यथेचित्तेगणांश्चाथसमाह्वयत् ॥ ५८ ॥ गणाविमानंनयतमनःपवनचक्रिणम् ॥
 पंचास्यायुतसंयुक्तरत्नसानुध्वजोच्छ्रितम् ॥ ५९ ॥ महावातपताकंचमहाबुद्धयक्षलक्षितम् ॥ नर्मदालकनदाचयत्रेषादंडतांगते ॥ ६० ॥ छत्रीभूतौ
 चयत्रस्तःसूर्याचंद्रमसावपि ॥ यस्मिन्मकरतुंडंचवाराहीशक्तिरुत्तमा ॥ ६१ ॥ धूःस्वयंचापिगायत्रीरज्जवस्तक्षकादयः ॥ सारथिःप्रणवोयत्रक्रे
 कारःप्रणवध्वनिः ॥ ६२ ॥ अंगानिरक्षकायत्रवरूथश्छंदसांगणः ॥ इत्याज्ञागणास्तूर्णरथंनिन्युर्हराज्ञया ॥ ६३ ॥

यस्य ॥ कचिद्विशेषणस्यापिपूर्वनिपातः ॥ रत्नसानुलक्षणेनध्वजेनउच्छ्रितमुच्चमितिवा ॥ ५९ ॥ महावातःप्रवहःपताकायस्यतत् ॥ समहाबुद्धिर्महत्तत्त्वंसैवाक्षोमध्येदीर्घाकारकाष्ठतेनलक्षितम् ॥
 अलकनंदांगगा ॥ ईषादंडतांगतेप्राप्ते ॥ ६० ॥ मकराकारंतुंडमकरतुंडम् ॥ ६१ ॥ धूर्युगपृष्ठभागः ॥ क्रेकारःशब्दः ॥ ६२ ॥ अंगानिशिक्षाकल्पव्याकरणनिरुक्तच्छंदोज्योतीषि ॥ वरूथोरथगुप्तिः ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ त्रिविष्टपसमीपतस्त्रिलोचनसमीपतः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सूर्यनन्दनोयमः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ कंचुकंनिर्मोकम् ॥ ३० ॥

निशम्येतिविधेर्वाक्यंनर्मदासरिदुत्तमा ॥ धातुर्वरंपरित्यज्यप्राप्तावाराणसींपुरीम् ॥ १४ ॥ सर्वेभ्योपिहिपुण्येभ्यःकाश्यांलिंगप्रतिष्ठितेः ॥ अपरानसमु
द्विष्टाकैश्चिच्छेयस्करीक्रिया ॥ १५ ॥ अथसानर्मदापुण्याविधिपूर्वाप्रतिष्ठितिम् ॥ व्यधात्पिलिपिलातीर्थेत्रिविष्टपसमीपतः ॥ १६ ॥ ततःशंभुः
प्रसन्नोभूतस्यैनग्रैशुभात्मने ॥ वरंवृणीष्वसुभगेयत्तुभ्यंरोचतेऽनघे ॥ १७ ॥ सरिद्वरानिशम्येतिरेवाप्राहमहेश्वरम् ॥ किंवरेणेहदेवेशभृशंतुच्छेनधूर्जटे ॥
॥ १८ ॥ निर्द्वद्वात्वत्पदद्वंद्वेभक्तिरस्तुमहेश्वर ॥ श्रुत्वेतिनितरांतुष्टोरेवागिरमनुत्तमाम् ॥ १९ ॥ प्रोवाचचसरिच्छेष्टेवयोक्तंयत्तथास्तुतत् ॥ गृहाण
पुण्यनिलयेवितरामिवरांतरम् ॥ २० ॥ यावंत्योदृषदःसंतितवरोधसिनर्मदे ॥ तावंत्योलिंगरूपिण्योभविष्यंतिवरान्मम ॥ २१ ॥ अन्यंचतेवरंदद्यां
तमप्याकर्णयोत्तमम् ॥ दुष्प्रापंयच्चतपसांराशिभिःपरमार्थतः ॥ २२ ॥ सद्यःपापहरागंगासप्ताहेनकलिंदजा ॥ त्र्यहात्सरस्वतीरेवेत्वंतुदर्शनमात्रतः ॥
॥ २३ ॥ अपरंचवरंदद्यांनर्मदेदर्शनाघहे ॥ भवत्यास्थापितंलिंगंनर्मदेश्वरसंज्ञकम् ॥ २४ ॥ यत्तल्लिंगंमहापुण्यंमुक्तिंदास्यतिशाश्वतीम् ॥ अस्य
लिंगस्ययेभक्तास्तान्दृष्ट्वासूर्यनन्दनः ॥ २५ ॥ प्रणमिष्यतियत्नेनमहाश्रेयोभिवृद्धये ॥ संतिलिंगान्यनेकानिकाश्यांदेविपदेपदे ॥ २६ ॥ परंहि
नर्मदेशस्यमहिमाकोपिचाद्भुतः ॥ इत्युक्तादेवदेवेशस्तस्मिँल्लिंगेलयंययौ ॥ २७ ॥ नर्मदापिप्रहृष्टासीत्पावित्र्यंप्राप्यचाद्भुतम् ॥ स्वदेशंचपरिप्राप्तादृ
ष्टमात्रावहारिणी ॥ २८ ॥ वाक्यंमृकंडजमुनेस्तेपिश्रुत्वामुनीश्वराः ॥ प्रहृष्टचेतसोजाताश्चक्रुःस्वंस्वंततोहितम् ॥ २९ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥
नर्मदेशस्यमाहात्म्यंश्रुत्वाभक्तियुतो नरः ॥ पापकंचुकमुत्सृज्यप्राप्स्यतिज्ञानमुत्तमम् ॥ ३० ॥ ॥ इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहि
तायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेनर्मदेश्वराख्यानंनामद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ नर्मदेशस्यमाहात्म्यंश्रुतंकल्मषना
शनम् ॥ इदानींकथयस्कंदसतीश्वरसमुद्रवम् ॥ १ ॥

इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायांद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ त्रिनवतितमेऽध्यायेमहापुण्यैकशेवयौ ॥ सतीश्वरसमुत्पत्तिर्वर्ण्यतेऽतिशुभाश्रया ॥ १ ॥ अनुवादपूर्वकं

सतीश्वरोत्पत्तिपृच्छति ॥ नमदेशस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ शतधृतिब्रह्मा ॥ ३ ॥ हेलोककृत् ॥ ४ ॥ ५ ॥ देशीचिच्छक्तिर्महामायेति यावत् ॥ तस्यामुखम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ उत्तानशयः
शिशुः ॥ ८ ॥ पृथुकोवालकः ॥ ९ ॥ मायाडिभकः मायावालकः ॥ रोदनादिति ॥ रोदनाद्द्रुदनामब्रह्माकृतवानित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अहोइत्याश्चर्ये ॥ वीक्षितुं द्रष्टुम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

स्कंद उवाच ॥ ॥ मित्रावरुणसंभूतकथयामिकथां शृणु ॥ यथासतीश्वरं लिंगं काश्यामाविर्बभूव ह ॥ २ ॥ पुराततापसुमहत्तपःशतधृतिर्मुने ॥ तपसाते
न देवेशः संतुष्टो वरदोऽभवत् ॥ ३ ॥ उवाच चापि ब्रह्माणं नितरां ब्राह्मणप्रियः ॥ सर्वज्ञनाथो लोकात्मा वरं वरय लोककृत् ॥ ४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
यदि प्रसन्नो देवेश वरं दास्यसि वांछितम् ॥ तदा त्वं मे भवसुतो देवीदक्षसुताऽस्तु च ॥ ५ ॥ इति श्रुत्वामहादेवः सर्वदो ब्रह्मणो वरम् ॥ स्मित्वा देवीमुखं वीक्ष्य प्रो
वाच चतुराननम् ॥ ६ ॥ ब्रह्मं स्त्वद्वांछितं ध्यात्किमदेयं पितामह ॥ इत्युक्त्वा ब्रह्मणो भालादा विरासीच्छशां कभृत् ॥ ७ ॥ रुदन्स उत्तानशयो ब्रह्मणो मुखमै
क्षत ॥ ततो ब्रह्मापितं बालं रुदंतं प्रविलोक्य च ॥ ८ ॥ किं मां जनकमाप्यापित्वं रोदिषि मुहुर्मुहुः ॥ श्रुत्वेति पृथुकः प्राह यथोक्तं परमेष्ठिना ॥ ९ ॥ नाग्रे रो
दिमि मे स्वपृर्नाम देहि पितामह ॥ रोदनाद्द्रुद इत्याख्यां समायाडिभको लभत् ॥ १० ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ अर्भक त्वंगतो पीशः किं रुरोद पडानन ॥
यदि वेत्सि तदा चक्ष्वमहत्कौतूहलं हि मे ॥ ११ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ सर्वज्ञस्य कुमारत्वात् किंचित्किंचिदवैम्यहम् ॥ रोदने कारणं वच्मि शृणुकुं
भसमुद्भव ॥ १२ ॥ मनसीति विचारो भूद्देवस्य परमात्मनः ॥ बुद्धिर्वैभवमस्याहो वीक्षितुं परमेष्ठिनः ॥ १३ ॥ सत्यलोकाधिनाथस्य चतुरास्यस्य वेधसः ॥
इत्यानं दात्समुद्भूतो वाष्पपूरो महेशितुः ॥ १४ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ किं बुद्धिर्वैभवं धातुः शंभुना मनसीक्षितम् ॥ येनानंदाश्रुसंभारो बाल्येऽप्यभवदी
शितुः ॥ १५ ॥ एतत्कथय मे प्राज्ञ सर्वज्ञानं दवर्धन ॥ श्रुत्वा गस्त्युदितं वाक्यं तारकारि रुवाच ह ॥ १६ ॥ देवेन मनसि ध्यातमिति कुंभजने मुने ॥ विनापत्यं
जने तारं क उद्धर्तुमिह प्रभुः ॥ १७ ॥ एको मनोरथश्चायं द्वितीयोऽयं सुनिश्चितम् ॥ अपत्यत्वं गते चास्मिन् स्मर्तुं रूपं त्तिहारिणि ॥ १८ ॥ क्षणं क्षणं समा
लोक्य मंगस्पर्शं क्षणं क्षणम् ॥ एकशय्यासनाहारं लप्स्येऽनेन क्षणे क्षणे ॥ १९ ॥ योऽयं न गोचरः कापि वाणी मनस्योरपि ॥ समेऽपत्यत्वमासाद्य
किं न दास्यति चिंतितम् ॥ २० ॥

॥ १६ ॥ देवेन शिवेन ॥ मनसि ध्यातम् ॥ ब्रह्मसमीहितं विनेत्यादिस्यामसंयममिदमिति ॥ १७ ॥ १८ ॥ समा लोकं यं स्याददर्शनम् ॥ लप्स्ये माप्स्ये इत्यग्रिमेणान्वयः ॥ एकशय्यासनाहारं च ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ चक्षुस्त्रयं वाष्पकलितमासीदित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ चिदात्मने ज्ञानरूपाय ॥ २५ ॥ स्कंदोऽपि श्रोतुरानंददर्शनाद्धन्य इत्यादिनाऽगस्तिकृषिसमाभाष्यपुनः प्राहे
तितृतीयेनान्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ किंतु तदाह ॥ देवइति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ मनसोऽपि स मुच्छ्रितं यादृक्पतिर्मनसा वांछयते ततोऽप्युत्कृष्टमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ त्वज्जने

योऽमुंसकृत्स्पृशेजंतुर्योऽमुं पश्येत्सकृन्मुदा ॥ न स भूयो भिजायेत भवेच्चानंदमेदुरः ॥ २१ ॥ गृहक्रीडनकं मे सौयदिभूयात्कथंचन ॥ तदा परस्य सौख्यस्य
निधानं स्यामसंशयम् ॥ २२ ॥ विधेः समीहितं चेति नूनं ज्ञात्वा स सर्ववित् ॥ आनंदं वाष्पकलितं चक्षुस्त्रयमदीधरत् ॥ २३ ॥ श्रुत्वेत्यगस्तिः स्कंदस्य भा
षितं पर्यममुदत् ॥ न नाम चांग्री प्रोवाच जयसर्वज्ञ नंदन ॥ २४ ॥ विधेरपि मनोज्ञातं शंभोरपि मनोगतम् ॥ सम्यक्चित्तं त्वया ज्ञातं नमस्तुभ्यं चिदात्मने
॥ २५ ॥ स्कंदोऽपि नितरांतुष्टः श्रोतुरानंददर्शनात् ॥ धन्योऽस्य गस्त्यधन्योऽसि श्रोतुं जानासितत्त्वतः ॥ २६ ॥ न मे श्रमो वृथा जातो ब्रुवतस्ते पुरः कथाम् ॥
इत्यगस्तिं समाभाष्य पुनः प्राह षडाननः ॥ २७ ॥ देवे रुद्रत्वमापन्नो देवीदक्षसुता भवत् ॥ सापितृधातपस्तीव्रं सतीकाश्यां वरार्थिनी ॥ २८ ॥ ददर्श लिंग
रूपेण प्रादुर्भूतं हरं पुरः ॥ अलंतस्वामहादेवि प्रोक्तं वंतमिति स्फुटम् ॥ २९ ॥ इदं सतीश्वरं लिंगं तव नाम्ना भविष्यति ॥ यथामनोरथस्तेऽत्र फलितो दक्षकन्यके
॥ ३० ॥ तथैतल्लिंगमाराध्यान्यस्यापि हि फलिष्यति ॥ कुमारी प्राप्स्यति पतिं मनसोऽपि स मुच्छ्रितम् ॥ ३१ ॥ एतल्लिंगं समाराध्य कुमारोऽपि वरांगनाम् ॥
यस्य यस्य हियः कामस्तस्य तस्य हि स ध्रुवम् ॥ ३२ ॥ भविष्यति न संदेहः सतीश्वरसमर्चनात् ॥ सतीश्वरं समभ्यर्च्य यो यो यं समीहते ॥ ३३ ॥ तस्य तस्य
ससक्षिप्रं भविष्यति मनोरथः ॥ ३४ ॥ इतोऽष्टमे च दिवसे त्वज्जनेता प्रजापतिः ॥ मह्यं दास्यति कन्यां त्वांसफलस्ते मनोरथः ॥ इत्युक्त्वा देवदेवेशस्तत्रैवांतर्हि
तो भवत् ॥ ३५ ॥ सापि स्वभवनं याता सती दाक्षायणी मुदा ॥ पितापितरस्मै प्रादात्तारुद्राय दिवसेष्टमे ॥ ३६ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इत्थं सतीश्वरं
लिंगं काश्यां प्रादुरभून्मुने ॥ स्मरणादपि लिंगं च दद्यात्सत्त्वगुणं परम् ॥ ३७ ॥ रत्ने शात्पूर्वतो भागे दृष्ट्वा लिंगं सतीश्वरम् ॥ मुच्यते पातकैः सद्यः क्रमाज्ज्ञानं
च विंदति ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे सतीश्वरप्रादुर्भावो नाम त्रिनवतितमोऽध्यायः
॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अन्यान्यपि च लिंगानि कथयामि महामुने ॥ अमृतेशमुखादीनि यत्रामाप्यमृतप्रदम् ॥ १ ॥
पुरास नारुनामासीन्मुनिरत्र गृहाश्रमी ॥ ब्रह्मयज्ञरतो नित्यं नित्यं चातिथिदैवतः ॥ २ ॥

तातवपिता ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ अमृतः करुणेशश्च ज्योतीरूपेश्वरस्तथा ॥
वर्ष्यतेऽत्र नवत्यारुख्ये चतुर्भिर्गविकेशु मे ॥ १ ॥ अमृतेशादीनि लिंगानि कथयति ॥ अन्यानीति ॥ अमृतप्रदं मोक्षप्रदम् ॥ १ ॥ अत्र काश्याम् ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ पृदाकुनासर्पेण ॥ सवयोभिः समानवयस्कैर्मित्रैरित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ शवंमृतम् ॥ शिवमिति पाठे तस्य कल्याणमित्यर्थः ॥ ६ ॥ तदेव दर्शयति ॥ संप्रति ॥ ७ ॥ प्राणितसंपन्नं चेष्टायुक्तमित्यर्थः ॥ ८ ॥ प्राणितव्ये चेष्टितव्ये ॥ क्षेत्रादिति ॥ क्षेत्राद्बहिरहिर्यदष्टादंशकर्ता भवेत्स क्षेत्रमध्ये आनीतः परासुतां मृततां न प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ दष्टेति पाठे स्पष्ट एवार्थः ॥ ९ ॥ तज्जीवितैकिकां जीवितमे

लिंगपूजारतो नित्यं नित्यं तीर्थाप्रतिग्रही ॥ तस्य षेरभवत्पुत्रः सनारोरुपजंघनिः ॥ ३ ॥ सकदाचिद्वतोरण्यंतत्रदष्टः पृदाकुना ॥ अथ तत्सवयोभिश्च स आनीतः स्वमाश्रमम् ॥ ४ ॥ सनारुणासमुच्छ्रस्य नीतः स उपजंघनिः ॥ महाश्मशानभूभागं स्वर्गद्वारसमीपतः ॥ ५ ॥ तत्रासीच्छ्रीफलाकारं लिंगमेकं सुगुप्तवत् ॥ निधाय तत्र तं यावच्छवं संचितयेत्सुधीः ॥ ६ ॥ सर्पदष्टस्य संस्कारः कथं भवति चेति वै ॥ तावत्स जीवन्नुत्तस्थौ सुप्तवच्चोपजंघनिः ॥ ७ ॥ अथ तं वीक्ष्य स मुनिः सनारुरुपजंघनिम् ॥ पुनः प्राणितसंपन्नं विस्मयं प्राप्तवान्परम् ॥ ८ ॥ प्राणितव्येऽत्र को हेतुर्मच्छिशोरुपजंघनेः ॥ क्षेत्राद्बहिरहिर्यदष्टादंशं नैपीत्यपरासुताम् ॥ ९ ॥ इति यावत्संधत्ते धियंतज्जीवितैकिकाम् ॥ तावत्पिपीलिकात्वेकामृतं क्वापि पिपीलिकम् ॥ १० ॥ आनिनाय च तत्रैव सोप्यनन्निर्गतस्ततः ॥ अथाविज्ञाय स मुनिस्तत्त्वं जीवितमूचितम् ॥ ११ ॥ मृदुहस्ततलेनैव यावत्स्वनतिवैमुनिः ॥ तावच्छ्रीफलमात्रं हि लिंगं तेन समीक्षितम् ॥ १२ ॥ सनारुणाथ तल्लिंगं तेन तत्र समर्चितम् ॥ चिरकालीनलिंगस्य कृतं नामापि सान्वयम् ॥ १३ ॥ अमृतेश्वरनामेदं लिंगमानंदकानने ॥ एतल्लिंगस्य संस्पर्शादमृतत्वं लभेद्भुवम् ॥ १४ ॥ अमृतेशं समभ्यर्च्य जीवत्पुत्रः स वै मुनिः ॥ स्वास्पदं समनुप्राप्तो दृष्ट आश्चर्यवजनैः ॥ १५ ॥ तदा प्रभृतितल्लिंगममृतेशं मुनीश्वर ॥ काश्यां सिद्धिप्रदं नृणां कलौ गुप्तं भवेत्पुनः ॥ १६ ॥ अमृतेश्वरसंस्पर्शान्मृता जीवंति तत्क्षणात् ॥ अमृतत्वं भजंतेऽत्र जीवंतः स्पर्शमात्रतः ॥ १७ ॥ अमृतेशसमं लिंगं नास्ति क्वापि महीतले ॥ तल्लिंगं शंभुना तिष्ये कृतं गुप्तं प्रयत्नतः ॥ १८ ॥ अमृतेश्वरनामापि येकाश्यां परिगृह्यते ॥ न तेषामुपसर्गोत्थं भयं क्वापि भविष्यति ॥ १९ ॥ मुनेऽन्यच्च महालिंगं करुणेश्वरसंज्ञितम् ॥ मोक्षद्वारसमीपे तु मोक्षद्वारे श्वराग्रतः ॥ २० ॥ दर्शनात्तस्य लिंगस्य महाकारुणिकस्य वै ॥ न क्षेत्रात्रिर्गमो जातु बहिर्भवति कस्यचित् ॥ २१ ॥ स्नातव्यं मणिकर्ण्य च द्रष्टव्यः करुणेश्वरः ॥ क्षेत्रोपसर्गजाभीतिर्हातव्या परया मुदा ॥ २२ ॥ सोमवासरमासाद्य एकभक्तव्रतं चरेत् ॥ यष्टव्यः करुणापुष्पैर्व्रतिना करुणेश्वरः ॥ २३ ॥

वैकं मुख्यं यस्यास्ताम् ॥ तज्जीवितं प्रतीतिकचित् ॥ १० ॥ सपिपीलिकः ॥ अनन्प्राणन्चेष्टन्नित्यर्थः ॥ तत्त्वं पदार्थम् ॥ जीवितमूचितमुभयोर्जीवनेनानुमितम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ जीवत्पुत्रः जीवन्पुत्रो यस्य सः ॥ पाठांतरेपि स्पष्ट एवार्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ करुणापुष्पैः प्रसिद्धैः ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ तत्पत्रैस्तत्फलैरित्यत्रतच्छब्दः करुणावृक्षपरः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ एतेषुअमृतेशादिषुलिङ्गाष्टकममृतेशता
रकेशज्ञानेशकरुणेशमोक्षद्वारेशस्वर्गद्वारेशब्रह्मेशलंगलीशानामष्टकम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ षट्त्रिंशत्तत्त्वरूपइति ॥ तान्युक्तान्यागमे ॥ तत्त्वानिशैवान्युच्यंतेशिवःशक्तिःसदाशिवः ॥

तेनत्रतेनसंतुष्टःकरुणेशःकदाचन ॥ नतक्षेत्राद्वहिःकुर्यात्तस्मात्कार्यव्रतंत्विदम् ॥ २४ ॥ तत्पत्रैस्तत्फलैर्वापिसंपूज्यःकरुणेश्वरः ॥ योनजानातित
ल्लिंगंसम्यग्ज्ञानविवर्जितः ॥ २५ ॥ तेनार्च्यःकरुणावृक्षोदेवेशःप्रीयतामिति ॥ योवर्षसोमवारस्यव्रतंकुर्यादितिद्विजः ॥ २६ ॥ प्रसन्नःकरुणेशोत्रतस्य
दास्यतिवाञ्छितम् ॥ द्रष्टव्यःकरुणेशोत्रकाश्यांयत्नेनमानवैः ॥ २७ ॥ इतितेकरुणेशस्यमहिमोक्तोमहत्तरः ॥ यंश्रुत्वानोपसर्गोत्थंभयंकाश्यांभवि
ष्यति ॥ २८ ॥ मोक्षद्वारेश्वरंचैवस्वर्गद्वारेश्वरंतथा ॥ उभौकाश्यांनरोद्वृष्टास्वर्गमोक्षंचविंदति ॥ २९ ॥ ज्योतीरूपेश्वरंलिंगंकाश्यामन्यत्प्रकाशते ॥
तस्यसंपूजनाद्रक्ताज्योतीरूपाभवंतिहि ॥ ३० ॥ चक्रपुष्करिणीतीरेज्योतीरूपेश्वरंपरम् ॥ समभ्यर्च्याप्नुयान्मर्त्योज्योतीरूपंनसंशयः ॥ ३१ ॥
यदाभागीरथीगंगातत्रप्राप्तासरिद्वरा ॥ तदारभ्यार्चयेन्नित्यंतल्लिंगंस्वर्धुनीमुदा ॥ ३२ ॥ पुराविष्णौतपत्यत्रतल्लिंगंस्वयमेवहि ॥ तत्राविरासीत्तेजस्विते
नक्षत्रमिदंशुभम् ॥ ३३ ॥ चक्रपुष्करिणीतीरेज्योतीरूपेश्वरंतदा ॥ दूरस्थोपीहयोध्यायेत्तस्यसिद्धिरदूरतः ॥ ३४ ॥ एतेष्वपिचलिंगेषुचतुर्दशसुसत्तम ॥
लिङ्गाष्टकमहावीर्यकर्मबीजदवानलम् ॥ ३५ ॥ ओंकारादीनिलिंगानियान्युक्तानिचतुर्दश ॥ तथादक्षेश्वरादीनिलिंगान्यष्टौमहांतिच ॥ ३६ ॥ शैलेशादी
निलिंगानितथायानिचतुर्दश ॥ पुनःषट्त्रिंशदेतानिक्षेत्रसंसिद्धिहेतवे ॥ ३७ ॥ षट्त्रिंशत्तत्त्वरूपोसौलिङ्गेष्वेषुसदाशिवः ॥ अस्मिन्क्षेत्रेवसन्नित्यं
तारकंज्ञानमादिशेत् ॥ ३८ ॥ क्षेत्रस्यतत्त्वमेतद्विषट्त्रिंशल्लिङ्गरूप्यहो ॥ एतेषांभजनात्पुंसांनभवेद्दुर्गतिःकचित् ॥ ३९ ॥ मुनेरहस्यभूतानिलिंगान्येता
निनिश्चितम् ॥ एतल्लिङ्गप्रभावाच्चमुक्तिरत्रसुनिश्चिता ॥ ४० ॥ मोक्षक्षेत्रमिदंकाशीलिङ्गैरेतैर्महामते ॥ एतान्यन्यानिस्सिद्धानिसंभवंतियुगेयुगे ॥ ४१ ॥

ईश्वरोविद्ययासार्धपंचशुद्धान्यमृनिहि ॥ मायाकालश्चनियतिःकलाविद्यापुनःस्मृता ॥ रागःपुरुषएतानिशुद्धाशुद्धानिसप्तच ॥ प्रकृतिर्बुद्धयहंकारौमनोज्ञानेन्द्रियाण्यथ ॥ कर्मेन्द्रियाणितन्मात्राः
पंचभूतानिदेशिकाः ॥ एतान्याहुरशुद्धानिचतुर्विंशतिरागमे ॥ शैवानामितितत्त्वानांविभागोत्रप्रदर्शितइति ॥ ३८ ॥ तत्त्वंस्वरूपंपरमार्थमितियावत् ॥ ३९ ॥ निश्चितंनिर्णीतमित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥

संस्थितिसम्यक्सतिमरणं ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ मुष्टावंचितादैवेनेतिशेषः ॥ मृदाइतिपाठेअविवेकिनः ॥ तत्रहेतुर्मदबुद्धयइति ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ यादग्निस्तपआदिभिः ॥ मोक्षोत्तमोत्तमःसायुज्यमुक्तिरित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ननुसैतामोक्षदाइत्यादिष्वन्यत्रापिमुक्तिःश्रूयतेकथमुक्तनान्यत्रेतितत्राह ॥ सायुज्येति ॥

आनंदकाननंशंभोःक्षेत्रमेतदनादिमत् ॥ अत्रसंस्थितिमापत्रामुक्ताएवसंशयः ॥ ४२ ॥ योगसिद्धिरिहास्त्येवतपःसिद्धिरिहैवहि ॥ व्रतसिद्धिर्मत्रसिद्धिस्तीर्थसिद्धिःसुनिश्चितम् ॥ ४३ ॥ सिद्धयष्टकंतुयत्प्रोक्तमणिमादिमहत्तरम् ॥ तज्जन्मभूमिरेषैवशंभोरानंदवाटिका ॥ ४४ ॥ निर्वाणलक्ष्म्याःसदनमेतदानंदकाननम् ॥ एतत्प्राप्यनमोक्तव्यपुण्यैःसंसारभीरुणा ॥ ४५ ॥ अयमेवमहालाभइदमेवपरंतपः ॥ एतदेवमहत्पुण्यंलब्धावाराणसीहयत् ॥ ४६ ॥ अवश्यंजन्मिनोमृत्युर्यत्रकुत्रभविष्यति ॥ कर्मानुसारिणीलभ्यागतिःपश्चाच्छुभाशुभा ॥ ४७ ॥ मृत्युंविज्ञायनियतंगतिकर्मानुसारिणीम् ॥ ४८ ॥ अवश्यंकाशिकासेव्यासर्वकर्मनिवारिणी ॥ ४८ ॥ मानुष्यंप्राप्ययेमूढानिमेषमितजीवितम् ॥ नसेवतेपुरीकाशीतेमुष्टामंदबुद्धयः ॥ ४९ ॥ दुर्लभंकाश्यामोक्षोत्तमोत्तमः ॥ ५० ॥ सत्यंसत्यंपुनःसत्यंसत्यपूर्वपुनःपुनः ॥ नकाशीसदृशीमुक्त्यैभूमिरन्यामहीतले ॥ ५१ ॥ विश्वेशोमुक्तिदोनित्यमुक्त्यैचोत्तरवाहिनी ॥ आनंदकाननेमुक्तिर्मुक्तिर्नान्यत्रकुत्रचित् ॥ ५२ ॥ एकएवहिविश्वेशोमुक्तिदोनान्यएवहि ॥ सएवकाशीप्राप्यमुक्तियच्छतिनान्यतः ॥ ५३ ॥ सायुज्यमुक्तिरत्रैवसात्रिध्यादिरथान्यतः ॥ सुलभासापिनोनूनाकाश्यामोक्षोस्तिहेलया ॥ ५४ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ शृण्वगस्त्यमहाभागभविष्यंकथयाम्यहम् ॥ कृष्णद्वैपायनोव्यासोऽकथयन्महद्वचः ॥ निश्चिकेतुमनाःपश्चाद्यत्कारिष्यतितच्छृणु ॥ ५५ ॥ ॥ इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेऽमृतेशादिलिंगप्रादुर्भावोनामचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ शृणुसूतमहाबुद्धेयथास्कंदेनभाषितम् ॥ भविष्यंमतस्याग्रेकुंभयोनेमहामते ॥ १ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ निशामयमहाभागत्वंमैत्रावरुणेमुने ॥ पाराशर्योमुनिवरोयथामोहमुपैष्यति ॥ २ ॥

॥ ५५ ॥ अकथयत्कथयामासयन्महद्वचः ॥ श्रोष्यत्येतन्महद्वचइतिकचित्तत्रएकएवहिविश्वेशोमुक्तिदोनान्यएवहिइत्येतच्छब्देनगृह्यते ॥ ५६ ॥ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायांचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ पंचाधिकेतथाध्यायेतिश्रीव्यासोऽकथयत् ॥ १ ॥ स्वस्यागामिवृत्तंकथयति ॥ शृणुसूतेति ॥ २ ॥ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ नैमिषारण्यविशिनष्टि ॥ यत्रसंतीति पादाधिकेनैकेन ॥ ६ ॥ ७ ॥ विभूतिधारिणइत्यादीनां द्वितीयां तानां पदानां विलोक्य स इति तृतीयेनान्वयः ॥ ८ ॥ ९ ॥
गिरिशात्मनः विश्वेश्वरचित्तान् ॥ वचोवचनम् ॥ पुनः पुनरितिकचित् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ तदेव वचनमाह नवेदादित्यादि ॥ १३ ॥ अपि एव ॥ १४ ॥ १५ ॥ विपक्षे वाधकमाह ॥ विहायेति ॥

व्यस्य वेदान् महाबुद्धिर्नाशाखाप्रभेदतः ॥ अष्टादशपुराणानि सूतादीन् परिपाठ्य च ॥ ३ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणानां रहस्यं यस्त्वचीकरत् ॥ महाभारतसं
ज्ञं च सर्वलोकमनोहरम् ॥ ४ ॥ सर्वपापप्रशमनं सर्वेशांतिकरं परम् ॥ यस्य श्रवणमात्रेण ब्रह्महत्या विनश्यति ॥ ५ ॥ एकदा समुनिः श्रीमान् पर्यटन् पृथिवीतले ॥
संप्राप्तो नैमिषारण्यं यत्र संति मुनीश्वराः ॥ ६ ॥ अष्टाशीतिसहस्राणि शौनकाद्यास्तपोधनाः ॥ त्रिपुंड्रितमहाभालालसद्गुद्राक्षमालिनः ॥ ७ ॥ विभूतिधा
रिणो भक्त्यारुद्रसूक्तजपप्रियान् ॥ लिंगाराधनसंस्काराच्छिवनामकृतादरात् ॥ ८ ॥ एकएव हि विश्वेशो मुक्तिदो नान्यएव हि ॥ इति ब्रुवाणान्सततं परिनि
श्चितमानसान् ॥ ९ ॥ विलोक्य समुनिर्व्यासस्तान्सर्वान् गिरिशात्मनः ॥ उत्क्षिप्य तर्जनीमुच्चैः प्रोवाचेदं वचः पुनः ॥ १० ॥ परिनिर्मथ्य वाग्जालं सुनि
श्चित्या सकृद्बहु ॥ इदमेकं परिज्ञातं सेव्यः सर्वेश्वरो हरिः ॥ ११ ॥ वेदे रामायणे चैव पुराणेषु च भारते ॥ आदिमध्यावसानेषु हरिरेकोऽत्र नापरः ॥ १२ ॥
सत्यं सत्यं त्रिसत्यं पुनः सत्यं नमृषापुनः ॥ नवेदादपरं शास्त्रं न देवोच्युत ततः परः ॥ १३ ॥ लक्ष्मीशः सर्वदो नान्योलक्ष्मीशोऽप्यपवर्गदः ॥ एकएव हि लक्ष्मी
शस्ततोऽध्येयो न चापरः ॥ १४ ॥ भुक्तेर्भुक्तेरिहान्यत्र नान्यो दाता जनार्दनात् ॥ तस्माच्चतुर्भुजो नित्यं सेवनीयः सुखेप्सुभिः ॥ १५ ॥ विहाय केशवादन्यं
ये सेवंते तल्पमेघसः ॥ संसारचक्रे गहनैते विशंति पुनः पुनः ॥ १६ ॥ एकएव हि सर्वेशो हृषीकेशः परात्परः ॥ तं सेवमानः सततं सेव्यस्त्रिजगतां भवेत् ॥ १७ ॥
एको धर्मप्रदो विष्णुस्त्वेको बह्वर्थदो हरिः ॥ एकः कामप्रदश्च क्रीत्वेको मोक्षप्रदोच्युतः ॥ १८ ॥ शार्ङ्गिण्ये परित्यज्य देवमन्यमुपासते ॥ ते सद्भिश्च बहि
ष्कार्या वेदहीना यथा द्विजाः ॥ १९ ॥ श्रुत्वेति वाक्यं व्यासस्य नैमिषारण्यवासिनः ॥ प्रवेपमानहृदयाः परिप्रोचुरिदं वचः ॥ २० ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥
पाराशर्यमुनेमान्यस्त्वमस्माकं महामते ॥ यतो वेदास्त्वया व्यस्ताः पुराणान्यपि वेत्सियत् ॥ २१ ॥ यतश्च कर्ता त्वमसि महतो भारतस्य वै ॥ धर्मार्थकाममो
क्षाणां विनिश्चयकृतोऽधुवम् ॥ २२ ॥ तत्त्वज्ञः कोपरश्चात्र त्वत्तः सत्यवती सुत ॥ भवता यत्प्रतिज्ञातं निश्चित्योत्क्षिप्य तर्जनीम् ॥ २३ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ विष्णुं विहायान्यं सेवमानानां न केवलं संसारप्रवेशमात्रमपि तु महती निंदा चेत्याह ॥ शार्ङ्गिणमिति ॥ १९ ॥ २० ॥ यद्यतः ॥ २१ ॥ विनिश्चयकृतो निर्णयकारकस्य ॥ २२ ॥ २३ ॥

माणवकावालकाः ॥ २४ ॥ वैनिश्चितम् ॥ ऋतमितिकचित् ॥ २५ ॥ युगधर्माभावेहेतुमाह ॥ नचलप्रेति ॥ नतत्रेत्यस्यायंभावः युगधर्मवशाच्चमेवंब्रूषेवाराणस्यांगतो नव
क्ष्यसीति ॥ २६ ॥ २७ ॥ पादोदकंगंगावरणसंगमम् ॥ २८ ॥ पंचरात्रं पंचदिनानि ॥ कृत्वा वैष्णवंतीर्थानि संसेव्येत्यर्थः ॥ यद्वा पंचरात्रं कृत्वा पंचरात्रागमोक्तेन प्रकारेण माधवकेशवादी नृहृद्वा
समर्च्यसंपूज्येत्यर्थः ॥ २९ ॥ जयविष्णो इत्यादीनामित्यादिनाममालाभिः संस्तुवन् व्यासो विश्वेश भवनं समायात इत्येकादशेनान्वयः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ बलारातिस्तुत इन्द्रनुतः ॥

अस्मिन्माणवकास्तत्रपरिश्रद्धधतेनहि ॥ प्रतिज्ञातस्यवचसस्तवश्रद्धाभवेत्तदा ॥ २४ ॥ यदाऽऽनंदवनेशंभोः प्रतिजानासि वैवचः ॥ २५ ॥ गच्छ वाराणसीं
व्यासयत्र विश्वेश्वरः स्वयम् ॥ नतत्र युगधर्मोऽस्ति नचलप्रावसुंधरा ॥ २६ ॥ इति श्रुत्वा मुनिर्व्यासः किंचित्कुपितवद्भृदि ॥ जगाम तूर्णं सहितः स्वशिष्यैरप्युतो
न्मितैः ॥ २७ ॥ प्राप्य वाराणसीं व्यासः स्नात्वा पंचनदे हृदे ॥ श्रीमन्माधवमभ्यर्च्य यौपादोदकं ततः ॥ २८ ॥ तत्र स्नानादिकं कृत्वा हृद्वाचैवादि केशवम् ॥
पंचरात्रं ततः कृत्वा वैष्णवैरभिनंदितः ॥ २९ ॥ अग्रतः पृष्ठतः शंखैर्वाद्यमानैः प्रमोदितः ॥ जयविष्णो हृषीकेश गोविंद मधुसूदन ॥ ३० ॥ अच्युतानंतवै
कुण्ठमाधवोपेन्द्रकेशव ॥ त्रिविक्रमगदापाणेशार्द्रपाणे जनार्दन ॥ ३१ ॥ श्रीवत्सवक्षः श्रीकांतपीतांबरमुरांतक ॥ कैटभारे बलिध्वंसि नृकंसारे केशि मूदन ॥
॥ ३२ ॥ नारायणासुररिपो कृष्णशौरै चतुर्भुज ॥ देवकीहृदयानंदयशोदानंदवर्धन ॥ ३३ ॥ पुंडरीकाक्षदैत्यारे दामोदरबलप्रिय ॥ बलारातिस्तुत हरे
वासुदेववसुप्रद ॥ ३४ ॥ विष्वक्चमूस्ताक्षर्यवनमालिन्नरोत्तम ॥ अधोक्षजक्षमाधारपद्मनाभजलेशय ॥ ३५ ॥ नृसिंहयज्ञवाराहगोपगोपालवल्लभ ॥
गोपीपते गुणातीतगरुडध्वजगोत्रभृत् ॥ ३६ ॥ जयचाणूरमथ नजयत्रैलोक्यरक्षण ॥ जयानाद्यजयानंदजयनीलोत्पलद्युते ॥ ३७ ॥ कौस्तुभोद्भूषितो
रस्कपूतनाधा तुशोषण ॥ रक्षरक्षजगद्रक्षामणे नरकहारक ॥ ३८ ॥ सहस्रशीर्षपुरुष पुरुहूतसुखप्रद ॥ यद्भूतं यच्च भाव्यं वै तत्रैकः पुरुषो भवान् ॥ ३९ ॥
इत्यादिनाममालाभिः संस्तुवन् वनमालिनम् ॥ स्वच्छंदलीलया गायन्नृत्यंश्च परया मुदा ॥ ४० ॥ व्यासो विश्वेश भवनं समायातः सहस्रवत् ॥ ज्ञानवापी
पुरोभागे महाभागवतैः सह ॥ ४१ ॥ विराजमानसत्कंठस्तुलसीवरदामभिः ॥ स्वयंतालधरो जातः स्वयंजातः सुनर्तकः ॥ ४२ ॥ वेणुवादनतत्त्वज्ञः स्वयंशु
तिधरो भवत् ॥ नृत्यं परिसमाप्येत्यं व्यासः सत्यवतीसुतः ॥ ४३ ॥ पुनरूर्ध्वं भुजं कृत्वा दक्षिणं शिष्यमध्यगः ॥ पुनः पपाठतानेव श्लोकान् गायन्निवो
च्चकैः ॥ ४४ ॥ परिनिर्मथ्य वाग्जालं सुनिश्चित्या सकृद्ब्रु ॥ इदमेकं परिज्ञातं सेव्यः सर्वेश्वरो हरिः ॥ ४५ ॥

॥ ३४ ॥ विष्वक् सर्वतश्चमूः सेनायस्य तत्संबोधनं विष्वक्चमूः ॥ हस्वाभावाद्द्विसर्गश्चार्धः ॥ विष्वक्सेन महाबाहो इति कचित् ॥ ३५ ॥ गोपालवल्लभगोपानां प्रिय ॥ ३६ ॥ आदौ भव आद्यः न आद्यः
अनाद्यः तत्संबोधनमनाद्य ॥ अनघेति कचित् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥४६॥४७॥४८॥४९॥५०॥ तत्प्रसिद्धं परमैश्वर्यं च दत्तम् ॥ लब्धं वरात्तत इति ॥ वराच्छ्रेष्ठात्तस्मात्परमैश्वर्यं लब्धमित्यर्थः ॥ ५१ ॥ शेमुषीवुद्धिः ॥ ईदृशी मत्स्त्वनपरा ॥ मेस्तुतिः परेतिकचित् ॥ संज्ञयानेत्रचालनादिना ॥ ५२ ॥ कंठकंदलीकंठमूलम् ॥ ५३ ॥ भवांतकंसंसारनाशकम् ॥ ५४ ॥ स्तंभितदोर्लतस्तिमितहस्तवल्लिकः ॥ ५५ ॥ पद्यैश्चित्रपदार्थैर्यष्टभिः सुमनोरमैः ॥ कृष्णद्वैपायनोऽस्तौषी द्रवानीशं जगत्पतिम् ॥ तापत्रयात्मकंसंसारदुःखंदुःखहेतुर्वारुद्रावयति नाशयतीति रुद्रः ॥ रुद्रुः खंदुः खहेतुर्वाद्रावयत्येषनः प्रभुः ॥ रुद्र इत्युच्यते सद्भिः शिवः परमकारणमिति स्मृतेः ॥ अशुभद्रावको रुद्रो यज्ञहा च पुनर्वदनः ॥ ततः स्मृतमथो रुद्रशब्देनात्र विधीयत इति वा ॥ रुतानि भूतानि त्वं ते द्रवति द्रावयतीति वारुद्रः ॥ रुत्यावेदरूपया धर्मादीन् बोधयति द्रावयतीति वारुद्रः ॥ रुत्या प्रणवरूपया स्वात्मानं प्रापयतीति वारुद्रः ॥ रोरुयमाणो द्रवति प्रविशति मर्त्यानिति वारुद्रः ॥ त्रिधा वद्धो वृषभरो रवीति महो देवो मर्त्यांश्चाविवेशेति श्रुतेः ॥ बोधिका बंधि कामो हिका च शक्तीरुत्तं द्वांसं स्याद्रावयिता भक्तेभ्य इति वारुद्रः ॥ रुतिशब्दे वेदा

इत्यादिश्लोकसंघातस्वप्रतिज्ञाप्रबोधकम् ॥ यावत्पठतिसव्यासः सव्यमुत्क्षिप्य वैभुजम् ॥ ४६ ॥ तस्तंभतावत्तद्वाहुंसशैलादिः स्वलीलया ॥ वाक्स्तंभश्चापितस्यासीन्मुनेर्व्यासस्य सन्मुनेः ॥ ४७ ॥ ततो गुप्तं समागम्य विष्णुर्व्यासमभाषत ॥ अपराद्धं महच्चात्र भवता व्यासनिश्चितम् ॥ ४८ ॥ तवैतदपराधे न भीतिर्मेऽपि महत्तरा ॥ एक एव हि विश्वेशो द्वितीयो नास्तिकश्चन ॥ ४९ ॥ तत्प्रसादादहंचक्री लक्ष्मीशस्तत्प्रभावतः ॥ त्रैलोक्यरक्षासामर्थ्यदत्तं ते नैव शंभुना ॥ ५० ॥ तद्भक्त्या परमैश्वर्यमया लब्धं वरात्ततः ॥ इदानीं स्तुहितं शंभुं यदिमेशु भमिच्छसि ॥ ५१ ॥ अन्यदापि न वै कार्या भवता शेमुषीदृशी ॥ पाराशर्य इति श्रुत्वा संज्ञया व्याजहार ह ॥ ५२ ॥ भुजस्तंभः कृतस्तेन नंदिना दृष्टिमात्रतः ॥ वाक्स्तंभस्तद्रयाज्जातः स्पृशमेकंठकंदलीम् ॥ ५३ ॥ यथास्तोतुं भवानी शंभुप्रभवामि भवांतकम् ॥ संस्पृश्य विष्णुस्तत्कंठं गुप्तमेव जगाम ह ॥ ५४ ॥ ततः सत्यवती मनुस्तथा स्तंभितदोर्लतः ॥ प्रारब्धवान्महेशानं परिष्टोतुमुदारधीः ॥ ५५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ एको रुद्रो न द्वितीयो यतस्तद्ब्रह्मैवैकं नेहनानास्ति किंचित् ॥ यद्यप्यन्यः कोपि वा कुत्रचिद्राव्याचष्टांत्यस्य शक्तिर्मदग्रे ॥ ५६ ॥ यः क्षीगव्धेर्मदराघातजातो ज्वालामालीकालकूटोतिर्भीमः ॥ तंसोढुं वाकोपरोऽभून्महेशाद्यत्कीलाभिः कृष्णतामाप विष्णुः ॥ ५७ ॥ यद्वाणो भूच्छीपतिर्यस्य यं तालो केशो यत्स्यंदनं भूः समस्ता ॥ वाहावेदायस्य येनेषु पातादग्धा ग्रामास्त्रैपुरास्तत्समः कः ॥ ५८ ॥

त्मानं कल्पादौ ब्रह्मणे ददातीति रुद्रः ॥ यो वै वेदांश्च प्राहिणोति तस्मादिति श्रुतेः ॥ अलमतिविस्तरेण ॥ स एकः सजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यः ॥ एतदेव्यतिरेकमुखेनाह ॥ न द्वितीय इति ॥ एकत्वे हेतुमाह ॥ यतस्तद्ब्रह्मैवैकमिति ॥ पदत्रयेण सजातीयविजातीयस्वगतभेदत्रयं निराक्रियते एकमेवाद्वितीयमिति ॥ एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ व्यतिरेके हेतुमाह ॥ नेहेति ॥ तथाच श्रुतिर्नेहादिकिंचनां ता यथापादमेव ॥ कुत्रचिद्वेति वाशब्दः समुच्चयार्थः ॥ कालं समुच्चिनोति ॥ क्वचित्काले वेत्यर्थः ॥ कुत्रचिदेशे ॥ तत्पदार्थम् ॥ मदग्रे मम समुखम् ॥ समग्रेति क्वचित् ॥ ५६ ॥ यत्कीलाभिर्यस्य ज्वालाभिः ॥ यज्ज्वालाभिरिति क्वचित् ॥ कृष्णतां नवीनमेघश्यामताम् ॥ तदुक्तम् ॥ विषेणोतिष्ठमानेन कालानलसमत्विषा ॥ निर्दग्धो हेमगौरांगः कृतः कृष्णो जनार्दन इति ॥ ५७ ॥ यद्वाणो यस्य शरः ॥

यन्तासारथिः ॥ लोकेशो ब्रह्मा ॥ येन श्रीरुद्रेण ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ सर्वविश्वम् ॥ सर्वे इति क्वचित् ॥ सर्वः सर्वरूपः ॥ ६१ ॥ आनत्यानमस्कारमात्रेण ॥ ६२ ॥ ६३ ॥
स्मायंस्मायंस्मित्वास्मित्वा पुनः पुनरीषद्वा स्यं विधायेति यावत् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां

का.सं.४.८.

स. अ. ९६

यकंदर्पोर्वीक्षमाणः समानंदैर्वैरन्यैर्भस्मजातः स्वयं हि ॥ पौष्पैर्बाणैः सर्वविश्वैकजेता को वास्तुत्यः कामजेतुस्ततो न्यः ॥ ५९ ॥ यवैवेदो वेदनो नैव विष्णुर्नो
वावेधानो मनो नैव वाणी ॥ तदेवेशं मादृशः को लपमेधायाथात्म्याद्वैवेत्यहो विश्वनाथम् ॥ ६० ॥ यस्मिन् सर्वं यस्तु सर्वं त्रसर्वो यो वैकर्ता योऽविता योऽपहर्ता ॥
नोयस्यादिर्यः समस्तादिरेको नोयस्यांतो यो तं कृतं न तोस्मि ॥ ६१ ॥ यस्यैकाख्यावाजिमेधेन तुल्याय स्यान्त्याचैकया लपेद्रलक्ष्मीः ॥ यस्य स्तुत्या लभ्य
ते सत्यलोको यस्यार्चातो मोक्षलक्ष्मीरदूरा ॥ ६२ ॥ नान्यं देवं वेद्वहं श्रीमहेशात्रान्यं देवं स्तौमिशं भोर्ऋतेऽहम् ॥ नान्यं देवं नानमामित्रिनेत्रात् सत्यं सत्यं सत्य
मेतन्मृषान ॥ ६३ ॥ इत्थं यावत्स्तौति शंभुं महर्षिस्तावन्नंदीशां भवाद्द्वप्रसादात् ॥ तद्दोः स्तंभं त्यक्तवांश्चावभाषेस्मायंस्मायं ब्राह्मणेभ्यो नमो वः ॥ ६४ ॥
नंदिकेश्वर उवाच ॥ इदं स्तवं महापुण्यं व्यासते परिकीर्तितम् ॥ यः पठिष्यति मेधावी तस्य तुष्यति शंकरः ॥ ६५ ॥ व्यासाष्टकमिदं प्रातः पठितव्यं प्रयत्नतः ॥
दुःस्वप्नपापशमनं शिवसात्रिध्यकारकम् ॥ ६६ ॥ मातृहापितृहावापि गोत्रो बालघ्न एव वा ॥ सुरापी स्वर्णहृद्वापि निष्पापो स्याः स्तुतेर्जपात् ॥ ६७ ॥
स्कंद उवाच ॥ ॥ पाराशर्यस्तदारभ्य शंभुभक्तिपरो भवत् ॥ लिंगं व्यासेश्वरं स्थाप्य घंटाकर्णहृदाग्रतः ॥ ६८ ॥ विभूतिभूषणो नित्यं नित्यं रुद्राक्षभूषणः ॥
रुद्रसूक्तपरो नित्यं नित्यं लिंगार्चको भवत् ॥ ६९ ॥ सकृत्वाक्षेत्रसंन्यासं त्यजेन्नाद्यापि काशिकाम् ॥ तत्त्वं क्षेत्रस्य विज्ञाय निर्वाणपददायिनः ॥ ७० ॥
घंटाकर्णहृदे स्नात्वा हृष्ट्वा व्यासेश्वरं नरः ॥ यत्र कुत्र मृतो वापि वाराणस्यां मृतो भवेत् ॥ ७१ ॥ काश्यां व्यासेश्वरं लिंगं पूजयित्वा नरोत्तमः ॥ न ज्ञानाद्भ्रश्यते
कापि पातकैर्नाभिभूयते ॥ ७२ ॥ व्यासेश्वरस्य ये भक्तान्तेषां कलिकालतः ॥ न पापतो भयं कापि न च क्षेत्रोपसर्गतः ॥ ७३ ॥ व्यासेश्वरः प्रयत्नेन द्रष्टव्यः
काशिवासिभिः ॥ घंटाकर्णकृतस्नानैः क्षेत्रपातकभीरुभिः ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे
व्यासभुजस्तंभो नाम पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ कृष्णद्वैपायनः स्कंदशंभुभक्तिपरो यदि ॥ यदि क्षेत्रहस्यज्ञः
क्षेत्रसंन्यासकृद्यदि ॥ १ ॥

॥ ३५३ ॥

काशीखंडटीकायांपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ अथ योऽपि भिक्षुः किं न कुर्यात्तु योऽपि भिक्षुः ॥ १ ॥ काशीन्यासः शप्स्यतीति पूर्वमेव जान

चाक्षिपति ॥ कृष्णद्वैपायनइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ संस्तवनमेवाह ॥ काश्यामिति ॥ काश्यामित्यादिसार्धस्यइतिसंव्याहरन्नित्यग्रिमेणान्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ क्षेत्रमहिमानमेव
 सपरिकरमाह अत्रेत्यारभ्यागस्त्यउवाचेत्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ असकृदितिच्छेदः ॥ प्रत्यहंसकृदितिवा ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ भाषयेद्वेत् ॥
 तथादृष्टप्रभावश्चेत्तथाचेज्ज्ञानिनावरः ॥ पुरींवाराणसींश्रेष्ठांकथं किलशपिष्यति ॥ २ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ सत्यमेतत्त्वयापृच्छिकथयामिमुनेशृणु ॥
 तस्यव्यासस्यचरितं भविष्यंत्वयिपृच्छति ॥ ३ ॥ यदारभ्यमुनेस्तस्यनंदीस्तंभितवान्भुजम् ॥ तदारभ्यमहेशानंसंतौतिपरमादृतः ॥ ४ ॥ काश्यांतीर्था
 न्यनेकानिकाश्यांलिंगान्यनेकशः ॥ तथापिसेव्योविश्वेशःस्नातव्यामणिकर्णिका ॥ ५ ॥ लिंगेष्वेकोहिविश्वेशस्तीर्थेषुमणिकर्णिका ॥ इतिसंव्याहरन्व्या
 सस्तद्वयंबहुमन्यते ॥ ६ ॥ त्यक्त्वासबहुवाग्जालंप्रातःस्नात्वादिनेदिने ॥ निर्वाणमंडपेवक्तिमहिमानंमहेशितुः ॥ ७ ॥ शिष्याणांपुरतो नित्यंक्षेत्रस्यमहि
 मामहान् ॥ व्याख्यायतेमुदातेनव्यासेनपरमर्षिणा ॥ ८ ॥ अत्रयत्क्रियतेक्षेत्रेशुभंवाऽशुभमेववा ॥ संवर्तेपिनतस्यांतस्तस्माच्छ्रेयःसमाचरेत् ॥ ९ ॥
 क्षेत्रसिद्धिसमीहंतेयेचात्रकृतिनोजनाः ॥ यावज्जीवंनतैस्त्याज्यासुधीभिर्मणिकर्णिका ॥ १० ॥ चक्रपुष्करिणीतीर्थेस्नातव्यंप्रतिवासरम् ॥ पुष्पैःपत्रैः
 फलैस्तोयैरर्च्योविश्वेश्वरःसदा ॥ ११ ॥ स्ववर्णाश्रमधर्मश्चत्यक्तव्योनमनागपि ॥ प्रत्यहंक्षेत्रमहिमाश्रोतव्यःश्रद्धयासकृत् ॥ १२ ॥ यथाशक्तिचदेयानि
 दानान्यत्रसुगुप्तवत् ॥ अत्रान्यपिचदेयानिविघ्नान्परिजिहीर्षुणा ॥ १३ ॥ परोपकरणंचात्रकर्तव्यंसुधियासदा ॥ पर्वस्वपिविशेषेणस्नानदानादिकाः
 क्रियाः ॥ १४ ॥ विशेषपूजाकर्तव्यासुमहोत्सवपूर्वकम् ॥ कार्यास्तथाधिकायात्राःसमर्च्याःक्षेत्रदेवताः ॥ १५ ॥ अत्रमर्मनवक्तव्यंसुधियाकस्यचित्कचित् ॥
 परदारपरद्रव्यपरापकरणंत्यजेत् ॥ १६ ॥ परापवादो नोवाच्यःपरेष्व्यानचकारयेत् ॥ असत्यंनैववक्तव्यंप्राणैःकंठगतैरपि ॥ १७ ॥ अत्रत्यजंतुरक्षार्थं
 मसत्यमपिभाषयेत् ॥ येनकेनप्रकारेणशुभेनाप्यशुभेनवा ॥ १८ ॥ अत्रत्यःप्राणिमात्रोपिरक्षणीयःप्रयत्नतः ॥ एकस्मिन्नक्षितेजंतावत्रकाश्यांप्रयत्नतः ॥
 त्रैलोक्यरक्षणात्पुण्यंतस्यात्तस्यात्रसंशयः ॥ १९ ॥ येषंसंतिसदाकाश्यांक्षेत्रसंन्यासकारिणः ॥ तएवरुद्रामंतव्याजीवन्मुक्तानसंशयः ॥ २० ॥
 तेषूपज्यास्तेनमस्कार्यास्तेसंतोष्याःप्रयत्नतः ॥ तेषुवैपरितुष्टेषुत्येद्विश्वेश्वरःस्वयम् ॥ २१ ॥ काश्यांवसंतियेमर्त्यादूरस्थैरपिसन्नैः ॥ योगक्षेमोविधात
 व्यस्तेषांविश्वेशितुर्मुदे ॥ २२ ॥ प्रसरस्त्विन्द्रियाणांचनिवार्योत्रनिवासिभिः ॥ मनसोपिहिचांचल्यमिहवार्यंप्रयत्नतः ॥ २३ ॥ मरणंनाभिकांशेद्विकां
 श्योमोक्षोऽपिनोपुनः ॥ शरीरशोषणोपायःकर्तव्यःसुधियानहि ॥ २४ ॥

ग्रन्थान्वाभाषयेदिति ॥ १८ ॥ तद्वानृतेनपापमपिस्यादित्याशंक्याह ॥ एकस्मिन्निति ॥ पापस्याल्पत्वात्पुण्यस्यबहुत्वाच्चानृताद्भेदव्यम् ॥ यद्वात्रानृतेपुण्यमेवपापंवागेवशुद्धिसायाभिप्रेतिभावः ॥
 ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ योगक्षेमोयोगसहितःक्षेमोयोगस्यक्षेमइतिवा ॥ तत्रालब्धस्यलभोयोगोऽलब्धस्यरक्षणक्षेमइतिभेदः ॥ २२ ॥ २३ ॥ सुधिया इतित्रयुधियात्रद्वेतिताठेइन्द्रियांचल्य

परिहारोपयोगितया शरीरशोषणोपायः कर्तव्यो न पुनः शरीरनाशयेत्यर्थः ॥ २४ ॥ नहीत्यत्र हेतुमाह ॥ शरीरसौष्ठवमिति ॥ सौष्ठवं पाटवम् ॥ पौष्टिकमिति पाठेऽप्युपायमित्यर्थः ॥ २५ ॥
अत्रात्मत्यजनोपायं मनसापि न चिंतयेदित्यनशनं विनेति बोद्धव्यम् ॥ विनात्मघातमशनं त्यक्त्वा प्रायोपवेशनम् ॥ अनाशकं यः कुरुते मद्भक्त इह सुव्रतः ॥ न तस्य पुनरावृत्तिरित्याद्युक्तेः ॥ २६ ॥ २७ ॥

शरीरसौष्ठवं कांक्ष्यं व्रतस्नानादिसिद्धये ॥ आयुर्वह्नत्रैविचिंत्यं महाफलसमृद्धये ॥ २५ ॥ आत्मरक्षात्र कर्तव्या महाश्रेयोभिवृद्धये ॥ अत्रात्मत्यजनोपायं
मनसापि न चिंतयेत् ॥ २६ ॥ एकस्मिन्नपि यच्चाह्निकाश्यां श्रेयोभिलभ्यते ॥ न तु वर्षशतेनापि तदन्यत्राप्यते कंचित् ॥ २७ ॥ अन्यत्र योगाभ्यसनाद्या
वज्जन्मयदर्ज्यते ॥ वाराणस्यांतदेकेन प्राणायामेन लभ्यते ॥ २८ ॥ सर्वतीर्थावगाहाच्च यावज्जन्मयदर्ज्यते ॥ तदानंदवने प्राप्यं मणिकर्ण्येकमज्जनात् ॥
॥ २९ ॥ सर्वलिङ्गार्चनात्पुण्यं यावज्जन्मयदर्ज्यते ॥ सकृद्विश्वेशमभ्यर्च्य श्रद्धया तदवाप्यते ॥ ३० ॥ यज्जन्मनां सहस्रेण निर्मलं पुण्यमर्जितम् ॥ तत्पुण्यप
रिव तेन भवेद्विश्वेशदर्शनम् ॥ ३१ ॥ गवां कोटिप्रदानेन सम्यग्दत्तेन यत्फलम् ॥ तत्फलं सम्यगाप्येत विश्वेश्वरविलोकनात् ॥ ३२ ॥ यत्पोडशमहादानैः
पुण्यं प्रोक्तं महर्षिभिः ॥ तत्पुण्यं जायते पुंसां विश्वेषु पुष्पदानतः ॥ ३३ ॥ अश्वमेधादिभिर्नैवेद्यैर्यत्फलं प्राप्यते खिलैः ॥ पंचामृतानां स्रपनाद्विश्वेशे तदवाप्यते
॥ ३४ ॥ वाजपेयसहस्रेण सम्यगिष्टेन यत्फलम् ॥ सकृन्महाहो नैवेद्यैर्विश्वेशे तच्छताधिकम् ॥ ३५ ॥ ध्वजातपत्रंचमरं विश्वेशेयः समर्पयेत् ॥ एकच्छत्रं सवै
राज्यं प्राप्नुयाद्भुधातले ॥ ३६ ॥ महापूजोपकरणं योर्पयेद्विश्वभर्तारि ॥ न तं संपातिसंभाराविमुंचंती ह कुत्रचित् ॥ ३७ ॥ सर्वर्तु कुसुमाढ्यांचयः
कुर्यात्पुष्पवाटिकाम् ॥ तदंगणे कल्पवृक्षाच्छायां कुर्वंती शीतलाम् ॥ ३८ ॥ यः क्षीरस्रपनाथं वै विश्वेशे धेनुमर्पयेत् ॥ क्षीरार्णवतटे तस्य निवसेयुः पितामहाः ॥
॥ ३९ ॥ विश्वेशराजसदनेयः सुधांचित्रमेव वा ॥ कारयेत्तस्य भवनं कैलोसचित्रितं भवेत् ॥ ४० ॥ ब्राह्मणान्यतिनो वापितथैव शिवयोगिनः ॥ भोजये
द्योत्रवैकाश्यामेकैकगणनाक्रमात् ॥ ४१ ॥ कोटिभोज्यफलं तस्य श्रद्धयानात्र संशयः ॥ तपस्त्वत्र प्रकर्तव्यं दानमत्र प्रदापयेत् ॥ ४२ ॥ विश्वेशस्तोषणी
योत्र स्नानहोमजपादिभिः ॥ अन्यत्र कोटिजप्येन यत्फलं प्राप्यते नरैः ॥ अष्टोत्तरशतं जप्त्वा तदत्र समवाप्यते ॥ ४३ ॥ कोटिहोमेन यत्प्रोक्तं फलमन्यत्र सु
रिभिः ॥ अष्टोत्तराहुतिशतात्तदत्रानंदकानने ॥ ४४ ॥ योजपेद्ब्रह्मसूक्तानिकाश्यां विश्वेशसन्निधौ ॥ पारायणेन वेदानां सर्वेषां फलमाप्यते ॥ ४५ ॥

विधिनास्थापितमिति शेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ कुंतीश्वरपृथग्यास्थापितम् ॥ कुंभीश्वरमितिकचित् ॥ १८ ॥ १९ ॥ रौरवादिषु आदिशब्देन महारौरवादयो गृह्यन्ते ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ यांसिद्धि

संगमेश्वरमालोक्य तत्प्राच्यां जायते नवः ॥ चतुर्मुखेन विधिना तत्पूर्वेण चतुर्मुखम् ॥ १६ ॥ प्रयागसंज्ञकं लिंगमर्चितं ब्रह्मलोकदम् ॥ तत्र शांति करी गौरी
पूजिता शांति कृद्भवेत् ॥ १७ ॥ वरणायास्तटे पूर्वपूज्यं कुंतीश्वरं नृभिः ॥ तत्पूजनात् प्रजायन्ते पुत्रानि जकुलोज्ज्वलाः ॥ १८ ॥ कुंतीश्वरादुत्तरतस्तीर्थवैका
पिलोद्भवः ॥ तत्र वैस्नानमात्रेण वृषभध्वजपूजनात् ॥ १९ ॥ राजसूयस्य यज्ञस्य फलं त्वविकलं भवेत् ॥ रौरवादिषु ये केचित्पितरः कोटिसंमिताः ॥ २० ॥
तत्र श्राद्धे कृते पुत्रैः पितृलोकं प्रयांति ते ॥ आनुसूये श्वरं लिंगं गोप्रेक्षादुत्तरे मुने ॥ २१ ॥ तद्दर्शनाद्भवेत् स्त्रीणां पातिव्रत्यफलं स्फुटम् ॥ तल्लिंगपूर्वदिग्भागे पूज्यः
सिद्धिविनायकः ॥ २२ ॥ यांसिद्धियः समीहेत सतामाप्नोति तत्र ते ॥ हिरण्यकशिपोर्लिंगं गणेशात्पश्चिमे ततः ॥ २३ ॥ हिरण्यकूपस्तत्रास्ति हिरण्याश्वसम्
द्विकृत ॥ २४ ॥ मुंडासुरेश्वरं लिंगं तत्प्रतीच्यां च सिद्धिदम् ॥ अभीष्टदंतु नैर्ऋत्यां गोप्रेक्षादृषभेश्वरम् ॥ २५ ॥ मुनेस्कंदेश्वरं लिंगं महादेवस्य पश्चिमे ॥
तल्लिंगपूजनात् पुत्रां भवेन्मम सलोकता ॥ २६ ॥ तत्पार्श्वतो हि शाखेशो विशाखेशश्च तत्र वै ॥ नैगमेये श्वरस्तत्र येन्येन द्यादयोगणाः ॥ २७ ॥ तेषामपि हि
लिंगानि तत्र संति सहस्रशः ॥ तद्दर्शनाद्भवेत् पुंसां तद्गुणसलोकता ॥ २८ ॥ नंदीश्वरात्प्रतीच्यां च शिलादेशः कुधीहरः ॥ महाबलप्रदस्तत्र हिरण्याक्षेश्वरः
शुभः ॥ २९ ॥ तदक्षिणे दृहासारख्यं लिंगं सर्वसुखप्रदम् ॥ प्रसन्नवदने शाख्यं लिंगं तस्योत्तरे शुभम् ॥ ३० ॥ प्रसन्नवदनस्तिष्ठेद्भक्तस्तद्दर्शनाच्छुभात् ॥
तदुत्तरे प्रसन्नोदं कुंडनैर्मल्यदं नृणाम् ॥ ३१ ॥ प्रतीच्यामदृहासस्य मित्रावरुणनामनी ॥ लिंगे तल्लोकदे पूज्ये महापातकहारिणी ॥ ३२ ॥ नैर्ऋत्यां चादृहा
सस्य वृद्धवासिष्ठसंज्ञकम् ॥ लिंगं तत्पूजनात् पुंसां ज्ञानमुत्पद्यते महत् ॥ ३३ ॥ वसिष्ठेशसमीपस्थः कृष्णेशो विष्णुलोकदः ॥ तद्याम्यां याज्ञवल्क्येशो ब्रह्मते
जो विवर्धनः ॥ ३४ ॥ प्रहादेश्वरमभ्यर्च्य तत्पश्चाद्भक्तिवर्धनम् ॥ स्वयं लीनः शिवो यत्र भक्तानुग्रहकाम्यया ॥ ३५ ॥ अतः स्वलीनं तत्पूर्वे लिंगं पूज्यं
प्रयत्नतः ॥ सदैव ज्ञाननिष्ठानां परमानंदमिच्छताम् ॥ यागतिर्विहिता ते पांस्वलीने सातनुत्यजाम् ॥ ३६ ॥ वैरोचने श्वरं लिंगं स्वलीनात्पुरतः स्थितम् ॥
तदुत्तरे बलीशं च महाबलविवर्धनम् ॥ ३७ ॥ तत्रैव लिंगं बाणेशं पूजितं सर्वकामदम् ॥ चंद्रेश्वरस्य पूर्वेण लिंगं विद्येश्वराभिधम् ॥ ३८ ॥

मभीष्टांसिद्धिम् ॥ तत्र ते तस्य नमस्कारतः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अविकलंसमग्रम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ आश्विनेयेश्वरौअश्विनीकुमाराभ्यांस्थापितौ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ यातुधान्यांनैर्ऋत्याम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥
 सर्वाविद्याःप्रसन्नाःस्युस्तस्यलिंगस्यसेवनात् ॥ तदक्षिणेतुवीरेशोमहासिद्धिविधायकः ॥ ३९ ॥ तत्रैवविकटादेवीसर्वदुःखौघमोचनी ॥ पंचमुद्रंमहापीठं
 तज्ज्येयंसर्वसिद्धिदम् ॥ ४० ॥ तत्रजतामहामंत्राःक्षिप्रंसिध्यन्तिनान्यथा ॥ तत्पीठेवायुकोणेतुसंपूज्यःसगरेश्वरः ॥ ४१ ॥ तदर्चनादश्वमेधफलंत्ववि
 कलंभवेत् ॥ तदीशानेचवालीशस्तिर्यग्योनिनिवारकः ॥ ४२ ॥ महापापौघविध्वंसीसुग्रीवेशस्तदुत्तरे ॥ हनूमदीश्वरस्तत्रब्रह्मचर्यफलप्रदः ॥ ४३ ॥
 महाबुद्धिप्रदस्तत्रपूज्योजांबवतीश्वरः ॥ आश्विनेयेश्वरौपूज्यौगंगायाःपश्चिमेतटे ॥ ४४ ॥ तदुत्तरेभद्रहृदोगवांक्षीरेणपूरितः ॥ कपिलानांसहस्रेणसम्य
 गदत्तेनयत्फलम् ॥ ४५ ॥ तत्फलंलभतेमर्त्यःस्नातोभद्रहृदेषुवम् ॥ पूर्वाभाद्रपदायुक्तापौर्णमासीयदाभवेत् ॥ ४६ ॥ तदापुण्यतमःकालोवाजिमेषफ
 लप्रदः ॥ हृदपश्चिमतीरेतुभद्रेश्वरविलोकनात् ॥ ४७ ॥ गोलोकंप्राप्तुयात्तस्मात्पुण्यात्रैवात्रसंशयः ॥ भद्रेश्वराद्यातुधान्यामुपशांतशिवोमुने ॥ ४८ ॥
 तस्यलिंगस्यसंस्पर्शात्परांशांतिंसमृच्छति ॥ उपशांतशिवंलिंगंदृष्ट्वाजन्मशतार्जितम् ॥ ४९ ॥ त्यजेदश्रेयसोराशिंश्रेयोराशिंचविंदति ॥ तदुत्तरेचचक्रेशो
 योनिचक्रनिवारकः ॥ ५० ॥ तदुत्तरेचक्रहृदोमहापुण्यविवर्धनः ॥ स्नात्वाचक्रहृदमर्त्यश्चक्रेशंपरिपूज्यच ॥ ५१ ॥ शिवलोकमवाप्नोतिभावितेनां
 तरात्मना ॥ तत्रैर्ऋतेचशूलेशोद्रष्टव्यश्चप्रयत्नतः ॥ ५२ ॥ शूलंतत्रपुरान्यस्तंस्नानार्थंवरवर्णिनि ॥ हृदस्तत्रसमुत्पन्नःशूलेशस्याग्रतोमहान् ॥ ५३ ॥
 स्नानंकृत्वाहृदेतत्रदृष्ट्वाशूलेश्वरंविभुम् ॥ रुद्रलोकंनरायांतित्यक्त्वासंसारगह्वरम् ॥ ५४ ॥ तत्पूर्वतो नारदेनतपस्तप्तंमहत्तरम् ॥ लिंगंचस्थापितंश्रेष्ठकुंडंचा
 पिशुभंकृतम् ॥ ५५ ॥ तत्रकुंडेनरःस्नात्वाहृद्वै नारदेश्वरम् ॥ संसाराब्धिंमहाघोरंसंतरेन्नात्रसंजयः ॥ ५६ ॥ नारदेश्वरपूर्वेणहृद्व्राट्प्रभातकेश्वरम् ॥
 निर्मलांगतिमाप्नोतिपापौघंचविमुंचति ॥ ५७ ॥ तदग्रेताम्रकुंडंचतत्रस्नातो नगर्भभाक् ॥ विघ्नहर्तागणाध्यक्षस्तद्रायव्येसुविघ्नहृत् ॥ ५८ ॥ तत्रवि
 ग्रहरंकुंडंतत्रस्नातो नविघ्नभाक् ॥ अनारकेश्वरंलिंगंतदुदग्दिशिचोत्तमम् ॥ ५९ ॥ कुंडंचानारकाख्यंवैतत्रस्नातो नारकी ॥ वरणायास्तटेरम्येवरणे
 शस्तदुत्तरे ॥ ६० ॥ तत्रपाशुपतःसिद्धस्त्वक्षपादोमहामुने ॥ अनेनैवशरीरेणशाश्वतींसिद्धिमागतः ॥ ६१ ॥ तत्पश्चिमेचशैलेशःपरनिर्वाणकामदः ॥
 कोटीश्वरंतुतद्याम्यांलिंगंशाश्वतसिद्धिदम् ॥ ६२ ॥ कोटितीर्थेहृदेस्नात्वाकोटीशंपरिपूज्यच ॥ गवांकोटिप्रदानस्यफलमाप्नोतिमानवः ॥ ६३ ॥
 महाश्मशानस्तंभोस्तिकोटीशाद्वह्निदिविस्थितः ॥ तस्मिन्स्तंभेमहारुद्रस्तिष्ठतेचोमयासह ॥ ६४ ॥
 ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ भवतिचभवत्येव ॥ ऋणतःऋणत्रयात् ॥ अंगारनिर्मलज्वलदंगारवदुज्ज्वलम् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

तस्तंभंसमलंकृत्यनरस्तत्पदमाप्नुयात् ॥ तत्रैवतीर्थपरमंकपालेशसमीपतः ॥ ६५ ॥ कपालमोचनं नाम तत्र स्नातोऽश्वमेधभाक् ॥ ऋणमोचनतीर्थं तु तदुद
ग्दिशि शोभनम् ॥ ६६ ॥ तत्र तीर्थे नरः स्नात्वा मुक्तो भवति चर्णतः ॥ तत्रैवांगारकतीर्थं कुण्डं चांगारनिर्मलम् ॥ ६७ ॥ स्नात्वांगारकतीर्थं तु भवेद्भूयोनगर्भ
भाक् ॥ अंगारवारयुक्तायां चतुर्थ्यां स्नातियो नरः ॥ व्याधिभिर्नाभिभूयेत न च दुःखी कदाचन ॥ ६८ ॥ विश्वकर्मे श्वरं लिङ्गं ज्ञानदं च तदुत्तरे ॥ महामुण्डे
श्वरं लिङ्गं तस्य दक्षिणतः शुभम् ॥ ६९ ॥ कूपः शुभो दनामापि स्नातव्यं तत्र निश्चितम् ॥ तत्र मुण्डमयी मालामया क्षितातिशोभना ॥ ७० ॥ महामुण्डात्तो
देवी समुत्पन्ना घहारिणी ॥ खट्वाङ्गं च धृतं तत्र खट्वाङ्गेशस्ततो भवत् ॥ ७१ ॥ निष्पापो जायते मर्त्यः खट्वाङ्गेशविलोकनात् ॥ भुवने शस्ततो याम्यां कुण्डं च भुवने
श्वरम् ॥ ७२ ॥ तत्र कुण्डे नरः स्नातो भुवनेशो भवेन्नरः ॥ तद्याम्यां विमलेशश्च कुण्डं च विमलोदकम् ॥ ७३ ॥ तत्र स्नात्वा विलोक्येशं विमलो जायते नरः ॥
तत्र पाशुपतः सिद्धरूपं बको नाम नामतः ॥ ७४ ॥ अनेनैव शरीरेण रुद्रलोकमवाप्तवान् ॥ भृगोरायतनं तस्य पश्चिमेऽतीव पुण्यदम् ॥ ७५ ॥ विधिपूर्व
तदभ्यर्च्य प्राप्नुयाच्छिवमन्दिरम् ॥ शुभेश्वरश्च तद्याम्यां महाशुभफलप्रदः ॥ ७६ ॥ तत्र सिद्धः पाशुपतः कपिलर्षिर्महातपाः ॥ तत्रास्ति हि गुहारम्या कपि
लेश्वरसंनिधौ ॥ ७७ ॥ ताङ्गुहां प्रविशेद्योवैनसगर्भे विशेत्कचित् ॥ तत्र यज्ञोदकूपोऽस्ति वाजिमेधफलप्रदः ॥ ७८ ॥ ओंकार एष एवासावादिवर्णमया
त्मकः ॥ मत्स्योदर्युत्तरे कूले नादेशस्त्वहमेव च ॥ ७९ ॥ नादेशः परमं ब्रह्म नादेशः परमा गतिः ॥ नादेशः परमं स्थानं दुःखसंसारमोचनम् ॥ ८० ॥ कदा
चित्तस्य देवस्य दर्शने याति जाह्नवी ॥ मत्स्योदरी सा कथिता स्नानं पुण्यैरवाप्यते ॥ ८१ ॥ मत्स्योदरी यदा गङ्गा पश्चिमे कपिलेश्वरम् ॥ समायाति महोदे
वितदा योगः सुदुर्लभः ॥ ८२ ॥ उद्दालकेश्वरं लिङ्गमुदीच्यां कपिलेश्वरात् ॥ तदर्शनेन संसिद्धिः परा सर्वैरवाप्यते ॥ ८३ ॥ तदुत्तरे बाष्कुलीशं लिङ्गं सर्वा
र्थसिद्धिदम् ॥ बाष्कुलीशादक्षिणतो लिङ्गं वैकौस्तुभेश्वरम् ॥ ८४ ॥ तस्यार्चने नरत्नौघैर्न विजुज्येत कर्हिचित् ॥ शंकुकर्णेश्वरं लिङ्गं कौस्तुभेश्वरदक्षिणे ॥
॥ ८५ ॥ संसेव्य परमं ज्ञानं लभेदद्यापि साधकः ॥ अवरोरेशो गुहाद्वारिकूपस्तस्योत्तरे शुभः ॥ ८६ ॥ अवरोरेश इति ख्यातो वाजिमेधफलप्रदः ॥ गर्गेशो
दमनेशश्च तत्र लिङ्गद्वयं शुभम् ॥ ८७ ॥

॥ ७८ ॥ आदिवर्णमयात्मकः अकारोकारमकारवर्णत्रयात्मक इत्यर्थः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ पश्चिमे तस्याः पश्चिमे ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ अवरोरुदः अवोरसंसारनिवर्तकमुद

स्को. म. पु.

॥ ३६० ॥

मुदकंयस्यसतथा ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ कोटिरुद्रफलंशतलक्षरुद्रसूक्तजपस्यफलम् ॥ ८९ ॥ रुद्रनक्षत्रमार्द्रा ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥

अननैवेहदेहेनयत्रतौसिद्धिमापतुः ॥ तल्लिगयोःसमर्चातःसिद्धिर्भवतिवाञ्छिता ॥ ८८ ॥ तदक्षिणेमहाकुंडंरुद्रावासइतिस्मृतम् ॥ तत्ररुद्रेशमभ्यर्च्यको
टिरुद्रफलंलभेत् ॥ ८९ ॥ चतुर्दशीयदापर्णेरुद्रनक्षत्रसंयुता ॥ तदापुण्यतमःकालस्तस्मिन्कुंडेमहाफलः ॥ ९० ॥ रुद्रकुंडेनरःस्नात्वा दृष्ट्वा रुद्रेश्वरंवि
भुम् ॥ यत्रतत्रमृतोवापिरुद्रलोकमवाप्नुयात् ॥ ९१ ॥ रुद्रस्यनैर्ऋतेभागेलिङ्गं तत्रमहालयम् ॥ तदग्रेपितृकूपोस्तिपितृणामालयःपरः ॥ ९२ ॥ तत्रश्राद्धं
नरःकृत्वापिंडान्कूपेपरिक्षिपेत् ॥ एकविंशकुलोपेतःश्राद्धकृद्रुद्रलोकभाक् ॥ ९३ ॥ तत्रवैतरणीनामदीर्घिकापश्चिमानना ॥ तस्यांस्नातो नरोदेविनरकंनै
वगच्छति ॥ ९४ ॥ बृहस्पतीश्वरंलिङ्गरुद्रकुंडाच्चपश्चिमे ॥ गुरुपुण्यसमायोगेदृष्ट्वादिव्यालभेद्भिरम् ॥ ९५ ॥ रुद्रावासादक्षिणतःकामेशंलिङ्गमुत्तमम् ॥
तदक्षिणेमहाकुंडंस्नानाच्चितितकामदम् ॥ ९६ ॥ चैत्रशुक्लत्रयोदश्यांतत्रयात्राचकामदा ॥ नलकूबरलिङ्गंचप्राच्यांकामेश्वराच्छुभम् ॥ ९७ ॥ तदग्रेपावनः
कूपोधनधान्यसमृद्धिदः ॥ नलकूबरपूर्वेणसूर्याचंद्रमसेश्वरौ ॥ ९८ ॥ अज्ञानध्वांतपटलींहरतस्तौसमर्चितौ ॥ तदक्षिणेध्वकेशश्चदृष्टोमोहविनाशनः ॥
॥ ९९ ॥ तत्रसिद्धीश्वरंलिङ्गंमहासिद्धिसमर्पकम् ॥ तत्रैवमंडलेशश्चमंडलेशपदप्रदः ॥ १०० ॥ कामकुंडस्यपूर्वेणच्यवनेशःसमृद्धिदः ॥ तत्रैवसनकेशश्च
राजसूयफलप्रदः ॥ १ ॥ सनत्कुमारलिङ्गंचतत्पश्चाद्योगसिद्धिकृत् ॥ तदुत्तरेसनंदेशोमहाज्ञानसमर्थकः ॥ २ ॥ तद्याभ्यामाहुतीशश्चदृष्टोहोमफलप्रदः ॥
तद्याभ्यांपुण्यजनकंलिङ्गंपंचशिखेश्वरम् ॥ ३ ॥ मार्कंडेयह्रदस्तस्यपश्चिमेपुण्यवर्धनः ॥ तस्मिन्ह्रदेनरःस्नात्वाकिंभूयःपरिशोचति ॥ ४ ॥ तत्रस्नानंचदानं
चभवेदक्षयपुण्यदम् ॥ तदुत्तरेचकुंडेशःसर्वसिद्धिर्नमस्कृतः ॥ ५ ॥ दीक्षांपाशुपतींलब्ध्वाद्वादशाब्देनयत्फलम् ॥ तत्फलंलभतेविप्रमर्त्यःकुंडेशदर्शनात् ॥
॥ ६ ॥ मार्कंडेयह्रदात्पूर्वशांडिल्येशःसुपुण्यदः ॥ तत्पश्चिमेचचंडेशश्चंडांशुग्रहणावहत् ॥ ७ ॥ दक्षिणेचकपालेशात्कुंडंश्रीकंठसंज्ञितम् ॥ तत्रकुंडे
नरःस्नात्वादातास्याच्छीप्रभावतः ॥ ८ ॥ महालक्ष्मीश्वरंलिङ्गंतस्यकुंडस्यसन्निधौ ॥ महालक्ष्मींसमभ्यर्च्यस्नातस्तत्कुंडवारिषु ॥ ९ ॥ चामरासक्तहस्ता
भिर्दिव्यस्त्रीभिश्चवीज्यते ॥ यदामत्स्योदरीयांतिस्वर्गलोकादिवौकसः ॥ तदातेनैवमार्गेणयांतिस्त्रीभिर्वृताःसुखम् ॥ ११० ॥ स्वर्गद्वारमतःख्यातंतत्स्थानं
मुनिसत्तम ॥ तत्कुंडदक्षिणेभागेलिङ्गं ब्रह्मपदप्रदम् ॥ ११ ॥ गायत्रीश्वरसावित्रीश्वरौपूज्यौप्रयत्नतः ॥ मत्स्योदर्यास्तटेरम्येलिङ्गंसत्यवतीश्वरम् ॥ १२ ॥

पूर्वेणपूर्वे ॥ १३ ॥ कनखलंहरिद्वारंगयावांतरतीर्थविशेषोवा ॥ १४ ॥ १५ ॥ इंद्रेश्वरमन्यत् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अग्नीशोप्यन्यएवप्रसिद्धः ॥ १९ ॥ आग्नेयेश्वरतःप्राच्यांकुंडमित्यनुवादः ॥ तदक्षिणेआग्नेयकुं
 डदक्षिणेशुभंकुंडमितिशेषः ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ तदंधोःतत्कूपस्य ॥ विश्वेश्वराह्वयमित्यन्यदेव ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ ततःकालोदात् ॥ २९ ॥ १३० ॥ महाकुंडं
 तयोःपूर्वेणसंपूज्यंतपःश्रीपरिवर्धनम् ॥ उग्रेश्वरंमहालिंगंलक्ष्मीशात्पूर्वदिविस्थितम् ॥ १३१ ॥ जातिस्मरोभवेन्मर्त्यस्तल्लिंगस्यसमर्चनात् ॥ तदक्षिणेचो
 ग्रकुंडंस्नानात्कनखलाधिकम् ॥ १३२ ॥ करवीरेश्वरंलिंगंतस्यकुंडस्यपश्चिमे ॥ तस्यदर्शनतःपुंसांजायतेरोगसंक्षयः ॥ १३३ ॥ तद्वायव्येमरीचीशंकुंडं
 चाचौचनाशनम् ॥ तत्पश्चाच्चैद्रकुंडंचलिंगंचेंद्रेश्वरंमुने ॥ १३४ ॥ इंद्रेशादक्षिणेभागेशुभाकर्कोटवापिका ॥ तत्रवापीजलेस्नात्वादृष्ट्वाकर्कोटकेश्वरम् ॥
 ॥ १३५ ॥ नागानामाधिपत्यंतुजायतेनात्रसंशयः ॥ तत्पश्चाद्विमिचंडेशोब्रह्महत्याहरोहरः ॥ १३६ ॥ तदक्षिणेमहाकुंडंरुद्रलोकफलप्रदम् ॥ तत्पश्चिमे
 महालिंगमग्नीशइतिविश्रुतम् ॥ १३७ ॥ आग्नेयंनामकुंडंचतत्पूर्वेग्निसलोकदम् ॥ आग्नेयेश्वरतःप्राच्यांकुंडंतदक्षिणेशुभम् ॥ १३८ ॥ तत्रकुंडेनरः
 स्नात्वास्वर्गेवसतिपूर्वजैः ॥ तत्प्राच्यांबालचंद्रेशश्चंद्रलोकगतिप्रदः ॥ १३९ ॥ परितोबालचंद्रेशंगणलिंगान्यनेकशः ॥ विलोक्यतानिलिंगानिगाणपत्यं
 पदंलभेत् ॥ १४० ॥ बालचंद्रसमीपेतुकूपःपितृगणप्रियः ॥ तत्रश्राद्धप्रदःस्नात्वापितृन्सप्ताडत्रारयेत् ॥ १४१ ॥ तदंधोःपूर्वतोलिंगंपुण्यंविश्वेश्वराह्वयम् ॥
 विश्वेश्वरस्यपूर्वेणवृद्धकालेश्वरोहरः ॥ १४२ ॥ कालोदोनामकूपोस्तितदग्रेसर्वरोगहृत् ॥ येस्तुतत्रोदकंपीतस्त्रीभिःपुंभिःस्वकर्मभिः ॥ १४३ ॥ नतेषांपारि
 वर्तोत्रकल्पकोटिशतैरपि ॥ तत्पीत्वाजन्मबंधोत्थाद्वयान्मुच्येतमानवः ॥ १४४ ॥ तत्रकूपेतुयदत्तंदानंशिवरतात्मनाम् ॥ संवर्तेपिनतस्यास्तिनाशः
 कलशसंभव ॥ १४५ ॥ खंडस्फुटितसंस्कारंतत्रकुर्वतियेनराः ॥ तेरुद्रलोकमासाद्यमोदंतेसुखिनःसदा ॥ १४६ ॥ कालेशादक्षिणेभागेश्चैवमृत्युशस्त्वपमृत्यु
 हृत् ॥ लिंगंदक्षेश्वराहंचततःकूपादुदग्दिशि ॥ १४७ ॥ अपराधसहस्रंतुनश्येत्तस्यसमर्चनात् ॥ १४८ ॥ महाकालेशलिंगंचदक्षेशात्पूर्वतोमहत् ॥
 महाकुंडेनरःस्नात्वामहाकालंतुयोर्चयेत् ॥ १४९ ॥ आर्चितंतेनवैतत्रजगदेतच्चराचरम् ॥ अंतकेश्वरमालोक्यतद्याम्यानांतकस्यभीः ॥ १५० ॥ हस्तिपालेश्वरं
 लिंगंतस्यदक्षिणतोमुने ॥ तस्यपूजनतोयातिपुण्यंवैहस्तिदानजम् ॥ १५१ ॥ तत्रैरावतकुंडंचलिंगमैरावतेश्वरम् ॥ तल्लिंगमर्चयन्मर्त्याधनधान्यसमृ
 द्धिभाक् ॥ १५२ ॥ तदक्षिणेश्वरेशचलिंगस्यान्मालतीश्वरम् ॥ हस्तीश्वरादुत्तरेतुजयंतेशोजयप्रदः ॥ १५३ ॥ बंदीश्वरोमहाकालकुंडादुत्तरतःशुभः ॥
 बंदिकुंडंचविरूपातंवारणस्यामहावहत् ॥ १५४ ॥ तत्रस्नानेनदानेनश्राद्धेनाक्षयमश्नुते ॥ धन्वंतरीश्वरंलिंगंकुंडंतत्रामचैवहि ॥ १५५ ॥ तस्यलिंगस्यना
 मान्यत्कुंडनामान्यदेवहि ॥ तुंगेश्वरंलिंगनामकुंडंवैद्येश्वराभिधम् ॥ १५६ ॥ सुधामय्योमहौषध्यःक्षिप्तास्तत्रमहाधियः ॥ तत्कुंडस्नानतस्तस्मा
 तल्लिंगपरिवीक्षणात् ॥ नश्यंतिव्याधयःसर्वेसहपापैःसुदारुणैः ॥ १५७ ॥

महाकालकुंडं ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ लिंगंकुंडयोरन्यनामनीएवाह ॥ तुंगेश्वरमिति ॥ १६८ ॥ सुधामय्योयामहौषध्योमृतसंजीविन्यादिरूपावर्ततेतामहामहौषध्यस्तत्रक्षिप्ताइत्यर्थः ॥

कथंभूतामहौषध्यःमहाधियःस्वास्थ्यप्रदान्योमहाऽगदरूपाइत्यर्थः ॥ क्षिप्तास्तत्रमहाधियेतिपाठेस्पष्टएवार्थः ॥ ३९ ॥ तुंगनाम्नस्तुंगेश्वरादित्यर्थः ॥ १४०॥४१॥४२॥४३॥४४॥४५॥ तमीश्वरं पं
चचूडेतिमित्यर्थः ॥ ४६॥ प्रियोभर्ता ॥ ४७॥४८॥४९॥ अशोकाष्टम्यामितिच्छेदः ॥ मधौचैत्रे ॥ १५०॥ मुक्तिक्षेत्रेति ॥ सर्वतोमुक्तिक्षेत्रंतस्यप्रमाणमित्यर्थः ॥ तत्रदक्षिणतस्तटेऽश्वरमारभ्यक्रोशपरि
तदुत्तरेहलीशेशःसर्वव्याधिनिषूदनः ॥ शिवेश्वरःशिवकरस्तुंगनाम्नश्चदक्षिणे ॥ १४० ॥ जमदग्नीश्वरंलिंगंशिवेशादक्षिणेशुभम् ॥ तत्पश्चिमेभैरवेशः
कूपस्तस्योत्तरेशुभः ॥ ४१ ॥ तदुदस्पर्शमात्रेणसर्वयज्ञफलंलभेत् ॥ तत्कूपपश्चिमेभागेसुकेशोयोगसिद्धिदः ॥ ४२ ॥ तत्रैर्ऋत्यांचव्यासेशःकूपश्चवि
मलोदकः ॥ व्यासकूपेनरःस्नात्वातर्पयित्वासुरान्पितॄन् ॥ ४३ ॥ अक्षयंलभतेलोकंयत्रकुत्राभिकांक्षितम् ॥ व्यासतीर्थात्पश्चिमतोघंटाकर्णोहदो
महान् ॥ ४४ ॥ घंटाकर्णद्वदेस्नात्वाव्यासेशपरिदर्शनात् ॥ यत्रतत्रमृतोवापिवाराणस्यामृतोभवेत् ॥ ४५ ॥ घंटाकर्णसमीपेतुपंचचूडाप्सरःसरः ॥
पंचचूडाजलेस्नात्वाहृद्वादेवंतमीश्वरम् ॥ ४६ ॥ स्वर्गलोकंनरोयातिपंचचूडाप्रियोभवेत् ॥ गौरीकूपस्ततोवाच्यांसर्वजाड्यविनाशनः ॥ ४७ ॥ पंचचूडो
त्तरेभागेतीर्थचाशोकसंज्ञितम् ॥ मंदाकिनीमहातीर्थतदुदीच्यांमहाघट्टत् ॥ ४८ ॥ स्वर्गलोकेपिसापुण्याकिंपुनर्मानवेमुने ॥ तदुत्तरेमध्यमेशोमध्ये
क्षेत्रंस्वापित्यहो ॥ ४९ ॥ तत्रजागरणंकृत्वाऽशोकाष्टम्यांमधौनरः ॥ नजातुशोकंलभतेसदानंदमयोभवेत् ॥ १५० ॥ मुक्तिक्षेत्रप्रमाणंचक्रोशंक्रोशंचसर्वतः ॥
आरभ्यलिंगादस्माच्चपुण्यदान्मध्यमेश्वरात् ॥ ५१ ॥ एतदेवसदाप्राहुःसर्वेवैप्रपितामहाः ॥ कश्चिदस्मत्कुलेजातोमंदाकिन्याजलाद्भुतः ॥ ५२ ॥ भोजये
त्प्रयतोविप्रान्यतीन्पाशुपतानपि ॥ मंदाकिन्यांनरःस्नात्वाहृद्वावैमध्यमेश्वरम् ॥ ५३ ॥ एकविंशत्कुलोपेतोरुद्रलोकेवसेच्चिरम् ॥ मध्यमेशादवाच्यांच
विश्वेदेवेश्वरःशुभः ॥ ५४ ॥ तदर्चनादर्चिताःस्युर्विश्वेदेवास्त्रयोदश ॥ तत्पूर्वेवीरभद्रेशोमहावीरपदप्रदः ॥ ५५ ॥ भद्रदाभद्रकालीचतस्यदक्षिणतःशुभा ॥
भद्राकालहृदोनामतत्रातीवशुभप्रदः ॥ ५६ ॥ आपस्तंबेश्वरंलिंगंतत्प्राच्यांज्ञानदंपरम् ॥ तदुत्तरेपुण्यकूपस्तत्पश्चाच्छौनकोहृदः ॥ ५७ ॥ हृदपश्चिमतो
लिंगंशौनकेशंसुधीप्रदम् ॥ हृदेतत्रनरःस्नात्वाहृद्वावैशौनकेश्वरम् ॥ ५८ ॥ ज्ञानंतत्संलभेद्विव्ययेनमृत्युंतरत्यसौ ॥ तदक्षिणेजंबुकेशस्तिर्यग्योनि
निवारकः ॥ ५९ ॥ तदुत्तरेमतंगेशोगानविद्याप्रबोधकः ॥ मतंगेशस्यवायव्येनानालिंगानिसर्वतः ॥ १६० ॥ मुनिभिःस्थापितानीहसर्वसिद्धिप्रदानिच ॥
ब्रह्मरातेश्वरंलिंगंमतंगेशाच्चदक्षिणे ॥ ६१ ॥ तल्लिङ्गदर्शनादायुर्नातराच्छिद्यतेकचित् ॥ तत्राज्यपेश्वरंलिंगंपितृलिंगान्यनेकशः ॥ तल्लिङ्गसेवयासर्वेतुष्यं
तिप्रपितामहाः ॥ ६२ ॥ तदक्षिणेसिद्धकूपःसिद्धाःसंतिसहस्रशः ॥ वायुरूपास्तुयेसिद्धायेसिद्धाभानुरश्मिगाः ॥ ६३ ॥

मितक्षेत्रमुत्तरतश्चैवमिति ॥ अतएवयदागंगामणिकर्णिकायामिलितितदागंगातस्तुयवाधिकेतिगंगापारेपिवर्ततइतिवचनंसंगच्छेत् ॥ तत्रयवाधिकेतिनयवपरिमाणमात्रंविश्लिष्टंकिंतुयथाप्रमाणंगंगातोष्य
धिकेत्यर्थः ॥ अत्यतिष्ठदशांगुलमितिवत् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ वीरभद्रेशोऽन्यः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

॥६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ १७०॥ ७१॥ शतकालनामनिर्वक्ति ॥ शतमिति ॥ ७२॥ ७३॥ अक्षपादेतिछेदः ॥ ७४॥ प्रहिःकूपः ॥ ७५॥ ७६॥ दुर्वासेशः
 कामेशात्तेनस्थापितादन्यः ॥ संधिरार्षः ॥ दुर्वासोवाकश्चिद्व्रणः ॥ ७७॥ ७८॥ यत्समेति ॥ निष्ठानियमस्तत्पूर्वकंपाशुपतव्रतंसमाप्ययत्पुण्यमाप्यतेतदत्रकाश्यांविश्वेशयोःशंखलिखितेश्वरयोर्दर्श

तैःस्थापितंतुयल्लिंगंतत्सिद्धेश्वरमीरितम् ॥ तस्यसंदर्शनादेवसर्वाःस्युःसिद्धयोऽमलाः ॥ ६४॥ तत्पश्चिमसिद्धवापीपीतास्नाताचसिद्धिदा ॥ प्राच्यां
 चसिद्धकूपाद्वैलिंगंव्याघ्रेश्वराभिधम् ॥ ६५॥ तल्लिगदर्शनात्रृणांनभयंव्याघ्रचोरजम् ॥ ज्येष्ठेश्वरंचतद्याम्यांज्येष्ठस्थानेतिसिद्धिदम् ॥ ६६॥ तदक्षिणे
 मुदांधामलिंगंप्रहसितेश्वरम् ॥ तदुत्तरेनिवासेशःकाशीवासफलप्रदः ॥ ६७॥ चतुःसमुद्रकूपोस्तितत्राब्धिस्नानपुण्यदः ॥ ज्येष्ठादेवीतुतत्रास्तिनता
 ज्येष्ठपदप्रदा ॥ ६८॥ अवाच्यांव्याघ्रलिंगाच्चलिंगंचंडीश्वराभिधम् ॥ तदुत्तरेदंडखातंसरःपितृमुदावहम् ॥ ६९॥ ग्रहणानंतरेस्नानंदंडखातेति
 पुण्यदम् ॥ जैगीषव्यगुहातत्रतत्रलिंगंतदाह्वयम् ॥ १७०॥ त्रिरात्रोपोषितस्तत्रज्ञानंलभ्येतनिर्मलम् ॥ महापुण्यप्रदंलिंगंतत्पश्चाद्देवलेश्वरम् ॥ ७१॥
 शतकालस्तत्समीपेशतंकालानुमापतिः ॥ तल्लिंगाविर्भवेकाश्यांकालयामासकुंभज ॥ ७२॥ तल्लिगदर्शनादायुःशतवर्षाण्यखंडितम् ॥ शातातपेशस्त
 द्याम्यांमहाजपफलप्रदः ॥ ७३॥ तत्पश्चिमहेतुकेशोहेतुभूतोमहाफले ॥ तदक्षिणेशपादेशोमहाज्ञानप्रवर्तकः ॥ ७४॥ तदग्रेचकणादेशस्तत्रपुण्योदकः
 प्रहिः ॥ स्नात्वाकाणादकूपेयःकणादेशंसमर्चयेत् ॥ ७५॥ नधनेननधान्येनत्यज्यतेसकदाचन ॥ तस्यदक्षिणतोदृश्योभूतीशोभूतिकृत्सताम् ॥ ७६॥
 तत्पश्चिमस्यसंहर्तृआषाढीश्वरसंज्ञितम् ॥ दुर्वासेशश्चतत्पूर्वसर्वकामसमृद्धिकृत् ॥ ७७॥ तद्याम्यांभारभूतेशःपापभारापहारकः ॥ व्यासेश्वरस्यपूर्वे
 णद्वौशंखलिखितेश्वरौ ॥ तौदृश्यौयत्नतःकाश्यांमहाज्ञानप्रवर्तकौ ॥ ७८॥ यत्समाप्याऽप्यतेपुण्यंनिष्ठापाशुपतव्रतम् ॥ तदाप्यतेत्रविश्वेशसकृदी
 क्षणतःक्षणात् ॥ ७९॥ तदीशानेवधूतेशोयोगज्ञानप्रवर्तकः ॥ तीर्थचैवावधूतेशंसर्वकल्मषनाशकृत् ॥ १८०॥ अवधूतेश्वरात्पूर्वेल्लिंगंपशुपतीश्वरम् ॥
 तल्लिगसेवयापुंसांपशुपाशविमोक्षणम् ॥ ८१॥ तदक्षिणेगोभिलशोमहाभिलषितप्रदः ॥ जीमूतवाहनेशश्चतत्पश्चात्तल्लिगमुत्तमम् ॥ ८२॥ विद्याधरपदप्रा
 तिस्तल्लिगपरिसेवनात् ॥ मयूखार्कःपंचनदेगभस्तीशश्चतत्रवै ॥ ८३॥ दधिकल्पहृदोनामतदुदीच्यांमहाप्रहिः ॥ दुर्लभंतत्प्रहिस्नानंदुर्लभंचतदी
 क्षणम् ॥ ८४॥ गभस्तीशोत्तरेभागेदधिकल्पेश्वरोहरः ॥ नरस्तमाशुसंवीक्ष्यकल्पंज्यक्षपुरेवसेत् ॥ ८५॥ गभस्तीशादक्षिणेतुमंगलांमंगलालयाम् ॥
 उद्दिश्यमंगलांगौरींभोजयेद्विजदंपती ॥ ८६॥ अलंकृत्ययथाशक्तितत्पुण्यांतोनकर्हिचित् ॥ क्षितिप्रदक्षिणफलामंगलैकाप्रदक्षिणा ॥ ८७॥

नात्क्षणात्प्राप्यतइत्यर्थः ॥ यत्सम्यक्प्राप्यतेइतिपाठेनिष्ठापूर्वकंयत्पाशुपतव्रतंतस्मादित्यध्याहरणीयम् ॥ ७९॥ १८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ १९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ यमेयाम्येकोणेइत्यर्थः ॥ ९६ ॥ धातेशःधात्रीशइत्यर्थः ॥ ९७ ॥ सन्मुदेसतांमुदेइत्यर्थः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ तदुदीच्यामि

वदनप्रेक्षणादेवीमुखप्रेक्षेत्रोत्तरे ॥ मंगलायाःसमापेतुसर्वासिद्धिकरीशिवा ॥ ८८ ॥ लिंगेत्वष्ट्रीशवृत्तेशौमुखप्रेक्षेत्रोत्तरे शुभे ॥ सहेमभूमिदानस्यफलंदर्श
नतस्तयोः ॥ ८९ ॥ तदुत्तरेचर्चिकायादेव्याःसंदर्शनंशुभम् ॥ रेवतेश्वरलिंगंचचर्चिकाग्रेणशांतिकृत् ॥ १९० ॥ महाशुभायतस्याग्रेलिंगंपंचनदेश्वरम् ॥
मंगलोदोमहाकूपोमंगलापश्चिमे शुभः ॥ ९१ ॥ उपमन्योर्महलिंगंमंगलापश्चिमे शुभम् ॥ व्याघ्रपादे श्वरलिंगंतत्पश्चाद्याघ्रभीतिहृत् ॥ ९२ ॥ नैर्ऋत्यां
चगभस्तीशाच्छशकेशोघसंघहृत् ॥ तत्पश्चिमेचैत्ररथंलिंगंदिव्यगतिप्रदम् ॥ ९३ ॥ रेवतेशात्पश्चिमतो जैमिनीशोमहाघहृत् ॥ तत्रलिंगान्यनेका
निऋषीणामृषिसत्तम ॥ ९४ ॥ जैमिनीशाच्चवायव्ये लिंगंवैरावणेश्वरम् ॥ नतदर्शनतःपुंसांराक्षसानांमहाभयम् ॥ ९५ ॥ तदक्षिणेवराहेशोमांडव्ये
शस्ततोयमे ॥ तदक्षिणेप्रचंडेशोयोगेशोदक्षिणेततः ॥ ९६ ॥ तदक्षिणेचधातेशःसोमेशश्चतदग्रतः ॥ तत्रैर्ऋत्यांकनकेशोमहाकनकदःसताम् ॥ ९७ ॥
तदुत्तरेपांडवानांपंचलिंगानिसन्मुदे ॥ संवर्तेशस्तदग्रेचश्वेतेशस्तस्यपश्चिमे ॥ ९८ ॥ तत्पश्चात्कलशेशश्चलिंगंकालाभयप्रदम् ॥ कालेनपाशितेश्वेत
सुनेकुंभात्समुत्थितम् ॥ ९९ ॥ चित्रगुप्तेश्वरंलिंगंतदुदीच्यामचापहम् ॥ चित्रगुप्तेश्वरात्पश्चाद्योदृढेशोमहाफलः ॥ २०० ॥ कलशेशादवाच्यांचग्रहेशो
लिंगमुत्तमम् ॥ ग्रहवाधांशमयतितल्लिंगपरिलोकनम् ॥ १ ॥ चित्रगुप्तेश्वरात्पश्चाद्यदृच्छेशोमहाफलः ॥ उत्थयवामदेवेशंलिंगंयाम्यांग्रहेश्वरात् ॥ २ ॥
कंबलाश्वतरेशौचतस्यदक्षिणतःशुभे ॥ तत्रैवनिर्मलंलिंगंनलकूबरपूजितम् ॥ ३ ॥ तद्याम्यामणिकर्णीशंतदुदक्पलितेश्वरम् ॥ जराहरंचतत्रैवतत्पश्चा
त्पापनाशनम् ॥ ४ ॥ तत्पश्चिमेनिर्जरेशस्तत्रैर्ऋत्यांपितामहः ॥ पितामहस्रोतिकाचतत्राद्वंमहाफलम् ॥ ५ ॥ तद्याम्यांवरुणेशश्चवाणेशस्तस्यदक्षिणे ॥
पितामहस्रोतिकायांकूश्मंडेशस्तुसिद्धिकृत् ॥ ६ ॥ तत्पूर्वतोराक्षसेशोगंगेशस्तस्यदक्षिणे ॥ तदुत्तरेनिम्नगेशाःसंतिलिंगान्यनेकशः ॥ ७ ॥ वैवस्वते
श्वरस्तत्रयमलोकनिवारकः ॥ तत्पश्चाददितीशश्चचक्रेशस्तस्यचाग्रतः ॥ ८ ॥ तदग्रेकालकेशाख्योदृष्टप्रत्ययकृत्परः ॥ छायासंहश्यतेतत्रनिष्पाप
स्तदवेक्षणात् ॥ ९ ॥ तदग्रेतारकेशश्चतदग्रेस्वर्णभारदः ॥ तदुत्तरेमरुत्तेशःशक्रेशश्चतदग्रतः ॥ २१० ॥ तदक्षिणेचरंभेशस्तत्रैवचशशीश्वरः ॥
तदुत्तरेलोकपेशास्तत्रलिंगान्यनेकशः ॥ ११ ॥ नागगंधर्वयक्षाणांकिन्नराप्सरसामपि ॥ देवर्षिगणवृंदानानासिद्धिकराण्यपि ॥ १२ ॥

तिस्थूलगत्योक्तम् ॥ अन्यद्वाचित्रगुप्तेश्वरमिति ॥ २०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ जराहरंलिंगमितिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ छायादेवप्रतिविंबः ॥ तदवेक्षणाच्छायादर्शनात्
॥ ९ ॥ २१० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥१३॥१४॥ १५॥ १६ ॥ १७ ॥१८॥ पर्वणिशिवरात्रौ ॥१९॥२०॥ तारःतारकेशःकालःकालेशः ॥ शिलादजोनंदिकेश्वरः ॥ २१ ॥ यज्जलंश्रद्धयापीतंलिंगत्रयमर्पयेत्तदंबुप्राशनमितिपूर्वणे
वान्वयः ॥२२॥ समर्चयेत्तमित्यर्थः ॥२३॥२४ ॥२५॥ सुसिद्धिदःशोभनसिद्धिदःस्वरूपभूतसिद्धिदइतिवा ॥२६॥२७॥ उपस्पृश्यस्नात्वा ॥२८॥२९॥३०॥ रघुणारघुवंशोद्धवेनरामाख्येनविष्णुने

शक्रेशादक्षिणेभागेफाल्गुनेशोमहाचहत् ॥ महापाशुपतेशश्चतव्याम्यांशुभकृत्परः ॥ १३ ॥ तत्पश्चिमेसमुद्देशईशानेशस्तदुत्तरे ॥ तत्पूर्वेलांगली
शश्चसर्वसिद्धिसमर्पकः ॥ १४ ॥ रागद्वेषविनिर्मुक्ताःसिद्धियांतिचपूजकाः ॥ तेषांमोक्षोमयाख्यातोनुतेदेविमानवाः ॥ १५ ॥ मधुपिंगश्वेतकेतूलां
गलीशेतपस्विनौ ॥ अनेनैवशरीरेणजग्मतुःसिद्धिमुत्तमाम् ॥ १६ ॥ तत्रैवकुलीशश्चकपिलेशश्चतत्रै ॥ रहस्यंपरमंचोभौममव्रतनिषेविणौ ॥ १७ ॥
तत्सन्निधौप्रीतिकेशस्तत्रप्रीतिर्ममप्रिये ॥ तत्रोपवासादेकस्मात्फलमब्दशताधिकम् ॥ १८ ॥ एकंजागरणंकृत्वाप्रीतिकेशउपोषितः ॥ गणत्वपदवी
तस्यनिश्चिताममपर्वणि ॥ १९ ॥ देवस्यदक्षिणेभागेतत्रवापीशुभोदका ॥ तदंबुप्राशनंनृणामपुनर्भवहेतवे ॥ २० ॥ तज्जलात्पश्चिमेभागेदंडपाणिः
सदावति ॥ तत्प्राच्यवाच्युत्तरस्यांतारःकालःशिलादजः ॥२१॥ लिंगत्रयंहृदयेच्छ्रद्धयापीतमर्पयेत् ॥ यैस्तत्रतज्जलंपीतंकृतार्थास्तेनरोत्तमाः ॥२२॥
अविमुक्तसमीपेच्योमोक्षेशोमोक्षबुद्धिदः ॥ करुणेशोदयाधामतदुदीच्यांसमर्चयेत् ॥२३॥ स्वर्णाक्षेशस्तुतत्प्राच्यांज्ञानदस्तस्यचोत्तरे ॥ सौभाग्यगौरी
संपूज्याबहुसौभाग्यसंपदे ॥२४॥ विश्वेशादक्षिणेभागेनिकुंभेशःप्रयत्नतः ॥ क्षेत्रक्षेमकरःपूज्यस्तत्पश्चाद्विघ्ननायकः ॥ २५ ॥ सर्वविघ्नच्छिदभ्यर्च्यश्चतु
र्थ्यातुविशेषतः ॥ विरूपाक्षोनिकुंभेशाद्वह्नौपूज्यःसुसिद्धिदः ॥ २६ ॥ तदक्षिणेचशुकेशःपुत्रपौत्रप्रवर्धनः ॥ तदुदीच्यांमहालिंगंदेवयानीश्वरा
भिधम् ॥ २७ ॥ शुकेशादग्रतःपूज्यःकचेशइतिसंज्ञितः ॥ शुककूपमुपस्पृश्यहयमेधफलंलभेत् ॥ २८ ॥ भवानीशौनमस्यौचशुकेशात्पश्चिमेशुभौ ॥
भक्तपोतप्रदौतौतुनिजभक्तस्यसर्वदा ॥ २९ ॥ अलकेशःसमभ्यर्च्यःशुकेशात्पूर्वदिविस्थितः ॥ मदालसेश्वरस्तत्रतत्पूर्वेसर्वविघ्नहृत् ॥ ३० ॥
गणेश्वरेश्वरंलिंगंसर्वसिद्धिकरंपरम् ॥ हत्वालंकेश्वरंविप्ररघुनाथप्रतिष्ठितम् ॥३१॥ तल्लिंगस्पर्शनादाशुब्रह्महापिविशुध्यति ॥ महापुण्यप्रदंचान्यत्त
त्रार्च्यत्रिपुरांतकम् ॥ ३२ ॥ दत्तात्रेयेश्वरंलिंगंतस्यपश्चिमतःशुभम् ॥ तव्याम्यांहरिकेशेशोगोकर्णेशस्ततःपरम् ॥ ३३ ॥ सरस्तदग्रेपापघ्नंतत्प
श्चाच्चध्रुवेश्वरः ॥ तदग्रेध्रुवकुंडंचपितृप्रीतिकरंपरम् ॥ ३४ ॥ तदुत्तरेपिशाचेशःपैशाच्यपदहारकः ॥ पित्रीशस्तद्यमादिशिपितृकुंडंतदग्रतः ॥ ३५ ॥
तत्रश्चाद्वकृतांपुंसांतुप्येयुःप्रपितामहाः ॥ अग्रेध्रुवेशात्तारेशोवैद्यनाथःसएवहि ॥ ३६ ॥

तियावत् ॥ तदुक्तमारण्यकेपर्वणि ॥ जातोदशरथस्यासीद्रामोनाममहात्मनः ॥ विष्णुःस्वेनशरीरेणरावणस्यवधायचेति ॥ रघुनाथेतिपाठेस्पष्टएवार्थः ॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥तारेशःप्रणवेशः ॥

ताङ्गहृत्किचित् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ऋष्यशृङ्गिणर्ष्वरइति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ क्षेत्रवस्तिदंकाशीवासदम् ॥ २४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ वाजिमेधकोवाजिमेधेश्वरइत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥
 ॥ ४५ ॥ तवागस्तेः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ २५० ॥ सर्वाशापूरकोऽर्कविनायकइतिशेषः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ शुष्कयाअसीनामन्यानद्या ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥
 तत्रैतानामनोलिंगवंशवृद्धिकरंपरम् ॥ प्रियव्रतेश्वरंलिंगंवैद्यनाथपुरोगतम् ॥ ३७ ॥ तद्याम्यामुचुकुंदेशस्तत्पाश्वर्गेतमेश्वरः ॥ तत्पश्चिमेनभद्रेशस्त
 द्याम्यामृष्यशृङ्गिणः ॥ ३८ ॥ ब्रह्मेशस्तत्पुरस्ताच्चपर्जन्येशस्तदीशगः ॥ तत्प्राच्यानहुषेशश्चविशालाक्षीचतत्पुरः ॥ ३९ ॥ विशालाक्षीश्वरंलिंगंतत्रै
 वक्षेत्रवस्तिदम् ॥ जरासंधेश्वरंलिंगंतद्याम्याज्वरनाशनम् ॥ २४० ॥ तत्पुरस्ताद्धिरण्याक्षलिंगंपूज्यंहिरण्यदम् ॥ तत्पश्चिमेगयाधीशस्तत्प्रतीच्यांभगी
 रथः ॥ ४१ ॥ तदग्रेचदिलीपेशोब्रह्मेशात्पश्चिमेमुने ॥ तत्रलिंगंसकुंडं चस्नातुरिष्टफलप्रदम् ॥ ४२ ॥ तत्रविश्ववसोलिंगमुंडेशस्तत्रपूर्वतः ॥ तदक्षिणे
 विधीशश्चतद्याम्यावाजिमेधकः ॥ ४३ ॥ दशाश्वमेधिकेस्नात्वाट्टातल्लिंगमुत्तमम् ॥ दशानामश्वमेधानांफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ ४४ ॥ तदुत्तरेमातृती
 र्थस्नातुर्जन्मभयापहृत् ॥ तत्रस्नानंतुयःकुर्यान्नारीवापुरुषोपिवा ॥ ४५ ॥ ईप्सितंफलमाप्नोतिमातृणांचप्रसादतः ॥ दक्षिणेतवकुंडाच्चपुष्पदंतेश्वरः
 परः ॥ ४६ ॥ तदग्रेदिशिदेवर्षिगणलिंगान्यनेकशः ॥ पुष्पदंतादक्षिणतःसिद्धीशःपरसिद्धिदः ॥ ४७ ॥ पंचोपचारपूजातःस्वप्नेसिद्धिपरांदिशेत् ॥
 राज्यप्राप्तिर्भवेत्पुंसांहारिश्चंद्रेशसेवया ॥ ४८ ॥ तत्पश्चिमेनैर्ऋतेशोगिरसेशस्ततोयमे ॥ तदक्षिणेचक्षेमेशश्चित्रांगेशस्ततोयमे ॥ ४९ ॥ तदक्षिणेचकेदा
 रोरुद्रानुचरताप्रदः ॥ चंद्रसूर्यान्वयैर्भूपैःकेदारादक्षिणापथे ॥ २५० ॥ प्रतिष्ठितानिलिंगानि शतशोथसहस्रशः ॥ लोलार्कादक्षिणाशायांसर्वाशापूरको
 चितः ॥ ५१ ॥ करंधमेश्वरंलिंगंतत्प्रतीच्यांमहाफलम् ॥ तत्पश्चिमेमहादुर्गामहादुर्गप्रभंजनी ॥ ५२ ॥ शुष्केश्वरंचतद्याम्यांशुष्कयासरितार्चितम् ॥
 जनकेशस्तत्प्रतीच्यांशंकुर्णस्तदुत्तरे ॥ ५३ ॥ महासिद्धीश्वरंलिंगंतत्प्राच्यांसर्वसिद्धिदम् ॥ सिद्धकुंडेनरःस्नात्वाट्टासिद्धेश्वरंमहत् ॥ ५४ ॥ सर्वा
 सामेवासिद्धीनांपारंगच्छतिमानवः ॥ शंकुकर्णेशवायव्येलिंगंवाडव्यसंज्ञितम् ॥ ५५ ॥ तदग्रेचविभांडेशःकहोलेशस्तदुत्तरे ॥ तत्रद्वारेश्वरंलिंगंदेवीद्वारे
 श्वरीशुभा ॥ ५६ ॥ तत्पूजनाद्भवेत्सिद्धिरानंदारण्यवस्तिदा ॥ रक्षकाश्चगणास्तत्रनानारूपायुधामुने ॥ ५७ ॥ तत्रैवहरिदीशंचलिंगंकात्यायनंततः ॥
 तत्पाश्वर्जेजंगलेशश्चतत्पश्चान्मुकुटेश्वरः ॥ ५८ ॥ तत्रैवकुंडंविमलंसर्वयात्राफलप्रदम् ॥ स्नात्वामुकुटकुंडेचट्टावैमुकुटेश्वरम् ॥ ५९ ॥ यात्रयासर्व
 लिंगानांयत्फलंतदवाप्यते ॥ तपसश्चापियोगस्यसिद्धिदासाऽवनीपरा ॥ २६० ॥ मुनेशतंसहस्राणितत्रलिंगानिसिद्धये ॥ एकादिगुत्तरादेविवाराणस्यां
 प्रियामम ॥ ६१ ॥ तत्रापिपंचायतनेरतिर्मेनितरांप्रिये ॥ उत्पत्तिस्थितिकालेपितत्राहंसर्वदास्थितः ॥ ६२ ॥
 आनंदारण्यवस्तिदाअविमुक्तिवसतिदा ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ २६० ॥ उत्तरादिगितित्रिलोचनेस्थितत्वादुक्तम् ॥ ६१ ॥ पंचायतनेओंकारे ॥ उत्पत्तिस्थितिकालेपीत्यपिशब्दाल्लयेपि ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ अंधवः कूपाः ॥ श्रद्धेयानि आस्तिक्यबुद्ध्यासेव्यानि ॥ ६६ ॥ सरसांसरोवराणां पुष्करिणीनामिति यावत् ॥ तत्र शतहस्तावाप्यः ॥ द्विशतहस्ताः पुष्करिण्यः ॥ शतहस्ताभवेद्वापी द्विगुणा पुष्करिणी भवेदिति वचनात् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ स्वर्गापवर्गयोरिति ॥ दृष्टांस्वर्गदादेहांतसेविता अपवर्गदेत्यर्थः ॥ २७० ॥ ७१ ॥ तेमेशाखविशाखाभाः तत्सदृशा

एवं यस्तु विजानाति न स पापैः प्रालिप्यते ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं त्रिसत्यं नान्यतः प्रिये ॥ ६३ ॥ शीघ्रं तत्रैव गंतव्यं यदीच्छेन्मामकंपदम् ॥ उद्देशमात्रं लिंगा-
निकथितानि मया मुने ॥ ६४ ॥ द्विस्त्रिः कृत्वः स्थापितानि भक्त्या लिंगानि कानिचित् ॥ न तानि पुनरुक्तानि श्रद्धया चर्यानि सर्वतः ॥ ६५ ॥ एतानि यानि
लिंगानि यानि कुण्डानि येऽधवः ॥ यावाप्यस्तानि सर्वाणि श्रद्धेयानि मनीषिभिः ॥ ६६ ॥ एतेषां दर्शनात् स्नानात्फलमत्रोत्तरोत्तरम् ॥ अत्रत्यानां च लिंगानां
कूपानां सरसामपि ॥ ६७ ॥ वापीनां चापि मूर्तीनां कः संख्यातुं प्रभुर्भवेत् ॥ आनंदकाननस्थानितृणान्यपि परं वरम् ॥ ६८ ॥ दिवौकसोऽपि नान्यत्र यत्पुनर्ज-
न्मभाजनम् ॥ सर्वलिंगमयी काशी सर्वतीर्थैकजन्मभूः ॥ ६९ ॥ स्वर्गापवर्गयोर्दात्री दृष्टादेहांतसेविता ॥ मम प्रियतमा देवित्वमेव तपसो बलात् ॥ २७० ॥
स्वभावतस्त्विदं काशी सुखविश्रामभूमिम् ॥ येकाश्यानामगृहं तियेनुमोदंत एव हि ॥ ७१ ॥ तेमेशाखविशाखाभाः स्कंदनां दिग्जास्यवत् ॥ त एव भक्ता मे दे-
वित एव मम सेवकाः ॥ ७२ ॥ मुमुक्षवस्त एवात्र ये चानंदवनौकसः ॥ तपस्तप्तं महत्तैस्तु कृतं तैस्तु महाव्रतम् ॥ ७३ ॥ तैश्च दत्तं महादानं ये चानंदवनौकसः ॥
ते स्नात सर्वतीर्थावैते खिलाध्वरदीक्षिताः ॥ ७४ ॥ ते चीर्णसर्वधर्माहिये चानंदवनौकसः ॥ सुरासुरो रगनराभूमिभाराय तेऽखिलाः ॥ वयस्य पीह चरमे-
येनानंदवनौकसः ॥ ७५ ॥ अंत्यजोऽपि वरः काश्यानां न्यत्र श्रुतिपारगः ॥ संसारपारगः पूर्वस्त्वं तं त्र्यं जतोऽप्यधः ॥ ७६ ॥ स एव नूनं सर्वज्ञः स एव ह्य-
धिकेक्षणः ॥ यः पार्थिवोऽतनुं हित्वा काश्यां धत्ते सुधामयीम् ॥ ७७ ॥ श्रुत्वा ध्यायमिदं पुण्यं सर्वतीर्थरहस्यवत् ॥ काशीदर्शनं जं पुण्यं प्राप्नोति नियतं नरः ॥ ७८ ॥
यः पठेदिमं ध्यायं प्रातः प्रातर्दिने दिने ॥ दृष्टानि तेन सर्वाणि तीर्थान्येतानि नान्यथा ॥ ७९ ॥ सर्वलिंगमया ध्यायं योऽमुं नित्यं जपेत्सुधीः ॥ न तं यमो न तं
दूतानेन मंहोऽपि बाधते ॥ २८० ॥ ब्रह्मयज्ञफलं तस्य जायते सुकृतात्मनः ॥ योजपेदमुमध्यायं शुचिस्तद्व्रतमानसः ॥ ८१ ॥ स स्नातः सर्वकुण्डेषु सर्वत्राप्य-
बुधः सच ॥ सर्वलिंगार्चकः सोऽत्र योऽमुमध्यायमाजपेत् ॥ ८२ ॥ किमन्यैर्बहुभिः स्तोत्रैरतिस्तोकफलप्रदैः ॥ मत्प्रेमवद्विरध्यायोजनं व्योयं महाफलः ॥ ८३ ॥
महादानेषु दत्तेषु यत्फलं प्राप्यतेऽत्र वै ॥ सकृजपान्महाध्यायादमुष्मात्तत्समाप्यते ॥ ८४ ॥

इत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ श्रुत्वा ध्यायमिदं पुण्यमिति ॥ इदं पुण्यमालयानं श्रुत्वा ॥ किं तत् ॥ अध्यायमध्यायरूपम् ॥ इममिति पाठश्चेद्दृश्यते तदा ऋजुरेवार्थः ॥
॥ ७८ ॥ ७९ ॥ २८० ॥ ब्रह्मयज्ञो ज्ञानयज्ञः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥ ८६ ॥ जप्यतइतिजपोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ २९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ २९७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां
सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ अष्टाधिकेनवत्याख्येऽध्यायेतावन्निरुच्यते ॥ श्रीमुक्तिमंडपे श्रीमद्विश्वेश्वरसमागमः ॥ १ ॥ विश्वेश्वरस्य महामहोत्सवं कुं प्रस्तावयति ॥ शृणु
तेति ॥ कुं भसंभवे कुं भसंभवाय कुं भातसंभग्य भवतीति कुं भसंभुस्तस्मै इति वा ॥ १ ॥ प्रावेशिकीं प्रवेशसंस्तुतां तत्संबद्धामित्यर्थः ॥ तं किं नानाशिनीम् ॥ २ ॥ दमनपर्वणि दमनत्रयोदश्यां चैत्रशुक्लत्रयो

स्वात्वासर्वाणितीर्थानिदृष्ट्वाल्लिङ्गान्यनेकशः ॥ यत्फलं लभ्यते मर्त्यैस्तदेतज्जपनाद्भवम् ॥ ८५ ॥ इदमेव तपोत्युग्रमयमेव जपो महान् ॥ काशीलिङ्गावली
नामाध्यायोजप्येतयन्मुने ॥ ८६ ॥ ममद्बुहेनास्तिकायवेदनिन्दारताय च ॥ न दातव्यो न दातव्यो न दातव्यो जपस्त्वयम् ॥ ८७ ॥ अध्यायस्यास्य जप
नात्पापं ब्रह्मवधोद्भवम् ॥ अगम्यागमनं चापि तथा भक्ष्यस्य भक्षणम् ॥ ८८ ॥ गुरुदाराभिचारोत्थं हेमस्तेयसमुद्भवम् ॥ मातापितृवधाज्जातं गोभ्रूणहननो
द्भवम् ॥ ८९ ॥ महापापानि पापानि ज्ञाता ज्ञातानि भूरिशः ॥ उपपापानि पापानि मनोवाक्कायजान्यपि ॥ ९० ॥ विलयं यात्यं शेषाणि निःसंदेहं
ममाज्ञया ॥ पुत्रान्पौत्रान्धनं धान्यं कलत्रं क्षेत्रमेव च ॥ ९१ ॥ मनःसमीहितं सर्वं स्वर्गं मोक्षं सुखान्यपि ॥ जप्त्वा ध्यायमिमं विद्वान्प्राप्स्यत्येव न संशयः ॥ ९२ ॥
इति यावत्समारुह्यातिदेवो देवीपुरः कथाम् ॥ तावन्नदी समागत्य प्रणम्येति व्यजिज्ञपत् ॥ ९३ ॥ जाता परिसमाप्तिश्च महाप्रासादनिर्मितः ॥ सजीकृतो
रथश्चायं ब्रह्माद्यामिलिताः सुराः ॥ ९४ ॥ तार्क्ष्यगः पुंडरीकाक्षो द्वा रितिष्ठति सानुगः ॥ प्रतीक्षमाणोऽवसरं पुरस्कृत्य मुनीश्वरान् ॥ ९५ ॥ चतुर्दश सुलो
केषु येयेतिष्ठंति सुव्रताः ॥ ते निशम्याद्यमिलिताः प्रावेशिकमहोत्सवम् ॥ ९६ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इति नंदिवचः श्रुत्वा देवो देवीसमायुतः ॥
दिव्यं रथं समारुह्य निर्जगाम त्रिविष्टपात् ॥ २९७ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे क्षेत्रतीर्थवर्णनं
नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ शृणु मूतमहाभाग यथा स्कंदेन भाषितः ॥ महामहोत्सवः शंभोः पृच्छते कुंभसंभवे ॥ १ ॥
॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ निशामय महाप्राज्ञ शंभु प्रावेशिकीं कथाम् ॥ त्रैलोक्यानंदजननीं महापातकतां किनीम् ॥ २ ॥ मंदरादागतः शंभुश्चैत्रे दमनपर्वणि ॥
प्राप्याप्यानंदगहनमितश्चेतश्चचार ह ॥ ३ ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासे थप्रासादे सिद्धिमागते ॥ देवो विरजसः पीठादंतर्गेहं विवेश ह ॥ ४ ॥ ऊर्जशुक्लप्रतिपदि
बुधराधासमायुजि ॥ चंद्रे सप्तमराशिस्थे शेषे पूज्यग्रेषु च ॥ ५ ॥ वाद्यमानेषु वाद्येषु प्रसन्ना सुहरित्सु च ॥ ब्राह्मणानां श्रुतिरवन्यकृतान्य रवांतरे ॥ ६ ॥

दश्यामित्यर्थः ॥ प्राप्यापीति ॥ आनन्दवनस्य प्राप्त्यैव यद्यपि परमानन्दो जातस्तथापि इतस्तत्तश्चारेत्यर्थः ॥ ३ ॥ विरजसः पीठात्रिलोचनस्थानात् ॥ ४ ॥ बुधराधेति ॥ राधाऽनुराधा ॥ अनुराधानक्षत्रे चन्द्रस्य वृश्चिकराशिस्थत्वाद्भिषेकेश्वरनाम्न वृषभराशिस्थत्वाच्च द्वैतसमराशिस्थे इत्युक्तम् ॥ ५ ॥ हरिस्तु दिक्षु ॥ ६ ॥

प्रतीति ॥ प्रतिशब्दितः प्रतिध्वनिमाप्तो भूलोकभुवर्लोकयोर्तरध्वातस्मिन्सतीत्यर्थः ॥ प्रावेशिकोत्सवस्य विशेषणं वा ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ चत्वारः पुरुषार्था इत्यन्वयः ॥ ११ ॥
 यद्वक्तृयेन नीलिभ्रारक्तसंबद्धं नीलिमानमिति संबंधः ॥ प्रतममिति वा पाठः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ छटाः प्रक्षेपा विंदो वा ॥ १६ ॥ रंगमाला उत्सवनिमित्तमालाः ॥ १७ ॥ रत्नकुट्टिम
 भूभागाः रत्नानि च कुट्टिमनिमणयश्चैव द्वाभूभागा इत्यर्थः ॥ गोपुराग्रेषु बहिर्द्वारसंमुखेषु ॥ १८ ॥ १९ ॥ तत्तुजन्मदिवाभवद्यस्मिन्दिवसे विश्वेशस्य प्रवेशस्तदेव दिनं तेषां सर्वेषां जन्मदिवसमभवदि
 प्रतिशब्दितभूलोकभुवर्लोकान्तराध्वानि ॥ सर्वप्रमुदितंचासीच्छंभोः प्रावेशिकोत्सवे ॥ ७ ॥ जगुर्गर्ध्वनिकराननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ चारणास्तुस्तुतिं
 कुर्युर्जहृषु देवतागणाः ॥ ८ ॥ ववुर्गर्धवावाताववृषुः कुसुमैर्धनाः ॥ सर्वेमंगलनेपथ्याः सर्वेमंगलभाषिणः ॥ ९ ॥ स्थावराजंगमाः सर्वे जाता आनंदमेदुराः ॥
 सुरासुरेषु सर्वेषु गंधर्वेषु रेषु च ॥ १० ॥ विद्याधरेषु साध्येषु किन्नरेषु नरेषु च ॥ स्त्रीपुंजातेषु सर्वेषु रेजुश्चत्वारण्यवच ॥ ११ ॥ निष्प्रत्यहं च नितरां पुरुषार्थाः
 पदे पदे ॥ धूपधूमभरैर्व्योमयद्रक्तंतुतदामुने ॥ १२ ॥ नाद्यापि नीलिमानंतं परित्यजति कर्हिचित् ॥ नीराजनाय ये दीपास्तदा सर्वे प्रबोधिताः ॥ १३ ॥
 तेषां ज्योतीष्वेद्यापिराजंते तारकाच्छलात् ॥ प्रतिसौधंपताकाश्च नानाकारा विचित्रिताः ॥ १४ ॥ रम्यध्वजप्रभाधौतारेजुः प्रतिशिवालयम् ॥ क्वचि
 द्वायंति गीतज्ञाः क्वचित्प्रत्यंति नर्तकाः ॥ १५ ॥ चतुर्विधानि वाद्यानि वाद्यंते च क्वचित्क्वचित् ॥ प्रत्यध्वंचंदनरसच्छटापिच्छिलभूमयः ॥ १६ ॥
 हरितश्चेतमां जिष्ठनीलपीतबहुप्रभाः ॥ प्रत्यंगणं शुभाकारा रंगमालाश्च काशिरे ॥ १७ ॥ रत्नकुट्टिमभूभागा गोपुराग्रेषु रेजिरे ॥ सुधोज्ज्वला हर्म्यमालाः सौ
 धनामप्रपेदिरे ॥ १८ ॥ अचेतनान्यपि तदाचेतनानीव संबभूवुः ॥ यानिकानीह कीर्त्यते मंगलानि घटोद्भव ॥ १९ ॥ तेषामेव हि सर्वेषां तत्तुजन्मदिवाभवत् ॥
 आगत्य देवदेवो थमुक्तिमंडपमाविशत् ॥ २० ॥ अथाभिषिक्तश्च तुराननेन महर्षिवृंदैः सह देवदेवः ॥ शुभासनस्थः सहितो भवान्या कुमारवृंदैः परितो वृतश्च ॥
 ॥ २१ ॥ रत्नैरसंख्यैर्वहुभिर्दुकूलैर्माल्यैर्विचित्रैर्लसदिष्टगंधैः ॥ अपूपुजन्देवगणामहंशंतदामुदाते च महोरग्रेन्द्राः ॥ २२ ॥ रत्नाकरैश्चापि गिरीन्द्रवैर्यै
 थास्वमन्यैरपि पुण्यधीभिः ॥ संपूजितः कुंभजतत्रशंभुर्नीराजितो मातृगणैरथेशः ॥ २३ ॥ संतोष्य सर्वान्प्रथमं मुनीं द्रान्स्वैः स्वैर्हृदि स्थैश्च चिराभिलाषैः ॥
 ब्रह्माणमाभाष्य शिवो थविष्णुं जगाद सर्वा मरुद्वंद्वयः ॥ २४ ॥ इतो निपीदेति समानपूर्वत्वं मे समस्तप्रभुतैकहेतुः ॥ दूरेपि तिष्ठन्निकटस्त्वमेव त्वत्तो न क
 श्चिन्मम कार्यकर्ता ॥ २५ ॥ त्वया दिवो दासनं रं द्रवर्यः सदूपदेशैश्च तथोपदिष्टः ॥ यथाससिद्धिं परमामवाप समीहितं मे निखिलं च सिद्धम् ॥ २६ ॥ विष्णो
 वरं ब्रूहि यद्दत्तस्तेनादेयमत्रास्ति किमप्यहोते ॥ इदं मया ऽऽनंदवनं यदा तं हेतुस्तु तत्र त्वमसौ गणेशः ॥ २७ ॥
 त्यर्थः ॥ तत्तदिति पाठे तत्प्रसिद्धं तद्दिनमिति योज्यम् ॥ २० ॥ कुमारवृंदागणेशकार्तिकेयसमूहाः सनकादयो वा ॥ २१ ॥ मुदा हर्षेण ॥ द्वे इति पाठे द्वेलक्षे देवगणा इत्यर्थः ॥ २२ ॥
 ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ सदूपदेशैरित्यत्र देव्यर्माषम् ॥ सदोपदेशैरिति पाठे संत आसमंततो ये उपदेशास्तैरित्यर्थः ॥ २६ ॥ हेतुस्त्विति तु श्रार्थे गणेशश्चेत्यनेन संबध्यते ॥ २७ ॥

दीर्घशायिनात्यक्तमाणां ॥ २८ ॥ २९ ॥ निर्वाणरमाश्रयेमोक्षलक्ष्म्यास्पदेमुक्तिमंडपइति यावत् ॥ तवलक्ष्मीपतित्वान्मोक्षलक्ष्म्याः सन्ननिस्थातुमुचितमिति भावः ॥ ३० ॥ मेकथंभूतात्परात्प
रान्महतोपिमहतइत्यर्थः ॥ महतोमहीयानिति श्रुतेः ॥ वरात्परादितिकचित् ॥ ३१ ॥ निश्चलश्रियिनिश्चलाश्रीर्यस्मिस्तस्मिन् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ मत्तयैजनामुक्तिजनानामुक्षवइत्यर्थः ॥

नमेप्रियं किंचन विष्टपत्रये तथा यथेयं परसौख्यभूमिः ॥ वाराणसीब्रह्मरसायनस्य खनिर्जनिर्यत्र नदीर्घशायिनाम् ॥ २८ ॥ श्रुत्वेति वाक्यं जगदीशितुश्च प्रो
वाच विष्णुर्वरदं महेशम् ॥ यदि प्रसन्नोसि पिनाकपाणे तदा पदादूरमहं न ते स्याम् ॥ २९ ॥ श्रुत्वेति वाक्यं मधुमूदनस्य जगाद तुष्टो नितरां पुरारिः ॥ सदा मुरारे
मम सन्निधौ त्वं तिष्ठस्व निर्वाणरमाश्रये ॥ ३० ॥ आदावनाराध्य भवंतमत्र यो मां भजिष्यत्यपि भक्तियुक्तः ॥ समीहितं तस्य न सेत्स्यति श्रुत्वा परात्परान्मे
बुजचक्रपाणे ॥ ३१ ॥ सर्वत्र सौख्यं मम मुक्तिमंडपे संतिष्ठमानस्य भवेदिहाच्युत ॥ न तत्तु कैलासगिरौ सुनिर्मलेन भक्तचेतस्यपि निश्चलश्रियि ॥ ३२ ॥
निमेषमात्रं स्थिरचित्तवृत्तयस्तिष्ठंतिये दक्षिणमंडपे त्रमे ॥ अनन्यभावा अपि गाढमानसान ते पुनर्गर्भदशामुपासते ॥ ३३ ॥ संस्नायये च क्रसरस्य गाधे
समस्ततीर्थैकशिरोविभूषणे ॥ क्षणं विशंतीह निरीहमानसानिरेन सस्ते मम पार्षदाहि ॥ ३४ ॥ स्मरंतिये मामपवर्गमंडपे किंचिद्यथा शक्तिददत्यपि स्वम् ॥
शृण्वंति पुण्याश्च कथाः क्षणं स्थिरास्ते कोटिगोदानफलं भजंति ॥ ३५ ॥ उपेक्ष्य तानि तपांसितैश्चिरं स्नाताहिते चाखिलतीर्थसार्थकैः ॥ स्नात्वेह ये वैमणिक
णिकाद्वदे समासते मुक्तिजनाश्रयेक्षणम् ॥ ३६ ॥ तीर्थानि संतीह पदे पदे हरे तुलाकृतेषां मणिकर्णिकायाः ॥ कतीहनो संति शुभाश्च मंडपाः परंपरो मुक्तिरमा
श्रयो यम् ॥ ३७ ॥ कैवल्यमंडपस्यास्य भविष्येद्वापरे हरे ॥ लोके ख्यातिर्भवित्रीयमेष कुक्कुटमंडपः ॥ ३८ ॥ ॥ हरिरुवाच ॥ ॥ भालनेत्रसमाख्या
हिकथं निर्वाणमंडपः ॥ तथा ख्यातिमसौ गता यथा देवेन भाषितम् ॥ ३९ ॥ ॥ देवदेव उवाच ॥ ॥ महानंदो द्विजो नाम भविष्योत्र चतुर्भुज ॥
अग्रवेदी समाचारस्त्यक्ततीर्थप्रतिग्रहः ॥ ४० ॥ अदांभिकोऽक्रूरमनाः सदैवातिथिवल्लभः ॥ अथ यौवनमासाद्य पितर्युपरते सहि ॥ ४१ ॥ विषमेषु शरै
स्तीव्रैः कारितस्त्वपदे पदम् ॥ जहार कस्यचिद्धार्यमैत्रो कृत्वा तु तेन वै ॥ ४२ ॥ तथा च प्रेरितोऽपेयं पौचापि विमोहितः ॥ अभक्ष्य भक्षणरुचिरभून्मदनमो
हितः ॥ ४३ ॥ वैष्णवान्धनिनो दृष्ट्वा क्षणं वैष्णववेषभृत् ॥ शैवान्निदति मूढात्मानरक्ताणकारणम् ॥ ४४ ॥ शिवभक्तान्समालोक्य किंचिच्च परिदित्सुकान् ॥
गर्हयेद्वैष्णवान्सर्वांश्चौलिंगोपजीवकः ॥ ४५ ॥ इति पाखंडधर्मज्ञः संध्यास्नानपराङ्मुखः ॥ विशालतिलकः स्रग्वी शुद्धयौतांबरोज्ज्वलः ॥ ४६ ॥
शिखीचोपग्रहकरः सर्वेभ्योऽस्तप्रतिग्रही ॥ तस्यापत्यद्वयं जातमुन्मत्तपथवर्तिनः ॥ ४७ ॥

तेषामाश्रये ॥ मुक्तिरमाश्रयइतिकचित् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ अग्रवेदीऽऋग्वेदी ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ उपग्रहकरः हस्तकुशलइत्यर्थः ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ उत्तमोत्तमेति धनलोभाच्चांडालं संबोधयति ॥ विष्णुसंबोधनं वा ॥ ५७ ॥ आदास्यामीति च्छेदः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥
 ६१ ॥ ६२ ॥ पार्वतीयोयातः स्वदेशंगतः ॥ ६३ ॥ धिक्कृतस्तिरस्कृतः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ थूत्कुर्वतः थूशब्दपूर्वकं श्लेषमाणं त्यजंत इत्यर्थः ॥ अस्मिन्पादेऽक्षराधिक्यमार्षम् ॥ ६६ ॥ दिवांधः पेचकः ॥ लज्जा

एवं तस्य प्रवृत्तस्य कश्चित्पर्वतदेशतः ॥ समागमिष्यति धनीतीर्थयात्रार्थसिद्धये ॥ ४८ ॥ स्नात्वा स च क्रसरसिकथयिष्यति चेति वै ॥ अहमस्ति धनो
 दित्सुर्जात्याच्चांडालसत्तमः ॥ ४९ ॥ अस्तिकश्चित्प्रतिग्राहीयस्मै दद्यामहं धनम् ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा कौश्विच्चांगुलिसंज्ञया ॥ ५० ॥ उद्दिष्ट उपविष्टो सौ यो
 जपेद्भयानमुद्रया ॥ एष प्रतिग्रहं त्वत्तो ग्रहीष्यति न चेतरः ॥ ५१ ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा स गत्वा तत्समीपतः ॥ दंडवत्प्रणिपत्याथ तं बभाषेत दांत्यजः ॥ ५२ ॥
 मामुद्धर महाविप्र तीर्थमे सफलीकुरु ॥ किंचिदस्त्वस्ति मे तत्त्वं गृहाणानुग्रहं कुरु ॥ ५३ ॥ अथाक्षमालिकां कर्णे कृत्वा ध्यानं विसृज्य च ॥ कियद्धनं तवास्ती
 ह पप्रच्छ करसंज्ञया ॥ ५४ ॥ तस्य संज्ञां स वै बुद्ध्वा प्रोवाचातिप्रहृष्टवत् ॥ संतृप्तिर्यावता ते स्यात्तावदास्यामि नान्यथा ॥ ५५ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा त्यक्त्वा मौ
 नमुवाच ह ॥ सानंदः समहानंदो निःस्पृहोऽस्मि प्रतिग्रहे ॥ ५६ ॥ परं तेऽनुग्रहार्थं तु करिष्यामि प्रतिग्रहम् ॥ किंच मे वचनं त्वंचेत् करिष्यस्युत्तमोत्तम ॥ ५७ ॥
 यावदस्त्यखिलं वित्तं तन्मध्येन्यस्य कस्यचित् ॥ नस्तोकमपि दातव्यं तदाऽऽदास्यामि नान्यथा ॥ ५८ ॥ ॥ चांडाल उवाच ॥ ॥ यावदस्ति मयानीतं वि
 श्वेश प्रीति येव सु ॥ तावत्तुभ्यं प्रदास्यामि विश्वेशस्त्वं यतो मम ॥ ५९ ॥ येव संतीह विश्वेश राजधान्यां द्विजोत्तम ॥ क्षुद्राक्षुद्रा जंतुमात्रा विश्वेशां शास्त एव हि ॥ ६० ॥
 परोद्धरणशीला ये ये परेच्छा प्रपूरकाः ॥ परोपकृतिशीला ये विश्वेशां शास्त एव हि ॥ ६१ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा प्रहृष्टेन्द्रियमानसः ॥ उवाच पार्वती यंतं सोऽ
 ग्रजन्मांत्यजंतदा ॥ ६२ ॥ आयाहि दर्भानादेहि कुहूत्सर्गं त्वरान्वितः ॥ तथेति स च काराशु पार्वतीयो महामनाः ॥ ६३ ॥ विश्वेशः प्रीयतां चेति प्रोच्य यातो
 यथागतः ॥ स च द्विजो द्विजैरन्यैर्धिकृतोऽपि वसन्निह ॥ ६४ ॥ बहिर्निर्गतमात्रस्तु बहुभिः परिभूयते ॥ चांडालब्राह्मणश्चैष चांडालात्तधनस्त्वसौ ॥ ६५ ॥
 असावेव हि चांडालः सर्वलोकबहिष्कृतः ॥ इत्थं तमनुधावंति थूत्कुर्वतः परितो हरे ॥ ६६ ॥ स च तद्भयतो गेहात्काकभीत दिवांधवत् ॥ न निःसरेत् कचिदपि
 लज्जाकृतिन तास्य कः ॥ ६७ ॥ स एकदा संप्रधार्य गृहिण्यालोकदूषितः ॥ जगाम कीकटा न्देशांस्त्यक्त्वा वाराणसीं पुरीम् ॥ ६८ ॥ मध्ये मार्गसगच्छन् वै लक्षितस्तु
 सकांचनः ॥ अपि कार्पटिकांतस्थः सरुद्धो मार्गरोधिभिः ॥ ६९ ॥ नीत्वा ते तमरण्यानीतस्कराः स परिच्छदम् ॥ उद्धुंध्य धनमादाय समालोच्य परस्परम् ॥ ७० ॥

कृतिन तास्य कः व्रीडाकरणाधोमुखः ॥ लज्जया कुलितानन इति कचित् ॥ ६७ ॥ कीकटान्गया प्रदेशान् ॥ ६८ ॥ सकांचनः स्वर्णवान् ॥ ६९ ॥ अरण्यानीं महारण्यम् ॥ उद्धुंध्य ब्राह्मणं च न पात्रमुन्मु

च्येति यावत् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ताम्रचूडत्वं कुटुम्बम् ॥ यदाहामरः ॥ कृकवाकुस्ताम्रचूडः कुकुटश्चरणायुध इति ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ चरणायुधास्त एव ॥
 ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ चरिष्यन्तश्चरिष्यन्ति पर्यटिष्यन्तीत्यर्थः ॥ जिताहारानित्यादेर्मानयामासुरथेति तृतीयेनान्वयः ॥ ८२ ॥ प्रहासान्प्रकृष्टोहासोयेषां तान्प्रसन्नानित्यर्थः ॥ शृण्वत इति कचित् ॥
 ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ पश्यतामिति श्लोकद्वयं वाक्यम् ॥ हे विष्णो ते चत्वारः कुकुटा इत्यनुषजते ॥ विमानमधिरुह्य मुचिरं कालं मत्पदं प्राप्य भोगान्निर्विषयमुक्ताऽत्र काश्या कैलासे वा ज्ञानिनो भूत्वा ॥
 तेनैव शरीरेणो तेषः ॥ शाश्वतीं मुक्तिं प्राप्स्यन्तीत्यन्वयः ॥ ननु काशीमृतानां कथं विमानमधिरुह्य कैलासे गमनं भोगो वा तत्राह ॥ मदनुग्रहादिति ॥ अंतकाले काशीस्मरणान्मत्तोषणाज्जातो यो मदनु
 प्रोचुर्भूरिधनं चैतज्जीर्यत्यस्मिन्नजीवति ॥ असौ धनी प्रयत्नेन वध्यः सपरिचारकः ॥ ७१ ॥ संप्रधार्येति ते प्राहुः स्मर्तव्यं स्मरपांथिक ॥ त्वां वयं वात
 यिष्यामो निश्चितं सपरिच्छदम् ॥ ७२ ॥ निश्चयेति मनस्येव कथयामास स द्विजः ॥ अहो प्रतिगृहीतं मे यदर्थं वसुभूरिशः ॥ ७३ ॥ कुटुम्बमपि
 तत्र घृणंश्चापि प्रतिग्रहः ॥ जीवितं चापि मेन घृणंश्चाकाशीपुरीस्थितिः ॥ ७४ ॥ युगपत्सर्वमेवाशुनष्टं दुर्बुद्धिचेष्टया ॥ न काश्यां मरणं प्राप्तं तस्माद्दुष्टप्रति
 ग्रहात् ॥ ७५ ॥ प्रांते कुटुम्बस्मरणान्मत्तथा काशीस्मृतेरपि ॥ चोरैर्हतोऽपि स तदा कीकटे कुकुटोऽभवत् ॥ ७६ ॥ सा कुकुटी सुतौ तौ तु ताम्रचूडत्वमापतुः ॥ प्रांते
 काशीस्मरणतो जाता जातिस्मृतिः परा ॥ ७७ ॥ इत्थं बहुतिथे काले गते कर्पटिकोत्तमाः ॥ तस्मिन्नेवाध्वनिप्राप्ताश्चत्वारो यत्र कुकुटाः ॥ ७८ ॥ वाराणस्याः
 कथां प्रोच्यैः कुर्वतोऽन्योन्यमेव हि ॥ काशी कथां समाकर्ण्य तदा ते चरणायुधाः ॥ ७९ ॥ जातिस्मृतिप्रभावेन तत्संगेन तु निर्गताः ॥ तैश्च कर्पटिकश्रेष्ठैः पथि
 दृष्ट्वा कृपालुभिः ॥ ८० ॥ तंदुलादिपरिक्षेपैः प्रापिताः क्षेत्रमुत्तमम् ॥ ते तु क्षेत्रं समासाद्य चत्वारश्चरणायुधाः ॥ ८१ ॥ चरिष्यन्तोऽत्र परितो मुक्तिमंडपमु
 त्तमम् ॥ जिताहारान्सनियमान्कामक्रोधपराङ्मुखान् ॥ ८२ ॥ प्रहासान्मत्कथालापल्लोभमोहविवर्जितान् ॥ स्वर्धुनीस्नानसंक्लिन्नसुनिर्मलशिरो
 रुहान् ॥ ८३ ॥ मन्त्रामोक्षारणपरान्मत्कथार्पितसुश्रुतीन् ॥ मदत्तचित्तसदृत्तीन् दृष्ट्वा क्षेत्रनिवासिनः ॥ ८४ ॥ मानयामासुरथतान् कुकुटान्साधुवर्त्मनः ॥
 प्राक्तनाद्वासनायोगात्संप्रधार्य परस्परम् ॥ क्रमेणाहारमाकुंच्य प्राणांस्त्यक्ष्यन्ति चात्र वै ॥ ८५ ॥ पश्यतां सर्वलोकानां विष्णो ते मदनुग्रहात् ॥ विमानम
 धिरुह्य शुक्लैः संप्राप्य मत्पदम् ॥ ८६ ॥

ग्रहणेत्युक्तिमुक्तिमया प्रापणीया इति याममेच्छा तस्मादित्यर्थः ॥ इदमत्र तत्त्वम् ॥ अंतकाले हितस्य स्मृतित्रयमुद्भूतम् ॥ तत्र नष्टश्चापि प्रतिग्रह इत्यनेन भोगस्मृतिः कुटुम्बस्मृतिर्वाराणसीस्मृतिश्चेति ॥ तत्र मरणे
 यामतिः सा गतिरिति न्यायेन वाराणस्याः स्मृतिसामर्थ्येन रुद्रपिशाचभोगमप्राप्यैव मणिकर्णिकायां चंडालप्रतिग्रहस्यात्यंतनिषिद्धत्वात् तत्पालनेन कुटुम्बस्मरणेन कुकुटा अभवन् ॥ तत्र कुकुटशरीरे दिव्यभो
 गस्यासंभवादंतकाले काशीस्मरणेनेश्वरानुग्रहात् कुकुटशरीराणि विहाय विमानेन कैलासमारुह्य दिव्यान्भोगान्भुक्त्वा ततस्तैरेव दिव्यदेहैर्ज्ञानिनो भूत्वा विदेहैकवलयं प्राप्ता इति ॥ अतएव श्रूयते ॥ काश्यामवश्यं
 त्यजतां शरीरं शरीरिणानां स्तिपुनः शरीरम् ॥ यद्यस्ति कंठे गरलं ललाटे त्रिलोचनं चंद्रकलाचमौलाविति ॥ यत्तु काशीमृतानां जन्माद्यभाववचनं तत्तु योनिद्वारे तिसर्वसमंजसम् ॥ अन्यथेश्वरेच्छया यातना

देहादेरप्यभावप्रसंगादिति ॥ यद्वा पाठक्रममुल्लंघ्यार्थक्रममंगीकृत्यव्याख्येयम् ॥ कुक्कुटान्साधुवर्त्मनइत्यस्यानंतरम् पश्यतां सर्वलोकानां विष्णोतेमदनग्रहात् ॥ विमानमधिरुह्याशुकैलासंप्राप्यम
 त्पदम् ॥ निर्विश्वसुचिरंकालंदिव्यान्भोगाननुत्तमान् ॥ ततः प्राक्तनाद्वासनायोगात्संप्रधार्यपरस्परम् ॥ क्रमेणाहारमाकुंच्यप्राणांस्त्यक्ष्यंतिचात्रते ॥ ततोऽब्रह्मानिनोभूत्वा मुक्तिं प्राप्स्यंतिशाश्वतीमितिव्यु
 त्क्रमेणव्याख्येयम् ॥ पाठक्रमादर्थक्रमोबलीयानितिन्यायात् ॥ तथाहि ॥ अग्निहोत्रं जुहोति यवागूं पचतीति वेदपठ्यते ॥ तत्र यथा यवागूं पचति अग्निहोत्रं जुहोतीत्यर्थक्रमोऽंगीक्रियतेतथेति ॥ ८६ ॥
 ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ तुमुलोनादइति ॥ लिंगरूपिणो विश्वेशस्य भृगुविदार्योद्भूतो घंटानामिव नादो जात इत्यर्थः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासः मोक्षलक्ष्म्या विलास उल्लासः स्फू

निर्विश्वसुचिरंकालंदिव्यान्भोगाननुत्तमान् ॥ ततोऽब्रह्मानिनोभूत्वा मुक्तिं प्राप्स्यंतिशाश्वतीम् ॥ ८७ ॥ ततो लोकास्तदारभ्य कथयिष्यंति सर्वतः ॥
 मुक्तिमंडपनामैतदेष कुक्कुटमंडपः ॥ ८८ ॥ चरित्रमपि वैतेषां ये स्मरिष्यंति मानवाः ॥ मुक्तिमंडपमासाद्य श्रेयः प्राप्स्यंति तेऽपि हि ॥ ८९ ॥ इति यावत् कथां
 शंभुर्भविष्यामग्रतो हरेः ॥ अकरोत्तु मुलो नादो घंटानां तावदुद्भूतः ॥ ९० ॥ अथ नंदिनमाहूय देवदेव उमाधवः ॥ प्रोवाच नंदिनि विज्ञायागत्य ब्रूहि कुतोरवः
 ॥ ९१ ॥ अथ नंदीसमागत्य प्रोवाच वृषभध्वजम् ॥ नमस्कृत्य प्रहृष्टास्यः प्रबद्धकरसंपुटः ॥ ९२ ॥ ॥ नंदुवाच ॥ ॥ देवदेव त्रिनयन किमपूर्वं ब्रवीमि ते ॥
 मोक्षलक्ष्मीविलासोऽत्र कैश्चित्कैश्चित्समर्च्यते ॥ ९३ ॥ अथ स्मित्वा ब्रवीच्छंभुः सिद्धं नस्तु समीहितम् ॥ उत्थाय देवदेवेशः सह देव्यासुमंगलः ॥ ९४ ॥ ब्रह्मणा ह
 रिणा सार्धं ततोऽगाद्रंगमंडपम् ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ श्रुत्वा ध्यायामि मं पुण्यं परमानंदकारणम् ॥ नरः परां मुदं प्राप्य कैलासं प्राप्स्यति भुवम् ॥ ९५ ॥
 इति श्री स्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे उत्तरार्धे मुक्तिमंडपगमनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 शृणु मृतयथा प्रोक्तं कुंभजेश रजन्मना ॥ देवदेवस्य चरितं विश्वेशस्य परात्मनः ॥ १ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ सेनानीः कथय त्वं मे ततो निर्वाणमंडपात् ॥
 निर्गत्य देवो देवैः सहितः किंच कारह ॥ २ ॥ स्कंद उवाच ॥ मुक्तिमंडपतः शंभुर्ब्रह्मविष्णुपुरोगमः ॥ शृंगारमंडपं प्राप्य यच्च कारवदामि तत् ॥ ३ ॥
 प्राङ्मुखस्तूपविश्वेशः सहास्माभिः सहेशया ॥ ब्रह्मणा धिष्ठितः सव्येवामपार्श्वे थशाङ्गिणा ॥ ४ ॥ वीज्यमानो महेंद्रेण ऋषिभिः परितो वृतः ॥ गणैः पृष्ठप्रदे
 शस्थैर्जोपंतिष्ठद्विरादरात् ॥ ५ ॥ उदायुधैः सेव्यमानश्चावसन्मानभूरिभिः ॥ ब्रह्मणे विष्णवेशंभुः पाणिमुक्षिप्य दक्षिणम् ॥ ६ ॥ दर्शयामास देवेशो लिंगं
 पश्यत पश्यत ॥ इदमेव परं ज्योतिरिदमेव परात्परम् ॥ ७ ॥

तिर्यस्मात्सपदार्थस्तथा ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ रंगमंडपं शृंगारमंडपम् ॥ ९५ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामष्टमवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ नवाधिकेन वत्याख्येऽध्याये ता
 वन्निरुच्यते ॥ श्रीविश्वेश्वरलिंगस्य महिमा परमाद्भुतः ॥ १ ॥ विश्वेशस्य चरितं वक्तुं प्रस्तावयति ॥ शृण्वति ॥ १ ॥ सेनानीः हेकार्तिकेय ॥ २ ॥ ३ ॥ प्रांगिति ॥ पूर्वमुख उपविश्येशो ब्रह्मणे विष्णवे
 च पाणिमुक्षिप्य लिंगं दर्शयामासेति चतुर्थेनान्वयः ॥ अधिष्ठित आश्रितः ॥ ४ ॥ जोषं तूष्णीं प्रीतिं वा ॥ ५ ॥ आवसदातिष्ठत् ॥ मानभूरिभिः मानानां भूरिप्राचुर्येषु तेतथातैः ॥ ६ ॥ ७ ॥

एतपाशुपताइत्यादीनांसदैवमेमहाप्रीताइतिषष्ठेनान्वयः ॥ ८ ॥ पंचार्थज्ञाननिर्मलाःपंचानामकारोकारमकारनादविंदुरुपाणामर्थज्ञानेननिर्मलाःचत्वारोवेदाइतिहासपुराणंचेतिवापंचपंचाक्षरीविद्या
वर्णानां ब्रह्मविष्णुरुद्रेस्वरसदाशिवाख्यानां वार्थज्ञानाच्चिर्मलाइतिवा ॥ भस्मकूटशयाइतिभस्मकूटेभस्मसमूहेशेरेतइति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ भस्मच्छन्नोभस्मशय्याशयानोरुद्राध्यायीमुच्यतेसर्वपापैरिति ॥
इदमेवहिमेरूपंस्थावरंचातिसिद्धिदम् ॥ एतेपाशुपताःसिद्धाआबालब्रह्मचारिणः ॥ ८ ॥ जितेंद्रियास्तपोनिष्ठाःपंचार्थज्ञाननिर्मलाः ॥ भस्मकूटशयादां
ताःसुशीलाऊर्ध्वरेतसः ॥ ९ ॥ लिंगार्चनरतानित्यमनन्येंद्रियमानसाः ॥ सदैववारुणाग्नेयस्नानद्वयसुनिर्मलाः ॥ १० ॥ कंदमूलफलाहाराभ्यरतत्वा
पितेक्षणाः ॥ सत्यवंतो जितक्रोधानिर्मोहानिष्परिग्रहाः ॥ ११ ॥ निरीहानिष्प्रपंचाश्चनिरातंकानिरामयाः ॥ निर्भगानिरुपायाश्चनिःसंगानिर्मलाशयाः
॥ १२ ॥ निस्तीणोदग्रसंसारानिर्विकल्पानिरेनसः ॥ निर्द्वंद्वानिश्चितार्थाश्चनिरहंकारवृत्तयः ॥ १३ ॥ सदैवमेमहाप्रीतामत्पुत्रामत्स्वरूपिणः ॥ एते
पूज्यानमस्याश्चमद्भुद्यामत्परायणैः ॥ १४ ॥ अर्चितेष्वेष्वहंप्रीतोभविष्यामिनसंशयः ॥ अस्मिन्वैश्वेश्वरेश्वरेक्षेत्रेसंभोज्याःशिवयोगिनः ॥ १५ ॥
कोटिभोज्यफलसंभ्यगेकैकपरिसंख्यया ॥ अयंविश्वेश्वरःसाक्षात्स्थावरात्माजगत्प्रभुः ॥ १६ ॥ सर्वेषांसर्वसिद्धीनांकर्ताभक्तिजुषामिह ॥ अहंकदा
चिद्दृश्यःस्यामद्दृश्यःस्यांकदाचन ॥ १७ ॥ आनंदकाननेचात्रस्वैरतिष्ठामिदेवताः ॥ अनुग्रहायसर्वेषांभक्तानामिहसर्वदा ॥ १८ ॥ स्थास्यामिलिंगरूपे
णार्चितितार्थफलप्रदः ॥ स्वयंभून्यस्वयंभूनिन्यानिर्लंगानिसर्वतः ॥ तानिसर्वाणिचायांतिद्रष्टुंलिंगमिदंसदा ॥ १९ ॥ अहंसर्वेषुलिंगेषुतिष्ठाम्येवनसं
शयः ॥ परंत्वयंपरामूर्तिर्मलिंगस्वरूपिणी ॥ २० ॥ येनलिंगमिदं दृष्टंश्रद्धयाशुद्धचक्षुषा ॥ साक्षात्कारेणतेनाहं दृष्टवदिवौकसः ॥ २१ ॥
श्रवणादस्यलिंगस्यपातकंजन्मसंचितम् ॥ क्षणात्क्षयतिशृण्वंतुदेवाः ऋषिगणैःसह ॥ २२ ॥ स्मरणादस्यलिंगस्यपापंजन्मद्वयार्जितम् ॥ अवश्यंनश्य
तिक्षिप्रंममवाक्यात्रसंशयः ॥ २३ ॥ एतल्लिंगंसमुद्दिश्यगृहान्निष्क्रमणक्षणात् ॥ विलीयतेमहापापमपिजन्मत्रयार्जितम् ॥ २४ ॥ दर्शनादस्यलिंगस्यहय
मेधशतोद्भवम् ॥ पुण्यंलभेतनियतंममानुग्रहतोमराः ॥ २५ ॥ स्वयंभुवोस्यलिंगस्यममविश्वेशितुःसुराः ॥ राजसूयसहस्रस्यफलंस्यात्स्पर्शमात्रतः ॥ २६ ॥
पुष्पमात्रप्रदानाच्चचुलुकोदकपूर्वकम् ॥ शतसौवर्णिकंपुण्यंलभतेभक्तियोगतः ॥ २७ ॥ पूजामात्रंविधायास्यलिंगराजस्यभक्तिः ॥ सहस्रहेमकमलपूजा
फलमवाप्यते ॥ २८ ॥ विधायमहतींपूजांपंचामृतपुरःसरम् ॥ अस्यलिंगस्यलभतेपुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ २९ ॥ वस्त्रपूतजलैर्लिंगंस्नापयित्वाम
ममराः ॥ लक्षाश्चमेधजनितंपुण्यमाप्नोतिसत्तमः ॥ ३० ॥ सुगंधचंदनरसैर्लिंगमालिप्यभक्तिः ॥ आलिप्यतेसुरस्त्रीभिःसुगंधैर्यक्षकर्दमैः ॥ ३१ ॥
॥ ९ ॥ आग्नेयमग्निहोत्रजंभस्म ॥ १० ॥ ११ ॥ निष्प्रपंचाः देहाद्यभिमानशून्याः ॥ निर्भगास्त्यक्तैर्ज्वर्याः ॥ निर्दभाइतिकचित् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ हेदेवताः ॥ १८ ॥ १९ ॥
इयमेतत्स्थानाधेया ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ स्वयंभुवःस्वेच्छयाप्तस्थितेः ॥ अस्यएतत्स्थानाश्रितस्य ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ सुगंधेति ॥ सुगंधचंदन

समेभक्तितोलिंगमालिप्ययहवर्ततेससुरस्त्रीभिःसुगंधैर्यक्षकर्मैःकर्पूरागुरुकस्तूरीकंकोलैर्लिप्यतइत्यर्थः ॥ ३१ ॥ सामोदधूपदानैःसुगंधधूपदानैः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सिक्थेसिक्थेकणेकणे ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ उल्लोचंविमानम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ व्यधात्कुर्यात् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ मध्यजन्मजन्मनोमध्ये ॥ ४१ ॥ विपद्यतेनश्याति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

सामोदधूपदानैश्चदिव्यगंधाश्रयोभवेत् ॥ घृतदीपप्रबोधैश्चज्योतीरूपविमानगः ॥ ३२ ॥ कर्पूरवर्तिदीपेनसकृदत्तेनभक्तितः ॥ कर्पूरदेहगौरश्रीर्भवेद्भाल
विलोचनः ॥ ३३ ॥ दत्त्वानैवेद्यमात्रंतुसिक्थेसिक्थेयुगंयुगम् ॥ कैलासाद्रौवसेद्धीमान्महाभोगसमन्वितः ॥ ३४ ॥ विश्वेशोपरमात्रयोदद्यात्साज्यं
सशर्करम् ॥ त्रैलोक्यंतर्पितंतेनसदेवपितृमानवम् ॥ ३५ ॥ मुखवासंतुयोदद्यादर्पणंचारुचामरम् ॥ उल्लोचंसुखपर्यंकंतस्यपुण्यफलंमहत् ॥ ३६ ॥
संख्यासागररत्नानांकथंचित्कर्तुमिष्यते ॥ मुखवासादिदानस्यकःसंख्यामत्रकारयेत् ॥ ३७ ॥ पूजोपकरणद्रव्यंयोचंटागडुकादिकम् ॥ भक्त्यामेभवने
दद्यात्सवसेदत्रमैतिके ॥ ३८ ॥ योगीतवाद्यनृत्यानामेकंमत्प्रीतयेव्यधात् ॥ तस्याग्रतोदिवारात्रंभवेत्तौर्यत्रिकंमहत् ॥ ३९ ॥ चित्रलेखनकर्मादिप्रासा
देमेऽत्रकारयेत् ॥ यःसचित्रान्महाभोगान्भुंक्तेमत्पुरतःस्थितः ॥ ४० ॥ सकृद्विश्वेश्वरंनत्वामध्येजन्मसुधीनरः ॥ त्रैलोक्यवंदितपदोजायतेवसुधापतिः ॥
॥ ४१ ॥ यस्तुविश्वेश्वरंदृष्ट्वाह्यन्यत्रापिबिष्यते ॥ तस्यजन्मांतरेमोक्षोभवत्येवनसंशयः ॥ ४२ ॥ विश्वेशाख्यातुजिह्वाग्रेविश्वनाथकथाश्रुतौ ॥ विश्वे
शशीलनंचित्तयेस्यतस्यजनिःकुतः ॥ ४३ ॥ लिंगमेविश्वनाथस्यदृष्ट्वायश्चानुमोदते ॥ समेगणेषुगण्येतमहापुण्यबलाश्रितः ॥ ४४ ॥ नित्यंविश्वेश
विश्वेशविश्वनाथेतियोजपेत् ॥ त्रिसंध्यंतंसुकृतिनंजपाम्यहमपिध्रुवम् ॥ ४५ ॥ ममापीदंमहालिंगंसदापूज्यतमंसुराः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनपूज्यंदेवर्षि
मानवैः ॥ ४६ ॥ यैर्नविश्वेश्वरोदृष्टोयैर्नविश्वेश्वरःस्मृतः ॥ कृतांतदूतैस्तेदृष्टास्तैःस्मृतागर्भवेदना ॥ ४७ ॥ यैरिदंप्रणतंलिंगंप्रणतास्तेसुरासुरैः ॥ यस्यै
केनप्रणामेनदिकपालपदमल्पकम् ॥ दिकपालपदतःपातःपातःशिवनतेर्नहि ॥ ४८ ॥ शृण्वंतुदेवर्षिगणाःसमस्तास्तथ्यंब्रुवेतच्चपरोपकृत्यै ॥ नभूर्भुवः
स्वर्गमहर्जनांतर्विश्वेशतुल्यंकचिदस्तिर्लिंगम् ॥ ४९ ॥ नसत्यलोकेनतपस्यहोसुरावैकुण्ठकैलासरसातलेषु ॥ तीर्थकचिद्वैमणिकर्णिकासमंलिंगंचविश्वे
श्वरतुल्यमन्यतः ॥ ५० ॥ नविश्वनाथस्यसमंहिल्लिंगंनतीर्थमन्यन्मणिकर्णिकातः ॥ तपोवनंकुत्रचिदस्तिनान्यच्छुभंमानंदवनेनतुल्यम् ॥ ५१ ॥
वाराणसीतीर्थमयीसमस्तायस्यास्तुनामापिहितीर्थतीर्थम् ॥ तत्रापिकाचिन्ममसौख्यभूमिर्महापवित्रामणिकर्णिकासौ ॥ ५२ ॥ स्थानादमुष्मान्ममरा
जसौधात्प्राच्यामनागीशसमाश्रितायाम् ॥ सव्येपसव्येचकराःक्रमेणशतत्रयीयापिशतद्वयीच ॥ ५३ ॥

स्मृताप्राप्ता ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ जनेतितपःसत्ययोरुपलक्षणम् ॥ ४९ ॥ अन्यतःअन्यत्र ॥ अन्यदितिवा ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ स्थानादमुष्मादितिअमुष्मात्स्थानाद्यन्ममराजसौधंराजगृहम् ॥ तथाचोक्तं

मोक्षस्वर्गार्योर्मध्येवधाराजगृहं विदुरिति ॥ तस्मात्प्रासादान्मनागीशसमाश्रितायां प्राच्यामिति पूर्वोत्तरयोर्दिशोरंतराल इत्यर्थः ॥ तस्यां दिशि यास्थली सेयं मणिकर्णिकायैः सेविता ते मम हृच्छया इति द्वितीयेनान्वयः ॥ किमाकारपरिमाणकेत्याकांक्षायां वेदिकारूपकेण निरूपयितुमाह ॥ सव्य इति ॥ क्रमेणेति ॥ शतत्रयी सव्ये वामपाद्वे हरिश्चंद्रे श्वरपर्यंतमित्यर्थः ॥ तथाऽप सव्ये दक्षिणपाद्वे शतद्वयं गंगा केशवपर्यंतमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ गंगायां पंचशतं हस्तास्तावत्पर्यंतं मणिकर्णिकेत्यर्थः ॥ तदुक्तमत्रैव ॥ आमध्याद्देवसरित आहरिश्चंद्रमंडपात् ॥ आगंगा केशवाच्चैव स्वर्गारान्मणिकर्णिकेति ॥ एवमुदीच्य वाच्योरिति चतुष्कोणोपलक्षणम् ॥ वनराजिसौधादितिकचित् ॥ तत्र वनराजो हनुमान् ॥ परकोशभूमिः परमात्माधारस्थानम् ॥ परकोशभूमिरिति पाठे ब्रह्मविष्णुरुद्रभूमिः ॥ परलोकभूमिरिति क्वचित् ॥ ह्यंतःकरणेशेरत इति हृच्छयाः सद्रूपा इत्यर्थः ॥ ५४ ॥ सुधाधाम सुधामधाम सुधामृतं कैवल्यंतस्य धाम सुस्थानेषु द्वारकादिषु धाम्नः स्वप्रकाशस्य धाम स्फूर्तिर्यस्मात्तत् ॥ यद्वा सुधामधाम

हस्ताः शतं पंचसुरापगायामुदीच्य वाच्योर्मणिकर्णिकेयम् ॥ सारास्त्रिलोक्याः परकोशभूमिर्यैः सेविता ते मम हृच्छया हि ॥ ५४ ॥ अस्मिन्ममानंदवने यदेतल्लिंगं सुधाधाम सुधामधाम ॥ आसप्तपातालतलालात्स्वयं भुसमुत्थितं भक्तकृपावशेन ॥ ५५ ॥ येस्मिन्मनाः कृत्रिमभावबुद्ध्यालिंगं भजिष्यति चेत्तु वादैः ॥ तेषां हि दंडः परएष एव नगर्भवासाद्विरमंति तेषु वम् ॥ ५६ ॥ यद्यद्वितंस्वस्य सदैव तत्तल्लिंगे त्रदेयं मम भक्तिमद्भिः ॥ इहाप्यमुत्रापिन तस्य संक्षयो यथेह पापस्य कृतस्य पापिभिः ॥ ५७ ॥ दूरस्थितैरप्यधिबुद्धिभिर्यैः लिंगं समाराधिम मे दमत्र ॥ मयैव दत्तैः शुभवस्तु जातैर्निःश्रेयसः श्रीर्वसं ये तसस्तान् ॥ ५८ ॥ शृणुष्व विष्णो शृणु सृष्टिकर्तः शृणु वंतु देवर्षिगणाः समस्ताः ॥ इदं हि लिंगं परसिद्धिदं सतां भेदो मना गत्र न मत्सकाशतः ॥ ५९ ॥ अस्मिन् हि लिंगेऽखिलसिद्धिसाधने समर्पितं यैः सुकृतार्जितं वसु ॥ तेभ्योति मात्राखिलसौख्यसाधनं ददामि निर्वाणपदं मुनिर्भयम् ॥ ६० ॥ उत्क्षिप्य बाहुं त्वसकृद्वीमित्रयीमयेऽस्मिन्त्रयमेव सारम् ॥ विश्वेशलिंगं मणिकर्णिकांबुकाशीपुरीसत्यमिदं त्रिसत्यम् ॥ ६१ ॥ उत्थाय देवोत्सशक्तिरीशस्तस्मिन् हि लिंगे कृतचारुपूजः ॥ ययौ लयं ते च सुराजयेति जयेति चोक्तवानुनुवुस्तमीशम् ॥ ६२ ॥

श्रेष्ठस्थानमित्यर्थः ॥ आसप्तेति ॥ अस्मिन्नित्यं गुल्या निर्दिशति ॥ अयमर्थः ॥ अस्मिन् स्थाने यद्यल्लिंगं तत्तदासप्तपातालतलालात्स्वयं भुसमुत्थितमिति भंतव्यम् ॥ ततो हेतुवादैरेतदधिकरणकल्लिंगं कृत्रिमं भवितुमर्हति केनचित्स्थापितत्वात्संप्रतिपन्नवत् इत्यादिकृतकैः कृत्रिमभावबुद्ध्याये भजिष्यति तेषामेष एव परोदंड इति यथाश्रुतव्याख्याने कृत्रिमभावबुद्ध्यनुत्पत्तेः ॥ न हि सप्तपातालादुत्थितस्य स्वयं सुवः कृत्रिमभावमनीषा संभवतीति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ अधिबुद्धिभिः अधिकबुद्धिभिः ॥ वसं ये चानसतोऽधिश्चित्यवसेदित्यर्थः ॥ परयेदितिकचित् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ वसुधनम् ॥ पद्यतेऽनेनेति पदं ज्ञानम् ॥ अतिमात्राखिलसौख्यसाधनम् ॥ मात्राविषयानतिक्रान्तमतिमात्रं तच्च तदाखिलं सौख्यं सुखं च तस्य साधनम् ॥ अतिशयसुखसाधनमिति वा ॥ ६० ॥ ६१ ॥ कृतचारुपूजः कृताचार्या

पूजायेनसःसप्तम्यंतोवापाठः ॥ अखिललोककामदइतिकचित् ॥ नुनुवुस्तुष्टुः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायां
काशीखंडटीकायानवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ अथाध्यायेततमेसर्वाभीष्टफलप्रदे ॥ अनुक्रमणिकानामसम्यगत्रनिरूप्यते ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायांतेइदानींप्रष्टुकामोसिकित्तपृ
च्छवदामितइत्युक्तंतत्रोक्तानुवादपूर्वकं तृप्तिमाविष्कुर्वन्ननुक्रमणिकातन्माहात्म्येपृच्छति इदंस्कांदमितिद्वयेन ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ खंडजंकाशीखंडजम् ॥ महाफलमितिपाठेअप्यर्थेचकारः ॥
॥ ४ ॥ प्रथमाध्यायार्थमाह ॥ विंध्येति ॥ द्वितीयाध्यायार्थमाह ॥ सत्येति ॥ द्वितीयोद्वितीयाध्यायोक्तइत्यर्थः ॥ ५ ॥ तृतीयाध्यायार्थमाह ॥ अगस्तेरिति ॥ चतुर्थाध्यायार्थमाह ॥ पतिव्रतेति ॥
स्कंदउवाच ॥ ॥ क्षेत्रस्यमैत्रावरुणेविमुक्तस्यमहामते ॥ प्रभावस्यैकदेशोयंकथितःकल्मषापहः ॥ ६३ ॥ तवाग्रेतुयथाबुद्धिकाशीविश्लेषतापिनः ॥
अचिरेणैवकालेनकाशींप्राप्स्यस्यनुत्तमाम् ॥ ६४ ॥ अस्ताचलस्यशिखरंप्राप्तवानेषभानुमान् ॥ तवापिहिममाप्येषमौनस्यसमयोऽभवत् ॥ ६५ ॥
॥ व्यासउवाच ॥ ॥ श्रुत्वेतिसमुनिःसूतसंध्योपास्त्यैविनिर्गतः ॥ प्रणम्यौमेयमसकृल्लोपासुद्रासमन्वितः ॥ ६६ ॥ रहस्यंपरिविज्ञायक्षेत्रस्यशशिमौ
लिनः ॥ अगस्त्योनिश्चितमनाःशिवध्यानपरोभवत् ॥ ६७ ॥ आनंदकाननस्येहमहिमानंमहत्तरम् ॥ कोत्रवर्णयितुंशक्तःसूतवर्षशतैरपि ॥ ६८ ॥
यथादेव्यैसमाख्यायिशिवेनपरमात्मना ॥ तथास्कंदेनकथितंमाहात्म्यंकुंभसंभवे ॥ ६९ ॥ तवाग्रेचसमाख्यातंशुकादीनांचसत्तम ॥ इदानींप्रष्टुकामोसि
कित्तपृच्छवदामिते ॥ ७० ॥ श्रुत्वाध्यायमिमंपुण्यंसर्वकल्मषनाशनम् ॥ समस्तचित्तितफलप्रदंमर्त्योभवेत्कृती ॥ ७१ ॥ इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशी
तिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेविश्वेश्वरलिंगमहिमाख्योनामनवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ इदंस्कांदमहं
श्रुत्वाकाशीखंडमनुत्तमम् ॥ नितरांपरितृप्तोस्मिहृदिचापिविधारितम् ॥ १ ॥ अनुक्रमणिकाध्यायंतथामाहात्म्यमुत्तमम् ॥ पाराशर्यसमाचक्ष्वयथापूर्वं
मिदंभवेत् ॥ २ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ सूतावधेहिधर्मात्मजातृकर्ण्यनिशामय ॥ शुकवैशंपायनाद्याःशृण्वंत्वपिचबालकाः ॥ ३ ॥ अनुक्रम
णिकाध्यायंमाहात्म्यंचापिखंडजम् ॥ प्रवक्ष्याम्यवनाशायमहापुण्यप्रवर्धनम् ॥ ४ ॥ विंध्यनारदसंवादःप्रथमेपरिकीर्तितः ॥ सत्यलोकप्रभावश्च
द्वितीयःसमुदाहृतः ॥ ५ ॥ अगस्तेराश्रमपदेदेवानामागमस्ततः ॥ पतिव्रताचरित्रंचप्रस्थानंकुंभसंभवः ॥ ६ ॥ तीर्थप्रशंसाचततःसप्तपुर्यस्ततः
स्मृताः ॥ संयमिन्याःस्वरूपंचब्रह्मलोकस्ततःपरम् ॥ ७ ॥ इंद्राद्योलोकसंप्राप्तिस्ततश्चशिवशर्मणः ॥ अग्रेःसमुद्रवस्तस्मात्क्रव्याद्वरुणसंभवः ॥ ८ ॥
पंचमाध्यायार्थमाह ॥ प्रस्थानमिति ॥ कुंभसंभवःकुंभसंभवस्य ॥ छांदसोविभक्तिव्यत्ययः ॥ कुंभसंभवोयस्तस्यप्रस्थानमितिवा ॥ यदाकुंभसंभुवइतिपाठःस्यात्तदाकुंभात्सम्यक्भवतीतिकुंभसं
भूस्तस्य ॥ कौंभसंभवमितिकचित् ॥ ६ ॥ षष्ठाध्यायार्थमाह ॥ तीर्थेति ॥ सप्तमाध्यायार्थमाह ॥ सप्तेति ॥ अष्टमाध्यायार्थमाह ॥ संयमिन्याइति ॥ नवमाध्यायार्थमाह ॥ ब्रह्मेति ॥ ७ दश
माध्यायार्थमाह ॥ इंद्राग्न्योरिति ॥ एकादशाध्यायार्थमाह ॥ अग्रेरिति ॥ द्वादशाध्यायार्थमाह ॥ तस्मादिति ॥ तस्मात्तदनंतरमित्यर्थः ॥ क्रव्यंमांसमत्तीतिक्रव्यान्निर्ऋतिः ॥ सचवरुणश्चतयोःसंभवइत्यर्थः ॥ ८ ॥

त्रयोदशाध्यायार्थमाह ॥ गंधवतीति ॥ गंधवतीवायोःपुरी ॥ ईशयोर्वायुकुबेरयोः ॥ चतुर्दशाध्यायार्थमाह ॥ चंद्रलोकेति ॥ ९ ॥ पंचदशाध्यायार्थमाह ॥ उडुलोकेति ॥ तस्मात्तदनंतरमुडु
लोककथेत्यन्वयः ॥ षोडशाध्यायार्थमाह ॥ ततःशुकेति ॥ सप्तदशाध्यायार्थमाह ॥ माहेयेति ॥ मद्याःपुत्रोमंगलगुरुर्वृहस्पतिः सौरिःशनिस्तेवामिति ॥ १० ॥ अष्टादशाध्यायार्थमाह ॥
सप्तर्षीणामिति ॥ अवांतरभेदालोकाइतिबहुवचनम् ॥ लोकइत्येवापाठः ॥ एकोनविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ ध्रुवस्येति ॥ विंशत्यध्यायार्थमाह ॥ ततइति ॥ ध्रुवोनिश्चितःकूटस्थइतियावत् ॥
पद्यतेज्ञायतेमुमुक्षुभिरितिपदः ॥ ध्रुवश्चासौपदश्चेतिध्रुवपदोविष्णुस्तस्यप्राप्तिरित्यर्थः ॥ एकविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ ध्रुवलोकेति ॥ स्थितिःप्राप्तिः ॥ ११ ॥ द्वाविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ दर्शनमिति ॥
त्रयोविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ चतुर्भुजेति ॥ चतुर्विंशत्यध्यायार्थमाह ॥ निर्वाणमिति ॥ १२ ॥ पंचविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ स्कंदागस्त्योरिति ॥ षड्विंशत्यध्यायार्थमाह ॥ मणिकर्ण्याइति ॥
सप्तविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ ततस्त्विति ॥ १३ ॥ अष्टाविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ प्रभावश्चेति ॥ एकोनत्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ गंगानामेति ॥ त्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ वाराणस्याइति ॥ एकत्रिंशदध्या
गंधवत्यलकापुर्योरीशयोस्तुसमुद्भवः ॥ चंद्रलोकपरिप्राप्तिःशिवशर्मद्विजन्मनः ॥ ९ ॥ उडुलोककथातस्मात्ततःशुक्रसमुद्भवः ॥ माहेयगुरुसौरीणांलो
कानांवर्णनंततः ॥ १० ॥ सप्तर्षीणांतोलोकाध्रुवस्यचतपस्ततः ॥ ततोध्रुवपदप्राप्तिर्ध्रुवलोकस्थितिस्ततः ॥ ११ ॥ दर्शनंसत्यलोकस्यतस्यवैशिव
शर्मणः ॥ चतुर्भुजाभिषेकश्चनिर्वाणंशिवशर्मणः ॥ १२ ॥ स्कंदागस्त्योश्चसंवादोमणिकर्ण्याःसमुद्भवः ॥ ततस्तुगंगामाहात्म्यंततोदशहरास्तवः ॥ १३ ॥
प्रभावश्चापिगंगायागंगानामसहस्रकम् ॥ वाराणस्याःप्रशंसाथभैरवाविर्भवस्ततः ॥ १४ ॥ दंडपाणेःसमुद्भूतिर्ज्ञानवाप्युद्भवस्ततः ॥ आख्यानंचकलाव
त्याःसदाचारस्ततःपरम् ॥ १५ ॥ ब्रह्मचारिप्रकरणंततःस्त्रीलक्षणानिच ॥ कृत्याकृत्यप्रकरणमविमुक्तेशवर्णनम् ॥ १६ ॥ ततोऽगृहस्थधर्मश्चततोयोग
निरूपणम् ॥ कालज्ञानंततःप्रोक्तंदिवोदासस्यवर्णनम् ॥ १७ ॥ काश्याश्चवर्णनंतस्माद्योगिनीवर्णनंततः ॥ लोलार्कस्यसमाख्यानमुत्तरार्ककथाततः ॥
॥ १८ ॥ सांवादित्यस्यमहिमाहुपदादित्यशंसनम् ॥ ततस्तुगरुडाख्यानमरुणार्कादयस्ततः ॥ १९ ॥ दशाश्वमेधिकंतीर्थमंदराच्चगणागमः ॥ पिशाचमो
चनाख्यानंगणेशप्रेषणंततः ॥ २० ॥

यार्थमाह ॥ भैरवेति ॥ १४ ॥ द्वात्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ दंडपाणेरिति ॥ त्रयस्त्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ ज्ञानवापीति ॥ चतुस्त्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ आख्यानंचेति ॥ पंचत्रिंशदध्यायार्थमाह ॥
सदाचारइति ॥ १५ ॥ षट्त्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ ब्रह्मचारीति ॥ सप्तत्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ ततःस्त्रीति ॥ अष्टत्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ कृत्याकृत्येति ॥ एकोनचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ अवि
मुक्तेशेति ॥ १६ ॥ चत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ ततोऽगृहस्थेति ॥ एकचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ ततोयोगेति ॥ द्विचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ कालज्ञानमिति ॥ त्रिचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥
दिवोदासस्येति ॥ १७ ॥ चतुश्चत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ काश्याश्चेति ॥ तस्मात्तदनंतरम् ॥ पंचचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ योगिनीति ॥ षट्चत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ लोलार्कस्येति ॥
सप्तचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ उत्तरार्केति ॥ १८ ॥ अष्टचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ सांवादित्यस्येति ॥ एकोनपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ हुपदेति ॥ उपलक्षणमेतन्मयूखादित्यस्य ॥ पंचाशदध्या
यार्थमाह ॥ ततस्तुगरुडेति ॥ एकपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ अरुणार्कादयइति ॥ आदिशब्देनवृद्धकेशवविमलगंगादित्यानांग्रहणम् ॥ १९ ॥ द्विपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ दशाश्वमेधिकमिति ॥

त्रिपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ मंदराच्चेति ॥ चतुष्पंचाशदध्यायार्थमाह ॥ पिशाचेति ॥ पंचपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ गणेशेति ॥ २० ॥ षट्पंचाशदध्यायार्थमाह ॥ मायेति ॥ सप्तपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ दुंदीति ॥ अष्टपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ विष्णुमायेति ॥ विसर्जनकैलासप्रस्थानम् ॥ २१ ॥ एकोनषष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ ततःपंचनदेति ॥ षष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ विंदुमाधवेति ॥ एकषष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ ततोवैष्णवेति ॥ २२ ॥ द्विषष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ प्रयाणमिति ॥ त्रिषष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ जैगीषव्येति ॥ २३ ॥ चतुःषष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ ततःक्षेत्रेति ॥ पंचषष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ अथातइति ॥ अथशब्दोत्रलिंगप्रादुर्भावमंगलार्थः ॥ २४ ॥ षट्षष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ ततःशैलेश्वरेति ॥ सप्तषष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ रत्नेशस्येति ॥ अष्टषष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ कृत्तिवास इति ॥ एकोनसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ ततश्चायतनेति ॥ २५ ॥ सप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ देवतानामिति ॥ एकसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ दुर्गासुरेति ॥ द्विसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ दुर्गायाइति ॥ त्रिसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ ततःओंकारेति ॥ २६ ॥ चतुःसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ पुनरोंकारेति ॥ पंचसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ त्रिलोचनेति ॥ षट्सप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ त्रिलोचनप्रभावइति ॥ सप्तसप्तत्यध्या

मायागणपतेश्चाथदुंदीप्रादुर्भवस्ततः ॥ विष्णुमायाप्रपंचोथदिवोदासविसर्जनम् ॥ २१ ॥ ततःपंचनदोत्पत्तिर्विंदुमाधवसंभवः ॥ ततोवैष्णवतीर्थानां माहात्म्यपरिवर्णनम् ॥ २२ ॥ प्रयाणमंदरात्कार्शीवृषभध्वजशूलिनः ॥ जैगीषव्येनसंवादोज्येष्ठस्थानेमहेशितुः ॥ २३ ॥ ततःक्षेत्ररहस्यस्यकथनं पापनाशनम् ॥ अथातःकंदुकेशस्यव्याघ्रेशस्यसमुद्भवः ॥ २४ ॥ ततःशैलेश्वरकथारत्नेशस्यचदर्शनम् ॥ कृत्तिवासःसमुत्पत्तिस्ततश्चायतनागमः ॥ २५ ॥ देवतानामधिष्ठानंदुर्गासुरपराक्रमः ॥ दुर्गायाविजयश्चाथततओंकारवर्णनम् ॥ २६ ॥ पुनरोंकारमाहात्म्यंत्रिलोचनसमुद्भवः ॥ त्रिलोचनप्रभावो थकेदाराख्यानमेवच ॥ २७ ॥ ततोधर्मेशमहिमाततःपक्षिकथाशुभा ॥ ततोविश्वभुजाख्यानंदुर्दमस्यकथाततः ॥ २८ ॥ ततोवीरेश्वराख्यानंवारेशमहिमापुनः ॥ गंगातीर्थैश्चसंयुक्ताकामेशमहिमाततः ॥ २९ ॥ विश्वकर्मेशमहिमादक्षयज्ञसमुद्भवः ॥ सत्यादेहविसर्गश्चततोदक्षेश्वरोद्भवः ॥ ३० ॥ ततोवैपार्वतीशस्यमहिम्नःपरिकीर्तनम् ॥ गंगेशस्याथमहिमानर्मदेशसमुद्भवः ॥ ३१ ॥ सतीश्वरसमुत्पत्तिरमृतेशादिवर्णनम् ॥ व्यासस्यहिभुजस्तंभो व्यासशापविमोक्षणम् ॥ ३२ ॥ क्षेत्रतीर्थकदंबचमुक्तिमंडपसंकथा ॥ विश्वेशाविर्भवश्चाथततोयात्रापरिक्रमः ॥ ३३ ॥

यार्थमाह ॥ केदारेति ॥ २७ ॥ अष्टसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ ततोधर्मेशेति ॥ एकोनाशीत्यध्यायार्थमाह ॥ ततःपक्षीति ॥ अशीत्यध्यायार्थमाह ॥ ततोविश्वभुजेति ॥ एकाशीत्यध्यायार्थमाह ॥ दुर्दमस्येति ॥ २८ ॥ द्व्यशीत्यध्यायार्थमाह ॥ ततोवीरेति ॥ त्र्यशीत्यध्यायार्थमाह ॥ वीरेशेति ॥ चतुरशीत्यध्यायार्थमाह ॥ गंगेति ॥ पंचाशीत्यध्यायार्थमाह ॥ कामेशेति ॥ २९ ॥ षडशीत्यध्यायार्थमाह ॥ विश्वकर्मैति ॥ सप्ताशीत्यध्यायार्थमाह ॥ दक्षयज्ञेति ॥ अष्टाशीत्यध्यायार्थमाह ॥ सत्याइति ॥ नवाशीत्यध्यायार्थमाह ॥ ततोदक्षेति ॥ ३० ॥ नवत्यध्यायार्थमाह ॥ ततोवैइति ॥ एकनवत्यध्यायार्थमाह ॥ गंगेति ॥ द्विनवत्यध्यायार्थमाह ॥ नर्मदेति ॥ ३१ ॥ त्रिनवत्यध्यायार्थमाह ॥ सतीश्वरेति ॥ चतुर्नवत्यध्यायार्थमाह ॥ अमृतेति ॥ पंचनवत्यध्यायार्थमाह ॥ व्यासस्येति ॥ षण्णवत्यध्यायार्थमाह ॥ व्यासशापेति ॥ ३२ ॥ सप्तनवत्यध्यायार्थमाह ॥ क्षेत्रेति ॥ अष्टनवत्यध्यायार्थमाह ॥ मुक्तिमंडपेति ॥ नवनवत्यध्यायार्थमाह ॥ विश्वेशेति ॥

शततमाध्यायार्थमाह॥ततोयात्रेति॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सचैलमिति श्लोकोक्तमेकम् ॥३७॥ आदित्यमित्यक्षरचतुष्टयाधिकार्धोक्तद्वितीयम् ॥ ततोगच्छेदितिसार्धपादोक्ततृतीयम् ॥३८॥

एतदास्यानशतकंक्रमेणपारिकीर्तितम् ॥ यस्यश्रवणमात्रेणसर्वखंडश्रुतेःफलम् ॥ अनुक्रमणिकाध्यायेप्यस्तियात्रापरिक्रमः ॥३४॥ ॥ सूतउवाच ॥
यात्रापरिक्रमं ब्रूहिजनानां हितकाम्यया ॥ यथावत्सिद्धिकामानां सत्यवत्याः सुतोत्तम ॥ ३५ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ निशामयमहाप्राज्ञलोमहर्षणव
न्मते ॥ यथाप्रथमतोयात्राकर्तव्यायात्रिकैर्मुदा ॥ ३६ ॥ सचैलमादौ संस्नायचक्रपुष्कारिणीजले ॥ संतर्प्य देवान्सपितृन्ब्राह्मणांश्चतथार्थिनः ॥ ३७ ॥
आदित्यं द्रौपदीं विष्णुं दंडपाणिं महेश्वरम् ॥ नमस्कृत्य ततोगच्छेद्दण्डं विनायकम् ॥३८॥ ज्ञानवापीमुपस्पृश्य नंदिकेशं ततोर्चयेत् ॥ तारकेशं ततोभ्यर्च्य
महाकालेश्वरं ततः ॥ ३९ ॥ ततः पुनर्दंडपाणिमित्येषा पंचतीर्थिका ॥ ४० ॥ दैनंदिनी विधातव्या महाफलमभीप्सुभिः ॥ ततो वैश्वेश्वरीयात्राकार्या सर्वा
र्थसिद्धिदा ॥ ४१ ॥ द्विसप्तायतनानां च कार्या यात्राप्रयत्नतः ॥ कृष्णां प्रतिपदं प्राप्य भूतावधियथाविधि ॥ ४२ ॥ अथवा प्रतिभूतं च क्षेत्रसिद्धिमभी
प्सुभिः ॥ तत्तत्तीर्थकृतस्नानस्तत्तल्लिङ्गकृतार्चनः ॥४३॥ मौनेन यात्रां कुर्वाणः फलं प्राप्नोति यात्रिकः ॥ ओंकारं प्रथमं पश्येन्मत्स्योदर्याकृतोदकः ॥ ४४ ॥
त्रिविष्टपं महादेवं ततो वैकृत्तिवाससम् ॥ रत्नेशं चाथ चंद्रशेखरं च ततो ब्रजेत् ॥४५॥ धर्मेश्वरं च वीरेशं गच्छेत्कामेश्वरं ततः ॥ विश्वकर्माेश्वरं चाथ मणिकर्णी
श्वरं ततः ॥ ४६ ॥ अविमुक्तेश्वरं दृष्ट्वा ततो विश्वेशमर्चयेत् ॥ एषा यात्रा प्रयत्नेन कर्तव्या क्षेत्रवासिना ॥ ४७ ॥ यस्तु क्षेत्रमुपित्वा तु नैतां यात्रां समाचरेत् ॥
विघ्नास्तस्योपतिष्ठंते क्षेत्रोच्चाटनसूचकाः ॥ ४८ ॥ अष्टायतनयात्रान्याकर्तव्या विघ्नशान्तये ॥ दक्षेशः पार्वतीशश्च तथा पशुपतीश्वरः ॥४९॥ गंगेशो नर्म
देशश्च गभस्तीशः सतीश्वरः ॥ अष्टमस्तारकेशश्च प्रत्यष्टमिविशेषतः ॥ ५० ॥ दृश्यान् येतानि लिङ्गानि महापापोपशान्तये ॥ अपरापि शुभायात्रायोगक्षे
मकरीसदा ॥ ५१ ॥ सर्वविघ्नोपहन्त्री च कर्तव्या क्षेत्रवासिभिः ॥ शैलेशं प्रथमं वीक्ष्य वरणास्नानपूर्वकम् ॥ ५२ ॥ स्नानंतु संगमे कृत्वा द्रष्टव्यः संगमेश्वरः ॥
स्वलीनतीर्थे सुस्नातः पश्येत्स्वलीनमीश्वरम् ॥ ५३ ॥ स्नात्वा मंदाकिनीतीर्थे द्रष्टव्यो मध्यमेश्वरः ॥ पश्येद्द्विरण्यगर्भेशं तत्र तीर्थे कृतोदकः ॥ ५४ ॥
मणिकर्ण्य ततः स्नात्वा पश्येद्दीशानमीश्वरम् ॥ ततः कूपमुपस्पृश्य गोप्रेक्षमवलोकयेत् ॥ ५५ ॥ कापिलेयह्रदे स्नात्वा वीक्षेत वृषभध्वजम् ॥ उपशान्तशिवं
पश्येत्तत्कूपविहितोदकः ॥ ५६ ॥ पंचचूडाह्रदे स्नात्वा ज्येष्ठस्थानं ततोर्चयेत् ॥ चतुःसमुद्रकूपेतु स्नात्वा देवं समर्चयेत् ॥ ५७ ॥

ज्ञानवापीमिति श्लोकोक्तंचतुर्थम् ॥ ३९ ॥ तत इति पादोक्तं पंचममित्येषा पंचतीर्थिकेति ॥ पूर्वोक्तरूपावा ॥ ४० ॥ ४१ ॥ भूतावधिचतुर्दशीपर्यंतम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥
॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

६०॥ एषचासौक्रमश्चेति ॥ एतदायतनानिपूर्वोक्तशैलेशाद्याश्रितानि ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ विष्वगृद्धिदासर्वसंपदात्री ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥
 देवस्याग्रेतुयावापीतत्रोपस्पर्शनेकृते ॥ शुक्रेश्वरंततःपश्येत्तत्कूपविहितोदकः ॥ ६८ ॥ दंडखातेततःस्नात्वाव्याघ्रेशंपूजयेत्ततः ॥ शौनकेश्वरकुंडेतुस्नानं
 कृत्वाततोर्चयेत् ॥ ६९ ॥ जंबुकेशंमहालिङ्गंकृत्वायात्रामिमानरः ॥ क्वचिन्नजायतेभूयःसंसारेदुःखसागरे ॥ ६० ॥ समारभ्यप्रतिपद्यावत्कृष्णाचतुर्दशी ॥
 एतत्क्रमेणकर्तव्यान्येतदायतनानिवै ॥ ६१ ॥ इमांयात्रानरःकृत्वानभूयोप्यभिजायते ॥ अन्यायात्राप्रकर्तव्यैकादशायतनोद्भवा ॥ ६२ ॥ आग्नीध्रकुंडे
 सुस्नातःपश्येदाग्नीध्रमीश्वरम् ॥ उर्वशीशंततोगच्छेत्ततस्तुनकुलीश्वरम् ॥ ६३ ॥ आषाढीशंततोदृष्ट्वाभारभूतेश्वरंततः ॥ लांगलीशमथालोक्यततस्तु
 त्रिपुरांतकम् ॥ ६४ ॥ ततोमनःप्रकामेशंप्रीतिकेशमथोब्रजेत् ॥ मदालसेश्वरंतस्मात्तिलपर्णेश्वरंततः ॥ ६५ ॥ यात्रैकादशलिंगानामेषाकार्याप्रयत्नतः ॥
 इमांयात्रांप्रकुर्वाणोरुद्रत्वंप्राप्नुयान्नरः ॥ ६६ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिगारीयात्रामनुत्तमाम् ॥ शुक्रपक्षेतृतीयायांयात्राविष्वगृद्धिदा ॥ ६७ ॥ गोप्रेक्षतीर्थे
 सुस्नायमुखनिर्मालिकांब्रजेत् ॥ ज्येष्ठावाप्यांनरःस्नात्वाज्येष्ठांगौरींसमर्चयेत् ॥ ६८ ॥ सौभाग्यगौरीसंपूज्याज्ञानवाप्यांकृतोदकैः ॥ ततःशृंगारगौरींचतत्रै
 वचकृतोदकः ॥ ६९ ॥ स्नात्वाविशालगंगायांविशालाक्षींततोब्रजेत् ॥ सुस्नातोललितातीर्थे ललितामर्चयेत्ततः ॥ ७० ॥ स्नात्वाभवानीतीर्थेथभवानीं
 परिपूजयेत् ॥ मंगलाचततोभ्यर्च्याविंदुतीर्थकृतोदकैः ॥ ७१ ॥ ततोगच्छेन्महालक्ष्मींस्थिरलक्ष्मीसमृद्धये ॥ इमांयात्रानरःकृत्वाक्षेत्रेस्मिन्मुक्तिज
 न्मनि ॥ ७२ ॥ नदुःखैरभिभूयेतइहामुत्रापिकुत्रचित् ॥ कुर्यात्प्रतिचतुर्थीहयात्रांविघ्नेशितुःसदा ॥ ७३ ॥ ब्राह्मणेभ्यस्तदुद्देशादेयावैमोदकामुदे ॥
 भौमेभैरवयात्राचकार्यापातकहारिणी ॥ ७४ ॥ रविवारेरेवेयात्रापष्ट्यांवारविसंयुजि ॥ तथैवरविसप्तम्यांसर्वविघ्नोपशान्तये ॥ ७५ ॥ नवम्यामथवा
 ष्टम्यांचंडीयात्राशुभामता ॥ अंतर्गृहस्यवैयात्राकर्तव्याप्रतिवासरम् ॥ ७६ ॥ प्रातःस्नानंविधायदौनत्वापंचविनायकान् ॥ नमस्कृत्वाथविश्वेशं
 स्थित्वा निर्वाणमंडपे ॥ ७७ ॥ अंतर्गृहस्ययात्रावैकारिष्येघौघशान्तये ॥ गृहीत्वानियमंचेतिगत्वाथमणिकर्णिकाम् ॥ ७८ ॥ स्नात्वा मौनेनचागत्य
 मणिकर्णीशमर्चयेत् ॥ कंबलाश्वतरौनत्वावासुकीशंप्रणम्यच ॥ ७९ ॥ पर्वतेशंततोदृष्ट्वागंगकेशवमप्यथ ॥ ततस्तुललितांदृष्ट्वाजरासंधेश्वरंततः ॥ ८० ॥
 ततोवैसोमनाथंचवाराहंचततोब्रजेत् ॥ ब्रह्मेश्वरंततो नत्वा नत्वागस्तीश्वरंततः ॥ ८१ ॥ कश्यपेशंनमस्कृत्यहरिकेशवनंततः ॥ वैद्यनाथंततोदृष्ट्वाध्रुवे
 शमथवीक्ष्यच ॥ ८२ ॥ गोकर्णेश्वरमभ्यर्च्यहाटकेशमथोब्रजेत् ॥ अस्थिक्षेपतडागेचदृष्ट्वावैकीकशेश्वरम् ॥ ८३ ॥
 ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

भारभूतंततो नत्वा चित्रगुप्तेश्वरंततः ॥ चित्रघंटां प्रणम्याथ ततः पशुपतीश्वरम् ॥ ८४ ॥ पितामहेश्वरं गत्वा ततस्तु कलशेश्वरम् ॥ चंद्रेशस्त्वथ वीरेशो विद्ये
शोग्रीश एव च ॥ ८५ ॥ नागेश्वरो हरिश्चंद्रश्चिंतामणि विनायकः ॥ सेनाविनायकश्चाथ द्रष्टव्यः सर्वविघ्नहृत् ॥ ८६ ॥ वसिष्ठवामदेवौ च मूर्तिरूपधरा बुभौ ॥
द्रष्टव्यौ यत्नतः काश्यां महाविघ्नविनाशिनौ ॥ ८७ ॥ सीमाविनायकं चाथ करुणेशंततो व्रजेत् ॥ त्रिसंध्येशो विशालाक्षी धर्मे शो विश्वबाहुका ॥ आशावि
नायकश्चाथ वृद्धादित्यस्ततः पुनः ॥ ८८ ॥ चतुर्वक्त्रेश्वरं लिंगं ब्राह्मीशस्तु ततः परः ॥ ततो मनःप्रकाशेशानेशस्ततः परम् ॥ ८९ ॥ चंडीचंडीश्वरौ दृश्यौ
भवानीशं करौ ततः ॥ दुर्दिप्रणम्य च ततो राजराजेशमर्चयेत् ॥ ९० ॥ लांगलीशस्ततो भ्यर्च्यस्ततस्तु नकुलीश्वरः ॥ परात्रेशमथोनत्वा परद्रव्येश्वरंततः
॥ ९१ ॥ प्रतिग्रहेश्वरं वापि निष्कलंकेशमेव च ॥ मार्कण्डेयेशमभ्यर्च्य ततश्चाप्सरसेश्वरम् ॥ ९२ ॥ गंगेशोर्च्यस्ततो ज्ञानवाप्यां स्नानं समाचरेत् ॥ नंदि
केशंतारकेशं महाकालेश्वरंततः ॥ ९३ ॥ दंडपाणिमहेशं च मोक्षेशं प्रणमेत्ततः ॥ वीरभद्रेश्वरं नत्वा अविमुक्तेश्वरंततः ॥ ९४ ॥ विनायकांस्ततः पंचविश्वनाथं
ततो व्रजेत् ॥ ततो मौनं विसृज्याथ मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ ९५ ॥ अंतर्गृहस्य यात्रेयं यथावद्यामया कृता ॥ न्यूनातिरिक्तया शंभुः प्रीयतामनया विभुः ॥ ९६ ॥
इति मंत्रसमुच्चार्य क्षणं वै मुक्तिमंडपे ॥ विश्रम्य याया द्रवनं निष्पापः पुण्यवान्नरः ॥ ९७ ॥ संप्राप्य वासरं विष्णोर्विष्णुतीर्थेषु सर्वतः ॥ कार्यायात्राप्रयत्नेन महापु
ण्यसमृद्धये ॥ ९८ ॥ नभस्य पंचदश्यां च कुलस्तंभं समर्चयेत् ॥ दुःखं रुद्रपिशाचत्वं न भवेद्यस्य पूजनात् ॥ ९९ ॥ श्रद्धापूर्वमिमांसायात्राः कर्तव्याः क्षेत्रवा
सिभिः ॥ पर्वस्वपि विशेषेण कार्यायात्राश्च सर्वतः ॥ १०० ॥ नवंध्यं दिवसं कुर्याद्विनायात्रां क्वचित्कृती ॥ यात्राद्वयं प्रयत्नेन कर्तव्यं प्रतिवासरम् ॥ १ ॥
आदौ स्वर्गतं गिण्यास्ततो विश्वेशितुर्ध्रुवम् ॥ यस्य वंध्यं दिनं यातं काश्यां निवसतः सतः ॥ २ ॥ निराशाः पितरस्तस्य तस्मिन्नेवादिनेऽभवन् ॥ सदष्टः कालसर्पे
ण सदृष्टो मृत्युना स्फुटम् ॥ ३ ॥ समुष्टस्तत्र दिवसे विश्वेशो यत्र नेक्षितः ॥ सर्वतीर्थेषु सन्नौ स सर्वयात्रां व्यधात्सच ॥ मणिकर्ण्यतुयः स्नातो यो विश्वेशं निरै
क्षत ॥ ४ ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यं सत्यं पुनः पुनः ॥ दृश्यो विश्वेश्वरो नित्यं स्नातव्यामणि कर्णिका ॥ ५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ सूतस्कांदमिदं श्रुत्वा काशी
माहात्म्यमुत्तमम् ॥ नरो न निरयं याति कृत्वाप्यघसहस्रकम् ॥ ६ ॥ स्नात्वा सर्वाणि तीर्थानि यच्छ्रेयः समुपाज्यते ॥ काशीखंडस्य श्रवणात् तत्स्यात्सूतन
संशयः ॥ ७ ॥ दत्त्वा दानानि सर्वाणि कृत्वा यज्ञानेकशः ॥ तत्पुण्यं लभते मर्त्यस्तदा तच्छ्रवणाद्भुवम् ॥ ८ ॥ तत्त्वातपांसि चोग्राणि प्राप्य ते यन्महत्फलम् ॥

॥ ९ ॥ यखंडस्य लभते तत्र संशयः ॥ ९ ॥

अधीत्यचतुरोवेदान्सांगान्यत्फलमाप्न्यते ॥ काशीखंडं समाकर्ण्य तत्फलं लभ्यते नरैः ॥ ११० ॥ गयायां श्राद्धदानाच्च यथा तृप्यंति पूर्वजाः ॥ तथैतच्छ्रवणावृणां तृप्यंति पितामहाः ॥ १११ ॥ तैश्च सर्वपुराणानि श्रुतानि स्थिरबुद्धिभिः ॥ काशीखंडं श्रुतं यैश्च सर्वेषां श्रेयसांपदम् ॥ ११२ ॥ श्रुताश्च सर्वधर्मास्तैर्महापुण्यैः कराशभिः ॥ श्रुतं यैः स्थिरचेतोभिः काशीमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ ११३ ॥ इदमेव हि देवे ज्यापरमापरि कीर्तिता ॥ जपेत्तत्खंडमखिलं श्रोतव्यं श्रद्धया द्विजाः ॥ ११४ ॥ शृणुयादेकमपि य आख्यानं काशीखंडजम् ॥ श्रुतानितेन सर्वाणि धर्मशास्त्राण्यसंशयम् ॥ ११५ ॥ महाधर्मे कजननं महार्थं प्रतिपादकम् ॥ कारणं सर्वकामाप्तेः काशीखंडमिदं स्मृतम् ॥ ११६ ॥ एतच्छ्रवणतः पुंसां कैवल्यं नैव दूरतः ॥ तुष्यंति सर्वे पितरः श्रुत्वैतत्खंडमुत्तमम् ॥ ११७ ॥ प्रीणं त्यमर्त्याः सर्वेऽपि ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ मुनयः परिमोदंते मायंति सनकादयः ॥ ११८ ॥ हृष्टः सर्वो भवेदेव भूतग्रामश्चतुर्विधः ॥ महिमश्रवणादस्माद्वाराणस्यानसंशयः ॥ ११९ ॥ यद्दं श्रावयेद्ब्रिह्मन्समस्तं त्वर्धमेव वा ॥ पादमात्रं तदर्थं वा त्वेकं व्याख्यानमुत्तमम् ॥ १२० ॥ सनमस्यः प्रयत्नेन संपूज्यस्ति वष्टुदेववत् ॥ तस्मै देयं प्रयत्नेन विश्वेश प्रीतये सदा ॥ १२१ ॥ तस्मिंस्तुष्टे हि संतुष्टो विश्वेशो नात्र संशयः ॥ यत्रैतत्पठ्यते खंडं परानंदसमाश्रयम् ॥ १२२ ॥ न तत्र प्रभवेत्कश्चिदमंगलसमुद्भवः ॥ यद्दं शृणुयाद्ब्रिह्मन् यश्चेदं श्रावयेत्सुधीः ॥ १२३ ॥ यः पठेदपि पुण्यात्मा ते सर्वे रुद्रमूर्तयः ॥ य एतत्पुस्तकं रम्यं लेखयित्वा समर्पयेत् ॥ १२४ ॥ अखिलानि पुराणानि तेन दत्तानि नान्यथा ॥ अत्राख्यानानि यावन्ति श्लोकायावन्त एव हि ॥ १२५ ॥ तथापदानि यावन्ति वर्णान्यावन्त एव हि ॥ यावन्त्यपि च मात्राणि यावन्त्यः पदपंक्तयः ॥ १२६ ॥ गुणैः सूत्राणि यावन्ति यावन्तः पटतंतवः ॥ चित्ररूपाणि यावन्ति रम्यपुस्तकसंचके ॥ १२७ ॥ तावस्तु सुस्नातः श्रद्धयान्वितः ॥ १२८ ॥ एतद्वा दशकृत्वोयः शृणुयात्खंडमुत्तमम् ॥ १२९ ॥ ब्रह्महत्यापितस्या शुनश्चेच्छंभोरनुग्रहात् ॥ असुप्तः शृणुयाद्यसस सदा श्रुत्वैतत्प्राप्नुयात्कृती ॥ शृणुयाद्दूरदेशेऽपि यः काशीखंडमुत्तमम् ॥ १३० ॥ यो यस्तंतं पुंसां सर्वत्र विजयो भवेत् ॥ सौभाग्यं चापि सर्वत्र प्राप्नुयात्निर्मलाशयः ॥ १३१ ॥ सकाशीवासपुण्यस्य भाजनं स्याच्छिवाज्ञया ॥ एतच्छ्रवणतः स्य महानिर्मलचेतसः ॥ १३२ ॥ यस्य विश्वेश्वरस्तुष्टस्तस्यैतच्छ्रवणे मतिः ॥ जायते पुण्ययुक्तः ॥ १३३ ॥

र. कां. म. पु.

॥३७२॥

॥ १३४ ॥ सविदानंदतंदोहपरिपूर्णैकभानवे ॥ भक्तेच्छोपात्तदेहायकृष्णायहरयेनमः ॥ १ ॥ वेदांतेसत्यवत्यात्मजइवसुनयेभार्गवोवाथजीवोन्यायेकाणादवर्त्मन्ययचगुह्यतरोगौतमोवाक्षपादः ॥
सांख्येयोदेवहूत्यात्मजइवाहितथावासुकिर्योगशास्त्रेप्राकांडेभट्टतुल्यःसजयतिपरमःश्रीसुरेंद्रोगुरुनः ॥ २ ॥ वेदांतेथपुराणभारतविधौश्रीसत्यवत्यात्मजःसांख्येश्रीकापि
न्यायेयोगनयेपतंजलिरथोचंद्रप्रभावल्लभोभट्टाचार्यचतुर्भुजोविजयतेप्राकांडकौमारिलः ॥ ३ ॥ सकोशाचविकोशाचद्वेटीकेलिखितेमया ॥ यत्रयस्याभिलाषःस्या
तेनपरिगृह्यताम् ॥ ४ ॥

सर्वेषामंगलानांचमहामंगलमुत्तमम् ॥ गृहेपिलिखितंपूज्यंसर्वमंगलसिद्धये ॥१३४॥ ॥ इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थे
काशीखंडउत्तरार्धेऽनुक्रमणिकानामशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ॥ श्रीकाशीखण्डोत्तरार्धसम्पूर्णम् ॥ ॥ समाप्तंचेदंचतुर्थकाशीखंडम् ॥ ४ ॥

आसीत्कश्यपवंशभूषणमणिर्मान्योमुकुंदप्रियोविप्रोदारगदाधरस्यतनयःगुह्यंवरःसन्मतिः ॥ गंधर्वीजठरेततःतमभवच्छ्रीरामनामासुतस्तेनेयंविहिताहितायविदुषांटीकावुधैर्वीक्ष्यताम् ॥ ५ ॥ ॥
इतिश्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यभगवत्पूज्यपादशिष्यश्रीरामेंद्रवनशिष्येणचैतन्यवनापरपर्यायेणरामानंदेनकृतायांकाशीखंडटीकायांशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ समाप्ताचेयंकाशीखंडटीका ॥

इदं स्कान्दपुराणीयकाशीखण्डपुस्तकं मुम्बय्यां श्रीकृष्णदासात्मजक्षेमराजश्रेष्ठिना

स्वकीये “श्रीवेङ्कटेश्वर” [स्टीम] मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।

संवत् १९६५, शके १८३०.

का. सं. ४. उ.

का. सं. ४. उ.

स. अ. १००

॥ ३७२ ॥

